

עזרי מעם השם עושה שמים וארץ

סֵפֶר

תְּקוּנֵי

הַזֶּהָר

חֵלֶק ב'

מהתנא האלקי
רבן שמעון בר יוחאי זיע"א

יוצא לאור על ידי "מפעל הזהר העולמי"
בעיה"ק בית שמש תובב"א
חמושה עשר באב תש"ע לפ"ק

הוצאת:

**שע"י "חברה מזכי הרבים העולמי"
מפעל עולמי להצלת הדת**

מיסודו של הגה"צ רבי שלום יהודה גראס
כ"ק מרן אדמו"ר מהאלמין שליט"א
רחוב נחל לכיש 24/8 רמת בית שמש ארץ ישראל
טל: 054-843-6784 / פקס: 02-995-1300

MIFAL HAZOHAR HOILUMI
CIO CHEVREH MAZAKEI HARABIM HOILUMI
Under The Supervision Of Rabbi Sholom Yehuda Gross
The Head Of The Rabbinical Court Of Holmin
Cong. Of Holmin, Nachal Lachish 24/8
Ramat Beth Shemesh 99093, Israel
Tel: 054-843-6784 / fax: 02-995-1300
hazohar.com@gmail.com

מצוה גדולה לזכות את הרבים

ולפרסם ספרי הזוהר היומי
בבתי כנסיות, בבתי מדרשות, בשמחות, לכל החברים וידידים
ולכל אחד ואחד מישראל, לקרב הגאולה שלימה בב"א
וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים
ולכל ההבטחות הרשב"י זיע"א

כל הזכויות שמורות

ואין למכור או לסחור או לקבל רווח עבור הטקסט או חלקו
מותר ומצוה ללמוד ולזכות את הרבים **בחינם בלבד**

ניתן ל"מפעל הזוהר העולמי"

על ידי הרב הצדיק המקובל **הרב בניהו שמואלי** שליט"א
ראש ישיבת "נהר שלום" (רח' שילה 6 ירושלים)
לעילוי נשמת מורינו ורבינו הצדיק הקדוש
רבי **מרדכי** בן מרים **שרעב"י** זיע"א

תְּקוּנַת עֶשְׂרִין וּתְרִין

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, בְּרֵאשִׁית חַד אִיהוּ דְלֵא
 אֲתַגְלִיָּא, וּבְרָא תְרִין, תְרִין אֵינֹן,
 וְאֵינֹן ב', וְאֵינֹן תְרִין עֲלָמִין סְתִימֹן, וּבְמַה בְּרָא
 לֹון בְּנִקּוּדָא חֲדָא סְתִימָא, רֵאשִׁית אֲתַקְרִי, וְעֵלָה
 אֲתַמַּר (תהלים קד כד) כָּלֵם בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ, וּתְרִין עֲלָמִין
 סְתִימִין לָא הֵוּוּ אֲתַגְלִיָּין, עַד דְּעָבִיד לֹון תְרִין
 לְבוּשִׁין, וּמֵאֵי נִינְהוּ אֵת הַשְּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ, אֵת
 הַשְּׁמַיִם לְבוּשָׂא לְעֵלְמָא עֵלְאָה דְאֲתַבְרִי בְּנִקּוּדָה
 עֵלְאָה, וְאֵת הָאָרֶץ לְבוּשָׂא לְעֵלְמָא תַּתְאָה דְאֲתַבְרִי
 בְּאֱלֹהִים דְאִיהִי אֵימָא עֵלְאָה.

י' רֵאשִׁית אֲתַקְרִי וְאִיהוּ אַפָּא דְכֻלָּא, ה' אֱלֹהִים
 וְאִיהִי אַפָּא דְכֻלָּא אִם כָּל חַי, וְחֻכְמָה דְאִיהוּ

לשון הקודש

תְּקוּנַת עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם

לְבוּשִׁים, וּמַהֶם? אֵת הַשְּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ.
 אֵת הַשְּׁמַיִם, לְבוּשׁ לְעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן,
 שְׁנַבְרָא בְּנִקּוּדָה הָעֲלִיּוֹנָה, וְאֵת הָאָרֶץ,
 לְבוּשׁ לְעוֹלָם הַתַּתְּחוֹן, שְׁנַבְרָא
 בְּאֱלֹהִים, שְׁהִיא הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה.
 י' נִקְרָא רֵאשִׁית, וְהִיא אָב לְכָל, ה'
 אֱלֹהִים, וְהִיא אִם שֶׁל הַכָּל, אִם כָּל חַי,
 וְהַחֻכְמָה, שְׁהִיא אָב, לֹא נֹודַעַת אֵלְא

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, בְּרֵאשִׁית אַחַד
 הוּא שְׁלֵא הִתְגַּלָּה, וּבְרָא שְׁנַיִם, שְׁנַיִם
 הֵם, וְהֵם ב', וְהֵם שְׁנַי עוֹלָמוֹת נִסְתָּרִים,
 וּבְמַה בְּרָא אוֹתָם? בְּנִקּוּדָה נִסְתָּרַת אַחַת
 שְׁנַקְרָאת רֵאשִׁית, וְעֵלְיָה נִקְרָא כָּלֵם
 בְּחֻכְמָה עֲשִׂיתָ, וּשְׁנַי עוֹלָמוֹת נִסְתָּרִים לֹא
 הֵיוּ מִתְגַּלִּים, עַד שְׁעָשָׂה לָהֶם שְׁנַי

אָבָא לָא אֶשְׁתְּמוּדַע אֶלְא בְּבִינָה דְאִיהִי אֱלֹהִים,
 וְתַפְּנִין י"ה אָבָא וְאִימָא בְּחֻדָּא, תְּרִין עֲלָמִין סְתִימִין,
 ו"ה אֵינֻן תְּרִין בְּנִין, וְאֵינֻן עֲלָמָא דִּין וְעֲלָמָא
 דְאֵתִי, ו' עֲלָמָא דְאֵתִי דְאִיהוּ עֲלָמָא אֲרִיכָא, ה'
 עֲלָמָא דִּין דְלֹא אִיהוּ אֲרִיךְ.

ב' תְּרִין הֵיכְלִין לְתְּרִין אֲתָוֻן דְאֵינֻן י"ה, וְעֲלִיָּה
 אֲתָמַר (אִיב כח יג) אֱלֹהִים הֵבִין דְרַכָּה וְהוּא יָדַע
 אֶת מְקוּמָהּ, וּמֵאֵי נִיהוּ ב' הֵיכְלִין אֵלִין, אֶלְא חַד
 אִיהוּ אֱהִי"ה, וְתַנְיָנָא אֲדַנִּי, וְתַרְוֵייהוּ אֵינֻן בְּנוּיִן
 לְתְּרִין אֲתָוֻן י"ה אָבָא וְאִימָא, וְהֵכִי סָלִיק חוּשְׁבִין
 אֱהִי"ה אֲדַנִּי (ס"א וְחוּשְׁבִין אֱלֹהִים) לְחוּשְׁבִין בְּנוֹי, וּבָה
 בְּנִיזִין אָבָא וְאִימָא, וְדָא אִיהוּ הַנְּסֻתָּרוֹת לִיהוּ"ה
 אֱלֹהֵינוּ (דְּבָרִים כט כח) י"ה, וְדָא אֵינֻן סְתִירִין וּגְנִיזִין,
 וְאֵינֻן סְתִירִי דְאֲוֲרֵייתָא מִמָּשׁ, וּבְגִין דְאֵינֻן סְתִירִין,
 עֲרִיךְ דְלֹא לְגַלְאָה לֹון, וְדָא אִיהוּ רְזָא דְעֲרִיין.

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

אֶלְא אַחַר הוּא אֱהִי"ה, וְהַשְּׁנֵי אֲדַנִּי,
 וְשְׁנֵיהֶם הֵם בְּנוּיִים לְשְׁתֵי אוֹתֵיּוֹת י"ה, אָב
 וְאֵם, וּבְדָ עוֹלָה חֻשְׁבוֹן אֱהִי"ה אֲדַנִּי (חֻשְׁבוֹן
 אֱלֹהִים) לְחוּשְׁבוֹן בְּנוֹי, וּבָה בְּנוּיִים הָאָב
 וְהָאֵם, וְהוּוּ הַנְּסֻתָּרוֹת לִיהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ, י"ה,
 וְאֵלֹו הֵם סְתִירִים וּגְנִיזִים, וְהֵם סְתִירִי תוֹרָה
 מִמָּשׁ, וּמִשׁוּם שְׁהֵם סְתִירִים, עֲרִיךְ שְׁלֹא
 לְגַלְוָתָם, וְהוּוּ סוּד הַעֲרִיּוֹת, שְׁנֵאמַר בְּהֵם

בְּבִינָה שְׁהִיא אֱלֹהִים, וְשֵׁם י"ה אָבָא
 וְאִמָּא בְּאַחַר, שְׁנֵי עוֹלָמוֹת נְסֻתָּרִים, ו"ה
 הֵם שְׁנֵי בְנִים, וְהֵם הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם
 הַבָּא. ו' הָעוֹלָם הַבָּא, שְׁהוּא עוֹלָם אֲרִיךְ,
 ה' הָעוֹלָם הַזֶּה, שְׁאֵינוֹ אֲרִיךְ.

ב' שְׁנֵי הֵיכְלוֹת לְשְׁתֵי אוֹתֵיּוֹת שְׁהֵן י"ה,
 וְעֲלִיו נֵאמַר אֱלֹהִים הֵבִין דְרַכָּה וְהוּא יָדַע
 אֶת מְקוּמָהּ. וּמֵי הֵם ב' הֵיכְלוֹת הִלְלוּ?

דִּאֲתָמַר בְּהוֹן (וּיקרא יח ז) עֲרוֹת אָבִיךָ וְעֲרוֹת אִמְךָ לֹא
תִּגְלַח, לֹא תִגְלַח וְדַאי מִן פְּסוּיָא דְלַהוֹן.

קָם סָבָא פְּתַח וְאָמַר, רַבִּי רַבִּי נְחִית הָבָא, דִּאֲתָ
בוּצִינָא קְדִישָׁא, דִּהָא שְׂכִינְתָא קְדִישָׁא קָא
נְטוּרַת לָךְ וְלַחֲבֵרְךָ, בְּאוּמָאָה עֲלִיכּוֹ לֹא
תִתְעַכְּבוּן הָתָם לְנַחְתָּא הָבָא אֲתוּן, וְהָכִי אוּמִינָא
לְכָל אֵינּוֹן מָאֲרִי מְתִיבְתָּא עֲלָאָה וְתַתָּאָה, דִּיהוֹן
בְּלַהוֹן נְחִתִּין עִמְכוּן, וְכֵן אָנָּא אוּמִינָא לְאֵינּוֹן
מְלֹאכִין וְחִילִין קְדִישִׁין דִּי מְמַנֵּן לְנְטָרָא לְכוּ,
וְלֹא לִיקְרָא דִּידֵי עֲבִידְנָא וְלֹא לִיקְרָא דִּיאֲפָא
וְאֲפָא, אֲלֵא לִיקְרָא דְשְׂכִינְתָּא.

מִיָּד קָלָא אֲתָעַר בְּעֵנְפֵי אֲלֵנִין דִּגְנִיתָא דְעֵדֵן,
עֲלֵאִין נְחִתּוּ, (מְלֹאכִין) (נ"א תַתָּאִין) אֲתַפְנִישׁוּ
לְנַחְתָּא, בְּאֵלִין מָאֲרִי מְתִיבְתָּא עֲלָאָה וְתַתָּאָה, דִּהָא

לשון הקודש

והתחתונה, שכלם יהיו יורדים עמכם,
ובן אני השבעתי לאותם מלאכים
וחילות קדושים שממנים לשמר אתכם,
ולא לכבודי עשיתי ולא לכבוד אבי
ואמו, אלא לכבוד השכינה.

מיד קול התעורר בענפי האלנות של גן
העדן, עליונים ירדו, (ומלאכים) (תחתונים)
התכנסו לרדת עם ראשי הישיבה

ערות אביך וערות אמך לא תגלה, לא
תגלה ודאי מהכפוי שלהם.

קם וקם, פתח ואמר: רבי רבי, רד לכאן,
שאתה המנורה הקדושה, שהרי
השכינה הקדושה פמתינה לך
ולחברך, בשבועה עליכם, אל תתעכבו
שם לרדת לכאן אתם, וכך אמרתי לכל
אותם ראשי הישיבה העליונה

רְשׁוּתָא אֲתִיְהִיב לְכוּ מְלַעֲיָלָא, מִיַּד כְּלָהוּ אֲתַפְּשָׁטוּ
 מְדִיּוּקְנִיחוּן, וְאֲתַלְבְּשׁוּ בְּאַוִירֵין דְּהָאֵי עֲלֵמָא דְּאִיהוּ
 כְּנֵוִי וּסְתִירָה לְאַתְוּוֹן קְדִישׁוֹן.

אֲדַהְכִי הָא אֵלֵיהוּ קָא אֶקְדִים לְתַקְנָא לִזְוֹן
 מוֹתְבִיָּהוּ, פְּתַח וְאָמַר רַבִּי רַבִּי בּוֹצִינָא
 קְדִישָׁא, דְּפוּמָא דִּילָךְ אִיהוּ מְמַלֵּל רַבְרָבָן
 בְּאוֹרֵייתָא, מְנִיָּה מוֹדְעֵזְעִין עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וּפּוּמָא
 דִּילָךְ אֲתַמַּר בָּהּ (שמות יט יח) וְהָר סִינֵי עֲשֵׁן כָּלוּ וְכוּ',
 בְּגִין דְּאֵת י' שְׂרִיא בְּמוֹחָא דִּילָךְ, ה' בְּלַבָּךְ דְּאִיהוּ
 בִּינָה, וּבָהּ לֵב מְבִין, ו' בְּפוּמָא דִּילָךְ, וּמְנִיָּה וְכָל
 הָעָם רוֹאִים אֶת הַקּוֹלוֹת (שם כ יח). דְּאִיהוּ בְּאִינוּן
 הַבָּלִים דְּנִפְקִין מִפוּמָּךְ, דְּעֲלִיָּהוּ אֲתַמַּר
 קוֹל יְהוָה הוֹצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ.

לשון הקודש

בַּתְּוֹרָה, מִמְּנוּ מוֹדְעֵזְעִים עֲלִינוּנִים
 וְתַתְּוֹנִים, וּבְפִיָּךְ נֹאמַר וְהָר סִינֵי עֲשֵׁן
 כָּלוּ וְכוּ', מִשּׁוּם שְׂהָאוֹת י' שׁוֹרָה כְּמַחֲדָה,
 ה' בְּלַבָּךְ, שְׂהִיא בִּינָה, וּבָהּ הֵלֵב מְבִין, ו'
 בְּפִיָּךְ, וּמִמְּנוּ, וְכָל הָעָם רוֹאִים אֶת
 הַקּוֹלוֹת, שְׂהִיא בְּאוֹתָם הַבָּלִים שְׂיוּצָאִים
 מִפִּיָּךְ, שְׂעֲלִיָּהֶם נֹאמַר קוֹל יְהוָה הוֹצֵב
 לְהַבּוֹת אֵשׁ.

הָעֲלִינוּנָה וְתַתְּוֹנָה הַלְלוּ, שְׂהֲרֵי רְשׁוּת
 נִתְּנָה לְכֶם מְלַמְעֵלָה. מִיַּד כְּלָם הִתְּפַשְׁטוּ
 מְדִיּוּקְנִיחֶם, וְהִתְּלַבְּשׁוּ בְּאַוִירֵים שֶׁל
 הָעוֹלָם הַזֶּה, שְׂהִיא כְּנֵוִי וּסְתִירָה
 לְאוֹתִיּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת.

בֵּין כֶּף הָרִי אֵלֵיהוּ הַקְּדִים לְתַקְּנוּ לְהֶם
 אֶת מוֹשְׁבָם, פְּתַח וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי,
 מְנִיָּה הַקְּדוּשָׁה, שְׂפִיָּךְ מְדַבֵּר גְּדוּלוֹת

שִׁית עֲזָקָאן אֵינוֹן בְּקִנְיָה, דְּבָהוֹן סָלִיק ו', וְאֵינוֹן
ו' דְּרַגְוִין לְכַרְסִיָּא, ה' בְּלָפָא אִיהִי הַב"ל ה'
ל"ב, דְּוִדְאֵי אִיהִי ה' בְּלָפָא, ו' (קול) בְּקוֹל דְּנַפְיָק
מִנְיָה, וְהֵאֵי אִיהִו קוֹל דְּנַפְק מִהַבֵּל.

וּתְרִין בְּתִין אִית בְּלָפָא, חַד אִפִּיק הַבֵּל, וְחַד
אִפִּיק הַבֵּל וְאֵינוֹן ה' עֲלָאָה ה' תַּתָּאָה,
בְּתִירֵי בְּתִי לָפָא, דְּאֵנוֹן לְקַבֵּל בֵּית רֵאשׁוֹן וְשֵׁנִי, ו'
קוֹל דְּנַפְיָק מִתְרַנְוִיָּהוּ, י' דְּבוֹר דְּשִׁרְיָא בְּפוּמָא,
וְעֲלִיָּה אֲתָמַר (תהלים לג ו) בְּדַבֵּר יְהו"ה שָׁמַיִם נִעְשׂוּ,
וְאִיהִו דְּבוֹר חַד דְּכָלִּיל עֶשֶׂר אַמְרוֹן, וְרוּא דְּמִלָּה
אַחַת דְּבַר אֱלֹהִים שְׁתִּים זֵו שְׁמַעְתִּי (שם סב יב),
לְאַחְזָאָה בָּהּ דְּעֶשֶׂר דְּבָרָן בְּדְבוֹר חַד אֲתֵאמְרוּ,
שְׁתִּים זֵו אֵלִין אָנְכִי וְלֹא יִהְיֶה לָךְ, וְאִיהִו אַחַד חַד
בִּינֵיָּהוּ, וְדֹא אִיהִו דְּאַמְרוֹן דְּבִתְרַנְוִיָּהוּ (דף טו ע"א) תְּלִין
בְּקוּדִין דְּעֵשֶׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, וְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא

לשון הקודש

מְשַׁנְיָהֶם, י' הַדְּבוֹר שְׁשׂוּרָה בְּפָה, וְעֲלוּ
נֹאמַר בְּדַבֵּר יְהו"ה שָׁמַיִם נִעְשׂוּ, וְהוּא
דְּבוֹר אַחַד שְׁבוּלֵל עֶשֶׂר אַמְרוֹת, וְסוּד
הַדְּבַר - אַחַת דְּבַר אֱלֹהִים שְׁתִּים זֵו
שְׁמַעְתִּי, לְהִרְאוֹת בָּהּ שְׁעֵשְׂרַת הַדְּבָרוֹת
נֹאמְרוּ בְּדְבוֹר אַחַד, שְׁתִּים זֵו, אֵלוֹ אָנְכִי
וְלֹא יִהְיֶה לָךְ, וְהוּא אַחַד, אַחַד בִּינֵיָּהֶם,
וְהוּוּ שְׁאֲמַרְנֵנוּ שְׁבַשְׁנֵיָּהֶם תְּלוּיוֹת מְצוּוֹת

שֵׁשׁ מְבַעוֹת הֵן בְּקִנְיָה, שְׁבָהוֹן עוֹלָה ו', וְהֵן
ו' דְּרַגְוֹת לְכַסְפָּא, ה' בְּלָב הוּא הַב"ל, ה'
ל"ב, שְׁוִדְאֵי ה' הוּא בְּלָב, ו' (תְּקוּלָּה), בְּקוֹל
שְׁוִדְעָא מִמְּנוּ, וְהוּוּ תְּקוּלָּה שְׁוִדְעָא מִהַבֵּל.
וְשֵׁנִי בְּתִים יֵשׁ בְּלָב, אַחַד מוּצִיא הַבֵּל,
וְאַחַד מוּצִיא הַבֵּל, וְהֵם ה' עֲלִיוֹנָה וְה'
תַּחְתּוֹנָה, בְּשֵׁנִי בְּתִי הַלֵּב, שְׁהֵם בְּנַגֵּד
בֵּית רֵאשׁוֹן וְשֵׁנִי, ו' תְּקוּלָּה שְׁוִדְעָא

מִתְרַנֵּייהוּ מִלִּיל לְמִיָּהב יִקְרָא לְאוֹרֵייתָא, דְּהָא
 אִיהוּ בְּדַבְרָא חַד אָמַר כֵּלָא, וְלָמָּה אָמַר שְׁתִּים זֵו
 שְׁמַעְתִּי, זֵו אַחֲ"ד, הָוִי בְּחֹשְׁבֹן, דְּתַרִי תּוֹרוֹת הָוִי,
 וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חַד בִּינֵייהוּ וְשְׁמִיָּה חַד, וּמִתְרִין
 דְּבוּרִין נֶפֶק קָלָא וְאַתְּפִלַּג לְשַׁבְּעִין קָלִין, לְקַבֵּל
 שְׁבַעִין אַנְפִּין, וְקָטַל בְּהוֹן שְׁבַעִין אוּמִין עַל דְּלָא
 קִבִּילוּ אוֹרֵייתָא, וּבְתִרִין דְּבוּרִין קָטִיל לְתִרִין אוּמִין,
 דְּאִינוּן עֵשׂוּ וַיִּשְׁמַעְעַל דְּלָא בָּעוּ לְקַבֵּל אוֹרֵייתָא.

דְּהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חַד אִיהוּ, וְאִיהוּ לָא הָוִה
 מִמִּלְּל בְּאֵלִין קָלִין וְדְבוּרִין דְּאֲנָכִי, אֶלָּא
 לְאַחֲזָא דְשְׁמִיָּה וַיִּקְרִיָּה הָוִה בְּאוֹרֵייתָא, וּבְגִין דָּא
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִלִּיל מִינָּה (נ"א בְּדִינָא), בְּגִין
 דִּיתְזַעְזְעוּן כָּל אוּמִין דְּעֵלְמָא מֵאֵלִין דְּמִשְׁתַּדְּלִין
 בְּהָ, וּבְגִין דָּא אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמוֹשֶׁה (שְׁמוֹת)

לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

דְּבוּרִים הָרַג שְׁתֵּי אַמּוֹת, שְׁהֵן עֵשׂוּ
 וַיִּשְׁמַעְעַל, שְׁלָא רְצוּ לְקַבֵּל אֶת הַתּוֹרָה.
 שְׁתֵּרִי הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא אַחַד,
 וְהוּא לָא הָוִה מְדַבֵּר בְּאֵלוּ הַקּוֹלוֹת
 וְהַדְּבוּרִים שֶׁל אֲנָכִי, אֶלָּא לְהִרְאוֹת
 שְׁשֻׁמוֹ וּכְבוֹדוֹ הָוִי בַּתּוֹרָה, וּמִשּׁוּם זֶה
 הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא דְּבַר מְסֻנָּה (בְּדִין), כְּדִי
 שִׁיזְדַּעְזְעוּ כָּל אַמּוֹת הָעוֹלָם מֵאוֹתָם
 שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בְּהָ, וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר הַקֹּדֶשׁ

עֵשָׂה וְלָא תַעֲשֶׂה, וְהַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מְשַׁנֵּיהֶם דְּכַר לְתַת כְּבוֹד לְתוֹרָה, שְׁתֵּרִי
 הוּא בְּדַבְרֵי אַחַד אָמַר הַכֵּל, וְלָמָּה אָמַר
 שְׁתִּים זֵו שְׁמַעְתִּי? זֵו אַחֲ"ד בְּחֹשְׁבֹן,
 שְׁשְׁתֵּי תּוֹרוֹת הָיוּ, וְהַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
 אַחַד בִּינֵיהֶם וּשְׁמוֹ אַחַד, וּמִשְׁנֵי דְבוּרִים
 יֵצֵא הַקּוֹל וְנַחֲלֵק לְשַׁבְּעִים קוֹלוֹת, כְּנֶגֶד
 שְׁבַעִים פְּנִים, וְהָרַג בְּהֶם שְׁבַעִים אַמּוֹת
 עַל שְׁלָא קִבִּלוּ אֶת הַתּוֹרָה, וּבִשְׁנֵי

זֶה שְׁמִי לְעֵלָם וְזֶה זְכוּרִי לְדוֹר דוֹר, שְׁמִי עִם
 י"ה שָׁם"ה פְּקוּדֵי דְלֹא תַעֲשֶׂה, זְכוּרִי עִם ו"ה רַמ"ח
 פְּקוּדֵי דַעֲשֶׂה, לְאַחֲזָא דְאוּרֵייתָא בְּשֵׁמָא דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא אֲתַבְּרִיאַת, וְעַל שְׁמִיָּה אֲתַקְרִיאַת, הַדָּא
 הוּא דְכְּתִיב (ישעיהו מג ז) כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי וְכוּ', וּבָה
 שְׂרִיָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמִינָה מְלִיל בְּסִינֵי.

וְאִית אֲוֵרֵייתָא עֲלָא דְלֹא אֲתַקְרִי בָּהּ בְּרִיאָה
 אֲלֵא אֲעִילוּתָא דִּילִיָּה, וְהוּא וְהוּא כְּלֵא חַד,
 וְכָל בַּר נִשְׁ דְּאֲשַׁתְּדַל בְּאוּרֵייתָא שְׁמִיָּה דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא תַמָּן, כָּל שְׁפָן וְכָל שְׁפָן בְּבוּצִינָא קְדִישָׁא,
 וּבוּצִינָא קְדִישָׁא וְדַאי פִּימָךְ אִיְהִי סִינֵי, שְׁבַע
 הַבָּלִים דְנַפְקִין מִפּוּמָךְ שְׁכִינְתָא שְׂרִיָּא עֲלֵייהוּ,
 דְאִיְהִי בַת שְׁבַע, דְאִינוּן שְׁבַע שְׁמָהן דְשֵׁמָא מְפָרֵשׁ,
 דְאִיְהִי שְׁמָא דְאַרְבַּעִין וּתְרֵין אַתְוֹן.

לשון הקודש

בְּרִיאָה אֲלֵא אֲעִילוּת שְׁלוֹ, וְהוּא וְהוּא
 – הַכּל אַחַד, וְכָל אֶדָם שְׁמֵשְׁתְּדַל
 בַּתוֹרָה, שְׁמוֹ שֶׁל הַקּוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שָׁם,
 כָּל שְׁפָן וְכָל שְׁפָן בַּמְנוּרָה הַקּוּדוֹשָׁה,
 וְהַמְנוּרָה הַקּוּדוֹשָׁה וְדַאי פִּיךְ הוּא סִינֵי,
 שְׁבַעַת הַהַבָּלִים שְׁיוּצִינָאִים מִפִּיךְ,
 הַשְׁכִּינָה שׁוֹרָה עֲלֵיהֶם, שְׁהִיא בַת שְׁבַע,
 שְׁהֶם שְׁבַעַת שְׁמוֹת שֶׁל הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ,
 שְׁהוּא הַשֵּׁם שֶׁל אַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם אוֹתוֹת.

בְּרוּךְ הוּא לְמַשָּׁה זֶה שְׁמִי לְעֵלָם וְזֶה זְכוּרִי
 לְדוֹר דוֹר. שְׁמִי עִם י"ה – שָׁם"ה מְצוּת
 שֶׁל לֹא תַעֲשֶׂה, זְכוּרִי עִם ו"ה – רַמ"ח
 מְצוּת עֲשֶׂה, לְהִרְאוֹת שְׁהַתוֹרָה נִבְרָאָה
 בְּשֵׁם הַקּוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְעַל שְׁמוֹ
 נִקְרְאוֹת. זֶהוּ שְׁכֵתוֹב כָּל הַנִּקְרָא בְּשֵׁמִי
 וְכוּ', וּבָהּ שׁוֹרָה הַקּוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְמַנָּה
 דְּבַר בְּסִינֵי.

וְיֵשׁ תוֹרָה עֲלִיוֹנָה שְׁלֵא נִקְרְאוֹת בָּהּ

וּמִנִּיחָה סָלִיב קוֹל דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא,
 וְאַסְתַּלַּק לְשַׁבְעִין קָלִין, דְּאִיהִי וּדְאִי בֵּית
 סָלְקָא לְשַׁבַּע, דְּאִיהִי ה' עֲלָאָה, אֲיִירָא דְכָּיָא,
 אֲיִירָא דְאַרְצָא יִשְׂרָאֵל דְּאִיהִי מַחְפִּים, מְסִטְרָא
 דְּחַבְמָה דְּאִיהִי י', וּבָה סָלִיב ו' לְעֶשֶׂר ו' זְמַנִּין, וּב'
 הַהִי"ן אֵינוֹן ה' הַבֵּל מְלַגְנָא ה' הַבֵּל מְלַבָּר,
 וְתִרְוִיחָהוּ אֵינוֹן בְּלָפָא וּבְפּוּמָא, אֵינוֹן עֶשֶׂר דְּבָרִין
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, וּבְהוֹן אֵינוֹן לְפָא וּפּוּמָא שְׁוִין,
 וּמָאן דְּאַתְעַסֵּק בְּאַוּרִיתָא בְּדִין צְרִידָה דִּיהָא פּוּמָא
 וּלְפָא שְׁוִין, וְלֹא לְמַנְגָּא אִוְקְמוּהוּ מְאַרִי מַתְנִיתִין,
 כֹּל מִי שְׁאִין תּוֹכוֹ כְּבָרוּ אֵל יַבְנִים לְבֵית הַמְדָרְשׁ.

תְּרִין הַהִי"ן וּדְאִי אֵינוֹן תְּרִין דְּבוּרִין, דְּאַתְמַר
 בְּהוֹן ^(תהלים סב יב) שְׁתֵּים זֵו שְׁמַעְתִּי, ו' קָלָא
 דְּנַפְיָא מִנִּיחָהוּ, וְעֲלִיָה אַתְמַר ^(דברים ד יב) קוֹל דְּבָרִים

לשון הקודש

עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 וּבָהֶם הִלֵּב וְהִפָּה שְׁוִים, וּמִי שְׁמַתְעַסֵּק
 בַּתּוֹרָה, אִזְ צְרִידָה שִׁיחֵיהַ הִפָּה וְהִלֵּב
 שְׁוִים, וְלֹא לְחַנֵּם פִּרְשׁוּהוּ בְּעֲלֵי הַמְשָׁנָה,
 כֹּל מִי שְׁאִין תּוֹכוֹ כְּבָרוּ אֵל יַבְנִים לְבֵית
 הַמְדָרְשׁ.

שְׁנַיִן הַהִי"ן וּדְאִי הֵם שְׁנַיִן דְּבוּרִים,
 שְׁנַאֲמַר בָּהֶם שְׁתֵּים זֵו שְׁמַעְתִּי, ו' הַקּוֹל

וּמִמְנַו עוֹלָה קוֹל שֶׁהוּא הָעֲמוּד
 הָאַמְצָעִי, וּמַתְעַלָּה לְשַׁבְעִים קוֹלוֹת,
 שֶׁהִיא וּדְאִי עוֹלָה בּוֹ לְשַׁבַּע, שֶׁהִיא ה'
 הַעֲלִיּוֹנָה, אֲוִיר וְה' אֲוִיר שֶׁל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 שֶׁהוּא מַחְפִּים, מַצֵּד שֶׁל הַחַבְמָה שֶׁהִיא
 י', וּבָה עוֹלָה ו' לְעֶשֶׂר ו' פְּעָמִים, וּב'
 הַהִי"ן הֵם, ה' הַבֵּל מְבַפְּנִים, ה' הַבֵּל
 מְבַחוּץ, וּשְׁנֵיהֶם הֵם בְּלַב וּבְפָה, הֵם

אַתֶּם שֹׁמְעִים, וְהָאֵי קוֹל נְפִיק מִתְּרֵין דְּבוּרֵין דְּאִיהוּ
 ה"ה, דְּכְלִילָן עֲשָׂר דְּבָרָן, ה' בְּלוּחָא חֲדָא, וְהוּוּ
 מִסְדְּרֵין לְגַבְיֵיהוּ (דְּבָרִים כט ט) רֵאשִׁיכֶם שְׁבִטִיכֶם זְקַנֵיכֶם
 וְשׁוּטְרִיכֶם כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל, הָא חֲמִשׁ בְּלוּחָא
 קְדָמָא, בְּלוּחָא תְּנִינָא הוּוּ מִסְדְּרֵין לְגַבְיֵיהוּ חֲמִשׁ
 תְּקוּנֵין אַחֲרֵנִין, דְּאֵינֹן טַפְכֶם נְשִׁיכֶם וְגַרְדַּךְ מַחֲטָב
 עֲצִידָךְ עַד שֹׁאֵב מִימִידָךְ, דָּא אֵינֹן ה', הָא תְּרֵין
 דְּבוּרֵין דְּכְלִילָן בְּהוֹן עֲשָׂר, וְקָלָא דַּהּוּה נְפִיק
 מִנֵּיהוּ הוּוּ כְּלִיל לֹון וְדָא ו', כְּלִיל ו' זְמַנֵּין דְּכְתִיב
 טוֹב בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית, (כּאן חֲסֵר) וְאִיהִי הוּוּ
 סְלִקָא מִנֵּיהוּ בְּאֵת י', ו' זְמַנֵּין י' אֵינֹן שְׁתֵּין,
 אֲשֶׁתִּפַּח דְּאִיהִי י' אַמִּירָן, (דְּלָא הוּוּ סְלִיק לַע"ב שְׁמֵהוּן).

ה' ה' תְּרֵין דְּבוּרֵין וּבְהוֹן עֲשָׂר הָא תְּרִיסַר, ו' הוּוּ
 סְלִיק בְּאֵת י', ו' זְמַנֵּין י' דְּאֵינֹן שְׁתֵּין הָא ע"ב,

לשון הקודש

מִימִידָךְ, אֱלֹהִים הֵם ה', הָרֵי שְׁנֵי דְּבוּרִים
 שְׁכּוּלִים בְּהֵם עֲשָׂרָה, וְהַקּוֹל שְׁהִיהָ יוֹצֵא
 מִהֵם הִיָּה כּוֹלָל אוֹתָם, וְהָא ו', כּוֹלָל ו'
 פְּעָמִים, שְׁכָתוּב טוֹב בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי
 בְּרֵאשִׁית, וְהִיא הִיָּתָה עוֹלָה מִהֵם בְּאוֹת
 י', ו' פְּעָמִים י' הֵם שְׁשִׁים, נִמְצָא שְׁהִיא י'

אַמִּירוֹת, (שְׁלֵא הִיָּה עוֹלָה לַע"ב שְׁמוֹת).

ה' ה' שְׁנֵי דְּבוּרִים, וּבְהֵם עֲשָׂרָה - הָרֵי
 שְׁנַיִם עֲשָׂר. ו' עוֹלָה בְּאוֹת י', ו' פְּעָמִים י'

שְׁיוֹצֵא מִהֵם, וְעָלִיו נְאֻמַּר קוֹל דְּבָרִים
 אַתֶּם שֹׁמְעִים, וְהַקּוֹל הוּוּ יוֹצֵא מִשְׁנֵי
 דְּבוּרִים שְׁהוּוּ ה"ה, שְׁכּוּלִים עֲשָׂרָה
 דְּבָרוֹת, ה' בְּלוּחַ אַחַד, וְהִיוּ מִסְדְּרִים
 אֲלֵיהֶם, רֵאשִׁיכֶם שְׁבִטִיכֶם זְקַנֵיכֶם
 וְשׁוּטְרִיכֶם כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל, הָרֵי חֲמִשָּׁה
 בְּלוּחַ הָרֵאשׁוֹן. בְּלוּחַ הַשְּׁנִי הִיוּ מִסְדְּרִים
 אֲלֵיהֶם חֲמִשָּׁה תְּקוּנִים אַחֲרֵים, שְׁהֵם
 טַפְכֶם נְשִׁיכֶם וְגַרְדַּךְ מַחֲטָב עֲצִידָךְ עַד שֹׁאֵב

וְאִי תִימָא דְבְּאַזְרִייתָא מְלִיל וְלֹא יִתִּיר, לֹא
 אֲשַׁתְּכַח אַתְר לְעִילָא וְתַתָּא דְלֹא מְלִיל מְנִיחָא,
 אֲפִילוּ בְּמִלְאֲכִין, דְלֹא אֲשַׁתְּכַח דְּאַלּוּ"ה אַחֲרָא אִית
 בְּעֶלְמָא, וּמְלִיל בְּפִרְסִיָּיא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב אָנְכִי,
 וְחָכִי סָלִיק אָנְכִי לְחֻשְׁבֹן כֶּסֶ"א, וּלְבַתֵּר מְלִיל
 בְּמִלְאֲכִין, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות כ יח) וְכָל הָעַם
 רֹאִים אֶת הַקּוֹלֶת, וְעֲלִיָּהּ אֶתְמַר (קהלת י כ) כִּי עוֹף
 הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל וכו'.

בְּגִין דְּכַד קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא בְּעָא לְמִלְלָא
 בְּמִלְאֲכִיָּא נַחַת שְׁמִיָּה עֲלִיָּהּ, בְּגִזְוֹנָא דָּא
 יְהוּ"ה, י' בְּתִיָּה הָדָא דְאִיָּהּ אֲרִי"ה, וּבִיָּה
 אֶתְמַר (עמוס ג ח) אֲרִיָּה שָׁאֵג מִי לֹא יִירָא, וּבְאֵן אַתְר
 י' בְּרִישָׁא ה' עַל גְּדַפּוּי ו' בְּפִיָּמִיָּה ה' בְּזַנְבִיָּה,
 וּבְגִינָה אֶתְמַר חָוִי זָנַב לְאַרְיֹת (דף טו ע"ב) וכו', וְדָא
 הוּא וּפְנֵי אֲרִיָּה אֵל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם (יחזקאל א

לשון הקודש

שְׁעֲלִיָּהֶם נֹאמַר כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת
 הַקּוֹל כו'.

מִשּׁוּם שֶׁבְּשֵׁתְקֻדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רָצָה
 לְדַבֵּר בְּמִלְאֲכִים, יָרַד שְׁמוֹ עֲלֵיהֶם, כְּמוֹ
 זֶה: יְהוּ"ה, י' בְּתִיָּה אַחַת שְׁהִיא אֲרִי"ה,
 וְכוּ נֹאמַר אֲרִיָּה שָׁאֵג מִי לֹא יִירָא,
 וּבְאִיָּזָה מְקוּם? י' בְּרִישָׁא, ה' עַל כְּנָפָיו, ו'
 כְּפִיו, וְה' בְּזַנְבוֹ, וּבְגִלְלָה נֹאמַר

שְׁהֵם שְׁשִׁים - הָרִי שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם. וְאִם
 תֹּאמַר שֶׁבְּתוֹרָה דִּבְר וְלֹא יוֹתֵר, לֹא
 נִמְצָא מְקוּם לְמַעְלָה וּלְמַטָּה שְׁלֹא דִבְר
 מִמֶּנּוּ, אֲפִילוּ בְּמִלְאֲכִים, שְׁלֹא נִמְצָא
 שְׁאֵלוּ"ה אַחֵר יֵשׁ בְּעוֹלָם, וְדִבְר בְּכֶסֶ"א,
 זְהוּ שְׁכַתוּב אָנְכִי, וְכָךְ עוֹלָה אָנְכִי
 לְחֻשְׁבֹן כֶּסֶ"א, וְאַחֵר דִּבְר בְּמִלְאֲכִים.
 זְהוּ שְׁכַתוּב וְכָל הָעַם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֶת,

וּלְבַתֵּר הָהוּה נְחִית בְּחִיָּה דְשָׁמָה שׁוּר, בְּגִזְזָא דָּא
 הוּה"י, ה' בְּרִישֵׁיה ו' בְּפֹמֹזֵי ה' בְּגִדְפֹזֵי י' בְּזַנְבֵיה,
 וְדָא אִיהוּ וּפְנֵי שׁוּר מִהַשְׁמַאל, וּלְבַתֵּר הָהוּה נְחִית
 עַל חִיָּה שְׁשָׁמָה נְשָׁר, בְּגִזְזָא דָּא וְהוּ"ה, ו' בְּרִישֵׁיה
 ה' בְּפֹמֹזֵיה י' בְּגִדְפֹזֵי ה' עַל זַנְבֵיה, וְדָא אִיהוּ וּפְנֵי
 נְשָׁר לְאַרְבַּעַתָּם, וְאִינוּן תְּרֵי עֶשְׂרֵי אַנְפִין, לְכָל חַד
 שִׁית, סְלָקִין לְע"ב, וְדָא אִיהוּ וְכָל הָעָם רוֹזְאִים אֶת
 הַקּוּלוֹת (שמות כ יח).

וְאַדָּם רָכִיב עַל גַּבֵּיהוּ דָּא מַטְטְרוּ"ן, דְּאִיהוּ
 בְּלִיל שָׁמָא דְאַרְבַּעִין וְתַרִין אַתְוֹן, וְאִינוּן
 (שִׁית אַתְוֹן, וְלְכָל אֶת סְלָקִין שִׁית), ו' תִּיבִין וּבְכָל תִּיבָה שִׁית
 אַתְוֹן וְסְלָקִין לְמ"ב, וְדָא אִיהוּ שָׂרְפִים עוֹמְדִים
 מִמַּעַל לוֹ, שֵׁשׁ בְּנָפִים שֵׁשׁ בְּנָפִים לְאַחַד, בְּשִׁתִּים
 יְכַסֶּה פָּנָיו וּבְשִׁתִּים יְכַסֶּה רַגְלָיו וּבְשִׁתִּים יַעֲוֹפֵף
 (ישעיהו ו ב).

לשון הקודש

עֶשְׂרֵי פָּנִים, לְכָל אַחַד שֵׁשׁ, עוֹלִים
 לְשִׁבְעִים וּשְׁנַיִם, וְזֵהוּ וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת
 הַקּוּלוֹת.

וְאַדָּם רוֹכֵב עַל גַּבֵּיהּ, זֶה מַטְטְרוּ"ן,
 שֶׁהוּא כּוֹלֵל שֵׁם שֶׁל אַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם
 אוֹתִיּוֹת, וְהֵם (שֵׁשׁ אוֹתִיּוֹת, וְלְכָל אוֹת עוֹלִים שֵׁשׁ),
 שִׁבְעַת תְּבוּת, וּבְכָל תְּבָה שֵׁשׁ אוֹתִיּוֹת,
 ועוֹלוֹת לְאַרְבַּעִים וּשְׁתַּיִם, וְזֵהוּ שָׂרְפִים

הָיוּ זָנְבֵי לְאַרְיֹת וְכוּ', וְזֵהוּ וּפְנֵי אַרְיָה אֵל
 הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם, וְאַחַר כֵּךְ הָיָה יוֹרֵד
 בְּחִיָּה שְׁשָׁמָה שׁוּר, כְּמוֹ זֶה: הוּה"י, ה'
 בְּרִאשׁוֹ, ו' בְּפִיו, ה' בְּכַנְפָיו, י' בְּזַנְבוֹ,
 וְזֵהוּ וּפְנֵי שׁוּר מִהַשְׁמַאל, וְאַחַר כֵּךְ הָיָה
 יוֹרֵד עַל חִיָּה שְׁשָׁמָה נְשָׁר, כְּמוֹ זֶה: וְהוּ"ה,
 ו' בְּרִאשׁוֹ, ה' בְּפִיו, י' בְּכַנְפָיו, ה' עַל
 זַנְבוֹ, וְזֵהוּ וּפְנֵי נְשָׁר לְאַרְבַּעַתָּם, הֵם שְׁנַיִם

דְּכַמָּה דַּאִיהוּ שְׁמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא דְמ"ב
וְע"ב לְעִילָא, כְּדָּ אִיהוּ שְׁמָא דְמ"ב וְע"ב
לְתַתָּא, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (תהלים מח יא) כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים
כִּן תְּהִלְתֵּךְ עַל קַצְוֵי אֶרֶץ, וְדָא אִיהוּ וְכָל הָעָם
רוּאִים אֶת הַקּוֹלוֹת, וְאֵינוֹן הוּוּ מְלֹאכִין, דְּכָל חַד
הָוָה אֶתְעַבֵּיד קוֹל וּפְרַח בְּאוּרָא, וְכָל חַד מִיִּשְׂרָאֵל
דְּהָוָה אָמַר נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע הָוָה שְׁרִיא בְּפוּמִיה, וְהָוָה
אוֹלִיף לִיה אֲוִרִיתָא כְּלָה.

וּלְבַתָּר מְלִיל עֲמַהוֹן מִן שְׁמִיא וְאַרְעָא, הִדָּא
הוּא דְכְּתִיב (דברים ד לו) מִן הַשָּׁמַיִם
הַשְּׁמַיִם אֶת קוֹלוֹ לְיִסְרָךְ, וְעַל הָאֶרֶץ הִרְאֶךְ אֶת
אֲשׁוּ הַגְּדוּלָּה וְכו', בְּהָהוּא זְמַנָּא דְאָמְרוּ יִשְׂרָאֵל
נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע מִיַּד יְיָ שְׁמָחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאֶרֶץ
לְבַתָּר הָוָה מְמַלֵּל עֲמַהוֹן מֵאַרְבַּע סְטָרִין,

לשון הקודש

המלאכים, שכל אחד היה נעשה קול
 ופורח באויר, וכל אחד מישראל שהיה
 אומר נעשה ונשמע, היה שורה בפיו,
 והיה מלמדו את כל התורה.

ואחר כך דבר עם משמים וארץ, והו
 שבתוב מן השמים השמיעך את קולו
 ליסרך ועל הארץ הראך את אשו
 הגדולה וכו'. באותו זמן שאמרו ישראל
 נעשה ונשמע, מיד ישמחו השמים

עמדים ממעל לו, שש כנפים שש כנפים
 לאחד, בשמים יכסה פניו ובשמים יכסה
 רגליו ובשמים יעופף.

ששמו ששמו של הקדוש ברוך הוא של
 ארבעים ושתים ושבעים ושתים למעלה,
 כך הוא השם של ארבעים ושתים
 ושבעים ושתים למטה. והו שבתוב
 כשמוך אלהים בין תהלתך על קצוי ארץ,
 והו וכל העם ראים את הקולת, והם היו

וְהָיוּ מִסֵּתֶפֶלִין לְגַבֵּי מְזוּרָה וְהָיוּ שֹׁמְעֵין יְתַ קָלָא, וְלְגַבֵּי
 מְעָרְב וְדָרוּם וְצָפוֹן הָיוּ שֹׁמְעֵין יְתַ קָלָא, לְאַחֲזָאָה
 דְּמִכָּל אֲתַר מְלִיל עֲמָהוֹן, וְלֹא הָיָה אֲתַר לְעִילָא
 וְתַתָּא דְלֹא מְלִיל עֲמָהוֹן, לְאַחֲזָאָה דְּמִלֹּא כָּל הָאָרֶץ
 כְּבוֹדוֹ, דְּאִיהוּ סָבִיל עֲלָאִין וְתַתָּאִין, וְאִיהוּ סָמִיד
 עִילָא וְתַתָּא וְכַרְסִיא יְקָרָא, וּמְלֹאכִין וְנִשְׁמָתִין, אִיהוּ
 סָבִיל כָּלָא, וְקָשִׁיר כָּלָא, וּמְיַחַד כָּלָא, וְלִית מָאן
 דְּסָמִיד לִיהַ.

וְאִיהוּ אֲתַקְרִי בְּכָל שְׁמָהוֹן, לְאַשְׁתַּמוּדְעָא תּוֹקֶפִיָּה
 בְּכָל שְׁמָא וְשְׁמָא, מִתְּהוּא דְּרָגָא וּמִמְנָא
 דְּשַׁרְיָא עֲלִיָּה, וְלִיָּה לִית שְׁמָא יְדִיעָא, וְאִיהוּ אֲתַקְרִי
 חַד בְּחוֹשְׁבֵן פַּד שַׁרְיָא בְּדְרָגָא דְּאִינוּן (אֲחֶרֶינִין) (נ"א
 אֲחֶרֶינִין) מִשְׁאָר דְּרָגִין, וְאִיהוּ לִית לִיָּה חוֹשְׁבֵן, פַּד
 שַׁרְיָא עַל כָּל עֲלָמִין (ס"א עֲלָאִין) וְעַל כָּל מִמְנָא

לשון הקודש

וְנִשְׁמוֹת, הוּא סוּבֵל הַכֵּל וְקוֹשֵׁר הַכֵּל
 וּמְיַחַד הַכֵּל, וְאִין מִי שְׁסוּמָךְ אוֹתוֹ.
 וְהוּא נִקְרָא בְּכָל הַשְּׁמוֹת, לְהוֹדִיעַ תְּקוּפוֹ
 בְּכָל שֵׁם וְשֵׁם, מֵאוֹתָה דְּרָגָה וּמִמְנָה
 שְׁשׁוּרָה עֲלִיו, וְאִין לוֹ שֵׁם יְדוּעַ, וְהוּא
 נִקְרָא אַחַד בְּחֻשְׁבוֹן, כְּשִׁשׁוּרָה בְּדְרָגָה
 שֶׁל אוֹתָם (אֲחֶרֶים) (אֲחֶרֶים) מִשְׁאָר הַדְּרָגוֹת,
 וְהוּא אִין לוֹ חֻשְׁבוֹן. כְּשִׁשׁוּרָה עַל כָּל
 הָעוֹלָמוֹת (הָעֲלִיּוֹנִים) וְעַל כָּל מִמְנָה שְׁלָהֶם,

וְתִגַּל ה' אֶרֶץ, אַחַר כֵּן הָיָה מְדַבֵּר עִמָּהֶם
 מֵאַרְבָּעָה אֲדָדִים, וְהָיוּ מִסֵּתֶפֶלִים אֶל
 הַמְּזוּרָה וְהָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת הַקּוֹל, וְלִמְעָרְב
 וְדָרוּם וְצָפוֹן הָיוּ שׁוֹמְעִים אֶת הַקּוֹל,
 לְהִרְאוֹת שְׁמִכָּל מְקוֹם דְּבַר עִמָּם, וְלֹא
 הָיָה מְקוֹם לְמַעְלָה וּמִטָּה שְׁלֹא דְּבַר עִמָּם,
 לְהִרְאוֹת שְׁמִלֹּא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, שֶׁהוּא
 סוּבֵל עֲלִיוֹנִים וְתַתְּתוֹנִים, וְהוּא סוּמָךְ
 מַעְלָה וּמִטָּה וְכִסָּא הַכְּבוֹד, וּמְלֹאכִים

דְּלִהוֹן, אֶתְקַרֵי עַל שְׁמִיָּה, לְאַחֲזָאָה לְכָל חַד
 מִיִּשְׂרָאֵל מֵאַתֵּר דְּקָרְאֵן לִיָּה לְפּוּם צְרִכְיָהוּ, כְּמָה
 דְּאוּקְמוּהוּ הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יַצְפִּין לְהַחֲכִים יְדָרִים.

קָם בּוּצִינָא קְדִישָׁא וְכָל מְאָרֵי מְתִיבְתָּאן,
 וְאַשְׁתַּטְחוּ קַמֵּי סְבָא, וּבְרִיכוּ לִיָּה, אָמַר
 בּוּצִינָא קְדִישָׁא וְדַאי הָאֵי סְבָא מֵאַתֵּר דְּעַתִּיק יוֹמִין
 קָא אָתֵי, וְתַמָּן אֶתְרַבֵּי, זַכָּאָה חוּלְקָנָא דְּזַכִּינָא
 לְמִשְׁמַע מַלְיָן עַתִּיקוֹן, מֵאַתֵּר דְּעַתִּיק יוֹמִין, זַכָּאָה
 חוּלְקָנָא דְּזַכִּינָא לְהָאֵי.

קָם רַבֵּי שְׁמַעוֹן פְּתַח וְאָמַר, בְּרַאשֵׁי"ת בְּרִי"ת
 א"ש, דְּאִיְהוּ אֹזַת וּרְשִׁימוּ דְּעֵלְאִין וְתַתְּאִין
 בֵּיהּ קַיְיִמִין, אִיְהוּ אֹזַת דְּצַבָּא דְּלַעֲיָלָא, דְּבַהוֹן
 אֶתְקַרֵי קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא יְהוּ"ה עַבְאוּ"ת, וְאִיְהוּ
 אֹזַת דְּצַבָּא דְּלַתְּתָא, אִיְהוּ אֹזַת וּבְרִית דְּבֵיהּ קַיְיִמִין

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

דְּבָרִים עַתִּיקִים מִהַמְּקוֹם שֶׁל עַתִּיק
 הַיָּמִים, אֲשֶׁרֵי חֲלַקְנוּ שׁוּכְבֵינוּ לְזוּה.
 קָם רַבֵּי שְׁמַעוֹן, פְּתַח וְאָמַר: בְּרַאשֵׁי"ת
 בְּרִי"ת א"ש, שֶׁהוּא אֹזַת וּרְשָׁם שְׁעֵלְיוֹנִים
 וְתַתְּנוֹנִים עוֹמְדִים בּוּ, הוּא הָאֹזַת שֶׁל
 הַצַּבָּא שְׁלַמְעָלָה, שֶׁבָּהֶם נִקְרָא הַקּוּדֶשׁ
 בְּרִיד הוּא יְהוּ"ה עַבְאוּ"ת, וְהוּא הָאֹזַת
 שֶׁל הַצַּבָּא שְׁלַמְטָה, הוּא אֹזַת וּבְרִית
 שְׁבוּ קַיְיִמִים שְׁמִים וְאַרְיָן, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר

נִקְרָא עַל שְׁמוֹ, לְהִרְאוֹת לְכָל אֶחָד
 מִיִּשְׂרָאֵל מִמְּקוֹם שְׁקוּרָאִים לוֹ לְפִי
 צְרִכְיָהֶם, כְּמוֹ שְׁבַאֲרוּהוּ, הַרוּצָה
 לְהַעֲשִׂיר יַצְפִּין, לְהַחֲכִים - יְדָרִים.

קָם הַמְּנוּרָה הַקּוּדוּשָׁה וְכָל רַאשֵׁי
 הַיְיִשִּׁיבוֹת, וְהַשְׁתַּטְחוּ לְפָנֵי הַזִּקְן וּבְרִכוּ
 אוֹתוֹ. אָמַר הַמְּנוּרָה הַקּוּדוּשָׁה: וְדַאי הַזִּקְן
 הַזֶּה בָּא מִמְּקוֹם עַתִּיק הַיָּמִים וְשָׁם
 הַתְּגַדֵּל, אֲשֶׁרֵי חֲלַקְנוּ שׁוּכְבֵינוּ לְשַׁמַּע

שְׁמִיָּא וְאַרְעָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (ירמיה לג כה) אִם לֹא
בְרִיתִי יוֹכֵם וְלִילָה חוֹקוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שְׁמַתִּי,
אִיהוּ אוֹת וּבְדַאי, דְּאִיהוּ רְשִׁימוּ דְּחוֹתְמָא דְּמִלְפָּא.

אַדְהֵכִי הָא סָבָא קָא נְחִית לְגַבִּיהַּ כְּמִלְקַדְמִין
פְּתַח וְאָמַר רַבִּי רַבִּי (י) בְּרִית אִיהוּ וּבְדַאי
צְדִיק ח"י עֲלָמִין, דְּאִיהוּ י' זְעִירָא מְסֻטְרָא דְּחֻכְמָה
דְּלְעִילָא, דְּכַד נְחִתָּא י' לְגַבִּיהַּ, אָפּ עַל גַּב
דְּבְּאַתְרִיהַּ י' עֲלָאָה אֲתִקְרִי, כַּד נְחִית לְגַבִּי צְדִיק
י' זְעִירָא אֲתִקְרִי, וְאַתּוּ ו' אָפּ עַל גַּב דְּאִיהוּ ו' עֲלָאָה
בְּאַתְרִיהַּ בְּעַמּוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא, כַּד נְחִית לְגַבִּי צְדִיק
לְאַתְחֻבְרָא בְּה', ו' זְעִירָא אֲתִקְרִי, אֲלֻפָּא בֵּיתָא
דְּאַתְוּוֹן זְעִירָן (דף טה ע"א) בֵּיהַּ אֵינוֹן, וְה' עֲלָאָה כַּד
נְחִתָּא לְגַבִּי צְדִיק, זְעִירָא אֲתִקְרִיאַת, וְאַפּ עַל גַּב
דְּאַתְוּוֹן דְּשִׁמְא קַדִּישָׁא בֵּיהַּ כְּלִילָן, סְתִימִין אֵינוֹן
בֵּיהַּ, וּבְגִינִיהַּ אֲתִמַּר (תהלים כה יד) סוּד יְהוָה לִירִיאָיו

לשון הקודש

נְקֻרָא, כְּשִׁינְרְדַת לְצְדִיק נְקֻרָא י'
זְעִירָה, וְהָאוֹת ו', אָפּ עַל גַּב שְׁהִיא ו'
הַעֲלִינָה בְּמִקּוּמָה בְּעַמּוּד הָאֲמָצְעִי,
כְּשִׁינְרְדַת לְצְדִיק לְהִתְחַבֵּר עִם ה',
נְקֻרָא ו' זְעִירָה. הָא"ב שֶׁל הָאוֹתוֹת
הַקְּטַנּוֹת הֵם בּוּ, וְה' הַעֲלִינָה, כְּשִׁינְרְדַת
אֵל הַצְּדִיק נְקֻרָא זְעִירָה. וְאַפּ עַל גַּב
שְׁאוֹתוֹת הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ כְּלוּלִים בּוּ, הֵם

אִם לֹא בְרִיתִי יוֹכֵם וְלִילָה חֻקוֹת שָׁמַיִם
וְאָרֶץ לֹא שְׁמַתִּי. הוּא אוֹת וּבְדַאי, שְׁהוּא
רְשֵׁם שֶׁל חוֹתֵם הַמֶּלֶךְ.

בֵּין כַּד הִנֵּה הַזְּקוֹן הָוֵה יָרַד אֵלָיו כְּמוֹ
מִקְדָּם, פְּתַח וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, (י) הַבְּרִית
הוּא וּבְדַאי צְדִיק ח"י הָעוֹלָמִים, שְׁהוּא י'
זְעִירָה מִצֵּד הַחֻכְמָה הַעֲלִינָה שְׁכְּשִׁינְרְדַת
י' אֵלָיו, אָפּ עַל גַּב שְׁבְּמִקּוּמוּ י' עֲלִינָה

וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעַם, וְאִי סְתִימִין אֵינֻן בֵּיהּ, בְּמֵאֵי
 אֲשֶׁתְּמוֹדְעָאן, בְּשִׁכְנֵתָא, דְּאִיהִי אֲסַפְקֵלְרִיָּאָה
 דְּנִהָרָא בְּד נְחִית יְהוּ"ה לְגַבֵּי צַדִּיק לְנִהָרָא בְּה
 וְדֵאִי, וּמְנָה אֲשֶׁתְּמוֹדְעָן, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ירמיה ט כב)
 בְּה אָמַר יְהוּ"ה אֵל יִתְהַלֵּל חָכְם בְּחֻכְמָתוֹ, אִי אִיהוּ
 תַּמָּן אֲתִקְרִיאת אֲסַפְקֵלְרִיָּאָה דְּנִהָרָא, וּבְהָהוּא זְמַנָּא
 כִּי אִם בּוֹזֵאת יִתְהַלֵּל ה'מִתְהַלֵּל ה'שֶׁבַל וְיִדְוּעַ (שם)
 כג), וְאִם יִסְתַּלַּק מִצַּדִּיק וְאֲשֶׁתָּאֵר אִיהוּ חָרַב וְיִבֶּשׁ,
 מִיָּד אֲתִקְרִיאת אֲסַפְקֵלְרִיָּאָה דְּלֹא נִהָרָא, בְּהָהוּא
 זְמַנָּא אֵל יִתְהַלֵּל חָכְם בְּחֻכְמָתוֹ.

וּכְמֵאֵן גְּרִים לְאַנְהָרָא לָהּ, וְלֹאֲשֶׁתְּמוֹדְעָא בְּה
 לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, מָאן דְּנִפְטִיר בְּרִית,
 וְרָזָא דְמַלְתָּה זֶה הַשַּׁעַר לִיהוּ"ה צַדִּיקִים יִבְאוּ בּוֹ
 (תהלים קיח כ), דָּא אִיהִי תִרְעָא דְצַדִּיקֵיָא, וְאִית לֹון רְשׁוּ
 לְאַעְלָא תַּמָּן, וְדָא אִיהוּ מָאן דְּאִיהוּ צַדִּיק, וּבֵיהּ

לשון הקודש

זְמַן, כִּי אִם בּוֹזֵאת יִתְהַלֵּל ה'מִתְהַלֵּל
 ה'שֶׁבַל וְיִדְוּעַ, וְאִם יִסְתַּלַּק מִצַּדִּיק וְהוּא
 נִשְׁאָר חָרַב וְיִבֶּשׁ, מִיָּד נִקְרֵאת
 אֲסַפְקֵלְרִיָּאָה שְׂאִינָה מְאִירָה. בְּאוֹתוֹ זְמַן,
 אֵל יִתְהַלֵּל חָכְם בְּחֻכְמָתוֹ.

וּמִי גְרַם לְהָאִיר לָהּ וּלְהוֹדֵעַ בְּה לְקוּדְשׁ
 בְּרוּךְ הוּא? מִי שְׂשׁוּמֵר בְּרִית, וְסוּד
 הַדָּבָר - זֶה הַשַּׁעַר לִיהוּ"ה צַדִּיקִים יִבְאוּ

נִסְתָּרִים בּוֹ, וּבְגִלְלוּ נְאֻמַר סוּד יְהוּ"ה
 לִירְאִיו וּבְרִיתוֹ לְהוֹדִיעַם, וְאִם הֵם
 נִסְתָּרִים בּוֹ, בְּמָה הֵם נוֹדְעִים? בְּשִׁכְנֵתָהּ,
 שְׂהִיא הָאֲסַפְקֵלְרִיָּאָה שְׂמְאִירָה בְּשִׁינְרֵד
 יְהוּ"ה לְצַדִּיק לְהָאִיר בּוֹ וְדֵאִי, וּמְמַנָּה
 נוֹדְעִים, זֶהוּ שְׂכָתוּב בְּה אָמַר יְהוּ"ה אֵל
 יִתְהַלֵּל חָכְם בְּחֻכְמָתוֹ. אִם הוּא שֵׁם,
 נִקְרֵאת אֲסַפְקֵלְרִיָּאָה מְאִירָה, וּבְאוֹתוֹ

יְהו"ה, אִיהוּ זְכִי בְּשִׁבְנֵתָא וַיְרִית לָהּ, וְסָלִיב בְּהַ
 לְמַלְכָּא דְאִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, דְאִיהוּ מְלָךְ,
 וְאִיהִי מַלְכוּת דִּילִיָּהּ, וְרִזָּא דְמַלְחָה וְעַמּוּד בְּלָם
 צְדִיקִים לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אָרֶץ (ישעיה ס כא), וְדָא אִיהוּ
 שְׁבִינֵתָא דְאַתְמַר בְּהַ (שם סו א) וְהָאָרֶץ הַדּוּם רַגְלֵי.

וְשִׁבְנֵתָא אִיהִי צִיּוּרָא דְעֵלְאִין וְתַתְּאִין, כָּל
 דִּיּוֹקְנֵין דְסַפִּירֵין וְכָל שְׁמָהֵן דְלַהוֹן בְּהַ
 אֵינּוֹן מְצוּיִירִים, וּבְהַ אֵינּוֹן גְּלִיפִין נְשֻׁמָּתִין וּמְלָאכִין
 וְחִיּוּן קְדִישִׁין, וּבְהַ גְּלִיפִין מַה דְאַתְמַר בְּהוֹן (יחזקאל
 כ ט) וְדַמּוּת פְּנִיָּהֶם פְּנֵי אָדָם וְכו'.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, סָבָא סָבָא, וְהָא שְׁבִינֵתָא
 אִיהִי יְחוּדָא דְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, אֵיךְ גְּלִיפִין
 בְּהַ דִּיּוֹקְנֵין דְלַתְתָּא דְלֹא אֵינּוֹן מְצִיאוּתָהּ, אָמַר
 לִיָּה רַבִּי, לְמַלְכָּא דְאִיהוּ יְתִיב בְּהִיכְלִיָּהּ, וּכְמַה בְּנֵי

לשון הקודש

וְהַתְּחַתּוּנִים, כָּל דְמִיּוֹת הַסְּפִירוֹת וְכָל
 שְׁמוֹתֵיהֶם הֵם מְצִירִים בְּהַ, וּבְהַ חֲקוּקוֹת
 נְשֻׁמוֹת וּמְלָאכִים וְחַיּוֹת קְדוּשׁוֹת, וּבְהַ
 חֲקוּקִים מַה שְׁנַאֲמַר בְּהֶם וְדַמּוּת פְּנִיָּהֶם
 פְּנֵי אָדָם וְכו'.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: יְקוֹן וְקוֹן, וְהַרִי
 הַשְּׁבִינָה הִיא הַיְחוּד שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, אֵיךְ חֲקוּקִים בְּהַ דְמִיּוֹת שְׁלֵמֶטָה
 שְׂאֵינָם מְצִיאוּתָהּ? אָמַר לוֹ: רַבִּי, לְמַלְכָּה

בו, זה שער הצדיקים, ויש להם רשות
 להכנס לשם. וזהו מי שהוא צדיק, ובו
 יהו"ה, הוא זוכה בשכינה ויורש אותה,
 ועולה עמה למלך, שהוא העמוד
 האמצעי, שהוא המלך, והיא המלכות
 שלו, וסוד הדבר – ועמד בלם צדיקים
 לעולם ירשו ארץ, וזוהי השכינה
 שנאמר בה והארץ הדום רגלי.

והשכינה היא ציור של העליונים

נְשָׂא עָאֵלִין לְמַחְזִייה, מְנַהוּן מִסְתַּכְּלִין בְּלְבוּשׁוֹי,
 וּמְנַהוּן בְּנוּפוֹי, וּמְנַהוּן מִסְתַּכְּלִין בְּעוּבְדוֹי, וּבּוּדְאֵי
 בְּעוּבְדוֹי אֲשֶׁתְּמוּדַע מַאי נִיהוּ מְלָפָא, דְּלְבוּשֵׁין
 אִיהוּ מִשְׁתַּנֵּי בְּהוּן לְכַמְּה שְׁנוּיִין, וְלְבוּשֵׁין דְּאִיהוּ
 לְבוּשׁ בְּעַפְרָא לָא לְבִישׁ בְּרַמְשָׂא, וְלְבוּשֵׁין דְּלְבִישׁ
 יוֹמָא חֲדָא לָא לְבִישׁ יוֹמָא תַנְיָנָא, וְהָכִי בְּכָל יוֹמָא
 וַיִּרְחַא וְשַׁתָּא וְשַׁבְתָּא וַיְמִין טָבִין אֲשֶׁתַּנֵּי בְּלְבוּשֵׁין.

בְּגוּזָנָא דָּא שְׁכִינְתָּא כַּמְּה לְבוּשֵׁין אִית לָהּ,
 דְּמְנַהוּן בְּרָא קוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא פְּרַסְיִין
 (נ"א פְּרַסְיָא), וּמְלָאכִין וְחִיוּוֹן וְשָׂרְפִים, וְשְׂמִיָּא וְאַרְעָא,
 וְכָל מַה דְּבְרָא בְּהוּן, וְכָל בְּרִיִּין דְּבְרָא מֵאֵלִין
 לְבוּשֵׁין דִּילָהּ, רְשִׁים לֹון פְּלָהוּ וְגַלְיָף לֹון בְּלְבוּשָׁהּ,
 בְּגִין לְאִסְתַּכְּלָא מִינָהּ בְּכָל בְּרִיִּין לְרַחֲמָא עֲלֵיהוּ,
 וְרָזָא דְּמַלְּהָ וְרֵאִיתִיהָ לְזַבּוּר בְּרִית עוֹלָם (בראשית ט טז),

לשון הקודש

בלבושים.

כְּמוֹ כֵּן הַשְּׂכִינָה יֵשׁ לָהּ כַּמְּה לְבוּשִׁים,
 שְׂמֵהֶם בְּרָא הַקּוּדֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּסֹאוֹת
 (כִּסְאֵי), וּמְלָאכִים וְחִיוּוֹת וְשָׂרְפִים, וְשְׂמִיָּם
 וְאַרְצֵי, וְכָל מַה שֶּׁבְרָא בְּהֶם, וְכָל הַבְּרִיּוֹת
 שֶׁבְרָא מֵהַלְבוּשִׁים הִלְלוּ שְׁלָהּ, רְשֵׁם אֵת
 פְּלֵם וְחֻקְקֵם בְּלְבוּשִׁיהָ, כְּדִי לְהַסְתַּכֵּל
 מִמֶּנָּה בְּכָל הַבְּרִיּוֹת לְרַחֵם עֲלֵיהֶם, וְסוּד
 הַדָּבָר - וְרֵאִיתִיהָ לְזַבּוּר בְּרִית עוֹלָם,

שְׂיוֹשֵׁב בְּהִיכְלוֹ, וְכַמְּה אֲנָשִׁים נְכַנְסִים
 לְרֹאוֹתוֹ, מֵהֶם מִסְתַּכְּלִים בְּלְבוּשׁוֹ, וּמֵהֶם
 בְּנוּפוֹ, וּמֵהֶם מִסְתַּכְּלִים בְּמַעֲשָׂיו, וּבּוּדְאֵי
 שְׂבַמְעֵשׂוֹ נוֹדַע מִי הוּא הַמַּלְאָךְ,
 שֶׁבְּלְבוּשִׁים הוּא מִשְׁתַּנֵּה בְּהֶם לְכַמְּה
 שְׁנוּיִים, וּבְלְבוּשִׁים שֶׁהוּא לְבוּשׁ בְּבִקְרָא
 לָא לּוּבֵשׁ בְּעַרְב, וְהַלְבוּשִׁים שֶׁלּוּבֵשׁ יוֹם
 אַחַד לָא לּוּבֵשׁ יוֹם שֵׁנִי, וְכֵן בְּכָל יוֹם
 וְחֲדָשׁ וְשָׁנָה וְשַׁבְּתָא וְיָמִים טוֹבִים מִשְׁתַּנֵּה

וְרֵאִיתִיהָ בְּאֵלֶיךָ לְבוּשֵׁיךָ דְּאֵינוֹן נְהִירִין בְּכָל (בְּרִיִּין)
 זְמַנֵּן דְּיִשְׂרָאֵל נְהִירִין לֹון בְּעוֹבְדֵין טָבִין, וּבְגִינֵייהוּ
 קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא רַחִים עֲלֵיהוּ.

וְאִי עֹבְדֵין עוֹבְדֵין בִּישֵׁין, אִיהִי אֶתְלַבְּשַׁת לְבוּשֵׁין
 אַחֲרָנִין אוֹכְמִין, דְּבַחֹן רְשִׁימִין כָּל אֵינוֹן
 מְאִירֵי דְדִינֵין דְּאֶתְקְרִיאוּ לִילוֹת, לְמִידָן בְּהוּ
 לְעֶלְמָא, וּבְהֵהוּא זְמַנָּא אִיהִי אֶמְרַת (שִׁיר א' ו') אֵל
 תְּרַאוּנִי שְׂאֵנִי שְׁחַרְחַרְתָּ, וּבְגִין דָּא אֵלֶיךָ מְסַטְרָא
 דְּלְבוּשֵׁין אֵינוֹן גְּלִיפִין בְּהַ, עֲלָאִין דְּאֵינוֹן מְלָכִין
 וְשְׁלֹטִין עַל תְּתָאִין, וּמְלָאכִין (נ"א וּמְלָכִין) אֶתְקְרִיאוּ
 מְסַטְרָא דְּמְלָכוֹת, וּמְסַטְרָא דְּנוֹפָא אֶתְקְרִי חֶסֶד
 דְּרוּעָא יְמִנָא, גְּבוּרָה דְּרוּעָא שְׂמַאלָא, וּנוֹפָא
 עַמּוּדָא דְּאֶמְצַעִיתָא, נְצַח וְהוּד תְּרִין שׁוֹקִין, צַדִּיק
 אוֹת בְּרִית, וְהוּא אוֹקְמוּהָ.

לשון הקודש

שְׂאֵנִי שְׁחַרְחַרְתָּ, וּמִשּׁוּם זֶה, אֵלֶיךָ מֵצַד
 הַלְבוּשִׁים הֵם הַקּוֹקִים בְּהַ, הַעֲלִיזִים
 שֶׁהֵם מְלָכִים וְשְׁלִיטִים עַל הַתְּחַתּוֹנִים,
 וְהַמְּלָאכִים (וְהַמְּלָכִים) נִקְרְאוּ מֵצַד הַמְּלָכוֹת,
 וּמֵצַד הַגּוֹף נִקְרָא חֶסֶד זְרוּעַ יְמִין, גְּבוּרָה
 זְרוּעַ שְׂמַאל, הַגּוֹף הָעַמּוּד הָאֶמְצַעִי, נְצַח
 וְהוּד שְׁתֵּי שׁוֹקִים, הַצַּדִּיק אוֹת בְּרִית,
 וְהֵרִי פְּרִשׁוּהָ.

וְרֵאִיתִיהָ בְּלְבוּשֵׁים הִלְלוּ שֶׁהֵם מְאִירִים
 בְּכָל (הַבְּרִיּוֹת), לְפַעְמִים שְׁיִשְׂרָאֵל מְאִירִים
 לָהֶם בְּמַעֲשֵׂים טוֹבִים, וּבְגִלְגָּלִם הַקְּדוּשָׁה
 בְּרוּךְ הוּא מְרַחֵם עֲלֵיהֶם.
 וְאֵם עוֹשִׂים מַעֲשֵׂים רָעִים, הִיא
 מֵתְלַבְּשַׁת לְבוּשֵׁים אַחֲרִים שְׁחוּרִים,
 שֶׁבָּהֶם רְשׁוּמִים כָּל אוֹתָם בְּעֲלֵי הַדִּינִים
 שְׁנִקְרְאִים לִילוֹת, לְדוֹן בְּהֵם אֶת הָעוֹלָם,
 וּבְאוֹתוֹ זְמַן הִיא אוֹמְרַת, אֵל תְּרַאוּנִי

וְאִיהִי צִיּוּרָא דְכְּלָהוּ, וּמְלַגְנָא מִינָהּ דְאִיהִי תְּקוּנָא
 דְּגוּפָא נְהִיר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאִיהִי
 יְהו"ה, פְּנִשְׁמַתָּא בְּגוּפָא, לְגוּ מְכַלָּא תְּהוּא דְאֶחִיד
 כְּלָא וְקִשִׁיר כְּלָא, דְּלֹא אֶתְרַמְיִז בְּשׁוּם רְמִיזוּ, וְכֻלָּא
 אֶתְרַמְיִז בְּשְׂכִינְתָּא, דְּאֶתְלַבִּישַׁת בְּלְבוּשֵׁין דְּבְּחֹן
 מְצוּיִרִין כָּל בְּרִיין, אִיהִי אֶתְקַרִיאת בְּכָל שְׂמָחָן,
 וְאִיהִי דְמוּת אַרְבַּע חִינּוּן בְּלְבוּשָׁהּ, דְּבְּכָל חַד וְחַד
 רְשִׁים אַרְבַּע אֶתְוּוּן, וּדְמוּת אָדָם לְהֵנָּה, דָּא רְשִׁימוּ
 (דף טו ע"ב) דְּעֶשֶׂר אֶתְוּוּן, דְּאִינּוּן יו"ד ה"א וּא"ו ה"א,
 דְּסָלִיק לְחוּשְׁבֹן אָדָם, דְּמוּת אָדָם וְדֹאֵי דָּא
 שְׂכִינְתָּא דְאִיהִי דִיּוּקְנִיָּה (נ"א דִיּוּקְנָא דְאָדָם) וְעֵלְהָ
 אֶתְמַר (במדבר יב ח) וְתִמְוֶנֶת יְהו"ה יִפִּיט, וְהֵאֵי מְסֻטָּרָא
 דְּלְבוּשָׁא, אֲבָל מְסֻטָּרָא דְּגוּפָא אִיהִי יְהוּדָא
 דְּעַמּוּדָא דְּאֶמְצַעִיתָא, אִיהִי (נ"א אִיהִי) חוּתְמָא
 מְסֻטָּרָא דְּגוּפָא, וּבְגִין דְּאִיהִי חוּתְמָא, אֶמְרַת

לשון הקודש

בְּלְבוּשֵׁיהָ, שְׂפָכַל אֶחָד וְאֶחָד רְשׁוּם
 אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, וּדְמוּת אָדָם לְהֵנָּה, זֶה
 הַרְשָׁם שֶׁל עֶשֶׂר אוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן יו"ד ה"א
 וּא"ו ה"א, שְׁעוּלָה לְחֻשְׁבוֹן אָדָם, דְמוּת
 אָדָם וְדֹאֵי זֶה שְׂכִינְתָּהּ, שֶׁהִיא דְמוּתוֹ (דְמוּת
 שֶׁל אָדָם), וְעֵלְיָהּ נֶאֱמַר וְתִמְוֶנֶת יְהו"ה יִפִּיט,
 וְזֶה מֵצַד הַלְבוּשׁ, אֲבָל מֵצַד הַגּוּף הִיא
 הַיְחודֵד שֶׁל הָעַמּוּד הָאֶמְצַעִי, הוּא (הִיא)

וְהִיא הַצִּיּוּר שֶׁל כָּלם, וְלִפְנִים מִמֶּנָּה,
 שֶׁהוּא תְּקוּן הַגּוּף, מֵאִיר הַקּוּדֻשׁ בְּרוּךְ
 הוּא שֶׁהוּא יְהו"ה, כְּמוֹ נְשֻׁמָּה בְּגוּף,
 לִפְנִים מִהַכֹּל, אוֹתוֹ שְׂאוּחֻז הַכֹּל וְקוּשֵׁר
 הַכֹּל, שֶׁלֹּא נִרְמָז בְּשׁוּם רְמִז, וְהַכֹּל נִרְמָז
 בְּשְׂכִינְתָּהּ, שְׂמַתְלַבִּישַׁת בְּלְבוּשִׁים שְׂפָכָם
 מְצִירִים כָּל הַבְּרִיּוֹת, הִיא נִקְרֵאת בְּכָל
 הַשְּׂמוֹת, וְהִיא דְמוּת אַרְבַּע הַחִיּוֹת

שְׂכִינְתָא לְגַבֵּי יְהו"ה דְּאִיהוּ מְלַנְאָו, (שיר ח ו) שְׂיִמְנֵי
 כְּחוֹתָם עַל לְבָד, דְּאָף עַל גַּב דְּאַנְתָּ תְּסַתְּלַק מִנֵּי
 בְּגָלוּתָא, חוֹתְמָא דִּילָךְ אֲשַׁתְּאָר עִמִּי, וְלֹא אֲתַעֲדֵי
 מִנֵּי לְעָלָם.

קָם רַבֵּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, סָבָא סָבָא, אֵימָא לָךְ קָרָא
 דְּאוּלִּיפְנָא בְּגוּוּנָא דָּא שְׂיִמְנֵי כְּחוֹתָם עַל לְבָד,
 שְׂיִמְנֵי חוֹתָם לֹא פְתִיב אֶלָּא כְּחוֹתָם, אָמַרְתָּ
 שְׂכִינְתָא רַבּוֹן עֲלָמִין, שְׂיִמְנֵי כְּחוֹתָם, כְּתִיב וְיִמְהוּא רְשִׁימוּ
 דְּחוֹתְמָא דִּילָךְ, דְּאָף עַל גַּב דְּחוֹתְמָא אֲשַׁתְּאָר
 בִּידְךָ, רְשִׁימוּ דִּילִיָּה בְּפִתְקָא אִיהוּ, וְיִמְהוּא רְשִׁימוּ
 מוֹדַעְזֵעִין עֲלָאִין וְתַתְּאִין, בְּגוּוּנָא דְּמִלְכָּא דְּאִיהוּ
 בְּשָׂרָא וְדָמָא, מַאי דְּרָשִׁים בְּפִתְקָא, רְשִׁימוּ דִּילִיָּה
 דְּחוֹתְמָא בִּידֵיהּ הוּא, וְאָף עַל גַּב דְּחוֹתְמָא בִּידֵיהּ
 אֲשַׁתְּאָר, הָכִי דְּחִילִין מִרְשִׁימוּ דְּחוֹתְמָא, כְּאֵלוּ הוּא
 מְלַכָּא, עַל אַחַת כְּפָה וְכְפָה אִי הוּא חוֹתְמָא.

לשון הקודש

כְּחוֹתָם, אָמַרְתָּ הַשְׂכִּינָה, רַבּוֹן הָעוֹלָמִים,
 שְׂיִמְנֵי כְּחוֹתָם, כְּאוֹתוֹ רְשִׁים שֶׁל חוֹתְמָךְ,
 שְׂאָף עַל גַּב שֶׁהַחוֹתָם נִשְׂאָר בִּידְךָ,
 הַרְשִׁים שֶׁלוֹ הוּא בְּפִתְקָה, וּמֵאוֹתוֹ הַרְשִׁים
 מוֹדַעְזֵעִים עֲלִיּוֹנִים וְתַתְּוֹנִים כְּמוֹ שְׁמֵלֶךְ
 שֶׁהוּא בְּשָׂר וְדָם, מֵה שְׂרוּשִׁים בְּפִתְקָה,
 הַרְשִׁים שֶׁלוֹ שֶׁל הַחוֹתָם בִּידוֹ הוּא, וְאָף
 עַל גַּב שֶׁהַחוֹתָם נִשְׂאָר בִּידוֹ, כֵּךְ פּוֹחֲדִים

חוֹתָם מִצַּד הַגּוֹף, וּמִשּׁוּם שֶׁהוּא חוֹתָם,
 אָמַרְתָּ הַשְׂכִּינָה לִיהוּ"ה, שֶׁהוּא מְבַפְּנִים,
 שְׂיִמְנֵי כְּחוֹתָם עַל לְבָד, שְׂאָף עַל גַּב
 שֶׁאַתָּה תְּסַתְּלַק מִמִּנֵּי בְּגָלוּת, חוֹתְמָךְ
 נִשְׂאָר עִמִּי וְלֹא יִסּוּר מִמִּנֵּי לְעוֹלָם.

קָם רַבֵּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: זְקוּן זְקוּן, אָמַר לָךְ
 פְּסוּק שְׁלַמְדֵּי כְּמוֹ זֶה, שְׂיִמְנֵי כְּחוֹתָם
 עַל לְבָד. שְׂיִמְנֵי חוֹתָם לֹא כְּתוּב, אֶלָּא

שִׁימְנֵי כַחוֹתָם עַל לִבְךָ, וְכִי מֵאֵן חָמָא (נ"א שְׁוִי)
חֹתְמָא עַל לְבָא, אֶלְא אֵלִין תְּפִלִּין,
דְּאֵינוּן רְצוּעֵין דְּלַחוּן תְּלִיין עַל לְבָא, וְאֵלִין תְּפִלִּין
דְּרִישָׁא, וְתַפְלָה דִּיד דְּאִיהוּ בְּשִׁמְאֵלָא לְקַבֵּל לְבָא,
וְדָא אִיהוּ כַחוֹתָם עַל לִבְךָ, וּפְחוֹתָם עַל זְרוּעֵךְ,
תְּפִלָּה דִּיד, דְּאֵינוּן רְשִׁימוּ דְשִׁמְא קְדִישָׁא, דְּאִיהוּ
י' קִדְשׁ לִי כָּל בְּכוֹר, ה' וְהָיָה כִּי יִבְיָאָךְ, ו' שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל, ה' וְהָיָה אִם שָׁמוּעַ, וּמִתְּהוּא רְשִׁימוּ
מְזַדְעוּזְעִין אוּמִין דְּעֵלְמָא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (דְּבָרִים
כח י) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהוָה נִקְרָא
עֲלֶיךָ וַיֵּרְאוּ מִמֶּךָ, וְהָכִי אוֹקְמוּהוּ שֵׁם יְהוָה אֵלִין
תְּפִלִּין דְּרִישָׁא.

שִׁימְנֵי כַחוֹתָם דָּא אוֹת בְּרִית מִילָּה, וְאוֹת דִּימִין
טָבִין, דְּאִיהוּ רְשִׁימוּ דְשִׁמְא קְדִישָׁא,

לשון הקודש

י' קִדְשׁ לִי כָּל בְּכוֹר, ה' וְהָיָה כִּי יִבְיָאָךְ,
 ו' שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, ה' וְהָיָה אִם שָׁמַע,
 ומאותו הרשם מזדעזעים אמות העולם.
 זהו שכתוב וראו כל עמי הארץ כי שם
 יהוה נקרא עליך ויראו ממך, וכן
 פרשודו, שם יהויה – אלו תפלין של
 ראש.

שִׁימְנֵי כַחוֹתָם, זו אות ברית מילה,
 ואות של זמנים טובים, שהוא הרשם של

מרשם החותם באלו הנה מלך, על אחת
 כמה וכמה אם הנה חותם.

שִׁימְנֵי כַחוֹתָם עַל לִבְךָ, וְכִי מִי רָאָה (שם)
 חוֹתָם עַל הַלֵּב? אֶלְא אֵלִין תְּפִלִּין,
 שאותם רצועות שלחן תלויות על הלב,
 ואלו תפלין של ראש, ותפלה של יד
 שהיא בשמאל, כנגד הלב, וזהו כחותם
 על לִבְךָ, וכחותם על זְרוּעֵךְ – תְּפִלָּה שֶׁל
 יד, שהם הרשם של השם הקדוש, שהוא

בְּגוֹזְנָא דָּא (שם ל יב), מִי יַעֲלֶה לָּנוּ ה'שְׁמוּמָה, רִישֵׁי
 אֲתוּנֹן (נ"א תיבין) מִילָה, וְסוּפֵי אֲתוּנֹן יְהו"ה, מָאן
 דְּנָטִיר הַאי רְשִׁימוֹ, בְּאֵלוּ נָטִיר שְׂמָא קְדִישָׁא, וּמָאן
 דְּמִשְׁקֵר בְּהַאי רְשִׁימוֹ, בְּאֵלוּ מִשְׁקֵר בְּשְׂמָא קְדִישָׁא,
 דְּהַאי אֲתִקְרִי חוּתְמָא דְּגוֹשְׁפִּנְקָא דְּמִלְכָּא.

דְּכָל בַּר נֶשׁ דְּנָטִיר הַאי רְשִׁימוֹ לְתַתָּא, דְּאִיהוּ
 אוֹת בְּרִית, אוֹת שְׁבַת, אוֹת תְּפִלִּין, אוֹת
 דְּיָמִין טָבִין, אִיהוּ רְשִׁים וְחֻקִּים לְעֵילָא, וְנִהִיר
 לְעֵילָא, וּמְנִיחָה מוֹדְעוּעִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין, כְּמָה דְּאִתְּ
 אָמַר (שם כח י) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהו"ה
 נִקְרָא עֲלֵיד שֵׁם יְהו"ה וְדָא, דָּא הֵהוּא רְשִׁימוֹ
 דְּאוֹת בְּרִית מִילָה, וְאוֹת דְּתְפִלִּין, וְאוֹת דְּשְׁבַת
 וְיָמִין טָבִין, וּמָאן דְּמִשְׁקֵר לְתַתָּא בֵּיהּ, אֲתַעֲבַר
 גְּלִיפּוֹ דִּילִיָּה מִלְּעֵילָא, בְּהֵהוּא זְמַנָּא שְׁלֹטִין עֲלִיָּה
 כָּל מְקַטְרָגִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין.

לשון הקודש

לְמַטָּה, שֶׁהוּא אוֹת הַבְּרִית, אוֹת שְׁבַת,
 אוֹת תְּפִלִּין, אוֹת שֵׁל יָמִים טוֹבִים, הוּא
 רְשִׁים וְחֻקִּים לְמַעְלָה, וּמֵאִיר לְמַעְלָה,
 וּמְנִיחָה מוֹדְעוּעִים עֲלִיוֹנִים וְתַתְּחוֹנִים, כְּמוֹ
 שְׁנֵאמַר וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהו"ה
 נִקְרָא עֲלֵיד, שֵׁם יְהו"ה וְדָא, זְהוּ אוֹתוֹ
 הַרְשָׁם שֶׁל בְּרִית מִילָה, וְאוֹת הַתְּפִלִּין,
 וְאוֹת שֵׁל שְׁבַת וְיָמִים טוֹבִים, וּמִי

הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ כְּמוֹ זֶה, מִי יַעֲלֶה לָּנוּ
 ה'שְׁמוּמָה, רִישֵׁי הָאוֹתוֹת (תבות) – מִילָה,
 וְסוּפֵי הָאוֹתוֹת – יְהו"ה. מִי שְׁשׁוּמַר אֶת
 הַרְשָׁם הַזֶּה בְּאֵלוּ שְׁמַר אֶת הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ,
 וּמִי שְׁמִשְׁקֵר בְּרְשָׁם הַזֶּה בְּאֵלוּ מִשְׁקֵר
 בְּשֵׁם הַקְּדוּשׁ, שְׁזַה נִקְרָא חוּתְמָא שֶׁל
 הַגּוֹשְׁפִּנְקָה שֶׁל הַמֶּלֶךְ.

שְׁכָּל אָדָם שְׁשׁוּמַר אֶת הַרְשָׁם הַזֶּה

שִׁימְנֵי כְּחוֹתָם דָּא נִשְׁמְתָא, דְּאִיהוּ רְשִׁימוּ דִּילָה
גְּלִיפָא לְעִילָא, בְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ בְּיַעֲקֹב,
דִּיּוֹקְנוּ שְׁל יַעֲקֹב חֲקוּקָה בְּכֶסֶף הַכְּבוֹד, דְּכָל
נִשְׁמְתִין דְּאִינוּן גְּזִירִין מִתְּמָן, גְּלִיפּוּ דְּלֵהוּן אִיהוּ
חֲקוּק לְעִילָא, וְרְשִׁימוּ דְּלֵהוּן לְתַתָּא, וְהָהוּא גְּלִיפּוּ
דְּלְעִילָא אִיהוּ חוֹתָם, וְרְשִׁימוּ דְּלְתַתָּא רְשִׁימוּ
דְּחוֹתָם, וּמִיד דְּרְשִׁימוּ דְּגְּלִיפּוּ דְּנִשְׁמְתָא אִיהוּ
לְעִילָא, וְרְשִׁימוּ דִּילָה לְתַתָּא, אֲתַמַּר בָּהּ (בראשית כח
יב) וְהִנֵּה מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים עוֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ, סְלִקִין
לְעִילָא וּמִסְתַּכְּלִין בְּדִיּוֹקְנָא דְּנִשְׁמְתָא דְּנִהָרָא
בְּהָהוּא גְּלִיפּוּ וּמִזְדַּעְזְעִין מִנֵּיהּ, נִחְתִין לְתַתָּא
וּמִסְתַּכְּלִין בְּרְשִׁימוּ דְּהָהוּא דִּיּוֹקְנָא דְּלְתַתָּא, וְחִזְאוּ
דָּלָא אֲשַׁתְּנֵי מִדִּיּוֹקְנָא דְּלְעִילָא וּדְּחִלִין מִנֵּיהּ.

לשון הקודש

החֹתָם, ומִיד שְׁהֲרָשָׁם שֶׁל הַחֲקִיקָה שֶׁל
הַנְּשֻׁמָּה הִיא לְמַעְלָה, וְהֲרָשָׁם שֶׁלָּהּ
לְמַטָּה, נֶאֱמַר בָּהּ וְהִנֵּה מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים
עוֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ, עוֹלִים לְמַעְלָה
וּמִסְתַּכְּלִים בְּרָשָׁם שֶׁל הַנְּשֻׁמָּה שְׁמַאֲרָהּ
בְּאוֹתָהּ הַחֲקִיקָה וּמִזְדַּעְזְעִים מִמֶּנָּה,
יֹרְדִים לְמַטָּה וּמִסְתַּכְּלִים בְּרָשָׁם שֶׁל
אוֹתוֹ דְּמוֹת שֶׁל מַטָּה, וְרוֹאִים שֶׁלֹּא
הַשְׁתַּנָּה מִהַדְּיוֹקָן שֶׁל לְמַעְלָה וּפּוֹחֲדִים
מִמֶּנּוּ.

שְׁמִשְׁקֵר בּוֹ לְמַטָּה, נֶעְבְּרַת חֲקִיקָתוֹ
מִלְּמַעְלָה, וּבְאוֹתוֹ זְמַן שׁוֹלְטִים עָלָיו כָּל
הַמְּקַטְרָגִים הָעֲלִיּוֹנִים וְהַתְּחַתּוֹנִים.
שִׁימְנֵי כְּחוֹתָם, זוֹ הַנְּשֻׁמָּה, שְׁהֲרָשָׁם
שֶׁלָּהּ חֲקוּק לְמַעְלָה, כְּמוֹ שֶׁבְּאֲרוּהוּ
בְּיַעֲקֹב, דִּיּוֹקְנוּ שְׁל יַעֲקֹב חֲקוּקָה בְּכֶסֶף
הַכְּבוֹד, שְׁכָל הַנְּשֻׁמוֹת שְׁגִזּוֹרוֹת מִשָּׁם,
חֲקִיקָתָם חֲקוּקָה לְמַעְלָה, וְהֲרָשָׁם שֶׁלָּהֶם
לְמַטָּה, וְאוֹתָהּ חֲקִיקָה שֶׁלְּמַעְלָה הִיא
הַחוֹתָם, וְהֲרָשָׁם שֶׁלְּמַטָּה הוּא הֲרָשָׁם שֶׁל

שִׁימְנֵי כְּחוֹתָם דָּא צְלוֹתָא, דְּבָה אִיהוּ חָקִיק
 וּרְשִׁים ח"י עֲלָמִין, בְּתַמְנֵי סְרִי בְּרַכָּאן
 דְּצְלוֹתָא, וּדְא אִיהוּ רְשִׁמוּ דְּחוֹתְמָא בְּפִתְקָא,
 דְּאִיהִי אוֹרֵייתָא, גְּלִיפּוּ דְּאַתְוּוֹן דְּחוֹתְמָא דָּא צְדִיק
 ח"י עֲלָמִין, חוֹתְמָא דָּא עֲמוּדָא דְּאַמְצְעִיתָא, דְּאִיהִי
 קְרִיאַת שְׁמַע, וְהִנֵּה מְלֹאכֵי אֱלֹהִים עוֹלָיִם, בְּזַמְנָא
 דְּאִיהוּ זֻקְף בְּשֵׁם סְלָקִין עֲמִיחָא. (דף טו ע"א) בְּזַמְנָא
 דְּאִיהוּ מְאִידֵּךְ וְכוּרַע בְּבְרוּךְ נְחֲתִין עֲמִיחָא, וְדָאִי אִיהוּ
 וְהִנֵּה מְלֹאכֵי אֱלֹהִים עוֹלָיִם וְיֻרְדִים בּוּ, מְלֹאכֵי
 אֱלֹהִים עוֹלָיִם, בְּזַמְנָא דְּאִיהוּ קָאִים בְּדִינָא קְיִימִין
 בְּלָהוּ וּמוֹלִיפִין עֲלֵיהּ זְכוּת, וְיֻרְדִים בְּזַמְנָא דְּנִצְחִין
 לֵיהּ בְּדִינָא וְנִחִית לְתַתָּא, בְּלָהוּ נְחֲתִין עֲמִיחָא, בְּמָה
 דְּאוּקְמוּהוּ בְּיַעֲקֹב (בראשית כו ד) אֲנָכִי אֲרַד עִמָּךְ
 מִצְרִימָה וְאֲנָכִי אֲעַלְךָ גַם עָלָה.

 לשון הקודש

בְּבְרוּךְ, יֻרְדִים עִמּוֹ, וְדָאִי הוּא וְהִנֵּה
 מְלֹאכֵי אֱלֹהִים עוֹלָיִם וְיֻרְדִים בּוּ. מְלֹאכֵי
 אֱלֹהִים עוֹלָיִם, בְּזַמְנָן שְׁהוּא עוֹמֵד בְּדִין,
 בְּלָם עוֹמְדִים וּמְלַמְדִים עָלָיו זְכוּת.
 וְיֻרְדִים, בְּזַמְנָן שְׁמַנְצְחִים אוֹתוֹ בְּדִין וְיֻרְדִים
 לְמַטָּה, בְּלָם יֻרְדִים עִמּוֹ, כְּמוֹ שְׁבַארוּהוּ
 בְּיַעֲקֹב, אֲנָכִי אֲרַד עִמָּךְ מִצְרִימָה וְאֲנָכִי
 אֲעַלְךָ גַם עָלָה.

שִׁימְנֵי כְּחוֹתָם, זֶה הַתְּפִלָּה, שְׁבֵה חָקִיק
 וּרְשִׁים ח"י הָעוֹלָמִים בְּשִׁמוּנָה עֲשֵׂרָה
 הַבְּרֻכּוֹת שֶׁל הַתְּפִלָּה, וְזֶהוּ הַרְשָׁם שֶׁל
 הַחוֹתָם בְּפִתְקָה, שֶׁהִיא הַתּוֹרָה, חָקִיקַת
 הָאוֹתִיּוֹת שֶׁל הַחוֹתָם, זֶהוּ צְדִיק ח"י
 הָעוֹלָמִים. חוֹתָם זֶה הָעֲמוּד הָאַמְצְעִי,
 שֶׁהִיא קְרִיאַת שְׁמַע. וְהִנֵּה מְלֹאכֵי
 אֱלֹהִים עוֹלָיִם, בְּזַמְנָן שְׁהוּא זֻקְף בְּשֵׁם,
 עוֹלָיִם עִמּוֹ, בְּזַמְנָן שְׁהוּא מְנַמֵּד וְכוּרַע

שִׁימְנֵי כַחוֹתָם דָּא נִשְׁמַתָּא דְאִיהִי תְּקוּקָה
בְּכוּרְסֵיָא, בְּזִמְנָא דְאִיהִי אֲתַעְרָא לְתַתָּא
בְּעִלוֹתָא, פְּרַסֵּיָא אֲתַעַר לְעִילָא, כַחוֹתָם דָּא רוּחַ,
דְאִיהוּ עִיזָרָא (דִיש) (נ"א דש) תְּקוּקָא בְּמִלְאֲכֵיָא, בְּזִמְנָא
דְאִיהִי אֲתַעְרָא לְתַתָּא בְּעִלוֹתָא, מִלְאֲכֵיָא אֲתַעְרוּן
עֲמִיה לְעִילָא, עַל זְרוּעָדָּ דָּא נִפְשָׂא, דְאִיהִי תְּקוּקָא
בְּאַרְבַּע סְטָרִין דְּעֵלְמָא, בְּזִמְנָא דְאֲתַעְרָא אִיהִי
בְּעִלוֹתָא לְתַתָּא, אַרְבַּע סְטָרִין דְּעֵלְמָא מִתְעָרִין
עֲמָה.

נִשְׁמָה אִיהִי חוֹתְמָא, רוּחָא עִיזָרָא דְאֲתוּן דְאֵנוּן
תְּקוּקוֹן בְּחוֹתְמָא, נִפְשָׂא רְשִׁימוּ דְאֲתוּן
בְּחוֹתְמָא, דְאֵנוּן רְשִׁימוּן בְּעִיזָרִין דְּבַר נֶשׁ, בְּרְשִׁימוּ
דְחוֹתְמָא בְּפִתְקָא, וּבְהַהוּא רְשִׁימוּא דְנִפְשָׂא
אֲשֶׁתְּמוּדַע פְּרַצוּפָא בְּנוּפָא דְּבַר נֶשׁ, מֵאֵן אֲתַר
אִיהוּ, וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהוּ, בְּהַאי חוֹתְמָא בְּמָה

לשון הקודש

בזמן שהיא מתעוררת בתפלה למטה, ארבעת הצדדים של העולם מתעוררים עמה.

הַנְּשָׁמָה היא חותם, רוּחַ - צִיזוּר שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת שֶׁתְּקוּקוֹת בְּחוֹתָם, הַנְּפֶשׁ - הַרְשָׁם שֶׁל הָאוֹתִיּוֹת בְּחוֹתָם, שֶׁהֵם רְשׁוּמִים בְּעִיזָרִים שֶׁל בֵּן הָאָדָם כְּמוֹ רְשָׁם שֶׁל חוֹתָם בְּפִתְקָא, וּבְאֹתוֹ רְשׁוּם שֶׁל

שִׁימְנֵי כַחוֹתָם, זו הַנְּשָׁמָה, שֶׁהִיא תְּקוּקָה בְּכַפְּסָא. בְּזִמְנָא שֶׁהִיא מִתְעוֹרֶרֶת לְמַטָּה בְּתַפְלָה, הַכַּפְּסָא מִתְעוֹרֵר לְמַעְלָה. בְּחוֹתָם, זו רוּחַ, שֶׁהִיא צִיזוּר (שֶׁל יֵשׁ) (שֶׁל שׁ) הַתְּקוּקָא בְּמִלְאֲכֵיָם. בְּזִמְנָא שֶׁהִיא מִתְעוֹרֶרֶת לְמַטָּה בְּתַפְלָה, הַמִּלְאֲכֵיָם מִתְעוֹרְרִים עִמָּה לְמַעְלָה. עַל זְרוּעָדָּ, זו הַנְּפֶשׁ, שֶׁהִיא תְּקוּקָה בְּאַרְבַּעַת הַצְּדָדִים שֶׁל הָעוֹלָם,

רְשִׁימִין אֵית בֵּיה, אַרְבַּע, רְשִׁימוּ דְאַרְיָה תַּמָּן,
 רְשִׁימוּ דְשׁוּר תַּמָּן, רְשִׁימוּ דְנֶשֶׁר תַּמָּן, רְשִׁימוּ
 דְדַמּוּת אָדָם תַּמָּן, וּמָאן אִיהוּ דְרְשִׁים לֹון
 בְּחֻתְמָא, יְהוּ"ה אָמַת, דְּבַתְּהֵי אַרְבַּע רְשִׁימִין אֵינוּן
 כָּל בְּרִיין דְעֵלְמָא.

אַבְל אוּמִין דְעֵלְמָא דְשִׁקְרוּ בֵּיה, לֹאוּ אֵינוּן
 רְשִׁימִין בֵּיה, אֶלָּא בְּחֻתְמָא דְשִׁקְרָא, וְאִיהוּ
 נְחָשׁ דְמַלִּיל שִׁקְרָא עַל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְגִינִיָּה
 אֶתְמַר בְּאַרְחַ מִתְלָא, שִׁקְרָא לִית לָהּ רַגְלִין, וּבְךָ
 חוּיָא לִית לִיה רַגְלִין, עַל גְּחֻנְךָ תִּלְךָ, וְעַתִּיד קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא לְמַחָאָה שִׁקְרָא מֵעֵלְמָא, כְּמָה דְאַתְּ
 אָמַר (ישעיה כה ח) וּמָחָה יְהוּ"ה אֱלֹהִים דְּמַעָּה מֵעַל כָּל
 פְּנִים וְכוּ', דְּוַדַּאי הָאֵי חוּיָא אִיהוּ מִלְּאַךְ הַמְּוֹת
 דְקַטִּיל לְבַנֵּי נְשָׂא, וְגַרִים דְּמַעָּה, דְּאִיהוּ אֵל אַחַר,

לשון הקודש

רְשִׁימִין בּוּ, אֶלָּא בְּחֻתְמֵם שֶׁל שִׁקְרָא, וְהוּא
 הַנְּחָשׁ שֶׁדִּבֶּר שִׁקְרָא עַל הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ
 הוּא, וּבְגִלְלוּ נְאֻמַּר בְּדִרְךָ מִשָּׁל, לְשִׁקְרָא
 אֵין רַגְלִים, וְכֵן לְנְחָשׁ אֵין רַגְלִים, עַל
 גְּחֻנְךָ תִּלְךָ, וְעַתִּיד הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא
 לְמַחֹת הַשִּׁקְרָא מִן הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
 וּמָחָה יְהוּ"ה אֱלֹהִים דְּמַעָּה מֵעַל כָּל פְּנִים
 וְכוּ', שְׁוַדַּאי הַנְּחָשׁ הַזֶּה הוּא מִלְּאַךְ הַמְּוֹת
 שֶׁהוֹרַג אֶת בְּנֵי הָאָדָם וְגַרְם לְדַמְעָה,

הַנְּפֶשׁ נֹדֵעַ הַפְּרָצוּף בְּנוּף הָאָדָם מֵאִיזוֹ
 מְקוֹם הוּא, וּמִשׁוֹם זֶה פְּרָשׁוּהוּ שֶׁבְּחֻתְמֵם
 הַזֶּה כְּמָה רְשִׁימִין יֵשׁ בּוֹ? אַרְבַּעַת. רְשִׁים
 שֶׁל אַרְיָה שָׁם, רְשִׁים שֶׁל שׁוּר שָׁם, רְשִׁים
 שֶׁל נֶשֶׁר שָׁם, וְרְשִׁים שֶׁל דַּמּוּת אָדָם שָׁם.
 וּמִיָּהוּ שְׁרוּשִׁים אוֹתָם בְּחֻתְמֵם? יְהוּ"ה
 אָמַת, שֶׁבְּאַרְבַּעַת הִלְלוּ רְשִׁימִים הֵם, כָּל
 בְּרִיּוֹת הָעוֹלָם.

אַבְל אֵמוֹת הָעוֹלָם שֶׁשִּׁקְרוּ בּוּ, אֵינָם

וּבְמֵאֵי קָטִיל בְּסֵם הַמּוֹת דִּילִיָּה, דְּאִיְהִי גִיהֶנֶם, וְדָא
אִיהוּ סְמַא"ל.

וּבְאֵלִין פְּרָצוּפִין דְּתוּיִין, אֲתַנְלִיָּא אִיהוּ לְבָנֵי
נְשָׂא בְּאַרְחָ שְׁקָרָא לְפִתְאָה לֹון, וְרָזָא
דְּמִלְחָ (תהלים קכז א) אִם יְהו"ה לֹא יִבְנֶה בַּיִת שְׂוֹא
עָמְלוּ בּוֹנֵיו בּוֹ, וְלִית לֹון קִיּוּמָא, אֲבָל צִיּוּרִין דְּחִיּוֹן
אִינּוֹן רְשִׁימִין בְּשָׂמָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּהֵאֵי
רְשִׁימוֹ דְּמִזּוּזָה, דְּאִיְהוּ שְׂד"י מְלַבֵּר יְהו"ה מְלַגְנָאוּ,
וְהֵאֵי אִיְהוּ רְשִׁימוֹ דְּבְרִית מִילָה, שְׂד"י מְלַבֵּר יְהו"ה
מְלַגְנָאוּ, שְׂד"י הָא אִוְקְמוּהָא שׁ תְּלַת אַבְחָן, דְּאִינּוֹן
תְּרִין דְּרוּעִין וְגוּפָא, אֵלִין אִינּוֹן תְּלַת עַנְפִּין דְּשׁ,
דְּשְׂכִינְתָא, י צְדִיק אֹת בְּרִית מִילָה, וְעַל הָא
שְׂד"י אֲתַמַּר (שמות ר ג) וְאָרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל יִצְחָק
וְאֶל יַעֲקֹב בְּא"ל שְׂד"י, בְּהֵאֵי שְׂד"י, דְּאִיְהוּ מְלַבֵּר
בְּמִזּוּזָה, אֲבָל וּשְׂמֵי יְהו"ה דְּאִיְהוּ מְלַגְנָאוּ בְּמִזּוּזָה,

לשון הקודש

הַמִּזּוּזָה, שֶׁהוּא שְׂד"י מִבְּחוּץ יְהו"ה
מִבְּפְנִים, וְהוּוּ הַרְשָׁם שֶׁל בְּרִית מִילָה,
שְׂד"י מִבְּחוּץ יְהו"ה מִבְּפְנִים. שְׂד"י הָרִי
פְּרָשׁוּהוּ שׁ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, שֶׁהֵם שְׁתֵּי
זְרוּעוֹת וְגוּף, אֵלּוּ הֵם שְׁלֹשֶׁת עַנְפֵי הַשׁ,
דְּשְׂכִינְתָא, י צְדִיק, אֹת בְּרִית מִילָה, וְעַל
הַשְׂד"י הַזֶּה נֶאֱמַר וְאָרָא אֶל אַבְרָהָם אֶל
יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּא"ל שְׂד"י, בְּשְׂד"י הַזֶּה,

שֶׁהוּא אֶל אַחַר, וּבְמַה הוֹרֵג? בְּסֵם הַמּוֹת
שְׁלוֹ, שֶׁהוּא גִיהֶנֶם, וְהוּוּ סְמַא"ל.

וּבְפְּרָצוּפֵי הַנְּחָשִׁים הִלְלוּ הוּא מִתְּגַלָּה
לְאֲנָשִׁים בְּדֶרֶךְ שְׁקָר לְפִתּוֹתָם, וְסוּד
הַדְּבָר – אִם יְהו"ה לֹא יִבְנֶה בַּיִת שְׂוֹא
עָמְלוּ בּוֹנֵיו בּוֹ, וְאִין לָהֶם קִיּוּם, אֲבָל
צִיּוּרֵי הַחַיּוֹת הֵם רְשׁוּמִים בְּשִׁמוֹ שֶׁל
הַקּוּדֹשׁ בְּרִיךְ הוּא, בְּרִשָׁם הַזֶּה שֶׁל

דַּאִיְהִי תִרְעָא דְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, דַּאֲתַמַּר
 בָּהּ (תהלים קיח כ) זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָה, (שמות ו ג) לֹא נוֹדַעְתִּי
 לָהֶם, (דברים ו ח).

וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ, אֲלֵינן תְּרִין
 סְמִכֵי קְשׁוּט, זֵו מוֹת מִן בֵּיתָא דַּאִיְהִי
 שְׂכִינְתָּא, וְלֹא אֲתַקְרִיב לְגַבְהָ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב
 (במדבר א יח) וְהָזַר הַקָּרֵב יוֹמֵת, וְאַתְּוּן דְּמְזוּזוֹת אֵינּוּן
 מְמַשׁ זֵו מוֹת, וּבְגִין דָּא מָאן דְּנִטְוִיר בְּרִית מִלְּחָה
 דַּאִיְהוּ חוֹתְמָא דִּילֵיהּ, זֵו מוֹת מִנֵּיהּ, דַּאִיְהוּ שְׁטָן,
 יֵצֵר הָרַע, רַע, טְמָא, צְפוּנִי, מְלֹאךְ הַמּוֹת, וְלֹא
 יִתְקַרֵּב לְגַבְהָ, וְלֹא יָמוּת עַל יְדֵיהּ.

וּמָאן דְּמִשְׁקַר בְּבְרִית מִלְּחָה, הוּא מְשַׁקֵּר
 בְּחוֹתְמָא דְּמִלְּפָא, דַּאִיְהוּ רָשִׁים בֵּיהּ שְׂדֵי
 מְלַבָּר יְהוָה מְלַגְּאוּ, מְנַא לָן מַהֲאֵי קְרָא מְשַׁמַּע
 (דברים ל יב) מִי יַעֲלֶה לָנוּ הַשָּׁמַיְמָה, רִישֵׁי תִיבוֹת

לשון הקודש

מְזוּזוֹת הֵן מְמַשׁ זֵו מוֹת, וּבְשַׁבִּיל זֶה, מִי
 שְׁשׁוּמֵר בְּרִית מִלְּחָה, שֶׁהוּא הַחוּתָם שְׁלוֹ,
 זֵו מוֹת מִמֶּנּוּ, שֶׁהוּא הַשְּׁטָן, יֵצֵר הָרַע, רַע,
 טְמָא, צְפוּנִי, מְלֹאךְ הַמּוֹת, שְׁלֹא יִתְקַרֵּב
 אֵלָיו וְלֹא יָמוּת עַל יָדוֹ.

וּמִי שְׁמִשְׁקַר בְּבְרִית מִלְּחָה, הוּא מְשַׁקֵּר
 בְּחוּתָם הַמְּלָךְ, שֶׁהוּא רָשׁוּם בּוֹ, שְׂדֵי
 מִבְּחוּץ יְהוָה מִבְּפָנִים. מְנַן לָנוּ?

שֶׁהוּא מְחוּץ לְמְזוּזָה, אֲבָל וּשְׁמֵי יְהוָה,
 שֶׁהוּא בְּפָנִים הַמְזוּזָה, שֶׁהוּא הַשַּׁעַר שֶׁל
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁנַאֲמַר בָּהּ זֶה הַשַּׁעַר
 לַיהוָה, לֹא נוֹדַעְתִּי לָהֶם.

וּכְתַבְתֶּם עַל מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ,
 אֵלּוֹ שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֲמֵת, זֵו מוֹת מִן הַבַּיִת,
 שֶׁהוּא הַשְּׂכִינָה, וְלֹא מִתְקַרֵּב אֵלֶיהָ. זֶהוּ
 שְׂפָתוֹב וְהָזַר הַקָּרֵב יוֹמֵת, וְהָאוֹתִיּוֹת שֶׁל

מִלָּה, סוֹפֵי תִיבוֹת יְהו"ה, וּבִנְדָאי מֵאֵן דְּמִשְׁקֵר
 בְּבְרִית מִלָּה, אֶסְתַּלַּק מִנֵּיהּ יְהו"ה וְשַׁד"י, וְשָׂרִיא
 עָלֶיהָ שָׁטָן דְּאִיהוּ אֵל אַחַר, חוּיָא שָׂרִיא בְּאַתְר
 דְּיְהו"ה מְלַגְנָא, וְסַם מָוֵת שָׂרִיא בְּאַתְר דְּשַׁד"י
 מְלַבָּר, וְדָא אִיהוּ דְּאָמַר קָרָא (במדבר יט כ) אֶת מְקַדֵּשׁ
 יְהו"ה טַמֵּא וְכו', אִם לָא תֵב בְּתִיּוּבְתָא, וְסָבִיל בְּמַה
 יְסוּרִין (דף טו ע"ב) לְאַעְבְּרָא תְּהוּא חוּיָא מִתְפָּן, וְלִסַם
 תְּמֻנַת דִּילִיָּה, דְּאִיְהִי צָרְעַת מִמְּאַרְת, בְּכַמְּה מְרַעִין
 וּמְכַתְּשִין, עַד דְּלֹא אֲשַׁתְּאַר בֵּיהּ בְּשָׂרָא דְּאִיְהִי
 עֶפְרָא, וְרָזָא דְּמִלָּה (ויקרא יד מב) וְעֶפְרָא אַחַר יִקַּח וְטָח
 אֶת הַבַּיִת, בְּגִין דְּנַחֲשׁ עֶפְרָא לְחַמו, עַד דִּיתְפְּרִנְס
 מִתְּהוּא בְּשָׂרָא לָא יִזוּז מִנֵּיהּ, וְעַנֵּי חָשׁוּב בְּמַת, מַה
 מִיתָה אֲנַפְוִי מִשְׁתַּנְיִין, בְּגוּוּנָא דָא עַנֵּי אֲנַפְוִי

לשון הקודש

עם כּמֵה מַחְלוֹת וּמַכּוֹת, עַד שְׁלֵא נִשְׁאַר
 בּוּ בְּשָׂרָא שְׁהוּא עֶפְרָא, וְסוּד הַדְּבָר – וְעֶפְרָא
 אַחַר יִקַּח וְטָח אֶת הַבַּיִת, מִשּׁוּם שְׁנַחֲשׁ
 עֶפְרָא לְחַמו, עַד שִׁיתְפְּרִנְס מֵאוֹתוֹ בְּשָׂרָא
 לָא יִזוּז מִמֶּנּוּ, וְעַנֵּי חָשׁוּב בְּמַת. מַה
 בְּמִיתָה פְּנִיּוֹ מִשְׁתַּנּוֹת, כְּמוֹ זֶה הָעַנֵּי פְּנִיּוֹ
 מִשְׁתַּנּוֹת. וְהָרִי פִּרְשׁוּהוּ כְּרַם זֶלַת לְבָנֵי
 אָדָם, מַה זֶה כְּרַם זֶלַת? אֵלֵּא מִי שְׁצַרִּיד
 לְבָרִיּוֹת פְּנִיּוֹ מִשְׁתַּנּוֹת בְּכְרוּם, וְכַמְּה
 נְשִׁיבוֹת שְׁלֵ יְסוּרִים נוֹשֵׁךְ אוֹתוֹ הַנְּחֵשׁ
 הַהוּא.

מִהַבְּתוּב הַזֶּה מִשְׁמַע, מִי יַעֲלֶה לְגִין
 הַשְּׂמִימָה – רֵאשֵׁי תִבוֹת מִלָּה, סוֹפֵי
 תִבוֹת יְהו"ה, וּבִנְדָאי מִי שְׂמִשְׁקֵר בְּבְרִית
 מִלָּה, מְסַתַּלַּק מִמֶּנּוּ יְהו"ה וְשַׁד"י, וְשׁוֹרְה
 עָלָיו שָׁטָן שְׁהוּא אֵל אַחַר, הַנְּחֵשׁ שׁוֹרְה
 בְּמָקוֹם שֶׁל יְהו"ה מְבַפְּנִים, וְסַם תְּמֻנַת
 שׁוֹרְה בְּמָקוֹם שֶׁל שַׁד"י מְבַחֲוִין, וְהוּ
 שְׂאָמַר הַבְּתוּב אֶת מְקַדֵּשׁ יְהו"ה טַמֵּא
 וְכו', אִם לָא שָׁב בְּתִשׁוּבָה וְסוּבַל כְּמַה
 יְסוּרִים לְהַעֲבִיר אוֹתוֹ הַנְּחֵשׁ מִשָּׁם וְאֶת
 סַם תְּמֻנַת שְׁלוֹ, שְׁהִיא צָרְעַת מִמְּאַרְת,

מִשְׁתַּנֵּין, וְהָא אוקמוהו (תהלים יב ט) פְּרָם זְלוּת לְבַנֵי
אָדָם, מַאי פְּרוּם זְלוּת, אֵלָא מָאן דְּאֶצְטְרִיךְ
לְבַרְיֵיתָא אֲנַפּוּי מִשְׁתַּנֵּין פְּפְרוּם, וְכַמָּה נְשׁוּבִין
דִּיסוּרִין נְשִׁיךְ לִיה הֵהוּא חוּיָא.

וְלֹא עוֹד אֵלָא דְעָנִי חָשִׁיב פּמְצוּרַע, מַה מְצוּרַע
(ויקרא יג מה) וְרֹאשׁוּ יִהְיֶה פְרוּע וְכו', כִּד עָנִי, מַה
מְצוּרַע מַחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשָׁבוֹ, כִּד עָנִי עָרוּם וְיַחַף,
וְעֵנִיּוֹתָא אִיהִי לְיִשְׂרָאֵל בְּאַתְר דְּצַרְעָתָא, וְאַרְבַּע
דִּיּוֹקְנֵין אֵינּוּן (ס"א גְנוּזִין), כְּאַרְבַּע גְנוּזִין דְּצַרְעָתָא,
וְאֵינּוּן נִגְע לָבָן אֲדַמְדָּם יִרְקַרְק בְּהֵרַת שְׁחוּרָה, הָא
אַרְבַּע, וְכִלְהוּ אִית לוֹן אַתְרִין יְדִיעָאן בְּנוּפָא,
וּמְנַהוֹן אַתְרִין לְבַנֵי נְשָׂא כַּמָּה מְרַעִין, לָבָן וְאַדְמָדָם
חֵלֵב טָמֵא וְכַבֵּד, יִרְקַרְק מָרָה, בְּהֵרַת שְׁחוּרָה
טְחוּל, וּמְנַהוֹן נְבַעִין אַרְבַּע מֵינֵי מְרַעִין, וְאֵינּוּן מָרָה
תּוּרָא, מָרָה סוּמְקָא, מָרָה יְרוּקָא, מָרָה אוּפְמָא.

לשון הקודש

אַרְבַּעָה, וּלְכֻלָּם יֵשׁ מְקוּמוֹת יְדוּעִים
בְּגוּף, וּמַהֵם בָּאִים לְבַנֵי אָדָם כַּמָּה
מַחֲלוֹת. לָבָן וְאַדְמָדָם - חֵלֵב טָמֵא וְכַבֵּד,
יִרְקַרְק - מָרָה, בְּהֵרַת שְׁחוּרָה - טְחוּל,
וּמַהֵם נוֹבְעִים אַרְבַּעָה מֵינֵי מַחֲלוֹת, וְהֵן
מָרָה לְבָנָה, מָרָה אֲדָמָה, מָרָה יִרְקָה,
מָרָה שְׁחוּרָה.

וְלֹא עוֹד, אֵלָא שְׁעֵנִי חָשׁוּב כַּמְצוּרַע, מַה
מְצוּרַע וְרֹאשׁוּ יִהְיֶה פְרוּע וְכו', כִּד עָנִי. מַה
מְצוּרַע מַחוּץ לַמַּחֲנֶה מוֹשָׁבוֹ, כִּד עָנִי עָרוּם
וְיַחַף. וְעֵנִיּוֹת לְיִשְׂרָאֵל הִיא לְיִשְׂרָאֵל
בְּמַקוֹם צַרְעָתָא, וְאַרְבַּעָה דִּיּוֹקְנָאוֹת הֵם
(גְנוּזִים) כְּאַרְבַּעַת צַבְעֵי הַצַּרְעָתָא, וְהֵם נִגְע
לָבָן אֲדַמְדָּם יִרְקַרְק בְּהֵרַת שְׁחוּרָה, הֵרִי

וְאִם תָּב בְּתִיבְתָא, נְחִית עֲלֵיהָ סַם חַיִּים דְּאִיהִי
 שְׂכִינְתָא, וְאִתְּמַר בָּהּ (ישעיהו ו י') וְשָׁב וּרְפָא לֹו
 מֵאֲלִין מִינֵי מַרְעִין, וּמְחִיָּה לִיהָ מִמִּיתָה דְּעֵנִיּוֹתָא,
 כְּמָה דְּאִתְּ אָמַר (יחזקאל יא לב) וְהָשִׁיבוּ וְחַיּוּ, דִּישְׂרָאֵל
 בְּזַמְנָא דְּאֵינוּן עֵנִיִּים קְרוּוִים מִתִּים, וּבְגֵינֵייהוּ אִתְּמַר
 שׁוּבוּ וְחַיּוּ, וְלִית עֵנִיּוֹתָא כְּעֵנִיּוֹתָא דְּאוּרִיִּיתָא, דְּמֵאֵן
 דִּלָּא אִית בֵּיהּ אוּרִיִּיתָא אִתְּקְרִי מֵת, אֲסוּוֹתָא
 דִּלִּיהָ מֵאִי הוּא לְהֵהוּא עֲלָמָא, אוּרִיִּיתָא, דְּאִתְּמַר
 בֵּיהּ (משלי ג יח) עֵץ חַיִּים הִיא וְגוֹמֵר, וְאִיהִי אֲסוּוֹתָא
 לְכָל מַרְעִין, כְּמָה דְּאִתְּ אָמַר (שם ח) רְפָאוֹת תְּהִי
 לְשַׁרְדָּ וְכו'.

שְׂיִמְנֵי כְּחוֹתָם (שיר ח ו), מֵאִי חוֹתָם בְּהֵאִי אִתְּר, דָּא
 אוֹת שִׁבְת וְיוֹם טוֹב, דְּאִיהוּ שְׁקוּל לְבָרִית
 מִלָּה, כְּגוֹוֹנָא דָּא שְׂבִ"ת, ש' לְקַבֵּל שִׁי"ן דְּשֵׁם שְׂד"י,
 כְּלִילָא מִתְּלַת חִוּוֹן עֲלָאֵן, מִתְּלַת אַבְתָּן, ב' דָּא

לשון הקודש

הָעוֹלָם? הַתּוֹרָה, שְׁנַאֲמַר בָּהּ עֵץ חַיִּים
 הִיא וְגוֹמֵר, וְהִיא רְפוּאָה לְכָל הַמַּחֲלּוֹת,
 כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר רְפָאוֹת תְּהִי לְשַׁרְדָּ וְכו'.

שְׂיִמְנֵי כְּחוֹתָם, מָה הַחוֹתָם בְּמִקּוּם
 הַזֶּה? זֶה אוֹת שִׁבְת וְיוֹם טוֹב, שֶׁהוּא
 שְׁקוּל לְבָרִית מִלָּה, כְּמוֹ כֵּן שְׂבִ"ת, ש'
 כְּנֻגַד שִׁי"ן שֶׁל שֵׁם שְׂד"י, כְּלוּל מִשְׁלֵשׁ
 חִיּוֹת עֲלִיוֹנוֹת, מִשְׁלֵשָׁה אֲבוֹת, ב' זֶה ד'

וְאִם שָׁב בְּתִשְׁבּוּהָ, יוֹרֵד עֲלָיו סַם חַיִּים
 שֶׁהִיא שְׂכִינְהָ, וְנַאֲמַר בָּהּ וְשָׁב וּרְפָא לֹו,
 מֵאֲלוֹ מִינֵי הַמַּחֲלּוֹת, וּמְחִיָּה אוֹתוֹ
 מִמִּיתָה שֶׁל עֵנִיּוֹת, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר וְהָשִׁיבוּ
 וְחַיּוּ, שְׂבִימֵן שִׁישְׂרָאֵל עֵנִיִּים הֵם קְרוּוִים
 מִתִּים, וּבְשִׁבְלֵם נַאֲמַר שׁוּבוּ וְחַיּוּ, וְאֵין
 עֵנִיּוֹת כְּעֵנִיּוֹת הַתּוֹרָה, שְׂמִי שְׂאִין בּו
 תּוֹרָה נִקְרָא מֵת, מֵהִי רְפוּאָתוֹ לְאוֹתוֹ

ד', דַּאִיהִי רְבִיעָאָה לְאַבְהָן, וּרְבִיעָאָה לְתַלְתּוּן חֵיווֹן,
 וְאִיהִי דְמוֹת אָדָם, וְלֹא אָדָם, הָדָא הוּא דְכְתִיב
 (יחזקאל א' י') וּדְמוֹת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם, אֲלֵא מַאי אָדָם
 יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שְׁבַת בֵּיה שְׂדִי, יְהוּ"ה הוּא
 רְשׁוֹת הַיְחִיד רְחִבּוֹ אַרְבַּעָה וּנְבָהוּ עֶשְׂרֵה יו"ד ה"א
 וא"ו ה"א, י' דְשְׂדִי לְקַבֵּל אוֹת דְשֶׁבַת וַיּוֹמִין טָבִין,
 י' בֵּיה אֲתֵרְמִיזוּ עֶשֶׂר סְפִירָן.

הַאי רְשִׁימוֹ אִיהוּ לְבָרָא דְמִלְכָּא, אֲבָל לְעֵבְדָּא
 דְמִלְכָּא רְשִׁימוֹ דִּילִיה שְׂדִי, מְסַטְרָא דְתַהוּא
 דְאֲתַמַּר בֵּיה (ישעיה מג ז) כָּל הַנִּקְרָא בְשֵׁמִי וְכוּ', וּמַאי
 נִתְהוּ מַטְטְרוּן, דְסָלִיק לְחֶשְׁבֹן שְׂדִי, וְאִיהוּ אָדָם
 זְעִירָא בְּדִיּוֹקְנָא דְלְעִילָא, וְדָא אִיהוּ אִם כְּפָנִים אִם
 כְּעֵבְדִים וְכוּ'.

מָאן דַּאִיהוּ רְשִׁימוֹ דְאַרְיָה בְּחֹתְמָא דִּילִיה אִיהוּ
 חֲזוֹר בְּאַנְפּוּי, מָאן דַּאִיהוּ בְּחֹתְמָא דְשׁוֹר

לשון הקודש

הַרְשָׁם הוּא לְבָן הַמֶּלֶךְ, אֲבָל לְעֵבֶד
 שֶׁל הַמֶּלֶךְ הַרְשָׁם שֶׁלֹּו שְׂדִי, מֵהַצַּד שֶׁל
 אוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּוֹ כָּל הַנִּקְרָא בְשֵׁמִי וְכוּ',
 וּמִי הוּא? מַטְטְרוּן, שְׁעוּלָה לְחֶשְׁבֹן
 שְׂדִי, וְהוּא אָדָם קָטָן בְּדְמוּת שֶׁל מַעְלָה,
 וְהוּא אִם כְּפָנִים אִם כְּעֵבְדִים וְכוּ'.

מִי שֶׁרְשָׁם שֶׁל אַרְיָה בְּחֹתְמוֹ, הוּא לְבָן
 כְּפָנָיו. מִי שֶׁהוּא בְּחֹתְמֵם שֶׁל שׁוֹר, הוּא

שֶׁהוּא רְבִיעִית לְאַבוֹת וּרְבִיעִית לְשֹׁלֵשׁ
 חֵיוֹת, וְהוּא דְמוֹת אָדָם, וְלֹא אָדָם. זֶהוּ
 שְׁבַתוֹב וְדְמוּת פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם, אֲלֵא מַה
 זֶה אָדָם? יו"ד ה"א וא"ו ה"א. שְׁבַת בּוֹ
 שְׂדִי, יְהוּ"ה הוּא רְשׁוֹת הַיְחִיד, רְחִבּוֹ
 אַרְבַּעָה וּנְבָהוּ עֶשְׂרֵה יו"ד ה"א וא"ו ה"א,
 י' שֶׁל שְׂדִי כְּנֻגַד אוֹת שֶׁל שְׁבַת וַיּוֹמִים
 טָבִים, י' נְרַמְזוּ בּוֹ עֶשֶׂר סְפִירוֹת.

אִיהוּ סוּמָקָא בְּאַנְפוּי, מָאן דְּאִיהוּ בְּחוּתְמָא דְנֶשֶׁר
 אִיהוּ יְרוּקָא בְּאַנְפוּי, מָאן דְּאִיהוּ בְּחוּתְמָא דְדַמּוּת
 אָדָם אִיהוּ אוּכְס בְּאַנְפוּי, כְּנֻנְנָא דְאוּרִייתָא
 דְּאֶתְמַר (שיר א ה) שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֹאזָה.

שִׁימְנֵי כְחוּתְמָם, דָּא אוּרִייתָא, דְּאֶתְמַר בְּהַּ (מלאכי ב
 ט) תּוֹרַת אֱמֶת הִיְתָה בְּפִיהוּ, וְאִיהִי כְלִילָא
 מִעֵשֶׂר אַמִּירָן דְּאֲנוּן י', וּמִעֵשֶׂר דְּכָרָן דְּאֲנוּן ה"ה,
 וּכְמֵי תוֹרָה ו' כְּלִיל שִׁית יְמֵי בְּרֵאשִׁית, עַל לְבָד
 דָּא ל"ב אֱלֹהִים בְּחוּשְׁבֵּן ל"ב, דְּתַלְיִין מִן ו', דְּאִיהוּ
 ו' זְמַנֵּן טוֹב, וּבְהַ אֲשַׁתְּלִים (נ"א ו') שְׂמָא דְאַרְבַּעִין
 וּתְרִין אַתְּוּן, דְּכֹהֲוֹן אֶתְבְּרִיאֵי שְׂמִיא וְאַרְעָא וְכָל
 מַה דְּאִית בְּהוֹן, וְדָא אִיהוּ רְזָא כִּי יוֹם נָקָם בְּלַבִּי
 (ישעיה סג ד), לַבִּי סָלִיק מ"ב, וַיְכַלֵּוּ ע"ב שְׂמָהֶן דְּשְׂמָא
 מְפָרֵשׁ, וְעֲלִיָּה אֶתְמַר לְלַבִּי גְלִיתִי, וְלֹאֲכַרִּי דְּאֲנוּן
 רַמ"ח פְּקוּדֵין דְּאוּרִייתָא לֹא גְלִיתִי, וּבְהֵאֵי וַיְכַלֵּוּ (ה)

לשון הקודש

אדם בפניו. מי שהוא בחותם של נשר,
 הוא ירק בפניו. מי שהוא בחותם של
 דמות אדם, הוא שחר בפניו, כמו
 שהתורה שנאמר בה שחורה אני ונאזה.
 שימני בחותם, זו התורה, שנאמר בה
 תורת אמת היתה בפיהו, והיא כלולה
 מעשר אמירות שהם י', ומעשרה דברות
 שהן ה"ה, ומה זה תורה? ו' הכולל ששת

ימי בראשית, על לבד - זה שלשים
 ושנים אלהים בחשבון ל"ב, שתלוים
 מו', שהוא ו' פעמים טוב, ובה גשתלם (ה)
 השם של ארבעים ושתים אותיות שבהם
 נבראו שמים וארץ וכל מה שיש בהם,
 וזהו הסוד של כי יום נקם בלבי, לבי
 עולה ארבעים ושתים. ויכלו, שבעים
 ושנים שמות של השם המפרש, ועליו

בששית דאיהו ב'ו, וְדָא אִיהִי וַיְהִי (ד' טו ע"א) עָרַב וַיְהִי בְּקָר יוֹם הַשְּׁשִׁי, דְּהֵאֵי ה' דְּהַשְּׁשִׁי אִיהוּ מַלְכוּת שְׁבִיעָא, וְאִיהִי אֶתְקְרִיאת ע"ב, וּבָה רְכִיב ו' לְמַפְרָק לְיִשְׂרָאֵל, הָדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיה יט א) הִנֵּה יְהוָה רֹכֵב עַל ע"ב קל, בְּגִין דְּאִיהִי כְּלָלָא דְתִלְת אַבְהָן, דְּתִלְיִין מְנַהוֹן ע"ב שְׁמָהֵן, וְאֶתְכְּלִילֵן בָּהּ, וְלִקְבַל תִּלְת אַבְהָן אֶתְמַר בְּוִיכְלוּ תִלְת זְמַנִּין שְׁבִיעִי, וְדָא אִיהִי רְזָא דְשַׁבָּת, ב"ת ש, דְּאִינוּן וַיִּסַּע וַיָּבֵא וַיֵּט דְּאֶתְכְּלִילֵן כְּב"ת, בְּהֵיחֵא זְמַנָּא חָלָה זְכוּת אַבְהָן, דְּמִיזְמָא דְּאֶתְחַרִּיב בִּי מִקְדָּשָׁא עָלְמָא אֶתְקְרִי תְהוּ וּבְהוּ, מִתְמָן וְאֵילָף אֶתְקַיִים קָרָא (תהלים פט ג) אֶמְרָתִי עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה, חֶסֶד סָלִיק לְחַוְשָׁבָן ע"ב שְׁמָהֵן.

וְדָא רְזָא דְאֶתְקַשְׁר שְׁבִיעִי בְּיוֹמָא קְדָמָא, וּמָאן שְׁבִיעִי דָּא צְדִיק אוֹת דְשַׁבָּת וַיּוֹמִין טָבִין.

לשון הקודש

נְאָמַר לְלִבֵּי גְלִיתִי, וְלֵאיוֹבְרִי, שְׁהֵם מְאֵתִים אַרְבַּעִים וּשְׁמוֹנֶה מֵצוּת הַתּוֹרָה, לֹא גְלִיתִי, וּבְוִיכְלוּ הָזֶה, (ה' בששית שהוא ב'ו, וְהוּ וַיְהִי עָרַב וַיְהִי בְּקָר יוֹם הַשְּׁשִׁי שו"ו) הָהּ שֶׁל הַשְּׁשִׁי הִיא הַמַּלְכוּת הַשְּׁבִיעִית, וְהִיא נִקְרָאת ע"ב, וּבָה רֹכֵב ו' לְגַאֵל אֶת יִשְׂרָאֵל. וְהוּ שַׁבְּתוּב הִנֵּה יְהוָה רֹכֵב עַל ע"ב קל, מְשוּם שֶׁהִיא הַכְּלָל שֶׁל שְׁלֹשֶׁת הָאָבוֹת שְׁתֵּלוּיִים מֵהֶם שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת וּנְכַלְלִים בָּהּ, וּכְנַגְד שְׁלֹשֶׁת הָאָבוֹת

נְאָמַר לְלִבֵּי גְלִיתִי, וְלֵאיוֹבְרִי, שְׁהֵם מְאֵתִים אַרְבַּעִים וּשְׁמוֹנֶה מֵצוּת הַתּוֹרָה, לֹא גְלִיתִי, וּבְוִיכְלוּ הָזֶה, (ה' בששית שהוא ב'ו, וְהוּ וַיְהִי עָרַב וַיְהִי בְּקָר יוֹם הַשְּׁשִׁי שו"ו) הָהּ שֶׁל הַשְּׁשִׁי הִיא הַמַּלְכוּת הַשְּׁבִיעִית, וְהִיא נִקְרָאת ע"ב, וּבָה רֹכֵב ו' לְגַאֵל אֶת יִשְׂרָאֵל. וְהוּ שַׁבְּתוּב הִנֵּה יְהוָה רֹכֵב עַל ע"ב קל, מְשוּם שֶׁהִיא הַכְּלָל שֶׁל שְׁלֹשֶׁת הָאָבוֹת שְׁתֵּלוּיִים מֵהֶם שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם שְׁמוֹת וּנְכַלְלִים בָּהּ, וּכְנַגְד שְׁלֹשֶׁת הָאָבוֹת

וְזֶה הַסּוּד שְׁנַקְשֵׁר הַשְּׁבִיעִי בְּיוֹם הַרְאָשׁוֹן, וּמִי הַשְּׁבִיעִי? זֶה צְדִיק הָאוֹת

וְרָא דְמַלְאָה חַי יְהוּ"ה שְׂכָבִי עַד הַבֶּקֶר (רות ג יג), וְדָא
 בְּקֶר דְּאַבְרָהָם, תְּהוּא דְּאַתְמַר בֵּיה (בראשית יט
 כז) וַיֵּשְׁבֶם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר, וְאִיהוּ חֶסֶד דִּילִיָּה, בְּגִין
 דְּבַהֲאֵי חֶסֶד אֶתְתַּקֵּן פְּרַסְיָא דְּאִיְהִי נְפִילָה, הֲדָא
 הוּא דְּכְתִיב (ישעיה טז ה) וְהוֹכֵן בַּחֶסֶד כֶּסֶף, וּבֵיה תְּקוּם,
 וְרָא דְּמַלְאָה וּבְחֶסֶד עוֹלָם רַחֲמַתִּיךָ (שם נד ח), וְכָל
 סְפִירָן מִתְקַשְׂרִין בְּיַמִּינָא, בְּגִין דְּעִלְיָה אֶתְמַר (דברים
 לג ב) מִיַּמִּינִי אֵשׁ דַּת לָמוֹ, מִיַּמִּינָא אֶתְיַיְהִיב
 אֲזַרְיִיתָא, בְּגִין דָּא מוֹלִיךְ לִימִין מֹשֶׁה זְרוּעַ
 תְּפִאֲרָתוֹ, וּבּוֹקַע מִים (ישעיהו סג יב) דְּאֲזַרְיִיתָא מִתְּפִין,
 מַה' דְּאַבְרָהָם, לְמַהֲוֵי לִיָּה בַּה שֵׁם עוֹלָם, וּבַה
 אֲשֶׁתַּלִּים ה' דְּמֹשֶׁה, דְּאִיְהִי בְּמִשְׁכַּנָּא לְגַבִּיָּה
 דְּאַבְרָהָם בְּמֹשֶׁה, דְּאִיְתִי אֲזַרְיִיתָא, עַד דִּיפְרוֹק
 לְבָנוֹי, וְרָא דְּמַלְאָה כִּימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
 אֲרָאֵנוּ נִפְלְאוֹת (מיכה ז טו).

לשון הקודש

שְׁעָלְיוּ נֹאמַר מִיַּמִּינוּ אֵשׁ דַּת לָמוֹ, מְזִמִּין
 נִתְּנָה תוֹרָה, בְּגַלְל זֶה מוֹלִיךְ לִימִין מֹשֶׁה
 זְרוּעַ תְּפִאֲרָתוֹ, וּבּוֹקַע הַמַּיִם שֶׁל הַתּוֹרָה
 מִשָּׁם, מַה' שֶׁל אַבְרָהָם, לְהִיּוֹת לוֹ בַּה שֵׁם
 עוֹלָם, וּבַה הַשְׁתַּלְמָה ה' שֶׁל מֹשֶׁה, שֶׁהִיא
 בְּמִשְׁכַּן לְגַבִּי אַבְרָהָם בְּמֹשֶׁה, שֶׁהִיא
 אֶת הַתּוֹרָה, עַד שֶׁיִּפְדָּה אֶת בְּנוֹי, וְסוּד
 הַדָּבָר - כִּימֵי צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם

שֶׁל שֶׁבַת וַיְמִים טוֹבִים, וְסוּד הַדָּבָר - חַי
 יְהוּ"ה שְׂכָבִי עַד הַבֶּקֶר, וְזֶה הַבֶּקֶר שֶׁל
 אַבְרָהָם, אוֹתוֹ שֶׁנֹּאמַר בּוֹ וַיֵּשְׁבֶם
 אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר, וְהוּא הַחֶסֶד שֶׁלוֹ, מִשׁוּם
 שֶׁבְחֶסֶד הַזֶּה נִתְּקַן הַכֶּסֶף, שֶׁהִיא נְפִילָה,
 זֶהוּ שְׂכָתוּב וְהוֹכֵן בַּחֶסֶד כֶּסֶף, וְבוֹ תְקוּם,
 וְסוּד הַדָּבָר - וּבְחֶסֶד עוֹלָם רַחֲמַתִּיךָ,
 וְכָל הַסְּפִירוֹת נִקְשָׁרוֹת בְּזִמִּין, מִשׁוּם

וְרָזָא דְפּוֹרְקָנָא בְּהַאי חוֹתְמָא אִיהוּ, דְעָלִיָּה
 אֲתָמַר (ישעיהו נה יב) כִּי בְשִׁמְחָה תֵצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם
 תּוּבְלוּן, בְּשִׁמְחָה סָלִיק לְחוּשְׁבֹן אָדָן דְאִיהוּ אַדְנִי,
 אַרְוֹן הַבְּרִית אַדְוֹן כָּל הָאָרְצִין אֲתִקְרִי, בַּר מֵאָת ש'
 דְאִיהוּ תְלַת מֵאָה, וְאִינוּן תְּלַת אַבְהָן דְאֲתַחֲבְרוּ בְהַ,
 וְאֲתוּוֹן בְּשִׁמְחָה אִיהִי מִחֻשְׁבָּה, שׁ תְּלַת אַבְהָן
 בְּחֻמְהָ ה"ן, וְאִיהִי שְׁכִינְתָא דְלִית לָהּ יְחוּדָא אֱלָא
 בְּמִינָהּ, כְּמָה דְאֲתוּוֹתָא דְה"ן, וְאֲתַעֲבִידוּ עֵשְׂרָה
 וְאֲתַעֲבִידוּ מֵאָה, כְּמָה דְשְׁכִינְתָא כְּלִילָא כְּלָחוּ
 עֵשְׂרָה וּכְלָחוּ מֵאָה, וְהִינְנוּ דְכְּתִיב (דברים י יד) הֵן
 לִיהו"ה אֱלֹהֵיךָ הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם, וְרָזָא דְמַלְכָּה
 הֵן אַדְנִי.

וּבְשָׁלוֹם תּוּבְלוּן (ישעיהו נה יב), שׁ תְּלַת אַבְהָן, ו"ו
 תְּרִין מְשִׁיחִין, מ' ל"ב דְּוּבְשָׁלוֹם סָלִיק
 ע"ב, וְדָא אִיהוּ דְאֲתָמַר (בראשית כח כא) וְשָׁבְתִי בְשָׁלוֹם

לשון הקודש

אַרְאֵנוּ נַפְלְאוֹת.

שְׁלִשָּׁה אַבּוֹת, בְּחֻמְהָ ה"ן, וְהִיא הַשְּׁכִינָה
 שְׂאִין לָהּ יְחוּד אֱלָא בְּמִינָהּ, כְּמוֹ
 שְׂאוֹתִיּוֹת ה"ן, וְנַעֲשׂוּ עֵשְׂרָה וְנַעֲשׂוּ מֵאָה,
 כְּמוֹ שֶׁהַשְּׁכִינָה כְּלוּלָה כָּל הָעֵשְׂרָה וְכָל
 הַמֵּאָה, וְהִינְנוּ מַה שְּׁכַתּוּב הֵן לִיהו"ה
 אֱלֹהֵיךָ הַשָּׁמַיִם וְשָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם, וְסוּד
 הַדְּבָר – הֵן אַדְנִי.

וּבְשָׁלוֹם תּוּבְלוּן, שׁ שְׁלִשָּׁת הָאֲבּוֹת, ו"ו

וְסוּד הַנְּאֻלָּה הוּא בְּחוֹתֵם הַזֶּה, שְׁעָלִי
 נֹאמַר כִּי בְשִׁמְחָה תֵצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תּוּבְלוּן,
 בְּשִׁמְחָה עוֹלָה לְחוּשְׁבֹן אָדָן שְׁהִיא
 אַדְנִי, אַרְוֹן הַבְּרִית, אַדְוֹן כָּל הָאָרְצִין
 נִקְרָא, פְּרָט לָאוֹת שִׁי שְׁהוּא שְׁלֹשׁ מֵאוֹת,
 וְהֵם שְׁלִשָּׁת הָאֲבּוֹת שֶׁהַתְּחַבְּרוּ עִמָּהּ,
 וְאוֹתִיּוֹת בְּשִׁמְחָה הֵן מִחֻשְׁבָּה, שׁ

אֶל בֵּית אָבִי, שְׂמַחָה אִיהוּ דְאִתְּמַר בֵּיהּ (קהלת ט ז) לֵךְ
אֶכּוּל בְּשִׂמְחָה לַחֲמֶךְ וּשְׂתֵה בְּלֵב טוֹב יִינֶךְ, דָּא יִין
הַמְּשׁוּמַר בְּעֵנְבֵינוּ, וְעָלִיהּ אִתְּמַר (תהלים כה יד) סוּד
יְהוּ"ה לִירֵאָיו, יִין טוֹב דָּא צְדִיק, דְאִתְּמַר
בֵּיהּ (ישעיה נז א) הַצְדִּיק אָבֵד, וּמֵאֵי אָבֵד אָבֵד תְּהוּא
נְבִיעוּ, וְאִשְׁתָּאֵר נְחָרֵב וַיִּבֶשׂ בְּבֵית רֵאשׁוֹן וְשֵׁנִי.

קָם סָבָא וְאָמַר אַדְנִי בְּמַחְשָׁבָה סְלָקָא, וְלֹא
בְּחֻשְׁבוֹן, וְעָלִיהּ אִתְּמַר (זכריה ב יז) ה"ס כָּל בֶּשֶׂר
מִפְּנֵי יְהו"ה כִּי יַעֲזֹר מִמְּעוֹן קִדְשׁוֹ, יִתְעַר בֵּיהּ כְּמָה
דְאִתְּעַר מִשְׁנֵתִיהּ וְחֲזַר לְשֵׁנֵתִיהּ, עַד דִּיתְעַר יְהו"ה
דְאִיהוּ רַחֲמֵי, לְקִיּוּמָא בֵּיהּ וּבְרַחֲמִים גְּדוּלִים
אֶקְבָּצֶךְ (ישעיה נד ז), גְּדוּלִים אִתְקַרְיָאת מִסְטָרָא דְהָא"ל
הַגְּדוֹל דְאִיהוּ חֶסֶד, וְשְׂכִינְתָא בֵּיהּ סְלָקָא לְאִתְקַרְי
גְּדוּלָה, וּבֵיהּ וְדָאֵי רִזָּא דְפּוֹרְקָנָא, כְּגוּוֹנָא דָּא יו"ד

לשון הקודש

קָם הִזְקֵן וְאָמַר: אַדְנִי עוֹלָה בְּמַחְשָׁבָה
וְלֹא בְּחֻשְׁבוֹן, וְעָלִיו נֶאֱמַר ה"ס כָּל בֶּשֶׂר
מִפְּנֵי יְהו"ה כִּי יַעֲזֹר מִמְּעוֹן קִדְשׁוֹ,
יִתְעוֹרֵר בּוֹ כְּמוֹ שֶׁהִתְעוֹרֵר מִשְׁנֵתוֹ, וְחֲזַר
לְשֵׁנֵתוֹ עַד שֶׁיִתְעוֹרֵר יְהו"ה שֶׁהוּא
רַחֲמִים, לְקַיֵּם בּוֹ וּבְרַחֲמִים גְּדוּלִים
אֶקְבָּצֶךְ, גְּדוּלִים נִקְרָאת מִצַּד שֶׁל הָא"ל
הַגְּדוֹל שֶׁהוּא חֶסֶד, וְהַשְׂכִּינָה עוֹלָה בּוֹ
לְהִקְרָא גְּדוּלָה, וּבּוֹ וְדָאֵי סוּד הַנְּאֻלָּה,

שְׁנֵי מְשִׁיחִים, מ' ל"ב שֶׁל וּבְשִׁלּוּם עוֹלִים
לְע"ב, וְזֶהוּ שְׁנַאֲמַר וְשִׁבְתִּי בְּשָׁלוֹם אֶל
בֵּית אָבִי, שְׂמַחָה הִיא, שְׁנַאֲמַר בַּהּ לֵךְ
אֶכּוּל בְּשִׂמְחָה לַחֲמֶךְ וּשְׂתֵה בְּלֵב טוֹב
יִינֶךְ, זֶה יִין הַמְּשׁוּמַר בְּעֵנְבֵינוּ, וְעָלִיו נֶאֱמַר
סוּד יְהוּ"ה לִירֵאָיו. יִין טוֹב זֶה צְדִיק,
שְׁנַאֲמַר בּוֹ הַצְדִּיק אָבֵד, וּמָה זֶה אָבֵד?
אָבֵד אוֹתוֹ הַמְּעִין, וְנִשְׁאָר נְחָרֵב וַיִּבֶשׂ,
בְּבֵית רֵאשׁוֹן וְשֵׁנִי.

ה"א וא"ו ה"א יהו"ה, וא"ו ביה רזא דפורקנא,
 דאיהו רשים בשמא דע"ב, דאינון וה"ו אנ"י וה"ו
 רישי תיבין וא"ו, תלת עשר מכילן דרחמי
 דאורייתא, דאתייהיבת מימינא.

אֲשַׁתָּאֵר יו"ד ה"א ה"א דסליק להשבן ל"ב,
 ואיהו ב' מן בראשית ל' לעיני כל
 ישראל, ועוד איהו ל"ב אלהים דעובדא
 דבראשית, דעליה אתמר (ישעיהו סג ד) **כִּי יוֹם נָקַם**
בְּלִבִּי וּשְׁנַת גְּאוּלֵי בָאָה, וּשְׁמָא דְע"ב אִיהוּ וַיְכַלֵּנוּ,
 ביה אשתלים רזא דפורקנא, ועליה אתמר ללב"י
 גליתי דאיהו חושבן ויכל"ו, וביה אתקיים קרא
 (תהלים פט ג) **אָמַרְתִּי עוֹלָם חֶסֶד וּבְנָה, וּכְמָה דִּנְפָקוּ**
מִמְצָרִים בְּרֹזָא דְע"ב שְׁמָחַן, כִּד יִפְקוּן בְּהוֹן כִּד
יִפְרְקוּן בְּבִתְרֵייתָא, בְּהֵהוּא זְמַנָּא חֶסֶד יְהו"ה מְלָאָה
הָאָרֶץ (שם לג ה), **וְעַלֵּיהּ אֲתַמַּר** (ישעיהו נד ח) **וְחֶסְדִּי מֵאֲתַדְּ**

לשון הקודש

ושנים אלהים של מעשה בראשית,
 שעליו נאמר כי יום נקם בלבי ושנת
 גאולי באה, והשם של ע"ב הוא ויכל"ו,
 בו נשלם סוד הגאולה, ועליו נאמר ללבי
 גליתי, שהוא חשבון ויכל"ו, ובו התקיים
 הכתוב אמרתי עולם חסד ויבנה, וכמו
 שיצאו ממצרים בסוד של שבועים ושנים
 שמות, כך יצאו בהם בשינואלו

כמו זה: יו"ד ה"א וא"ו יהו"ה, וא"ו
 בו סוד הגאולה, שהוא רשום בשם של
 ע"ב, שהם וה"ו אנ"י וה"ו, ראשי תבות
 וא"ו, שלש עשרה מדות של רחמים של
 התורה, שנתנה מימין.

נִשְׁאָר יו"ד ה"א ה"א שעולה להשבון
 שלשים ושתים, והוא ב' מן בראשית, ל'
 לעיני כל ישראל. ועוד, היא שלשים

לֹא יְמוּשׁ, וּבְחֶסֶד עוֹלָם רַחֲמֶתֶיךָ, וּבְגִין דָּא שִׁבַּח
 דְּדוּד לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגִלוּתָא דְּאִיהִי שְׂאוּל
 בְּהַאי חֶסֶד, בְּמָה דְּאֵת אָמַר (תהלים פו יג) כִּי חֶסֶדְךָ
 גָּדוֹל עָלַי וְהַצִּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׂאוּל תַּחֲתֶיךָ.

וְאִי אֲוִמִין (דף טו ע"ב) דְּעֵלְמָא דְּחֶקוֹן לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל
 יוֹתֵר מְדַאי, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא חָס עַל ד' ד'
 מִן חֶסֶד דְּאִיהִי דְּל"ת בְּגִלוּתָא, וְאֲתַקְיִים קָרָא
 בֵּיהּ (ישעיה סו ז) בְּטָרָם תַּחֲלִיל יְלָדָה, וְשִׁבְעִין תִּיבִין
 דְּמִזְמוֹר יַעֲנֵךְ יְהו"ה בְּיוֹם צָרָה (תהלים כ ב) אֵינּוֹן לְקַבֵּל
 שְׁבָעִים שָׂרִים, דְּאֵינּוֹן צִירִים וְחֲבָלִים דְּשִׁכְנִיתָא
 עֲלָאָה וְתַתָּאָה, דְּאֲתַוּוֹן ב' בֵּיהּ אֲתַקְרִיאן פְּלִטְרִין
 גְּדוֹלִים, תְּדָא הוּא דְּכָתִיב (תהלים קיא ב) גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂי
 יְהו"ה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בֵּיהּ אֲתַקְרִי גְּדוֹל, בְּמָה
 דְּאֵת אָמַר (שם קמז ה) גְּדוֹל אֲדוּגִינוּ וְרַב כֹּחַ, וּבֵיהּ
 סְלֶקוֹן יִשְׂרָאֵל לְגְּדוּלָה.

לשון הקודש

יוֹתֵר מְדַאי, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָס עַל ד' ד'
 מִן חֶסֶד, שְׁהִיא דְּל"ת בְּגִלוּת, וּמִתְקַיִם בּוֹ
 הַכְּתוּב בְּטָרָם תַּחֲלִיל יְלָדָה, וְשִׁבְעִים
 תַּבּוֹת שֶׁל הַמְזֻמּוֹר יַעֲנֵךְ יְהו"ה בְּיוֹם צָרָה,
 חָס כְּנֶגֶד שְׁבָעִים שָׂרִים, שְׁחָם הַצִּירִים
 וְהַחֲבָלִים שֶׁל הַשְּׁכִינָה הַעֲלִיּוֹנָה
 וְהַתַּחֲתוֹנָה, שְׂאוּתִיּוֹת ב' נִקְרְאִים בּוֹ
 פְּלִטְרִין גְּדוֹלִים, זְהוּ שְׁכֵתוֹב גְּדוֹלִים מַעֲשֵׂי

בְּאַחֲרוֹנָה, בְּאוֹתוֹן מִן חֶסֶד יְהו"ה מְלָאָה
 הָאָרְצָא, וְעָלְיוּ נֹאמַר וְחֶסְדֵי מֵאֲתַךְ לֹא
 יְמוּשׁ וּבְחֶסֶד עוֹלָם רַחֲמֶתֶיךָ, וּמִשּׁוּם זֶה
 שִׁבַּח דְּדוּד אֵת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּגִלוּת,
 שְׁהִיא שְׂאוּל, בְּחֶסֶד הַזֶּה, כְּמוֹ שֶׁנֹּאמַר
 כִּי חֶסֶדְךָ גְּדוֹל עָלַי וְהַצִּלְתָּ נַפְשִׁי מִשְׂאוּל
 תַּחֲתֶיךָ.

וְאֵם אֲמוֹת הָעוֹלָם דּוֹחֲקִים אֵת יִשְׂרָאֵל

וּשְׁכִינְתָּא בָּהּ אֲתָמַר (שמות לג כא) **הִנֵּה מְקוֹם אֹתִי,**
בְּהֵוְא זְמַנָּא אֲתַקְיִים בָּהּ קְרָא (תהלים
 לד ד) **גִּדְלוּ לַיהוָה אֹתִי, וּבָהּ (נ"א וּבִיה) אֲתָמַר בְּקוּדְשָׁא**
בְּרִיךְ הוּא בְּהֵוְא זְמַנָּא כִּי גָדוֹל אֶתָּה וְגוֹמַר (שם
 פו י), **וּבִיה עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר** (איוב ט י), **וְדָא**
אִיהוּ חֶסֶד, בֵּיה וַיְכַלּוּ, ה' בְּשֵׁשִׁי (נ"א וּבִיה וַיְכַלּוּ
 בְּהֵשְׁשִׁי), **בְּגִין דְּבִיה ה' דְּאַבְרָהָם אָזִיל ו' לְנִפְתָּה, מִיַּד**
יִתְעַר י"ה לְקַרְבָּא, הָדָא הוּא דְכָתִיב (שמות יז טז) **כִּי**
יָד עַל כַּס י"ה, וְשֵׁשִׁי אִיהוּ אֶלְפֵי שְׁתִּיתָאָה, שְׁבִיעִי
יְסוּד, בֵּיה אֲתַפְּלִילוּ וְאַתֵּיחְדוּ שִׁית סְפִירָן, הָדָא
הוּא דְכָתִיב (בראשית ב א) **וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, דָּא**
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתָּא, דְּאֵינֵן ו"ה, יוֹם הַשֵּׁשִׁי
בְּגִין דְּעִלְיָה אֲתָמַר (ד"ה א כט יא) **כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ,**
וְתַרְגוּמוֹ דְּאַחִיד בְּשָׁמַיָא וּבְאָרְעָא, וְדָא אִיהוּ כ"ל,

 לשון הקודש

שֶׁבוּ ה' שֶׁל אֲבְרָהָם הוֹלֵךְ אֵלֶיהָ ו', מִיַּד
 יִתְעוֹרֵר י"ה לְקַרְבֵּי. זֶהוּ שְׁכָתוּב כִּי יָד עַל
 כַּס י"ה, וְשֵׁשִׁי הוּא אֶלְפֵי הַשֵּׁשִׁי, שְׁבִיעִי
 יְסוּד, כִּי נִכְלְלוּ וְהִתְיַחְדוּ שֵׁשׁ סְפִירוֹת.
 זֶהוּ שְׁכָתוּב וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ, זֶה
 הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא וְהַשְׁכִּינָה שָׁהִם ו"ה,
 יוֹם הַשֵּׁשִׁי, מִשּׁוּם שֶׁעָלְיוּ נֶאֱמַר כִּי כָל
 בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ, וְתַרְגוּמוֹ שְׁאוּחֵז בְּשָׁמַיִם
 וּבְאָרֶץ, וְזֶהוּ כ"ל, וְעָלְיוּ נֶאֱמַר וְכָל

יְהוָה, וְהַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא נִקְרָא כִּי גָדוֹל,
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר גָּדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב כַּחַ, וְכִי
 עוֹלָיִם יִשְׂרָאֵל לְגִדְלָהּ.

וּבְשְׁכִינְתָּה נֶאֱמַר הִנֵּה מְקוֹם אֹתִי. בְּאוֹתוֹ
 זְמַן הִתְקַיְּם בָּהּ הַכְּתוּב גִּדְלוּ לַיהוָה
 אֹתִי, וּבָהּ (וב) נֶאֱמַר בְּקוּדְשׁ בְּרִיךְ הוּא
 בְּאוֹתוֹ זְמַן כִּי גָדוֹל אֶתָּה וְגוֹמַר, וְכִי
 עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר, וְזֶהוּ חֶסֶד,
 כִּי וַיְכַלּוּ, ה' בְּשֵׁשִׁי (ובו וַיְכַלּוּ בְּהֵשְׁשִׁי), מִשּׁוּם

וְעִלְיָה אֶתְמַר (בראשית ב א) וְכָל צְבָאָם, מֵאֵי צְבָאָם תִּירֵי
 סְמִכֵי קְשׁוּט.

וַיְבִיָה אֶתְקַרְיָאוֹ תִּלְתֵּי אֲבָהֶן שְׁבִיעִיּוֹת, כְּמָה דְאֶתְ
 אָמַר (שם) וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי,
 וַיִּשְׁבּוֹת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְבָרַךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם
 הַשְּׁבִיעִי, וַיְבָרַךְ אוֹתוֹ מִסְטָרָא דְבִרְכָה, וַיְקַדֵּשׁ
 אוֹתוֹ מִסְטָרָא דְקְדוּשָׁה, וַיִּשְׁבּוֹת בּוֹ מִסְטָרָא דִּיחֻד,
 וְדָא אִיהוּ וַיְכַל, דְּאֶתְכַלִּילוּ בֵּיהַ תִּלְתֵּי אֲבָהֶן,
 דְּאֵינוּן בְּרֻזָּא דְשָׁמָא דְע"ב, כְּגִוּוּנָא דָּא חֶסֶד
 אֶתְקַרֵי גְדוֹל, כְּגִין דְּאִיהוּ כְּלָלָא דְע"ב תִּיבּוּן,
 כְּגִוּוּנָא דְע"ב תִּיבּוּן, גְּבוּרָה כְּלָלָא דְרִי"ו אֶתְוּוּן
 דְּאִית בְּשָׁמָא דְע"ב, עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא דְאִיהוּ ו'
 כְּלִיל כְּלָא, וְדָא אִיהוּ רְזָא (שמות לד ו) וַיַּעֲבֹר יְהוָה
 עַל פָּנָיו, ע"ב רִי"ו יְהוָה, עַל פָּנָיו מֵאֵי פָּנָיו, אֲנָפוּי
 דָּא וְא"ו י"ג מְכִילָן דְּרַחֲמֵי, דְּאֶתְמַר כְּהוֹן (ישעיהו נד

לשון הקודש

שְׁנַכְלָלוּ בּוֹ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, שְׁהֵם בְּסוּד
 הַשֵּׁם שֶׁל ע"ב, כְּמוֹ כֵן חֶסֶד נִקְרָא גְדוֹל,
 מִשּׁוּם שֶׁהוּא הַכְּלָל שֶׁל ע"ב תְּבוּת,
 גְּבוּרָה הַכְּלָל שֶׁל רִי"ו אוֹתוֹת שֵׁשׁ
 בְּשֵׁם שֶׁל ע"ב, הַעֲמוּד הָאֲמְצַעִי, שֶׁהוּא ו'
 כּוֹלֵל הַכֹּל, וְנִהוּ סוּד וַיַּעֲבֹר יְהוָה עַל
 פָּנָיו, ע"ב רִי"ו יְהוָה, עַל פָּנָיו, מַה זֶה

צְבָאָם, מַה זֶה צְבָאָם? שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֲמֵת.
 וְכֵן נִקְרְאוּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת שְׁבִיעִיּוֹת,
 כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי,
 וַיִּשְׁבּוֹת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וַיְבָרַךְ אֱלֹהִים
 אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי. וַיְבָרַךְ אוֹתוֹ מִצַּד שֶׁל
 בְּרָכָה, וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ מִצַּד שֶׁל קְדוּשָׁה,
 וַיִּשְׁבּוֹת בּוֹ מִצַּד שֶׁל הִיחֻד, וְנִהוּ וַיְכַל,

וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים אֶקְבְּצֶךָ, גְּדוֹלִים וְדַאי מִסְטָרָא
דְּחֶסֶד, דְּאִיהוּ הָא"ל הַגָּדוֹל.

וְכֹלֵא אֶתְכִלִּיל בְּשִׁבְעֵית דְּאִיהִי מַלְכוּת, ה'שְׁבִיעִי
ה' וְדַאי בְּכָל שְׁבִיעֵיזוֹת כְּלִילָא, וְאִיהִי ה'

דְּיוֹם הַשְּׁשִׁי, יוֹם דָּא צְדִיק, עֲלִיהִי אֶתְמַר (זכריה יד ט)

וְהָיָה יְהו"ה לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ וְגוֹמֵר, אִיהוּ יוֹם

הַשְּׁשִׁי, וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי יוֹם דְּכֻלְהוּ יוֹמִין, וְעֲלִיהִי

אֶתְמַר (רות ג יג) שְׁכְבִי עַד הַבֶּקֶר, וְדַא הוּא בְּקֶר

דְּאַבְרָהָם, דְּכִתִּיב (בראשית יט כז) וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר,

וַיִּשְׁכַּם לְפוֹרְקָנָא, וּבִיהַּ הַבֶּקֶר אֹר, דְּאֶתְמַר בֵּיהַּ

(משלי ו כג) וְתוֹרָה אֹר, וְהֵאֵי אִיהוּ אֹר דְּאֶתְמַר בֵּיהַּ

(שמות י כג) וְלִכְל כָּנִי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹר, וְאִיהוּ פְּסַח

דְּרוּעָא יְמִינָא, וּבִיהַּ עֶתִידִין לִינְאָל.

לשון הקודש

כָּל הָאָרֶץ וְגוֹמֵר, הוּא יוֹם הַשְּׁשִׁי, וְיוֹם
הַשְּׁבִיעִי הַיּוֹם שֶׁל כָּל הַיָּמִים, וְעָלְיוּ נְאֻמַּר
שְׁכְבִי עַד הַבֶּקֶר, וְהוּוּ בְּקֶר שֶׁל אַבְרָהָם,
שְׁכָתוּב וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר, וַיִּשְׁכַּם
לְנֶאֱלָה, וּבֹו הַבֶּקֶר אֹר, שְׁנֵאמַר כּו
וְתוֹרָה אֹר, וְהוּוּ הָאֹר שְׁנֵאמַר כּו וְלִכְל
כָּנִי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹר, וְהוּוּ פְּסַח זְרוּעַ
יְמִין, וּבֹו עֶתִידִים לְהִנְאָל.

פְּנִי? פְּנִי זֶה וְא"ו, י"ג מִדּוֹת הַרְחֻמִּים,
שְׁנֵאמַר בְּהֵם וּבְרַחֲמִים גְּדוֹלִים אֶקְבְּצֶךָ,
גְּדוֹלִים וְדַאי מִצַּד שֶׁל הַחֶסֶד, שֶׁהוּוּ
הָא"ל הַגָּדוֹל.

וְחֶפֶל נִכְלָל בְּשִׁבְעֵית שֶׁהִיא מַלְכוּת,
ה'שְׁבִיעִי ה' וְדַאי, בְּכָל הַשְּׁבִיעֵיזוֹת
כְּלִילָה, וְהִיא ה' שֶׁל יוֹם הַשְּׁשִׁי, יוֹם זֶה
צְדִיק, עָלְיוּ נְאֻמַר וְהָיָה יְהו"ה לְמֶלֶךְ עַל

דְּבַר אַחַר שִׁימְנֵי בַחֲוֹתֶם עַל לְבָבְךָ (שיר ח ו'), הַאִי
 קָרָא עַל שְׂכִינְתָּא אֲתִמַּר דְּאִיהִי בְּגִלּוֹתָא,
 חוֹתֶם לָא בְּתִיב, אֲלָא בַחֲוֹתֶם, בְּהַהוּא חוֹתֶם
 דְּגוּשְׁפִּנְקָא דְּאִיהִי חוֹתֶם אֲמַת, וּבָהּ (נ"א וְדָא) חֲתִמְנֵנוּ
 לְחַיִּים, וּמַאי נִיהוּ הַאִי חוֹתֶם דְּבָהּ חַיִּים, אֲלָא דָא
 עֵץ הַחַיִּים, דְּבִיּה בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי נְפִקִין, עֵץ וְדָאִי
 הַהוּא דְּאֲתִמַּר בִּיּה עֵץ הַחַיִּים מִהֲלַךְ חֲמִשׁ מֵאוֹת
 שָׁנָה, וְהַאִי עֵץ אִיהוּ ו', מִהֲלַךְ חֲמִשׁ מֵאוֹת שָׁנִין
 דָּא ה', הַחַיִּים אֵינּוּן אֲפָא וְאִימָא דְּאֵינּוּן י"ה, י'
 אִיהוּ חֲכָמָה, וּמְנַלֵּן דְּאֲתִקְרִי חַיִּים, בְּמָה דְּאֲתִי אֲמַר
 (קהלת ז יב) וְהַחֲכָמָה תִּחְיֶה בְּעַלְיָהּ, ה' בִּיּה אִימָא
 עֲלָאָה, מְנָא לֵן דְּאֲתִקְרִי חַיִּים, בְּמָה דְּאֲתִי
 אֲמַר (משלי ג יא) עֵץ חַיִּים הִיא וְדָאִי, וְתִרְוִייהוּ (שם ד
 כב) כִּי חַיִּים הֵם לְמוֹצְאֵיהֶם.

לשון הקודש

החיים מהלך חמש מאות שנה, והעץ
 הזה הוא ו', מהלך חמש מאות שנים זה
 ה', החיים הם אב ואם שהם י"ה, י'
 חכמה, ומנין לנו שנקרא חיים? כמו
 שנאמר והחכמה תחיה בעליה, ה' בו
 האם העליונה. מנין לנו שנקראת חיים?
 כמו שנאמר עץ חיים היא ודאי, ושניהם
 כי חיים הם למוצאייהם.

דְּבַר אַחַר, שִׁימְנֵי בַחֲוֹתֶם עַל לְבָבְךָ,
 הַפְּסוּק הַזֶּה נֶאֱמַר עַל הַשְּׂכִינָה שֶׁהִיא
 בְּגִלּוֹת. לָא בְּתוּב חוֹתֶם, אֲלָא בַחֲוֹתֶם,
 בְּאוֹתוֹ חוֹתֶם שֶׁל הַגּוֹשְׁפִּנְקָה, שֶׁהִיא
 חוֹתֶם אֲמַת, וּבָהּ (וּדָא) חֲתִמְנֵנוּ לְחַיִּים,
 וּמִיּהוּ הַחוֹתֶם הַזֶּה שָׁבוּ יֵשׁ חַיִּים? אֲלָא
 זְהוּ עֵץ הַחַיִּים שָׁבוּ בְּנִים חַיִּים וּמְזוּנוֹת
 יוֹצְאִים, עֵץ וְדָאִי, אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ עֵץ

וְשִׁכְנֵתָא תַּתָּא אִיהוּ רִישׁוּמָא בְּהַאי חוֹתְמָא
דְּאִיהוּ חוֹתָם אַמְת, וְכַל צִיּוּרִין דְּהַאי
חוֹתְמָא אִינוּן רְשִׁימוּן בָּה, לְאַשְׁתְּמוּדְעָא דְּאִיהִי
צִיּוּרָא דְּעַמּוּדָא דְּאַמְצַעִיתָא, דְּאִיהוּ אַמְת, אָדָם
(ס"א דָּא אִיהוּ) חוֹתָם דִּילִיָּה יו"ד ה"א וַא"ו ה"א, אִיהוּ
תְּתִים בֵּיה לְחַיִּים, וּמְנִיָּה יְרֵתִין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנֵי
תַּיִי וּמְזוּנֵי, תַּיִי מְסֻטְרָא דְּאַבָּא וְאַיְמָא דְּאִינוּן י"ה,
בְּנֵי מְסֻטְרָא (דף פ"ט ע"א) דְּעַמּוּדָא דְּאַמְצַעִיתָא, דְּעַל
(נ"א וְעַל) שְׁמִיָּה אֶתְקַרִּיאֻ יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא בְּנֵי בְּכָרֵי
יִשְׂרָאֵל, וְאִיהוּ ו', מְזוּנֵי, מְסֻטְרָא דְּה' דְּאִיהִי
הַמוּצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ, וּבְזַמְנָא דִּירְתִין מְנִיָּה
אַלִּין תֵּלַת (נ"א תְּרִין) דְּרֵגִין דְּכַלִּילָן בְּשְׁמִיָּה,
אֶתְקַרִּיאֻ יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא בְּנֵי דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא,
בְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (דְּבָרִים י"ד א) בְּנִים אַתֶּם לִיהו"ה
אַלֵּהִיכֶם, וּבְזַמְנָא דִּירְתִין יִשְׂרָאֵל מְשֻׁמוּי דְּקוּדְשָׁא

לשון הקודש

בְּנִים מְצַד שְׁלַל הַעַמּוּד הָאֲמֻצְעִי, שְׁעַל (עַל)
 שְׁמוּ נִקְרְאוּ יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה בְּנֵי בְּכָרֵי
 יִשְׂרָאֵל, וְהוּא ו'. מְזוּנֹת מֵהַצֵּד שְׁלַל ה',
 שְׁהִיא הַמוּצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ, וּבְזַמֵּן
 שְׁיִוְרֵשִׁים מִמֶּנּוּ שְׁלֹשׁ (שְׁתֵּי) הַדְּרָגוֹת הַלְלוּ
 שְׁכַלְוֹלוֹת בְּשִׁמּוֹ, נִקְרְאִים לְמַטָּה יִשְׂרָאֵל
 בְּנֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר בְּנִים
 אַתֶּם לִיהו"ה אֵלֵּהִיכֶם, וּבְזַמֵּן שְׁיִוְרֵשִׁים

וְהַשְׁכִּינָה הַתְּהַתְּנוּגָה רְשׁוּמָה בְּחוֹתָם
 הַזֶּה, שְׁהוּא חוֹתָם אַמְת, וְכַל צִיּוּרֵי
 הַחוֹתָם הַזֶּה הֵם רְשׁוּמִים בָּה, לְהוֹדִיעַ
 שְׁהִיא הַצִּיּוּר שְׁלַל הַעַמּוּד הָאֲמֻצְעִי שְׁהוּא
 אַמְת, אָדָם (גַּח) הַחוֹתָם שְׁלוֹ יו"ד ה"א
 וַא"ו ה"א, הוּא חוֹתָם בּוֹ לְחַיִּים, וּמִמֶּנּוּ
 יוֹרְשִׁים בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנִים חַיִּים וּמְזוּנֹת,
 חַיִּים מְצַד שְׁלַל הָאָב וְהָאִם שְׁהֵם י"ה,

בְּרִידְ הוּא אֵלֶיךָ תִּלְתַּת בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּזֵי, אֶתְמַר
 בְּהוֹן (שיר ח ו) כִּי עֲזָה כַּמּוֹת אֶהְבֶּה, תְּקִיפֵא אִיהִי
 מִמִּיתָה אֶפְרָשׁוּתָא דְקוּדְשָׁא בְּרִידְ הוּא מִבְּנֵי,
 וּמְנָלְן דְּאֶפְרָשׁוּתָא אִית בֵּין קוּדְשָׁא בְּרִידְ הוּא
 וּבְנֵי, הָבֵא אוֹכְתָה, (ישעיה נט ב) כִּי אִם עֲזוּתֵיכֶם הָיוּ
 מִבְּדִילִים וְכוּ', וְקָשָׁה אִיהִי מִמִּיתָה, וְעֲלָה
 אֶתְמַר (רות א יז) כִּי הַמּוֹת יִפְרִיד בֵּינִי וּבֵינְךָ.

וּבְזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל מִקְיָיִמִין פְּקוּדֵיָא דְאֹרֵייתָא
 בְּרַחֲמֵינוּ, קָשָׁה כְּשִׂאוֹל קִנְיָה (שיר ח ו),
 דְּמִקְנֵי קוּדְשָׁא בְּרִידְ הוּא עַל סְמָא"ל וְעַל נוֹקְבֵיהּ,
 דְּאִינוּן גְּרָמִין לְבַר נֶשׁ מִיתָה בְּחוּבֵיהּ, וְגְרָמִין לֹון
 לְמַחֲטֵי, וּבְגִין דָּא עֲתִיד קוּדְשָׁא בְּרִידְ הוּא לְנַטְלָא
 נוֹקְמָא מִנֵּיהּ, וְלֹאֲעֲבָרָא לֹון מִן עֲלְמָא, דְּסְמָא"ל
 וְנוֹקְמָא דִּילֵיהּ אִיהִי מִיתָה, דְּאִיהִי לִילִי"ת מִלְּאָךְ
 הַמּוֹת יִצֵּר הָרַע, דְּנוֹקְמָא אִיהִי עִם דְּכוּרָא, וְדְכוּרָא

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

בֵּינִי וּבֵינְךָ.
 וּבְזִמְנֵי שׁוּשְׂרָאֵל מִקְיָיִמִים אֶת מִצְוֹת
 הַתּוֹרָה בְּאֶהְבָּה, קָשָׁה כְּשִׂאוֹל קִנְיָה,
 שְׂמִקְנֵי הַקּוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל סְמָא"ל
 וְעַל נְקֻבָּתוֹ, שְׂהִם גְּרָמִים לְאָדָם מִיתָה
 בְּחַטָּאִיהֶם וְגְרָמִים לוֹ לְחַטָּא, וּמִשׁוּם זֶה
 עֲתִיד הַקּוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא לְפַל מִהֶם נְקֻמָּה
 וְלְהַעבִירָם מִן הָעוֹלָם, שְׂסְמָא"ל וְנְקֻבָּתוֹ

יִשְׂרָאֵל מִשְׁמוֹ שֶׁל הַקּוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא
 שְׂלִשֶׁת אֱלֹהִים, בְּנִים חַיִּים וּמְזוּזוֹת, נֹאֶמַר
 בָּהֶם כִּי עֲזָה כַּמּוֹת אֶהְבֶּה, קָשָׁה הִיא
 מִמִּיתָה הַפְּרֻדָּת הַקּוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מִבְּנֵי. וּמִנֵּין לְנוּ שְׂיֵשׁ הַפְּרֻדָּה בֵּין הַקּוּדֵשׁ
 בְּרוּךְ הוּא וּבְנָיו? פֶּאן מוֹכִיחַ, כִּי אִם
 עֲזוּתֵיכֶם הָיוּ מִבְּדִילִים וְכוּ', וְקָשָׁה הִיא
 מִמִּיתָה, וְעֲלֵיהָ נֹאֶמַר כִּי הַמּוֹת יִפְרִיד

עם נוקבא, וְהָאֵי מְנַלְן, קָרָא אוֹכְח דְכְתִיב (בראשית ג'
 יז) בְּעֶצְבוֹן תֹּאכְלֶנָּה, אָדָם חָאב בְּנוֹקְבָא אֲתִיְהִיב
 לִיה יִצָר הָרַע נוקבא, תְּזוּה חֲבַת בְּדְכוּרָא אֲתִיְהִיב
 לָהּ יִצָר הָרַע מְדְכוּרָא, וְעֵלָה אֲתִמַּר (שם טז) בְּעֶצֶב
 תִּלְדֵי בָנִים, וְדָא אִיהוּ כִּי עֵזָה כַּמְּוֹת אֲהֶבָה וְכוּ'
 (שיר ח ו).

וְעוֹד כִּי עֵזָה כַּמְּוֹת אֲהֶבָה, אִם יִשְׂרָאֵל יִתְעַרוֹן
 לָהּ לְהָאֵי אֲהֶבָה קָדָם זְמָנָא, צְרִיכִין
 לְאַתְעָרָא לָהּ כְּדָקָא יָאוּת, וְאִי לֹא לָא יִתְעַרוֹן לָהּ,
 הָדָא הוּא דְכְתִיב (שיר השירים ג' ה) הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת
 יְרוּשָׁלַם בְּצַבְאוֹ"ת אוּ בְּאֵילוֹת הַשָּׁדָה וְגוֹמַר,
 דְּאוּמָאָה אִיהִי דְלֹא שְׂרִיא עַל כְּרַסְיָא עַד דְּנָטִיל
 נוקבא מְעַמְלֵק, דְּחַלֵּל תְּרִין אֲתוּוֹן דְּאִינוּן י"ה,
 דְּנָפִיק מִן מִילָ"ה מְ"ל י"ה, וּבְגִין דָּא (שמות יז טז) כִּי יָד
 עַל פֶּס י"ה וְדָא א.

לשון הקודש

וְעוֹד כִּי עֵזָה כַּמְּוֹת אֲהֶבָה, אִם יִשְׂרָאֵל
 יִעִירוּ אֶת הָאֲהֶבָה הַזֶּה קָדָם הַזְּמַן, צְרִיכִים
 לְהַעֲרִיחַ כְּרֹאוּי, וְאִם לֹא, אֵל יִעֲזְרוּנו
 אוֹתָהּ. זְהוּ שְׁכִתּוּב הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת
 יְרוּשָׁלַם בְּצַבְאוֹ"ת אוּ בְּאֵילוֹת הַשָּׁדָה
 וְגוֹמַר, שְׁשׁוּבוּעָה הִיא שְׁלֹא שׁוּרָה עַל
 הַכַּסָּא עַד שְׁנֹטֵל נְקֻמָּה מְעַמְלֵק, שְׁחַלֵּל
 שְׁתֵּי אוֹתוֹת שְׁהֵן י"ה, שְׁיִצְעַא מִן מִילָה

הִיא מִיתָה, שְׁהִיא לִילִי"ת, מְלֹאךְ הַמְּוֹת,
 יִצָר הָרַע, שְׁנִקְבָה הִיא עִם הַזְּכָר, וְזָכַר
 עִם הַנְּקֵבָה, וְזֶה מִנְּזִין לְנוּ? הַכְּתוּב מוֹכִיחַ,
 שְׁכִתּוּב בְּעֶצְבוֹן תֹּאכְלֶנָּה. אָדָם חָטָא עִם
 נְקֵבָה, גִּתָּן לוֹ יִצָר הָרַע נְקֵבָה, תְּזוּה
 חָטָאָה עִם זָכָר, גִּתָּן לָהּ יִצָר הָרַע זָכָר,
 וְעֵלָה נְאֻמַּר בְּעֶצֶב תִּלְדֵי בָנִים, וְזֶהוּ כִּי
 עֵזָה כַּמְּוֹת אֲהֶבָה וְכוּ'.

וְכִד מָטָא זְמַנָּא לְנִקְמָא מִיְהוּדָה, וְשִׁלְהוּזְבִין דְּאַשָּׁא
 נִפְקִין מִתְּהֵי י"ה, כְּמַה דְּאַתְּ אָמַר (שיר ח ו)
 רִשְׁפִּיהָ רִשְׁפִּי אִישׁ שִׁלְהִבְתִּי"ה, וְאַיְנוּן שִׁלְהוּזְבִין
 דְּאִישׁ וְאַשָּׁה, דְּתַמְן אִישׁ אִישׁ, וְתַמְן י"ה, אִישׁ כְּמַה
 דְּאַתְּ אָמַר (שמות טו ג) יְהו"ה אִישׁ מִלְחָמָה, דְּנִטִיל
 נִוְקְמִין מִפְּרַעְיָה וּמִעַמִּיהָ, אִשָּׁה דָּא שְׂכִינְתָּא
 דְּאַתְּמַר בְּהָ (משלי יח כב) מָצָא אִשָּׁה מָצָא טוֹב וְגוֹמַר.

דְּבַר אַחַר שִׁימְנֵי כְּחוֹתָם, כ"ח ת"ם, כ"ח דָּא
 שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה, כ"ח מ"ה מִן חֲכָמָה, וְעֲלָה
 אֲתַמַּר (במדבר יד יז) וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כַּח אֲדוֹנָי, ת"ם דָּא
 יִשְׂרָאֵל דְּלְעִילָא, דְּעַל שְׁמִיָּה אֲתַקְרִי יַעֲקֹב תָּם,
 כְּמַה דְּאַתְּ אָמַר (בראשית כה כז) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, וּבְגִין
 דְּאִיְהוּ דִּיּוֹקְנָא דְּחוֹתָם אֲמַת דְּלְעִילָא, אֲתַמַּר בֵּיהּ
 תִּתֵּן אֲמַת לַיַּעֲקֹב, וּמָאן דְּאַשְׁתַּדֵּל בְּאוֹרֵייתָא (מיכה ז כ)

לשון הקודש

אִשָּׁה מָצָא טוֹב וְגוֹמַר.

דְּבַר אַחַר שִׁימְנֵי כְּחוֹתָם, כ"ח ת"ם, כ"ח
 זו הַשְּׂכִינְתָּה הָעֲלִיּוֹנָה, כ"ח מ"ה מִן חֲכָמָה,
 וְעֲלִיָּה נֶאמַר וְעַתָּה יִגְדַּל נָא כַּח אֲדוֹנָי,
 ת"ם זֶה יִשְׂרָאֵל שְׂלַמְעֵלָה, שְׂעַל שְׁמוֹ
 נִקְרָא יַעֲקֹב תָּם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאמַר וַיַּעֲקֹב אִישׁ
 תָּם, וּמִשׁוֹם שֶׁהוּא דְמוּת שְׁל חוֹתָם
 הָאֲמַת שְׁל מַעֲלָה, נֶאמַר בּוֹ תִתֵּן אֲמַת
 לַיַּעֲקֹב, וּמִי שֶׁמְשַׁתְּדֵל בְּתוֹרָה שֶׁנִּקְרָאת

מ"ל י"ה, וּמִשׁוֹם זֶה כִּי יָד עַל כֶּסֶם י"ה, וְזוֹ
 א.

וּכְשֶׁמְגִיעַ הַזְמַן לְנִקְמָתָם מִמֶּנּוּ, וְשִׁלְהִיבּוֹת
 אִישׁ יוֹצְאוֹת מו"ה הַזֶּה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאמַר
 רִשְׁפִּיהָ רִשְׁפִּי אִישׁ שִׁלְהִיבְתִּי י"ה, וְהֵן
 הַשְּׁלִיחִיבּוֹת שְׁל אִישׁ וְאַשָּׁה, שְׁשֵׁם א"ש
 א"ש, וְשֵׁם י"ה. אִישׁ כְּמוֹ שֶׁנֶּאמַר יְהו"ה
 אִישׁ מִלְחָמָה, שְׂנוֹטֵל נִקְמוֹת מִפְּרַעְיָה
 וּמִעַמּוֹ, אִשָּׁה זֹאת שְׂכִינְתָּה, שֶׁנֶּאמַר בְּהָ מָצָא

דְּאִתְקַרֵי תוֹרַת אֱמֶת, דְּיוֹקְנֵיהּ תְּקִיקָא לְעֵילָא
 בְּהַהוּא חוֹתָם אֱמֶת, וּמָאן דְּמִשְׁקַר בְּהּ כְּאֵלוּ אִפִּיל
 אוֹרֵייתָא לְתַתָּא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (דניאל ח יב) וְתִשְׁלַךְ
 אֱמֶת אֶרְצָה, וּבְהַהוּא זְמָנָא נְפִיל דְּיוֹקְנֵיהּ וְחוֹתְמֵיהּ
 לְתַתָּא, וְנְפִיל מִזְלֵיהּ, וְאַסְתַּלַּק הָהוּא כַּח מְנִיָּה,
 בְּהַהוּא זְמָנָא סְמַ"ל וְחִילֵיהּ דְּאֵינון חִיוּן וּבְעִירוֹן
 וְעוֹפִין מְסַאבִּין רְדִפִין אֲבַתְרֵיהּ, הָדָא הוּא
 דְכְתִיב (איכה א ו) וַיִּלְכוּ בְּלֹא כֶחַ לְפָנַי רוּדְפִי.

אִם תָּב בְּתִיּוּבְתָא תָּב הָהוּא כַּח לְגִבְיָה דְּאֵיהִי
 שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, בְּהַהוּא זְמָנָא אֲתַקְנִים בֵּיהּ
 (ישעיה מג ד) וְאַתָּן אָדָם תַּחְתִּיד וּלְאֲמִים תַּחַת נַפְשָׁךְ,
 מַאי אָדָם הָא אוֹקְמוּהוּ אַל תְּקַרֵי אָדָם אֶלָּא אָדָם,
 וּלְאֲמִים וּלְאִם מְלָאָם יֶאֱמִין (בראשית כה כג), בְּהַהוּא
 זְמָנָא אוּמָה דְּיִשְׂרָאֵל יִתְקַפּוּן (נ"א יתנבְרוּן) עַל אוּמָה
 דְּעָשׂוּ, בְּחִילָא דְּהֵאֵי כַּח דְּאֲתַלְבֵּשׁ בְּשַׁבַּע תִּיבִין

 לשון הקודש

וַיִּלְכוּ בְּלֹא כֶחַ לְפָנַי רוּדְפִי.

אִם שָׁב בְּתִשׁוּבָה, שָׁב אֵלָיו אוֹתוֹ כַּח,
 שְׁהִיא הַשְׂכִּינָה הַעֲלִיּוֹנָה, בְּאוֹתוֹ זְמַן
 מִתְקַיִם בּוּ וְאַתָּן אָדָם תַּחְתִּיד וּלְאֲמִים
 תַּחַת נַפְשָׁךְ. מַה זֶה אָדָם? הֲרֵי פִרְשׁוּהוּ
 אַל תְּקַרֵי אָדָם אֶלָּא אָדָם, וּלְאֲמִים –
 וּלְאִם מְלָאָם יֶאֱמִין. בְּאוֹתוֹ זְמַן הָאִמָּה
 שֶׁל יִשְׂרָאֵל יִתְקַפּוּ (יתנבְרוּ) עַל הָאִמָּה שֶׁל

תוֹרַת אֱמֶת, דְּיוֹקְנֵיהּ תְּקִיקָא לְעֵילָא בְּאוֹתוֹ
 חוֹתָם אֱמֶת, וּמִי שֶׁמִּשְׁקַר בְּהּ, כְּאֵלוּ
 הִפִּיל אֶת הַתּוֹרָה לְמַטָּה. זֶהוּ שְׂכִיב
 וְתִשְׁלַךְ אֱמֶת אֶרְצָה, וּבְאוֹתוֹ זְמַן נִפְל
 דְּיוֹקְנֵיהּ וְחוֹתְמוֹ לְמַטָּה, וְנִפְל מְזוּלָה,
 וּמִסְתַּלַּק אוֹתוֹ כַּח מְסֻנּוּ. בְּאוֹתוֹ זְמַן
 סְמַ"ל וְכָחוּ, שְׁהֵם חִיּוֹת וּבְהִמּוֹת וְעוֹפּוֹת
 כְּמֵאִים, רוּדְפִים אַחֲרָיו. זֶהוּ שְׂכִיב

דְּעוּבְדָא דְבְּרֵאשִׁית, כ"ח אֲתוּזוֹן שְׂכִינְתָא עֲלָאָה,
שְׁבַע תִּיבִין כְּלִילָן בְּשְׂכִינְתָא תַתָּאָה.

וְהָאִי כ"ח אִיהוּ רָזָא דְכ"ח פְּרָקִין דְּעֵשֶׂר אֲצַבְעוֹת,
דְּבַהוֹן וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מִשָּׁה יָדוֹ וְגַבְר
יִשְׂרָאֵל (שמות יז יא), וּבְגִין דָּא אִוְקְמוּהוּ זְכוּרָנָם לְבִרְכָה
לְמִי נִוְשָׂאִים כַּפָּיִם לְרוּם הַשָּׁמַיִם, דְּצָרִיךְ הָאִי כַּח
לְסִלְקָא לִיָּה לְגַבִּי חֲכָמָה, וְדָא אִיהוּ רוּם שָׁמַיִם,
וְאִיהוּ יו"ד ה"א וּא"ו ה"א דְשָׂאֲרֵי בְּעֵשֶׂר אֲצַבְעוֹן,
עַל הָאִי כַּח, וְאִיהוּ חֲכָמָה כ"ח מ"ה, וְהָאִי כַּח עֲלִיָּה
אֲתַמַּר (דניאל א ד) וְאֲשֶׁר כַּח בְּהֵם לְעַמּוּד בְּהִיכַל
הַמְּלָךְ, לְעַמּוּד בְּצִלּוֹתָא דְעַמִּידָה, בְּהִיכַל הַמְּלָךְ
סְתָם דָּא אַדְנִי דְסִלִּיק לְחוּשְׁבֹן הֵיכָל, וְהָאִי כ"ח
אִיהוּ רָזָא (דברים ו ד) דִּיהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ (דף סח ע"ב) יְהוּ"ה,
כוּז"ו בְּמוֹכַס"ו כוּז"ו, וְעֲלִיָּה אֲתַמַּר כַּח הָעוֹנָה אָמֵן

לשון הקודש

הַשָּׁמַיִם, שְׁצָרִיךְ לְהַעֲלוֹת הַכַּח הַזֶּה
לְחֲכָמָה, וְהוּוּ רוּם הַשָּׁמַיִם, וְהוּוּ יו"ד ה"א
וּא"ו ה"א שְׁשׁוּרָה בְּעֵשֶׂר אֲצַבְעוֹת עַל
הַכַּח הַזֶּה, וְהוּוּ חֲכָמָה, כ"ח מ"ה, וְהַכַּח
הַזֶּה נֶאֱמַר עָלָיו וְאֲשֶׁר כַּח בְּהֵם לְעַמּוּד
בְּהִיכַל הַמְּלָךְ, לְעַמּוּד בְּתַפְלַת הָעַמִּידָה.
בְּהִיכַל הַמְּלָךְ סְתָם זֶה אַדְנִי שְׁעוּלָה
לְחֻשְׁבוֹן הֵיכָל, וְהַכַּח הַזֶּה הוּוּ הַסּוּד
שֶׁל יְהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ יְהוּ"ה, כוּז"ו בְּמוֹכַס"ו

עֵשׂוּ בְּחִיל שֶׁל הַכַּח שֶׁהִתְלַבֵּשׁ בְּשֵׁבַע
תְּבוֹת שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, עֲשָׂרִים
וְשִׁמּוֹנָה אוֹתוֹת הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה, שְׁבַע
תְּבוֹת כְּלולוֹת בְּשְׂכִינָה הַתַּתְּחוּנָה.
וְהַכַּח הַזֶּה הוּוּ סוּד שֶׁל עֲשָׂרִים
וְשִׁמּוֹנָה פְּרָקִים שֶׁל עֵשֶׂר אֲצַבְעוֹת,
שְׂבָהֶם וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מִשָּׁה יָדוֹ וְגַבְר
יִשְׂרָאֵל, וּמִשׁוּם זֶה פִּרְשׁוּהוּ זְכוּרָנָם
לְבִרְכָה, לְמִי נִוְשָׂאִים כַּפָּיִם? לְרוּם

יְהִי שָׁמַיָּה רַבָּא מְבָרַךְ בְּכָל כְּחוֹ, דְּאִיהוּ כְּחַ
 דְּאִתְלַבֵּשׁ בְּתַרְיִן דְּרוּעִין דְּאִינוּן חֶסֶד וּגְבוּרָה, וְצַרִּיךְ
 לְסַלְקָא לֵיהּ לְגַבֵּי י' דְּאִיהוּ רוּם שָׁמַיִם, וּלְנַחֲתָא
 לֵיהּ לְגַבֵּי ו' דְּאִיהוּ שָׁמַיִם, דְּעֵלְיָה אֲתָמַר (מלכים א א א
 לב) וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, כִּד נַחֲתָא לֵיהּ לְגַבֵּי
 עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, לְמַפְרַק בָּהּ לְיִשְׂרָאֵל בְּנוֹי, וְכִד
 סָלִיק לָהּ לְגַבֵּי רוּם הַשָּׁמַיִם דְּאִיהוּ י', לְמִיטַל
 נּוֹקְמָא מִעַמְלֵק.

וְדָא אִיהוּ וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מִשָּׁה יָדוֹ (שמות יז יא),
 וְאִיהוּ יָד ו', וְאִיהוּ יו"ד, וְאִיהוּ י"ה, וּלְבַתֵּר
 נְחִית הָאִי כ"ח לְגַבֵּי וָא"ו, דְּאִיהוּ י"ג מְכִילָן דְּרַחֲמֵי,
 לְמַפְרַק לְבְנוֹי דְּיִשְׂרָאֵל, כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (ישעיה נד ז)
 וּבְרַחֲמֵים גְּדוּלִים אֶקְבְּצֶךָ, וְכ"ח כְּהָאִי וָא"ו אֲשַׁתְּלִים
 וְאַתְעֵבִיד א"ם, כְּהָהוּא זְמַנָּא (בראשית ג כ)
 כִּי הִיא הִיטָה א"ם כָּל ח"י, וְדָא ח"י עֲלָמִין, דְּבָהּ אֲתַמְלִי

לשון הקודש

הַשָּׁמַיִם שְׁהִיא י', לְטַל נְקַמָּה מִעַמְלֵק.
 וְזַחְוֹ וְהָיָה כַּאֲשֶׁר יָרִים מִשָּׁה יָדוֹ, וְהִיא
 יָד ו', וְהִיא יו"ד, וְהִיא י"ה, וְאַחַר כֵּן יוֹרֵד
 הַכ"ח הַזֶּה לְוָא"ו, שְׁהִיא י"ג מִדּוֹת
 הַרַחֲמִים, לְגַאֵל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, כְּמוֹ
 שְׁנֹאמַר וּבְרַחֲמֵים גְּדוּלִים אֶקְבְּצֶךָ, וְכ"ח
 בְּוָא"ו הַזֶּה הַשְּׁתַלֵּם וְנַעֲשֶׂה א"ם, בְּאוֹתוֹ
 הַזְּמַן כִּי הִיא הִיטָה א"ם כָּל ח"י, וְהִיא ח"י

כוּז"ו, וְעֵלְיוֹ נֹאמַר כָּל הָעוֹנָה אָמֵן יְהִי
 שָׁמַיָּה רַבָּא מְבָרַךְ בְּכָל כְּחוֹ, שְׁהוּא כְּחַ
 שְׁהִתְלַבֵּשׁ בְּשַׁתֵּי זְרוּעוֹת, שְׁהֵן חֶסֶד
 וּגְבוּרָה, וְצַרִּיךְ לְהַעֲלוֹתוֹ לֵי, שְׁהוּא רוּם
 הַשָּׁמַיִם, וּלְהוֹרִידוֹ לוֹ, שְׁהוּא שָׁמַיִם,
 שְׁעֵלְיוֹ נֹאמַר וְאַתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם,
 כְּשִׁמּוֹרִידוֹ אֶל הָעֲמוּד הָאֲמַצְעִי לְגַאֵל בּוֹ
 אֶת יִשְׂרָאֵל בְּנוֹי, כְּשִׁמְעָלָה אוֹתָהּ לְרוּם

וְאַשְׁתָּלִים בְּח"י בְּרִכָּאן דְּעֲלוּתָא.

ה"א ה"א תְּלִיין מן תְּרִין ה"ה, דְּאִינון ה"א ה"א
 בְּחֹשְׁבָנָא י"ב, וּמְנַיְהוּ תְּלִיין אַתְּוּן כְּפּוּלִים,
 וְאִינון תְּלִיין מן תְּרִין ה"ה פְּשׁוּטוֹת, וּבְהוּן סְלָקוּן
 לְחֹשְׁבָן י"ד, וְדָא אִיהוּ כִּי י"ד עַל כֶּס י"ה (שמות יז
 טז), וְכֵן וְא"ו י"ג מְכִילִין דְּתְּלִיין מן ו"ו פְּשׁוּטָה, וּבָה
 אֲשֵׁתִלִים י"ד, וְדָא אִיהוּ יָד לְיָד לֹא יִנְקָה רָע (משלי
 יא כא), דָּא עֲמִלְק, לְעִילָא וְתַתָּא נְטִיל נּוֹקְמָא מִיְנִיה,
 נְטִיל נּוֹקְמָא לְעִילָא בְּי"ד, וְלַתַּתָּא בְּי"ד, וְדָא אִיהוּ
 הַגֵּה י"ד יְהו"ה הוּזָה (שמות ט ג), ו' ו' ה"א (נ"א ו' וְה"א עִם
 ו') וְה"ה אִינון כ"ח, יו"ד כ' וְתְּלִיין מן י' פְּשׁוּטָה הֲרִי
 כ"א, כְּחֹשְׁבָן אַהִי"ה, וְסָלִיק כְּלָא מ"ט אַנְפִין
 דְּאֹרְרִיתָא, כְּגֻוּנָא דָּא כ"ח דְּאִיהוּ תְּמַנְיָא וְעֲשָׂרִין,
 אַהִי"ה דְּאִיהוּ כ"א, הֲרִי מ"ט, וְכְלָא יו"ד ה"א וְא"ו

לשון הקודש

לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה נּוֹטֵל נְקָמָה מִמֶּנּוּ, נּוֹטֵל
 נְקָמָה לְמַעַלָּה בְּי"ד, וּלְמַטָּה בְּי"ד, וְזֶהוּ
 הַגֵּה י"ד יְהו"ה הוּזָה, ו' ו' ה"א (י' וְה"א עִם ו')
 וְה"ה הֵם כ"ח, יו"ד כ' וְתְּלִיין מן יו"ד
 פְּשׁוּטָה - הֲרִי עֲשָׂרִים וְאַחַת, כְּחֹשְׁבָן
 אַהִי"ה, וְהַכֵּל עוֹלָה לְאַרְבָּעִים וְתִשְׁעֵי
 פָּנִים שֶׁל הַתּוֹרָה, כְּמוֹ כֵן כ"ח שְׁהִיא
 שְׂמוּנָה וְעֲשָׂרִים, אַהִי"ה שְׁהִיא עֲשָׂרִים
 וְאַחַת - הֲרִי אַרְבָּעִים וְתִשְׁעֵי, וְהַכֵּל יו"ד

הָעוֹלָמִים, שָׁבוּ הַתְּמִלָּא וְהַשְׁתַּלֵּם בְּח"י
 בְּרִכּוֹת הַתְּפִלָּה.
 ה"א ה"א תְּלוּיִים מן שְׁנַיִם ה"ה, שְׁהֵם
 ה"א ה"א כְּחֹשְׁבָן י"ב, וּמֵהֶם תְּלוּיּוֹת
 אוֹתִיּוֹת כְּפּוּלוֹת, וְהֵם תְּלוּיִים מִשְׁנַיִם ה"ה
 פְּשׁוּטוֹת, וּבְהֵם עוֹלִים לְחֹשְׁבָן י"ד, וְזֶהוּ
 כִּי י"ד עַל כֶּס י"ה, וְכֵן וְא"ו י"ג מֵהוּ
 שְׁתַּלּוּיּוֹת מן ו"ו פְּשׁוּטוֹת, וּבָה הַשְׁתַּלֵּם
 י"ד, וְזֶהוּ יָד לְיָד לֹא יִנְקָה רָע, זֶה עֲמִלְק,

ה"א, יהו"ה, יו"ד ה"א וא"ו ה"א מ"ה, יהו"ה ד',
פָּלִיק מ"ט.

לְבוּשָׁא דְיו"ד חֶסֶד, לְבוּשָׁא דְה"א גְבוּרָה,
לְבוּשָׁא דְוָא"ו תְּפָאֶרֶת, לְבוּשָׁא דְה"א
מַלְכוּת, נְצִיחַת קְשׁוּרָא דִילִיָּה חֶסֶד, הָדָא הוּא דְכְתִיב
(תהלים טז יא) נְעִימוֹת בְּיַמִּינְךָ נְצִיחַת, הוּד קְשׁוּרָא דִילִיָּה
גְבוּרָה, צְדִיק קְשׁוּרָא דִילִיָּה עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא,
דְּגוּף וּבְרִית חֲשִׁבִינָן חָד, מַלְכוּת שְׁלִימוֹ דְלַהוֹן,
אִיהִי שְׁלִימוֹ דְעֶלְאִין וְתַתְּאִין.

כְּתָר עֲלִיּוֹן דָּא אִיהוּ שְׁלִימוֹ דְחַמְשִׁין שְׁעָרֵי בֵּינָה,
וְדָא אִיהוּ דָלָא אֲתֵינְיָהִיב לְמֹשֶׁה, דְעֵלִיָּה
אֲתָמַר (איוב כא ז) נְתִיב לֹא יִדְעוּ עֵיט, וְעֵלִיָּה אָמְרוּ
זְכוּרָנָם לְבִרְכָה בְּמוֹפְלָא מִמֶּךָ אַל תְּדְרוּשׁ וְכוּ', בְּגִין
דְאִיהוּ מְקוּר דְלִית לֵיהּ סוּף, וּבְמִקוּרָא דְלִית לֵיהּ
סוּף מָאן יָכִיל לְאַשְׁנָא וְלֹא שְׂכָחָא לֵיהּ (סיפא).

לשון הקודש

האמצעי, שגוף וברית נחשבים לאחד.
המלכות היא השלמות שלהם, היא
שלמות העליונים והתחתונים.
כתר עליון זוהי שלמות של חמשים
שערי בינה, וזהו שלא נתן למשה, שעליו
נאמר נתיב לא ידעו עיט, ועליו אמרו
זכרונם לברכה, במפלא ממך אל תדרש
וכו', משום שהוא מקור שאין לו סוף,

ה"א וא"ו ה"א, יהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א
מ"ה, יהו"ה ד' עולה לארבעים ותשע.
הלבוש של יו"ד - חסד, הלבוש של
ה"א - גבורה, הלבוש של וא"ו -
תפארת, הלבוש של ה"א - מלכות, נצח
הוא הקשר שלו עם חסד. זהו שכתוב
נעמות בימינך נצח. הוד, הקשר שלו
גבורה, הצדיק, הקשר שלו העמוד

קָם סָבָא וְשָׂאִיל וְאַמַּאי אֶתְקַשְׁר נֶצַח עִם חֶסֶד
כְּמָה דְאֻקְיָמָנָא נְעִימוֹת בְּיַמִּינָךְ נֶצַח (תהלים טז)
 יא. וְכֵן הוּד עִם גְּבוּרָה, אֶלָּא בְּגִין דְּדְרוּעָא יִמְנָא
 לָא אֵית בֵּיה אֶלָּא תִּלְת פְּרָקִין, וְכֵן בְּשִׁמְאֵלָא, וְכֵן
 דָּא אֶתְקַשְׁר שׁוּקָא יִמְנָא דְאֵית בָּהּ תִּלְת פְּרָקִין
 עִם דְּרוּעָא יִמְנָא לְשָׂרְיָא בֵּיה ה"א, וְכֵן דְּרוּעָא
 שְׁמַאֲלָא עִם שׁוּקָא שְׁמַאֲלָא לְשָׂרְיָא בֵּיה ה"א, וְכֵן
 גּוּף וּבְרִית אֵינּוּן ו' ו', וְשָׂרְיָא בְּהוּן א דְאֵיהִי אֵימָא,
 וְאֶתְעֵבִידוּ י"ג וְא"ו, יו"ד שְׂרִיין בְּעֶשֶׂר אֶצְבָּעָן
 דִּידִין וּבְעֶשֶׂר אֶצְבָּעָן דְּרַנְגְלִין, מְשׁוּם דְאֶתְחַלְתָּא
 דְשִׁמְא קְדִישָׁא מִתְכַּמָּה שְׂרְיָא דְאֵיהִי בְּאֶצְבָּעֵן.

כְּתָר עֲלָאָה שְׂרְיָא בְּרִישָׁא דְבַר נֶשׁ, דְתַמָּן
מִחֻשְׁבָּה סְתִימָאָה, וּכְמָה דְמִחֻשְׁבָּה אֵיהִי
סְתִימָא, כִּד אֵיהִי סְתִים, אֵין סוּף אֶתְקַרֵי מְלֻגָּאוּ,

לשון הקודש

שְׁמַאל עִם שׁוּק שְׁמַאל לְהֶשְׁרוֹת בּוּ ה"א,
 וְכֵן גּוּף וּבְרִית הֵם ו' ו', וְשׁוּרָה בְּהֵם א
 שְׁהִיא הָאֵם, וְנַעֲשׂוּ י"ג, וְא"ו, יו"ד שׁוּרִים
 בְּעֶשֶׂר אֶצְבָּעוֹת שֶׁל הַיְדִים וּבְעֶשֶׂר
 אֶצְבָּעוֹת שֶׁל הַרְגְלִים, מְשׁוּם שֶׁתְּחִלַּת
 הַשֵּׁם הַקְדוּשׁ מִתְחִילָה מִתְכַּמָּה שְׁהִיא
 בְּאֶצְבָּעוֹת.

כְּתָר עֲלִיוֹן שׁוּרָה בְּרֵאשׁ הָאָדָם, שְׁשֵׁם
 הַמִּחֻשְׁבָּה הַנְּסֻתָּרָת, וְכֵמוּ שְׁמִחֻשְׁבָּה

וּבְמִקּוּר שְׂאִין לוֹ סוּף מִי יָכוֹל לְהֶשִׁיב
 וְלִמְצֵא לוֹ (סוף)?

קָם הִזְקֵן וְשָׂאִיל: וְלָמָּה נִקְשַׁר נֶצַח עִם
 חֶסֶד כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְנוֹ נַעֲמוֹת בְּיַמִּינָךְ נֶצַח,
 וְכֵן הוּד עִם גְּבוּרָה? אֶלָּא שְׁמִשׁוּם
 שְׁבִזְרוּע הַיְמִינִ, אֵין בָּהּ אֶלָּא שְׁלִשָּׁה
 פְּרָקִים, וְכֵן בְּשִׁמְאֵל, וּמְשׁוּם כִּד נִקְשַׁר
 שׁוּק יְמִין, שְׁנַיִשׁ בָּהּ שְׁלִשָּׁה פְּרָקִים עִם
 זְרוּע יְמִין לְהֶשְׁרוֹת בּוּ ה"א, וְכֵן זְרוּע

כְּתָר עֲלָא מְלָבַר, כְּתָרָא דְרִישָׁא עֲלָא, אַרְבַּע
 יְסוּדִין דְּגוּפָא בְּהוּן שְׂרִיא יְהו"ה, וְדָא אִיהוּ כָּל
 הַנְּקָרָא בְּשֵׁמִי וְלְכַבּוּדִי בְּרֵאֲתִיו יְצַרְתִּיו אִף עֲשִׂיתִיו
 (ישעיה מג ז), בְּרֵאֲתִיו דָּא נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא דְאִיהִי עוֹלָם
 הַמַּחֲשָׁבָה, יְצַרְתִּיו דָּא רוּחַ מְמַלְלָא דְמִינֵיהּ חִיוּן
 (נ"א ח"י"ן) מְמַלְלִין, עֲשִׂיתִיו דָּא נֶפֶשׁ דְּתַמָּן עֲשִׂיָה,
 דְּשְׂרִיא בְּרַמ"ח פְּקוּדִין. (דף טט ע"א).

תְּקוּנַת עֲשָׂרִין וּתְלַת

בְּרֵאֲשִׁית בְּרִי"ת א"ש, בְּרִית דָּא צְדִיק, כָּל
 אֲתִקְרִי, קְשׁוּרָא דְכָל אַבְרִין דְּגוּפָא,
 ח' דְאִיהוּ תְּמִנָּא יוֹמִין, אֵינּוּן שְׁעוּרָא דְשַׁבַּת, דְאִיהוּ
 תְּרִין אֲלָפִין אַמִּין לְכָל סֵטֵר, לְנִטְרָא בְּהוּן אוֹת
 שַׁבַּת, כְּגוּוּנָא דָּא אֵינּוּן תְּמִנָּא יוֹמִין תְּחוּם לְקַבְּלָא
 בְּהוּן אוֹת בְּרִית, וְלְנִטְרָא לִיהּ בְּהוּן, דְּלֹא אֲתַעְבִּיד
 בְּאוֹת בְּרִית חֲלוּל.

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

עֲשִׂיתִיו זֶה הַנֶּפֶשׁ, שְׁשֵׁם עֲשִׂיָה, שְׁשׁוּרָה
 כְּמֵאתִים אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה מֵצוּת.

תְּקוּנַת עֲשָׂרִים וּשְׁלֹשָׁה

בְּרֵאֲשִׁית, בְּרִי"ת א"ש, בְּרִית זֶה צְדִיק
 שְׁנִקְרָא כָּל, הַקָּשֶׁר שֶׁל כָּל אִיבְרֵי הַגּוּף,
 ח' שֶׁהִיא שְׁמוֹנֶה יָמִים, הֵם שְׁעוּר שֶׁל
 שַׁבַּת, שֶׁהוּא אֲלָפִים אֲמוֹת לְכָל צֶדֶק,
 לְשֹׁמֵר בָּהֶם אוֹת שַׁבַּת. כְּמוֹ כֵּן הֵם

הֵיא סְתוּמָה, כִּךְ הוּא נִסְתָּר, אֵין סוּף
 נִקְרָא מִבְּפָנִים, כְּתָר עֲלִיוֹן מִבְּחוּץ, כְּתָר
 הָרֵאשׁ הָעֲלִיוֹן, אַרְבַּע יְסוּדוֹת הַגּוּף
 שֶׁבָּהֶם שׁוּרָה יְהו"ה, וְזֶהוּ כָּל הַנְּקָרָא
 בְּשֵׁמִי וְלְכַבּוּדִי בְּרֵאֲתִיו יְצַרְתִּיו אִף
 עֲשִׂיתִיו, בְּרֵאֲתִיו זֶה הַנֶּשְׁמָה הַקְּדוּשָׁה,
 שֶׁהִיא עוֹלָם הַמַּחֲשָׁבָה, יְצַרְתִּיו זֶה רוּחַ
 מְדַבֵּרֵת שֶׁמְמַנֶּה הַחַיּוֹת (הַחַיִּים) מְדַבְּרוֹת,

אמר רבי אלעזר אבא יומא חד הוינא אזלי אנא ורבי יוסי, ואתא בריה דרב תמנונא סבא מתהוא עלמא, בדיוקנא דהאי עלמא ואזדמן לן בארתא כגוונא דמתמר בתרין חמרין, ושאלנא (נ"א ושאל לן) מאי את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו (ויקרא יט ג), ואמר איהו מילין שפירין, אבל עם כל דא בעינא למשמע מפומך, אמר ליה ברי בודאי ברית איהו שקיל לשבת, ובגין דא (בראשית ירא שבת וכו').

תקונא עשרין וארבע

בראשית יר"א שב"ת, (וביה) שבתותי תהא דחיל, יר"א תור"ה, יר"א ברי"ת, כמה דצריך נטירו דברית, דלא יעול ליה ברשו נוכראה, כגוונא דא צריך בר נש נטירו דשבת, דלא

לשון הקודש

ואמר הוא דברים יפים, אבל עם כל זה רצייתי לשמע מפיו. אמר לו: בני, ודאי שברית שקולה לשבת, ומשום זה

(בראשית ירא שבת וכו').

תקוני עשרים וארבעה

בראשית, יר"א שב"ת, (וביה) שבתותי תהיה ירא, יר"א תור"ה, יר"א ברי"ת, כמו שצריך שמירת הברית, שלא יכניסנה לרשות זרה, כמו כן צריך אדם

שמונה ימים, התחום לקבל בהם את ברית ולשמר אותו בהם, שלא נעשה באות הברית חלול.

אמר רבי אלעזר: אבא, יום אחד הייתי הולך אני ורבי יוסי, ובא בנו של רב תמנונא הזקן מאותו העולם בדמות של העולם הזה, והזדמן לנו בדרך כמו שמתמר עם שני חמורים, ושאלנו מה זה את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו?

לְאַפְקָא מִרְשׁוֹת הַיְחִיד וַיַּעוֹל בְּרְשׁוֹת הַרְבִּים, רְשׁוֹת
 הַיְחִיד אֵיחִי שְׁכִינְתָא, רְחִבּוֹ ד' וְאֵינוֹן יְהו"ה, וְגָבְהוּ
 עֶשְׂרֵה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, רְשׁוֹת הַרְבִּים נְחֹשׁ אֶשֶׁת
 זְנוּנִים, סַם דְּאֵל אַחַר דְּאֵיחִי סַמָּא"ל, וְאֵיחִי כְּלָלָא
 דְּשִׁבְעִין אוֹמִין, וְאֵיחִי חֲלָלָה זוֹנָה, וּבַעֲלָה חֲלוּל
 שֶׁבֶת אֵיחִי, וּבְגִין דָּא מָאן דְּאַפִּיק מִרְשׁוֹת הַיְחִיד
 לְרְשׁוֹת הַרְבִּים חַיִּיב סְקִילָה.

עֲרוּב אֵיחִי עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, וּבִיָּה מְטַלְטְלִין
 מִבֵּית לְבֵית, דְּאֵנוֹן שְׁכִינָה עֲלָאָה וְתַתָּאָה,
 וְעֲלִיָּהוּ אֶתְמַר אֶת שֶׁבֶתוֹתֵי תַשְׁמוּרוֹ וּמְקַדְשֵׁי
 תִּירָאוּ, דָּא מְקַדֵּשׁ יו"ד, אוֹת שֶׁבֶת (דָּא בְּרִית) דְּצָרִיךְ
 לְנִטְרָא לִיָּה בְּבֵת זוּגִיָּה, דְּאֵיחִי קְדוּשָׁה דִּילִיָּה,
 בְּרָכָה דִּילִיָּה, דְּעֲלָה אֶתְמַר (כְּרַאשִׁית ב ג) וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים
 אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ, וַיְבָרֶךְ דָּא בְּרָכָה,

 לשון הקודש

סקילה.

הָעֲרוּב הוּא הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, וְבוֹ
 מְטַלְטְלִים מִבֵּית לְבֵית, שְׁהֵם שְׁכִינָה
 עֲלִיּוֹנָה וְתַתְּחוּנָה, וְעֲלִיָּהֶם נֶאֱמַר אֶת
 שֶׁבֶתֹתֵי תַשְׁמוּרוֹ, וּמְקַדְשֵׁי תִירָאוּ זֶה
 מְקַדֵּשׁ יו"ד, אוֹת שֶׁבֶת, (10 בְּרִית), שְׁצָרִיךְ
 לְשׁוּמַר אוֹתוֹ בְּבֵת זוּגוּ, שְׁהִיא הַקְּדוּשָׁה
 שְׁלוֹ, הַבְּרָכָה שְׁלוֹ, שְׁעֲלִיָּה נֶאֱמַר וַיְבָרֶךְ
 אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אוֹתוֹ.

שְׁמִירַת שֶׁבֶת, שְׁלֵא לְהוֹצִיא מִרְשׁוֹת
 הַיְחִיד וַיְכַנִּים לְרְשׁוֹת הַרְבִּים. רְשׁוֹת
 הַיְחִיד הִיא הַשְּׁכִינָה, רְחִבּוֹ ד' וְהֵם יְהו"ה,
 וְגָבְהוּ עֶשְׂרֵה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, רְשׁוֹת
 הַרְבִּים נְחֹשׁ אֶשֶׁת זְנוּנִים, סַם שְׁלֵא
 אַחַר שְׁהוּא סַמָּא"ל, וְהוּא הַכְּלָל שְׁלֵ
 שִׁבְעִים אֲמוֹת, וְהִיא חֲלָלָה זוֹנָה, וּבַעֲלָה
 הוּא חֲלוּל שֶׁבֶת, וּמִשּׁוּם זֶה מִי שְׁמוּצִיא
 מִרְשׁוֹת הַיְחִיד לְרְשׁוֹת הַרְבִּים חַיִּיב

וַיְקַדֵּשׁ דָּא קְדוּשָׁה, וּלְגַבֵּי תְרוּיָהּוּ הָווּ נְפָקֵי קְדָמָאֵי
 לְקַדְמוֹת פְּלָה, וְהָווּ אָמְרֵי תְרֵי זְמַנֵּי בְּאֵי כְּלָה בְּאֵי
 כְּלָה, בְּהָהוּא זְמַנָּא קוּל חֲתָן וְקוּל פְּלָה.

וְעוֹד מְקַדְשֵׁי בְּאֵת יו"ד, בְּגִין דְּלִית קְדוּשָׁה פְּחוֹת
 מֵעֲשָׂרָה, וְצָרִיךְ לְבָרְכָא לֹזן וְלְקַדֵּשׁ לֹזן
 בְּקְדוּשׁ עַל הַיָּזן, בְּשִׁבְעֵין תֵּיבּוֹן דְּקְדוּשׁ וַיִּבְכְּלוּ
 בְּחוֹשְׁבֹן בִּי"ן, וְצָרִיךְ לְמִימַר סְבָרֵי מְרָנָן, וְאִינוּן
 דְּאָמְרִין וְעָנוּ לְחַיֵּי, בְּגִין דְּאִתְקַשְׁרוּ בְּאִילָנָא דְחַיֵּי,
 וְלֹא בְּאִילָנָא דְמוֹתָא, דְּאִיהוּ גַפְּן דְּחָב בֵּיהּ אָדָם
 קְדָמָא, דְּחַד אָמַר חֲטָה הִיָּה, וְחַד אָמַר גַּפְּן,
 וְכֹלָא קְשׁוּמָ.

שִׁבְעֵ מִיָּנִין אִינוּן חֲטָה וְשַׁעֲוָה גַּפְּן וְתֵאֵנָה וְרִמּוֹן
 זֵית שְׁמֹן וְדָבָשׁ, חֲטָה וְשַׁעֲוָה זְהָא אִתְּמַר,
 וְצָרִיךְ לְאַחֲזָרָא עַלֵּיָהּ, חֲטָה זְהָא אִתְּמַר, שַׁעֲוָרָה

לשון הקודש

וְצָרִיךְ לִמַּר סְבָרֵי מְרָנָן, וְאוֹתָם
 שְׁאוּמְרִים וְעוֹנִים לְחַיִּים, מְשׁוּם שְׁנַקְשְׁרוּ
 בְּעֵץ הַחַיִּים, וְלֹא בְּעֵץ הַמּוֹת, שְׁהוּא גַּפְּן
 שְׁבוּ חֲטָא אָדָם הִרְאִישׁוֹן, וְאַחַד אָמַר
 חֲטָה הִיָּה, וְאַחַד אָמַר גַּפְּן, וְהַכֹּל אֲמַת.
שִׁבְעָה מִיָּנִים הֵם, חֲטָה וְשַׁעֲוָה גַּפְּן
 וְתֵאֵנָה וְרִמּוֹן זֵית שְׁמֹן וְדָבָשׁ. חֲטָה
 וְשַׁעֲוָה וְהִרְי נִתְבָּאָר, וְצָרִיךְ לְחַזַּר

וַיִּבְרָךְ זֶה בְּרָכָה, וַיְקַדֵּשׁ זֶה קְדֻשָּׁה,
 וְלִשְׁנֵיהֶם הָיוּ יוֹצְאִים הִרְאִישׁוֹנִים לְפָנֵי
 הַכְּלָה וְהָיוּ אוֹמְרִים פְּעַמִּים בְּאֵי כְּלָה בְּאֵי
 כְּלָה, בְּאוֹתוֹ זְמַן קוּל חֲתָן וְקוּל פְּלָה.
 וְעוֹד מְקַדְשֵׁי בְּאוֹת יו"ד, מְשׁוּם שְׁאִין
 קְדֻשָּׁה פְּחוֹת מֵעֲשָׂרָה, וְצָרִיךְ לְבָרְכָם
 וְלְקַדֵּשׁ אוֹתָם בְּקְדוּשׁ עַל הַיָּזן בְּשִׁבְעֵים
 תְּבוֹת שֶׁל קְדוּשָׁה, וַיִּבְכְּלוּ בְּחֹשְׁבוֹן בִּי"ן,

דְּאִפִּיק ה' מִשְׁעוֹר דִּילָהּ, גַּפְּן סַחֲטָה עֲנָבִים בְּרִשׁוֹ
 אַחְרָא, וְעָבַד יוֹן נֶסֶךְ, וְאִתְעָבִיד אֵילָנָא דְטוֹב וְרַע,
 תְּאֵנָה לְקִיט תְּאֵינִי קָדָם וּמְנִיָּהוּ קָדָם דְּאִתְבְּשְׁלוּ,
 כִּד לְקִיט הוּא מִעֲלָמָא קוּדָם וּמְנִיָּה, וְדָא אִיהוּ רִזָּא
 מָאן דְּגָרִים דִּי יְמוּתוֹן בְּנוֹי קָדָם וּמְנִיָּהוּ, הֲדָא הוּא
 דְּכִתִּיב (קהלת ה ה) לָמָּה יִקְצוּף הָאֱלֹהִים עַל קוֹלְךָ
 וְחִבַּל אֶת מַעֲשֵׂה יְדִידְךָ, וְרִזָּא דְּמַלְכָּה (ירמיהו ב ל) לִשְׂוֹא
 הַפִּיתִי אֶת בְּנֵיכֶם וְגוֹמֵר, וּבְגִין דָּא (שמות כ ז) לֹא תִשָּׂא
 אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִשְׂוֹא. רַמּוֹן, בֶּן זֹמָא בִּיה
 תְּב, אֲבָל רַבִּי מֵאִיר תּוֹכוֹ אֲבָל קְלִיפְתּוֹ זָרְק, וְקְלִיפִין
 אֵינּוֹן אֹמּוֹת הָעוֹלָם, יִשְׂרָאֵל מוֹחָא
 בִּינֵיָּהוּ, בֶּן בְּנוּנָא דָּא שְׂכִינְתָּא אִיהִי פְּרִדָּם (דף טו
 ע"ב) בְּגִלּוֹתָא, וְאִיהִי מוֹחָא מְלַגְנָא, אֶגְזוּ קְרִינָן לִיה, וְ
 בְּמָה דְּאָמַר שְׁלֹמֹה מְלֶבֶא, אֵל גִּנַּת אֶגְזוּ יְרֵדְתִּי (שיר

לשון הקודש

אַחְרֵיהֶם, הֲטָה הָרִי נִתְבְּאָר, שְׁעוֹרָה
 שְׂמוּצִיא ה' מִהַשְׁעוֹר שְׁלָהּ, גַּפְּן סַחֲטָה
 עֲנָבִים בְּרִשׁוֹת אַחַר, וְעָשָׂה יוֹן נֶסֶךְ,
 וְנַעֲשֶׂה הָעֵץ שֶׁל טוֹב וְרַע. תְּאֵנָה לֹקֵט
 תְּאֵנִים קָדָם וּמִנָּם קָדָם שְׁהַבְּשִׁילוּ, כִּד
 גְּלַקֵּט הוּא מִן הָעוֹלָם קָדָם וּמִנּוּ, וְזֵהוּ סוּד
 מִי שְׁגוֹרָם שְׂיִמּוֹתוֹ בְּנִים קָדָם וּמִנָּם, וְזֵהוּ
 שְׁפָתוֹב לָמָּה יִקְצוּף הָאֱלֹהִים עַל קוֹלְךָ
 וְחִבַּל אֶת מַעֲשֵׂה יְדִידְךָ, וְסוּד הַדְּבָר -

לִשְׂוֹא הַפִּיתִי אֶת בְּנֵיכֶם וְגוֹמֵר, וּמִשּׁוּם
 זֶה לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לִשְׂוֹא. רַמּוֹן, בֶּן זֹמָא חָטָא בּוּ, אֲבָל רַבִּי
 מֵאִיר, תּוֹכוֹ אֲבָל קְלִיפְתּוֹ זָרְק, שְׁהַקְּלִפּוֹת
 הֵן אֹמּוֹת הָעוֹלָם, יִשְׂרָאֵל הַמַּחַת בִּינֵיהֶם.
 בֶּן כְּמוֹ זֶה, הַשְּׂכִינָה הִיא פְּרִדָּם בְּגִלּוֹת,
 וְהִיא מַחַת מִבְּפָנִים, אֶגְזוּ קוֹרְאִים לָהּ, כְּמוֹ
 שְׂאָמַר שְׁלֹמֹה הַמֶּלֶךְ אֵל גִּנַּת אֶגְזוּ
 יְרֵדְתִּי, וְהַשְּׂכִינָה הִיא פְּרִי מִבְּפָנִים. וְזֵהוּ

ו' יא), וְאִיהִי שְׁבִינְתָא אִיבָא מְלָגְאוּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב
 (תהלים מה יד) כָּל כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה מְשֻׁבָּצוֹת
 זָהָב לְבוּשָׁה, וְקְלִיפִין הֵן בְּפִי רְשׁוּיֹת נּוֹכְרָאִין,
 וּבְשֻׁבַת מִכְּלָא אֶתְפְּשֻׁטָּת, וְאֶתְלַבְּשַׁת בְּלְבוּשֵׁין
 שְׁפִירָאן, וְכֵן צְרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא, לְאֶתְחַדְּשָׁא
 בְּשֻׁבַת בְּלְבוּשֵׁין שְׁפִירָאן, וְכֵן לְאַטְעֵמָא בְּשֻׁבַת מִכְּלָ
 מְאֻכְלִין טָבִין, בְּגִין לְקַשְׂרָא וּלְאַרְקָא בְּרַכָּאן לְגַבְהָ
 מִכְּלָ סְפִירָן, וּלְמַתְּוֵי אֲשֵׁתְקִיָּא מִכְּלָהּוּ.

וְצָרִיךְ לְקַיְימָא בָּהּ עֲנֵג, דְּאִיהוּ צְדִיק דְּנִפְיָק
 מֵעֲדָן, דְּאִיהִי בִינָה עֲלֵמָא דְּאֵתִי, לְהַשְׁקוֹת
 אֶת הַגֶּן דָּא שְׁבִינְתָא תַתָּא, וְנִתְרָא אִיהוּ ו' דְּנִפְיָק
 מִן י"ה, וְאֲזִיל חֲמִשׁ מְאָה שָׁנִין, דְּאִינוּן חֲמִשׁ
 סְפִירָאן, וּמְטִי לְצַדִּיק, לְאַשְׁקָאָה מִנִּיהּ גִּבְתָּא דְּאִיהִי
 ה', וְעַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק
 בְּאִשְׁתּוֹ וְנִזְוָר (בראשית ב כב).

לשון הקודש

הספירות, ושתהיה משקית מכלם.
 וְצָרִיךְ לְקַיְימָא בָּהּ עֲנֵג, שֶׁהוּא צְדִיק
 שְׂיוּצָא מֵעֲדָן, שֶׁהִיא בִינָה, הָעוֹלָם הַבָּא,
 לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן, זֶה הַשְׁכִּינָה הַתַּתְּמוֹנָה,
 וְהָאֹר הוּא ו' שְׂיוּצָא מִן י"ה, וְהוֹלֵךְ חֲמִשׁ
 מֵאוֹת שָׁנִים, שֶׁהֵם חֲמִשׁ סְפִירוֹת, וּמְגִיעַ
 לְצַדִּיק לְהַשְׁקוֹת מִמֶּנּוּ אֶת הַגֶּן שֶׁהוּא ה',
 וְעַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ

שְׁכֻתוֹ כָּל כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה
 מְשֻׁבָּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה, וְהַקְּלִפּוֹת הֵן
 בְּפִי רְשׁוּיֹת נְכֹרִיוֹת, וּבְשֻׁבַת הִיא
 מִתְּפַשְׁטָּת מִן הַכֹּל וּמִתְּלַבְּשַׁת בְּלְבוּשֵׁים
 יְפִים, וְכֵן צְרִיכִים יִשְׂרָאֵל לְמַטָּה,
 לְהִתְחַדְּשׁ בְּשֻׁבַת בְּלְבוּשֵׁים יְפִים, וְכֵן
 לְמַעַם בְּשֻׁבַת מִכְּלָ הַמְּאֻכְלִים הַטּוֹבִים,
 כְּדִי לְקַשֵּׁר וּלְהַרְיֵק בְּרַכּוֹת אֱלֹהֵי מִכְּלָ

וְכֵן בְּרִית מִלָּה אִיהִי פְּגוּזָא דְאַגוּז, עָרִיד
 לְתַבְּרָא קְלִיפִין דְּעַרְלָה וּפְרִיעָה, וְלֹא־עֲבָרָא
 לִזְוֵן מִתְּפָן, וְלֹא־תִגְלִיָּיא מוּחָא מְלָגוּ, וְדָא אוֹת בְּרִית,
 וְדָא עֵץ חַיִּים, אֲכָל בְּרִית דְּאִיהוּ בְּעַרְלָתִיהָ וְלֹא
 אִית בִּיה פְּרִיעָה, עֲלִיהָ אֲתַמַּר (שם יז) וּמַעַץ הַדַּעַת
 טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, כִּי בַיּוֹם אֲכַלְדָּ מִמֶּנּוּ
 מוֹת תָּמוּת, מוֹת בְּעוֹלָם הִזָּה, תָּמוּת בְּעוֹלָם הַבָּא.

וְעוֹד לְבָא הוּא אַגוּז, וּמֵאן דְּתַבַּר קְלִיפָה דִּילִיה
 דְּאִיהוּ יַעַר הָרַע, עֲלִיהָ אֲתַמַּר (תהלים נא יט) לֵב
 נִשְׁבֵּר וְנִדְּפָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה וְנַסּוֹת לְבָא דְהוּא
 שְׁלִים בְּקְלִיפִין דִּילִיה וְלֹא אֲתַבַּר, עֲלִיהָ
 אֲתַמַּר (משלי טז ה) תוֹעֵבֶת יְהוָה כָּל גְּבוּהַ לֵב,
 וּשְׂכִינָתָא לֹא שְׂרִיא עֲלִיהָ, וּמִסְטָרָא דְקְלִיפִין
 אֲתַקְרִיאוּ בְּנֵי נָשָׂא עַרְלֵי לֵב.

 לשון הקודש

וּדְבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְגוּמַר.

בְּעוֹלָם הַבָּא.
 וְעוֹד הַלֵּב הוּא אַגוּז, וּמִי שְׁשׁוּבֵר
 קְלִפְתּוֹ, שְׁהוּא יַעַר הָרַע, עָלָיו נֶאֱמַר לֵב
 נִשְׁבֵּר וְנִדְּפָה אֱלֹהִים לֹא תִבְזֶה, וְנַסּוֹת
 הַלֵּב שְׁהוּא שְׁלֵם בְּקְלִפּוֹתָיו וְלֹא נִשְׁבֵּר,
 עָלָיו נֶאֱמַר תוֹעֵבֶת יְהוָה כָּל גְּבוּהַ לֵב,
 וְהַשְׂכִּינָה לֹא שׁוֹרֶה עָלָיו, וּמִצַּד הַקְּלִפּוֹת
 נִקְרְאוּ בְּנֵי אָדָם עַרְלֵי לֵב.

וְכֵן בְּרִית מִלָּה הִיא כְּמוֹ אַגוּז, עָרִיד
 לְשִׁבְרָא אֵת קְלִפּוֹת הָעַרְלָה וְהַפְּרִיעָה,
 וְלֹהֲעֲבִירָם מִשָּׁם וּלְגַלּוֹת אֵת הַמַּחַ
 מִבְּפָנִים, וְזוֹ אוֹת בְּרִית, וְזֶה עֵץ חַיִּים,
 אֲכָל הַבְּרִית שְׁהִיא בְּעַרְלָתוֹ וְאִין בּוֹ
 פְּרִיעָה, עָלָיו נֶאֱמַר וּמַעַץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע
 לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ, כִּי בַיּוֹם אֲכַלְדָּ מִמֶּנּוּ
 מוֹת תָּמוּת, מוֹת – בְּעוֹלָם הִזָּה, תָּמוּת –

וּבְשַׁבָּת גִּיהֶנָם לָא שְׁלֵטָא בְּעֵלְמָא, וְלֹא מִמֶּנּוּ
דִּילִיָּה, בְּגִין דָּא מְנִי לְיִשְׂרָאֵל לֹא

תְּבַעְרוּ אִישׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת (שמות לה)
וְאִי בַר נֶשׁ אֹקִיד בְּשַׁבָּת, אָמַר קוֹדֶשׁא בְּרִיד
הוּא, אֲנָא חַיִּיתִי מְכַבָּה לְנוֹרָא דְלֹא אֹקִיד, וְאַתּוֹן
מוֹקְדִין לִיה, אַתּוֹן תְּתוֹקְדוֹן בְּגִיהֶנָם, בְּגִין דָּא לֹא
תְּבַעְרוּ אִישׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם, וְאַפִּילוּ בְּנוֹפָא, וּמֵאִי
נִיהוּ גִיהֶנָם בְּנוֹפָא, כְּבִד דְּבִיה מָרָה דְּאִיהוּ גִיהֶנָם,
סָם חַמּוֹת סָם דְּאֵל אַחַר, חֲרָבָא דְּמִלְאָךְ חַמּוֹת,
וְעִלְיָה אַתְמוֹר (משלי ה ד) וְאַחֲרִיתָהּ מָרָה כְּלַעְנָה, חֲדָה
כְּחָרָב פִּיּוֹת.

וְצָרִיד דְּלֹא יִתְעַר (נ"א לְאַתְעָרָא) עֲצִיבוּ וּקְטָטָה
מִסְטָרָא דְּטָחוּל, אֵלָא דְּתֵהֵא לֵב נָטִיר
מִכְּלָהוּ, דְּאִיהוּ שַׁבָּת שְׁמוֹר, וּמוֹחָא זְכוֹר, וְצָרִיד
לְקַבְּלָא אוֹשְׁפִיזוֹן דְּאֵינוֹן מִלְּאָכִין, עוֹלִימָן דְּנִשְׁמָה

לשון הקודש

בְּנוֹפָא, וּמָה הוּא גִיהֶנָם בְּנוֹפָא? הַכְּבִד
שְׂבוּ הַמָּרָה, שְׂבוּ גִיהֶנָם, סָם חַמּוֹת, סָם
שָׁל אֵל אַחַר, חֲרָבוּ שָׁל מִלְּאָךְ חַמּוֹת,
וְעִלְיוֹ נֵאמַר וְאַחֲרִיתָהּ מָרָה כְּלַעְנָה, חֲדָה
כְּחָרָב פִּיּוֹת.

וְצָרִיד שְׂלֵא יְעִיר (לעורר) עֲצִב וּקְטָטָה
מִצַּד הַטָּחוּל, אֵלָא שְׂוִיָּה הַלֵּב שְׁמוֹר
מִכְּלָם, שְׂוִיָּה שַׁבָּת שְׁמוֹר, וְחַמּוֹת זְכוֹר,

וּבְשַׁבָּת, גִּיהֶנָם לֹא שׁוֹלֵט בְּעוֹלָם וְלֹא
הַמְּמַנִּים שְׁלוֹ, בְּגִלְלָה זֶה צוֹנָה לְיִשְׂרָאֵל לֹא
תְּבַעְרוּ אִישׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם
הַשַּׁבָּת, וְאִם אָדָם מְבַעֵיר בְּשַׁבָּת, אֹמַר
הַקְּדוֹשׁ בְּרִיד הוּא, אֲנִי חַיִּיתִי מְכַבָּה אֶת
הָאִישׁ שְׂלֵא תִשְׂרַף, וְאַתֶּם מְבַעֵרִים
אוֹתָהּ? אַתֶּם תִּשְׂרְפוּ בְּגִיהֶנָם, בְּגִלְלָה זֶה
לֹא תְּבַעְרוּ אִישׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם, וְאַפִּילוּ

יְתִירָה דְאִיהִי שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, וְנַפְשׁ יְתִירָה דְאִיהִי
שְׂכִינְתָא תַתָּאָה, וְאוֹשְׁפִיזוֹן דְנַחְתִּין עִמָּה.

וְצָרִיךְ אַתְתָּא לְתַקְנָא שְׂרָגָא בְלִיל שַׁבַּת לְיַמִּינָא,
וְאַתְחָשִׁיב לָהּ בְּאֵלּוּ תַקְנֵה מְנַרְתָּא
בְּדָרוֹם, וּפְתוּרָא בְצַפּוֹן, וְעַלְיֵיהּ אַתְמַר הַרוּצָה
לְהַחֲפִים יְדָרִים, הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יַצְפִּין, וְאֵינוֹן
שְׂכִינְתָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה, שְׂכִינְתָא עֲלָאָה מְנַרְתָּא
לְדָרוֹם, צָרִיכָא לְאַתְקְנָא לָהּ, בְּגִין דְתַמָּן חֲכָמָה,
וּבְגִין דָּא הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים.

וּבְהַהוּא בֵּיתָא דְאַשְׁכְּחִין דִּירָה דָּא מִתְקַנָּא
בְּהַאי סְדוּרָא, מְנַרְתָּא בְּדָרוֹם וְשַׁלְחָן
בְּצַפּוֹן וּמִטָּה בֵּין צַפּוֹן לְדָרוֹם, אָמְרִין אֵלֵין מְלָאכִין
דְקָא נַחְתִּין עִם שְׂכִינְתָא דְאִיהִי נִשְׁמָה יְתִירָה, לִית
דִּין אַתְרַּה הַדְּיוּט דְעַם הָאָרֶץ, אֵלְהִין אַתְרַּה דְרַעוּא
בֵּיהּ מִן קָדָם יְהו"ה.

לשון הקודש

הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים, הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר
יַצְפִּין, וְהֵן שְׂכִינָה עֲלִיוְנָה וְתַתְּחוּנָה,
הַשְׂכִּינָה הַעֲלִיוְנָה מְנַרְתָּא לְדָרוֹם, צָרִיךְ
לְתַקְנָהּ, מִשּׁוּם שְׁשָׁם חֲכָמָה, וּמִשּׁוּם זֶה
הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים.

וּבְאֵתוֹ בֵּית שְׁמוּצָאִים דִּירָה זֶה מִתְקַנָּת
בְּסְדוּר הַזֶּה, מְנַרְתָּא בְּדָרוֹם וְשַׁלְחָן
בְּצַפּוֹן, וּמִטָּה בֵּין צַפּוֹן לְדָרוֹם, אֹמְרִים

וְצָרִיךְ לְקַבֵּל אוֹרְחִים שְׁהֵם מְלָאכִים,
הַעֲלָמִים שֶׁל הַנִּשְׁמָה הַיְתִירָה, שְׁהִיא
הַשְׂכִּינָה הַעֲלִיוְנָה וְנַפְשׁ יְתִירָה, שְׁהִיא
הַשְׂכִּינָה הַתַּתְּחוּנָה, וְהַאוֹרְחִים שְׂיִוְרְדִים
עִמָּה.

וְצָרִיכָה הָאִשָּׁה לְתַקְנָא גַר בְּלִיל שַׁבַּת
לְיַמִּין, וְנַחֲשֵׁב לָהּ בְּאֵלּוּ תַקְנֵה מְנַרְתָּא
בְּדָרוֹם וְשַׁלְחָן בְּצַפּוֹן, וְעַלֵיהֶם נֹאמַר

פְּתוּרָא צְרִיכָא לְתַקְנָא לָהּ לְגַבֵּי צָפוֹן, וּפְתוּרָא

אִיהִי שְׂכִינְתָא תַתָּא, דְּאִתְּמַר בָּהּ (תהלים

מה ד) כָּל כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמְּשַׁבְּצוֹת זָהָב

לְבוּשָׁה, מֵאֵי זָהָב דָּא גְבוּרָה, דְּאִתְּמַר בָּהּ (איוב לו כב)

מִצָּפוֹן זָהָב יֵאָתֶה, מִמְּשַׁבְּצוֹת זָהָב תִּירֵי סַמְכֵי

קְשׁוּט, מִטָּה לְמַעְרָב בֵּין צָפוֹן לְדָרוֹם, לְתַקְנָא לִיָּה

לְגַבֵּי עַמּוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, דְּאִתְּמַר בֵּיהּ (שמות ד כב) בְּנֵי

בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְבִיתָא דְּלֹאֵי אֵינוֹן מִתְּתַקְּנִין אֵלֶיִן

תְּקוּנֵין בְּלֵיל שַׁבָּת, אוֹשְׁפִיזִין אָמְרִין לֹאֵי אִיהִי דָּא

דִּירָה דִּישְׂרָאֵל, דְּאִתְּמַר בָּהּ (שם לא טז) וְשָׁמְרוּ בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל אֶת (דף ע"א) הַשַּׁבָּת, לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת,

לְדוֹרְתָם, לְדוֹרְתָם כְּתִיב חֶסֶד, מִלְּשׁוֹן דִּירָה, וְכָל

אֵלֶיִן תְּקוּנֵין צְרִיכִין לְתַקְנָא בְּלֵיל שַׁבָּת דְּאִיהִי

מִמַּשׁ אוֹת בְּרִית מִילָה.

לשון הקודש

לְדָרוֹם, לְתַקְנָה אֵל עַמּוּד הָאִמְצָעִי, שְׁנַאֲמַר בּוּ בְּנֵי בְּכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְבִית שְׂלֵא מִתְּקַנִּים הַתְּקוּנִים הִלְלוּ בְּלֵיל שַׁבָּת, הָאוֹרְחִים אוֹמְרִים, זֶה לֹא דִירָה שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שְׁנַאֲמַר בָּהּ וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדוֹרְתָם, לְדוֹרְתָם כְּתוּב חֶסֶד, מִלְּשׁוֹן דִּירָה, וְכָל הַתְּקוּנִים הִלְלוּ צְרִיךְ לְתַקֵּן בְּלֵיל שַׁבָּת, שְׁהִיא מִמַּשׁ אוֹת בְּרִית מִילָה.

הַמְּלָאכִים הִלְלוּ שִׁינְרִידִים עִם הַשְּׂכִינָה, שְׁהִיא הַנְּשִׁמָּה הַיְתֵרָה, אֵינִי זֶה מְקוֹם הַדְּיוּט שֶׁל עִם הָאָרֶץ, אֵלֶּא הֵן מְקוֹם שֶׁל רְצוֹן בּוּ מִלְּפָנֵי יְהוָה.

הַשְּׁלֶחַן צְרִיךְ לְתַקְנֵהוּ לְצָפוֹן, וְהַשְּׁלֶחַן הִיא שְׂכִינָה הַתְּתוּנָה, שְׁנַאֲמַר בָּהּ כָּל כְּבוֹדָה בַּת מֶלֶךְ פְּנִימָה מִמְּשַׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁה. מַה זֶה זָהָב? זֶה גְבוּרָה, שְׁנַאֲמַר בָּהּ מִצָּפוֹן זָהָב יֵאָתֶה. מִמְּשַׁבְּצוֹת זָהָב, שְׁנֵי עַמּוּדֵי אֶמֶת. מִטָּה לְמַעְרָב בֵּין צָפוֹן

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזֶר, וְכִי בְּרִית מִיִּלָּה לְכָל בְּנֵי נֶשֶׁא
 אִיהוּ שָׂוֵה, אָמַר לִיה, לֹא, דְּבְרִית מִיִּלָּה
 לְחַיִּיבָא, עֶפְרָא דְתַקִּין בְּמַנָּא אִיהוּ מְזוּנָא לְחַיָּא,
 דְּאַפְרִישׁ מִנִּיה, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (ישעיהו סה כה) וְנָחַשׁ
 עֶפְרָא לַחֲמוֹ, וְדָם בְּרִית אִיהוּ מְזוּנָא לְסַמְא"ל דְּאִיהוּ
 רוּצֵת, דְּאַפְרִישׁ מִנִּיה, וְרָזָא דְמִלָּה אִם רָעַב שׁוֹנְאָךְ
 הָאֲכִילָהּ לָחֶם וְאִם צָמָא הִשְׁקָהּ מַיִם (משלי כה כא).
 לְבִינוּנִים אֶתְחַשֵּׁיב בְּרִית מִיִּלָּה אֶעְבְּרוּ דְדָמָא
 וּבִשְׂרָא בְּקַרְבָּנָא, הֲדָא הוּא דְכָתִיב
 (שמות כ כד) וְזָבַחְתָּ עָלָיו אֶת עֹלֹתֶיךָ וְאֶת שְׁלָמֶיךָ,
 לְצַדִּיקָא וְדָא בְּאַתֵּר דְּמִיִּלָּה וּפְרִיעָה שְׂרִיא
 יְהו"ה, וְדָא אִיהוּ וּמִבְּשָׂרֵי אֶחְזָה אֱלו"ה (איוב יט
 כב), וְעַלִּייתוֹ אֶתְמַר (יחזקאל טז ו) וְאָמַר לָךְ בְּדַמְיֶךָ חַיִּי
 לְצַדִּיקָא, (ובְכָתִיב (זכריה ט יא), גַּם אֶת בְּדָם בְּרִיתֶךָ שִׁלַּחְתִּי אֲסִירֶיךָ
 מִבּוֹר, דְּאִיהוּ גֵיהֶנָם).

לשון הקודש

לְבִינוּנִים נֶחֱשֵׁב בְּרִית מִיִּלָּה הַעֲבַרְתָּ
 דָּם וּבִשְׂרָא בְּקַרְבָּנִי, זֶהוּ שְׂפָתוֹב וְזָבַחְתָּ
 עָלָיו אֶת עֹלֹתֶיךָ וְאֶת שְׁלָמֶיךָ, לְצַדִּיקִים
 וְדָא, בְּמִקּוּם מִיִּלָּה וְהַפְרִיעָה שׁוֹרָה
 יְהו"ה, וְזֶהוּ וּמִבְּשָׂרֵי אֶחְזָה אֱלו"ה,
 וְעַלִּיהֶם נֶאֱמַר וְאָמַר לָךְ בְּדַמְיֶךָ חַיִּי,
 לְצַדִּיקִים (ובְכָתוֹב גַּם אֶת בְּדָם בְּרִיתֶךָ שִׁלַּחְתִּי אֲסִירֶיךָ מִבּוֹר,

שְׂוֵהוּא גֵיהֶנָם).

אָמַר רַבִּי אֱלֶעָזֶר: וְכִי בְּרִית מִיִּלָּה לְכָל
 בְּנֵי הָאָדָם הִיא שְׂוֵהָ? אָמַר לוֹ: לֹא,
 שְׂבָרִית מִיִּלָּה לְרִשְׁעִים, הַעֲפָר שְׂתַקֵּן
 בְּכָלֵי הוּא מְזוּן לְנָחַשׁ שְׁהַפְרִיד מִמֶּנּוּ, זֶהוּ
 שְׂפָתוֹב וְנָחַשׁ עֶפְרָא לַחֲמוֹ, וְדָם הַבְּרִית
 הוּא הַמְזוּן שֶׁל סַמְא"ל, שְׁהוּא רוּצֵת,
 שְׁהַפְרִיד מִמֶּנּוּ, וְסוּד הַדְּבָר – אִם רָעַב
 שׁוֹנְאָךְ הָאֲכִילָהּ לָחֶם וְאִם צָמָא הִשְׁקָהּ
 מַיִם.

תְּקוּנַת עֶשְׂרִין וְחֲמִשָּׁא

בְּרֵאשִׁית דָּא אֲזַרְיִיתָא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי ח
 כב) **יְהוָה קָנְנִי רֵאשִׁית דְּרַכּוֹ קָדָם**
מִפְעֻלּוֹ מֵאֲזוּ, מִהֲהוּא אֲתֵר דְּאִתְּמַר בֵּיהּ (תהלים צג ב)
נְכוּן כְּסֻאָךְ מֵאֲזוּ, וְאֲזַרְיִיתָא תִּרְיִן פְּקוּדִין אִית בְּהּ,
חַד וְהִגִּית בּוּ יוֹמָם וְלַיְלָה (יהושע א ח), **תְּנִינָא לְמַהוּי**
לְמִלְכָּא סִפְר תּוֹרָה, דְּאֲזִיל עֲמִיה בְּכַל אֲתֵר, הֲדָא
הוּא דְכְּתִיב (דברים יז יט) **וְהִיטָה עִמּוֹ וְקָרָא בּוּ כָּל יְמֵי**
חַיָּיו, סִפְר תּוֹרָה אֲמַאי לְמַלְךְ, בְּגִין דְּאִיהוּ לֹאֵו
אִיהוּ מִלְכָּא אֲלָא מִסְטָרָא דְּמַלְכוּת, וְצָרִיךְ לְמַהוּי
לִיה עֲמִיה בְּכַל אֲתֵר סִפְר תּוֹרָה דְּאִיהוּ עֲמוּדָא
דְּאֲמַצְעִיתָא, לְאִתְקַשְׂרָא בֵּיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עִם
שְׂכִינְתֵיהּ, וְסִפְר תּוֹרָה הִיא דְּרַגְזָא דִּיעֻקְב, דְּאִתְּמַר
בֵּיהּ (בראשית כה כז) **וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, וְסִפְר תּוֹרָה כְּךָ**
צָרִיךְ לְמַהוּי תָּם בְּלֹא פְּסוּלָת, וְאִם סִפְר תּוֹרָה

לשון הקודש

תְּקוּנַת עֶשְׂרִים וְחֲמִשָּׁא

לְמָה סִפְר תּוֹרָה לְמַלְךְ? מִשּׁוּם שֶׁהוּא
 אֵינוֹ מַלְךְ אֲלָא מִצַּד הַמַּלְכוּת, וְצָרִיךְ
 שִׁיחִיָּה לוֹ עִמּוֹ בְּכַל מְקוֹם סִפְר תּוֹרָה,
 שֶׁהוּא הָעֲמוּד הָאֲמַצְעִי לְקִשְׁר בּוּ אֵת
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם שְׂכִינְתּוֹ, וְסִפְר
 הַתּוֹרָה הוּא הַדְּרָגָה שֶׁל יַעֲקֹב, שֶׁנֶּאֱמַר
 בּוּ וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, וְסִפְר תּוֹרָה כְּךָ צָרִיךְ
 לְהִיּוֹת תָּם בְּלֹא פְּסוּלָת, וְאִם סִפְר הַתּוֹרָה

בְּרֵאשִׁית זֶה הַתּוֹרָה, זֶהוּ שְׁכַתּוֹב יְהוָה
קָנְנִי רֵאשִׁית דְּרַכּוֹ קָדָם מִפְעֻלּוֹ מֵאֲזוּ,
מֵאוֹתוֹ מְקוֹם שֶׁנֶּאֱמַר בּוּ נְכוּן כְּסֻאָךְ מֵאֲזוּ,
וּבַתּוֹרָה יֵשׁ שְׁתֵּי מִצְוֹת, אַחַת וְהִגִּית בּוּ
יוֹמָם וְלַיְלָה, וְהַשְּׁנִית שִׁיחִיָּה לְמַלְךְ סִפְר
תּוֹרָה, שֶׁהוּלָךְ עִמּוֹ בְּכַל מְקוֹם. זֶהוּ
שְׁכַתּוֹב וְהִיטָה עִמּוֹ וְקָרָא בּוּ כָּל יְמֵי חַיָּיו.

אִיהוּ חָסֵר בְּאַתֵּר דְּמִלָּא, אוּ מִלָּא בְּאַתֵּר דְּחָסֵר,
אוּ אוּת תַּד חֲסִיר, אוּ יַתִּיר, אוּ חֲלִיף, סִפֵּר תּוֹרָה
פְּסוּל, לֹא אִיהוּ כְּדִיוֹקְנָא דְסִפֵּר תּוֹרָה דְלְעִילָא.

כְּגוּוֹנָא דָּא אֵינוֹן חֲמִשׁ כְּנַפֵּי רִיאָה, כְּגוּוֹנָא
דְּחֲמִשָּׁה חוֹמְשֵׁי תּוֹרָה, וְנִרְדָּא כְּגוּוֹנָא דְזוּה
סִפֵּר דְאִיהוּ סִפֵּר יִשְׂרָאִים, אִי אֵינוֹן חֲסִיר אוּ יַתִּיר
אוּ חֲלִיף, אִיהוּ אִמְרָא פְּסוּל, וּמָאן דְּעָבַר עַלֵּיהוּ
כְּאֵלוּ עָבַר עַל אוֹרֵייתָא וְחֲמִשָּׁה חוֹמְשֵׁי דִילָהּ,
דְּחֲמִשָּׁה כְּנַפֵּי רִיאָה וְנִרְדָּא אֵינוֹן שִׁית, דָּא ו', כֹּל
מָאן דְּעָבַר (עַל דָּא, כְּאֵלוּ עָבַר) עַל דָּא.

וְחֲמִשָּׁה דְבָרִים חֲמִפְסִידִין אֶת הַשְּׁחִיטָה, (כֹּל מָאן
דְּאֵעָבַר עַלֵּיהוּ) כְּאֵלוּ אֵעָבַר בְּה' מִן יְהו"ה,
כְּנַפֵּי רִיאָה צָרִיךְ דְּלָא יְהֵא בְּהוֹן סְרָכוֹת, תְּמִנֵּי סְרִי
סְרָכוֹת אֵינוֹן, מָאן דְּאֵעָבַר עַלֵּיהוּ כְּאֵלוּ אֵעָבַר

לשון הקודש

ומי שעובר עליהם כאלו עבר על התורה
וחמשה החמשים שלה, שחמשה כנפי
ראה והנרדא הם שש, זה ו', כל מי
שעובר (על זה, כאלו עבר) על זה.

וחמשה דברים המפסידים את
השחיטה, (כל מי שעובר עליהם), כאלו עבר בה'
מן יהו"ה, בכנפי הראה צריך שלא יהיה
בהם סרכות, שמונה עשרה סרכות הן,

חסר במקום של מלא, או מלא במקום
של חסר, או אות אחת חסרה או יתרה
או מחלפת, ספר התורה פסול, הוא אינו
כדמות ספר התורה של מעלה.

כמו זה הם חמשה כנפי ראה, כמו
שחמשה חמשי תורה, והנרדא כמו שזה
הספר שהוא ספר ישרים, אם אונות
חסר או יתר או מחלף, הוא כבש פסול,

בְּרִית דְּאִיהוּ ח"י עֲלָמִין, וְסִירְכָא אִיהוּ סַם הַמּוֹת, סַם דְּאֵל אַחַר, דְּאִיהוּ סַמָּא"ל, עֲלָה אַתְּמַר (משלי ה)
 רַגְלֵיהָ יוֹרְדוֹת מוֹת, בְּכָל אַתְר דְּאַסְתְּרוּךְ קְטִילַת, וּכְנָפֵי רִיאַה אֵינוֹן פְּנֵי חֵיווֹן, וְעָרִיכִין לְמַחְוֵי פְּרוּדוֹת מְלַמְעָלָה, הָדָא הוּא דְכָתִיב (יחזקאל א יא)
 וּפְנִיָהֶם וּכְנָפֵיהֶם פְּרוּדוֹת מְלַמְעָלָה, אִם אֵינוֹן בְּחַבּוּר טְרִיפָה, וְתִרֵי אוֹמוֹת אֵינוֹן בְּרִיאַה, וּבְחֻזֵן שִׁית גְּדַפּוֹן, חָמֵשׁ אוֹנוֹת וּוְרָדָא, וְעֲלֵייהוּ נְאָמַר (ישעיהו ו ב)
 שָׂרְפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַד, שִׁיתָא אֵינוֹן מְסַטְרָא דָּאת ו', דְּאִיהוּ סֵפֶר תּוֹרָה.

אַרְוֹנָא דְסֵפֶר תּוֹרָה דָּא פִּיסָא דְלִבָּא, וְאִיהוּ נוֹר דְּלִיק, וְאִי לָא כְּנָפֵי רִיאַה דְּאֵינוֹן נְשָׁבִין עֲלֵיהָ, הָוָה לְבָא אוֹקִיד כָּל גּוֹפָא, וְהָהוּא נוֹרָא דְּאִיהוּ דָּדָם דְּעֶרְקִין דְּלִבָּא, רוּחָא נְשִׁיב אֶבְתְּרִיהָ

לשון הקודש

טְרִפָה, וּשְׁתֵי אַמוֹת (אמנות) הֵן בְּרָאָה, וּבְהֵן שֵׁשׁ כְּנָפִים, חָמֵשׁ אוֹנוֹת וּוְרָדָא, וְעֲלֵיהֶם נְאָמַר שָׂרְפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל לוֹ שֵׁשׁ כְּנָפִים שֵׁשׁ כְּנָפִים לְאַחַד, שִׁשָּׁה הֵם מְהַצֵּד שֶׁל הָאוֹת ו', שֶׁהוּא סֵפֶר הַתּוֹרָה. הָאֲרוֹן שֶׁל סֵפֶר הַתּוֹרָה זֶה הַכֵּיס שֶׁל הַלֵּב, וְהוּא אֵשׁ בּוֹעֶרֶת, וְאִם לָא כְּנָפֵי הַרְּאָה שְׁנוֹשְׁבִים עָלָיו, הֵיזָה הַלֵּב שׁוֹרֵף

מִי שֶׁעוֹבֵר עֲלֵיהֶם כָּאלוֹ עֹבֵר עַל בְּרִית שֶׁהוּא ח"י הָעוֹלָמִים, וְהַסְּרִכָה הוּא סַם הַמּוֹת, הַסַּם שֶׁל אֵל אַחַר, שֶׁהוּא סַמָּא"ל, עֲלֵיהָ נְאָמַר רַגְלֵיהָ יוֹרְדוֹת מוֹת, בְּכָל מְקוֹם שְׁנִסְרְכַת, הוֹרְגַת, וּכְנָפֵי רִיַּאֵה הֵם כְּנָפֵי הַחַיּוֹת, וְעָרִיכוֹת לְהִיּוֹת פְּרוּדוֹת מְלַמְעָלָה. זֶהוּ שְׁכֶתוֹב וּפְנִיָהֶם וּכְנָפֵיהֶם פְּרוּדוֹת מְלַמְעָלָה, אִם הֵם בְּחַבּוּר,

בְּעֶרְקִין וְדָמָא, וּבְלָהוּ מִתְנַהֲגִין אַבְתְּרִיה, וְדָא הוּא
 דְּכְתִיב (יחזקאל א יב) אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁמָּה הָרוּחַ (ד' ע ע"ב)
 לְלַבֵּת יִלְכוּ וְגוֹמַר, וְלָבָא בְּד סָלִיק מִנִּיה רוּחָא
 (וְאַתְפָּרֵשׁ מִן נַפְשָׁא דְאִיהוּ ו') עַל דְּמָא נוֹר דְּלִיק, אַתְמַר
 בְּנַפְשָׁא (שיר ה ב), אֲנִי יִשְׁנָה, וְכַד יִיְתִי רוּחָא לְגַבִּיה
 אַתְמַר וְלָבִי עַר, וְדָא אִיהוּ (ישעיהו כו ט) נַפְשִׁי אֹיְתִיד
 בְּלִילָהּ, אַף רוּחִי בְּקַרְבִּי אֲשַׁחֲרֶהּ, וְכַד יִיְתִי רוּחָא
 לְגַבִּי לָבָא דְתַמֵּן נַפְשָׁא, אַתְמַר בֵּיה (שיר ה ב) קוֹל
 דוּדֵי דוּפְק, דְּפִיק לְתַרְעָא דְלָבָא שִׁית דְּפִיקוּן,
 לְאַשְׁתְּמוּדַע דְאִיהוּ ו' דִּיִּיתִי לְגַבִּי ה' (נ"א ד'), דְאִיהִי
 נַפְשִׁי, וּבָהּ אֵינּוֹן עֲשָׂרָה, וּבְלָהוּ בְּפִיּוּסָא, הָדָא הוּא
 דְּכְתִיב (שם ה ב) פִּתְחֵי לִי אַחֲזֹתִי רַעֲיָתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי
 שְׂרָאשִׁי נִמְלָא טַל.

וּבְתַקוּנָא תַמְנֵי סְרִי, (נ"א וּבְתַקוּנָא דָא שִׁית אַתְנוּן),
 דְאִיהוּ בְר"א שִׁי"ת, אֵינּוֹן רְמִיזוּן

לשון הקודש

אֹיְתִיד בְּלִילָהּ אַף רוּחִי בְּקַרְבִּי אֲשַׁחֲרֶהּ,
 וּבְשִׁתְּבֵא הָרוּחַ לְלֵב שְׁשֵׁם הַנַּפֶּשׁ, נְאֻמַר
 בּו קוֹל דוּדֵי דוּפְק, דוּפְק עַל שַׁעַר הַלֵּב
 שֵׁשׁ דְּפִיקוֹת, לְהוֹדִיעַ שְׁהוּ הוּא שְׂבִיבָא
 אֵל ה' (ד'), שְׁהִיא הַנַּפֶּשׁ, וּבָהּ הִם עֲשָׂרָה,
 וּבְלָם בְּפִיּוּס. זְהוּ שְׂבִיבָא פִתְחֵי לִי אַחֲזֹתִי
 רַעֲיָתִי יוֹנְתִי תַמְתִּי שְׂרָאשִׁי נִמְלָא טַל.
 וּבְתַקוּנָא שְׂמוּנָה עֲשָׂר, (וּבְתַקוּנָא זְה שֵׁשׁ אֹתִיּוֹת)

אֵת כָּל הַגּוֹף, וְאוֹתָהּ הָאֵשׁ שְׁהִיא דָם
 הַעוֹרְקִים שֶׁל הַלֵּב, הָרוּחַ נוֹשֶׁבֶת אַחֲרָיו
 בְּעוֹרְקֵי הַדָּם, וּבְלָם מִתְנַהֲגִים אַחֲרָיו,
 וְזֶהוּ שְׂבִיבָא אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁמָּה הָרוּחַ
 לְלַבֵּת יִלְכוּ וְגוֹמַר, וּבְשִׁעוּלָהּ הָרוּחַ מִן
 הַלֵּב (וּנְפִרְדַת מִן הַנַּפֶּשׁ, שְׁהִיא ו'), עַל הַדָּם הָאֵשׁ
 בּוֹעֲרָתָה, נְאֻמַר בְּנַפְשִׁי אֲנִי יִשְׁנָה, וּבְשְׂבִיבָא
 הָרוּחַ אֵלָיו נְאֻמַר וְלָבִי עַר, וְזֶהוּ נַפְשִׁי

בְּגוּוֹנָא דָּא, פְּתַחֵי לִי בְּאֵת ב' דְּאִיהִי תְּרַעָא, אַחֲזִיתִי
 בְּאֵת א', רַעֲיִתִי בְּאֵת ר', יוֹנְתִי בְּאֵת י', תַּמְתִּי בְּאֵת
 ת', שְׂרָאֲשֵׁי נִמְלָא טַל דָּא יו"ד נְקוּדָה דְּאֵת ב',
 קְנוּצוֹתָיו אֵלִין שִׁית סְטְרִין, דְּאִתְמַר בְּהוּן (שם טו)
 שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, וְאֵינוֹן דְּפִיקִין בְּמוֹלִיד וּמְבִיא
 לְמָאן דְּאַרְבַּע סְטְרִין דִּילֵיהּ, וּמַעְלָה וּמוֹרִיד לְמָאן
 דְּשִׁמְיָא וְאַרְעָא דִּילֵיהּ, וְשִׁית סְטְרִין אֵינוֹן שִׁית
 סְפִירוֹן, וּדְפִיקוּ סָלִיק וְנַחִית בְּהוּ, בְּאַרְיִכוּ דְּחֶסֶד
 בְּגוּוֹנָא דָּא תְּקִיעוֹת, בְּתַבִּירוֹ דְּגְבוּרָה דְּאֵינוֹן
 שְׁבָרִים, בְּמַהִירוֹ דְּעֲמוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא דְּאִיהוּ
 תְּרוּעָה, בְּחֶסֶד גְּבוּרָה תְּפַאֲרַת סְלִקוֹן, בְּנִצְחָה וְהוּד
 יְסוּד נְחִתִּין.

וּבְלָהוּ דְּפִקוֹן לְגַבֵּי שְׂכִינְתָא דְּאִיהִי סְלָם, דְּבִיהּ
 שִׁית דְּרָגִין, וְדָא לְבָא, וּבִיהּ מְלָאכִי

לשון הקודש

שְׁלוֹ, וְשִׁשְׁתּוּ הַצְּדִדִים הֵם שֵׁשׁ הַסְּפִירוֹת,
 וְהַדְּפִק עוֹלָה וְיוֹרֵד בְּהֵם בְּאַרְיִכוֹת שֶׁל
 חֶסֶד כְּמוֹ זֶה הַתְּקִיעוֹת, בְּשִׁבְרֵי שֶׁל
 הַגְּבוּרָה שֶׁהֵם שְׁבָרִים, בְּמַהִירוֹת שֶׁל
 הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי שֶׁהוּא תְּרוּעָה, בְּחֶסֶד
 גְּבוּרָה תְּפַאֲרַת הֵם עוֹלִים, בְּנִצְחָה וְהוּד
 יְסוּד הֵם יוֹרְדִים.

וּבְלָם דּוּפְקִים לְשְׂכִינָה שֶׁהִיא סְלָם, שְׁבוּ
 שֵׁשׁ דְּרָגוֹת, וְזֶה הַלֵּב, וְבוּ מְלָאכִי

שֶׁהוּא בְּרִ"א שִׁי"ת, הֵם רְמוּזִים כְּמוֹ זֶה:
 פְּתַחֵי לִי בְּאוֹת ב' שֶׁהִיא הַשְּׁעַר, אַחֲזִיתִי
 בְּאוֹת א', רַעֲיִתִי בְּאוֹת ר', יוֹנְתִי בְּאוֹת י',
 תַּמְתִּי בְּאוֹת ת', שְׂרָאֲשֵׁי נִמְלָא טַל זֶה
 יו"ד, הַנְּקוּדָה שֶׁל אוֹת ב', קְנוּצוֹתָיו אֵלִין
 שִׁשְׁתּוּ הַצְּדִדִים, שְׁנַאֲמַר בְּהֵם שׁוֹקִיו
 עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, וְהֵם הַדְּפִיקוֹת, בְּמוֹלִיד
 וּמְבִיא אֵת מִי שְׂאַרְבַּעַת הַצְּדִדִים שְׁלוֹ,
 וּמַעְלָה וּמוֹרִיד אֵת מִי שֶׁהַשְּׂמִים וְהָאָרֶץ

אלהי"ם סלקון ונחתין, דאינון דפיקין דרוחא,
 ואינון שית סלקון לעשר, ודא י, ואינון קשר"ק
 קש"ק קר"ק, עד דאתכלילו בעשרה זכרונות
 ובעשר מלכיות ובעשר שופרות, תלתין סלקון
 מתתא לעילא, ותלתין נחתין מעילא לתתא,
 וסלקון בלהו לשתיין, שית זמנין עשר, כד סליק
 דפיקו בתקיפו דגבורה בגבירו איהו דינא תקיפא,
 כד סליק דפיקו ואתארד, מרעא אתארד דהא
 מטה כלפי חסד.

קם סבא מאינון מארי מתיבתא, ואמר בוצינא
 קדישא, הא סמנין אלין אינון דמרעא
 בגלותא, כד דפיקו אתקצר וגלותא אתקצר, הא
 מטה כלפי גבורה בי דינא רברבא, ומותנא קא
 אחזי למשיח ושבתין, ובגין דא אומיאת ההיא
 חולה בגלותא לישראל (שם ב ז), אם תעירו ואם

 לשון הקודש

בהתגברות, הוא הדין הקשה, כשעולה
 הדפק ומתרפא, החלי יתרפא, שחרי
 מטה כלפי חסד.

קם הנקן שנית מאותם ראשי הישיבה,
 ואמר: מגורה הקדושה, הרי הסימנים
 הללו הם של החלי בגלות, כשהדפק
 מתקצר והגלות מתקצר, הרי מטה כלפי
 גבורה בית הדין הגדול, והמגפה מראים

אלהי"ם עולים ויורדים, שהם הדפיקות
 של הרוח, ואותם השש עולים לעשר, וזה
 י, הן קשר"ק קש"ק קר"ק, עד שנכללו
 בעשרה זכרונות ובעשר מלכיות
 ובעשרה שופרות, שלושים עולים ממטה
 למעלה, ושלושים יורדים ממעלה למטה,
 וכלם עולים לששים, שש פעמים עשר,
 כשעולה הדפק בחזק של הגבורה

תְּעוֹרְרוּ, דְּלֹא יְהִי בְּמַהֲירוּ, אֶלָּא עַד שְׂתַחֲפִין.

וְאִם דְּפִיקוּ אֶתְאַרְךְ, הָא מַטָּה כְּלָפִי חֶסֶד, וְעַם
כָּל דָּא מְרַעָא בְּגִלּוּתָא אֶתְאַרְךְ, וְאִי דְּפִיקוּ
אִיהוּ לָא אַרְיָךְ וְלֹא קָצַר, הָא אֶתְעַר רַחֲמֵי לְגַבֵּי
חוּלָה בְּגִלּוּתָא דְּאִיהִי לְבָא, וְלְגַבֵּי עַרְקוּן דִּילָהּ
דְּאֵינוּן בְּנֵהָא יִשְׂרָאֵל, וְדָא אִיהוּ עֲמוּדָא
דְּאֶמְצָעִיתָא, עָלֵיהּ אֶתְמַר (ישעיהו נד ז) וּבְרַחֲמִים
גְּדוּלִים אֶקְבִּצְךְ.

וְעוֹד כִּד דְּפִיקוּ אִיהוּ בְּתְרוּעָה בְּמַהֲירוּ, דּוּחְקָא
בְּתַר דּוּחְקָא, יִיתֵי פּוֹרְקָנָא, וְעוֹד תְּהִיא
חוּלָה דְּאִיהוּ לְבָא, כִּד רוּחָא לָא נָשִׁיב לְגַבְתָּהּ,
דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (בראשית א ב) וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל
פְּנֵי הַמַּיִם, אִיהִי לָא דְּפִיקַת בְּעַרְקוּן דִּילָהּ, וּכְלָהּ
תְּשִׁיבִין בְּגִלּוּתָא כַּמְתִּים, וְאֶתְמַר בְּהוּ (איכה ג ו)

לשון הקודש

יִשְׂרָאֵל, וְזֵהוּ הָעֲמוּד הָאֶמְצָעִי, עָלֵיו
נֶאֱמַר וּבְרַחֲמִים גְּדוּלִים אֶקְבִּצְךְ.
וְעוֹד, בְּשִׁהְדָּפֵךְ הוּא כְּמוֹ תְרוּעָה
בְּמַהֲירוּת, דְּחַק אַחַר דְּחַק, מִיַּד תְּבֵא
הַנְּאֻלָּה. וְעוֹד, אוֹתָהּ חוּלָה, שְׂהִיא הַלֵּב,
כְּשֶׁהָרוּחַ אֵינָה נוֹשֶׁבֶת אֵלֶיהָ, שְׂנַאֲמַר בּוּ
וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם, הִיא
לֹא דּוּפֶקֶת בְּעוֹרְקִים שְׂלָהּ, וְכֻלָּם
חֲשׂוּבִים בְּגִלּוּת כְּמוֹ מְתִים, וְנֶאֱמַר בְּהֵם

לְמַשִּׁיחַ וְלְשֹׁבְטִים, וּמִשׁוּם זֶה נִשְׁבַּעָה
אוֹתָהּ חוּלָה בְּגִלּוּת לְיִשְׂרָאֵל, אִם תְּעִירוּ
וְאִם תְּעוֹרְרוּ, שְׂלֹא יִהְיֶה בְּמַהֲירוּת, אֶלָּא
עַד שְׂתַחֲפִין.

וְאִם הִדְפֵּךְ מִתְאַרְךְ, הָרִי מַטָּה כְּלָפִי
חֶסֶד, וְעַם כָּל זֶה הַחֲלִי בְּגִלּוּת מִתְאַרְךְ,
וְאִם הִדְפֵּךְ לֹא אַרְךְ וְלֹא קָצַר, הָרִי
מִתְעוֹרְרִים רַחֲמִים לַחוּלָה בְּגִלּוּת, שְׂהִיא
הַלֵּב, וְלְעוֹרְקִים שְׂלָה שְׂהֵם בְּנִיחָה,

בְּמַחְשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי כְּמִתִּי עוֹלָם, וּבְגִין דָּא בְּגָלוּתָא
 אֲנִי יִשְׁנָה, וְאִתְּי חוֹלָה בְּגָלוּתָא, וְכַמָּה אֲסִיִּין
 תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים קָא מִשְׁתַּדְּלִין לְגַבְהָ, בְּכַמָּה
 בּוֹסְמִין וְרִיחִין דְּשׁוֹשְׁנִים תְּפוּחִים וְאַגּוּזִים וְרִמּוֹנִים,
 וְלֹא אֶתְחַזְרַת רוּחָא לְגַבְהָ בְּהוֹן בְּגָלוּתָא בְּמַרְעָא
 דִּילָהּ, וְלֹא דְפִיקוּ אֶתְחַזְרַת לְגַבְהָ, עַד דֵּיִיתִי רַעֲיָא
 מִהִימְנָא רְחִימוּ דִּילָהּ, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (שיר ב טז) הָרוּעָה
 בְּשׁוֹשְׁנִים, וְאִיִּיתִי לָהּ תְּפוּחַ, וְשׂוֹי לְחוּטְמָא,
 וְאַרְחָא בֵּיהּ, וְאַשְׁתְּמוּדְעַת לְגַבְיָהּ, הֲדָא הוּא
 דְכָתִיב (איכה א טז) מִנְחָם מְשִׁיב נֶפְשׁוֹ, מִיַּד חוֹזֵר
 רוּחָא וְדְפִיקוּ לְגַבְהָ.

בְּהָהוּא זְמַנָּא שְׁבַחַת לִיהּ (שיר ב ג) כְּתְּפוּחַ בְּעַצִּי
 תֵּיעַר בֵּן דְּיוּדֵי בֵּין הַבְּנִים וְכוּ', וְלְבַתֵּר
 יַעוּל לְגַנְתָּא וְאַפִּיק מִתְּמָן רִמּוֹנִים, וְיַהִיב לָהּ
 מִעֲסִים רִמּוֹנִים, וְלָקִיט אַגּוּז וְתַבַּר (דף עא ע"א) קְלִיפִין.

לשון הקודש

שְׁנַאמַר בּוּ הָרוּעָה בְּשׁוֹשְׁנִים, וּמְבִיא לָהּ
 תְּפוּחִים וְשָׁם בְּחֲטָמָה, וּמְרִיחָהּ בּוּ, וְנוֹדְעַת
 אֲלֵיו. זְהוּ שְׁכַתוּב מִנְחָם מְשִׁיב נֶפְשׁוֹ.
 מִיַּד חוֹזֵר הָרוּחַ וְהַדְּפִק אֲלֵיהּ.

בְּאִתּוּ זְמַן מְשַׁבַּחַת אוֹתוּ, כְּתְּפוּחַ בְּעַצִּי
 תֵּיעַר בֵּן דְּיוּדֵי בֵּין הַבְּנִים וְכוּ', וְאַחַר כֵּן
 יִכְנַס לְגַן וּמוֹצִיא מִשָּׁם רִמּוֹנִים, וְנוֹתֵן לָהּ
 מִעֲסִים הָרִמּוֹנִים, וְלֹקֵט אַגּוּז וְשׁוֹבֵר

בְּמַחְשָׁבִים הוֹשִׁיבֵנִי עוֹלָם, וּמְשׁוּם
 זֶה בְּגָלוּת אֲנִי יִשְׁנָה, וְהִיא חוֹלָה בְּגָלוּת,
 וְכַמָּה רוּפְאִים תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים
 מִשְׁתַּדְּלִים עָלֶיהָ עִם כְּמָה בְּשָׂמִים וְרִיחֹת
 שֶׁל שׁוֹשְׁנִים, תְּפוּחִים וְאַגּוּזִים וְרִמּוֹנִים,
 וְלֹא חוֹזֵר אֲלֵיהָ הָרוּחַ בְּהֵם בְּגָלוּת
 בְּחֵלִי שְׁלָהּ, וְהַדְּפִק לֹא חוֹזֵר אֲלֵיהָ, עַד
 שְׂבִיא הָרוּעָה הַנֶּאֱמָן הָאֵהוּב שְׁלָהּ,

וַיְהִיב לָהּ מוֹחָא מְלֻגָּא, וְאִיהִי אֶבְלָה, וְשָׁתִית
 מֵעֵסִים הֶרְמוּנִים, וְאַתְסִיאַת, וְדָא הוּא דְאָמַר קְרָא
 (שיר ו יא) אֶל גֵּנַת אֲגוּז יְרֻדְתִּי, אֲדַהְכִי הָא נִשְׂרָא קָא
 אֲתִיא, הַנְּשֵׁר הַגָּדוֹל בְּעַל הַכְּנָפִים, וַיְהִיבַת תְּלַת
 קָלִין, וְסְלִיקַת לְטוּרִין, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחֻבְרוֹי
 בּוּדְאִי רַעוּא אֲשֶׁתִּבַּח לְעִילָא, וְרַחֲמִים אֲשֶׁתִּכְחוּ
 לְגַבִּי שְׂכִינְתָא וַיִּשְׂרָאֵל בְּגִלּוּתָא, בּוּדְאִי תְּלַת חִיוּוֹן
 אֵינּוֹן בְּמֶרְכָּבָתָא, אַרְיִה שׁוּר נֶשֶׁר, וּבְכֻלְהוּ לִית
 רַחֲמִים בְּנִשְׂרָא, וּבְגִין דָּא אָמַר לְיִשְׂרָאֵל וְאַשָּׁא
 אֶתְכֶם עַל פְּנֵי נִשְׂרִים וְאַבִּיא אֶתְכֶם אֵלַי (שמות יט
 ט), אֲדַהְכִי הָא נִשְׂרָא קָא אֲתִיא לְגַבִּיּהוּ זְמַנָּא
 אַחְרָא, וּבְטָשַׁת בְּגַדְפָּהָא עַלְיָהּ, וְרַמַּת קָלִין וְסְלִיק
 לְטוּרָא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּדְאִי אִיהִי דְקָא בְּטָשַׁת
 בְּגַדְפָּהָא עַלְנָא וְסְלִיק הָתָם, אָמְרוּ לִיהּ סְלִיק וְהָא
 אֲנִן אַבְתְּרֵד, סְלִיקוּ כְּלָהוּ אַבְתְּרִיהּ לְטוּרָא, וְאִיהִי

לשון הקודש

חיות הן במרכבה, אריה שור נשר,
 ובכלם אין רחמים בבנשר, ומשום זה
 אמר לישראל ואשא אתכם על פני
 נשרים ואביא אתכם אלי. בינתיים הגה
 הנשר בא אליהם פעם אחרת, והכה
 בכנפיו עליהם, והרים קולות ועלה לקר.
 אמר רבי שמעון: בודאי שהוא מכה
 בכנפיו עלינו ועולה שם. אמרו לו: עלה,

הקלפות, ונותן לה הפח מכנפים, והיא
 אוכלת ושותה מעסים הרמונים ונרפאת,
 והו ש'אמר הכתוב אל גנת אגוז ירדתי.
 בינתיים הגה בא הנשר, הנשר הגדול
 בעל הכנפים, ונותן שלשה קולות, ועולה
 לקר. אמר רבי שמעון לחבריו: בודאי
 שנמצא רצון למעלה, ורחמים נמצאים
 לשכינה וישראל בגלות, שודאי שלש

סליקת לעילא, עד דלא אתחזיאת.

לפום שעתא הא נשרא קא אתיא, ותרין
שושנים בפומהא, וזריק לון על (ידהא)
רישייהו (נ"א על ידוי) מיך חדא רבי שמעון חדוה
סניא, אמר לון חבריא בודאי חדוה אודמנת לגפי
שכינתא דאיהי חולה, דהא אם שושנה חדא יהיב
ביננא לא הוה אסוותא, בגין דשושנים אינון רמיזין
לקבל בית ראשון ושני, דאומי קודשא בריך הוא
דלא יעיל דא בלא דא, ובגין דזריקת תרין, רמיזת
דא תרי שושנים, בען איהי אסוותא שלימתא,
וכדין צריך למפתח עלייהו כמה דהוינון.

פתח רבי שמעון ואמר אני לדודי ודודי לי
הרועה בשושנים (שיר ו ג), מאי שושנים אלא
שושנה עלאה שכינתא עלאה, ואיהי קריאת שמע

לשון הקודש

ראשון ושני, שנשבע הקדוש ברוך הוא
שלא יבגים זה בלי זה, ומשום שזרק
שנים, זה רומז על שני שושנים, כעת
זוהי רפואה שלמה, ואז צריך לפתח
עליהם כמו שהיינו.

פתח רבי שמעון ואמר: אני לדודי ודודי
לי הרועה בשושנים. מה זה שושנים?
אלא השושנה העליונה, השכינה
העליונה, והיא קריאת שמע של שחרית,

ותרי אנחנו אתריך. עלו כלם אתרין
לקה, והוא עלה למעלה עד שלא נראה.
לפי שעה הרי הנשר בא, ושתי שושנים
בפיו, וזרק אותם על (ידהם) ראשם (על ידוי).
מיך שמח רבי שמעון שמחה רבה. אמר
להם: חברים, בודאי שמחה הזדמנה
לשכינה שהיא חולה, שהרי אם שושנה
אחת נתן בינינו, לא היתה זו רפואה,
משום ששושנים רמוזים כנגד בית

דְּשַׁחֲרִית, וְשׁוֹשְׁנָה תְּנִינָא קְרִיאַת שְׁמַע דְּעַרְבִית
 שְׂכִינְתָא תַּתָּא, דָּא לִימִינָא, וְדָא לְשִׁמְאַלָּא,
 הַרְוּעָה בְּשׁוֹשְׁנִים דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, וְשׁוֹשְׁנָה
 עֲלָאָה דְקְרִיאַת שְׁמַע דְּשַׁחֲרִית, דְּאִיהוּ בְּקַר יְמִינָא
 דְּאַבְרָהָם, אִית לִיה חָמֵשׁ טַרְפִּין, וְאִינוּן שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל יְהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ יְהוּ"ה (דברים ו ד), וְתִלַּת עֶשְׂר
 עֲלִין מְלָגוּ אַחְ"ד, שִׁית סוּמְקוּ, וְשִׁית חוּרִי, וְשׁוֹשְׁנָה
 דְּאַתְבְּלִילַת בְּהוּן הָא תִּלַּת עֶשְׂר בְּחֹשְׁבֹן אַחְ"ד, וְכֵן
 שׁוֹשְׁנָה בָּה כ"ה גְּרַעֲיִין בְּתַפּוּחַ דִּילָהּ, בְּחֹשְׁבֹן כ"ה
 אַתְוּוּן דִּיחֻדָּא, וְכֵן בְּשׁוֹשְׁנָה תְּנִינָא כ"ה גְּרַעֲיִין,
 וְסִלְקוּן כְּלָהוּ לְחַמְשִׁים, שׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים דָּא
 בְּרֵאשִׁית בְּרָא, וְדָא (בְּרֵאשִׁית ב' שׁוֹשְׁנָה י').

תקונא עשרין ושית

בְּרֵאשִׁית ב' שׁוֹשְׁנָה, חָמֵשׁ עֲלִין דִּילָהּ רֵאשִׁית,

לשון הקודש

הרי שלש עשרה בְּחֹשְׁבֹן אַחְ"ד, וְכֵן
 שׁוֹשְׁנָה בָּה עֶשְׂרִים וְחַמְשָׁה גְּרַעֲיִנים
 בְּתַפּוּחַ שְׁלָהּ, בְּחֹשְׁבֹן עֶשְׂרִים וְחַמְשָׁה
 אוֹתִיּוֹת הַיְחֻד, וְכֵן בְּשׁוֹשְׁנָה הַשְּׁנָיִתָּה
 עֶשְׂרִים וְחַמְשָׁה גְּרַעֲיִנים, וְכֻלָּם עוֹלָים
 לְחַמְשִׁים, שׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים זֶה
 בְּרֵאשִׁית בְּרָא, וְזֶה (בְּרֵאשִׁית ב' שׁוֹשְׁנָה י').

תקון עשרים וששה

בְּרֵאשִׁית ב' שׁוֹשְׁנָה, חַמְשַׁת הָעֲלִים

וְשׁוֹשְׁנָה הַשְּׁנָיִתָּה שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע שֶׁל
 עַרְבִית, הַשְּׂכִינָה הַתְּתוּמָּה, זוּ לִימִין וְזוּ
 לְשִׁמְאַל, הַרְוּעָה בְּשׁוֹשְׁנִים זֶה הָעֲמוּד
 הָאַמְצָעִי, וְהַשׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁל קְרִיאַת
 שְׁמַע שֶׁל שַׁחֲרִית, שֶׁהוּא בְּקַר, הַיְמִין שֶׁל
 אַבְרָהָם, יֵשׁ לָהּ חַמְשָׁה עֲלִים, וְהֵם שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל יְהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ יְהוּ"ה, וְשִׁלְשָׁה
 עֶשְׂר עֲלִים מִבְּפָנִים אַחְ"ד, שִׁשָּׁה אַרְמִים
 וְשִׁשָּׁה לְבָנִים, וְהַשׁוֹשְׁנָה שְׁנֹכְלֶלֶת בְּהֵם

בְּרֵאשִׁית לְחֶשְׁבֹן זְעִיר דְּחֲנוּךְ תְּלַת עֶשְׂרִי, חוּחִים
 דִּילָה תְּלַת עֶשְׂרִי תִיבִין מִן אֱלֹהִים וְעַד אֱלֹהִים,
 וְאֵלִין אֵינֹן. אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ וְהָאָרֶץ הִיתָה
 תְּהוּ וּבְהוּ וְחֶשֶׁד עַל פְּנֵי תְּהוּם וְרוּחַ
 אֱלֹהִים (בראשית א א), חֲמִשׁ חוּחִים אֲחֻרְנִין, מְרַחֶפֶת עַל
 פְּנֵי הַמַּיִם וַיֹּאמֶר.

מַאי אִיהִי בֵּין הַחוּחִים, אֲלָא מִדְּתַרְבּ בֵּי מְקוּדָשָׁא
 וְהָאָרֶץ הִיתָה תְּהוּ וּבְהוּ, וְנִפְלַת שׁוֹשְׁנָה בֵּין
 הַחוּחִים, כִּד יִיְתִי פּוֹרְקָנָא תְּהִיָּה כְּשׁוֹשְׁנָה
 דְּשַׁחְרִית, דְּאִתְּמַר בָּהּ (בראשית מד ג) הַבְּקָר אֹזֶר
 (וְהָאֲנָשִׁים שְׁלָחוּ), וְאֵינֹן חֲמִשׁ אֹזֶר חֲמִשׁ עַלְיָן דְּשׁוֹשְׁנָה
 עַלְאָה, חַד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹזֶר, תְּנִינָא וַיְהִי
 אֹזֶר, תְּלַת וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹזֶר, אֶרְבַּע וַיִּבְדֵּל
 אֱלֹהִים בֵּין הָאֹזֶר, חֲמִשׁ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹזֶר יוֹם,
 תְּלַת עֶשְׂרִי עַלְיָן מְלֻגָּו, וַיְהִי עָרְב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם

לשון הקודש

הַמְּקוּדָשׁ, וְהָאָרֶץ הִיתָה תְּהוּ וּבְהוּ, וְנִפְלָה
 הַשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחוּחִים. כְּשֶׁתְּבֹא הַגְּאֻלָּה,
 תְּהִיָּה כְּשׁוֹשְׁנָה שְׁלַ שַׁחְרִית, שְׁנַאמַר בָּהּ
 הַבְּקָר אֹזֶר (וְהָאֲנָשִׁים שְׁלָחוּ), וְהֵם חֲמִשָּׁה אֹזֶר,
 חֲמִשָּׁה עֲלִים שְׁלַ הַשׁוֹשְׁנָה הַעֲלִינָה, אַחַד
 – וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹזֶר, הַשְּׁנִי – וַיְהִי
 אֹזֶר, שְׁלֹשָׁה – וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹזֶר,
 אֶרְבַּעָה – וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹזֶר,

שְׁלָה רֵאשִׁיית, בְּרֵאשִׁיית לְחֶשְׁבֹן קָמֹן
 שְׁלַ חֲנוּךְ שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִי, הַחוּחִים שְׁלָה
 שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה תְּבוֹת מִן אֱלֹהִים וְעַד
 אֱלֹהִים, וְאֵלָה הֵם: אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת
 הָאָרֶץ וְהָאָרֶץ הִיתָה תְּהוּ וּבְהוּ וְחֶשֶׁד עַל
 פְּנֵי תְּהוּם וְרוּחַ אֱלֹהִים, חֲמִשָּׁה חוּחִים
 אַחֲרִים – מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם וַיֹּאמֶר.
 מַה הִיא בֵּין הַחוּחִים? אֲלָא מִשְׁתַּרְבּ בֵּית

אָחַד, אָחַד אָחַד בְּתָרִין שׁוֹשְׁבִים, דָּא יְהוּ"ה, עָלֶיָּה
 אֲתָמַר (זכריה יד ט) בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְהוּ"ה אָחַד וְשְׁמוֹ
 אָחַד, וְאִיהוּ עֲמוּדָא (דף עא ע"ב) דְּאֲמַצְעִיתָא הַרְוּעָה
 בְּשׁוֹשְׁבִים, וְחֹשְׁבֵינָה אַח"ד, שׁוֹשְׁנָה תַתָּאָה בְּהַ
 דְּחִילוֹ וְאִיהוּ יְרָאָה, שׁוֹשְׁנָה עֲלָאָה רְחִימוֹ דְּאַהֲבָה,
 וּבְהַ אֲתָמַר (שיר ג ה) אִם תָּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֶת
 הָאֲהֲבָה עַד שְׁתַּחֲפִין.

בַּמָּה יִתּוֹן לְאַתְעָרָא לָהּ בִּימִינָא, וְאִיהִי לָא רְעִית
 בְּהוּ, עַד דְּיִיתִי רְעִיא מְהִימְנָא, דְּאֲתָמַר בֵּיה
 (בראשית א ב) וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת, דְּאִיהוּ רוּחַ דְּמִשִּׁית,
 דְּאֲתָמַר בֵּיה (ישעיה יא ב) וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהוּ"ה, בְּרוּחָא
 דָּא אֲרַחַת הֵהִיא חוּלָה וְאַתְסִיאַת, וּבְגִין דָּא
 הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּעַבְאוֹת אוּ בְּאֵילוֹת
 הַשָּׂדֶה אִם תָּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֶת הָאֲהֲבָה עַד

לשון הקודש

חַמְשָׁה - וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם. וְשִׁשָּׁה עֶשְׂרִים עָלִים מְבַכְּפִים, וַיְהִי עֶרֶב
 וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד, אֶחָד אֶחָד בְּשִׁתֵּי
 שׁוֹשְׁבִים, זֶה יְהוּ"ה, עָלָיו נֶאֱמַר בַּיּוֹם
 הַהוּא יִהְיֶה יְהוּ"ה אָחַד וְשְׁמוֹ אָחַד, וְהוּא
 הָעֲמוּד הָאֲמַצְעִי, הַרְוּעָה בְּשׁוֹשְׁבִים,
 וְחֹשְׁבֵנוּ אַח"ד, הַשׁוֹשְׁנָה הַתַּתָּאָה, בְּהַ
 פַּחַד וְהוּא יְרָאָה, הַשׁוֹשְׁנָה הָעֲלִינָה
 אֲהֲבַת הָאֲהֲבָה, וּבְהַ נֶאֱמַר אִם תָּעִירוּ

וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֶת הָאֲהֲבָה עַד שְׁתַּחֲפִין.
 בַּמָּה יִבְאוּ לְהַעִירָהּ? בְּיָמִין, וְהִיא לֹא
 רוּעָה בְּהֶם, עַד שְׂיַבֵּא הַרְוּעָה הַנְּאֻמָּן,
 שְׁנֵאמַר בּוּ וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת, שְׁהוּא
 רוּחוֹ שֶׁל מִשִּׁית, שְׁנֵאמַר בּוּ וְנָחָה עָלָיו
 רוּחַ יְהוּ"ה, בְּרוּחַ זוֹ מְרִיחָה אוֹתָהּ חוּלָה
 וְנִרְפָּאת, וּמִשׁוֹם זֶה הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם
 בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּעַבְאוֹת אוּ בְּאֵילוֹת
 הַשָּׂדֶה אִם תָּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֶת

שְׁתַּחֲפֵץ (שיר ג ה), וְאִיהוּ אָרַח רֵיחַ בְּתֵרִין תְּפֻחִין (נ"א
 וְאִיהוּ רֵיחַ דְּתֵרִין תְּפֻחִין), דְּאֶתְמַר (בִּיה) בְּהוּ (שם ז ט) וְרֵיחַ
 אַפְדָּ בְּתְפֻחִים, וּמְאִי נִינְהוּ תִּירֵי סְמְכֵי קְשׁוּט וְאִינוּן
 תִּירֵי רְמוּנִים, אָגוּז דָּא צְדִיק גְּנַת אָגוּז דָּא שְׂכִינְתָּא,
 וְדָא אִיהוּ דְּאֶמַר שְׁלֹמָה (שם ו יא) אֵל גְּנַת אָגוּז
 יִרְדְּתֵי.

גְּנַת ג' גִּימְטְרִיאוֹת (אדנ"י בִּיהו"ה), דְּאִינוּן פְּרָפְרָאוֹת
 לְחֻכְמָה, נ' נוֹטְרִיקוֹן, ת' תְּמוּרָה, גִּימְטְרִיאוֹת
 דָּא אדנ"י יהו"ה, סְלִיק בְּחֻשְׁבֹן אָמ"ן, אהי"ה אדנ"י
 סְלִיק בְּחֻשְׁבֹן פ"ו אלהי"ם, דְּאִיהוּ פְּנ״י, מ"ה מ"ם
 ה"א, מ"ם ה"א בְּגִימְטְרִיא אלהי"ם, יו"ד ה"א וא"ו
 ה"א בְּגִימְטְרִיא מ"ה, וְדָא אִיהוּ עֶשֶׂר סְפִירוֹת
 בְּלִימ"ה, וְאִיהוּ מַעֲיֵד עַל יְחֻדָּא קְדִישָׁא, וּבְגִין דָּא
 מ"ה אַעֲיַדָּ (איכה ב יג).

לשון הקודש

תְּמוּרָה, גִּימְטְרִיאוֹת זֶה אדנ"י יהו"ה,
 עוֹלָה בְּחֻשְׁבֹן אָמ"ן, אהי"ה אדנ"י עוֹלָה
 בְּחֻשְׁבֹן שְׁמוֹנִים וְשִׁשָּׁה אֱלֹהִים, שְׁהוּא
 פְּנ״י, מ"ה - מ"ם ה"א, מ"ם ה"א
 בְּגִימְטְרִיא אֱלֹהִים, יו"ד ה"א וא"ו ה"א
 בְּגִימְטְרִיא מ"ה, וְזֶה עֶשֶׂר סְפִירוֹת
 בְּלִימ"ה, וְהוּא מַעֲיֵד עַל יְחֻדָּא הַקְּדוּשָׁא,
 וּמִשּׁוֹם זֶה מ"ה אַעֲיַדָּ.

הֶאֱחָבָה עַד שְׁתַּחֲפֵץ, וְהוּא מְרִיחַ רֵיחַ
 בְּשָׁנֵי תְּפֻחִים (וְהוּא רֵיחַ שֶׁל שְׁנֵי תְּפֻחִים), שְׁנַאֲמַר
 (ב) בְּהֵם וְרֵיחַ אַפְדָּ בְּתְפֻחִים, וּמַה הֵם?
 שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֱמֶת, וְהֵם שְׁנֵי רְמוּנִים, הָאָגוּז
 זֶה הַצְּדִיק, גְּנַת אָגוּז זֶה הַשְּׂכִינָה, וְזֶה
 שְׁאֶמַר שְׁלֹמָה אֵל גְּנַת אָגוּז יִרְדְּתֵי.
 גְּנַת ג' גִּימְטְרִיאוֹת (אדנ"י בִּיהו"ה), שְׁהֵן
 פְּרָפְרָאוֹת לְחֻכְמָה, נ' נוֹטְרִיקוֹן, ת' תְּמוּרָה,

דְּבַר אַחַר א"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י בְּגִימְטְרִיא
 שְׁכִינָה, בְּגִימְטָא דָא, א' זְמַנָּא חֲדָא, ב'
 תְּרִי זְמַנִּין, ג' תְּלַת זְמַנִּין, ד' אַרְבַּעַה זְמַנִּין, ה'
 חֲמִשׁ זְמַנִּין, ו' שִׁית זְמַנִּין, ז' שְׁבַעַה זְמַנִּין, ח'
 תְּמַנָּא זְמַנִּין, ט' תְּשַׁעַה זְמַנִּין, י' עֶשֶׂר זְמַנִּין,
 כָּלְהוּ סְלִקוּן לְחֻשְׁבֹן שְׁכִינָה. וְרוּא דְחֻשְׁבֹּנָא,
 לְקוּימָא דְלִית שְׁכִינָה נְחֲתָא פְּחוּת מֵעֲשָׂרָה, וְלֹא
 סְלִקָא לְמַעְלָה מֵעֶשֶׂר.

וְעוֹד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתֵּרִיָּה דְעֵלְמָא,
 וּמְלָאכִין לָא יִדְעוּן וְשָׂאֲלִין אֵיָּה מְקוּם
 כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ וְאֲשַׁכְּחִינָן לֵיהּ בְּגִימְטְרִיא מְקוּם
 נוּטְרִיקוֹן בְּגִימְטָא דָא, י' עֶשֶׂר זְמַנִּין מֵאַה, ה' חֲמִשׁ
 זְמַנִּין עֶשְׂרִין וְחֲמִשׁ, ו' שִׁית זְמַנִּין תְּלָתִין וְשִׁית ה'
 חֲמִשׁ זְמַנִּין עֶשְׂרִין וְחֲמִשׁ, בְּגִימְטְרִיא מְקוּם, וְעֲלִיָּה
 אָמְרוּ מְלָאכִיָּא בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהו"ה מִמְּקוּמוֹ (יחזקאל ג

לשון הקודש

פְּחוּת מֵעֲשָׂרָה, וְלֹא עוֹלָה לְמַעְלָה מֵעֶשֶׂר.
 וְעוֹד, הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְקוּמוֹ שֶׁל
 עוֹלָם, וְהַמְּלָאכִים לֹא יוֹדְעִים, וְשׂוֹאֲלִים
 אֵיָּה מְקוּם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, וּמַצְאֵנוּ אוֹתוֹ
 בְּגִימְטְרִיא מְקוּם נוּטְרִיקוֹן כְּמוֹ זֶה: י'
 עֶשֶׂר פְּעָמִים – מֵאַה, ה' חֲמִשׁ פְּעָמִים –
 עֶשְׂרִים וְחֲמִשׁ, ו' שִׁשׁ פְּעָמִים – שְׁלֹשִׁים
 וְשִׁשׁ, ה' חֲמִשׁ פְּעָמִים – עֶשְׂרִים וְחֲמִשׁ

דְּבַר אַחַר, א"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י
 בְּגִימְטְרִיא שְׁכִינָה, כְּמוֹ זֶה: א' פְּעַם
 אַחַת, ב' פְּעָמִים, ג' שְׁלֹשׁ פְּעָמִים, ד'
 אַרְבַּע פְּעָמִים, ה' חֲמִשׁ פְּעָמִים, ו' שִׁשׁ
 פְּעָמִים, ז' שְׁבַע פְּעָמִים, ח' שְׁמוֹנֶה
 פְּעָמִים, ט' תְּשַׁע פְּעָמִים, י' עֶשֶׂר פְּעָמִים,
 כָּלָם עוֹלִים לְחֻשְׁבֹן שְׁכִינָה, וְסוּד
 הַחֻשְׁבֹן, לְקוּיָם שְׂאִין שְׁכִינָה יוֹרְדָת

(ב) אֵת אַחֲרָיִךְ בְּגִמְטְרֵי־אוֹת דְּלִית לֹון הוֹשֵׁבֶךָ, בְּגִין
 דְּאֵינוֹן פְּרַפְרָאוֹת לַחֲכָמָה דְּלִית לָהּ סוּף, תְּמוּרוֹת
 אֵלֶיךָ אֶלְפָּא בִּיתוֹת פְּגוֹן כּוּז"ו בְּמוֹכּס"ו כּוּז"ו, דְּאֵינוֹן
 תְּמוּרוֹת (דברים ו ד) יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, וְאֵת
 תְּמוּרוֹת אַחֲרָיִךְ מִפְּמָה מִיָּנִין.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר וְהָא בְּתִיב (מלאכי ג ו) אֲנִי יְהו"ה
 לֹא שְׁנִיתִי, אָמַר לִיה בְּרִי, וְוִי לְבִנִי עֲלֵמָא
 דְּאֵינוֹן אֶטִּימִין לְפָא, דְּחֻשְׁבִּין דִּידְעִין וְלֹא יְדְעִין,
 וְדֵאִי אֲנִי אִיהִי שְׁכִינְתָא, הֲדָא הוּא דְבְּתִיב (ויקרא כו
 כא) וַיִּסְרְתִי אֶתְכֶם אֶף אָנִי, אִיהִי לֹא אֲשַׁתְּנִי וְלֹא
 אִיהִי תְּמוּרָה מִיָּנִיה בְּאַחֲרָא, וְאִיהוּ לֹא אֲשַׁתְּנִי וְלֹא
 אֲסַתְּתֵר מִיָּנִיה, אֲבָל לְגַבִּי חֵיבִיבֵא אֲשַׁתְּנִי קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא וְאֲסַתְּתֵר מִיָּנִיהוּ, הֲדָא הוּא דְבְּתִיב (דברים
 לב ט) אֲסַתְּרָה פָּנֵי מַהֵם אֲרָאָה מָה אַחֲרֵיכֶם, וְאֲמַאי

לשון הקודש

לֹא שְׁנִיתִי? אָמַר לוֹ: בְּנִי, אִוִי לְבִנִי
 הָעוֹלָם שְׁהֵם אֲטוּמֵי לֵב, שְׁחוֹשְׁבִים
 שְׁיִוְדָעִים וְלֹא יוֹדָעִים, וְדֵאִי אֲנִי, הִיא
 הַשְׁכִּינָה. זֶהוּ שְׁכִתּוּב וַיִּסְרְתִי אֶתְכֶם אֶף
 אֲנִי, הִיא לֹא מְשַׁתְּנָה וְאֵינָה תְּמוּרָה
 מִכֶּנֶן בְּאַחֲרָא, וְהוּא לֹא מְשַׁתְּנָה וְלֹא
 מְסַתְּתֵר מִכֶּנֶן, אֲבָל אֵל הַרְשָׁעִים
 מְשַׁתְּנָה הַקּוּדֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּמְסַתְּתֵר
 מַהֵם. זֶהוּ שְׁכִתּוּב אֲסַתְּרָה פָּנֵי מַהֵם

בְּגִמְטְרֵי־אֵת מְקוּם, וְעָלִיו אָמְרוּ הַמַּלְאָכִים
 בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהו"ה מִמְקוֹמוֹ, יֵשׁ אַחֲרֵים
 בְּגִמְטְרֵי־אוֹת שְׁאִין לְהֵם חֻשְׁבֹן, מִשּׁוּם
 שְׁהֵם פְּרַפְרָאוֹת לַחֲכָמָה שְׁאִין לָהּ סוּף,
 הַתְּמוּרוֹת אֵלוֹ אֶלְפָּא בִּיתוֹת, כְּמוֹ כּוּז"ו
 בְּמוֹכּס"ו כּוּז"ו, שְׁהֵן תְּמוּרוֹת יְהו"ה
 אֱלֹהֵינוּ יְהו"ה, וְיֵשׁ תְּמוּרוֹת אַחֲרוֹת
 מִפְּמָה מִיָּנִים.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: וְהִרִי כְּתוּב אֲנִי יְהו"ה

בְּגִין כִּי דוֹר תְּהֵפּוּכוֹת הָמָּה בְּנִים לֹא אִמּוֹן בָּם.

מִיָּד קָמוּ בְּלָחוּ חֲבֵרָא דְשָׁמְעוּ מַלְיָן אֱלִין, וְנָשְׁקוּ
 לִיהָ עַל רִישָׁיהָ, וְאָמְרוּ אֵלֶּיךָ לֹא אֶתִּינָא
 לְעֵלְמָא אֵלָּא לְמִשְׁמַע דָּא דִּינֵנוּ, הַדְּבָאֵי קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתָּיהָ לֹא אֶשְׁתַּנִּי דָּא מִן דָּא, אֲבָל
 לְגַבֵּי אַחֲרָנִין אֶשְׁתַּנִּי וְאֶסְתַּתֵּר, בְּכַמְּהָ לְבוּשֵׁין,
 וּבְכַמְּהָ פְּסוּיִין, וּבְכַמְּהָ קְלִיפִין, וּבְגִין דָּא אָמַר
 שְׁלֹמָה עָלָיו הַשְּׁלוֹם (שִׁיר ו' י"א) אֵל גִּנַּת אֲגוּז יִרְדְּתִי,
 דְּאִיהוּ הָוָה יָדַע בְּקְלִיפִין בְּלָחוּ, וּבְגִין דָּא לֹא שְׂבִיק
 אֶפִּילוּ מִינֵי דְכִשּׁוּף דְּלֹא יָדַע, בְּגִין דִּינְדַע (נ"א לְמַנְדַע)
 בְּקְלִיפִין. וְרַעֲיָא מְהִימְנָא אִיהוּ תַּבַּר כָּל קְלִיפִין,
 וְנָפִיק מִתַּמָּן מוֹחָא דְּאִיהוּ יְהו"ה לְאַרְבַּע סְטָרֵי
 דְּאֲגוּזָא, (דְּאִינּוֹן תְּהוּ וּבְהוּ וְהַשֶּׁךְ וְתְּהוּם), וּמְפָרְנִים מִנֵּיהָ
 לְהֵיכָל חוּלָה דְּאִיהִי אֲדָנִי, דְּבִאֱלִין קְלִיפִין דִּי

לשון הקודש

ומשום זה אמר שלמה, עליו השלום, אל
 גִּנַּת אֲגוּז יִרְדְּתִי, שהוא היה יודע את כל
 הקלפות, ומשום זה לא השאיר אפלו
 מיני כשוף שלא ידע, משום שידע (לדעת)
 את הקלפות, והרועה הנאמן ישבר את
 כל הקלפות, ומוציא משם המוח, שהוא
 יהו"ה, לארבעת צדדי האגוז, (שהם תהו ובהו
 וחשך ותהום), ומפרנס ממנו את אותה חולה
 שהיא אדני, שבקלפות הללו שבאגוז,

אראה מה אחריתם, ולמה? בגלל כי דור
 תהפוכות המה בנים לא אמון בם.

מִיָּד קָמוּ כָּל הַחֲבֵרִים שִׁשְׁמְעוּ אֶת
 הַדְּבָרִים הַלְלוּ, וְנָשְׁקוּ אוֹתוֹ עַל רִאשׁוֹ,
 וְאָמְרוּ, אֵלֶּיךָ לֹא בָּאֵנוּ לְעוֹלָם אֵלָּא לְשִׁמְעַ
 אֶת זֶה – דִּינֵנוּ, שׁוֹדְאֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 וְשְׂכִינְתּוֹ לֹא מִשְׁתַּנִּים זֶה מִזֶּה, אֲבָל
 לְאַחֲרֵים מִשְׁתַּנֵּה וּמִסְתַּתֵּר בְּכַמְּהָ
 לְבוּשִׁים, וּבְכַמְּהָ פְּסוּיִים, וּבְכַמְּהָ קְלִפּוֹת,

בְּאֵינֹן דְּאֵינֹן תְּהוּ וְבָהוּ וְחֻשְׁדָּ וְתַהוּם אָמַר (דברים לב)
 אֶסְתִּירָה פָּנַי מֵהֶם, וְאִית שְׁנוּיִין אַחֲרֵינִין לְטַב
 לְכָל חַד בְּפִיּוּם עוֹבְדֵיהּ. (דף עב ע"א) וּמְנִין אֶתְגַּלְיָא לֹון
 בְּדַמוֹת אַרְיָה, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (עמוס ג ח) אַרְיָה שָׁאֵג
 מִי לֹא יִירָא, וּמְנִין בְּדִיוֹקְנָא דְשׁוּר, הֲדָא הוּא
 דְכְּתִיב (דברים לג יז) בְּכוֹר שׁוּרוֹ הֲדָר לוֹ וְקִרְנֵי רְאִים
 קִרְנֵיו, וּזְמַנִּין בְּדִיוֹקְנָא דְנֶשֶׁר, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שם
 לב יא) בְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ, וּזְמַנִּין בְּדִיוֹקְנָא דְאָדָם סָבָא,
 בְּמָה דְאֶתְדַמֵּיָא לְאַלְיִן דְאָמְרֵי זֶה אֵלֵי וְאַנְהוּ (שמות
 טו ב), דְאֵיהוּ הִזָּה אֶתְדַמֵּיִן לֹון בְּדַמוֹת סָבָא, וְאֶתְמַר
 בָּהוּ (נ"א ביה) (דברים לב יג) וַיִּנְקְהוּ דְבֶשׂ מִסְלַע וְשָׁמֹן
 מִחֲלָמִישׁ צוּר, אָבָל לְאַלְיִן דְתִלְיִין מִנִּיהּ
 וּמִשְׁכִּינְתֵיהּ לֹא אֶשְׁתַּנִּי לְעוֹלָם.

וְאֵינֹן תְּמִוּרוֹת אֵינֹן רָזָא דְיִבּוּם, דְאֶתְמַר בָּהּ
 בִּיבְמָה (רות ד ז) עַל הַגְּאוּלָּה וְעַל הַתְּמוּרָה,

לשון הקודש

בְּדַמוֹת אָדָם זְקוּן, כְּמוֹ שְׁנִדְמָה לְאַלּוֹן,
 שְׁאָמְרוּ זֶה אֵלֵי וְאַנְהוּ, שְׁהוּא הִיָּה
 מִתְדַמָּה לְהֶם בְּדַמוֹת זְקוּן, וְנֶאמַר בְּהֶם (ב)
 וַיִּנְקְהוּ דְבֶשׂ מִסְלַע וְשָׁמֹן מִחֲלָמִישׁ צוּר,
 אָבָל לְאַלּוֹן שְׁתַּלּוּיִים מִמֶּנּוּ וּמִשְׁכִּינְתוֹ, לֹא
 מִשְׁתַּנָּה לְעוֹלָם.

וְאוֹתָן הַתְּמוּרוֹת הֵן סוּד הַיִּבּוּם, שְׁנֶאמַר
 בָּהּ בִּיבְמָה עַל הַגְּאוּלָּה וְעַל הַתְּמוּרָה,

שְׁהֶם תְּהוּ וְבָהוּ וְחֻשְׁדָּ וְתַהוּם, אָמַר
 אֶסְתִּירָה פָּנַי מֵהֶם, וַיֵּשׁ שְׁנוּיִים אַחֲרֵים
 לְטוֹב לְכָל אַחַד כְּפִי מַעֲשִׂיו. לְפַעֲמִים
 מִתְגַּלְהָ לְהֶם בְּדַמוֹת אַרְיָה, זֶהוּ שְׁכַתּוּב
 אַרְיָה שָׁאֵג מִי לֹא יִירָא, לְפַעֲמִים בְּדַמוֹת
 שׁוּר, זֶהוּ שְׁכַתּוּב בְּכוֹר שׁוּרוֹ הֲדָר לוֹ
 וְקִרְנֵי רְאִים קִרְנֵיו, וְלְפַעֲמִים בְּדַמוֹת נֶשֶׁר,
 זֶהוּ שְׁכַתּוּב בְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ, וְלְפַעֲמִים

לְקַיִּים כָּל דְּבַר שֶׁלֹּף אִישׁ נִעְלוּ וְנָתַן לְרַעְהוּ,
 בְּהֵחֳזָא נֵעַל דְּנָתַן לְרַעְהוּ אִית תְּמוּדָה, וְשִׁנּוּי רְצוֹן,
 וְתַמָּן צָרִיךְ שְׁנוּי מָקוּם וְשִׁנּוּי הַשֵּׁם וְשִׁנּוּי מַעֲשֵׂה
 לְקַיִּים כָּל דְּבַר, נֵעַל אִיהוּ גּוֹפֵא.

וְאַמַּאי בְּחִלְיַצַת נֵעַל דְּנָתַן לְרַעְהוּ אִית תְּמוּדָה
 וְשִׁנּוּי, אָמַר סָבָא חֲדָא, רַבִּי רַבִּי, לֹא
 תִּימָא חָבִי, אֵלָא אַמַּאי חִלְיַצָה בְּנֵעַל, אֵלָא אִיהוּ
 קְלִיפָה לְאַתְמָרָא בְּהָ לְאַשְׁתַּזְבָּא מִיְהִי, וְלֹא
 אֲשֶׁתְמוּדַע לְגַבִּי מְקַטְרֵגִין דִּילִיָּה, וּבְחִלְיַצָה דְנֵעַל
 חֲלִץ לִיָּה י"ה, וּבְגִין דָּא שֶׁלֹּף אִישׁ נִעְלוּ וְנָתַן
 לְרַעְהוּ, נֵעַל ו', גֵּן נֵעַל, דְּאִיהוּ בֵּן י"ה, לְאַעְלָא בֵּין
 ו"ה, וְדָא אִיהוּ חֲלִץ י"ה.

וּבְמִשְׁחָה אֲתָמַר בִּיָּה (שמות ג ה) שֶׁל נִעְלִיךְ מֵעַל
 רִגְלִיךְ, דָּא בְּהַפּוּכָא דְאַחֲרֵינִין, דְּלֹא צָרִיךְ
 לְאַתְחִזְיָא קַדָּם שְׂכִינְתָּא בְּקְלִיפָה, וְרִזָּא דְמַלְחָה בֵּין

לשון הקודש

אֵלָא הִיא תְּקַלְפָה לְהַסְתַּתֵּר בְּהָ לְהַנְצִיל
 מִמֶּנּוּ, וְלֹא נִודַע אֵל הַמְּקַטְרֵגִים שְׁלוֹ,
 וּבְחִלְיַצָה שֶׁל נֵעַל חוֹלֵץ לוֹ י"ה, וּמִשּׁוּם זֶה
 שֶׁלֹּף אִישׁ נִעְלוּ וְנָתַן לְרַעְהוּ, נֵעַל ו', גֵּן
 נֵעַל, שֶׁהוּא בֵּן י"ה, לְהַכְנִים בֵּין ו"ה, וְזֶהוּ
 חֲלִץ י"ה.

וּבְמִשְׁחָה נֶאֱמַר שֶׁל נִעְלִיךְ מֵעַל רִגְלִיךְ,
 זֶה בְּהַפּוּךְ שֶׁל אַחֲרֵים, שֶׁלֹּא צָרִיךְ

לְקַיִּים כָּל דְּבַר, שֶׁלֹּף אִישׁ נִעְלוּ וְנָתַן
 לְרַעְהוּ, בְּאוֹתָהּ נֵעַל שְׁנָתַן לְרַעְהוּ יֵשׁ
 תְּמוּדָה וְשִׁנּוּי רְצוֹן, וְשֵׁם צָרִיךְ שְׁנוּי מָקוּם
 וְשִׁנּוּי הַשֵּׁם וְשִׁנּוּי מַעֲשֵׂה לְקַיִּים כָּל דְּבַר,
 הַנֵּעַל הוּא הַגּוֹפֵא.

וְלָמָּה בְּחִלְיַצַת נֵעַל שְׁנָתַן לְרַעְהוּ יֵשׁ
 תְּמוּדָה וְשִׁנּוּי? אָמַר זְקֵן אַחַד: רַבִּי רַבִּי,
 אֵל תֹּאמַר כְּהָ, אֵלָא לָמָּה חִלְיַצָה בְּנֵעַל?

אֵין לָבֵא אֶל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּלְבוּשׁ שָׁק (אסתר ד ב), וְלִגְבֵי
 אֲבָהֶן לֹא אֶתְחַזֵּיא אֶלָּא בְּנִעָלִים, הֲדָא הוּא דְכִתְיב
 (שיר ז ב) מַה יָּפוּ פְּעָמֶיךָ בְּנִעָלִים בַּת נְדִיב, אֲבָל לִגְבֵי
 מֹשֶׁה בְּלֹא כְּסוּיָא כָּלֵל, וְרִזָּא דְמֶלֶךְ וְאָרָא אֶל
 אֲבָרְהָם אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵ"ל שַׁד"י, וְשָׁמִי
 יְהו"ה לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם (שמות ו ג), וּמֹשֶׁה אֶתְמַר בֵּיה
 (שם ג יג) וְאָמְרוּ לִי מִ"ה שָׁמ"ו מִ"ה אֹמֵר אֵלֵיהֶם.

וְעוֹד אֲמַאי צָרִיךְ חֲלִיעָה בְּנַעַל בְּאִשָּׁה, בְּגִין
 דְּמָאן דִּימּוֹת בְּלֹא בַר אִיהוּ קָשִׁיר בְּרַגְלֵיה
 דִּיבָּם, וְרִזָּא דְמֶלֶךְ הוּא יְשׁוּפְךָ רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפְנֵנו
 עָקֵב (בראשית ג יד), וּבְגִין דְּלֹא יָמִית לִיה חוּיָא דְאִיהוּ
 כְּרוּךְ עַל עָקְבוֹ, צָרִיךְ לְחַלּוֹץ לִגְבֵי נַעַל דְּאֶתְתָּא,
 וְאֶתְפַּטֵּר הַהוּא חוּיָא בְּנִיה.

לשון הקודש

וְאָמְרוּ לִי מַה שָׁמ"ו מִ"ה אֹמֵר אֵלֵיהֶם.
 וְעוֹד, לָמָּה צָרִיךְ חֲלִיעָה בְּנַעַל בְּאִשָּׁה?
 מִשּׁוּם שְׁמֵי שְׂיִמּוֹת כְּלִי בֶן, הוּא קָשִׁיר
 בְּרַגְלוֹ לִבָּם, וְסוּד הַדְּבָר - הוּא יְשׁוּפְךָ
 רֹאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפְנֵנו עָקֵב, וּכְדִי שְׁלֹא
 יָמִית אוֹתוֹ הַנְּחָשׁ שֶׁהוּא כְּרוּךְ עַל עָקְבוֹ,
 צָרִיךְ לְחַלּוֹץ לִגְבֵי נַעַל שֶׁל אִשָּׁה, וּנְפַטֵּר
 מִמֶּנּוּ אוֹתוֹ הַנְּחָשׁ.

לְהִרְאוֹת לְפָנָי הַשְּׂכִינָה עִם קְלִפָּה, וְסוּד
 הַדְּבָר - כִּי אֵין לָבֵא אֶל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ
 בְּלְבוּשׁ שָׁק, וְלֹאֲבוֹת לֹא נִרְאָה אֶלָּא
 בְּנִעָלִים, זֶהוּ שְׂפָתוֹב מַה יָּפוּ פְּעָמֶיךָ
 בְּנִעָלִים בַּת נְדִיב, אֲבָל לְמֹשֶׁה כְּסוּי
 כָּלֵל, וְסוּד הַדְּבָר - וְאָרָא אֶל אֲבָרְהָם
 אֶל יִצְחָק וְאֶל יַעֲקֹב בְּאֵ"ל שַׁד"י וְשָׁמִי
 יְהו"ה לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם, וּבְמֹשֶׁה נֹאמֵר

וְכֹלֵא עַל הַהֵיִא טָפָה דְאֵיהִי י' דְפָרַח מִן יַעֲקֹב
 לְאַתְרֵיהּ, וַיַּעֲקֹב בְּגִין דָּא קָנָה מֵיָהּ
 בְּכִרוּתָא, לְאַחֲזָרָא י' לְאַתְרֵיהּ, דְאֵיהִי טָפָה בּוֹכְרָא,
 דְבָהּ תָּאב אָדָם, וּפְרַח מֵיָהּ וְאַשְׁתָּאֵר יַחִיד בְּלֹא
 עֶזְרָא, וּבְגִין דָּא אָמַר (תהלים מט ו) לָמָּה אֵירָא בְיָמַי רַע
 עֵוֹן עַקְבֵי יְסוּבְנֵי, וּבְגִין דָּא אֵיתִי לִיה קוּדְשָׁא בְרִידָא
 הוּא תִלַּת זְמַנִּין לְאָדָם קְדַמָּאָה בְּגִלְגּוּלָא, הֵדָּא הוּא
 דְכָתִיב (איוב לג כט) הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל אֵ"ל פְּעַמִּים
 שְׁלֹשׁ עִם גֹּבֵר, וְדָא אֵיהוּ שְׁנוּי מָקוּם וְשְׁנוּי הַשֵּׁם
 וְשְׁנוּי מַעֲשֵׂה.

וְעַל הַהֵיִא טָפָה אֶתְמַר בָּהּ (שיר ז ב) מַה יָּפוּ פְּעַמִּיךָ
 בְּנַעֲלִים בַּת נְדִיב, וְאַתְדַּבְּקַת בְּיַעֲקֹב, וְאַפִּיקַת
 מֵיָהּ י"ב שְׁבַטִין, הֵדָּא הוּא דְכָתִיב (תהלים קכב ד) שְׁבַטֵי
 י"ה עֵדוּת לְיִשְׂרָאֵל, דְאֶתְמַר בֵּיה אָדָם יִשְׂרָאֵל,
 וּבְהַהוּא זְמַנָּא רְוּחַ יַעֲקֹב מַה דְאָבִיד דְאֵיהוּ י'

לשון הקודש

פְּעַמִּים בְּגִלְגּוּל. זְהוּ שְׁכָתוּב הֵן כָּל אֱלֹהִים
 יַפְעֵל אֵ"ל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם גֹּבֵר, וְזְהוּ
 שְׁנוּי מָקוּם וְשְׁנוּי הַשֵּׁם וְשְׁנוּי מַעֲשֵׂה.
וְעַל אוֹתָהּ טָפָה נֶאֱמַר בָּהּ מַה יָּפוּ
 פְּעַמִּיךָ בְּנַעֲלִים בַּת נְדִיב, וְנִדְבָקָה
 בְּיַעֲקֹב, וְהוֹצִיָּאָה מִמֶּנּוּ שְׁנַיִם עֶשְׂרִים
 שְׁבַטִים. זְהוּ שְׁכָתוּב שְׁבַטֵי י"ה עֵדוּת
 לְיִשְׂרָאֵל, שְׁנֵאמַר בּוֹ אָדָם יִשְׂרָאֵל,

וְחַפְלָא עַל אוֹתָהּ טָפָה, שְׁהֵיִא י', שְׁפָרְחָה
 מִיַּעֲקֹב לְמָקוּמוֹ, וַיַּעֲקֹב בְּגִלְגַּל זְהוּ קָנָה
 מִמֶּנּוּ אֶת הַבְּכוֹרָה, לְהַחֲזִיר י' לְמָקוּמָהּ,
 שְׁהֵיִא טָפָה בְּכוֹרָה, שְׁבָהּ חֲטָא אָדָם
 וּפְרַחָה מִמֶּנּוּ, וְנִשְׁאָר יַחִיד בְּלֵי עֶזְרָא,
 וּמִשּׁוּם זְהוּ אָמַר לָמָּה אֵירָא בְיָמַי רַע עֵוֹן
 עַקְבֵי יְסוּבְנֵי, וּמִשּׁוּם זְהוּ הִבְיָא הַקְדוּשָׁא
 בְּרוּךְ הוּא אֶת אָדָם הָרֵאשׁוֹן שְׁלֹשׁ

מִיַּעֲקֹב, הָדָא הוּא דְכְתִיב (בראשית לב כט) לֹא יַעֲקֹב
יֹאמֵר עוֹד שְׂמֹךְ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל.

בְּאַבְרָהָם שׁוֹיב מִסָּם הַמּוֹת, חוֹבָא דְאָדָם,
גִּיהֶנָם, נְחָשׁ, אִשְׁתּוּ זְנוּנִים דְּאִתְמַר בֵּיה
(שמות כ יד) לֹא תִנְאָף. בְּיַצְחָק שׁוֹיב מֵאֵל אַחַר דְּאִתְמַר
בֵּיה (שם יג) לֹא תִרְצֵחַ. בְּיַעֲקֹב אֲשַׁבַּח אֶת־רַ לְיַנְקָא
(נ"א לְנִקְאָה) בְּנֵי, וְדָא שְׁנַי מְקוּם, וְלִית חַד מְנִיְהוּ
דְּלֹא אִתְבְּלִיל בְּתַלְתָּא, לְקִימָא הֵן כָּל אֵלֵהּ יַפְעֵל
א"ל פְּעַמִּים שְׁלוֹשׁ עִם גְּבַר (איוב לג כט).

קָם סָבָא וְאָמַר רַבִּי רַבִּי בְּמַאי אִוְקִימָתָא סוּד
יְבוּם וַחֲלִיצָה, דְּהָא בְּרִירָא דְּמִלָּה שְׂמַעְנָא,
אָמַר לִיה מַה דְּשְׂמַעְתָּ אִימָא, אָמַר וְדָאי בְּרִירָא
דִּיבּוּם אֲשַׁבַּח אֶתְרָא הֵהִיא נְשִׁמְתָא עֲרִטִילָאָה,
הָדָא הוּא דְכְתִיב (תהלים פד ד) גַּם צִפּוֹר מִצְאָה בַּיִת,
וְדָא נֶפֶשׁ דְּאִתְיָא בְּגִלְגּוּל זְמַנָּא קַדְמָאָה, וְדִרְזֹר קֹן

לשון הקודש

אחד מהם שלא נכלל בפשלושה, לקנים הן
כל אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם
גְּבַר.

קָם זְמַן וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, בְּמַה הַקִּימוֹת
הַסּוּד שֶׁל יְבוּם וַחֲלִיצָה, שְׁהָרִי בְּרוּר
הַדְּבָר שְׂמַעְתִּי? אָמַר לוֹ: מַה שְׂשַׁמְעַתָּ
אָמַר. אָמַר: וְדָאי בְּסוּד הַיְבוּם מִצְאָה
מְקוּם אוֹתָהּ נְשִׁמָּה עֲרִטִילָאִית, זְהוּ

ובאותו זמן הרויח יעקב מה שאבד,
שהוא י' מייעקב. זהו שפכתוב לא יעקב
יֹאמֵר עוֹד שְׂמֹךְ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל.

בְּאַבְרָהָם הַצִּיל מִסָּם מוֹת, חֲטָאוּ שֶׁל
אָדָם, גִּיהֶנָם, נְחָשׁ, אִשְׁתּוּ זְנוּנִים שְׁנַנְאָמַר
בֵּיה לֹא תִנְאָף. בְּיַצְחָק הַצִּיל מֵאֵל אַחַר
שְׁנַנְאָמַר בּוֹ לֹא תִרְצֵחַ. בְּיַעֲקֹב מִצְאָה מְקוּם
לְהַיִּיבִיק (לנקות) בְּנֵי, וְזֵה שְׁנַי מְקוּם, וְאִין

לָהּ (שם), דָּא רוּחָא דִּיאֲתִיא בְּגִלְגּוּלָא זְמָנָא תְּנִינָא,
 אֲשֶׁר שָׂתָה אֶפְרוּחֶיהָ (שם), דָּא נִשְׁמָתָא דִּיאֲתִיא
 בְּגִלְגּוּלָא זְמָנָא תְּלִיתָא, וּמִינָה נִפְקִין אֶפְרוּחִין
 דִּיאִינוּן בְּנוּן, וּבְרִזָּא דִּיבּוּם פְּלָהוּ תְּלַת נְחִתִּין בְּבַת
 אַחַת, הָדָא הוּא דְכֻתִּיב (איוב לד יד) אִם יֵשִׁים אֱלֹו
 לְבוּ רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ (דף עב ע"ב) אֱלֹו יֵאֲסוּף, לְבוּ דְתַמָּן
 נֶפֶשׁ, רוּחַ בְּכַנְפֵי רִיאָה, נִשְׁמָתָא בְּמוּחָא, וּכְלָהוּ
 חַד בְּקִשּׁוּרָא חָדָא, אֲבָל חֲלִיצָה אִיהִי שׁוֹבַת הֵהִיא
 נִשְׁמָתָא וְרוּחָא וְנֶפֶשָׁא דִּיאִינוּן קְטִירִין בְּתַלַּת
 קִשּׁוּרִין דְּחַוִּיא, וְרִזָּא דְּמִלָּה נֶפְשֵׁנוּ כְּצַפּוּר נְמִלְטָה
 מִפַּח יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁפָּר וְאַנְחֵנוּ נְמִלְטָנוּ (תהלים קכד)
 ט, קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּדִי לְנִשְׁקָא לִיהּ, פָּרַח מִיַּד
 וְלֹא אֲתַחֲזִי.

(תקון כ"ז נדפס בהקדמה כי שם ביתו).

לשון הקודש

יֵאֲסוּף. לְבוּ שְׁשֵׁם הַנֶּפֶשׁ, הָרוּחַ בְּכַנְפֵי
 רִאָה, הַנִּשְׁמָתָא בְּמוּחָא, וְכָלִים אַחַד בְּקִשּׁוּר
 אַחַד, אֲבָל חֲלִיצָה מְצִילָה אוֹתָהּ נִשְׁמָתָא
 וְרוּחַ וְנֶפֶשׁ, שְׁהִם קִשּׁוּרִים בְּשִׁלְשָׁה
 קִשּׁוּרִים שֶׁל הַנְּחָשׁ, וְסוּד הַדְּבָר – נֶפְשֵׁנוּ
 כְּצַפּוּר נְמִלְטָה מִפַּח יוֹקְשִׁים הַפַּח נִשְׁפָּר
 וְאַנְחֵנוּ נְמִלְטָנוּ. קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּדִי
 לְנִשְׁקָא אוֹתוֹ, פָּרַח מִיַּד וְלֹא נִרְאָה.

שְׁפָתוֹב גַּם צַפּוּר מְצָאָה בֵּית, וְזוּ הַנֶּפֶשׁ
 שְׁפָאָה בְּגִלְגּוּל פַּעַם רִאשׁוֹנָה, וְדָרוּר קִין
 לָהּ – זוּ רוּחַ שְׁפָאָה בְּגִלְגּוּל פַּעַם שְׁנִיָּה,
 אֲשֶׁר שָׂתָה אֶפְרוּחֶיהָ – זוּ נִשְׁמָתָא שְׁפָאָה
 בְּגִלְגּוּל פַּעַם שְׁלִישִׁית, וּמִמְנָה יוֹצֵאִים
 אֶפְרוּחִים שְׁהִם בְּנוּם, וּבְסוּד הַיּוּבּוּם כָּל
 הַשְּׁלֵשׁ יוֹרְדִים בְּבַת אַחַת, זְהוּ שְׁפָתוֹב
 אִם יֵשִׁים אֱלֹו לְבוּ, רוּחוֹ וְנִשְׁמָתוֹ אֱלֹו

תְּקוּנַת עֲשָׂרִין וְתַמְנִיָּא

בְּרֵאשִׁית בֵּיה תִּלְת פְּקוּדִין, חַד יִרְאֵת יְהו"ה
 בְּגוּוֹנָא דָּא בְּרֵאשִׁית יִרְ"א בְּשֵׁת וְהָא
 אוֹקְמוּהוּ, תְּנִינָא בְּרִית בְּגוּוֹנָא דָּא בְּרֵאשִׁית בְּרִית
 א"ש, תְּלִיתָאָה שַׁבַּת בְּגוּוֹנָא דָּא שַׁבַּת יִרְ"א.

פְּקוּדָא קְדָמָאָה יִרְאֵת יְהו"ה, עָלִיָּה אֲתָמַר (ישעיה

לג ו) יִרְאֵת יְהו"ה הִיא אוֹצְרוֹ, וְעוֹד אֲתָמַר

בָּה (משלי א ז) יִרְאֵת יְהו"ה רֵאשִׁית דָּעַת, רֵאשִׁית

חֲכָמָה יִרְאֵת יְהו"ה (תהלים קיא י), וּבְנִדְאֵי מָאן דְּלִית

בֵּיה דְּחִילוֹ דְּאִיהוּ אוֹצְר, לִית תַּפְּן חֲכָמָה, אוֹצְרָא

דְּהֵאֵי חֲכָמָה אִיהֵי ב', וּבְתַקּוּנָא אֲחֵרָא בְּרֵאשִׁית ב'

רֵאשִׁית, נְקוּדָה בְּהַכְּלִיָּה, עָלִיָּה אֲתָמַר (שיר ד יב) גִּין

נְעוּל אַחוּתֵי כֻּלָּה גַּל נְעוּל מַעֲיָן חֲתוּם, גִּין אִיהוּ

אוֹרֵיָתָא דְּבִכְתָּב, דְּאִיהוּ גִּין סְדָרִים דְּאוֹרֵיָתָא, גַּל

אִיהוּ אוֹרֵיָתָא דְּבַעַל פָּה, וְתַרְוֵיהוּ ב' מְבַרְאשִׁית,

לשון הקודש

תְּקוּנַת עֲשָׂרִים וְשִׁמּוֹנָה

נְאָמַר בָּה יִרְאֵת יְהו"ה רֵאשִׁית דָּעַת,

רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְהו"ה, וּבְנִדְאֵי מִי

שְׂאִין בּוֹ יִרְאֵת, שְׂהִיא אוֹצְר, אִין שָׁם

חֲכָמָה. הַאוֹצְר שֶׁל הַחֲכָמָה הַזֶּה הִיא ב'.

וּבְתַקּוּנַת אַחַר, בְּרֵאשִׁית ב' רֵאשִׁית, נְקוּדָה

בְּהִיכְלוֹ, עָלִיָּה נְאָמַר גִּין נְעוּל אַחוּתֵי כֻּלָּה

גַּל נְעוּל מַעֲיָן חֲתוּם, הַגִּין הוּא תוֹרָה

שֶׁבְּכַתָּב, שְׂהוּא גִּין סְדָרִים שֶׁל הַתּוֹרָה,

בְּרֵאשִׁית, בּוֹ שְׁלֹש מַצּוֹת, הָאֲחַת –

יִרְאֵת יְהו"ה כְּמוֹ זֶה: בְּרֵאשִׁית יִרְ"א

בְּשֵׁת, וְחָרִי פְּרִשׁוּהוּ. הַשְּׁנִיָּה – בְּרִית

כְּמוֹ זֶה: בְּרֵאשִׁית בְּרִית א"ש. שְׁלִישִׁית

– שַׁבַּת כְּמוֹ זֶה: שַׁבַּת יִרְ"א.

מַצְנָה רֵאשׁוּנָה יִרְאֵת יְהו"ה, עָלִיָּה

נְאָמַר יִרְאֵת יְהו"ה הִיא אוֹצְרוֹ, וְעוֹד

מעין חתום דא ראשית נקודה בהיכליה.

ובמאי איהו חתום, באות ו', ואתעבדת ב' עם
 חתימו דו' ב, מה דהנה ב' אתעבדת ב,
 יין סתום וחתום, יינא דאורייתא סתים וחתים
 דלא יעול נוכראה תמן, ודא יין המשומר בענביו
 מששת ימי בראשית, ולא למגנא תקינו מארי
 מתניתין, חתימת יין דלא יתנסף ויתערב בסטרא
 אחרא, ועל האי יין אתמר (תהלים קמו יב) לא עשה בן
 לכל גוי ומשפטים כל ידעום, כ"ן ודאי י"ן שבועין
 אנפין דאורייתא, ועליהו אתמר (שם כה יד) סוד
 יהו"ה ליריאיו.

קנקן דהאי י"ן דא לפא דבר נש, אם הוא
 קנקנא חדתא ואתנסף ביין נסף דאיהו
 יצרא בישא, צריך תלתא זמנין הדחה, והן כל

לשון הקודש

בראשית, ולא לחנם תקנו בעלי המשנה,
 חתימת יין שלא התנסף ויתערב בצד
 האחר, ועל היין הזה נאמר לא עשה בן
 לכל גוי ומשפטים כל ידעום, כ"ן ודאי
 י"ן, שבועים הפנים של התורה, ועליהם
 נאמר סוד יהו"ה ליראיו.

חנקנן של היין הזה זה לבו של אדם,
 שאם הוא קנקן חדש והתנסף ביין נסף,

גל הוא תורה שבעל פה, ושניהם ב'
 מבראשית, מעין חתום זו ראשית נקדה
 בהיכלו.

ובמה הוא חתום? באות ו', ונעשית ב'
 עם החתימה של ו' ב, מה שהיה ב'
 נעשתה ב, יין סתום וחתום, יינה של
 תורה סתום וחתום שלא יכנס נכרי
 לשם, וזה יין המשומר בענביו מששת ימי

אֵלֶּה יַפְעַל אֵ"ל פַּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם גְּבַר (איוב לג כט),
 וְלֹא לְמוֹנָא תְקִינוּ בְּכּוּם דְּבִרְכָה אוֹף הָכִי הִדְחָה
 וְשְׁטִיפָה, הִדְחָה מִבְּפָנִים שְׁטִיפָה מִבְּחוּץ, לְמַהוּ
 תּוֹכוֹ בְּבֵרוּ, וְרָזָא דְּמִלָּה וְטַהְרוּ וְקִדְשׁוּ (ויקרא טז יט),
 וְכַד אִיהוּ קִנְקֵן דְּאִיהוּ לְבָא דְּכִיָּא מְלֻגָּא וּמְלֻבָּר,
 שְׂרִיא תַמְן חֲכָמָה, דְּאִתְמַר בָּהּ (משלי ח כב) יְהו"ה קִנְיֵי
 רֵאשִׁית דְּרַבּוּ קִנְיֵי אִיהוּ קִנְקֵן וְדֵאֵי, וְאִם הֵאֵי קִנְקֵן
 אִיהוּ דְּכִיָּא, אִתְמַר בֵּיהּ וְנִקְהָ, וְאִם לֹא לֹא יִנְקָה
 כָּל הַנוֹגֵעַ בָּהּ (שם ו כט).

וְקִנְקֵן דְּבֵר נִשׁ דָּא אִתְתָּא, וְאִיהוּ כּוּם, הָכִי
 צְרִיכָה שְׁטִיפָה וְהִדְחָה, אִם הִיא כּוּם
 דְּבִרְכָה, וְעֵלָה אִתְמַר (יחזקאל מד ל) לְהַנִּיחַ בְּרָכָה אֶל
 בֵּיתְךָ, וְאִם לֹא אִתְקַרִיאת כּוּם הַתְּרַעְלָה, וְיִין דִּילָהּ
 עֲלִיָּה אִתְמַר (משלי לא ו) תִּנּוּ שֶׁכֶר לְאוּבַד וְיִין לְמַרִי
 נֶפֶשׁ וְכו', שְׂדִים דִּילָהּ אֵינּוּן אֲשֶׁכּוּלוֹת מְרוּרוֹת,

 לשון הקודש

יהו"ה קנני ראשית דרבב, קנני הוא קנן
 ודאי, ואם הקנן הזה הוא זך, נאמר בו
 ונקמה, ואם לאו, לא ינקמה כל הנגע בה.
 וקנן של אדם זו האשה, והוא כוס, כך
 צריכה שטיפה והדחה, אם היא כוס של
 ברכה, ועליה נאמר, להניח ברכה אל
 ביתך, ואם לאו, נקראת כוס התרעלה,
 ועל היין שלה נאמר תנו שכר לאובד ויין

שהוא יצר הרע, צריך שלש פעמים
 הדחה, והן כל אלה יפעל א"ל פעמים
 שלוש עם גבר, ולא להנם תקנו כוס של
 ברכה אף כך הדחה ושטיפה, הדחה
 מבפנים ושטיפה מבחוץ, להיות תוכו
 כבדו, וסוד הדבר - וטהרו וקדשו,
 וכאשר הקנן, שהוא לב זך מבפנים
 ומבחוץ, שורה שם חכמה, שנאמר בה

אָבֵל יִינן דְּכּוּס דְּבִרְכָה עָלֶיהָ אֲתָמַר (תהלים קד טו) וַיִּין
 יִשְׁמַח לְבַב אָנוּשׁ דְּתַמָּן דְּתַמָּן פְּקוּדֵי יְהו"ה יִשְׁרִים
 מְשַׁמְחֵי לֵב (שם יט טו), דְּאִינוּן אֲשִׁבּוּלוֹת דִּילָהּ.

תְּקוּנַת עֲשָׂרִין וְתִשְׁעַ

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, ב' נְקוּדָה בְּהִיבְלִיהָ,
 עָלֶיהָ אֲתָמַר (שיר ד יב) גֵּן נְעוּל אַחוּתֵי
 כְּלָה גַל נְעוּל מְעֵן חָתוּם, מָאן מְעֵן חָתוּם דָּא
 נְקוּדָה, מָאן נִיהוּ נְעוּל (דף עג ע"א) דִּילָהּ, דָּא ו' דְּסָתִים
 לְהִיבְלָא וּבָה אֲתַעְבִּיד ׀ סְתִימָא, אִיהִי ׀ רַבְתָּא
 מְלַסְרָבָה הַמְשָׁרָה (ישעיה טו), וְהֵאֵי נְקוּדָה עָלָהּ אֲתָמַר
 וְנַעֲלָמָה מְעֵינִי כָּל חַי וּמְעוּפָה הַשָּׁמַיִם (איוב כח כא)
 נְסַתְרָה, וְהֵאֵי נְקוּדָה מְסַטְרָא דִּימִינָא אֲתַקְרִיאַת
 אַהֲבָה, וּמְסַטְרָא דְשִׁמְאָלָא אֲתַקְרִיאַת יְרָאָה,
 וּמְסַטְרָא דְעַמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא אֲתַקְרִיאַת תּוֹרָה,

לשון הקודש

גַל נְעוּל מְעֵן חָתוּם. מִי הַמְעֵן חָתוּם? זו נְקוּדָה. מִי הוּא הַנְעוּל שְׁלָהּ? זֶה ו' שְׁסָתוּם לְהִיבְלָא, וּבוּ נַעֲשִׂית ׀ סְתוּמָה, הִיא ׀ גְּדוּלָה מְלַסְרָבָה הַמְשָׁרָה, וְעַל הַנְקוּדָה הַזֹּאת נֶאֱמַר וְנַעֲלָמָה מְעֵינִי כָּל חַי וּמְעוּפָה הַשָּׁמַיִם נְסַתְרָה, וְהַנְקוּדָה הַזֹּאת מְצַד הַיְמִין נְקִרְאת אַהֲבָה, וּמְצַד הַשְּׂמָאל נְקִרְאת יְרָאָה, וּמְצַד הָעַמּוּד הָאֲמַצְעִי

לְמִרְי נְפֶשׁ וְכוּי. הַשָּׂדִים שְׁלָהּ הֵן אֲשִׁבּוּלוֹת מְרוּרוֹת, אָבֵל הַיִּינן שֶׁל בּוּם שֶׁל בְּרִכָּה עָלָיו נֶאֱמַר וַיִּין יִשְׁמַח לְבַב אָנוּשׁ, שְׁשֵׁם פְּקוּדֵי יְהו"ה יִשְׁרִים מְשַׁמְחֵי לֵב, שְׁהֵם הָאֲשִׁבּוּלוֹת שְׁלָהּ.

תְּקוּנַת עֲשָׂרִים וְתִשְׁעַ

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, ב' נְקוּדָה בְּהִיבְלָא, עָלֶיהָ נֶאֱמַר גֵּן נְעוּל אַחוּתֵי כְּלָה

ואיהי מצוה, דעמודא דאמצעייתא כליל תרנייהו,
 בגין דאיהו ו' כליל י"ה דאינון לימינא ושמאלא,
 ואיהו ו' באמצעייתא כליל תרנייהו, ושכינתא
 תתאה מצוה כלילא מארבע אתוון, איהי
 אתקריאת י' מסטרא דחכמה, ה' מסטרא דאימא
 עלאה, ואתקריאת תורה מסטרא דעמודא
 דאמצעייתא, הדיא הוא דכתיב (משלי ח כב) יהו"ה קנני
 ראשית דרבו, דרבו דרדו ו', קנני דאיהו קן דילה,
 ובגין דאיהי כלילא מבליהו ארבע אתקריאת מצוה,
 מ"ן באותיות א"ת ב"ש איהו י"ה, י"ם ה"ן, ובה
 כלילן פקודין דעשה ולא תעשה, פקודין דלא
 תעשה מסטרא דדין דאיהו אלהי"ם דתמן י"ה,
 ועלה אתמר (שמות ג טו) זה שמי וזה אוקמוהו,
 פקודין דעשה מסטרא דימינא דאיהו רחמי
 דכלילן באברהם, ועלייהו אתמר (חבקוק ג ב) ברוגז
 רחם תזכור.

לשון הקודש

מהצד של העמוד האמצעי. זהו שכתוב
 יהו"ה קנני ראשית דרבו, דרבו דרדו ו',
 קנני שהוא הקן שלה, ומשום שהיא
 כלולה מכל הארבע, נקראת מצוה. מ"ן
 באותיות א"ת ב"ש הוא י"ה, י"ם ה"ן,
 ובה כלולים מצוות עשה ולא תעשה.
 המצוות של לא תעשה מצד הדין שהוא

נקראת תורה, והיא מצוה, שהעמוד
 האמצעי כולל את שניהם, משום שהו'
 כולל את י"ה, שהם לימין ולשמאל, והו'
 באמצע כולל את שניהם, והשכינה
 התחתונה מצוה הכלולה מארבע
 אותיות, היא נקראת י' מצד החכמה, ה'
 מצד האם העליונה, ונקראת תורה

קָם סָבָא חַד מִבֵּתֵר טוֹלָא (פּוֹתְלָא), וְאָמַר רַבִּי
 רַבִּי בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא, קוּם אֲדִלִּיק שְׂרָגָא
 דְּאִיהִי מַצּוֹה, שְׂכִינְתָא קַדִּישָׁא, דְּעָלָה אֲתָמַר (ויקרא
 ו') אֵשׁ תָּמִיד תִּזְקַד עַל הַמִּזְבֵּחַ לֹא תִכָּבֵה, וְעָלָה
 אֲתָמַר (שמות כז כ) לְהַעֲלֹת נֵר תָּמִיד, נֵר יְהוָה
 אֲתִקְרִיאת וְדָאֵי, אֹזֵר דְּנִהוּר בֵּיה נְשֻׁמַּת אָדָם,
 קוּם אֲדִלִּיק בָּהּ.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן עַל רַגְלוֹי וְיָתִיב רַגְעָא חֲדָא
 וְאָמַר, רַבּוֹן עֲלָמִין דְּאַנְתָּ אִיהוּ מְאִירי מַלְכִין
 וְגַלִּי רְזִין, יְהֵא רַעְוָא דִּילָךְ לְסַדְרָא מַלְכִין בְּפוּמְאֵי,
 לְקִיּוּמָא בִּי הֵא קָרָא (שם ד' יב) וְאַנְכִי אֶהְיֶה עִם פִּיךָ,
 דְּלֹא אַעוּל בְּכִסּוּפָא קְדָמְךָ, פְּתַח וְאָמַר.

לשון הקודש

תכפה, ועליה נאמר להעלות נר תמיד,
 נר יהוה נקראת ודאי, האור שמאירה
 בו נשמת אדם, קום הדלק בה.

קם רבי שמעון על רגליו, וישב רגע אחד
 ואמר: רבון העולמים, שאתה הוא בעל
 המלכים ומגלה רזים, יהי רצונך לסדר
 דברים בפי, לקום בי את הפסוק הזה,
 ואנכי אהיה עם פיך, שלא אפנים בבושה
 לפניך, פתח ואמר.

אלה"ם, ששם י"ה, ועליה נאמר זה
 שמי, והרי פרשנו. מצוות עשה מצד
 המין שהוא רחמים, שכלולים
 באברהם, ועליהם נאמר ברנו רחם
 תזכר.

קם וקן אחד מאחר הצל (הבטל) ואמר: רבי
 רבי, מגורה הקדושה, קום הדלק נר
 שהיא מצוה, השכינה הקדושה, שעליה
 נאמר אש תמיד תזקד על המזבח לא

תְּקוּנַת תְּלָתִין

בְּרֵאשִׁית מֵאֵן רֵאשִׁית דָּא חֲכָמָה, דָּא נְקוּדָה
 דְּלִגְנָאוּ, דְּאִתְמַר בָּהּ (תהלים מה יד) כָּל
 כְּבוֹדָה בַּת מְלֶךְ פְּנִימָה, וְדָא יִרְאָה דְּאִיהִי פְּקוּדָא
 קְדָמָא, וְעָלָה אִתְמַר (משלי א ז) יִרְאֵת יְהוָה רֵאשִׁית
 דְּעֵת, וְאִיהִי רְמִיזָא בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית, וְאִית יִרְאָה
 רְעָה רְצוּעָה לְאַלְקָאָה לְחַיִּיבָא, וְהֵאֵי נְקוּדָה אִיהִי
 אוֹת שַׁבָּת וְיוֹמִין טַבִּין וְאוֹת דְּתַפְּלִין וְאוֹת דְּבְרִית
 מִלָּה, תְּהִיא רְצוּעָה אִיהִי יִרְאָה רְעָה אִיהִי עָרְלָה,
 זְכָאָה אִיהִי מֵאֵן דְּאֵעֲבַר לָהּ מִנִּיה, דְּלִית לָהּ רְשׁוּ
 לְרְצוּעָה לְאַלְקָאָה לִיה, וְהֵאֵי נְקוּדָה עָלָה אִתְמַר
 (שמת לא יד) מְחַלְלִיה מוֹת יוֹמָת, מֵאֵי מְחַלְלִיה אֵלָא מֵאֵן
 דְּאֵעִיל רְשׁוּ נּוֹכְרָאָה בְּחַלְל דִּילָהּ דְּאִיהִי רְשׁוֹת הִיחִיד,
 דְּעָלָה אִתְמַר (במדבר יט כ) וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ תְּהִיא מִתּוֹךְ
 תְּקַהֲל בִּי אֵת מְקוּדָשׁ יְהוָה טַמֵּא.

לשון הקודש

תְּקוּנַת שְׁלֹשִׁים

אוֹת שַׁבָּת וְיָמִים טוֹבִים, וְאוֹת שְׁל תַּפְּלִין
 וְאוֹת שְׁל בְּרִית מִלָּה. אוֹתָהּ הִרְצוּעָה
 הִיא יִרְאָה רְעָה, הִיא עָרְלָה. אֲשֶׁרִי הוּא
 מִי שְׁמַעְבִּיר אוֹתָהּ מִמֶּנּוּ, שְׂאִין רְשׁוֹת
 לְרְצוּעָה לְהַלְקוֹת אוֹתוֹ, וְעַל הַנְּקוּדָה הַזֹּו
 נֶאֱמַר מְחַלְלִיה מוֹת יוֹמָת. מַה זֶה
 מְחַלְלִיה? אֵלָא מִי שְׁמַכְנִים רְשׁוֹת זָרָה
 בְּחַלְל שְׁלָהּ, שְׁהִיא רְשׁוֹת הִיחִיד, שְׁעָלֶיהָ

מִי הִרְאשִׁית? זוֹ חֲכָמָה, זוֹ
 נְקוּדָה שְׁל בְּפָנִים, שְׁנֵאמַר בָּהּ כָּל כְּבוֹדָה
 בַּת מְלֶךְ פְּנִימָה, וְזוֹ יִרְאָה שְׁהִיא מְצוּה
 רֵאשׁוּנָה, וְעָלֶיהָ נֶאֱמַר יִרְאֵת יְהוָה
 רֵאשִׁית דְּעֵת, וְהִיא רְמוּזָה בְּמִלַּת
 בְּרֵאשִׁית, וְיֵשׁ יִרְאָה רְעָה, רְצוּעָה
 לְהַלְקוֹת אֵת הִרְשָׁעִים, וְהַנְּקוּדָה הַזֹּו הִיא

וְכֹלֵא אֶתְרַמְיוֹ בְּהֵאֵי תִיבָה יִרְאֶה בְּרִי"ת שִׁבְתָּ, בְּגוּוֹנָא דָּא יִרְאֶת בְּרִאשִׁית, בְּרִי"ת בְּרִאשִׁית, שִׁבְתָּ בְּרִאשִׁית, וְהֵאֵי נְקוּדָה אִיהִי רֵאשִׁית, יְהוּ"ה קִנְנֵי רֵאשִׁית דְּרַכּוֹ (משלי א כב), בְּגוּוֹנָא דָּא בְּרִאשִׁית, כֹּלֵא אִיהִי נְקוּדָה חֲדָא, אִיהִי רֵאשִׁית, וְאִיהִי אוֹת בְּרִית, וְאִיהִי אוֹת שִׁבְתָּ, וְאִיהִי יִרְאֶת יְהוּ"ה.

מָאן חָלַל דִּילָהּ ב, ו' אִיהוּ בַּעֲלָהּ, בִּיה אִיהִי נְטִירָא וּסְתִימָא בְּגוּוֹתָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (יחזקאל מז א) יְהִיָּה סָגוּר שִׁשְׁתַּיִם יְמֵי הַמַּעֲשָׂה, בְּגוּוֹנָא דָּא ם סְתִימָא, וְהֵא אֶתְמַר, וְנְקוּדָה אִיהִי שְׁבִיעָאָה תְּנָא עַל רִישִׁיהּ, תְּנָא דְסִפְר תּוֹרָה, עֲטָרָה עַל בְּרִית, ז' דְאִיהִי יוֹם שְׁבִיעֵי יוֹם הַשִּׁבְתָּ, שְׁבִיעֵי וְדָאֵי, וְעֲלִיָּה אֶתְמַר וּבִיּוֹם הַשִּׁבְתָּ יַפְתָּח, אֲבָל בְּיוֹמֵי דְחוּל גּוֹן

לשון הקודש

שִׁבְתָּ, וְהֵא יִרְאֶת יְהוּ"ה. מִי הַחָלַל שָׁלָה? ב, ו' הוּא בַּעֲלָהּ, בּוֹ הֵא שְׁמוּרָה וְנִסְתָּרָת בְּגוּוֹת, זְהוּ שְׁכִתּוּב יְהִיָּה סָגוּר שִׁשְׁתַּיִם יְמֵי הַמַּעֲשָׂה, כְּמוֹ זֶה ם סְתִימָא, וְהֵא נְטִירָא וְהֵא נְטִירָא הֵא הַשְׁבִּיעִית כְּתָר עַל רֵאשׁוֹ, וְכְתָר שֶׁל סִפְר תּוֹרָה הַעֲטָרָה עַל הַבְּרִית, ז' שְׁהֵא הַיּוֹם הַשְׁבִּיעֵי, יוֹם הַשִּׁבְתָּ, שְׁבִיעֵי וְדָאֵי, וְעֲלִיָּה

נְאָמַר וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִיא מֵהַיּוֹד הַקָּדוֹל, כִּי אֵת מִקְדָּשׁ יְהוּ"ה סָמָא.

וְהַכֹּל נִרְמָז בַּתִּבָּה הַזֹּאת, יִרְאֶה בְּרִי"ת שִׁבְתָּ, כְּמוֹ זֶה: יִרְאֶת בְּרִאשִׁית, בְּרִי"ת בְּרִאשִׁית, שִׁבְתָּ בְּרִאשִׁית, וְהַנְּקוּדָה הַזֹּאת הִיא רֵאשִׁית, יְהוּ"ה קִנְנֵי רֵאשִׁית דְּרַכּוֹ, כְּמוֹ זֶה בְּרִאשִׁית, הַכֹּל הֵא נְקוּדָה אַחַת, הֵא רֵאשִׁית, וְהֵא אוֹת בְּרִית, וְהֵא אוֹת

נְעוּל אַחֲוֵי כֹלָה (שיר ד יב). (דף עג ע"ב) אֶתְקַרְיָאת סְתִימָא
בְּאוֹת ו'.

וְהֵאֵי עֲרָלָה וּפְרִיעָה אֵינוֹן כַּמוּץ וְתַבְּנִן דְּחֻטָּה,
בְּיוֹמִין דְּחוּל אֶתְקַרְיָאת ה"א, דְּאִיהוּ הַב"ל
לַה"ב הַמְזֻבָּת, לְאֶדְלָקָא מוּץ וְתַבְּנִן, וְאַשְׁתְּאַרְת אִיהִי
סְלַת נְקִיָּה, אֲבָל בְּיוֹמִין דְּשַׁבַּת וְיוֹמִין טַבִּין
אֶתְקַרְיָאת י' עֲטָרָה עַל כֹּלָא, וּבֵיתָא, (נ"א וְכַסָּא)
דִּילָהּ, ל"ב אֱלֹהִים דְּעוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית, וְאִיהִי ב'
כְּלִילָא מַעְשֵׁר אֲמִירֵן בְּכָל סְטָרָא, הֵאֵי י' אֶתְקַרְיָאת
יְרָאָה, בֵּין בְּשַׁבַּת בֵּין בְּבְרִית מִילָהּ בֵּין בְּדִינָא וְהַכִּי
בְּכָל פְּקוּדָא.

אֱלֹהִים דָּא נְתִיב קְדָמָאָה, עֲלִיָּה אֶתְמַר (איוב
כח ז) נְתִיב לֹא יִדְעוּ עֵיט וְלֹא שׁוֹפְתוּ
עֵין אֵיָּה, מֵאֵי עֵין אֵיָּה, אֶלָּא מֵאֵינוֹן מְלֶאכִין
דְּאֲמִירֵן אֵיָּה מְקוּם כְּבוֹדוֹ לְהַעְרִיעוּ, כַּד אִיהִי

לשון הקודש

הַכֹּל, וְהַבִּית (חֲפָסָא) שְׁלָה שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם
אֱלֹהִים שֶׁל מַעֲשֵׂה בְרָאשִׁית, וְהַב' הֵיא
כְּלוּלָה מַעְשֵׁר אֲמִירוֹת בְּכָל צַד, הֵי הַזֹּ
נְקַרְיָאת יְרָאָה, בֵּין בְּשַׁבַּת בֵּין בְּבְרִית
מִילָהּ וּבֵין בְּדִין, וְכַד בְּכָל מַצְוָה.

אֱלֹהִים זֶה הַנְּתִיב הַרְאֵשׁוֹן, עֲלִיו נְאָמַר
נְתִיב לֹא יִדְעוּ עֵיט וְלֹא שׁוֹפְתוּ עֵין אֵיָּה.
מַה זֶה עֵין אֵיָּה? אֶלָּא מֵאוֹתָם מְלֶאכִים

נְאָמַר וּבִיּוֹם הַשַּׁבָּת יִפְתַּח, אֲבָל בִּימֹת
הַחַל גֵּן נְעוּל אַחֲוֵי כֹלָה. נְקַרְיָאת סְתוּמָה
בְּאוֹת ו'.

וְהַעֲרָלָה וְהַפְרִיעָה הַזֹּ הֵן כַּמוּץ וְתַבְּנִן שֶׁל
הַחֻטָּה, בִּימֹת הַחַל נְקַרְיָאת ה"א, שֶׁהוּא
הַב"ל לַה"ב הַמְזֻבָּת, לְהַדְלִיק מוּץ וְתַבְּנִן,
וְהֵיא נְשֹׂאֶרֶת סְלַת נְקִיָּה, אֲבָל בְּיָמִים שֶׁל
שַׁבַּת וְיָמִים טוֹבִים נְקַרְיָאת י' עֲטָרָה עַל

בְּהַאי נְתִיב לִית לֹון יְדִיעָה בָּהּ, דְּאִיהִי סְתִירָא
מַחֲוִין דְּמַרְפְּבָתָא.

וְהָאֲרִץ הִיתָה תְּהוּ וּבְהוּ (בראשית א ב), מַאי וְהָאֲרִץ
הִיתָה תְּהוּ וּבְהוּ, אֶלָּא מָאן דְּאִפִּיק
מִרְשׁוֹת הַיְחִיד לְרְשׁוֹת הָרַבִּים גָּרִים לְשְׁכִינְתָּא,
לְמַחְוֵי תְּהוּ וּבְהוּ חֲשָׁךְ וְתַהוֹם, דְּאֶתְלַבְּשַׁת בְּאִינוּן
קְלִיפִין, דְּאִינוּן אַרְבַּע גְּלִיּוֹת, וְלֹא עוֹד אֶלָּא דְגָרִים
לָהּ לְמַחְוֵי יַבְשָׁה תְּהוּ, דְּאֶסְתַּלְקַת נְקוּדָה מִחֲלָל
דִּילָהּ דְּאִיהִי ב', וְאַשְׁתְּאַרְת יַבִּישָׁה.

נְתִיב תְּנִינָא, וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי
הַמַּיִם (שם), מַאי וְרוּחַ, אֶלָּא בּוֹדַאי בּוֹמְנָא
דְּשְׁכִינְתָּא נְחַתַּת בְּגִלּוּתָא, הַאי רוּחַ נָשִׁיב עַל אִינוּן
דְּמִתְעַסְקֵי בְּאוּרִייתָא, בְּגִין שְׁכִינְתָּא דְּאַשְׁתַּכַּחַת
בִּינֵיהוּ, וְהַאי רוּחַ אֶתְעַבִּיד קָלָא, וְיִימָא הַכִּי אִינוּן

לשון הקודש

גְּלִיּוֹת, וְלֹא עוֹד, אֶלָּא שְׁגוּרִים לָהּ לְהִיּוֹת
יַבְשָׁה, תְּהוּ, שְׁמִסְתַּלְקַת הַנְּקוּדָה מִחֲחֲלָל
שְׁלָהּ, שְׁהִיא ב', וְנִשְׁאַרְת יַבְשָׁה.

הַנְּתִיב הַשְּׁנַי, וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל
פְּנֵי הַמַּיִם. מַה זֶה וְרוּחַ? אֶלָּא בּוֹדַאי
בְּזִמְנָן שְׁהַשְּׁכִינָה יוֹרְדַת לְגִלּוּת, הָרוּחַ הוּוּ
נוֹשֶׁבֶת עַל אוֹתָם שְׁמִתְעַסְקִים בַּתּוֹרָה,
מִשׁוּם שְׁהַשְּׁכִינָה נִמְצְאָת בִּינֵיהֶם, וְהָרוּחַ

שְׁאוּמְרִים אִיהּ מְקוּם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ,
כְּשֶׁהִיא בְּנְתִיב הַזֶּה, אִין לָהֶם בְּהָ יְדִיעָה,
שְׁהִיא נִסְתַּרְת מַחֲוִית הַמְרַפְּבָה.

וְהָאֲרִץ הִיתָה תְּהוּ וּבְהוּ, מַה זֶה וְהָאֲרִץ
הִיתָה תְּהוּ וּבְהוּ? אֶלָּא מִי שְׁמוּצִיא
מִרְשׁוֹת הַיְחִיד לְרְשׁוֹת הָרַבִּים, גָּרִים
לְשְׁכִינָה לְהִיּוֹת תְּהוּ וּבְהוּ חֲשָׁךְ וְתַהוֹם,
שְׁמִתְלַבְּשַׁת בְּאוּתָן קְלִפּוֹת, שְׁהֵן אַרְבַּע

דְּמִיכּוּן דְּשִׁנְתָא בְּחֹרֵיהוֹן, סְתִימוֹן עֵינֵין אֲטִימוֹן
 דְּלָבָא, קוּמוּ וְאַתְעֵרוּ לְגַבֵּי שְׂכִינְתָא, דְּאִית לְכוּן
 לָבָא בְּלֵא סְכְּלַתְנוּ לְמַנְדַּע בָּהּ, וְאִיהוּ בִּינֵיכוּ.

וְרָזָא דְּמִלָּה קוּל אֹמֵר קָרָא (ישעיה מ'ו), כְּגוֹן קָרָא
 נָא הֵישׁ עוֹנָךְ וְאֵל מִי מְקַדוּשִׁים תִּפְנֶה (איוב
 ח'א), וְהִיא אֲמַרְת מָה אֶקְרָא, כָּל הַבָּשָׂר חָצִיר, כִּלְא
 אֵינּוֹן כְּבַעֲרוֹן דְּאֶכְלִין חָצִיר, וְכָל חֶסְדוֹ כְּצִיץ
 הַשָּׂדֶה (שם), כָּל חֶסֶד דְּעֶבְדִּין לְגַרְמִיּהוּ עֶבְדִּין,
 וְאֶפִּילוּ כָּל אֵינּוֹן דְּמִשְׁתַּדְּלִין בְּאוֹרֵייתָא, כָּל חֶסֶד
 דְּעֶבְדִּין לְגַרְמִיּהוּ עֶבְדִּין, בְּהָהּ זְמָנָא וַיִּזְכּוֹר כִּי
 בָּשָׂר הִמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב (תהלים עח לט) לְעֵלְמָא,
 וְדָא אִיהוּ רוּחָא דְּמִשִּׁית, וַי לֹון מָאן דְּנִרְמִין דִּיזִיל
 לִיה מִן עֵלְמָא וְלֹא יָתוּב לְעֵלְמָא, דְּאֶלִּין אֵינּוֹן
 דְּעֶבְדִּין לְאוֹרֵייתָא יִבְשָׁה, וְלֹא בַּעָן לְאַשְׁתַּדְּלָא

 לשון הקודש

חֲצִיר, וְכָל חֶסְדוֹ כְּצִיץ הַשָּׂדֶה, כָּל חֶסֶד
 שְׁעוּשִׁים, עוּשִׁים לְעַצְמָם. וְאֶפִּילוּ כָּל אֵלוֹ
 שְׁמִשְׁתַּדְּלִים בְּתוֹרָה, כָּל חֶסֶד שְׁעוּשִׁים –
 לְעַצְמָם עוּשִׁים. בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיִּזְכּוֹר כִּי בָּשָׂר
 הִמָּה רוּחַ הוֹלֵךְ וְלֹא יָשׁוּב לְעוֹלָם, וְזוּהִי
 רוּחוֹ שֶׁל מִשִּׁית, אוֹי לָהֶם מִי שְׁגוֹרְמִים
 שְׂלֵךְ לוֹ מִן הָעוֹלָם וְלֹא יָשׁוּב לְעוֹלָם,
 שְׂאֵלוֹ הֵם שְׁעוּשִׁים אֶת הַתּוֹרָה יִבְשָׁה,
 וְלֹא רוּצִים לְהִשְׁתַּדֵּל בְּחֻכְמַת הַקְּבָלָה,

הוּו נַעֲשִׂית קוּל, וְתֹאמֵר כֶּד: אוֹתֵם יִשְׁנִים
 שְׁשִׁנָּה בְּנַחֲרֵיהֶם, סְתוּמֵי הָעֵינִים וְאֲטוּמֵי
 הַלֵּב, קוּמוּ וְהִתְעוֹרוּ אֶל הַשְּׂכִינָה, שְׁיִשׁ
 לְכֶם לֵב בְּלֵי הַשָּׁבֵל לְדַעַת אוֹתָהּ, וְהִיא
 בִּינֵיכֶם.

וְסוּד הַדְּבָר – קוּל אֹמֵר קָרָא, כְּמוֹ קָרָא
 נָא הֵישׁ עוֹנָךְ וְאֵל מִי מְקַדוּשִׁים תִּפְנֶה,
 וְהִיא אֹמַרְת מָה אֶקְרָא, כָּל הַבָּשָׂר
 חָצִיר, הַכֹּל הֵם כְּבִהְמוֹת שְׂאוּכְלוֹת

בְּחֻמָּה דְקַבְלָה, דְגַרְמִין דְאַסְתִּילְךָ נְבִיעוּ דְחֻמָּה
 דְאִיהִי י' מִינָה, וְאַשְׁתָּאֲרַת ב' יְבִישָׁה, וְיִלּוּן דְגַרְמִין
 עֲנִיּוּתָא וְחֻרְבָּא וּבִיזָה וְהָרַג וְאַבְדָן בְּעֵלְמָא, וְהֵאֵי
 רוּחַ דְאַסְתִּילְךָ אִיהוּ רוּחַ דְמָשִׁיחַ כְּמָה דְאַתְמַר,
 וְאִיהוּ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, וְאִיהוּ רוּחַ חֻמָּה וּבִינָה רוּחַ
 עֲצָה וּגְבוּרָה רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְהו"ה (ישעיה יא ב).

פְּקוּדָא תְּנִינָא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר
 (בראשית א ג), וְדָא אַהֲבָה דְאִיהוּ אַהֲבַת חֶסֶד,
 הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (ירמיה לא ב) וְאַהֲבַת עוֹלָם אַהֲבַתִּיךָ
 עַל כֵּן מִשְׁכַּתִּיךָ חֶסֶד, וְעֲלִיהָ אַתְמַר (שיר ב ז) אִם
 תָּעִירוּ וְאִם תִּעְזְרוּ אֶת הָאֲהָבָה עַד שְׁתַּחֲפִץ, יִרְאַה
 אַתְקַרִיאת מִסְטָרָא דְשִׁמְאֵלָא, וְאַהֲבָה אַתְקַרִיאת
 מִסְטָרָא דִימִינָא.

אִית יִרְאַה וְאִית יִרְאַה, אִית אַהֲבָה וְאִית אַהֲבָה,
יִרְאַה דְדַחִיל בְּרַ נֶשׁ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

לשון הקודש

וַיְהִי אֹר, וְזוּ אַהֲבָה שֶׁהִיא אַהֲבַת חֶסֶד.
 זְהוּ שְׂכָתוּב וְאַהֲבַת עוֹלָם אַהֲבַתִּיךָ עַל כֵּן
 מִשְׁכַּתִּיךָ חֶסֶד, וְעֲלִיהָ נֹאמַר אִם תָּעִירוּ
 וְאִם תִּעְזְרוּ אֶת הָאֲהָבָה עַד שְׁתַּחֲפִץ.
 יִרְאַה נִקְרְאָת מִצַּד הַשִּׁמְאֵל, וְאַהֲבָה
 נִקְרְאָת מִצַּד הַיְמִין.

יֶשׁ יִרְאַה וְיֶשׁ יִרְאַה, יֶשׁ אַהֲבָה וְיֶשׁ
 אַהֲבָה. יִרְאַה, שִׁנְיָא אֲדָם מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ

וּגְרָמִים שְׁמִסְתִּילְךָ מִעֵין הַחֻמָּה, שֶׁהִיא
 י' מִמִּנְהָ, וְנִשְׁאָרַת ב' יְבִישָׁה, אֹי לְהֵם
 שְׁגוּרָמִים עֲנִיּוּת וְחֻרְבַּן וּבִיזָה וְהָרַג וְאַבְדָן
 בְּעוֹלָם, וְהָרוּחַ הַזֶּה שְׁמִסְתִּילְקַת הִיא רוּחַ
 הַמָּשִׁיחַ, כְּמוֹ שְׁנַתְּבָאָר, וְהִיא רוּחַ
 הַקֹּדֶשׁ, וְהִיא רוּחַ חֻמָּה וּבִינָה רוּחַ עֲצָה
 וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְהו"ה.

מִצַּחַת שְׁנִינָה, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר

בְּגִין דְּלֹא נָחִית מִנְכְּסוּי, אִוּ בְּגִין דְּלֹא יְמוּתוּן בְּנֵי
 בְּחֵיזוּי, אֲשֶׁתִּכַּח דְּאִם הָוָה נָחִית מִנְכְּסוּי אִוּ אִם
 יְמוּתוּן בְּנֵי בְּחֵיזוּי דְּלֹא הָוָה דְּחִיל לֵיהּ, וּבְגִין דְּאִ
 הָוָה רְחִים לֵיהּ, הֵאֵי יִרְאָה וְאֶהְבָּה לָּא שְׂוֵי לִירְאָת
 יְהוּ"ה וְלֶאֱהָבָה דִּילֵיהּ לְעֶקְרָא, אַבְל רְחִימוּ וּדְחִילוּ
 עֵיקְרָא דִּילֵיהּ בֵּין טַב וּבֵין בִּישׁ, וּבְגִין דְּאִ
 אֲתִקְרִיאת הֵאֵי יִרְאָה וְאֶהְבָּה עַל מְנַת לְקַבַּל פְּרָם.
 וּבְגִין דְּאִ אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִידְ הוּא (שם), הֲשַׁבְעַתִּי
 אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבְאוֹת אוּ בְּאֵילוֹת
 הַשָּׂדֶה, אִם תָּעִירוּ וְאִם תְּעוֹרְרוּ אֶת הָאֱהָבָה עַד
 שְׁתַּחֲפִין, דְּאִיהוּ רְחִימוּ (נ"א דְּאִיהוּ רְחִמִי) בְּלֹא פְּרָם,
 (עַד דְּאִיהוּ יַחֲפִין), וְלֹא עַל מְנַת לְקַבַּל פְּרָם, דִּירְאָה
 וְאֶהְבָּה עַל מְנַת לְקַבַּל פְּרָם (דף טו ע"א) אִיהוּ שְׂוֵי
 שְׂפַחָה, וְתַחַת שְׂלֵשׁ רַגְזָה אַרְיָן וְגוֹמַר (משלי ל לא) תַּחַת
 עֶבֶד כִּי יִמְלוֹךְ, וְשְׂפַחָה כִּי תִירַשׁ גְּבוּרְתָּהּ.

לשון הקודש

וְהָאֱהָבָה הִלְלוּ עַל מְנַת לְקַבַּל פְּרָם.
 וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 הֲשַׁבְעַתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבְאוֹת
 אוּ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִם תָּעִירוּ וְאִם
 תְּעוֹרְרוּ אֶת הָאֱהָבָה עַד שְׁתַּחֲפִין, שְׂוֵי
 אֶהְבָּה (שְׂוֵי רְחִמִים) בְּלֵי פְּרָם, (עַד שְׂוֵי יַחֲפִין),
 וְלֹא עַל מְנַת לְקַבַּל פְּרָם, שְׂוֵי יִרְאָה וְאֶהְבָּה
 עַל מְנַת לְקַבַּל פְּרָם הֵאֵי שְׂוֵי שְׂפַחָה,

הוּא כְּדֵי שְׂוֵי יִרְד מִנְכְּסוּי אוּ כְּדֵי שְׂוֵי
 יְמוּתוּ בְּנֵי בְּחֵיזוּי. נִמְצָא שְׂוֵי יִרְד
 מִנְכְּסוּי אוּ אִם יְמוּתוּ בְּנֵי בְּחֵיזוּי, הוּא לֹא
 הֵיךְ יִרְא מִשּׁוּם זֶה הֵיךְ אוּהַב
 אוּתוּ, הִירְאָה וְהָאֱהָבָה הִלְלוּ לֹא שְׂוֵי אֶת
 יִרְאָת יְהוּ"ה וְאֶת הָאֱהָבָה שְׂוֵי לְעֶקְרָא,
 אַבְל אֶהְבָּה וְיִרְאָה הָעֶקְרָא שְׂוֵי בֵּין טַב
 וּבֵין רַע, וּמִשּׁוּם זֶה נִקְרְאוּת הִירְאָה

אלהי"ם דא מן ויאמר אלהי"ם יהי אור, איהו
 נתיב תליתאה, יהי אור י"ה או"ר, או"ר
 י, וכד האי נקודה אתעטפת (נ"א אתפשטת) בהאי
 אור ואתעבדת או"ר, מהכא אתמשכו כל ההיות.

קם סבא חד פתח ואמר, יהי אור ויהי אור, יהי
 אור דא ימונא, ויהי אור דא שמאלא, דבכל
 אתר ויהי איהו לשון צער, ובגין דא ויהי היום
 דדא איהו ראש השנה דאיהו שמאלא, דאיהו דן
 דינא דכל עלמא, ובגינה אתמר (בראשית א ג) ויהי אור,
 וירא אלהי"ם את האור כי טוב, דא עמודא
 דאמצעיתא דאיהו טוב, ויבדל אלהי"ם בין האור
 ובין החשך (שם), בין האור דא אהרן כהנא, ובין
 החשך דא קרח, אמר משה לי אתחזי לאפרשא
 מחלקת, דאנא איהו דיוקנא דטוב דלעילא, חזא

לשון הקודש

השמאל, שבכל מקום ויהי הוא לשון
 צער, ומשום כך ויהי היום, שזהו ראש
 השנה, שהוא שמאל שהוא דן את דין
 כל העולם, ובגללה נאמר ויהי אור. וירא
 אלהי"ם את האור כי טוב, זה העמוד
 האמצעי שהוא טוב, ויבדל אלהי"ם בין
 האור ובין החשך, בין האור – זה אהרן
 הכהן, ובין החשך – זה קרח. אמר משה,
 לי ראוי להפריד המחלקת, שאני הוא

ותחת שלוש רגזה ארץ וגומר תחת עבד
 כי ימלוך ושפחה כי תירש וגברתה.

אלהי"ם זה מן ויאמר אלהי"ם יהי אור,
 הוא הנתיב השלישי, יהי אור י"ה או"ר,
 או"ר י, וכשהנקדה הזו מתעטפת
 (מתפשטת) באור הזה ונעשית או"ר, מכאן
 נמשכו כל ההיות.

קם זמן אחד, פתח ואמר: יהי אור ויהי
 אור, יהי אור זה הזמין, ויהי אור זה

וְאֶתְדַבֵּק קִרְחַת בְּחִשּׁוֹכָא דְסִטְרָא אַחֲרָא, וְאֶכְתִּישׁ
 עוֹבְדָא דְבְּרֵאשִׁית, וְדָלָא בָּעָא לְאֶתְדַבְּקָא בְּשִׁמְאֵלָא
 דְּאִיהוּ לְוִי, אָמַר הַבְּדִלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת (במדבר

טז כא).

וְרִזָּא דְמִלְּהָ וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֲשָׁךְ
 (בראשית א ד), וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם וְלַחֲשָׁךְ

קָרָא לַיְלָה (שם ה), שׁוֹקָא דִּימִינָא דְהוּא אֹר, דְּאֶתְמַר
 וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר אִיהוּ שׁוֹקָא יְמִינָא בְּהִנָּא,

דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (תהלים טז יא) נְעֻמּוֹת בְּיַמִּינְךָ נֹצֵחַ, וּכְמַה
 דְּנֹצֵחַ אֶתְקַשֵּׁר בְּיַמִּינָא, הָכִי הוּד אֶתְקַשֵּׁר

בְּשִׁמְאֵלָא, וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד, עֶרֶב דָּא
 עֶרֶב דִּי יִצְחָק, בֹּקֶר דָּא בֹקֶר דְּאַבְרָהָם, יוֹם אֶחָד

עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא וְצַדִּיק דְחֲשִׁבֵנָן חַד, וְלִית יוֹם
 בְּלָא לַיְלָה דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא.

לשון הקודש

הוא שוק ימין הכהן, שנאמר בו נעמות
 בימינך נצח, וכמו שנצח נקשר בימין,
 כך הוד נקשר בשמאל. ויהי ערב ויהי
 בקר יום אחד, ערב זה הערב של יצחק,
 בקר זה הבקר של אברהם, יום אחד
 העמוד האמצעי וצדיק, שחושבים אותם
 כאחד, ואין יום בלי לילה, שהיא
 השכינה.

דמות של הטוב של מעלה. ראה שגדבק
 קרח בחשכה של הצד האחר והכתיש
 את מעשה בראשית, שלא רצה להדבק
 בשמאל שהוא לוי, אמר הבדלו מתוך
 העדה הזאת.

וסוד הדבר – ויבדל אלהים בין האור
 ובין החשך, ויקרא אלהים לאור יום,
 ולחשך קרא לילה. שוק הימין שהוא
 אור, שנאמר ויבדל אלהים בין האור,

אֲדַהְכִי הָא קָלָא סְלִיק וּמִתְפּוּצִין בְּרוּמֵי רְקִיעִין,
 וְהָוָה אָמַר, מִשְׁרִיין קַדִּישָׁאן דְּמִתִּיבְתָא
 דְּרְקִיעָא דְלַעִילָא וְתַתָּא, אֲזִדְרִזוּ וְאַתְקִנוּ לְקַדְמוֹת
 מְטְרוֹנִיתָא, דְּקָא אַתִּיא לְמִיעָאֵל קָדָם מְלָכָא,
 בְּבַמָּה קְשׁוּטִין דְּפִקוּדִין דַּעֲשֵׂה, קוּמוּ מִשְׁרִיין
 לְקַדְמוֹתָהּ, אֲדַהְכִי הָא קָלָא תְנִינָא הָוָה מִתְעָרָא
 לְגַבֵּי מְאָרֵי מִפְתָּחַן, הָא שְׂכִינְתָא קָא אַתִּיא
 לְמִיעָאֵל לְהִיכָלָא דִּילָהּ, אַדְנִי שְׁפַתֵי תִפְתָּח.

בְּהָהוּא זְמָנָא מְטְרוֹנִיתָא עֲלָאָה קָא נְחַתַת לְגַבְתָּהּ,
 לְקַבְלָא לָהּ בְּפִקוּדָא קַדְמָאָה, בְּבַמָּה
 קָלִין וְשׁוּפְרוֹת, וְסְלָקִין תְּרוּנֵיהוּ לְגַבֵּי מְלָכָא, וּבְלָהוּ
 הָוּוּ שְׂאֵלִין (שִׁיר ה' ה') מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמְדְבָר, מִי
 דְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, בּוֹא"ת עוֹלָה, וְכַד סְלִיקַת
 לַעִילָא אַתְעֵבִידַת בְּסָא לְמְלָכָא עֲלָאָה, וּבָה פְתַח
 אֲנִכִי, דְהָכִי סְלִיק לְחַשְׁבֵּן פְּסִ"א, וְכַד אַתְחַבְרוּ

לשון הקודש

לְהִיכָלָהּ, אַדְנִי שְׁפַתֵי תִפְתָּח.
 בְּאוֹתוֹ זְמַן הַגְּבִירָה הָעֲלִיוֹנָה יוֹרְדַת
 אֵלֶיהָ לְקַבְלָהּ בְּמַצּוֹה הָרֵאשׁוֹנָה בְּבַמָּה
 קוֹלוֹת וְשׁוּפְרוֹת, וְשְׁתִיחֵן עוֹלוֹת לְמֶלֶךְ,
 וּבְכֵלָם הָיוּ שׂוֹאֵלִים, מִי זֹאת עוֹלָה מִן
 הַמְדְבָר? מִי, שֶׁהִיא הָאֵם הָעֲלִיוֹנָה,
 בּוֹאֵת עוֹלָה, וּבְשִׁעוּלָה לְמַעְלָה, נַעֲשִׂית
 בְּסָא לְמֶלֶךְ הָעֲלִיוֹן, וּבָה פוֹתַח אֲנִכִי,

בֵּין כֹּה, הָרִי קוֹל עוֹלָה וּמִתְפּוּצִין בְּרוּמֵי
 הָרְקִיעִים וְהָוָה אָמַר: מִחֲנוּת קְדוּשִׁים שֶׁל
 יְשִׁיבַת הָרְקִיעַ שֶׁל מַעְלָה וּמַטָּה, הִזְדַּרְזוּ
 וְהִתְתַּקְּנוּ לְפָנַי הַגְּבִירָה שְׂבָאָה לְהַכְנִס
 לְפָנַי הַמֶּלֶךְ בְּכַמָּה קְשׁוּטִים שֶׁל מַצּוֹת
 עֲשֵׂה, קוּמוּ מִחֲנוּת לְקַרְאֲתָהּ. בֵּינְתִים
 הָרִי קוֹל שְׁנֵי הָוָה מִתְעוֹרֵר אֵל בַּעֲלֵי
 הַמִּפְתָּחוֹת, הָרִי הַשְּׂכִינָה בָּאָה לְהַכְנִס

תְּרוּיֵהוּ אֶתְמַר בְּהוּ (שמות כ ב) אָנְכִי יְהוָה אֱלֹהֵי־ךָ
אֲשֶׁר הוּצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.

אֲשֶׁר אִיהוּ רְמִיז בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית, אֲשֶׁר דָּא אִימָא,
דְּאִיהִי אֲשֶׁר אֶהְיֶה, אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו,
אֲשֶׁר קִדְשׁ יְדִיד מְבָטָן, דְּאִיהִי בְּטָן דְּאֶתְמַר
בִּיה (איוב לט כט) מְבָטָן מִי יֵצֵא הַקְּרָח, הַקְּרָח
הַנּוֹרָא (יחזקאל א כב), מֵאִי נּוֹרָא דָּא עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא,
מֵאִי קִדְשׁ יְדִיד מְבָטָן, בְּטָן דְּאֶתְמַר בִּיה דָּא צַדִּיק,
אֲשֶׁר דְּאִיהִי אִימָא עֲלָאָה, קִדְשָׁנוּ בְּעֲמוּדָא
דְּאִמְצָעִיתָא, וְצוּנּוּ בְּצַדִּיק, עַל כָּל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא,
בְּגִין דְּחַד אִיהוּ מְצוּה וְחַד עוֹשָׂה, חַד מְצוּה עַל
הַמְצוּה דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא, מְצוּת יְהוָה בְּרָה מְאִירַת
עֵינַיִם (תהלים יט ט), וְחַד עוֹשָׂה עֲשִׂיתָה דְּאִיהוּ מַעֲשָׂה
דְּבִקּוּדָא, דְּהִכִּי אֻקְמוּהוּ מְאִירִי מִתְּנִיתִין גְּדוּל
הַמְצוּה וְעוֹשָׂה מִמִּי שְׂאִינוּ מְצוּה וְעוֹשָׂה.

לשון הקודש

האמצעי. מה זה קדש ידיר מבטן? הבטן
שנאמר בו זה צדיק, אשר, שהיא האם
העליונה, קדשנו, בעמוד האמצעי, וצוננו,
בצדיק על כל מצוה ומצוה, משום
שאחד הוא מצוה ואחד עושה, אחד
מצוה על המצוה שהיא שכינה, מצוה
יהו"ה ברה מאירת עינים, ואחד עושה
עשיתה שהיא מעשה של מצוה, שכל

שכל עולה להשבון כפ"א, וכששניהם
התחברו, נאמר בהם אנכי יהו"ה
אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים.
אשר, רמז הוא במלת בראשית. אשר,
זו האם, שהיא אשר אהי"ה, אשר קדשנו
במצותיו, אשר קדש ידיר מבטן, שהיא
הבטן שנאמר בה מבטן מי יצא הקרח,
הקרח הנורא. מה זה נורא? זה העמוד

וְעוֹד מִצְוֶה דָּא עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, דְאִיהוּ מִצְוֶה
 מִסְטָרָא דְאִבָּא דְאִיהוּ רַא"ש, וּמִסְטָרָא
 דְאִימָא דְאִיהִי אֲשֶׁר, וְהִכִּי צְדִיק מִצְוֶה וְעוֹשֶׂה
 מִתְרוּוִיחֹו, וּבְגִין דָּא אֲתִמַּר עַל תְּרוּוִיחֹו אֲשֶׁר
 קִדְשָׁנּוּ, אִמָּא קִדְשָׁנּוּ וְאִבָּא צִנּוּ, עַל מָאן עַל
 שְׂכִינְתָא תַתָּא, דְאִיהִי פֶטֶר כָּל רַחֵם, פְּתִיחוּ
 דְרַחֵם, דְאִיהוּ רַמ"ח פְּקוּדִין, אִיהִי מִצְוֹת יְהו"ה בְּכָל
 אֵיבֵר וְאֵיבֵר דְּמִלְכָּא, אִיהִי מִצְוֶה, וְעוֹד אֲשֶׁר קִדְשָׁנּוּ
 מִסְטָרָא דְאִבָּא (דף ע"ד ע"ב) וְאִימָא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב
 (בראשית א ג) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר, וַיֹּאמֶר
 מִסְטָרָא דְאִבָּא דְאִיהוּ י', יְהִי מִסְטָרָא דְאִימָא
 דְאִיהִי ה', חַד אֲמִירָה וְחַד הַוְיָה, עֲשִׂיתָה דְתְרוּוִיחֹו
 יְהִי אוֹר.

וְעוֹד אֲשֶׁר עַל שֵׁם בְּאֲשֶׁרֵי כִי אֲשֶׁרֹנִי

לשון הקודש

פְּרִשׁוּהוּ בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָּה, גְּדוֹל הַמִּצְוֶה
 וְעוֹשֶׂה מִמֵּי שְׂאִינוּ מִצְוֶה וְעוֹשֶׂה.
 וְעוֹד מִצְוֶה זֶה הַעֲמוּד הָאִמְצָעִי, שֶׁהוּא
 מִצְוֶה מִצַּד הָאֵב הַשְּׂמָלָה, הִיא מִצְוֶה, וְעוֹד אֲשֶׁר
 קִדְשָׁנּוּ, מִצַּד הָאֵב וְהָאֵם. זֶהוּ שְׂכִיב
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר, וַיֹּאמֶר
 - מִצַּד הָאֵב שֶׁהוּא י', יְהִי - מִצַּד הָאֵם
 שֶׁהִיא ה', אֲמִירָה אַחַת וְהוּיָה אַחַת,
 עֲשִׂיתָה שֶׁל שְׂנִיחֵם - יְהִי אוֹר.
 וְעוֹד אֲשֶׁר, עַל שֵׁם בְּאֲשֶׁרֵי כִי אֲשֶׁרֹנִי

בְּנוֹת, אֲשֶׁר הוּצְאָתֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וְכִי עָבַד דְּאִיְהוּ בְּבֵי אֲסִירֵי דְמַלְכָּא, וְאַבְטַח לִיהּ מַלְכָּא לְאַפְקָא לִיהּ מִבֵּי אֲסִירֵי, אֵית לִיהּ לְמַלְכָּא לְשַׁבְחָא גְרַמְיָה, אֲשֶׁר הוּצְאָתֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם פְּמָה זְמַנֵּן, אֲלָא חֲמֻשִּׁין זְמַנֵּן אַדְכִּיר בְּאוּרֵייתָא יְצִיאַת מִצְרַיִם, לְקַבֵּל חֲמֻשִּׁין תְּרַעִין דְּבִינָה, לְאַשְׁתְּמוּדְעָא לֹזֵן מֵאֵן אַתְר אַפִּיק לֹזֵן מִן גְּלוּתָא.

וְכַד נְחַתַּת לְגַבְיֵיהוּ נְחַתַּת לְמַפְרָק לֹזֵן בְּכַמְה קָלִין וּבְרָקִין, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שְׁמוֹת י"ט טז) וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיּוֹת הַבֶּקֶר וַיְהִי קוֹלוֹת וּבְרָקִים וְגוֹמֵר, וְעַלֵּייהוּ אֲתַמֵּר (שֵׁם כ"ח) וְכָל הָעָם רָאִים אֶת הַקּוֹלוֹת, אֶת דָּא שְׂכִינְתָּא תַתָּא, דְּהוֹת סְלָקָא בְּכָל קָלָא וְקָלָא מֵאֵינוֹן שְׁבַע קָלִין, וְאִיהִי הוֹת בֵּית קוֹל דְּכָל חַד וְחַד, קוֹל דְּבָרִים אֲתֵם שְׁמַעִים (דְּבָרִים ד' יב),

לשון הקודש

וּבְשִׁירְדָּה אֲלֵיהֶם, יִרְדָּה לְגַאֵל אוֹתָם בְּכַמְה קוֹלוֹת וּבְרָקִים, זְהוּ שְׁפַתוֹב וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בְּהִיּוֹת הַבֶּקֶר וַיְהִי קוֹלוֹת וּבְרָקִים וְגוֹמֵר, וְעַלֵּיהֶם נֹאמֵר וְכָל הָעָם רָאִים אֶת הַקּוֹלוֹת. אֵת, זֶה הַשְּׂכִינָה הַתְּחִתוֹנָה שְׁהִיְתָה עוֹלָה בְּכָל קוֹל וְקוֹל מֵאוֹתָם שְׁבַע קוֹלוֹת, וְהִיא הִיְתָה בֵּית קוֹל שֶׁל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, קוֹל דְּבָרִים אֲתֵם שְׁמַעִים, זֶה הַקּוֹל הַעֲלִיּוֹן הַכְּלוּל מִשְׁלֹשָׁה

בְּנוֹת, אֲשֶׁר הוּצְאָתֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, וְכִי עָבַד שְׁהוּא בְּבֵית אֲסוּרֵי הַמֶּלֶךְ, וְהַבְּטִיחַ לוֹ הַמֶּלֶךְ לְהוּצִיאֹו מִבֵּית הָאֲסוּרִים, יֵשׁ לוֹ לְמַלְךְ לְשַׁבְחָא אֶת עַצְמוֹ אֲשֶׁר הוּצְאָתֶיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כְּמָה פְּעָמִים? אֲלָא חֲמֻשִּׁים פְּעָמִים הַזְכִּיר בַּתּוֹרָה יְצִיאַת מִצְרַיִם כְּגוֹן חֲמֻשִּׁים שְׁעָרֵי בִּינָה, לְהוֹדִיעַ לָהֶם מֵאִיזָה מְקוֹם הוּצִיאָם מִן הַגְּלוּת.

דָּא קָלָא עֲלָאָה בְּלִילָא מִתְּלַת קָלִין עֲלָאִין, דְּאִינוּן
 תְּלַת סְפִירָן עֲלָאִין, וְעַל אִימָא עֲלָאָה אֲתָמַר (שם)
 וְתִמְוֵנָה אִינְכֶם רוּאִים זִוְלְתִי קוּל, אֲבָל בֵּת קוּל
 עֲלָה אֲתָמַר וְכָל הָעָם רוּאִים אֶת הַקּוּלָת, וְאֶת,
 וְאֶת וְדָאִי, דְּאֲתָמַר בָּהּ (במדבר יב ח) וְתִמְוֵנַת יְהוָה
 יִבִּיט, קוּלֹת אִינוּן מִסְטָרָא דְעֵמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא,
 אִיהוּ קוּל הַשּׁוֹפָר שְׂבִיעָאָה בְּאִימָא עֲלָאָה, וְלִתְתָא
 שִׁית קָלִין.

בְּרָקִים מִסְטָרָא דְצִדִּיק, דְּאֲתָמַר בֵּיהּ (זכריה ט יד)
 וַיֵּצֵא כְּבָרְק הַצּוֹ, עֲנָן דָּא שְׂבִינְתָא בְּלִילָא
 מִשְׂבַּעָה עֲנָנִי כְבוֹד, דְּבָהּ מִתְּפָסִין קָלִין וּבְרָקִין,
 וּמִסְטָרָא דִימִינָא אֲתִקְרִיאַת עֲנָנָא, וּמִסְטָרָא
 דְשִׁמְאָלָא עֲרַפֵּל, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (שמות כ כא) וּמִשָּׁה
 נִגַּשׁ אֶל הָעֲרַפֵּל אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹהִים. וְעוֹד אֲנָכִי
 דָּא שְׂבִינְתָא תְתָאָה, וְרוּא דְמַלְאָה אֲנָכִי אֲנָכִי הוּא

לשון הקודש

קולות.

בְּרָקִים מִצַּד הַצִּדִּיק, שְׁנַאֲמַר בּוּ וַיֵּצֵא
 כְּבָרְק הַצּוֹ, עֲנָן זֶה הַשְּׂבִינָה הַכּוּלָה
 מִשְׂבַּעָה עֲנָנִי כְבוֹד, שָׁבוּ מִתְּפָסִים קוּלֹת
 וּבְרָקִים, וּמִצַּד הַיְמִין נִקְרְאָת עֲנָן, וּמִצַּד
 הַשְּׂמָאל עֲרַפֵּל. זֶהוּ שְׂכַתוֹב וּמִשָּׁה נִגַּשׁ
 אֶל הָעֲרַפֵּל אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹהִים. וְעוֹד,
 אֲנָכִי זֶה שְׂבִינָה הַתְּחַתּוּנָה, וְסוּד הַדְּבָר –

קוּלֹת עֲלִיוּנִים שְׁהֵם שְׁלֵשׁ הַסְּפִירוֹת
 הָעֲלִיוּנוֹת, וְעַל הָאֵם הָעֲלִיוּנָה נֹאמַר,
 וְתִמְוֵנָה אִינְכֶם רוּאִים זִוְלְתִי קוּל, אֲבָל
 עַל בֵּת קוּל נֹאמַר וְכָל הָעָם רוּאִים אֶת
 הַקּוּלָת וְאֶת, וְאֶת וְדָאִי, שְׁנַאֲמַר בָּהּ
 וְתִמְוֵנַת יְהוָה יִבִּיט. קוּלֹת הֵם מִצַּדוֹ שֶׁל
 הָעֵמוּד הָאֲמַצְעִי, הוּא קוּל הַשּׁוֹפָר
 הַשְּׂבִיעִי בְּאֵם הָעֲלִיוּנָה, וְלִמְסָה שְׁשָׁה

מִנְחָמָכֶם (ישעיה נא יב), אֵימָא עֲלָאָה אָנְכִי לְעִילָא, אָנְכִי
 אֵימָא תַתָּאָה לְתַתָּא וְעַל תְּרוּיָהּוּ אֲתִמַּר (דברים לב לט)
 רְאוּ עֲתָה כִּי אָנִי אָנִי הוּא, כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים בֵּין
 תְּהִלְתֵּךְ עַל קַצְוֵי אֶרֶץ (תהלים מח כא).

הָא הָכָא פְּקוּדָא קְדָמָאָה, וְלִית פְּקוּדָא דְלָא
 אֲתִיָּהִיב בְּדְחִילוֹ וּרְחִימוּ דְאִיהוּ ב', וְדָא ב'
 מִן בְּרֵאשִׁית דְּחִילוֹ דִּירָאָה וּרְחִימוּ, דְאִינוּן ב'
 עֲלָאָה ב' תַתָּאָה, ב' עֲלָאָה הָא אֲתִמַּר דְאִיהוּ דְחִילוֹ
 וּרְחִימוּ, ב' בְּתִרָאָה (נ"א תַתָּאָה) תּוֹרָה וּמְצוּהָ, וְאִיהִי
 ב' מְבַרְא, בְּהַפּוּךְ אֲתוּוֹן אַבְרָהָ, אִיהִי מְצוּהָ בְּכָל
 (נ"א דְכָל) אַבְרָהָ וְאַבְרָהָ, פְּקוּדָא קְדָמָאָה אִיהוּ אָנְכִי
 יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ (שמות כ ב), וְאִיהוּ ב', דְחִילוֹ וּרְחִימוּ,
 אִישׁ אָמוּ וְאָבִיו תִּירָאוּ (ויקרא יט ג) מְסֻטְרָא דְדְחִילוֹ,
 כִּפְדָא אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ (שמות כ יב) מְסֻטְרָא דְרְחִימוּ,
 וְתְרוּיָהּוּ אִינוּן זְכוּר וְשְׂמוּרָה.

לשון הקודש

שָׁהֵן ב' עֲלִיוֹנָה וּב' תַתְּחוּנָה, ב' הַעֲלִיוֹנָה
 הָרִי נִתְבָּאָר שְׁהִיא יִרְאָה וְאַהֲבָה, ב'
 אַחְרוּנָה (תַתְּחוּנָה) תּוֹרָה וּמְצוּהָ, וְהִיא ב'
 מְבַרְא, בְּהַפּוּךְ אוֹתוֹת אַבְרָהָ, הִיא
 מְצוּהָ בְּכָל (שַׁל בַּל) אַיְבָר וְאַיְבָר, הַמְצוּהָ
 הִרְאֵשׁוּנָה הִיא אָנְכִי יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ, וְהוּא
 ב', יִרְאָה וְאַהֲבָה, אִישׁ אָמוּ וְאָבִיו תִּירָאוּ
 מִצַּד שֶׁל הִירְאָהָ, כִּפְדָא אֶת אָבִיךָ וְאֶת

אָנְכִי אָנְכִי הוּא מִנְחָמָכֶם. הָאִם הַעֲלִיוֹנָה
 אָנְכִי לְמַעְלָה, אָנְכִי הָאִם הַתַתְּחוּנָה
 לְמַטָּה, עַל שְׁתֵּיהֶן נִאֲמַר רְאוּ עֲתָה כִּי אָנִי
 אָנִי הוּא, כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים בֵּין תְּהִלְתֵּךְ עַל
 קַצְוֵי אֶרֶץ.

הָרִי כָּאֵן מְצוּהָ רֵאשׁוּנָה, וְאִין מְצוּהָ
 שְׁלָא נִתְנָה בִירְאָה וְאַהֲבָה שְׁהוּא ב', וְזֶה
 ב' מְבַרְאשִׁית הַפּוּךְ שֶׁל הִירְאָהָ וְאַהֲבָה,

תְּפִלִּין דְּרֵאשׁ וְתְּפִלִּין דְּיָד, אֲפָא תְּפִלִּין דְּרֵישָׁא

(נ"א על רישא) דְּאִיתְהוּ רֵאשׁ דְּבִרְךָ אֲמַת (תהלים

קיט קס) עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, אִימָא תְּפִלִּין דְּיָד דְּאִתְהוּ

שְׂכִינְתָא תְּתָא, אֲפָא וְאִימָא תְּפִלִּין דְּמֵאֲרִי עֲלֵמָא,

קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתִיה דְּאִינוּן בְּרָא וּבְרָתָא

אִינוּן תְּפִלִּין דִּילָן.

וְעוֹד נְתִיב תְּלִיתָא"ה, בֵּיה פְּקוּדָא תְּלִיתָא

דְּאִיתְהוּ נְבוּא"ה, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (בראשית א ג)

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי אֹר וַיְהי אֹר, חֲמִשׁ אֹר אִינוּן,

וְעֲלִיָּהוּ אֲתָמַר (יחזקאל א א) נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם וְאֶרְאֶה

מִרְאוֹת אֱלֹהִים, אִימָא עֲלָא מִרְאֶה סְתִימָא דְּלִית

בָּהּ דְּמִיּוֹן, אִימָא תְּתָא מִרְאֶה בְּאֲתַנְגְּלִיָּא דְּאִית

בָּהּ דְּמִיּוֹן, וְעֲלָה אֲתָמַר (הושע יב יא) וּבִיד הַנְּבִיאִים

אֲדַמָּה, אֲדַמָּה אִתְהי דְּמִיּוֹן לְכָל נְבִיאָא, וּלְכָל חַד

לשון הקודש

וְעוֹד נְתִיב הַשְּׁלִישִׁי, בּוּ הַמְצוּהָ
הַשְּׁלִישִׁית, שְׁהִיא נְבוּא"ה, זְהוּ שְׂכִתּוּב

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהי אֹר וַיְהי אֹר, חֲמִשָּׁה
אֹר הֵם, וְעֲלִיהֶם נֹאמַר נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם

וְאֶרְאֶה מִרְאוֹת אֱלֹהִים, הָאֵם הַעֲלִינָהּ
הַמִּרְאֶה הַנִּסְתָּר שְׂאִין בּוּ דְּמִיּוֹן, הָאֵם

הַתְּחַתּוּנָה מִרְאֶה בְּגִלּוּי שֵׁישׁ בְּהַ דְּמִיּוֹן,
וְעֲלִיהָ נֹאמַר וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה,

אֲדַמָּה הִיא דְּמִיּוֹן לְכָל הַנְּבִיאִים, וּלְכָל

אִמְרָא מִצַּד שֶׁל הָאֲהָבָה, וְשְׂנִיחֶם הֵם זְכוּר
וְשָׂמוּר.

תְּפִלִּין שֶׁל רֵאשׁ וְתְּפִלִּין שֶׁל יָד, הָאֵב
תְּפִלִּין שֶׁל רֵאשׁ (על הֵרֵאשׁ), שְׁהוּא רֵאשׁ

דְּבִרְךָ אֲמַת, הַעֲמוּד הַאֲמַצְעִי, וְהָאֵם
תְּפִלִּין שֶׁל יָד, שְׁהִיא הַשְּׂכִינָה הַתְּחַתּוּנָה.

הָאֵב וְאֵם תְּפִלִּין שֶׁל רַבּוֹן הָעוֹלָם,
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשְׂכִינְתּוֹ, שְׁהֵם בֵּין

וּבֵת, הֵם הַתְּפִלִּין שְׁלָנּוּ.

כְּפֹהַם חֵילֶיהָ, וּבְגִין דְּאִיהִי שְׁלֹטָא עַל כָּל מְרַכְּבוֹת
 דְּלִתְתָּא, וְעַל כָּל כְּכַבֵּיָא וּמְזִלֵי, וְאַלְגִּין וּדְשָׁאִין, וְעַל
 כָּל עוֹפֵי שְׂמַיָּא וְחִיוֹן וְאַרְעָא, וְנוּנֵי יַמָּא, בְּגִין דָּא
 אֶתְקַרֵּיאת בְּשֵׁמָא דְכְּלָהוּ, מְסֻטָּרָא דְחִיוֹן
 אֶתְקַרֵּיאת חֵיָה, וּמְסֻטָּרָא דְעוֹפִין נְשֵׁר יוֹנָה צְפוּרָא,
 וּמְסֻטָּרָא דְנוּגִין הַדְּגָא, סְטָרָא (נ"א שְׂפָחָה) בִּישָׂא
 בְּהַפּוּכָא דְגָהָא, וּמְסֻטָּרָא דְעִשְׂבִין אֶתְקַרֵּיאת שְׂכִינְתָּא
 שׁוֹשְׁנָה. (דף עה ע"א).

נְתִיב רְבִיעָא וַיְבַדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין
 הַחֹשֶׁךְ (בראשית א ד), דְּכַר וְנוֹקְבָא אֵינִין, חֹשֶׁךְ
 לֵילָה, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם ה) וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה,
 וְאִית חֹשֶׁךְ מְסֻטָּרָא דְדַכְיוּ וְלֵילָה מְסֻטָּרָא דְדַכְיוּ,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב (תהלים קלט יב) גַּם חֹשֶׁךְ לֹא יַחֲשִׁיךְ
 מִמֶּךָ וְלֵילָה כִּיּוֹם יֹאִיר כַּחֲשֻׁכָה כְּאוֹרָה, וְחֹשֶׁךְ אִיהִי
 נוֹקְבָא דְמִקְבֵּל מְנַהוּרָא דְאִיהוּ אֹר דְּכַר, בְּגוּוּנָא
 לַשּׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

שְׂכִינָה שׁוֹשְׁנָה.

הַנְּתִיב הַרְבִּיעִי - וַיְבַדֵּל אֱלֹהִים בֵּין
 הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, זְכַר וְנִקְבָה הֵם, חֹשֶׁךְ
 לֵילָה, זְהוּ שְׂכִינְתוֹב וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לַיְלָה,
 וַיֵּשׁ חֹשֶׁךְ מִצַּד הַטְּהַר וְלֵילָה מִצַּד הַטְּהַר,
 זְהוּ שְׂכִינְתוֹב גַּם חֹשֶׁךְ לֹא יַחֲשִׁיךְ מִמֶּךָ
 וְלֵילָה כִּיּוֹם יֹאִיר כַּחֲשֻׁכָה כְּאוֹרָה,
 וְהַחֹשֶׁךְ הִיא נִקְבָה שְׂמִקְבֵּל מִהָאֹר

אֶחָד כְּפִי כַחוּ, וּמִשׁוּם שְׁהִיא שׁוֹלְטָת עַל
 כָּל הַמְרַכְּבוֹת שְׁלֹמְטָה, וְעַל כָּל בּוֹכְבִים
 וּמְזִלוֹת וְאַיְלֹנוֹת וְדְשָׁאִים, וְעַל כָּל עוֹפוֹת
 הַשְּׂמַיִם וְחִיוֹת הָאָרֶץ וְדִגֵי הַיָּם, בְּגַלְל זְה
 נִקְרָאת בְּשֵׁם שַׁל כְּלָם. מִצַּד הַחִיוֹת הִיא
 נִקְרָאת חֵיָה, וּמִצַּד הָעוֹפוֹת - נְשֵׁר יוֹנָה
 צְפוּרָא, וּמִצַּד הַדְּגָאִים - הַדְּגָא צַד (שְׂפָחָה) הָרַע
 בְּהַפּוּךְ דְּגָהָא, וּמִצַּד הָעִשְׂבִים נִקְרָאת

דְּסִיְהָרָא דְּמִקְבְּלַת מִן שְׁמַשָּׁא, וְתִרְוִייהוּ אֵינוֹן
 אֶסְפֵּקְלָרִיָּא דְּנִהָרָא וְאֶסְפֵּקְלָרִיָּא דְּלֹא נִהָרָא,
 וְאִית הַשֶּׁדַּי דְּסִטְרָא אַחְרָא דְּאִית בְּהַהֲדָלָה וְלֹא
 חֲבוּרָא, וְהָהוּא אֹר זָכַר אִיהוּ כְּמוֹתָא בְּאַגְוָא.

אֲדָהָכִי הָא קָלָא אֶשְׁתַּמַּע בְּרוּמִי רְקִיעִין, מְאִרִי
 דְּאוּצְרִין מְאִרִי דְּהִיכְלִין, אֶפְתַּחוּ הִיכְלִין
 הָא מְטְרוּנִיתָא קָא בַּעֲיָא לְאַעְלָא בְּהִיכְלִיָּה, בְּהָהוּא
 זְמַנָּא אֲדִנִּי שְׁפַתִּי תִפְתַּח, הִיכְלָא כְּלִילָא מִשְׁבַּעָה
 הִיכְלִין, בְּהָהוּא זְמַנָּא פְּמָה נְבִיאִים סָלְקִין עִמָּה
 וּמְתַפְנְסִים עִמָּה, דְּאִית נְבִיאִים וְאִית נְבִיאִים, אִית
 נְבִיאִים דְּאֵינוֹן מְאִרִי דְּבֵיתָא דְּמְטְרוּנִיתָא, וְאִית
 נְבִיאִים דְּאֵינוֹן מְאִרִי דְּבֵיתָא דְּמִלְכָא, אֵלִין
 מְאֶסְפֵּקְלָרִיָּא דְּנִהָרָא וְאֵלִין מְאֶסְפֵּקְלָרִיָּא דְּלֹא
 נִהָרָא, נְבִיאִים דְּאֶסְפֵּקְלָרִיָּא דְּנִהָרָא אֵינוֹן מְסִטְרָא

לשון הקודש

וּמִן אֲדִנִּי שְׁפַתִּי תִפְתַּח, הִיכְלָא כְּלִילָא
 מִשְׁבַּעָה הִיכְלוֹת. בְּאוֹתוֹ זְמַן פְּמָה
 נְבִיאִים עוֹלִים עִמָּה וּמְתַפְנְסִים עִמָּה,
 שְׁנַיִם נְבִיאִים וְשְׁנַיִם נְבִיאִים, וְשְׁנַיִם
 שְׁהִם בְּעֵלֵי הַבַּיִת שֶׁל הַגְּבִירָה, וְשְׁנַיִם
 נְבִיאִים שְׁהִם בְּעֵלֵי הַבַּיִת שֶׁל הַמֶּלֶךְ, אֵלִין
 מְהֶאֱסֵפְקְלָרִיָּה הַמְאִירָה, וְאֵלִין
 מְהֶאֱסֵפְקְלָרִיָּה שְׂאִינְגָה מְאִירָה.
 הַנְּבִיאִים שֶׁל הָאֶסְפֵּקְלָרִיָּה הַמְאִירָה הֵם
 מִצַּד שֶׁל יְהוָה, וְהַנְּבִיאִים שֶׁל

שְׁהוּא אֹר זָכַר, כְּמוֹ שֶׁהִלְבְּנָה שְׁמִקְבְּלַת
 מִן הַשֶּׁמֶשׁ, וְשְׁנֵיהֶם הֵם הָאֶסְפֵּקְלָרִיָּה
 הַמְאִירָה וְהָאֶסְפֵּקְלָרִיָּה שְׂאִינְגָה מְאִירָה,
 וְשֶׁל הַשֶּׁדַּי הַצַּד הָאֲחֵר שְׁנַיִם בּו
 הַהֲדָלָה וְלֹא חֲבוּרָא, וְאוֹתוֹ הָאֹר הוּא
 כְּמוֹתָא בְּאַגְוָא.

בֵּינְתֵינָם הֵנָּה קוֹל נִשְׁמַע בְּרוּמִי
 הַרְקִיעִים: בְּעֵלֵי הָאוּצְרוֹת, בְּעֵלֵי
 הַהִיכְלוֹת, פְּתַחוּ אֶת הַהִיכְלוֹת, הֵרִי
 הַגְּבִירָה רוּצָה לְהַפְנִים לְהִיכְלוֹ. בְּאוֹתוֹ

דִּיהו"ה, וְנִבְיָאִים דְּאַסְפְּקִלְרִיא דְּלֹא נִהָרָא אִינוּן
 מִסְטָרָא דְּאֲדֹנָי, וְאִינוּן שְׁקִילִין לְאוּרִייתָא דְּבִכְתָּב
 וְאוּרִייתָא דְּבַעַל פֶּה, נִבְיָאִים מִסְטָרָא דְּאֲדֹנָי
 מִסְטָרָא דִּירְאָה, וְנִבְיָאִים דְּאִינוּן מִסְטָרָא דִּיהו"ה
 אִינוּן מִסְטָרָא דְּאַהֲבָה.

בְּהַהוּא זְמַנָּא בְּמָה מְאִרִי תְרַעִין מְזִדְעוּעִין
 וּמְזִדְמִינִין לְהִיכְלָא, וְכַמְּה מְאִרִי חוֹתְמוֹת,
 וְכַמְּה מְאִרִי שְׁאֲלֵתִין, וְכַמְּה מְאִרִי תְשׁוּבוֹת, דְּבַהוּן
 נְבִיא שׁוּאֵל וּמְשִׁיב, וְכַמְּה מְאִרִי עֲתִידוֹת, מַה דְּהוּה
 וּמַה דְּעֲתִיד לְמַתְוִי, וְכַמְּה מְאִרִי דְעֵינִין דְּאִינוּן
 מְרֵאוֹת וְחוּזִין דְּנִבְיָאִים, וְכַמְּה מְאִרִי דְּאוּדְנִין
 דְּאִינוּן מְאִרִי דְּגַדְפִּין, דְּאַתְמַר בְּהוּן (יְחֻזְקָא א כד)
 וְאַשְׁמַע אֶת קוֹל בְּנִפְיָהֶם, וְכַמְּה מְאִרִי דְּחוּטְמָא
 דְּתַמְן רִיחַ, דְּאַתְמַר בְּהוּן (ויקרא א יג) אִשָּׁה רִיחַ נִיחַח,
 וְכַמְּה מְאִרִי דְּאַנְפִּין דְּאַתְמַר בְּהוּן (יְחֻזְקָא א ו) וְאַרְבָּעָה

 לשון הקודש

תְּשׁוּבוֹת, שְׁפָהֶם נְבִיא שׁוּאֵל וּמְשִׁיב,
 וְכַמְּה בְּעֵלֵי עֲתִידוֹת, מַה שְׁהִיָּה וּמַה
 שְׁעֲתִיד לְהִיוֹת, וְכַמְּה בְּעֵלֵי עֵינַיִם שְׁהִים
 מְרֵאוֹת וְחוּזִים שֶׁל נִבְיָאִים, וְכַמְּה בְּעֵלֵי
 אָזְנַיִם שְׁהִים בְּעֵלֵי כְּנָפַיִם, שְׁנַאֲמַר בְּהִים
 וְאַשְׁמַע אֶת קוֹל בְּנִפְיָהֶם, וְכַמְּה בְּעֵלֵי
 הַטֶּם שְׁשֵׁם רִיחַ, שְׁנַאֲמַר בְּהִים אִשָּׁה רִיחַ
 נִיחַח, וְכַמְּה בְּעֵלֵי פְּנִים, שְׁנַאֲמַר בְּהִים

הָאֲסְפְּקִלְרִיָּה שְׁאִינָה מְאִירָה הֵם מְצַד
 שֶׁל אֲדֹנָי, וְהֵם שְׁקוּלִים לְתוֹרָה שְׁבִכְתָּב
 וְלְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה. הַנִּבְיָאִים מְצַדוֹ שֶׁל
 אֲדֹנָי – מְצַד הִירְאָה, וְהַנִּבְיָאִים שְׁהִים
 מְצַדוֹ שֶׁל יְהו"ה הֵם מְצַד שֶׁל הָאַהֲבָה.
 בְּאֲוֵתוֹ זְמַן בְּמָה בְּעֵלֵי שְׁעָרִים מְזִדְעוּעִים
 וּמְזִדְמִינִים לְהִיכְלָא, וְכַמְּה בְּעֵלֵי חוֹתְמוֹת,
 וְכַמְּה בְּעֵלֵי שְׁאֲלוֹת, וְכַמְּה בְּעֵלֵי

פָּנִים לְאַחַת, וּכְמָה מָאֲרֵי דְקָלִין וּמָאֲרֵי דְדַבּוּרִין,
 וּמָאֲרֵי דְהַבְּלִים דְּאֵינוֹן לְהַבּוֹת אֵשׁ, הֲדָא הוּא
 דְּכַתִּיב (תהלים כט ז) קוֹל יְהוָה חֲצֵב לְהַבּוֹת אֵשׁ, וּכְמָה
 מָאֲרֵי דִידִין, דְּאֵתְמַר בְּהוֹן (יחזקאל א ח) וַיְדִי אֶדָם
 מִתַּחַת בְּנִפְיָהֶם, וּכְמָה מָאֲרֵי דְקוּמָה וְאֵינוֹן שְׁעוֹר
 קוּמָה דְכְרַסְיָא, וּכְמָה מָאֲרֵי דְאוֹת בְּרִית דְּאֵתְמַר
 בְּהוֹן (שמות ג יב) וַזֶּה לְךָ הָאוֹת, וּכְמָה מָאֲרֵי דְרַגְלִין
 דְּאֵתְמַר בְּהוֹן (יחזקאל א יד) וְהַחֲיֹת רָצוּא וְשׁוֹב.

כָּל תְּקוּנֵין דְּנְבִיאֵיא מְלָכָר (נ"א מְלָגָאו) בְּגוּפָא,
 בְּאַבְרָים דְּגוּפָא, מָאֲרֵי דְחֲכָמָה אֵינוֹן מְלָגָאו
 בְּמוֹחָא, וּבְגִין דָּא חָכָם עֲדִיף מְנַבִּיא, וּמְמוֹחָא תְּלִין
 ל"ב נְתִיבוֹת, וְדָא ל"ב דְּאֵתְמַר לֵב מִבִּין, וַיִּבְדֵּל
 אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ (בראשית א ד), הָכָא רָזָא
 דְּנְתִיב רְבִיעָא, מְאֵי הַבְּדֵלָה הָכָא בְּנִבּוּאָה, אֶלָּא
 כְּמָה נְבִיאֵי שְׁקָרָא אֵינוֹן מְסַטְרָא דְחֹשֶׁךְ, דְּאֶזְלִין

לשון הקודש

שְׁנַאֲמַר בְּהֵם וְהַחֲיֹת רָצוּא וְשׁוֹב.
 כָּל תְּקוּנֵי הַנְּבִיאִים מִבְּחוּץ (מִבְּפְנִים) בְּגוּף,
 בְּאִיבְרֵי הַגּוּף, בְּעֵלֵי הַחֲכָמָה הֵם מִבְּפְנִים
 בְּמֹחַ, וּמִשּׁוּם זֶה חָכָם עֲדִיף מְנַבִּיא, וּמִן
 חִמְתָּ תְּלוּוִים ל"ב נְתִיבוֹת, וַזֶּה ל"ב,
 שְׁנַאֲמַר לֵב מִבִּין, וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין
 הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, כָּאֵן הַסּוּר שֶׁל הַנְּתִיב
 הַרְבִּיעִי, מָה הַהַבְּדֵלָה כָּאֵן בְּנִבּוּאָה?

וְאַרְבַּעָה פָּנִים לְאַחַת, וּכְמָה בְּעֵלֵי קוּלוֹת
 וּבְעֵלֵי דַבּוּרִים וּבְעֵלֵי הַבְּלִים שְׁהֵם
 לְהַבּוֹת אֵשׁ, זֶהוּ שְׁכַתוֹב קוֹל יְהוָה חֲצֵב
 לְהַבּוֹת אֵשׁ, וּכְמָה בְּעֵלֵי יְדִים, שְׁנַאֲמַר
 בְּהֵם וַיְדִי אֶדָם מִתַּחַת בְּנִפְיָהֶם, וּכְמָה
 בְּעֵלֵי קוּמָה, וְהֵם שְׁעוֹר הַקּוּמָה שֶׁל
 הַכְּסָא, וּכְמָה בְּעֵלֵי אוֹת בְּרִית, שְׁנַאֲמַר
 בְּהֵם וַזֶּה לְךָ הָאוֹת, וּכְמָה בְּעֵלֵי רַגְלִים

בְּאֵיזָרָא לְאַטְעָאָה בְּנֵי נָשָׂא, בְּהֵהוּא זְמַנָּא דִּיהֵא
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּשְׂכִינְתֵיהּ, וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין
 הָאֹר וּבֵין הַחֲשָׁד.

נָתִיב תְּמוּשָׁאָה, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם (שם ה),
 אֵלִין מְאִרֵי מְקָרָא, דְּמְאִרֵי מְקָרָא אֵינּוּן
 פְּתִילָה, וּמְאִרֵי מְשָׁנָה זֵית, וּמְאִרֵי תְלָמוּד דְּאִיהוּ
 קַבְלָה לְמוֹשֶׁה מִסִּינַי נֵר.

פְּקוּדָא רְבִיעָאָה לְאַתְעֶסְקָא בְּאֹרֵייתָא דְבַעַל
 פֶּה, וְלֹאֲפָרְשָׁא בְּהַ בְּשִׁית דְּרַגִּין, בְּאַסּוּר
 וְהֵתֵר טוּמְאָה וְטַהֲרָה פֶּשֶׁר וּפְסוּל, הֵדָא הוּא
 דְּכִתִּיב (שם ו) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם,
 וַיְהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם, בֵּין מַיִם דְּדַכְּוֵי דְטַהֲרָה
 הֵתֵר פֶּשֶׁר, וּבֵין מַיִם דְּמִסְאָבוּ דְאֵינּוּן אֶסּוּר טָמֵא
 פְּסוּל, דְּאֵינּוּן מִי בּוֹרוֹת נִשְׁפָּרִים מַיִם סְרוּחִים מַיִם
 מְטוּנְפִין, וְעַלֵּייהוּ אֶתְמַר (שמות כ ג) לֹא יִהְיֶה לְךָ

לשון הקודש

תְּלָמוּד שֶׁהוּא קַבְלָה לְמוֹשֶׁה מִסִּינַי – נֵר.
 מְצוּחָה רְבִיעִית – לְהִתְעַסֵּק בְּתוֹרָה
 שְׂבַעַל פֶּה וְלְהַפְרִיד בֵּינֵם בְּשֵׁשׁ דְּרָגוֹת,
 בְּאַסּוּר וְהֵתֵר, טָמֵאָה וְטַהֲרָה, פֶּשֶׁר
 וּפְסוּל. זֶהוּ שְׂפָתוֹב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי
 רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם
 לְמַיִם, בֵּין מַיִם שֶׁל טַהֲרָה הֵתֵר פֶּשֶׁר,
 וּבֵין מַיִם שֶׁל טָמֵאָה, שֶׁהֵם אֶסּוּר טָמֵא

אֵלָא כַּמָּה נְבִיאֵי שִׁקְרָה הֵם מַצֵּד הַחֲשָׁד,
 שֶׁהוֹלְכִים בְּאֹר לְהַטְעוֹת בְּנֵי אָדָם.
 בְּאוֹתוֹ זְמַן שִׁיחָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עִם
 שְׂכִינְתּוֹ, וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין
 הַחֲשָׁד.

הַנְּתִיב הַחֲמִישִׁי, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר
 יוֹם, אֵלוּ בַעֲלֵי מְקָרָא, שְׂבַעֲלֵי מְקָרָא הֵם
 פְּתִילָה, וּבַעֲלֵי הַמְּשָׁנָה – זֵית, וּבַעֲלֵי

אֱלֹהִים אַחֲרֵים עַל פָּנָי, וְהָאֵי רְקִיעַ דְּאַפְרִישׁ
 בִּינֵיהוּ דָּא רְקִיעַ דְּעַל רִישֵׁי חִיּוּן, וְדָא מַטְטְרוּן,
 דְּעֵלִיָּה אֲתָמַר (יחזקאל א כב) וְדַמּוּת עַל רִאשֵׁי (דף עה ע"ב)
 הַחַיָּה רְקִיעַ, וְעֵלִיָּה אֲתָמַר (בראשית א ז) וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים
 וְגֹמֵר, וְדָא נְתִיב שְׁתִּיתָאָה, וְאִית רְקִיעַ לְעֵילָא
 מִרְקִיעַ, וְדָא צְדִיק דְּאַפְרִישׁ בֵּין מִיּוֹן נוֹקְבִין לְמִיּוֹן
 דְּבוּרִין, לְאַשְׁתְּמוּדְעָא בֵּיהּ, וְעֵלִיָּה אֲתָמַר (שם) וַיַּעַשׂ
 אֱלֹהִים אֶת הָרְקִיעַ, וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת
 לָרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרְקִיעַ, וְדָא נְתִיב
 שְׁבִיעָאָה צְדִיק.

נְתִיב תְּמִינָאָה וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרְקִיעַ שָׁמַיִם (שם),
 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים דָּא אִימָא עֲלָאָה, לָרְקִיעַ
 דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא דְאִיהוּ בֵּין יְמִינָא וּשְׁמָאלָא
 וְכֹלִיל תְּרוּיָהוּ, הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב (שם) וַיְהִי עָרֵב

לשון הקודש

לְהוֹדֵעַ בּוֹ, וְעָלְיוּ נֹאמַר וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת
 הָרְקִיעַ, וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת
 לָרְקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרְקִיעַ, וְזֶה
 הַנְּתִיב הַשְּׁבִיעִי - צְדִיק.

הַנְּתִיב הַשְּׁמִינִי, וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרְקִיעַ
 שָׁמַיִם. וַיִּקְרָא אֱלֹהִים - זו הָאֵם
 הַעֲלִיּוֹנָה, לָרְקִיעַ - זֶה הָעֲמוּד הָאֲמְצָעִי,
 שְׁהוּא בֵּין יְמִין וּשְׁמָאל וְכֹלִיל אֶת
 שְׁנֵיהֶם. וְזֶה שְׁפָתוֹב וַיְהִי עָרֵב וַיְהִי בִקְרַ

פְּסוּל, שְׁהֵם מִי בּוֹרוֹת נִשְׁבְּרִים, מִיִּם
 סְרוּחִים, מִיִּם מְטַנְפִים, וְעֵלֵיהֶם נֹאמַר לֹא
 יִהְיֶה לָךְ אֱלֹהִים אַחֲרַיִם עַל פָּנָי, וְהָרְקִיעַ
 הַזֶּה שְׁמִבְדִּיל בִּינֵיהֶם, זֶה הָרְקִיעַ שְׁעַל
 רִאשֵׁי הַחַיּוֹת, וְזֶה מַטְטְרוּן, שְׁעָלְיוּ נֹאמַר
 וְדַמּוּת עַל רִאשֵׁי הַחַיָּה רְקִיעַ, וְעָלְיוּ נֹאמַר
 וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים וְגֹמֵר, וְזֶה הַנְּתִיב הַשְּׁשִׁי,
 וַיִּשׂ רְקִיעַ מֵעַל לָרְקִיעַ, וְזֶה הַצְּדִיק
 שְׁמִפְרִיד בֵּין מִיִּם נְקֻבִיִים לְמִיִּם זְכָרִיִים

וַיְהִי בַקָּר יוֹם אֶחָד, וְאֵינּוֹן עָרַב דִּיצְחָק וּבְקָר
דְּאַבְרָהָם.

תקונא תלתין וחד

בְּרֵאשִׁית בְּר"א שְׁתִּי, וְעַלִּיָּהּ אֶתְמַר (רות א יט)
וּתְלַכְנָה שְׁתֵּיהֶם וְגוֹמַר, וְאֵינּוֹן תִּירִי
תּוֹרוֹת אֲזַרִּיתָא דְּבִכְתָּב וְאֲזַרִּיתָא דְּבַעַל פְּהַ, וְעוֹד
תִּירִי לּוֹחוֹת אָזְלוּ לְטוֹרָא דְּסִינִי, מִיָּד וּתְהִיב פֶּל
הָעִיר עֲלֵיהֶן (שם) אֲזַדְעוּעַ פֶּל עֲלֵמָא, הָדָא הוּא
דְּכְתִיב (שמות כ יח) וְכָל הָעָם רָאִים אֶת הַקַּלַּת וְכוּ'
וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנְוְעוּ, וְאָמְרוּ הִזֹּאת נַעֲמִי, דָּא אִיהוּ
נַעֲמִי דְּאֲזַרִּיתָא, מִיָּד אֶתְמַר (שם לב יט) וַיִּשְׁפֹּר אוֹתָם
תַּחַת הָהָר, פְּרָחַת אֲזַרִּיתָא מִתַּמְּנָן, וְאָמְרַת (רות א כא)
אֲנִי מִלְּאָה הִלְכְּתִי לְטוֹרָא דְּסִינִי, וּכְעַן וַיִּרְיָקָם
הַשִּׁיבְנֵי יְהוָה, מִלֵּיאָה מִלֵּיאָה י"ה, וּכְעַן פְּרַח מִנִּי
מִלֵּיאָה י"ה דְּאִיהוּ יְהוָה, וְאֶשְׁתַּאֲרַת ה' יְחִידָה אֱלֹהִים,

לשון הקודש

כָּל הָעִיר עֲלֵיהֶן, הוֹדְעוּעַ כָּל הָעוֹלָם. זְהוּ
שְׁכַתוֹב וְכָל הָעָם רָאִים אֶת הַקַּלַּת וְכוּ'
וַיֵּרָא הָעָם וַיִּנְוְעוּ, וְאָמְרוּ הִזֹּאת נַעֲמִי, זֶהִי
הַנַּעֲמִי שֶׁל הַתּוֹרָה? מִיָּד נֶאֱמַר וַיִּשְׁפֹּר
אוֹתָם תַּחַת הָהָר. פְּרָחַת הַתּוֹרָה מִשָּׁם
וְאָמְרָה, אֲנִי מִלְּאָה הִלְכְּתִי לְהַר סִינִי,
וְכַעַת רִיָּקָם הַשִּׁיבְנֵי יְהוָה, מִלֵּיאָה מִלֵּיאָה

יוֹם אֶחָד, וְהֵם הָעָרַב שֶׁל יִצְחָק וְהַבְּקָר
שֶׁל אַבְרָהָם.

תקון שלשים ואחד

בְּרֵאשִׁית, בְּר"א שְׁתִּי, וְעַלִּיָּהּ נֶאֱמַר
וּתְלַכְנָה שְׁתֵּיהֶם וְגוֹמַר, וְהֵן שְׁתֵּי תּוֹרוֹת,
תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב וְתּוֹרָה שְׁבַעַל פְּהַ, וְעוֹד,
שְׁנֵי לּוֹחוֹת הִלְכוּ לְהַר סִינִי, מִיָּד וּתְהִיב

נְאֻלְמַתִּי דוּמְיָהּ (תהלים לט ג), דו"ם י"ה, הַחֲשִׁיתִי מְטוֹב
דְּאִיהוּ ו'.

דְּבַר אַחַר וַתִּלְכְּנָה שְׁתִּיחֶן גּוּף וּנְפֶשׁ, לְאֵן אַתְר
אֲזִלִּי, לְבִי קִבְרָא, גּוּף אַתְדִּין וְאַתְרֵקֵב, נְפֶשׁ
אַתְמַר בְּהַ (רות ג ז) וַתִּגַּל מַרְגְּלוֹתַי וַתִּשְׁכַּב.

קָם סָבָא חַד וְאָמַר, בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא חֲזוֹר בְּךָ,
עֲרָפָה אִיהִי גּוּף, רוּת אִיהִי נְפֶשׁ, שׁוֹתְפוּ
דִּילָה נְעָמִי נְשֻׁמַּת חַיִּים, מַחְלוּן רוּחָא, גּוּפָא דְאִיהִי
עֲרָפָה חֲזֵרָה עוֹרְףָּ לְגַבִּי נְשֻׁמָּה (נ"א שְׁכִינְתָּא), נְפֶשׁ
אַתְדַּבֵּק בְּהַ בְּנְשֻׁמְתָּא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (רות א טז)
בְּאֶשֶׁר תִּלְכִּי אֵלַי בְּפִקּוּדֵינִי הַעֲשֵׂה, וּבְאֶשֶׁר תִּלְיִנִי
אֵלַי בְּפִקּוּדֵינִי דִּלָּא תַעֲשֵׂה.

דְּבַר אַחַר בְּאֶשֶׁר תִּלְכִּי אֵלַי בְּגִלּוֹתָא, דְּאַתְמַר
בְּהַ (ישעיה נ א) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם,

לשון הקודש

בְּךָ, עֲרָפָה הִיא הַגּוּף, רוּת הִיא הַנְּפֶשׁ,
הַשְׁתַּפָּה שְׁלָה נְעָמִי, נְשֻׁמַּת חַיִּים, מַחְלוּן
הַרוּחַ, הַגּוּף שְׁהִיא עֲרָפָה הַחֲזוּרָה עֲרָף
אֵל הַנְּשֻׁמָּה (הַשְׁכִּינָה), הַנְּפֶשׁ גְּדַבְּקָה
בְּנְשֻׁמָּה, זֶהוּ שְׁכִתּוּב בְּאֶשֶׁר תִּלְכִּי אֵלַי
— בְּמַצּוֹת עֲשֵׂה, וּבְאֶשֶׁר תִּלְיִנִי אֵלַי —
בְּמַצּוֹת לֹא תַעֲשֵׂה.

דְּבַר אַחַר, בְּאֶשֶׁר תִּלְכִּי אֵלַי — בְּגִלּוֹת,
שְׁנַאמַר בְּהַ וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם,

י"ה, וְכַעַת פִּרַח מִמֶּנִּי מַל"א י"ה, שְׁהוּא
י"ה, וְנִשְׁאַרְהָ ה' יְחִידָה אֵלִים, נְאֻלְמַתִּי
דוּמְיָהּ, דו"ם י"ה, הַחֲשִׁיתִי מְטוֹב שְׁהוּא
ו'.

דְּבַר אַחַר וַתִּלְכְּנָה שְׁתִּיחֶן, הַגּוּף וְהַנְּפֶשׁ,
לְאִיזָה מְקוּם הִלְכוּ? לְבֵית הַקְּבָרוֹת, הַגּוּף
גִּדּוֹן וְנִרְקֵב, וּבְנֶפֶשׁ נְאָמַר וַתִּגַּל
מַרְגְּלוֹתַי וַתִּשְׁכַּב.

קָם זְמַן אַחַד וְאָמַר: מְנוּרָה הַקְּדוּשָׁה חֲזוֹר

וּבְאֲשֶׁר תְּלִינִי אֲלֵיךְ דְּמִשְׁכְּבֵךְ בְּגִלּוֹתָא, הֲדָא
 הוּא דְכְתִיב (שיר ג א) עַל מִשְׁכְּבֵי בְּלִילוֹת, עִמָּךְ עִמִּי
 אֲלֵיךְ יִשְׂרָאֵל, וְאֱלֹהֵיךְ אֱלֹהֵי דָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, אֲלִימְלָךְ דָּא י', נְעָמִי דָּא ה', מַחְלוּן ו', רוֹת
 בְּהָ אֲתִדְבַקְתָּ ה' וְאֲתַעְבִּידַת תּוֹרָה, וְעֲלָה אֲתִמְר
 (שיר ב יב) וְקוּל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצֵנוּ.

עֲרַפָּה אִימָא דְעֵרְב רַב, דְּאֲתִמְר בְּהוּן (שמות לד ט)
 כִּי עִם קִשָּׁה עוֹרְףָּהּ הוּא, דְּחִזְרַת לְסַרְחָנָה,
 וְחִזְרַת עוֹרְףָּהּ לְגַבֵּי חֲמוּתָהּ, כְּלִיזוֹן בְּעֲלָה דְעֲרַפָּה, יִצֵּר
 הָרַע דְּאֲתִיָּא כְּלִיזָה מִנִּיהָ לְעֲלָמָא, וְאִיהוּ כְּלִיזוֹן,
 וְאֲתִתִּיהָ לִילִית כְּלִיזָה.

נִשְׁמָה וְנַפֶּשׁ כַּד בְּרַ נִשְׁ אִיהוּ מְחֻיִיב בְּחֻבִין
 וּמִתְנַבְרִין עַל אֲבָרִים, נִשְׁמַת חַיִּים
 אֲסִתְלַקַּת מִן גּוּפָא, וְנַפֶּשׁ אֲשֶׁתְּאֲרַת תַּמּוֹן, וְאֲתִמְר

לשון הקודש

בְּהֵם כִּי עִם קִשָּׁה עוֹרְףָּהּ הוּא, שְׁחִזְרָה
 לְסַרְחָנָה וְחִזְרָה עוֹרְףָּהּ לְחֲמוּתָהּ, כְּלִיזוֹן
 בְּעֲלָה שֶׁל עֲרַפָּה, יִצֵּר הָרַע, שְׂבָאָה כְּלִיזָה
 מִמֶּנּוּ לְעוֹלָם, וְהוּא כְּלִיזוֹן, וְאֲשֶׁתּוֹ לִילִית
 כְּלִיזָה.

נִשְׁמָה וְנַפֶּשׁ, כְּשֶׁאֲדָם מְחֻיִב בְּחֻטָּאִים
 וְהֵם מִתְנַבְרִים עַל הָאִבְרִים, נִשְׁמַת חַיִּים
 מִסִּתְלַקַּת מִהַגּוּף, וְהַנַּפֶּשׁ נִשְׁאֲרַת שָׁם,

וּבְאֲשֶׁר תְּלִינִי אֲלֵיךְ, שְׁמִשְׁכְּבֵךְ בְּגִלּוֹת,
 זֶהוּ שְׁכִתוֹב עַל מִשְׁכְּבֵי בְּלִילוֹת. עִמָּךְ
 עִמִּי – אֵלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, וְאֱלֹהֵיךְ אֱלֹהֵי – זֶה
 הַקּוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אֲלִימְלָךְ זֶה י', נְעָמִי זֶה
 ה', מַחְלוּן ו', רוֹת בְּהָ נְדַבְקָה ה' וְנִשְׁמַתָּה
 תּוֹרָה, וְעֲלָה נְאֻמְר וְקוּל הַתּוֹר נִשְׁמַע
 בְּאַרְצֵנוּ.

עֲרַפָּה הוּא הָאֵם שֶׁל הָעֵרְב רַב, שְׁנֵאֻמְר

בָּהּ (רות ג ז) וַתִּגַּל מַרְגְּלוֹתָיו, לְגַבִּי מִאֵן לְגַבִּי צַדִּיק
 וְדָא בְרִית מִיְלָה, דְּאִיהוּ בּוּעִז ב"ו ע"ז תְּקוּף עַל
 יְצִירָה, וַיִּמְד שֵׁשׁ שְׁעוּרִים וַיִּשֶׁת עָלֶיהָ (שם טז), שׁוֹקִיו
 עֲמוּדֵי שֵׁשׁ (שיר ה טז), שְׁוֹאֵית לֹון עֲלָהָ לְאַנָּא עֲלָהָ,
 וְאוֹקְמוּהָ וַתִּלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶם בְּשִׁכְנֵתָא עֲלָהָ וַתִּתְאַה,
 וְעַלְיָהּ אֲתָמַר (רות ד יז) וַתִּקְרָאנָה לוֹ הַשְּׂכֵנֹת שֵׁם,
 לְאֹמַר יֶלֶד בֶּן לְנַעֲמִי, דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא
 דְּאֲתָמַר בֵּיהּ (שמות ד כב) בְּנֵי בְכָרֵי יִשְׂרָאֵל, כִּד הָאֲבוּ
 יִשְׂרָאֵל וְגַרְמוֹ לְאַסְתְּלָקָא שְׁכִינֵתָא, עֲלָהָ אֲתָמַר
 בְּשִׁכְנֵתָא תִּתְאַה וַתִּגַּל מַרְגְּלוֹתָיו (רות ג ז).

דְּכָר אַחַר וַתִּלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶם, אִיהוּ מְמַלְל בְּגוּפָא
 וְנַפְשָׁא, וּמְרַחֲמֵנוּ דְּגוּפָא כִּד אִיהוּ בַּעַל
 תְּשׁוּבָה, יִימָא נַפְשָׁא לְגַבִּיהּ בְּאֲשֶׁר תְּמוּתֵי אָמוּת
 וְשֵׁם אֶקְבֵּר (שם א יז), וְלֹא תִזְוֹז נַפְשָׁא בְּקַבְרָא מִנִּיהּ,
 וְעֲלָהָ אֲתָמַר (משלי ו כב) בְּהִתְהַלְכֶךָ (דף עו ע"א) תִּנְחָה

לשון הקודש

העמוד האמצעי, שנאמר בו בני בכרי
 ישראל. בשחטאו ישראל וגרמו
 להסתלקות השכינה, על השכינה
 התחתונה נאמר ותגל מרגלותיו.
 דְּכָר אַחַר וַתִּלְכְּנָה שְׁתֵּיהֶם, הוּא מְדַבֵּר
 בְּגוּף וְנַפֶּשׁ, וּמְאַהֲבַת הַגּוּף כִּשְׁהוּא בַּעַל
 תְּשׁוּבָה, תֹּאמַר הַנַּפֶּשׁ אֵלָיו בְּאֲשֶׁר
 תְּמוּתֵי אָמוּת וְשֵׁם אֶקְבֵּר, וְלֹא תִזְוֹז

ונאמר בה ותגל מרגלותיו, למי? לצדיק,
 וזו ברית מילה, שהוא בועז ב"ו ע"ז,
 תקיף על יצרו, וימד שש שעורים וישת
 עליה, שוקיו עמודי שש, שמה אותם
 עליה להגן עליה, ופרשונה ותלכנה
 שתייהם, עם השכינה העליונה
 והתחתונה, ועליהם נאמר ותקראנה לו
 השכנות שם, לאמר ילד בן לנעמי, זה

אוּתְךָ בְּעֶלְמָא דִּין, בְּשַׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ בְּקִבְרָא,
 וְהַקִּיצוֹת לְתַחֲיִית הַמֵּתִים (נ"א לְעוֹלָם הַבָּא) הִיא
 תְּשִׁיחָךְ, דָּא נַפְשָׁא לְגַבֵּי גּוֹפָא, וּבוֹצִינָא קַדִּישָׁא אִם
 גּוֹפָא לָא חֲזַר בְּתִיּוּבְתָא, וְחֲזַר עוֹרְףָּ לְגַבֵּי תִיּוּבְתָא,
 נַפְשָׁא אֶתְפָּרֵשׁ מֵיָהּ וְאֶתְקַרֵּי עַרְפָּ"ה, וְגוֹפָא דָּא
 אֶתְאַבֵּיד מִתְרִין עַלְמִין.

אָמַר לִיה סָבָא סָבָא, וְהָא פְּמָה קִבְרִין לְמַגְנָא,
 וְהָא אִם גּוֹפָא אֶתְאַבֵּיד עַל מָה תְּקוּם
 נַפְשָׁא לְתַחֲיִית הַמֵּתִים, דְּהָא וּדְאֵי גּוֹפָא אֶתְאַבֵּיד,
 וְאֶתְמַר דְּאֶתְאַבֵּיד מִתְרִין עַלְמִין, וְהָא נְחִית
 לְנִשְׁיָהּ דְּתַמָּן אֶתְנַשֵּׁי לְדְרֵי דְרִין, אִם כֵּן פְּמָה
 קִבְרִין לְמַגְנָא.

אֵלָא וּדְאֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא יִשְׁנֵי עוֹבְדֵי
 יְדוּי, דְּוּדְאֵי עַלְמָא דִּין וְעַלְמָא דְּאֶתִּי

לשון הקודש

העולמות.

אָמַר לוֹ: זְקוּן זְקוּן, וְהָרֵי פְּמָה קִבְרִים
 לְחַנְּם, וְהָרֵי אִם הַגּוֹף נֶאֱבָד, עַל מָה
 תְּקוּם הַנַּפֶּשׁ לְתַחֲיִית הַמֵּתִים? שְׁהָרֵי וּדְאֵי
 הַגּוֹף נֶאֱבָד, וְנִתְבָּאָר שְׁנַאֲבָד מִשְׁנֵי
 עוֹלָמוֹת, וְהָרֵי יָרַד לְנִשְׁיָהּ שְׁשָׁם נִשְׁכַּח
 לְדוּרֵי דוֹרוֹת, אִם כֵּן, פְּמָה קִבְרִים לְחַנְּם?
 אֵלָא וּדְאֵי שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לָא יִשְׁנֵהּ

הַנַּפֶּשׁ בְּקִבְרָא מִמְּנוּ, וְעָלוּ נֶאֱמַר
 בְּהַתְּהַלְכָךְ תִּנְחָה אוּתְךָ - בְּעוֹלָם הַזֶּה,
 בְּשַׁכְבְּךָ תִּשְׁמֹר עָלֶיךָ - בְּקִבְרָא, וְהַקִּיצוֹת
 - לְתַחֲיִית הַמֵּתִים (לְעוֹלָם הַבָּא), הִיא תְּשִׁיחָךְ
 - זוּ הַנַּפֶּשׁ לְגוֹף, וּמְנוּחָה הַקְדוּשָׁה, אִם
 הַגּוֹף לָא חֲזַר בְּתִיּוּבָה וְהַחֲזִיר עַרְףָּ
 לְתִיּוּבָה, הַנַּפֶּשׁ נִפְרֶדֶת מִמְּנוּ וְנִקְרְאת
 עַרְפָּ"ה, וְהַגּוֹף הַזֶּה נֶאֱבָד מִשְׁנֵי

דַּאיִנוּן שְׁמַיָא וְאַרְעָא דְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא אִינוּן,
 וְעַלֵּיהּ אָמַר דָּוִד (תהלים קטו טז) הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיהוָה,
 אַרְעָא אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים (שם קטז
 ט), עַלֵּיהּ אֶתְמַר עֲלֵמָא דִּין וְעֲלֵמָא דְאֵתִי בְּשִׁמְא
 דִּיהוָה, הָדָא הוּא דְכָתִיב (שם צו יא) וְשִׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם
 וְתִגַּל הָאָרֶץ, אֵימְתִי בְּזִמְנָא דְאֶתְמַר לְגַבֵּי שָׁמַיִם
 וְהָאָרֶץ דְּסִמְאָל וְנַחֲשׁ, כִּי שָׁמַיִם כְּעֵשֶׂן נִמְלְחוּ
 וְהָאָרֶץ כְּבַגְדָּהּ תִּבְלָה (ישעיה נא ו), וְלִבְתַּר דִּימְחִי לֹון
 וַיִּשְׂעִי לְאֵלִין מִמֶּנּוּ דְעַלֵּיהּ, מִיַּד יְחַדֵּשׁ לֹון קוּדְשָׁא
 בְּרִידָּהּ הוּא לְשִׁמְיָא וְאַרְעָא, דִּיתְמַחוּן בְּגִין אֵלִין
 מִמֶּנּוּ בִישִׁין, הָדָא הוּא דְכָתִיב (שם סו כב) כִּי כֹאֲשֶׁר
 הַשָּׁמַיִם הִחְדָּשִׁים וְהָאָרֶץ הִחְדָּשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה
 וְגוֹמֵר, וְכֹלָא בְּגִין דְּלֹא יִשְׁתַּצֹּון עוֹבְדֵי יְדוּי, דַּאיִנוּן
 נְשִׁמְתִין וְגוֹפִין דְּאֶתְאֲבִידוּ מִתְרִין עֲלֵמִין, וְאֵלִין

לשון הקודש

כְּעֵשֶׂן נִמְלְחוּ וְהָאָרֶץ כְּבַגְדָּהּ תִּבְלָה, וְאַחַר
 שִׁימְחָה אוֹתָם וַיִּשְׂמַד אֶת אוֹתָם
 הַמִּמְנִים שְׁעֵלֵיהֶם, מִיַּד יְחַדֵּשׁ הַקּוּדֹשׁ
 בְּרִידָּהּ הוּא אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ,
 שִׁימְחוּ בְּגִלְלַת הַמִּמְנִים הַרְעִים הַלְלוּ. וְהוּ
 שְׁכַתוּב כִּי כֹאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הִחְדָּשִׁים
 וְהָאָרֶץ הִחְדָּשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה וְגוֹמֵר,
 וְהַכֵּל כְּדִי שְׁלֵא יִכְלוּ מַעֲשֵׂי יְדוּי, שְׁהֵם
 הַנְּשִׁמְתִין וְהַגּוֹפּוֹת שְׁנֵאֲבִידוּ מִשְׁנֵי

אֶת מַעֲשֵׂי יְדוּי, שְׁנֵדְאֵי הָעוֹלָם הַזֶּה
 וְהָעוֹלָם הַבָּא, שְׁהֵם שָׁמַיִם וְאַרְצָא, הֵם שֶׁל
 הַקּוּדֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַלֵּיהֶם אָמַר דָּוִד
 הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיהוָה, הָאָרֶץ – אֶתְהַלֵּךְ
 לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים, עַלֵּיהֶם
 נֶאֱמַר הָעוֹלָם הַזֶּה וְהָעוֹלָם הַבָּא בְּשֵׁם
 יְהוָה. וְהוּ שְׁכַתוּב וַיִּשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל
 הָאָרֶץ, מִתִּי? בְּזִמְנָא שְׁנֵאֲמַר לְשָׁמַיִם
 וְהָאָרֶץ, שֶׁל סִמְאָל וְנַחֲשׁ, כִּי שָׁמַיִם

עֲתִירִין דְּבִנְלוּתָא, בְּגִין דְּהָאֵי עֲלָמָא אִיהוּ דְּלַהוֹן.

אַבְל מִסְכְּנֵי דְּאִינוּן צְדִיקָא, טוֹבָא דְּלַהוֹן לְאִינוּן
עֲלָמִין טָבִין, דִּי בְּהוֹן אֲתַבְּרִיאוּ תְּרִי תוֹרוֹת
אוֹרֵייתָא דְּבִכְתָּב וְאוֹרֵייתָא דְּבַעַל פֶּה, דְּאֲגֵרָא
דְּלַהוֹן תַּמָּן וּבְגִין דְּלִתְתָּא דְּאַרְצֵי חַחִיִּים, תַּמָּן גּוֹפִין
לְנִשְׁמָתִין קְדִישִׁין דְּאֲתַבְּרִיאוּ בְּשִׁמְא דִּיהוּ"ה, וְגוֹפָא
דְּמוֹשָׁה דְּאֲתַמַּר בֵּיה (דְּבָרִים ל"ד ז) לֹא כָּהֵתָה עֵינֹו וְלֹא
נָם לִחָה מִתַּמָּן הָזָה, וּבְגִינֵיהּ הָזָה אִיהוּ בְּעָא רַחֲמֵי
דְּלֹא יָמוּת וְיַפּוּק מִנֵּיהּ, וְלֹא עַל גּוֹפָא דְּהָאֵי עֲלָמָא
דְּאֲתַקְרִי סַנְדַּל לְגַבִּיהּ, דְּעֵלִיָּה אֲתַמַּר לִיה (שְׁמוֹת ג' ה)
שֶׁל נְעֻלֶיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ.

וְאַדָּם וְחֵיוֹן וּבְעֵירָן וְעוֹפִין דְּתַמָּן אִינוּן עוֹבְדָא
דְּבְרָאשִׁית, וְאִינוּן בְּדִיּוֹקְנָא עֲלָאָה דְּאֵלִין
דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן בְּמַרְכְּבָתָא (יחזקאל א' י) וְדַמּוֹת פְּנִיָּהֶם

לשון הקודש

והגוף של משה, שנאמר בו לא כהתה עינו ולא נאם ליחה, משם היה, ובשבילו הוא היה מבקש רחמים שלא ימות ויצא ממנו, ולא על הגוף של העולם הזה שנקרא אצלו סנדל, שעליו נאמר לו של נעליך מעל רגליך.

וְאַדָּם וְחֵיוֹת וּבְהֵמּוֹת וְעוֹפוֹת שֶׁל שָׁם הֵם מַעֲשֵׂי בְרָאשִׁית, וְהֵם בְּדַמּוֹת עֲלִיוֹן שֶׁל

העולמות, ואלו העשירים שבגלות, בגלל שהעולם הזה הוא שלהם.

אַבְל הַעֲנִיִּים שֶׁהֵם צְדִיקִים, הַטּוֹב שֶׁלָּהֶם לְאוֹתָם הַעוֹלָמוֹת הַטּוֹבִים, שֶׁבָּהֶם נִבְרָאוּ שְׁתֵּי תוֹרוֹת, תּוֹרָה שֶׁבִּכְתָּב וְתוֹרָה שֶׁבַּעַל פֶּה, שֶׁשְׂכָרָם שָׁם, וּבְשִׁבִיל שְׁלִמְטָה שֶׁל אֶרֶץ חַחִיִּים, שָׁם הַגּוֹפּוֹת לְנִשְׁמּוֹת קְדוֹשׁוֹת שֶׁנִּבְרָאוּ בְּשֵׁם יְהוּ"ה,

פְּנֵי אָדָם וְגוֹמֵר, דְּאִינוּן בְּעִירִין עֵלְאִין עֵלְיִיהוּ
 אֲתָמֵר (ישעיה סד ג) יַעֲשֶׂה לְמַחְבֵּה לוֹ, וְתַמָּן עֵץ חַיִּים
 דְּמָאן דְּאָכִיל מִנִּיהּ אֲתָמֵר בֵּיהּ (בראשית ג יב) וְאָכַל
 וְחֵי לְעוֹלָם.

וְתַמָּן פְּרִסְיִין דִּי דִּהְבָּא וְכִסְפָּא וְאַבְנִין יְקִירִין,
 וְעֵרְשִׁין דְּכִסְפָּא וְדִּהְבָּא, וְרַמ"ח פְּקוּדִין
 דְּמִנֵּי לֹון מֹשֶׁה לְיִשְׂרָאֵל בְּהַאי עֲלָמָא, לְדַכָּא
 רַמ"ח אַבְרָיִם דִּהְהוּא גּוֹפָא, וְגוֹפָא דִּהַאי עֲלָמָא
 שְׂפָלָא אִיהוּ סַנְדָּל לְנִשְׁמָתָא, דְּאֲתַטְנַף (נ"א וְאֲתַטְנַפְתָּ)
 בְּזוּהָמָא דִּהַאי עֲלָמָא. הָא הֲבָא תְּלָתִין וְחַד זְמַנִּין
 דְּאֲתַפְרֵשׁ בְּרֵאשִׁית, וְעֵשֶׂר אַמִּירָן וְתְּלָתִין וְתַרְיִן
 שְׁבִילִין הָא שְׁבַעִין וְתַרְיִין, וְצָרִיךְ לְפָרְשָׁא לֹון. פְּתַח
 וְאָמֵר בְּרֵאשִׁית.

לשון הקודש

איברים של אותו הגוף, והגוף של
 העולם השפל הזה הוא סנדל לנשמה,
 שמתנפף (ומתנפפת) בזהמת העולם הזה.
 הרי כאן שלשים ואחת פעמים
 שהתפרש בראשית, ועשר אמירות,
 ושלשים ושנים שבילים, הרי שבעים
 ושתיים, וצריך לפרש אותם. פתח ואמר
 בראשית.

אלה שנאמר בהם במרכבה ודמות
 פניהם פני אדם וגומר, שהם בהמות
 עליונות, עליהן נאמר יעשה למחבה לו,
 ושם עץ החיים, שמי שאוכל ממנו נאמר
 בו ואכל וחי לעולם.

ושם כסאות של זהב וכסף ואבנים
 יקרות, ומטות של זהב וכסף, ורמ"ח
 מצוות שצוה אותן משה לישראל בעולם
 הזה, לטהר את מאתים ארבעים ושמונה

תְּקוּנַת תְּלָתִין וּתְרִין

בְּרֵאשִׁית מֵאֵמַר קִדְמָאָה לְכֹלָא, וְאִיהוּ כְּלִיל

תְּרִין דְּבוּרִין אָנְכִי וְלֹא יְהִיָּה לָךְ (שמות)

כ (ב) דְּאֶתְמַרוּ בְּדְבוּרָא חֲדָא, וְתִרְוִייהוּ אֵינוּן רְמִיזוּן

בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית, בְּגִין דָּא בְּרֵאשִׁית א"ב רִשִׁית,

א"ב א' אָנְכִי ב' לֹא יְהִיָּה לָךְ, וְכֹלָא בָּאֵת אַחַד ב',

וְאִיהִי ב' מְבֵרֵאשִׁית.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְכִי מָאן דְּאִית לִיה עֲבָדָא

וְאַפִּיק לִיה לְחִירוֹ מִשְׁעֲבוּדֵיהּ, אִית לִיה

לְרַבּוּנִיהּ לְשִׁבְחָא גְרַמִּיהּ בְּמִפְקֻנְתָּא לְחִירוֹ

לְעֲבָדֵיהּ, וְכִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאָמַר לְאַבְרָהָם

(בראשית טו יג) **כִּי גַר יְהִיָּה זְרַעְךָ וְכוּ' אִית לְשִׁבְחָא**

גְרַמִּיהּ בְּמָה (דף עו ע"ב) **וּמְגִין אֲשֶׁר הוּצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ**

מִצְרַיִם (שמות כ ג), **אָמַר לִיה רַבִּי שְׂמֵעוֹן הָכִי הוּא**

וְדָאִי, אֲבָל הָכָא לָא מְשַׁבַּח קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: וְכִי מִי שָׁיֵשׁ לוֹ עֲבָד

וְהוּצֵיא אוֹתוֹ לְחֵרוֹת מִשְׁעֲבוּדוֹ, יֵשׁ

לְרַבּוּנוֹ לְשִׁבְחָא אֵת עֲצָמוֹ בְּהוּצָאָה לְחֵרוֹת

שָׁל עֲבָדוֹ? וְכִי הַקּוֹדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂאָמַר

לְאַבְרָהָם כִּי גַר יְהִיָּה זְרַעְךָ וְכוּ', יֵשׁ

לְשִׁבְחָא עֲצָמוֹ בְּמָה פְּעָמִים אֲשֶׁר הוּצֵאתִיךָ

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם? אָמַר לוֹ רַבִּי שְׂמֵעוֹן: וְדָאִי

כִּד הוּא, אֲבָל כָּאֵן לֹא מְשַׁבַּח הַקּוֹדֶשׁ

תְּקוּנַת שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם

בְּרֵאשִׁית, הַמֵּאֵמַר הָרֵאשׁוֹן לְכֹל, וְהוּא

כּוֹלֵל שְׁנַיִ דְּבוּרִים, אָנְכִי וְלֹא יְהִיָּה לָךְ,

שְׁנֵאמְרוּ בְּדְבוּר אַחַד, וּשְׁנֵיהֶם רְמִיזוּם

בְּמִלַּת בְּרֵאשִׁית, בְּגִלְלַל זֶה בְּרֵאשִׁית,

א"ב רִשִׁית, א"ב א' אָנְכִי ב' לֹא יְהִיָּה

לָךְ, וְהַכֹּל בָּאוֹת אַחַת ב', וְהִיא ב'

מְבֵרֵאשִׁית.

גְּרַמְיָה דְּאַפִּיק לֹון מִן גְּלוּתָא, אֶלָּא חֲמִשִּׁין זְמַנִּין
 אֲדַכִּיר בְּאוּרֵייתָא יְצִיאַת מְצָרִים, לְאַשְׁתְּמוּדְעָא
 בְּדַרְגָּא דְאַפִּיק לֹון דְּאִיהוּ יוֹבְלָא, דְּאַתְמַר
 בֵּיהּ (ויקרא כה יא) יוֹבֵל הִיא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה, וְאִינוּן
 חֲמִשִּׁין תְּרַעִין דְּבִינָה דְּאַתְמַסְרוּ לְמוֹשֶׁה בְּסִינַי פֶּר
 חַד דְּלֹא אֶתְמַסֵּר לֵיהּ, וּבְגִין דָּא אֲדַכִּיר חֲמִשִּׁין
 זְמַנִּין בְּאוּרֵייתָא יְצִיאַת מְצָרִים. אָמַר הָא וּדְאִי
 אֲתִישַׁב דַּעְתָּאִי.

מָאן אֱלֹהִים אַחֲרִים, אֵלִין מְמַנֵּן דְּשַׁבְּעִין אוֹמִין,
 וְסַמְא"ל וְנַח"ש הָא ע"ב, בְּגִין דָּא יְהִיב
 קוּדְשָׁא בְּרִידְהוּ אֲוֵרֵייתָא מִימֵנָא דְּאִיהוּ חֶסֶד
 וּמִשְׁמַאלָא דְּאִיהוּ גְבוּרָה, דְּאִית בָּהּ שַׁבְּעִין אַנְפִּין
 לְשׁוּבָא מִשַׁבְּעִין אוֹמִין, וְאוּרֵייתָא אֲתִייהִיבַת מִמֵּיָא
 וְאַשָׁא דְּאִינוּן תְּרִין, לְשׁוּבָא לְיִשְׂרָאֵל מִסַּמְא"ל
 וְנַח"ש דְּאִינוּן מִמֵּיָא וְאַשָׁא, וּבְגִינֵיהוּ אֶתְמַר

(שמות כ)

 לשון הקודש

אָמַר, הָרִי וּדְאִי הַתִּישְׁבָּה דַּעְתָּי.
 מִי זֶה אֱלֹהִים אַחֲרַיִם? אֵלֹוּ הַמִּמְנִים שֶׁל
 שַׁבְּעִים אַמּוֹת, וְסַמְא"ל וְנַח"ש הָרִי
 שַׁבְּעִים וּשְׁנַיִם, בְּגִלְל זֶה נָתַן הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא תּוֹרָה מִיְמִין, שֶׁהוּא חֶסֶד,
 וּמִשְׁמַאל שֶׁהוּא גְבוּרָה, שְׁיֵשׁ בָּהּ שַׁבְּעִים
 פְּנִים לְהַנְעִל מִשַׁבְּעִים אַמּוֹת, וְהַתּוֹרָה
 נִתְּנָה מִמֵּיָא וְאַשָׁא, שֶׁהֵם שְׁנַיִם, לְהַצִּיל אֶת

בְּרוּךְ הוּא אֶת עַצְמוֹ שֶׁהוּצִיא אוֹתָם מִן
 הַגְּלוּת, אֶלָּא חֲמִשִּׁים פַּעַם הוֹכִיר בַּתּוֹרָה
 יְצִיאַת מְצָרִים, לְהוֹדִיעַ הַדְּרָגָה שֶׁהוּצִיאָהּ
 אוֹתָם, שֶׁהִיא הַיּוֹבֵל, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ יוֹבֵל
 הִיא שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה, וְהֵם חֲמִשִּׁים
 שַׁעֲרֵי בֵּינָה שֶׁנִּמְסְרוּ לְמוֹשֶׁה בְּסִינַי, פֶּרַט
 לְאַחַד שְׁלֹא נִמְסַר לוֹ, וְלָכֵן הוֹכִיר
 חֲמִשִּׁים פַּעַם בַּתּוֹרָה יְצִיאַת מְצָרִים.

א לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, ולקבל
 שבעין אומין שבעין נפש, ומאן דעבר על שבעין
 אנפין דאורייתא דאתמר לא יהיה לך אלהים
 אחרים על פני, שלטין שבעין ממנן ואומין דיצר
 הרע על שבעין נפש.

ובמה גלגולין יתון לבר נש על חובין אליו,
 ואם לא תזר בר נש בתיובתא באליו
 גלגולין, תהוא גופא נחית באבדון, גלגולא
 קדמאה אצטבע בגוון חזר, ורכיב נפשא בסוסיא
 חזרא דאיהו גופא, אם תזר בתיובתא אתמר
 ביה (ישעיה א יח) אם יהיו חטאיכם פשנים בשלג
 ילבינו, ואם לאו יתי בגלגולא תניינא, ורכיב
 בסוסיא סומקא, ואם תזר בתיובתא אתמר בחובא

לשון הקודש

בתשובה בגלגולים הללו, אותו הגוף
 יורד לאבדון, הגלגול הראשון נצבע
 בצבע לבן, ורוכבת הנפש על סוס לבן
 שהיא הגוף, ואם חזר בתשובה, נאמר
 בו אם יהיו חטאיכם פשנים בשלג
 ילבינו, ואם לא, יבא בגלגול שני,
 ורכב על סוס אדם, ואם חזר
 בתשובה נאמר על חטאו אם יאדימו
 כתולע פצמר יהיו, ואם לא, חזר
 ומתגלגל בגלגול שלישי, ורכב על

ישראל מסמאל ונחש, שהם מפים ואש,
 ובגלגלם נאמר לא יהיה לך אלהים
 אחרים על פני, וכנגד שבעים אמות
 שבעים נפש, ומי שעובר על שבעים
 פנים של התורה, שנאמר לא יהיה לך
 אלהים אחרים על פני, שולטים שבעים
 ממנים ואמות של יצר הרע על שבעים
 נפש.

ובמה גלגולים יבאו לאדם על
 החטאים הללו, ואם לא חזר האדם

דִּילִיָּה (שם) אִם יֹאדִימוּ בַתּוֹלַע פֶּצֶמֶר יְהִיו, וְאִם
 לֹא, אֶת־חֹזֶר אֶת־גִּלְגָּל בְּגִלְגּוּלָא תְּלִיתָאָה, וְרִכִּיב
 בְּסוּסֵיא יְרוּקָא וְדָא גּוּפָא.

וְאֵינּוֹן מִזֶּל אַרְיָה מִזֶּל שׁוֹר מִזֶּל נֶשֶׁר, דְּעֲלִיָּהוּ
 אֶתְמַר (איוב לג כט) הֵן כָּל אֱלֹהִים יִפְעַל אֱלֹהִים
 פְּעָמִים שְׁלֹשׁ עִם גָּבֵר, וְאִם שְׁלֹשׁ אֱלֹהִים לֹא יַעֲשֶׂה
 לָהּ (שמות כא יא) לְנַפְשָׁא בְּתֵלֶת גִּלְגּוּלִין, דְּעָבִיד לָהּ
 שְׂאֵר בְּסוּת וְעוֹנָה, וְיִצְאָה חֲנָם אִין כְּסָף (שם), וְעַל
 שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל אַרְבַּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ (עמוס
 ב א), וְעַל אַרְבַּעָה דְאִתְּהוּ מִזֶּל אָדָם לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ, דְלֹא
 יִקְלְקְלוּ לִיָּהּ.

אַבְל לְצַדִּיקָא וְעֲשֶׂה חֶסֶד לְאַלְפִים (שמות כ ה),
 אֲלָפִים וְדָאִי, תְּלֵת גִּלְגּוּלִין בְּהוֹן אִתְּהוּ רְוּחַ
 תְּלֵת אֲלָפִין דְאֵינּוֹן עֲלָמִין דְכְּסוּפִין, וְלִמָּאן לְאַהֲבִיו
 וְלְשִׁמְרֵי מְצוֹתָיו (שם ו), לְחַיִּיבֵיא דְאֵינְהוּ לֹא יַחְזְרוּן

לשון הקודש

וְעַל אַרְבַּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ, וְעַל אַרְבַּעָה,
 שְׁהוּא מִזֶּל אָדָם, לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ, שְׁלֹא
 יִקְלְקְלוּ אוֹתוֹ.

אַבְל לְצַדִּיקִים, וְעֲשֶׂה חֶסֶד לְאַלְפִים,
 אֲלָפִים וְדָאִי, שְׁלֹשָׁה גִלְגּוּלִים בְּהוּא
 מְרוּיַח שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים, שְׁהוּא עוֹלָמוֹת שְׁל
 כְּסוּפִים, וְלִמָּי? לְאַהֲבִיו וְלְשִׁמְרֵי מְצוֹתָיו.

סוּם יְרֵק, וְזוּה הַגּוּפָא.

וְחָם מִזֶּל אַרְיָה, מִזֶּל שׁוֹר, מִזֶּל נֶשֶׁר,
 שְׁעֲלִיָּהֶם נֹאמַר הֵן כָּל אֱלֹהִים יִפְעַל אֱלֹהִים
 פְּעָמִים שְׁלֹשׁ עִם גָּבֵר, וְאִם שְׁלֹשׁ אֱלֹהִים
 לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ, לְנַפְשָׁא בְּשְׁלֹשָׁה גִלְגּוּלִים,
 שְׁעוֹשָׂה לָהּ שְׂאֵר בְּסוּת וְעוֹנָה, וְיִצְאָה
 חֲנָם אִין כְּסָף, וְעַל שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל

בְּתִיּוֹבְתָא בְּתַלְתַּת גְּלַגּוּלִין אֱלִין, אֲתִמַּר בְּהוֹן (ויקרא כג
 לא) וְהֶאֱבַדְתִּי אֶת הַנֶּפֶשׁ הַחַיָּא מִקֶּרֶב עַמָּה, אָמַר
 רַבִּי אִם כֵּן אָנָּה נַחִית, אֲלֵא שְׁבַע אַרְעִין אֵינוֹן,
 וְסִלְקוֹן לְשִׁבְעִין לְקַבֵּל שְׁבַעִים נֶפֶשׁ, וְשְׁבַע אַרְעִין
 אֵינוֹן אַרְצָא אֲדַמָּה אֲרַקָּא גֵיא צִיָּה נִשְׂיָה תִבְלָא,
 וְאֵינוֹן שְׁבַע מְדוּרִין דִּגְיֵהֲנָם, הֵהִיא נֶפֶשָׁא דְלֵא
 חֲזָרָה בְּתִיּוֹבְתָא בְּאֵלִין תַּלְתַּת, נַחִית לָהּ קוּדְשָׁא
 בְּרִידָא הוּא בְּמְדוּרִין דִּגְיֵהֲנָם אֱלִין, וְתַמָּן אֲתַנְשִׁי
 לְדָרֵי דָרִין.

וְאִם הוּא צַדִּיק אֲתִמַּר בֵּיהּ (משלי כד טז) כִּי שְׁבַע
 יִפּוֹל צַדִּיק וְקָם, אָמַר לִיהּ רַבִּי אֲלַעְזָר, וְאִם
 הוּא צַדִּיק אֲמַאי נַחִית תַּמָּן, אֲלֵא בְּגִין לְאַפְקָא
 מִתַּמָּן כָּל נֶפֶשָׁא וְנֶפֶשָׁא מֵאֵלִין דְּהִרְתְּרוּ בְּתִיּוֹבְתָא
 וּמְתוּ בְּקִצְרוֹת שְׁנִין, וְאִיהוּ טָרַח בְּגִינְיָה, דָּא אִיהוּ
 מֵאֲמַר קְדַמָּא דְאִיהוּ בְּרֵאשִׁית.

לשון הקודש

חזרה בתשובה בשלשת אלה, מוריד
 אותה הקדוש ברוך הוא למדורי הגיהנם
 הללו, ושם נשפחת לדורי דורות.
ואם הוא צדיק, נאמר בו כי שבע יפול
 צדיק וקם. אמר לו רבי אלעזר: ואם הוא
 צדיק, למה ירד לשם? אלא כדי להוציא
 משם כל נפש ונפש שהרירו תשובה
 ומתו בקצור שנים, והוא טורח בשבילו,

לרשעים שהם לא יחזרו בתשובה
 בשלשת הגלגולים הללו, נאמר בהם
 והאבדתי את הנפש ההיא מקרב עמה.
 אמר: רבי, אם כן אני יורד, אלא שבע
 ארצות הן, ועולים לשבעים כנגד שבעים
 נפש, ושבע ארצות הן: ארץ, אדמה,
 ארקא, גיא, ציה, נשיה, תבל, והם
 שבעה מדורי גיהנם. אותה נפש שלא

תְּקוּנַת תְּלָתִין וּתְלָת

בְּרֵאשִׁית דָּא פְּקוּדָא קְדָמָא, דְּאִתְרַמִּיז בְּל"ב
 שְׁבִילִין, דְּאִינוּן ל"ב אֱלֹהִים דְּעוּבְדָא
 דְּבְרֵאשִׁית, כ"ב אֲתוּזוּן וְעֵשֶׂר אֲמִירוֹן דְּאִתְכְּלִילֵן בְּהוּ.
 תְּקוּנַת קְדָמָא יִרְאָה, וְעֵלָה אֲתָמַר (תהלים קיא י')
 רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְהו"ה, דְּאִית דְּחִילוֹ וְאִית
 דְּחִילוֹ, (דף טו ע"א) יִרְאֵת יְהו"ה דָּא שְׁכִינְתָא מְלָכוֹת
 קְדִישָׁא, יִרְאָה רְעָה דָּא רְצוּעָה לְאֶלְקָא לְחַיִּיבֵיא,
 וּמַאי נִיהוּ סַם הַמּוֹת דְּסַמָּא"ל, נּוֹקְבָא דִּילֵיהּ, יִרְאֵת
 יְהו"ה אִיהִי אֲגָרָא לְמָאן דְּנָטִיר פְּקוּדִין דְּלֹא
 תַעֲשֶׂה, יִרְאָה רְעָה אִיהִי רְצוּעָה לְאֶלְקָא לְמָאן
 דְּאֵעֵבֵר עֲלֵיהּ.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר אֶלְעָזָר בְּרִי, אִית מָאן
 דְּדָחִיל לְקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא בְּגִין דִּיִּיחֹן בְּנֵי

לשון הקודש

שְׁנַיִשׁ יִרְאָה וְנִישׁ יִרְאָה. יִרְאֵת יְהו"ה זו
 הַשְּׁכִינָה, הַמְּלָכוֹת הַקְּדוּשָׁה, יִרְאָה רְעָה
 זו רְצוּעָה לְהַלְקוֹת אֵת הַרְשָׁעִים, וּמִי
 הוּא? סַם הַמּוֹת שֶׁל סַמָּא"ל, הַנְּקָבָה שְׁלוֹ,
 יִרְאֵת יְהו"ה הִיא שְׁכָר לְמִי שְׁשׁוּמַר
 מְצוּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, יִרְאָה רְעָה הִיא
 רְצוּעָה לְהַלְקוֹת אֵת מִי שְׁעוֹבֵר עֲלֵיהּ.
 קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: אֶלְעָזָר בְּנֵי, יֵשׁ מִי

זְהוּ מְאָמַר רֵאשׁוֹן שְׁהוּא בְּרֵאשִׁית.
 תְּקוּזָן שְׁלִשִׁים וּשְׁלִשָׁה
 בְּרֵאשִׁית, זו מְצוּה רֵאשׁוֹנָה, שְׁנַרְמֹזָה
 בְּשְׁלִשִׁים וּשְׁנַיִם שְׁבִילִים, שְׁהֵם שְׁלִשִׁים
 וּשְׁנַיִם אֱלֹהִים שֶׁל מַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית,
 עֲשָׂרִים וּשְׁתַּיִם אוֹתוֹת וְעֵשֶׂר אֲמִירוֹת
 שְׁנַכְלָלוּ בְּהֵם. הַתְּקוּזָן הֵרֵאשׁוֹן יִרְאָה,
 וְעֵלָה נְאֻמַּר רֵאשִׁית חֲכָמָה יִרְאֵת יְהו"ה,

וַיִּסְגֵּי עוֹתֵרִיָּה בְּהֵאֵי עֲלֵמָא, וְאֵי חֶסֶר מֵהֵאֵי לָא
 דְּחִיל לִיָּה, הֵאֵי לָא שְׂוֵי לִיָּה יִרְאֵת יְהוּ"ה לְעֵקְרָא,
 אֲבָל מֵאֵן דְּדְחִיל לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בִּין בְּטִיבוּ
 בִּין בְּעֵאֲקוּ, הָא דָּא שְׂוֵי יִרְאֵת יְהוּ"ה בִּיָּה לְעֵקְרָא,
 דְּתַלְתַּת דְּרַגִּין אֵינּוּן דִּירְאָה, אֵית יִרְאָה בִּין בְּטִיבוּ
 בִּין בְּעֵאֲקוּ, וְאֵית יִרְאָה דְּדְחִיל לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 בְּטִיבוּ וְלָא בְּעֵאֲקוּ, וְאֵית יִרְאָה דְּלֵא שְׂוֵי לָהּ עֲלִיָּה
 לְעֵקְרָא בִּין לְטִיבוּ בִּין לְעֵאֲקוּ, צַדִּיק גָּמּוּר שְׂוֵי לָהּ
 עֲלִיָּה לְעֵקְרָא בִּין לְטִיבוּ בִּין לְדִינָא, בִּינּוּנֵי שְׂוֵי לִיָּה
 עֲלִיָּה לְטִיבוּ וְלָא לְדִינָא, רָשָׁע גָּמּוּר לָא שְׂוֵי לִיָּה
 עֵקְרָא לָא בְּטִיבוּ וְלָא בְּדִינָא.

וְשְׂכִינְתָּא אֲמַאי אֲתִקְרִיאת יִרְאָה, דְּהָא הִיא
 מְסֻטָּרָא דְעֵמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא
 אֲתִנְטִילַת, אֲלָא בְּמָה דְעֵמּוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא נְטִיל

 לשון הקודש

בְּצֵרָה, וַיֵּשׁ יִרְאָה שְׂלֵא שָׁם אוֹתָהּ עֲלִיו
 לְעֵקְרָא, בִּין לְטוֹב בִּין לְצָרָה. צַדִּיק גָּמּוּר
 שָׁם אוֹתָהּ עֲלִיו לְעֵקְרָא בִּין לְטוֹב בִּין לְדִין,
 הַבִּינּוּנֵי שָׁם אוֹתָהּ עֲלִיו לְטוֹב וְלֵא לְדִין,
 הַרְשָׁע הַגָּמּוּר לֵא שָׁם אוֹתָהּ עֵקְרָא, לֵא
 בְּטוֹב וְלֵא בְּדִין.

וְלֵמָחַ הַשְּׂכִינְתָּה נִקְרֵאת יִרְאָה? שְׂהַרִי
 הִיא נְטִלָה מֵצַד הָעֵמּוּד הָאֲמַצְעִי. אֲלָא
 כְּמוֹ שֶׁהָעֵמּוּד הָאֲמַצְעִי נּוֹטֵל מִרְחַמִּים

שְׂיִרָא מִהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּדִי שְׂיִיחִיו
 אֵת בְּנִיו וַיְנַדֵּל עֲשָׂרוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְאִם
 חֶסֶר מְזוּהָ, אֵינּוּ יִרָא מִמֶּנּוּ, זֶה לֵא שָׁם לוֹ
 אֵת יִרְאֵת יְהוּ"ה לְעֵקְרָא, אֲבָל מִי שְׂיִרָא
 אֵת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בִּין בְּטוֹב בִּין
 בְּצָרָה, זֶהוּ מִי שְׂשָׁם אֵת יִרְאֵת יְהוּ"ה בּוֹ
 לְעֵקְרָא, שְׂשָׁלֵשׁ דְּרַגּוֹת הֵן שָׁל יִרְאָה, יֵשׁ
 יִרְאָה בִּין בְּטוֹב בִּין בְּצָרָה, וַיֵּשׁ יִרְאָה
 שְׂיִרָא אֵת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּטוֹב וְלֵא

מִרְחֵמי וְדִינָא דְאֵינוּן יְמִינָא וּשְׂמָאלָא, הָכִי אִיהִי
 נְטָלָא מִתְרוּיָהוּ, מִסְטָרָא דְשְׂמָאלָא דָא אֲתִקְרִיאַת
 יְרָאָה פְּחַד יִצְחָק, דְּמִסְטָרָא דִימִינָא אַהֲבָ"ה אֲתִקְרִי,
 וְדָא פְּקוּדָא תְּנִינָא דְאֲתִמַּר בָּהּ (ירמיה לא ב) וְאַהֲבַת
 עוֹלָם אַהֲבַתִּיךְ עַל בֵּן מִשְׁכַּתִּיךְ חֶסֶד.

וּמִתְרִין סְטָרִין אֲלִין אֲתִקְרִי עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא
 אֹר וְנֵר, וּשְׂכִינְתָא אֹרָה אַבּוּקָה, אֹרָה,
 לִיְהוּדִים הִיְתָה אֹרָה (אסתר ה טז), אַבּוּקָה הָכִי אוּקְמוּהוּ
 מְאִירֵי מִתְנִיתִין דְּצַדִּיקִים קַיִמִין קַמִּי שְׂכִינְתָא פְּנֵר
 לְפָנֵי הָאַבּוּקָה. מִסְטָרָא דִימִינָא יְהו"ה, וּמִסְטָרָא
 דְשְׂמָאלָא אַדְנִי דְתַמָּן דִּין, וּבְגִין דָּא בְּיוֹמָא
 קְדָמָא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר (בראשית א ג), בְּגִין
 דְּחָמֵשׁ אֹר אֵינוּן בְּיוֹמָא קְדָמָא, וְאֵינוּן ה' עֲלָאָה
 וּמִתַּמָּן נְהָרִין, י' בְּשְׂמָאלָא וְדָא נֵר, וְדָא ה"י מִן
 אֱלֹהִים ה' לִימִינָא י' לְשְׂמָאלָא, (ו' מ"א מִתְרוּיָהוּ עֲמוּדָא

לשון הקודש

אַבּוּקָה - כְּדָּ פְּרָשׁוּהוּ בְּעֲלֵי הַמְּשָׁנָה,
 שְׂצַדִּיקִים עוֹמְדִים לְפָנֵי הַשְּׂכִינָה פְּנֵר
 לְפָנֵי הָאַבּוּקָה, מִצַּד הַיְמִין יְהו"ה, וּמִצַּד
 הַשְּׂמָאל אַדְנִי, שְׁשֵׁם הַדִּין, וּמִשׁוּם זֶה
 בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר,
 מִשׁוּם שְׁחַמְשָׁה אֹר הֵם בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן,
 וְהֵם ה' הַעֲלִינָה, וּמִשָּׁם מְאִירִים, י'
 בְּשְׂמָאל, וְזֶה נֵר, וְזֶה ה"י מִן אֱלֹהִים, ה'

וְדִין, שְׁהֵם יְמִין וּשְׂמָאל, כְּדָּ הִיא נוֹטְלַת
 מִשְׁנֵיהֶם, מִצַּד הַשְּׂמָאל זֶה נִקְרָאת יְרָאָה,
 פְּחַד יִצְחָק, שְׂמִצַּד הַיְמִין נִקְרָא אַהֲבָ"ה,
 וְזֶה הַמְּצוּנָה הַשְּׂנֵינָה שְׁנַאמַר בָּהּ וְאַהֲבַת
 עוֹלָם אַהֲבַתִּיךְ עַל בֵּן מִשְׁכַּתִּיךְ חֶסֶד.
 וּמִצַּד שְׁנֵי הַצְּדָדִים הִלְלוּ נִקְרָא הָעֲמוּד
 הָאֲמַצְעִי אֹר וְנֵר, וְהַשְּׂכִינָה אֹרָה,
 אַבּוּקָה. אֹרָה - לִיְהוּדִים הִיְתָה אֹרָה,

דְּאִמְצָעִיתָא, בְּן י"ה, וְדָא אִיהוּ רְזָא אֱלֹהִי"ם מְלִ"א ה"י, דָּא כְּתִיבַת
 קְדָמָא. וְרְזָא דְמְלָה ה"א, אֱלֹהִי"ם דָּא מְלִיאָ"ה בְּהַפּוּד אַתְּוּן, וְדָא ה'
 זַעֲרָא, דְאִיְהִי מְלִיא מְתַלַּת אַתְּוּן, וְאַתְּעֵבִידַת הַיּו"ה, לְעִילָא אִיהוּ
 הַיּו"ה, וְבָהּ מְתַחֲלִין אַתְּוּן דְּאוּרִיָּתָא ה"ו וְלְבַתֵּר ט"י, וְאַנְהָ אֲשַׁתְּבַח
 ה' בְּתַרְצָה, אֲלָא ד' הוּת לְמַהוּי ה', אֲלָא מָאן גֵּרַם דְּפִרַח מִינְהּ ו' דְּאִיהוּ
 יֶרֶךְ דִּילָהּ, אֲלָא נְתַנְנִי שׁוּמְמָה כָּל הַיּוֹם דְּוָה (איכה א יג), דָּא הוּד דְּאִיהוּ
 יֶרֶךְ דִּילָהּ דְּאַתְחַזְרַת אִיהוּ דְּוָה בְּאַלְפֵי חֲמִשָּׁא, בְּגִין דְּפִרַח מִינְהּ יֶרֶךְ,
 דְּעִילָה אַתְמַר (בראשית לב כג) וְתַקַּע בֶּף יֶרֶךְ יַעֲקֹב, אֲשַׁתְּמוּדַע דְּמִימִינָא
 קָא מְתַחֲלַת לְמַמְנִי אַת ד' עַד נִצַּח, וְהוּד אִיהוּ יֶרֶךְ שְׁלִימוּ דִּילָהּ, וְדָא
 אִיהוּ דְּאַתְיָהִיב לְמִשָּׁה, הַדָּא הוּא דְּאַתְמַר וְנָתַן הוּד לְמִשָּׁה).

תְּקוּנַת תְּלָתִין וְאַרְבַּע

**בְּרֵאשִׁית, ב' נִוְקָא פְּתִיחָא לְקַבְּלָא מִימִינָא,
 לְהַהוּא (נ"א מִתְהוּא) דְּגַמְלִיל חֶסֶד עֲמָה,
 וְאַמַּי דְּאֵת י' עַל רִישֵׁיהּ בְּגוּזָא דָּא ג', וּבְגִין דָּא
 הַרוּצָה לְהַחֲבִים יְדָרִים, אִם בִּין אַמַּי ג' אַחֲזֵר לְב',**

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

מִמְנָה יֶרֶךְ, שְׁעֲלִיו נֶאֱמַר וְתַקַּע בֶּף יֶרֶךְ יַעֲקֹב, נוֹדַע שְׁמִינִין
 מְתַחֲלִילָה לְמַנּוּת הָאוּת ד' עַד נִצַּח, וְהוּד הוּא הַיֶּרֶךְ, הַשְּׁלֵמוֹת
 שְׁלָה, וְהוּו שְׁתַּנּוּ לְמִשָּׁה, וְהוּו שְׁנֶאֱמַר וְנָתַן הוּד לְמִשָּׁה.

תְּקוּנַת שְׁלֹשִׁים וְאַרְבַּעַה

**בְּרֵאשִׁית, ב' נִוְקָא פְּתוּחָה לְקַבְּלָא
 מִימִין, לְאוּתוּ (מֵאוּתוּ) שְׁגוּמְל עֲמָה חֶסֶד,
 וְלְמָה? שְׁהָאוּת י' עַל רִאשׁוּ כְּמוּ זֶה ג',
 וּמִשׁוּם זֶה הַרוּצָה לְהַחֲבִים יְדָרִים, אִם בִּין**

לְיָמִין י' לְשִׁמְאֵל, (ו' מְלִ"א מְשִׁנְיָהּ הַעֲמוּד הָאִמְצָעִי,
 בִּן י"ה, וְהוּו טוֹד אֱלֹהִי"ם מְלִ"א ה"י, זֶו כְּתוּבָה רֵאשׁוּנָה. וְטוֹד
 הַדְּבָר – ה"א, אֱלֹהִי"ם זֶה מְלִיאָ"ה בְּהַפּוּד אוֹתִיוֹת, וְזֶו ה' זַעֲרָה,
 שְׁהִיא מְלֵאָה מְשֻׁלַּשׁ אוֹתִיוֹת, וְנִעֲשִׂית הַיּו"ה, לְמַעֲלָה הוּא הַיּו"ה,
 וְבָהּ מְתַחֲלִים אוֹתִיוֹת הַתּוּרָה ה"ו וְאַחַר כֶּף ט"י, וְאַנְהָ נִמְצְאֵת ה'
 אַחֲרוּנָה? אֲלָא ד' הִתְהָ לְהִיוֹת ה', אֲלָא מִי גֵרַם שְׁפִרַח מִמְנָה ו'
 שְׁהוּא הַיֶּרֶךְ שְׁלָה? אֲלָא נְתַנְנִי שׁוּמְמָה כָּל הַיּוֹם דְּוָה, וְהוּו הוּד
 שְׁהוּא הַיֶּרֶךְ שְׁלָה, שְׁהוּא חוּר דְּוָה בְּאַלְפֵי חֲמִיּוּשִׁי, מִשׁוּם שְׁפִרַח

אָלֵא רָזָא דְּמַלְחָה וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אַחֲתּוֹ בֵּת
אָבִיו אוֹ בֵּת אָמּוֹ וְרָאָה אֶת עֶרְוַתָּהּ וְהִיא תִּרְאֶה
אֶת עֶרְוַתּוֹ חֶסֶד הוּא (ויקרא כ יז), ב' חֲזֵרַת אַנְפּוּי מֵא',
ג' אֲחֻזַּרַת אַנְפּוּי מִב', ד' חֲזֵרַת אַנְפּוּי מִג', ה' חֲזֵרַת
אַנְפּוּי מִד', כָּל אֲתוּוֹן חֲזֵרִין אַנְפִּין (דף עו ע"ב) דָּא מִן
דָּא, וְלֹא אֵינּוּן אַנְפִּין בְּאַנְפִּין, וְאַמַּאי אָלֵא רָזָא
דְּמַלְחָה וְרָאִיתָ אֶת אַחֲרֵי וכו' (שמות לג כג), וְאַמַּאי חֲזֵרִין
אַנְפִּין דָּא מִן דָּא, בְּגִין עֲרִיזִין דְּאֵינּוּן לְקַבְּלֵיהוּ, א'
לְקַבְּלֵיהּ אַרְוֵר דְּאִיהוּ עֶרְוָה, וְעֲלִיָּה אֲתַמַּר (דברים כז
כב) אַרְוֵר שָׁכַב עִם אַחֲתּוֹ, דְּאֵלִין עֲרִיזִין כָּל חַד שָׁכִיב
עִם אִמִּיהָ וְעִם אַחֲתֶיהָ וְעִם בְּרַתֶיהָ, וְחֲזֵרִין אַנְפִּין
לְנַבְיִיהוּ דְּלִית לוֹן בְּשֵׁת פָּנִים, אַבְל אֲתוּוֹן קַדִּישִׁין
חֲזֵרִין אַנְפִּיָּהוּ בְּבִשְׁתּוֹ בְּעֵנְוָה, עֲרִיָּה תַעֲזֹר, וּבְגֵנְוָה
אֲתַמַּר (ויקרא יט יד) וְלִפְנֵי עוֹר לֹא תִתֵּן מִכְשׁוֹל, עוֹר

לשון הקודש

מזו? בשביל העריות שהן כנגדם, א'
כנגד ארור שהוא ערוה, ועליו נאמר
ארור שכב עם אחתו, שהעריות הללו,
כל אחד שוכב עם אמו ועם אחותו ועם
בתו, ומחזירים פנים אליהם, שאין להם
בשנת פנים, אבל האותיות הקדושות
מחזירות פניהן בבשנת בענוה, עריה
תעור, ובגללה נאמר ולפני עור לא תתן
מכשול, עור שהוא עור, וסוד הדבר -

למה ג' אחור לב' אלא סוד הדבר -
ואיש אשר יקח את אחתו בת אביו או
בת אמו וראה את ערותה והיא תראה
את ערותו חסד הוא, ב' החזירה פניה
מא', ג' החזירה פניה מב', ד' החזירה
פניה מג', ה' החזירה פניה מד', כל
האותיות החזירו פניהן זו מזו, ואינן פנים
בפנים, ולמה? אלא סוד הדבר - וראית
את אחרי וכו', ולמה מחזירות פנים זו

דַּאִיהוּ עוֹר, וְרוּא דְּמַלְה עָרוּם רָאָה רָעָה וְנִסְתָּר
(משלי כב ג).

וּלְבַתָּר דְּמַתְּפִשְׁטִין מְנַיְהוּ מְתִיחְדִין כְּלָהוּ וְלֹא
יִתְבַּשְׁשׁוּ, וּמְתִיחְדִין אַבָּא עִם אִימָא, אַח
עִם אַחְתֵּיהָ, כְּעַן דְּעָרוּהּ בִּינַיְהוּ אִית פְּרוּדָא
בְּאַתְוֹן דְּאִינוּן יְהו"ה, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (רות א יז) כִּי
הִמּוֹת יִפְרִיד (בֵּין אַחִים) בִּינֵי וּבִינְךָ, לְבַתָּר דְּאַתְעַבְר
עָרִיזוֹת מְנַיְהוּ, יְהֵא יְהו"ה אַחַד וּשְׁמוֹ אַחַד, וְרוּא
דְּאַחַד אַח ד', עָרוּהּ דְּתִרְוִיחֵהּ אַחַר, כּוּמְנָא
דְּאַסְתַּלַּק כּוּצָא מִן ד' מִן אַחַד אֲשַׁתָּאֵר אַחַר,
וְעָלִיהּ אַתְמַר (משלי כה ט) וְסוּד אַחַר אֵל תִּגְל.

תְּקוּנַת תְּלָתִין וַחֲמִשָּׁא

בְּרֵאשִׁית, בְּתִשְׂרִי אַתְבְּרֵי עֲלֵמָא, חָסֵר א'
לְמַחֲוֵי בְּרֵאשִׁית, דָּא אָדָם דְּאַתְבְּרֵי
בְּתִשְׂרֵי, וּבְגִין דְּעֵתִידָהּ אֲרַעָא לְאַתְלֵטִיא בְּגִינֵיהּ,

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

יהו"ה אַחַד וּשְׁמוֹ אַחַד, וְהַסוּד שֶׁל אַחַד
– אַח ד', הָעָרוּהּ שֶׁל שְׁנֵיהֶם אַחַר. בְּזִמְנָא
שֶׁמִּסְתַּלַּק הַקּוּזָא מִד' שֶׁל אַחַד נִשְׁאַר
אַחַר, וְעָלִיו נֹאמַר וְסוּד אַחַר אֵל תִּגְל.

תְּקוּנַת שְׁלֹשִׁים וַחֲמִשָּׁא

בְּרֵאשִׁית, בְּתִשְׂרִי נִבְרָא הָעוֹלָם, חָסֵר
א' לְהִיּוֹת בְּרֵאשִׁית, זֶה אָדָם שֶׁנִּבְרָא

עָרוּם רָאָה רָעָה וְנִסְתָּר.
וְאַחַר כֵּן כְּשֶׁמַתְּפִשְׁטִים מֵהֶם, כָּלֵם
מְתִיחְדִים וְלֹא יִתְבַּשְׁשׁוּ, וּמְתִיחְדִים אֵב
עִם אֵם, אַח עִם אַחֹתוֹ. כְּעַת שֶׁעָרוּהּ
בִּינֵיהֶם, יֵשׁ פְּרוּד בְּאוֹתִיּוֹת שֶׁהֵן יְהו"ה,
זֶהוּ שֶׁפְּתוּב כִּי הִמּוֹת יִפְרִיד (בֵּין אַחִים) בִּינֵי
וּבִינְךָ. אַחַר שֶׁהָעָרִיזוֹת עוֹבְרוֹת מֵהֶן, יְהֵא

דא הוא ארורה האדמה בעבורך (בראשית ג יז), אסתלק
 מן תשרי, ופתח בב' דאיהי ברכה לאתברא
 ארעא, ולאפקא לה מן לוטיא, ולא עוד אלא בגין
 דתשרי איהו דין, לא אדכר תמן בתשרי, דלא
 יתכן ביה זמנא אחרא, הדא הוא דכתיב (משלי כ כז)
 נר יהו"ה נשמת אדם. (כך מצאתי).

תקונא תלתין ושפא

בראשית, דאיהו שבת בראשית, דהא שבע
 שבתות אינון, ולכל חד אית ליה
 שית ימי המעשה, וכל יומא דקודשא בריך הוא
 הוא אלה שנים, הדא הוא דכתיב (תהלים צ ד) פי אלה
 שנים בעיניך וכו', ושבת בראשית שית יומין דיליה
 אינון שני אלפים תהו, שני אלפים תורה, שני
 אלפים ימות המשיח.

לשון הקודש

תקון שלשים ושפא

בראשית, שהוא שבת בראשית, שחרי
 שבע שבתות הן, ולכל אחת יש לו ששה
 ימי המעשה, וכל יום של הקדוש ברוך
 הוא הוא אלה שנים, זהו שכתוב פי אלה
 שנים בעיניך וכו'. ושבת בראשית ששת
 הימים שלו הם שני אלפים תהו, שני
 אלפים תורה, שני אלפים ימות המשיח.

בתשרי, ומשום שעתידה הארץ
 להתקלל בגללו, זהו ארורה האדמה
 בעבורך. הסתלק מן תשרי ופתח בב'
 שהיא ברכה שתתברך הארץ, ולהוציא
 אותה מן הקללה, ולא עוד, אלא משום
 שתשרי הוא דין, לא נזכר שם בתשרי,
 שלא יתכן בו פעם אחרת. זהו שכתוב
 נר יהו"ה נשמת אדם.

שְׁנֵי אֱלֹפִים תְּהוּ וְהָאָרְצַי הִיְתָה תְּהוּ, שְׁנֵי אֱלֹפִים
 תּוֹרָה וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם
 (בראשית א ב), וְלִית מַיִם אֲלָא אֹרִייתָא, פְּנֵי הַמַּיִם תְּרִין
 אַנְפִין דִּילָהּ, דְּאִינוּן מְצוֹת עֵשָׂה וּמְצוֹת לֹא תַעֲשֶׂה,
 תְּוֹר וְסוּמְק, יְמִינָא וּשְׂמָאלָא, וְאַלִין אִינוּן שְׁנֵי
 אֱלֹפִים תּוֹרָה, שְׁנֵי אֱלֹפִים יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ, וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר (שם ג), עֲלִייהוּ
 אֲתַמַּר (ישעיה כד טו) עַל בֵּן בְּאֹרִים כְּבָדוּ יְהו"ה, עַל בֵּן
 וְדַאי דְּאֲתַמַּר בֵּיה וַיְהִי כִּין, וְאִינוּן שְׁבַעִין, וְעַל
 תְּרִין מְאֹרוֹת אֲלִין אֲתַמַּר דּוּ פְּרָצוּפִין דְּכַר
 וְנִקְבָּא, יְהִי אֹר דָּא פְּסַח, אֹר לְאַרְבַּעָה עָשָׂר,
 וַיְהִי אֹר רֵאשׁ הַשָּׁנָה, דְּאֲתַמַּר בֵּיה וַיְהִי הַיּוֹם, הָכָא
 וַיְהִי וְהָתָם וַיְהִי, וּבְכָל אֲתַר וַיְהִי לִישְׁנָא דְּצַעְרָא.

שַׁבָּת בְּרֵאשִׁית נְקוּדָה בְּחָלָל דִּילָהּ, (דאיהי שַׁבָּת
 בְּרֵית), י' שַׁבָּת חֲלָל, חֲלָל לְמָאן, לְתַהִיא

לשון הקודש

נֹאמַר עַל בֵּן בְּאֹרִים כְּבָדוּ יְהו"ה, עַל בֵּן
 וְדַאי, שְׁנַאמַר בּוּ וַיְהִי כִין, וְהֵם שְׁבַעִים,
 וְעַל שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת הַלְלוּ נֹאמַר דּוּ
 פְּרָצוּפִים זְכַר וְנִקְבָּה. יְהִי אֹר - זֶה פְּסַח,
 אֹר לְאַרְבַּעָה עָשָׂר, וַיְהִי אֹר - רֵאשׁ
 הַשָּׁנָה, שְׁנַאמַר בּוּ וַיְהִי הַיּוֹם, כָּאן וַיְהִי
 וְשֵׁם וַיְהִי, וּבְכָל מְקוֹם וַיְהִי לְשׁוֹן צַעַר.

שַׁבָּת בְּרֵאשִׁית נְקוּדָה בְּחָלָל שְׁלָה, (שהיא

שְׁנֵי אֱלֹפִים תְּהוּ - וְהָאָרְצַי הִיְתָה תְּהוּ,
 שְׁנֵי אֱלֹפִים תּוֹרָה - וְרוּחַ אֱלֹהִים
 מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם, וְאִין מַיִם אֲלָא
 תּוֹרָה, פְּנֵי הַמַּיִם - שְׁנֵי הַפְּנִים שְׁלָה,
 שְׁהֵן מְצוֹת עֵשָׂה וּמְצוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, לְבָן
 וְאָדָם, יְמִין וּשְׂמָאל, וְאַלְהָה הֵם שְׁנֵי
 אֱלֹפִים תּוֹרָה, שְׁנֵי אֱלֹפִים יְמוֹת הַמְּשִׁיחַ.
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר וַיְהִי אֹר, עֲלִיהֶם

נְקוּדָה, מְחַלְלִיהָ מוֹת יוֹמָת (שמות לא יד), לְמָאן דְּעָאל
 נוֹכְרָאָה בְּחַלְל דִּילָהּ, דְּאִיהִי רְשׁוֹת הָרַבִּים יִין נְסָךְ
 זוּנָה, וּבְגִין דָּא הָכָא צָרִיךְ דְּחִילוּ, וְדָא אִיהוּ
 בְּרֵאשִׁית יְרֵ"א שַׁבָּת, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (ויקרא יט ג)
 אִישׁ אָמוּ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ,
 וּמָאן דְּעָאל רְשׁוֹ נוֹכְרָאָה בְּחַלְל (דף עח ע"א) דִּילָהּ,
 דְּאִיהִי רְשׁוֹת הָרַבִּים יִין נְסָךְ זוּנָה, עֲלִיהָ אֲתַמַּר
 (במדבר יט יג) אֶת מִקְדָּשׁ יְהוָה טָמֵא וְנִכְרַתָּה וְכוּ', וְהֵאֵי
 נְקוּדָה אִיהִי אֹת דְּשַׁבָּת אֹת דִּימִין טָבִין אֹת
 דְּתַפְלִין אֹת דְּבְרִית מִלָּה, עֲטַרְת דְּבְרִית, תִּנָּא
 דְּסֵפֶר תוֹרָה קָרִינָן לִיהָ, כְּתָרָא בְּרִישׁ כָּל צְדִיק,
 נְקוּדָה דְּעֲלָה אֲתַמַּר אָדָם וְחֹה דַּחֹו דּוּ פְרָצוּפִים,
 וְעֲלָה אֲמָרָה סִיחָרָא אִי אֲפָשֶׁר לְשַׁנֵּי מְלָכִים
 שִׁישְׁתַּמְשׁוּ בְּכֶתֶר אַחַד.

לשון הקודש

נֶאֱמַר אֶת מִקְדָּשׁ יְהוָה טָמֵא וְנִכְרַתָּה
 וְכוּ', וְהַנְּקֻדָּה הַזֹּאת הִיא אֹת שֶׁל שַׁבָּת,
 אֹת שֶׁל יָמִים טוֹבִים, אֹת שֶׁל תַּפְלִין,
 אֹת שֶׁל בְּרִית מִלָּה, עֲטַרְת הַבְּרִית,
 כְּתָר שֶׁל סֵפֶר תוֹרָה קוֹרְאִים לוֹ, כְּתָר
 בְּרֵאשׁ כָּל צְדִיק, הַנְּקֻדָּה שֶׁעֲלֶיהָ נֶאֱמַר
 אָדָם וְחֹה שֶׁהִיוּ דּוּ פְרָצוּפִים, וְעֲלֶיהָ
 אֲמָרָה הַלְבָנָה אִי אֲפָשֶׁר לְשַׁנֵּי מְלָכִים
 שִׁישְׁתַּמְשׁוּ בְּכֶתֶר אַחַד.

שַׁבָּת בְּרִית), י' שַׁבָּת חֲלָל, חֲלָל אֶת מִי? אֶת
 אוֹתָהּ נְקֻדָּה, מְחַלְלִיהָ מוֹת יוֹמָת, לְמִי
 שְׁמִכְנִים נְכָרִיהָ בְּחַלְל שְׁלָהּ, שֶׁהִיא
 רְשׁוֹת הָרַבִּים, יִין נְסָךְ זוּנָה, וּמִשׁוֹם זֶה
 כָּאֵן צָרִיךְ יִרְאָה, וְזֶהוּ בְּרֵאשִׁית יְרֵ"א
 שַׁבָּת. וְזֶהוּ שַׁבְּתוֹב אִישׁ אָמוּ וְאָבִיו
 תִּירָאוּ וְאֶת שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ, וּמִי
 שְׁמִכְנִים רְשׁוֹת נְכָרִיהָ בְּחַלְל שְׁלָהּ,
 שֶׁהִיא רְשׁוֹת הָרַבִּים, יִין נְסָךְ זוּנָה, עֲלֵיו

רָזָא דָּא לְחַפְיָמִי לְבָא אֲתַמְסַר, (דָּא) (נ"א ד' ו') אִיהוּ
 ה' בְּתַרְאָה, דְּתַרְנִיחֵהוּ י', וּבָה אֲתַעְבִּידוּ חַד,
 וְהָאִי נְקוּדָה אִיהִי סְתִימָא וַחַתוּמָה בְּשִׁית יוֹמִין
 דְּחוּל, הָדָא הוּא דְכְתִיב (יחזקאל מו א) יְהִיָּה סָגוּר שֵׁשֶׁת
 יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה בְּמַאי בָּאֵת ו', (ב') סְתִים בָּאֵת ו' בּו' ^ב
 יוֹמֵי דְחוּל, וּבִיּוֹמָא שְׁבִיעָאָה אֲתַפְתַּחַת לְקַבְלָא
 לְבַעְלָהּ, וּבְגִין דָּא זְוֹנָא דְתַלְמִידֵי חֲכָמִים מִשְׁפַּת
 לְשַׁבַּת, וַיִּרְתִּין נְשַׁמְתִּין קַדִּישִׁין חַדְתִּין לְבְנֵיהוּ.

וּבְגִין דָּא אִיהִי נְקוּדָה אֲתַקְרִיאַת בְּתוּלָה וְאִישׁ
 לֹא יִדְעָה (בראשית כד טז), כִּד אִיהִי גַל (נ"א גִין)
 נְעוּל מַעַן חַתוּם (שיר ד יב), עַד דְּאֲתַפְתַּחַת לְבַעְלָהּ,
 וְכִד אִיהִי סְתִימָא אֲתַקְרִיאַת יְרָאָה, בְּכָל ו' יוֹמֵי
 דְּחוּל דְּאִיהִי סְגִירָא וּנְטִירָא, בַּעֲשֵׂר אַמִּירָן וּל"ב
 אֱלֹהִים דְּאֵינֹן מ"ב אַתְוֹן דְּגִבּוּרָה, דְּתַמָּן בִּינָה,
 בְּשַׁבַּת וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם, וַיְכַלּוּ חַסְדֵי דִימְנָא פְּלִיל

לשון הקודש

מִשְׁפַּת לְשַׁבַּת, וַיִּוְרְשִׁים נְשַׁמְתִּין קְדוּשׁוֹת
 חַדְשׁוֹת לְבְנֵיהֶם.

וּמַשׁוּם זֶה הַנְּקוּדָה נְקַרְאֵת בְּתוּלָה, וְאִישׁ
 לֹא יִדְעָה, בְּשֵׁהִיא גַל (א) נְעוּל מַעַן חַתוּם,
 עַד שְׁנַפְתַּחַת לְבַעְלָהּ, וּכְשֵׁהִיא סְתוּמָה,
 נְקַרְאֵת יְרָאָה, בְּכָל שֵׁשֶׁת יָמֵי חַל
 שְׁהִיא סְגוּרָה וְשַׁמּוּרָה בַּעֲשֵׂר אַמִּירוֹת
 וְשַׁלְשִׁים וּשְׁנַיִם אֱלֹהִים, שְׁהֶם אַרְבַּעִים

הַפּוּדֵי הַזֶּה נִמְסַר לְחַכְמֵי הַלֵּב, (ח) (ד' ו')
 הִיא ה' אַחַרְוּנָה, שְׁשִׁנְיָהֶם י', וּבָה נַעֲשׂוּ
 אַחַד, וְהַנְּקוּדָה הַזֶּה הִיא סְתוּמָה וַחַתוּמָה
 בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי חַל. זֶהוּ שְׁכַתוּב יְהִיָּה סָגוּר
 בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, בְּמָה? בָּאוֹת ו', (ב)
 סְתוּמָה בָּאוֹת ו', בּו' יָמוֹת חַל, וּבִיּוֹם
 הַשְּׁבִיעִי נִפְתַּחַת לְקַבְלָא אֵת בַּעְלָהּ,
 וּמַשׁוּם זֶה הַזְּוֹנָא שֶׁל תַּלְמִידֵי חֲכָמִים

ע"ב שמהן, דתמן חכמה, כמה דאמרן הרוצה
 להחכים ידרים, דחילו בשית יומין דחול איש אמו
 ואביו תיראו (ויקרא יט ג), רחמו בשבת כבד את אביך
 ואת אמך (שמות כ יב), כד אתפתחת לגבי בעלה
 אתקריאת אהבה, ומדחילו ורחמו אתיחיבו
 פקודין דעשה ולא תעשה.

תקונא שבע ותלתין

בראשית איהו ברי"ת, ודאי כד איהו בלבושין
 דאלין קליפין דאינון ערלה ופריעה,
 צריך תמן דחילו, ועלייהו אתמר (שמות כ ג) לא יהיה
 לך אלהים אחרים על פני, והאי אות לא ירתין
 ליה אלא ישראל, דלית אות ברית עד דעברין
 מנייהו אלין קליפין, דאינון ערלה ופריעה
 באטיפו דדמא.

לשון הקודש

תקון שבעה ושלשים

בראשית הוא ברי"ת, ודאי כשהוא
 בלבושין של הקלפות הללו שהן ערלה
 ופריעה, שם צריך יראה, ועליהם נאמר
 לא יהיה לך אלהים אחרים על פני,
 והאות הזו אין יורשים אותה אלא
 ישראל, שאין אות ברית עד שמעברים
 את הקלפות הללו מהם, שהן ערלה
 ופריעה עם המפת דם.

ושתים אותיות הגבורה, ששם בינה,
 בשבת ויכלו השמים, ויכל"ו החסד של
 הימין כולל שבעים ושנים שמות, ששם
 חכמה, כמו שאמרנו הרוצה להחכים
 ידרים. יראה בששת ימי החל, איש אמו
 ואביו תיראו, אהבה בשבת, כבד את
 אביך ואת אמך. כשנפתחת לבעלה
 נקראת אהבה, ומיראה ואהבה נתנו
 מצוות עשה ולא תעשה.

תַּלְתַּת קְלִיפִין אֵינּוּן בְּעֶרְלָה לְקַבֵּל תַּלְתַּת קְלִיפִין
 דְּאַגְוָא, וְעַלְיֵיהּ אֲתַמַּר (בראשית א ב) וְהָאֲרִין
 הִיְתָה תְּהוּ וּבְהוּ וְחֻשְׁדָּה, תְּהוּ קוּ יְרוּק קְלִיפָה
 קְדָמָא, בְּהוּ קְלִיפָה תְּנִינָא, חֻשְׁדָּה קְלִיפָה
 תְּלִיתָא, וְתַלְתַּת אֲלִין דָּא עַל גַּב דָּא, לְקַבֵּל תַּלְתַּת
 גְּוִוִּין דְּעֵינָא, דְּאֲתַמַּר בְּהוּן (במדבר טו לט) וְלֹא תִתּוּרוּ
 אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם וְכוּ', לְקַבֵּלְיֵיהּ תַּלְתַּת
 גְּוִוִּין דְּקִשְׁתָּהּ, דְּבְּהוּן נְקָרָא בַּת עֵין דְּאִיְהִי נְקוּדָה
 אוֹת בְּרִית, עֲלָה אֲתַמַּר (בראשית ט טז) וְרִאִיתִיהּ לְזִכּוֹר
 בְּרִית עוֹלָם, וְעַלְיֵיהּ אֲתַמַּר תַּלְתַּת זְמַנִּין כָּל גּוֹיִם
 וְכוּ' כִּי אֲמִילָם (תהלים קיח יט), וְאִמְתִּי יַעֲבֹר קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא תְּנִי קְלִיפִין מְעֵלְמָא וַיִּזְכּוֹר בְּרִית עוֹלָם,
 בְּזַמְנָא דְּפּוֹרְקָנָא, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב (ישעיה ל כ) וְלֹא
 יִכְנַף עוֹד מוֹרִיךְ, אִימְתִּי לְבַתֵּר דְּמַתְּעַבְרִין תַּלְתַּת
 קְלִיפִין בִּישִׁין מִיְנָה, וּבְזַמְנָא דְּאִיְהִי מַתְּלַבְשָׁא

לשון הקודש

שְׂפָהֶם נְקָרָא בַּת עֵין, שְׂפָהֵא נְקָדָה אוֹת
 בְּרִית, עֲלִיָּה נְאָמַר וְרִאִיתִיהּ לְזִכּוֹר בְּרִית
 עוֹלָם, וְעַלְיֵיהֶם נְאָמַר שְׁלֹשׁ פְּעָמִים כָּל
 גּוֹיִם וְכוּ' כִּי אֲמִילָם, וּמְתִי יַעֲבִיר הַקּוּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא אֶת הַקְּלִפּוֹת הַלְלוּ מִן הָעוֹלָם
 וַיִּזְכּוֹר בְּרִית עוֹלָם? בְּזַמֵּן הַגְּאֻלָּה. זְהוּ
 שְׂפָתוֹב וְלֹא יִכְנַף עוֹד מוֹרִיךְ, מְתִי? אַחַר
 שְׁיַעֲבִירוּ שְׁלֹשׁ הַקְּלִפּוֹת הָרְעוֹת מִמֶּנָּה,

שְׁלֹשׁ קְלִפּוֹת הֵן בְּעֶרְלָה כְּנֻגַד שְׁלֹשׁ
 קְלִפּוֹת הָאֲגוּוּ, וְעַלְיֵיהֶם נְאָמַר וְהָאֲרִין
 הִיְתָה תְּהוּ וּבְהוּ וְחֻשְׁדָּה. תְּהוּ – קוּ יְרוּק,
 קְלִפָּה רֵאשׁוּנָה, בְּהוּ – קְלִפָּה שְׁנִינָה,
 חֻשְׁדָּה – קְלִפָּה שְׁלִישִׁית, וְשְׁלֹשׁ אֲלוּ זוּ עַל
 גַּב זוּ, כְּנֻגַד שְׁלֹשֶׁת צְבָעֵי הָעֵין, שְׁנֵאמַר
 בְּהֶם וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי
 עֵינֵיכֶם וְכוּ', כְּנֻגַדְהֶם שְׁלֹשֶׁת צְבָעֵי הַקִּשְׁתָּה

בְּאֵלֶיךָ קְלִיפִין אִיהִי אֲמַרְתָּ אֵל תְּרַאֲנִי שְׂאֵנִי
 שְׁחַרְחַרְתָּ (שיר א ו), דְּבִאֵלֶיךָ קְלִיפִין אִיהִי מִתְחַלְלָת, וּבְגִין דָּא מְחַלְלִיהָ מוֹת יוֹמָת (שמות לא יד).

תְּהוּ"ם אִיהוּ הַמּוֹת, לְגַבִּיהַ צְרִיךְ פְּרִיעָה בְּאִטִּיפוּ
 דְּדָמָא, וְעַד דְּאֲתַפְּרַע הָאִי פְּרִיעָה אִיהִי
 לָא אֲתַגְלִיֵּא בְּעֵלְמָא, וְלֹא יְהֵא אֹת בְּעֵלְמָא, וְרֹא
 דְּמִלָּה פִּד אֲתַעֲבַר מִינָה עֲרָלָה וּפְרִיעָה רֹמִי
 וְקוּשְׁטָאנְדִינָא, מִיָּד אֲתַגְלִיֵּא אֹת בְּעֵלְמָא, לְהַחֲוֹא
 דְּאֲתַמַּר בֵּיה (שם ג יב) וְזֵה לְךָ הָאֹת בִּי אֲנִי
 שְׁלַחְתִּיד, לְקִיּוּמָא בֵּיה קְרָא (מִיכָה ז טו) בִּימֵי צִאֲתִיד
 מֵאֲרִיז מְצָרִים אֲרַאֲנִי נִפְלְאוֹת.

וּבְגִין דָּא אֲלַעְזֹר בְּרִי לָא תַעֲפִי לְרַגְלָא דְּמִשִּׁיחָא
 עַד דְּתַחֲזִי קֶשֶׁת בְּגוֹנוֹנִי נְהִירִין, אוּ עַד
 דְּאֲתַגְלִיֵּא אֹת בְּעֵלְמָא, מֵאִי אֹת. אֲלֹא דְרַךְ פִּכְבִּי

לשון הקודש

מִפְּנֵי עֲרָלָה וּפְרִיעָה, רֹמִי
 וְקוּשְׁטָאנְדִינָא, מִיָּד מִתְגַּלָּה הָאֹת
 בְּעוֹלָם לְאוֹתוֹ שְׁנַמַּר בּוּ וְזֵה לְךָ הָאֹת
 בִּי אֲנִי שְׁלַחְתִּיד, לְקִיּוּם בּוּ הַכְּתוּב בִּימֵי
 צִאֲתִיד מֵאֲרִיז מְצָרִים אֲרַאֲנִי נִפְלְאוֹת.

וּמִשׁוּם זֶה, אֲלַעְזֹר בְּנִי אֵל תַּעֲפֵה
 לְרַגְלֵי מְשִׁיחָא, עַד שְׁתַּרְאָה אֵת הַקֶּשֶׁת
 בְּגוֹנִיָּהּ הַמְּאִירִים, אוּ עַד שְׁתַּגְלָה אֹת

וּבְזִמְנָן שְׁהִיא מְתַלְבֶּשֶׁת בְּקַלְפוֹת הַלְלוּ,
 הִיא אֲמַרְתָּ אֵל תְּרַאֲנִי שְׂאֵנִי שְׁחַרְחַרְתָּ,
 שְׁבַקְלָפוֹת הַלְלוּ הִיא מִתְחַלְלָת, וּמִשׁוּם
 זֶה מְחַלְלִיהָ מוֹת יוֹמָת.

תְּהוּ"ם הִיא הַמּוֹת, אֵלֶיךָ צְרִיךְ פְּרִיעָה
 עִם הַטֶּפֶת דָּם, וְעַד שְׁנַפְרַעַת הַפְּרִיעָה
 הַזֶּה, הִיא לֹא מִתְגַּלָּה בְּעוֹלָם וְלֹא תַהֲוֵה
 אֹת בְּעוֹלָם, וְסוּד הַדְּבָר, בְּשַׁעוּבְרִים

מִיַּעֲקֹב (במדבר כד יז), דָּא אֶת י' אוֹת בְּרִית, וּמִיַּד וְקָם
 שֶׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל לְנִפְתָּה, הַחַוּא דְּאַתְמַר בֵּיה (דברים לג ה)
 וַיְהִי בִישְׂרוּן מֶלֶךְ (חסר).

תָּא תְּזִי יוֹמָא חֲדָא שְׁאִילָנָא (דף עח ע"ב) לְאַלְיָהּוּ,
 עֲרְלָה אִמְאִי שְׁוִינָן בְּמֵאנָא בְּעַפְרָא, אָמַר לִי
 שְׁמַעְנָא בְּמַתִּיבְתָא, דְּעֲרְלָה אִיהוּ נְחֹשׁ, וּבִיּוֹן
 דְּאַעְפְּרִינָן לִיה מַאֲתָרִיה צָרִיד לְמִיחַב לִיה מְזוּנִיָּה,
 חֲדָא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה סה לה) וְנָחֵשׁ עָפָר לַחֲמוֹ,
 וּבּוֹדָאֵי בְּרִי בְּדָא אֲשֶׁתִּזִּיב בַּר נֶשׁ מְדִינָא דְחַבּוּט
 חֲקָבְרָ, וּדְמָא דְאַטִּיפִין מִפְּרִיעָה לְמִיחַב מְזוּנָא
 לְתַחֲוּא פְּלָבָא דְאִיהוּ רוּצַת, וּבְדָא אֲשֶׁתִּזִּיב בַּר נֶשׁ
 מִתְּרַבָּא דְמִלְאָךְ הַמְּוֹת.

וְעַל דָּא אָמַר אָדָם קְדַמְמָה קַמִּי קוּדְשָׁא בְּרִיד
 הוּא, מִי מְצִיל בְּנֵי מִתְרַב הַמְּתִהֲפַכַת, אָמַר
 לִיה תְּרַבָּא דְמִלְאָה, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (יהושע ח ב) עֲשִׂיהָ

לשון הקודש

לְתַת לוֹ מְזוּנָא, זְהוּ שְׁכַתוּב וְנָחֵשׁ עָפָר
 לַחֲמוֹ, וּבּוֹדָאֵי, בְּנֵי, בְּזַה נְצַל אָדָם מְדִין
 חַבּוּט חֲקָבְרָ, וְהַדָּם שְׁמַטִּיפִים מִהַפְּרִיעָה,
 לְתַת מְזוּן לְאוֹתוֹ הַפְּלָב שְׁהוּא רוּצַת,
 וּבְזַה נְצַל אָדָם מִתְרַבּוֹ שֶׁל מִלְאָךְ הַמְּוֹת.
 וְעַל בֶּן אָמַר אָדָם הָרֵאשׁוֹן לְפָנַי חֲקָדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, מִי מְצִיל בְּנֵי מִתְרַב
 הַמְּתִהֲפַכַת? אָמַר לוֹ, תְּרַב הַמִּלְאָה, כְּמוֹ

בְּעוֹלָם. מַה זֶה אוֹת? אֶלָּא דְרִיד כְּכַב
 מִיַּעֲקֹב, זֶה הָאוֹת י', אוֹת בְּרִית. וּמִיַּד וְקָם
 שֶׁבֶט מִיִּשְׂרָאֵל אֶלְיָהּ, אוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּו
 וַיְהִי בִישְׂרוּן מֶלֶךְ.

כַּא וְרָאָה, יוֹם אַחַד שְׁאַלְתִּי אֶת אֶלְיָהוּ,
 לְמָה שְׁמִים הָעֲרְלָה בְּכָלִי עָפָר? אָמַר לִי,
 שְׁמַעְתִּי בִישִׁיבָה, שְׁעֲרְלָה הוּא נְחֹשׁ,
 וּבִיּוֹן שְׁמַעְבִּירִים אוֹתוֹ מִמְּקוֹמוֹ, צָרִיד

לך תרבות צורים, וחרבא דקודשא פריד הוא י"ו
 פיפיות, לקבל מילה ופריעה ומציצה וי"ג בריתות
 שנברתו עליה, וכן אורייתא שזיב לבר נש מ"ו
 פיות דחרבא, כמה דאמר שלמה (משלי ג יב) עין חיים
 הי"א דסליק לי"ו.

ולקבל אלון תרין אמרת אורייתא לא תרצה
 ולא תנאף (שמות כ יג-יד), לא תנאף לקבל
 נחש אשת זנונים, לא תרצה לקבל סמא"ל, ואמר
 דוד עליה (תהלים כב כא) הצילה מחרב נפשי מיד כלב
 יחידתי, תלת קליפין דערלה אינון משחית"ת א"ף
 וחימ"ה, לקבל ערלה איהו עון, והיינו דתקינו
 בצלותא לגבייהו, (שם עח לח) והוא רחום יכפר עון דא
 עון, ולא ישחית דא משחית, וחרבה להשיב אפו
 דא אף, ולא יעיר כל חמתו דא חמה, ומאן דאעיל

לשון הקודש

שנאמר עשה לך תרבות צורים, וחרבו
 של הקדוש ברוד הוא שש עשרה
 פיפיות, כנגד מילה ופריעה ומציצה
 ושלש עשרה בריתות שנברתו עליה, וכן
 התורה מצילה את האדם משש עשרה
 פיות החרב, כמו שאמר שלמה עין חיים
 הי"א, שעולה לשש עשרה.
 וכנגד שני אלה אמרה תורה לא תרצה
 ולא תנאף. לא תנאף כנגד נחש אשת

זנונים, לא תרצה כנגד סמא"ל, ואמר
 דוד עליו, הצילה מחרב נפשי מיד כלב
 יחידתי. שלש קלפות הערלה הן
 משחית"ת א"ף וחימ"ה, כנגד הערלה, הוא
 העון. והינו מה שתקנו בתפלה אצלם,
 והוא רחום יכפר עון - זה עון, ולא
 ישחית - זה משחית, וחרבה להשיב
 אפו - זה אף, ולא יעיר כל חמתו - זו
 חמה, ומי שמכניס את הברית לרשות

אוֹת בְּרִית בְּרִשׁוֹ נִזְכָּרָה אֵלַיִן אַרְבָּעָה שְׁלֹשִׁין
 עֲלֵיהָ, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (בראשית ז יט) וְהַמַּיִם גָּבְרוּ מְאֹד
 מְאֹד עַל הָאָרֶץ, עַל הָאָרֶץ דָּא גּוּפָא דִילֵיהָ, וְאַרְבַּע
 זְמַנִּין אֲתָמַר בְּפִרְשַׁת נַח (שם יח) וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם, גָּבְרוּ,
 לְקַבְּלֵיהוּ, וְהָא אִוְקְמוּהוּ.

עֲרָלָה וּפְרִיעָה שְׂמַעְנָא דְאִינֻן רוּמֵי רַבְתָּא וְרוּמֵי
 זְעִירָתָא, בְּזִמְנָא דְמַתְעַבְרִין מְעַלְמָא
 אֲתַגְלִיָּא אוֹת הַבְּרִית, דְאִיהוּ בַת עֵין צִיּוֹן דְאִיהִי
 נְקוּדַת עֲלָמָא, דְבְזִמְנָא דְאֵלַיִן קְלִיפִין שְׁלֹשִׁין
 בְּעַלְמָא אֲתַחֲזֹר עַלְמָא לְתַהוּ וּבַהּוּ, הֵדָא הוּא
 דְכְתִיב (בראשית א ב) וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וּבַהּוּ, בְּזִמְנָא
 דִּיִּתִי פּוֹרְקָנָא מִיָּד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי
 אוֹר (שם ג) הָיָה אוֹר לָא כְּתִיב אֱלָא יְהִי (וַיְהִי אוֹר)
 אוֹר, וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד (שם ה), בַּיּוֹם הַהוּא
 יְהִיָה יְהו"ה אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד (זכריה יד ט).

לשון הקודש

עֵין, צִיּוֹן, שְׁהִיא נְקֻדַת הָעוֹלָם, שְׂבֻמָּן
 שְׁהַקְּלִפּוֹת הִלְלוּ שׁוֹלְמוֹת בְּעוֹלָם, הַזֹּהָר
 הָעוֹלָם לְתַהוּ וּבַהּוּ. זְהוּ שְׂפָתוֹב וְהָאָרֶץ
 הִיְתָה תְהוֹ וּבַהּוּ, בְּזִמְנָא שְׂתַבְּא הַגְּאֻלָּה,
 מִיָּד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר.
 הָיָה אוֹר לָא כְּתוּב, אֱלָא יְהִי (וַיְהִי אוֹר) אוֹר,
 וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד, בַּיּוֹם הַהוּא
 יְהִיָה יְהו"ה אֶחָד וְשְׁמוֹ אֶחָד.

נְכַרְיָה, אַרְבָּעָה הִלְלוּ שׁוֹלְמִים עֲלֵיו. זְהוּ
 שְׂפָתוֹב וְהַמַּיִם גָּבְרוּ מְאֹד מְאֹד עַל
 הָאָרֶץ. עַל הָאָרֶץ – זְה הַגּוּפָא שְׁלוֹ, וְאַרְבַּע
 פְּעָמִים נֹאמַר בְּפִרְשַׁת נַח וַיִּגְבְּרוּ הַמַּיִם,
 גָּבְרוּ, בְּגֻגְדָם, וְהָרִי פְרִשׁוּהוּ.

עֲרָלָה וּפְרִיעָה, שְׂמַעְתִּי שְׁהֵן רוּמֵי רַבְתִּי
 וְרוּמֵי הַקְּמָנָה, בְּזִמְנָא שְׂתַעַבְרָנָה מִן
 הָעוֹלָם, מַתְגַּלָּה אוֹת הַבְּרִית, שְׁהִיא בַת

תְּקוּנַת תְּמַנְיָא וּתְלָתִין

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, פָּתַח וְאָמַר בְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין
הַחֹחִים וְכוּ' (שיר ב ב), שׁוֹשְׁנָה אֵית בַּה
חָמֵשׁ עַלְיִן מְלָגוּ וְחָמֵשׁ עַלְיִן מְלָבָר, וְאִינוּן ה"ה,
שְׂרָבִיט דִּילָהּ ו', תְּפוּת דִּילָהּ י', וְכֻלָּא אֱלֹהִים,
חָמֵשׁ אַתְּוֹן דִּילָהּ ה' חָמֵשׁ עַלְיִן מְלָבָר, ה' חָמֵשׁ
עַלְיִן מְלָגָאוּ, י' תְּפוּת, ו' מְל"א שְׂרָבִיט.

בְּזִמְנָא דְהָא שׁוֹשְׁנָה אִיהִי בְּגִלוּתָא אִיהִי
אַטְוֵמָא, בְּזִמְנָא דִּיהָא פּוֹרְקָנָא בְּעֻלְמָא
אֲתַפְתַּחַת בְּחָמֵשׁ אֹר, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית א ג)
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר, וּבָהּ הוּא זְמַנָּא דְאֲתַפְתַּחַת
אֲתַלְבֶּשֶׁת בְּכַמָּה לְבוּשִׁין דְנִהוּרִין דְאֹרֵייתָא,
וְאֲתַקְשְׁטַת בְּכַמָּה קְשׁוּטִין דְפְקוּדִין דְעֵשָׂה, וּבְזִמְנָא
דְאֲתַפְתַּחַת וְאֲתַקְשְׁטַת בְּקְשׁוּטָהָא, בְּאַרְבַּעַה בְּגִדֵי

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

תְּקוּנַת שְׁמוֹנָה וּשְׁלֹשִׁים

בְּזִמְנֵי שְׁשׁוֹשְׁנָה הַזֶּה הוּא בְּגִלוּת, הוּא
 אַטְוֵמָה. בְּזִמְנֵי שְׁתַּהֲיָה גְאֻלָּהּ בְּעוֹלָם,
 נִפְתַּחַת בְּחַמְשָׁה אֹר. זְהוּ שְׂכָתוּב וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים יְהִי אֹר, וּבְאוֹתוֹ הַזֶּמֶן
 שְׁנִפְתַּחַת, מִתְּלַבְּשֶׁת בְּכַמָּה לְבוּשִׁים שְׁלֹשׁ
 אֹרוֹת הַתּוֹרָה, וּמִתְקַשְׁטַת בְּכַמָּה
 קְשׁוּטִים שְׁלֹשׁ מִצְוֹת עֵשָׂה, וּבְזִמְנֵי
 שְׁנִפְתַּחַת וּמִתְקַשְׁטַת בְּקְשׁוּטֵיהּ,
 בְּאַרְבַּעַה בְּגִדֵי לְבָן שֶׁהֵם יְהו"ה,

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, פָּתַח וְאָמַר
 בְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחֹחִים וְכוּ', בְּשׁוֹשְׁנָה יֵשׁ
 חַמְשָׁה עָלִים מִבְּפָנִים וְחַמְשָׁה עָלִים
 מִבְּחוּץ, וְהֵם ה"ה, הַשְּׂרָבִיט שְׁלָהּ ו',
 הַתְּפוּת שְׁלָהּ י', וְהַכֹּל אֱלֹהִים. חָמֵשׁ
 הָאוֹתִיּוֹת שְׁלוֹ ה' חַמְשָׁה עָלִים מִבְּחוּץ, ה'
 חַמְשָׁה עָלִים מִבְּפָנִים, י' תְּפוּת, ו' מְל"א
 שְׂרָבִיט.

לָבָן דְּאִינוּן יְהוּ"ה, וּבְאַרְבַּעָה בְּגֵדֵי זָהָב דְּאִינוּן
 אַדְנִי, בְּאַרְבַּע פְּתֵי דְתַפְלִין דִּיד, וּבְאַרְבַּע פְּתֵי
 דְתַפְלִין דְרִישָׁא, דְאִינוּן לְקַבְלֵיהוּ, אַרְבַּע לְבוּשֵׁין
 דְכֹהֵן הַדְיוּט אִינוּן לְקַבֵּל אַרְבַּע פְּנֹפּוֹת פְּסוּתָד
 אֲשֶׁר תִּכְסֶּה בָּהּ (דברים כב יב).

וְכַד אֶתְתַּקְנַת בְּאַלִּין לְבוּשֵׁין, מִיָּד אֶתְפַּתַּח
 הַיְכָלָא לְגַבְהָ, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (תהלים נא יז)
 אַדְנִי שִׁפְתַי תִּפְתָּח, וּלְקוֹל גְּעִימוֹ דְרַמּוֹנִים וְזוּגִין
 דְלְבוּשָׁא דִילָהּ, אֶתְמַר בְּחִיּוּן (יחזקאל א כד) וְאֶשְׁמַע
 אֶת קוֹל בְּנִפְיָהֶם, וְכַד אֶמְרִין יִשְׂרָאֵל קְרִיאַת
 שְׁמַע, מַה כְּתִיב בָּהּ (במדבר ז פט) וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל
 מִדְּבַר אֱלֹוֹ, קָלָא אֶשְׁתַּמַּע לְגַבְהָ מִבֵּין תִּרְיִן
 פְּרוּבֵיָא דְאִינוּן דּוּ פְּרָצוּפִין, וְכַד מִתְיַחְדָּא דְבוּר
 בְּקָלָא אֶתְעַבִּידוּ קוֹל דְמָמָה דְקָה, וְדָא צְלוֹתָא
 בְּחֵשָׁא, וּבְהָהוּא זְמַנָּא מָאן דְבָעֵי לְמִשְׁאַל שְׁאַלְתּוּי

לשון הקודש

וּבְאַרְבַּעָה בְּגֵדֵי זָהָב שְׁהֶם אַדְנִי,
 בְּאַרְבַּעַת פְּתֵי תַפְלִין שֶׁל יָד וּבְאַרְבַּעַת
 פְּתֵי תַפְלִין שֶׁל רֵאשׁ שְׁהֶם כְּנַגְדָם.
 אַרְבַּעָה לְבוּשֵׁי כֹהֵן הַדְיוּט, הֵם כְּנַגְד
 אַרְבַּע פְּנֹפּוֹת פְּסוּתָד אֲשֶׁר תִּכְסֶּה בָּהּ.
 וּבְשִׁמּוֹת תִּתְקַנַּת בְּלְבוּשִׁים הַלְלוּ, מִיָּד
 נִפְתַּח הַהֵיכָל אֵלֵיהָ. זֶהוּ שְׁפָתוֹב אַדְנִי
 שִׁפְתֵי תִפְתָּח, וּלְקוֹל גְּעִימוֹת הַרְמוֹנִים

וְהַפְּעֻמוֹנִים שֶׁל לְבוּשָׁה, נֹאמַר בְּחִיּוֹת
 וְאֶשְׁמַע אֶת קוֹל כְּנִפְיָהֶם, וּכְשֵׁי־יִשְׂרָאֵל
 אוֹמְרִים קְרִיאַת שְׁמַע, מַה כְּתוּב בָּהּ?
 וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מִדְּבַר אֱלֹוֹ, הַקּוֹל
 גָּשְׁמַע אֵלֵיהָ מִבֵּין שְׁנֵי הַפְּרוּבִים, שְׁהֶם דּוּ
 פְּרָצוּפִים, וּכְשִׁמְתִּיחַד הַדְּבוּר עִם הַקּוֹל,
 גַּעֲשִׂים קוֹל דְמָמָה דְקָה, וְזוּ תַפְלָה
 בְּחֵשָׁא, וּבְאוֹתוֹ זְמַן, מִי שְׂרוּעָה לְבַקֵּשׁ

ישאל, דבההיא זמנא יהא עת רצון, דהא תרין
 שמתן פחדא יאהדונה"י, אז תקרא ויהו"ה
 יענה (ישעיה נח ט), מיד א"ז יאהדונה"י, תרין שמתן
 ותמניא אתון דבהון הא עשר, (נדא רזא ארור אשר
 לא יקים את דברי התורה הזאת וכו' (דברים כז כו), דא תבורא דחתן (דף
 עט ע"א) וכלה כי אז אהפוך אל עמים שפה ברורה וכו' (צפניה ג ט), ונדא
 רזא ואמר כל העם אמין) (דברים כז כו).

ועד דיפקון ישראל מן גלותא לא יהון בזוונא
 חדא, ובזמנא דיפקון ישראל מן גלותא
 יתחברון פחדא, בההוא זמנא א"ז ישיר משה (שמות
 טו א), ומיד ויאמר אלהים יהי אור דאיהו מפקנו
 דגלותא, בההוא זמנא דמטרוניתא בעאת לאעלא
 בהיכלא דילה, קלא סליק ברומי רקיעין ויימא
 הכי, משריין סגיאין דמתיבתא עלאה ותתאה
 דנשמתיין קדישין, אתתקנו לקדמות מטרוניתא

לשון הקודש

ועד שיצאו בני ישראל מן הגלות, לא
 יהיו בזוונא אחד, ובזמן שיצאו ישראל מן
 הגלות, יתחברו פחד. באותו זמן א"ז
 ישיר משה, ומיד ויאמר אלהים יהי
 אור, שהוא יציאת הגלות. באותו זמן
 שהגבירה רוצה להפגם להיכלה, קול
 עולה ברומי הרקיעים ויאמר כך:
 המחנות הרבים של הישיבה העליונה

בקשתו יבקשו, שבאותו זמן יהיה עת
 רצון, שהרי שני השמות פחד -
 יאהדונה"י, אז תקרא ויהו"ה יענה, מיד
 א"ז יאהדונה"י, שני שמות ושמונה
 אותיות שבהם, הרי עשר, (זה סוד ארור אשר
 לא יקים את דברי התורה הזאת וכו', זהו החבור של חתן וכלה,
 כי אז אהפך אל עמים שפה ברורה וכו', זה סוד ואמר כל העם

דְּקָא אַתְיָא לְאַתְתְּקֵנָא, לְמַפְרַק בְּנֵהָא מִן גְּלוּתָא,
 בְּהַהוּא זְמַנָּא כַּמָּה מְאָרֵי שׁוּפְרוֹת וּמְאָרֵי דְקָלִין
 וּמְאָרֵי דְבְרָקִים, דְּאַתְמַר בְּהוּן (שמות יט טז) וַיְהִי קוֹלוֹת
 וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל הָהָר וְקוֹל שׁוּפָר חָזַק מְאֹד
 וְכו', מִשָּׁה יְדַבֵּר וְהֶאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל, בְּהַהוּא
 זְמַנָּא מִשָּׁה יִמְלֵל בְּשִׁבְנֵתָא, הֲדָא הוּא
 דְכָתִיב (במדבר יב ח) פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ, וְהֶאֱלֹהִים
 דְּאִיְהִי אִימָא עֲלָאָה, יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל דְּאִיְהוּ עֲמוּדָא
 דְּאַמְצָעִיתָא, וְהָא אוֹקְמוּהוּ מְאָרֵי מִתְנִיתִין בְּקוֹלוֹ
 שֶׁל מִשָּׁה.

וּבְהַהוּא זְמַנָּא שְׁבִינֵתָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה סְלִקִין
 דָּא עַל גַּב דָּא, כְּגוֹזְנָא דְאַתְמַר בְּטוֹרָא
 דְסִינֵי, דְאַתְמַר תַּמָּן (שיר ג ו) מִי זֹאת עוֹלָה מִן
 הַמִּדְבָּר, מִי בִזְאת עוֹלָה, מִי אִימָא עֲלָאָה דְבַה
 פְּתַח קוֹדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּטוֹרָא דְסִינֵי אֲנִיכִי.

לשון הקודש

שְׁכַתוֹב פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֵּר בּוֹ, וְהֶאֱלֹהִים,
 שְׁהִיא הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל, שְׁהוּא
 הַעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, וְהָרִי פְרֻשׁוּהוּ בְּעַלִי
 הַמִּשְׁנָה בְּקוֹלוֹ שֶׁל מִשָּׁה.

וּבְאֹתוֹ הַזְּמַן, הַשְּׁבִינָה הָעֲלִיּוֹנָה
 וְהַתְּחִיבָה עוֹלוֹת זו עַל גַּב זו, כְּמוֹ
 שְׁנַאמַר בְּהַר סִינֵי, שְׁנַאמַר שֵׁם מִי זֹאת
 עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר, מִי בִזְאת עוֹלָה, מִי –

וְהַתְּחִיבָה שֶׁל נְשָׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת, הַתְּתַקְנוּ
 לְמוֹל הַגְּבִירָה שְׁבָאָה לְהַתְּתַקְנוּ, לְגַאֵל
 אֶת בְּנֵיהֶן מִן הַגְּלוּת. בְּאֹתוֹ זְמַן כַּמָּה
 בְּעַלִי שׁוּפְרוֹת וּבְעַלִי קוֹלוֹת וּבְעַלִי
 בְרָקִים, שְׁנַאמַר בְּהֵם וַיְהִי קוֹלוֹת וּבְרָקִים
 וְעָנָן כָּבֵד עַל הָהָר וְקוֹל שׁוּפָר חָזַק מְאֹד
 וְכו', מִשָּׁה יְדַבֵּר וְהֶאֱלֹהִים יַעֲנֵנוּ בְּקוֹל,
 בְּאֹתוֹ זְמַן מִשָּׁה יְדַבֵּר עִם הַשְּׁבִינָה. זְהוּ

קָם סָבא חָדא מִבְּתַר טוּלָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר
 רַבִּי רַבִּי, הָא חֲזִינָא דְאִתְּמַר (דבריים ד לו) מִן
 הַשָּׁמַיִם הַשְּׁמִיעֵךְ אֶת קוּלוֹ לְיִסְרְךָ וְכוּ', וּבֵאתַר
 אַחְרָא שְׁמַעְנָא דְמַלְיָל עִם יִשְׂרָאֵל מִסְטָרָא
 דְּמַלְאֲכֵיָא, דְּחָבִי אוּקְמוּהוּ דְכָל דְּבוּר וְדְבוּר דְנַפְיָק
 מִפּוּמּוֹי אֶתְעַבִּיד מְלָאךְ, וְדָא אִיהוּ וְכָל הָעָם רֹאִים
 אֶת הַקּוֹלֵת וְאֶת הַלְּפִידִים (שמות כ יח), וּבֵאתַר אַחְרָא
 אָמַר קָרָא (תהלים סב יב) אַחַת דְּבַר אֱלֹהִים שְׁתִּים זִו
 שְׁמַעְתִּי, מַאי הָאִי.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן סָבא סָבא, שְׁמַעְנָא דְבַר נִשׁ
 יְהִיב בֵּיה קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא תִּלְת קְטִירִין,
 נִשְׁמַתָּא וְרוּחָא וְנַפְשָׁא, נִשְׁמַתָּא מִכּוּרְסֵיא יְקָרָא,
 תַּמָּן נְחִיתַת שְׁכִינְתָּא עַלְאַה כְּלִילָא מִתְּלַת סְפִירֹן
 עַלְאַין, וְעַלְיָהוּ אִתְּמַר אַחַת דְּבַר אֱלֹהִים שְׁתִּים זִו

לשון הקודש

הלפידים, ובמקום אחר אמר הכתוב
 אחת דבר אלהים שתיים זו שמעתי. מה
 זה?

אמר רבי שמעון: זקן זקן, שמעתי
 שבאדם נתן הקדוש ברוך הוא שלשה
 קשרים, נשמה ורוח ונפש, הנשמה
 מכסא הכבוד, שם יורדת השכינה
 העליונה כלולה משלש ספירות עליונות,
 ועליהן נאמר אחת דבר אלהים שתיים

האם העליונה, שבה פתח הקדוש ברוך
 הוא בחר סיני אנכי.

קם זקן אחד מאחר הצל של רבי שמעון
 ואמר: רבי רבי, הרי ראיתי שנאמר מן
 השמים השמיעך את קלו ליסרך וכו',
 ובמקום אחר שמעתי שדבר עם ישראל
 מצד של המלאכים, שפך פרשוהו, שכל
 דבור ודבור שיצא מפיו נעשה מלאך,
 וזהו וכל העם ראים את הקולת ואת

שְׁמַעְתִּי, אַחַת וּשְׁתַּיִם הָא תִּלְת סְפִירָן עֲלֵאִין,
 דְּאִתְּמַר בְּהוֹן אַחַת, אַחַת וְאַחַת, תִּלְת אַחְדִּין, וְדַא
 אִיהוּ אַחַת דְּבַר אֱלֹהִים שְׁתַּיִם זֵו שְׁמַעְתִּי, זֵו בֵּיה
 עֶבֶד לֹון אַחְד.

וּלְבַתַּר מְלִיל עֲמִיה מְרוּחָא דְּאִיהוּ מַטְטְרוּן,
 כְּלִיל כָּל צְבָא הַשְּׁמַיִם דִּלְתַתָּא, בְּגִין
 דְּאִתְּלַבֵּשׁ בֵּיה וּרְכִיב בֵּיה עֲמוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא כְּלִיל
 שִׁית סְפִירָן, וּבְגִין דָּא בְּכָל דְּבוּר וְדְבוּר דְּנִפְק מֵיְה
 הָהּ נָפִיק מֵיְה מְלֵאךְ, וְדַא אִיהוּ וְכָל הָעָם רוֹאִים
 אֶת הַקּוֹלֵת. לְבַתַּר נְחִית שְׁכִינְתָּא תַתָּאָה עֲשִׁירִית
 בְּאוּפֹן, דְּאִיהוּ נֶפֶשׁ דְּבַר נֶשׁ מִתְּמָן, וְאִתְּמַר בֵּיה
 (דְּבָרִים ד' לו') וְעַל הָאָרֶץ הִרְאָךְ אֶת אֲשׁוּ הַגְּדוּלָּה בְּגִין
 דְּעִלִּיה אִתְּמַר (יחזקאל א טו) וְהִנֵּה אוֹפֵן אֶחָד בְּאָרֶץ,
 בְּגִין דִּישְׁתַּמַּע קְלִיה וְדְבוּרִיה מִן כְּרִסְיָא וּמְלֵאכְיָא
 וּשְׁמִיָּא וְאַרְעָא, דִּישְׁתַּמּוּדְעוּן לִיה בְּכֹלָא עִילָא

לשון הקודש

העמוד האמצעי הכולל שש ספירות,
 ולכן בכל דבור ודבור שיצא ממנו, הנה
 יוצא ממנו מלאך, וזהו וכל העם ראים
 את הקולת. אחר כך ירדה השכינה
 התחתונה עשירית באופן, שהוא נפש
 האדם משם, ונאמר בו ועל הארץ הראך
 את אשו הגדולה, משום שעליו נאמר
 והנה אופן אחד בארץ, כדי שישמע קולו

זו שמעתי, אחת ושתיים - הרי שלש
 ספירות עליונות, שנאמר בהן אחת,
 אחת ואחת, שלשה אחדים, וזהו אחת
 דבר אלהים שתיים זו שמעתי, ז"ו - בה
 עושה אותם אח"ד.

ואחר כך דבר עמו מהרות, שהוא
 מטטרו"ן, כולל כל צבא השמים
 שלמטה, משום שהתלבש בו ורכב עליו

וְתָתָא, בְּנִשְׁמָתָא דְשְׁלֹטְנוּתָהּ בְּכָל גּוּפָא אִפְּלוּ
בְּאִבְר זַעֲרָא וְלִית אִבְר פְּנוּי מִינָהּ.

תקונא תשע ותלתין

בְּרֵאשִׁית תִּמְן אֲשֶׁר דְּאֲתָמַר בֵּיה (שמות כ ב) אֲשֶׁר
הוּצֵאתִיךָ וכו', אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה,
אֲשֶׁר בְּאֲשְׁרֵי כִי אֲשֶׁרוּנִי בְּנוֹת (בראשית ל יג), וְדָא אִימָא
עֲלָאָה, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצֻנּוּ, עַל כָּל פְּקוּדָא
וּפְקוּדָא, דְּאִינוּן פֶּטֶר כָּל רְחֵם דְּאִינוּן רַמ"ח,
דְּבִלְחוּ קְטִירִין בְּצַדִּיק דְּאִיהוּ כָּל דְּאִיהוּ אוֹת
בְּרִית, דְּאֶפְתַּח (פֶּטֶר כָּל) רְחֵם דְּאִינוּן רַמ"ח פְּקוּדִין
דְּעֵשֶׂה, וְעֵלִיָּה אֲתָמַר אֲשֶׁר קִדְּשׁ יָדִיד מִבְּטָן, וְדָא
אִימָא דְּאֲתָמַר בָּהּ (איוב לח כט) מִבְּטָן מִי יֵצֵא הַקֶּרֶת,
(וְדָא אִיהוּ הַקֶּרֶת הַנּוֹרָא) (יחזקאל א כב), אֲשֶׁר דְּאִיהוּ אִימָא
עֲלָאָה, (דף עט ע"ב) קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו בְּצַדִּיק, דְּאִיהוּ

לשון הקודש

העליונה, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצֻנּוּ,
עַל כָּל מִצְוָה וּמִצְוָה, שֶׁהֵן פֶּטֶר כָּל רְחֵם,
שֶׁהֵם מֵאֲתִים אַרְבַּעִים וּשְׁמוֹנֶה, שֶׁכֵּלֵן
קְשׁוּרוֹת בְּצַדִּיק שֶׁהוּא כָּל, שֶׁהוּא אוֹת
בְּרִית, שֶׁנִּפְתַּח (פֶּטֶר כָּל) רְחֵם, שֶׁהֵן מֵאֲתִים
אַרְבַּעִים וּשְׁמוֹנֶה מִצְוֹת עֵשֶׂה, וְעֵלִיו
נֶאֱמַר אֲשֶׁר קִדְּשׁ יָדִיד מִבְּטָן, וְזוּ הָאֵם
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ מִבְּטָן מִי יֵצֵא הַקֶּרֶת, (וְהוּוּ הַקֶּרֶת

וּדְבוּרוֹ מִן הַכֶּסֶף וְהַמְּלָאכִים וְשָׁמַיִם
וְאָרֶץ, שֶׁיִּכְבְּרוּ בוּ בְּכָל מַעְלָה וּמַטָּה
בְּנִשְׁמָה שְׁשֹׁלְטוֹנָה בְּכָל הַגּוֹף וְאֶפְלוּ
בְּאִיבֵר קָטָן, וְאִין אִיבֵר פְּנוּי מִמֶּנָּה.

תקון תשעה ושלשים

בְּרֵאשִׁית, שֶׁם אֲשֶׁר, שֶׁנֶּאֱמַר בוּ אֲשֶׁר
הוּצֵאתִיךָ וכו', אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה, אֲשֶׁר
בְּאֲשְׁרֵי כִי אֲשֶׁרוּנִי בְּנוֹת, וְזוּ הָאֵם

קדש ידיד מבטן. וצוננו עליהו, בגין דאיהו מצוה ועושה, ועוד אשר קדשנו דא עמודא דאמצעיתא, דאתמר ביה (ירמיה ב ג) קדש ישראל ליהו"ה, וצוננו דאיהו הכי מצוה ועושה, ועוד קדשנו מסטרא דשמאלא, דאתמר ביה וקדשת את הלזים, ולית קדושה פחות מעשרה, ואלין עשרה מאמרות, (דאיהו קדש לי כל בכור (שמות יג ב) דאיהו כתר עלאה וחכמה דאיהו ישראל עלה במחשבה) דאתמר בהון (בראשית א ג) ויאמר אלהי"ם יהי אור.

וצוננו על, מסטרא דימינא דאתמר ביה (שמואל ב כג א) הוקם על, דתמן כל ברכאן לימינא, דאינון מאה ברכאן כחושבן ע"ל, דאת י' בק' אסתליק למאה, דאיהו קרבנא דכלא, מסטרא דאבא ראש, מסטרא דאימא אשר, מסטרא דאבא

לשון הקודש

לי כל בכור, שהוא כתר עליון וחכמה שהיא ישראל עלה במחשבה, שנאמר בהם ויאמר אלהי"ם יהי אור.

וצוננו על, מצד הימין שנאמר בו הוקם על, ששם כל הברכות לימין, שהם מאה ברכות כחושבון ע"ל, שאות י' עם ק' עולה למאה, שהיא הקרבן של הכל, מצד האב - ראש, מצד האם - אשר, מצד האב - מצוה, מצד האם - עושה,

חנוקא). אשר - שהיא האם העליונה. קדשנו במצותיו - בעצדיק, שהוא קדש ידיד מבטן. וצוננו - עליהם, משום שהוא מצוה ועושה. ועוד אשר קדשנו - זה העמוד האמצעי שנאמר בו קדש ישראל ליהו"ה, וצוננו - שכך הוא מצוה ועושה. ועוד קדשנו - מצד השמאל, שנאמר בו וקדשת את הלזים, ואין קדשה פחות מעשרה, ואלו עשרה מאמרות, (שהיא קדש

מְצוּה, וּמִסְטָרָא דְאִימָא עוֹשָׂה, וּמְצוּה דָּא עֵין פְּרִי,
 וְעוֹשָׂה דָּא עוֹשָׂה פְּרִי, וְשִׁמְעֵינָן דְּאִינוּן גּוּף וּבְרִית
 דְּחֻשְׁבֵינָן חָד, עַלֵייהוּ אַתְמַר (שמות כח ז) שְׁתֵי כְּתֻפֹת
 חִבְרוֹת, כְּמָה דְּאִינוּן חוֹבְרוֹת, הָכִי שְׁכִינְתָא עֲלָא
 וְתִתְאַה חוֹבְרוֹת אִשָּׁה אֶל אַחֻתָהּ.

עוֹד אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ, וְלֹא אָמַר
 קִדְשָׁתָנוּ וְצִוִּיתָנוּ, אֲשֶׁר אִיהוּ אֲשֶׁר אֵהִי"ה
 וְדָאִי, וְדָא כְּתָר עֲלָא, מִסְטָרָא דְּנוֹקְבָא אַתְקַרִי
 אֲשֶׁר, וּמִסְטָרָא דְּדְכוּרָא אַתְקַרִי רֵאשׁ, רִישָׁא דְּכָל
 רִישׁוֹן, קִדְשָׁנוּ דָּא אַבָּא (סבא), דְּאַתְמַר בֵּיהּ וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים יְהִי אֹזַר, וְצִוָּנוּ דָּא אִימָא, דְּאַתְמַר כְּהָ וַיְהִי
 אֹזַר, וְלִית הַוּוּיָהּ אֶלָּא עַל יְדֵי עֲשִׂיָהּ, וְתַרְוֵייהוּ
 לִימִינָא וּשְׂמָאלָא.

וּכְמָן מְצוּה וְעוֹשָׂה עַל הַמְצוּה דְּאִיהִי שְׁכִינְתָא,
 דָּא עֲמוּדָא דְּאַמְצְעִיתָא, וְהָכִי צְדִיק

לשון הקודש

הַנְּקֻבָּה נִקְרָא אֲשֶׁר, וּמִצְד הַזְכָּר נִקְרָא
 רֵאשׁ, הַרְאשׁ שֶׁל כָּל הַרְאשִׁים. קִדְשָׁנוּ זֶה
 אַבָּא (סבא), שְׁנַאֲמַר בּוּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי
 אֹזַר. וְצִוָּנוּ – זֶה הָאֵם, שְׁנַאֲמַר כְּהָ וַיְהִי
 אֹזַר, וְאֵין הַוּוּיָהּ אֶלָּא עַל יְדֵי עֲשִׂיָהּ,
 וּשְׁנֵיהֶם לִימִין וּלְשְׂמָאל.

וּמִי מְצוּה וְעוֹשָׂה עַל הַמְצוּה שְׁהִיא
 שְׁכִינְתָהּ? זֶה הָעֲמוּד הָאֲמְצְעִי, וּכְךָ צְדִיק

וּמְצוּה זֶה עֵין פְּרִי, וְעוֹשָׂה זֶה עוֹשָׂה פְּרִי,
 וְשִׁמְעֵנוּ שְׁהֶם גּוּף וּבְרִית שְׁמַחֲשִׁיבִים
 אַחַד, עֲלֵיהֶם נֹאמַר שְׁתֵי כְּתֻפֹת חִבְרוֹת.
 כְּמוֹ שֶׁהֵן חוֹבְרוֹת, כְּדֵי הַשְׁכִּינָה הַעֲלִינָה
 וְתִתְחַתְּנוּהָ חוֹבְרוֹת אִשָּׁה אֶל אַחֻתָהּ.

עוֹד אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ, וְלֹא
 אָמַר קִדְשָׁתָנוּ וְצִוִּיתָנוּ, אֲשֶׁר הוּא אֲשֶׁר
 אֵהִי"ה וְדָאִי, וְזֶה כְּתָר עֲלִיוֹן, מִצְד

בְּצִלְמִיהּ וּבְדַמוּתֶיהּ, וְעַל שְׁמִיהּ אֲתִקְרִיאוּ יִשְׂרָאֵל
 בְּנֵי בְכוֹרֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל שֵׁם צַדִּיק אֲתִקְרוּן צַדִּיקִים,
 הָדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיה ס כא) וְעַמְּךָ כָּלָם צַדִּיקִים
 לְעוֹלָם יִרְשׁוּ אֶרֶץ.

וְעוֹד אָנְכִי יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ
 מִצְרַיִם (שמות כ ב), אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אַבָּא וְכִי
 מָאן דְּאִיהוּ תַּחֲוֹת שְׁעֵבּוּדָא דְרַבּוּנֵיהּ, וְרַבּוּנֵיהּ
 אֲבִטַח לִיהּ לְאַפְקָא לִיהּ לְחִירוֹ וְאַפִּיק לִיהּ, אִית
 לִיהּ לְשִׁבְחָא גְרַמִּיהּ דְּאַפִּיק לִיהּ מִגּוֹ שְׁעֵבּוּדָא, וְהָא
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָמַר לְאַבְרָהָם (בראשית טו יג) כִּי גַר
 יִהְיֶה זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם, וְהָא אִיהוּ אֲבִטַח
 לְאַפְקָא לְבְנֵי מַגְלוּתָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (שם יד)
 וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ בְּרַכּוּשׁ גָּדוֹל, וְאִיהוּ מְשִׁבַח גְרַמִּיהּ
 כְּמָה זְמַנִּין אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם.

לשון הקודש

והוציא אותנו, יש לו לשבח את עצמו
 שהוציאנו מתוך השעבוד? והרי הקדוש
 ברוך הוא אמר לאברהם כי גר יהיה
 זרעך בארץ לא להם, והרי הוא הבטיח
 להוציא את בניו מן הגלות, זהו שכתוב
 ואחרי כן יצאו ברכש גדול, והוא משבח
 את עצמו כמה פעמים אשר הוציאתיך
 מארץ מצרים?

בצלמו ובדמותו, ועל שמו נקראו ישראל
 בני בכורי ישראל, ועל שם הצדיק נקראו
 צדיקים, זהו שכתוב ועמך כלם צדיקים
 לעולם יירשו ארץ.

ועוד אנכי יהוה אלהיך אשר
 הוצאתיך מארץ מצרים, אמר רבי
 אלעזר: אבא, וכי מי שהוא תחת שעבוד
 אדונו, ורבנו הבטיח לו להוציאנו לחרות

אָמַר לִיה בְּרִי שְׁפִיר קְאָמְרַת אָבֵל לֹא אִיהוּ דָא
 לְשַׁבְּחָא גְרַמִּיה, אֶלָּא כָּל סְפִירָה וּסְפִירָה
 אֶתְקַרִּיאַת רֵאשׁ לְחִבְרַתָּהּ, וּבְגִין לְאַשְׁתְּמוּדְעָא לִזְוִן
 מֵאֵן אַתְר אַפִּיק לִזְוִן מִנּוּ שְׁעֵבּוּדָא, פְּתַח בְּאַנְכִי,
 וְאַדְפִּיר בֵּיה אֲשֶׁר הוּצֵאתִיךְ מֵאַרְצְ מִצְרַיִם וְגוֹמֵר,
 חֲמִשִּׁין זְמַנִּין לְקַבֵּל חֲמִשִּׁין תְּרַעִין דְּבִינָה.

וְעוֹד אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אַבָּא, הָא
 אִם עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא אִיהוּ מְצוּה וְעוֹשָׁה,
 הָוָה לִיה לְמִימַר בְּגִינִיה אֲשֶׁר קִדְשָׁנִי וְצוּנִי, מֵאִי
 אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ וְצוּנֵנוּ, אָמַר לִיה וְדַאי שְׁפִיר קְאָמְרַת,
 בְּוֵדַאי עַל עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא וְצַדִּיק אֶתְמַר עַל
 תְּרוּוֹיָהּוּ אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצוּנֵנוּ, אֲשֶׁר וְדַאי
 דְאִתֵּי אֲשֶׁר אַהִי"ה אִימָא עֲלָאָה, מִנִּי לִזְוִן עַל
 שְׂבִינְתָא דְאִתֵּי מְצוּה, לְכָל חַד מְנִיָּהּ, וְאַיִנּוּן

לשון הקודש

אַבָּא, הָרִי אִם הַעֲמוּד הָאֲמָצְעִי הוּא
 מְצוּה וְעוֹשָׁה, הִנְה לֹו לֹוּמַר בְּשִׁבְלֵוּ אֲשֶׁר
 קִדְשָׁנִי וְצוּנִי, מַה זֶה אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ וְצוּנֵנוּ?
 אָמַר לֹו: וְדַאי, יָפָה אֶמְרַת, בְּוֵדַאי עַל
 הַעֲמוּד הָאֲמָצְעִי וְצַדִּיק נֶאֱמַר עַל שְׁנֵיהֶם
 אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו וְצוּנֵנוּ, אֲשֶׁר וְדַאי,
 שְׁהִיא אֲשֶׁר אַהִי"ה, הָאִם הָעֲלִיוּנָה, צוּה
 אוֹתָם עַל הַשְּׂבִינָה שְׁהִיא מְצוּה, לְכָל
 אַחַד מֵהֶם, וְהֵם לְמַעְלָה שְׁנַיִם בְּעַנְפֵי

אָמַר לֹו: בְּנִי, יָפָה אֶמְרַת, אָבֵל זֶה לֹא
 לְשַׁבְּחָ אֶת עַצְמוֹ, אֶלָּא כָּל סְפִירָה
 וּסְפִירָה נִקְרְאֶת רֵאשׁ לְחִבְרַתָּהּ, וְכַדִּי
 לְהוֹדִיעַ לְהֵם מֵאִינְה מְקוּם הוּצִיא אוֹתָם
 מִתּוֹךְ הַשְּׁעֵבּוּד, פְּתַח בְּאַנְכִי, וְהוֹפִיר
 אֲשֶׁר הוּצֵאתִיךְ מֵאַרְצְ מִצְרַיִם וְגוֹמֵר
 חֲמִשִּׁים פְּעָמִים, כְּנִגְדַּ חֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי
 בִּינָה.

וְעוֹד אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר:

לְעִילָא תְרִין כְּעַנְפִין דְּאִילָנָא דְּאִתְפְּרָשׁוּ לְיִמְיָנָא
 וְלִשְׂמָאלָא, וְלִתְתָא אִתְעֵבִידוּ בָּהּ אַגְוָדָה חֲדָא, וּבְגִין
 דָּא אֵינוּן לְעִילָא תְרִין, וְלִתְתָא חֲדָא, דִּיחֻוּדָא לָא
 אִית בְּכָל עַנְפִין דְּאִילָנָא אֱלָא בָּהּ, דְּאִיהִי אַגְוָדָה
 דְּכֻלָּהּ, אִיהִי אַגְוָדָה דְּכָל אַבְרָ וְאַבְרָ, וּבָהּ
 אִתְעֵבִידוּ כְּלָהּ חֲדָא.

וְעוּד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר דָּא נְבוּאָה בְּמִרְאָה,
 דְּאִתְמַר בָּהּ (במדבר יב ו) בְּמִרְאָה אֱלִיו אֲתוּדַע,
 וְאִיהִי חֲזוֹן דְּנְבִיאֵיא, אִיהִי חֲזוֹן וְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא
 חוּזָה, דְּאִיהוּ יְהוּ"ה אַדְנִי, דְּחָכִי סְלִיק חֲזוֹן חֲסַר ו' ו'
 חֲמִשׁ וְשִׁתִּין כְּחֻשְׁבֹן אַדְנִי, בְּנְבוּאָה ס"ו, ס"ה
 כְּחֻשְׁבֹן אַדְנִי, וְתִיבָה הָא ס"ו, (ד' ט' ע"א) וּבְכֵי הִיא
 חֲזוֹן בְּאֵת ו', בִּיה אִתְעֵבִידַת אֶסְפְּקִלְרִיָּא דְנַחֲרָא
 אָדוֹן דִּילָהּ.

לשון הקודש

אֲתוּדַע, וְהִיא חֲזוֹן הַנְּבִיאִים, הִיא חֲזוֹן
 וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חוּזָה, שְׁהוּא יְהוּ"ה
 אַדְנִי, שְׂפָד עוּלָה חֲזוֹן חֲסַר ו' שְׁשִׁים
 וְחֲמִשׁ כְּחֻשְׁבֹן אַדְנִי, בְּנְבוּאָה ס"ו,
 ס"ה כְּחֻשְׁבֹן אַדְנִי, וְתִבָּה חֲרִי ס"ו,
 וּבְכֵה הִיא חֲזוֹן? בְּאֵת ו', כּוּ נַעֲשִׂית
 אֶסְפְּקִלְרִיָּה הַמְּאִירָה הָאָדוֹן שְׁלָהּ.

הָאִילָן שְׁנַפְרָשׁוּ לְיִמִּין וְלִשְׂמָאל, וְלִמְטָה
 הֵם נַעֲשׂוּ בָּהּ אַגְוָדָה אַחַת, וּמִשׁוּם זֶה הֵם
 לְמַעְלָה שְׁנַיִם וְלִמְטָה אַחַד, שְׁאִין הִיחֻד
 בְּכָל עַנְפֵי הָאִילָן אֱלָא בָּהּ, שְׁהִיא אֲוַגְדַת
 שֶׁל כָּלָם, הִיא אַגְוָדָה שֶׁל כָּל אַבְרָ
 וְאַבְרָ, וּבָהּ כָּלָם נַעֲשִׂים אַחַד.

וְעוּד, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹר, זֶה נְבוּאָה
 בְּמִרְאָה, שְׁנַמַּר בָּהּ בְּמִרְאָה אֱלִיו

תקונא ארבעין

בְּרֵאשִׁית, שְׁמַעִי בַת וִרְאִי וְהִטִּי אֲזַנְךָ וְגוֹמֵר

(תהלים מה יא), **בְּרֵאשִׁית תִּפְּן שְׁמַעִי, תִּפְּן**

בַּת, תִּפְּן רְאִי, שְׁמַעִי ש' מִן בְּרֵאשִׁית, בַּת תִּפְּן

אֲשֶׁת־מוֹדַע בְּרִישָׁא וְסוֹפָא דְתִיבָה, רְאִי תִפְּן

אֲשֶׁת־מוֹדַע בְּאֲמַצְעֵיךָ, כְּגוֹנָא דָּא בְּרֵאשִׁית, וְכַד

תְּהֵא בְּחִבּוּרָא עִמָּיה כְּגוֹנָא דָּא יֵאֵהֲדוּנָה, אִיהוּ

אָמַר לְגַבְהָ וְשִׁכְחִי עִמָּךְ וּבֵית אָבִיךָ (שם), דְּעַל כֵּן

יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ

לְבָשָׂר אֶחָד (בראשית ב כד), כִּי הוּא אֲדוֹנֵיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִי לוֹ

(תהלים מה יב), **אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ וְדָאִי.**

וּבְגִין דָּא מְסַטְרָא דִּיהו"ה אֲתִקְרִיאת

אֲסַפְקְלָרִיָּא דְנִהְרָא, וְכַד אִיהִי אֲדִנִּי בְּלֵא

בַּעֲלָה אֲתִקְרִיאת אֲסַפְקְלָרִיָּא דְלֵא נִהְרָא, וְנִבְיָאִיא

מְסַטְרָא דִּיהו"ה אֲיִנוּן מְאֲסַפְקְלָרִיָּא דְנִהְרָא.

לשון הקודש

תקון ארבעים

ובית אביך, שעל כן יעזוב איש את אביו

ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד,

כי הוא אדוניך והשתחוי לו, אדון כל

הארץ ודאי.

ומשום זה מצד של יהו"ה נקראת

האספקלריה המאירה, וכשאדני היא,

כלי בעלה, נקראת אספקלריה שאינה

מאירה, והנביאים מצד של יהו"ה הם

בְּרֵאשִׁית, שְׁמַעִי בַת וִרְאִי וְהִטִּי אֲזַנְךָ

וְגוֹמֵר, בְּרֵאשִׁית שָׁם שְׁמַעִי, שָׁם בַּת,

שָׁם רְאִי, שְׁמַעִי ש' מִן בְּרֵאשִׁית, בַּת

שָׁם נוֹדַע בְּרֵאשִׁית וְסוֹף הַתִּבְיָה, רְאִי שָׁם

נוֹדַע בְּאֲמַצְעֵי, כְּמוֹ זֶה בְּרֵאשִׁית,

וּכְשֶׁתִּהְיֶה עִמּוֹ בְּחִבּוּרָא כְּמוֹ זֶה:

יֵאֵהֲדוּנָה, הוּא אֹמֵר לָהּ וְשִׁכְחִי עִמָּךְ

וּנְבִיאֵי מִסְטָרָא דְאֲדֹנָי אֵינֻן מֵאַסְפֵּק־לְרִיאַה דְלֵא
 נְהָרָא, דְאֵלִין מִתְנַבְּאִין רַחְמִי, וְאֵלִין מִתְנַבְּאִין
 דִּינָא, דְנְבוּאָה אִיהִי שְׂקִילָא לְאֹרִייתָא דְנִכְתָּב
 וְלְאֹרִייתָא דְבַעַל פֹּה.

וְכֵהֱוֵא זְמַנָּא דְמִתְפַּתְחִין חֵיכְלִין דְנְבוּאָה, כִּמְה
 מְאָרֵי דְעֵתִידוֹת יִתְעָרוּן בְּעֵלְמָא, הֲדָא
 הוּא דְכְתִיב (יואל ג' א) וְנִבְּאוּ בְּנִיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְכו',
 וְכִמְה מְאָרֵי דְאוֹתוֹת, וּמְאָרֵי דְעֵתִידוֹת, מִמְּה דְהוּ
 וְעֵתִידִין לְמַהוּי, מִמְּה דְהוּ מִסְטָרָא דְמַחְשָׁבָה
 דְאִתְּמַר בָּהּ יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחְשָׁבָה, וּמַה דְעֵתִיד
 לְמַהוּי מִסְטָרָא דְאִימָא עֲלָאָה, וְרוּא דְמִלָּה (קהלת ג'
 טו) מַה שְׁהִיָּה כְּבָר הוּא, וְאַשְׁרֵי לְהִיּוֹת כְּבָר הִיָּה.

וְכִמְה מְאָרֵי דְעֵינִין דְאֵינֻן חוּזִים וּנְבִיאֵי
 יִתְעָרוּן בְּעֵלְמָא דְאֵינֻן עֵינֵי יְהו"ה, וְכִמְה

לשון הקודש

וּבְנֹתֵיכֶם וְכו', וְכִמְה בְּעֵלֵי אוֹתוֹת וּבְעֵלֵי
 עֵתִידוֹת מִמְּה שְׁהִיּוּ וְעֵתִידִים לְהִיּוֹת,
 מִמְּה שְׁהִיּוּ מִצַּד הַמַּחְשָׁבָה, שְׁנֵאמַר בָּהּ
 וְיִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחְשָׁבָה, וּמַה שְׁעֵתִיד
 לְהִיּוֹת מִצַּד הָאֵם הַעֲלִינָה, וְסוּד הַדְּבָר –
 מַה שְׁהִיָּה כְּבָר הוּא, וְאַשְׁרֵי לְהִיּוֹת כְּבָר
 הִיָּה.

וְכִמְה בְּעֵלֵי עֵינִים, שְׁהֵם חוּזִים וּנְבִיאִים,

אַסְפֵּק־לְרִיָּה שְׁמֵאִירָה, וּנְבִיאִים מִצַּד שֵׁל
 אֲדֹנָי הֵם מִן הָאַסְפֵּק־לְרִיָּה שְׁאִינָה
 מֵאִירָה, שְׁאֵלוּ מִתְנַבְּאִים רַחְמִים, וְאֵלוּ
 מִתְנַבְּאִים דִּין, שְׁהַנְּבוּאָה שְׂקוּלָה לְתוֹרָה
 שְׂבִכְתָּב וְלְתוֹרָה שְׂבַעַל פֹּה.

וּבְאוֹתוֹ זְמַן שְׁנִפְתְּחִים חֵיכְלוֹת
 הַנְּבוּאָה, כִּמְה בְּעֵלֵי עֵתִידוֹת יִתְעָרוּ
 בְּעוֹלָם, זְהוּ שְׂכְתוּב וְנִבְּאוּ בְּנִיכֶם

מֵאֲרֵי דְאִוְדְנִין דְּתַמָּן שְׁמִיעָה דְּאַתְמַר בְּהוּן ^{(יחזקאל א}
 כד) וְאַשְׁמַע אֶת קוֹל פְּנִיָּהֶם, וּמֵאֲרֵי דְאַנְפִּין
 דְּאַתְמַר בְּהוּן ^(שם ו) וְאַרְבָּעָה פָּנִים וְגוֹמֵר, וּמֵאֲרֵי
 דְקָלִין, וּמֵאֲרֵי דְדְבוּרִין, וּמֵאֲרֵי דְרוּחָא דְקוּדְשָׁא,
 וּמֵאֲרֵי דִידִין דְּאַתְמַר בְּהוּן ^(שם ח) וְיַדֵּי אָדָם וְגוֹמֵר,
 וּמֵאֲרֵי דְקוּמָה, וּמֵאֲרֵי דְאוֹת, וּמֵאֲרֵי דְרִגְלִין
 דְּאַתְמַר בְּהוּן ^(שם יד) וְהַחַיּוֹת רְצוּא וְשׁוּב, בְּהַחַוּא
 זְמָנָא וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ ^{(בראשית א}
 ד), אֵלִין אֵינּוּן נְבִיאֵי דְשַׁקְרָא, דְּאַתְמַר בְּהוּן ^{(שמות ז}
 יא) וַיַּעֲשׂוּ גַם הֵם חֲרָטוּמֵי מְצָרִים וְגוֹמֵר, דְּאַפְרִישׁ
 לוֹן קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא מְנַבִּיאֵי קְשׁוּטָא.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם וַיְהִי
 מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם ^(בראשית א ז), הָכָא רָזָא
 לְאַתְעַסְקָא בְּאוֹרֵיָתָא דְבַעַל פֶּה, וְלֹאֲפְרִישָׁא בֵּין
 אֶסוּר וְהֵתֵר, דְּאֵינּוּן מֵיִן מְתִיקוֹן, וּמֵיִן מְרִירָן

לשון הקודש

וְשׁוּב, בְּאוֹתוֹ זְמַן וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין
 הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, אֵלּוּ הֵם נְבִיאֵי הַשַּׁקֵּר,
 שְׁנַאֲמַר בְּהֵם וַיַּעֲשׂוּ גַם הֵם חֲרָטוּמֵי
 מְצָרִים וְגוֹמֵר, שְׁהַפְרִידֵם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְנַבִּיאֵי הָאֱמֶת.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם
 וַיְהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לְמַיִם, כָּאֵן הַסּוּד
 לְהַתְעַסֵּק בְּתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה וְלְהַפְרִיד בֵּין

וְתַעֲרוּרוּ בְּעוֹלָם, שְׁהֵם עֵינֵי יְהוּהָ, וּכְמַה
 בְּעֵלֵי אֲזַנּוּם, שְׁשֵׁם שְׁמִיעָה, שְׁנַאֲמַר בְּהֵם
 וַיַּשְׁמַע אֶת קוֹל פְּנִיָּהֶם, וּבְעֵלֵי פָּנִים
 שְׁנַאֲמַר בְּהֵם וְאַרְבָּעָה פָּנִים וְגוֹמֵר,
 וּבְעֵלֵי קוֹלוֹת, וּבְעֵלֵי דְבוּרִים, וּבְעֵלֵי רוּחַ
 הַקְּדֹשׁ, וּבְעֵלֵי יָדַיִם, שְׁנַאֲמַר בְּהֵם וְיַדֵּי
 אָדָם וְגוֹמֵר, וּבְעֵלֵי קוּמָה, וּבְעֵלֵי אוֹת
 וּבְעֵלֵי רִגְלִים, שְׁנַאֲמַר בְּהֵם וְהַחַיּוֹת רְצוּא

מִסְטָרָא דְשִׁמְאָלָא, וְלֹא יִכְלוּ לְשַׁתּוֹת מִזֶּם מְמָרָה
 כִּי מָרִים הֵם (שמות טו כג), וּמִסְטָרָא דִימִינָא וַיִּמְתְּקוּ
 הַמַּיִם (שם כה), וְאִינוּן פְּגוּזָא דְדָם טָהוֹר וְדָם גְּדָה
 דְצָרִיךְ לְאַפְרָשָׁא בִינְיָהוּ, בְּגִין דִּיהוּא זוּהֲמָא
 דְהַטִּיל נָחַשׁ בְּתוּהָ גָרִים לְעָרְבָא מִיִּין דְדִכְיוּ עִם
 מִיִּין דְמִסְאָבוּ, וּבְגִין דָּא תְּקִינֵנוּ תְּקִנָּה דָּא לְחוּבָה
 לְאַפְרָשָׁא בִינְיָהוּ, וְהוּא דְאַפְרִישׁ בִּינְיָהוּ דָּא
 רְקִיעַ דְעַל רְאשֵׁי חִיוּן, דְאֲתָמַר בֵּיהּ (יחזקאל א כב)
 וְדַמּוֹת עַל רְאשֵׁי הַחַיָּה רְקִיעַ דָּא מִטְטְרוּן.

וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הַרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל וכו' (בראשית א ז),
 הָכָא לִית מִיָּא מִסְטָרָא דְמִסְאָבוּ, אֲלָא
 מִיִּין מִסְטָרָא דְשִׁמְאָלָא הוּוּ בְעָאן לְאַתְגַּבְרָא, וּמִיִּין
 מִסְטָרָא דִימִינָא הוּוּ בְעָאן לְאַסְתְּלָקָא עַלְיָהוּ, עַד
 דְאֵלִין אָמְרִין אֲנֵן בְּעֵינֵן לְמַהוּי קָדָם מְלָכָא, וְאֵלִין
 אָמְרִין אֲנֵן בְּעֵינֵן לְמַהוּי קָדָם מְלָכָא, עַד דְאֲתָא

לשון הקודש

ואותו שהפריד ביניהם, זה הרקיע שעל
 ראשי החיות, שנאמר בו ודמות על
 ראשי החיה רקיע, זה מטטרוין.

וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הַרְקִיעַ וַיַּבְדֵּל וכו',
 כֵּן אֵין מִזֶּם מִסְטָרָא, אֲלָא שְׁמַיִם
 שְׁמַצְד הַשְּׁמַאל הֵיוּ רוּצִים לְהַתְגַּבְרָא,
 וְהַמַּיִם שְׁמַצְד הַיְמִינִין הֵיוּ רוּצִים לְהַתְעַלּוֹת
 עֲלֵיהֶם, עַד שְׁאַלוּ אוֹמְרִים אֲנֵנוּ רוּצִים

אסור והתר, שהם מים מתוקים, ומים
 מרים מצד השמאל, ולא יכלו לשתות
 מים כי מרים הם, ומצד הימין וימתקו
 המים, והם כמו שדם טהור ודם גדה
 שצריך להפריד ביניהם, משום שאותה
 זקמה שהטיל נחש בתוה, גרמה לערב
 מי טהרה עם מי הטמאה, ומשום זה
 תקנו תקנה זו כחובה להפריד ביניהם,

עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא וְאֵעִיל שְׁלָם בִּינְיָהוּ, וְקָשִׁיר
 לֹזן וְאִתְעֵבִיד שְׁקָל (נ"א שְׁלָום) בִּינְיָהוּ, וְדָא מִחְלֻקְתָּ
 לְשֵׁם שָׁמַיִם, בְּגוֹן לֵאָה וְרַחֵל, וְדָא בְּעָא
 לְאִתְחַבְּרָא בְּבַעְלָהּ, וְדָא בְּעָא לְאִתְחַבְּרָא בְּבַעְלָהּ,
 וְנָטִיל לֹזן יַעֲקֹב וְקָשִׁיר לֹזן בֵּיהּ (דף 9 ע"ב) לְתַרְוֵיהוּ,
 בְּגִין דִּהְוָה קָא מִחֻשְׁבַּת לֵאָה בְּלִבָּהּ אִם יַעֲקֹב
 נָטִיל לְאַחֲתֵי נָטִיל לִי עֵשׂוּ חֵיבָא, וְהָכִי קָא
 חֵשִׁיבַת רַחֵל בְּגוֹנוֹנָא דָא, בְּגִין דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיד
 הוּא יְהִיב לֹזן לְיַעֲקֹב תְּרוּיָהוּ, וְשׂוֹיב לֹזן מִהֵוּא
 חֵיבָא, וְאִתְחַבְּרוּ בְּעַדִּיקָא.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אַבָּא, יוֹמָא חֲדָא הוֹיָנָן בְּבֵי
 מְדַרְשָׁא, וְשָׁאִילוּ חַבְרָיָא מַאי נִיהוּ דְאָמַר
 רַבִּי עֲקוּבָא לְתַלְמִידוֹי בְּשִׁתְּנִיעוּ לְאַבְנֵי שֵׁשׁ טָהוֹר
 אֵל תֹּאמְרוּ מִיָּם מִיָּם שְׁמָא תְּסַבְּנוּ עַצְמְכֶם, שְׁנֵאמַר

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

נוֹשָׂא אֶת אַחוֹתַי, נוֹשָׂא אוֹתִי עֵשׂוּ
 הָרָשָׁע, וְכֹד רַחֵל חֲשָׁבָה כְּמוֹ בֶן, מְשׁוּם
 זֶה הַקּוֹדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן אֶת שְׁתֵּיהֶן
 לְיַעֲקֹב, וְהִצִּיל אוֹתוֹ מֵאוֹתוֹ הָרָשָׁע,
 וְהִתְחַבְּרוּ עִם הַצַּדִּיק.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אַבָּא, יוֹם אֶחָד הָיִיתִי
 בְּבֵית הַמְּדַרְשָׁה, וְשָׁאִלוּ הַחֲבֵרִים, מַה זֶה
 שְׁאָמַר רַבִּי עֲקוּבָא לְתַלְמִידוֹי, בְּשִׁתְּנִיעוּ
 לְאַבְנֵי שֵׁשׁ טָהוֹר, אֵל תֹּאמְרוּ מִיָּם מִיָּם,

לְהִיּוֹת לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ, וְאֵלוֹ אוֹמְרִים אָנוּ
 רוֹצִים לְהִיּוֹת לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ, עַד שָׂבָא
 הָעַמּוּד הָאִמְצָעִי וְהַכְּנִים שְׁלָום בִּינֵיהֶם,
 וְקָשִׁיר אוֹתָם וְנַעֲשֶׂה שְׁקָל (שְׁלָום) בִּינֵיהֶם,
 וְזוֹ מִחְלֻקְתָּ לְשֵׁם שָׁמַיִם, כְּמוֹ לֵאָה וְרַחֵל,
 שְׂזוֹ רוּצָה לְהִתְחַבֵּר עִם בַּעְלָהּ וְזוֹ רוּצָה
 לְהִתְחַבֵּר עִם בַּעְלָהּ, וְנָטִיל אוֹתָן יַעֲקֹב
 וְקָשִׁיר אוֹתָן בּוֹ אֶת שְׁתֵּיהֶן, מְשׁוּם
 שְׁהִיְתָה מִחֻשְׁבַּת לֵאָה בְּלִבָּהּ, אִם יַעֲקֹב

(תהלים קא ז) **דוֹבֵר שְׁקָרִים לֹא יִבּוֹן לְגַגֵּד עֵינָי, (ג"א קם**
סָבֵא דְסָבִין עֵתִיקָא דְעֵתִיקוֹן, וְאָמַר רַבִּי רַבִּי מֵאִי נִיהוּ דְאָמַר רַבִּי
עֲקִיבָא לְתַלְמִידוֹי בְּשִׁתְּגִיעוּ לְאֲבָנֵי שֵׁישׁ טָהוֹר אֵל תֹּאמְרוּ מִיָּם מִיָּם
שְׁמָא תִּסְכְּנוּ בְּעַצְמְכֶם, הֲדָא הוּא דְכִתִּיב דוֹבֵר שְׁקָרִים לֹא יִבּוֹן לְגַגֵּד
עֵינָי, הָא בְּתִיב (בראשית א ו) יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מַיִם
לְמַיִם, וְעוֹד מַיִם עֲלִיוֹנִים וּמַיִם תַּחְתּוֹנִים אֵת תַּמָּן, לָמָּה אָמַר אֵל
תֹּאמְרוּ מִיָּם מִיָּם, אָמַר לִיה בּוֹצִינָא קוֹדִישָׁא, סָבֵא דְסָבִין לָךְ יְאוֹת
לְגַלְגָּלָה רְזָא דָא, דְלִית חֲבָרְיָא יְבָלִין לְקוֹימָא בִּיה עַל בּוֹרֵייה, אָמַר לִיה
סָבֵא דְסָבִין, רַבִּי רַבִּי בּוֹצִינָא קוֹדִישָׁא, בּוֹדְאֵי אֲבָנֵי שֵׁישׁ טָהוֹר אֵינּוֹן י'
י', דְאֵינּוֹן חַד יו"ד עֲלָאָה מִן א, וְתַנְיָנָא יו"ד תַּתְּאָה מִיָּנָה, וְהָכָא לִית
טוּמְאָה אֲלָא אֲבָנֵי שֵׁישׁ טָהוֹר, וְלִית הַפְּרָשָׁה בֵּין מַיִם לְמַיִם, דְכִלְכָּא
יְחוּדָא חֲדָא, דְאֵלִין אֵינּוֹן מַסְטָרָא דְאֵילָנָא דְחַיִּי דְאִיהוּ וּ בְּאֲמַצְעִיתָא
דָא, דְאֲתַמַּר בִּיה וְלִקַּח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחַי לְעוֹלָם, אֲבָל אֵילָנָא
דְעֵץ הַדַּעַת לְתַמָּא). אֲדַהֲכִי הָא סָבֵא דְסָבִין עֵתִיקָא
דְעֵתִיקוֹן קָא נְחִית וְאָמַר לֹון, רַבָּנָן בְּמֵאִי עֲסָקִיתוּ.

לשון הקודש

לגלות הסוד הזה, שאין החברים יכולים לעמד בו על בריו. אמר לו זקן הזקנים: רבי רבי, מנורה הקדושה, בודאי אבני שיש טהור הן י"י, שהן אחד יו"ד עליונה מן א, והשניה יו"ד תחתונה ממנה, וכאן אין טמאה אלא אבני שיש טהור, ואין הפרשה בין מים למים, שהכל יחוד אחד, שאלו הם מצד של עץ החיים, שהוא ו באמצע של א, שנאמר בו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם, אבל האילן של עץ הדעת למטהו. בין כך הנה זקן הזקנים, עתיק העתיקים, יורד ואומר

שְׁמָא תִּסְכְּנוּ עַצְמְכֶם, שְׁנֹאמַר דְבַר שְׁקָרִים לֹא יִבּוֹן לְגַגֵּד עֵינָי? ג"א. קם זקן הזקנים, עתיק העתיקים, ואמר: רבי רבי, מה הוא שאמר רבי עקיבא לתלמידיו בשתגיעו לאבני שיש טהור אל תאמרו מים מים שְׁמָא תִּסְכְּנוּ בְּעַצְמְכֶם, והו שכתוב דבר שקרים לא יבון לגגד עיני, הרי כתוב (בראשית א, ו) יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מַיִם לְמַיִם, וְעוֹד מַיִם עֲלִיוֹנִים וּמַיִם תַּחְתּוֹנִים יֵשׁ שָׁם, לָמָּה אָמַר אֵל תֹּאמְרוּ מִיָּם מִיָּם? אמר לו המנורה הקדושה: זקן הזקנים, לך נאה

אָמְרוּ לִיה וְדַאי בְּהַאי דְאָמַר רַבִּי עֶקִיבָא
 לְתַלְמִידוֹי כְּשֶׁתִּגְיֵעוּ לְאַבְנֵי שֵׁישׁ טָהוֹר אֵל תֹּאמְרוּ
 מִיָּם מִיָּם, וְאָמַר לֹזֶן וְדַאי רָזָא עֲלָאָה אֵית הֲכָא,
 וְהָא אוּקְמוּהָ בְּמַתִּיבְתָא עֲלָאָה, וּבְגִין דְּלֹא תִטְעוּן
 נְחִיתְנָא לְכוּן, בְּגִין דְּיִתְגַּלִּי רָזָא דָּא בִּיעֵיבוּ דְאִיהוּ
 רָזָא עֲלָאָה טְמִירָא מִבְּנֵי נֶשְׂא (נ"א דְרָא).

בְּדַאי אַבְנֵי שֵׁישׁ טָהוֹר אֵינּוּן י' י', דְּמִנְהוֹן מִיָּין
 דְּכֵיִן נִפְקִין, וְאֵינּוּן רְמִיזוּן בְּאֵת א רִישָׁא
 וְסוּפָא י' י', ו' דְאִיהוּ נְטוּי בִּיעֵיבְהוּ אִיהוּ עֵץ חַיִּים,
 מָאן דְאֵכֵל מִנֶּיהּ וְחֵי לְעוֹלָם.

וְאֵלִין תֵּרִין יוּדִין אֵינּוּן רְמִיזוּן בְּוִיַּצְרָא, וְאֵינּוּן
 תֵּרִין יַצִּירוֹת יַצִּירָה דְעֲלָאִין וַיַּצִּירָה
 דְתַתָּאִין, וְאֵינּוּן חֲכָמָה בְּרֹאשׁ וְחֲכָמָה בְּסוּף,
 תַּעֲלוּמֹת חֲכָמָה, וְדַאי אֵינּוּן תַּעֲלוּמֹת מִחֲכָמָה
 עֲלָאָה (דְאִיהוּ) דְתַחֲתוֹת פְּתָר עֲלָאָה.

לשון הקודש

בְּדַאי אַבְנֵי שֵׁישׁ טָהוֹר הֵן י' י', שְׁמַחֵם
 יוֹצְאִים מִיָּם וְכִיִּם, וְהֵם רְמוּזִים בְּאוֹת א,
 בְּרֹאשׁ וּבְסוּף י' י', ו' שֶׁהוּא נְטוּי בִּיעֵיבְהֵם,
 הוּא עֵץ חַיִּים, מִי שְׂאוּכֵל מִמֶּנּוּ, וְחֵי
 לְעוֹלָם.

וְאֵלֹו שְׁנֵי הַיּוּדִים הֵם רְמוּזִים בְּוִיַּצְרָא,
 וְהֵם שְׁתֵּי יַצִּירוֹת, יַצִּירָה שֶׁל עֲלוּיָנִים
 וַיַּצִּירָה שֶׁל תַּחְתּוּנִים, וְהֵם חֲכָמָה בְּרֹאשׁ

לָהֶם: חֲכָמִים, בְּמָה עֲסַקְתֶּם? אָמְרוּ לוֹ:
 וְדַאי בְּזוּה שְׂאָמַר רַבִּי עֶקִיבָא לְתַלְמִידוֹ,
 כְּשֶׁתִּגְיֵעוּ לְאַבְנֵי שֵׁישׁ טָהוֹר אֵל תֹּאמְרוּ
 מִיָּם מִיָּם. וְאָמַר לָהֶם: וְדַאי סוּד עֲלוּיָן יֵשׁ
 בָּאוּ, וְהָרִי פִרְשׁוּהָ בִּישִׁיבָה הַעֲלוּיָנָה,
 וְכִדִּי שְׁלֹא תִטְעוּ יַרְדְּתֵי אֲלִיכֶם, כְּדִי
 שְׁיִתְגַּלֶּה הַסוּד הַזֶּה בִּיעֵיכֶם, שֶׁהוּא סוּד
 עֲלוּיָן טְמִיר מִבְּנֵי הָאָדָם (הַדוּר).

וְאֵינּוֹן לְקַבֵּל תְּרִין עֵינִין, דְּבַהּוֹן תְּרִין דְּמַעִין
 נְחֻתִין בְּיַמָּא רַבָּא וְאַמַּאי נְחֻתוֹ, בְּגִין
 דְּאוּרֵי תָא מִתְרִין לוחין אֵלִין הָוָה מִשָּׁה נְחִית לֹון
 לְיִשְׂרָאֵל, וְלֹא זָכוּ וְאַתְּבְּרוּ וְנַפְלוּ, וְדָא גְרִים אֲבוּדָא
 דְּבֵית ראשון וּבֵית שְׁנִי, וְאַמַּאי נַפְלוּ, בְּגִין דְּפָרַח
 ו' מִינֵיהּ דְּאִיתוּ ו' מִן וַיִּצֹר.

וְיַהֲיֵב לֹון אַחֲרֵינִין מִסְטָרָא דְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע,
 דְּמִתְמָן אַתְיִיהִיבַת אוּרֵי תָא בְּאֶסּוּר וְהִתֵּר,
 מִימֵינָא חַיִּי וּמִשְׁמַאלָא מִיתָה, וּבְגִין דָּא אָמַר רַבִּי
 עֲקִיבָא לְתַלְמִידוּי כְּשֶׁתְּגִיעוּ לְאַבְנֵי שֵׁישׁ טָהוֹר אֵל
 תְּאמְרוּ מִים מִים, וְלֹא תִהְיוּן שְׂקִילִין אֲבַיִי שֵׁישׁ
 טָהוֹר לְאַבְנֵים אַחֲרֵינִין, דְּאֵינּוֹן חַיִּי וּמִיתָה, דְּתִמָּן
 לֵב חָכָם לִימִינוּ (קהלת י ב) דְּבַר נֶשׁ, וְלֵב כְּסִיל
 לְשִׁמְאֵלוֹ (שם), וְלֹא עוֹד אֵלָא אַתֶּם תִּסְכְּנוּ עֲצָמְכֶם,

לשון הקודש

שהיא ו' מן ויצר.

וְנִתְּנָן לְהֵם אַחֲרֵים מְצַד שְׁל עֵץ הַדַּעַת
 טוֹב וְרַע, שְׁמִשָּׁם נִתְּנָה תוֹרָה בְּאֶסּוּר
 וְהִתֵּר, מִימֵין חַיִּים וּמִשְׁמַאל מִיתָה,
 וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא לְתַלְמִידוּי,
 כְּשֶׁתְּגִיעוּ לְאַבְנֵי שֵׁישׁ אֵל תִּגִּידוּ מִים
 מִים, וְאֵל תִּהְיוּ שׂוֹקְלִים אֲבַיִי שֵׁישׁ טָהוֹר
 לְאַבְנֵים אַחֲרוֹת, שֶׁהֵן חַיִּים וּמִיתָה, שְׁשָׁם
 לֵב חָכָם לִימִינוּ שֶׁל אָדָם, וְלֵב כְּסִיל

וְחֻכְמָה בְּסוּף, תַּעֲלוּמוֹת חֻכְמָה, וְדָאֵי הֵם
 תַּעֲלוּמוֹת מִהַחֻכְמָה הָעֲלִינָה (שח"א) תַּחַת
 הַכֶּתֶר הָעֲלִיּוֹן.

וְהֵם כְּנַגְדֵי שְׁתֵּי עֵינַיִם, שְׂפָהֶם שְׁתֵּי
 דְּמַעוֹת יוֹרְדוֹת לִים הַגְּדוֹל, וְלָמָּה יִרְדוּ?
 מִשּׁוּם שֶׁהַתּוֹרָה, מִשְׁנֵי לוחות הִלְלוּ הָיָה
 מוֹרִיד מִשָּׁה לְיִשְׂרָאֵל, וְלֹא זָכוּ, וְנִשְׁפְּרוּ
 וְנַפְלוּ, וְזֶה גֵרָם לְאַבְדֵן שֶׁל בֵּית ראשון
 וְשְׁנֵי, וְלָמָּה נַפְלוּ? מִשּׁוּם שֶׁפָּרַח מִהֶם ו',

בְּגִין דְּאֵלִין אַבְנִין דְּעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע אֵינִין
 בְּפְרוּדָא, וְאֵלִין אַבְנֵי שֵׁשׁ טָהוֹר אֵינִין בְּיַחְוּדָא
 בְּלֹא פְרוּדָא כְּלָל, וְאִם תֵּאמְרוּ דְהָא אֶסְתַּלַּק עֵץ
 הַחַיִּים מִנֵּיהּ וְנִפְלוּ וְאִית פְּרוּדָא בִּינֵיהוּ, הַזְכֵּר
 שְׂקָרִים לֹא יִכּוֹן לְנִגְדַּ עֵינֵי (תהלים ק"ז), דְּהָא לִית תַּמָּן
 פְּרוּדָא לְעֵילָא, וְאֵלִין דְּאֶתְבְּרוּ מֵאֵינִין (מְאֵינִין) הָווּ,
 אָתוּ לְנִשְׁקָא לִיה פֶּרַח וְאֶסְתַּלַּק מִנֵּיהּ.

אָמַר (דף פ"א ע"א) רַבִּי יִצְחָק כָּל אֵינִין מֵתִים דְּאֶרְעָא
 דִּישְׂרָאֵל, יַחֲיוּן וְיִקוּמוּן בְּקַדְמֵיתָא לְעֵידוֹן
 דִּיחֵי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מֵיִתְיָא, בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא יִתְעַר עֲלֵיהּ, הָדָא הוּא דְכָתִיב (ישעיה כ"ט) יַחֲיוּ
 מִתֵּיךְ נִבְלָתֵי יְקוּמוּן, יַחֲיוּ מִתֵּיךְ אֵלִין אֵינִין דְּאֶרְעָא
 דִּישְׂרָאֵל, נִבְלָתֵי יְקוּמוּן אֵלִין אֵינִין דְּבְאֶרְעָא
 נִוְכְרָא, דְּלֹא כָתִיב בְּהוּ תִּתְיָה אֶלָּא קִימָה, דְּהָא

לשון הקודש

מֵהֶם.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, כָּל אוֹתָם הַמֵּתִים שֶׁל
 אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יַחֲיוּ וְיִקוּמוּ בְּרֵאשׁוֹנָה לְזִמְנָא
 שְׂיִתְיָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הַמֵּתִים,
 מֵשׁוּם שֶׁהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יִתְעוֹרֵר
 עֲלֵיהֶם. זֶהוּ שְׂכָתוֹב יַחֲיוּ מִתֵּיךְ נִבְלָתֵי
 יְקוּמוּן, יַחֲיוּ מִתֵּיךְ – אֵלוּ הֵם שֶׁל אֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל, נִבְלָתֵי יְקוּמוּן – אֵלוּ שְׂבָאֶרֶץ
 נִוְכְרָה, שְׂלֵא כָתוּב בְּהֶם תִּתְיָה אֶלָּא

לְשִׁמְאֵלוּ, וְלֹא עוֹד, אֶלָּא אֲתָם תִּסְכְּנוּ
 עִצְמָכֶם, מֵשׁוּם שֶׁהָאֲבָנִים הִלְלוּ שָׁל עֵץ
 הַדַּעַת טוֹב וְרַע הֵן בְּפְרוּדָא, וְאֲבָנֵי הַשֵּׁשׁ
 טָהוֹר הִלְלוּ הֵן בְּיַחְוּדָא, בְּלֵי פְרוּדָא כְּלָל,
 וְאִם תֵּאמְרוּ שֶׁהָרִי הִסְתַּלַּק מֵהֶם עֵץ
 הַחַיִּים וְנִפְלוּ וְנִשְׁבְּרוּ בִּינֵיהֶן פְּרוּדָא – הַזְכֵּר
 שְׂקָרִים לֹא יִכּוֹן לְנִגְדַּ עֵינֵי שְׂהָרֵי אֵין שָׁם
 פְּרוּדָא לְמַעְלָה, וְאֵלוּ שְׁנִשְׁבְּרוּ, מֵאוֹתָם
 (בְּלִים) הָיוּ בָּאוּ לְנִשְׁקָא אוֹתוֹ, פֶּרַח וְהִסְתַּלַּק

רוּחָא דְחַיִּי לָא תִּשְׂרִי עֲלֵיהּ אֵלָא בְּאַרְעָא
 דְיִשְׂרָאֵל, וּבְגִין כֵּךְ כְּתִיב בְּהוּ יַחֲיוּ, נִבְלַתִּי יְקוּמוּן
 אֵלֶיךָ דְלָבַר, יִתְבָּרִי גּוּפָא דְלַהוּן וְיְקוּמוּן גּוּפָא בְּלָא
 רוּחָא, וּלְבַתַּר יִתְגַּלְגְּלוּן מִתְּחִיל עֲפָרָא עַד דְמָטוּ
 לְאַרְעָא דְיִשְׂרָאֵל, וְתַמָּן יִקְבְּלוּן נִשְׁמָתָא וְלָא בְּרִשׁוּ
 אַחְרָא, בְּגִין דִּיתְקַיְימוּן בְּעֲלָמָא כְּדָקָא חַיִּי.

אָמַר רַבִּי אֱלֻעָזַר, תָּא חַיִּי, בְּשַׁעֲתָא דְזָמִין
 קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא לְאַחֲרֵיָא מִיַּתֵּיא, כֹּל
 אֵינּוּן נִשְׁמָתִין דִּיתְעָרוּן, בְּלַהוּן יְקוּמוּן בְּהַהוּא
 דִּיּוֹקְנָא מִמֶּשׁ דִּהוּ בְּהַאי עֲלָמָא, וְנַחֲתִית לֹון קוּדְשָׁא
 בְּרִידָא הוּא וְקָרָא לֹון בְּשִׁמְהֵן, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב
 (ישעיה מ כו) לְכֻלָּם בְּשֵׁם יְקָרָא, וְכֹל נִשְׁמָתָא תִּיעוּל
 לְדוּכְתָתָא, וְיְקוּמוּן בְּקִיּוּמָא בְּעֲלָמָא כְּדָקָא חַיִּי,
 וְכִדִּין יְהֵא עֲלָמָא שְׁלִים, וְעַל הַהוּא זְמַנָּא כְּתִיב (שם

 לשון הקודש

שַׁעֲתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַחֲיוֹת אֶת
 הַמֵּתִים, כֹּל אוֹתָן נְשָׁמוֹת שְׂיִתְעוֹרְרוּ,
 כֻּלָּם יְקוּמוּ בְּאוֹתוֹ דְמוֹת מִמֶּשׁ שְׂהִיו
 בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמוֹרִיד אוֹתָן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא וְקוֹרָא לְהֵם בְּשִׁמוֹת, זֶהוּ שְׂכָתוּב
 לְכֻלָּם בְּשֵׁם יְקָרָא. וְכֹל נִשְׁמָה תִּכְנֹס
 לְמִקּוּמָה, וְיַעֲמְדוּ בְּקִיּוּם בְּעוֹלָם כְּרָאוּי,
 וְאִזּוּ יִהְיֶה הָעוֹלָם שְׁלֵם, וְעַל אוֹתוֹ זְמַן
 כְּתוּב וְחִרְפַת עַמּוֹ יִסִּיר, זֶה יֵצֵר הָרַע

קִימָה, שְׂהִרֵי רוּחַ הַחַיִּים לָא תִּשְׂרִי
 עֲלֵיהֶם אֵלָא בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, וּמִשּׁוּם כֵּךְ
 כְּתוּב בְּהֵם יַחֲיוּ. נִבְלַתִּי יְקוּמוּן, אֵלֶיךָ
 שְׂבַחוּנִי, יִבְרָא הַגּוּף שְׁלָהֶם וְיְקוּמוּ, גּוּף
 בְּלֵי רוּחַ, וְאַחַר כֵּךְ יִתְגַּלְגְּלוּ מִתְּחִיל
 הָעֶפֶר עַד שְׂיַגִּיעוּ לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל, וְשֵׁם
 יִקְבְּלוּ נִשְׁמָה, וְלָא בְּרִשׁוֹת אַחְרָת, כְּדִי
 שְׂיִתְקַיְימוּ בְּעוֹלָם כְּרָאוּי.

אָמַר רַבִּי אֱלֻעָזַר: בָּא וּרְאֵה, בְּשַׁעֲתָא

וְחִרְפַת עֲמוֹ יִסִּיר, דָּא יִצְר הָרַע דְּאַחֲשִׁיד אַפִּי
 דְּבַר נֵשׁ וְשְׁלִיט בֵּיהּ.

אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה, אִי תִימָא דְכָל גּוֹפִין דְּעֵלְמָא
 יְקוּמוּן וְיִתְעָרוּן מֵעַפְרָא, אֵינּוּן גּוֹפִין
 דְּאַתְנַטְעוּ בְּנִשְׁמָתָא חֲדָא מַה תְּהֵא מְנִיחֵהוּ, אָמַר
 רַבִּי יוֹסִי אֵינּוּן גּוֹפִין דְּלֹא זָכוּ וְלֹא אֶצְלָחוּ הֲרִי
 אֵינּוּן כְּלָא הֵווּ, כְּמַה דְּהֵווּ עֵץ יָבֵשׁ בְּהַאי עֵלְמָא,
 חָבִי נִמְי בְּהַהוּא זְמַנָּא, וְגוֹפָא בְּתַרְאָה יְקוּם, הַהוּא
 דְּאַתְנַטְע וְאַצְלַח וְנִטְע שְׂרָשׁוּי כְּדַקָּא יָאוּת, וְעַל
 הַהוּא גּוֹפָא בְּתַרְאָה כְּתִיב (תהלים א ג) וְהָיָה כְּעֵץ שְׂתוּל
 עַל פְּלִגֵי מַיִם, דְּעֵבֵד אֲבִין וְנִטְע שְׂרָשׁוּין וְאַצְלַח
 כְּדַקָּא יָאוּת, וְעַל הַהוּא גּוֹפָא קְדַמָּאָה כְּתִיב (ירמיה
 יז ט) וְהָיָה כְּעֵרְעֵר בְּעֵרְבָה וְלֹא יִרְאֶה כִּי יָבֵא טוֹב,
 כִּי יָבֵא טוֹב דָּא תְּחִיית הַמַּתִּיבִים.

לשון הקודש

יְקוּם, אֹתוּ שְׁנַטְע וְהַצְלִיחַ וְנִטְע שְׂרָשׁוּי
 כְּרֵאוּי, וְעַל אֹתוּ הַגּוֹף הָאֲחֵרוֹן כְּתוּב
 וְהָיָה כְּעֵץ שְׂתוּל עַל פְּלִגֵי מַיִם, שְׁעֵשָׂה
 פְּרוֹת וְנִטְע שְׂרָשׁוּיִם וְהַצְלִיחַ כְּרֵאוּי, וְעַל
 אֹתוּ הַגּוֹף כְּרֵאוּשׁוֹן כְּתוּב וְהָיָה כְּעֵרְעֵר
 בְּעֵרְבָה וְלֹא יִרְאֶה כִּי יָבֵא טוֹב. כִּי יָבֵא
 טוֹב, זֶה תְּחִיַת הַמַּתִּיבִים.

שְׂמַחֲשִׁיד פְּנֵי הָאָדָם וְשׁוֹלֵט בּוֹ.
 אָמַר רַבִּי חֲזַקְיָה: אִם תֵּאמַר שְׂכַל
 הַגּוֹפּוֹת שֶׁל הָעוֹלָם יְקוּמוּ וְיִתְעוֹרְרוּ מִן
 הָעַפְרָא, אֹתָם גּוֹפִים שְׁנַטְעוּ בְּנִשְׁמָה
 אַחַת מַה יְהִיָּה מֵהֶם? אָמַר רַבִּי יוֹסִי,
 אֹתָם גּוֹפִים שְׁלֵא זָכוּ וְלֹא הַצְלִיחוּ, הֲרִי
 הֵם כְּלָא הֵיּוּ, כְּמוֹ שְׁהִיּוּ עֵץ יָבֵשׁ בְּעוֹלָם
 הַזֶּה, כִּךְ גַּם בְּאֹתוֹ הַזְּמַן, וְהַגּוֹף הָאֲחֵרוֹן

וְאֵתְנַהֵיר הַהוּא נְהוּרָא דְזַמִּין לְאַנְהָרָא

לְצַדִּיקָא, דְתָוָה קַמִּיה גְּנִיז מִיּוֹמָא

דְּאַתְבָּרִי עֲלֵמָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (בראשית א ד) וַיֵּרָא

אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב, בֵּיה זְמִין קוּדְשָׁא בְּרִיד

הוּא לְאַחֵיא מִיתָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (מלאכי ג כ)

וּזְרַחָה לָכֶם יִרְאִי שְׁמִי שְׁמֵשׁ צְדָקָה וּמִרְפָּא, וּכְדִין

יִתְגַּבֵּר טוֹב בְּעֲלָמָא, וְהַהוּא דְאַתְבָּרִי רַע יִתְעַבֵּר

מִעֲלָמָא, וּכְדִין אֵינּוּן גּוּפִין קַדְמָאִין לִיהוּוּ כְּלָא הוּוּ.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק זְמִין קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא לְאַרְקָא

עַל אֵינּוּן גּוּפִין רוּחִין, אִי זְכוּ בְּהוּ יְקוּמוּן

לְעֲלָמָא בְּדָקָא יָאוּת, וְאִם לֹא יִחוּן קַטְמָא תְּחֹת

רַגְלֵיהוּן דְּצַדִּיקָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (דניאל יב ב) וְרַבִּים

מִיָּשְׁנֵי אֲדָמַת עֶפֶר יִקִּיצוּ וְגוֹמַר.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר וְהָאִי מָאן דְּאַסְתַּלַּק מִעֲלָמָא

עַד לֹא מָטוּן יוֹמוֹי לְעֶשְׂרִין שָׁנִין, מָאן אֲתַר

לשון הקודש

ראשונים יהיו כלא היו.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק: עֲתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

לְהַרְיֵק עַל אוֹתָם גּוּפוֹת רוּחוֹת. אִם זְכוּ

בְּהֵם, יְקוּמוּ לְעוֹלָם בְּרֵאוּי, וְאִם לֹא, יִהְיוּ

אֶפֶר תַּחַת רַגְלֵי הַצַּדִּיקִים. וְהוּוּ שְׁכַתוּב

וְרַבִּים מִיָּשְׁנֵי אֲדָמַת עֶפֶר יִקִּיצוּ וְגוֹמַר.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: וְהָאִי מִי שְׁהַסְתַּלַּק מִן

וּמְאִיר אוֹתוֹ הָאֹר שְׁעֲתִיד לְהֵאִיר

לְצַדִּיקִים, שְׁהֵיָה גְּנִיז לְפָנָיו מִיּוֹם שְׁנַבְרָא

הָעוֹלָם, וְהוּוּ שְׁכַתוּב וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת

הָאֹר כִּי טוֹב, בּוּ עֲתִיד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ

הוּא לְהַחֲיוֹת מֵתִים, וְהוּוּ שְׁכַתוּב וּזְרַחָה

לָכֶם יִרְאִי שְׁמִי שְׁמֵשׁ צְדָקָה וּמִרְפָּא, וְאִזּוּ

יִתְגַּבֵּר הַטוֹב בְּעוֹלָם, וְאוֹתוֹ שְׁנַבְרָא רַע

יִעַבֵּר מִן הָעוֹלָם, וְאִזּוּ אוֹתָם גּוּפוֹת

אֶת־עֵנֶשׁ, בְּגִין (דְּהוּי מִתְּלִיסַר שָׁנִין וּלְעֵילָא) דְּהָא מִתְּלִיסַר
וּלְתַתָּא לָאו בַּר עֵנֶשָּׂא הוּא אֶלְא בְּחַטָּאָה דְּאָבוּי,
אָבֵל מִתְּלִיסַר וּלְעֵילָא מַהוּ, אָמַר לִיה, קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא חָס עֲלֵיהּ דְּלִימוֹת זַכָּאָה, וַיְהִיב לִיה אֲנִר
טַב בְּתַהוּא עֲלֵמָא, וְלֹא יָמוֹת חֲיִיב דִּיתֵעֵנֶשׁ בְּתַהוּא
עֲלֵמָא, וְהָא אוּקְמוּהָ.

אָמַר לִיה אִי חֲיִיבָא הוּא וְלֹא מָטוֹן יוֹמוֹי
לְעֵשְׂרִין שָׁנִין מַהוּ, בֵּינּוֹן דְּאֶסְתַּלַּק מִעֲלֵמָא
בְּמַאי הוּא עוֹנֵשִׂיהּ, אָמַר לִיה בְּדָא אֶתְקַיִים וַיֵּשׁ
נִסְפָּה בְּלֹא מִשְׁפָּט (משלי יג כג), דְּכַד עֵנֶשָּׂא נָחִית
לְעֵלְמָא אִיהוּ דְּאֶעְרַע בְּתַהוּא מִתְּבָלָא אֶת־עֵנֶשׁ,
דְּלֹא אֲשַׁנְהוּ עֲלִיהּ מִלְּעֵילָא, וְעֲלִיהּ בְּתִיב (משלי ה כב)
עוֹנוֹתָיו יִלְבְּדוּנוּ אֶת הָרָשָׁע, אֶת לְאִסְגָּאָה מָאן דְּלֹא
מָטוֹן יוֹמוֹי לְאֶת־עֵנֶשָּׂא, עוֹנוֹתָיו יִלְבְּדוּנוּ וְלֹא בִּי

לשון הקודש

לְעֵשְׂרִים שָׁנִים מַה הוּא? בֵּינּוֹן שְׁהַסְתַּלַּק
מִן הָעוֹלָם בְּמַה הוּא עֵנֶשׁוּ? אָמַר לוֹ: בּוּזַ
הַתְּקִיִּים - וַיֵּשׁ נִסְפָּה בְּלֹא מִשְׁפָּט,
שְׂבָשְׁעֵנֶשׁ יוֹרֵד לְעוֹלָם, אוֹתוֹ שְׂפּוֹגֵשׁ
בְּאוֹתוֹ הַמִּשְׁחִית נְעֵנֶשׁ, שְׂלֵא הַשְּׁנִיחוּ
עָלָיו מִלְּמַעְלָה, וְעָלָיו כְּתוּב עוֹנוֹתָיו
יִלְבְּדוּנוּ אֶת הָרָשָׁע. אֶת - לְרַבּוֹת מִי
שְׂלֵא הִגִּיעוּ יָמָיו לְהַעֲנֵשׁ, עוֹנוֹתָיו
יִלְבְּדוּנוּ, וְלֹא בֵּית הַדִּין שְׂלַמְעֵלָה,

מַאי זֶה מְקוֹם נְעֵנֶשׁ? מִשּׁוּם (שְׁהִיָּה מִשְׁלַשׁ עֶשְׂרֵה
שָׁנִים וּמַעְלָה), שְׁהִרִי מִשְׁלַשׁ עֶשְׂרֵה וּמִטָּה
אִינוּ בַּר עֵנֶשׁ, אֶלְא בְּחַטָּאוֹ שֶׁל אָבוּי,
אָבֵל מִשְׁלַשׁ עֶשְׂרֵה וּמַעְלָה מַה הוּא?
אָמַר לוֹ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, חָס עָלָיו
שְׂיִמּוֹת זַכָּאִי, וְנוֹתֵן לוֹ שְׂכָר טוֹב בְּאוֹתוֹ
הָעוֹלָם, וְלֹא יָמוֹת חֲיִיב שְׂיַעֲנֵשׁ בְּאוֹתוֹ
הָעוֹלָם, וְהִרִי פְּרִשׁוּהָ.
אָמַר לוֹ: אִם הוּא רָשָׁע וְלֹא הִגִּיעַ יָמָיו

דינא דלעילא, ובחבלי חטאתו יתמד (שם) ולא פי
דינא דלתתא.

תקונא חד וארבעין

בְּרֵאשִׁית תִּמְן תִּשְׂרִי, וְדֵא דְרוּעָא תְּנִינָא יוֹם

תְּנִינָא, יִשְׁ"ת חֲשָׁד סְתָרוּ (תהלים יח יב). (דף

99 ע"ב) אֲשֶׁתָּא ר' אִיְהִי רֵא"ש הַשָּׁנָה וְתִמְן הַבְּדֵלָה

בֵּין טוֹב לְרַע, וּבְרֵאשׁ הַשָּׁנָה מְלָכָא אִיְהוּ דִּין, וְכָל

סְפִירוֹן אֶתְקְרִיאוּ דִּינִין וּמִשְׁפָּטִין מִסְטֵרִיָּה, וְכָל צָבָא

הַשָּׁמַיִם קְיָיִמִין עָלֶיהָ מִיְמִינֶיהָ וּמִשְׁמָאלֶיהָ, אֲלִין

מִיְמִינִין לְכַף זְכוּת, וְאֲלִין מִשְׁמָאלִין לְכַף חוּבָה,

וְכַד יִשְׂרָאֵל יִתְעָרוֹן בְּשׁוּפְרוֹת, וְסֻלְקִין תִּמְן

לְשְׁכִינְתָּא דְאִיְהִי תְרוּעַת מְלָךְ בַּעֲשָׂרָה שׁוּפְרוֹת,

בְּגִין דְאִיְהִי לָא סֻלְקָא פְּחוֹת מַעֲשָׂרָה, בְּהֵתוּא זְמָנָא

וְיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מַיִם לְמַיִם (בראשית א ו), אֶפְרִישׁ

קוֹדֶשָׁא בְּרִידָא הוּא בֵּין אֲלִין דְּמִיְמִינִים לְכַף זְכוּת,

לשון הקודש

וְכָל צָבָא הַשָּׁמַיִם עוֹמְדִים עָלָיו מִיְמִינֵוּ

וּמִשְׁמָאלוֹ, אֵלּוּ מִיְמִינִים לְכַף זְכוּת, וְאֵלּוּ

מִשְׁמָאלִים לְכַף חוּבָה, וּבְשִׁיתְעוֹרְרוּ

יִשְׂרָאֵל עִם שׁוּפְרוֹת, וּמַעֲלִים לְשָׁם אֶת

הַשְּׁכִינָה, שְׁהִיא תְרוּעַת מְלָךְ בַּעֲשָׂרָה

שׁוּפְרוֹת, מִשׁוּם שְׁהִיא אֵינָה עוֹלָה פְּחוֹת

מַעֲשָׂרָה, בְּאוֹתוֹ זְמַן וְיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מַיִם

וּבְחַבְלֵי חַטָּאתוֹ יִתְמַד, וְלֹא בֵּית הַדִּין

שְׁלַמְטָה.

תקון אחד וארבעים

בְּרֵאשִׁית, שָׁם תִּשְׂרִי, וְזוֹ זְרוּעַ שְׁנִיָּה,

יוֹם הַשָּׁנָה, יִשְׁ"ת חֲשָׁד סְתָרוּ. נִשְׁאַרְהָ ר',

הִיא רֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְשָׁם הַבְּדֵלָה בֵּין טוֹב

וְרַע, וּבְרֵאשׁ הַשָּׁנָה הַמְּלָךְ הוּא דִּין, וְכָל

הַסְּפִירוֹת נִקְרְאוּ דִּינִים וּמִשְׁפָּטִים מַצְדוֹ,

ובין אלין דמשמאילים לכף חובה, ואתמר (במדבר יז כב) הברלו מתוך העדה הזאת ואכלה אותם פרנע.

ועל האי תשרי אתמר בתשרי נברא העולם, ותמן שבת תנינא מאלין שבע שבתות, (נ"א ותמן בת שית בת מאלין שית), ונחמשה רקיעין, ושיתתאה שמים, אינון לקבל שית יומי בראשית, ובכלהו אמר טוב, בר מיומא תנינא, בגין דלית בתשרי א' לאשלמא בראשות, בגין דאסתלק בחובה דאדם, ובגין דא צפון איהו פגים, ובגין דא מצפון תפתח הרעה (ירמיה א יד), עד דאשתלים, וכמה דאברהם דאיהו ימינא יומא קדמאה ביה כלילן ותליין מאתן וארבעין ותמניא פקודין דעשה, הכי נמי מיצחק דאיהו פגוונא דיומא תנינא תליין ביה שם"ה מצות לא תעשה, יומא תליתאה ביה כליל

לשון הקודש

לבראשית, משום שהסתלק בהטאו של אדם, ומשום כך הצפון הוא פגום, ומשום זה מצפון תפתח הרעה, עד שמשתלים, וכמו שאברהם שהוא ימין, יום הראשון שבו כלולות ותלויות מאתים ארבעים ושמונה מצוות עשה, כך גם מיצחק, שהוא כמו היום השני, תלויות בו שלש מאות ששים וחמש מצוות לא תעשה, יום השלישי בו הכל

שמימינים לכף זכות, ובין אלו שמשמאילים לכף חובה, ונאמר הברלו מתוך העדה הזאת ואכלה אותם פרנע. ועל התשרי הזה נאמר בתשרי נברא העולם, ושם שבת שנייה מאותן שבע שבתות, (ושם בת שש, בת מאלו השש), ונחמשה רקיעים, וששי שמים, הם כנגד ששת ימי בראשית, ובכלם אמר טוב, פרט ליום השני, משום שאין בתשרי א' להשלים

כָּלֵא, מַנִּיהַ תְּלִיין פִּקּוּדִין דְּעֵשָׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה,
כְּעֵנְבִין בְּאַתְכָּלֵא.

תקונא ארבעין ותריין

בְּרֵאשִׁית תִּפְּן אִישׁ, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (בראשית כה כז)
וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, וְדָא יוֹמָא תְּלִיתָאָה,
דְּהָא תְּלַת אוּמְנִין הָווּ עַד הָכָא, יוֹמָא קְדַמָּאָה
וַיּוֹמָא תְּנַיִנָא וַיּוֹמָא תְּלִיתָאָה, כָּל חַד אֶפִּיק
אוּמְנוּתִיהּ, יוֹמָא קְדַמָּאָה אָמַר לִיהּ הֵהוּא אָמוֹן
מוּפְלָא וּמְכוּסָה דְּאִיהּוּ אִי"ן, כְּלִיל תְּלַת סְפִירוֹן א'
כְּתָר י' חֲכָמָה ו' בִּינָה, וְה' אֶתּוּן מִנְצַפ"ךְ מֵעֲלָמָא
דְּאֶתִי אֵינוֹן לְקַבֵּל ה' עֲלָאָה.

אָמַר לְכָל אַחַד מִתְּלַת יוֹמִין דִּנְפִיק אוּמְנוּתִיהּ,
אָמַר לְיוֹמָא קְדַמָּאָה יְהִי אֹר מִיַּד אֶפִּיק
אוּמְנוּתִיהּ וְעָבִיד לִיהּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם א ג) וַיְהִי

לשון הקודש

לו אותו אָמוֹן מְפֻלָּא וּמְכוּסָה, שֶׁהוּא אִי"ן,
הַכּוֹלֵל שְׁלֹשׁ סְפִירוֹת, א' כְּתָר, י' חֲכָמָה,
ו' בִּינָה, וְה' אוֹתוֹת מִנְצַפ"ךְ מִהָעוֹלָם
הָכָא הֵם כְּנֻגַד ה' הַעֲלִינָה.

אָמַר לְכָל אַחַד מִשְׁלֹשַׁת הַיּוֹמִים שְׂוִיצִיא
אָמְנוֹתוֹ, אָמַר לַיּוֹם הָרֵאשׁוֹן יְהִי אֹר,
מִיַּד הוֹצִיא אָמְנוֹתוֹ וְעֵשָׂה אוֹתָהּ, וְהוּ
שְׂכַתוֹב וַיְהִי אֹר, וְהָרִי פִּרְשׁוּהוּ שְׂאִין

כְּלוּל, וּמִמְנוּ תְּלוּוֹת מַעֲוֹת עֵשָׂה וְלֹא
תַעֲשֵׂה כְּעֵנְבִים בְּאַשְׁכּוּל.

תקון ארבעים ושנים

בְּרֵאשִׁית, שָׁם אִישׁ, שְׁנַאֲמַר בּוּ וַיַּעֲקֹב
אִישׁ תָּם, וְזֶה הַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, שְׁהָרִי
שְׁלֹשָׁה אָמְנִים הָיוּ עַד כְּאֵן. הַיּוֹם הָרֵאשׁוֹן
וְהַיּוֹם הַשֵּׁנִי וְהַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, כָּל אַחַד
הוֹצִיא אֶת אָמְנוֹתוֹ. הַיּוֹם הָרֵאשׁוֹן אָמַר

אור, והא אוקמוהו דלית הויה אלא על ידי עשייה, א' מן איין דהנה פרח באויר אפיק אור, י' אפיק רקיע, ו' מן איין אפיק יבשה, הדא הוא דכתיב (שם) ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה, ויאמר אלהים יקוו המים, הכא כמה פקודין, פקודא דיתודא ופקודא דפריה ורבית, פקודא דיתודא דאיהו יקוו המים, מתפנשין יתודא דכל ספירא וספירא לאתר חד דאיהו כנישו דכלא, אל מקום אחד, דאיהו מקוה ישראל יהו"ה.

יזכא תליתאה שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד (דברים ו ד), ואיהו יהו"ה מקום אתקרי, והא אוקמוה מארי מתניתין, דקודשא ברוך הוא אתקרי מקומו של עולם ואין העולם מקומו, בגוונא דא י' עשר זמנין איהו ק' מן מקום,

לשון הקודש

היחוד של כל ספירה וספירה למקום אחד, שהיא הכנוס של הכל, אל מקום אחד, שהוא מקוה ישראל יהו"ה. היום השלישי שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד, ויהו"ה הוא נקרא מקום, והרי פרשוה בעלי המשנה, שהקדוש ברוך הוא נקרא מקומו של עולם, ואין העולם מקומו, כמו כן י' עשר

הויה אלא על ידי עשייה, א' מן איין שהיה פורח באויר הוציא אור, י' הוציא רקיע, ו' מן איין הוציא יבשה. זהו שכתוב ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה. ויאמר אלהים יקוו המים, כאן כמה מצוות, מצות היחוד ומצות פריה ורבית. מצות היחוד שהיא יקוו המים, מתפנסים

ה"ה חֲמִשׁ זְמַנִּין כָּל חַד וְחַד סֻלְקָן כ"ה כ"ה,
 כְּחוֹשְׁבֵן אֲתוּוֹן דִּיחֻדְא תְרִין זְמַנִּין דְּמִיחְדִּין שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל דְּאִינוּן שִׁית תִּיבִין, דְּבַהוֹן כ"ה כ"ה אֲתוּוֹן,
 אִם בְּן מַאי ק', מָאָה בְּרַכָּאן דְּחֵיב בְּר נֶשׁ לְבָרְכָא
 לְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא בְּכָל יוֹמָא, אֲשַׁתָּאָר ו', שִׁית
 זְמַנִּין שִׁית סֻלְקוֹן תְּלָתִין וְשִׁית, כְּחוֹשְׁבֵן גְּדַפִּין
 דְּשָׂרְפִים דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן ^(ישעיהו ו ב) שָׂרְפִים עוֹמְדִים
 מִמַּעַל ל"ו, וְאֵלִין גְּדַפִּין תְּלִיין מִן ו' דְּאִיהוּ שִׁית
 תִּיבִין דִּיחֻדְא, וּבָה סֻלְקוֹן אַרְבַּעֵין וַתְּרִין אֲתוּוֹן,
 דְּבַהוֹן אֲתַבְּרִיאֻ שְׁמִיָּא וְאַרְעָא, תִּשְׁבַּח ^(דף 99 ע"א)
 מְקוּמָם דְּסָלִיק יְהוּ"ה בְּחֻשְׁבָּנָא בְּגוּוּנָא דָּא, י' ק',
 ה"ה כ"ה כ"ה, ו' ל"ו, סָלִיק כְּפֻ"ו כְּחוֹשְׁבֵן
 מְקוּמָם, וּבִיה ^(ישעיה כח ז) פְּקוּ"ו פְּלִילִיָּה, וּבִיה קְפֻ"ו
 תְּהוּמֵי בְּלָבָא דִּימָא.

 לשון הקודש

כְּחֻשְׁבֵן כְּנַפֵּי הַשָּׂרְפִים, שְׁנַאֲמַר בְּהַם
 שָׂרְפִים עוֹמְדִים מִמַּעַל ל"ו, וְהַכְּנַפִּים הַלְלוּ
 תְּלוּוֹת מו', שֶׁהוּא שֵׁשׁ הַתְּבוֹת שֶׁל
 הַיְחוד, וּבּו עוֹלָם אַרְבַּעִים וְשִׁתִּים
 אוֹתִיוֹת שֶׁבְּהֵן נִבְרְאוּ שָׁמַיִם וְאַרְצָן.
 תִּמְצָא שְׁמֻנָּה עוֹלָה יְהוּ"ה בְּחֻשְׁבֵן כְּמוֹ
 זֶה: י' ק', ה"ה כ"ה כ"ה, ו' ל"ו, עוֹלָה הַכֹּל
 מָאָה שְׁמוֹנִים וְשֵׁשׁ כְּחֻשְׁבֵן מְקוּמָם, וּבּו
 פְּקוּ"ו פְּלִילִיָּה, וּבּו קְפֻ"ו תְּהוּמוֹת בְּלָבָב יָם.

פְּעֻמִּים הוּא ק' מִן מְקוּם, ה"ה חֲמִשׁ
 פְּעֻמִּים, כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹלָם עֲשָׂרִים
 וְחֲמִשׁ עֲשָׂרִים וְחֲמִשׁ, כְּחֻשְׁבֵן אוֹתִיוֹת
 הַיְחוד, שְׁתֵּי הַפְּעֻמִּים שְׁמִיחְדִּים שְׁמַע
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם שֵׁשׁ תְּבוֹת, שֶׁבְּהֵן עֲשָׂרִים
 וְחֲמִשׁ עֲשָׂרִים וְחֲמִשׁ אוֹתִיוֹת. אִם בְּן, מַה
 זֶה ק'? מָאָה בְּרַכּוֹת שֶׁחֵיב אָדָם לְבָרְךְ
 אֶת הַקּוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל יוֹם, נִשְׁאָר ו',
 שֵׁשׁ פְּעֻמִּים שֵׁשׁ עוֹלָם שְׁלֹשִׁים וְשֵׁשׁ,

בְּהַאי שְׁמָא דְאִיהוּ יְהוּ"ה צָרִיד לְאַתְפְּנֵשָׁא דְרַגִּין
 דִּיחֻדָּא, וְלֹאכְלָלָא בֵּיה עֶשְׂר סְפִירוֹן פְּגוּנָא
 דָּא, יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דְאֵינוֹן עֶשְׂר סְפִירוֹת
 בְּלִימָה, יְהוּ"ה מְקוּם לְיו"ד ה"א וא"ו ה"א דְאִיהוּ
 סְתִים וְנַעְלָם, וּבְגִין דָּא אֲתַקְרִי עוֹלָם עֲלָם, וְצָרִיד
 לְאַעְלָמָא לִיה מְבוּלֵי עֲלָמָא, דְאִיהוּ עֲלָם, וְשְׂכִינְתָּא
 נַעְלָמָה, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב (איוב כח כא) וְנַעְלָמָה מַעֲיַנִּי
 כָּל חַי.

לֹאֵן סְפִירָה דְלִית תְּמֵן יְהוּ"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א,
 וְהָכִי צָרִיד לְאַתְפְּנֵשָׁא פְּלָא בֵּיה בְּכָל אַתְר,
 דְּכָל שְׂמָהֵן אֵינוֹן פְּגוּיִין לִיה, וְשְׂכִינְתִּיה אִיהִי יְהוּ"ה
 אִיהִי בְּלִילָא מֵאַרְבַּע אַתְוֹן, וְלֹא אֲתַקְרִי אִיהוּ
 מְקוּם אֶלָּא בְּה, מְקוּם אַחַד וְדָאִי, אִיהוּ לָא אֲתַקְרִי
 אָדָם (נ"א אַחַד) אֶלָּא בְּה, פְּגוּנָא דְאָדָם דְּלִתְתָּא
 דְּבָרָא בְּדִיּוֹקְנִיה, דְּאַתְמַר בֵּיה (בראשית ה ב) זָכָר וּנְקֵבָה

לשון הקודש

חַי

אֵין סְפִירָה שְׂמֵין שְׁם יְהוּ"ה יו"ד ה"א
 וא"ו ה"א, וְכָד צָרִיד לְכַנְּס בּוּ הַכָּל בְּכָל
 מְקוּם, שְׁכָל הַשְּׂמוֹת הֵן פְּגוּיִים לוֹ,
 וְשְׂכִינְתּוֹ הִיא יְהוּ"ה, הִיא כְּלוּלָה מֵאַרְבַּע
 אוֹתִיּוֹת, וְהוּא לֹא נִקְרָא מְקוּם אֶלָּא בְּה,
 מְקוּם אַחַד וְדָאִי, הוּא לֹא נִקְרָא אָדָם
 (אחד) אֶלָּא בְּה, כְּמוֹ שֶׁהָאָדָם שְׁלֵמָה

בְּשֵׁם הַזֶּה שֶׁהוּא יְהוּ"ה, צָרִיד לְכַנְּס אֵת
 דְּרַגּוֹת הַיְחוּד וְלַהֲכַלִּיל בּוּ עֶשְׂר סְפִירוֹת
 כְּמוֹ זֶה: יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שְׁהֵן עֶשְׂר
 סְפִירוֹת בְּלִימָה, יְהוּ"ה מְקוּם לְיו"ד ה"א
 וא"ו ה"א, שֶׁהוּא סְתוּם וְנַעְלָם, וּמִשּׁוּם זֶה
 נִקְרָא עוֹלָם עֲלָם, צָרִיד לְהַעֲלִים אוֹתוֹ
 מִכָּל הָעוֹלָם, שֶׁהוּא עֲלָם, וְהַשְּׂכִינָה
 נַעְלָמָה, זֶהוּ שְׂכִינְתּוֹ וְנַעְלָמָה מַעֲיַנִּי כָּל

בְּרֹאם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם.

וְעוֹד כִּי אֶחָד קָרָאתִיו (ישעיה נא ב), בְּנִוּנָא דְעֶשֶׂר
 סְפִירוֹת, דְּאִינוּן א' בְּתַר עֲלָא, ח' תְּמִנָּא
 סְפִירָן מִחֲכֵמָה עַד צְדִיק, ד' מְלֻכוֹתָא קְדִישָׁא, עֲלֵה
 אֲתָמַר (דברים יז כ) לְמַעַן יֵאָרִיךְ יָמִים עַל מְמַלְכְּתוֹ,
 וְאִם חָס וְשָׁלוֹם פָּתִית בְּר נֶשׁ מֵעֶשֶׂר לִיחָדָא בְּה,
 אֲסַתְּלַק קוּצָא מִן ד' מִן אֶחָד וְאֲשִׁתְּאַרְת יְבִשָׁה,
 וְרֹזָא דְמַלְכָּה (בראשית א ט) יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם,
 דְּאִיהִי תַּחַת הַשָּׁמַיִם דְּאִיהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 דְּאֲתָמַר בֵּיה (מלכים א ב לב) וְאֲתָה תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם,
 דְּנוֹקְבָא אִיהִי תַּחֲזוֹת בַּעֲלָה.

וְהָכִי כָּל מָאן דְּפָגִים אוֹת בְּרִית, בְּתֵהִיא טְפָה
 דְּאִיהִי יְחוּדָא, וְזָרִיק לָהּ בְּאַתֵּר אַחֲרָא, גָּרִים
 לָהּ לְמַחְוֵי יְבִשָׁה מִסְטֵרִית, דְּאֲסַתְּלַק נְבִיעוֹ וַיְחוּדָא
 מִינָּה, וְאֲשִׁתְּאַרְת אִיהִי יְבִשָׁה, וְדָא גָּרִים חֲרַפְּן

לשון הקודש

אֶחָד וְנִשְׁאַרְת יְבִשָׁה, וְסוּד הַדְּבָר - יִקְוּ
 הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם, שֶׁהִיא תַּחַת
 הַשָּׁמַיִם, שֶׁהוּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ וְאֲתָה תִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם,
 שֶׁהַנְּקֵבָה הִיא תַּחַת בַּעֲלָה.

וְכֵן כָּל מִי שֶׁפּוֹגֵם אֶת אוֹת הַבְּרִית,
 בְּאוֹתָהּ הַטְּפָה שֶׁהִיא הַיְחוּד, וְזוֹרֵק אוֹתָהּ
 בְּמָקוֹם אַחֵר, גּוֹרֵם לָהּ לְהִיּוֹת יְבִשָׁה

שֶׁבְּרֹא בְּדַמוֹתוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ זָכַר וְנִקְבְּהָ
 בְּרֹאם וַיְבָרֶךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם.
 וְעוֹד, כִּי אֶחָד קָרָאתִיו, כְּמוֹ שֶׁעֶשֶׂר
 הַסְּפִירוֹת, שֶׁהֵן א' בְּתַר עֲלִיוֹן, ח' שְׁמוֹנֶה
 סְפִירוֹת מִחֲכֵמָה עַד צְדִיק, ד' הַמְּלֻכוֹת
 הַקְּדוּשָׁה, עֲלֵיהֶּ נֶאֱמַר לְמַעַן יֵאָרִיךְ יָמִים
 עַל מְמַלְכְּתוֹ, וְאִם חָס וְשָׁלוֹם פּוֹחֵת אָדָם
 מֵעֶשֶׂר לִיחָד בְּה, מִסְּתַלַּק הַקּוּץ מִן ד' מִן

עֲלֵמָא, וּמִיד אֲתֵמַר (ישעיה יט ה) וְנָהַר יִתְרַב וְיִבֵּשׁ,
 דְּאִיהוּ נָהַר דְּנַפְיָא מַעְדָּן, דְּאִשְׁקֵי לֵיהּ לְגַן דְּאִיהוּ
 אֲזֵרֵיתָא שְׂבַעֲל פֶּה, דְּאִיהוּ מִתְשַׁקֵּיָא מֵאֲזֵרֵיתָא
 דְּבִכְתָּב, דְּכִלְיָא גַּן סְדָרִים דְּאֲזֵרֵיתָא.

תקונא ארבעין ותלת

בְּרֵאשִׁית תִּפְּן אֶת־ר יב"ש, וְדָא אִיהוּ וְנָהַר יִתְרַב
 וְיִבֵּשׁ (שם ה), בְּתֵהוּא זְמַנָּא דְּאִיהוּ יִבֵּשׁ
 וְאִיהוּ יִבֵּשׁ, צְוֹנְחִין בְּנִין לְתַתָּא בִּיחֻדָּא וְאִמְרִין
 שְׂמַע יִשְׂרָאֵל, וְאִין קוֹל וְאִין עוֹנָה, הֲדָא הוּא
 דְּכִתְיב (משלי א כח) אִזּוּ יִקְרָאֲנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

וְהָכִי מֵאֵן דְּנָרִים דְּאִסְתַּלַּק קְבָלָה וְחִכְמָתָא
 מֵאֲזֵרֵיתָא דְּבַעַל פֶּה וּמֵאֲזֵרֵיתָא דְּבִכְתָּב,
 וְנָרִים דְּלֹא יִשְׁתַּדְּלוֹן בְּהוֹן, וְאִמְרִין דְּלֹא אִית אֵלָא
 פְּשָׁט בְּאֲזֵרֵיתָא וּבְתַלְמוּדָא, בּוּדָאֵי כֹּאֲלוּ הוּא

לשון הקודש

יִתְרַב וְיִבֵּשׁ, בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁהוּא יִבֵּשׁ וְהִיא
 יִבֵּשָׁה, צְוֹנְחִים הַבְּנִים לְמַטָּה בִּיחֻד
 וְאִמְרִים שְׂמַע יִשְׂרָאֵל, וְאִין קוֹל וְאִין
 עוֹנָה. זְהוּ שְׂכַתּוּב אִזּוּ יִקְרָאֲנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.
 וְכִדְ מִי שְׁגוּרִם שְׂתַסְתַּלַּק קְבָלָה וְחִכְמָה
 מִתּוֹרָה שְׂבַעֲל פֶּה וּמִתּוֹרָה שְׂבִכְתָּב,
 וְגוּרִם שְׂלֵא יִשְׁתַּדְּלוּ בְּהוֹן, וְאִמְרִים שְׂאִין
 אֵלָא פְּשָׁט בְּתוֹרָה וּבְתַלְמוּד, בּוּדָאֵי
 כֹּאֲלוּ הוּא יִסְלַק אֶת הַמַּעְיָן מֵאוֹתוֹ נָהַר

מַצְדוֹ, שֶׁהִסְתַּלַּק הַמַּעְיָן וְהִיחֻד מִמֶּנָּה,
 וְהִיא נִשְׁאֲרַת יִבֵּשָׁה, וְזֶה גוּרִם חֲרַבִּין
 הָעוֹלָם, וּמִיד נֹאמַר וְנָהַר יִתְרַב וְיִבֵּשׁ,
 שֶׁהוּא הַנָּהַר שִׁיּוּצָא מַעְדָּן, שְׂמִשְׁקָה אֶת
 הַגֶּן, שֶׁהִיא תּוֹרָה שְׂבַעֲל פֶּה שְׂנִשְׁקִית
 מִתּוֹרָה שְׂבִכְתָּב, שְׂכּוֹלֵת חַמְשִׁים
 וּשְׁלֹשָׁה סְדָרִים שֶׁל הַתּוֹרָה.
 תְּקוּנָא אַרְבַּעִים וּשְׁלֹשָׁה
 בְּרֵאשִׁית, שֵׁם אֶת־ר יב"ש, וְזֶהוּ נָהַר

יִסְלַק נְבִיעוּ מִהָהוּא נֶהָר וּמִהָהוּא גֵן, וַיִּי לִיָּה טַב
 לִיָּה דְלֹא אֶתְבְּרִי בְּעֶלְמָא וְלֹא יוֹלִיף הָהִיא
 אוֹרֵייתָא דְנִבְכְּתָב וְאוֹרֵייתָא דְבַעַל פֶּה, דְּאֶתְחַשְׁב
 לִיָּה בְּאֵלוּ אַחֲזֹר עֲלֵמָא לְתַהוּ וּבַהּוּ, וְגַרִים עֲנִיּוֹתָא
 בְּעֶלְמָא וְאוֹרְךָ גְּלוּתָא.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא וְכוּ' (בראשית א
 יא), אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אַבָּא וְהָא קָרָא לִיָּה
 יִבְשָׁה, מֵאַן תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ, אָמַר לִיָּה בְּרִי הָכִי
 אוֹלִיף תִּיּוֹבְתָא לְכָל בְּנֵי עֲלֵמָא, דְּאִם בַּר נֶשׁ יַחֲזוֹר
 בְּתִיּוֹבְתָא, נְחִית לָהּ נְבִיעוּ דְּאֶסְתַּלַּק, וּמַה דְּהִזְהָה
 יִבְשָׁה קָרָא לָהּ אָרֶץ, וְנֶהָר דְּהִזְהָה חָרַב וַיִּבֶשׁ קָרָא
 לִיָּה מְקוּנָה הַמִּים וַיָּמִים, הָדָא הוּא דְכָתִיב (שם י'
 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִבְשָׁה אָרֶץ וּלְמְקוּנַת הַמִּים קָרָא
 יָבֵיִם, בְּהָהוּא זְמַנָּא דְּאֶתְקַרֵּי אָרֶץ מַה כְּתִיב בֵּיהּ
 (שם יא) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ, לְאַפְקָא זְרַעִין

לשון הקודש

בְּנֵי, כְּדָ לַמֵּד תְּשׁוּבָה לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם,
 שָׂאִם אָדָם יַחֲזֹר בְּתִשׁוּבָה, מוֹרִיד לָהּ
 הַמַּעֲזֵן שֶׁהִסְתַּלַּק, וּמַה שֶּׁהִיָּתָה יִבְשָׁה
 קוֹרָא לָהּ אָרֶץ, וְלִנְהָר שֶׁהִיָּתָה חָרַב וַיִּבֶשׁ
 קָרָא לוֹ מְקוּנָה הַמִּים וַיָּמִים, זְהוּ שְׂכַתוּב
 וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִבְשָׁה אָרֶץ וּלְמְקוּנָה
 הַמִּים קָרָא יָבֵיִם. בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁנִּקְרְאוּת
 אָרֶץ, מַה כְּתוּב בּוֹ? וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

וּמֵאוֹתוֹ גֵּן. אוֹי לוֹ, טוֹב שְׂלֵא נִבְרָא
 בְּעוֹלָם וְלֹא יִלְמַד אוֹתָהּ תוֹרָה שֶׁבְּכַתָּב
 וְתוֹרָה שֶׁבַעַל פֶּה, שֶׁנֶּחֱשֵׁב לוֹ בְּאֵלוּ
 הַחֲזוֹר הָעוֹלָם לְתַהוּ וּבַהּוּ, וְגַרִים עֲנִי
 בְּעוֹלָם וְאוֹרְךָ הַגְּלוּת.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא וְכוּ',
 אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אַבָּא, וְהִרִי קָרָא לוֹ
 יִבְשָׁה, מֵאִיפֹה תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ? אָמַר לוֹ:

וַאִיבִין דַּאיִנוּן נִשְׁמַתִּין ^(דף 19 ע"ב) כָּל חַד לְזַנְיָהּ, אֲלִין
 נִשְׁמַתִּין דַּאֲתַנְזְרוּ מִכּוּרְסֵי יְקָרִיָּה, וְאֲלִין רוּחִין
 דַּאֲתַנְזְרוּ מִמְּלָאכִים, וְאֲלִין נַפְשִׁין דַּאֲתַנְזְרוּ
 מֵאֲוֹפְנִים, כָּל חַד אַפִּיק לְזַנְיָהּ לְכָל חַד כְּדָקָא
 יָאוּת, עֵץ פְּרִי דָא תְּלָמִיד חָכָם, עוֹשֶׂה פְּרִי דָא בַּת
 זַוְיָהּ, לְכָל חַד כְּדָקָא יָאוּת, ^(כָּל חַד אַפִּיק לְזַנְיָהּ).

וְעוֹד עֵץ פְּרִי דָא עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, עוֹשֶׂה פְּרִי
 דָא צְדִיק, אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוּ עַל הָאָרֶץ דָּא
 שְׂכִינְתָא, דְּכָל זָרְעִין אֲתַפְּלִילָן בָּהּ, וְהָכָא פְּקוּדָא
 דְּפְרִיָּה וְרַבְּיָה לְמַעַבְדַּ אַבִּין וְזָרְעִין, הָדָא הוּא
 דְּכִתִּיב ^(ישעיה מה יח) לֹא תִהְיֶה בְּרָאָה לְשֶׁבֶת יִצְרָהּ,
 וּכְאֵן דַּאֲתַבְּטַל מִפְּרִיָּה וְרַבְּיָה, כְּאֵלוּ אַחֲזִיר לְהֵיחֵא
 אֶרֶץ יִבְשָׁה, וּמִנַּע בְּרַכָּאן מִינָהּ, כָּל חַד לְפִיּוּם
 דְּרַבְּיָה, מָאן דְּפָגִים לְתַתָּא פָּגִים לְעֵילָא, לְאַתְרַ
 דַּאֲתַנְזְרוּ נִשְׁמַתִּיהּ.

לשון הקודש

וְעוֹד, עֵץ פְּרִי - זֶה הָעֲמוּד הָאֲמִצְעִי,
 עוֹשֶׂה פְּרִי - זֶה צְדִיק, אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוּ עַל
 הָאָרֶץ - זֶה הַשְּׂכִינָה, שְׂכַל הַזָּרְעִים
 נִכְלָלִים בָּהּ, וּכְאֵן הַמְצִיָּה שֶׁל פְּרִיָּה
 וְרַבְּיָה, לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת וְזָרְעִים, זֶהוּ שְׂכִתּוּב
 לֹא תִהְיֶה בְּרָאָה לְשֶׁבֶת יִצְרָהּ, וּמִי
 שְׂמַתְבְּטַל מִפְּרִיָּה וְרַבְּיָה, כְּאֵלוּ הַחֲזִיר
 אֶת אוֹתָהּ אֶרֶץ יִבְשָׁה, וּמִנַּע מִפְּנֵי

תַּדְשָׂא הָאָרֶץ, לְהוֹצִיא זָרְעִים וּפְרוֹת שֶׁהֵן
 נִשְׁמוֹת, כָּל אֶחָד לְמִינָהּ, אֵלוּ הַנִּשְׁמוֹת
 שְׁנַנְזְרוּ מִכּוּרְסֵי כְבוֹדוֹ, וְאֵלוּ רוּחֹת
 שְׁנַנְזְרוּ מִמְּלָאכִים, וְאֵלוּ הַנַּפְשׁוֹת שְׁנַנְזְרוּ
 מִקְּאוּפְנִים, כָּל אֶחָד הוֹצִיא לְמִינָהּ אֶת
 כָּל אֶחָד כְּרֵאוּי. עֵץ פְּרִי - זֶה תְּלָמִיד
 חָכָם, עוֹשֶׂה פְּרִי - זֶה בַּת זַוְיָהּ, לְכָל אֶחָד
 כְּרֵאוּי, ^(כָּל אֶחָד הוֹצִיא לְמִינָהּ).

תקונת ארבעין וארבע

בְּרֵאשִׁית, תָּמֵן תִּירֵי תָּמֵן אֲשׁוּ, וְעַלִּייהוּ אֶתְמַר
 (בראשית א יד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת
 בְּרִקְיעַ הַשָּׁמַיִם, מְאֹרֹת בְּתִיב חֶסֶר ו' דָּא אֲוִרִיתָא
 דְּבִבְתָב, מְאִי מְאֹרֹת דָּא אֲוִרִיתָא דְּבַעַל פָּה, וְאָפּ
 עַל גַּב דְּאוֹקְמוּהָ מְאֹרֹת חֶסֶר דָּא לִילִית, שְׁבַעִין
 אֲנָפִין לְאוֹרִיתָא, וּבְגִין דָּא מְאֹרֹת בְּהִאי אֶתְר,
 תְּהִיֵּא דְאֶתְמַר בָּהּ (משלי ו כג) כִּי יָרַ מְצוּהָ, וְתוֹרָה אֲוִר
 עֲמוּדָא דְאֶמְצָעִיתָא, וְעַלִּייהוּ אֶתְמַר (בראשית א טז) אֶת
 הַמָּאֹר הַגָּדוֹל לְמַמְשַׁלַּת הַיּוֹם וְאֶת הַמָּאֹר הַקָּטָן
 לְמַמְשַׁלַּת הַלַּיְלָה.

הַכָּא פְּקוּדָא לְמַעַבְדַּ עֲדָקָה, אֶת הַמָּאֹר הַגָּדוֹל
 רָזָא דְעֵתִירִין, וְאֶת הַמָּאֹר הַקָּטָן רָזָא
 דְּמַסְבְּנִין, וּבְכַה דְסִיחָרָא לֹוּהָ מִן שְׁמַשָּׁא, וְלֹא אִית

לשון הקודש

לילית, שבעים פנים לתורה, ומשום זה
 מארת במקום הזה, אותה שנאמר בה כי
 יר מצוה, ותורה אור זה העמוד האמצעי,
 ועליהם נאמר את המאור הגדל
 לממשלת היום ואת המאור הקטן
 לממשלת הלילה.

כאן מצוה לעשות עֲדָקָה, את המאור
 הגדל - סוד העשירים, ואת המאור
 הקטן - סוד העניים, וכמו שהלכנה לונה

ברכות, כל אחד לפי דרגתו, מי שפונם
 למטה פונם למעלה את המקום שנגזרה
 נשמתו.

תקון ארבעים וארבעה

בראשית, שם תר"י, שם א"ש, ועליהם
 נאמר ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע
 השמים. מארת בתיב, חסר ו', זו תורה
 שבכתב. מה זה מארת? זו תורה שבפעל
 פה, ואף על גב שבארונה מארת חסר זו

לָהּ נְהוּרָא אֶלָּא מִמָּה דִּיהִיב לָהּ שְׁמֵשָׁא, הָכִי
 שְׂכִינְתָּא אָמַרְת לָווּ עָלֵי וְאַנִּי פּוֹרַע, דְּהָכִי צְרִיךְ
 בַּר נִשְׁ לְמַהוּי מַלְוָה לְמַסְכְּנָא, וְכַנּוּנָא דָּא לִזְוִין
 כְּכַבֵּיא וּמְזִילֵי דָּא מִן דָּא, וּמְלֹאכֵיא דָּא מִן דָּא,
 וְרוּא דְמַלְוָה וּמְקַבְּלִין דִּין מִן דִּין, הָכִי לִזְוָה
 שְׂכִינְתָּא דְאִיהִי סִיְהָרָא קְדִישָׁא מְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, וּמְקַבְּלַת מְנִיָּה, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (תהלים פד יב) כִּי
 שָׁמֶשׁ וּמִגֵּן יְהוָה אֱלֹהִים, וְהָכִי תוּהּ מְקַבֵּל יְהוֹשֻׁעַ
 מִן מֹשֶׁה, בְּמָה דְאֻקְמוּהוּ פְּנֵי מֹשֶׁה כְּפִנֵי חֲמָה
 וּפְנֵי יְהוֹשֻׁעַ כְּפִנֵי לְבָנָה, וְהָכִי הוּוּ כָּל נְבִיאֵיא קְדָם
 מֹשֶׁה כְּגוֹן סִיְהָרָא וְכַכְבֵּיא קְדָם שְׁמֵשָׁא, דְּלֹא אִית
 לֹון נְהוּרָא אֶלָּא מִשְׁמֵשָׁא.

תקונא ארבעין ותמשא

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, אֵל הַיָּם, יַמָּא
דְּאֹרֵייתָא, וְעָלִיהּ אֶתְמַר (בראשית א כ)

לשון הקודש

מַמְנוּ, שְׁנַאמַר בוּ כִּי שָׁמֶשׁ וּמִגֵּן יְהוָה
 אֱלֹהִים, וְכֵן הָיָה מְקַבֵּל יְהוֹשֻׁעַ מִמֹּשֶׁה,
 כְּמוּ שְׂבָאֲרוּהוּ פְּנֵי מֹשֶׁה כְּפִנֵי חֲמָה וּפְנֵי
 יְהוֹשֻׁעַ כְּפִנֵי לְבָנָה, וְכֹךְ הָיוּ כָּל הַנְּבִיאִים
 לְפָנֵי מֹשֶׁה כְּמוּ הַלְבָנָה וְהַכּוֹכְבִים לְפָנֵי
 הַשָּׁמֶשׁ, שְׂאִין לָהֶם אֹרֶךְ אֶלָּא מִן הַשָּׁמֶשׁ.

תקוני ארבעים ותמשה

בראשית ברא אלהים, אל הימים

מִן הַשָּׁמֶשׁ וְאִין לָהּ אֹרֶךְ אֶלָּא מִמָּה
 שְׁהַשָּׁמֶשׁ נוֹתַנַת לָהּ, כְּדָּ הַשְּׂכִינָה אֹמַרְת
 לָווּ עָלֵי וְאַנִּי פּוֹרַע, שְׂכָד צְרִיךְ אָדָם
 לְהִיּוֹת מַלְוָה לְעַנִּי, וְכְמוּ כֵּן לִזְוִים
 הַכּוֹכְבִים וְהַמְזֻלוֹת זֶה מִזֶּה, וְהַמְלֹאכִים
 זֶה מִזֶּה. וְסוּד הַדְּבָר – וּמְקַבְּלִים זֶה מִזֶּה,
 כְּדָּ לִזְוָה הַשְּׂכִינָה, שְׁהִיא הַלְבָנָה
 הַקְּדוּשָׁה, מִן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְקַבְּלַת

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָעוּ הַמַּיִם שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף
 יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ, הָכֵא פְקוּדָא לְמַלְעֵי בְּאוֹרֵייתָא,
 דְּאִתְמַר בָּהּ (ישעיה נה א) הוּי כָּל צִמָּא לְכוּ לַמַּיִם, וְאֵלֶּיךָ
 יֵעָסְקוּן בְּאוֹרֵייתָא יִרְתִּין נֶפֶשׁ חַיָּה מִשְׁכִּינְתָּא, הָדָא
 הוּא דְבִתְיב יִשְׂרָעוּ הַמַּיִם שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה, וְעוֹף
 יְעוֹפֵף דָּא רוּחַ דְּאִתְמַר בֵּיהּ (קהלת י כ) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם
 יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל וּבַעַל כַּנְּפַיִם יִגִּיד דְּבָרָא, וְהֵאֵי אִיהוּ
 יְהו"ה עֲמוּדָא דְּאִמְצָעֵיתָא.

לְקַבְּלֵיהּ מִטְטְרוֹן דְּשָׁמַיָּה כְּשֵׁם רַבִּינָה, י' רִישָׁא
 דְּעוֹפָא, ו' גּוֹפָא דִּילֵיהּ, ה"ה תִּרִי גְדַפּוּי
 דְּבַהוֹן פֶּרַח לְעֵילָא וְנַחֲתֵיתָא לְתַתָּא, וְאֵלֶּיךָ תִּרִין גְּדַפּוּי
 אֵינּוֹן תִּרִין הַבָּלִים ה"ה, דְּבַהוֹן אִתְמַר (יחזקאל א יד)
 וְהַחַיּוֹת רָצוּא וְשׁוּב, דְּאֵינּוֹן י"ו, הַבֵּל סָלִיק בְּי' הַבֵּל
 נַחֲתֵיתָא בּו', כְּהַבֵּל דְּנַפְיָא מִפּוּמָא דְּכַבְשָׁן, וְהַכִּי יִמָּא
 סָלִיק וְנַחֲתֵיתָא, וְגַלְגְּלוּי רָצִים וְשָׁבִים. (דף פג ע"א) וּבַעָאן

לשון הקודש

הקול ובעל כנפים יגיד דבר, וזהו יהו"ה,
 העמוד האמצעי.

כַּנְּפֵי מִטְטְרוֹן שְׂשֻׁמוּ כְּשֵׁם רַבּוּ, י'
 הַרְאֵשׁ שֶׁל הָעוֹף, ו' הַגּוֹפֵף שֶׁלּוֹ, ה"ה שְׁנֵי
 כַּנְּפֵי, שְׁבָהֶם פּוֹרַח לְמַעְלָה וְיוֹרֵד לְמַטָּה,
 וְאֵלּוּ שְׁנֵי הַכַּנְּפֵיִם הֵם שְׁנֵי הַבָּלִים ה"ה,
 שְׁבָהֶם נֹאמֵר וְהַחַיּוֹת רָצוּא וְשׁוּב, שְׁהֵם
 י"ו, הַבֵּל עוֹלָה בְּי', הַבֵּל יוֹרֵד בּו', כְּהַבֵּל

שֶׁל הַתּוֹרָה, וְעָלִיו נֹאמֵר וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 יִשְׂרָעוּ הַמַּיִם שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף
 עַל הָאָרֶץ. כָּאֵן מַצְוָה לְעַסֵּק בַּתּוֹרָה,
 שְׁנֹאמֵר בָּהּ הוּי כָּל צִמָּא לְכוּ לַמַּיִם, וְאֵלּוּ
 שְׁעוֹסְקִים בַּתּוֹרָה יוֹרְשִׁים נֶפֶשׁ
 מִהַשְׁכִּינָה. זֶהוּ שְׁכַתּוּב יִשְׂרָעוּ הַמַּיִם
 שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה, וְעוֹף יְעוֹפֵף – זֶה רוּחַ,
 שְׁנֹאמֵר בּוּ כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת

לְאַחֲזָרָא עֲלֵמָא לְתַהוּ וְבַהוּ, וּבְזִמְנָא דְמִסְתַּבְּלִין
 בְּשִׁכְיִנְתָּא דְאִיהִי תְחוּם יַמָּא חֲזָרִין לְאַתְרֵיהוּ, תָּא
 חֲזִי י' אִיהִי אַמִּירָה וְדַבּוּר וְקַרְיָאָה, ו' קוּל, ה"ה
 הָבֵל נְחִית בְּדַבּוּר, הָבֵל סָלִיק בְּקוּל, קוּל סָלִיק,
 דַּבּוּר נְחִית, וְכַד אִיהוּ סָלִיק וְנְחִית מִלְּאֲבֵי אֱלֹהִים
 סָלְקִין וְנְחִתִין בֵּיתָה, דְּאֵינוּן מִשְׁרִיין וְחִילִין דִּילֵיהּ,
 וְדָא אִיהוּ רְזָא מִי עָלָה שָׁמַיִם וַיֵּרֵד (משלי ל ד), וְכַפָּא
 אִיהוּ מָאן דְּסָלִיק צְלוּתִין בֵּיתָה, דְּהָא צְלוּתָא אִיהִי
 סָלֵם, דְּבַה מִלְּאֲבֵי אֱלֹהִים סָלְקִין וְנְחִתִין לָהּ.

אִית לְמָאן דְּסָלְקִין לָהּ לְעֵילָא, וְאִית לְמָאן
 דְּנְחִתִין לָהּ לְתַתָּא, כַּד סָלְקִין לָהּ לְעֵילָא
 סָלְקִין לָהּ בְּזַבְּוֹן, וְכַד נְחִתִת נְחִתִת בְּזַבְּוֹן, הָאִי
 לְצַדִּיק וְגַמּוּר סָלִיקַת מֵינִיה בְּזַבְּוֹן וְנְחִיתִת בֵּיתָה
 בְּזַבְּוֹן, לְבִינּוּנֵי דְזַבְּוֹן דִּילֵיהּ שְׁקִילִין לְחֻבִין, אִיהִי

לשון הקודש

וְהַתְּחִלּוֹת שְׁלוֹ, וְזֶה סוּד מִי עָלָה שָׁמַיִם
 וַיֵּרֵד. אֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַעְלָה בּוּ תַפְלוֹת,
 שְׁהַרֵי הַתַּפְלָה הִיא סָלֵם שְׁבָה מַעְלִים
 וּמוֹרִידִים אוֹתָהּ מִלְּאֲבֵי אֱלֹהִים.
 יֵשׁ מִי שְׁמַעְלִים אוֹתָהּ לְמַעְלָה, וַיֵּשׁ מִי
 שְׁמוֹרִידִים אוֹתָהּ לְמַטָּה. בְּשְׁמַעְלִים
 אוֹתָהּ לְמַעְלָה, מַעְלִים אוֹתָהּ בְּזַבְּוֹת,
 וּבְשְׁמוֹרִידִת, יוֹרְדֵת בְּזַבְּוֹת, זֶה לְצַדִּיק
 גַּמּוּר עוֹלָה מִמְּנֵוּ בְּזַבְּוֹת יוֹרְדֵת בּוּ

שְׁיוּצָא מִפִּי הַכַּבְּשָׁן, וְכַד הִיִם עוֹלָה וַיֵּוֹרֵד
 וְנִלְוִי רְצִים וְשָׁבִים, וְרוּצִים לְהַחֲזוֹר אֶת
 הָעוֹלָם לְתַהוּ וְבַהוּ, וּבְזִמְנָן שְׁמִסְתַּבְּלִים
 בְּשִׁכְיִנְתָּה, שְׁהִיא תְחוּם הִיִם, חֲזוֹרִים
 לְמִקּוּמָם. כַּאֲ וְרָאָה, י' הִיא אַמִּירָה וְדַבּוּר
 וְקַרְיָאָה, ו' קוּל, ה"ה הָבֵל שְׁיוֹרֵד בְּדַבּוּר,
 הָבֵל עוֹלָה בְּקוּל, הָקוּל עוֹלָה, דַּבּוּר יוֹרֵד,
 וּכְשֶׁהוּא עוֹלָה וַיֵּוֹרֵד, מִלְּאֲבֵי אֱלֹהִים
 עוֹלִים וַיֵּוֹרְדִים בּוּ, שְׁהֵם הַמַּחְנֵנּוֹת

תִּלְיָא בְּאַיִרָא, אִם חוֹבִין מִתְרַבִּין עַל זְכוּוֹן (בְּחוּט
 הַשְּׁעָרָה), אִיהִי סִלְקָא לִיה בְּחוֹבִין וְנִחְתָּא לִיה בְּזְכוּוֹן,
 וְנָטִיל בָּה אַגְרִיה בְּהֵאֵי עֲלָמָא, לְרִשָּׁע גָּמוּר דְּלִית
 לִיה זְכוּ בְּעֲלָמָא לָא לְעִילָא וְלָא לְתַתָּא, סִלְקָא
 מֵינְה בְּחוֹבִין וְנִחְתִּית עֲלֵיה בְּחוֹבִין.

הָא הָכָא בִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל (קהלת י
 ב), דְּאֶתְמַר בֵּיה וְעוֹף יְעוֹפָה, בְּגוֹן מוּעָף בִּיעָף
 (דניאל ט כא), עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם דָּא נִשְׁמָה, דְּאֵלִין
 דְּזוּבָאן בְּאוּרִייתָא אֶתְמַר בְּהוֹן יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם שְׂרָץ
 נֶפֶשׁ חַיָּה וְגוֹמַר, דִּירְתִּין נִשְׁמָתִין מֵאוּרִייתָא,
 לְאַחַרְנִין כָּל חַד לְזַנּוּי כְּפּוּם עוֹבְדוּי, הֵדָּא הוּא
 דְּכִתִּיב בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה (בראשית א כד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
 תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וְרֶמֶשׂ וְגוֹמַר,
 בְּהֵמָה אֵלוּ עַמֵּי הָאָרֶץ דְּעוֹבְדֵהוֹן כְּבָעִירָן, עֲלֵיהּ

לשון הקודש

שנאמר בו ועוף יעופף, כמו מועף ביעף.
 על פני רקיע השמים, זו הנשמה, שאלו
 שזוכים בתורה נאמר בהם ישרצו המים
 שרץ נפש חיה וגומר, שיוֹרְשִׁים נִשְׁמָת
 מן התורה, לְאַחַרְנִין – כָּל אֶחָד לְמִינּוּ
 כְּפִי מַעֲשָׂיו. זהו שכתוב ביום הששי
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה
 לְמִינָהּ בְּהֵמָה וְרֶמֶשׂ וְגוֹמַר. בְּהֵמָה – אֵלוּ
 עַמֵּי הָאָרֶץ שִׁמְעֵשִׂיהֶם כְּבָהֳמוֹת, עֲלֵיהֶם

בזכות. לְבִינּוּנֵי שׁוֹכֵי־תוֹ שְׁקוּלִים
 לְחֻבּוֹתָיו, הִיא תְלוּיָה בְּאוּרִי, אִם
 הַחֻבּוֹת רַבִּים עַל הַזְכוּיֹת (בְּחוּט הַשְּׁעָרָה), הִיא
 מַעֲלָה אוֹתוֹ בְּחֻבּוֹת וּמוֹרִידָה אוֹתוֹ
 בְּזָכוּיֹת, וְנָטִיל בָּהּ שְׂכָרוֹ בְּעוֹלָם תְּנֵה.
 לְרִשָּׁע גָּמוּר, שְׂאִין לוֹ זְכוּת בְּעוֹלָם לָא
 לְמַעְלָה וְלָא לְמַטָּה, עוֹלָה מִמֶּנּוּ בְּחֻבּוֹת
 וַיּוֹרְדַת עָלָיו בְּחֻבּוֹת.

חרי כאן בי עוף השמים יוליד את הקול,

אֶתְמַר תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וְרֶמֶשׁ.

תקונא שית וארבעין

בְּרֵאשִׁית בָּרָא שֵׁית, וְאִינּוֹן שֵׁית גְּדַפּוֹן דְּחַיָּה,
 דְּאֶתְמַר בָּהּ (שם כ) וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל
 הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם, אִינּוֹן שֵׁית סְפִירוֹן
 דְּכָלִּיל הַאי עוֹף דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאֶמְצָעִיתָא, אִית
 מָאן דְּיָרִית רוּחָא דְּקוּדְשָׁא בְּאַרְחָא אֶצִּילוֹת מִהַאי
 עוֹף, וְאִית מָאן דְּיָרִית רוּחָא מִהַהוּא עוֹף דְּאִיהוּ
 נֶעַר, שְׁמִיָּה בְּשֵׁם רַבִּיָּה, וְאִית מָאן דְּיָרִית רוּחָא
 מִלְּתַתָּא דְּאַרְעָא, כְּמָה דְּאֶמַר קַהֲלַת (קהלת ג כא) מִי
 יוֹדַע רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם הָעֹלָה הִיא לְמַעְלָה, וְרוּחַ
 הַבְּהֵמָה הַיֹּרֶדֶת הִיא לְמַטָּה לְאָרֶץ.

תקונא שבע וארבעין

בְּרֵאשִׁית בָּרָא שֵׁית, וְדָא יוֹמָא שְׁתִּיתָאָה,

לשון הקודש

בְּדַרְךָ אֶצִּילוֹת מִן הָעוֹף הַזֶּה, וְיֵשׁ מִי
 שְׂיֹרֶשׁ רוּחַ מֵאוֹתוֹ הָעוֹף שֶׁהוּא נֶעַר,
 שְׂשֻׁמוֹ בְּשֵׁם רַבּוֹ, וְיֵשׁ מִי שְׂיֹרֶשׁ רוּחַ
 מִלְּמַטָּה שֶׁל הָאָרֶץ, כְּמוֹ שֶׁאֶמַר קַהֲלַת מִי
 יוֹדַע רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם הָעֹלָה הִיא לְמַעְלָה,
 וְרוּחַ הַבְּהֵמָה הַיֹּרֶדֶת הִיא לְמַטָּה לְאָרֶץ.

תקון שבעה וארבעים

בְּרֵאשִׁית, בָּרָא שֵׁית, וְזֶה הַיּוֹם הַשְּׁשִׁי,

נֶאמַר תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ
 בְּהֵמָה וְרֶמֶשׁ.

תקון ששה וארבעים

בְּרֵאשִׁית, בָּרָא שֵׁית, וְהוּן שֵׁשׁ הַכְּנָפִים
 שֶׁל חַיָּה, שְׁנַאֲמַר בָּהּ וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל
 הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם, הֵן שֵׁשׁ
 סְפִירוֹת שְׂכוּלֵל הָעוֹף הַזֶּה, שֶׁהוּא הָעֲמוּד
 הָאֶמְצָעִי, יֵשׁ מִי שְׂיֹרֶשׁ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ

דַּאֲתַמַּר בֵּיהּ (בראשית א לא) וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם
 הַשְּׁשִׁי, הָכָא תַּלְתָּא אֹמְנִין תְּנִינִין, אֹמְנָן חַד אֲפִיק
 נְהוּרִין בְּיוֹמָא רַבִּיעָא, דִּהּוּ תְּלִין בְּיוֹמָא קַדְמָא
 דַּאֲתַמַּר בֵּיהּ אֹר, אֹמְנָא תְּנִינָא אֲפִיק רִיחָא
 מִפְּיָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם ט) יִשְׂרְעוּ הַמַּיִם, וְדָא
 הָוָה תְּלִיא בְּיוֹמָא תְּנִינָא, דַּאֲתַמַּר בֵּיהּ מַיִם, הָדָא
 הוּא דְכְּתִיב (שם ו) יְהִי רִקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם, הָכָא מִיָּא
 וְהָכָא מִיָּא, אֹמְנָא תְּלִיתָא (אפיק עשבין וזרעין) לְקַבְּלֵ
 יוֹמָא תְּלִיתָא, דַּאֲתַמַּר בֵּיהּ (שם יא) תִּדְשֵׂא הָאָרֶץ
 דְּשֵׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע לְמִינְהוּ, וְאֲתַמַּר בְּיוֹמָא
 שְׁתִּיתָא (שם כח) פָּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ, מֵאֵי
 וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ אֲלָא תְּהִיא דְּהוּת יַבְשָׁה בְּיוֹמָא
 תְּלִיתָא, אֲתַמַּר הָכָא וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ, הָדָא הוּא
 דְכְּתִיב (ישעיהו ו ג) מְלֵא כָּל הָאָרֶץ (דף 99 ע"ב) כְּבוֹדוֹ, וְדָא
 בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, קְדוּשׁ קְדוּשׁ

לשון הקודש

הָאָמְנָן הַשְּׁלִישִׁי (הוציא עשבים וזרעים) כְּנֻגְד הַיּוֹם
 הַשְּׁלִישִׁי, שְׁנַמַּר בּוּ תִדְשֵׂא הָאָרֶץ דְּשֵׂא
 עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע לְמִינְהוּ, וְנַמַּר בְּיוֹם
 הַשְּׁשִׁי פָּרוּ וּרְבוּ וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ. מַה זֶה
 וּמְלֵאוּ אֶת הָאָרֶץ? אֲלָא אוּתְהָ שְׁתִּיתָה
 יַבְשָׁה בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי, נַמַּר כָּאן וּמְלֵאוּ
 אֶת הָאָרֶץ, זֶהוּ שְׁכַתוּב מְלֵא כָּל הָאָרֶץ
 כְּבוֹדוֹ, זֶה בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ

שְׁנַמַּר בּוּ וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם
 הַשְּׁשִׁי, כָּאן שְׁלֹשָׁה אֹמְנִים שְׁנִיִּים. אֲמֵן
 אַחַד הוּצִיא מְאוּרוֹת בְּיוֹם הַרְבִּיעִי, שְׁהִי
 תְּלִינִים בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן שְׁנַמַּר בּוּ אֹר, וְהוּ
 הָאָמְנָן הַשְּׁנִי הוּצִיא אֶת שְׁרִץ הַמַּיִם, זֶהוּ
 שְׁכַתוּב יִשְׂרְעוּ הַמַּיִם, וְזֶה הָיָה תְּלוּי בְּיוֹם
 הַשְּׁנִי שְׁנַמַּר בּוּ מַיִם, זֶהוּ שְׁכַתוּב יְהִי
 רִקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם. כָּאן מַיִם וְכָאן מַיִם.

קדוש יהו"ה צבאו"ת (ישעיהו ו ג), לְקַבֵּל יְקוּוֹ הַמַּיִם
 מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד (בראשית א ט) וְתִרְאֶה
 הַיְבֻשָּׁה, לְקַבֵּל מַלְא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. בְּיוֹמָא
 שְׁתִּיתָאָה אֶתְקִנּוּ שִׁית דְּרִגִין דְּכָרְסִינָא, וּבִיה אֶתְבְּרִי
 אָדָם בְּצִלְמוֹ, דְּאִיהוּ מוּכָן לְשִׁבְתָּ עַל הַכֶּסֶּא, הָדָא
 הוּא דְכְּתִיב (שם כז) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם
 בְּצִלְמוֹ, וְהָכָא תְרִין פְּקוּדִין, חַד נַעֲשֶׂה אָדָם
 בְּצִלְמוֹנוּ בְּדְמוּתֵנוּ (שם כו), וְתִנְיָנָא וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת
 הָאָדָם בְּצִלְמוֹ.

נַעֲשֶׂה אָדָם, דָּא פְּקוּדָא לְמַגְזֵר יֵת גִּיזָרָא, לְמַחְזֵי
 בְּצִלְמוֹנוּ בְּגִזְרֵי דְעֶרְלָה, בְּדְמוּתֵנוּ בְּפְרִיעָה,
 וְאִם נָטִיר אֹת בְּרִית בְּתִרְוִיחֵהּ אִיהוּ בְּצִלְמוֹנוּ
 בְּדְמוּתֵנוּ וְאִם לֹא לֹא, וְאִי מְקַיִים זְכוּר וְשָׁמֹר
 בְּשִׁבְתָּ אִיהוּ בְּצִלְמוֹנוּ בְּדְמוּתֵנוּ וְאִם לֹא לֹא, וְלֹא
 אֵית לִיה חוּלְקָא בְּזִרְעָא דִּישְׂרָאֵל, וְאִם מִיַּחַד

לשון הקודש

אחת - נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצִלְמוֹנוּ בְּדְמוּתֵנוּ,
 וְהַשְׁנִיחָה - וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם
 בְּצִלְמוֹ.

נַעֲשֶׂה אָדָם, זוּ מַצְוָה לְמוּל אֶת הַגֵּר,
 לְהִיּוֹת בְּצִלְמוֹנוּ בְּמִילַת הָעֶרְלָה, בְּדְמוּתֵנוּ
 בְּפְרִיעָה, וְאִם שׁוֹמֵר אֹת הַבְּרִית
 בְּשִׁנְיָהֶם, הוּא בְּצִלְמוֹנוּ בְּדְמוּתֵנוּ, וְאִם לֹא
 - לֹא. וְאִם מְקַיִם זְכוּר וְשָׁמֹר בְּשִׁבְתָּ,

לְעוֹלָם וָעֶד. קְדוּשׁ קְדוּשׁ קְדוּשׁ יְהוּ"ה
 צְבָאוֹ"ת בְּנֶגְד יְקוּוֹ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם
 אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיְבֻשָּׁה, בְּנֶגְד
 מַלְא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. בְּיוֹם הַשְּׁשִׁי
 הִתְתַּקְּנוּ שֵׁשׁ הַדְּרָגוֹת שֶׁל הַכֶּסֶּא, וּבו
 נִבְרָא אָדָם בְּצִלְמוֹ, שֶׁהוּא מוּכָן לְשִׁבְתָּ
 עַל הַכֶּסֶּא. זֶהוּ שְׁכִתּוּב וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
 אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ, וְכֹאן שְׁתֵּי מַצְוֹת,

לְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא תִּרְיָן זְמַנִּין בְּכָל יוֹמָא בְּקִרְיַת
 שְׁמַע בִּימָמָא וּבְלֵילֵיָא אִיהוּ בְּעֻלְמֵנוּ בְּדַמוּתֵנוּ וְאִם
 לֹא לֹא, וְאִם הוּא מְנַח תְּפִלִּין דְּיָד וּתְפִלִּין דְּרִישָׁא
 בְּכָל יוֹמָא דְּאֵינוּן לְקַבֵּל זְכוּר וְשְׁמוֹר אִיהוּ בְּעֻלְמֵנוּ
 בְּדַמוּתֵנוּ וְאִם לֹא לֹא, וְאִי אִיהוּ מְקַיִם יְבוּם
 וְחֲלִיצָה אִיהוּ בְּעֻלְמֵנוּ בְּדַמוּתֵנוּ וְאִי לֹא לֹא, וְכִלְא
 בְּרַחֲמֵינוּ וּדְחִילוּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא.

וְעוֹד נַעֲשֶׂה אָדָם בְּעֻלְמֵנוּ בְּדַמוּתֵנוּ, לְמָאן אָמַר
 דָּא (לְעֵילָא), לְאֵינוּן מְלֵאכֵיָא דְּמַבְרַכִּין
 וּמְקַדְשִׁין לְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא לְעֵילָא בְּכָל יוֹמָא
 בְּבְרוּךְ וְקָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ, הֵדָּא הוּא
 דְּכֹתִיב (ישעיהו ו ג) וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ
 קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ, וּמְנַלְן דְּמַבְרַכִּין לֵיהּ, אֵלָא בְּד
 שְׁאֵלִין אִיהּ מְקוּם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, אָמְרִין בְּרוּךְ

 לשון הקודש

בְּדַמוּתֵנוּ, וְאִם לֹא - לֹא, וְהַכֵּל בְּאַהֲבָה
 וְיִרְאָה שֶׁל הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.
 וְעוֹד, נַעֲשֶׂה אָדָם בְּעֻלְמֵנוּ בְּדַמוּתֵנוּ,
 לְמִי אָמַר אֵת זֶה (לְמַעַלָּה)? לְאוֹתָם
 הַמְּלַאכִים שְׂמַבְרַכִּים וּמְקַדְשִׁים אֵת
 הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַעַלָּה בְּכָל יוֹם
 בְּבְרוּךְ וְקָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ, זֶהוּ שְׂפָתוֹב
 וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ.
 וּמַנִּין לָנוּ שְׂמַבְרַכִּים אוֹתוֹ? אֵלָא

הוּא בְּעֻלְמֵנוּ בְּדַמוּתֵנוּ, וְאִם לֹא - לֹא,
 וְאִין לוֹ חֶלֶק בְּזַרְע יִשְׂרָאֵל, וְאִם מִיַּחַד
 אֵת הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא פַּעַמִּים בְּכָל יוֹם
 בְּקִרְיַת שְׁמַע בַּיּוֹם וּבְלֵילָהּ, הוּא
 בְּעֻלְמֵנוּ בְּדַמוּתֵנוּ, וְאִם לֹא - לֹא, וְאִם
 הוּא מְנַח תְּפִלִּין שֶׁל יָד וּתְפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ
 בְּכָל יוֹם, שְׂהֵם כְּנֶגֶד זְכוּר וְשְׁמוֹר, הוּא
 בְּעֻלְמֵנוּ בְּדַמוּתֵנוּ, וְאִם לֹא - לֹא, וְאִם
 הוּא מְקַיִם יְבוּם וְחֲלִיצָה הוּא בְּעֻלְמֵנוּ

כְּבוֹד יְהו"ה מִמְּקוֹמוֹ (יחזקאל ג יב), וְאַנְּן לְקַבְּלֵיהוֹן
מִמְּקַדְשֵׁינָן לִיָּה בְּקִדּוּשׁ קִדּוּשׁ קִדּוּשׁ, וּמִבְּרַכִּין לִיָּה
בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהו"ה מִמְּקוֹמוֹ.

וְאֵינּוֹן אָמְרִין עַל יִשְׂרָאֵל נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
בְּדְמוּתֵנוּ (בראשית א כו) בְּצַלְמֵנוּ דְּמִקְדָּשֵׁינָן
לְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא בְּמָה דְּאוּקְוֵמָנָא, וְקָרָא זֶה אֵל
זֶה וְאָמַר קִדּוּשׁ קִדּוּשׁ קִדּוּשׁ, בְּדְמוּתֵנוּ לְעוֹמְתָם
מִשְׁבְּחִים וְאוּמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהו"ה מִמְּקוֹמוֹ, וְעוֹד
לְעֵילָא נַעֲשֶׂה אָדָם, הָבָא אֶתְבְּלִילוּ כָּל סְפִירָן,
דְּאֵינּוֹן יו"ד ה"א וּא"ו ה"א דְּאֵינּוֹן עֶשֶׂר, וְסִלְקִין
לְחוֹשְׁבֵינָן אָדָם, וְאָמְרוּ בְּגִין יִשְׂרָאֵל לְתַתָּא נַעֲשֶׂה
אָדָם בְּצַלְמֵנוּ בְּדְמוּתֵנוּ, וְיִרְדּוּ בְּדִגְתַּת הַיָּם (שם) אֵלִין
תְּלַמְיָדֵי חֲכָמִים דְּמִתְרַבִּין בְּיַמָּא דְּאוּרִיַּתָּא, דִּירְתִין
מִתַּמָּן נַפְשׁ תְּיָה, וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם אֵלִין מְאִרֵי דְּזִכְוּוֹן.

לשון הקודש

כְּשֵׁשׁוּאֵלִים אִיָּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ,
אוּמְרִים בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהו"ה מִמְּקוֹמוֹ, וְאַנְּנוּ
כְּנִגְדָם מִקְדָּשִׁים אוֹתוֹ בְּקִדּוּשׁ קִדּוּשׁ
קִדּוּשׁ, וּמִבְּרַכִּים אוֹתוֹ בְּרוּךְ כְּבוֹד יְהו"ה
מִמְּקוֹמוֹ.

וְהֵם אוּמְרִים עַל יִשְׂרָאֵל נַעֲשֶׂה אָדָם
בְּצַלְמֵנוּ בְּדְמוּתֵנוּ. בְּצַלְמֵנוּ, שְׁמִקְדָּשִׁים
אֶת הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּמוֹ שְׁבַאֲרֵנוּ,
וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קִדּוּשׁ קִדּוּשׁ קִדּוּשׁ,
שְׁיִרְשִׁים מִשָּׁם נַפְשׁ תְּיָה, וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם

דְּבִזְכוּתֵהוֹן (דְּזְכוּתֵהוֹן) פָּרְחִין לְעֵילָא וְיִרְתִּין מִתַּמָּן
 רוּחָא, דְּאִיהוּ עוֹף יְעוּפָף בְּגַדְפִין דְּפִקוּדִין דְּעֵשָׂה,
 וּבְבִהְמָה אֲלִין עִמִּי הָאָרֶץ דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (במדבר יד ט)
 אַל תִּירָאוּ אֶת עַם הָאָרֶץ כִּי לַחֲמֵנוּ הֵם.

וְעוֹד נַעֲשֶׂה אָדָם, שְׂכִינְתָא תַתָּא נְטִילַת עֵצָה
 מִקּוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (ישעיה מד יג)
 בְּתַפְאֲרַת אָדָם לְשַׁבַּת בֵּית, דְּעַמּוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא
 וּשְׂכִינְתָא עֲלִיָּהוּ אֶתְמַר (בראשית ה ב) זָכָר וּנְקֵבָה
 בְּרָאם, וְאֶתְקָרְיָאוּ אָדָם, וּכְגַוְוָנָא דִּילֵיהּ אָמַר לְתַתָּא
 בְּאָדָם וְחַוָּה, זָכָר וּנְקֵבָה בְּרָאם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם
 אָדָם, וּכְמָה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתֵיהּ אֶתְקָרְיָ
 אֶחָד, הָכִי קָרָא לֹון אֶחָד לְאָדָם וּלְאֶתְתֵיהּ, הַדָּא
 הוּא דְּבִתּוּב (ישעיה נא ב) כִּי אֶחָד קָרְאֵתוּ, דְּתַפְאֲרַת
 אִיהוּ א"ח כֹּלִיל תִּשְׁעֵ סְפִירָן, מַלְכוּת ד' עֲשִׁירִית

לשון הקודש

שְׁעַל הַעֲמוּד הָאִמְצָעִי וְהַשְׂכִּינָה נֶאֱמַר
 זָכָר וּנְקֵבָה בְּרָאם, וּנְקָרְאוּ אָדָם, וּכְמוֹתוֹ
 אָמַר לְמִטָּה בְּאָדָם וְחַוָּה, זָכָר וּנְקֵבָה
 בְּרָאם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם, וּכְמוֹ
 שְׁהַקּוּדֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׂכִינְתוֹ נְקָרָא
 אֶחָד, כִּדְּ קָרָא לְאָדָם וּלְאֶשְׁתּוֹ אֶחָד. וְהוּ
 שְׂכִינְתוּב כִּי אֶחָד קָרְאֵתוּ, שְׂתַפְאֲרַת הוּא
 א"ח כֹּלִיל תִּשְׁעֵ סְפִירוֹת, הַמַּלְכוּת ד'
 עֲשִׁירִית לוֹ, כְּלוּלָה מִעֲשָׂר שְׁהֵם יו"ד ה"א

– אֵלוּ בְּעֵלֵי הַזְּכוּת שְׂבִיבוּתָם (שְׂבוּתָם)
 פּוֹרְחִים לְמַעְלָה וְיּוֹרְשִׁים מִשָּׁם רוּחַ,
 שֶׁהוּא עוֹף יְעוּפָף בְּכַנְפָּיִם שֶׁל מִצּוֹת
 עֵשָׂה, וּבְבִהְמָה – אֵלוּ עִמִּי הָאָרֶץ,
 שְׁנֶאֱמַר בָּהֶם אַל תִּירָאוּ אֶת עַם הָאָרֶץ כִּי
 לַחֲמֵנוּ הֵם.

וְעוֹד נַעֲשֶׂה אָדָם, הַשְׂכִּינָה הַתַּחְתּוֹנָה
 נּוֹטֶלַת עֵצָה מִן הַקּוּדֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 שְׁנֶאֱמַר בּוֹ בְּתַפְאֲרַת אָדָם לְשַׁבַּת בֵּית,

ליה, כְּלִילָא מְעֵשֶׁר דְּאִינוּן יו"ד ה"א וא"ו ה"א,
 ואִיהי ד' כְּלִילָא מְאַרְבַּע אֲתוּן דְּאִינוּן יהו"ה, קוּצָא
 דָּאת ד' מוֹרָה עַל עֵשֶׂר, וְד' עַל אַרְבַּעָה, דְּהָכִי
 רְשׁוּת הִתְחִיד רְחִבּוֹ אַרְבַּעָה וְנִבְהוּ עֵשֶׂרָה וְהָא
 אֲוִקְמוּתָא.

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים
 בָּרָא אוֹתוֹ (בראשית ה ב), הָכָא פְּקוּדָא דְתַפְּלִין,
 תָּא תְּוִי פַל מָאן דְּאֵנַח תַּפְּלִין עַל רִישִׁיה וְעַל
 דְּרוּעֵיה, קָלָא סָלִיק בְּכָל יוֹמָא לְכָל חִיוּן מְרַפְּבוֹת,
 וְאוּפְנִים וּשְׂרָפִים וּמְלָאכִים דְּמִמֶּנּוּן עַל צְלוּתִין, הָבוּ
 יָקָר לְדִיּוֹקְנָא דְּמִלְבָּא דְּאִיהוּ מָאן דְּאֵנַח תַּפְּלִין,
 דְּעֵלִיה אֲתָמַר (שם) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם
 בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אוֹתוֹ. (דף ט"ו ע"א) בְּצַלְמוֹ
 בְּתַפְּלִין דְּרִישָׁא, בְּנִוּנָא דְתַפְּלִין דְּמֵאֲרִי עֲלִמָא,
 דְּאִינוּן שְׂכִינְתָא עֲלָאָה תַּפְּלִין עַל רִישָׁא

לשון הקודש

ועל זרועו, קול עולה בכל יום לכל
 החיות, מרפבות, ואופנים ושרפים
 ומלאכים שממנים על התפללות: תנו
 כבוד לדמות המלך, שהוא מי שמניח
 תפלין, שעליו נאמר ויברא אלהים את
 האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו.
 בצלמו – בתפלין של ראש, כמו התפלין
 של רבון העולם, שהן השכינה העליונה,

וא"ו ה"א, והד' כלולה מארבע אותיות
 שהן יהו"ה. הקוץ של האות ד' מורה על
 עשר, וד' על ארבעה, שפך רשות היחיד
 – רחבו ארבעה ונבחו עשרה, והרי
 פרשוק.

ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם
 אלהים ברא אתו, כאן מצות תפלין. בא
 וראה, כל מי שמניח תפלין על ראשו

(דאיהו) דעמודא דאמצעיתא, דאיהי בללא דתלת
 ספירן קדמאין, ועמודא דאמצעיתא בליל שית
 ספירן, ואימא עלאה תפלין על רישיה, איהו
 תפלין דאנח קודשא בריך הוא בכל יומא, בצלם
 אלהי"ם תפלין דיד, דא שכינתא תתאה דאיהי
 קשירא ליה, ועלה אתמר (בראשית מד ל) ונפשו קשורה
 בנפשו, תרוניהו ביחודא תדא בקשורא תדא, רצועה
 בריכא באצבעא שמאלא דא קדושין דילה, דאיהי
 טבעת בריכא באצבעא דילה, ובה איהי קשירא
 עמיה ואיהו עמה, הא קדושה.

ברכה בללא דשבע ספירן, ואינון שבע ברכאן
 דחתן, דאינון ז' יום השביעי צדיק, עליה
 אתמר (משלי י ו) וברכות לראש צדיק, דירית מאימא
 עלאה, ואת י' על רישיה איהו חכמה י', בה

 לשון הקודש

אחר, הרצועה פרוכה באצבע שמאל, זה
 הקדושין שלה, שהיא הטבעת פרוכה
 באצבע שלה, ובה היא קשורה עמו והוא
 עמה, הרי קדשה.

ברכה, הכלל של שבע ספירות, והן
 שבע הברכות של חתן, שהן ז' יום
 השביעי צדיק, עליו נאמר וברכות
 לראש צדיק, שיורש מהאם העליונה,
 והאות י' על ראשו היא חכמה י', בה

תפלין על הראש (שהוא) העמוד האמצעי,
 שהיא הכלל של שלש הספירות
 הראשונות, והעמוד האמצעי כולל שש
 ספירות, והאם העליונה תפלין על
 ראשו, הוא התפלין שמינית הקדוש ברוך
 הוא בכל יום. בצלם אלהי"ם – תפלין
 של יד, זו השכינה התחתונה, שהיא
 קשורה לו, ועליה נאמר ונפשו קשורה
 בנפשו, שניהם ביחוד אחר, בקשר

אתעביד ז', שבע ברכאן דירית חתן וכלה, וכלילן
 בצדיק יום השביעי, דביה מתיחדין חתן וכלה,
 דאיהו יאהדונה"י, והא אוקמוהו פי כל בשמים
 ובארץ (ד"ה א כט יא) ותרגום דאחיד בשמיא ובארעא,
 ואיהו אות ברית, דלית יחודא לחתן וכלה פר מניה.

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם (בראשית ב א), ויכלו
 בצדיק אתכלילן כל אברין וכל ספירן, כל
 אברין דאינון פקודין דעשה, דביה אשר קדשנו
 במצותיו וצונו למעבד כל פקודין, דאיהו כ"ל
 כליל כלא ואיהו כלא ומניה תלוי כלא, עמודא
 דאיהו סביל שמיא וארעא עליה, וביה אתעבידו
 כלל ופרט וכלל, ובגין דא ויכלו כליל שמיא
 וארעא, שמים אש ומים ודא שמאלא וימינא,
 שמים עמודא דאמצעיתא כליל תרוייהו, הארץ

לשון הקודש

הספירות, כל האיברים שהם מצוות
 עשה, שבו אשר קדשנו במצותיו וצונו
 לעשות את כל המצוות, שכל כל
 הכל, והוא הכל, וממנו תלוי הכל,
 העמוד שנושא שמים וארץ עליו, ובו
 נעשו כלל ופרט וכלל, ומשום זה ויכלו,
 כליל שמים וארץ, שמים אש ומים, וזה
 שמאל וימין, שמים - העמוד האמצעי,
 כליל את שניהם, הארץ - השכינה

נעשה ז', שבע ברכות שיושר חתן וכלה,
 וכלולים בצדיק יום השביעי, שבו
 מתיחדים חתן וכלה, שהוא יאהדונה"י,
 והרי פרשנוהו פי כל בשמים ובארץ,
 ותרגום - שאהו בשמים ובארץ, והוא
 אות הברית, שאין יחוד לחתן וכלה חוץ
 ממנו.

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. ויכלו,
 בצדיק וכללים כל האיברים וכל

שְׂבִינְתָא תַתְּאָה, וְכָל צְבָאָם נְצַח וְהוּד דְּאִינוּן צְבָא
הַשְּׁמַיִם, בְּגִין דְּאִיהוּ כְּלִיל שְׁבַע סְפִירָן דְּשַׁבַּח דְּוּד
בְּהוּן לְקוּדְשָׁא פְּרִיךְ הוּא הָדָא הוּא, דְּכְתִיב (ד"ה א
כט יא) לָךְ יְהו"ה הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה וְגוֹמֵר, בְּגִין דָּא
אַתְקַרִי יוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּלָל שְׁבַע, וְסֻלְקוּן לְשַׁבְּעִין
דְּחֻשְׁבֹן תִּיבּוֹן דְּקֻדְוֹשׁ וְוִיכְלוּ.

וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי (בראשית ב ב), דָּא אִימָא
עֲלָאָה דְּאִיהִי אֱלֹהִים בְּתַר דְּכְלִיל בִּיה
שְׁבַע סְפִירָן, אַתְקַרִיאוּ עַל שְׁמִיָּה כְּלָחוּ שְׁפָתוֹת
שְׁבַע שְׁפָתוֹת, לְבַתַּר כְּלִיל בִּיה תְּלַת סְפִירָן עֲלָאִין
דְּכְלִיל בְּאִימָא עֲלָאָה, וְקָרָא לֹון שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי
שְׁבִיעִי עַל שְׁמִיָּה, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (שם) וַיְכַל
אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הָא חַד דְּכְלִיל בִּיה, וַיִּשְׁבּוֹת
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי דָּא תְּנִינָא, וַיְבָרַךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם
הַשְּׁבִיעִי הָא תְּלַת לְאַתְּפִלְאָא בְּעֶשֶׂר סְפִירָן, דְּלִית

לשון הקודש

הַעֲלִינָה שְׁהִיא אֱלֹהִים. אַחַר שְׁכַלְל בּו
שְׁבַע סְפִירוֹת, נִקְרָאוּ עַל שְׁמוֹ כָּל
הַשְּׁפָתוֹת שְׁבַע שְׁפָתוֹת, אַחַר כִּךָּ כּוֹלֵל
בּו שְׁלֹשׁ סְפִירוֹת עֲלִיּוֹנוֹת שְׁכַלּוֹלוֹת בְּאִם
הַעֲלִיּוֹנָה, וְקוֹרָא לְהֵם שְׁבִיעִי שְׁבִיעִי
שְׁבִיעִי עַל שְׁמוֹ. זֶהוּ שְׁכַתּוּב וַיְכַל אֱלֹהִים
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, הִנֵּה אַחַד שְׁכַלּוֹל בּו,
וַיִּשְׁבּוֹת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי - זֶה הַשְּׁנִי, וַיְבָרַךְ

הַתְּחַתּוּנָה, וְכָל צְבָאָם - נְצַח וְהוּד, שְׁהֵם
צְבָא הַשְּׁמַיִם, מִשּׁוּם שְׁהוּא כּוֹלֵל שְׁבַע
סְפִירוֹת שְׁדוּד שַׁבַּח בְּהֵם אֶת הַקּוּדְוֹשׁ
כְּרוּךְ הוּא. זֶהוּ שְׁכַתּוּב לָךְ יְהו"ה הַגְּדוּלָה
וְהַגְּבוּרָה וְגוֹמֵר. כְּגַלֵּל זֶה נִקְרָא יוֹם
הַשְּׁבִיעִי כְּלָל שְׁבַע, וְעוֹלָיִם לְשַׁבְּעִים שַׁל
חֻשְׁבֹן הַתְּבוֹת שַׁל קְדוּשׁ וְוִיכְלוּ.

וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, זֶה הָאִם

סְפִירָה דְלֹא אֶתְכַלִּילַת בְּעֶשֶׂר, כָּל חֲדָא בְּמִשְׁלָה
 דִּילָהּ, אֲבָל מִמְשָׁלָה דְצַדִּיק יוֹם הַשְּׁבִיעִי בֵּיה
 אֶתְקַרְיָאוּ כָּל סְפִירָן שְׁבִיעִיּוֹת, שְׁבַעִין תִּיבִין אֵינֻן
 בְּקִדּוּשׁ וַיִּכְלוּ, וַזְכוּר וְשָׁמּוֹר הָא שְׁבַעִין וַתִּרִין
 בְּחֻשְׁבֹן וַיִּכְלוּ.

וְשֶׁבֶת צְרִידָא לְתַקְנָא בֵּיה פְתוּרָא בְּאַרְבַּע רַגְלִין,
 כְּגִוּוֹנָא דְפְתוּרָא דְלַעִילָא דְאֶתְמַר בֵּיה
 (יחזקאל מא כב) זֶה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה, וְעָלָה
 אֶתְמַר (תהלים כג ה) תַּעֲרוֹךְ לִפְנֵי שְׁלַחַן, פְּתוּרָא
 דְקוּדְשָׁא בְרִידָא הוּא דָא שְׁכִינְתָא, אִיהִי מְסֻטָּרָא
 דְצַפּוֹן דְאִיהִי גְבוּרָה, וּבְגִין דָּא תַקִּינוּ מְאִרֵי
 מִתְנִיתִין שְׁלַחַן בְּצַפּוֹן, וְגַר דְדִלִיק לִימִינָא כְּגִוּוֹנָא
 דְלַעִילָא, דְאֶתְמַר בֵּיה מְנוּרָה בְּדָרוֹם, מְטָה
 בְּאַמְצַעִיתָא מְסֻטָּרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא.

לשון הקודש

אלה"ם את יום השביעי - הרי שלש, להפיל בעשר ספירות, שאין ספירה שלא נכללת בעשר, כל אחת בממשלתה, אבל ממשלת הצדיק היום השביעי, בו נקראו כל הספירות השביעיות, שבעים תבות הן בקדוש וויכלו, וזכור ושמור הרי שבעים ושתים בחשבון ויכלו.

ובשבת צריד לתקן שלחן עם ארבע

רגלים, כמו השלחן שלמעלה, שנאמר בו זה השלחן אשר לפני יהוה, ועליה נאמר תערוך לפני שלחן, שלחנו של הקדוש ברוך הוא זו השכינה, היא מצד הצפון שהוא גבורה, ומשום זה תקנו בעלי המשנה שלחן בצפון, וגר דולק לימין כמו שלמעלה, שנאמר בו מנורה בדרום, מטה באמצע מצד העמוד האמצעי.

תָּא חַזִּי שְׂכִינְתָא אֲתִקְרִיאַת פְּתוּרָא מְסֻטָּרָא
 דְּשָׂמְאֵלָא, וּמְנִרְתָּא מְסֻטָּרָא דִּימִינָא, וּמִטָּה
 מְמוּצְעַת מְסֻטָּרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, וּבְגִין דָּא
 זְוּנְגָא דִּילִיָּה בְּאַמְצְעִיתָא בֵּין צַפּוֹן לְדָרוּם, וְהָא
 אוּקְמוּהָ רַבָּנֵן כָּל הַנוֹתֵן מִטָּתוֹ בֵּין צַפּוֹן לְדָרוּם
 הַזֵּינִן לִיהַּ בָּנִים זְכָרִים וְכוּ', פְּתוּרָא אִיהִי סְמִיכָא
 עַל אַרְבָּעָה סְמִיכִין, דְּאִיהִי כְּנֻזְנָא דְנוּפָא דְסְמִיכִין
 לִיהַּ דְרוּעִין וְשׁוּקִין דְּאֵינוּן אַרְבַּע, וְצָרִיךְ שִׁית
 נְהַמִּין מֵהַאי סְטָרָא וְשִׁית נְהַמִּין מֵהַאי סְטָרָא. (ד')

(ד' ט' ע"ב)

וְרָזָא דְמַלְכָּה זַה הַשְּׁלַחַן אֲשֶׁר לְפָנֵי יְהוָה (יחזקאל
 מא כב), זַ"ה בְּחֻשְׁבּוֹן ו' ו', דְּאֵינוּן שִׁית פְּרָקִין
 דְּתֵרִין דְרוּעִין וְשִׁית פְּרָקִין דְּתֵרִין שׁוּקִין, דְּהָא
 שְׂכִינְתָא אֲתִעְבִּידַת נוּפָא לְמַלְכָּא בְּכָל תְּקוּנָא
 דִּילָהּ, וּבְאֵלִין תֵּרִין עֶשֶׂר פְּרָקִין דְּנוּקְבָא, וְתֵרִין

 לשון הקודש

והשוקים שהם ארבע, וצריך ששה
 לחמים מצד זה, וששה לחמים מצד זה.
 וסוד הדבר - זה השלחן אשר לפני
 יהוה, ז"ה בחשבון ו' ו', שהם ששה
 פרקים של שתי הזרועות וששה הפרקים
 של שתי השוקים, שהרי השכינה נעשית
 גוף למלך בכל תקונה, ובאלו שנים עשר
 הפרקים של הנקבה ושנים עשר הפרקים

בא וראה, שכינה נקראת שלחן מצד
 השמאל, והמנורה מצד הימין, ומטה
 ממצעת מצדו של העמוד האמצעי,
 ומשום זה זונגו באמצע בין צפון לדרום,
 והרי פרשה חכמים, כל הנותן מטתו
 בין צפון לדרום יהיו לו בנים זכרים וכו'.
 השלחן סמוך על ארבעה עמודים, שהוא
 כמו שהגוף שתומכים בו הזרועות

עֶשֶׂר פְּרָקִין דְּדִבְרֵי אֱלֹהִים, מִלְּאֲכִיָּא אֲמַרִי וְקָרָא זֶה אֵל
 זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ וְגוֹמַר, וְזֶה עִם קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא אַחַד, וְזֶה עִם שְׂכִינְתָּא אַחַד, וְכֹלֵא
 יְהוֹ"ה אֶחָד, מִיַּחַד תְּרַנְיֵיהוּ, וְלִקְבַל זֶה אֵל זֶה אָמַר
 דְּוַד עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע רְנָנוֹת, וְאֵינוֹן לְקַבַּל עֲשָׂרִין
 וְאַרְבַּע סְפָרֵי אוֹרֵייתָא.

זֶה אֵיהוּ לְקַבַּל אַרְבַּע אַנְפִּין לְכָל חֵיהָ לְתַלְתַּת
 חִיּוּן, זֶה תְּנִינָא לְקַבַּל אַרְבַּע גַּדְפִין לְכָל חִיּוּא
 לְתַלְתַּת חִיּוּן, וְדָא אֵיהוּ רְזָא דְמַלְחָה וְאַרְבַּעָה פְּנִים
 לְאַחַת וְאַרְבַּעָה בְּנַפְשִׁים לְאַחַת לָהֶם (יחזקאל א' ו'), וְדְכֻלְהוּ
 פְּרָחִין בְּפִתּוּרָא קָדָם יְהוֹ"ה בְּכַמְּהָ רְנָנוֹת, וְצָרִיךְ
 לְחַבְרָא לְהָאֵי פִתּוּרָא אוֹרֵייתָא דְאֵיהוּ קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהוּ מְאִרֵי מִתְּנִיתִין,
 שְׁנַיִם שְׂאוּכְלִין עַל שְׁלָחַן אֶחָד וְכוּ', וְאִם הוּא חַד
 אוֹרַח וְחַד בְּעַל חַבִּית, בְּעַל חַבִּית בּוֹצֵעַ וְאוֹרַח

לשון הקודש

לְשֵׁלֶשׁ חַיּוֹת, זֶה הַשְּׁנַי בְּגַנְדֵי אַרְבַּע
 בְּנַפְשִׁים לְכָל חֵיהָ לְשֵׁלֶשׁ חַיּוֹת, וְזֶהוּ סוּד
 הַדְּבָר - וְאַרְבַּעָה פְּנִים לְאַחַת וְאַרְבַּע
 בְּנַפְשִׁים לְאַחַת לָהֶם, שְׂבָלָם פּוֹרְחִים
 בְּשִׁלְחָן לְפָנֵי יְהוֹ"ה בְּכַמְּהָ רְנָנוֹת, וְצָרִיךְ
 לְחַבְרָא לְשִׁלְחָן הַזֶּה תּוֹרָה, שְׂהִיא הַקְּדוֹשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, וּמִשּׁוּם זֶה פְּרִשׁוּהוּ בְּעַלֵי
 הַמִּשְׁנָה, שְׁנַיִם שְׂאוּכְלִים עַל שְׁלָחַן אֶחָד

שֶׁל הַזְּכוֹר, הַמְּלֹאכִים אוֹמְרִים וְקָרָא זֶה
 אֵל זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ וְגוֹמַר.
 וְזֶה עִם הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אַחַד, וְזֶה
 עִם הַשְּׂכִינָה אַחַד, וְהַבֵּל יְהוֹ"ה אַחַד,
 מִיַּחַד אֵת שְׂנֵיהֶם, וּבְגַנְדֵי זֶה אֵל זֶה אָמַר
 דְּוַד עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע רְנָנוֹת, וְהֵם בְּגַנְדֵי
 עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע סְפָרֵי הַתּוֹרָה.
 זֶה הוּא בְּגַנְדֵי אַרְבַּעָה פְּנִים לְכָל חֵיהָ

מְבָרַךְ, בַּעַל הַבַּיִת בּוֹצֵעַ דָּא עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא
 לְעִילָא, וְאוֹרַח מְבָרַךְ דָּא צְדִיק דְאִתְמַר בֵּיהּ (משלי
 ד' יח) וְאוֹרַח צְדִיקִים כְּאוֹר נֶגְהָ וְגוֹמֵר, וְצְדִיק אִיהוּ
 בְּשַׁבַּת כְּאוֹרַח דְאִתִּי וְאֲזִיל בְּכָל שַׁבַּת וְשַׁבַּת.

שַׁבַּת שְׁכִינְתָא, בַּעַל הַבַּיִת דִּילָהּ עֲמוּדָא
 דְאִמְצָעִיתָא, וְאִיהוּ בּוֹצֵעַ וּפְרִים פְּרוּסָא
 דְנֶהֱמָא דְאִיהִי טַפָּה, וְיִהְיֶה לְאוֹרַח דְאִיהוּ צְדִיק
 וְעֵנִי, וְאוֹרַח מְבָרַךְ לְבַעַל הַבַּיִת בְּכָל מְכַל כָּל
 דְאֵינֹן תִּלְתָּ אֲבָהוֹן, בְּבִרְכּוֹן דְאִתְפְּרְכוּ אֵינֹן,
 דְבִרְכָאֵן עַל יְדֵי דְצְדִיק נְחִתִּין לְעֲמוּדָא
 דְאִמְצָעִיתָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (משלי י' ה) וּבְרָכוֹת
 לְרֹאשׁ צְדִיק, מֵאֵן רֹאשׁ צְדִיק דָּא עֲמוּדָא
 דְאִמְצָעִיתָא, תִּשַׁע בְּרָכָאֵן אֵינֹן מֵעִילָא לְתַתָּא
 מִכְּתָר עַד צְדִיק, וְתִשַׁע אֵינֹן מִתַּתָּא לְעִילָא

לשון הקודש

פְּרוּסָא לְחֵם שְׁהִיא טַפָּה, וְגוֹתֵן לְאוֹרַח
 שְׁהוּא צְדִיק וְעֵנִי, וְאוֹרַח מְבָרַךְ לְבַעַל
 הַבַּיִת בְּכָל מְכַל כָּל, שְׁהֵם שְׁלֹשֶׁת
 הָאֲבוֹת, בְּפְרָכוֹת שְׁהֵם הִתְפְּרְכוּ,
 שְׁהַבְּרָכוֹת עַל יְדֵי הַצְדִיק יוֹרְדוֹת לְעֲמוּד
 הָאִמְצָעִי. זְהוּ שְׁכָתוּב וּבְרָכוֹת לְרֹאשׁ
 צְדִיק. מִי זְה רֹאשׁ הַצְדִיק? זְה הָעֲמוּד
 הָאִמְצָעִי. תִּשַׁע בְּרָכוֹת הֵן מִמְעָלָה
 לְמַטָּה, מִכְּתָר עַד צְדִיק, וְתִשַׁע הֵן מִמַּטָּה

וְכוּי, וְאֵם הוּא אֶחָד אוֹרַח וְאֶחָד בַּעַל
 הַבַּיִת, בַּעַל הַבַּיִת בּוֹצֵעַ וְאוֹרַח מְבָרַךְ.
 בַּעַל הַבַּיִת בּוֹצֵעַ זְה הָעֲמוּד הָאִמְצָעִי
 לְמַעְלָה, וְאוֹרַח מְבָרַךְ זְה הַצְדִיק, שְׁנֵאמַר
 כּוּ וְאוֹרַח צְדִיקִים כְּאוֹר נֶגְהָ וְגוֹמֵר,
 וְהַצְדִיק הוּא בְּשַׁבַּת כְּאוֹרַח שְׁבָא וְהוֹלֵךְ
 בְּכָל שַׁבַּת וְשַׁבַּת.

הַשַּׁבַּת שְׁכִינָה, בַּעַל הַבַּיִת שְׁלָה –
 הָעֲמוּד הָאִמְצָעִי, וְהוּא בּוֹצֵעַ וּפְרוּסָא

מצדיק עד בְּתַר עֲלָאָה, וְכִלְהוּ סְלִקִין ח"י, וְכִלְהוּ
כְּלִילָא מְנִיחָהוּ.

תְּפִלָּה לְמוֹשֶׁה תְּפִלָּה לְדָוִד, בֵּית הַכְּנֶסֶת אִיהוּ
כְּנוּסִיא דְכִלְהוּ בְּרַכָּאן, תְּפִלָּה אִיהִי בְּגִין
דְּאִיהוּ סוּם לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְאִיהִי אֶתְעִבִידת
טְפִלָּה לְרוּכְב, הָכִי אִוְקְמוּהוּ מְאִרִי מִתְּנִיתִין אִין
הָרוּכְב טְפִל לְסוּם אֶלָּא הַסוּם טְפִלָּה לְרוּכְב, אִית
טְפִל בְּט' וְאִית תְּפִל בַּת', כְּגוֹן הַיֹּאכֵל תְּפִל מְבִלִי
מֶלַח (אִיב ר' ו'), וְהֵאִי תְּפִלָּה הָכִי אִיהִי בַּת'.

וְאִיהִי כּוּם דִּינִין, דְּאִיתוּ יו"ן חוֹשְׁבֵן סו"ד מִן יְסוּד,
וְצָרִיךְ בִּיה עֲשָׂרָה דְבָרִים כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ
מְאִרִי מִתְּנִיתִין, וְאִינוּן כְּחֻשְׁבֵן י' מִן יְסוּד, וְאִינוּן
עֲטוּר וְעֲטוּף הֶדְחָה וְשְׂטִיפָה ח"י וּמְלָא, מְקַבְּלוּ
בְּתַרִי יְדוּי וְנוֹתְנוּ בְּיָמִין, וְיַהִיב עֵינָיו בִּיה, וּמְסִלְקוּ

לשון הקודש

אלא הסוּם טְפִלָּה לְרוּכְב. יֵשׁ טְפִל בְּט'
וְיֵשׁ תְּפִל בַּת', כְּמוֹ הַיֹּאכֵל תְּפִל מְבִלִי
מֶלַח! וְהַתְּפִלָּה הַזֹּאת כִּדְּהִי בַּת'.

וְהֵאִי כּוּם שֶׁל יו"ן, שֶׁהוּא יו"ן חֻשְׁבֵן
סו"ד מִן יְסוּד, וְצָרִיךְ בּוֹ עֲשָׂרָה דְבָרִים,
כְּמוֹ שֶׁבְּאַרוּהוּ בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָּה, וְהֵן
כְּחֻשְׁבֵן י' מִן יְסוּד, וְהֵם עֲטוּר וְעֲטוּף,
הֶדְחָה וְשְׂטִיפָה, ח"י וּמְלָא, מְקַבְּלוּ בְּשִׁתִּי

לְמַעְלָה, מְצַדִּיק עַד בְּתַר עֲלִיוּן, וְכִלְנִין
עוֹלוֹת לְשִׁמוּנָה עֲשָׂרָה, וְהַתְּפִלָּה כְּלוּלָה
מֵהֵם.

תְּפִלָּה לְמוֹשֶׁה, תְּפִלָּה לְדָוִד, בֵּית הַכְּנֶסֶת
הוּא כְּנוּסִיא שֶׁל כָּל הַבְּרַכּוֹת, הַתְּפִלָּה הִיא
מְשׁוּם שֶׁהוּא סוּם לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
וְהִיא נַעֲשִׂית טְפִלָּה לְרוּכְב, כִּדְּפִרְשׁוּהוּ
בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָּה, אִין הָרוּכְב טְפִל לְסוּם

מִן הַקְּרָקַע טַפַּח, וּמִשְׁגָּרִיהַ בְּמִתְנָה לְאַנְשֵׁי בֵּיתֶיהָ,
 עֲטוּר מִסְטָרָא דְעֵטְרָה דְּבְרִית מִלָּה, עֲטוּף עוֹטָה
 אֹר בְּשִׁלְמָה (תהלים קד ב), וְאִם הוּא עָנִי דְלִית בֵּיה
 אֶלָּא רְבִיעִית לֹג דְּאִיהִי שְׁעוּרָא דְאֵת ד', אֲתִמַּר
 (שם קב א) תְּפִלָּה לְעָנִי כִי יַעֲטוּף, הִדְחָה וּשְׁטִיפָה,
 הִדְחָה מִלְּגָאוֹ וּשְׁטִיפָה מִלְּבָר, וְרוּא דְמִלָּה וּמְהָרוּ
 וּקְדָשׁוּ (ויקרא טז יט).

קָם סָבָא תְּדָא מִבְּתַר טוּלָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן
 יוֹחָאי, וְאָמַר רַבִּי רַבִּי שְׁפִיר קְאָמַרְתָּ, אֲבָל
 הָאִי כּוּס צְרִיךְ לְסַלְקָא לִיה בְּדַרְגוּתֵי, עֲטוּר מִסְטָרָא
 דְעֵטְרָה דְאִיהִי כְּתָר עֲלִיוֹן עַל רִישָׁא דְצַדִּיק, עֲטוּף
 בְּגוֹן עוֹטָה אֹר בְּשִׁלְמָה, מֵאִי עוֹטָה דָּא י'
 דְאֲתַעֲטַף בְּאוּר וְאֲתַעֲבִיד אֹיּוּר, וְהָאִי דְאֲתַעֲטַף
 אִיהוּ חֲכָמָה, הִדְחָה וּשְׁטִיפָה דְאִיהוּ וּמְהָרוּ וּקְדָשׁוּ,

לשון הקודש

קָם וְזָנָה בְּמִין, וְנוֹתַן עֵינָיו בּוֹ, וּמְסַלְקוּ
 מִן הַקְּרָקַע טַפַּח, וּמִשְׁגָּרוּ בְּמִתְנָה לְאַנְשֵׁי
 בֵּיתוֹ, עֲטוּר מִצַּד שֶׁל עֵטְרָה שֶׁל בְּרִית
 מִלָּה, עֲטוּף, עֹטָה אֹר בְּשִׁלְמָה, וְאִם הוּא
 עָנִי שְׂאִין לוֹ אֶלָּא רְבִיעִית לֹג, שְׁהִיא
 הַשְּׁעוּרָא שֶׁל הָאוֹת ד', נְאֻמַּר תְּפִלָּה לְעָנִי
 כִּי יַעֲטוּף, הִדְחָה וּשְׁטִיפָה, הִדְחָה מִכְּפָנָיו
 וּשְׁטִיפָה מִבְּחוּץ, וְסוּד הַדְּבָר – וּמְהָרוּ
 וּקְדָשׁוּ.

קָם וְזָנָה בְּמִין, וְנוֹתַן עֵינָיו בּוֹ, וּמְסַלְקוּ
 מִן הַקְּרָקַע טַפַּח, וּמִשְׁגָּרוּ בְּמִתְנָה לְאַנְשֵׁי
 בֵּיתוֹ, עֲטוּר מִצַּד שֶׁל עֵטְרָה שֶׁל בְּרִית
 מִלָּה, עֲטוּף, עֹטָה אֹר בְּשִׁלְמָה, וְאִם הוּא
 עָנִי שְׂאִין לוֹ אֶלָּא רְבִיעִית לֹג, שְׁהִיא
 הַשְּׁעוּרָא שֶׁל הָאוֹת ד', נְאֻמַּר תְּפִלָּה לְעָנִי
 כִּי יַעֲטוּף, הִדְחָה וּשְׁטִיפָה, הִדְחָה מִכְּפָנָיו
 וּשְׁטִיפָה מִבְּחוּץ, וְסוּד הַדְּבָר – וּמְהָרוּ
 וּקְדָשׁוּ.

טַהָרָה מִסְטָרָא דְכַהֲנָא, דְאַתְמַר בְּכַהֲנָא טָבֵל וְעָלָה
 אֶתְדַפֵּי לְמִיכַל בְּתֵרוּמָה, וְקִדְשׁוֹ מִסְטָרָא דְשְׂמָאלָא,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב וְקִדְשֶׁתָּ אֶת הַלְוִיִּם, ח"י מִסְטָרָא
 דְצַדִּיק ח"י עֲלָמִין כְּלִיל ח"י בְּרַכָּאן דְעֲלוּתָא, וּמְלֵא
 מִסְטָרָא דְעַמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, וּמְקַבְּלוּ בְּשִׁתֵּי יָדָיו
 וְנוֹתְנוּ בְיָמִין, דָּא הָהוּא דְאַתְמַר בֵּיה (דברים לג ב)
 מִיָּמִינוּ אֵשׁ דַּת לָמוֹ, כִּי יִמְיָד פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל
 שָׂבִים, וְאִיהוּ יִמְיָד יְהו"ה (דף פה ע"א) נְאֻדְרִי בְּפִתָּה (שמות
 טו ו'), תִּרְיִן יָדִין אֵינוֹן ה"ה, חַד שְׂמָאלָא וְחַד יָמִינָא,
 וּבְגִין דָּא צָרִיד לְאַתְיִיחָא בְּחַמֶּשׁ אֶצְבָּעָאן, מְשׁוּם
 כּוּם יְשׁוּעוֹת אִשָּׁא (תהלים קיז יג), וְנוֹתֵן עֵינָיו בּוֹ, עַלִּייהוּ
 אֶתְמַר (שם קמה טו) עֵינֵי כָל אֱלֹהִים יִשְׁבְּרוּ, וְאֵינוֹן תִּרְיִ
 סְכִיבֵי קְשׁוּט דְאֵינוֹן י' י', דְאֵינוֹן פִּת עֵינָא יָמִינָא
 וּבֵת עֵינָא שְׂמָאלָא, וּבִינֵיהוּ ו' זְעִירָא זְעִיר אַנְפִּין,
 דְאִיהוּ שׁוֹקִיו עַמּוּדֵי שֵׁשׁ (שיר ה טו).

לשון הקודש

והוא ימינד יהו"ה נאדרי בפת, שתי ידיים
 הן ה"ה, אחת שמאל ואחת ימין, ומשום
 כך צריך להנתן בחמש אצבעות, משום
 כום ישועות אשא, ונותן עיניו בו, עליהם
 נאמר עיני כל אלוהים ישברו, והם שני
 עמודי אמת שהם י' י', שהם פת עין ימין
 ובת עין שמאל, וביניהם ו' קמטה, זעיר
 אנפין, שהוא שוקיו עמודי שש.

שנאמר בכחן טבל ועלה, נטהר לאכל
 בתרומה, וקדשו מצד השמאל. והו
 שפתוב וקדשת את הלוים, ח"י מצד של
 צדיק ח"י העולמים כולל שמונה עשרה
 ברכות של התפלה, ומלא מצד של
 העמוד האמצעי, ומקבלו בשתי ידיו
 ונותנו בימין, והו שנאמר בו מימינו אש
 דת למו, כי ימינד פשוטה לקבל שבים,

וּמִסְלָקוֹ מִן הַקְּרָקַע טַפַּח מִצְדָּא דִּי זַעֲרָא
 חֲכָמַת שְׁלֹמָה, וּמְשֹׁנְרוֹ בְּמִתְנָה לְאַנְשֵׁי
 בֵּיתוֹ דָּא אֵימָא עֲלָאָה, דְּאִתְמַר בָּהּ יִשְׁמַח מֹשֶׁה
 בְּמִתְנַת חֶלְקוֹ, וּבְגִלּוּתָא לִית לֵן אֱלָא אַרְבַּעָה, ח"י
 מ' לֹא ש' טִיפָּה ה' דְּדָחָה, וְסִימְנִידְ חַמְשָׁה, וְאַיְנוּן
 מִסְטָרָא דָּאֵת ה' דְּאִיהִי רְבִיעִית לְחַשְׁבָּנָא, וְאִיהִי
 דְּלִ"ת עֲנִיָּה, בְּגִין דְּאִסְתַּלַּק מִינָהּ ו' דְּאִיהוּ שִׁית
 דְּרִגִין, הַפּוֹס אִיהוּ פְּרֻזָּא דִּיאַהֲדוּנַה"י דְּאִיהוּ כ"ו
 ה"ם, פּוֹס בְּחַשְׁבָּנָא אֱלֹהִים.

תְּקוּנַת תְּמַנְיָא וְאַרְבַּעִין

בְּרֵאשִׁית תִּמְן תְּרִי תִּמְן שַׁבָּת, כְּגוּוֹנָא דָּא ב' רַאשִׁי"ת
 בְּרֵאשִׁי"ת בְּרֵאשִׁי"ת, וְאַיְנוּן תְּרִי שַׁבָּתוֹת,
 עֲלִיָּהּ אִתְמַר (שמות לא טז) וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת וְגוֹמַר, תְּרִין זְמַנִּין

לשון הקודש

שהוא שש הדרגות, הפוס הוא בסוד של
 יאהרונה"י, שהוא כ"ו ה"ם, פוס בְּחַשְׁבּוֹן
 אֱלֹהִים.

תְּקוּנַת שְׁמוֹנָה וְאַרְבַּעִים

בְּרֵאשִׁית, שְׁם תְּרִי, שְׁם שַׁבָּת, כְּמוֹ
 כֵּן ב' רַאשִׁי"ת בְּרֵאשִׁי"ת, וְהֵן שְׁתֵּי
 שַׁבָּתוֹת, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר וְשָׁמְרוּ בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת

וּמִסְלָק מִן הַקְּרָקַע טַפַּח מִצְדָּא שֶׁל י'
 קְטָנָה חֲכָמַת שְׁלֹמָה, וּמְשֹׁנְרוֹ בְּמִתְנָה
 לְאַנְשֵׁי בֵּיתוֹ, זֶה הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה, שְׁנַאֲמַר
 בָּהּ יִשְׁמַח מֹשֶׁה בְּמִתְנַת חֶלְקוֹ, וּבְגִלּוּת
 אֵין לְנוּ אֱלָא אַרְבַּעָה, ח"י מ' לֹא ש' טִיפָּה
 ה' דְּדָחָה, וְסִימְנִידְ חַמְשָׁה, וְהֵן מִצְדָּא שֶׁל
 הָאוֹת ה' שֶׁהִיא רְבִיעִית לְחַשְׁבּוֹן, וְהִיא
 דְּלִ"ת עֲנִיָּה, מִשּׁוּם שֶׁהִסְתַּלַּק מִמֶּנָּה ו'

אֲדַבִּיר הָבֵא שַׁבָּת, לְקַבֵּל שְׁבִינְתָא עֲלָאָה וְתַתָּאָה,
 לְדַרְתָּם מֵאֵי לְדַרְתָּם, אֵלָא זַפְּאָה אִיהוּ מָאן דְּעֵבִיד
 לִזְנוּ דִּירָה בְּשַׁבַּת בְּתַרֵּי בְּתֵי לְפָא, וְאַתְּפִנֵי מִתְּמָן
 יִצֵּר הָרַע דְּאִיהוּ חֲלוּל שַׁבָּת, בְּרִית עוֹלָם דָּא צַדִּיק,
 דְּשַׁרְיִין תְּרוּוּיָהּ עֲלֵיהּ, חַד לְאַמְלָאָה לִיהּ וְחַד
 לְאַתְּמִלְיָא מִינֵיהּ.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵינִין תְּרִין כְּלִיִּין נְצַח וְהוּד, בְּנֵי
 דְּיִשְׂרָאֵל סְבָא עֲמוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא, תְּלַת
 שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי אֵלִין תְּלַת אַבְהֹן, עֲנַג שַׁבָּת
 וְנָהָר יוֹצֵא מֵעַד לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּזֶן (בראשית ב י'),
 וְנָהָר, אֵית נָהָר וְאֵית נָהָר, אֵית נָהָר דְּאֶתְקָרִי נָהָר
 כְּלָנִין, וְאֵית נָהָר דְּאֶתְקָרִי גַחַל קְדוּמִים, עַדן עֲלָאָה
 עֲלֵיהּ אֶתְמַר (ישעיה סד ג) עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים
 זוֹלְתָּהּ, הָאֵי נָהָר אִיהוּ ו', דְּנָפִיק מֵעַדן עֲלָאָה

לשון הקודש

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל סְבָא - הַעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי,
 שְׁלֹשׁ שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי אֵלוּ שְׁלֹשֶׁת
 הָאֲבוֹת, עֲנַג שַׁבָּת וְנָהָר יוֹצֵא מֵעַדן
 לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּזֶן. וְנָהָר, יֵשׁ נָהָר וְיֵשׁ
 נָהָר, יֵשׁ נָהָר שְׁנַקְרָא נָהָר כְּלָנִין, וְיֵשׁ
 נָהָר שְׁנַקְרָא גַחַל קְדוּמִים, עַל הָעַדן
 הָעֲלִיִּין נֶאֱמַר עֵין לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים
 זוֹלְתָּהּ, הַנָּהָר הַזֶּה הוּא ו', שִׁיּוּצָא מִהָעַדן
 הָעֲלִיִּין שְׁהוּא א', וְעוֹבֵר בֵּין הָאֲבָא

וְגוֹמַר. פְּעָמִים הוֹבִיר בְּאֵן שַׁבָּת, כְּנֻד
 הַשְׁכִּינָה הָעֲלִיִּנָה וְהַתְּתוּנָה. לְדַרְתָּם,
 מַה זֶה לְדַרְתָּם? אֵלָא אֲשַׁרֵּי הוּא מִי
 שְׁעוּשָׁה אוֹתָם דִּירָה בְּשַׁבַּת בְּשַׁנֵּי בְּתֵי
 הַלֵּב, וּמִפְּנֵי מִשָּׁם יִצֵּר הָרַע שְׁהוּא חֲלוּל
 שַׁבָּת. בְּרִית עוֹלָם, זֶה צַדִּיק, שְׁשֻׁנֵיהֶם
 שׁוֹרִים עָלָיו, אַחַד לְמַלְאָת אוֹתוֹ וְאַחַד
 לְהַתְּמִלְיָא מִמֶּנּוּ.
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הֵם שְׁתֵּי כְּלִיִּות - נְצַח וְהוּד,

דַּאִיהוּ א', וְאַעֲבַר בֵּין אַפָּא וְאִימָא, וְאַזִּיל חֲמִשׁ
מֵאוֹת שָׁנָה, וּמֵטִי עַד צְדִיק שְׁבִיעִי, וּמִתַּמָּן אֲשַׁקֵּי
לְגַנְתָּא דַּאִיהִי שְׁכִינְתָּא תַּתְּאָה.

זַכָּאָה אִיהוּ מָאן דְּנָטִיר דִּירָה לְשַׁבַּת דַּאִיהוּ
לְבָא, דְּלֹא אֶתְקַרֵּיב תַּמָּן עֲצִיבוּ דְטַחֲלוּ,
וְכַעַם דְּמָרָה דַּאִיהוּ נוֹרָא דְגִיְהֵנָם, דְּעֵלָה אֶתְמַר
(שמות לה ג) לֹא תִבְעֲרוּ אִשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם
הַשַּׁבָּת, וְהָכִי הוּא וְדַאי דְכָל מָאן דְּכָעִים בְּאֵלוּ
אוֹקִיד נוֹרָא דְגִיְהֵנָם, אַרְבָּעִים מְלָאכּוֹת חָסֵר חֵד
אֵינּוֹן לְקַבַּל אַרְבָּעִים מְלַקְיוֹת חָסֵר חֵד בְּשַׁבַּת,
וְאֵינּוֹן עֵשְׂרָה דְלָקָה אָדָם וְעֵשְׂרָה לְחֹוָה וְעֵשְׂרָה
לְנַחֲשׁ וְתַשְׁעָה לְאַרְעָא, וּבְגִין דָּא אָמְרוּ מְאִרֵי
מִתְנִיתִין אֵין לֹקוּן בְּשַׁבַּת, דַּאֲלִין מְלָאכּוֹת אֵינּוֹן
חֲשִׁיבִין לְיִשְׂרָאֵל לְקַבַּל מְלַקְיוֹת.

לשון הקודש

שְׁכָל מִי שְׁכּוּעִים בְּאֵלוּ מְדַלִּיק אִשׁ שָׁל
הַגִּיְהֵנָם. אַרְבָּעִים מְלָאכּוֹת חָסֵר אַחַת,
הֵן בְּנִגְדַּ אַרְבָּעִים מְלַקְיוֹת חָסֵר אַחַת
בְּשַׁבַּת, וְהֵם עֵשְׂרָה שְׁלָקָה אָדָם, וְעֵשְׂרָה
לְחֹוָה, וְעֵשְׂרָה לְנַחֲשׁ, וְתַשְׁעָה לְאַרְמָה,
וְלִבְנֵי אָמְרוּ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה אֵין לֹקוּן
בְּשַׁבַּת, שְׂאֵלוּ הַמְּלָאכּוֹת הֵם נְחֻשְׁבוֹת
לְיִשְׂרָאֵל בְּנִגְדַּ מְלַקְיוֹת.

וְהָאִמָּא וְהוֹלֵךְ חֲמִשׁ מֵאוֹת שָׁנָה, וּמִנֵּיעַ
עַד צְדִיק שְׁבִיעִי, וּמִשָּׁם מִשְׁקָה אֶת הַגֵּן,
שְׁהִיא הַשְּׁכִינָה הַתַּתְּחֹנָה.
אֲשִׁרֵי הוּא מִי שְׁשׁוּמֵר דִּירָה לְשַׁבַּת,
שְׁהוּא הַלֵּב, שְׁלֹא מִתְקַרֵּב לְשָׁם עֲצִב
הַטַּחֲלוּ וְכַעַם הַמָּרָה שְׁהִיא אִשׁ הַגִּיְהֵנָם,
שְׁעֵלָה נְאָמֵר לֹא תִבְעֲרוּ אִשׁ בְּכָל
מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת, וְכֹךְ הוּא וְדַאי,

יִצְיָאוֹת הַשֶּׁבֶת שְׁתֵּים. אֵינוֹן עֲקִירָה וְהַנְּחָה,
 דְּעֵבִיד לֹזֵן בְּבֵת אַחַת, מָאן דְּאֶעְקֵר חֲפִיץ
 מֵאַתְרֵיהּ וְאַנְחָ לִיהּ לְבַר מֵאַתְרֵיהּ וּמְרֻשׁוֹתֶיהּ, כְּאֵלוֹ
 אֶעְקֵר אֵילָנָא דְחַיֵּי דְאִיהוּ אוֹת בְּרִית, וְאַנְחָ לִיהּ
 בְּרֻשׁוֹ נוֹכְרָאָה, מָאן דְּעֵבִיד דָּא גְרִים דְּאֶעְקֵר
 נְשַׁמְתִּיהּ מְרֻשׁוֹת דִּילָהּ, וְאַנְחָ לָהּ בְּרֻשׁוֹ אַחְרָא
 דְּאִיהוּ מָרָה וּמְחֹל, וְדָא גְרַם לְיִשְׂרָאֵל דְּאֶתְעֲקְרוּ
 מֵאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל, וְאַתְנַגְלִיאוּ בְּאַרְעָא נוֹכְרָאָה
 דְּאִיהוּ רְשׁוֹת חֲרָבִים, וְהֲכִי אִיהוּ מָאן דְּאֶעִיל אוֹת
 בְּרִית קֳדָשׁ דִּילִיהּ בְּרֻשׁוֹ נוֹכְרָאָה, שְׁבַתְאֵי אִיהוּ
 טְחֹל חַמְ"ה, אֶתְתָּא בִישָׂא מָרָה, שְׁבַתְאֵי עָלִיהּ
 אֶתְמַר (בראשית לו כד) וְתַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מִיָּם, מִיָּם אֵין
 בּוֹ אֲבָל נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְאִיהוּ רָעַב וְצַמְאוֹן
 וְקִינָה וְהֶסְפֵּד (דף פ"ה ע"ב) וְחֲשׂוּכָא וְקַבְלָא, וְאִיהוּ גְלוּתָא
 לְיִשְׂרָאֵל. וְצְרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְדַּ לָּהּ שְׁנׁוּי כְּבִלָּא

לשון הקודש

לְיִשְׂרָאֵל שְׁנַעְקְרוּ מֵאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל וְגָלוּ
 לְאַרְצֵי נְכַרְיָה, שְׁהִיא רְשׁוֹת חֲרָבִים, וְכַד
 הוּא מִי שְׁמַכְנִים אוֹת בְּרִית קֳדָשׁ שְׁלוֹ
 לְרְשׁוֹת נְכַרְיָה. שְׁבַתְאֵי הוּא טְחֹל
 חַמְ"ה, אֶשְׂהָ רָעָה מָרָה, עַל שְׁבַתְאֵי
 נְאָמַר וְתַבּוֹר רַק אֵין בּוֹ מִיָּם, מִיָּם אֵין בּוֹ
 אֲבָל נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רָעַב
 וְצַמְאוֹן וְקִינָה וְהֶסְפֵּד וְחֲשָׁכָה וְעַרְפָּל,

יִצְיָאוֹת הַשֶּׁבֶת שְׁתֵּים, הֵן עֲקִירָה
 וְהַנְּחָה, שְׁעוֹשָׂה אוֹתָם בְּבֵת אַחַת. מִי
 שְׁעוֹקֵר חֲפִיץ מִמְּקוֹמוֹ וּמְנִיחַ אוֹתוֹ מִחוּץ
 לְמְקוֹמוֹ וּמְרֻשׁוֹתוֹ, כְּאֵלוֹ עֲקֵר אֶת עֵץ
 הַחַיִּים, שְׁהוּא אוֹת בְּרִית, וְהַנִּיחַ אוֹתוֹ
 בְּרְשׁוֹת נְכַרְיָה, מִי שְׁעוֹשָׂה אֶת זֶה, גֹּרֵם
 שְׁעוֹקֵר נְשַׁמְתוֹ מְרֻשׁוֹתָהּ וּמְנִיחָהּ בְּרְשׁוֹת
 אַחְרָת, שְׁהִיא מָרָה וּמְחֹל, וְזֶה גְרַם

וְהָא אוֹקְמוּנָהּ, וְאִיהוּ דְבוּר דְחֹל דְאִיהוּ אָסוּר
 בְּשַׁבָּת, וְכִד לָא אֲשַׁבַּחְתּוּ אֶתְרָא לְשַׁרְיָא תַּמָּן, אִיְהִי
 בְּרַחַת, בְּגוּוּנָא דְשַׁפְחָה דְאֶבְרָהִם דְאֶתְמַר בָּהּ (בראשית
 טז ח) מִפְּנֵי שַׁרְי גְּבַרְתִּי אֲנִכִי בְרַחַת.

טַחֲוֹל עֲלָה אֶתְמַר (שמות ג ה) שֶׁל נְעֲלִיךְ מֵעַל
 רַגְלִיךְ, נַעַל מְטוּנָף דְטַפָּה סְרוּחָה, כִּי
 הַמָּקוּם אֲשֶׁר אֶתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קִדְשׁ הוּא,
 דָּא שַׁבָּת, וְעֲלִיָּה אֶמְרַת שְׂכִינְתָּא פְּשַׁטְתִּי אֶת
 כְּתָנְתִּי אִיכְכָּה אֶלְבָּשְׁנָה, רַחֲצֵתִי אֶת רַגְלֵי אִיכְכָּה
 אֶמְנַפֵּם (שיר ה ג), וּבְגִין דָּא צָרִיךְ פִּר נֵשׁ בְּשַׁבָּת
 לְשַׁנּוּי בְּלְבוּשֵׁין בְּשַׁרְגָּא בְּמַאֲכָלִין, וְצָרִיךְ לְמַהוּי
 מוֹסִיף מַחֲוֹל עַל הַקִּדְשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף מוֹסִיפִין לִיָּה
 נְפֶשׁ יִתְרָה בְּשַׁבָּת, וְכֹל הַגּוֹרַע גּוֹרַעִין לִיָּה תְּהִיָּא
 נְפֶשׁ יִתְרָה חַם וְשָׁלוֹם.

לשון הקודש

אֲשֶׁר אֶתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קִדְשׁ הוּא,
 זֶה שַׁבָּת, וְעָלָיו אוֹמְרַת הַשְּׂכִינָה פְּשַׁטְתִּי
 אֶת כְּתָנְתִּי אִיכְכָּה אֶלְבָּשְׁנָה, רַחֲצֵתִי אֶת
 רַגְלֵי אִיכְכָּה אֶמְנַפֵּם, וּמִשּׁוּם זֶה צָרִיךְ
 אָדָם בְּשַׁבָּת לְשַׁנּוֹת בְּלְבוּשֵׁים, בְּגַר
 וּבְמַאֲכָלִים, וְצָרִיךְ לְהִיּוֹת מוֹסִיף מַחֲל עַל
 הַקִּדְשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף, מוֹסִיפִים לוֹ נְפֶשׁ
 יִתְרָה בְּשַׁבָּת, וְכֹל הַגּוֹרַע, גּוֹרַעִים לוֹ
 אוֹתָהּ נְפֶשׁ יִתְרָה חַם וְשָׁלוֹם.

וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל
 לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנוּי בְּכָל, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, וְהוּא
 דְבוּר שֶׁל חַל שֶׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבָּת,
 וּכְשֶׁאִינְהּ מוֹצֵאת מָקוּם לְשֵׁרוֹת שָׁם, הִיא
 בּוֹרַחַת, כְּמוֹ הַשַּׁפְחָה שֶׁל אֶבְרָהִם
 שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ מִפְּנֵי שַׁרְי גְּבַרְתִּי אֲנִכִי
 בְרַחַת.

עַל הַטַּחֲוֹל נֶאֱמַר שֶׁל נְעֲלִיךְ מֵעַל רַגְלִיךְ,
 נַעַל מְטוּנָף שֶׁל טַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמָּקוּם

תקונא תשע וארבעין

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים. שְׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ
 מִי בָרָא אֱלֹהִים (ישעיה מ לו), מִי אֱלֹהִים, הוּא
 אֱלֹהִים, מִי בָרָא לְאֱלֹהִים, שְׂאוּ מְרוֹם עֵינֵיכֶם דָּא
 קְרִיאַת שְׁמֵי, רְאשֵׁי תִיבִין שְׁמַע דְּמִנְחֵדִין יִשְׂרָאֵל
 לְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא פְּעֻמִּים, וְתִשְׁבְּחוּ תַמְן מִי
 דְּאִיהוּ כְּלָלָא דְחַמְשִׁין אֲתוּנָן, וּבְמֵאֵי צְרִיךְ לִיחְדָּא
 לִיהּ בְּשַׁחְרִין, בְּתַהוּא דְאַתְמַר בֵּיהּ (חבוק ג י) רוֹם
 יְדִיהּ נְשָׂא, דְּאִיהוּ מְרוֹם, בְּגִין דְּאִיהוּ מְרוֹמִים
 יִשְׁכֹּן. וּרְאוּ דְתַמְן אוֹר, וְדָא אוֹר הַכְּכָבִים, דְּבַחֲזֵן
 שְׂכִינְתָא נְפַקַת הֵדָּא הוּא דְכְּתִיב (ישעיה מ כו) הַמוֹצֵיא
 בְּמִסְפָּר צְבָאָם, וּבְגִין דָּא קְרִיאַת שְׁמַע בְּלִילְיָא,
 בְּמָה דְּאוּקְמוּהָ מְאִירֵי מִתְנִיתִין בִּיצִיאַת הַכְּכָבִים,
 עָרְב וּבִקְר צְרִיכִין לִיחְדָּא לָהּ עִם מְלָכָא, בְּגִין
 דְּבְעָרְב הִיא בָּאָה עֲמִיהּ, וּבְבִקְר הִיא שָׂבָה לְגַבִּיהּ

לשון הקודש

תקוני תשעה וארבעים

בשחרית? באותו שנתאמר בו רום דיהו
 נשא, שהוא מרום, משום שהוא מרומים
 ישכן, וראו ששם או"ר, וזה אור
 הכוכבים, שבהם השכינה יוצאת. והו
 שפתוב המוציא במספר צבאם, ומשום
 זה קריאת שמע בלילה, כמו שבארוהו
 בעלי המשנה ביציאת הכוכבים, ערב
 ובקר צריכים ליחד אותה עם המלך,

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים. שְׂאוּ מְרוֹם
 עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהִים, מִי אֱלֹהִים –
 הוּא אֱלֹהִים, מִי בָרָא לְאֱלֹהִים. שְׂאוּ מְרוֹם
 עֵינֵיכֶם – זו קריאת שמע, ראשי תבות
 שְׁמַע שְׁמִיחֵדִים יִשְׂרָאֵל אֵת הַקּוּדֹשׁ בְּרוּךְ
 הוּא פְּעֻמִּים, וְתַמְצָאוּ שֵׁם מִי שְׂהוּא כְּלָל
 שֶׁל חַמְשִׁים אוֹתִיות. וּבְמָה צְרִיךְ לִיחְדוּ

(אסתר ב' יד), וְדָא עָרַב דְּיַצְחָק וּבִקְר דְּאַבְרָהָם, דְּתַמָּן
בְּעֵלָה בִּינֵייהוּ יִשְׂרָאֵל.

וְעוֹד הַמוֹצֵיא, דָּא הַמוֹצֵיא לְחָם מִן הָאָרֶץ,
בְּגִינָה אֲתָמַר ^(ישעיה לג טז) לַחֲמוּ נִתָּן וְכוּ', וְעוֹד

הַמוֹצֵיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם, אֲלִין רַמ"ח תִּיבִין דְּקָרִיאַת
שְׁמַע, לְכֻלָּם בְּשֵׁם יִקְרָא, הֲדָא הוּא דְכָתִיב ^{(בראשית}

^{ב' כ)} וַיִּקְרָא הָאָדָם שִׁמּוֹת וְגוֹמֵר, דָּא הַהוּא דְאֲתָמַר
בֵּיה ^(ישעיה מד יג) כְּתַפְאֲרַת אָדָם לְשַׁבַּת בָּיִת, דְּקָרָא

שְׁמָהּן לְכָל חַיּוֹת הַקּוֹדֶשׁ וּלְכָל שְׂרָפִים וְאוֹפְנִים
וְצָבָא דְלַעִילָא, לְכָל חַד קָרָא לִיה בְּשֵׁם יְדִיעַ

וּבְדִרְגָא יְדִיעָא, לְאַשְׁתְּמוּדַע לְכָל חַד מֵאֲתַר
דְּאֲתַנְטִיל, בְּגוֹוֵנִי דְנַחְלֵי יַמָּא דְאֲתַחֲזְרוּ לְאֲתַר

דְּאֲתַנְטִילוּ בְּשְׁלִיחוֹתָא, הֲדָא הוּא דְכָתִיב ^{(קהלת א}
^{ט)} כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם וְגוֹמֵר, אֶל מְקוֹם

לשון הקודש

שְׁכַתוּב וַיִּקְרָא הָאָדָם שִׁמּוֹת וְגוֹמֵר, זֶה
אוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּוּ כְּתַפְאֲרַת אָדָם לְשַׁבַּת
בָּיִת, שְׁקָרָא שִׁמּוֹת לְכָל חַיּוֹת הַקּוֹדֶשׁ
וּלְכָל הַשְּׂרָפִים וְהַאוֹפְנִים וְהַצְּבָא
שְׁלַמְעֵלָה, לְכָל אֶחָד קָרָא לוֹ בְּשֵׁם יְדִיעַ
וּבְדִרְגָה יְדִיעָה, לְהוֹדִיעַ לְכָל אֶחָד מִמְּקוֹם
שְׁנַטְל, כְּמוֹ שְׁנַחְלֵי הַיָּם שְׁחוֹזְרִים לְמְקוֹם
שְׁנַנְטְלוּ בְּשְׁלִיחוֹת. זֶהוּ שְׁכַתוּב כָּל
הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם וְגוֹמֵר, אֶל מְקוֹם

מְשׁוּם שְׁכַעֲרַב הִיא בָּאָה עִמּוֹ וּבְבִקְר
הִיא שָׁבָה אֵלָיו, וְזֶה הָעָרַב שֶׁל יַצְחָק
וּבִקְר שֶׁל אַבְרָהָם, שְׁשֵׁם בְּעֵלָה בֵּין
יִשְׂרָאֵל.

וְעוֹד הַמוֹצֵיא, זֶה הַמוֹצֵיא לְחָם מִן
הָאָרֶץ, בְּשִׁבְלָה נֹאמַר לַחֲמוּ נִתָּן וְכוּ'.
וְעוֹד הַמוֹצֵיא בְּמִסְפָּר צְבָאָם, אֵלּוּ
מֵאֲתַיִם אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֵה תְבוֹת שֶׁל
קָרִיאַת שְׁמַע, לְכֻלָּם בְּשֵׁם יִקְרָא. זֶהוּ

שְׁהִנְחָלִים הוֹלְכִים שָׁם הֵם שָׁבִים לְלַבְתָּ, מֵאַתֶּר
דְּאִזְלִין תַּמָּן חֲזָרִין בְּשְׁלִיחוֹתָא.

מְרוּב אֹנִים (ישעיה מ כו) דָּא כְּתָר עֲלָאָה, וְאַמִּיץ כַּח
דָּא חֲכָמָה, מְאִי כַח דִּילִיה אִימָא עֲלָאָה,
אִישׁ לֹא נַעְדָּר אִיהוּ כְּלָלָא דְתַלְת סְפִירָן, מְאִי אִישׁ
יְהוּ"ה אִישׁ מְלַחְמָה יְהוּ"ה שְׁמוֹ (שמות טו ג). אִישׁ א'
כְּתָר עֲלָאָה י' חֲכָמָה ש' שְׂרָשָׂא דְאִילְנָא דְאִיהִי
אִימָא עֲלָאָה תְּשׁוּבָה וְדָאִי, וְעוּד מְרוּב אֹנִים דָּא
עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, אֹנִים דִּילִיה נֶצַח וְהוּד, וְאַמִּיץ
כַּח דָּא צְדִיק, אִישׁ לֹא נַעְדָּר יְהוּ"ה אִישׁ מְלַחְמָה,
וְהָא אֲתַמַּר.

קָם סָנָא כְּתָר טוּלָא דְרַבִּי שְׁמַעוֹן, וְאָמַר רַבִּי
רַבִּי, הֵאִי קָרָא הָכִי שְׁמַעְנָא לִיה, שְׂאוּ מְרוּם
עֵינֵיכֶם, שְׂאוּ כְּמוֹ שְׂאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ (תהלים קלד ב). וְדָא

לשון הקודש

חֲכָמָה, שׁי שְׂרָשׁ הָאִילָן, שְׁחָם הָאֵם
הַעֲלִינָה תְּשׁוּבָה וְדָאִי. וְעוּד, מְרוּב אֹנִים
– זֶה הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, הָאֹנִים שְׁלוֹ נֶצַח
וְהוּד, וְאַמִּיץ כַּח – זֶה צְדִיק, אִישׁ לֹא
נַעְדָּר – יְהוּ"ה אִישׁ מְלַחְמָה, וְהָרִי
נִתְבָּאָר.

קָם הֲזָקָן מֵאַחַר צִלוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁמַעוֹן,
וְאָמַר: רַבִּי רַבִּי, כִּדְ שְׁמַעְתִּי אֶת הַפְּסוּק

שְׁהִנְחָלִים הוֹלְכִים שָׁם הֵם שָׁבִים לְלַבְתָּ.
מִמְקוֹם שְׁהוֹלְכִים, לְשָׁם חֲזָרִים
בְּשְׁלִיחוֹת.

מְרוּב אֹנִים – זֶה כְּתָר עֲלִיזוֹן, וְאַמִּיץ כַּח
– זֶה חֲכָמָה, מֵהוּ כַחוּ? הָאֵם הַעֲלִינָה,
אִישׁ לֹא נַעְדָּר – זֶהוּ כְּלָל שֶׁל שְׁלֹשׁ
סְפִירוֹת. מֵה זֶה אִישׁ, יְהוּ"ה אִישׁ מְלַחְמָה
יְהוּ"ה שְׁמוֹ? אִישׁ – א' כְּתָר עֲלִיזוֹן, י'

קדש ישראל ליהו"ה ראשית (ירמיה ב ג), מרום דיליה
 פתר עלאה, מי אימא עלאה דברא עלאמא באלה,
 מאן אלה, אלה ראשי בית אבותם (שמות ו יד), ואינון
 תלת אבתן, המוציא במספר צבאם (ישעיה מ כו) אליון
 צבא השמים דאינון נצח וְהוֹד, מאי מספר דלהון,
 אלא מספר וְחֶשְׁבוֹן דכלא דא שְׁכִינְתָא עלאה,
 לְכֻלָּם בְּשֵׁם יְקָרָא (שם) דא שְׁכִינְתָא תְּתָא, דאתמר
 לְמוֹשֶׁה בְּגִינָה (שמות לג יז) וְאֲדַעְךָ (דף 19 ע"א) בְּשֵׁם, מְרוֹב
 אוֹנִים (ישעיה מ כו), הֵהוּא דאתמר ביה (בראשית מח טז) וַיִּדְגּוּ
 לְרוֹב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ וְדָא צַדִּיק, וְאִיהוּ אַמִּיץ פֶּתַח
 אִישׁ צַדִּיק, פֶּתַח דִּילִיָּה אִיהוּ פֶּתַח דְּעוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית,
 דאתמר בה (במדבר יד יז) וְעַתָּה יִגְדַּל נָא פֶּתַח אֲדֹנָי, לֹא
 נַעֲדָר מִשְׁכִּינְתָּא לְעֵלָם, וְהֵאֵי וְהֵאֵי כִּלְאָ קְשׁוּט,
 שְׁבַעִין אַנְפִּין לְאוֹרֵייתָא.

לשון הקודש

יקרא, זו השכינה התחתונה, שנאמר
 למשה בשבילה ואדעך בשם. מרב
 אונים, אותו שנאמר בו וידגו לרב בקרב
 הארץ, וזה צדיק, והוא אמיץ פתח, איש
 צדיק, הפתח שלו הוא הפתח של מעשה
 בראשית, שנאמר בו ועתה יגדל נא פתח
 אדוני, לא נעדר מהשכינה לעולם, וזה
 וזה הכל אמת, שבעים פנים לתורה.

הזה, שאו מרום עיניכם, שאו כמו שאו
 ידיכם קדש, וזה קדש ישראל ליהו"ה
 ראשית, המרום שלו פתר עליון. מי –
 האם העליונה שברא העולם באלה. מי
 הם אלה? אלה ראשי בית אבותם, והם
 שלשת האבות. המוציא במספר צבאם,
 אלו צבא השמים שהם נצח וְהוֹד, מה
 מספר שלהם? אלא מספר וְחֶשְׁבוֹן
 שבכל, זה השכינה העליונה. לְכֻלָּם בְּשֵׁם

אמר ליה סבא סבא, מרוב אונים ואמיין כח
 תפן אדם קדמא, תפן אברהם יצחק
 ויעקב, תפן משה ואהרן, תפן דוד ושלמה, ותריין
 עשר שבטין, וכל נשמתין דשתין רבוא דישראל,
 ודכל דרין עלאין ותתאין, דאתמר בהון (דברים כט יד)
 כי את אשר ישנו פה עמנו עומד היום וגומר,
 בלהו תפן, איש לא נעדר לא חסר מנייהו חד
 מהשבנא, פנונא דצבא השמים.

ועוד מרוב אונים דא כהנא, דאתמר ביה כהן
 און, ואמיין כח דא אלהים דאיהי אימא
 עלאה, דאתלבשת בגבורה וברא עלמא במדת
 הדין, ובגין דא איהו גבור אמין כח, איש לא
 נעדר דא יעקב, דאתמר ביה (בראשית כה כז) ויעקב איש
 תם, מה דאתמר בתלת אלין, אתמר בתלת עלאין,

לשון הקודש

השמים

ועוד מרב אונים - זה הכהן, שנאמר בו
 כהן און, ואמיין כח - זה אלהים, שהיא
 האם העליונה שמתלבשת בגבורה,
 וברא העולם במדת הדין, ומשום כך
 הוא גבור אמין כח. איש לא נעדר - זה
 יעקב, שנאמר בו ויעקב איש תם. מה
 שנאמר בשלש אלה, נאמר בשלש
 העליונים ונאמר בשלש התחתונים,

אמר לו: זקן זקן, מרב אונים ואמיין כח,
 שם אדם הראשון, שם אברהם יצחק
 ויעקב, שם משה ואהרן, שם דוד ושלמה
 ושנים עשר שבטים, וכל הנשמות של
 ששים רבוא של ישראל ושל כל הדורות
 העליונים והתחתונים, שנאמר בהם כי
 את אשר ישנו פה עמנו עומד היום
 וגומר, כלם שם, איש לא נעדר, לא חסר
 מהם אחד מהחשבון, כמו צבא

וְאֶתְמַר בְּתֵלֶת תַּתְּאִין, מִסְפָּר דְּכִלְהוּ שְׂכִינְתָא אִיהִי
מִסְפָּר הַיָּמִים.

תְּקוּנַת חֲמִשִּׁין

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים, פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר,
שְׂאוּ מָרוֹם עֵינֵיכֶם וּרְאוּ מִי בָרָא אֱלֹהָ
(בראשית כה כז), רֵאשִׁי תִיבִין שְׂאוּ מָרוֹם עֵינֵיכֶם שְׁחֵרִית
מִנְחָה עֲרֵבִית, תֵּלֶת צְלוֹתִין, עֲלִייהוּ אֶתְמַר (איוב לג
כט) הֵן כָּל אֱלֹהָ יִפְעַל אֱלֹהִים פְּעֻמֹּם שְׁלֹשׁ עִם גְּבַר,
בְּגִין דְּאִינוּן מְרַכְבָּה דְּתֵלֶת אֲבָהוּן, וְעֲלִייהוּ אֶתְמַר
(בראשית ב ד) אֱלֹהָ תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְּרָאָם,
אֱלֹהָ פְּסַל אֶת הָרֵאשׁוֹנִים, אֱלֹהָ וּדְאִי פְּסַל
לְקַדְמָאִין דְּאָמְרוּ (שמות לב ד) אֱלֹהָ אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל,
דְּאִינוּן תוֹלְדִין דִּתְהוּ, דְּאֶתְרַמְיֹז בְּרֵאשִׁי תִיבִין
ת'וֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ תְּהִי, וְאִינוּן חֲמִשׁ מִינִין

לשון הקודש

א"ל פְּעֻמֹּם שְׁלוֹשׁ עִם גְּבַר, מִשׁוּם שְׁחַם
הַמְרַכְבָּה שֶׁל שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, וְעֲלִייהֶם
נֹאמַר אֱלֹהָ תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
בְּהַבְּרָאָם, אֱלֹהָ פְּסַל אֶת הָרֵאשׁוֹנִים,
אֱלֹהָ וּדְאִי פְּסַל אֶת הָרֵאשׁוֹנִים שְׁאָמְרוּ
אֱלֹהָ אֱלֹהֵיךָ יִשְׂרָאֵל, שְׁחַם תוֹלְדוֹת שֶׁל
תְּהוּ, שְׁנַרְכְּזוּ בְּרֵאשִׁי תִבוֹת תוֹלְדוֹת
הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ תְּהִי, וְהֵם חֲמִשָּׁה מִינִים

הַמְסַפֵּר שֶׁל כָּלֵם, הַשְּׂכִינָה הִיא מִסְפָּר
הַיָּמִים.

תְּקוּנַת חֲמִשִּׁים

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים, פֶּתַח רַבִּי
שְׁמַעוֹן וְאָמַר: שְׂאוּ מָרוֹם עֵינֵיהֶם וּרְאוּ מִי
בָרָא אֱלֹהָ, רֵאשִׁי תִבוֹת שְׂאוּ מָרוֹם
עֵינֵיכֶם – שְׁחֵרִית מִנְחָה עֲרֵבִית, שְׁלֹשׁ
תְּפִלוֹת, עֲלִיהֶן נֹאמַר הֵן כָּל אֱלֹהָ יִפְעַל

דַּאֲתַמַּר בְּהוֹן בְּה' בְּרָאִים, וְאִינוּן עֲמַלְקִים גְּבוּרִים
נְפִילִים עֲנָקִים רְפָאִים, וּבְגִין דָּא מָרְחַת ה' בְּגִינֵיהוּ
בְּגִין דְּבְה' בְּרָאִים ה' דַּאֲבַרְהֵם, וְעֵלָה אֲתַמַּר (ישעיה
מה יח) לֹא תְהוּ בְּרָאָה לְמִיתָב בִּינֵיהוּ, לְשַׁבַּת יִצְרָה
לְמַעַבְד יִשׁוּבָא מִנֵּיהוּ.

וּבְגִין הַאי ה', אֵלָה דַּאִינוּן תְּלַת אַבְהָן תְּקִינוּ
תְּלַת צְלוֹתִין, לְנַחְתָּא בְּהוֹן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, לְסַלְקָא לְשַׁבְּיַתָּא בְּהוֹן דַּאִיהִי ה' זַעֲרָא,
דְּעַמּוּדָא דַּאֲמַצְעִיתָא אִיהוּ גּוּפָא, וְתַרִּין דְּרוּעִין
דִּילִיָּה יְמִינָא וּשְׂמָאלָא, דְּבְהוֹן אַחִיד בְּה', וְעַל
גּוּפָא אֲסַתְּלַקְתָּ, וּמָאן סָלִיק לָהּ עַל גּוּפָא מ"י
אִיפָא עֲלָאָה, מִי בְּרָא אֵלָה, וְכַד סָלְקַת סָלְקוּן
עֲמָה פֶּל צַנָּא דְלַעֲיָלָא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שם מ
כו) הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר צַנָּאִים, וְכַל יִשְׂרָאֵל דַּאִינוּן
שְׁתֵּין רַבּוּא מְתִיחְסִין בְּצַנָּא דְלַעֲיָלָא, לְכֻלָּם בְּשֵׁם

לשון הקודש

את הקדוש ברוך הוא ולהעלות בהם את
השכינה שהיא ה' קמנה, שעמוד
האמצעי הוא הגוף, ושתי זרועותיו זמין
ושמאל, שבהם אוחזו בה, ועל הגוף היא
עולה, ומי מעלה אותה על הגוף? מ"י,
האם העליונה, מי ברא אלה, וכשעולה,
עולים עמה כל הצבא שלמעלה. זהו
שכתוב המוציא במספר צבאם, וכל

שנאמר בהם בה' בראם, והם עמלקים,
גבורים, נפילים, ענקים, רפאים, ומשום
כך מרחת ה' בשבילם, משום שבה'
בראם, ה' של אברהם, ועליה נאמר לא
תהו בראה, לשבת ביניהם, לשבת
יצרה, לעשות מהם ישוב.

ובמשום הה' הו, אלה, שהם שלשת
אבות, תקנו שלש תפלות, להוריד בהם

יִקְרָא, בְּלִהוּ אֶתְקַרְיָאוּ עַל שֵׁם צְבָא דְלְעִילָא, אִישׁ
לֹא נַעֲדָר מִחוּשְׁבָּנָא.

וְשִׁכְיִנְתָּא בְּגִלוּתָא בְּזִמְנָא דְאִיהוּ מְרַחֵקָא בְּעָלָה
מִינָהּ, לְזִמְנִין אֶתְפְּרַנְסַת עַל יְדֵי
שְׁלִיחַ, לְזִמְנִין עַל יְדֵי אֲבָהּוֹן, לְזִמְנִין עַל יְדֵי אִימָא,
לְזִמְנִין עַל יְדֵי אֲבָא, לְזִמְנִין עַל יְדֵי בְּנִין, לְזִמְנִין
עַל יְדֵי דְצַדִּיק, וְכֹלָא יְהִיב בְּעָלָה דְאִיהוּ ו', אִיהוּ
בֵּין אֲבָא וְאִימָא בֵּין י"ה, וְכֹד אִיהוּ בֵּין אֲבָא וְאִימָא,
נְחִית לָהּ פְּרַנְסָהָא עַל יְדֵי אֲבָא וְאִימָא, וְכֹד נְחִית
בֵּין תְּרִין דְרוּעִין דְאִית בְּהוֹן שְׁתֵּי פְּרַקוֹן, נְחִית לָהּ
פְּרַנְסָה בְּתִרִין דְרוּעִין, וְכֹד נְחִית בְּנוּפָא דְאִיהוּ
יַעֲקֹב, נְחִית לָהּ מְזוּנָא עַל יְדֵיהּ, וְכֹד נְחִית בְּתִרִין
שׁוֹקִין דְאִינוֹן (שִׁיר ה' טו) שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ דְאִית בְּהוֹן
ו' פְּרַקוֹן, נְחִית לָהּ מְזוּנָא עַל יְדֵיהּ, וְכֹד נְחִית

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

וְהַכֵּל נֹתֵן בְּעָלָה שְׁהוּא ו', הוּא בֵּין אֲבָא
וְאִמָּא בֵּין י"ה, וְכִשְׁהוּא בֵּין הָאֵב וְהָאֵם,
הוּא מוֹרִיד לָהּ פְּרַנְסָתָהּ עַל יְדֵי הָאֵב
וְהָאֵם, וְכִשְׁיִוֵּרֵד בֵּין שְׁתֵּי הַזְרוּעוֹת שְׁנֵי
בְּהֵם שֵׁשׁ פְּרַקִּים, מוֹרִיד לָהּ פְּרַנְסָה
בְּשְׁתֵּי זְרוּעוֹת, וְכִשְׁמוֹרִיד בְּגוּף שְׁהוּא
יַעֲקֹב, מוֹרִיד לָהּ מְזוּן עַל יְדֵי, וְכִשְׁמוֹרִיד
בְּשְׁתֵּי הַשׁוֹקִים, שְׁהֵם שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ,
שְׁנֵי בְּהֵם שֵׁשׁ פְּרַקִּים, מוֹרִיד לָהּ מְזוּן

יִשְׂרָאֵל, שְׁהֵם שְׁנֵים רַבּוּא, מִתְיַחֲסִים
בְּצְבָא שְׁלִמְעָלָה, לְכֹלָם בְּשֵׁם יִקְרָא, כֹּלָם
נִקְרְאוּ עַל שֵׁם הַצְּבָא שְׁלִמְעָלָה, אִישׁ לֹא
נַעֲדָר מִהַחֲשָׁבוֹן.

וְהַשְׁכִּינָה בְּגִלוּת, בְּזִמְנֵי שְׁמֵרְחֵקָא בְּעָלָה
מִמִּנָּהּ, לְפַעְמִים מִתְפְּרַנְסַת עַל יְדֵי שְׁלִיחַ,
לְפַעְמִים עַל יְדֵי הָאֲבוֹת, לְפַעְמִים עַל יְדֵי
הָאִמָּא, לְפַעְמִים עַל יְדֵי הָאֲבָא, לְפַעְמִים
עַל יְדֵי הַבְּנִים, לְפַעְמִים עַל יְדֵי הַצַּדִּיק,

בְּצַדִּיק נְחִית לָהּ מְזוּנָא עַל יְדֵיהּ, וְכַד נְחִית בָּהּ (דף 19 ע"ב) דְּאִתְחַבַּר ו' בָּהּ, לָא צָרִיךְ לְנַחְתָּא מְזוּנָא לָהּ עַל יְדֵי שְׁלִיחָא בְּעֵלְמָא, אֲלֵא עַל יְדֵיהּ, וְכַד נְפִיק בָּהּ, אִסְתַּלַּק עַד אֵין סוּף דְּאִיהוּ א', מְזוּנָא דִּילָהּ לֹא בְּזִכּוּתָא תְּלִיא מְלֵתָא, וְלֹא בְּחַיִּים דְּאֵינון אַפָּא וְאִפָּא, וְלֹא בְּבָנֵי דְּאֵינון נְצַח וְהוּד, אֲלֵא בְּמִזְלָא תְּלִיא מְלֵתָא, וְכַד נְחִיתת מֵאַתְרָהּא וְנְחִיתת קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְדִיירָא עֲמָה, אִתְמַר בֵּיהּ וּבְכַנְהָא אֵין מְזַל לְיִשְׂרָאֵל, אֲלֵא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רַכִּיב עַל בְּרוּ"ב דְּאִיהוּ מִטְטְרוּ"ן וְאִיהוּ בְּרוּ"ד, וּמִתְפְּרַנְסַת עַל יְדֵיהּ, דְּאִיהוּ עֶבֶד עוֹלָם עֶבֶד דִּילָהּ, וּבְהָהוּא זְמַנָּא אִיחֵי אִתְפְּרַנְסַת עַל יְדֵי שְׁלִיחָהּ, וְכַל דָּא כְּפֻסָּם עוֹבְדֵיהוֹן דְּיִשְׂרָאֵל הָכִי אִתְפְּרַנְסַת.

לשון הקודש

מִמְקוּמָהּ וַיִּנְרַד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְדוֹר עֲמָה, נֶאֱמַר בָּהּ וְעַל בְּנֵיהּ, אֵין מְזַל לְיִשְׂרָאֵל, אֲלֵא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רֹכֵב עַל בְּרוּ"ב, שְׁהוּא מִטְטְרוּ"ן, וְהוּא בְּרוּ"ד, וּמִתְפְּרַנְסַת עַל יְדוֹ, שְׁהוּא עֶבֶד עוֹלָם, עֶבֶד שְׁלֵהּ, וּבְאוֹתוֹ זְמַן הִיא מִתְפְּרַנְסַת עַל יְדֵי שְׁלִיחָהּ, וְכַל זֶה כְּפִי מַעֲשֵׂיהֶם שָׁל יִשְׂרָאֵל כִּךָּ מִתְפְּרַנְסַת.

עַל יְדָם, וּבְשִׁמּוּרִיד לָהּ בְּצַדִּיק, מוֹרִיד לָהּ מְזוּן עַל יְדוֹ, וּבְשִׁמּוּרִיד בָּהּ, כְּשִׁמְתַחְבַּר ו' בָּהּ, לֹא צָרִיךְ לְהוֹרִיד לָהּ מְזוּן עַל יְדֵי שְׁלִיחָהּ בְּעוֹלָם אֲלֵא עַל יְדוֹ, וּבְשִׁינְעָא בָּהּ, מִתְעַלָּה עַד אֵין סוּף שְׁהוּא א'. מְזוּנָה לֹא בְּזִכּוּת הַדְּבַר תְּלוּי, וְלֹא בְּחַיִּים שְׁהֶם הָאֵב וְהָאֵם, וְלֹא בְּבָנִים, שְׁהֶם נְצַח וְהוּד, אֲלֵא הַדְּבַר תְּלוּי בְּמִזְלָהּ, וּבְשִׁינְרַדַת

זכאה איהו מאן דסליק לה לאתרה, ולקודשא
ברוך הוא לאתריה, דאתמר ביה (ישעיה יט א)

(הנה יהו"ה רוכב על עב קל), הנה יהו"ה יוצא ממקומו (שם
כו כא), אמר ליה רבי אלעזר אבא, וכי יכול בר נש
לאחזרא לקודשא ברוך הוא לאתריה, אמר ליה
אין, כמה דאשכחנא בדרוד דאמר (תהלים קלב ד) אם
אתן שנת לעיני לעפעפי תנומה עד אמצא מקום
ליהו"ה וכו', בההוא זמנא דבר נש אחזר ליה
לאתריה, מה פתיב ביה ממקומו יפן ברחמיו
לעמו, ובמאי חזרין ליה לאתריה, אלא בשלימו
דתקונא דתקיננו בצלותא, ואזכח דבתר דאמר
ממקומו יפן ברחמיו לעמו, אמר המיחדים את
שמו ערב ובקר תמיד בכל יום אומרים פעמים,
ואינן ה"ה, דצריך לאחזרא י לגבי ה' דאיהו
מקום דלעילא, ולאחזרא ו' לגבי ה' דאיהו מקום

לשון הקודש

באותו זמן שאדם מחזיר אותו למקומו,
מה פתוב בו? ממקומו הוא יפן ברחמיו
לעמו, ובמה מחזירים אותו למקומו?
אלא בשלמות התקון שתקנו בתפלה,
ומוכיח, שאחר שאמר ממקומו יפן
ברחמיו לעמו, אמר, המיחדים את שמו
ערב ובקר תמיד בכל יום אומרים
פעמים, והם ה"ה, שצריך להחזיר י' לה,

אשרי מי שמעלה אותה למקומה ואת
הקדוש ברוך הוא למקומו, שנאמר בו
(הנה יהו"ה רכב על עב קל) הנה יהו"ה יצא
ממקומו. אמר לו רבי אלעזר: אבא, וכי
יכול אדם להחזיר את הקדוש ברוך הוא
למקומו? אמר לו: בן, כמו שמצאנו בדרוד
שאמר, אם אתן שנת לעיני לעפעפי
תנומה עד אמצא מקום ליהו"ה כו'.

דְּלִתְתָּא, בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא אֹמֵי דְלֵא יַחְזִיר
 לָהּ דְּלַעִילָא, עַד דְּיַחְזִיר לָהּ דְּלִתְתָּא, וְרָזָא דְּמַלְחָה
 לֹא אָבֵא בְּעִיר וְגוֹמֵר (הושע יא ט) וְהָא אֹקְמוּתָּהּ.

תקונא חד וחמשיין

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ,
 מַאי אֶת, אֵלָּא הָכִי אֹקְמוּתָּהּ קְדָמָאִין,
 כָּל אֶתִּין לְרַבּוּיָא, וְדָא אֶת אֹרִייתָא כְּלִילָא מַא'
 וְעַד ת', דְּבָהּ אֶתְבְּרִיאוּ שְׁמַיָּא וְאָרְעָא, וְעוּד אֶת
 הַשָּׁמַיִם, שָׁמַיִם דָּא קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, הָדָא הוּא
 דְּכִתִּיב (מלכים א ה) וְאֶתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, וְאֶת בֵּית
 זִוְגִיָּה עֲמִיָּה, וְאֶת דָּא צְדִיק וּבֵית זִוְגִיָּה, הָאָרֶץ
 מַאֲנָא דְּכֻלְהוּ לְאַפְקָא בְּהּ זִרְעִין וְאַבִּין, וְרָזָא דְּמַלְחָה
 וְכָל שִׁיחַ הַשָּׂדֶה טָרָם יִהְיֶה בְּאָרֶץ וְגוֹמֵר (בראשית ב ה).

לשון הקודש

הקדמונים, כל האתים הם לרבויה, וא"ת
 הוּו התורה כלולה מא' עד ת', שְׁבָה
 נבְרָאוּ שְׁמַיִם וְאָרֶץ. ועוד את השָׁמַיִם,
 שְׁמַיִם זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, זֶהוּ שְׁכֵתוּב
 וְאֶתָּה תִּשְׁמַע הַשָּׁמַיִם, וְאֶת בֵּית זִוְגוּ עֲמוּ,
 וְאֶת - זֶה צְדִיק וּבֵית זִוְגוּ, הָאָרֶץ - הַכְּלִי
 שֶׁל כָּלֵם לְהוֹצִיא בְּהּ זִרְעִים וּפְרוֹת, וְסוּד
 הַדְּבָר - וְכָל שִׁיחַ הַשָּׂדֶה טָרָם יִהְיֶה
 בְּאָרֶץ וְגוֹמֵר.

שהוא המקום שלמעלה, ולהחזיר ו' לה',
 שהיא מקום שלמטה, משום שהקדוש
 בְּרוּךְ הוּא נִשְׁבַּע שְׁלֵא יַחְזִיר אֶת ה'
 שְׁלֵמַעֲלָה עַד שִׁיחְזִיר אֶת ה' שְׁלֵמַטָּה,
 וְסוּד הַדְּבָר - לֹא אָבֵא בְּעִיר וְגוֹמֵר, וְהָרִי
 פְּרִשׁוּקָהּ.

תקון אחד וחמשיים

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם
 וְאֶת הָאָרֶץ, מַה זֶה אֶת? אֵלָּא כְּדָּ פְּרִשׁוּקָהּ

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִי רִזָּא עֲלָאָה הָבָא, אָף עַל
 גַּב דְּכֻלָּא אֶתְבְּרִי וְאַתְּקַן בְּשִׁמְא דִּיהו"ה,
 דְּאִינוּן אֶת הַשָּׁמַיִם, וְרִזָּא דְּמִלְּה י"ה בְּשָׁמַיִם, ו"ה
 בְּאַרְצֵי, הָדָא הוּא דְּכִתְיִב (תהלים צו יא) י'שְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם
 וְתִגַּל הַ'אֲרֶץ, עִם כָּל דָּא דְּכֻלָּא אֶתְקַן בְּד' אֶתְוִוּ,
 לָא נַחִית נְבִיעוּ מְלַעֲיִלָא עַל זְרַעִין וְאִיבִין דְּאִינוּן
 שִׁית הַשָּׁדָה דְּאִיהוּ צְדִיק, וְעֵשֶׁב הַשָּׁדָה דְּאִיהוּ
 עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, וְלָמָּה בְּגִין דְּאָדָם אִין, דְּאִיהוּ
 יו"ד ה"א וא"ו ה"א לְעַבּוּד אֶת הָאֲדָמָה.

אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר אַבָּא, שִׁית מְנָא לֶן דְּאִיהוּ
 צְדִיק, אָמַר לִיה בְּרִי בִּיה תַּשְׁבַּח ח"י ש',
 אִיהוּ כְּלִיל תְּלַת עֲדָרֵי צֶאֱן, דְּאִינוּן שְׂרָשָׂא
 דְּאִילָנָא, וְדָא חֵי עֲלָמִין, דְּאִיהוּ אוֹת בַּעֲבָא דִּילִיה,
 צַבָּאוֹת אִיהוּ עֲמַהוּן, כְּלִיל תְּלַת דְּרַגְוִין לְקַבֵּל תְּלַת
 עֲנַפִּין דְּש'.

לשון הקודש

הַשָּׁדָה שֶׁהוּא הַעֲמוּד הָאִמְצָעִי, וְלָמָּה?
 מִשּׁוּם שֶׁאָדָם אִין, שֶׁהוּא יו"ד ה"א וא"ו
 ה"א, לְעַבֵּד אֶת הָאֲדָמָה.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: אַבָּא, הַשִּׁית, מִנֵּין
 לְנוּ שֶׁהוּא צְדִיק? אָמַר לוֹ: בְּגִין כּוּ תִמְצָא
 ח"י ש', הוּא כּוּלֵל שְׁלֹשָׁה עֲדָרֵי צֶאֱן,
 שֶׁהֵם שְׂרָשׁ הָאִילָן, וְזֶה ח"י הַעוֹלָמִים,
 שֶׁהוּא אוֹת בַּעֲבָא שְׁלוֹ, צַבָּאוֹת הוּא

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: בְּגִין סוּד עֲלִיוֹן יֵשׁ
 כָּאֵן, אָף עַל גַּב שֶׁהַכֵּל נִבְרָא וְנִתְקַן בְּשֵׁם
 שֶׁל יְהוּ"ה, שֶׁהֵם אֶת הַשָּׁמַיִם, וְסוּד הַדְּבָר
 – י"ה בְּשָׁמַיִם, ו"ה בְּאַרְצֵי. זֶהוּ שְׁכִתּוּב
 י'שְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הַ'אֲרֶץ. עִם כָּל זֶה
 שֶׁהַכֵּל נִתְקַן בְּאַרְבַּע אוֹתוֹת, אִין יוֹרְדַת
 נְבִיעָה מְלַמְעָלָה עַל הַזְּרַעִים וְהַפְּרוֹת
 שֶׁהֵם שִׁית הַשָּׁדָה שֶׁהוּא צְדִיק, וְעֵשֶׁב

וְהָא ש' דְּתַלְתַּת אַבְהָן אֵינּוּן, אֶלְא ש' עֲלָאָה עֲנַפִּי
 אֵילָנָא, ש' תַּתְּאָה שְׂרָשֵׁי אֵילָנָא, וּבְגִין דָּא
 וְכָל שִׁיחַ דָּא צְדִיק, וְכָל עֵשֶׁב ע"ב ש' דָּא יַעֲקֹב
 כְּלִיל תַּלְתַּת אַבְהָן, דְּאֵינּוּן עֲנַפִּי אֵילָנָא, וְסַלְקִין
 לְשַׁבְּעִין וְתַרְיַן שְׁמָחָן דְּוַיְסַע וַיָּבֵא וַיֵּט, דְּבַהֲאֵי שְׁמָא
 אֲתַבְּרִיאוּ עֵשֶׁבִין וְאֵילָנִין דְּאֵינּוּן נִשְׁמַתִּין דְּצְדִיקֵיָא,
 וְהָאֵי עֵשֶׁב עֲלִיָּה אֲתַמַּר (תהלים קד יד) וְעֵשֶׁב לַעֲבוֹדַת
 הָאָדָם לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ, לֶחֶם אֲבִירִים אֶכֶל
 אִישׁ (שם עח כו), וְאִיהוּ נַהֲמָא דְּאוּרִיתָא. (דף 19 ע"א)
 דְּאֲתַמַּר בֵּיה (קהלת ט ז) לֶךְ אֲכֹל בְּשִׂמְחָה לַחֲמֶךְ,
 וְאִיהוּ לַעֲבוֹדַת הָאָדָם, ה' דְּאָדָם דְּאֲתַמַּר בֵּיה
 הַמוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ, מֵאֵי לַעֲבוֹדַת הָאָדָם, לִית
 עֲבוֹדָה הַכָּא אֶלְא צְלוּתָא, דְּאִיהוּ פּוֹלְחָנָא
 דְּשְׂכִינְתָא, עֲבוֹדַת יְהו"ה וְדָאֵי, וְעֲלָה אֲתַמַּר (תהלים

לשון הקודש

עֲשָׂבִים וְאֵילָנוֹת שֶׁהֵם נִשְׁמֹת הַצְּדִיקִים,
 וְהָעֵשֶׁב הַזֶּה נֹאמַר עֲלוּי וְעֵשֶׁב לַעֲבוֹדַת
 הָאָדָם לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ, לֶחֶם
 אֲבִירִים אֶכֶל אִישׁ, וְהוּא לֶחֶם הַתּוֹרָה,
 שְׁנֹאמַר בּוֹ לֶךְ אֲכֹל בְּשִׂמְחָה לַחֲמֶךְ,
 וְהוּא לַעֲבוֹדַת הָאָדָם, ה' שֶׁל אָדָם
 שְׁנֹאמַר בֵּיה הַמוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ. מַה
 זֶה לַעֲבוֹדַת הָאָדָם? אֵין עֲבוֹדָה כַּאֲן אֶלְא
 תַּפְלָה, שֶׁהִיא עֲבוֹדַת הַשְּׂכִינְתָּה, עֲבוֹדַת

עֲמָהֶם, כּוֹלֵל שְׁלֹשׁ דְּרָגוֹת כְּנֶגֶד שְׁלֹשֶׁת
 הָעֲנָפִים שֶׁל ש'.
 וְחַרֵּי ש' שֶׁל שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת הֵם, אֶלְא
 ש' הָעֲלוּיָנָה – עֲנַפֵּי הָאֵילָן, ש' הַתַּחְתּוֹנָה
 – שְׂרָשֵׁי הָאֵילָן, וּמִשּׁוּם זֶה, וְכָל שִׁיחַ –
 זֶה צְדִיק, וְכָל עֵשֶׁב – ע"ב ש', זֶה יַעֲקֹב
 הַכּוֹלֵל שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, שֶׁהֵם עֲנַפֵּי
 הָאֵילָן, וְעוֹלִים לְשַׁבְּעִים וְשָׁנִים שְׁמֹת שֶׁל
 וַיְסַע וַיָּבֵא וַיֵּט, שְׁבַשֵּׁם הַזֶּה נִבְרָאוּ

קד כג) יֵצֵא אָדָם לְפַעֲלוֹ וְלַעֲבוֹדָתוֹ עֲדֵי עָרֵב, יֵצֵא
 אָדָם לְפַעֲלוֹ דָּא צְלוֹתָא דְשַׁחְרִית, וְלַעֲבוֹדָתוֹ עֲדֵי
 עָרֵב דָּא צְלוֹתָא דְמִנְחָה, דְאִתְמַר בָּהּ (בראשית כד סג)
 וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בְּשָׂדֵה לְפָנֹת עָרֵב.

תְּקוּנַת תְּרִין וְחֲמִשִּׁין

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֱלֹהִים. חֲמִשׁ אֲתוּוֹן
 בְּחֹשֶׁבֶן ה', א"ד מִן אֲדִנִי הָכִי סָלִיק
 לְחֲמִשׁ, וְרִזָּא דְמִלָּה וְאֵד יַעֲלָה מִן הָאָרֶץ וְהִשְׁקָה
 אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה (בראשית ב ו'), תָּא חֲזִי אֲתַעְרוּתָא
 צְרִיכָא מִתָּתָא לְעֵילָא, וְלִבְתַּר וְהִשְׁקָה אֶת כָּל פְּנֵי
 הָאֲדָמָה, וְהִשְׁקָה ו' אֵיהוּ שְׁקִינֵי מֵעֵילָא לְתַתָּא,
 דְאֵיהוּ גַחַל קְדוּמִים דְאִתְמַשְׁדָּ מִן מוֹתָא, וְהָכִי
 צְרִיךְ לְאִתְעָרָא אֲתַעְרוּתָא בְּקַדְמִיתָא מֵאֲתַתָּא,
 וְרִזָּא דְמִלָּה אִשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ (ויקרא יב ב) וּמִיָּד וַיִּלְדָּה

לשון הקודש

עולה לחמש, וסוד הדבר - ואד יעלה מן
 הארץ והשקה את כל פני האדמה. בא
 וראה, התעוררות צריכה ממש להמעה,
 ואחר כך והשקה את כל פני האדמה,
 והשקה ו' היא השקאה ממש להמעה,
 שהיא גחל קדומים שנמשך מן המטה,
 וכך צריך להעיר התעוררות בראשונה
 מהאשה, וסוד הדבר - אשה כי תזריע,

יהו"ה ודאי, ועליה נאמר יצא אדם
 לפעלו ולעבודתו עדי ערב. יצא אדם
 לפעלו - זו תפלת שחרית. ולעבודתו
 עדי ערב - זו תפלת מנחה, שנאמר בה
 ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב.

תְּקוּנַת שְׁנַיִם וְחֲמִשִּׁין

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים. אֱלֹהִים חֲמִשׁ
 אֲתוּוֹת בְּחֹשֶׁבֶן ה', א"ד מִן אֲדִנִי כְּדָ

זָכַר, נִזְקָבָא אַדְנִי, דְּכֵר יְהוּ"ה, פִּד אֶקְדִּימַת בְּרַתָּא
 שְׁלִיט דְּכוּרָא וְאַתְעֵבִיד יֵאֵהְדוּנָה"י, וְרָזָא דְּמִלָּה
 יְהוּ"ה אַדְנִי חִילִי (חֲבֻקֻק ג' ט), וְעַל בְּמוֹתֵי יְדְרִיכְנִי (שם)
 אֵלִין אֲבָהֻן, לְמַנְצַח בְּנִינֻתֵי (שם) אֲמָה וְתֵרִין
 שׁוֹקִין, מְאִי חִילִי תוֹקְפָא דְּכֹלָא מְלַעִילָא, חִילִי חִיל
 י' וְדָא אָבָא, תוֹקְפָא דִּילִיָּה נְבִיעוּ דְּלִית לִיָּה סוּף.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָבָא וְהָא אִוְקְמוּהוּ מְאִרֵי
 מִתְנִיתִין, דְּעַד אַרְבְּעִין יוֹמִין יָכִיל לְאַחֲזָרָא
 נִזְקָבָא דְּכוּרָא, וְאַתְהֶפֶד מְדִינָא לְרַחְמֵי, וְאִוְקְמוּהוּ
 בְּגִין דְּעַד כְּעַן לִית תַּמָּן דִּיִּזְקָבָא, דְּאַתְמַר
 בִּיה (בראשית ב ז) וַיִּצַר יְהו"ה אֱלֹהִים, אִם בֶּן אֲמִאי
 נָטִיל שְׁעוּרָא בְּמִי, בְּגִין דְּאִיהִי שְׁעוּרָא דְּנִקְוּדָה
 דְּאִיהִי י' טְפָה, (שְׁעוּרָא) דְּבָה אֶתְעֵבִיד י"ם מ"י, וְדָאי
 נַחַל קְדוּמִים דָּא ו' דְּאַתְמַשְׁדָּ מִן י' (ס"א ים), וְהַשְׁקָה

לשון הקודש

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אָבָא, וְהָרִי פִּרְשׁוּהוּ
 בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָּה, שְׁעַד אַרְבְּעִים יָמִים יָכֹלָה
 לְחֹזֵר הַנִּזְקָבָה לְזָכַר, וּמִתְהַפֵּד מְדִין
 לְרַחְמִים, וּפִרְשׁוּהוּ מִשׁוּם שְׁעַד כְּעַת אֵין
 שָׁם דְּמוּת, שְׁנַאֲמַר בּוּ וַיִּצַר יְהו"ה
 אֱלֹהִים, אִם בֶּן, לְמָה נָטִיל שְׁעוּר בְּמִי,
 מִשׁוּם שְׁהִיא שְׁעוּר הַנִּקְוּדָה שְׁהִיא י' טְפָה,
 (השעור) שְׁבָה נַעֲשִׂית י"ם מ"י, וְדָאי נַחַל

וּמִדּוּ וַיִּלְדָּה זָכָר. הַנִּזְקָבָה אַדְנִי, הַזָּכָר
 יְהוּ"ה, כְּשִׁמְקְדִימָה הַבַּת, שׁוֹלֵט הַזָּכָר
 וְנַעֲשֶׂה יֵאֵהְדוּנָה"י, וְסוּד הַדְּבָר – יְהוּה
 אַדְנִי חִילִי, וְעַל בְּמוֹתֵי יְדְרִיכְנִי – אֵלוּ
 הָאֲבוֹת, לְמַנְצַח בְּנִינֻתֵי – הָאֲמָה וּשְׁתֵּי
 הַשׁוֹקִים, מַה זֶה חִילִי? הַתְּקַף שֶׁל הַכֹּל
 מְלַמְעֵלָה, חִילִי – חִיל י', וְזֶה הָאֲב, תְּקַפּוּ
 – הַנְּבִיעָה שְׁאִין לָהּ סוּף.

אֶת כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה, מֵאֵי פְּנֵי הָאֲדָמָה, אֵלֶּא אֵלֵינוּ
 אֲנַפִּין דְּאֵינוּן סוּמְק וְחֹזֵר וְיָרוּק וְאוּפָם, בְּאֵלֵינוּ
 גְּנוּנִין נְהִירָא הֵהִיא מְבוּעָא, דְּגְנוּנִין אֵינוּן מֵהֵא
 יַבְשָׁה, נְבִיעוּ נְהִירָא דִּילָה (ס"א דְּחִילָא), דְּהָכִי אֵיְהוּ
 נְבִיעוּ לְאַרְעָא בְּנִשְׁמָתָא לְגוּפָא, כְּמָה דְּאֵילָנָא לָא
 מְתַרְבִּי אֵלֶּא בְּמֵיא, הָכִי יִשְׂרָאֵל דְּאֵינוּן עֲנַפִּין
 דְּאֵילָנָא לָא מְתַרְבִּין אֵלֶּא בְּנְבִיעוּ דְּאוּרֵיתָא.

וְרָזָא דְּמִלָּה מַעֲיָן גְּנִים בְּאֵר מִים חַיִּים וְנִזְוָלִים
 מִן לְבָנוּן (שִׁיר ד' טו), מַעֲיָן דָּא חֲכָמָה כְּתָר
 אֵיְהוּ אָמוּן מוּפְלָא, דְּבָעָא לְנִמְעָא אֵילָנִין בְּגִנְתָּא,
 אֶסְתַּכַּל בְּכָל גִּנְתָּא וְלָא אֲשַׁכַּח תַּמָּן מְבוּעָא דְּמֵיא,
 מָה עָבַד, אָמַר אֲפִיק מַעֲיָן, וְלִבְתָּר אֲטַע גִּין,
 וְאַתְרֵי אֵילָנָא, וּבְגִין דָּא מַעֲיָן גְּנִים, בְּקַדְמֵיתָא
 אַדְפִּיר מַעֲיָן וְלִבְתָּר גְּנִים, וְדָא גִין סְדָרִים

 לשון הקודש

אֵלֶּא בְּנְבִיעַת הַתּוֹרָה.

וְסוּד הַדְּבָר - מַעֲיָן גְּנִים בְּאֵר מִים חַיִּים
 וְנִזְוָלִים מִן לְבָנוּן. מַעֲיָן זֶה חֲכָמָה כְּתָר,
 הוּא אָמוּן מוּפְלָא, שְׂרָעָה לְנִמְעֵ אֵילָנוֹת
 בְּגִין, הִסְתַּכַּל בְּכָל הַגִּין וְלָא מְצָא שָׁם מַעֲיָן
 מִים, מָה עָשָׂה? אָמַר, אוּצִיא מַעֲיָן וְאַחַר
 כֵּךְ אֲטַע גִּין וּמְתַגַּדֵּל הָאֵילָן, וּמִשׁוּם כֵּךְ
 מַעֲיָן גְּנִים, בְּרֵאשׁוֹנָה הוֹפִיר מַעֲיָן וְאַחַר
 כֵּךְ גְּנִים, וְזֶה חֻמְשֵׁי וּשְׁלֹשָׁה הַסְּדָרִים

קְדוּמִים זֶה ו' שְׁנַמְשָׁף מִי' (ס). וְהַשְׁקָה אֶת
 כָּל פְּנֵי הָאֲדָמָה, מֵה זֶה פְּנֵי הָאֲדָמָה?
 אֵלֶּא אֵלוֹ הֵם הַפְּנִים, שְׁהֵם אֲדָם וְלָבָן
 וְיָרוֹק וְשָׁחַר, בְּגְנוּנִים הִלְלוּ מֵאִיר אוֹתוֹ
 הַמַּעֲיָן, שְׁהַגְּנוּנִים הֵם מֵהַיַּבְשָׁה הַזֹּה,
 נְבִיעַת הָאוּרָה שְׁלָה (שֵׁל בְּחָה), שְׁבָךְ
 הַנְּבִיעָה לְאַרְצֵן כְּמוֹ הַנְּשָׁמָה לְגוּף, כְּמוֹ
 שְׁהָאֵילָן לָא מְתַגַּדֵּל אֵלֶּא בְּמִים, כֵּךְ
 יִשְׂרָאֵל שְׁהֵם עֲנַפִּי הָאֵילָן לָא מְתַגַּדֵּלִים

דְּאוּרֵייתָא, וּכְמָה דְּאִית גַּן לְתַתָּא הָכִי אִית גַּן
 לְעֵילָא, וְהָאֵי מַעֲיָן אִיהוּ בְּמוֹתָא, אֵילָנָא גּוּפָא,
 עַנְפִּין דִּילִיה דְּרוּעִין וְרִגְלִין, וְעוּזִילִים מִן לְבָנוֹן דָּא
 לְבָא (נ"א לְבָנִיה) דְּאִיהִי דְּלִ"ת דְּלָה בְּגֻלוֹתָא, וְעֵלָה
 אֲתַמַּר (במדבר כד ז) יִזַּל מִיָּם מְדֻלָּיו.

וַי לֹון לְבָנֵי נָשָׂא דְּלָא מִשְׁתַּדְּלִין בְּאוּרֵייתָא,
 דְּאֲתַקְרִיאוּ עֲצִים יְבֻשִׁים דְּאֵינוֹן עֲתִידִין
 לְאֲתוּקְדָא בְּנוֹרָא דְּגִיהֶנֶם, וְלֹאוּ לְמַגְנָא אָמְרוּ מָאֲרִי
 מִתְּנִיתִין דְּאֵינוֹן עֲמִלִין וְיִרְתִּין גִּיהֶנֶם, וְאָפּ עַל גַּב
 דְּמִתְרַבִּי אֵילָנָא דְּאִיהוּ גּוּפָא דְּאוּרֵייתָא, וְלִית לִיה
 אֵיבָא דְּאֵינוֹן פְּקוּדִין וְעֵשָׂה, מַה פְּתִיב בֵּיה (דברים פ
 כ) רַק עֵץ אֲשֶׁר תִּדְעַ כִּי לֹא עֵץ מֵאֲכָל הוּא אֹתוֹ
 תִּשְׁחִית וְכָרְתָּ, וּבְגִין דָּא אָמְרוּ מָאֲרִי מִתְּנִיתִין
 דְּלִית מְדַרְשָׂא עֶקֶר אֱלָא הַמַּעֲשָׂה אִיהוּ עֶקֶר. (97 ט' ע"ב)

(ע"ב)

לשון הקודש

לְחַנֵּם אָמְרוּ בְּעֵלֵי הַמַּשְׁנָה שְׂדֵם עֲמִלִים
 וְיִוֹרְשִׁים גִּיהֶנֶם, וְאָפּ עַל גַּב שְׁמִתְגַּדְּל
 הָאֵילָן, שְׂהוּא גּוּפּ הַתּוֹרָה, וְאִין לוֹ פְּרִי,
 שְׂהֵם מַעְוֹת עֵשָׂה, מַה פְּתוּב בּוֹ? רַק עֵץ
 אֲשֶׁר תִּדְעַ כִּי לֹא עֵץ מֵאֲכָל הוּא אֹתוֹ
 תִּשְׁחִית וְכָרְתָּ, וּמִשּׁוּם זֶה אָמְרוּ בְּעֵלֵי
 הַמַּשְׁנָה שְׂלָא הַמְדַרְשׁ עֶקֶר, אֱלָא
 הַמַּעֲשָׂה הוּא הָעֶקֶר.

שֶׁל הַתּוֹרָה, וּכְמוֹ שֵׁשׁ גַּן לְמַטָּה, כִּף יֵשׁ
 גַּן לְמַעְלָה, וְהַמַּעֲיָן הַזֶּה הוּא בְּמִתָּה, הָאֵילָן
 – הַגּוּפּ, עַנְפִּיו – הַרוּעוֹת וְהַרְגְּלִים,
 וְעוּזִילִים מִן לְבָנוֹן – זֶה הַלֵּב (לְבָנִיה), שְׂהִיא
 דְּלִ"ת, דְּלָה בְּגֻלוֹת, וְעֵלִיה נְאָמַר יִזַּל מִיָּם
 מְדֻלָּיו.

אֵוִי לָהֶם לְבָנֵי אָדָם שְׂלָא מִתְעַסְקִים
 בְּתוֹרָה, שְׁנַקְרְאוּ עֲצִים יְבֻשִׁים, שְׂהֵם
 עֲתִידִים לְהִשָּׂרֵף בְּאֵשׁ הַגִּיהֶנֶם, וְלֹא

תְּקוּנַת חֲמִשִּׁין וּתְלַת

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים תְּמִן בְּת, תְּמִן א"ם
דְּהוּא א"ם מֵאֱלֹהִים, וְאֵינוֹן גֵּן עֲלָאָה

גֵּן תְּתָאָה. פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר (בראשית ב ל), **וַיִּטַע**
יְהו"ה אֱלֹהִים גֵּן בְּעֵדֵן מִקְדָּם וַיִּשֶׁם שָׁם אֶת הָאָדָם
אֲשֶׁר יָצַר, וַיִּטַע יְהו"ה אֱלֹהִים גֵּן דָּא שְׂכִינְתָא,
בְּעֵדֵן דָּא אִימָא עֲלָאָה, מִקְדָּם אַבָּא עֲלָאָה, וַיִּשֶׁם
שָׁם אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר יָצַר דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא,
וְעִלְיָה אֶתְמַר (שם ב ז) וַיִּיצַר יְהו"ה אֱלֹהִים אֶת
הָאָדָם עָפָר מִן הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נְשֹׁמַת חַיִּים
וְגוֹמַר, וַיִּיצַר צִיִּיר לִיה בְּתַרִּין עֲלְמִין בְּעֲלָמָא דִּין
וּבְעֲלָמָא דְאַתִּי, וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נְשֹׁמַת חַיִּים דָּא נְשֹׁמַת
כָּל חַי, וַיְהִי הָאָדָם דָּא רוּחָא דְחַי, לְנַפְשׁ חַיָּה דָּא
שְׂכִינְתָא תְּתָאָה.

לשון הקודש

תְּקוּנַת חֲמִשִּׁין וּשְׁלֹשָׁה

זו העמוד האמצעי, ועליו נאמר וייצר יהו"ה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עָפָר מִן הָאֲדָמָה וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נְשֹׁמַת חַיִּים וְגוֹמַר. וייצר, ציר אותו בשני עולמות, בעולם הזה ובעולם הבא, ויפח בְּאַפָּיו נְשֹׁמַת חַיִּים – זו נְשֹׁמַת כָּל חַי, ויהי הָאָדָם – זו רוח החיים, לְנַפְשׁ חַיָּה – זו השְׂכִינָה הַתְּתוּנָה.

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים שָׁם בְּת, שָׁם א"ם, שְׁהוּא א"ם מֵאֱלֹהִים, וְהֵם הִגֵּן הָעֲלִיּוֹן וְהִגֵּן הַתְּתוּנָה. פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: וַיִּטַע יְהו"ה אֱלֹהִים גֵּן בְּעֵדֵן מִקְדָּם וַיִּשֶׁם שָׁם אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר יָצַר. וַיִּטַע יְהו"ה אֱלֹהִים גֵּן – זו הַשְׂכִּינָה, בְּעֵדֵן – זו הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, מִקְדָּם – הָאֵב הָעֲלִיּוֹן, וַיִּשֶׁם שָׁם אֶת הָאָדָם אֲשֶׁר יָצַר –

וְעוֹד וַיִּטַע יְהו"ה אֱלֹהִים בְּגֵן דָּא אֲזַרְיִיתָא
דְּבִכְתָּב, עֵדֵן דָּא עֲדוּנָא דְאֲזַרְיִיתָא, וְשׁוּי

תַּמָּן אֶת הָאָדָם דְּבְרִיאָה, וְמַה פְּתִיב בֵּיה (ישעיה יז יא)
בְּיוֹם גַּמְעָד תְּשַׁנְּשֵׁנִי. וַיַּעֲמַח יְהו"ה אֱלֹהִים וְכוּ'
(בראשית ב ט), יְהו"ה אֱלֹהִים אֲפָא וְאִיפָא, כָּל עֵץ נְחֻמְד
לְמַרְאָה (שם) דָּא עֲמוּדָא דְאֲמַצְעִיתָא, דְּכָל גְּוֹנִין
שְׁפִירִין בֵּיה אֶתְחַזְּוִין, וּבְגִין דָּא נְחֻמְד לְמַרְאָה,
תַּפְּאֶרֶת שְׁפִירוֹ דְּכָל גְּוֹנִין, וְטוֹב לְמַאֲכָל דָּא צְדִיק.

אָמַר לִיה רַבִּי יְהוּדָה, וְהָא כָּל עֵץ פְּתִיב, אִי הוּא
אָמַר עֵץ שְׁפִיר, אֲכָל כָּל עֵץ פְּתִיב, אָמַר
לִיה וְדַאי הָכִי הוּא, דְּבְכָל אֶתְר. כִּ"ל צְדִיק אִיהוּ,
אֲכָל כִּלְא חַד, כָּל דָּא צְדִיק, עֵץ דָּא עֲמוּדָא
דְאֲמַצְעִיתָא, דְּגוּף וּבְרִית חֲשְׁבִינָן חַד, אֲכָל בְּהַאי
קָרָא כָּל עֵץ נְחֻמְד לְמַרְאָה וְטוֹב לְמַאֲכָל דָּא צְדִיק.

לשון הקודש

היפי של כל הגונים, וטוב למאכל - זה צדיק.

אמר לו רבי יהודה: והרי פתוב כל עץ, אם היה אומר עץ - נפה, אכל פתוב כל עץ? אמר לו: ודאי כך זה, שפכל מקום, כ"ל הוא צדיק, אכל הכל אחד. כל זה צדיק, עץ זה העמוד האמצעי, שגוף וברית נחשבים לאחד, אכל בפתוב הזה

ועוד, ויטע יהו"ה אלהים בגן - זו תורה שפכתב, עדן - זה עדן התורה, ושם שם את האדם של בריאה, ומה פתוב בו? ביום גמעד תשנשני. ויעמח יהו"ה אלהים וכו', יהו"ה אלהים - אב ואם, כל עץ נחמד למראה - זה העמוד האמצעי, שכל הגונים היפים נראים בו, ומשום זה נחמד למראה, תפארת -

לְמִרְאָה דָּא שְׂכִינְתָּא דְאַתְמַר בָּהּ (במדבר יב ו) בְּמִרְאָה
 אֵלֵיוּ אֲתוּדַע, וְעֵץ הַחַיִּים דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא,
 דְּאִיהוּ עֵץ הַחַיִּים דְּלְעִילָא דְאַתְמַר בָּהּ (קהלת ז יב)
 הַחֲכָמָה תַּחֲיָה בְּעָלֶיהָ.

אָמַר לִיהּ הָא שְׂכִינְתָּא תַּתָּא אִיהִי גֻן, דְּמִתַּמֵּן
 עֵץ הַחַיִּים נְטוּעַ, כְּמָה דְאַתְמַר (בראשית ב ט)
 וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֵּן, מֵאֵי מִן הָאֲדָמָה, אֵלָא דָּא
 שְׂכִינְתָּא עֲלָא, דְּמִינָה אֲתַנְטַע כָּל עֵץ דְּאִיהוּ
 צְדִיק, כ"ל אִיהוּ מִסְטָרָא דְמ"י, דְּהָכִי סָלִיק לְחַשְׁבוֹן
 כ"ל מ"י, וּבְגִינָה אֲתַמַּר (איוב לח כט) מִכְּטָן מִי יֵצֵא
 הַקָּרָח וְגוֹמֵר, דְּאִיהוּ הַקָּרָח הַנּוֹרָא.

וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע אִיהוּ לְתַתָּא, עֵץ הַדַּעַת טוֹב
 דָּא מִטְטְרוּן, וְרַע דָּא סְמַא"ל וּבְגִין דָּא וְעֵץ
 הַדַּעַת ו' אָתָּא לְרַבּוּיָא, דְּאִיהוּ אֲתִי מֵאֲתַר אֲתַרָא.

לשון הקודש

שְׂנַאמַר וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֵּן, מַה זֶה מִן
 הָאֲדָמָה? אֵלָא זֶה הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיזָה
 שְׂמַמְנָה נְנַטַע כָּל עֵץ, שְׁהוּא צְדִיק. כ"ל
 הוּא מֵצַד שֶׁל מ"י, שְׂכָד עוֹלָה לְחַשְׁבוֹן
 כ"ל מ"י, וּבִשְׂבִילָה נֵאמַר מִכְּטָן מִי יֵצֵא
 הַקָּרָח וְגוֹמֵר, שְׁהוּא הַקָּרָח הַנּוֹרָא.

וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, הוּא לְמַטָּה, עֵץ
 הַדַּעַת טוֹב - זֶה מִטְטְרוּן, וְרַע - זֶה

כָּל עֵץ נְחָמַד לְמִרְאָה וְטוֹב לְמַאֲכָל - זֶה
 צְדִיק, לְמִרְאָה - זֶה הַשְּׂכִינָה, שְׂנַאמַר בָּהּ
 בְּמִרְאָה אֵלֵיוּ אֲתוּדַע, וְעֵץ הַחַיִּים - זֶה
 הָעֲמוּד הָאֲמְצָעִי, שְׁהוּא עֵץ הַחַיִּים
 שְׂלַמְעֵלָה, שְׂנַאמַר בּוּ הַחֲכָמָה תַּחֲיָה
 בְּעָלֶיהָ.

אָמַר לוֹ: הֲרֵי הַשְּׂכִינָה הַתַּתְּחוּנָה הִיא
 הַגֵּן, שְׂמַשֵּׁם עֵץ הַחַיִּים נְטוּעַ, כְּמוֹ

עין הדעת טוב ורע, ועוד ויצמח יהו"ה אלהים מן
האדמה כל עץ, דא איהו צמח צדיק (ירמיה כג ה)
ומתחתיו יצמח (זכריה ו יב), תא חזי כל מאן דנטיר
ברית, ההוא בר דיהיב ליה קודשא בריך הוא,
עליה אתמר (בראשית ב ט) ויצמח יהו"ה אלהים כל עץ
נחמד למראה ברזין דאורייתא, וטוב למאכל
בפקודין דאורייתא, אבל פרא אחרא דלא אתעביד
בדחילו ורחימו דקודשא בריך הוא, מה פתיב ביה
(שם) ועין הדעת טוב ורע, ודא ערבוביא דטוב ורע,
מעורב ממצה ושאר.

ובגין דא מני קודשא בריך הוא לישראל לנטרא
גרמיה בפריה ורביה, הדא הוא דכתיב (שם)
(י) ומעין הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו, טוב
מסטרא דדם טהור, ורע מסטרא דדם נדות, דהאי

לשון הקודש

התורה, אבל בן אחר שלא נעשה
ביראה ואהבה של הקדוש ברוך הוא,
מה פתוב בו? ועין הדעת טוב ורע, וזו
ערבוביה של טוב ורע, מערב ממצה
ושאר.

ולכן צוה הקדוש ברוך הוא את ישראל
לשמר את עצמו בפריה ורביה. והו
שפתוב ומעין הדעת טוב ורע לא תאכל
ממנו, טוב - מצד של דם טהור, ורע -

סמאל, ומשום זה ועין הדעת, ו' בא
לרבות, שהוא בא ממקום אחר, ועין
הדעת טוב ורע, ועוד, ויצמח יהו"ה
אלהים מן האדמה כל עץ, זהו צמח
צדיק ומתחתיו יצמח. בא תראה, כל מי
ששומר ברית, אותו הבן שנותן לו
הקדוש ברוך הוא עליו נאמר ויצמח
יהו"ה אלהים כל עץ נחמד למראה -
בסודות התורה, וטוב למאכל - במצוות

בַּר גָּרִים אֲבוּדָא דְתַרִין עֲלָמִין, הָדָא הוּא דְכָתִיב
 (שם) כִּי בְיוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, מוֹת בְּעֵלְמָא
 דִּין, תָּמוּת בְּעֵלְמָא דְאֲתִי.

תְּקוּנַת חֲמִשִּׁין וְאַרְבַּע

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים, אֶת הַשָּׁמַיִם עֵץ הַחַיִּים,
 וְאֶת הָאָרֶץ כָּל עֵץ נִחְמָד לְמִרְאָה,
 וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וְבָהוּ דָא עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע,
 וְדָא רָזָא תְהוֹ עֵמְק רָע, בָּהוּ עֵמְק טוֹב, וְדָא עֵץ
 הַדַּעַת טוֹב וְרַע, כִּי שָׁם בְּלִל יְהוּ"ה שְׁפַת כָּל הָאָרֶץ
 (שם יא ט), וּמִהָבָא נִפְק כָּל עֲרְבוּבֵיָא דְטוֹב וְרַע, דְּאִיְהוּ
 רָזָא דְצַדִּיק וְרַע לֹא רָשָׁע וְטוֹב לֹא. (דף 19 ע"א).

תְּקוּנַת חֲמִשִּׁין וְחֲמִשׁ

בְּרֵאשִׁית בָּרָא בִּי"ת רֵא"ש, וְאֵינֹן אָבָא וְאֵימָא,
 בָּרָא תַרְגוּם בָּרָא. אִיְהִי עֲמוּדָא

לשון הקודש

הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְנָהוּ סוּד תְהוֹ, עֵמְק רָע,
 בָּהוּ – עֵמְק טוֹב, וְזֵה עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע,
 כִּי שָׁם בְּלִל יְהוּ"ה שְׁפַת כָּל הָאָרֶץ,
 וּמִכָּאן יֵצֵא כָּל הָעֲרְבוּבֵיָא שֶׁל טוֹב וְרַע,
 שֶׁהוּא הַסוּד שֶׁל צַדִּיק וְרַע לֹא רָשָׁע וְטוֹב
 לֹא.

תְּקוּנַת חֲמִשִּׁין וְחֲמִשׁ

בְּרֵאשִׁית בָּרָא, בִּי"ת רֵא"ש, וְהֵם אָב

מִצַּד שֶׁל דָם נְדוּת, שֶׁהֵבֵן הַזֶּה גֹרֵם
 אֲבָדָן שֶׁל שְׁנֵי עוֹלְמוֹת, זֶהוּ שְׁכַתוֹב כִּי
 בְיוֹם אֲכַלְךָ מִמֶּנּוּ מוֹת תָּמוּת, מוֹת –
 בְּעוֹלָם הַזֶּה, תָּמוּת – בְּעוֹלָם הַבָּא.

תְּקוּנַת חֲמִשִּׁין וְאַרְבַּעַה

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים, אֶת הַשָּׁמַיִם –
 עֵץ הַחַיִּים, וְאֶת הָאָרֶץ – כָּל עֵץ נִחְמָד
 לְמִרְאָה, וְהָאָרֶץ הִיְתָה תְהוֹ וְבָהוּ זֶה עֵץ

דאמְצָעִיתָא, וְעָלִיָּה אֶתְמַר (בראשית ב י) וְנָהָר יוֹצֵא
 מֵעֵדֶן, אֵית עֵדֶן וְאֵית עֵדֶן, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (תהלים
 לו ט) וְנַחַל עֵדֶנִּיךָ תִּשְׁקֶם, עֵדֶנִּיךָ וְדָאִי, דָּא עֵדֶן
 עֲלָאָה כְּתָר עֲלָאָה, עֵדֶן דְּלִתְתָּא דָּא י', וְאֵית עֵדֶן
 דְּלִתְתָּא וְדָא אִימָא עֲלָאָה דְּאִיְהִי ד', אִיְהִי עֵדֶן
 לְגַבֵּי נָהָר דְּלִתְתָּא מִינָהּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב וְנָהָר
 יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהִשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן.

תָּא חֲזִי כְּפָה נְהָרוֹת אֵינּוֹן מְשַׁנְיִין דָּא מִן דָּא,
 אֵית נָהָר וְאֵית נָהָר, אֵית נָהָר מְנַהֲרָא
 דְּלְעִילָא דְּאֶתְקָרִי נְהָרָא דְּמִיָּא דְּאוֹרֵייתָא, דְּאֶתְמַר
 בָּהּ (משלי יג יד) תּוֹרַת חָכָם מְקוֹר חַיִּים, וְאֵית נָהָר
 דְּאֶתְקָרִי נָהָר פְּלָגִיו, דְּכְּפָה פְּלָגִין עֲמִיקִין תְּלִיִין
 מִינָהּ, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (שם כא א) פְּלָגֵי מַיִם לֵב מְלֻךְ
 וְגוֹמֵר, וְאֵית נָהָר דְּאֶתְקָרִי נַחַל קְדוּמִים, דְּאֶתְמַשְׁדֵּ
 מֵעֲלָאִין, וּמִינָהּ תְּלִיִין שְׁבַעָה נְהָרוֹת, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן

לשון הקודש

הָגֵן
 בא וראה כפה נהרות הם שמשנים זה
 מזה, יש נהר ויש נהר. יש נהר מהאור
 שלמעלה, שנקרא הנהר של המים של
 התורה, שנאמר בה תורת חכם מקור
 חיים, ויש נהר שנקרא נהר פלגיו,
 שכפה פלגים עמקים תלויים ממנו,
 שנאמר בהם פלגי מים לב מלך וגומר,

ואם, ברא תרגום בן, הוא העמוד
 האמצעי, ועליו נאמר ונהר יוצא מעדן,
 יש עדן ויש עדן, זהו שכתוב ונחל עדניך
 תשקם, עדניך ודאי, והו עדן עליון, כתר
 עליון, העדן שלמטה זה י', ויש עדן
 שלמטה, וזו האם העליונה שהיא ד', היא
 עדן אל הנהר שלמטה ממנה, זהו
 שכתוב ונהר יוצא מעדן להשקות את

(תהלים צח ח) נְהָרוֹת יִמְחֹאוּ כַּף יַחַד הָרִים יִרְנְנוּ, וְאִית
 נָהָר דְּאִתְקַרֵי נְהָר דִּינֹר מְסֻטָּא דְשְׂמֵאלָא,
 דְּאִתְמַר בֵּיהּ (דניאל ז י') נְהָר דִּינֹר נְגִיד וְנָפֵק מִן
 וְגוֹמַר, וְנָהָר בְּכָל אֲתַר אִיהוּ ו', מְסֻטָּא דְאִפָּא
 וְאִיפָּא אִתְקַרֵי נַחַל קְדוּמִים, וּמְסֻטָּא דְעֵדֵן עֲלָאָה
 אִתְמַר בֵּיהּ (תהלים לו ט) וְנַחַל עֲדֻנְיָ תִשְׁקֶם.

וּמְסֻטָּא דִימִינָא אִתְקַרֵי נְהָר פְּלָגִיו, וּמְסֻטָּא
 דְשְׂמֵאלָא אִתְקַרֵי נְהָר דִּינֹר, וּמִינֵיהּ
 תִּלְיִין שְׁתֵּין עֲנָפִין דְּנֹרָא דְאִתְקַרֵיאוּ שְׁשִׁים גְבוּרִים,
 וְאִינֹן שְׁתֵּין פּוּלְסִין דְּנֹרָא דְמַחֲיוּהָ לְמַטְטְרוּן,
 וּמְסֻטָּא דִימִינָא וְשְׂמֵאלָא אִתְמַר בְּכָל נַחְלִין
 דְּתִלְיִין מְנִייהוּ, נְהָרֵי נַחְלֵי דְבֶשׂ וְחַמְאָה, וְנַחַל
 עֲדֻנְיָ דָּא נְהָר דְנָפִיק מֵעֵדֵן, דְּאִתְמַר בֵּיהּ (בראשית ב
 י) וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֵן, וְהֵאֵי אִיהוּ עֵדֵן דְּעֵין לֹא רָאָתָהּ

לשון הקודש

וּמִצֵּד הַיְמִין נִקְרָא נְהָר פְּלָגִיו, וּמִצֵּד
 הַשְּׂמֵאל נִקְרָא נְהָר דִּינֹר, וּמִמְנוּ תְלוּוֹיִם
 שְׁשִׁים עֲנָפִים שֶׁל אֵשׁ שֶׁנִּקְרְאוּ שְׁשִׁים
 גְבוּרִים, וְהֵם שְׁשִׁים מְבוֹת שֶׁל אֵשׁ שֶׁהִבּוּ
 אֶת מַטְטְרוּן, וּמִצֵּד הַיְמִין וְהַשְּׂמֵאל
 נֶאֱמַר בְּכָל הַנַּחְלִים שֶׁתְלוּוֹיִם מֵהֶם, נְהָרֵי
 נַחְלֵי דְבֶשׂ וְחַמְאָה. וְנַחַל עֲדֻנְיָ, זֶה הַנְּהָר
 שֶׁיוֹצֵא מֵעֵדֵן, שֶׁנֶאֱמַר בּוֹ וְנָהָר יוֹצֵא
 מֵעֵדֵן, וְהוּוּ הַעֵדֵן שֶׁעֵין לֹא רָאָתָהּ

וְיֵשׁ נְהָר שֶׁנִּקְרָא נַחַל קְדוּמִים, שֶׁנִּמְשָׁךְ
 מֵהַעֲלִיּוֹנִים, וּמִמְנוּ תְלוּוֹיִם שֶׁבָּעָה נְהָרוֹת,
 שֶׁנֶאֱמַר בָּהֶם נְהָרוֹת יִמְחֹאוּ כַּף יַחַד
 הָרִים יִרְנְנוּ, וְיֵשׁ נְהָר שֶׁנִּקְרָא נְהָר דִּינֹר
 מִצֵּד הַשְּׂמֵאל, שֶׁנֶאֱמַר בּוֹ נְהָר דִּי-נֹר
 נְגִיד וְנָפֵק מִן וְגוֹמַר, וְנְהָר בְּכָל מְקוֹם הוּא
 ו'. מִהַצֵּד שֶׁל אֵב וְאֵם נִקְרָא נַחַל קְדוּמִים,
 וּמִצֵּד שֶׁל הַעֵדֵן הַעֲלִיּוֹן נֶאֱמַר בּוֹ וְנַחַל
 עֲדֻנְיָ תִשְׁקֶם.

אלהי"ם וכו' (ישעיה סד ג), סתים ונגניז, דאיהו כתר
 עלאה, ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים (א דאיהו
 ד' אתנון דשם בן ד'), אלין יהו"ה דאינון אבא ואימא
 ברא וברתא. תא חזי קרקפתא דא אל"ף, כנוונא
 דא ארבע סטרין דיליה כהון תזח יהו"ה
 הוא ושמיה חד, (דברים ד לה) אין עוד מלבדו בלא
 פרוד ובלא שתוף כלל.

ועוד ונחר דא ו', יוצא מעדן דא י', ומשם
 יפרד והיה לארבעה ראשים דא ד', (אלין
 ארבע אתנון). ועוד ונחר יוצא מעדן דא אימא
 עלאה דאיהי א' תניינא, כמה דאוקמוהו מארי
 מתניתין מאי אל"ף אלף בינה, ולאן אתמשך
 כנופא, ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים אלין
 תרין דרועין ותרין שוקין, מאן גן דאתשקינא

לשון הקודש

ועוד, ונחר - זה ו', יוצא מעדן - זה י',
 ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים - זה
 ד', (אלו ארבע האותיות). ועוד, ונחר יוצא מעדן
 - זו האם העליונה, שהיא א' השנינה,
 כמו שבארנו בפעלי המשנה מה זה
 אל"ף? אלף בינה, ולאן גמשך כנופא?
 ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים, אלו
 שתי זרועות ושתי שוקים. מי הגן

אלהי"ם וכו', סתום ונגנון, שהוא כתר
 עליון, ומשם יפרד והיה לארבעה
 ראשים (א, שהוא ד' אותיות של שם בן ד'), אלו
 יהו"ה שהם האב והאם, הגן והבת. בא
 וראה, הקרקפת זו אל"ף כמו זה:
 (ציור למעלה), ארבעת הצדדים שלו כהן היה
 יהו"ה הוא ושמו אחד, אין עוד מלבדו,
 בלי פרוד וכלי שתוף כלל (ציור למעלה).

מִיָּה לְתַתָּא דָּא שְׂכִינְתָּא, דְּתֵרִין גְּנִין אֵינֹן חַד
 לְעֵילָא וְחַד לְתַתָּא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שיר ח
 א) הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגִּנִּים וְהָא אִיִּקְמוּהָ.

וְאֵית גָּהֵר לְתַתָּא דְּאִיהוּ מַטְטֵרוֹן, דְּאֶתְפָּרֵשׁ
 לְאַרְבַּע סְטֵרִין דְּאֵינֹן מִיכָּא"ל גְּבֻרִיא"ל
 גְּבֻרִיא"ל רְפָּא"ל, שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא הַסִּבָּב אֵת
 כָּל אֶרֶץ הַחַוִּילָה אֲשֶׁר שָׁם הִזְהָב (בראשית ב יא), וְזָהָב
 אִיהוּ לְצָפוֹן, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (איוב לו כב) מְצַפּוֹן זָהָב
 יֵאָתֶה, וְרוּזָא דְּמַלְּחָה הוּלְךְ אֶל צָפוֹן דָּא גְּבֻרִיא"ל,
 וְלִבְתֵּר הוּלְךְ אֶל דְּרוֹם (קהלת א ו) וְדָא גִיחֹן דְּתַמָּן
 מִיכָּא"ל, הַפּוּכָא מְלַעֲיָלָא, דְּאָמַר קָרָא עֲלֵיהּ הוּלְךְ
 אֶל דְּרוֹם בְּקַדְמִיתָא, וְלִבְתֵּר סוּבָב אֶל צָפוֹן, סוּבָב
 סוּבָב לְתֵרִין סְטֵרִין דְּאֵינֹן מְזַרְחָא וּמְעַרְבָא, דְּאֵינֹן
 חֲדָקְל וּפְרָת, דְּתַמָּן אִוְרִיא"ל רְפָּא"ל.

לשון הקודש

מְצַפּוֹן זָהָב יֵאָתֶה, וְסוּד הַדְּבָר - הוּלְךְ
 אֶל צָפוֹן, זֶה גְּבֻרִיא"ל, וְאַחַר כֵּן הוּלְךְ
 אֶל דְּרוֹם, וְזֶה גִיחֹן שְׁשֵׁם מִיכָּא"ל,
 הַהֲפֵךְ מְלַמְעֵלָה, שְׁאָמַר עֲלֵיו הַכְּתוּב
 הוּלְךְ אֶל דְּרוֹם בְּרֵאשׁוֹנָה, וְאַחַר כֵּן
 סוּבָב אֶל צָפוֹן, סוּבָב סוּבָב לְשֵׁנֵי אֲדָדִים
 שְׁהֵם מְזַרְחָא וּמְעַרְבָא, שְׁהֵם חֲדָקְל וּפְרָת,
 שְׁשֵׁם אִוְרִיא"ל רְפָּא"ל.

שְׁנַשְׁקָה מִמֶּנּוּ לְמַטָּה? זֶה הַשְּׂכִינָה, שְׁשֵׁנֵי
 גְּנִים הֵם, אֶחָד לְמַעְלָה וְאֶחָד לְמַטָּה. זֶהוּ
 שְׂכִינְתוֹב הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגִּנִּים, וְהֵרִי פְרָשׁוּהָ.
 וַיֵּשׁ גָּהֵר לְמַטָּה שְׁהִיא מַטְטֵרוֹן, שְׁנַפְרֵד
 לְאַרְבַּעָה אֲדָדִים, שְׁהֵם מִיכָּא"ל גְּבֻרִיא"ל
 גְּבֻרִיא"ל רְפָּא"ל, שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן הוּא
 הַסִּבָּב אֵת כָּל אֶרֶץ הַחַוִּילָה אֲשֶׁר שָׁם
 הִזְהָב, וְהַזָּהָב הוּא לְצָפוֹן, זֶהוּ שְׂכִינְתוֹב

פִּישׁוֹן לְקַבֵּל אוֹרֵייתָא דְבַעַל פֶּה, וּמִתַּמֵּן פִּישׁוֹן,
 פִּי שׁוֹנָה הֶלְכוֹת, גִּיחוּזִין גַּ' גִּזְמֵל חֶסֶד,
 וְתַמֵּן חִיוּן דְּאֵתְקֵרִיאוּ חֵיוֹת הַקֶּדֶשׁ מִסְטָרָא דְאַרְיָה
 מִסְטָרָא דִימִינָא, מִסְטָרָא דְשִׁמְאֵלָא נְחָשׁ, דְּאֵתְמַר
 בֵּיה (ויקרא יא מב) כָּל הוֹלֵךְ עַל גַּחֲזִין, לְאַעֲנֵשָׂא בֵּיה
 לְמָאן דְּאֵעֵבֵר עַל אוֹרֵייתָא דְאֵתְיַהִיבַת מִימִינָא,
 פִּישׁוֹן (דף פ"ט ע"ב) תַּמֵּן שְׁפִיפּוֹן, לְאַעֲנֵשָׂא לְמָאן דְּאֵעֵבֵר
 עַל אוֹרֵייתָא דְבַעַל פֶּה, חֲדַקְל ח"ד ק"ל, דָּא חֲרִיפָא
 בְּלִישְׁנֵיהּ וְחַד מִסְטָרָא דִימִינָא, ק"ל מִסְטָרָא
 דְשִׁמְאֵלָא, לְאוֹלְפָא תְרוּיָהוּ, ח"ד בְּשַׁנִּים, וְק"ל
 בְּשַׁפּוּן, וּבְגִין דָּא פִּישׁוֹן פִּי שׁוֹנָה הֶלְכוֹת, גִּיחוּזִין
 גִּיחוּזִין חֵיוֹא דְאֵתְמַר בֵּיה (דברים לד ו) וַיִּקְבֹּר אוֹתוֹ בְּגִי,
 תַּמֵּן שְׂרִיָּא לְסְטָרָא דִימִינָא, פֶּרֶת כְּלִיל כְּלָהוּ, הָאִי
 פְּרִיָּה וְרַבִּיָּה, עֲלִיָּה אֵתְמַר (תהלים סח יד) אִם תִּשְׁכַּבּוּן
 בֵּין שְׁפֵתַיִם, אִם וְדָאִי לְמַעֲבַד תַּמֵּן פְּרִיָּה וְרַבִּיָּה.

לשון הקודש

הַתּוֹרָה שְׂפַעַל פֶּה. חֲדַקְל - ח"ד ק"ל, זֶה
 חֲרִיף בְּלִשׁוֹנוֹ, וְאַחַד מִצַּד יָמִין, ק"ל מִצַּד
 הַשְּׂמָאל, לְלַמֵּד שְׁנֵיהֶם, ח"ד בְּשַׁנִּים וְק"ל
 בְּשַׁפְתַּיִם, וּמִשׁוֹם זֶה, פִּישׁוֹן - פִּי שׁוֹנָה
 הֶלְכוֹת, גִּיחוּזִין - גִּיחוּזִין, אוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּוֹ
 וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בְּגִי, שָׁם שְׂרִיָּי לְצַד יָמִין,
 פֶּרֶת כּוֹלֵל אֵת כְּלָם, זֶה פְּרִיָּה וְרַבִּיָּה,
 עֲלִיו נֶאֱמַר אִם תִּשְׁכַּבּוּן בֵּין שְׁפֵתַיִם, אִם

פִּישׁוֹן כְּנֶגֶד הַתּוֹרָה שְׂפַעַל פֶּה, וּמִשָּׁם
 פִּישׁוֹן - פִּי שׁוֹנָה הֶלְכוֹת. גִּיחוּזִין - גַּ'
 גִּזְמֵל חֶסֶד, וְשָׁם חֵיוֹת שְׁנַקְרָאוּ חֵיוֹת
 הַקֶּדֶשׁ מִצַּד שֶׁל אַרְיָה מִצַּד הַיָּמִין, מִצַּד
 הַשְּׂמָאל נְחָשׁ, שְׁנַאֲמַר בּוֹ כָּל הוֹלֵךְ עַל
 גַּחֲזִין, לְהַעֲנִישׁ בּוֹ אֵת מִי שְׁעוֹבֵר עַל
 הַתּוֹרָה שְׁנַתְּנָה מִיָּמִין. פִּישׁוֹן - שָׁם
 שְׁפִיפּוֹן, לְהַעֲנִישׁ אֵת מִי שְׁעוֹבֵר עַל

וּבְאֵלֵינוּ אַרְבַּעַת עָאָלוּ לְפָרְדִּים אֵלֵינוּ אַרְבַּעַת,
אֵלֵינוּ דְעָאָלוּ בְקַלִּיפִין חַד הַצִּיץ וּמֵת, חַד
הַצִּיץ וְנִפְנַע, וְחַד אֲשַׁתְּמִד (נ"א נִפְק לְתַרְבוּת רַעָה),
רַבִּיעָא דְעָאָל בְּמוֹתָא דְאַגּוּזָא עָאָל בְּשָׁלֵם וְנִפְק
בְּשָׁלֵם, הָאֵי דְאֶתְמַר בֵּיהּ הַצִּיץ וְנִפְנַע, עָאָל בְּעֵגָג
וְלֹא עָאָל בֵּיהּ בְּדָקָא יָאוּת, אֶתְהַפֵּד לֵיהּ לְנַעַ, וְדָא
נְהָר דִּיּוֹצָא מֵעֵדֵן, דְאִיהוּ סִימָן עֵגָג עֵדֵן נְהָר גִּין,
הָכָא אֲסוּר וְהֵתֵר טוּמְאָה וְטַהָרָה בְּשֵׁר וּפְסוּל.

וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיְנִיחֵהוּ בְּגֵן עֵדֵן
לְעַבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ (בראשית ב טו), תָּא חַזִּי
קוּדְשָׁא בְרוּךְ הוּא אֹלִיף לְאָדָם אֹרִייתָא, הָדָא
הוּא דְכְתִיב (איוב כח כז) אִז רָאָה וַיִּסְפְּרָה הַכִּינָה וְגַם
חִקְרָה וַיֹּאמֶר לְאָדָם, וְדָא אִיהוּ וַיְנִיחֵהוּ בְּגֵן עֵדֵן,
דָּא גֵן דְאֹרִייתָא, לְעַבְדָּהּ בְּפִקּוּדֵין דְאֹרִייתָא

לשון הקודש

עֵדֵן נְהָר גִּין, כָּאֵן אֲסוּר וְהֵתֵר, טְמֵאָה
 וְטַהָרָה, בְּשֵׁר וּפְסוּל.

וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם וַיְנִיחֵהוּ
 בְּגֵן עֵדֵן לְעַבְדָּהּ וּלְשִׁמְרָהּ. כָּא וְרָאָה,
 הַקּוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא לְמַד אֶת הָאָדָם תּוֹרָה,
 זְהוּ שְׁכִתּוּב אִז רָאָה וַיִּסְפְּרָה הַכִּינָה וְגַם
 חִקְרָה וַיֹּאמֶר לְאָדָם, וְזְהוּ וַיְנִיחֵהוּ בְּגֵן
 עֵדֵן, זְה הַגֵּן שֶׁל הַתּוֹרָה, לְעַבְדָּהּ –
 בְּמִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל הַתּוֹרָה, שְׁהוּא זְכוּר,

וְדָאֵי לַעֲשׂוֹת שֵׁם פְּרִיָה וּרְבִיָה.
וּבְאֵלֵהּ הָאַרְבַּעַת נִכְנְסוּ לְפָרְדִּים
הָאַרְבַּעַת הַלָּלוּ. אֵלוּ שְׁנַכְנְסוּ עִם קַלְפוֹת,
אַחַד הַצִּיץ וּמֵת, אַחַד הַצִּיץ וְנִפְנַע, וְאַחַד
יִצָּא לְשִׁמְד (נִצָּא לְתַרְבוּת רַעָה), הַרְבִּיעִי שְׁנַכְנְסוּ
לְמֵת הָאֵגוּז, נִכְנְסוּ בְּשָׁלוּם וַיִּצָּא בְּשָׁלוּם.
זְה שְׁנַאֲמַר בּוּ הַצִּיץ וְנִפְנַע, נִכְנְסוּ בְּעֵגָג
וְלֹא נִכְנְסוּ בּוּ פְּרָאוּי, הַתְּהַפֵּד לוֹ לְנַעַ, וְזְה
נְהָר דִּיּוֹצָא מֵעֵדֵן, שְׁהוּא סִימָן עֵגָג.

דַעֲשֵׂה דַאִיהוּ זְכוֹר דְּכַר, וּלְשִׁמְרָה בְּפִקּוּדֵי דְלֹא
 תַעֲשֵׂה דַאִיהוּ שְׁמוֹר נּוֹקְבָא, אֶת הָאָדָם בְּהוּה
 בְּדִיוֹקְנָא דַאֲרִייתָא, דַאֲ"ת לְרַבּוֹת אֲרִייתָא
 דַאֲתִיְהִיבַת לְאָדָם מַא' וְעַד ת', דַאֲתִיְהִיבַת מִימִינָא
 וּמִשְׂמַאלָא, דְתַמָּן פִּקּוּדֵי דַעֲשֵׂה וְלֹא תַעֲשֵׂה,
 פִּקּוּדֵי דַעֲשֵׂה מִימִינָא לְקַבֵּל ו"ה זְכַר"י וְדַא
 זְכַרּוֹנוֹת, פִּקּוּדֵי דְלֹא תַעֲשֵׂה מִשְׂמַאלָא לְקַבֵּל י"ה
 שְׂמִי, עֲמוּדָא דַאֲמַצְעִיתָא כְּלִיל תְּרוּיָהוּ יְהו"ה
 שְׂמִיָּה, וְאִיהוּ קוּל הַשּׁוֹפָר מִסְטָרָא דַאימָא עֲלָאָה
 דַאִיְהִי שׁוֹפָר, תְּקִיעָה אִיְהִי מִסְטָרָא דִימִינָא,
 וְשַׁבְּרִים מִסְטָרָא דְשְׂמַאלָא, שְׁלִשְׁל"ת דַאִיְהִי
 תְּרוּעָה מִסְטָרָא דְתְּרוּיָהוּ.

בְּרֵאשִׁית (בְּר"א שִׁי"ת) בְּרֵא אֱלֹהִים, הֵאֵי אֱלֹהִים
 אִיְהִי אִימָא עֲלָאָה, דְּרַכִּיבַת וּסְלִיקַת
בְּתְרוּעָה (דַאִיְהִי רֵאשׁ הַשְּׁנָה הַדָּא הוּא דְכְּתִיב (תהלים מזו ו) עֲלָה

לשון הקודש

העמוד האמצעי כולל שניהם, יהו"ה
 שמו, והוא קול השופר מצד האם
 העליונה שהיא שופר. התקיעה היא מצד
 הימין, ושברים מצד השמאל,
 השלשלת שהיא תרועה מצד של
 שניהם.

בראשית, (בְּר"א שִׁי"ת), בְּרֵא אֱלֹהִים.
 האלהים תהוה היא האם העליונה,

הזכר, ולשמרה - במצוות לא תעשה,
 שהוא שמור, הנקבה. את האדם, שהיה
 בדיוקן של התורה, שא"ת לרבות
 התורה שנתנה לאדם מא' עד ת',
 שנתנה מימין ומשמאל, ששם מצוות
 עשה ולא תעשה, מצוות של עשה מימין
 כנגד ו"ה זכר"י, וזה זכרונות, מצוות של
 לא תעשה משמאל כנגד י"ה שמ"י,

אלהי"ם בתרועה), דאתמר ביה (במדבר כג כא) לא הביט און
 ביעקב ולא ראה עמל בישראל יהו"ה אלהיו עמו
 ותרועת מלך בו, הרי לך שתרועה איהי ביעקב,
 ואתמר ביה עלה אלהי"ם בתרועה, יהו"ה בקול
 שופר סליק. תקעו בחדש שופר (תהלים פא ד) דא
 תקיעה, ודא ירחא דסיהרא אתפסייא, מלכיות
 מסטרא דמלכות דאיהו זה שמי (שמות ג טו), דתמן
 קודשא בריך הוא אשתמודע למלך על כל הארץ,
 ובה איהו המלך הקדוש המלך המשפט מסטרא
 דשמאלא, מלך על כל הארץ אלהי"ם, ודא לבא
 לשמאלא מלכות, זכרונות זכור לזכר ודא מוחא
 לימינא ותמן זכרונות, שופרות דא קנה דאיהו
 שופר, ומתמן נפיק קול השופר דאיהו עמודא
 דאמצעיתא, ואיהו יהו"ה, במוחא בלבא בנופא.

לשון הקודש

ששם הקדוש ברוך הוא נודע למלך על
 כל הארץ, ובה הוא המלך הקדוש,
 המלך המשפט מצד השמאל, מלך על
 כל הארץ אלהי"ם, וזה הלב לשמאל
 המלכות. זכרונות, זכור לזכר, וזה המוח
 לימין, ושם זכרונות. שופרות זה קנה
 שהוא שופר, ומשם יוצא קול השופר,
 שהוא העמוד האמצעי, והוא יהו"ה,
 במוח בלב ובנוף.

שוכבת ועולה בתרועה ושהיא ראש השנה.
 זהו שכתוב עלה אלהי"ם בתרועה, שנאמר בו
 לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל
 בישראל יהו"ה אלהיו עמו ותרועת מלך
 בו, הרי לך שתרועה היא ביעקב, ונאמר
 בו עלה אלהים בתרועה, יהו"ה בקול
 שופר עולה. תקעו בחדש שופר זו
 תקיעה, וזה החדש שמתכסה הלבנה.
 המלכות מצד המלכות, שהוא זה שמי

**ואוקמוהו מארי מתניתין, דלית פוחתין ביה
מעשרה מלכיות ומעשרה זכרונות
ומעשרה שופרות, דא יו"ד ה"א וא"ו ה"א (נ"א יו"ד
ה"י וא"ו ה"י), מלכיות ותמלוך אתה הוא יהו"ה
אלהינו, זכרונות אתה זוכר זכרנו לחיים, שופרות
תקע בשופר גדול.**

**ועוד תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו, מאי
בכסה דא שכינתא תתאה, ובה כתבנו
לחיים, דאיהי כתיבה מסטרא דימינא ומסטרא
דשמאלא, ובגין דאתאחד ביה אדכיר תרין זמנין
כתיבה (נ"א דאיהו יד עלאה יד תתאה), (נ"א אמא תתאה מסטרא
דשמאלא איהי) בכסה ביה הוא דאתמר ביה בכוסה
ממך אל תחקור, כתבנו לחיים איהו בקרא דא
(שמות לב) והלחות מעשה אלהים המה והמכתב
מכתב אלהים הוא חרות על הלחת (שמות לב טז), מאי**

לשון הקודש

חגנו, מה זה בכסה? זו שכינה תחתונה,
ובה כתבנו לחיים, שהיא כתיבה מצד
הימין ומצד השמאל, ומשום שנאחז בו,
הזכיר פעמים כתיבה (שהיא יד עליונה יד תחתונה)
(האם התחתונה היא מצד השמאל). בכסה, באותו
שנאמר בו בכסה ממך אל תחקר,
כתבנו לחיים הוא בכתוב הנה, והלחות
מעשה אלהים המה והמכתב מכתב

ופרשונה בעלי המשנה, שאין פוחתין בו
מעשרה מלכיות ומעשרה זכרונות
ומעשרה שופרות, זה יו"ד ה"א וא"ו ה"א
(יו"ד ה"י וא"ו ה"י). מלכיות – ותמלוך אתה הוא
יהו"ה אלהינו, זכרונות – אתה זוכר,
זכרנו לחיים, שופרות – תקע בשופר
גדול.

ועוד, תקעו בחדש שופר בכסה ליום

תרות דא ה', דאתמר בה (ויקרא כה י) וקראתם דרור
 בארץ, דרור איהי תרות, ו"הלתו"ת אינון ו"ה ברא
 וברתא, ואינון מעשה אלהים דאיהי אימא עלאה,
 מעשה איהו בתרין ידיו דתמן עשיה, ומכתב
 אלהים בתרין ידיו (דף ט"ו ע"א) דתמן פתיבה, ואיהי
 תרות על הלחת, יד פותבת ויד חותמת, ואיהי חד
 יד הגדולה דאתמר בה (שמות יד לא) וירא ישראל את
 היד הגדולה, ותניינא יד התזקה דא הוא דכתיב
 (דברים ד לד) וביד הזקה וכו', ורזא דמלה יהו"ה אלהינו
 יהו"ה י"ד הגדולה. כוזו במוכס"ז כוזו י"ד התזקה,
 ואינון, יד עלאה מסטרא דימינא, יד תתאה
 מסטרא דשמאלא, וכלא כ"ח פרקין, דאתמר בהון
 (במדבר יד יז) ועתה יגדל נא פת אדני, ודא פת מעשיו
 הגיד לעמו (תהלים קיא ו), פת מעשה בראשית.

לשון הקודש

את היד הגדולה, והשנית יד התזקה, והו
 שפתי ידיו ששם עשיה, ומכתב אלהים
 ב"שתי ידיו ששם פתיבה, והיא תרות על
 הלחת, יד פותבת ויד חותמת, והיא יד
 הגדולה אחת שנאמר בה וירא ישראל

אלהים הוא תרות על הלחת, מה זה
 תרות? זו ה', שנאמר בה וקראתם דרור
 בארץ, דרור היא תרות, ו"הלת" הם
 ו"ה, הפן והבת, והם מעשה אלהים,
 שהיא האם העליונה, המעשה הוא
 בשתי ידיו ששם עשיה, ומכתב אלהים
 בשתי ידיו ששם פתיבה, והיא תרות על
 הלחת, יד פותבת ויד חותמת, והיא יד
 הגדולה אחת שנאמר בה וירא ישראל

הגיד לעמו, פת מעשה בראשית.

וְעוֹד אֵית יָד דְּאִתְקַרֵי יָד רַמָּה, וְדָא יְהוּ"ה יו"ד
 ה"א וא"ו ה"א, וְאֵית יָד תְּנִינָא לְקַבְּלָה וְדָא
 אַהִי"ה אֶל"ף ה"א יו"ד ה"א, וְדָא כ"ח, בְּזִמְנָא
 דְּחָאבוּ יִשְׂרָאֵל אֶסְתַּלַּק הָאִי פַתַּ מְנִייהוּ וְאִתְמַר
 בְּהוֹן (איכה א ו) וַיִּלְכוּ בְּלֹא כֶחַ לְפָנֵי רוּדְפָא.

וּבְמִלְאָכִים כַּתְבֵי"אל מְמַנָּא עַל הַפְּתִיבָה,
 חַתְמֵי"אל עַל הַחֲתִימָה, כַּתְבֵי"אל
 כְּתָב אֱלֹהֵי, אֱלֹהֵי אֵיהוּ אִ"ם בְּחוֹשְׁבֹן, זֶה אֱלֹהֵי וְאַנְהוּ
 (שמות טו ב), כְּתָב כ' כְּתָר ת' תוֹרָה ב' בְּרָכָה, וְכֹלָא
 אִימָא עֲלָאָה, אֵיהוּ כְּתָר בְּרֹאשׁ כָּל צְדִיק, וְאֵיהוּ
 תוֹרַת יְהוּ"ה תְּמִימָה (תהלים יט ח), וְאֵיהוּ בְּרַבַּת יְהוּ"ה
 הִיא תַעֲשִׂיר (משלי י כב), חַתְמֵי"אל מְסַטְרָא דְּחַכְמָה,
 וְתַרְוִייהוּ חַיִּים, חַכְמָה דְּכְתִיב (קהלת ז יב) הַחֲכָמָה
 תַּחֲתֶיהָ בְּעֲלִיָּה, אִימָא עֲלָאָה עֵין חַיִּים הִיא
 לְמַחֲזִיקִים בָּהּ (משלי ג יח), וְתַרְוִייהוּ לִימִינָא וּשְׂמָאלָא.

לשון הקודש

וְעוֹד, יֵשׁ יָד שְׁנַקְרָאת יָד רַמָּה, וְזֶה
 יְהוּ"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וְיֵשׁ יָד שְׁנִינָה
 לְקַבְּלָה, וְזֶה אַהִי"ה אֶל"ף ה"א יו"ד ה"א,
 וְזֶה כ"ח. בְּזִמְן שְׁחַטְאוּ יִשְׂרָאֵל, הִסְתַּלַּק
 הַכַּח הַזֶּה מִקָּדְשׁ, וְנֶאמַר בָּהֶם וַיִּלְכוּ בְּלֹא
 כֶחַ לְפָנֵי רוּדְפָא.

וּבְמִלְאָכִים כַּתְבֵי"אל הַמְּמַנָּה עַל
 הַפְּתִיבָה, חַתְמֵי"אל עַל הַחֲתִימָה.

כַּתְבֵי"אל כְּתָב אֱלֹהֵי, אֱלֹהֵי הוּא אִ"ם
 בְּחֻשְׁבֹן, זֶה אֱלֹהֵי וְאַנְהוּ, כְּתָב – כ' כְּתָר,
 ת' תוֹרָה, ב' בְּרָכָה, וְהַכָּל הָאִם הָעֲלִינָה,
 הִיא כְּתָר בְּרֹאשׁ כָּל צְדִיק, וְהִיא תוֹרַת
 יְהוּ"ה תְּמִימָה, וְהִיא בְּרַבַּת יְהוּ"ה הִיא
 תַעֲשִׂיר. חַתְמֵי"אל מְצַד הַחֲכָמָה, וּשְׁנִינָה
 חַיִּים. חַכְמָה, שְׁפָתוֹב הַחֲכָמָה תַּחֲתֶיהָ
 בְּעֲלִיָּה, הָאִם הָעֲלִינָה עֵין חַיִּים הִיא

תַּלְתֵּי אַצְבָּעִין מִתֵּיחָדִין בְּקוֹלְמוֹם לַבְּתִיבָה,
 וְעַלֵּיהוּ אָמַר בֶּן זֹמָא, אֵין בֵּין מִים
 הָעֲלִיּוֹנִים לְמִים הַתְּחַתּוֹנִים, אֵלָא כְּשֶׁלֶשׁ אַצְבָּעוֹת,
 וְתָרִין אַצְבָּעָאן אֵינוֹן דְּסַמְכִין לוֹן, וְאֵינוֹן כְּתָרִי
 גְּלִימִי דְּסַחֲפִי אַחַדְדִּי, רַזִּי"אל אֵיהוּ אֹרִיא"ל,
 וְעַלֵּיהּ אֲתַמַּר (שמות ג טו) וְזַה זְכַרִּי עִם וְ"ה רַמְ"ה, וְדַא
 רַזִּיא"ל, שְׁמִי עִם י"ה שְׁפָ"ה שְׁמוּעָא"ל מ'טַטְרוּן
 י'הוּא"ל רָאשֵׁי תִיבִין שְׁמִי, חַסְדִּיא"ל מְסַטְרָא דְחֶסֶד,
 גְּבַרִיא"ל מְסַטְרָא דְגְבוּרָה, אֹרִיא"ל מְסַטְרָא
 דְעַמּוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, בְּכַל סַטְרָא אֵלִי אֵיהוּ
 מְסַטְרָא דְאֵם, וְאֵינוֹן אֵלִי"א א' כְּתָר, י' חֲכָמָה ה'
 אֵימָא עֲלָאָה, דְאֵיהִי מְגַדֵּל עִזוּ שֵׁם יְהו"ה (משלי יח י').

וְעוֹד אָמַר הַהוּא סָבָא רַבִּי רַבִּי, וְהַמְכָּתֵב מְכָתֵב
 אֱלֹהִים הוּא (שמות לב טז), תָּרִין יְדִין פּוֹתְבוֹת

לשון הקודש

שְׁמִי עִם י"ה – שֶׁלֶשׁ מֵאוֹת שְׁשִׁים וְחֲמֵשׁ.
 שְׁמוּעָא"ל מ'טַטְרוּן י'הוּא"ל רָאשֵׁי
 תְּבוֹת שְׁמִי. חַסְדִּיא"ל מְצַד הַחֶסֶד,
 גְּבַרִיא"ל מְצַד הַגְּבוּרָה, אֹרִיא"ל מְצַד
 הָעַמּוּד הָאֲמְצְעִי, בְּכַל צֶד אֵלִי הוּא מְצַד
 הָאֵם, וְהֵם אֵלִי"א א' כְּתָר, י' חֲכָמָה, ה'
 הָאֵם הָעֲלִיּוֹנָה, שְׁהִיא מְגַדֵּל עִזוּ שֵׁם
 יְהו"ה.

וְעוֹד אָמַר אוֹתוֹן זְקַן: רַבִּי רַבִּי, וְהַמְכָּתֵב

לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וּשְׁנֵיהֶם לְיָמִין וּלְשִׁמְאֵל.
 שֶׁלֶשׁ אַצְבָּעוֹת מִתֵּיחָדוֹת בְּקוֹלְמוֹם
 לַבְּתִיבָה, וְעַלֵּיהֶם אָמַר בֶּן זֹמָא, אֵין בֵּין
 מִים הָעֲלִיּוֹנִים לְמִים הַתְּחַתּוֹנִים אֵלָא
 כְּשֶׁלֶשׁ אַצְבָּעוֹת, וּשְׁנֵי אַצְבָּעוֹת הֵם
 שְׁסוּמְכִים אוֹתָם, וְהֵם כְּשְׁנֵי לְבוּשִׁים
 שְׁפָרוּסִים זֶה אַצֵּל זֶה, רַזִּיא"ל הוּא
 אֹרִיא"ל, וְעַלֵּיו נֶאֱמַר וְזַה זְכַרִּי, עִם וְ"ה
 – מֵאוֹתִים אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנֶה, וְזַה רַזִּיא"ל,

מִיִּמְיָא וּמִשְׁמַאלָא, אַבְל חָרוּת עַל הַלְוִיחֹת עֲמוּדָא
 דְּאַמְצָעִיתָא, (נ"א בן י"ה איהו ודא), כִּמְה מְלֹאכֵינָא
 סְפָרִיא אִית לְעֵילָא דְכְתָבִין זְכוּוֹן דִּישְׂרָאֵל, וְכִמְה
 מְלֹאכֵינָא דְחֹתְמָא דְמְלָכָא בִּידִיהוֹן דְּחֹתְמִין זְכוּוֹן
 דִּישְׂרָאֵל, וְכִמְה מְלֹאכֵינָא אֵינוֹן שְׁקָלִין קָלִין וְחֲמוּרִין
 דְּאוּרִיתָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (ישעיה לג יח) אֵיָה סוֹפֵר
 אֵיָה שׁוֹקֵל, וְכֵד אֵיָהוּ חָתִים בְּטַבְעַת הַמֶּלֶךְ דְּאֵיָהוּ
 ו' (נ"א י') אֵין לְהָשִׁיב, חֹתֶם אֵיָהוּ ו' חֹתֶם אֲמַת, יָד
 כּוֹתֵב וְיָד חֹתֶם ה' תִּתְּאָה כּוֹתֵב ה' עֲלָאָה חֹתֶם,
 דְּאֵינוֹן ה' אֲצַבְעָאן דִּיד יִמְיָא וְה' אֲצַבְעָאן דִּיד
 שְׁמַאלָא, ה' תִּתְּאָה כּוֹתֵב כְּאֵת ו' דְּאֵיָהוּ קוֹלְמוֹס,
 קְנָה דְּדְרוּעָא ה' עֲלָאָה חֹתֶם כְּאֵת י' דְּאֵיָהוּ כִּפְ
 הִיד.

ש"ם הדור"ש איהו צדיק, עליה אתמר (ישעיה נ ד)

לשון הקודש

כְּטַבְעַת הַמֶּלֶךְ שֶׁהוּא ו' (י), אֵין לְהָשִׁיב.
 חֹתֶם הוּא ו', חֹתֶם אֲמַת, יָד כּוֹתֵב וְיָד
 חֹתֶם. ה' תִּתְּוֹנָה כּוֹתֵב, ה' עֲלִיוֹנָה
 חֹתֶם, שֶׁהֵם ה' אֲצַבְעוֹת שֶׁל יָד יִמִּין וְה'
 אֲצַבְעוֹת שֶׁל יָד שְׁמַאל. ה' תִּתְּוֹנָה
 כּוֹתֵב כְּאֵת ו', שֶׁהוּא קוֹלְמוֹס, קְנָה שֶׁל
 זְרוּע, ה' עֲלִיוֹנָה חֹתֶם כְּאֵת י', שֶׁהוּא
 כִּפְ הִיד.

ש"ם הדור"ש הוא צדיק, עליו נאמר

מִכְּתָב אֱלֹהִים הוּא, שְׁתֵּי יָדִים כּוֹתֵבוֹת
 מִיִּמִּין וּמִשְׁמַאל, אַבְל חָרוּת עַל הַלְוִיחֹת,
 הָעֲמוּד הָאֲמְצָעִי, (בן י"ה הוּא ודא). כִּמְה
 מְלֹאכֵים סוֹפְרִים יֵשׁ לְמַעְלָה שְׁכוּתֵבִים
 אֵת זְכוּוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכִמְה מְלֹאכֵים
 שְׁחוּתֶם הַמֶּלֶךְ בִּידֵיהֶם שְׁחוּתִים אֵת
 זְכוּוֹת יִשְׂרָאֵל, וְכִמְה מְלֹאכֵים שְׁשׁוֹקֵלִים
 קָלוֹת וְחֲמוּרוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה, זְהוּ שְׁכַתּוּב
 אֵיָה סוֹפֵר אֵיָה שׁוֹקֵל, וְכִשְׁהוּא חֹתֶם

יהו"ה אלהי"ם נתן לי לשון למוֹדִים, וְדָא (ז) יו"ד
 זְעִירָא, לְדַעַת לְעוֹת אֶת יַעֲף דְּבַר (שם), אִינוּן ה"ה,
 דְּבַחוּן וְעוֹף יַעֲוֵף עַל הָאָרֶץ (בראשית א כ), וְנִקְוּדָה דְּשֵׁם
 הַכּוֹתֵב, וְהַמְּכַתֵּב מְכַתֵּב אֱלֹהִים הוּא דָא יְהוּהוּ, ש"ם
 הַדּוֹר"ש, יהו"ה אלהי"ם נתן לי לשון למוֹדִים, לְדַעַת
 לְעוֹת אֶת יַעֲף דְּבַר וְדָא יְהוּהוּ, יְדִיעַת קוּדְשָׁא בְּרִיד
 הוּא בְּשִׁכְנֵינֵיהּ, בְּהַאי נִקְוּדָה יִתְהַלֵּל הַמְּתַהַלֵּל הַשֶּׁבֶל
 וְיִדְוַע (ירמיה ט כג), וְדָא יְהוּהוּ.

כָּל אֵלִין נִקְוּדִין צְרִיד לְנִקְדָּא לֹון מִקְרָאִין
 דְּאוּרִייתָא, כְּמַה דְּאִינוּן כְּתִיבִין בְּאַרְחָ קְשׁוּמָא,
 וְכָל הַיּוֹי"ה אֵת לָהּ מְשִׁמְשָׁא דְרָכִיב עֲלֵיהּ, וְאִיהִי
 מְרַכְבָּה לִיהּ, וְהִיא הַיּוֹי"ה אֵת לָהּ מְנַהֲינָא
 דְשִׁלִּיט עֲלֵיהּ, כְּגוֹן דְּכוּרָא עַל נוֹקְבָא, וְלִית רְשׁוּ
 לְנוֹקְבָא וְלֹא לְשְׁלוּחָא דִּילָהּ לְמַעַבְד מִדְּעַם בְּלֹא

לשון הקודש

בְּנִקְוּדָה הוּא יִתְהַלֵּל הַמְּתַהַלֵּל הַשֶּׁבֶל
 וְיִדְוַע, וְזֶה יְהוּהוּ.

כָּל הַנִּקְוּדוֹת הַלְלוּ צְרִיד לְנִקְדָּא אוֹתָם
 מִפְּסוּקֵי הַתּוֹרָה, כְּמוֹ שְׁהֵם כְּתוּבִים
 בְּדִרְךְ אִמְתָּא, וְכָל הַיּוֹי"ה יֵשׁ לָהּ מְשִׁמְשָׁא
 שְׂרוּכָב עֲלֵיהּ, וְהִיא הַמְּרַכְבָּה שְׁלוּ,
 וְאוֹתָהּ הַיּוֹי"ה יֵשׁ לָהּ מְנַהֲינָא שְׁשׁוּלְטָא
 עֲלֵיהּ, כְּמוֹ זְכָר עַל נִקְבָּה, וְאִין רְשׁוֹת

יהו"ה אלהי"ם נתן לי לשון למוֹדִים, וְזֶה
 (ז) יו"ד זְעִירָא, לְדַעַת לְעוֹת אֶת יַעֲף דְּבַר,
 הֵם ה"ה שְׂבָהֶם, וְעוֹף יַעֲוֵף עַל הָאָרֶץ,
 וְנִקְוּדָה שֵׁם הַכּוֹתֵב, וְהַמְּכַתֵּב מְכַתֵּב
 אֱלֹהִים הוּא זֶה יְהוּהוּ, ש"ם הַדּוֹר"ש,
 יהו"ה אלהי"ם נתן לי לשון למוֹדִים
 לְדַעַת לְעוֹת אֶת יַעֲף דְּבַר, וְזֶה יְהוּהוּ,
 יְדִיעַת הַקּוּדְשׁ בְּרִיד הוּא עִם שְׂכִינְתוֹ,

רשות בעלה, דכל מאן דמקבל (דף ט"ז ע"ב) איהי
 נוקבא, מאתר דאיהו מקבל, ורזא דמלה (קהלת ה
 ט) כי גבוה מעל גבוה שומר, וכגוונא דא שליחא
 לעילא מטטרו"ן, וכמה ממנן דתחות ידיה דאינון
 שליחן דשכינתא, ושכינתא איהי נוקבא, לית לה
 רשו לאזלא לשום אתר בלא רשו בעלה, ורזא
 דמלה ויקחו לי תרומה (שמות כה ב), אם אתון בעיתון
 דשריא שכינתי ביניכון, ויקחו לי, נסיבו מני רשו
 בקדמיתא לאתגליא.

תקונא חמשין ושתא

בראשית ברא אלהים, אלהים הא אוקמוה
 תמן דחילו מסטרא דאת ה' (נ"א ה"י),
 דאיהי לשמאלא, דאף על גב דאת י' איהו רחמי,
 באתר דשלטא ה' עלה נוקבא אתקריאת, כגוונא

לשון הקודש

אם אתם רוצים שתשרה שכינתי ביניכם
 - ויקחו לי, קחו ממני רשות בראשונה
 להתגלות.

תקון חמשים ושתא

בראשית ברא אלהים, אלהים הרי
 פרשוהו שם יראה, פחד, מצד האות ה'
 (ה"י), שהיא לשמאל, שאף על גב שהאות
 י' היא רחמים, במקום ששולטת ה' עליה
 היא נקראת נקבה, כמו זה ה"י, וסוד זה

לנקבה או לשלוחה לעשות דבר בלי
 רשות בעלה, שכל מי שמקבל, היא
 הנקבה, מהמקום שהיא מקבלת, וסוד
 הדבר - כי גבוה מעל גבוה שומר, וכגון
 זה השליח למעלה מטטרו"ן, וכמה
 ממנים שתחת ידיו שהם שליחי
 השכינה, והשכינה, היא נקבה, אין לה
 רשות ללכת לשום מקום בלי רשות
 בעלה, וסוד הדבר - ויקחו לי תרומה.

דָּא ה"י, וְרָזָא דָּא אֶתְגַּלְיָא (בי"ה ה"א וא"ו ה"א) יו"ד
 ה"י וא"ו ה"י (ס"א ביו"ד ה"א וא"ו ה"א) דְּלִית בְּרִיָּה בְּלֹא
 דְּבַר וְנוֹקְבָא, דְּתָרִין שׁוֹתְפִין אֵינוּן בְּבִרָא וּבְרִתָּא,
 אָבָא וְאִמָּא, חַד יְהִיב טָפָה דְּכוּרָא וְחַד נׁוקְבָא,
 וְכַד שְׁלִיט דְּכוּרָא עַל נׁוקְבָא אִיהוּ דְּבַר, וְכַד שְׁלִיט
 נׁוקְבָא עַל דְּכוּרָא אִיהוּ נׁוקְבָא, וְהָא אוֹקְמוּהוּ בְּרָזָא
 דְּאַשָּׁה כִּי תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר (ויקרא יב ב).

וְרָזָא עֲלָאָה חָבָא, לְזַמְנִין אֲזִדְרִיקוּ תָרִין טַפִּין,
 לְזַמְנִין תְּלַת, לְזַמְנִין אַרְבַּע, לְזַמְנִין ה',
 לְזַמְנִין ו', לְזַמְנִין ז', וְדָא רָזָא דְּסְלִיקוּ לְמַטָּה תָרִין
 וְנַחְתוּ שְׁבַעָה, תָרִין טַפִּין אֵינוּן לְזַמְנִין צַר"י וְלְזַמְנִין
 שְׁב"א, תְּלַת לְזַמְנִין אֵינוּן סְגו"ל וְלְזַמְנִין שׁוּר"ק,
 לְזַמְנִין שְׁבַע כְּגוֹנוֹנָא דָּא ז' מִן זָרַע, וְתְלַת טַפִּין
 צְרִיכִין נְטִירוּ מִן כְּב"ד טַחו"ל מָר"ה, דְּאַתְמַר בְּחוּן
 (בראשית ב טז) וַיֵּצֵא יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָדָם, וְאוֹקְמוּהוּ

לשון הקודש

וְסוּד עֲלִיוֹן כָּאוּן, לְפַעְמִים נִזְרְקוּ שְׁתֵּי
 טַפּוֹת, לְפַעְמִים שְׁלֹשׁ, לְפַעְמִים אַרְבַּע,
 לְפַעְמִים ה', לְפַעְמִים ו', לְפַעְמִים ז', וְזֶה
 הַסּוּד שְׁעָלוּ לְמַטָּה שְׁנַיִם וַיִּרְדּוּ שְׁבַעָה,
 שְׁתֵּי טַפּוֹת הֵן לְפַעְמִים צַר"י וְלְפַעְמִים
 שְׁב"א, שְׁלֹשׁ לְפַעְמִים הֵן סְגו"ל וְלְפַעְמִים
 שׁוּר"ק, לְפַעְמִים שְׁבַע כְּמוֹ זֶה ז' מִן זָרַע,
 וְשְׁלֹשׁ טַפּוֹת צְרִיכוֹת שְׁמִירָה מִן כְּב"ד

הַתְּגֻלָּה (בי"ה ה"א וא"ו ה"א) יו"ד ה"י וא"ו ה"י
 (ביו"ד ה"א וא"ו ה"א), שְׁאִין בְּרִיָּה בְּלִי זָכָר
 וְנִקְבָּה, שְׁשָׁנֵי שְׁתַּפִּים הֵם בְּבִין וּבְבַת,
 הָאָב וְהָאֵם, אֶחָד נֹתֵן טָפָה זָכָר וְאֶחָד
 נִקְבָּה, וּכְשִׁשׁוּלֵט הַזָּכָר עַל הַנִּקְבָּה הוּא
 זָכָר, וּכְשִׁשׁוּלֵט הַנִּקְבָּה עַל הַזָּכָר הוּא
 נִקְבָּה, וְהָרִי פִרְשׁוּהוּ בְּסוּד שְׁלֵ אֵשָׁה כִּי
 תִזְרִיעַ וַיִּלְדָּה זָכָר.

לית צו אלא עבודה זרה, וְדָא כְּבֵד, דְּאִתְמַר בָּהּ
 כָּל הַכּוֹעִים כְּאֵלוֹ עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה, וּבְגִין דָּא לֹא
 צְרִיךְ לְאַרְקָא טַפִּין אֱלֹא בְּרַחֲמֵימוּ, וְלֹא בְּכַעֲסָא
 וּבְקַטְטָה, וְכֵד זְרִיק בְּרֵשׁ אֱלִין תְּלַת טַפִּין בְּרַחֲמֵימוּ
 אִתְקַרְיָאוּ סְגוּלַתָּא, וְרִזָּא דְמַלְחָה זְרִיקָא מִקַּ"ף שׁוֹפֵר
 הוּלְךְ סְגוּלַתָּא.

עַל הָאָדָם דָּא שְׁפִיכוּת דְּמִים, הֵדָּא הוּא דְכִתְיֵב
 (שם טו) בְּאָדָם דְּמִו יִשְׁפֹּךְ, דָּא אִתְעָרוּתָא דְטַפָּה
 דְּנוֹקְבָא דְאִיהִי מְלִיחָה סוּמְקָא, וְאִי אִיהִי סְגוּלָּה
 נְקוּדָה לְתַתָּא אִיהִי נוֹקְבָא, נְקוּדָה דְלַעִילָא דְכַר,
 וְכֵד זְרִיק לָהּ בְּמַרְ"ה דְאִיהִי גִיהֶנְם קְטִילַת (לָהּ).

לְאִמְרָ (בראשית ב טז) דָּא גְלוּי עֲרִיזוֹת, וְדָא טְחוּ"ל,
 מָאן דְּזָרִיק טַפָּה בְּאִתְתִּיהּ בְּעַצְבּוֹ
 וּבְקַטְטָה, אִתְגְּלִיאת בֵּיהּ עֲרִיזָתָא, וּבְגִין דָּא עֲרוֹת

לשון הקודש

עַל הָאָדָם, זֶה שְׁפִיכוּת דְּמִים, זֶהוּ שְׁכִתּוּב
 בְּאָדָם דְּמִו יִשְׁפֹּךְ, זֶה הַתְּעוּרָרוֹת שֶׁל
 הַטַּפָּה שֶׁל הַנְּקֵבָה שֶׁהִיא מְלַחָה אֲדָמָה,
 וְאִם הִיא סְגוּלָּה, נְקֻדָּה לְמַטָּה הִיא נְקֻבָּה,
 נְקֻדָּה שֶׁלְמַעְלָה הִיא זְכָר, וּבְשׁוֹרֵק אוֹתָהּ
 בְּמַרְ"ה, שֶׁהִיא גִיהֶנְם, הוֹרְגָתָּ (אוֹתָהּ).

לְאִמְרָ, זֶה גְלוּי עֲרִיזוֹת, וְזֶה טְחוּ"ל, מִי
 שׁוֹרֵק בְּאִשְׁתּוֹ בְּעַצֵּב וּבְקַטְטָה, הַתְּגַלְתָּהּ
 בּוֹ עֲרוּהּ, וְלִכְּן עֲרוֹת אֲבִיד וְעֲרוֹת אֲמִיד

טְחוּ"ל מַרְ"ה, שְׁנֵאֲמַר בְּרַם וַיִּצּוּ יְהוָה
 אֱלֹהִים עַל הָאָדָם, וּפְרָשׁוּהוּ, אֵין צו
 אֱלֹא עֲבוּדָה זָרָה, וְזֶה הַכְּבֵד, שְׁנֵאֲמַר בּוֹ
 כָּל הַכּוֹעִים כְּאֵלוֹ עוֹבְדֵי עֲבוּדָה זָרָה,
 וּמִשּׁוּם זֶה לֹא צְרִיךְ לְהַרְיֵק טַפּוֹת אֱלֹא
 בְּאַהֲבָה, וְלֹא בְּכַעַס וּבְקַטְטָה, וּבְשׁוֹרֵק
 אָדָם שֶׁלֹּשׁ טַפּוֹת בְּאַהֲבָה, נְקַרְאוּ
 סְגוּלַתָּא, וְסוּד הַדְּבָר - זְרִיקָא מִקַּ"ף
 שׁוֹפֵר הוּלְךְ סְגוּלַתָּא.

אָבִיךָ וְעֵרֹת אִמְךָ לֹא תִגְלֶה (ויקרא יח ז), אִיהִי טָחֹל
לִילִית, מָרָה אוֹכְמָא עֵרוּה דְכֻלָּא (נ"א דְכֻלָּה).

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, שְׁעוּרָא דְעֵרִיּוֹת אֵינּוּן
בְּאַתְרֵי יָדִיעַ אוּ לָא, אָמַר לִיה בְּרִי, יְהוּ"ה
אִיהוּ י' אָב ה' אִם ו' בֵּן ה' פֶּת, ה"ה אֵינּוּן אִשָּׁה
וּבִתָּה כֻּלָּה וְחִמּוּתָהּ, כְּפּוּם עֵנְפִין דְּאִילָנָא חֲבִי
אֶתְקֵרִיאֵי, עֵנְפִין דְּאִילָנָא מִתְפָּרְשִׁין לְעִילָא
בְּאִילָנָא, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ וּפְנִיָּהּם וּכְנַפֵּיהֶם פְּרוּדוֹת
מִלְמַעְלָה, וְעֲלִיתֵן אֶתְמַר (דברים כג א) וְלֹא יִגְלֶה כְּנָף
אָבִיו, וְאֵינּוּן מִתְיַחֲדִין לְתַתָּא.

כְּגוֹן לוּלֵב דְּאִיהוּ אַגּוּדָה חֲדָא לְתַתָּא בְּכָל אֵלִין
מֵינִין דְּחֲדָם וְעֵרְבָה, דְּאֵינּוּן תֵּלַת חֲדָסִין,
וְתַרְיִן עֵרְבוֹת, וְאִיהוּ בְּפֵרוּדָא לְעִילָא, דְּעֵנְפִין
מִתְפָּרְדִּין לִימִינָא וּשְׂמָאלָא, וּבְגִין דָּא נִפְרְצוּ עֲלִיו
פְּסוּל, נִפְרְדוּ עֲלִיו כְּשֵׁר, וְתַאי פִּרְץ אִיהוּ פְּרוּץ

לשון הקודש

וּפְנִיָּהּם וּכְנַפֵּיהֶם פְּרוּדוֹת מִלְמַעְלָה,
וְעֲלִיהֶם נֹאמַר וְלֹא יִגְלֶה כְּנָף אָבִיו, וְהֵם
מִתְיַחֲדִים לְמַטָּה.

כְּמוֹ לוּלֵב, שֶׁהוּא אַגּוּדָה אַחַת לְמַטָּה
בְּכָל אֵלֵי הַמֵּינִים שֶׁל הָדָם וְעֵרְבָה, שֶׁהֵם
שְׁלֹשָׁה חֲדָסִים וּשְׁתֵּי עֵרְבוֹת, וְהוּא
בְּפֵרוּד לְמַעְלָה, שֶׁהָעֵנְפִים נִפְרְדִים לְזִמִּין
וּלְשְׂמָאל, וּמִשּׁוֹם זֶה, נִפְרְצוּ עֲלָיו -

לֹא תִגְלֶה. טָחֹל הִיא לִילִית, מָרָה
שְׁחָרָה, עֵרֹת הַכֹּל (שֶׁל הַכֻּלָּה).

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אָבָא, הַשְּׁעוּרָא שֶׁל
עֵרִיּוֹת הֵם בְּמָקוֹם יָדוּעַ אוּ לֹא? אָמַר לוֹ:
כְּנִי, יְהוּיָהּ הוּא י' אָב, ה' אִם, ו' בֵּן, ה'
פֶּת, ה"ה הֵם אִשָּׁה וּבִתָּהּ, כֻּלָּה וְחִמּוּתָהּ,
כְּפִי עֵנְפֵי הָאֵילָן כִּד נִקְרָאוּ. עֵנְפֵי הָאֵילָן
נִפְרְדִים לְמַעְלָה בְּאֵילָן, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרוּהוּ

בְּעֶרְוָה דְּאִיהוּ בֵּין עֲנָפָא וְעֲנָפָא, וּבְגִין דָּא אֲתִמַּר
 תַּמָּן (ויקרא יח ז) לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֶרְוָה, לֹא צָרִיךְ
 לְקַרְבָּא אֲתוּנן דְּאִינוּן יְהוּ"ה בְּאַתֵּר (דף צ ע"א) דְּעֶרְוָה,
 וְרֹא דְּעֶרְוָה אֲתִרְמִיז בְּתֵרִין (בבבב) אֲתוּנן ע"ר ו"ה
 ע"ר ר"ע בְּעֵינֵי יְהוּ"ה (בראשית לח ז), וְאֵלִין עֲנָפִין (לא)
 אֲתִפְרְשׁוּ דִּיהָא עֶרְוָה בִּינֵיהוּ, לֹא אִיהוּ אֱלָא פִּר
 מֵאֲתֵרִיהּ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאִיהוּ אַדְנִי, הֲדָא
 הוּא דְּכְתִיב (תהלים ה ה) לֹא יִגְוֹדֵךְ רַע, דְּבִסְפִירָן תִּשְׁכַּח
 אָב וְאִם וּבֵן פַּחְדָּא, בְּבִינָה בֵּין י"ה, וְלִית תַּמָּן
 עֶרְוָה, וְתִשְׁכַּח לֹון לְתַתָּא אַח וְאַחֹת תִּרְוֵיהוּ
 בְּיַחְדָּא, אַח אִיהוּ עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא ד' אַחֹת
 דִּילִיהּ, וְתִרְוֵיהוּ אִינוּן חַד בְּלָא פְּרוּדָא, אַף עַל גַּב
 דְּצַדִּיק אִיהוּ יַחְוּדָא דְּכָלְהוּ.

לשון הקודש

הקדוש ברוך הוא שהוא אדני. זהו
 שכתוב לא יגודך רע, שבספירות תמצא
 אב ואם וכן באחד בפניה, בין י"ה, ואין
 שם ערוה, ותמצא אותם למטה, אח
 ואחות שניהם ביחוד, האה הוא העמוד
 האמצעי, ד' - אחותו, ושניהם הם אחד
 בלי פרוד, אף על גב שצדיק הוא היחוד
 של כלם.

פסול, נפרדו עליו - פשר, והפרץ הזה
 הוא פרוץ בערוה בין ענף לענף, ולכן
 נאמר שם לא תקרבו לגלות ערוה, לא
 צריך לקרב את האותיות שהן יהו"ה
 למקום ערוה, וסוד הערוה נרמז בשתי
 (עם) אותיות ע"ר ו"ה ע"ר ר"ע בעיני
 יהו"ה, והענפים הללו (א) נפרדו שתהיה
 ערוה ביניהם, אינו אלא חוץ ממקומו של

אֲדַהְכִי הָא אֵלֵיהּוּ קָא אַזְדַּמְן לִיה לְרַבִּי שְׁמַעוֹן,
 וְאָמַר לִיה רַבִּי רַבִּי, שְׁעוּרָא דְעַרְיִין הָכִי
 אִיהּוּ וְדַאי, בְּכַל סְפִירָן לִית יְחוּדָא חַד בְּחִבְרָתָהּ
 בְּגוּוּנָא דְדָבָר וְנוֹקְבָא אֶלָּא בְּצַדִּיק, דִּי־יְחוּדָא
 דְתַרְוֵיהּוּ לֹא אִיהּוּ בְּכַל אַבְרִין דְלָהוֹן אֶלָּא בְּבֵרִית
 מִלָּה, בְּשַׁאֲר אַבְרִין קוֹרְבָא דְאַחְוָה אִית תַּמָּן וְלֹא
 דִּי־יְחוּדָא, וְדַא אִיהּוּ רְזָא דְאִילָנָא דְעַנְפּוּי מִתְפָּרְשִׁין
 לְעִילָא בְּכַל סְטָרָא, וְרְזָא דְמַלְאָה וְתִשָּׁב בְּאִיתָן
 קִשְׁתּוֹ וְיִפּוּזוֹ זְרוּעֵי יָדָיו (בראשית מט כד), אֲבָל לְתַתָּא
 בְּלָהּוּ אֲגוּדָה אַחַת יְחוּדָא חַדָּא, וּבְגִין דָּא לְתַתָּא
 בְּצַדִּיק צָרִיד לְקָרְבָא אִתְּוּוֹן דִּיהוּ"ה עִם שְׂכִינְתֵיהּ,
 דְאִיהּוּ קוֹרְבָא דִּילָה קָרְבָן לִיהוּ"ה.

וְהָכִי שְׂכִינְתָא עֲלָאָה עִם חֲכָמָה צָרִיד לְקָרְבָא
 לוֹן בְּצַדִּיק, וְכַל עַנְפִין תַּמָּן מִתְיַחַדִּין
 וּמִתְקַשְׂרִין וּמְשַׁלְבִין, וּמְקַבְּלִין דָּא מִן דָּא, וְכֹלָא

לשון הקודש

נִפְרָדִים לְמַעְלָה בְּכַל צַד, וְסוּד הַדָּבָר –
 וְתִשָּׁב בְּאִיתָן קִשְׁתּוֹ וְיִפּוּזוֹ זְרוּעֵי יָדָיו, אֲבָל
 לְמַטָּה בְּלָם אֲגוּדָה אַחַת, יְחוּד אַחַד,
 וּמִשׁוּם זֶה לְמַטָּה בְּצַדִּיק צָרִיד לְקָרְב אֵת
 אוֹתוֹת יְהוּ"ה עִם שְׂכִינְתּוֹ, שְׁהִיא קָרְבָה
 שְׁלָה קָרְבָן לִיהוּ"ה.

וְכַד הַשְׂכִּינָה הַעֲלִינָה עִם חֲכָמָה, צָרִיד
 לְקָרְבָם לְצַדִּיק וְכַל הַעַנְפִים שָׁם

בִּינְתִים הִנָּה אֵלֵיהּוּ הוֹדְמָן לְרַבִּי שְׁמַעוֹן,
 וְאָמַר לוֹ: רַבִּי רַבִּי, שְׁעוּר הָעַרְיִוֹת בֵּן הוּא
 וְדַאי, בְּכַל הַסְפִירוֹת אִין יְחוּד שֶׁל אַחַת
 עִם חִבְרָתָהּ כְּמוֹ שֶׁל זָכָר וְנוֹקְבָה, אֶלָּא רַק
 בְּצַדִּיק, שֶׁהַיְחוּד שֶׁל שְׂנֵיהֶם אִינוֹ בְּכַל
 הָאִיבְרִים שֶׁלָּהֶם, אֶלָּא רַק בְּבֵרִית מִלָּה,
 בְּשַׁאֲר הָאִיבְרִים קָרְבָה שֶׁל אַחְוָה יֵשׁ שָׁם
 וְלֹא שֶׁל יְחוּד, וְהוּ סוּד הָאִילָן שְׁעַנְפָיו

עַל יָדָא דְצַדִּיק, וּבְלֵא צַדִּיק לִית קוֹרְבָא דִּיחֻדָּא,
 אֵלָא אַחְוָה, וּבִגִּין דָּא חֶסֶד תַּמָּן אַתְקָרִי ו' אַח וְה'
 אַחוּת. מְסֻטְרָא דִּימִינָא, וּבְהֵאֵי אַתְר אַתְמַר (ויקרא כ
 י) וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אַחוּתוֹ בֵּת אָבִיו אוֹ בֵּת
 אִמּוֹ וְגוֹמַר חֶסֶד הוּא, וְעַם כָּל דָּא דְחֶסֶד הוּא
 וּנְכַרְתּוּ לְעֵינֵי בְנֵי עַמָּם, מָאן דְמַחְבֵּר אַתְוּוֹן בְּאַתְר
 דְּפְרוּדָא בְּאֵלוֹ אַפְרִישׁ בֵּינֵיהוּ, וּבִגִּין דָּא וּנְכַרְתּוּ
 מִדָּה לְקַבֵּל מִדָּה.

וְהָכִי י"ה בִּימִינָא אֵינּוֹן בְּאַחְוָה, וְלִית יחֻדָּא אֵלָא
 עַל יְדֵי דְצַדִּיק, וּבִגִּין דָּא בְּהֵאֵי אַתְר לֹא
 תְקַרְבוּ לְגִלּוֹת עֲרוּהָ (שם יח ו). וְהָכִי בְּשׁוּקָא יְמִינָא
 וּשְׂמָאלָא תַּמָּן אֱלֹהִים אַחֲרִים, וְלֹא צְרִיךְ לְקַרְבָּא
 תַּמָּן אַתְוּוֹן, בְּזַמְנָא דְאֱלֹהִים אַחֲרִים תַּמָּן דְּאֵינּוֹן
 מְסֻטְרָא דְעֵבוּדָה זָרָה, וְרוּזָא דְמַלְהָ וַיִּקְרִיבוּ לְפָנֵי
 יְהו"ה אִשׁ זָרָה (שם י א).

לשון הקודש

אותיות במקום של פרווד, כאלו הפריד
 ביניהן, ומשום כך ונכרתו, מדה כנגד
 מדה.

וכך י"ה בימין הם באחווה, ואין יחוד
 אלא על ידי צדיק, ומשום זה במקום הזה
 לא תקרבו לגלות ערוה, וכך בשוק ימין
 ושמאל שם אלהים אחרים, ולא צריך
 לקרב שם אותיות בזמן שאלהים אחרים

מתיחדים ונקשרים ומשלבבים, ומקבלים
 זה מזה, והכל על ידי הצדיק, ובלי צדיק
 אין קרבת היחוד אלא אחווה, ומשום זה
 חסד שם נקרא ו' אח וה' אחות, מצד
 הימין, ובמקום הזה נאמר ואיש אשר
 יקח את אחותו בת אביו או בת אמו
 וגומר, חסד הוא, ועם כל זה שחסד הוא,
 ונכרתו לעיני בני עמם. מי שמחבר

וְכָל אֵינוֹן עֲרִיין אֵינוֹן סמא"ל וְנַחֲשׁ, דְּתַבְעִין
 לְמַעַבְדַּ דִּינִין וּמַגְלִין לֹון קָדָם יְהוּ"ה, וּבְגִין
 דָּא אַתְקֵרִיאוּ עֲרִיּוֹת, וְדָא אֵיהוּ רֹזָא וְסוּד אַחַר אֵל
 תְּגַל (משלי כה ט), דְּדָא גְרִים גְּלוֹת וְאַתְגְּלִי בִין עַמְמֵיִא,
 מָאן דְּגְלִי עֲרִיִתִיהַ תַּמָּן חָכִי אֵיהוּ אַתְגְּלִי בִין עֲרִיין
 דְּאֵינוֹן אֱלֹהִים אַחֲרִים, וּמָאן דְּמַכְסִי עַלִּיהוּ חָכִי
 אֵיהוּ אַתְפְּסִי בִינֵיהוּ, וּבְגִין דָּא וְלֹא יַגְלָה כְּנַף אָבִיו,
 דָּא שְׂכִינְתָּא דְגַלְתָּ בִין עַמְמֵיִא כְּגִין חוּבָא דָּא, כְּמָה
 דְּאֵת אָמַר (ישעיה נ א) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה אִמְכֶם.

וְאַרְבַּע זְמַנִּין גַּלְתָּ שְׂכִינְתָּא בְּגִלוֹתָא, כְּגִין
 דְּאֵעִילוּ עֲרוּהַ בִין אַרְבַּע אַתְוֹן, וְאַף עַל
 גַּב דְּאֵתְמַר כָּל אֵלִין עֲרִיין בְּסַפִּירָן וּבְשַׁמָּא דִּיהוּ"ה,
 לֹאוּ בְּאַתְרֵיהַ דְּלַעִילָא, אֲלֹא כִּד שְׂכִינְתָּא גַלְתָּ, כָּל
 סַפִּירָן נַחְתּוּ עִמָּה, וְלִית פְּרוּדָא בָּהּ וּבִין עֵשֶׂר

 לשון הקודש

הוא מתכסה ביניהם, ומשום זה ולא
 יגלה כנף אביו, זו שכינה שגלתה בין
 העמים בגלל החטא הזה, כמו שנאמר
 ובפשעיכם שלחה אמכם.

וארבע פעמים גלתה שכינה לגלות,
 משום שהכניסו ערוה בין ארבע
 האותיות, ואף על גב שנאמר כל
 העריות הללו בספירות ובשם של יהו"ה,
 לא במקומו שלמעלה, אלא בששכינה

שם, שהם מצד של עבודה זרה, וסוד
 הדבר - ויקריבו לפני יהו"ה אש זרה.

וכל אותם העריות הם סמא"ל ונחש,
 שתובעים לעשות דינים ומגלים אותם
 לפני יהו"ה, ומשום זה נקראו עריות, וזהו
 סוד, וסוד אחר אל תגל, שזה גורם גלות
 וגולה בין העמים, מי שמגלה ערותו שם,
 כך הוא מתגלה בין העריות, שהם
 אלהים אחרים, ומי שמכסה עליהם, כך

סְפִירוֹן, וְכַד נַחְתּוּ אֶתְלַבְּשׁוּ בְּשִׁית יוֹמִין דְּחֹל שִׁית
 עֲנַבִּין, חֶסֶד בְּיוֹמָא קְדַמָּא, גְּבוּרָה בְּיוֹמָא תַנְיִנָּא,
 עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא בְּיוֹמָא תְּלִיתָא, תְּלַת סְפִירוֹן
 תַנְיִנִין בְּתַלְת יוֹמִין אַחֲרֵינִין, דְּאֵינוּן רַבִּיעָא
 חֲמִשָּׁא וּשְׁתִּיתָא.

וְעֵשֶׂר אֲמִירוֹן דָּא י' אַבָּא, חֲמִשׁ אֹר דָּא ה'
 אִימָא, שִׁית זְמַנִין טוֹב ו' דְּאִית בְּשִׁית יוֹמִי
 דְּחֹל, ה' דְּהַשְּׁשִׁי ה' דִּיהו"ה, ר"א ש דְּבְרָא שִׁית דָּא
 כְּתָר רִישָׁא דְּכָל רִישִׁין.

וְאַמָּאי אִית פְּרוּדָא, בְּגִין דְּלִית צְדִיק אֹת בְּרִית
 תַּמָּן, וְרוּא דְּמַלְא אֵין אָדָם צְדִיק בְּאָרְצִין
 דְּאִיהוּ אֹת בְּרִית תַּמָּן, וּבְשַׁבַּת דְּאִיהוּ יוֹמָא
 שְׁבִיעָא תַּמָּן קָרִיבוּ וַיַּחֲדָא דְשָׁמָא דִּיהו"ה וְכָל
 סְפִירוֹן, וּבְגִין דָּא תְּלַמְדֵי חֲכָמִים זְווגִיָּתוּ מְלִילֵי

לשון הקודש

בְּשַׁשֶּׁת יָמוֹת חֹל, ה' שֶׁל הַשְּׁשִׁי ה' שֶׁל
 יְהו"ה, ר"א שֶׁל בְּרָאשִׁית זֶה כְּתָר,
 הָרִאשׁ לְכָל הָרִאשִׁים.
 וְלָמָּה יֵשׁ פְּרוּד? מִשּׁוּם שְׂאִין צְדִיק, אֹת
 הַבְּרִית, שָׁם, וְסוּד הַדְּבָר - אֵין אָדָם
 צְדִיק בְּאָרְצִין, שְׁהוּא אֹת הַבְּרִית שָׁם,
 וּבְשַׁבַּת שְׁהוּא הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, שָׁם קָרִיבָה
 וַיַּחֲדוּ שֶׁל שֵׁם יְהו"ה וְכָל הַסְּפִירוֹת,
 וּמִשּׁוּם כֵּךְ זְווגִים שֶׁל תְּלַמְדֵי חֲכָמִים

גְּלַתָּה, כָּל הַסְּפִירוֹת יָרְדוּ עִמָּה, וְאֵין
 פְּרוּד בָּהּ וּבִין עֵשֶׂר הַסְּפִירוֹת, וּכְשִׁינְרְדוּ,
 הַתְּלַבְּשׁוּ בְּשַׁשֶּׁת יָמֵי חֹל שְׁשָׁה עֲנַבִּים,
 חֶסֶד בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן, גְּבוּרָה בְּיוֹם הַשְּׁנִי,
 הָעֲמוּד הָאֲמְצְעִי בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי, שְׁלֹשׁ
 סְפִירוֹת שְׁנִיּוֹת בְּשַׁלְשָׁה יָמִים אַחֲרֵים,
 שְׁשֵׁם רַבִּיעֵי חֲמִישֵׁי וּשְׁשִׁי.
 וְעֵשֶׂר אֲמִירוֹת זֶה י' הָאֲבָא, חֲמִשָּׁה אֹר
 זֶה ה' הָאֲמָא, שֵׁשׁ פְּעֻמִים טוֹב ו' שֵׁשׁ

שַׁבַּת לְלַיְלִי שַׁבַּת, הַאִי עֲרִיין אֵינּוּן וְדַאי לְתַתָּא,
 אֲבָל לְעֵילָא ^(דף צ ע"ב) אֲתַמַּר ^(תהלים ה ה) לֹא יִגְוֹרֵךְ רָע,
 וְצַדִּיק וְדַקְרִיב לְאַתְתִּיה בְּיוֹמֵן דְּחוּלָא, תְּהוּא בִּין
 דְּעָבִיד עֲלֵיה אֲתַמַּר צַדִּיק וְרַע לוֹ, דְּגָרִים
 דְּאַתְעָבִיד קֹדֶשׁ חוּל דְּאִיהוּ יוֹם הַשְּׁבִיעִי, וּבְתַהוּא
 זְמַנָּא אִיהוּ רָזָא דְּצַדִּיק וְרַע לוֹ רָשָׁע וְטוֹב לוֹ,
 אֲבָל לְעֵילָא לִית עֲרֹה וְקַצוּץ וּפְרוּד וּפְרוּץ, וּבְגִין
 דָּא לְעֵילָא ^(לית לך לידמה ליוצרה, דתימא הכי דלעילא) אִית
 יְחוּדָא בָּאָח וְאָחוֹת וּבְבִין וּבְבַת בָּאִם עִם בִּין, אִם
 בִּין לִית לָךְ לִידְמָה לְיוֹצְרָךְ, דְּאַנְתָּ הֵיית גָּרִים דְּלֹא
 תְּהֵא בְּדִיוֹקְנָא דִּילִיה לְעֵילָא, כְּמָה דְּאַתְּ
 אָמַר ^(ישעיה נט ב) כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִיוּ מִבְּדִילִים
 בֵּינֵיכֶם לְבִין אֱלֹהֵיכֶם.

וְתָא חֲזִי בְּשַׁעְתָּא דְּבַעָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 לְמַבְרֵי אָדָם, הָכִי תָּוָה בָּעֵי לְמַעְבַּד לִיה

לשון הקודש

וּפְרוּץ, וּמְשוּם זֶה לְמַעְלָה ^(אין לך לדמה ליוצרה, שתאמר קר, שלמעלה) יֵשׁ יְחוּד בָּאָח וְאָחוֹת,
 וּבְבִין וּבְבַת, בָּאִם עִם בִּין, אִם בִּין לָךְ
 לְדָמוֹת לְיוֹצְרָךְ, שְׂאֵתָה הֵיית גָּרִים שְׂלֵא
 תְּהִיָה בְּדָמוֹתוֹ לְמַעְלָה, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר כִּי
 אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִיוּ מִבְּדִילִים בֵּינֵיכֶם לְבִין
 אֱלֹהֵיכֶם.

וּבֵא וּרְאָה, בְּשַׁעָה שְׂרַעָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ

מְלִילֵי שַׁבַּת לְלַיְלִי שַׁבַּת, הַעֲרִיּוֹת הִלְלוּ
 הֵם וְדַאי לְמַטָּה, אֲבָל לְמַעְלָה נְאָמַר לֹא
 יִגְוֹרֵךְ רָע, וְצַדִּיק שְׂקָרָב לְאַשְׁתּוֹ בִּימּוֹת
 הַחַל, אוֹתוֹ הֵבֵן שְׁעוּשָׁה, נְאָמַר עָלָיו
 צַדִּיק וְרַע לוֹ, שְׂגוּרָם שְׂנַעְשָׂה קֹדֶשׁ חַל,
 שְׂהוּא הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי, וּבְאוֹתוֹ זְמַן הוּא
 הַסּוּד שְׁל צַדִּיק וְרַע לוֹ רָשָׁע וְטוֹב לוֹ,
 אֲבָל לְמַעְלָה אִין עֲרֹה וְקַצוּץ וּפְרוּד

בְּגוּנָא דְדִיּוֹקְנָא דִּילִיָּהּ, בְּלֹא עֲרוּה וּבְלֹא פְּרִין
 וּפִירוּד, בְּמָה דְאַתְּ אָמַר (בראשית א כו) נַעֲשֶׂה אָדָם
 בְּצַלְמֵנוּ בְּדְמוּתֵנוּ, לְמַהוּי פֶּל סְפִירָן כְּלִילָן בֵּיתָה,
 בְּלֹא פִירוּד וְקִצּוּץ, וְלֹא תִיַּחֲדָא בֵּן עִם בֵּית דְּאִינוּן
 אַחִים, דְּעֲלִיָּהּ אֲתָמַר אַחִים תְּאוּמִים, תְּדָא הוּא
 דְּכְתִיב (שמות כו כד) וַיְהִי תְּאֻמָּם מִלְּמִטָּה וַיַּחֲדִיּוּ יְהוָה
 תְּמִים עַל רֵאשׁוֹ, בְּאֵן אַתְּר, אֶל הַטַּבַּעַת (שם), דָּא
 טַבַּעַת דְּאוּת בְּרִית מִילָה, דְּאִיהוּ שִׁיעוּר לְכָל עֲרִיין
 לְתַתָּא, וְשִׁיעוּר דִּיחֻדָּא לְעִילָא, וְלְעִילָא אֲתָמַר בֵּיתָה
 (בראשית ג כב) וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וַחֵי לְעוֹלָם,
 אֲכָל לְתַתָּא אֲתָמַר בֵּיתָה וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא
 תֹאכַל מִמֶּנּוּ, לָא תַעְרַב בִּיחֻדָּא טוֹב עִם רַע, וְאִם
 לֹא (שם ב יז) מוֹת תָּמוּת, אֲתָמַר הֲכָא מוֹת תָּמוּת
 וְאֲתָמַר בְּשַׁבַּת (שמות לא יד) מִחֻלְלִיָּהּ מוֹת יוּמָת.

לשון הקודש

שֶׁל אוֹת בְּרִית מִילָה, שֶׁהוּא שִׁיעוּר לְכָל
 הָעֲרִיּוֹת לְמִטָּה, וְשִׁיעוּר שֶׁל הַיַּחֲדוּד
 לְמַעְלָה, וְלְמַעְלָה נֹאמַר בּוֹ וְלָקַח גַּם מֵעֵץ
 הַחַיִּים וְאָכַל וַחֵי לְעוֹלָם, אֲכָל לְמִטָּה
 נֹאמַר בּוֹ וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל
 מִמֶּנּוּ, אֶל תַּעְרַב בִּיחֻדוֹ טוֹב עִם רַע, וְאִם
 לֹא, מוֹת תָּמוּת. נֹאמַר כֵּן מוֹת תָּמוּת, וְנֹאמַר
 בְּשַׁבַּת מִחֻלְלִיָּהּ מוֹת יוּמָת.

הוּא לְבְרָא אָדָם, כִּד הָיָה רוּצָה לַעֲשׂוֹת
 אוֹתוֹ כְּמוֹ דְמוּתוֹ, בְּלִי עֲרוּה וּבְלִי פְּרִין
 וּפִירוּד, כְּמוֹ שֶׁנֹּאמַר נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
 בְּדְמוּתֵנוּ, שִׁיְהִיּוּ כָּל הַסְּפִירוֹת כְּלוּלוֹת
 בּוֹ, בְּלִי פִירוּד וְקִצּוּץ, וְלֹהֲתִיַּחֲדָא בֵּן עִם
 בֵּית שְׁהִים אַחִים, שֶׁעֲלִיָּהֶם נֹאמַר אַחִים
 תְּאוּמִים, זֶהוּ שְׁפָתוֹב וַיְהִי תְּאֻמָּם
 מִלְּמִטָּה וַיַּחֲדִיּוּ יְהוָה תְּמִים עַל רֵאשׁוֹ,
 בְּאִיָּהּ מְקוּם? אֶל הַטַּבַּעַת, זֶה הַטַּבַּעַת

וְאָדָם וְדַאי אֲתַעְבִּיד בְּדִיּוֹקְנָא דְלַעִילָא, וְעָבֵד
תַּפְּן פְּרוּדָא, וְאֲתַפְּרִישׁ מִתַּפְּן, אָמַר לִיה
רַבִּי אֶלְעָזָר אָבָא, אִיךְ אֲתַעְבִּיד בְּדִיּוֹקְנָא דְלַעִילָא,
דְּהָא שְׁמַעְנָא כְּמָה דְעוֹת תַּפְּן, אָמַר לִיה בְּרִי, כַּד
אֲתַעְבִּיד, כְּלָהוּ סְפִירָן אֲתַכְּלִילוּ בְּדִיּוֹקְנָא
דְּנִשְׁמַתִּיה, וְנִשְׁמַתִּיה הָוָה מְרַכְּבָה לֹון כְּגוֹנָא
דְּנִשְׁמַתִּיה, דְּעָלָה אֲתַמַּר (בראשית א כז) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, כְּגוֹנָא דְעֵשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִימָה,
וְכָלָהוּ גְּוִנִין דְּנִשְׁמַתִּין הָווּ נְהָרִין בְּנִשְׁמַתִּיה, וְהָווּ
נְהִירִין עַל אַנְפוּי, וּמְנִיָּה הָווּ מְזַדְעֻזְעִין עַלְאִין
וְתַתְּאִין, וְהָווּ סְגָדִין לִיה בְּגִין אֵלִין נְהוּרִין דְּהָווּ
נְהִירִין בֵּיה, כְּגוֹנָא דְאָדָם דְּלַעִילָא דְהָווּ סְגָדִין
לִיה, חָכִי הָווּ סְגָדִין לְאָדָם דְּלַתְתָּא, עַד דְּהָוָה אָמַר
אִיהוּ בּוֹאוּ נִשְׁתַּחֲוּהּ וְנִכְרַעְהּ נִבְרָכָה לְפָנֵי יְהוָה
עוֹשֵׁינוּ (תהלים צה ו), וּבָתְּהוּא זְמָנָא הָוָה אִיהוּ שְׁלִיט עַל
כָּל הַמוֹנֵי עֵילָא וְתַתְּא.

לשון הקודש

שְׁעָלִיָּה נֶאֱמַר וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם
 בְּצַלְמוֹ, כְּמוֹ שְׁעֵשֶׂר סְפִירוֹת בְּלִימָה, וְכָל
 הַגְּוִנִים שֶׁל הַנִּשְׁמוֹת הֵיוּ מְאִירִים
 בְּנִשְׁמַתוֹ וְהֵיוּ מְאִירִים עַל פְּנָיו, וּמְכֻנָּה הֵיוּ
 מְזַדְעֻזְעִים עֲלִיוֹנִים וְתַתְּוֹנִים, וְהֵיוּ
 מִשְׁתַּחֲוִים לוֹ בְּגִלּל הַמְּאֹרוֹת הַלָּלוּ שֶׁהֵיוּ
 מְאִירִים בּוֹ. כְּמוֹ שֶׁהָאָדָם שְׁלַמְעֵלָה שֶׁהֵיוּ

וְאָדָם וְדַאי נַעֲשֶׂה בְּדַמוֹת שֶׁל מַעְלָה,
 וְעֵשֶׂה שֵׁם פְּרוּד וְנִפְרָד מִשָּׁם. אָמַר לוֹ
 רַבִּי אֶלְעָזָר: אָבָא, אִיךְ נַעֲשֶׂה בְּדַמוֹת שֶׁל
 מַעְלָה, שֶׁהָרִי שְׁמַעְנָנו שֵׁם כְּמָה דְעוֹת?
 אָמַר לוֹ: בְּנִי, כְּשׁוֹנְעֵשָׂה, כָּל הַסְּפִירוֹת
 נִכְלָלוּ בְּדַמוֹת שֶׁל נִשְׁמַתוֹ, וְנִשְׁמַתוֹ
 הִתְתָּה מְרַכְּבָה לָהֶם, כְּמוֹ שְׁנִשְׁמַתוֹ,

גִּזְוֵן אוֹכְם דְּעֵינָא וְשַׁעְרֵי אוֹכְמִין וְכָל גִּזְוֵנִין
 אוֹכְמִין שְׁפִירִין, אֲתִיּהִיבֵן בֵּיה מְסֻרָא
 דְּאִימָא, תּוּרוּ דְּעֵינָא וְתוּרוּ דְּאֲנַפִּין וְתוּרוּ דְּמוֹחָא
 וְתוּרוּ דְּגַרְמִין, אֲתִיּהִיבֵת בֵּיה מְסֻרָא דְּאִבָּא,
 דְּהָכִי אוֹקְמוּהוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, דְּלוֹבֵן שְׁבַעֲיָן
 וּמוֹחָא וְעַצְמוֹת אֲתִיּהִיבוּ מֵאִבָּא, וְאוֹכְמוּ דְּעֵינָא
 וְשַׁעְרָא אֲתִיּהִיבוּ מֵאִימָא, וְתוּרוּ וְאוֹכְמוּ תְּרוּיָהוּ
 אֲשֶׁתְּפָחוּ מִכְּתָרָא עֲלָאָה, אוֹכְמוּ מְלָבַר וְתוּרוּ
 מְלָגֵן, וְעֲלִיָּה אֲתָמַר (איוב לו כא) וְעַתָּה לֹא רָאוּ אֹר
 בְּהִיר הוּא בְּשַׁחְקִים, וְכָתוּב אַחַר אֹמַר (תהלים יח יב)
 יֵשֶׁת חֲשָׁךְ סָתְרוּ.

וְהָא אוֹקְמוּהוּ תְּבַרְיָא, אוֹכְמוּ נוֹקְבָא לְתוּרוּ,
 וְאוֹרִיָּתָא מִתְּפָן אִיְהִי תוּרוּ מְלָגֵן אוֹכְמוּ
 מְלָבַר, וְלְעִילָא אִבָּא וְאִימָא אָמְרוּ עַל עֲמוּדָא

לשון הקודש

פְּרָשׁוּהוּ בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָּה שֶׁהֲלָבֵן שְׁבַעֲיָן
 וְהַמָּח וְהַעֲצָמוֹת נִתְּנוּ מֵהָאֵב, וְשָׁחַר הָעֵין
 וְהַשַּׁעַר נִתְּנוּ מֵהָאֵם, וְהֲלָבֵן וְהַשָּׁחַר,
 שְׁנֵיהֶם נִמְצְאוּ מִכְּתָר עֲלִיּוֹן, הַשָּׁחַר
 מִכְּחוּץ וְהֲלָבֵן מִבְּפָנִים, וְעֲלִיּוֹן נֹאמַר
 וְעַתָּה לֹא רָאוּ אֹר בְּהִיר הוּא בְּשַׁחְקִים,
 וְכָתוּב אַחַר אֹמַר יֵשֶׁת חֲשָׁךְ סָתְרוּ.

וְתַרֵּי פְּרָשׁוּהוּ הַחֲבֵרִיב, שָׁחַר נִמְקָה
 לְלָבֵן, וְהַתּוּרָה מִשָּׁם הִיא לָבֵן מִבְּפָנִים

מִשְׁתַּחֲוִים לוֹ, כִּדְ הָיוּ מִשְׁתַּחֲוִים לְאָדָם
 שְׁלֹמֹסָה, עַד שֶׁהוּא הָיָה אֹמַר בּוֹאוּ
 נִשְׁתַּחֲוּוּ וְנִכְרַעַה נִבְרָכָה לִפְנֵי יְהוָה
 עוֹשֵׁנוּ, וּבְאוֹתוֹ זְמַן הוּא הָיָה שׁוֹלֵט עַל כָּל
 הַהַמוֹנִים שֶׁל מַעֲלָה וּמַסָּה.

הַגִּזְוֵן הַשָּׁחַר שֶׁל הָעֵין, וְשַׁעְרֵי שְׁחוּרוֹת,
 וְכָל הַגִּזְוֵנִים שְׁחוּרִים יָפִים נִתְּנוּ בּוֹ מִצַּד
 הָאֵם. לָבֵן הָעֵין וְלָבֵן הַפָּנִים וְלָבֵן הַמָּח
 וְלָבֵן הַעֲצָמוֹת נִתְּנוּ בּוֹ מִצַּד הָאֵב, שְׁתַּרֵּי

דְּאִמְצָעִיתָא וּשְׂכִינְתִּיהָ נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
 בְּדְמוּתֵנוּ (בראשית א כו), עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא בְּחֹזְרוֹ,
 וּשְׂכִינְתָא בְּאוּכְמוֹ, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (שיר א ה) שְׁחֹרָה
 אֲנִי וְנֶאֱוָה, וְתָא חֲזִי אִימָא עֲלָאָה הֲוֹת אוּכְמָא קָדָם
 תְּהוּא נְחֹרָא דְּלִגְנָא מִינָהּ, אָבֵל כִּד נְחֹתָא לְתִתָּא
 אֶתְחֹזִיית גְּוֹנְהָא בְּחַמְשׁ סְפִירָן, דְּאִינוּן ה' עֲנַפִּין
 דְּאִילְנָא, דְּרוּעָא יְמִינָא וּשְׂמָאלָא וְגוֹף וְתֵרִין שׁוֹקִין,
 צַדִּיק נָטִיל כֹּל גְּוֹנִין, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (בראשית ט טז)
 וּרְאִיתִּיהָ לְזָכּוֹר בְּרִית עוֹלָם, וּרְאִיתִּיהָ בְּגְוֹנִין
 נְהִירִין, וְהָכִי שְׂכִינְתָא תִּתָּאָה אֶתְחֹזִיית בְּחַמְשׁ גְּוֹנִין
 מִתְּתָא לְעִילָא, וְאֵלִין גְּוֹנִין דְּשִׁית סְפִירָן, וְעֲלִייהוּ
 אֶתְבַּר (שמות כה ד) וְתִכְלֹת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי (דף צא
 ע"ב) וְשֵׁשׁ וְעִזִּים, וּכְמָה דְּאֶתְכְּלִילָן כֹּל גְּוֹנִין מִעִילָא
 לְתִתָּא בְּצַדִּיק, הָכִי אֶתְכְּלִילָן כֹּל גְּוֹנִין מִתְּתָא
 לְעִילָא בְּעֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא.

לשון הקודש

האילן, זרוע ימין ושמאל והגוף ושתי
 שוקים, הצדיק נוטל כל הגונים. זהו
 שכתוב וראיתיה לזכר ברית עולם,
 וראיתיה בגונים מאירים, וכך השכינה
 התחתונה נראית בחמשה גונים מטה
 למעלה, ואלו הגונים של שש הספירות,
 ועליהם נאמר ותכלת וארגמן ותולעת
 שני ושש ועזים, וכמו שנכללים כל

ושחר מבחוץ, ולמעלה האב והאם אמרו
 על העמוד האמצעי ושכינתו נעשה אדם
 בצלמנו בדמותנו, העמוד האמצעי בלבן
 והשכינה בשחר, זהו שכתוב שחורה
 אני ונאוה. וכא תראה, האם העליונה
 היתה שחורה לפני אותו אור שלפנים
 מטה, אבל בשיוורדת למטה נראים
 גוניה בחמש ספירות, שהם חמשת ענפי

תא חזי ארבע ענפין רבבין הוו באילנא, ואינון
 הוו תרין דרועין ותריין שוקין, וכלהו
 בשעורא דאת ו' עלאה, ובכל אמה ה' ענפין
 זעירין דאינון זרת, דאתמר ביה (ישעיה מ ב) ושמים
 בורת תבן, ואינון שעורא דה', ועל ה' ענפין הוה
 י' דאיהו כף תיד, ודא איבא דאילנא, וכמה
 שרטוטין מרקמן בכף תיד, דאינון גוונין שפירין
 דאיבא, דבהון אתפתחת שושנה דאתעבדת מינה
 איבא, ואינון כפתור ופרח, לששת הקנים
 היוצאים מן המנורה (שמות כה לג), ואלין תלת גרמין
 בדרועא ימינא, ותלת בדרועא שמאלא, מנרתא
 גופא דאמצעיתא.

ברי בבלין תקונין פרא לאדם ובת זוגיה, (ואי)
 ואיהו עבד פרודא לעילא בין קודשא בריך

לשון הקודש

ענפים תיה י' שהוא כף תיד, וזה פרי
 האילן, וכמה שרטוטים מרקמים בכף
 תיד, שהם הגונים הנפים של הפרי,
 שבהם נפתחת השושנה, שנעשה ממנה
 פרי, והם כפתור ופרח לששת הקנים
 היוצאים מן המנורה, ואלו שלש עצמות
 ברוע ימין ושלש ברוע שמאל. המנורה,
 הגוף של האמצע.
בני, בכל התקונים הללו פרא את

הגונים ממעלה למטה בצדיק, כף
 נכללים כל הגונים ממטה למעלה בעמוד
 האמצעי.
בא וראה, ארבעה ענפים גדולים היו
 באילן, והם היו שתי זרועות ושתי
 שוקים, וכלם בשעור של האות ו'
 העליונה, ובכל אמה חמשה ענפים
 קטנים שהם זרת, שנאמר בו ושמים
 בורת תבן, והם השעור של ה', ועל ה'

הוּא וְשְׁכִינְתִּיהָ, דְּגָרִים לְסִלְקָא שְׁכִינְתָא מְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, הָכִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא סָלִיק מִנִּיהָ בֵּית
 זוּגִיָּה, וְאַסְתַּלַּק קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִנִּיהָ, דְּבִנְאֵתֵר
 דְּלֹא שְׂרִיא שְׁכִינְתָא תַּמּוֹן, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא
 שְׂרִיא תַּמּוֹן, וּמְנַלָּן דְּאַסְתַּלִּיק בֵּית זוּגִיָּה מִנִּיהָ, כְּמָה
 דְּאֵת אָמַר (בראשית ב יח) וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא טוֹב הָיְתָה
 הָאָדָם לְבִדּוֹ, וְדָא גָרִים לְיַעֲקֹב דְּאֵתְמַר בֵּיהּ (שם לב
 כה) וַיִּזְוֹתֵר יַעֲקֹב לְבִדּוֹ, וּבְהַהוּא זְמַנָּא נִצַּח לִיהּ
 סְמַא"ל, וַיִּנְעַע בְּכַף יְרִיבּוֹ (שם כו), בְּאֵן אֵתֵר פְּרַח בְּגִיד
 הַנְּשִׂאָה, דְּפָרַח י' מְגִיד הַנְּשִׂאָה דְּאִיהִי י' דְּיַעֲקֹב,
 וְאַשְׁתָּאֵר אִיהִי עָקֵב, דְּאִיהִי דָשׁ בְּעָקֵב, וְדָא רָזָא
 וַיְדוֹ אוֹתוֹת בְּעָקֵב עֵשׂוֹ (שם כה כו) (דְּאִיהִי דָשׁ בְּעָקֵב בְּגִלוּתָא
 וּבְעוֹלָא דְּמַלְכוּתָא דְּשַׁבְּעִין אוּמִין דְּהוּא לְזַנְבּ וְלֹא לְרֵאשׁ).

כְּמָה דְּגָרִים אָדָם דְּשְׁכִינְתָא אֵתְפָּרְשֵׁת מְקוּדְשָׁא

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

וְזֵה גָרִם לְיַעֲקֹב שְׁנֵאמַר בּוּ וַיִּזְוֹתֵר יַעֲקֹב
 לְבִדּוֹ, וּבְאוֹתוֹ זְמַן נִצַּח אֵת סְמַא"ל, וַיִּנְעַע
 בְּכַף יְרִיבּוֹ, בְּאִיזָה מְקוֹם פּוֹרְחָא בְּגִיד
 הַנְּשִׂאָה, שְׁפָרְחָה י' מְגִיד הַנְּשִׂאָה, שְׁהִיא י'
 שֶׁל יַעֲקֹב, וְהוּא נִשְׁאָר עָקֵב, שְׁהוּא דָשׁ
 בְּעָקֵב, וְזֵה הַסּוּד שֶׁל וַיְדוֹ אוֹתוֹת בְּעָקֵב
 עֵשׂוֹ, (שְׁהוּא דָשׁ בְּעָקֵב בְּגִלוּת וּבְעַל שֶׁל מַלְכוּת שְׁבַעִים אַמּוֹת,

שְׁהוּא לְזַנְבּ וְלֹא לְרֵאשׁ).

כְּמוֹ שְׁגָרִם אָדָם שְׁהַשְׁכִּינָה נִפְרְדָה מִן

הָאָדָם וּבֵת זוּגוֹ, (אמ) הוּא עֵשָׂה פְּרוּד
 לְמַעְלָה בֵּין הַקּוּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא וְשְׁכִינְתּוֹ,
 שְׁגָרִם לְסִלּוּק הַשְׁכִּינָה מִהַקּוּדֶשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, כְּךָ הַקּוּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסַלֵּק מִמֶּנּוּ
 בֵּית זוּגוֹ וּמְסַתַּלֵּק הַקּוּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מִמֶּנּוּ, שְׁבְּמְקוֹם שְׁאִין שׁוֹרְהָ שְׁכִינָה, אִין
 הַקּוּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא שׁוֹרְהָ שָׁם, וּמִמֶּנּוּ לְנוּ
 שְׁהַסְתַּלְקָה בֵּית זוּגוֹ מִמֶּנּוּ? כְּמוֹ שְׁנֵאמַר
 וַיֹּאמֶר יְהוָה לֹא טוֹב הָיְתָה הָאָדָם לְבִדּוֹ,

בְּרִיךְ הוּא, כְּמָה דְאֵת אָמֵר (ישעיה נ א) וּבְפִשְׁעֵיכֶם
 שְׁלַחַה אִמְכֶם, וְאַשְׁתָּאָר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְחִידָאֵי
 בְּלֵא מְטְרוּנִיתָא, הִדָּא הוּא דְכִתִּיב (ישעיה נז א) הַצַּדִּיק
 אָבֵד, מֵאֵי אָבֵד, אָבֵד לְמְטְרוּנִיתָא, וּבְגִין דָּא לֹא
 טוֹב הָיִית אָדָם לְבִדּוֹ (בראשית ב יח) אַעֲשֶׂה לוֹ עֵזֶר
 כְּנֶגְדּוֹ (שם). דָּא אַחְרָא, דְלִית אִיהִי בֵת זוּגִינָה,
 מְסִטְרָא דְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, בְּאִסּוּר וְהִיתֵר
 טוֹמְאָה וְטַהָרָה כְּפִשְׁר וּפְסוּל דָּם טַהוּר וְדָם גְּדָה,
 וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהוּ זָכָה נַעֲשֶׂה לוֹ עֵזֶר, לֹא זָכָה
 כְּנֶגְדּוֹ, דְאִסְתַּלַּק מִנִּיהָ אֶתְתָּא דְאִיהִי עֵץ הַחַיִּים,
 דְאֶתְמַר בָּהּ (משלי ג יח) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ,
 רֵאָה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר אָהַבְתָּ (קהלת ט ט), דְעֵלָה
 אֶתְמַר (בראשית ג כב) וְלָקַח גַּם מִעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וַחֵי
 לְעוֹלָם, דְאִיהוּ הַזֶּה חָרוֹת עַל הַלּוּחוֹת, חִירוֹ
 מִמְּלֵאךְ הַמּוֹת, חִירוֹ מִשְׁעִבּוּד מַלְכֵיזוֹת, חִירוֹ מִכָּל

לשון הקודש

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר
 וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה אִמְכֶם, וְנִשְׁתָּאָר
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא יְחִידָאֵי בְּלֵי הַגְּבִירָה,
 זְהוּ שְׁכִתּוּב הַצַּדִּיק אָבֵד, מַה זֶה אָבֵד?
 אָבֵד לְגְבִירָה, וּמִשׁוּם זֶה לֹא טוֹב הָיִית
 הָאָדָם לְבִדּוֹ אַעֲשֶׂה לוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ, זֶה
 אַחְרֵת, שְׂאִינָה בֵת זוּגוֹ, מִצַּד שֶׁל עֵץ
 הַדַּעַת טוֹב וְרַע, בְּאִסּוּר וְהִתֵּר, מִמְּאָה

וְטַהָרָה, כְּפִשְׁר וּפְסוּל, דָּם טַהוּר וְדָם גְּדָה,
 וּמִשׁוּם זֶה פְּרִשׁוּהָ, זָכָה – נַעֲשֶׂה לוֹ עֵזֶר,
 לֹא זָכָה – כְּנֶגְדּוֹ, שֶׁהִסְתַּלַּקָה מִמֶּנּוּ אִשָּׁה
 שֶׁהִיא עֵץ הַחַיִּים, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ עֵץ חַיִּים
 הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, רֵאָה חַיִּים עִם אִשָּׁה
 אֲשֶׁר אָהַבְתָּ, שֶׁעֲלֶיהָ נֶאֱמַר וְלָקַח גַּם
 מִעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וַחֵי לְעוֹלָם, שֶׁהוּא הִזָּה
 חָרוֹת עַל הַלּוּחוֹת, חִירוֹת מִמְּלֵאךְ הַמּוֹת,

מֵרְעִין בִּישׁוּן, מֵעֲנִיּוֹתָא וּמִפְּשׁוּתָא וְצַעֲרָא וְדוּחְקָא
 וּכְפָנָא, וְעֵלָה אֶתְמַר (דברים ח ט) אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא
 בְּמִסְכְּנוֹת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם וכו'.

אֶסְתַּלַּק מִיְנִיה, וְאֶתִּיב לִיה אַחֲרָא מִסְטָרָא
 דְּסִיחָרָא, דְּאֶתְמַר בָּהּ (קהלת ג ב) עֵת לָלֶדֶת
 וְעֵת לָמוֹת וכו', דְּאִיהִי פִלְגוּ דִּילָה חַיִּים עוֹתָרָא,
 וּפִלְגוּ דִּילָה מָוֹת עֲנִיּוֹתָא, פְּגוּנָא דְּלִבָּא דְּאֶתְמַר
 בִּיה (שם י ב) לֵב חָכָם לִימִינוּ וְלֵב כְּסִיל לְשִׁמְאֵלוּ,
 תִּרִין בְּשׁוֹתָפוּ, וּבְגִין דָּא אִם זָכָה עוֹר בְּמִלוּיָא
 דְּסִיחָרָא, וְאִם לֹא זָכָה פְּגַנְדוּ בְּחֶסְרוֹנָה דְּסִיחָרָא.

עֲרִיּוֹת מִסְטָרָא דִּי"ה, ע"ר י"ה תַּעוֹר קִשְׁתָּךְ (חבקוק
 ג ט), עֲרִיּוֹת מִסְטָרָא דִּו"ה לֹא תִקְרְבוּ
 לְגַלּוֹת ע"ר ו"ה (ויקרא יח ו), וְדָא לִילִי"ת דְּאִיהִי עֲרוֹת
 אִשָּׁה וּבִתָּה (שם יז), דְּאִינוּן ה"ה, עֲרוֹת פִּלְתָּךְ (שם טו)

לשון הקודש

לִימִינוּ וְלֵב כְּסִיל לְשִׁמְאֵלוּ, שְׁנַיִם
 בְּשִׁתְּפוּת, וְלִכְן אִם זָכָה – עוֹר, בְּמִלוּי
 הַלְבָנָה, וְאִם לֹא זָכָה – פְּגַנְדוּ, בְּחֶסְרוֹן
 הַלְבָנָה.

הַעֲרִיּוֹת מִצַּד שֶׁל י"ה, ע"ר י"ה תַּעוֹר
 קִשְׁתָּךְ, עֲרִיּוֹת מִחֶצֶד שֶׁל ו"ה, לֹא תִקְרְבוּ
 לְגַלּוֹת ע"ר ו"ה, וְזוֹ לִילִי"ת שֶׁהִיא עֲרוֹת
 אִשָּׁה וּבִתָּה, שֶׁהֵן ה"ה, עֲרוֹת פִּלְתָּךְ זוֹ י'

חֲרוֹת מִשְׁעָבוֹד מַלְכוּיּוֹת, חֲרוֹת מִכָּל
 הַמַּחְלוֹת הָרְעוּת, מֵעֲנִיּוֹת וּמִפְּשׁוּת וְצַעֲר
 וְדַחַק וְרָעֵב, וְעֲלִיָּה נֵאמַר, אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא
 בְּמִסְכְּנוֹת תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם וכו'.

הַסְתַּלַּקָּה מִפְּגוּ, וְנִתְּנָה לוֹ אַחֲרֵת מִצַּד
 הַלְבָנָה, שְׁנֵאמַר בָּהּ עֵת לָלֶדֶת וְעֵת לָמוֹת
 וכו', שֶׁחֲצִיָּה חַיִּים וְעֵשֶׁר, וְחֲצִיָּה מָוֹת
 וְעַנִּי, כְּמוֹ שֶׁהֵלֵב שְׁנֵאמַר בּוֹ לֵב חָכָם

דָּא י' זְעִירָא דְאֲדַנִּי, דְאִיהִי כְּלָה הָאֲמוּרָה בְּשִׁיר
הַשִּׁירִים. תָּא חֲזִי שְׂכִינְתָּא תַתָּאָה אֶתְקַרִיאת בְּתַת
מִסְטָרָא דְאִימָא עֲלָאָה, כְּלָה מִסְטָרָא דְכ"ל כ"ל ה',
אֲחוּת מִסְטָרָא דְעֲמוּדָא דְאֶמְצַעִיתָא, שְׂאֵר בְּשָׂרוֹ
מִסְטָרָא דְתַהוּא דְאֶתְמַר בִּיהַ (בראשית ו ג) בְּשִׁשִּׁם
הוּא בְּשָׂר, מִסְטָרָא דְדַרְגִּיָּה. (דף צא ע"ב).

תְּקוּנַת שֶׁבַע וַחֲמִשִּׁין

בְּרֵאשִׁית תְּרִי שְׁב"א, וְאִינוּן תְּרִין נְקוּדִין תְּרִי
יְצִירוֹת, דְאֶתְמַר בְּהוֹן (בראשית ב יט) וַיִּיצֶר
יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה וְאֵת כָּל
עוֹף הַשָּׁמַיִם, וַיָּבֵא אֶל הָאָדָם לְרֵאוֹת מַה יִּקְרָא לוֹ
וְכו'. תָּא חֲזִי כַּמָּה נִשְׁמָתִין וְכַמָּה צִיּוּרִין צִיִּיר
קוּדְשָׁא בְרוּךְ הוּא בְּדִיוֹקְנָא דְמַרְכָּבוֹת דְלְעִילָא,
דְאִינוּן חַיֹּת הַקִּדְשׁ, דִּירְתִין בְּנֵי נֶשֶׁא נִשְׁמָתִין

לשון הקודש

תְּקוּנַת שֶׁבַע וַחֲמִשִּׁין

בְּרֵאשִׁית, תְּרִי שְׁב"א, וְהֵם שְׁתֵּי
נְקוּדוֹת שְׁתֵּי יְצִירוֹת, שְׁנַאֲמַר בְּהוֹן וַיִּיצֶר
יְהוָה אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה
וְאֵת כָּל עוֹף הַשָּׁמַיִם, וַיָּבֵא אֶל הָאָדָם
לְרֵאוֹת מַה יִּקְרָא לוֹ וְכו'. כָּא וְרֵאָה כַּמָּה
נִשְׁמוֹת וְכַמָּה צִיּוּרִים צִיִּיר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּדַמּוֹת הַמַּרְכָּבוֹת שֶׁל מַעְלָה, שְׁהוּן

כְּמָנָה שֶׁל אֲדַנִּי, שֶׁהִיא הַכְּלָה הָאֲמוּרָה
בְּשִׁיר הַשִּׁירִים. כָּא וְרֵאָה, הַשְּׂכִינָה
הַתַּחְתּוֹנָה נְקִרְאת בְּתַת מַהְצַד שֶׁל הָאֵם
הָעֲלִיוֹנָה, וְהַכְּלָה מַהְצַד שֶׁל כ"ל כ"ל ה',
אֲחוּת מַהְצַד שֶׁל הָעֲמוּד הָאֶמְצַעִי, שְׂאֵר
בְּשָׂרוֹ מַהְצַד שֶׁל אוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּוֹ בְּשִׁשִּׁם
הוּא בְּשָׂר, מַצַּד שֶׁל דַּרְגָּתוֹ.

מַנְיִיהוּ, וְאַיִתִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאָדָם בְּגִלְגּוּלָא
עַל כְּלָהוּ, לְרֵאוֹת מַה יִּקְרָא לוֹ, וְלֹא אֲשַׁבַּח עֲזָר
בְּהוֹן, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שם יח) וְלְאָדָם לֹא מִצָּא עֲזָר
בְּגִגְדוֹ, וְאַיְהוּ קָרָא לוֹן לְכָל חַד שְׁמָהּן כְּפּוּם חֵילָא
דְּלַעִילָא, דְּאֵתְמַר בְּהוֹן (ישעיה מ כו) הַמוֹצִיא בְּמִסְפָּר
צְבָאָם לְכָלָם בְּשֵׁם יִקְרָא, לְכָל חַיָּה וּמִלְּאָךְ וְאוּפְן
קָרָא לוֹן בְּשֵׁם יְדוּעַ, לְכָל חַד עַל מִתְכּוֹנְתּוֹ
בְּעִבּוּדְתּוֹ וּבְמִשְׁמֵרְתּוֹ.

תָּא חַיִּי אָדָם הָוּה יָדַע כָּל מִלְּאָךְ וְאוּפְן וְחַיָּה
וְשָׂרְף, כָּל חַד דְּהָוּה מְמַנָּא עַל שְׁלִיחוּתֵיהּ,
וְהָוּה יָדַע כָּל שְׁמָא דְכָל חַד דְּהָוּה כְּפּוּם
שְׁלִיחוּתֵיהּ, וְהָכִי הָוּה קָרִי לֵיהּ, דְּהָכִי אֲשַׁבַּחְנָא
בְּסִפְרֵ רִזִּיא"ל דְּאֵתְיָהִיב לְאָדָם קַדְמָאָה, דְּמִטְטְרוּן
קָרָא לֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא שְׁמָהּן סְגִיאִין, לְזַמְנִין
אֵתְקָרִי מִיטְטוּ"ר (מִי"מִטְטוּר) בְּזַמְנָא דְּמְמַנָּא עַל מִטְרָא

לשון הקודש

ומללאך ואופן קרא לו בשם ידוע, לכל
אחד על מתכנתו בעבודתו ובמשמרתו.
בא וראה, אדם היה מכיר כל מלאך
ואופן וחייה ושרף, כל אחד שהיה ממנה
על שליחותו, והיה יודע כל שם של כל
אחד שהיה בפני שליחותו, וכך היה קורא
לו, שפך מצאנו בספר רזיא"ל שנתן
לאדם הראשון, שמטטרו"ן קרא לו

חיות הקדש, שפני אדם יורשים מהם
נשמות, ומביא הקדוש ברוך הוא את
האדם בגלגול על כלם לראות מה יקרא
לו, ולא מצא בהם עזר. והו שכתוב
ולאדם לא מצא עזר בגגדו, והוא קרא
להם לכל אחד שמות בפני הכת
שלמעלה, שנאמר בהם המוציא במספר
צבאם לכלם שמות יקרא, לכל חיה

וְלִזְמַנִּין אֲתִקְרִי פִתְחוֹן סַגְרוֹן (אטימו"ן) (נ"א אטמון),
 אַטְמוֹן בְּזַמְנָא דְאִיהוּ אוּטִם חוּבִין דְיִשְׂרָאֵל, סַגְרוֹן
 בְּזַמְנָא דְסַגְר תְּרַעִין דְצִלוֹתָא, פִתְחוֹן בְּזַמְנָא דְפִתְחָא
 תְּרַעָא דְצִלוֹתָא, (פסקו"ן) (נ"א פיסקו"ן) בְּזַמְנָא דְפוּסְק
 הַלְכוֹת דְמִתְנִיתִין בְּמִתְיַבְתָּא תַתְּאָה, וְהָכִי כָּל
 שְׁמָהֶן כְּפּוּם שְׁלִיחוֹתֵיהּ, וְהָכִי כָּל מְלֵאךְ אֲשֶׁתְנִי
 שְׁמִיהּ כְּפּוּם שְׁלִיחוֹתֵיהּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שופטים יג
 יח) לָמָּה זֶה תִשְׁאַל לְשָׁמִי וְהוּא פְּלֵאי, וּכְפּוּם נִסָּא
 דְעַבְדִּין הָכִי אִיהוּ שְׁמִיָּהּ.

וְלְכָל שְׁלִיחוֹתָא וְשְׁלִיחוֹתָא דְלָחוּן אִית רַגְעָא
 וְשַׁעְתָּא יְדִיעָא, וּמִזֵּל יְדִיעַ, וְיוֹם יְדִיעַ, וְכָכָב
 יְדִיעַ, וְתַמָּן אֲשֶׁתְנִי, הָאִי מְלֵאךְ אֲתִקְרִי בְּשֵׁשִׁים
 רְבּוּא שְׁמָהֶן דְּמְלֵאכֵיָּא, הוּא אֲתִקְרִי חַסְדִּיא"ל
 בְּזַמְנָא דְעַבִּיד חֶסֶד עִם עֲלְמָא, גַּבְרִיא"ל בְּזַמְנָא

לשון הקודש

מְלֵאךְ מִשְׁתַּנָּה שְׁמוֹ כְּפִי שְׁלִיחוֹתוֹ. וְהוּ
 שְׁכַתּוּב לָמָּה זֶה תִשְׁאַל לְשָׁמִי וְהוּא
 פְּלֵאי, וּכְפִי הַנֶּסֶם שְׁעוּשִׁים – כֶּךָ הַשֵּׁם
 שְׁלָהֶם.

וְלְכָל שְׁלִיחוֹת וְשְׁלִיחוֹת שְׁלָהֶם יֵשׁ רַגַע
 וְשַׁעָה יְדוּעָה, וּמִזֵּל יְדוּעַ וְיוֹם יְדוּעַ וְכּוּכָב
 יְדוּעַ וְשֵׁם מִשְׁתַּנָּה, הַמְלֵאךְ הַזֶּה נִקְרָא
 בְּשֵׁשִׁים רְבּוּא שְׁמוֹת שֶׁל מְלֵאכֵיָּם, הוּא
 נִקְרָא חַסְדִּיא"ל בְּזַמָּן שְׁעוּשָׁה חֶסֶד עִם

הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁמוֹת רַבִּים, לְפַעְמִים
 נִקְרָא מִיטְטוֹר (מִיטְטוֹר) בְּזַמָּן שְׁמִמְנָה עַל
 הַמְטָר, וְלְפַעְמִים נִקְרָא פִתְחוֹן סַגְרוֹן
 (אטימו"ן) (אטמו"ן), אַטְמוֹן בְּזַמָּן שְׁהוּא אוּטִם
 אֶת חֲטָאֵי יִשְׂרָאֵל. סַגְרוֹן בְּזַמָּן שְׁסוּגְר
 שְׁעָרֵי הַתְּפִלָּה, פִתְחוֹן בְּזַמָּן שְׁפּוֹתַת
 שְׁעַר הַתְּפִלָּה, (פסקו"ן) (פיסקו"ן) בְּזַמָּן שְׁפוּסְק
 הַלְכוֹת שֶׁל הַמְשַׁנָּה בִּישִׁיבָה הַתְּחַתּוֹנָה,
 וְכֵן כָּל הַשְׁמוֹת כְּפִי שְׁלִיחוֹתוֹ, וְכֵן כָּל

דְּעָבִיד גְּבוּרָה בְּעֶלְמָא, סְתוּרִיא"ל בְּזִמְנָא דְּסִתִּיר
 בְּנֵי עֶלְמָא בְּגִדְפוּי מֵאֲלִין מִלְּאֲכֵי חֲבֻלָּה, הָדָא הוּא
 דְּכְתִיב (תהלים צא ד) וְתַחַת פְּנֵי תַחְסָה צְנָה, וְאֶתְקַרִי
 חֲתֻמֵּי"ל בְּזִמְנָא דְּחֲתִים זְכוּן וְחֻבִין עַל בְּנֵי
 עֶלְמָא, כְּתִיב"ל בְּזִמְנָא דְּכָתַב חֻבִין וְזְכוּן.

וְכָל מִלְּאֲכָא בְּפִי שְׁמִיהּ אִית לִיה קְרָא
 בְּאוּרִיטָא, כְּתִיב"ל עַל שְׁם (שמות לב טז)
 וְהַמְּכָתֵב מִכְּתַב אֱלֹהִים הוּא וְגוֹמֵר, זְכַרִיא"ל עַל
 שְׁם זֹכֵר בְּרִית אָבוֹת, וְאִית לִיה קְרָא זְכַרְנוּ לְחַיִּים,
 וְאֶתְכַפְּיָא בְּזִכּוֹר, שְׁמֵרִיא"ל בְּשִׁמּוֹר, חֲסֵדִיא"ל
 בְּחֶסֶד, גְּבֻרִיא"ל בְּגְבוּרָה, צְדֻקִיא"ל בְּצִדְקָה, רְפָא"ל
 (בְּרִפּוּאָה, יתוא"ל) בְּתַפְּאֶרֶת, מַלְכִיא"ל בְּמַלְכוּת, לִית
 מִלְּאָךְ דְּלִית לִיה עֶקְרָא וַיִּסּוּדָא בְּסִפְרִין, וְכָל
 סִפְרָה אִית לָהּ שְׁם יְדִיעַ וְהַיְוִ"ה יְדִיעָה, וְכָל שְׁמָחָן
 תַּמְן אִית לֹון עֶקְרָא וַיִּסּוּדָא.

לשון הקודש

כְּתִיב"ל עַל שְׁם וְהַמְּכָתֵב מִכְּתַב
 אֱלֹהִים הוּא וְגוֹמֵר, זְכַרִיא"ל עַל שְׁם
 זֹכֵר בְּרִית אָבוֹת, וַיֵּשׁ לוֹ כְּתוּב וְזַכְרָנוּ
 לְחַיִּים, וְנִכְנַע בְּזִכּוֹר, שְׁמֵרִיא"ל בְּשִׁמּוֹר,
 חֲסֵדִיא"ל בְּחֶסֶד, גְּבֻרִיא"ל בְּגְבוּרָה,
 צְדֻקִיא"ל בְּצִדְקָה, רְפָא"ל (בְּרִפּוּאָה, יתוא"ל)
 בְּתַפְּאֶרֶת, מַלְכִיא"ל בְּמַלְכוּת. אִין מִלְּאָךְ
 שְׁאִין לוֹ עֶקֶר וַיִּסּוּד בְּסִפְרִינָא, וְלִכְל

הָעוֹלָם, גְּבֻרִיא"ל בְּזִמְן שְׁעוּשָׁה גְבוּרָה
 בְּעוֹלָם, סְתוּרִיא"ל בְּזִמְן שְׁמִסְתִּיר אֶת
 בְּנֵי הָעוֹלָם בְּכַנְפוּי מִמִּלְּאֲכֵי חֲבֻלָּה
 הָלָלוּ, זְהוּ שְׁכָתוּב וְתַחַת פְּנֵי תַחְסָה
 צְנָה, וְנִקְרָא חֲתֻמֵּי"ל בְּזִמְן שְׁחֻתָם
 זְכוּת וְחֻבֻת עַל בְּנֵי הָעוֹלָם, כְּתִיב"ל
 בְּזִמְן שְׁכֻתָב חֻבֻת וְזְכוּת.
 וְלִכְל מִלְּאָךְ כְּפִי שְׁמוֹ יֵשׁ פְּסוּק בְּתוֹרָה.

וְהָאֵי בְּלָא נְקוּט בִּידָךְ דְּכָל מְמַנְן דְּלַעִיל שְׂמַחֵן
 דְּלַהוֹן תְּלִיין בְּסַפִּירָן וּשְׂמַחְתַּחֲוֹן כָּל חַד
 אֵית לִיה קָרָא עַל שֵׁם שְׂמָא דִּילִיה.

וְכָל מְלֹאכְיָא דְסוּסִיהוֹן סוּסֵי אֶשָּׂא, וּמְרַכְבוֹתֵיהוֹן
 אֶשָּׂא וְקִשְׁתוֹתֵיהוֹן אֶשָּׂא וְרוּמְחֵיהוֹן אֶשָּׂא,
 וְכָל מְאֵנֵי קָרְבָּא דְּלַהוֹן אֶשָּׂא, יְסוּדֵיהוֹן בְּגִבּוֹרָה,
 וּמְלֹאכְיָי חֲבֵלָה דְּאֵנוּן אֶשָּׂא, יְסוּדָא דְּלַהוֹן בְּגִיחָנָם,
 וְאֵית מְלֹאכְיָא דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (תהלים קד ד) עוֹשֶׂה
 מְלֹאכְיוֹ רִוְחוֹת, יְסוּדָא דְּלַהוֹן בְּעַמּוּדָא דְּאֶמְצַעִיתָא,
 וְאֵית מְלֹאכְיָא דְּאֵינוּן מְמִיא דְּרַקִּיעָא, דְּאֶתְמַר
 בְּהוֹן (שם קמח ד) וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם, מְסַטְרָא
 דִּימִינָא, בְּלַהוֹן עֲקָרֵיהוֹן לְעִילָא, וְלִית מְלֹאכְיָא דְּלֹא
 אֶשְׁתַּבַּח בֵּיה שֵׁם יְהו"ה, דְּאֶשְׁתַּבַּח בְּכָל אֶתְרָא,
 בְּגִזּוּנָא דְּנִשְׁמַתָּא דְּאֶשְׁתַּבַּח בְּכָל אֶבְרָא וְאֶבְרָא, וּבְגִין

לשון הקודש

סְפִירָה יֵשׁ שֵׁם יְדוּעַ וְהוּנִיָּה יְדוּעָה, וְלְכָל
 הַשְּׂמוֹת שֵׁם יֵשׁ לָהֶם עֶקֶר וַיְסוּד.
 וְחֲבֵלָל תְּזוּה נְקוּט בִּידָךְ, שְׁכָל הַמְּמַנִּים
 שְׁלַעִיל, שְׂמוֹתָם תְּלוּיִים בְּסַפִּירוֹת,
 וְלִשְׂמוֹתֵיהֶם יֵשׁ לְכָל אֶחָד פְּסוּק עַל שְׂמוֹ.
 וְכָל הַמְּלֹאכְיָים שְׂסוּסֵיהֶם סוּסֵי אֶשָּׂא,
 וּמְרַכְבוֹתֵיהֶם אֶשָּׂא, וְקִשְׁתוֹתֵיהֶם אֶשָּׂא,
 וְרִמְחֵיהֶם אֶשָּׂא, וְכָל כְּלֵי הַקָּרֵב שְׁלָהֶם אֶשָּׂא
 – יְסוּדָם בְּגִבּוֹרָה, וּמְלֹאכְיָי חֲבֵלָה שְׁלָהֶם

אֶשָּׂא – יְסוּדָם בְּגִיחָנָם, וַיֵּשׁ מְלֹאכְיָים
 שְׂנַאֲמַר בָּהֶם עוֹשֶׂה מְלֹאכְיוֹ רִוְחוֹת –
 יְסוּדָם בְּעַמּוּד הָאֶמְצַעִי, וַיֵּשׁ מְלֹאכְיָים
 שְׁלָהֶם מֵהַמַּיִם שֶׁל הַרְקִיעַ, שְׂנַאֲמַר בָּהֶם
 וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם, מַצֵּד הַיָּמִין –
 בְּלָם עֲקָרָם לְמַעְלָה, וְאֵין מְלֹאכְיָא שְׁלֹא
 נִמְצָא בּוֹ שֵׁם יְהו"ה, שְׂנַמְצָא בְּכָל מְקוֹם,
 כְּמוֹ שֶׁהַנִּשְׁמָה שְׂנַמְצָאת בְּכָל אֵיבְרָא
 וְאֵיבְרָא, וּמִשּׁוּם זֶה יֵשׁ לְאָדָם לְהַמְלִיךְ אֶת

דָּא אִית לְבַר נִשׁ לְאַמְלָכָא יְהו"ה בְּכָל סְפִירוֹן, וּבְכָל
 בְּרַסְיִין, וּבְכָל מְלָאכִין, וּבְכָל אֵבֶר וְאֵבֶר דְּבַר נִשׁ,
 דְּלִית אַתְר פְּנוּי מְנִיָּה לָא בְּעֵלְאִין וְלֹא בְּתַתְּאִין,
 יְהו"ה לָא אֶתְקְרִי בְּיַחְוּדָא דְאַרְבַּע אַתְוּוֹן אֱלֹא
 בְּעֵלְת הָעֵלּוֹת דְּמַיְחַד לִוְן, וּבְגִין דְּאִיהוּ מַיְחַד (דף ע"א)
 אַרְבַּע אַתְוּוֹן, בִּיָּה אֶתְקְרִיאוּ יְהו"ה בְּיַחְוּדָא חֲדָא
 יְהו"ה אַחַד וּשְׁמוֹ אַחַד, וּבְגִין דָּא שְׁוֵי אַמּוֹנָה
 דְּיִשְׂרָאֵל בְּאַרְבַּע אַתְוּוֹן אֱלִין, וְכָל שְׁמָהֶן שְׁוֵי בְּנוּיִין
 לְשָׂמָא דָּא, לִית שְׂמָא עַד אִין סוּף וְעַד אִין תְּכָלִית
 רְבֻרְבָּא וְשִׁלְטָנָא מִן דָּא, לְעֵילָא עַד אִין סוּף,
 וְלַתְתָּא עַד אִין תְּכָלִית, וְכָל חֵילִין וּמִשְׁרֵיִן מְנִיָּה
 דְּחֵילִין וּמִזְדַּעְזְעִין.

תְּקוּנַת תְּמַנְיָא וְחֻמְשֵׁין

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים (אִיְהִי) אֶת, בֵּת יַחֲדָה

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

בְּאַרְבַּע הָאוֹתִיּוֹת הַלְלוּ, וְאֵת כָּל הַשְּׁמוֹת
 שְׁם בְּנוּיִים לְשֵׁם הָזֶה, אִין שְׁם עַד אִין
 סוּף וְעַד אִין תְּכָלִית גְּדוֹל וְשְׁלִיט מְזִה,
 לְמַעְלָה עַד אִין סוּף, וְלְמַטָּה עַד אִין
 תְּכָלִית, כָּל הַחֵילוֹת וְהַמְּחַנּוֹת מְמַנּוּ
 פּוֹחֲדִים וּמִזְדַּעְזְעִים.

תְּקוּנַת שְׁמוֹנָה וְחֻמְשֵׁים

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, (הִיא) אֶת, בֵּת
 יַחֲדָה הִיא בֵּת מְלֻךְ פְּנִימָה, (הִיא) אֶת

יְהו"ה בְּכָל הַסְּפִירוֹת וּבְכָל הַכְּסָאוֹת
 וּבְכָל הַמְּלָאכִים וּבְכָל אֵיבֶר וְאֵיבֶר שֶׁל
 הָאָדָם, שְׂאִין מְקוּם פְּנוּי מְמַנּוּ, לָא
 בְּעֵלְיוֹנִים וְלֹא בְּתַתְּוֹנִים, יְהו"ה לָא
 נִקְרָא בְּיַחְוּד שֶׁל אַרְבַּע הָאוֹתִיּוֹת, אֱלֹא
 בְּעֵלְת הָעֵלּוֹת שְׁמַיְחַד אוֹתָם, וּמִשּׁוּם
 שֶׁהוּא מַיְחַד אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, נִקְרָאוּ בּו
 יְהו"ה בְּיַחְוּד אַחַד יְהו"ה אַחַד וּשְׁמוֹ
 אַחַד, וּמִשּׁוּם זֶה שְׁם אֵת אַמּוֹנַת יִשְׂרָאֵל

אִיהִי בַת מֶלֶךְ פְּנִימָה, (אִיהִי) אֶת אֲמָתָא דִּילָהּ,
 וְעָלָה אֶתְמַר (בראשית ב כא) וַיִּפֹּל יְהוָה אֱלֹהִים תְּרַדְמָה
 עַל הָאָדָם וַיִּישָׁן וְכוּ', מַאי וַיִּסְגֹּר, פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן
 וְאָמַר, וִירִיחוֹ סוּגְרָת וּמְסוּגְרָת (יהושע ו טו), מַאי וִירִיחוֹ,
 דָּא אִיהִי יְרֵחַ דְּאִיהִי גּוּפָא דִּילָהּ, אֲמָתָא מְבַרְתָּא
 דְּמִלְבָּא, דְּאִיהִי נְקוּדָה דִּילָהּ, סוּגְרָת וּמְסוּגְרָת
 מִלְגָּאוּ, פְּגוּזָא דָּא ב.

וּבְגִינָה אֶתְמַר (שמות כה כז) לְעַמַּת הַמְּסוּגְרָת תִּהְיֶינָה
 הַטְּבָעוֹת וְגוֹמַר, מַאי הַטְּבָעוֹת אֵלֶיךָ תִּרְיֹן
 אוֹדְרִין דְּלָבָא דְּאִינוֹן עֲגוּלִין פְּטָבָעוֹת, וְלָבָא אִיהוּ
 לְשִׁמְאָלָא, הָכִי פִתּוּרָא צְרִיד לְשִׁמְאָלָא, שְׁלַחַן
 בְּצַפּוֹן, לְבָתִּים לְבָדִים (שם), מַאי לְבָתִּים אִינוֹן תִּרְיֹן
 בְּתֵי לָבָא, מַאי לְבָדִים אִינוֹן תִּרְיֹן פְּלִיין, תִּרְוִיִּיהוּ
 לְבָר, עֲלִיִּיהוּ אֶתְמַר (שם כו כד) וְהָיוּ תֹאמֵם מְלֻמְטָה,
 תִּרְיֹן בְּנִפְי רִיאָה, וַיִּחַדְדוּ יְהוָה תַּמִּים עַל רֵאשׁוֹ, וּבְגִין

לשון הקודש

הַטְּבָעוֹת וְגוֹמַר, מַה זֶה הַטְּבָעוֹת? אֵלּוּ שְׁנֵי
 הָאֲזוּנִים שֶׁל הַלֵּב, שֶׁהֵם עֲגָלִים פְּטָבָעוֹת,
 וְהַלֵּב הוּא לְשִׁמְאָל, כִּד הַשְּׁלַחַן צְרִיד
 לְשִׁמְאָל, שְׁלַחַן בְּצַפּוֹן. לְבָתִּים לְבָדִים,
 מַה זֶה לְבָתִּים? אֵלּוּ שְׁנֵי בְתֵי הַלֵּב. מַה
 זֶה לְבָדִים? אֵלּוּ שְׁתֵּי הַכְּלִיּוֹת, שְׁנֵיהֶם
 בְּחוּץ, עֲלִיהֶם נֶאמַר וְהָיוּ תֹאמֵם
 מְלֻמְטָה, שְׁנֵי בְנֵי רֵאָה, וַיִּחַדְדוּ יְהוָה

הָאָמָה שְׁלָה, וְעָלֶיהָ נֶאמַר וַיִּפֹּל יְהוָה
 אֱלֹהִים תְּרַדְמָה עַל הָאָדָם וַיִּישָׁן וְכוּ',
 מַה זֶה וַיִּסְגֹּר? פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר:
 וִירִיחוֹ סוּגְרָת וּמְסוּגְרָת, מַה זֶה וִירִיחוֹ? זֶהוּ
 הַיְרֵחַ שֶׁהוּא הַגּוֹף שְׁלָה, הָאָמָה מִבַּת
 הַמֶּלֶךְ, שֶׁהִיא הַנְּקוּדָה שְׁלָה, סוּגְרָת
 וּמְסוּגְרָת מְבַרְתִּים כְּמוֹ זֶה: ב.
 וּבְשִׁבְלִיָּה נֶאמַר לְעַמַּת הַמְּסוּגְרָת תִּהְיֶינָן

דְּשְׁמִיעָה תִּלְיָא בְּלָבָא, אוֹקְמוּהוּ מֵאֲרֵי מִתְנִיתִין
הֵלֵב שׁוֹמֵעַ.

תָּא חֲזִי, אֶתְמַר בְּהַאי צִלְע (בראשית ב כב) וַיִּקַּח,
וּלְבַתֵּר וַיִּבְנֵן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הַצִּלְע, מֵאֵי
וַיִּבְנֵן, אֶלְא (מלכים א ח יג) בְּנָה בְּנִיתִי בֵּית זָבַל לָךְ וְגוֹמֵר,
וְהַפִּית בְּהַפְנוֹתוֹ אֶבְנֵן שְׁלֵמָה מִסָּע נְבִנָה, תְּרִי פְתֵי
לָבָא אֵינּוֹן תְּרִי בְּנִינִין דְּהַאי קָרָא, הֲדָא הוּא
דְּכְתִיב (שם ו ז) וְהַפִּית בְּהַפְנוֹתוֹ דָּא בֵּית רֵאשׁוֹן, אֶבְנֵן
שְׁלֵמָה מִסָּע נְבִנָה דָּא בֵּית שְׁנֵי, וְלִקְבְּלֵיהוּ אָמַר
בְּנָה בְּנִיתִי תְּרִין בְּנִינִין, חַד אֶתְקְרִיאַת בְּנִינָא
דְּאֵימָא עֲלָאָה, וְתַנְיָנָא בְּנִינָא דְּאֵימָא תַּתְּאָה.

וְעוֹד וַיִּבְנֵן, לִישְׁנָא וְאַפְנָה גַם אֲנָכִי מִמְּנָה (בראשית ל
ג) בְּנִינָא דִּיבּוּם, וּכְמָה דְּהַאי נְקוּדָה אִיהִי
סוּגְרַת וּמְסוּגְרַת, הָכִי צְרִיכָה בְּרֵתָא דְּאִיהִי פְתוּלָה,

לשון הקודש

בְּהַפְנוֹתוֹ - זֶה בֵּית רֵאשׁוֹן, אֶבְנֵן שְׁלֵמָה
מִסָּע נְבִנָה - זֶה בֵּית שְׁנֵי, וּכְנַגְדָם אָמַר
בְּנָה בְּנִיתִי - שְׁנֵי בְּנִינִים, אַחַד נְקָרָא
הַבְּנִין שֶׁל הָאֵם הַעֲלִיּוֹנָה, וְהַשְּׁנֵי הַבְּנִין
שֶׁל הָאֵם הַתַּחְתּוֹנָה.

וְעוֹד וַיִּבְנֵן, לְשׁוֹן וְאַפְנָה גַם אֲנָכִי מִמְּנָה,
הַבְּנִין שֶׁל יבּוּם, וּכְמוֹ שֶׁהִנְקָדָה הוּא הִיא
סוּגְרַת וּמְסוּגְרַת, כִּךְ צְרִיכָה הַפֵּת, שֶׁהִיא

תָּמִים עַל רֵאשׁוֹן, וּמְשׁוּם שְׁשִׁמְיעָה תִּלְוִיָה
בְּלָב, פְּרִשׁוּהָ בְּעַלֵי הַמְּשָׁנָה הֵלֵב שׁוֹמֵעַ.
בָּא וּרְאֵה, נְאֻמַר בְּצִלְע הוּא וַיִּקַּח, וְאַחַר
כִּךְ וַיִּבְנֵן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הַצִּלְע. מַה זֶה
וַיִּבְנֵן? אֶלְא בְּנָה בְּנִיתִי בֵּית זָבַל לָךְ
וְגוֹמֵר, וְהַפִּית בְּהַפְנוֹתוֹ אֶבְנֵן שְׁלֵמָה מִסָּע
נְבִנָה. שְׁנֵי פְתֵי הֵלֵב, הֵם שְׁנֵי בְּנִינִים שֶׁל
הַפְּתוּב הַזֶּה, זֶהוּ שְׁפָתוּב וְהַפִּית

לְמִיּוֹהָיו סְגוּרָה וּמְסוּגָרַת בְּבֵית אָבִיהָ, (שם כד) בְּתוֹלָה
 וְאִישׁ לֹא יִדְעָהּ (שם כד טז), וַתֵּרֶד הָעֵינָה דָּא בֵּית עֵינָא,
 סוּגָרַת וּמְסוּגָרַת בְּעֵינָא, וּתְלַת גְּוֹנִין סַחְרִין לָהּ,
 וְעַלְיָהּוּ אֶתְמַר (איוב לג כד) הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל אֱלֹהִים
 פְּעַמִּים שְׁלוֹשׁ עִם גָּבַר. וְכֹד נְחִית לִזְוֹן מִשָּׁה
 אוֹרֵייתָא לְיִשְׂרָאֵל מִינָהּ, אָמַר הָיוּ נְכוּנִים לְשָׁלֶשֶׁת
 יָמִים אֵל תִּגְשׁוּ אֵל אִשָּׁה (שמות יט טו), שְׁלֹשֶׁת יָמִים
 לְקַבֵּל תְּלַת גְּוֹנִין דְּעֵינָא, וְאִיהִי טְמִירָא וְסַתִּירָא
 בְּהוֹן, וְאִישׁ לֹא יִדְעָהּ בְּהוֹן, עַד דְּאֶתְפְּשִׁטַּת מְנִייהוּ.
 וּבַהֲהוּא זְמַנָּא דְּאֶתְפְּשִׁטַּת מַאֲלִין לְבוֹשִׁין,
 אֶתְיַחַדַּת עִם בְּעֵלָהּ בְּקְרוּב בְּשָׂרָא, הֲדָא
 הוּא דְכְּתִיב (בראשית ב כג) עֵצִים מִעֲצָמַי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי
 לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת, עַל כֵּן
 יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ וְהָיוּ
 לְבָשָׂר אֶחָד, דְּכַךְ דְּרַכָּא לְאֶתְיַחַדָּא דְכַר וְנוֹקְבָא

לשון הקודש

בתולה, להיות סגורה ומסגרת בבית
 אביה, בתולה ואיש לא ידעה. ותרד
 העינה, זו בת העין, סוגרת ומסגרת
 בעין, ושלושה גונים סובבים אותה,
 ועליהם נאמר הן כל אלה יפעל א"ל
 פעמים שלוש עם גבר, וכשהוריד להם
 משה תורה לישראל ממנה, אמר, היו
 נכנים לשלושת ימים אל תגשו אל אשה,
 שלשית ימים כנגד שלשית הגונים של
 העין, והיא טמירה ונסתרת בהם, ואיש
 לא ידעה בהם, עד שהתפשטה מהם.
 ובאותו זמן שהתפשטה מהלבושים
 הללו, מתיוחדת עם בעלה בקרוב בשר.
 והו שפתוב עצם מעצמי ובשר מבשרי
 לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת,
 על כן יעזוב איש את אביו ואת אמו ודבק

בתולה, להיות סגורה ומסגרת בבית
 אביה, בתולה ואיש לא ידעה. ותרד
 העינה, זו בת העין, סוגרת ומסגרת
 בעין, ושלושה גונים סובבים אותה,
 ועליהם נאמר הן כל אלה יפעל א"ל
 פעמים שלוש עם גבר, וכשהוריד להם
 משה תורה לישראל ממנה, אמר, היו
 נכנים לשלושת ימים אל תגשו אל אשה,

בְּקִרְוֹב בְּשָׂר, וְדָא דְבוּקָא (נ"א קורבא) דִּי־חֻדְא
 דְלַעִילָא, דְלָא יְהֵא דְכָר חוּצִין, וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהוּ
 מְאִרֵי מִתְנִיתִין, דְכַד בְּר נִשׁ מְצִלֵי וּמְיִיחַד קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא בְּשְׁכִינְתֵיהּ דְלָא יְהֵא דְכָר חוּצִין בֵּינוּ
 לְבִין חֲקוּר, שְׁכִינְתֵיהּ (קרקוריה דקיר קירות הלב), דְלָא
 יַעֲבִיד פְּרוּד וְקֻצוּץ בֵּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 וּשְׁכִינְתֵיהּ, וְרָזָא דְמַלְאָה וַיְהִיו שְׁנֵיהֶם עְרוּמִים הָאָדָם
 וְאִשְׁתּוּ (שם כה), עְרוּמִים בְּקִרְוֹב בְּשָׂרָא בְּלָא לְבוּשָׁא
 בְּלָל, וּבְהֵהוּא זְמַנָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׁכִינְתֵיהּ
 בְּחָדָא בְּלָא לְבוּשָׁא בְּלָל, אֲתִמַּר בֵּיהּ (ישעיה ל כ) וְלָא
 יִכְנַף עוּד מוֹרִיךְ, וְהִיו עֵינֵיךְ רוֹאוֹת אֶת מוֹרִיךְ.

אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר, אַבָּא, מַאי סִיּוּמָא דְקָרָא
 (בראשית ב כה) וְלָא (דף צב ע"ב) יִתְבוּשְׁשׁוּ, אָמַר לִיה
 בְּרִי בְּאַתַּר דְּאִית עֲרוּהָ אִית בְּשֵׁת, וְדָא אִיהוּ יִרְא

לשון הקודש

ושכינתו, וסוד הדבר - ויהיו שניהם
 ערומים האדם ואשתו, ערמים בקרוב
 בשר בלי לבוש כלל, ובאותו הזמן
 שהקדוש ברוך הוא ושכינתו כאחד בלי
 לבוש כלל, נאמר בו ולא יכנף עוד
 מוריך והיו עיניך רואות את מוריך.

אמר לו רבי אלעזר: אבא, מהו סיום
 הכתוב ולא יתבוששו? אמר לו: בגי,
 במקום שיש ערוה יש בשת, וזהו ירא

באשתו והיו לבשר אחד. שפך הדרך
 להתיחד זכר ונקבה, בקרוב בשר, וזה
 הדבוק (הקרב) של היחוד שלמעלה, שלא
 יהיה דבר חוצץ, ומשום זה פרשונו
 בעלי המשנה, שכשאדם מתפלל ומיחד
 את הקדוש ברוך הוא עם שכינתו שלא
 יהיה דבר חוצץ בינו לבין הקיר,
 שכינתו, (קרקורו של הקיר, קירות הלב), שלא
 יעשה פרוד וקצוץ בין הקדוש ברוך הוא

בִּשְׁת, וּמָאן דְּלִית לִיה בִּשְׁת בּוֹדַאי לָא עָמְדוּ רַגְלֵי
 אֲבָהָתוּי עַל מוֹרָא דְסִינֵי, וּבִשְׁת אִיהוּ בְּתִלְת גְּוֹנִין
 חוּר וְסוּמְק וְיִרוּק בְּאַנְפִּין, דְּאַתְמַר בְּהוּן (ישעיה כט כב)
 לֹא עָתָה יְבוּשׁ יַעֲקֹב בְּגוֹן סוּמְק וְיִרוּק, וְלֹא עָתָה
 פָּנָיו יִחְוֹרוּ (שם) בְּגוֹן חוּר, וְאַלִּין תִּלְת גְּוֹנִין דְּאִית
 בְּהוּן בִּשְׁת אִלִּין אִינוּן תִּלְת גְּוֹנִין דְּתִלְת קְלִיפִין
 דְּאַגְוָא, דְּאִינוּן עָרְיִין דְּבַהוּן אֶתְלַבְּשַׁת קֶשֶׁת
 וְאַתְחַזִּיא בְּהוּן.

וּבְגִין דְּאִינוּן עָרְיִין תִּלְת קְלִיפִין, אֶתְמַר בְּהוּן
 אִין דּוֹרְשִׁין בְּעָרְיִין בְּשִׁלְשָׁה, וְאַסִּיר
 לְאַסְתַּבְּלָא בְּהוּן, וּבְגִין דָּא אֶסִּיר לְעַמָּא קְדִישָׁא
 לְאַסְתַּבְּלָא בְּגוֹנִין דְּקֶשֶׁת, וְדָא רָזָא דְּעָרְלָה דְּאִית
 לָהּ תִּלְת קְלִיפִין, דְּצָרִיד לְאַעֲבָרָא לֹון מֵאוֹת בְּרִית
 קְדֵשׁ, וּמִיד וּרְאִיתִיהָ לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם (בראשית ט טז),
 וְעַל אִלִּין תִּלְת קְלִיפִין אֶתְמַר (שמות ג ה) שֶׁל נְעֻלֶיךָ

לשון הקודש

שְׂבָהֶם מִתְּלַבְּשַׁת הַקֶּשֶׁת וְנִרְאִית בְּהֶם.
 וּמִשּׁוּם שְׂאוֹתֵן עָרְיִין – שְׁלֹשׁ קְלִפּוֹת,
 נֹאמַר בְּהֶם אִין דּוֹרְשִׁים בְּעָרְיִין
 בְּשִׁלְשָׁה, וְאַסִּיר לְהַסְתַּבֵּל בְּהוּן, וּמִשּׁוּם
 זֶה אֶסִּיר לְעַם הַקְּדוֹשׁ לְהַסְתַּבֵּל בְּגוֹנֵי
 הַקֶּשֶׁת, וְזֶה סוּד הָעָרְלָה שֵׁישׁ לָהּ שְׁלֹשׁ
 קְלִפּוֹת שְׂצָרִיד לְהַעֲבִירֶם מֵאוֹת בְּרִית
 הַקְּדֵשׁ, וּמִיד וּרְאִיתִיהָ לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם,

בִּשְׁת, וּמִי שְׂאִין לוֹ בִּשְׁת, בּוֹדַאי לֹא
 עָמְדוּ רַגְלֵי אֲבוֹתָיו עַל הַר סִינֵי, וְהַבִּשְׁת
 הוּא בְּשִׁלְשָׁה גְּוֹנִים, לְבָן אָדָם וְיִרוּק
 בְּפָנִים, שְׁנֹאמַר בְּהֶם וְלֹא עָתָה יְבוּשׁ
 יַעֲקֹב, בְּגוֹן אָדָם וְיִרוּק, וְלֹא עָתָה פָּנָיו
 יִחְוֹרוּ, בְּגוֹן לְבָן, וּשְׁלֹשׁ הַגְּוֹנִים הֵלְלוּ
 שֵׁישׁ בְּהֶם בִּשְׁת, אֵלוֹ הֵם שְׁלֹשׁ הַגְּוֹנִים
 שֶׁל שְׁלֹשׁ קְלִפּוֹת הָאֲגוּז, שֶׁהֵם עָרְיִין,

מעל רגליך, ומיד וראיתיה, ובזמנא דמשה הוה
מתלבש בהון, מה פתיב ביה (שם) אל תקרב הלום,
מיד דאתפשט מנייהו אתקריב תמן.

ודא רזא דקרבנא, דהנה נחית אשא לאדלקא
אלין תלת קליפין, הדא הוא דכתיב (ויקרא ו
ז) זאת תורת העולה היא העולה על מוקדה וגומר,
הא תלת גוונין דאשא, דהון נחתין בתלת צלותין
לאדלקא ולאוקדא אלין קליפין, ובתהוא זמנא
הנה קודשא בריך הוא מתקרב בשכינתיה, והון
מתקרבין אתון דיליה י' בה' ו' בה', ובזמנא דהון
מתלבשין באלין קליפין, אתמר בהון (שם י"ו) לא
תקרבו לגלות ערוה, ולא צריך לקרבא אתון י'
בה' ו' בה'.

לשון הקודש

שהיו יורדים בשלש תפלות להדליק
ולשרף את הקלפות הללו, ובאותו הזמן
הנה הקדוש ברוך הוא מתקרב
לשכינתו, והיו מתקרבים אותיותיו י' עם
ה' ו' עם ה', ובזמן שהיו מתלבשים
בקלפות הללו, נאמר בהם לא תקרבו
לגלות ערוה, ולא צריך לקרב אותיות י'
עם ה', ו' עם ה'.

ועל שלשת הקלפות הללו נאמר של
געליך מעל רגליך, ומיד וראיתיה, ובזמן
שמשה הנה מתלבש בהם, מה פתוב בו?
אל תקרב הלום, מיד שהתפשט מהם,
התקרב לשם.

וזה סוד הקרבן, שהיתה יורדת אש
להדליק את שלש הקלפות הללו, והו
שפתוב זאת תורת העולה היא העלה על
מוקדה וגומר, הרי שלשה גוונים של אש,

ובגין דא תקינו תלת צלותין בכל יומא,
 לאעברא תלת קליפין אלין דערלה מאות
 ברית דאיהי שכינתא, וכדא שריא בתלת גוונין
 נהירין, דאינון כהנים לויים וישראל, דעלייהו
 אתמר (שיר ז ב) מה יפו פעמוך בנעלים בת נדיב,
 ואינון נעילת חגין וזמנין ומועדין, דעלייהו אתמר
 (שמות כג יד) שלש רגלים תחג לי בשנה, תלת קליפין
 עלייהו אתמר (בראשית ג כא) ויעש יהו"ה אלהים לאדם
 ולאשתו כתנות עור וילבישם, בקדמיתא כתנות
 אור, ולבתר דחאבו כתנות עור, מעור דאיהו
 משכא דחויא, ולשבועין שנין אתפשט ההוא (חויא)
 (נ"א משכא) מניה.

דתלת גוונין דלבושין דשכינתא אינון תלת ווי"ן
 דויסע ויבא ויט, בזמנא דמתעברין
 כתנות עור דחויא, נהרין תלת גוונין דנהורא

לשון הקודש

ולכן תקנו שלש תפלות בכל יום,
 להעביר את שלש הקלפות הללו של
 ערלה מאות הברית, שהיא השכינה,
 ובה שורה בשלשה גונים מאירים, שהם
 כהנים לויים וישראל, שעליהם נאמר מה
 יפו פעמוך בנעלים בת נדיב, והם נעילת
 חגים וזמנים ומועדים, שעליהם נאמר
 שלש רגלים תחג לי בשנה, שלש

הקלפות, עליהן נאמר ויעש יהו"ה
 אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור
 וילבישם, בראשונה כתנות אור, ואחר
 שחטאו - כתנות עור, מעור שהוא עור
 הנחש, ולשבועים שנים מתפשט אותו
 (הנחש) (העור) ממנו.

ששלשה גונים של לבושים של
 השכינה הם, שלש ווי"ם של ויסע ויבא

דְּשִׁבְיַתָּא, וּמִיד וּרְאִיתִיהָ לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם, וְאִינוּן
 תְּלַת גּוּיִין אִינוּן תְּלַת גּוּיִין דְּאֵת ב, חַד לְשִׁמְיָא וְחַד
 לְאַרְעָא וְחַד לְיַמָּא, וּמַהֲאֵי ב' תְּלִיין שְׁבַעִין גּוּזִיין,
 וְאִינוּן שְׁבַעִין וּתְרִין, דְּעֲלִייהוּ אֲתַמַּר (ישעיה יט א) הִנֵּה
 יְהוָה רוֹכֵב עַל עָב קַל וּבָא מִצְרַיִם, עַל עָב
 בְּשַׁבְעִין וּתְרִין גּוּזִיין נְהִירִין, וּמִיד (שם) וְנָעוּ אֱלִילֵי
 מִצְרַיִם מִפְּנֵיו.

וְאִינוּן תְּלַת גּוּזִיין רְמִיזוּן בְּה', ה' תְּלַת גּוּיִין דִּילָה
 אִינוּן לְבוּשֵׁין נְהִירִין דְּבִרְתָּא דְּמִלְכָּא,
 דְּאִיהִי י' בֵּת עֵין, וְאִיהִי חֲמֵשׁ אֲלָפִין שְׁנֵין דְּבִרְיַת
 עֲלָמָא, וְאִיהִי ה' זַעֲרָא דְּאַבְרָהָם דְּדִרְגִיָּה חֶסֶד,
 דְּסָלִיק לְשַׁבְעִין וּתְרִין, ה' י' מִן אֱלֹהִים. ה"י מִן
 יו"ד ה"א וְא"ו ה"א. (נ"א יו"ד ה"י וְא"ו ה"י). ה' לְבוּשָׁא
 דְּכִסֵּי עַל י'.

לשון הקודש

וַיִּט, בְּזִמְנֵי שְׁמַעְבָּרִים כְּתוּבָת עוֹר הַנֶּחֱשׁ,
 מְאִירִים שְׁלֹשָׁה גּוּנִים שֶׁל אֹר הַשְּׁכִינָה,
 וּמִיד וּרְאִיתִיהָ לְזִכּוֹר בְּרִית עוֹלָם, וְאוֹתָם
 שְׁלֹשׁ גּוּיִים הֵם שְׁלֹשָׁה נְגוּת שֶׁל הָאוֹת ב,
 אֶחָד לְשָׁמַיִם, אֶחָד לְאַרְצָא וְאֶחָד לְיָם.
 וּמַהֲב' הוּז תְּלוּיִים שְׁבַעִים גּוּנִים, וְהֵם
 שְׁבַעִים וּשְׁנַיִם, שְׁעֲלִיהֶם נֶאֱמַר הִנֵּה
 יְהוָה רוֹכֵב עַל עָב קַל וּבָא מִצְרַיִם, עַל
 עָב, בְּשַׁבְעִים וּשְׁנַיִם גּוּנִים מְאִירִים,
 וּמִיד וְנָעוּ אֱלִילֵי מִצְרַיִם מִפְּנֵיו.
 וְאוֹתָם שְׁלֹשָׁה גּוּנִים רְמִיזוּם בְּה', ה',
 שְׁלֹשָׁה נְגוּת שְׁלָה הֵם מְלֻבוּשִׁים מְאִירִים
 שֶׁל בֵּת הַמֶּלֶךְ, שֶׁהִיא י' בֵּת עֵין, וְהִיא
 חֲמֵשׁת אֲלָפֵי שְׁנַיִם שֶׁל בְּרִיַּת הָעוֹלָם,
 וְהִיא ה' קְמָנָה שֶׁל אַבְרָהָם שְׁדִרְגָתוֹ
 חֶסֶד, שְׁעוֹלָה לְשַׁבְעִים וּשְׁתַּיִם, ה' י' מִן
 אֱלֹהִים, ה"י מִן יו"ד ה"א וְא"ו ה"א. (יו"ד
 ה"י וְא"ו ה"י). ה' לְבוּשָׁא שְׁמַכְסָּה עַל י'.

תקונא תשעה וחמשין

בְּרֵאשִׁית כִּי בָאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט (שם כו טז), **דְּאִינוּן**
כְּתָנֹת עוֹר דְּצָרִיךְ בְּחוּן הַבְּדִלָה, כְּד
אָמְרִין יִשְׂרָאֵל בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ, וְאָמְרִין הַמְּבַדִּיל
בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ. (דף צג ע"א). **חֹשֶׁךְ אוֹכְבִּם, כְּתָנֹת עוֹר**
דִּילִיָּה אוֹכְבִּין, דְּאֶתְמַר בְּחוּן (שיר ה יא) **שְׁחֹרֹת**
כְּעוֹרֵב, (בראשית ג א) **וְהִנְחָשׁ הָיָה עָרוֹם מִנֵּייתוֹ, דְּלִכְל**
חִיָּה כְּרָא לְבוֹשִׁין, וְלִכְל בְּרִיין דְּאֶתְבְּרִיאֻ בְּשִׁית
יוֹמֵי בְּרֵאשִׁית, וְאֶשְׁתְּאָרוּ גּוֹפִין דְּמִזִּיקוֹן לְמַעְבַּד
וְלֹא עָבִיד לֹזֶן, בְּגִין דְּהָוָה עָרֵב שַׁבַּת, וְדָא אִיְהוּ
אֲשֶׁר בְּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת, וּבְגִין דָּא
וְהִנְחָשׁ הָיָה עָרוֹם מִכָּל חַיַּת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר עָשָׂה
יְהוָה אֱלֹהִים (בראשית ג א), **דְּלִכְלָהוּ עֶבֶד לְבוֹשִׁין, וְלִיָּה**
לֹא עָבַד, בְּגִין דְּהוּוּ מִזִּיקוֹן דְּעֵלְמָא.

לשון הקודש

תקון תשעה וחמשים

מלבושים ולכל הבריות שנובראו בששת
ימי בראשית, ונשארנו הגופים של
המזיקים לעשות ולא עשה אותם, משום
שהיה ערב שבת, וזהו אשר ברא
אלהים לעשות, ומשום זה והנחש היה
ערום מכל חית השדה אשר עשה ה'
אלהים, שלכלם עשה לבושים, ולו לא
עשה, משום שהיו המזיקים של העולם.

בְּרֵאשִׁית, כִּי בָאֵשׁ יְהוָה נִשְׁפָּט, שְׁהִם
כְּתָנֹת עוֹר שְׁצָרִיךְ בְּהִם הַבְּדִלָה,
כְּשֹׂאמְרִים יִשְׂרָאֵל בּוֹרֵא מְאוּרֵי הָאֵשׁ,
וְאֹמְרִים הַמְּבַדִּיל בֵּין אֹר לְחֹשֶׁךְ. חֹשֶׁךְ
שְׁחֹר, כְּתָנֹת הָעוֹר שְׁלוֹ שְׁחֹרִים,
שְׁנְאָמַר בְּהִם שְׁחֹרֹת כְּעוֹרֵב, וְהִנְחָשׁ
הָיָה עָרוֹם מִהֶם, שְׁלִכְל חִיָּה כְּרָא

וְאִמְאֵי לֹא עָבִיד לֹון, בְּגִין דְּהוּה לִיה לְמַבְרִי
לְאָדָם עָרְב שַׁבְּת, וּבְגִינִיה לָא בְרָא לֹון,
וּבְגִין דָּא עָאֵל קִנְאָה בְּלִפְיָה דְּחֻיָּא עִם אָדָם, בְּגִין
דְּאִשְׁתָּאֵר עָרוֹם בְּגִינִיה בְּלֹא לְבוּשִׁין, וְאִיהוּ גָרַם
לְבָתַר דְּאִתְפְּשִׁט אָדָם מְלִבוּשֵׁי, וְיָרִית לֹון נְמָרוּד
וְעָשׂוּ, דְּהוּה עָשׂוּ דִּיזְקִינִיה דְּחֻיָּא, וּבְגִין דָּא וְהִנְחָשׁ
הָיָה עָרוֹם, עָרוֹם לְבִישׁ, דְּגָרַם בְּעָרְמָה דִּילִיה
נִזְקָבָא בִישָׂא סָם הַמּוֹת מִיְתָה לְאָדָם וְלֹאֲתִיָּה,
וְעָרְמָה דִּילִיה הָיָה דְּפִתִי לְחֻוָּה, בְּגִין דְּדַעְתָּן שְׁל
נָשִׁים קִלְהָ, וּמָה אָמַר לָהּ (ש) וַיֹּאמֶר הִנְחָשׁ אֵל
הָאִשָּׁה אַף כִּי אָמַר אֱלֹהִים לֹא תֹאכְלוּ מִכָּל עֵץ
הַגֵּן, וְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא לָא אָמַר, אֱלֹא מִכָּל עֵץ
הַגֵּן אָכַל תֹּאכַל, דְּאִיהוּ לָא מְנִי לִיה דְּלֹא לְמִיכַל
אֱלֹא מֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, דְּאִיהוּ עָרְבוּבִיא דְּטוֹב
וְרַע, אִילָנָא דְּשִׁקְרָא, חַד בְּלֵב וְחַד בְּפִה, לְפִיָּה מְלִי

לשון הקודש

ערום לרע, שגרים בערמתו לנזקבה רעה,
 סם המות, מיתה לאדם ולאשתו,
 וערמתו היתה שפתה את תוה, משום
 שדעתן של נשים קלה, ומה אמר לה?
 ויאמר הנחש אל האשה אף כי אמר
 אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן,
 והקדוש ברוך הוא לא אמר, אלא מכל
 עץ הגן אכל תאכל, שהוא לא צוה אותו

ולמה לא עשה אותם? משום שהיה לו
 לברא אדם בערב שבת, ובגללו לא
 ברא אותם, ומשום זה נכנסה קנאה
 ללבו של הנחש עם אדם, משום שנשאר
 ערום בגללו ללא מלבושים, והוא גרם
 אחר כך שהתפשט אדם מלבושיו, וירש
 אותם נמרוד ועשו, שעשו היה דמות
 הנחש, ומשום זה והנחש היה ערום,

שקרא, ופתי בפומיה במלין דקשוט.

והו"א בישא אעבר הקא על לא תענה ברעך

עד שקר (שמות כ יג), ועל לא תרצה, ועל לא

תנאף, ועל לא תגנוב, ולא תשא את שם יהו"ה

אלהיך לשוא, על לא תענה ברעך דסחיד שקרא

דאמר (אף כי אמר אלהי"ם לא תאכלו מכל עץ הגן ועל לא תגנוב

דגנב דעת חנה כגוונא דא דאמר אף כי אמר אלהי"ם וגומר) כי

יודע אלהי"ם כי פיוס אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם

והייתם פאלהי"ם יודעי טוב ורע (בראשית ג ה), בגין

דלא תהוון בדיוקניה, ועבר על לא תנאף, דהטיל

זוהמא בחוה, ועבר על לא תרצה, דקטל לאדם

ולחוה, דהכי ארחא דיצרא בישא מפתו לבני

נשא, ולבתר סליק ואלשין ליה, ונטיל רשו ונחית

ונטיל נשמה.

לשון הקודש

שאמר אף כי אמר אלהי"ם וגומר), כי יודע אלהי"ם

כי פיוס אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם

והייתם פאלהי"ם יודעי טוב ורע, פדי

שלא תהיו בדמותו, ועבר על לא תנאף

שהטיל זהמה בחוה, ועבר על לא תרצה

שהרג את אדם ואת חוה, שקב דרבו של

היצר הרע – מפתה בני אדם, ואחר קב

עולה ומלשין עליו, ונטיל רשות ויורד

ונטיל הנשמה.

שלא לאכל, אלא מעין הדעת טוב ורע,

שהוא ערבוביה של טוב ורע, אילן

השקר, אחד בפס ואחד בלב, לבו מלא

שקר, ופתה בפיו בדברי אמת.

והנחש הרע פאן עבר על לא תענה

ברעך עד שקר, ועל לא תרצה, ועל לא

תנאף, ועל לא תגנב, ולא תשא את שם

יהו"ה אלהיך לשוא, על לא תענה

ברעך, שהעיד שקר שאמר (אף כי אמר אלהי"ם

לא תאכלו מכל עץ הגן, ועל לא תגנב, שגנב דעת חוה, כמו זה

תקונא שתינ

בְּרֵאשִׁית דָּא בְּרִיית, דְּאֶתְמַר בֵּיה עֵץ הַחַיִּים,
 וְהָא אוֹקְמוּהָ, וּבְהַפּוּכָא תְּבִיר, דְּגַרְם
 תְּבִירו לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְדָא עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע,
 טוֹב אִיתוּ אֵילָנָא, הֵהוּא דְכְּתִיב (בראשית ג ו) וַתֵּרָא
 הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ לְמֵאֲכָל וְכִי תֹאמָה הוּא
 לְעֵינַיִם, וְאִיבָא דִילֵיה רַע, כְּפּוּם חִיזוּ דִילָהּ הָכִי
 הָוָה (ג"א איהו) אֶתְחַזְּיָא לָהּ מְלָכְר, כְּנֻנָּא דְפּוּמָא
 מְלִין שְׁפִירִין מְלָכְר, וְלָפָא מְלִיָּא טְנוּפִין מְלָנָא,
 וְדָא לָא הָוֵת יְדַעָא דְסַם הַמּוֹת הָוָה מְלָנָא דְאִיבָא,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב וְ"תִקַּח מִ"פְּרִיו וְ"תֹאכַל, וַתֵּתֵן גַּם
 לְאִשָּׁה וְגוֹמַר (שם), הָרִי אִיבָא דְאֵילָנָא דְתַמְן מוֹ"ת
 (מְלָנָא גַרְם לָהּ דְאֶכְלָה).

וְאִית קְלִיפִין דְּאִיבָא דְאֵינוּן תַּהוּ וְבַהוּ וְחֶשֶׁךְ
 וַתַּהוּם, דְּקְלִיפִין אֵלִין אֵינוּן רַע, מוֹחָא

לשון הקודש

תקון ששים

מבחוץ, כמו שבפנה, מלים יפות מבחוץ
 וְלֵב מְלֵא בְּטְנוּפִים מְבַפְּנִים, וְזוּ לָא הִיתָה
 יוֹדַעַת שְׁסַם הַמּוֹת הָיָה בְּפָנִים הַפְּרִי, וְהוּ
 שְׁכַתוּב וַתִּקַּח מִ"פְּרִיו וְ"תֹאכַל וַתֵּתֵן גַּם
 לְאִשָּׁה וְגוֹמַר, הָרִי פְּרִי הָאֵילָן, שְׁשָׁם
 מוֹ"ת (מבפנים, גרם לה שאכלה).

וַיֵּשׁ קְלַפּוֹת שְׁל הַפְּרִי שְׁהוּן תַּהוּ וְבַהוּ
 וְחֶשֶׁךְ וַתַּהוּם, שְׁהַקְלַפּוֹת הַלְלוּ הֵן רַע,

בְּרֵאשִׁית זוּ בְּרִיית, שְׁנַמַּר בְּה עֵץ
 הַחַיִּים, וְהָרִי פְּרִשׁוּהָ, וּבְהַפּוּךְ תְּבִיר,
 שְׁגַרְם שְׁכַר לְאָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְזֶה עֵץ
 הַדַּעַת טוֹב וְרַע, טוֹב הוּא הָאֵילָן, אוֹתוּ
 שְׁכַתוּב וַתֵּרָא הָאִשָּׁה כִּי טוֹב הָעֵץ
 לְמֵאֲכָל וְכִי תֹאמָה הוּא לְעֵינַיִם, וּפְרִיו רַע,
 כְּפִי הַמְּרָאָה שְׁלָהּ כְּד הָיָה (הוא) נְרָאָה לָהּ

מִלְגָּאוּ טוֹב, אֵילָנָא דְחַיִּי קְלִיפִין דִּילִיה שְׁפִירִין
 וּמוֹחָא דִּילִיה שְׁפִיר, וְדָא אִיהוּ עֲפִיָה שְׁפִיר וְאַנְפָּה
 שְׁנִיא (דניאל ד ט), וְאִית אֵילָנָא דְכוּלִּיה בִּישׁ, מוֹחָא
 וְקְלִיפָה כְּלָהוּ מְרִירָן, וּמִיִּין דְּלָהוֹן מְרִירָן, הֲדָא הוּא
 דְּכְתִיב (שמות טו כג) וַיִּבְאוּ מִרְתָּה וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁתּוֹת
 מִיַּם מִמֶּרְה כִּי מָרִים הֵם וְגוֹמֵר, וַיִּזְרְחוּ יְהוּ"ה עֵץ
 וְגוֹמֵר, וּבִיה וַיִּמְתְּקוּ הַמָּיִם, עֵץ מְתוֹק דְּמַנִּיה נְפִקִין
 עֲנַפִּין וְשָׂרְשִׁין, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (תהלים יט יא) וּמִתּוֹקִים
 מִדְּבֶשׁ וְנֹפֶת (דף צג ע"ב) צוּפִים, וּבְגִין דָּא אִית עֵץ
 דְּעֲנַפִּין דִּילִיה מְתִיקוֹן, וְעֵץ דְּעֲנַפִּין דִּילִיה מְרִירָן,
 וְאִית מִיִּין מְתִיקוֹן וּמִיִּין מְרִירָן, דְּדָא לְקַבֵּל דָּא עָבַד
 קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, וְאִית דְּאִיהוּ פְּלָגוּ דִּילִיה
 מְתִיקָא וּפְלָגוּ דִּילִיה מְרִירָא, וְדָא עֵץ הַדְּעַת טוֹב
 וְרַע, כְּגוֹנוֹנָא דְּכַסְפָּא מְעוֹרָב בְּעוֹפְרָת, וְאִית אֵילָנָא
 דְּקְלִיפִין דִּילִיה בִּישִׁין מְלָבָר וּמוֹחָא מְתִיקָא מְלָגָאוּ,

לשון הקודש

וְשָׂרְשִׁים, שְׁנֵאמַר בָּהֶם וּמִתּוֹקִים מִדְּבֶשׁ
 וְנֹפֶת צוּפִים, וּמִשּׁוּם זֶה יֵשׁ עֵץ שְׁעֲנַפָּיו
 מִתּוֹקִים וְעֵץ שְׁעֲנַפָּיו מָרִים, וַיֵּשׁ מִיַּם
 מִתּוֹקִים וּמִיַּם מָרִים, שְׁזֵה לְעַמַּת זֶה עֲשֵׂה
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וַיֵּשׁ שְׁהוּא חֲצִיו מְתוֹק
 וְחֲצִיו מֵר, וְזֶה עֵץ הַדְּעַת טוֹב וְרַע, כְּמוֹ
 שְׁהַכְּסָף הַמְּעֹרָב בְּעוֹפְרָת, וַיֵּשׁ עֵץ
 שְׁקֻלְפוֹתָיו רָעִים מִבְּחוּץ וְהַמֵּת מְתוֹק

הַמֵּת מִבְּפְנִים טוֹב, עֵץ הַחַיִּים, קְלֻפּוֹתָיו
 יְפוֹת וְהַמֵּת שְׁלוֹ יְפֵה, וְזֵהוּ עֲנַפּוֹ נָאָה
 וּפְרִיו רַב, וַיֵּשׁ אֵילָן שְׁבֵלוֹ רַע, הַמֵּת
 וְהַקְּלָפָה בְּלֵם מָרִים, וְהַמֵּים שְׁלָהֶם מָרִים,
 זֵהוּ שְׁפְתוֹב וַיִּבְאוּ מִרְתָּה וְלֹא יָכְלוּ
 לְשִׁתּוֹת מִיַּם מִמֶּרְה כִּי מָרִים הֵם וְגוֹמֵר,
 וַיִּזְרְחוּ יְהוּ"ה עֵץ וְגוֹמֵר, וּבּוֹ וַיִּמְתְּקוּ
 הַמָּיִם, עֵץ מְתוֹק שְׁמַמְנוּ יוֹצְאִים עֲנַפִּים

הָכִי תִשְׁכַּח בַּר נֶשׁ בִּישׁ בְּמַלְיָ פּוּמוֹי (נ"א וּבְפּוּמוֹי מִפִּיק
 בִּישׁ מְלָבֵר) וְטַב בְּלִבִּיהַ מְלָגָא, וְאִית מְפּוּמוֹי טַב
 וְלִבִּיהַ בִּישׁ, הָאִי אִיהוּ עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, הָכֵא
 מְקַנְן נְחָשׁ רַמְאִי.

הָכִי אִיהוּ בַר נֶשׁ דִּתְשַׁכַּח לִיהַ גּוּפִיהַ שְׁפִיר,
 וְסִמְנִין דִּילִיהַ בְּלָהוּ שְׁפִירָן, וְנִשְׁמַתִּיהַ
 נֶפֶשׁ חֵיבָא מְלָגָא, וְתִשְׁכַּח בַּר נֶשׁ גּוּפִיהַ בִּישׁ
 בְּכָל סִמְנִין דִּילִיהַ, וְנִשְׁמַתִּיהַ מְלָגָא שְׁפִירָא, דָּא
 אִיהוּ צְדִיק וְרַע לוֹ, אֲבָל מָאן דְּאִיהוּ טַב מְלָבֵר
 וְרַע מְלָגָא, אִיהוּ רָשָׁע וְטוֹב לוֹ, בְּגִין דְּלֹא יְהֵא
 לִיהַ חוּלְקָא בְּעֵלְמָא דְּאִתִּי, טוֹב מְלָבֵר וּמְלָגָא
 צְדִיק וְטוֹב לוֹ, בִּישׁ מְלָגָא וּמְלָבֵר רָשָׁע וְרַע
 לוֹ, וְהָא אוּקְמוּהָ.

טַב מְלָגָא וְלְבוּשָׂא דִּילִיהַ בִּישׁ, דָּא אִיהוּ עָנִי
 וְרוֹכֵב עַל חֲמוֹר (זכריה ט ט).

לשון הקודש

סימנניו ונשמנתו מבפנים יפה, זהו צדיק
 ורע לו, אבל מי שהוא טוב מבחוץ ורע
 מבפנים, הוא רשע וטוב לו, כדי שלא
 יהיה לו חלק בעולם הבא, טוב מבחוץ
 ומבפנים - צדיק וטוב לו, רע מבחוץ
 ומבפנים - רשע ורע לו, והרי פרשוה.
 טוב מבפנים ולבושו רע, זהו עני ורוכב

מבפנים. כך התמצא אדם רע בדברי פיו
 (ובפיו מוציא רע מבחוץ) וטוב בלבו מבפנים, ויש
 מפיו טוב ולבו רע, זהו עץ הדעת טוב
 ורע, כאן מקנן נחש רמאי.

כך הוא אדם שתמצא אותו גופו יפה,
 וסימניו כלם יפים במדה, ונשמנתו נפש
 רשע מבפנים, ותמצא אדם גופו רע בכל

דיליה שפיר מלבר, על האי אתמר (קהלת י ז) ראיתי
 עבדים על סוסים, וכלא אשתמודע בעובדוי דבר
 נש, מאן דאיהו מלגאו, ולא למגנא אוקמו
 קדמאין לא המדרש הוא העקר אלא המעשה הוא
 העקר, דשטיין מסתכלין בגופא דאיהו לבושא,
 הדא הוא דכתיב (איוב י יא) עור ובשר תלבישני,
 וצדיקיא בעובדין טבין.

ועוד (שמות טו כה) ויזרהו יהו"ה עין, דא מטה דמשה,
 דהוה מתהפך ממטה לנחש ומנחש למטה,
 כגון להט התרב המתהפכת (בראשית ג כד), ודא
 מטטרו"ן, דביה הוה משתמש משה רבינו, כגוונא
 דעמודא דאמצעיתא דהוא משתמש ביה, והוה
 מנהיג תתאין ביה, אוף הכי משה דהוה כגוונא
 דיליה, הוה משתמש במטה, ואמאי אתקרי

לשון הקודש

במעשים טובים.

ועוד ויזרהו יהו"ה עין, זה המטה של
 משה, שהיה מתהפך ממטה לנחש
 ומנחש למטה, כמו להט התרב
 המתהפכת, וזה מטטרו"ן, שבו היה
 משתמש משה רבנו, כמו שהעמוד
 האמצעי שהוא משתמש בו והיה מנהיג
 בו את התחתונים, אף כך משה, שהיה

על חמור, רע מבפנים ולבושו יפה
 מבחוץ, על זה נאמר ראיתי עבדים על
 סוסים, והכל נודע במעשי האדם מי
 שהוא מבחוץ, ולא לחנם בארו
 הראשונים לא המדרש עקר אלא
 המעשה הוא העקר, שהשטים
 מסתכלים בגוף שהוא הלבוש, והו
 שפתיב עוד ובשר תלבישני, והצדיקים

מטטרו"ן מַטָּה, דְּלוֹמְנִין מַטָּה כְּלָפֵי זְכוּ לְצַדִּיקָיָא,
 וְלוֹמְנִין מַטָּה כְּלָפֵי חוּבָא לְרִשְׁיַעְיָא, וּבְגִין דָּא
 אֶתְהַפֵּךְ מִמַּטָּה לְנַחֲשׁ לְרִשְׁיַעְיָא לְאַלְקָאָה לֹון בֵּיתָא,
 וּמִנַּחֲשׁ לַמַּטָּה לְצַדִּיקָיָא לְמִיּהֵב לֹון בֵּיתָא אֲנָרָא.

דְּהָכִי אִיהוּ עַל הָאֵי מְלֹאכָא קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא,
 בְּגוּוּנָא דְנִשְׁמָתָא דְרַכִּיב עַל גּוּפָא, וְצַדִּיק
 בְּהָאֵי אֶתְר אֶתְמַר בֵּיתָא (שמואל ב כג) צַדִּיק מוֹשֵׁל יִרְאֵת
 אֱלֹהִים, בְּגִין דְּאִיהוּ מִתְהַפֵּךְ דִּינָא לְרַחֲמֵי, וּבְהָאֵי
 אֶתְר צְרִידָא שְׁנַיִ מַעֲשָׂה, בְּגִין דִּיתְהַפֵּךְ מְדִינָא
 לְרַחֲמֵי, וְשְׁנַיִ הַשֵּׁם וְשְׁנַיִ מְקוּם, וְקוּדְשָׁא בְּרִידָא
 הוּא דְּאִיהוּ מְלֹגָאוּ, אֶתְמַר בֵּיתָא (מלאכי ג ו) אֲנִי יְהוָה
 לֹא שְׁנִיתִי, דְּאִיהוּ רַחוּם וְחַנּוּן, לִית בֵּיתָא דִּינָא כְּלָל
 וְלֹא שְׁנַיִין.

לשון הקודש

וְצַדִּיק, בְּמְקוּם הַזֶּה נֶאֱמַר בּוּ צַדִּיק מוֹשֵׁל
 יִרְאֵת אֱלֹהִים, מְשׁוּם שֶׁהוּא מִתְהַפֵּךְ דִּין
 לְרַחֲמִים, וּבְמְקוּם הַזֶּה צְרִידָא שְׁנַיִ מַעֲשָׂה
 כְּדִי שִׁיתְהַפֵּךְ מְדִין לְרַחֲמִים, וְשְׁנַיִ הַשֵּׁם
 וְשְׁנַיִ מְקוּם, וְהַקְדוּשׁ בְּרִידָא הוּא שֶׁהוּא
 מְבַפְּנִים, נֶאֱמַר בּוּ אֲנִי יְהוָה לֹא שְׁנִיתִי,
 שֶׁהוּא רַחוּם וְחַנּוּן, אִין בּוּ דִין כְּלָל וְלֹא
 שְׁנַיִים.

כְּמוֹהוּ, הִיךָ מִשְׁתַּמֵּשׁ בַּמַּטָּה. וְלָמָּה נִקְרָא
 מטטרו"ן מַטָּה? שְׁלִפְעָמִים מַטָּה כְּלָפֵי
 זְכוּת לְצַדִּיקִים, וְלִפְעָמִים מַטָּה חוּבָה
 לְרִשְׁעִים, וְלִכְּנֵן הִתְהַפֵּךְ מִמַּטָּה לְנַחֲשׁ,
 לְרִשְׁעִים לְהִלְקוּתֵם בּוּ, וּמִנַּחֲשׁ לַמַּטָּה
 לְצַדִּיקִים, לְהֵת לָהֶם בּוּ שְׂכָר.

שְׂפָךְ הוּא הַקְדוּשׁ בְּרִידָא הוּא עַל הַמְלֹאךָ
 הַזֶּה, כְּמוֹ שֶׁהַנְּשֻׁמָּה שְׂרוּכְכֵת עַל הַגּוּפָא,

וְכַד בַּר נֶשׁ שְׁלִיט עַל יִצְרָיָה, נְהַפֵּךְ נַחֲשׁ לַמַּטָּה,
וְאִם יִצְרָיָה שְׁלִיט עָלֶיהָ, נְהַפֵּךְ מַמְטָה לְנַחֲשׁ,
וּמִיד וַיָּנֵם מִשָּׁה מִפְּנֵי (שמות ד ג), **מַאי וַיָּנֵם, אֵלֹא**
הָכֵא רַמְיז שְׁנוֵי מְקוֹם, דְּבִרַח מֵאַתְרֵיהּ וּמְקַמֵּיהּ,
וְדָא אִיהוּ רָזָא וַתִּפְקַחְנָה עֵינֵי שְׁנֵיהֶם (בראשית ג י'),
וּבְמַאי אַתְּפַקְחוּ, לְמַנְדַּע טוֹב וְרַע, דְּאִיהוּ מַטָּה
כְּלִיל מִתְרַוְוִייהוּ, כִּד אַתְּהַפֵּךְ מִנַּחֲשׁ לַמַּטָּה אַתְּמַר
כִּיָּה צְדִיק וְטוֹב לוֹ, וְכִד אַתְּהַפֵּךְ מַמְטָה לְנַחֲשׁ
אַתְּמַר כִּיָּה רָשָׁע וְטוֹב לוֹ.

תקונא חד ושתין

בְּרֵאשִׁית דָּא מַחְשָׁבָה, אֱלֹהִים דָּא אֵימָא עֲלָאָה
עוֹבְדָא, דְּתַרְוִייהוּ דְחִילוּ וּרְחִימוּ, אֶת
הַשָּׁמַיִם דָּא קָלָא, וְאֶת הָאָרֶץ דָּא דְבוּרָא, וּבְכֹלֵא
תָּאבוּ אָדָם וַחֲוָה, אֶפְרִישׁוּ בֵּין אַבָּא וְאֵימָא דְאִינוּן

לשון הקודש

נאמר בו צדיק וטוב לו, וכשהתהפך
 ממטה לנחש, נאמר בו רשע וטוב לו.

תקון אחד וששים

בְּרֵאשִׁית – זו מחשבה, אלהים – זו
 האם העליונה, מעשה, ששניהם יראה
 ואהבה, את השמים – זה הקול, ואת
 הארץ – זה הדבור, ובכל תטאו אדם
 וחוה, הפרידו בין האב והאם, שהן

וכשאדם שולט על יצרו, נהפך הנחש
 למטה, ואם יצרו שולט עליו, נהפך
 ממטה לנחש, ומיד וינם משה מפניו. מה
 זה וינם? אלא כאן רמז שנוי מקום,
 שברח ממקומו ומלפניו, וזהו סוד
 ותפקחה עיני שניהם, ובמה נפקחו?
 לדעת טוב ורע, שהוא המטה הכלול
 משניהם. כשהתהפך מנחש למטה,

מַחֲשָׁבָה וְעוֹבְדָא, וּבֵין קוֹל וְדַבּוּר דְּאֵינוֹן בְּרָא
 וּבְרֵתָא, וּבְגִין דָּא וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים
 מִתְּהִלָּךְ בְּגִן לְרוּחַ הַיּוֹם (שם), אֶת קוֹל דָּא (דף צד ע"א)
 עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, וְשְׁכִינְתָא עֲמִיתָא, יְהוָה אֱלֹהִים
 אָבָא וְאִמָּא, וְאֵינוֹן אַרְבַּע אֲתוּוֹן יְהוָה, י' אָבָא ה'
 אִמָּא ו' בְּרָא ה' בְּרֵתָא, דְּאֵינוֹן מַחֲשָׁבָה וּמַעֲשָׂה
 קָלָא וְדַבּוּרָא, (וְרוּא דְמִלָּה מַחֲשָׁבָה מַצְטַרְפָּא לְמַעֲשָׂה וְדָא רְוָא
 יו"ד דְּהִיא י' וְקָלָא וְדַבּוּר דְּאֵיהוּ שָׁמַיִם וְאַרְצָא וְכָל עֲבָאִים), קוֹל
 דְּהוּה אָזִיל בְּגִן דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, שְׁמַע
 קְלִיָּה דְּהוּה אָזִיל בְּגִנְתָּא בְּעַנְפֵי אֵילָנָא, מִתְּהוּא
 אֵילָנָא דְחָאב בֵּיה אָדָם קְדָמָאָה, דְּהוּה אָמַר אֵילָנָא
 לְסַמְא"ל חַיִּיבָא נְחָשׁ הַקְּדָמוֹנִי, רָשַׁע אַל תִּגַּע בִּי,
 וּבָאֵן אַתְר הוּה אָזִיל קָלָא בְּגִנְתָּא דְּאֵיהִי אַדְנִי
 דִּינָא, לְסַטְרָא דְשִׁמְאָלָא, דְּאֶתְמַר בֵּיה (אֵיבֹב א' ו) וַיְהִי
 הַיּוֹם וַיָּבֵאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים לְהִתְיַצֵּב עַל יְהוָה, וְדָא

לשון הקודש

לְמַעֲשָׂה, וְזֶה הַסּוּד שֶׁל יו"ד, שְׁהִיא י', וְקוֹל וְדַבּוּר שְׁהוּא שְׁמַיִם
 וְאַרְצָא וְכָל עֲבָאִים, הַקּוֹל שְׁהִיָּה הוֹלֵךְ בְּגִן זֶה
 הָעֲמוּד הָאֲמְצְעִי, שְׁמַע קוֹלוֹ שְׁהִיָּה הוֹלֵךְ
 בְּגִן בְּעַנְפֵי הָעֵץ, מֵאוֹתוֹ עֵץ שְׁחָטָא בּוֹ
 אָדָם הָרֵאשׁוֹן, שְׁהִיָּה אוֹמַר הָאֵילָן
 לְסַמְא"ל הַרְשָׁע, הַנְּחָשׁ הַקְּדָמוֹנִי: רָשַׁע,
 אַל תִּגַּע בִּי, וּבָאִיזָה מְקוֹם הִיָּה הוֹלֵךְ
 הַקּוֹל? בְּגִן, שְׁהוּא אַדְנִי דִּינָא, לְצַד

מַחֲשָׁבָה וּמַעֲשָׂה, וּבֵין הַקּוֹל וְהַדַּבּוּר
 שְׁהֵם הֵבִן וְהִבְתָּ, וּמִשּׁוּם זֶה וַיִּשְׁמְעוּ אֶת
 קוֹל יְהוָה אֱלֹהִים מִתְּהִלָּךְ בְּגִן לְרוּחַ
 הַיּוֹם. אֶת קוֹל - זֶה הָעֲמוּד הָאֲמְצְעִי
 וְהַשְׁכִּינָה עִמּוֹ, יְהוָה אֱלֹהִים - הָאָב
 וְהָאִמָּא, וְהֵם אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת יְהוָה, י' אָב,
 ה' אִמָּא, ו' בְּרָא ה' בְּרֵתָא, שְׁהֵם מַחֲשָׁבָה
 וּמַעֲשָׂה, קוֹל וְדַבּוּר, (סוּד הַדְּבָר - מַחֲשָׁבָה מַצְטַרְפָּת

אֵיהוּ לְרוּחַ הַיּוֹם, וּמָה הוּוּ אֲמַרִין בְּנֵי הָאֱלֹהִים,
 אֵלָא אָתוּ לְהַתִּיצַב עַל מִימְרָא דִיהו"ה, דְּכַד אָמַר
 קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּוּ (בראשית א כו) נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
 בְּדְמוּתֵנוּ, אָמְרוּ אֵינּוֹן מָה אָדָם וַתְּדַעְהוּ (תהלים קמד ג),
 (ס"א אָמְרוּ אֵינּוֹן מָה אָנוּשׁ כִּי תִזְכְּרֵנוּ וְגוֹמַר) (שם ח ה).

וְעוֹד וַיִּשְׁמְעוּ אֶת קוֹל יְהו"ה אֱלֹהִים, הֵהוּא קָלָא
 חוּהּ בְּגַנְתָּא דְאֵיהִי שְׂכִינְתָּא, דְתַמָּן עֵץ
 הַחַיִּים נְטוּעַ, חוּהּ גְרַמַת דְאֲתַעְקַר אֵילָנָא מִגַּנְתָּא,
 וְאָדָם גָּרִים בְּמַחֲשַׁבְתָּא דִילִיהּ דְאֲסַתְּלִיק נְבִיעוּ
 דְאֵילָנָא, דַּחוּהּ נַחִית לְגַנְתָּא, וְאֲשַׁתְּאַרְת יַבְשָׁה,
 יְהו"ה דָּא אֵילָנָא, ה"ה עֲנַפּוּי וְשָׂרְשׁוּי, ו' גּוּפָא
 דְאֵילָנָא, י' אֵיבָא דִילִיהּ, נְבִיעוּ דִילִיהּ, נְקוּדָה
 דִילִיהּ בְּגוּוּנָא דָא יְהו"ה, דְאֵיהִו אָחַד וְשָׁמוּ אָחַד,
 וּמְנַלָּן דְאֲתַקְרִי נְבִיעוּ אָחַד, כְּמָה דְאֲתַמַּר (בראשית א
 ט) יִקּוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אָחַד,

לשון הקודש

אותו הקול היה בגן, שהיא השכינה,
 ששם עץ החיים נטוע, חוה גרמה שנעקר
 האילן מן הגן, ואדם גרם במחשבתו
 שהסתלקה נביעת האילן, שהיתה יורדת
 לגן, ונשארה יבשה. יהו"ה זה האילן,
 ה"ה ענפיו ושרשיו, ו' גוף האילן, י' פריו,
 מעינו, והנקודה שלו כמו זה: יהו"ה,
 שהוא אחד ושמו אחד. ומנין לנו

השמאל, שנאמר בו ויהי היום ויבאו בני
 האלהים להתיצב על יהו"ה, וזהו לרוח
 היום, ומה היו אומרים בני האלהים?
 אלא באו להתיצב על מאמר יהו"ה,
 שבשאר הקדוש ברנך הוא נעשה אדם
 בצלמנו בדמותנו, אמרו הם, מה אדם
 ותדעהו. (אמרו הם, מה אנש כִּי תִזְכְּרֵנוּ וְגוֹמַר).
 ועוד, וישמעו את קול יהו"ה אלהים,

וְתִרְאֶה הַיְבֹשָׁה אֶדְנִי.

וּבְגִין דָּא וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְאַשְׁתּוֹ מִפְּנֵי יְהו"ה
 אֱלֹהִים (שם ג ח), וְכִי יִכִּיל בַּר נֶשׁ לְאַתְּכִסִּיאוֹ
 מִנִּיהַ, וְהָא פְתִיב (ירמיה כג כד) אִם יִסְתֵּר אִישׁ
 בַּמְסֻתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם יְהו"ה, אֲלֹא כִּסּוֹ
 פָּנָיו חֲרָלִים (משלי כד לא), אֲתִכְסִיאוֹ אֲנַפּוּי מִבְּשֵׁת,
 דְּאַתְּפַקְחוּ עֵינֵיהוּ וְחִזּוּ מַה דְּעָבְדוּ לְעִילָא, דְּגָרִימוּ
 לְאַעְקָרָא אִילָנָא מֵאַתְרֵיהּ, וְנִבְעִי לְסִלְקָא מִתַּמָּן,
 וְדָא אִיהוּ וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְגוֹמֵר, תַּמָּן אֲתִכְסִיאוֹ
 אֲנַפּוּהֵי, מִן בְּשֵׁת, דְּתַמָּן חָאבוּ, בַּמָּה דְּחָוָה בְּתוּךְ
 עֵץ הַגֵּן, תַּמָּן אֲתִכְסִיאוֹ אֲנַפּוּהֵי, אֵית מָאן דְּאָמַר
 בְּתוּךְ עֵץ דָּא צְדִיק, וּבְאַתֵּר דָּא וַיִּסְתֵּר מִשָּׁה
 פָּנָיו (שמות ג ו), דְּאֲדַכֵּר מַה דְּאִירַע לִיהּ בְּקַדְמֵיתָא,
 אֲדַכִּיר חוֹבִיָּה וְאַתְּכִסִּי מִבְּשֵׁת, וּבְגִין דָּא זָכָה

לשון הקודש

למעלה, שגֵּרְמוּ לְעַקֵּר אֶת הָאֵילָן
 מִמְּקוֹמוֹ וְהַמְעִיז לְסַלֵּק מִשָּׁם, וְהוּוּ
 וַיִּתְחַבֵּא הָאָדָם וְגוֹמֵר, שָׁם הִתְכַסּוּ פָּנָיו
 מִבְּשֵׁת, שְׁשָׁם חָטְאוּ, בְּמַה שֶּׁהָיָה בְּתוּךְ
 עֵץ הַגֵּן, שָׁם הִתְכַסּוּ פָּנָיו. יֵשׁ מִי שְׂאוֹמֵר,
 בְּתוּךְ עֵץ – זֶה צְדִיק, וּבְמִקוֹם זֶה וַיִּסְתֵּר
 מִשָּׁה פָּנָיו, שְׂגוֹכֵר מַה שְּׂאֲרַע לוֹ
 בְּרֵאשׁוֹנָה, הוֹכִיר חָטְאוֹ וְהִתְכַסָּה
 מִבְּשֵׁת, וּמִשׁוֹם זֶה זָכָה לְוַתְמוּנַת יְהו"ה

שֶׁנִּקְרָאת הַנְּבִיעָה אַחַת? כִּמּוֹ שְׂגוֹכֵר
 יִקְוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד
 וְתִרְאֶה הַיְבֹשָׁה, אֶדְנִי.

וּמִשׁוֹם זֶה וַיִּתְחַבֵּא אָדָם וְאַשְׁתּוֹ מִפְּנֵי
 יְהו"ה אֱלֹהִים. וְכִי יִכִּיל אָדָם לְהִתְכַסּוֹת
 מִמֶּנּוּ, וְהָרִי כְּתוּב אִם יִסְתֵּר אִישׁ
 בַּמְסֻתָּרִים וְאֲנִי לֹא אֶרְאֶנּוּ נְאֻם יְהו"ה?
 אֲלֹא כִּסּוֹ פָּנָיו חֲרָלִים, הִתְכַסּוּ פָּנָיו
 מִבְּשֵׁת, שְׂנִפְקְחוּ עֵינֵיהֶם וְרָאוּ מַה שְּׂעִשׂוּ

וּתְמוּנַת יְהו"ה יִבִּיט (במדבר יב ה), וְדַא י' דְאִיהוּ חֲכָמָה
 תַּתָּא, וְאִיהוּ אִיבָא דְאִילָנָא, דְחָזָה בְּרִישׁ צְדִיק, ו'
 גּוּפָא דְבְרִית, ה"ה דָּא אַתְר דְעָרְלָה וּפְרִיעָה, אַרְבַּע
 אַתְנוּן חֲזוּ עַל צְדִיק דְאִיהוּ עֵין פְּרִי, אִיהוּ גְרִים
 דְאַסְתְּלִקוּ מֵינָה, וְאַתְעַקֵּר אִיהוּ מִגְּנָתָא, חֲכִי אַעְקֵר
 קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְאָדָם מְגוּפִיָּה, וְתָרִיךְ לִיָּה
 מִגְּנִיתִיָּה, כְּמָה דְאַתְ אָמַר (בראשית ג כד) וַיִּגְרַשׁ אֶת
 הָאָדָם.

תקונא שתינ ותריז

בְּרֵאשִׁית תַּפְּן ב"ת, תַּפְּן א"ש (נ"א תַּפְּן אֲשֵׁרִי),
 בְּהַהוּא זְמַנָּא אֲסַתְּלַק קוּדְשָׁא בְרִיךְ
 הוּא מִשְׁכִּינְתִּיָּה, וְאַשְׁתְּאַרְת בַּת יְחִידָה, הָדָא הוּא
 דְכְּתִיב (איכה א א) אֵיכָה יֹשְׁבַת בְּדָד, וְרוּזָא דְמַלְכָּה
 וַיִּקְרָא יְהו"ה אֱלֹהִים אֶל הָאָדָם וַיֹּאמֶר לוֹ אֵיכָה
 (בראשית ג ט), אֵיָּה ב"ה, אָמַר לִיָּה, אָף עַל גַּב דְגֵרְמַת

לשון הקודש

הָאָדָם.

תקון ששים ושנים

בְּרֵאשִׁית, שָׁם ב"ת, שָׁם א"ש (שם אֲשֵׁרִי).
 בְּאוֹתוֹ זְמַן הִסְתַּלַּק הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מִשְׁכִּינְתוֹ וְנִשְׁאַרְה בַּת יְחִידָה, זְהוּ
 שְׁכָתוּב אֵיכָה יֹשְׁבַת בְּדָד, וְסוּד הַדְּבָר –
 וַיִּקְרָא יְהו"ה אֱלֹהִים אֶל הָאָדָם וַיֹּאמֶר
 לוֹ אֵיכָה, אֵיָּה ב"ה? אָמַר לוֹ, אָף עַל גַּב

יִבִּיט, וְזֶה י' שְׁהוּא הַחֲכָמָה הַתְּחִתּוֹנָה,
 וְהוּא פְּרִי הָאִילָן, שְׁחָזָה בְּרֵאשׁ צְדִיק, ו'
 – גּוּף הַבְּרִית, ה"ה זֶה מְקוֹם הָעָרְלָה
 וּפְרִיעָה, אַרְבַּע אוֹתוּיוֹת חֲזוּ עַל צְדִיק
 שְׁהוּא עֵין פְּרִי, הוּא גְרִים שְׁהִסְתַּלְּקוּ
 מִמֶּנּוּ, וְהוּא נַעְקֵר מִן הַגֵּן, כְּדֵ עַקֵּר
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָאָדָם מְגוּפוֹ
 וַיִּגְרְשׁוּ מִגְּנוֹ, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר וַיִּגְרַשׁ אֶת

כולי האי, ועבדת פרודא באתון דאסתלק י' מן
 ה' ו' מן ה', ואשתארת שכינתא לעילא יחידאה,
 ושכינתא לתתא יחידאה, בגין דא ויאמר לו איפה,
 אי"ה כ"ה, ויאמר את קולך שמעתי בגן, בגין דא
 ואירא פי עירום אנכי ואחבא, ועוד ואחבא, רזא
 דמלה, ערום ראה רעה ונסתר (משלי כג ב), מאי
 סתירה דבר נש, אלא תא חזי בזמנא דאית רשו
 למחבלא לתבל, (דף ד ע"ב) אתמר ביה (שמות כב ה) פי
 תצא אש ומצאה קוצים וכו', ובההוא זמנא והיה
 בעדיק פרשע (בראשית יח כה), ובגין דא אית ליה לבר
 נש בההוא זמנא לאתטמרא ולא תכסיא, דלא
 ישתבח בינייהו, דבההוא זמנא יש נספה בלא
 משפט, ובגין דא (שם) ואירא פי עירום אנכי
 ואחבא, ובמאי נסתר בר נש מאלין דינים וקטרוגין
 דלא שלטין עליה, בתיובתא, הדא הוא

לשון הקודש

בא תראה, בזמן שיש רשות למשחית
 להשחית, נאמר בו כי תצא אש ומצאה
 קוצים וכו', ובאותו זמן והיה בעדיק
 פרשע, ומשום זה יש לאדם באותו הזמן
 להסתתר ולהתכסות, שלא ימצא
 ביניהם, שבאותו הזמן יש נספה בלא
 משפט, ומשום זה ואירא פי עירום אנכי
 ואחבא, ובמה נסתר אדם מאלו הדינים

שגרמת לכל זה ועשית פרוד באותיות
 שהסתלק י' מה, ו' מה, ונשארה
 השכינה למעלה יחידה, והשכינה למטה
 יחידה, משום כך ויאמר לו איפה, אי"ה
 כ"ה, ויאמר את קולך שמעתי בגן, בגלל
 זה ואירא פי עירום אנכי ואחבא. ועוד
 ואחבא, סוד הדבר - ערום ראה רעה
 ונסתר, מה הסתירה של האדם? אלא

דְּכָתִיב (תהלים צא א) יוֹשֵׁב בְּסֶתֶר עֲלִיּוֹן, דָּא אִימָא
 דְּאִיחֵי סֶתֶר, עֲלִיּוֹן מִנָּה דָּא חֲכָמָה, דְּלֹא
 אֲשַׁתְּמוּדַע אֱלָא בְּה', בְּצֵל שַׁד"י יִתְלוֹנֵן (שם) דָּא
 אִימָא תַּתָּא, (נ"א עֲלָא) צֵל דְּשַׁד"י דְּאִיחֵי אֹת
 בְּרִית קֹדֶשׁ, דְּאֶתְמַר בֵּיה (שם לט ז) אֲךְ בְּצֵלִים יִתְהַלְךְ
 אִישׁ, וְדָא שְׂכִינְתָא תַּתָּא, דְּאִיחֵי צֵלְמוֹ דְּקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, וְעֲלִיָּה אֶתְמַר (בראשית א כז) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים
 אֶת הָאָדָם בְּצֵלְמוֹ, בְּצֵלְמוֹ מִמֶּשׁ דָּא שְׂכִינְתָא,
 צֵלְמוֹ דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּמִדָּה דִּילִיָּה בְּשַׁעוֹר
 דִּילִיָּה דְּלֹא אוֹסִיף וְלֹא גֵרַע, מֵאִי הָאָדָם דָּא
 שְׂכִינְתָא, (נ"א דָּא עֲמוּדָא דְּאִמְצַעִיתָא).

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר וְהָא בְּשְׂכִינְתָא לֹא כְּתִיב בְּה'
 בְּרִיאָה אֱלָא אַעֲלִילוּת, וְעוֹד דִּהוּה לִיָּה
 לְמִימַר וַיִּבְרָא יְהו"ה אֶת הָאָדָם, מֵאִי אֱלֹהִים אֱלָא
 שְׂכִינְתָא אֶתְקַרֵּי אֱלֹהִים, וְעַל הַהִיא נִשְׁמַתָּא

לשון הקודש

הוא, ועליה נאמר וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת
 הָאָדָם בְּצֵלְמוֹ, בְּצֵלְמוֹ מִמֶּשׁ, זו שְׂכִינְתָא,
 צֵלְמוֹ שֶׁל הַקּוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, בְּמִדָּה שְׁלוֹ,
 בְּשַׁעוֹר שְׁלוֹ, שְׁלֹא הוֹסִיף וְלֹא גֵרַע. מַה

זו הָאָדָם? זו שְׂכִינְתָא. (זה העמוד האמצעי)

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: וְהָרִי בְּשְׂכִינְתָא לֹא
 כְּתוּב בְּה' בְּרִיאָה אֱלָא אַעֲלִילוּת, וְעוֹד,
 שְׁהִיָּה לוֹ לומר וַיִּבְרָא יְהו"ה אֶת הָאָדָם,

והקטרונים שלא ישלטו עליו? בתשובה.
 זהו שְׂכִינְתוֹב יוֹשֵׁב בְּסֶתֶר עֲלִיּוֹן, זו הָאֵם
 שְׁהִיא סֶתֶר, עֲלִיּוֹן מִמִּנְהּ זו חֲכָמָה שְׁלֹא
 נודעת אֱלָא בְּה'. בְּצֵל שַׁד"י יִתְלוֹנֵן, זו
 הָאֵם הַתְּהַתְּוֹנָה (העליונה), הַצֵּל שֶׁל שַׁד"י
 שְׁהוּא אֹת בְּרִית קֹדֶשׁ, שְׁנַאֲמַר בּוֹ אֲךְ
 בְּצֵלִים יִתְהַלְךְ אִישׁ, וְזוֹ הַשְׂכִּינְתָא
 הַתְּהַתְּוֹנָה, שְׁהִיא צֵלְמוֹ שֶׁל הַקּוּדוֹשׁ בְּרוּךְ

דַּאֲתִיְהִיבַת פֶּבֶר נִשׁ אֶתְמַר וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת
 הָאָדָם בְּעֶלְמוֹ, בְּדִיוֹקְנָא דְשְׂכִינְתָא, וְעַל הַחַיָּא
 נִשְׁמְתָא אֶתְמַר אַךְ בְּעָלָם יתְהַלֵּךְ אִישׁ, דְּהָא
 בְּזִמְנָא דַּאֲסִתְלִיק מִבֵּר נִשׁ נִשְׁמְתָא לָא יָכִיל
 לַאֲתִנְעֵנְעָא. אָמַר לִיה, בְּרִיד בְּרִי לְעֵתִיק יוֹמִין,
 וּבְרִי כָּל מָאן דְּפָגִים הָאִי דִּיֹּקְנָא, כְּאֵלּוּ מְמַעַט אֶת
 הַדְּמוּת, וְשְׂכִינְתָא לָא שְׂרִיא תַמָּן, וּבְהַחֲוָא זְמָנָא
 שְׁלִטִין עֲלֵיהּ כָּל מְקַטְרָגִין מְסַטְרָא דְהַחֲוָא פְּגִימוֹ,
 וְרָזָא דְמִלְחָה (דְּבָרִים לֹא יז) עַל פִּי אֵין אֱלֹהִי בְּקַרְבֵּי
 מְצֹאוֹנֵי הַרְעוֹת הָאֵלֶּה, הַרְעוֹת מְצֹאוֹנֵי בְּגִין
 דַּאֲסִתְלַק שְׂכִינְתָא מִנִּי דַּאֲיְהִי אֱלֹהִי.

תקונא שתינ ותלת

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, מֵאֵי אֱלֹהִים מִי אֵלֶּה,
וְעַל הָאִי מִי אֶתְמַר (בראשית ג יא) מִי הַגִּיד

לשון הקודש

הדמות, והשכינה לא שורה שם. ובאותו
 הזמן שולטים עליו כל המקטרגים מהצד
 של אותו הפגם, וסוד הדבר – על פי אין
 אלהי בקרבי מצאוני הרעות האלה,
 הרעות מצאוני משום שהסתלקה
 השכינה ממני שהיא אלהי.

תקון ששים ושלשה

בראשית ברא אלהים, מה זה
אלהים? מי אלה, ועל זה מי נאמר, מי

מה זה אלהים? אלא שכינה נקראת
 אלהים, ועל אותה נשמה שנתנה
 באדם, נאמר ויברא אלהים את האדם
 בעלמו, בדמות השכינה, ועל אותה
 נשמה נאמר אך בעלם יתהלך איש,
 שהרי בזמן שמסתלקת הנשמה מן
 האדם, אינו יכול להתנענע. אמר לו:
 ברוך בני לעתיק הימים, ובני כל מי
 שפגם בדמות הזו כאלו ממעט את

לך פי עירום אתה וגומר, אשר צויתוך (סם), הִהִיא
 דַּאתְמַר בָּהּ אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ בְּמִצּוֹתָיו, וְהִהִיא דַּאתְמַר
 בָּהּ (תהלים א א) אֲשֶׁרִי הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בַּעֲצַת
 רְשָׁעִים, דִּהִיא רְשׁוֹת הַרְבִּים אִשֶׁת זְנוּנִים, מֵאִי
 רְשָׁעִים דָּא סמא"ל וְנָחַשׁ, הִהִיא דַּאֲמַר עָלָה פְּרַעְיָה
 (שמות ה ב) מִי יְהוּ"ה אֲשֶׁר אֲשַׁמַּע בְּקוֹלוֹ, אֲשֶׁר דַּאתְמַר
 בֵּיהּ (שם ב ב) אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, מִי וְדַאי,
 דַּאִיהִי תִיּוֹבְתָא, אֲסוּתָא לְכָל מְרַעִין וּמִכְתָּשִׁין,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב (איכה ב י) מִי יִרְפָּא לָךְ, וְעָלָה
 אֲתְמַר (ישעיה ו י) וְשָׁב וּרְפָא לוֹ, רְפָאוֹת תְּהִי
 לְשַׁרְךָ (משלי ג ח), וּפָאָה אִיהוּ מָאן דְּתָב לְגַבֵּי בַּעֲלָה
 דִּידָהּ אִיהוּ רָזָא דְתִיּוֹבְתָא, דִּיחְזִיר וְיִתּוּב הִהוּא
 דְרָגָא דְרַחֵיק לִיהּ מֵאֲתַרִּיהּ, דִּיחְזִיר לָהּ לְאֲתַרָּהּ
 וְיִקְרַב לָהּ תַּמָּן, בְּהִהוּא זְמַנָּא דְשְׂכִינְתָא מְרַחֲקָא
 מִבַּעֲלָהּ, אֲתְמַר בְּבַר נִשׁ (דברים כח כ) וְהָיוּ חַיִּיךָ

לשון הקודש

מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, מִי וְדַאי, שְׁהִיא תְּשׁוּבָה,
 הִרְפּוּאָה לְכָל הַחֲלָאִים וְהַמְכּוֹת. זְהוּ
 שְׂפָתוֹב מִי יִרְפָּא לָךְ, וְעָלִיָּה נֶאֱמַר וְשָׁב
 וּרְפָא לוֹ, רְפָאוֹת תְּהִי לְשַׁרְךָ. אֲשֶׁרִי הוּא
 מִי שְׁשָׁב לְבַעֲלָה שְׁלָהּ, הִיא סוּד
 הַתְּשׁוּבָה, שְׁיחְזִיר וְיִשֵּׁב אוֹתָהּ דְרָגָה
 שְׁהַרְחִיק אוֹתָהּ מִמְקוּמָהּ, שְׁיחְזִיר אוֹתָהּ
 לְמִקּוּמָהּ וְיִקְרַב אוֹתָהּ לְשֵׁם. בְּאוֹתוֹ זְמַן

הַגִּיד לָךְ פִּי עִירוּם אֲתָהּ וְגוֹמֵר, אֲשֶׁר
 צוֹיִתִיךָ. אוֹתָהּ שְׁנַאֲמַר בָּהּ אֲשֶׁר קִדְשָׁנוּ
 בְּמִצּוֹתָיו, וְאוֹתָהּ שְׁנַאֲמַר בָּהּ אֲשֶׁרִי
 הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא הִלֵּךְ בַּעֲצַת רְשָׁעִים,
 שְׁהִיא רְשׁוֹת הַרְבִּים, אִשֶׁת זְנוּנִים. מַה זְה
 רְשָׁעִים? זְה סמא"ל וְנָחַשׁ, אוֹתָהּ שְׁאֲמַר
 עָלִיָּה פְּרַעְיָה מִי יְהוּ"ה אֲשֶׁר אֲשַׁמַּע
 בְּקוֹלוֹ, אֲשֶׁר שְׁנַאֲמַר בּוֹ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ

תְּלוּאִים לָךְ מִנְגֵד, חֲיִיד אֶתְקַרִיאת, הִדָּא הוּא
 דְּכְתִיב (בראשית ב ז) וַיִּפַּח בְּאַפּוֹ נְשָׁמַת חַיִּים, וּפָאח
 אִיהוּ מָאן דְּקָרִיב לָהּ לְגַבֵּי בַעֲלָהּ, מַאי (נ"א
 ומיד) קָרוֹב יְהו"ה לְכָל קוֹרְאֵיו וְכו' (תהלים קמה יח), דְּמָאן
 דְּקָרָא לִיהּ בְּשִׁקְרָא רְחוֹק הוּא מִיְהִי.

אַמְתָּ א' בְּרִישָׁא דְאַלְפָּא בֵּיתָא, מ' בְּאַמְצַעִיתָא,
 ת' בְּסוּפִיָּה, (נ"א ד' אַתְנוּן) עֲשׂוּרָא דִּילִיָּה יו"ד
 ה"א וּא"ו ה"א אַמְתָּ, דְּאִיהוּ עִישׂוּר דְּאַרְבַּע מֵאָה
 וְאַרְבַּעִין וְחָד, הָא רָזָא דְחֲמִשָּׁא וְאַרְבַּעִין מ"ה,
 בְּזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל מְשַׁקְרִין בְּתוֹרַת אַמְתָּ, בְּאוּמָאָה
 דְּשִׁקְרָא, אֶתְמַר בֵּיהּ (דניאל ח יב) וְתִשְׁלַךְ אַמְתָּ אֶרְצָה,
 מַאי אֶרְצָה דָּא שְׂכִינְתָּא, וּבְזִמְנָא דִּישְׂרָאֵל מְקִיִּימִין
 תּוֹרַת אַמְתָּ בְּאוּמָאָה דְקָשׁוּט, אֶתְמַר בֵּיהּ (תהלים פה
 יב) אַמְתָּ מֵאַרְצֵי תִצְמַח, וּבְגִלּוֹתָא אֶתְמַר (ישעיה נט טו) (דף

לשון הקודש

יו"ד ה"א וּא"ו ה"א אַמְתָּ, שֶׁהוּא עִישׂוּר
 שֶׁל אַרְבַּע מֵאוֹת וְאַרְבַּעִים וְאַחַד, הָרִי
 הַסּוּד שֶׁל חֲמִשָּׁה וְאַרְבַּעִים מ"ה. בְּזִמְנָן
 שִׁישְׂרָאֵל מְשַׁקְרִים בְּתוֹרַת אַמְתָּ
 בְּשִׁבּוּעָה שֶׁל שִׁקְרָא, נְאָמַר בּוּ וְתִשְׁלַךְ
 אַמְתָּ אֶרְצָה. מַה זֶה אֶרְצָה? זֶה הַשְּׂכִינְיָה,
 וּבְזִמְנָן שִׁישְׂרָאֵל מְקִיִּימִים תּוֹרַת אַמְתָּ
 בְּשִׁבּוּעַת אַמְתָּ, נְאָמַר בּוּ אַמְתָּ מֵאַרְצֵי
 תִצְמַח, וּבְגִלּוֹת נְאָמַר וְתִהִי הָאֻמַּת

שֶׁשְׂכִינָה מְרַחֶקֶת מִבַּעֲלָהּ, נְאָמַר בְּאֶדָם
 וְהָיוּ חֲיִיד תְּלוּאִים לָךְ מִנְגֵד, חֲיִיד
 נְקַרְאָת, זֶהוּ שְׂכִינּוֹב וַיִּפַּח בְּאַפּוֹ נְשָׁמַת
 חַיִּים, אֲשֶׁרִי הוּא מִי שֶׁמְקָרֵב אוֹתָהּ
 לְבַעֲלָהּ. מַה זֶה (ומיד) קָרוֹב יְהו"ה לְכָל
 קוֹרְאֵיו וְכו'? שְׁמִי שִׁקְרָא לוֹ בְּשִׁקְרָא,
 רְחוֹק הוּא מִמֶּנּוּ.

אַמְתָּ, א' בְּרִישָׁא דְאַלְפָּא בֵּיתָא, מ'
 בְּאַמְצַעִיָּה, ת' בְּסוּפּוֹ. (ד' אוֹתִיּוֹת) הָעִישׂוּר שֶׁלוֹ

צ"ה ע"א) • וְתִהְיֶה הָאֱמֶת נְעֻדָּרַת, וְשִׁקְרָא שְׁלֵטָא בְּעֵלְמָא,

(ובזמנא דאתתפןן אמת ואסתלק לאתריה אתמחי שקרא מעלמא, הדא

הוא דכתיב (משלי יב יט) שפת אמת תבון לעד, בוננת לא כתיב אלא

תבון לעד (אמת), ועד ארגיעה לשון שקר (שם), מאי אמת עמודא

דאמצעינא, שכנינא דיליה תורת אמת, היתה בפיהו (מלאכי ב

ו), ומאן שקר דא סמא"ל, בזמנא דאמת שלטא

אתעבר שקרא מעלמא.

אמת איהו בסוף תיבין, ואינון בר'א אלהים

לעשות, בר'א אלהים א'ת, ביה בר'א

עלמא, ועליה אתקרי וקיימא כל עלמא, וכל מאן

דאומי בשקרא באלו ותשליך אמת ארצה, ושקרא

שלטא בכיכול באתר (נ"א אתרד מאתר) דיליה דאיהו

ירושלים, ודא גרים דאתתרב ביתא, ואתחזר עלמא

לתהו ובהו, דהכי אוקמוהו תרב בית ראשון

והארץ היתה תהו, תרב בית שני והשך על פני

לשון הקודש

אלהים לעשות, בר'א אלהים א'ת, בו
בר'א את העולם, ועליו נקרא ועומד כל
העולם, וכל מי שנשבע בשקר, באלו
ותשליך אמת ארצה, והשקר שולט
בכיכול במקום (גרש ממקום) שלו, שהוא
ירושלים, וזה גרם שנחרב הבית וחזר
העולם לתהו ובהו. שך פרשוהו, תרב
בית ראשון - והארץ היתה תהו, תרב

נעדרת, והשקר שולט בעולם, ובזמן שמתקן
האמת ומתעלה למקומו, נמחה השקר מן העולם. וזה שכתוב
שפת אמת תבון לעד, בוננת לא כתוב, אלא תבון לעד (אמת).
ועד ארגיעה לשון שקר, מה זה אמת? העמוד האמצעי שכנינו
- תורת אמת היתה בפיהו, ומי השקר? זה סמא"ל,
בזמן ששולט האמת, עובר השקר מן
העולם.

אמת הוא בסופי התבות של בר'א

תְּהוּם, דְּאֵמֶת הוּא סָבִיל עֲלָאין וְתַתְּאין, וּבְזַמְנָא
 דְּאֵתְעִבִיד שְׁקָרָא יִתְהַרֵם הַבְּנִין, בְּהַהוּא זְמַנָּא
 אֲתִמַר בְּשִׁכְיִנְתָּא (עמוס ה ב) נְפֻלָּה לֹא תוֹסִיף קוּם,
 הָדָא הוּא דְכִתִּיב (ישעיה יד יב) אֵיךְ נְפֻלְתָּ מִשָּׁמַיִם
 הַיְלִל בֶּן שָׁחַר, נְפֻלָּה עֲמַרְתָּ רֵאשֵׁנו (איכה ה טז), דְּאֵינוּן
 ה' עֲלָאָה ה' תַּתְּאָה, ו' עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא סָבִיל
 תְּרוּוּיָהוּ, יְסוּדָא דְּכֻלָּא י', דָּא בְּרִית, כָּל מָאן
 דְּמִשְׁקַר וְעֵבֵר בֵּיה, בְּאֵלוּ אֲעַקֵר כֻּלָּא וְאֲפִיל לִיה,
 וְהֵאֵי י' הֵיא אֲבָן הַשְּׁתִיָּה דְּמִינָה הוֹשְׁתַת עֲלֻמָּא,
 וְעִלְיָה אֲתִמַר (תהלים קיח כב) אֲבָן מֵאֶסוּ הַבּוֹנִים וְכו',
 וְאֵיהִי יְסוּדָא דְּכֻלָּא, וְעִלָּה אֲתַבְּנִי, וְוִי לִיה לְמָאן
 דְּחָאב בָּאוֹת שַׁבַּת וּבָאוֹת תְּפֻלִין וּבָאוֹת יוֹמִין טָבִין
 וּבָאוֹת בְּרִית מִלָּה, בְּאֵלוּ אֲעַקֵר לִיה מֵאֲתֵרִיה,
 וְאֲהַדְר עֲלֻמָּא לְתַהוּ וּבְהוּ.

 לשון הקודש

עקר הכל והפיל אותו, והי' הזו, היא אבן
 השתייה שפמנה השתת העולם, ועליה
 נאמר אבן מאסו הבונים וכו', והיא
 היסוד של הכל, ועליה נבנה. אוי למי
 שחוטא באות שבת, ובאות תפלין,
 ובאות ימים טובים, ובאות ברית מילה,
 כאלו עקר אותו ממקומו והחזיר את
 העולם לתהו ובהו.

בית שני - וחשף על פני תהום, שאמת
 נושאת עליונים ותחתונים, ובזמן
 שנעשה שקר יתהרס הבנין. באותו זמן
 נאמר בשכינה, נפלה לא תוסיף קום,
 והו שכתוב איך נפלת משמים הילל בן
 שחר, נפלה עמרת ראשנו, שהם ה'
 עליונה וה' תחתונה, ו' העמוד האמצעי
 נושא את שניהם, היסוד של הכל י', זו
 הברית, כל מי שמשקר ועובר בה, כאלו

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָבָא וְהָא י' לְעִילָא אִיהִי,
 אַמְאי אִיהִי לְתַתָּא הָכָא, אָמַר לִיה בְּרִי,
 דָּא רָזָא עֲלָאָה, מֵאַרְבַּע אֲתוּנָן תְּלִינן אַרְבַּע שְׁמָחָן,
 מִן י' יְהוּ"ה, מִן ה' הוּי"ה (נ"א הוּי"ה), מִן ו' וְהוּ"ה, מִן
 ה' הוּה"י (נ"א וְהוּ"ה הוּה"י), עֲלִייתָו אֲתָמַר וְדַאי וְרֵאִיתָ
 אֶת אַחֲוָרִי, (וּפְנִי לֹא יָרָאוּ) (שְׁמוֹת לֵג כג), וּמִסְטָרָא דְאַחֲוָרִים
 אִיהִי י' לְתַתָּא, וּמִסְטָרָא דְפָנִים לְעִילָא, וְדָא אִיהוּ
 רָזָא דְאַתְהַפֵּךְ שְׁמָא מְדִינָא לְרַחְמֵי וּמִרְחֵמֵי לְדִינָא,
 כִּד אֲתַהֲפֵךְ לְדִינָא אִיהוּ הוּה"י י' לְתַתָּא, דְאַתְמַר
 בֵּיה אָבְנָן מְאָסוּ הַבּוֹנִים, מְאָסוּ יְסוּרִין דִּילָהּ, וְאַלִין
 דְחַבִּיבִין יְסוּרִין אֲתַהֲפֵךְ לֹון מְדִינָא לְרַחְמֵי יְהוּ"ה,
 וּבְהַהוּא זְמַנָּא אָבְנָן מְאָסוּ וְכוּ', מַה דְחָתָת י' לְתַתָּא
 אֲתַחֲזֶרֶת לְעִילָא, וּמִסְטָרָא דְוְהוּ"ה אִיהִי י' בְּאַמְצַע,
 בְּהַהוּא זְמַנָּא אֲשַׁתַּטַּח לְנַבִּיחָהּ, וְאָמַר זְכָאָה חוּלְקֵי
 דְזַבְנָא לְהָאִי, דְדָא עֵיקְרָא וַיְסוּדָא דְכֻלָּא.

לשון הקודש

וזהו הסוד שמתהפך השם מדין לרחמים ומרחמים לדין. בשמתהפך לדין, הוא הוה"י, י' למטה, שנאמר בה אבן מאסו הבונים, מאסו את היסורים שלה, ואלו שחביבים היסורים, מתהפך להם מדין לרחמים יהו"ה, ובאותו זמן אבן מאסו וכו', מה שהיתה י' למטה, חזרה למעלה, ומהצד של וְהוּ"ה ה' היא באמצע.

אמר רבי אלעזר: אבא, ובריי י' היא למעלה, למה כאן היא למטה? אמר לו: בני, זה סוד עליון, מארבע אותיות תלויות ארבעה שמות. מן י' יהו"ה, מן ה' הוּי"ה, ומן ו' וְהוּ"ה, מן ה' הוּה"י (וה"ה) עליהם נאמר ודאי וראית את אחורי (ופני לא יראו), ומצד של אחורים ה' היא למטה, ומצד של הפנים – למעלה,

תְּקוּנַת שְׁתֵּי וְאַרְבַּע

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים, תִּפְּן אִישׁ תִּפְּן אִשָּׁה עִם

ה' דְּאֱלֹהִים, וְעַלֵּיהוּ אֶתְמַר (שיר ב ה)

סְמִכוּנֵי בְּאִשְׁשׁוֹת, בְּאִישׁ וְאִשָּׁה, וּמֵאן גָּרִים דָּא,

בְּגִין דְּאֶתְפְּשְׁטוּ מִכְּתָנֹת אֹר אָדָם וְחֹה, וּבְגִין דָּא

סְמִכוּנֵי בְּאִשְׁשׁוֹת, בְּכְתָנֹת עֹר דְּאֵינוּן לְקַבֵּל

וְעֹרֹת אֵילִים מְאָדְמִים וְכו' (שמות כה ה).

וְכִי אָדָם גָּרִים, וְהָא כְּתִיב (בראשית ג ב) וַיֹּאמֶר הָאָדָם

הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי וְגוֹמֵר, וּבְגִין דָּא

אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא לְאֶתְתָּא מַה עָבַדְתָּ, בְּמַה

דָּאֵת אָמַר (שם יג) וַיֹּאמֶר יְהו"ה אֱלֹהִים אֵל הָאִשָּׁה

מַה זֹּאת עָשִׂית, כֹּל חוֹבָה דְּעָבַדְתָּ לְשִׁכְנֵתָא דְּאִיהִי

זֹאת עָבַדְתָּ, וּבְגִין דָּא מַה זֹּאת עָשִׂית, דְּאִיהִי מַה

שְׁמוֹ, מַה זֹּאת וְדָאִי, מַה יְהו"ה אֱלֹהֵיךְ שׂוֹאֵל

לְשׁוֹן הַקּוֹדֵשׁ

כְּגַד וְעֹרֹת אֵילִים מְאָדְמִים וְכו'.

וְכִי אָדָם גָּרִים? וְהִרִי כְּתוּב וַיֹּאמֶר הָאָדָם

הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי וְגוֹמֵר, וּמֵשׁוּם זֶה

אָמַר הַקּוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאִשָּׁה מַה

עָשִׂית? כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמֶר יְהו"ה

אֱלֹהִים אֵל הָאִשָּׁה מַה זֹּאת עָשִׂית? כֹּל

חֲמָא שְׁעָשִׂית לְשִׁכְנֵתָא, שְׁהִיא זֹאת,

עָשִׂית, וּמֵשׁוּם זֶה מַה זֹּאת עָשִׂית, שְׁהִיא

מַה שְׁמוֹ, מַה זֹּאת וְדָאִי, מַה יְהו"ה

בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן הַשְּׁתַּטַּח אֶצְלוֹ וְאָמַר: אֲשֶׁרִי

חֲלָקִי שְׂוִכִיתִי לָהּ, שְׁנָה עֶקֶר וְיִסוּד הַכֹּל.

תְּקוּנַת שְׁשִׁים וְאַרְבָּעָה

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים, שֵׁם אִישׁ,

שֵׁם אִשָּׁה עִם ה' שֵׁל אֱלֹהִים, וְעַלֵּיהֶם

נֶאֱמַר סְמִכוּנֵי בְּאִשְׁשׁוֹת, בְּאִישׁ וְאִשָּׁה,

וּמִי גָרַם אֵת זֶה? מֵשׁוּם שְׁהִתְפְּשְׁטוּ

מִכְּתָנֹת אֹר אָדָם וְחֹה, וּמֵשׁוּם זֶה,

סְמִכוּנֵי בְּאִשְׁשׁוֹת - בְּכְתָנֹת עֹר, שְׁהֶם

מעמך פי אם ליראה (דברים י יב), **ואל תקרי אם אלא אם** (הרא הוא דכתיב (ויקרא יט ג) איש אמו ואביו תיראו דאיהו י"ה אבא ואימא עלאה), **ואנת לא דחילת מאימא עלאה, לזאת עבדת כל דא ודאי, דאתמר בה** (בראשית ט יב) **זאת אות הברית.**

דאדם (דף צה ע"ב) **ואתתיה אתפריאו בדיוקנא דקודשא בריך הוא ושכינתיה, ובגין דא חובא דאדם הוה תליא בעמודא דאמצעיתא, וחובה דחיה בשכינתא, ובגין דא מה זאת עשית, לזאת עשית ודאי, וחובא דא גרם דנחתת שכינתא בגלותא, דהווי ישראל עבדין מעשה אבותיהם, ובגין דא אמר** (ויקרא כו מד) **ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתים וכו', ובה אמר דוד** (תהלים כז ג) **אם תחנה עלי מחנה לא ירא לבי וגומר, בזאת אני בוטח וגומר, דא אתמר**

לשון הקודש

והחטא של חנה בשכינה, ומשום זה מה זאת עשית, לזאת עשית ודאי, והחטא הוה גרם שירדה השכינה לגלות, שהיו ישראל עושים מעשה אבותיהם, ומשום זה אמר ואף גם זאת בהיותם בארץ איביהם לא מאסתים ולא געלתים וכו', ובה אמר דוד אם תחנה עלי מחנה לא ירא לבי וגומר, ב"זאת" אני בוטח

אלהיך שאל מעמך פי אם ליראה, ואל תקרי אם אלא אם, (דהו שכתוב איש אמו ואביו תיראו, שהוא י"ה, האב והאם העליונה), ואת לא פחדת מן האם העליונה, לזאת עשית כל זה ודאי, שנאמר בה זאת אות הברית. **שאדם** ואשתו נבראו בדיוקנו של הקדוש ברוך הוא ושכינתו, ומשום זה חטא האדם הוה תלוי בעמוד האמצעי,

בְּמִלְחָמַת גּוֹג וּמִגּוֹג, וּמֵאֵן גָּרִים לְמַחְוֵי אִיהוּ נָטִיר
 בָּהּ, בְּגִין דְּעָלִיָּה אֲתָמֵר (שם קלב ד) אִם אֶתְּן שְׁנַת
 לְעֵינַי לְעַפְעָפִי תִּנּוּמָה עַד אֲמַצָּא מָקוּם לִיהוּ"ה
 וְגוֹמֵר.

וְהֵאֵי אִיהִי חֲכָמַת שְׁלֹמָה, וְעָלָה אֲתָמֵר (קהלת ט טז)
 וְחֲכָמַת הַמַּסְכֵּן בְּזוּיָהּ, וְעָלָה אֲתָמֵר (שמואל א
 ב ל) כִּי מִכְבְּדֵי אַכְבֵּד וּבְזוּי יִקְלוּ, כִּד נְחִית שְׁלֹמָה
 מִמְּלֻכוֹתֶיהָ הָיָה חֲכָמָה דִּילִיָּה בְּזוּיָהּ בְּעֵינַי שְׁטִיין,
 וְכִד אֶסְתַּלַּק בְּמִלְכוֹתֶיהָ אֲתָמֵר בֵּיהּ (מלכים א ה י) וְתֵרַב
 חֲכָמַת שְׁלֹמָה, דְּאֲתֵרְבִּיאַת עַד דְּמָטָאת לְהֵאֵי אֲתֵר
 דְּאֲתִנְטִילַת מִתְּמֵן, לְאַתֵּר דְּחֲכָמָה עֲלָאָה, דְּאִיהִי
 חֲכָמָה בְּרִישָׁא, וְאִיהִי חֲכָמָה בְּסוּף, וְאִיהִי תוֹרָה
 בְּאַמְצָעִיתָא, בְּעַמּוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא תוֹרַת אֲמַת,
 לְעִילָא תוֹרַת חָכָם, לְתַתָּא חֲכָמַת שְׁלֹמָה, וּבְגִין דָּא
 מִסְטָרָא דְּשְׁלֹמָה אֲתָמֵר וְחֲכָמַת הַמַּסְכֵּן בְּזוּיָהּ,

לשון הקודש

השומים, וכשהתעלה במלכותו נאמר בו
 ותרב חכמת שלמה, שהתגדלה עד
 שהגיעה למקום הזה שנמלה משם,
 למקום החכמה העליונה, שהיא חכמה
 בראש, והיא חכמה בסוף, והיא תורה
 באמצע, בעמוד האמצעי, תורת אמת,
 למעלה תורת חכם, למטה חכמת
 שלמה, ומשום זה מהצד של שלמה

וגומר, זה נאמר במלחמת גוג ומגוג, ומי
 גרם שהוא יהיה שמור בה? משום שעליו
 נאמר אם אתן שנת לעיני לעפעפי
 תנומה עד אמצא מקום ליהו"ה וגומר.
 וזוהי חכמת שלמה, ועליה נאמר
 וחכמת המסכן בזויה, ועליה נאמר כי
 מכבדי אכבד ובזוי יקלו. בשירד שלמה
 ממלכותו, היתה חכמתו בזויה בעיני

דְּנִחִיתָת בִּיהַ, וּסְלִיקַת בִּיהַ, כְּמָה דְּאַתְמַר בִּיהַ
וַתֵּרַב חֲכָמַת שְׁלֹמָה מִחֲכָמַת כָּל בְּנֵי קָדָם.

אַבְל בְּחֵיבָא מַה כְּתִיב בְּהוּ, (איכה א יד) נְתַנְנִי
יְהו"ה בִּידֵי לֹא אוֹכַל קוּם, (עמוס ה') נְפֹלָה וְלֹא
תוֹסִיף קוּם (עמוס ה ב), וְאַף עַל פִּי דְלִית לָהּ רִשׁוּ
לְמִיָּקָם מִגְרָמָה, קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא יוֹקִים לָהּ, כְּמָה
דְּאַתְּ אָמַר (שם ט יא) בֵּינִים הָהוּא אָקִים אֶת סִפְתָּ דְדוּד
הַנְּפֹלָת, וּמֵאֵן גְּרִים דְּנִחַתְתָּ לָהּ מֵאַתְרָה דָּא נְחָשׁ,
כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר (בראשית ג יד) וַיֹּאמֶר יְהו"ה אֱלֹהִים אֵל
הַנְּחָשׁ כִּי עָשִׂיתָ זֹאת, דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא, דְּגִרְמַת
דְּאַשְׁתַּכַּחַת יְבֻשָּׁה וְנִפְלָת מֵאַתְרָה, אָרוּר אַתָּה מִכָּל
הַבְּהֵמָה וְגוֹמֵר (שם), לֵיט לִיהַ דְּלֹא יְהֵא לִיהַ מְלַכִּין
וְשְׁלִיטִין עַל מַה דְּסָמִיד, דְּאִינוּן רַגְלֵי וִידֵי דְקַצִּין
לוֹן, כְּמָה דְּאִיהוּ גְרִים קַצִּין וּפְרוּד לְעֵילָא, וּבְגִין
דָּא עַל גְּחוּנְךָ תִּלְךָ וְעַפְרָ תֹאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ (שם),

לשון הקודש

את ספת דוד הנפלת, ומי גרם שירדה
לה ממקומה? זה הנחש, כמו שנאמר
ויאמר יהו"ה אלהים אל הנחש כי עשית
זאת, שהיא השכינה, שגרמה שנמצאת
יבשה ונפלה ממקומה, ארוור אתה מכל
הבהמה וגומר, קלל אותו שלא יהיה לו
מלכים ושליטים על מה שסומך, שהם
רגליו וידיו שקצץ אותם, כמו שהוא גרם

נאמר וחכמת המספן בויה, שירדה בו
ועלתה בו, כמו שנאמר בו ותרב חכמת
שלמה מחכמת כל בני קדם.

אבל ברשעים מה כתוב בהם? נתנני
יהו"ה בידי לא אוכל קום, נפלה ולא
תוסיף קום, ואף על פי שאין לה רשות
לעמד מעצמה, הקודש ברוך הוא יקים
אותה, כמו שנאמר ביום ההוא אקים

וְדָא אִיהוּ דְאָמַר יִצְחָק לְעֵשָׂו (שם כז לט) מִשְׁמֵנֵי הָאָרֶץ
יְהִי מוֹשְׁבֵךְ.

עֵשָׂר לוֹטֵיָא לֵייט לְהוּיָא, בְּגִין דְּגָרִים דְּאֵתְפַרֵשׁ
שְׂכִינְתָא דְאִיהִי עֵשִׂירָאָה מִבְּעֻלָּהּ, וְעֵשָׂר
לְאָדָם, וְעֵשָׂר לְחַוָּה, וְתִשְׁעָה לְאַרְעָא, דְּחִבְאֵת
לְצַדִּיק דְאִיהוּ תְשִׁיעָאָה, כְּלָהוּ חָאבוּ לְעֵשִׂירָאָה,
וְאַרְעָא לְצַדִּיק, וּמִמָּאִי (ג"א וְאִמָּאִי) חָאבֵת לְצַדִּיק,
דְּהָא בְּעִבְרֵיךְ אָמַר לְאָדָם, וְעוֹד בְּגִין אָדָם לֵייט
לְאַרְעָא דְאֵתְנַטִּיל מִינָהּ, הָדָא הוּא דְכִתְיֵב (שם ב ז)
וַיִּיצַר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֵפֶר מִן הָאֲדָמָה,
אִם כֵּן מַה חִבְאֵת לְצַדִּיק דְאִיהוּ תְשִׁיעָאָה.

אֵלָּא בְּגִין דְּאֵתְמַר כֵּהָ (שם ט) וַיִּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים
מִן הָאֲדָמָה כָּל עֵץ נְחֻמָּד לְמִרְאָה וְטוֹב
לְמֵאכֹל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֵּן וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע,

לשון הקודש

לְצַדִּיק, וּמִמָּה (קלמָה) חִטָּאָה לְצַדִּיק? שְׁהֵרִי
בְּעִבְרֵיךְ אָמַר לְאָדָם, וְעוֹד, בְּגִלְל הָאָדָם
קָלַל אֶת הָאָרֶץ שְׁנֹטֵל מִמֶּנָּה, וְהוּ שְׂכִתּוֹב
וַיִּיצַר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֵפֶר מִן
הָאֲדָמָה, אִם כֵּן, מַה חִטָּאָה לְצַדִּיק שְׁהוּא
הַתְשִׁיעִי?

אֵלָּא מִשּׁוּם שְׁנַאֲמַר כֵּהָ וַיִּצְמַח יְהוָה
אֱלֹהִים מִן הָאֲדָמָה כָּל עֵץ נְחֻמָּד לְמִרְאָה
וְטוֹב לְמֵאכֹל וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגֵּן וְעֵץ

קִצּוּץ וּפְרוּד לְמַעֲלָה, וּמִשּׁוּם זֶה עַל גְּהֻנָּךְ
תִּלְךָ וְעֵפֶר תֵּאכֹל כָּל יְמֵי חַיִּיךָ, וְזֵהוּ
שְׁאֵמַר יִצְחָק לְעֵשָׂו מִשְׁמֵנֵי הָאָרֶץ יְהִי
מוֹשְׁבֵךְ.

עֵשָׂר קָלְלוֹת קָלַל אֶת הַנְּחָשׁ, מִשּׁוּם
שְׁגָרָם שְׁנַפְרָדָה הַשְׂכִּינָה שְׁהִיא עֵשִׂירִית
מִבְּעֻלָּהּ, וְעֵשָׂר לְאָדָם, וְעֵשָׂר לְחַוָּה,
וְתִשְׁעָה לְאָרֶץ, שְׁחִטָּאָה לְצַדִּיק שְׁהוּא
הַתְשִׁיעִי. כְּלָם חִטָּאוּ לְעֵשִׂירִית, וְהָאָרֶץ

וְהָיָה לִיּוֹהֵר רִשׁוֹ לְמַחְתָּא בִּידָא דְאָדָם דְּלֹא יָכוֹל
 מְאִילָנָא דְמוֹתָא, וְלֹא מַחְתָּא, בְּגִין דָּא אָמַר
 בְּעֵבֹרָךְ. אָמַר לִיּוֹהֵר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְכִי יֵשׁ אֵית דַּעַת
 בְּאַרְעָא לְכוּלֵי הָאִי, אָמַר לִיּוֹהֵר אֵין, הָדָא הוּא
 דְכָתִיב (משלי ג יט) יְהו"ה בְּחֻכְמָה יָסַד אֶרֶץ, אָמַר לִיּוֹהֵר
 וְהָא בְּחֻכְמָה עֲלָאָה וּבְאַרְעָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 אֶתְמַר הָאִי קָרָא, אָמַר לִיּוֹהֵר בְּרִי דָּא לְקַבֵּל דָּא
 עֲבַד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֵית חֻכְמָה וְאֵית חֻכְמָה,
 אֵית אַרְעָא וְאֵית אַרְעָא.

אָמַר לִיּוֹהֵר אִם בְּיָן מַה חֲבָאָת אַרְעָא לְצַדִּיק
 דְּלִקְתָּה תְּשַׁעָּה, אָמַר לִיּוֹהֵר בְּגִין דַּעִין הַדַּעַת
 טוֹב וְרַע אֵיְהוּ בְּגוּוֹנָא דְבְּרִית, אוֹת בְּרִית מְלָגָא
 טוֹב עֲרָלָה רַע, דָּא מְלָגָא וְדָא מְלָבֵר, וּבְגִין דְּחוּבָא
 דַּעִין הַדַּעַת גְּרָם פְּרוּדָא בֵּין צַדִּיק וּשְׂכִינְתָּא, בְּגִין
 דָּא לְקָאָת אַרְעָא תְּשַׁעָּה, וְאֵינוּן דְּחָאבוּ בְּשְׂכִינְתָּא

לשון הקודש

עֲשֵׂה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, יֵשׁ חֻכְמָה וְיֵשׁ
 חֻכְמָה, יֵשׁ אֶרֶץ וְיֵשׁ אֶרֶץ.

אָמַר לוֹ: אִם בְּיָן, מַה תְּסַאָּה הָאֶרֶץ
 לְצַדִּיק שְׁלִקְתָּה תְּשַׁעָּה? אָמַר לוֹ: מִשּׁוּם
 שַׁעִין הַדַּעַת טוֹב וְרַע הוּא כְּמוֹ הַבְּרִית,
 אוֹת הַבְּרִית מִבְּפָנִים טוֹב, וְעֲרָלָה רַע, זֶה
 מִבְּפָנִים וְזֶה מִבְּחוּץ, וּמִשּׁוּם שְׂהַחְמָא שְׁל
 עֵץ הַדַּעַת גְּרָם פְּרוּד בֵּין הַצַּדִּיק לְשְׂכִינְתָּה,

הַדַּעַת טוֹב וְרַע, וְהָיָה לוֹ רִשׁוֹת לְמַחְתּוֹת
 בִּידֵי אָדָם שְׁלֹא יֵאכַל מִעֵץ הַמּוֹת וְלֹא
 מַחְתָּה, בְּגִלְלָה זֶה אָמַר בְּעֵבֹרָךְ. אָמַר לוֹ
 רַבִּי אֶלְעָזָר: וְכִי יֵשׁ דַּעַת בְּאַרְץ לְכָל זֶה?
 אָמַר לוֹ: כֵּן, זֶהוּ שְׂכִינְתּוֹב יְהו"ה בְּחֻכְמָה
 יָסַד אֶרֶץ. אָמַר לוֹ: וְהָרִי בְּחֻכְמָה עֲלִיוֹנָה
 וּבְאַרְץ שְׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נְאֻמַּר
 הַכְּתוּב הַזֶּה. אָמַר לוֹ: בְּנִי, זֶה כְּנֻגָה זֶה

דַּאִיְהִי עֲשִׂירִית לָקוּ עֶשֶׂר עֶשֶׂר. וְתֵא תְּזִי שְׁבַעַה
 אֶרְעִין אֵינֹון אֶרְץ אֶדְמָה אֶרְקָא גֵיא נְשִׂיָה צִיָּה
 תִּבְל, וְאָדָם חָאב ^(דף ע"א) בְּבַת שְׁבַע, וְאֶתְמַר בֵּיה
 (משלי כד טז) כִּי שְׁבַע יִפּוֹל צַדִּיק, הִרְהַר תִּיּוֹבְתָא
 וְאֶתְמַר בֵּיה ^(שם) וָקָם, וְהָזָה סָלִיק, וְכַד נְחִית תַּמָּן
 הָזָה עֶבֶד עוֹבְדִין וְתוֹלְדִין בְּכָל אֶרְעָא וְאֶרְעָא,
 מְנַהֹון הָזֵוּ צְמָחִין וּמְנַהֹון לָא הָזֵוּ צְמָחִין, וְאִית תַּמָּן
 בְּרִיּוֹן מְנַהֹון בְּתָרִין רִישֵׁין וְאִית מְנַהֹון בְּתַלְתָּ עַד
 שְׁבַע, וְאִית תַּמָּן אֶתְר דְּנַהֲרָא שְׁמַשָּׁא וְסִיְהָרָא
 וְכַכְבֵּיא וּמִזְלֵי, וְאִית אֶתְר דְּלִית בֵּיה נַהֲרָא כָּלָל
 אֶלָּא חֲשׂוּכָא וְקַבְלָא.

הָכִי אֵינֹון אֵלִין דְּנַחְתִּין לְשְׁבַעַה מִיַּי עֲנִיּוֹתָא,
 אִית מְנַהֹון דְּלִית לֹון נַהֲרָא כָּלָל, דְּכָל
 יוֹמִיָהוֹן אֵינֹון בְּעֲנִיּוֹתָא, וְאִית מְנַהֹון דְּאִית לְהוֹן

לשון הקודש

מָהֶם הָיוּ צוֹמְחִים וּמָהֶם לֹא הָיוּ צוֹמְחִים,
 וְיֵשׁ שָׁם בְּרִיּוֹת, מִהֵן בְּשְׁנֵי רְאשִׁים, וְיֵשׁ
 מָהֶם בְּשִׁלְשָׁה עַד שְׁבַעַה, וְיֵשׁ שָׁם מְקוֹם
 שֶׁהַשֶּׁמֶשׁ מְאִירָה וְהַלְבֵּנָה וְהַפּוֹכְבִים
 וְהַמְזוֹלוֹת, וְיֵשׁ מְקוֹם שְׂאִין בּוֹ אֹור כָּלָל,
 אֶלָּא חֲשׂוּבָה וְעַרְפֵּל.

כִּי הֵם אֵלּוּ שְׂיֹרְדִים לְשְׁבַעַה מִיַּי
 עֲנִיּוֹת, יֵשׁ מָהֶם שְׂאִין לָהֶם אֹור כָּלָל,

בְּגִלְלָה זֶה לְקַתָּה הָאֶרְץ תִּשְׁעָה, וְאוֹתָם
 שְׁחַמְטָוּ בְּשִׁכְיָנָה, שְׁהִיא עֲשִׂירִית לָקוּ
 עֶשֶׂר עֶשֶׂר. וּבֵא וּרְאָה, שְׁבַע אֶרְצוֹת הֵן:
 אֶרְץ, אֶדְמָה, אֶרְקָא, גֵיא, נְשִׂיָה, צִיָּה,
 תִּבְל, וְאָדָם חָמָא בְּבַת שְׁבַע, וְנֶאֱמַר בּוֹ
 כִּי שְׁבַע יִפּוֹל צַדִּיק, הִרְהַר תִּשׁוּבָה וְנֶאֱמַר
 בּוֹ וָקָם, וְהָזָה עוֹלָה, וּבְשִׁירְד לְשָׁם הָיָה
 עוֹשֶׂה מַעֲשִׂים וְתוֹלְדוֹת בְּכָל אֶרְץ וְאֶרְץ,

נְהוּרָא כָּל יוֹמֵיהוֹן וְאִינוֹן בְּעוֹתָרָא, וְאִית מְנַהוֹן
 דְּלִזְמֵנִין אִית לֹון נְהוּרָא וְלִזְמֵנִין חֲשׁוּכָא, אֲלִין
 אִינוֹן דְּאֲתִילִידוּ בְּאֲמַצְעֵיתָא דְּסִיְהָרָא בִּינוֹנִיִּים,
 לִזְמֵנִין אִית לֹון עוֹתָרָא וְסָלְקִין, וְלִזְמֵנִין עֲנִיּוֹתָא
 וְנַחֲתִין, וְאִית אַחֲרֵנִין דְּעֶבְדִּין תּוֹלְדִין וּמְצַלִּיחִין,
 וְאִית מְנַהוֹן דְּלָא מְצַלִּיחִין, וְאִית מְנַהוֹן
 דְּמְצַלִּיחִין (נ"א צְמַחִין) עַד פְּלָגוּ יוֹמֵיהוֹן וּמִיִּיתִין
 בְּקֶצְרוֹת יוֹמִין, אֲלִין דְּאֲתִילִידוּ בְּמַלוּיָא דְּסִיְהָרָא
 אִינוֹן צְמַחִין וְחִיִּין וּמְשַׁלְּיִמִין כָּל יוֹמֵיהוֹן, וְאִינוֹן
 דְּאֲתִילִידוּ בְּחֶסְרוֹנָא דְּסִיְהָרָא לָא צְמַחִין וּמִיִּיתִין
 מִיָּד, וְאִינוֹן דְּאֲתִילִידוּ בְּאֲמַצְעֵיתָא דְּסִיְהָרָא
 מִתְקַצְרִין בְּפִלְגוֹת יוֹמֵיהוֹן.

וְאִית אֲרַעִין דְּאֲתֵמַר בְּהוֹן (בראשית לו כד) וְהַבּוֹר רַק
 אִין בּוֹ מַיִם, מַיִם אִין בּוֹ אֲבָל נְחָשִׁים

לשון הקודש

שְׂמַצְלִיחִים (צומחים) עַד מַחְצִית יְמֵיהֶם
 וּמִתִּים בְּקֶצֶר יָמִים. אֱלוּ שְׁנוּלְדוּ בְּמַלוּיָא
 הַלְבְּנָה, הֵם צוּמְחִים וְחִיִּים וּמְשַׁלְּיִמִים
 אֵת כָּל יְמֵיהֶם, וְאֱלוּ שְׁנוּלְדוּ בְּחֶסְרוֹן
 הַלְבְּנָה לָא צוּמְחִים וּמִתִּים מִיָּד, וְאֱלוּ
 שְׁנוּלְדוּ בְּאֲמַצְעֵי הַלְבְּנָה מִתְקַצְרִים
 בְּמַחְצִית יְמֵיהֶם.

וַיֵּשׁ אֲרַצוֹת שְׁנַאֲמַר בְּהוֹן וְהַבּוֹר רַק אִין

שְׂכַל יְמֵיהֶם הֵם בְּעֲנִיּוֹת, וַיֵּשׁ מִהֶם שְׂיֵשׁ
 לָהֶם אֹור כָּל יְמֵיהֶם וְהֵם בְּעֶשֶׂר, וַיֵּשׁ
 מִהֶם שְׂלַפְעָמִים יֵשׁ לָהֶם אֹור וְלַפְעָמִים
 חֲשֵׁכָה. אֱלוּ אוֹתָם שְׁנוּלְדוּ בְּאֲמַצְעֵי
 הַלְבְּנָה, בִּינוֹנִיִּים, לַפְעָמִים יֵשׁ לָהֶם עֶשֶׂר
 וְעוֹלָיִם, וְלַפְעָמִים עֲנִיּוֹת וְיֹוֹרְדִים, וַיֵּשׁ
 אַחֲרֵיהֶם שְׂעוּשִׁים תּוֹלְדוֹת וּמְצַלִּיחִים, וַיֵּשׁ
 מִהֶם שְׂלָא מְצַלִּיחִים, וַיֵּשׁ מִהֶם

וְעִקְרָבִים אֵית בֵּיהּ, אוּף הָכִי אֵית בְּרִיין דְּאִינוּן עֲמֵי
הָאָרְצִי, דְּבַתִּיהוּן מְלִיין מְלֵאכֵי חַפְלָה, דְּאִינוּן
נְחָשִׁים וְעִקְרָבִים וְנִשְׁכִּין לֹון בְּכַמָּה נִשְׁוֹכִין דְּיִסּוּרִין,
דְּאִינוּן גְּרָמוּ קָדָם דְּיִיתוּן לְעֶלְמָא, (בְּגִין דְּיִיתוּ)
בְּגִלְגּוּלָא בְּאֵלִין גּוּפִים וּבְאֵלִין פְּתִים, וְכַד נִשְׁכִּין לֹון
אִינוּן נְחָשִׁים וְעִקְרָבִים בְּכַמָּה יִסּוּרִין אִינוּן צְוֹחִין
וְיִי וְיִי, וְאֵית לֹון קְטָטָה לְכַלְהוּ בְּבֵיתָא, וְצְוֹחִין
בְּאֵלִין מְאִרֵי דְּגִיְהֶנָּם דְּנִדּוּנִין בּוּ, וְאֵית אַחֲרָנִין דְּכָל
יּוֹמִיהוּן בְּחֻדּוּהּ וּבְשִׁלּוּהּ בְּלֵא עֲצִיבוּ בְּלָל, מְכַל מַה
דְּאֲתַרְבִּי בְּשַׁבְעָה אַרְעִין, וְאֲתַדְנוּ בְּשַׁבְעָה מְדוּרֵי
גִיְהֶנָּם, וְאֵית בְּכַנֵּי נִשְׂא בְּנוּנָא דָא, וְחַכְמֵי דְרִזִּין
אֵלִין לֹון אֲתַמְסַר לְמַנְדַּע.

תקונא שתינ וחמש

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים (רישי תיבין וסופי תיבין א"ב

לשון הקודש

וַי, וַיֵּשׁ לְכֹלָם קְטָטָה בְּבֵית, וְצְוֹחִים עִם
אֵלוּ בְּעֵלֵי הַגִּיְהֶנָּם שְׁנִדּוּנִים בּוּ, וַיֵּשׁ
אַחֲרֵים שְׁכַל יְמִיהֶם בְּחֻדּוּהּ וּבְשִׁלּוּהּ בְּלֵי
עֲצָב בְּלָל מְכַל מַה שְׁמַתְגַּדֵּל בְּשַׁבַּע
אַרְצוֹת, וְנִדּוּנוּ בְּשַׁבְעָה מְדוּרֵי גִיְהֶנָּם,
וַיֵּשׁ בְּכַנֵּי אָדָם כְּמוֹ זֶה, וְחַכְמֵי הַרְזִים
הִלְלוּ, לְהֶם נְמַסַּר לְדַעַת.

תקון שששים וחמשה

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים (ראשי תבות וסופי

בו מים, מים אין בו אכל נחשים
ועקרבים יש בו, אף כך יש פריות שהם
עמי הארץ, שבתיהם מלאים מלאכי
חפלה, שהם נחשים ועקרבים, ונושכים
אותם בכמה נשיכות של יסורים, שהם
גרמו לפני שיבאו לעולם, (פדי שיבאו)
בגלגול בגופים הללו ובפתים הללו,
וכשנושכים אותם אותם הנחשים
והעקרבים בכמה יסורים, הם צוחים וי

וְאִם תִּפְּנֹן דְּאֵינוֹן י"ה), תִּפְּנֹן אִם, וְרָזָא דְּמִלָּה (שם ג'
 ב) וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִיא הָיְתָה אִם
 כָּל חַי, כְּגוֹנוֹנָא דְּהָיָא דְּאֶתְמַר בָּהּ (משלי ב ג) כִּי אִם
 לְבִינָה תִקְרָא, הָאִי אִם כָּל חַי לֹא אִיהִי כְּאֶתְתָּא
 קְדָמָא, דְּאֶתְמַר בָּהּ (בראשית ג יב) הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתְּ
 עִמָּדִי, דְּגִרְמַת מִיְתָה לְכָל עֲלָמָא, דְּהָא אִם כָּל חַי
 כְּתִיב בָּהּ, דְּאֶתְמַר בָּהּ (קהלת ט ט) רְאֵה חַיִּים עִם
 אִשָּׁה אֲשֶׁר אֶהְבֶּתָּ.

אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר, וְכִי תִרִין נָשִׁין חֲזוּ לִיה,
 אָמַר לִיה אֵין, חַד יַעֲר הַטּוֹב וְחַד יַעֲר
 הָרַע, חַדָּא מְסֻטָּרָא דְּעַעֲס תִּקְיָפָא דִּינָא קְשִׁיָּא,
 וְחַדָּא מְסֻטָּרָא דְּבִשְׂרָא, מִתְּפָן אֵינוֹן רַכִּיבִי לְבָא,
 וְאֵינוֹן דְּגִרְמָא אֵינוֹן קְשִׁי קְדָל, וְעַל אֶתְתָּא
 דְּאֶתְנַטִּילַת מְגִרְמָא אָמַר בֶּן סִירָא, גִּרְמָא דְּנַפִּיל
 בְּחוֹלְקָךְ טַב אִזּוּ בִישׁ גִּרְרִיה, וְעַל אֶתְתָּא דְּגִרְמָא

לשון הקודש

אֶהְבֶּתָּ.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: וְכִי שְׁתֵּי נָשִׁים הִיוּ
 לוֹ? אָמַר לוֹ: כֵּן, אֶחָד יַעֲר הַטּוֹב וְאֶחָד
 יַעֲר הָרַע, אֶחָד מַצֵּד הָעַעֲס הַקְּשָׁה, הַדִּין
 הַקְּשָׁה, וְאֶחָד מַצֵּד הַבִּשְׂרָא, מִשֵּׁם הֵם רַכִּיבִי
 הַלֵּב, וְאֵלוֹ שְׁמַצֵּד הָעַעֲס הֵם קְשִׁי עֲרָף, וְעַל
 הָאִשָּׁה שְׁנַטִּילָה מִהָעַעֲס אָמַר בֶּן סִירָא,
 עַעֲס שְׁנַפֵּל בְּחוֹלְקָךְ, טוֹב אִזּוּ רַע,

תבות א"ב וא"ם שם, שהם י"ה), שם אִם, וְסוּד הַדְּבָר
 – וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חַוָּה כִּי הִיא
 הָיְתָה אִם כָּל חַי, כְּמוֹ שְׁאוּתָהּ שְׁנַאֲמַר
 בָּהּ כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, הָאִם כָּל חַי חֲזוּ
 אֵינָה כְּאִשָּׁה הָרְאשׁוֹנָה, שְׁנַאֲמַר בָּהּ
 הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי, שְׁנַרְמָה מִיְתָה
 לְכָל הָעוֹלָם, שְׁהַרִי כְּתוּב בָּהּ אִם כָּל חַי,
 שְׁנַאֲמַר בָּהּ רְאֵה חַיִּים עִם אִשָּׁה אֲשֶׁר

אָמַר אָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי, לֹא קָרָא לָהּ
 אֶת־יְהוָה, כְּגוֹנָא דְחֹהָ דְאֶתְמַר בָּהּ וַיִּקְרָא הָאָדָם
 שֵׁם אִשְׁתּוֹ חֹהָ, דְאֶחְרָא שְׂפַחָה הָיְתָה דְמִסְטָרָא דְעֵץ
 הַדַּעַת טוֹב וְרַע, חָדָא רַע וְחָדָא טוֹב, וּמִסְטָרָא דְעֵץ
 חַחֲיִים תְּרַנְיָהּוּ חַיִּים.

וּבְסִתְרֵי תוֹרָה חֹהָ ח' ו"ה ח' חֲכָמָה כ"ח מ"ה,
 כָּלְלָא דְשָׂמָא קְדִישָׁא, ח' אִיהִי כְּגוֹנָא
 דְאִימָא עֲלָאָה דְאִיהִי תְּמִינָאָה לְעֶשֶׂר סְפִירָן מִתְתָּא
 לְעִילָא, וְחֲכָמָה בָּהּ אִשְׁתְּמוּדְעָ, וְעֲלָהּ אֶתְמַר (משלי ג'
 א) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וּמִסְטָרָא דִילָהּ וַיִּפַּח
 בְּאֶפְיוֹ נִשְׁמַת חַיִּים (בראשית ב ז), וְעֲלָהּ אֶתְמַר (שם כג)
 לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מְאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת, וְלֹא אַחֲרָא
 דְאֶתְנַטִּילַת מִגְרָמָא, דְגַרְיִמַת לִיהּ מִיְתָהּ, דְהָא
 שְׂפַחָה גְרַמַת וַיִּדְעוּ כִּי עִירְמָם הֵם (שם ג ז), וּבְגִין דָּא

לשון הקודש

גָּרַר אוֹתוֹ. וְעַל הָאִשָּׁה שְׂמַצַד הָעֵצִים,
 אָמַר אָדָם הָאִשָּׁה אֲשֶׁר נָתַתְּ עִמָּדִי. לֹא
 קָרָא לָהּ אִשְׁתּוֹ, כְּמוֹ שְׂחֹהָ שְׂנֵאמַר בָּהּ
 וַיִּקְרָא הָאָדָם שֵׁם אִשְׁתּוֹ חֹהָ, שְׂהֶאֱחָרַת
 הָיְתָה שְׂפַחָה שְׂמַצַד עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע,
 אֶחָד רַע וְאֶחָד טוֹב, וּמַצַד שֶׁל עֵץ חַחֲיִים
 שְׂנֵיָהֶם חַיִּים.

וּבְסִתְרֵי תוֹרָה חֹהָ ח' ו"ה, ח' חֲכָמָה,
 כ"ח מ"ה, הַכָּלֵל שֶׁל הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ, ח'

היא כמו האם העליונה שהיא השמינית
 לעשר הספירות מִמְטָה לְמַעְלָה,
 וְהַחֲכָמָה נודעת בָּהּ, וְעֲלֶיהָ נֵאמַר עֵץ
 חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וּמִהַצַד שֶׁלָּהּ
 וַיִּפַּח בְּאֶפְיוֹ נִשְׁמַת חַיִּים, וְעֲלֶיהָ נֵאמַר
 לְזֹאת יִקְרָא אִשָּׁה כִּי מְאִישׁ לִקְחָהּ זֹאת,
 וְלֹא הָאֱחָרַת שְׂנַטְלָהּ מִן הָעֵצִים, שְׂגַרְמָה
 לוֹ מוֹת, שְׂהָרִי הַשְׂפַחָה גְרַמַת, וַיִּדְעוּ כִּי
 עִירְמָם הֵם, וּמִשׁוֹם זֶה וַיַּעַשׂ יְהוָה

(שם כא) וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ פְּתָנוֹת

עוֹר וַיִּלְבְּשֵׁם. (דף צו ע"ב).

אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר אֲמַאי אָמַר, בְּגִינָה פִּי

מַאיִשׁ לְקַחָהּ זֹאת (בראשית ב כג), פִּי מֵאָדָם הָיָה

לִיה לְמִימַר, אֲמַאי מַאיִשׁ, אֶלָּא מַאיִשׁ תַּמָּן א"ם

וְתַמָּן י"ש, תַּמָּן י"ש הָדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי ח כא)

לְהִנְחִיל אֶהְבִּי יִשׁ, תַּמָּן אִם פִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא

(שם ב ג), וְאִינּוֹן אֶפְאָ וְאִיפְאָ חֲכָמָה וּבִינָה, דְּמִתַּמָּן

אֶתְנַטְּלִית, וּבְגִין דָּא פִּי מַאיִשׁ לְקַחָהּ זֹאת.

וְאִית לִיה אַחְרָא דְאֶתְקְרִיאַת בֵּת זוּגִיָּה, הָדָא

הוּא דְכְּתִיב (בראשית ה ב) זָכָר וּנְקֵבָה בְּרָאָם

וַיְבָרֵךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם. תָּא חֲזִי אָדָם

הָרֵאשׁוֹן בְּדִיּוֹקְנָא דִּיהו"ה אֶתְבָּרִי, וּבְדִיּוֹקְנָא דְעֶשֶׂר

סְפִירָאן דְאִינּוֹן יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, מְסֻטְרָא דִּיהו"ה,

מְסֻטְרָא דִּי אֶתְקְרִי אִישׁ, וּמְסֻטְרָא דְה' עֲלָאָה

לשון הקודש

שְׁמֵשֶׁם נִטְלָה, וּמִשּׁוּם זֶה פִּי מַאיִשׁ לְקַחָהּ זֹאת.

וַיִּשׁ לוֹ אַחֲרַת שְׁנִקְרָאת בֵּת זוּגוּ, זֶהוּ שְׁפָתוֹב זָכָר וּנְקֵבָה בְּרָאָם וַיְבָרֵךְ אֹתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם. בַּא וְרָאָה, אָדָם הָרֵאשׁוֹן בְּדָמוֹתוֹ שֶׁל יְהו"ה הוּא נִבְרָא, וּבְדָמוֹתוֹ שֶׁל עֶשֶׂר סְפִירוֹת שְׁחַן יו"ד ה"א וְא"ו ה"א מֵהַצֵּד שֶׁל יְהו"ה, מֵצֵד שֶׁל י

אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ פְּתָנוֹת עוֹר וַיִּלְבְּשֵׁם.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: לָמָּה אָמַר בְּשִׁבְלִיָּהּ פִּי מַאיִשׁ לְקַחָהּ זֹאת? הֲיָיָה לוֹ לֵאמֹר פִּי מֵאָדָם, לָמָּה מַאיִשׁ? אֶלָּא מַאיִשׁ, שֵׁם א"ם וְשֵׁם י"ש. שֵׁם י"ש, זֶהוּ שְׁפָתוֹב לְהִנְחִיל אֶהְבִּי יִשׁ: שֵׁם אִם, פִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, וְהֵם אָב וְאִם, חֲכָמָה וּבִינָה,

אֶתְתִּיה אֶתְקִרִיאת אֵשָׁה אִם כָּל חַי, וּמִסְטָרָא דו"ה
 תְּנוּה אֶתְתִּיה, וּמִסְטָרָא דיו"ד ה"א וא"ו ה"א תְּנוּה
 אֶתְקִרִי אָדָם, וּבְכָל מַה דְּתְנוּה בְּדִיוֹקְנִיה לְקָה.

תקונא שתינ וּשְׁתָּא

בְּרֵאשִׁית בְּרָא שְׁמַי, דָּא אָדָם דְּכָלִּיל שְׁמַי,
 וְאֵינוּן תְּרִין שְׁפָחוֹת מִסְטָרָא
 דְּאֵילָנָא דְטוֹב וְרַע עֵצִים וּבָשָׂר, אִישׁ וְאֵשָׁה
 דְּאֶתְמַר בָּהּ (בראשית ב כג) כִּי מֵאִישׁ לְקָחָה זֹאת,
 הָא אַרְבַּע, אָדָם זָכָר וְנִקְבָּה, הָדָא הוּא דְכְתִיב
 זָכָר וְנִקְבָּה בְּרָאם וְגוֹמֵר, הָא שְׁמַי, וּבְגִין
 דָּא (שם ג כב) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הִיָּה
 כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ לְדַעַת טוֹב וְרַע וְגוֹמֵר, וְאוֹקְמוּהוּ
 קְדָמָאִין כְּאֶחָד מִמְּלֹאכֵי הַשָּׁמַיִם.
 אַדְהָכִי הָא אֶלְתִּהוּ אַזְדַּמְן לְגַבִּיה וְאָמַר רַבִּי

לשון הקודש

שְׁנַאמַר בָּהּ כִּי מֵאִישׁ לְקָחָה זֹאת, הָרִי
 אַרְבַּע, אָדָם זָכָר וְנִקְבָּה, זְהוּ שְׁפָחוֹת זָכָר
 וְנִקְבָּה בְּרָאם וְגוֹמֵר, הָרִי שֵׁשׁ, וּמִשּׁוּם זֶה
 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים הֵן הָאָדָם הִיָּה
 כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ לְדַעַת טוֹב וְרַע וְגוֹמֵר,
 וּפְרָשׁוּהוּ הָרֵאשׁוֹנִים, כְּאֶחָד מִמְּלֹאכֵי
 הַשָּׁמַיִם.

בִּין כִּד בָּא אֶלְתִּהוּ וְהוֹדַמְן אֵלָיו, וְאָמַר:
 רַבִּי, כְּאֶחָד מִהֶם הִיָּה לוֹ לֹמֵר, אִם עַל

נִקְרָא אִישׁ, וּמַעַד שָׁל הוּא הַעֲלִיזוּנָה אֶשְׁתּוּ
 נִקְרָאת אֵשָׁה, אִם כָּל חַי, וּמַהֲצֵד שָׁל ו"ה
 תְּנוּה אֶשְׁתּוּ, וּמַהֲצֵד שָׁל יו"ד ה"א וא"ו
 ה"א תְּנוּה נִקְרָאת אָדָם, וּבְכָל מַה שְׁתִּהוּ
 כְּדָמוֹתוֹ - לְקָה.

תקון ששים וּשְׁשָׁה

בְּרֵאשִׁית, בְּרָא שְׁמַי, זֶה אָדָם שְׁכּוּלָל
 שֵׁשׁ, וְהֵם שְׁתֵּי שְׁפָחוֹת מַהֲצֵד שָׁל הַעֵץ
 שָׁל טוֹב וְרַע, עֵצִים וּבָשָׂר, אִישׁ וְאֵשָׁה,

בְּאַחַד מֵהֶם הָיָה לֵימֹר לִיָּה לְמִימֹר אִם עַל מְלֹאכֵי
הַשָּׁרֵת הָיָה אָמַר, מֵאֵי בְּאַחַד מִמֶּנּוּ, וְעוֹד הֵן אָדָם
הָיָה לִיָּה לְמִימֹר, מֵאֵי הָאָדָם בְּתוֹסֶפֶת ה', אֲלֵא ה'
דְּהָאָדָם הָיָה בְּאַחַד מִמֶּנּוּ, יְהֵא (נ"א הוא) לָא כְּתִיב
אֲלֵא הָיָה, חַד מֵאַרְבַּע אֲתוּנֵן דְּאֵינוּן יְהו"ה בְּחַד
מִן אַרְבַּע אֲתוּנֵן דְּאֵיהוּ ו'.

וְעַתָּה פֶּן יִשְׁלַח יְדוֹ (שם) דָּא י', אִם זָכָה וְלָקַח גַּם
מֵעֵץ הַחַיִּים (שם) דָּא ו' (נ"א ה'), וְאָכַל וְחֵי
לְעוֹלָם (שם) דָּא ו', חֵי וְדָאֵי, פֶּד ה' הֵוֹת יְחִידָא מִנִּיה
עָאֵלֵת בֵּין טוֹב לָרַע, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם ב ז) וַיִּצְרַח
יְהו"ה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם תִּרְיָן יִצְרוֹת טוֹב וְרַע,
לְמַנְדַּע (וְאֲתַמַּר בְּהוֹן (שם) וַיִּפַּח בְּאַפּוֹ נְשִׁמַת חַיִּים וְדָא ה' לְדַעַת
טוֹב וְרַע לְמַנְדַּע) מַה דְּחֹזוּ גְרַמִּין לְמַעְבַּד, וּבְגִין דָּא
עָאֵלֵת בֵּינֵיהוּ.

לשון הקודש

גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים, זוּ ו' (ה), וְאָכַל וְחֵי לְעֵלָם
זֶה ו', חֵי וְדָאֵי, כְּשֶׁה' הֵיחֵדָה יְחִידָה מִמֶּנּוּ,
נִכְנָסָה בֵּין טוֹב לָרַע, זֶהוּ שְׂכַתוֹב וַיִּצְרַח
יְהו"ה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם, שְׁתֵּי יִצְרוֹת,
טוֹב וְרַע, לְדַעַת (וְנִאֲמַר בְּהוֹן וַיִּפַּח בְּאַפּוֹ נְשִׁמַת חַיִּים,
וְזוּ ה' לְדַעַת טוֹב וְרַע, לְדַעַת) מַה שְׁהִיוּ גְרַמִּים
לְעֵשׂוֹת, וּמִשּׁוֹם זֶה נִכְנָסָה בֵּינֵיהֶם.

מְלֹאכֵי הַשָּׁרֵת הָיָה אוֹמֵר, מַה זֶה בְּאַחַד
מִמֶּנּוּ? וְעוֹד, הָיָה לוֹ לֹמַר הֵן אָדָם, מַה
זֶה הָאָדָם בְּתוֹסֶפֶת ה'? אֲלֵא ה' שֶׁל
הָאָדָם הָיָה בְּאַחַד מִמֶּנּוּ, לֹא כְּתוֹב יְהֵא
(הוּא), אֲלֵא הָיָה, אַחַת מֵאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת
שְׁהֵן יְהו"ה, בְּאַחַת מֵאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת
שְׁהֵיא ו'.

וְעַתָּה פֶּן יִשְׁלַח יְדוֹ, זוּ י', אִם זָכָה וְלָקַח

בַּתֵּר דְּחָאב אָדָם דִּי־צִירָה, אֶתְפְּרִשֶׁת ה' עֲלָאָה
 וְאַסְתְּלַקַּת מִנִּיהּ, וּבְגִין דְּלֹא אֶתְחַזְרַת
 לְגַבִּיּהּ, אָמַר אִם זָכָה וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל
 וְחֵי לְעוֹלָם, וְהָאִי עֵץ הַחַיִּים הוּא נְטוּעַ בְּעֵץ הַגֶּן,
 וּבְגִין דְּלֹא זָכָה לְמִיכַל מִנִּיהּ, מַה פְּתִיב בֵּיה
 וַיִּשְׁלַחְהוּ יְהו"ה אֱלֹהִים מִן עֵדֵן (שם ג כג) לְעַבְדָּא אֶת
 הָאָדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם, הֵהוּא דְאֶתְמַר בֵּיהּ (שם
 ב ז) וַיִּצַּר יְהו"ה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֶפְרָא מִן הָאָדָמָה
 דְּלֹא הוּא כְּדָאִי לְמַחְוֵי בְּגַנְתָּא דְּאוּרִיתָא, בִּיּוֹן דְּלֹא
 נָטִיר בָּהּ עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע בְּאֶסּוּר וְהֵתֵר, וְעֶבֶר
 עַל מִימְרָא דְּמֵאֲרִיָּה, דְּאִם הוּא נָטִיר דְּלֹא עֶבֶר
 עַל מִימְרָא דְּמֵאֲרִיָּה, וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים דְּאֶתְמַר
 בָּהּ (משלי יג יד) תּוֹרַת חָכָם מְקוֹר חַיִּים לְסוּר מִמּוֹקְשֵׁי
 מָוֶת, עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ (שם ג יח), וְדָא אִיהוּ
 וְלָקַח גַּם מֵעֵץ הַחַיִּים וְאָכַל וְחֵי לְעוֹלָם, גַּם לְרַבּוֹת
 נִיקְבָּא, אִיבָא דְּאִילָנָא פְּרִי צְדִיק.

 לשון הקודש

הָאָדָמָה אֲשֶׁר לָקַח מִשָּׁם, אוֹתוּ שְׂנַאֲמַר
 בּוּ וַיִּצַּר יְהו"ה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם עֶפְרָא
 מִן הָאָדָמָה, שְׂלֵא הִיָּה כְּדָאִי לְהִיּוֹת בְּגִין
 הַתּוֹרָה, בִּיּוֹן שְׂלֵא שְׂמַר בָּהּ אֶת עֵץ
 הַדַּעַת טוֹב וְרַע בְּאֶסּוּר וְהֵתֵר, וְעֶבֶר
 מֵאֶמֶר רַבּוֹנוּ, שְׂאָם הִיָּה שׁוֹמֵר שְׂלֵא
 יַעֲבֵר עַל מֵאֶמֶר רַבּוֹנוּ, וְלָקַח גַּם מֵעֵץ

אַחַר שְׂחָטָא הָאָדָם שֶׁל הַיִּצְרָה, נִפְרְדָּה
 ה' הָעֲלִינָהּ וְהִסְתְּלָקָה מִמֶּנּוּ, וּמִשׁוּם
 שְׂלֵא תּוֹרָה אֵלָיו אָמַר, אִם זָכָה וְלָקַח גַּם
 מֵעֵץ הַחַיִּים, וְאָכַל וְחֵי לְעוֹלָם, וְעֵץ הַחַיִּים
 הִיָּה הִיָּה נְטוּעַ בְּעֵץ הַגֶּן, וּמִשׁוּם שְׂלֵא
 זָכָה לְאָכַל מִמֶּנּוּ, מַה פְּתוּב בּוּ? וַיִּשְׁלַחְהוּ
 יְהו"ה אֱלֹהִים מִן עֵדֵן לְעַבְדָּא אֶת

וְעוֹד הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ, אָמְרוּ מְלָאכִין
 כְּדִישׁוֹן בְּגִין לְמַחְיוֹ אִיהוּ כְּאֶחָד מִיִּנְנָא
 כְּמָא דְאָמַר תּוּיָא (בראשית ג' ה) וְהֵייתֶם כַּאֲלֹהִים יוֹדְעֵי
 טוֹב וָרָע, וְדָא אִיהוּ לְדַעַת טוֹב וָרָע, דָּא גְרִים לִיה
 מוֹתָא, דָּאם זָכָה לְמִיכַל מְאִילָנָא דְחַיֵּי דְאִיהוּ עֵץ
 חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, מַה כְּתִיב בָּהּ וְלָקַח גַּם
 מִעֵץ הַחַיִּים וְגוֹמֵר.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וְוִי לֹון לְאִינוֹן דְּמַנְיָחִין
 לְאַשְׁתְּדָּלָא בְּאוּרֵיִתָּא דְאַתְמַר בָּהּ וְלָקַח
 גַּם מִעֵץ הַחַיִּים, וּבְכַפְקוּדִין דִּילָהּ דְאִינוֹן אִיבָא
 דְאִילָנָא דְאַתְמַר בֵּיהּ וְאָכַל וְחֵי לְעוֹלָם, וְאָזְלוּ
 בְּתַר אֵלִין דְּמַכְּתִי לֹון מִסְטָרָא דְנַחֲשׁ תְּקַדְמוּנִי,
 דְאָמְרֵי לֹון הִשְׁתְּדָּלוּן בְּמְלָאכִיָּא דְמִמֶּנּוּ עַל כְּכַבֵּיָּא
 וְשִׁמְשָׂא וְסִיחָרָא, וְעַל אֵלִין דְּמִמֶּנּוּ עַל רוּחִין

לשון הקודש

לְאָכַל מִעֵץ הַחַיִּים, שְׁהוּא עֵץ חַיִּים הִיא
 לְמַחְזִיקִים בָּהּ, מַה כְּתוּב בּוֹ? וְלָקַח גַּם
 מִעֵץ הַחַיִּים וְגוֹמֵר.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: אוּי לָהֶם לְאוֹתָם
 שְׁמַנְיָחִים מְלַעֲסֵךְ בְּתוֹרָה, שְׁנַאֲמַר בָּהּ
 וְלָקַח גַּם מִעֵץ הַחַיִּים, וּבְמַצּוֹנְתֵיהּ שְׁהֵן
 פְּרִי הָאֵילָן, שְׁנַאֲמַר בּוֹ וְאָכַל וְחֵי לְעוֹלָם,
 וְהוֹלְכִים אַחַר אֵלוֹ שְׁמַפְתִּים אוֹתָם מִצַּד
 הַנַּחֲשׁ תְּקַדְמוּנִי, שְׁאוּמְרִים לָהֶם,
 הִשְׁתְּדָּלוּ בְּמְלָאכִים שְׁמַמְנִים עַל

הַחַיִּים, שְׁנַאֲמַר בּוֹ תוֹרַת חֲכָם מְקוֹר
 חַיִּים לְסוּר מִמְּקָשֵׁי מוֹת, עֵץ חַיִּים הִיא
 לְמַחְזִיקִים בָּהּ, וְנָהוּ וְלָקַח גַּם מִעֵץ הַחַיִּים
 וְאָכַל וְחֵי לְעוֹלָם, גַּם – לְרַבּוֹת הַנְּקֵבָה,
 פְּרִי הָאֵילָן, פְּרִי צַדִּיק.

וְעוֹד, הֵן הָאָדָם הָיָה כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ, אָמְרוּ
 הַמְּלָאכִים תְּקוּדוֹשִׁים, כְּדִי שִׁיחֵיהּ הוּא
 כְּאֶחָד מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ שְׁאָמַר הַנַּחֲשׁ וְהֵייתֶם
 כַּאֲלֹהִים יוֹדְעֵי טוֹב וָרָע, וְנָהוּ לְדַעַת טוֹב
 וָרָע, זֶה גְרַם לוֹ אֶת הַמּוֹת, שְׁאָם זָכָה

וְשִׁדְיָן, לְמַהּוּי כְּאַלְהֵיִם יוֹדְעֵי טוֹב וְרָע, וְעַל־יִיהוּ (ע"ד)
 אֶתְמַר, (ע"י מ"ב כג, וירמיה מד), כֹּה אָמַר יְהוָה לְמִזְבְּחִים
 וְלְמִקְטָרִים לִכְכָּבִים וְלְמִזְלוֹת וְלִשְׁמֵשׁ וְלִירַח וְלְכָל
 צְבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי, וְדָא אִיהוּ דְמִנֵּי
 קוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא לְאָדָם וּמַעַן הִדְעַת טוֹב וְרָע לֹא
 תֹאכַל מִמֶּנּוּ וְגוֹמֵר, וּבְלָעָם חִיבָא בְּהַאי הוּא
 מִשְׁתַּדֵּל, וְדוֹר אָנוּשׁ וְדוֹר הַמַּבּוּל וְדוֹר הַפְּלָגָה,
 וְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא אֶעְקֹר לֹון מֵעֲלָמָא דִּין וּמֵעֲלָמָא
 דְּאַתִּי, וְדָא אִיהוּ (בראשית ב יז) כִּי בְּיוֹם אֶכְלֶךָ מִמֶּנּוּ מוֹת
 תָּמוּת, מוֹת בְּעֲלָמָא דִּין וְתָמוּת בְּעֲלָמָא דְאַתִּי, וְחֻבָּא
 דָּא גָרִים חֲרָבֵן בִּי מִקְדְּשָׁא וְגִלּוֹת יִשְׂרָאֵל בֵּין אוֹמִין
 דְּעֲלָמָא וְאַתְקַטִּילוּ מִנֵּיהּוּ.

דְּכָל חַד הָוָה מְזַבַּח וּמִקְטָר, וְחֻזוּ נְחִתִּין חִיילִין
 דְּלַעִילָא, וְכַד הָוָה נָבִיא מֵיִסַּר לֹון, מַה

לשון הקודש

אָנוּשׁ וְדוֹר הַמַּבּוּל וְדוֹר הַפְּלָגָה, וְהַקְדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא עֶקֶר אוֹתָם מִהָעוֹלָם הַזֶּה
 וּמִהָעוֹלָם הַבָּא, וְזֶהוּ כִּי בְּיוֹם אֶכְלֶךָ מִמֶּנּוּ
 מוֹת תָּמוּת, מוֹת – בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְתָמוּת –
 בְּעוֹלָם הַבָּא, וְהַחֲטָא הַזֶּה גָרַם אֶת חֲרָבֵן
 בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְגִלּוֹת יִשְׂרָאֵל בֵּין אֲמוֹת
 הָעוֹלָם וְנִהְרְגוּ מֵהֶם.

שָׁפַל אַחַד הָיָה מְזַבַּח וּמִקְטָר, וְהָיוּ
 יוֹרְדִים הַחִילּוֹת שְׁלֹמְעֵלָה, וְכִשְׁהָיָה

הַכּוֹכָבִים וְהַשֶּׁשׁשׁ וְהַלְבָנָה, וְעַל אֱלוֹ
 שְׁמַמְנִים עַל רוּחוֹת וְשִׁדְיִים, לְהִיּוֹת
 כְּאַלְהֵיִם יוֹדְעֵי טוֹב וְרָע, וְעַל־יִיהוּ נֹאמַר
 כֹּה אָמַר יְהוָה לְמִזְבְּחִים וְלְמִקְטָרִים
 לִכְכָּבִים וְלְמִזְלוֹת וְלִשְׁמֵשׁ וְלִירַח וְלְכָל
 צְבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי, וְזֶהוּ שְׁעוּנָה
 הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶת הָאָדָם, וּמַעַן
 הִדְעַת טוֹב וְרָע לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ וְגוֹמֵר,
 וּבְלָעָם הָרָשָׁע הָיָה מִתְעַסֵּק עִם זֶה, וְדוֹר

כְּתִיב בְּהוֹן (עי' ירמיה מד ה) וְלֹא שָׁמְעוּ לְקוֹל נְבִיא וְחֻזָּה,
 וּבְמִה הָיָה מְיֻסָּר לֹון נְבִיא, הָיָה אוֹמֵר לְהוֹן דִּיהוֹן
 חֲזָרִין בְּתִיּוּבְתָא, וְאִי לֹא וְעֶצֶר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה
 מְטָר וְהֶאֱדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ (דברים יא יז), וְאִינוּן
 הָיוּ מְזֻלְזָלִין בֵּיתָה, וְהָיוּ אֹמְרִין אֲנִי אוֹמִינָן לְאֵלִין
 דְּמִמֶּנּוּן עַל מְטָרָא, וּכְפִינָן לְהוֹן לְנִתְתָא מְטָרָא,
 וְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא אַחֲלִיף לְהוֹן לְמִמֶּנּוּן בְּשְׁלִיחוּתֵיהוּ
 בְּגִינֵיהוּ, וְקָטִיל לֹון וְחָרִיב בֵּי מְקוּדְשָׁא בְּגִינֵיהוּ, וְגָלוּ
 יִשְׂרָאֵל בֵּין אוֹמִינֵי דְעֵלְמָא, וְדָא אִיהוּ חוֹבָא דְאָדָם
 דְּגָרָם לִיה חוּיָא מִיָּתָה לִיה וְלֹא תִתֵּיה, דְּפִתִי לֹון
 בְּהוּא אֵילָנָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית ג ה) כִּי יוֹדַעַ
 אֱלֹהִים וְכוּ', וּבְגוֹן דָּא מִנֵּי קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא לְבַר
 נִשְׁ בְּמִה שְׁהֲרִשְׁתָּ הַתְּבוּנָן אִין לָךְ עֵסֶק בְּנִסְתָּרוֹת.

לשון הקודש

הַמִּמֶּנּוּן בְּשְׁלִיחוּתָם בְּשִׁבְלֵם, וְהָרָג
 אוֹתָם, וְהַחֲרִיב אֶת בֵּית הַמְּקוּדֶשׁ
 בְּשִׁבְלֵם, וְגָלוּ יִשְׂרָאֵל לְבֵין אַמּוֹת
 הָעוֹלָם, וְהָיוּ חַטָּא שֶׁל אָדָם שְׁגָרָם לוֹ
 הִנָּחַשׁ מִיָּתָה לוֹ וְלֹא שָׁתוּ, שִׁפְתָה אוֹתָם
 בְּאוֹתוֹ הָעֵץ. וְהוּא שְׁכָתוּב כִּי יוֹדַעַ אֱלֹהִים
 וְכוּ', וּמִשׁוֹם זֶה עוֹד הַקּוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 לְאָדָם. בְּמִה שְׁהֲרִשְׁתָּ הַתְּבוּנָן, אִין לָךְ
 עֵסֶק בְּנִסְתָּרוֹת.

הַנְּבִיא מְיֻסָּר אוֹתָם, מַה כְּתוּב בְּהֵם? וְלֹא
 שָׁמְעוּ לְקוֹל נְבִיא וְחֻזָּה, וּבְמִה הָיָה מְיֻסָּר
 אוֹתָם הַנְּבִיא? הָיָה אוֹמֵר לָהֶם שְׁיַחֲזְרוּ
 בְּתִשׁוּבָה, וְאִם לֹא – וְעֶצֶר אֶת הַשָּׁמַיִם
 וְלֹא יִהְיֶה מְטָר וְהֶאֱדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת
 יְבוּלָהּ, וְהֵם הָיוּ מְזֻלְזָלִים בּוֹ, וְהָיוּ
 אוֹמְרִים, אָנּוּ הַשִּׁבְעָנוּ אֶת אֱלֹהֵי שְׁמִמֵּנִים
 עַל הַמְּטָר וּכְפִינּוּ אוֹתָם לְהוֹרִיד מְטָר,
 וְהַקּוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הַחֲלִיף לָהֶם אֶת

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר בַּמָּה הוּוּ נְחִתִּין אֵלֶיךָ חֵיִלִין,
אָמַר לִיה בְּרִי מָה אַתְּ חָשִׁיב דִּהוּוּ נְחִתִּין,
וּדְאִי הָא רָזָא דְאֵילָנָא דְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, דְּלֹא
עָתִיד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְגַלְיָא לִיה מְפוּרָס
לְעֵלְמָא אֱלָא בִּינֵי חֲבֵרָא, עַד דִּיִּיתִי דְרָא דְמַלְכָּא
מְשִׁיחָא, אָמַר לִיה בִּינֵן דְאִיהוּ אֲתַגְלִיא בִּינֵי חֲבֵרָא
מֵאִי נִיהוּ, אָמַר לִיה בְּנִי, מִמְרָאָה מְתַנְיֵוּ וּלְמַעְלָה
הָוָה טוֹב, מִמְרָאָה מְתַנְיֵוּ וּלְמַטָּה הָוָה רַע,
נְבוּכַדְנֶצַּר הָוָה יָדַע בֵּיה, וְהָכִי עָבִיד צֵלְמָא דִּילִיה,
וּבֵיה אֲשַׁתְּמוּדַע אֵילָנָא דְטוֹב וְרַע, הָדָא הוּא
דְכֶתִיב (דניאל ב לב) רִישִׁיָּה דִּי דְהַב טָב, חֲדוּהִי
וּדְרַעוּהִי דִּי כְסָף, עַד הָכָא הָוָה מְסַטְרָא דְטוֹב,
וּבְגִין דָּא אָמַר דִּי דְהַב טָב, מִמְרָאָה מְתַנְיֵוּ וּלְמַטָּה
רַע, הָדָא הוּא דְכֶתִיב (שם) מֵעוּהִי וַיְרַכְתִּיה דִּי נְחָשׁ
מְסַטְרָא דְנְחָשׁ הַקְדָּמוּנִי.

לשון הקודש

אָמַר לוֹ: מִמְרָאָה מְתַנְיֵוּ וּלְמַעְלָה
הָוָה טוֹב, מִמְרָאָה מְתַנְיֵוּ וּלְמַטָּה הָוָה רַע,
נְבוּכַדְנֶצַּר הָוָה מַכִּיר בּוֹ, וְכַךְ עָשָׂה אֶת
הַצֵּלָם שְׁלוֹ, וְבוֹ נִדְעָה הָעֵץ שֶׁל טוֹב וְרַע,
זֶהוּ שְׂכַתוּב רְאֵשׁה רְאֵשׁוּ שֶׁל זֶהב טוֹב,
חֲדוּהוּ וּזְרוּעוּתֵי שֶׁל כְּסָף. עַד כָּאן מַצֵּד
הַטּוֹב, וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר שֶׁל זֶהב טוֹב,
מִמְרָאָה מְתַנְיֵוּ וּלְמַטָּה רַע, זֶהוּ שְׂכַתוּב

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: בַּמָּה הָיוּ יוֹרְדִים
הַחֵילוֹת הַלְלוּ? אָמַר לוֹ: בְּנִי, מָה אַתָּה
חוֹשֵׁב, שְׁהָיוּ יוֹרְדִים? וּדְאִי זֶהוּ סוּד הָעֵץ
שֶׁל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, שְׁלֹא עָתִיד
הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְגַלּוֹתוֹ מְפָרְסֵם
לְעוֹלָם, אֱלָא בֵּין הַחֲבֵרִים, עַד שְׂכַבֵּא
הַדוּר שֶׁל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחָה. אָמַר לוֹ: בִּינֵן
שֶׁהוּא הַתְּגַלָּה בֵּין הַחֲבֵרִים מָה הוּא?

וּמַהֲאֵי אֵילָנָא נְחֵתִין נְשַׁמְתִּין דְּעָרְב רַב דְּאִינוּן
דְּעָרְבוּבָיָא דְטוֹב וְרַע, וְכַמְּה נִימִין תְּלִיין
מַהֲאֵי אֵילָנָא דְאִינוּן צָבָא הַשְּׁמַיִם, דִּי מִמֶּנּוּן עַל
כְּכַבָּיָא וּמִזְלֵי, וְכִלְהוּ מְעוֹרְבִין טוֹב וְרַע, וְהוּוּ עֲנַפִּין
תְּלִיין מַהֲאֵי סְטָרָא וּמַהֲאֵי סְטָרָא, אֵלִין מְמִיתִין
וְאֵלִין מְחִיין, אֵלִין שְׂדִים מִסְטָרָא דְשַׁמְאֲלָא, וְאֵלִין
מִלְאָכִים מִסְטָרָא דִימִינָא, וְהוּוּ יְדַעִין כָּל גְּוֹנִין
דְּעֲנַפִּין דְּאֵילָנָא דְאִינוּן מִזְלוֹת וְכַכְּבִים, וְהוּוּ לְקַטִּין
עֲשִׁבִין בְּגוֹנָא דְאֵלִין גְּוֹנִין, וְהוּוּ עֲבָדִין דִּיֻּקְנִין
בְּפּוֹם הַהוּא מִזְל דְּהוּוּ בְּעָאן לְנַחְתָּא לֵיה, בְּגוֹן טְלָה
אוּ שׁוּר אוּ בְּתוּלָה אוּ תְאוּמִים דְּאִיהוּ צוּרַת אָדָם
דוּ פְרַצוּפִין, דְּאִיהִי דִיֻּקְנָא דְנוֹקְבָא, אוּ סְרָטֵן אוּ
אַרְיָה אוּ מַאֲזֻנִים אוּ עֲקָרְב אוּ קֶשֶׁת אוּ גְדִי אוּ
דְּלִי אוּ דָגִים, וְהוּוּ מְקַטְרִין לוֹן בְּאֵלִין עֲשִׁבִין בְּכָל

לשון הקודש

ואלו מלאכים מצד הימין, והיו יודעים
 כל הגונים של ענפי האילן שהם מזלות
 וכוכבים, והיו לוקטים עשבים כמו של
 הגונים הללו, והיו עושים דמיות כפי
 אותו המזל שהיו רוצים להוריד אותו,
 כמו טלה או שור או בתולה או תאומים,
 שהוא צורת אדם דו פרצופים, שהיא
 דמות של נקבה, או סרטן או אריה או
 מאזנים או עקרב או קשת או גדי או דלי

מעיו וירכותיו של נחשת, מצד של
 הנחש הקדמוני.

ומהאילן הזה יורדות נשמות הערב רב,
 שהם ערבוביה של טוב ורע, וכמה נימים
 תלויות מהעץ הזה, שהם צבא השמים,
 שממנים על הכוכבים והמזלות, וכלם
 מערבים טוב ורע, והיו הענפים תלויים
 מהצד הזה ומהצד הזה, אלו ממיתים
 ואלו מחיים, אלו שדים מצד השמאל,

גִּזְוֹן, לְכָל חַד כְּפֹסֵם גִּזְוֹן דִּילִיָּה לְעֵילָא, וְהָכִי הוּוּ
 עֲבָדִין דִּיּוֹקְנִין דְּצוּרַת חֲמָה וּלְבָנָה וְשִׁבְעָה כְּכַבֵּי
 לְכַת, וְהוּוּ מְקַטְרִין לְכָל צוּרָה דְּהוּוּ בָּעָאן לְנַחְתָּא
 לְעֵלְמָא, וּבְגִין דָּא אֲתִמַּר עַלְיָיהוּ כֹּה אָמַר יְהוּ"ה
 לְמַקְטָרִים וּלְמִזְבְּחִים לְכַכְבִּים וּלְמִזְלוֹת וְלִשְׁמֵשׁ אוּ
 לִירַח אוּ לְכָל צְבָא הַשְּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי.

אָמַר לִיָּה מַאי לְמִזְבְּחִים, אָמַר לִיָּה לְכָל דִּיּוֹקְנָא
 הוּוּ עֲבָדִין, דְּנִטְלִין בְּעִירָן אוּ עוֹפִין כְּפֹסֵם
 תְּהוּא מְזֵל, וְהוּוּ דְּבַחִין עַלְיָיהוּ, וְדָא אִיְהוּ לְמִזְבְּחִים,
 וְהוּוּ נְחִתִּין לוֹן וּמְמַלְלִין עִמְהוֹן וְהוּוּ עֲבָדִי
 רְעוּתֵיהוֹן, וְהוּוּ סְגִדִין לוֹן וְהִמְנִין בְּהוֹן, אָמַר לִיָּה
 בְּמַאי הוּוּ נְחִתִּין לוֹן, אָמַר לִיָּה בְּרִי הוּוּ יִדְעִין כָּל
 שְׂמָהָן דְּשְׂמָא מְפָרֵשׁ, וְהוּוּ מְשַׁבְּעִין לוֹן, וּלְבַתֵּר
 עֲאֵלִין שְׂמָא מְפָרֵשׁ (דף י"ז ע"ב) בְּפוּמֵיהוֹן דְּאֵלִין

לשון הקודש

אָמַר לוֹ: מַה זֶה לְמִזְבְּחִים? אָמַר לוֹ: לְכָל
 דְּמוֹת הָיוּ עוֹשִׂים, שְׁנוּטְלִים בְּהִמּוֹת אוּ
 עוֹפוֹת כְּפִי אוֹתוֹ הַמְזֵל וְהָיוּ זוֹבְחִים
 עֲלֵיהֶם, וְזֶהוּ לְמִזְבְּחִים, וְהָיוּ מוֹרִידִים
 אוֹתָם וּמְדַבְּרִים עִמָּהֶם, וְהָיוּ עוֹשִׂים
 רְצוֹנָם, וְהָיוּ מְשַׁתְּחִוִּים לָהֶם וּמֵאֲמִינִים
 בָּהֶם. אָמַר לוֹ: בְּמַה הָיוּ מוֹרִידִים אוֹתָם?
 אָמַר לוֹ: בְּנִי, הָיוּ יוֹדְעִים אֵת כָּל הַשְּׁמוֹת
 שֶׁל הַשָּׁם הַמְּפָרֵשׁ וְהָיוּ מְשַׁבְּעִים אוֹתָם,

אוּ דְּנִים, וְהָיוּ מְקַטְרִים לָהֶם בְּעֵשְׂבִים
 הִלְלוּ בְּכָל צוּרָה, לְכָל אַחַד כְּפִי הַצּוּרָה
 שָׁלוּ לְמַעְלָה, וּבָךְ הָיוּ דְּמִיּוֹת שֶׁל צוּרַת
 חֲמָה וּלְבָנָה וְשִׁבְעָה כְּכַבֵּי לְכַת, וְהָיוּ
 מְקַטְרִים לְכָל צוּרָה שֶׁהָיוּ רוֹצִים לְהוֹרִיד
 לְעוֹלָם, וּמִשּׁוֹם זֶה נִאֲמַר עַלְיָהֶם כֹּה אָמַר
 יְהוּ"ה לְמַקְטָרִים וּלְמִזְבְּחִים לְכַכְבִּים
 וּלְמִזְלוֹת וְלִשְׁמֵשׁ אוּ לִירַח אוּ לְכָל צְבָא
 הַשְּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי.

דְּיוֹקְנֵין וְהוּוּ מְמַלְלָן, וְדָא אִיהוּ רִזָּא דְקָרָא (ירמיה נא
 מד) וְהוּצֵאתִי אֶת בְּלָעוּ מִפִּיו, נִפְל שְׁמָא מִפְּרֵשׁ וּמִיַּד
 נִפְלַת צִלְמָא עַל אֲנַפּוּהוּ, אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר וְכִי
 אֵיךְ הָוּה שְׁמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְלִיל בְּהוֹן,
 אָמַר לִיה בְּרִי עַל הָאֵי אֲתִמַּר (שמות כ ז) לֹא תִשָּׂא
 אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוּא כִּי לֹא יִנְקָה וְכוּ',
 אָמַר לִיה וְכִי יָכִיל בְּרַ נִשׁ לְאוּלִיף שְׁמָא דְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא לְמַנְנָא, אָמַר לִיה אֵין.

וּבְגוּזָא דָּא מָאן דְנִפְיֵק מְרֵשׁוֹת הַיְחִיד וְאַעִיל
 בְּרֵשׁוֹת הָרַבִּים, אוּ דְאַפִּיק זְרַע מִנִּיה
 מֵאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ וְאַעִיל בְּרֵשׁוֹת נּוֹכְרָאָה, כְּאֵלוּ
 הָאֵי נִטְע אֵילָנָא דְטוֹב וְרַע, וּבְגִין הָאֵי בְּרַ דְנִטְע
 בְּזוּזָה אוּ שְׁפָחָה אוּ גוּזָה אוּ נְדָה, אֲתִמַּר (שם ד) לֹא
 תַעֲשֶׂה לָּךְ פֶּסֶל, וְעַל בְּרֵתָא דְאַתְעֵבִידַת בְּגוּזָא דָּא

לשון הקודש

לְלַמַּד אֶת שֵׁם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְחַנּוּם?
 אָמַר לוֹ כֵּן.

וּבְגוּזָן זֶה מִי שְׁמוּצִיא מְרֵשׁוֹת הַיְחִיד
 וּמְכַנֵּים בְּרֵשׁוֹת הָרַבִּים, אוּ שְׁמוּצִיא זְרַע
 מִכַּנּוּ מֵאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ וּמְכַנֵּים לְרֵשׁוֹת
 נְכַרְיָה, כְּאֵלוּ זֶה נִטְע הָאֵילָן שֶׁל טוֹב וְרַע,
 וּמִשּׁוּם זֶה בֵּן שְׁנַטְע בְּזוּזָה אוּ שְׁפָחָה אוּ
 גוּזָה אוּ נְדָה, נִאָמַר לֹא תַעֲשֶׂה לָּךְ פֶּסֶל,
 וְעַל בֵּת שְׁנַעֲשֶׂתָה בְּגוּזָן זֶה נִקְרָאת

וְאַחַר כֵּן מְכַנִּים אֶת הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ
 בְּפִיחָם שֶׁל הַדְּמִיוֹת הַלְלוּ וְהָיוּ מְדַבְּרִים,
 וְהָיוּ סוּד הַפְּתוּב וְהוּצֵאתִי אֶת בְּלָעוּ
 מִפִּיו. נִפְל הַשֵּׁם הַמְּפָרֵשׁ, וּמִיַּד נִפְל
 הַצֶּלֶם עַל פְּנָיו. אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: וְכִי
 אֵיךְ הָיָה שֵׁם הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְדַבֵּר
 בָּהֶם? אָמַר לוֹ: בְּנִי, עַל זֶה נִאָמַר לֹא
 תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוּא כִּי
 לֹא יִנְקָה וְכוּ'. אָמַר לוֹ: וְכִי יָכֹול אָדָם

אֶתְקַרְיָאת מַסְכָּה, וְעַלִּייהוּ אֶתְמַר (דברים כז טו) אָרוּר
הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמַסְכָּה וְגוֹמֵר, וְשֵׁם בִּסְתֵר,
מֵאִי בִּסְתֵר בְּסִתְרוֹ דְעֵלְמָא, וּבְגִין דָּא אָמַר קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא (שמות כ כג) לֹא תַעֲשׂוּן (אתי) אֱלֹהֵי כֶסֶף
וְאֱלֹהֵי זָהָב, וְהָכִי אֲוֹקְמוּהוּ חֲבַרְיָא לֹא תַעֲשׂוּן אֶתִּי
בְּדַמוֹת שְׁמַשֵּׁי שְׁמַשְׁמֵשׁוּן אֹתִי (נ"א לַפְנֵי) בְּמַרוֹם,
לְצִיּוּרָא בִּסְתֵר דִּילִי שׁוּם צִיּוּר אִו דְּמִיּוֹן, דְּכָל מָאן
דְּצִייר לְעִיל לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בִּסְתֵר (דְּאִיְהִי
שְׂכִינְתִּיהּ, כְּלִילָא מַעֲשֵׁר סְפִירָאן), שׁוּם צִיּוּר וְצֵלָם וּדְמוֹת
בְּגוּוּנָא דְּמְצִיירִין בְּשְׁמַשְׁשׁוּן דִּילִיהּ, נִשְׁמַתִּיהּ
אֶתְלַבֶּשֶׁת בְּהָהוּא צֵלְמָא, כִּד נִפְקַת מִהָאִי עֵלְמָא,
קָלָא נִפְקַת לְגַבְהָ לְצֵלְמָא תּוֹקְדוֹן בְּנוּרָא, וּבְגִין דָּא
אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (ישעיה מ כה) וְאֵל מִי תְדַמְיוּנִי
וְאִשׁוּהָ יֹאמַר קְדוּשׁ, וְאֵל מִי תְדַמְיוּן א"ל וּמַה
דְּמוֹת תַּעֲרֹכוּ לוֹ (שם יח).

לשון הקודש

שְׂצִיר לְמַעְלָה אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
בִּסְתֵר (שְׂחִיא שְׂכִינְתוֹ הַכּוֹלֵה מַעֲשֵׁר סְפִירוֹת) שׁוּם
צִיּוּר וְצֵלָם וּדְמוֹת כְּמוֹ שְׁמַצִּירִים
בְּשְׁמַשֵּׁים שְׁלוֹ, נִשְׁמַתוּ מִתְּלַבֶּשֶׁת בְּאוֹתוֹ
צֵלָם בְּשִׁוּצֵאֵת מִן הָעוֹלָם הַזֶּה, וְקוֹל יוֹצֵא
אֵלֶיהָ: אֶת הָעֵלָם הַזֶּה תִּשְׂרְפוּ בְּאֵשׁ,
וּמִשׁוּם זֶה אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְאֵל
מִי תְדַמְיוּנִי וְאִשׁוּהָ יֹאמַר קְדוּשׁ, וְאֵל מִי

מַסְכָּה, וְעַלִּיהֶם נֹאמַר אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר
יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמַסְכָּה וְגוֹמֵר, וְשֵׁם בִּסְתֵר.
מַה זֶה בִּסְתֵר? בִּסְתֵר שֶׁל עוֹלָם, וּמִשׁוּם
זֶה אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לֹא תַעֲשׂוּן
אֶתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף וְאֱלֹהֵי זָהָב, וְכִד פְּרָשׁוּהוּ
הַחֲבָרִים, לֹא תַעֲשׂוּן אֶתִּי בְּדַמוֹת שְׁמַשֵּׁי
שְׁמַשְׁמֵשׁוּם אֹתִי (לַפְנֵי) בְּמַרוֹם לְצִייר
בִּסְתֵר שְׁלִי שׁוּם צִיּוּר אִו דְּמִיּוֹן, שְׂכָל מִי

וּבְרִי וְדַאי כּל מָאן דְּנָפִיק מִרְשׁוֹת הָרַבִּים וְאֵעִיל
בְּרִשׁוֹת הַיְחִיד אוֹ מִרְשׁוֹת הַיְחִיד וְאֵעִיל
בְּרִשׁוֹת הָרַבִּים, כְּאֵלוּ עָרַב שְׂמָא דְקוּדְשָׁא בְּרִידֵי
הוּא בְּעִבּוּדָה זָרָה, וְעָבִיד אֵילָנָא דְטוֹב וְרַע, וְדַא
הוּא רָזָא דְהָוָה נָפִיק בְּלַעַז מִפְּוֵי, דְּבִיָּה הָוָה אָמַר
צִלְמָא דְנְבוּכַדְנֶצַּר אֲנִכִי יְהוָה אֱלֹהֵיִךְ, וּבְגִין דָּא
לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם יְהוָה אֱלֹהֵיִךְ לְשׂוֹא, וְעַתִּיד
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְאֶעְקָרָא הַאי אֵילָנָא מֵעֲלָמָא
וְלֹאֲוֹקְדָא לִיָּה בְּגִיָּהֶנּוּם, הֵדָא הוּא דְכַתִּיב (שם א לא)
וְהָיָה הַחֶסֶן לְנִעְרַת וְגוֹמֵר.

אָמַר לִיָּה רַבִּי אֶלְעָזָר, אִם בֵּין אִסוּר לְעִמָּא
לְאִשְׁתַּמְשָׂא בְּשׁוּם מִלְּאָךְ וְלֹא בְּשִׂמָּא
בְּעֲלָמָא בְּתַר דְּאִית עֲרַבּוּבָא, אָמַר לִיָּה בְּרִי לֹאֹ
הָכִי, דְּהָא אָמַר קוּדְשָׁא בְּרִידֵי הוּא לְאָדָם (בראשית ב

לשון הקודש

יהוה אלהיך לשוא, ועתיד הקדוש
 ברוך הוא לעקר את העץ הזה מן העולם
 ולשרף אותו בגיהנום. זהו שכתוב והיה
 החסן לנערת וגומר.

אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: אִם בֵּין, אִסוּר לְעָם
לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בְּשׁוּם מִלְּאָךְ וְלֹא בְּשֵׁם בְּעוֹלָם
אַחַר שֵׁישׁ עֲרַבּוּבָיָה. אָמַר לוֹ: בְּנִי, לֹא
כֵּן, שְׁתַּרְי אָמַר הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
לְאָדָם, מִכֹּל עֵץ הֵגֵן אֲכוּל תֹּאכַל, מֵעַן

תדמיון אל ומה דמות תערכו לו.
 ובני, ודאי כל מי שמוציא מרשות
 הרבים ומכניס לרשות היחיד או מרשות
 היחיד ומכניס לרשות הרבים, כאלו
 ערב את שם הקדוש ברוך הוא בעבודה
 זרה ועשה עין של טוב ורע, והוה הסוד
 של הנה מוציא בלעז מפיו, שבו הנה
 אומר צלמו של נבוכדנצר אנכי יהוה
 אלהיך, ובשביל זה לא תשא את שם

(טז) מַבְלַ עַיִן הֲגֵן אֲכֹל תֹּאכַל, מֵעַיִן הִדְעַת טוֹב וְרַע
 לֹא תֹאכַל, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר הָאִי הָוָה קָדָם דְּהָאֲב, בְּתַר
 דְּהָב וְנִחִית מֵאַתְרֵיהּ וְאַתְעָרַב בְּאֵילָנָא דְטוֹב
 וְרַע, אָמַר לִיה וְדַאי הָכִי הוּא, וּבְזִמְנָא דִישְׂרָאֵל
 אֵינּוֹן בְּגֻלוֹתָא, בְּאֵלוֹ הָווּ מְעוּרְבִין בְּאֵילָנָא דְטוֹב
 וְרַע, וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהוּ קַדְמָאִין, יִשְׂרָאֵל בְּגֻלוֹתָא
 עוֹבְדִין עֲבוּדָה זְרָה בְּטַהְרָה הֵם.

אַבְל אֵלִין דִּידְעִין אֵילָנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא
 דְאִיהוּ עַיִן הַחַיִּים, נְטוּעַ בְּגֵן דִּילִיָּה דְאִיהוּ
 שְׂכִינְתָּא דִּילִיָּה, דְאֶתְמַר בָּהּ (תהלים ה ה) לֹא יִגְרַד רָע,
 יִבְלִין לְנַחְתָּא חֵילָא מִתְמָן לְגַבִּי שְׂכִינְתִּיה בְּלֹא
 עֲרַבּוּבִיא כָּלֵל, בְּכָל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא, אִיהוּ עַיִן פְּרִי
 עוֹשָׂה פְּרִי לְמִינוֹ (בראשית יא א), נְטוּעַ בְּגֵן בְּלֹא
 עֲרַבּוּבִיא כָּלֵל, וּבְגִין דָּא אָמַר לְמִינוֹ, אַבְל עַיִן
 הִדְעַת טוֹב וְרַע לֹא אֶתְמַר בֵּיהּ לְמִינוֹ, אַבְל מְעוּרַב

לשון הקודש

אַבְל אֵלוֹ שְׂיֻדְעִים אַתְּ הָאֵילָן שֶׁל
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. שֶׁהוּא עַיִן הַחַיִּים
 הַנְּטוּעַ בְּגֵן שְׁלוֹ שֶׁהִיא שְׂכִינְתּוֹ, שְׁנֵאמַר
 בָּהּ לֹא יִגְרַד רָע, יְכוּלִים לְהוֹרִיד כַּחַ
 מִשָּׁם לְשְׂכִינְתּוֹ בְּלִי עֲרַבּוּבִיָּה כָּלֵל בְּכָל
 מַצְוָה וּמַצְוָה, הוּא עַיִן פְּרִי עוֹשֶׂה פְּרִי
 לְמִינוֹ, נְטוּעַ בְּגֵן בְּלִי עֲרַבּוּבִיָּה כָּלֵל,
 וּמִשּׁוֹם זֶה אָמַר לְמִינוֹ, אַבְל עַיִן הִדְעַת

הִדְעַת טוֹב וְרַע לֹא תֹאכַל. אָמַר רַבִּי
 אֶלְעָזָר: זֶה הָיָה קָדָם שְׁחָטָא, אַחַר שְׁחָטָא
 וַיֵּרַד מִמְּקוֹמוֹ וְהִתְעָרַב בְּעַיִן שֶׁל טוֹב וְרַע.
 אָמַר לוֹ: וְדַאי בְּדָא הוּא, וּבְזִמְנָא דִישְׂרָאֵל
 הֵם בְּגֻלוֹת, בְּאֵלוֹ הֵם מְעוּרְבִים בְּאֵילָן שֶׁל
 טוֹב וְרַע, וּמִשּׁוֹם זֶה פְּרָשׁוּהוּ הַקְּדָמוֹנִים,
 יִשְׂרָאֵל בְּגֻלוֹת עוֹבְדִים עֲבוּדָה זְרָה,
 בְּטַהְרָה הֵם.

מין דלא במיניה, ובגיניה אתמר (ויקרא יט יט) שדך לא תזרע פלאים וכו', שעטניו לא יעלה עליך.

זכאה איהו מאן דסליק אמונה דקודשא בריך הוא דאיהי שכינתיה פלילא מעשר אמרון, במחשבתא חדא ברעותא חדא בלא ערבוביא כלל, דכל ספירה וספירה נטועה ביה, ואיהי גן דכלהו ספירן בה אינון חד, וכל חד עביד בה פרי למינו, איהי מין דכל חד וחד לא נפיק מיניה זרעין לבר, הכי צריך בר נש דלא אפיק זרעא לבר מבת זוגיה, דאיהי מין דיליה יחודא דיליה, ובההוא זמנא דצריך בר נש ליחדא לקודשא בריך הוא בשכינתיה, צריך להפשיט מיניה פל מחשבין דאינון קליפין, דאתמר בהון (משלי יט כא) רבות מחשבות בלב איש, ולסלקא

לשון הקודש

שכל הספירות בה, הן אחד, וכל אחד עושה בה פרי למינו, היא מין שכל אחד ואחד לא מוציא ממנה זרעים החוצה, כך צריך אדם שלא יוציא זרע מחוץ לבת זוגו, שהיא המין שלו ותיחוד שלו, ובאותו זמן שצריך אדם ליחד את הקדוש ברוך הוא עם שכינתו, צריך להפשיט ממנו כל המחשבות שהן קלפות, שנאמר בהן רבות מחשבות

טוב ורע לא נאמר בו למינו, אבל מערב מין בשאינו מינו, ובשבילו נאמר שדך לא תזרע פלאים וכו', שעטניו לא יעלה עליך.

אשרי הוא שמעלה את האמונה של הקדוש ברוך הוא, שהיא שכינתו הפלולה מעשר אמירות, במחשבה אחת, ברצון אחד בלי ערבוביה כלל, שכל ספירה וספירה נטועה בו, והיא הגן

שְׂכִינְתֶיהָ לְגַבִּיהָ בְּמַחְשַׁבְתָּא חֲדָא, הֲדָא הוּא
 דְכְתִיב (שם) וַעֲצַת יְהו"ה הִיא תְקוּם, כְּגוֹנָא דְבַר
 נֶשׁ דְּמַתְיַחַד בְּבַת זוּגִיָה, וְאַתְּפִשֵׁט מְלַבוּשׁוֹי לְמַהוּי
 עֲמָה חַד, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (בראשית ב כא) וְהָיוּ לְבָשָׂר
 אֶחָד, הָכִי צְרִיךְ לְאַפְשָׁטָא מִנִּיהָ כֹּל מַחְשַׁבִּין
 אַחֲרָנִין, בְּזַמְנָא דְמַתְיַחַד לְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא בְּכָל
 יוֹמָא תְרִין זְמָנִין, שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ
 יְהו"ה אֶחָד. (דף יז ע"א).

תקונא שתיין ושבע

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים דָּא מַטְטְרוּן, דְּבָרָא לִיה
 קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא קְדָמוֹן וְרֵאשִׁית
 לְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם דְּלִתְתָּא, וְדָא אִיהוּ אָדָם הַקָּטָן,
 דְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא עֶבֶד לִיה בְּדִיוֹקְנָא וְצִיּוּרָא
 דְּלַעֲיָלָא בְּלֹא עֶרְבוּבָיָא, וְעַלִּיהָ אֲתַמַּר (בראשית א כד)

לשון הקודש

יהו"ה אחד.

תקון ששים ושבעה

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, זֶה מַטְטְרוּן,
 שְׂבָרָא אוֹתוֹ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא קְדָמוֹן
 וְרֵאשִׁית לְכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְזֶה
 אָדָם הַקָּטָן, שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֹשֶׂה
 אוֹתוֹ בְּדָמוֹת וְצִיּוּר שֶׁל מַעֲלָה בְּלִי
 עֶרְבוּבָיָה, וְעַלָּיו נֶאֱמַר תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ

בְּלֵב אִישׁ, וְלַהֲעֵלוֹת אֶת הַשְּׂכִינָה
 בְּמַחְשַׁבָּה אַחַת. זֶהוּ שְׂכָתוּב וַעֲצַת יְהו"ה
 הִיא תְקוּם, כְּמוֹ שְׂאָדָם שְׂמַתְיַחַד עִם בַּת
 זוּגוֹ וּמַתְפִּשֵׁט מְלַבוּשׁוֹי לְהִיּוֹת עֲמָה אֶחָד,
 זֶהוּ שְׂכָתוּב וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד, כִּדְ צְרִיךְ
 לְהַפְשִׁיט מַמְנֹו כֹּל הַמַּחְשַׁבּוֹת הָאַחֲרוֹת
 בְּזַמְנֵן שְׂמַתְיַחַד אֶת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכָל
 יוֹם פַּעַמִּים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ

תוצא הארץ נפש חיה למינה, ואיהו עין פרי
 עושה פרי למינו (שם יא ז), פגוונא דלעילא וי מאן
 דעביד ערבוביא לעילא ולתתא, דהאי אילנא
 דערבוביא, ערבוביא מאילנא דמותא, בגין דא
 אתקרי מטה, דאתהפך לנחש לאלקאה ביה
 לתביא, ומאן איהו דאפיך ליה קודשא בריך הוא
 דשליט עליה וְהָא אוקמוה.

אמר ליה רבי אלעזר אבא, פיון דקודשא בריך
 הוא הוה ידע דאילנא דא הוה עתיד
 לגרמא מיתה לאדם (ולכל בריין דעתידין למיהוי אבתריה)
 אמאי פרא ליה לאדם דעתיד למחטי קמיה, אמר
 ליה פרי דיוקנא דלעילא לא הוה שלים עד דברא
 לאדם, דהכי הוה אדם דלעילא (כ"י לגבי אדם דלתתא),
 פגוונא דנשמתא לגבי גופא, וכמה דלא אית

לשון הקודש

אמר לו רבי אלעזר: אבא, פיון
 שהקדוש ברוך הוא היה יודע שהאילן
 הזה היה עתיד לגרם מיתה לאדם (ולכל
 הבריות שעתידות להיות אחריו), למה פרא את
 האדם שעתיד לחטא לפניו? אמר לו:
 בני, הדמות שלמעלה לא הייתה שלמה
 עד שפרא את האדם, שפך היה האדם
 שלמעלה (כלפי האדם שלמטה), כמו שהנשמה

חיה למינה, והוא עין פרי עשה פרי
 למינו, כמו שלמעלה. אוי למי שעושה
 ערבוביה למעלה ולמטה, שזוהו אילן של
 ערבוביה, ערבוביה מעין המות, בגלל זה
 נקרא מטה, שמתהפך לנחש להלקות בו
 את הרשעים, ומיהו שהופך אותו?
 הקדוש ברוך הוא ששולט עליו, והרי
 פרשוה.

עוֹבְדָא לְנִשְׁמָתָא בְּלֹא גּוֹפָא, הָכִי הוּוּה צָרִיךְ
 לְמַעְבַּד דִּיּוֹקְנָא לְתַתָּא לְאַפְקָא בֵּיה עוֹבְדָא, וְכֹלֹא
 בְּגוּוּנָא (בְּעוֹבְדָא) דְלַעֲיֹלָא, אָדָם אִיהוּ לְחַשְׁבֹן זְעִיר
 וְחִנּוּךְ תִּשְׁע נְקוּדִין, פְּעוּלָה דִּילִיה שְׁכִינְתָא כְּלִילָא
 בְּכָל (מִכָּל) אֲתוּוּן דְאֹרִייתָא, וְכֹלֹא בְּגוּוּנָא דְלַעֲיֹלָא.

אָדָם דְלַעֲיֹלָא לָא הוּוּה שְׁלִים בְּלֹא נּוֹקְבָא, הָדָא
 הוּוּה דְכְתִיב (שם ה ב) זָכַר וְנִקְבָה בְּרָאם וַיִּקְרָא
 אֶת שְׁמֵם אָדָם, אָדָם דְכַר, וְאָדָם נּוֹקְבָא, וְכַד
 אֲתַבְּרִי אָדָם וְלְתַתָּא דְאִיהוּ נּוֹקְבָא, הָדָא הוּוּה
 דְכְתִיב (שם א כז) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ,
 אֲשֶׁתִּלִּים דִּיּוֹקְנָא דְלַעֲיֹלָא, וְדָא אִיהוּ רָזָא פִי לָא
 הַמְטִיר יְהו"ה אֱלֹהִים וְכו' (שם ב ה), וְאַמַּאי בְּגִין
 דְאָדָם אֵין, וּבְגִין דָּא מוֹכַרְח הוּוּה אָדָם לְמַבְרִי לִיה,
 לְאֲשֶׁתִּלִּים בֵּיה דִּיּוֹקְנָא דְלַעֲיֹלָא, וְנּוֹקְבָא בְּהַאי

לשון הקודש

נְקִבָה, זְהוּ שְׁכָתוּב זָכַר וְנִקְבָה בְּרָאם
 וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם אָדָם, אָדָם זָכַר וְאָדָם
 נְקִבָה, וְכַשְׁנִבְרָא הָאָדָם שְׁלֵמָטָה שְׁהוּוּא
 נְקִבָה, זְהוּ שְׁכָתוּב וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת
 הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, הַשְׁתַּלֵּם הַדְּמוּת
 שְׁלֵמָטָה, וְזְהוּ סוּד כִּי לָא הַמְטִיר יְהו"ה
 אֱלֹהִים וְכו', וְלָמָּה? מְשוּם שְׁאָדָם אֵין,
 וּמְשוּם זְה מְכַרְח הֵיךְ אָדָם לְבְרָא אוֹתוֹ,

כְּלָפִי הַגּוּף. וְכִמוּ שְׁאֵין מַעֲשֵׂה לְנִשְׁמָה
 לְלֹא הַגּוּף, כִּד הֵיךְ צָרִיךְ לַעֲשׂוֹת דְּמוּת
 לְמַטָּה לְהוֹצִיא בּוּ מַעֲשֵׂה, וְהַכֵּל כְּמוֹ
 (בְּמַעֲשֵׂה) שְׁלֵמָטָה, אָדָם הוּוּה לְחַשְׁבֹן קָטָן
 שֶׁל חִנּוּךְ תִּשְׁע נְקוּדוֹת, הַפְּעֵלָה שְׁלוֹ,
 הַשְׁכִּינָה כְּלוּלָה בְּכָל (מִכָּל) אוֹתוֹת
 הַתּוֹרָה, וְהַכֵּל כְּמוֹ שְׁלֵמָטָה.
 הָאָדָם שְׁלֵמָטָה לָא הֵיךְ שְׁלֵם כְּלִי

אָדָם בָּהּ הָיָה חָד, הָדָא הוּא דְכָתִיב (ישעיה נא ב) בִּי
אֶחָד קָרָאתִיו וְגוֹמֵר, וְדָא רָזָא דְנִשְׁמָתָא.

לְבַתָּר אָמַר (בראשית ב יח) לֹא טוֹב הָיָה הָאָדָם לְבַדּוֹ
אֶעֱשֶׂה לוֹ עֵזֶר כְּגִבּוֹדוֹ, דָּא גּוֹפָא דְאִיְהוּ
עֶבֶד שְׂפָחָה כְּלִיל מְטוֹב וְרַע, כְּגִין לְמַחְוֵי לִיָּה
אֲנָרָא וְעוֹנֵשָׂא, וּכְגִינָה אָמַר (דברים ל ו) רְאֵה נָתַתִּי
לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַטּוֹב אֶת הַמָּוֶת וְאֶת
הָרַע, וְאָמַר לִיָּה וּבְחֵרַת בְּחַיִּים, דְּאִם לָא יַחְבְּה
בִּידִיָּה, לָא הָוָה לִיָּה אֲנָרָא וְעוֹנֵשָׂא, וְהָוָה כְּבַעֲרָא,
וְעַם כָּל דָּא אֲחִזִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לִיָּה, כָּל מַה
דְּאִירַע לִיָּה, אִם הָוָה מְטָה כְּלָפִי חֶסֶד דְּהוּא כְּלָפִי
זְכוּ, אִו אִם הָוָה מְטָה בָּהּ כְּלָפִי חוּבָא, דְּאִי קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא בְּעָא בְּמוֹתֵיהּ לָא הָוָה אֲחִזִּי לִיָּה תְרִין
אֲזַרְחִין דִּילִיָּה, דְּאִינֹן מוֹת וְחַיִּים בְּיַד לְשׁוֹן.

לשון הקודש

הַמָּוֶת וְאֶת הָרַע, וְאָמַר לוֹ וּבְחֵרַת בְּחַיִּים,
שְׂאִם לֹא נִתְּנָה בְּיָדוֹ, לֹא הָיָה לוֹ שְׂכָר
וְעֵנֵשׁ וְהָיָה כְּבַהֲמָה, וְעַם כָּל זֶה הָרָאָה לוֹ
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כָּל מַה שְׂאִירַע לוֹ, אִם
הָיָה מְטָה כְּלָפִי חֶסֶד, שֶׁהוּא כְּלָפִי זְכוּת,
אוֹ אִם הָיָה מְטָה בָּהּ כְּלָפִי חוּבָה, שְׂאִם
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא רָצָה בְּמִיתָתוֹ, לֹא הָיָה
מְרָאָה לוֹ שְׁנֵי הַדְּרָכִים שְׁלוֹ, שֶׁהֵם מוֹת
וְחַיִּים בְּיַד לְשׁוֹן.

לְהַשְׁלִים כּוֹ אֶת הַדְּמוּת שְׁלֹמֶעֱלָה,
וְהַנְּקֵבָה בְּאָדָם הָיָה אֶחָת. זֶהוּ
שְׂפָתוֹב כִּי אֶחָד קָרָאתִיו וְגוֹמֵר, וְזֶה סוּד
הַנִּשְׁמָתָה.
אֶחָד כִּד אָמַר לֹא טוֹב הָיָה הָאָדָם לְבַדּוֹ
אֶעֱשֶׂה לוֹ עֵזֶר כְּגִבּוֹדוֹ, זֶה הַגּוֹרָה, שֶׁהוּא
עֶבֶד שְׂפָחָה כְּלִיל מְטוֹב וְרַע, כְּדִי שִׁיְהִיָּה
לוֹ שְׂכָר וְעֵנֵשׁ, וּבְשִׁבִילוֹ אָמַר רְאֵה נָתַתִּי
לְפָנֶיךָ הַיּוֹם אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַטּוֹב אֶת

וְאַחֲרָיִךְ לִי הָיָה דְלֹא הָיָה מְעַרְב טוֹב בְּרַע, דְּאַפְרִישׁ
 לֹון קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר
 (בראשית א ד) וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ, וְרָזָא
 דְּמַלְחָה וְהַבְּדִילָה הַפְּרֻכָת לְכֶם (שמות כו לג), וְהָכִי עָבַד
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגוּפָא דְבַר נֶשׁ טַרְפְּשָׁא,
 דְּאַפְרִישׁ בֵּין הַרְגִין דְּאֵילָנָא דְטוֹב, וּבֵין הַרְגִין
 דְּאֵילָנָא דְרַע, וּמִנֵּי לֹון דְלֹא לְעַרְבָא טוֹב עִם רַע,
 כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (בראשית ב יז) וַיִּמְעַן הִדְעַת טוֹב וְרַע
 לֹא תֹאכַל מִפִּנּוֹ, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מִנֵּי לִי הָיָה
 לְאַסְתְּמָרָא מִנֵּיהּ, וְלִבְתַּר אָמַר אֵיהּ (שם ג יב) הָאִשָּׁה
 אֲשֶׁר נָתַת עִמָּדִי וְגוֹמַר.

אֲדָהָכִי הָא סָבָא חַד אֲזוּדָמָן לִי הָיָה, וְאַמַר רַבֵּי רַבֵּי,
 הָא תְּזִינָא קְרָא דְאַמַר בְּאֹרֵייתָא (במדבר יט
 יד) אָדָם כִּי יָמוּת בְּאַהֲלָהּ, וְהָא אֹרֵייתָא קָדָם
 דְּאַתְבְּרִי עֲלִמָא הוּת, וְחִזִּינָא דְעֲלִמָא אֶקְדִּים לְאַדָם,

לשון הקודש

כְּמוֹ שֶׁנֶּאמַר וַיִּמְעַן הִדְעַת טוֹב וְרַע לֹא
 תֹאכַל מִפִּנּוֹ. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲזָה אוֹתוֹ
 לְהַשְׁמֵר מִפִּנּוֹ, וְאַחַר כֵּן אָמַר הָאִשָּׁה
 אֲשֶׁר נָתַת עִמָּדִי וְגוֹמַר.

פִּינֵתִים הַנָּה זָקֵן אַחַד הַזְּדִמָּן לוֹ, וְאַמַר:
 רַבֵּי רַבֵּי, הֲרֵי רָאִיתִי פְסוּק שְׂאוֹמֵר
 בַּתּוֹרָה אָדָם כִּי יָמוּת בְּאַהֲלָהּ, וְהֲרֵי
 הַתּוֹרָה הִיְתָה קָדָם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם,

וְהִרְאָה לוֹ שְׂלֵא הָיָה מְעַרְב טוֹב בְּרַע,
 שֶׁהַפְּרִידָם הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, כְּמוֹ
 שֶׁנֶּאמַר וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין
 הַחֹשֶׁךְ, וְסוּד הַדְּבָר – וְהַבְּדִילָה הַפְּרֻכָת
 לְכֶם, וְכֵן עָשָׂה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּגוּף
 הָאָדָם שְׂרַעְפָת, שֶׁהַפְּרִיד בֵּין הַדְּרָגוֹת
 שֶׁל הָעֵץ הַטוֹב וּבֵין הַדְּרָגוֹת שֶׁל הָעֵץ
 הַרַע, וְעֲזָה אוֹתוֹ שְׂלֵא לְעַרְב טוֹב עִם רַע,

דָּבַל עֲלֵמָא וְצָרְכוּי אֶתְפְּרִיאוּ קָדָם דְּאֶתְפְּרִי אָדָם,
 אִי הָכִי מַאי תִּקְנִתָּא אִית הָכָא, אָמַר לִיה סָבָא
 וְהָא פְתִיב דְּנִשְׁמָתִין דְּצַדִּיקִינָא אֶתְפְּרִיאוּ קָדָם
 דְּאֶתְפְּרִי עֲלֵמָא, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (בראשית א א) בְּרֵאשִׁית
 בְּרָא אֱלֹהִים וְלִית רֵאשִׁית אֱלָא נִשְׁמָה, דְּאֶתְמַר
 בֵּיה (משלי כ כז) גַּר יְהו"ה נִשְׁמַת אָדָם, אִיהִי נִשְׁמָתָא
 דְּאָדָם דְּלַעִילָא, אֱלָא אִית אָדָם וְאִית אָדָם, אִית
 אָדָם דְּאִיהוּ אָדָם דְּנִשְׁמָתָא, וְאִית אָדָם דְּנוֹפָא,
 דְּאֶתְמַר בֵּיה (תהלים קמד ד) אָדָם לְהַבֵּל דְּמָה, וְעַלִּיה
 אֶתְמַר (במדבר יט יד) אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֵהָל, וְעַלִּיה אֶתְמַר
 (ירמיה יז ה) אָרוּר הַגֵּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח (דף צח ע"ב) בְּאָדָם וְשֵׁם
 בְּשֵׁר זְרוּעוֹ, וְדָא סְמָא"ל אָדָם בְּלִיעַל אִישׁ אֲוֹן,
 וְאִית לִיה תְּרִין גּוֹקְבִין בִּישִׁין, וְעַלִּיְהוּ אֶתְמַר (ויקרא
 כא יא) עַל כָּל נַפְשׁוֹת מֵת לֹא יִבֵּא, לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא
 יִטְמָא, וְלִית אָבִיו אֱלָא קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, וְלִית

לשון הקודש

אֱלָא יֵשׁ אָדָם וְיֵשׁ אָדָם, יֵשׁ אָדָם שְׂהוּא
 אָדָם שֶׁל הַנְּשָׁמָה, וְיֵשׁ אָדָם שֶׁל הַגּוּף,
 שְׁנַאֲמַר בּוּ אָדָם לְהַבֵּל דְּמָה, וְעַלִּיו נֶאֱמַר
 אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֵהָל, וְעַלִּיו נֶאֱמַר אָרוּר
 הַגֵּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּאָדָם וְשֵׁם בְּשֵׁר
 זְרוּעוֹ, וְזֶה סְמָא"ל, אָדָם בְּלִיעַל אִישׁ אֲוֹן,
 וְיֵשׁ לוֹ שְׁתֵּי נִקְבוֹת רְעוּת, וְעַלִּיהֶן נֶאֱמַר
 וְעַל כָּל נַפְשׁוֹת מֵת לֹא יִבֵּא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ

וְרֵאשִׁית שְׂהַעוּלָם קָדָם לְאָדָם, שְׂפַל
 הַעוּלָם וְצָרְכוּי נִבְרָאוּ קָדָם שְׁנַבְרָא אָדָם,
 אִם כֵּן, מָה הַתְּקִנָּה שֵׁינֵשׁ כְּאֵן? אָמַר לוֹ:
 זְכוּ, וְהָרִי כְּתוּב שְׁנַשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים
 נִקְרָאוּ קָדָם שְׁנַבְרָא הַעוּלָם, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר
 בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, וְאִין רֵאשִׁית
 אֱלָא נִשְׁמָה, שְׁנַאֲמַר בְּה גַר יְהו"ה נִשְׁמַת
 אָדָם, הִיא הַנְּשָׁמָה שֶׁל הָאָדָם שְׁלַמְעֵלָה.

אָמוֹ אֵלָא שְׂכִינְתָא, וְכִי לָא אֲתָמַר בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא וּבְשְׂכִינְתִּיהָ (ירמיה כג כט) הֲלֵא כֹה דְבָרֵי פִּאֵשׁ נְאֻם
 יְהוָה, מָה אֵשׁ אֵינוֹ מְקַבֵּל טַמְאָה הָכִי אִיהוּ לָא
 מְקַבֵּל טַמְאָה, אָמַר לִיה וְהָא פְתִיב (במדבר יט כ) אֶת
 מְקוֹדֵשׁ יְהוָה טַמְא וְדָא שְׂכִינְתִּיהָ, אָמַר לִיה וְדָאֵי
 בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתִּיהָ לָא מְקַבֵּל טוּמְאָה,
 אֲבָל פֶּל מָאן דְּסָאִיב אֶתְר דְּאִיהִי שְׂרִיָא בֵּיתָה,
 אֶתְחַשִּׁיב לִיה בְּאֵלוֹ עֶבֶד לִיה, וּבְגִין דָּא לְאָבִיו
 וְלְאָמוֹ לָא יִטְמָא, וְלִית אָבִיו אֵלָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא, וְלִית אָמוֹ אֵלָא שְׂכִינְתָא, וְדָא אִיהוּ רָזָא מָאן
 דְּאֵעִיל מִרְשׁוֹת הָרַבִּים לְרְשׁוֹת הַיְחִיד, וּבְגִין דָּא
 אָמַר (ויקרא כב לב) וְלֹא תִחַלְלוּ אֶת שֵׁם קִדְשִׁי, וְדָא
 אֲדַנִּי, דְּאִיהוּ רְשׁוֹת הַיְחִיד דְּאִיהוּ יְהוָה יְחִידוֹ
 דְּעֵלְמָא, וְדָא אִיהוּ אָדָם.

 לשון הקודש

את המקום שהיא שורה בו, נחשב לו
 כאלו עשה אותו, ומשום זה לאביו
 ולאמו לא יטמא, ואין אביו אלא הקדוש
 ברוך הוא ואין אמו אלא שכנינה, וזה סוד
 מי שמכניס מרשות הרבים לרשות
 היחיד, ומשום זה אמר ולא תחללו את
 שם קדשי, וזה אדנני, שהוא רשות
 היחיד, שהוא יהוה יחידו של עולם, וזהו
 אדם.

לא יטמא, ואין אביו אלא הקדוש ברוך
 הוא, ואין אמו אלא השכינה, וכי לא
 נאמר בקדוש ברוך הוא ושכינתו הלא
 כה דברי פאש נאם יהוה, מה אש אינו
 מקבל טמאה, כך הוא לא מקבל טמאה.
 אמר לו: והרי פתוב את מקדש יהוה
 טמא, וזו שכינתו? אמר לו: ודאי
 שהקדוש ברוך הוא ושכינתו לא
 מקבלים טמאה, אבל כל מה שטמא

(וּבְגִין דָּא לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטְמָא, וְדָא אִיהוּ רְזָא מֵאֵן דְּאֵעִיל מִרְשׁוֹת
 הַרְבִּים לְרִשׁוֹת הַיְחִיד, וּבְגִין דָּא אָמַר) (במדבר יט יד) אָדָם כִּי
 יָמוּת בְּאֵהָל, דָּא אָדָם בְּלִיעֵל, וּמִסְטָרָא דָּא בַר נֶשׁ
 רְשָׁע קְרוּי מִתּ מַעֲקָרָא מִקְמֵי דְאִתְּבְּרִי עֲלִמָא,
 אָבֵל לָא אִתְּמַר עַל אָדָם דְּאִיהוּ מִסְטָרָא דְקוּדְשָׁא,
 וּכְמָה טַפְּשִׁין אֵינוֹן בְּעֲלִמָא דְאִמְרִין הָא קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא גִזַּר עַל בַּר נֶשׁ דִּימוֹת, הָדָא הוּא דְכִתִּיב
 אָדָם כִּי יָמוּת, וְאִיךְ אִמְרִין דְּלֹא יְהִי מִיִּתָּה מִיְנִיה,
 וְיִ לֹזֵן דְּטַב לֹזֵן דְּלֹא אִתְּבְּרִיאֵוּ בְּעֲלִמָא, דְּאֵלִין
 אֵינוֹן דְּשׁוֹיֵן לֹזֵן, שׁוֹיֵן לְאָדָם דְּאִתְּקְרִי יִשְׂרָאֵל
 וּלְאָדָם בְּלִיעֵל, וְאִמְרִין כְּאָדָם טוֹב כַּחוּטָא כּוּלְהוֹן
 שׁוֹיֵן, יְהִיו כְּמוֹץ לְפָנֵי רוּחַ אֵלִין חֵיבֵיָא דְאִמְרִי
 הָכֵי, וּמִלְאָךְ יְהוּ"ה דִּוְחָה מְנִי'הוּ.

דְּאִית אָדָם דְּאִיהוּ יִשְׂרָאֵל, וְאִית אָדָם דְּאִיהוּ
 מִלְאָךְ וְדָא מַטְטְרוֹן, וְאִית אָדָם בְּדִיוֹקְנָא

לשון הקודש

מִמְנוּ? אֵוִי לְהֵם, טוֹב שְׂלֵא נְבְרָאוּ
 בְּעוֹלָם, שְׂאֵלוּ הֵם שְׂמִשׁוּיִם אוֹתָם,
 מִשׁוּיִם אֵת הָאָדָם שְׁנַקְרָא יִשְׂרָאֵל וְאֵת
 הָאָדָם בְּלִיעֵל, וְאוֹמְרִים כְּאָדָם טוֹב
 כַּחוּטָא, כְּלָם שׁוּיִם, יְהִיו כְּמוֹץ לְפָנֵי רוּחַ
 אֵלוּ הַרְשָׁעִים שְׂאוֹמְרִים כְּךָ, וּמִלְאָךְ
 יְהוּ"ה דִּוְחָה מֵהֵם.

שְׂיִשׁ אָדָם שְׂהוּא יִשְׂרָאֵל, וְיִשׁ אָדָם
 שְׂהוּא מִלְאָךְ, וְזֵה מַטְטְרוֹן, וְיִשׁ אָדָם

(וּמִשׁוּם זֶה לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא יִטְמָא, וְזֵהוּ סוּד מִי שְׂמַכְנִים מִרְשׁוֹת
 הַרְבִּים לְרִשׁוֹת הַיְחִיד, וּמִשׁוּם זֶה אָמַר) אָדָם כִּי יָמוּת
 בְּאֵהָל, זֶה אָדָם בְּלִיעֵל, וּמִצַּד זֶה אָדָם
 רְשָׁע קְרוּי מִתּ מַעֲקָרוֹ, לְפָנֵי שְׁנַבְרָא
 הָעוֹלָם, אָבֵל לֹא נֵאֱמַר עַל אָדָם שְׂהוּא
 מִצַּד הַקְּדוּשָׁה, וּכְמָה טַפְּשִׁים הֵם בְּעוֹלָם
 שְׂאוֹמְרִים, הָרִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גִזַּר
 עַל אָדָם שְׂיִמוֹת, זֵהוּ שְׂכִתּוּב אָדָם כִּי
 יָמוּת, וְאִיךְ אוֹמְרִים שְׂלֵא תְהִיָּה מִיִּתָּה

דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּאִיהוּ אֲצִילוּתִיהּ, וְדָא יו"ד
 ה"א וּא"ו ה"א, וְלִית לִיהּ בְּרִיאָה וְיִצְרָה וְעִשְׂיָה
 אֶלָּא אֲצִילוּתָא, וּבְאַתְרַּ דְּא לִית חֲטָא וְלֹא מוּת,
 הָדָא הוּא דְּכְתִיב (תהלים ה ה) לֹא יִגְוֹרֵךְ רָע, וְעַל הַאי
 אָדָם בְּלִיעַל מְנִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְּלֹא לְמִיכַל
 מְנִיָּה, וְדְלֹא לְעֶרְבָא לִיהּ עִם טוֹב, דְּהַאי אִיהוּ
 בְּמָאן דְּעָרִיב בְּסַפָּא עִם עוֹפְרָת, וְדָא גְרִים בְּלָבוּלָא
 בְּפַמְלִיָּא דְּלַעִילָא, וְעָרַב חֲשׁוּבָא בְּנַהוּרָא מַה
 דְּאַפְרִישׁ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּמַה דְּאַתְּ אָמַר (בראשית
 א ד) וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ.

וְלֹא עוּד אֶלָּא מָאן דְּאֵעִיל זְרַעִיָּה בְּנְדָה או
 שְׁפָתָה או גוּיָה או זוּנָה, כְּאֵלוּ מְעָרַב מַה
 דְּאַפְרִישׁ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּכְתִיב (שם ו) וַיְהִי
 מִבְּדִיל בֵּין מַיִם לְמַיִם, דְּאֵינּוּן מִי נְדָה לְמִי דְּכִיָּא,
 וְדָא אָסוּר וְדָא מוּתָר, וְדָא כְּשֵׁר וְדָא פְּסוּל, דְּא

לשון הקודש

בְּלָבוּל בְּפַמְלִיָּא שֶׁל מַעְלָה, וּמְעָרַב
 חֲשָׁבָה עִם אוֹר, מַה שְּׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 הַפְרִיד, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר וַיִּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין
 הָאֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ.

וְלֹא עוּד, אֶלָּא מִי שְׁמַכְנִים אֶת זְרַעוֹ
 בְּנְדָה או שְׁפָתָה או גוּיָה או זוּנָה, כְּאֵלוּ
 מְעָרַב מַה שְּׁהַפְרִיד הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא,
 שְׁפָתוֹב וַיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מַיִם לְמַיִם, שְׁהִם

בְּדַמּוּת הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׁהוּא
 אֲצִילוּתוֹ, וְזֵה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, וְאֵינּוּן לוֹ
 בְּרִיאָה וְיִצְרָה וְעִשְׂיָה, אֶלָּא אֲצִילוּת,
 וּבְמַקּוּם הַזֶּה אֵינּוּן חֲטָא וְלֹא מוּת. זֵהוּ
 שְׁפָתוֹב לֹא יִגְוֹרֵךְ רָע, וְעַל הָאָדָם הַבְּלִיעַל
 הַזֶּה צוּה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׁלֹא לְאָכַל
 מִמֶּנּוּ וְשְׁלֹא לְעָרַב אוֹתוֹ עִם טוֹב, שְׁזֵהוּ
 כְּמִי שְׁמְעָרַב בְּסַף עִם עוֹפְרָת, וְזֵה גוֹרַם

טוּמְאָה וְדָא טְהָרָה, אֵלִין אֵינּוּן שִׁית סְדְרִין
 דְּאִתְיְהִיבַת (בְּהוּן מְשָׁנָה) (ס"א לְמִשָּׁה), לְאַפְרָשָׁא בֵּין טוּב
 לְרָע, דְּעָרַב לֹזן אָדָם וְדְרִין דְּאִתּוּ אִפְתְּרִיהָ.

תקונא תמניא ושתינ

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, מֵאֵי אֱלֹהִים, לְהַט
 הַחֲרֵב הַמְתַּהַפֶּכֶת לְשִׁמּוֹר אֶת דְּרֹךְ
 עֵץ הַחַיִּים (בראשית ג כד), מִטְּהָ הָאֱלֹהִים וְדָא, וְדָא
 מִטְּטְרוּן, וְהָא אֻקְיָמְנָא לִיה דְּאִתְהַפֵּךְ מְדִינָא
 לְרַחֲמֵי, וּבִיה אֲשִׁתְּנִי (נ"א אֲשִׁתְּכַחוּ) כָּל דִּיֻּקְנִין דְּלֵא
 דְּמוּ דָא לְדָא, כִּד אִתְהַפֵּךְ מִימִינָא לְשְׂמָאלָא אֲחִי
 פְּרָצוּפָא דְשׁוֹר, וְכִד אִתְהַפֵּךְ מְשְׂמָאלָא לִימִינָא
 אֲחִי פְּרָצוּפָא דְאַרְיָה, וְכִד אִתְהַפֵּךְ מִתְּרוּיָהוּ
 לְמַעְרַב אֲחִיר אֲנְפּוּי וְאִתְהַפֵּךְ לְנִשְׁר (נ"א לְאַדְרָם),
 וְכִד אִתְהַפֵּךְ מִתְּרוּיָהוּ לְמוֹרְחָ דְּאִיהוּ בְּאִמְצָעִיתָא

לשון הקודש

את דְרֹךְ הַחַיִּים, מִטְּהָ הָאֱלֹהִים וְדָא,
 וְהָא מִטְּטְרוּן, וְהָרֵי בְּאַרְנוּ שְׂמַתְהַפֵּךְ
 מְדִין לְרַחֲמִים, וּבּוּ הִשְׁתַּנּוּ (ממציאו) כָּל
 הַדְּמִיּוֹת שְׂלֵא דְמוּ זוּ לְזוּ. כְּשִׂמְתְהַפֵּךְ
 מִימִין לְשְׂמָאל, הוּא מְרָאָה פְּרָצוּף שְׁל
 שׁוֹר. וּכְשִׂמְתְהַפֵּךְ מְשְׂמָאל לְימִין, מְרָאָה
 פְּרָצוּף שְׁל אַרְיָה. וּכְשִׂמְתְהַפֵּךְ מִשְׁנֵיחָם
 לְמַעְרַב, מִתְּזִיר פְּנִי וּמִתְהַפֵּךְ לְנִשְׁר

מִי נְדָה לְמִי טְהָרָה, שְׂזָה אָסוֹר וְזָה מְטָר,
 וְזָה כְּשֵׁר וְזָה פְּסוּל, זָה טְמֵאָה וְזָה טְהָרָה,
 אֵלוּ הֵם שְׁשֵׁת הַסְּדָרִים שְׁנַתְנָה (בְּהֵם מְשָׁנָה)
 (לְמִשָּׁה) לְהַפְרִיד בֵּין טוּב לְרָע, שְׁעָרַב
 אוֹתָם אָדָם וְהַדּוֹרוֹת שְׂבָאוּ אַחֲרָיו.

תקון שמונה וששים

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, מַה זָה
 אֱלֹהִים? לְהַט הַחֲרֵב הַמְתַּהַפֶּכֶת לְשִׁמּוֹר

אֶתְהַפֵּךְ לְאָדָם (נ"א לְנֶשֶׁר), מִלְמַטָּה לְנֶשֶׁר, לִית
 דְּיוֹקְנָא בְּעֵלְמָא דְּלֹא אֶשְׁתְּמוּדַע בֵּיהּ.
 תִּרְיִן עֶשֶׂר מְזֻלוֹת אֶתְחַזְיִין בֵּיהּ, וְכָל דְּיוֹקְנִין
 דְּמִלְאֲכֵיָא וְדְיוֹקְנִין דְּנִשְׁמַתִּין וְדְיוֹקְנִין דְּכָל
 מַה דְּאֶתְבְּרִי בְּשִׁמְיָא וּבְאַרְעָא, (לֹא אִיהוּ דְּיוֹקְנָא דְּאָדָם
 שְׁלִים בְּכָל תְּקוּנִין, אֶלָּא אִם הוּא) (נ"א כְּלֵא הוּה) כְּלִיל בְּשִׁמְיָא
 וְאַרְעָא וְשִׁמְשָׁא וְסִיחָרָא וְכִכְבֵּיָא וּמְזֻלֵּיָא וּכְרִסֵּיָא
 וּמִלְאֲכֵיָא וְגַן עֵדֵן וְגִיהֶנֶם, מִסְטָרָא דְּתִרְוִיָּהוּ
 אֶתְיָהִיב יַעַר הַטּוֹב וְיַעַר הָרַע, גַּן עֵדֵן מְצָא אִשָּׁה
 מְצָא טוֹב (משלי יח כב), גִּיהֶנֶם וּמוֹצָא אֲנִי מֵר מִמּוֹת
 אֶת הָאִשָּׁה (קהלת ז כו), וְתִרְוִיָּהוּ בְּלִפְא, לֵב חָכָם
 לִימִינוּ, וְלֵב כְּסִיל לְשִׁמְאֵלוּ (שם י ב). (דף צט ע"א).

תקונא שתינ ותשעה

בְּרֵאשִׁית ב' תִּרְיִן חֲכָמָה וְתִבּוּנָה (וּבִינָה), תְּלִיתָאָה

לשון הקודש

(לְאָדָם). וּכְשִׁמְתְּהַפֵּךְ מִשְׁנֵיהֶם לְמִזְרַח,
 שְׁהוּא בְּאֲמַצְע, מִתְהַפֵּךְ לְאָדָם (לְנֶשֶׁר),
 מִלְמַטָּה לְנֶשֶׁר, אִין דְּמוֹת בְּעוֹלָם שְׁלֵא
 נוֹדַעַת בּוּ.
 שְׁנַיִם עֶשֶׂר מְזֻלוֹת נִרְאִים בּוּ, וְכָל
 הַדְּמִיּוֹת שֶׁל הַמְּלָאכִים, וְהַדְּמִיּוֹת שֶׁל
 הַנְּשָׁמוֹת, וְהַדְּמִיּוֹת שֶׁל כָּל מַה שְׁנִבְרָא
 בְּשָׁמַיִם וּבְאַרְצָא, (אִינוּ דְּמוֹת שֶׁל אָדָם שְׁלֵם בְּכָל
 הַתְּקוּנִים, אֶלָּא אִם הוּא) (כְּלֵא הוּה) כְּלִיל בְּשָׁמַיִם
 וּבְאַרְצָא, לֵב חָכָם לִימִינוּ וְלֵב כְּסִיל
 לְשִׁמְאֵלוּ.

תקון ששים ותשעה

בְּרֵאשִׁית, ב' שְׁנַיִם, חֲכָמָה וְתִבּוּנָה

יִרְאֵת יְהו"ה רֵאשִׁית דְּעֵת (משלי א ז). וּבְהַאי דְּעֵת
 אֲתִמְר (בראשית ד א) וְהֶאָדָם יִדַע אֶת חוּה אֲשֶׁתּוֹ, דְּלִית
 זוּנָג אֱלָא בְּדַעַת דְּאִיהּ עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא. יְחֻדָּא
 דְּאֲפָא וְאִימָא. הָכִי אִיהּ לְתַתָּא צַדִּיק יְחֻדָּא
 דְּעֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא וְשְׂכִינְתָּא דְּלְתַתָּא, וְגוּף וּבְרִית
 עֲלִייהּ אֲתִמְר (שמואל א ב ג) כִּי אֵל דְּעוֹת יְהו"ה וְגוּמְר,
 וְתַרְוֵיהּ עֲדוֹת, דְּלִית עֲדוֹת פְּחוֹת מְתַרִין.

וְהַאי בִּן אִיהּ יְחֻד דְּאֲפָא וְאִימָא, אִיהּ עֲמוּד
 סְבִיל פְּלָא, כְּגוֹנָא דְּשִׁמְיָא וְאַרְעָא דְּאֲתִמְר
 בְּחוּן דְּעֲלָמָא עַל חַד סְמְכָא קִימָא, כְּמָה דְּאִתְּ
 אֲמֵר (משלי י כה) וְצַדִּיק יְסוּד עוֹלָם, הָכִי אֲפָא וְאִימָא
 סְמְכִין עַל עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, וְאִיהּ יְחֻד בִּין אִם
 וּבֵת כְּגוֹנָא דָּא הו"ה, וּבִיה אֲתַעְבִּידוּ ה"ה אֶחָד
 אֶחָד י"ג הָכָא וְי"ג הָכָא, וְאִיהּ ו' יְחֻד דְּתַרִי אֲחִיוֹת,

לשון הקודש

וְהַכֵּן הוּהּ הוּא יְחֻד שֶׁל הָאָב וְהָאֵם,
 הוּא הָעֲמוּד הָאֲמַצְעִי שְׁנוּשָׂא הַכֵּל, כְּמוֹ
 שְׁשָׁמַיִם וְאֶרֶץ נֹאמֵר בְּהֵם שְׁהַעוֹלָם עוֹמֵד
 עַל עֲמוּד אֶחָד, כְּמוֹ שְׁנֹאמֵר וְצַדִּיק יְסוּד
 עוֹלָם, כִּד הָאָב וְהָאֵם סְמוּכִים עַל הָעֲמוּד
 הָאֲמַצְעִי, וְהוּא יְחֻד בִּין אִם וּבֵת כְּמוֹ
 זֶה: הו"ה וּבֵן נִעְשׂוּ ה"ה אֶחָד אֶחָד, שְׁלֹשׁ
 עֶשְׂרֵה כְּאֵן וְשְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה כְּאֵן, וְהוּא הוּא
 יְחֻד שֶׁל שְׁתֵּי אֲחִיוֹת, כְּמוֹ זֶה: וְיִצְר

(וּבִינְהּ), הַשְּׁלִישִׁית, יִרְאֵת יְהו"ה רֵאשִׁית
 דְּעֵת, וּבְדַעַת הוּז נֹאמֵר וְהֶאָדָם יִדַע אֶת
 חוּה אֲשֶׁתּוֹ, שְׁאִין זוּנָג אֱלָא בְּדַעַת, שְׁהוּא
 הָעֲמוּד הָאֲמַצְעִי, הַיְחֻד שֶׁל הָאָב וְהָאֵם,
 כִּד הוּא לְמַטָּה הַצַּדִּיק הַיְחֻד שֶׁל הָעֲמוּד
 הָאֲמַצְעִי עִם הַשְּׂכִינָה שְׁלִמְטָה, וְעַל הַגּוּף
 וְהַבְּרִית נֹאמֵר כִּי אֵל דְּעוֹת יְהו"ה
 וְגוּמְר, וְשְׁנֵיהֶם עֲדוֹת, שְׁאִין עֲדוֹת פְּחוֹת
 מְשָׁנִים.

בְּגוֹנָא דָּא וַיֵּצֵר יְהוָה, דָּא רָזָא דָּא' י' לְעִילָא י'
לְתַתָּא ו' בְּאִמְצָעִיתָא.

יְחוּדָא דְתַרְוֵיהוּ פְּלָה וְחַמּוּתָהּ, (ה' מן אלהים ו') (נ"א
ה"י מן אלהים ו' מלא), כְּלָלָא דְתַרְוֵיהוּ ה"ה
אָמַר וּבְרַתָּא, ו' בֵּין תַּרְוֵיהוּ, לְעִילָא לִית עֲרוּתָה,
וּבְאַתֵּר דָּא אָמַר לֹא תִדְמָה לְיוֹצְרֵיהּ, לְתַתָּא בְּר
מֵאַתְרֵיהּ אָמַר (ויקרא יח ו) לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת, וְהָא
אוּקְיָמְנָא לְעִיל. וְעוּד אֲשַׁבְּחָנָא רָזָא עֲלָאָה, עֲרוּ"ה
ע"ר ו"ה, כִּד ו' בֵּין עַר דְּאִיהוּ רַע אֲתַעְבִּיד עוּר,
הָדָא הוּא דְכָתִיב (בראשית ג כא) וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים
לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתַנּוֹת עוּר וַיִּלְבִּישֵׁם, וְעַלֵּיהוּ
אֲתָמַר (ויקרא יט יד) וּלְפָנַי עוּר לֹא תִתֵּן מִכְשׁוֹל, דְּהָא
רַע מִן עוּר, אִיהוּ עֲרוּתָה דְאַפְרִישׁ בֵּין ו"ה דְּאִינוּן
אַח וְאַחוּת, כִּד אֲתַלְבֵּשׁ אִילָנָא דְחַיִּי בְּאִילָנָא דְטוֹב
וְרַע, הָדָא הוּא דְכָתִיב (בראשית ב ט) וַעַץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ

לשון הקודש

מְצָאנוּ סוּד עֲלוּן, עֲרוּ"ה ע"ר ו"ה, כְּשׁוּי
בֵּין עַר, שְׁהוּא רַע, נַעֲשֶׂה עוּר, זְהוּ
שְׁכַתוּב וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם
וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתַנּוֹת עוּר וַיִּלְבִּישֵׁם, וְעַלֵּיהֶם
נֶאֱמַר וּלְפָנַי עוּר לֹא תִתֵּן מִכְשׁוֹל, שְׁהַרִי
רַע מִן עוּר, הוּא עֲרוּתָה שְׁמַפְרִידָה בֵּין ו"ה
שְׁהֶם אַח וְאַחוּת, כְּשַׁמְתַּלְבֵּשׁ עֵץ הַחַיִּים
בְּעֵץ שֶׁל טוֹב וְרַע, זְהוּ שְׁכַתוּב וַעַץ הַחַיִּים

יְהוָה, זְה הַסּוּד שֶׁל א' – י' לְמַעְלָה, י'
לְמַטָּה, ו' בְּאִמְצָע.

הַיְחוּד שֶׁל שְׁנֵיהֶם פְּלָה וְחַמּוּתָהּ, (ה' מן
אלהים ו') (ה"י מן אלהים ו' מלא), הַכְּלָל שֶׁל שְׁנֵיהֶם
הִיָּה, אִם וּבֵת, ו' בֵּין שְׁתֵּיהֶן, לְמַעְלָה אִין
עֲרוּתָה, וּבְמַקּוֹם הַזֶּה אָמַר לֹא תִדְמָה
לְיוֹצְרֵיהּ, לְמַטָּה חוּץ לְמַקּוּמוֹ אָמַר לֹא
תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת, וְהַרִי בְּאַרְגּוֹ לְעִיל. וְעוּד

הָנוּ, וְעַיִן הַדַּעַת טוֹב וְרַע, בְּזִמְנָא דְאִיהִי (ס"א דְהַאי) עַר בֵּין בְּרָא וּבִרְתָּא לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֲרוּה, לֹא תִקְרְבוּ ו' לְה' דְלֹא אֲתַנְגְּלִיא רַע בִּינִייהוּ דְאִיהוּ אַחַר, דְּעֲלִיָּה אֲתַמַּר (משלי כה ט) וְסוּד אַחַר אַל תִּגְל, עֲרִי"ה תַעוּר קִשְׁתָּךְ (חבקינ ג ט), עַר יְה, רַע בְּזִמְנָא דְאִיהוּ בֵּין י"ה, הַהוּא רַע לֹא תִקְרַב י' בְּה'.

וְהַאי אִיהוּ קְלִיפָה דְעֲרָלָה, ע"ר מִן עֲרָלָה רַע, אָדָם בְּהַאי חָאב, כְּמָה דְאוּקְמוּהָ מְאִרִי מִתְנִיתִין אָדָם הָרַאשׁוֹן מוּשָׁךְ בְּעֲרָלְתוֹ הוּה, וְדַא גְרִים עֲרִיין בְּעֲלָמָא, וּבְגִין דָּא עֲרִיָּה תַעוּר קִשְׁתָּךְ, תַעוּר אִיהוּ עֲרוֹת בְּהַפּוּךְ אֲתוּוּן, בְּאֵן אֲתַר קִשְׁתָּךְ דְאִיהוּ קִשֶׁת הַבְּרִית, דְּעֲלִיָּה אֲתַמַּר (בראשית לה טז) וַתֵּלֶד רָחֵל וַתִּקְשֶׁשׁ בְּלִדְתָּהּ, תִּקְ"שׁ אִיהוּ קִשֶׁת, (וְרוּזָא דְמַלְכָּה בְּעַצְב תִּלְדִי בְנִים), (שם ג טז) וּמִתַּמָּן אֲמַרְהָ חֲנָה (שמואל א א טו) אֵשֶׁה קִשֶׁת רוּחַ אֲנֹכִי.

לשון הקודש

ר"ע, אָדָם חָטָא בְּזוּה, כְּמוֹ שְׂבָארוּהָ בְּעֲלִי הַמְשִׁנָּה, אָדָם הָרַאשׁוֹן מוּשָׁךְ בְּעֲרָלְתוֹ הִזָּה, וְזוּה גְרַם עֲרִיזוֹת בְּעוֹלָם, וּמִשׁוּם זֶה עֲרִיָּה תַעוּר קִשְׁתָּךְ, תַעוּר הוּא עֲרוֹת בְּהַפּוּךְ אוֹתִיוֹת, בְּאִיזוּה מְקוּם? קִשְׁתָּךְ, שְׁהוּא קִשֶׁת הַבְּרִית, שְׁעֲלִיָּה נְאֻמַּר וַתֵּלֶד רָחֵל וַתִּקְשֶׁשׁ בְּלִדְתָּהּ, תִּקְ"שׁ הוּא קִשֶׁת, (סוּד הַדְּבַר - בְּעַצְב תִּלְדִי בְנִים), וּמִשָּׁם אֲמַרְהָ חֲנָה

בְּתוּךְ הָנוּ וְעַיִן הַדַּעַת טוֹב וְרַע, בְּזִמְן שְׁהִיא (שנה) עַר, בֵּין הַבֵּן וְהַבֵּת לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת עֲרוּה, לֹא תִקְרְבוּ ו' לְה', שְׁלֹא יִתְנַלְּה רַע בִּינִייהֶם, שְׁהוּא אַחַר, שְׁעֲלִיו נְאֻמַּר וְסוּד אַחַר אַל תִּגְל, עֲרִי"ה תַעוּר קִשְׁתָּךְ, עַר יְה, רַע בְּזִמְן שְׁהוּא בֵּין י"ה, אוֹתוֹ הָרַע לֹא תִקְרַב י' עִם ה'.

וְזוּהִי קְלִפָּה שֶׁל עֲרָלָה, ע"ר מִן עֲרָלָה

וְדַא רְזַא אֶת קִשְׁתִּי נְתַתִּי בְּעֵנָן, וְאוּקְמוּהוּ חֲבַרְיָא
מְלָה דְאַקִּישׁ לִי, מוֹקֵשׁ כְּתִיב בֵּיה, דְּבִיה
הָוָה מוֹקֵשׁ לְאָדָם קְדַמָּא, כְּמָה דְאוּקְמוּהוּ אָדָם
הָרֵאשׁוֹן מוֹשֵׁד בְּעַרְלָתוֹ הָוָה, וּמָה דְנָטִיר לִיה אִיהוּ
בְּהַקֵּשׁ בְּשׁוֹתְפוֹ עִמִּי, בְּדִיוֹקְנָא דִּילִי, עֲלָה אֶתְמַר
(שם א כז) **וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, בְּגֵין דְמָאן**
דְנָטִיר בְּרִית זָכָה לְמַלְכוּת, הֲרִי אִיהוּ בְהַקֵּשׁ לִי
בְּשׁוֹתְפוֹ עִמִּי, וְאִם לָא נָטִיר לִיה אֶתְחִיר ק"ש,
קִשְׁתָּה לִיה קִשְׁתָּה לְאֶת ה', וְעַל הָאִי קִשׁ אֶתְמַר
(עובדיה **א יח) **וּבֵית עֵשׂוֹ לְקִשׁ, וְאִיהוּ לְק"ש בְּהַפּוֹד אֶתְוּוֹן**
שְׁק"ל, וְאִיהוּ שְׁקַל לְצַדִּיקִים דְנָטִירִין בְּרִית שְׁקַל
הַקִּדְשׁ, וְוִי לְמָאן דְלֹא נָטִיר לִיה, וְזַכָּאָה אִיהוּ מָאן
דְנָטִיר לִיה, וּמָאן דְנָטִיר בְּרִית הָאִי אִיהוּ עַד עֲלִיה
ע' מן שְׁמַע ד' מן אַחַד, וְאִי לָא נָטִיר בְּרִית פְּרַח**

 לשון הקודש

הרי הוא בהקש לי בשתפות עמי, ואם
 לא שומר אותו, חוזר ק"ש, קשה לו, קשה
 לאות ה', ועל הקש הזה נאמר ובית עשו
 לקש, והוא לק"ש בהפוד אותיות שק"ל,
 והוא שקל לצדיקים ששומרים ברית
 שקל הקדש. אזי לו למי שלא שומר
 אותו, ואשריו מי ששומר אותו. ומי
 ששומר את הברית הזו, היא עד עליו –
 ע' מן שמע, ד' מן אחד. ואם לא שומר

אשה קש"ת רוח אנכי.
 וזה סוד את קשתי נתתי בענן, ופרשוהו
 החברים, דבר שמקיש לי כתוב בו
 מוקש, שבו היה מוקש לאדם הראשון,
 כמו שבארוהו אדם הראשון היה מושד
 בערלתו, ומה ששומר אותו הוא בהקש
 בשתפות עמי, בדיוקן שלי, עליה נאמר
 ויברא אלהים את האדם בצלמו, משום
 שמי ששומר את הברית זוכה למלכות,

מִיָּה קוֹצֵא מִן ד' מִן אַחַד, וְאַשְׁתָּאֵר אַחַר (עד ער).
(כאן חסר).

וְהָאָדָם יָדַע וְכו' (בראשית ד ד), קָם סָבָא פִתְחָ וְאָמַר
רַבִּי רַבִּי וְעַד הָכָא לָא הוּוּה יָדַע אָדָם
לְאַנְתִּיתִיה, אֲלָא בְּזִמְנָא דְחָאב אֶסְתִּלַּק שְׂכִינְתָא
מֵאַתְרֵיהּ, וְהָכִי אִוְקְמוּהוּ מֵאֲרִי מִתְנִיתִין, דְּבְזִמְנָא
דְּלִית שְׂכִינְתָא בְּאַתְרָה אָסוּר בְּתַשְׁמִישׁ הַמָּטָה, בְּגִין
דְּעָלָה אֶתְמַר (שם מז לא) וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל עַל
רֹאשׁ הַמָּטָה, וּמָאן אַתְר אֶסְתִּלַּק מִימִינָא
וּמִשְׂמָאלָא דְתַמָּן הוּוּה, וְדָא הוּוּה רֹזָא דְעִיבּוּר (ס"א
ויעבור) ע"ב רי"ו, הָסָד וּגְבוּרָה, וְלָא לְמִנְנָא אִוְקְמוּהוּ
מֵאֲרִי מִתְנִיתִין, תְּנוּתִין מִטָּתוּ בִּין צְפוֹן לְדָרוֹם תְּוִיִּין
לִיה בְּגִיבִים זְכָרִים, וְאִיהוּ גָרִים דְּאֶסְתִּלַּק הֵהוּוּ מִטָּה
מִתַּמָּן, הָכִי אֶסְתִּלַּק אִיהוּ מִתַּשְׁמִישׁ הַמָּטָה, וּבְתַר
דְּקַבִּיל עוֹנֵשִׂיה אֶתְחֹזַר מִטָּה לְאַתְרָהָא, בְּתַהוּוּ

לשון הקודש

נֶאֱמַר וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל עַל רֹאשׁ הַמָּטָה,
וּמֵאִיזָה מְקוּם הֶסְתִּלַּקְהָ? מִיָּמִין וּשְׂמָאל
שְׁשָׁם הִיָּתָה, וְהוּוּ סוּד דְּעִיבּוּר (ס"א ויעבור)
ע"ב רי"ו, הָסָד וּגְבוּרָה, וְלָא לְחָנָם
פְּרָשׁוּהוּ בְּעֵלֵי הַמְשָׁנָה תְּנוּתִין מִטָּתוּ בִּין
צְפוֹן לְדָרוֹם יְהִי לֹו בְּגִיבִים זְכָרִים, וְהוּוּ
גָרָם שְׁתִּסְתַּלַּק אוֹתָהּ מִטָּה מִשָּׁם, כִּד הוּוּ
מִסְתַּלַּק מִתַּשְׁמִישׁ הַמָּטָה, וְאַחַר שְׁקַבִּיל

אֶת הַבְּרִית, פּוֹרַח מִמְּנוּ הַקּוּיִן שֶׁל ד' מִן
אַחַד וּנְשָׂאֵר אַחַר, (עד ער).

וְהָאָדָם יָדַע וְכו', קָם זְמַן פִּתְחָ וְאָמַר:
רַבִּי רַבִּי, וְעַד כָּאן לָא הִיָּה אָדָם יוֹדַע אֶת
אִשְׁתּוֹ? אֲלָא בְּזִמְנָא שְׁחָטָא הֶסְתִּלַּקְהָ
הַשְׂכִּינָה מִמְּקוּמוּ, וְכִד פְּרָשׁוּהוּ בְּעֵלֵי
הַמְשָׁנָה, שְׁבִזְמָן שְׂאִין שְׂכִינָה בְּמִקּוּמָהּ,
אָסוּר בְּתַשְׁמִישׁ הַמָּטָה, מִשּׁוּם שְׁעָלִיהָ

וּמִנָּא וְהָאָדָם יָדַע אֶת תְּהוֹה אִשְׁתּוֹ.

וְעוֹד וְהָאָדָם יָדַע אֶת תְּהוֹה אִשְׁתּוֹ, אֵית יְדִיעָה
לְטַב וְאֵית יְדִיעָה לְבִישׁ, כְּגוֹן (שם ג ז) וַיִּדְעוּ
כִּי עֲרוּמִים הֵם, וּכְגוֹן וְאֵת עֲרוּם וְעָרְיָה (יחזקאל טז
,) עֲרוּם מְאֹרְיִיתָא דְכִכְתָּב, וְעָרְיָה מְאֹרְיִיתָא
דְּבַעַל פּה.

וְעוֹד וְהָאָדָם יָדַע, כְּגוֹן (אסתר ד א) וּמְרַדְכֵי יָדַע אֶת
כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה, הָכִי אָדָם יָדַע דְּגָרִים
אֲפָרְשׁוּתָא בֵּין קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּבֵין שְׂכִינְתִּיה,
דְּאָדָם חָאב בְּמַחְשָׁבָה, וְתוֹה חָאבַת בְּמַעֲשָׂה,
בְּתַהוּא אֲתַר דְּאֵתְמַר בֵּיהּ יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחְשָׁבָה,
בְּתַהוּא אֲתַר דְּאֵתְנַטַּל נְשָׁמְתִּיהּ בְּאַרְחָ אַצִּילוֹת תַּמָּן
חָאב, וְתוֹה בְּמַעֲשָׂה דִּילִיָּה, דְּאִיְהִי כַּח דִּילִיָּה כ"ח
אֲתַוּוֹן דְּמַעֲשָׂה בְּרֵאשִׁית, וְכֹלָא חֲכָמָה כ"ח מ"ה.

לשון הקודש

הַפְּרָדָה בֵּין הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׂכִינְתּוֹ,
שְׂאָדָם חָטָא בְּמַחְשָׁבָה, וְתוֹה חָטָא
בְּמַעֲשָׂה, בְּאֹתוֹ מְקוּם שְׂנְאָמַר בּו
יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחְשָׁבָה, בְּאֹתוֹ מְקוּם
שְׂנַטְלָה נְשָׁמְתוֹ בְּדֶרֶךְ אַצִּילוֹת שֵׁם חָטָא,
וְתוֹה בְּמַעֲשָׂה שְׁלוֹ, שְׁהִיא הַכַּח שְׁלוֹ, כ"ח
הָאוֹתוֹת שֶׁל מַעֲשָׂה בְּרֵאשִׁית, וְהַכַּל
חֲכָמָה, כ"ח מ"ה.

עֲנָשׁוּ, חוֹרֵת הַמַּטָּה לְמִקּוּמָהּ. בְּאֹתוֹ
זְמַן, וְהָאָדָם יָדַע אֶת תְּהוֹה אִשְׁתּוֹ.

וְעוֹד וְהָאָדָם יָדַע אֶת תְּהוֹה אִשְׁתּוֹ, יֵשׁ
יְדִיעָה לְטוֹב וְיֵשׁ יְדִיעָה לְרַע, כְּמוֹ וַיִּדְעוּ
כִּי עֲרֻמִּים הֵם, וְכְמוֹ וְאֵת עֲרוּם וְעָרְיָה,
עֲרוּם מִתּוֹרָה שְׂבַכְתָּב, וְעָרְיָה מִתּוֹרָה
שְׂבַעַל פּה.

וְעוֹד וְהָאָדָם יָדַע, כְּמוֹ וּמְרַדְכֵי יָדַע אֶת
כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה, כְּךָ אָדָם יָדַע שְׁגָרַם

וְעוֹד וְהָאָדָם יָדַע, יָדַע חוּבָא דִּילִיָּה בְּמַאי בְּקִינְיָ,
בְּמָה דְאַתְּ אָמַר (בראשית ד א) **וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת**
קִינְיָ, בְּגִין דְּעָלִיָּה אֶתְמַר (ישעיה יד כט) **כִּי מִשְׁרֵשׁ נָחֵשׁ**
יֵצֵא צַפַּע, דְּאִיהוּ זוּהֶמָּא דְאַטִּיל הַנָּחֵשׁ בְּחוּהָ, וְהוּהָ
יָדַע זוּהֶמָּא דִּילִיָּה דְאַתְפִּשֵׁט עַד קִנְיָ חוּתְנִי מֹשֶׁה,
וְכַד חֶמָּא גְלַגּוּלָא וַתִּיּוֹבְתָא דִּילִיָּה תַמָּן, אָמַר (בראשית
 ד א) **קִנְיָתִי אִישׁ אֶת יְהוֹ"ה, בְּעֵן יָדַעְנָא לִיָּה דְקִנְיָתִי**
לִיָּה בְּקִנְיָ חוּתְנִי מֹשֶׁה, וְרוּוְחֶנָּא לִיָּה תַמָּן, וּבְגִין דָּא
אֶתְמַר קִנְיָתִי אִישׁ אֶת יְהוֹ"ה, וְדָא אִיהוּ רָזָא (קהלת
 ח ט) **וּבְכֵן רָאִיתִי רְשָׁעִים קְבוּרִים וּבָאוּ וְכו'.**

אָמַר לִיָּה רַבִּי שְׁמַעוֹן, סָבָא סָבָא, וְאַמַּאי טַרַח
קוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא בְּחוּן, לְאַיְתָאָה לֹון
בְּגַלְגּוּלָא, אָמַר לִיָּה בְּגִין יְקָרָא דְעַדִּיקָיָא לְאַעְבְּרָא
חוּבָא מִבְּנֵיִהוּ, דְּעַד דְּקִין תָּב בְּתִיּוֹבְתָא פְּגִימוּ
דְּאָדָם לָא אֲשַׁתְּלִים, וּבְגִין דָּא לִיקָרָא דִּילִיָּה טַרַח

לשון הקודש

בְּקִנְיָ חוּתְנִי מֹשֶׁה, וְהַרְוַחְתִּי אוֹתוֹ שָׁם,
 וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר קִנְיָתִי אִישׁ אֶת יְהוֹ"ה,
 וְזֶהוּ סוּד שֶׁל וּבְכֵן רָאִיתִי רְשָׁעִים קְבוּרִים
 וּבָאוּ וְכו'.

אָמַר לוֹ רַבִּי שְׁמַעוֹן: וְקִין וְקַן, וְלָמָּה טַרַח
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּהֵם לְהַבִּיא אוֹתָם
 בְּגַלְגּוּלָא? אָמַר לוֹ: בְּשִׁבִיל כְּבוֹד
 הַעַדִּיקִים, שְׂעִיבֵר הַחֶמָּא מִבְּנֵיהֶם, שְׂעִד

וְעוֹד וְהָאָדָם יָדַע, יָדַע חֶמָּא בְּמָה?
 בְּקִינְיָ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת קִינְיָ,
 מִשּׁוּם שְׁעָלִיָּה נֶאֱמַר כִּי מִשְׁרֵשׁ נָחֵשׁ יֵצֵא
 צַפַּע, וְזוֹ הַזְּהֶמָּה שֶׁהֵטִיל הַנָּחֵשׁ בְּחוּהָ,
 וְהִיָּה יוֹדַע זֶה־מָתָּו שֶׁהִתְפִּשֵׁט עַד קִנְיָ
 חוּתְנִי מֹשֶׁה, וּבְשָׂרָאָה אֶת הַגְּלַגּוּל
 וְהִתְשׁוּבָה שְׁלוֹ שָׁם, אָמַר קִנְיָתִי אִישׁ אֶת
 יְהוֹ"ה, אִזּוֹ יָדַעְתִּי אוֹתוֹ שְׁקִנְיָתִי אוֹתוֹ

קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא בְּקִין, וְהָכִי בְּכָל רְשִׁיעֵיָא דְּאִינוּן
בְּנֵי צְדִיקָיָא.

אָמַר לִיה מַאי אִיהוּ זִזְהָמָא דְּאִטִּיל נְחָשׁ בְּתוּה, אָמַר לִיה דָּא לִילִי"ת טְפָה סְרוּחָה אִיהוּ זִזְהָמָא, וְאִיהִי שְׂאֹר שְׁבַעִסָּה דְּאִתְמַר עֲלָה מִי מְעַבְבַּ שְׂאֹר שְׁבַעִסָּה, וְאִיהוּ אִיבָא דְּסַמָּא"ל, דְּאִתְמַר בֵּיה (בראשית ג ו) וְתַקַּח מִפְּרִיו וְתֹאכַל, דָּא מוֹ"ת דְּאִתְמַר עֲלָה (משלי ה ה) רַגְלִיָּהּ יוֹרְדוֹת מוֹת, וְאִיהִי טְפָה בִּישָׂא זִזְהָמָא דְּאֵל אַחַר, סַם מוֹת זִזְהָמָא וְעַרְלָה דְּאִילְנָא דְּמוֹתָא, וּבְגִינָה אוּקְמוּתָּהּ מְאִירִי מִתְּנִיתִין אָדָם מוֹשְׁדָּהּ בְּעַרְלָתוֹ הוּא.

וְתוֹסָף לְלֶדֶת אֶת אָחִיו אֶת הֶבֶל, פֶּתַח וְאָמַר (תהלים קד כט) תוֹסֵף רוּחָם יִגְוְעוּן וְאֵל עֶפְרָם יִשׁוּבוּן, הָבָא רְמִיז גְּלִגּוּלָא דְּצְדִיקָיָא, וְאָחִיו לִיה

לשון הקודש

הפרי של סמא"ל, שנאמר בו ותקח מפריו ותאכל, זה מו"ת, שנאמר עליה רגליה יורדות מות, והיא טפה רעה, והמה של אל אחר, סם המות והמה וערלה של עץ המות, ובגללה פרשוה בעלי המשנה אדם היה מושך בערלתו. ותוסף ללדת את אחיו את הבל. פתח ואמר: תוסף רוחם יגועון ואל עפרם

שקין שב בתשובה, הפגם של אדם לא השתלב, ולכן לכבודו מרח הקדוש ברוך הוא בקין, ובן בכל הרשעים שהם בני צדיקים.

אמר לו: מה הזהמה שהטיל נחש בתוה? אומר לו: זו ליליית טפה סרוחה, היא הזהמה, והיא שאור שבועסה, שעליו נאמר מי מעבב? שאור שבועסה, והוא

קודשא בריך הוא גלגולא דיליה בכל דרא ודרא,
 איך הנה אזיל מצדיק לצדיק, עד שתין רבוא,
 עד דמטי לתהוא דאתמר ביה ^(בראשית ו ג) בשגם הוא
 בשר, בשגם זה הכל, ואוקמוה קדמאי בשגם דא
 משה, ומיד דחמא דעתידה אורייתא לאתייבא
 על ידיה, אוסיפת בניניה כמה קרבנין לקודשא
 בריך הוא, וכמה צלותין ובעותין, ודא איהו
 ותוסף ללדת.

ובגין דא אתמר ביה ^(קהלת א ד) דור הולך ודור בא,
 ולית דור פחות מששים רבוא, ולעילא דור
 הולך דא ו', דסליק לשתין רבוא בשית ספורין. ^(ס)
 והארץ לעולם עומדת דא שכנתא, דאיהי עומדת
 ליה, ואיהי שעתא דקיימא ליה, ובגינה אתמר לית
 מזל יומא גרים אלא מזל שעתא גרים, ולית לכל

לשון הקודש

ובמה תפלות ובקשות, וזהו ותוסף
 ללדת.

ומשום זה נאמר בו דור הולך ודור בא,
 ואין דור פחות מששים רבוא, ולמעלה
 דור הולך זה ו', שעולה לששים רבוא
 בשש ספירות, והארץ לעולם עומדת, זו
 שכנתא, שהיא עומדת לו, והיא השעה
 שעומדת לו, ובשכילה נאמר אין מזל
 היום גרים, אלא מזל השעה גרים, ולא

ישבון. כאן רמזו הגלגול של הצדיקים,
 והראה לו הקדוש ברוך הוא את הגלגול
 שלו בכל דור ודור, איך הנה הולך
 מצדיק לצדיק, עד ששים רבוא, עד
 שהגיע לאותו שנאמר בו בשגם הוא
 בשר, בשגם זה הכל, ופרשוה
 הראשונים בשגם זה משה, ומיד שראה
 שעתידה תורה להנתן על ידו, הוסיפה
 בגללו כמה קרבנות לקדוש ברוך הוא

בַּר נֶשׁ קַיִמָא שְׁעָתָא, דְּהָא אֵית בַּר נֶשׁ צַדִּיק דְּלֹא
 קַיִמָא לִיה שְׁעָתָא, דְּלֹא קַיִמָא שְׁעָתָא אֲלֵא
 לְבַעְלָהּ, וְהָאִי שְׁעָתָא מִינָה בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי לְבַר נֶשׁ,
 וּבְגִין דָּא אִוְקְמוּהָ מְאִרֵי מִתְנִיתִין בְּנֵי חַיִּי וּמְזוּנֵי
 לֹאוּ בְּזִכְוֹתָא תְּלִיא מְלִתָּא אֲלֵא בְּמִזְלָא תְּלִיא
 מְלִתָּא, מְאִי מְזֻלָּא דִּילָהּ בַּעְלָהּ, וּלְבַעְלָהּ לִית מְזֻלָּא,
 בְּמָה דְּאוּקְיִמָנָא אִין מְזֻלָּא לְיִשְׂרָאֵל, וְאַף עַל גַּב
 דְּכֻלָּא תְּלִיא בְּמִזְלָא אֲפִילוּ סְפֵר תּוֹרָה שְׁבִהִיכֵל,
 הִיכֵל שְׂכִינְתָּא תִּתְאַה, סְפֵר תּוֹרָה צַדִּיק.

וְתַרְיִסָר מְזֻלוֹת אֵינֻן וְאֵינֻן ו"ו (דאשְׁתַּבַּח ו') (נ"ל)
 דאשְׁתַּבַּחוּ מֵאֵת א' וְדָא רָזָא דְּוָא"ו, וְא' תַּמָּן ו' עֲלָאָה
 דְּאֵיהּ מְזֻלָּא עֲלָאָה דְּסָלִיק בְּמַחְשְׁבָהּ) (דף ק ע"א) דְּאֵיהּ א תַּמָּן, ו'
 דְּאֲמַצְעִיתָא דָּאֵת א, אֵיהּ מְזֻלָּא דְּכֻלָּא, דְּסָלִיק
 בָּאֵת ו' עֲלָאָה דְּאֵיהּ בְּרִישָׁא דָּאֵת א, וְכַד סָלִיק

לשון הקודש

תְּלוֹי בְּמִזְלָא, אֲפִילוּ סְפֵר תּוֹרָה שְׁבִהִיכֵל,
 הִיכֵל – שְׂכִינָה הַתְּחַתּוּנָה, סְפֵר תּוֹרָה –
 צַדִּיק.

וְשִׁנִּים עֶשֶׂר מְזֻלוֹת הֵם, וְהֵם ו"ו, (שנמצא ו')
 (שנמצאו מהאות א', וזה הסוד של וא"ו, וא' שם ו' עליונה שהוא
 המזל העליון שעולה במחשבה), שְׁהוּא א שָׁם, ו' שָׁל
 הָאֲמַצְעֵי שָׁל אוֹת א הוּא הַמְזֻלָּא שָׁל הַכֵּל,
 שְׁעוּלָה בְּאוֹת ו' הַעֲלִינָה, שְׁהִיא בְּרִישָׁא
 הָאוֹת א, וּכְשֶׁעוּלָה בְּמַחְשְׁבָהּ, נֶאֱמַר

לְכֹל אָדָם עוֹמְדַת הַשְּׁעָה, שְׁהֵרִי יֵשׁ אָדָם
 צַדִּיק שְׁאִין הַשְּׁעָה עוֹמְדַת לוֹ, שְׁלֵא
 עוֹמְדַת הַשְּׁעָה אֲלֵא לְבַעְלָהּ, וּמַה־שְּׁעָה
 הַזֶּה בְּנִים חַיִּים וּמְזוּנֹת לְאָדָם, וּמִשּׁוּם זֶה
 פְּרִשּׁוּהָ בַּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, בְּנִים חַיִּים
 וּמְזוּנֹת לֹא בְּזִכְוֹת הֵם תְּלוּיִים, אֲלֵא
 בְּמִזְלָא תְּלוּי הַדְּבַר. מָה הַמְזֻלָּא שְׁלָהּ?
 בַּעְלָהּ, וּלְבַעְלָהּ אִין מְזֻלָּא, כְּמוֹ שְׁבִיבְרָנוּ
 אִין מְזֻלָּא לְיִשְׂרָאֵל, וְאַף עַל גַּב שְׁהַכֵּל

בְּמַחְשָׁבָה אֶתְמַר יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחְשָׁבָה, דְּאִיהִי י'
 דְּעַל רִישָׁא דְּא', וּבְגִין דָּא לִית מְזַל לְיִשְׂרָאֵל (דְּהָא
 בְּמַחְשָׁבָה סְלִיק, וְכָל מְזַלָּא אִיהוּ מְמַנָּא עַל שְׁעָתָא מִתְרִין עֶשֶׂר מְזַלּוֹת),
 דְּאִיהוּ מְזַלָּא דְּכֻלָּא, וְכָל מְזַלּוֹת מְנִיחָ תְּלִין דְּאִינוּן
 ו' ו', דִּי מְמַנָּן עַל תְּרִיסַר שְׁעֵתֵי, דְּאִינוּן ה"א ה"א,
 וּבָאָה אִיהוּ מָאן דְּקִימָא לִיהַּ שְׁעָתָא.

דְּאִיהוּ גְּלָגוּל דְּכְלָהוּ דָּא י' דְּאִיהוּ גְּלָגַל, וְעַם ו'
 אֶתְעֵבִיד גְּלָגוּל, דְּאִיהוּ בְּרֻזָּא דְּס"ו מִן
 יְסוּד. דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (בְּרֵאשִׁית מו כו) כָּל הַנֶּפֶשׁ הַבָּאָה
 לְיַעֲקֹב מִצְרִימָה שְׁשִׁים וְשֵׁשׁ, לְאַתְעָרוּתָא דְּעַמּוּדָא
 דְּאֶמְצָעִיתָא שְׁשִׁים, לְאַתְעָרוּתָא דְּצַדִּיק וְשֵׁשׁ, וְכֻלָּא
 אֶתְרַמִּיז בְּצַדִּיק דְּבִיהּ גְּלָגוּל, וְעוּד יְסוּד תַּמָּן יו"ד,
 דְּאֶתְגַּלְגַּל בֵּיהּ וְנָח בֵּיהּ מִכָּל גְּלָגוּלִין דְּאֶתְגַּלְגַּל,
 וּבְגִין דָּא (שם ב ב) וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי

לשון הקודש

ועם ו' נעשה גלגול, שהוא בסוד של ס"ו
 מן יסוד, שנאמר בו כל הנפש הבאה
 ליעקב מצרימה ששים ושש,
 להתעוררות העמוד האמצעי ששים,
 להתעוררות של הצדיק ושש, והכל נרמז
 בצדיק שבו גלגול. ועוד יסוד, שם יו"ד,
 שמתגלגל בו ונח בו מכל הגלגולים
 שהתגלגל, ומשום זה ויכל אלהים ביום
 השביעי מלאכתו אשר עשה, ואות ו' של

ישראל עלה במחשבה, שהיא י' שעל
 ראש הא', ומשום זה אין מזל לישראל,
 (שהרי במחשבה עולה, וכל מזל הוא ממנה על
 שעה משנים עשר מזלות), שהוא המזל של
 הכל, וכל המזלות תלויים ממנו שהם ו'
 ו, שממנים על שתיים עשרה שעות,
 שהם ה"א ה"א. אשרי הוא מי שעומדת
 לו השעה.
 שהוא גלגול של כלם, זה י' שהוא גלגל,

מִלֵּאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה, וְאוֹת ו' הַגְּלֹגֹל בֵּיה סָלִיק
צַדִּיק לְשֵׁתִין רְבוּא, בְּצַדִּיק אֵינוֹן שִׁית, וּבְעֵמוּדָא
דְּאִמְצָעִיתָא סָלִיק לְשֵׁתִין, וּבְכֶתֶר עֲלָאָה דְּאִיהוּ א
סָלִיק לְשֵׁתִין רְבוּא, וְדָא אִיהוּ דוֹר הוּלְךְ וְדוֹר בָּא.
אָמַר לִיה רַבִּי שְׁמַעוֹן וְהָא סָבָא אָמַר דְּאִיהוּ
גְּלֹגֹל בִּיסוּד אִיהוּ, וְתַמָּן י' דְּמִתְגַּלְגַּל בֵּיה
וְשִׁרְיָא עָלִיה וְנָח בֵּיה מִהֵהוּא טַרְחָא דְּגְלֹגֹלָא
דְּמַרְחָ בְּשִׁית יוֹמִי, דְּסָלְקִין לְשִׁית בָּאת ו', וְלְשֵׁתִין
בִּי שִׁית זְמַנִּין עֶשֶׂר, וְלְשִׁית אֶלְפִין בְּאַלְפָּה, וְלְשֵׁתִין
רְבוּא בְּכֶתֶר עֲלָאָה, וְדָא אִיהוּ דוֹר הוּלְךְ וְדוֹר בָּא
וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עוֹמְדָת.

וּבְכָל זְמַנָּא דְּאִתִּי וְאֶזִּיל שְׁעָתָא קִיּוּמָא לִיה, הֲדָא
הוּא דְּכֶתִיב וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עוֹמְדָת, דְּלֵהֲאִי
בֵּת זוּגִיָּה קִיּוּמָא לִיה בְּכָל אֶתֶר וּבְכָל גְּלֹגֹלָא וּבְכָל
שְׁעָתָא, אָף עַל גַּב דְּאֶזִּיל וְאִתִּי בְּכַמְּה גְּלֹגֹלִין, הֲאִי

לשון הקודש

לשש פאות ו', ולששים ב' שש פעמים
עשר, ולששת אלפים באלף, ולששים
רבוא בכתר עליון, וזהו דור הולך ודור
בא והארץ לעולם עומדת.

ובכל זמן שבא והולך, השעה עומדת
לו, והו שכתוב והארץ לעולם עומדת,
שלזה בת זוגו עומדת לו בכל מקום
ובכל גלגול ובכל שעה, אף על גב

גלגול בו עולה הצדיק לששים רבוא,
בצדיק הם שש, ובעמוד האמצעי עולה
לששים, ובכתר עליון שהוא א עולה
לששים רבוא, וזהו דור הולך ודור בא.

אמר לו רבי שמעון: והרי תזקן אמר
שהגלגול הוא ביסוד, ושם י' שמתגלגל
בו ושורה עליו ונח בו מאותה מרחת
הגלגול שפרח בששה זמים, שעולים

אִיהוּ צְדִיק וְטוֹב לוֹ, וְלִמָּאן דְּשַׁעְתָּא דִּילִיהּ לָא
 קִיַּמָּא לִיהּ אֶלָּא שַׁעְתָּא אַחְרָא דְּלֹאוּ בַּת זַוְגִיָּה
 קִיַּמָּא לִיהּ, וְהֵאֵי אִיהוּ צְדִיק וְרַע לוֹ, בְּמָה
 דְּאוּקְמוּהָ מְאִירִי מִתְנִיתִין כָּל מִי שְׁדוּחַק אֶת הַשְּׁעָה
 הַשְּׁעָה דוּחַקְתּוּ.

אָמַר לִיהּ רַבִּי אֶלְעָזָר, וְהָא ר' פְּדָת צְדִיק גְּמוּר
 הָוָה, וְאַמְאִי לָא נָפַל בְּשַׁעְתָּא דִּילִיהּ דְּאִיהִי
 בַּת זַוְגִיָּה בְּן גִּילּוּ, אָמַר לִיהּ בְּרִי אֵית גְּלַגּוּלָא
 דְּמִתְחִיב לִיהּ דְּנָפִיל בְּמִזְלִיהּ דְּאִיהוּ בְּן גִּילּוּ,
 דְּאִתְמַר בֵּיהּ (דְּבָרִים ח ט) אֶרְצָן אֲשֶׁר לֹא בְּמִסְכְּנַת
 תֹּאכַל בָּהּ לֶחֶם, דְּאִיהִי שַׁעְתָּא דְּמִזְוִנִי וְשַׁעְתָּא דְּחִיִּי
 וּבְנִי, וְאֵית גְּלַגּוּלָא דְּמִתְחִיב לִיהּ דְּלֹא נָפִיל בְּשַׁעְתָּא
 דְּמִזְוִנִי דְּאִיהִי בַת גִּילּוּ, אַף עַל גַּב דְּעָבִיד בְּמָה
 זְכוּוֹן בְּעַלְמָא, וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהָ מְאִירִי מִתְנִיתִין בְּנִי
 חִי וּמְזוּנִי לֹאוּ בּוֹכּוּתָא תְּלִיא מְלִתָּא אֶלָּא בְּמִזְלָא

לשון הקודש

שלו שהיא בת זוגו בן גילוי? אמר לו:
 בני, יש גלגול שמחייב אותו שנופל
 במזלו שהוא בן גילוי, שנאמר בו ארץ
 אשר לא במסכנת תאכל בה לחם,
 שהיא שעת המזון, שעת החיים והבנים,
 ויש גלגול שמחייב אותו שלא נופל
 בשעה של המזונות שהיא בת גילוי, אף
 על גב ששעשה במה זכויות בעולם, ומשום

שהולך וכא בכמה גלגולים, והו צדיק
 וטוב לו, ולמי ששענתו לא עומדת לו,
 אלא שעה אחרת שאינה בת זוגו עומדת
 לו, והו צדיק ורע לו, כמו שבארוה בעלי
 המשנה, כל מי שדוחק את השעה,
 השעה דוחקתו.

אמר לו רבי אלעזר: והרי רבי פדת
 צדיק גמור היה, ולמה לא נפל בשעה

תְּלִיא מִלְתָּא, דְּגִלְגּוּלָא גָרִים לִיה כְּאֵלוּ בְּמִזְלָא
תְּלִיא מִלְתָּא.

וְכִּי דֵאמֵר אִי בְּעִית דְּאַחְרִיב לְעֵלְמָא וְהָדֵר
אַבְרִיה וְאַפְשֵׁר דְּנִפְלֵת בְּשַׁעְתָּא דְּמִזְזוּנִי, הָכִי
שְׂמַעְנָא בּוֹדְאֵי דְּכָל צְדִיק וְצְדִיק יֵשׁ לוֹ עוֹלָם בְּפִנֵּי
עַצְמוֹ, דָּא גּוֹפָא דְּבַר נֵשׁ דְּאַתְקֵרִי עוֹלָם קָטָן, וּבְגִין
כִּךְ אֶתְמַר אִי בְּעִית דְּאַחְרִיב לְעֵלְמָא, וְאִיתִי לִיה
בְּגִלְגּוּלָא אַחְרָא, וְאוּלִי דְּנִפְלֵת בְּשַׁעְתָּא דְּמִזְזוּנִי.

אַדְהִכִּי הָא סָבָא דְּסַבִּין עֵתִיקָא דְּעֵתִיקוֹן קָא
נְחִית לְגַבִּיה, וְאַמֵּר עוֹלָם דְּכָל צְדִיק
דָּא שְׂכִינְתָּא, כִּד אֶסְתַּלַּק מִינָה עֲמוּדָא
דְּאַמְצְעִיתָא וְאַשְׁתַּאַרְת חֲרִיבָה, וּבְגִינָה אֶתְמַר
תְּבַעִי דְּאַחְרִיב עֵלְמָא, דְּכָל סְפִירָה וְסְפִירָה
אַתְקֵרִיאַת גְּלַגּוּל, וְעַם ו' אִיהוּ גְּלַגּוּל, וְשִׁית סְפִירָן

לשון הקודש

ומשום כך נאמר, אם רצית שאחריב את
העולם, ואביא אותו בגלגול אחר, ואולי
שנפלת בשעת המזונות.

בינתים הרי זמן הזקנים, עתיק
העתיקים, יורד אליו ואומר, העולם
שכל צדיק זו השכינה, כשהסתלק
ממנה העמוד האמצעי ונשארת חרבה,
ובשבילה נאמר תרצה שאחריב את
העולם? שכל ספירה וספירה נקראת

זה פרשוק בעלי המשנה, בנים חיים
ומזונות, הדבר לא תלוי בזכות, אלא
הדבר תלוי במזל, שהגלגול גורם לו
כאלו שהדבר תלוי במזל.

וכמה שאמר, אם רצית שאחריב את
העולם אחזור ואברא אותו ואפשר
שנפלת בשעת המזונות, כך שמעתי,
בוודאי שכל צדיק וצדיק יש לו עולם בפני
עצמו, זה גוף האדם שנקרא עולם קטן,

בְּאַתְוֹן סְלָקִין לְשִׁתִּין רַבּוּא, וְדָא אִיהוּ דוֹר הוֹלֵךְ
וְדוֹר בָּא, וְלִית דוֹר פְּחוּת מִשִּׁתִּין רַבּוּא, וְהָאָרְץ
לְעוֹלָם עֹמֶדֶת דָּא שְׂכִינְתָּא.

דְּאִיהִי אֶתְקְרִיאת אֹלִי, וְעֵלָה אֶתְמַר כּוּלִי הָאִי
וְאֹלִי דְזָכִי לְשַׁעְתָּא דְּמִזְוִנִי, וְעֵלָה אֶתְמַר
(דניאל ח ב) עַל אוֹבֵל אֹלִי, וְדַכְּבַר אֶתְחִיב קָדָם דִּיִּיתִי
לְעֵלְמָא דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא תַּתָּא, וְהָא אֶתְחִיב
בְּסַפֵּרָה דְּאִיהִי לְעֵילָא מִנִּיה, עַד דְּאֶתְתַּקֵּן לְתַהוּא
אַתְר דְּאֶתְנַטִּיל בַּר נֶשׁ נִשְׁמַתִּיה, לִית לִיה תַּקְנָה
בְּשְׂכִינְתָּא תַּתָּא, דְּאִיהִי שַׁעְתָּא דְּכֻלְהוּ, וּבְגִין דָּא
שַׁעְתָּא לָא קִיַּמָּא לִיה, וְאִם תִּלְיָא בְּמִזְלָא עֵלְאָה
אַפִּילוּ דִּיעֲבִיד פְּמָה זְכוּן לָאוּ בְּזִכּוּתָא תִּלְיָא
מִלְתָּא, דְּהָא מְחֻיָּב אִיהוּ מְלַעִילָא, אָמַר רַבִּי
שְׂמַעוֹן מִהֲכָא מִשְׁמַע גְּלַגּוּלָא דְּתִלְיָא (ד' ק ע"ב)
בְּשְׂכִינְתָּא דְּאִיהוּ בְּמִנִּיה, אֲבָל אִם אַחֲרַת יְקָה לֹו

לשון הקודש

התחתונה, וזה התחייב בפספירה שהיא
למעלה ממנה. עד שהתתקן לאותו מקום
שנפלה נשמת האדם, אין לו תקנה
בשכינה התחתונה, שהיא השעה של
בלם, ומשום זה השעה לא עומדת לו,
ואם תלוי במזל העליון, אפילו שיעשה
כמה זכויות, לא בזכות הדבר תלוי,
שהרי הוא מחייב מלמעלה. אמר רבי

גלגל, ועם וי הוא גלגול, ושש ספירות
באותיות עולים לששים רבוא, וזהו דור
הולך ודור בא, ואין דור פחות מששים
רבוא, והארץ לעולם עומדת, זו השכינה.
שהיא נקראת אולי, ועליה נאמר כל זה
ואולי שזוכה לשעה של המזונות, ועליה
נאמר על אוכל אולי, שכבר התחייב
קדם שיבא לעולם, שהיא השכינה

(שמות כא ו). אִם הָיָה רוּחָא יִיְתִי בְּגוּפָא אַחְרָא, דְּהָא לֹא אִיהוּ מִינֵיהּ, מַה כְּתִיב בֵּיהּ קִימָא לִיהּ שְׁעָתָא תַּמָּן וְאִיהִי בֵּת זַוְגֵיהּ, אָמַר, וְדַאי קִימָא לִיהּ שְׁעָתָא דְּאִיהִי בֵּת זַוְגֵיהּ דְּאִתְגַּלְגַּל עִמֵּיהּ, אִם לָא קִימָא בֵּיהּ שְׁאָרָה פְּסוּתָהּ וְעוֹנְתָהּ לֹא יִגְרַע, שְׁאָרָה דָּא גְלַגּוּלָא קְדַמָּאָה, שְׁאָר בְּשָׂרוֹ, פְּסוּתָהּ פִּי הִיא כְּסוּתָהּ לְבַדָּהּ הִיא שְׂמַלְתּוֹ לְעוּרוֹ (שם כב כו) דָּא גְלַגּוּלָא תְּנִינָא, וְעוֹנְתָהּ אָדָם יְחוּדָא דִּילֵיהּ דְּאִיהוּ גְלַגּוּלָא תְּלִיתָאָה.

אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן סָבָא סָבָא פְּתַח מַלְיָן יִתִּיר דְּהָא סְתִימִין מַלְיָן דִּילָךְ, אָמַר לִיהּ הָהוּא סָבָא, שְׁאָרָה דָּא מְזוּנָא מְסֻטָּרָא דִּימִינָא דְּמִתַּמָּן כָּל מְזוּנָא קָא אֲתִיָּא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב (תהלים קמה טז) פוֹתַח אֶת יְדִידְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן.

לשון הקודש

– פִּי הִיא כְּסוּתָהּ לְבַדָּהּ הִיא שְׂמַלְתּוֹ לְעוּרוֹ, זֶה הַגְּלַגּוּל הַשְּׂנִי, וְעִנְתָּהּ – הָאָדָם הַיְחוּד שְׁלוֹ, שְׁהוּא הַגְּלַגּוּל הַשְּׂלִישִׁי. אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן: זְקוּן זְקוּן, פְּתַח בְּדַבְּרִים יוֹתֵר, שְׁהֲרִי דְּבַרְיָךְ סְתוּמִים. אָמַר לוֹ אוּתוּ זְקוּן: שְׁאָרָה זֶה הַמְּזוּן מִצַּד הַיְמִינִי, שְׂמֵשֶׁם כָּל הַמְּזוּן בָּא, זֶהוּ שְׂכַתוּב פוֹתַח אֶת יְדִידְךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן.

שְׂמַעוֹן: מִכַּאֲן מִשְׁמַע הַגְּלַגּוּל תְּלוּי בְּשִׁכְיָהּ, שְׁהִיא בְּמִינוֹ, אֲבָל אִם אַחֲרֵת יִקַּח לוֹ, אִם אוּתָהּ רוּחַ תְּבֵא בְּגוּף אַחֵר, שְׁהֲרִי אִינוּ מִמֶּנּוּ, מַה כְּתוּב בִּ? עוֹמְדַת לוֹ שֵׁם הַשְּׁעָה, וְהִיא בֵּת זַוְגוֹ. אָמַר: וְדַאי שְׁהַשְּׁעָה עוֹמְדַת לוֹ, שְׁהִיא בֵּת זַוְגוֹ שְׁהִתְגַּלְגַּלָּה עִמוֹ, אִם לֹא עוֹמֵד בּוֹ, שְׁאָרָה כְּסוּתָהּ וְעִנְתָּהּ לֹא יִגְרַע. שְׁאָרָה – זֶה הַגְּלַגּוּל הָרֵאשׁוֹן, שְׁאָר בְּשָׂרוֹ, כְּסוּתָהּ

כְּסוּתָהּ מִסְטָרָא דְשִׁמְאָלָא דְאִיהוּ כְּסוּת עֵינַיִם,
דְּמִתְפָּן עֲרִיזִין לְשִׁמְאָלָא, בְּגִין דְּסִסְטָרָא

שִׁמְאָלָא תְּמָן פְּגִימוֹ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (ירמיה א יד)

מִצְפוֹן תִּפְתַּח הָרָעָה, וּבְגִין דָּא אֲתִמַּר בְּיַצְחָק (בראשית

כז א) וַיְהִי כִּי זָקֵן יַצְחָק וַתִּבְהִינּוּ עֵינָיו מִרְאוֹת, וַתְּמָן

צָרִיד כְּסוּיָא, וּמִשָּׂה בְּתֵהוּא אֲתִמַּר בֵּיהּ (שמות ג ו)

וַיִּסְתַּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יֵרָא מִתְּהִיט אֶל הָאֱלֹהִים,

וּבְגִין דָּא צִיצִית וַתְּפִלִּין אֵינוֹן כְּסוּיָא דִּילָהּ, הֲדָא

הוּא דְכְּתִיב כִּי הִיא כְּסוּתָהּ לְבַדָּה הִיא שְׂמֹלְתוֹ

לְעוֹרוֹ, (ובעור דתפילין, כסותה לבדה היא שמלתו לעורו), בְּעוֹר

דִּתְפִלִּין, כְּסֻתָּהּ עַל אַרְבַּע כַּנְפוֹת כְּסוּתָדָּא אֲשֶׁר

תְּכַסֶּה בָּהּ (דברים כב יב).

וְעוֹנָתָהּ מִסְטָרָא דְעִמּוּדָא דְאִמְצָעִיתָא דְאִיהוּ

יִשְׂרָאֵל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, לְתַמָּן יְחוּדָא

דִּילָהּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שמות כא יא) וְאִם שְׁלֹשׁ אֱלֹהִים

לשון הקודש

וַתְּפִלִּין הֵם הַכְּסוּי שְׂלָהּ. זְהוּ שְׂכָתוּב כִּי
הִיא כְּסוּתָהּ לְבַדָּה הִיא שְׂמֹלְתוֹ לְעוֹרוֹ,
(ובעור של תפלין כסותה לבדה היא שמלתו לעורו), בְּעוֹר
שֶׁל תְּפִלִּין כְּסֻתָּהּ עַל אַרְבַּע כַּנְפוֹת
כְּסוּתָדָּא אֲשֶׁר תְּכַסֶּה בָּהּ.

וְעוֹנָתָהּ מִצְדוֹ שֶׁל הָעִמּוּד הָאִמְצָעִי,
שֶׁהוּא יִשְׂרָאֵל שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, לְשֵׁם הַיְחוּד
שְׂלָהּ. זְהוּ שְׂכָתוּב וְאִם שְׁלֹשׁ אֱלֹהִים לֹא

כְּסוּתָהּ מִצְד הַשְּׂמְאָל, שֶׁהִיא כְּסוּת
עֵינַיִם, שְׂמִשָּׁם הָעֲרִיזוֹת לְשִׁמְאָל, מִשּׁוּם
שְׂצַד הַשְּׂמְאָל שֵׁם הַפְּגָם, זְהוּ שְׂכָתוּב
מִצְפוֹן תִּפְתַּח הָרָעָה, וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר
בְּיַצְחָק וַיְהִי כִּי זָקֵן יַצְחָק וַתִּבְהִינּוּ עֵינָיו
מִרְאוֹת, וְשֵׁם צָרִיד כְּסוּי, וּמִשָּׂה בְּאוֹתוֹ
שְׁנֵאֱמַר בּוֹ וַיִּסְתַּר מֹשֶׁה פָּנָיו כִּי יֵרָא
מִתְּהִיט אֶל הָאֱלֹהִים, וּמִשּׁוּם זֶה צִיצִית

לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף, דהן כל אלה
 יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר.
 (אויב לג כט).

אבא דאיהו חכמה באלין תלת נחית בגלגול,
 והא פתיב באדם וחוה דסלקון במטה שנים
 וירדו שבע, אמר, ודאי הכי איהו דאינון אדם
 וחוה, קון ותאומתו, הבל ותרין תאומותיו, וקון
 בגין דהווי להבל תרין תאומות וליה לא הוה אלא
 חד, קני להבל, ודא גרים ליה פי שבע יפול צדיק
 וקם (משלי כד טז), דחב בשכינתא דאיהו בת שבע,
 ובגין דא נפל בשבע, דאתתא גרים לה מיתה, ודא
 ירידה דיליה דנחיתת שכינתא תתאה מאתרהא.

ולבתר דאשתרש בה (נ"א דאשתמש בהאי) אילנא,
 ונחית תמן נביעו למעבד איבא דאיהו
 פריה ורביה, דא גרים אדם דאתברי בדיוקניה,

לשון הקודש

אלא אחת, קנא להבל, וזה גרם לו, פי
 שבע יפול צדיק וקם, שחטא בשכינה
 שהיא בת שבע, ומשום זה נפל בשבע,
 שהאשה גרמה לו מיתה, וזו הירידה שלו
 שירדה השכינה התחתונה ממקומה.

ואחר שנשרש בה (שהשתמש בה) האילן,
 וירדה לשם הנביעה לעשות פרי, שהוא
 פריה ורביה, זה גרם אדם שנברא

יעשה לה ויצאה חנם אין כסף, שהן כל
 אלה יפעל א"ל פעמים שלוש עם גבר.

האב, שהוא חכמה, בשלשת אלה יורד
 בגלגול, והרי פתוב באדם וחוה שעלו
 למטה שנים וירדו שבע. אמר, ודאי כך
 הוא, שהם אדם וחוה, קון ותאומתו,
 הבל ושתי תאומותיו. וקון, משום
 שלהבל היו שתי תאומות ולו לא היתה

דַּאֶסְתִּלַּק נְבִיעוּ מוֹשְׁבֵינָתָא תַּתְּאָה וּמִשְׁבַּע דְּרַגִּין
 דִּילָהּ, לְבַתֵּר דְּנַחֲתוּ תַּפְּן, כְּלָא סְלִיק לְאַתְרֵיהּ,
 וְרָזָא אִיהוּ וְקָם.

וּכְמַאי הָוָה נְבִיעוּ דַּאֶסְתִּלַּק מִנֵּיהּ, ו' דַּאֶסְתִּלַּק עַד
 אֵין סוּף דְּאִיהוּ מִזְלָא עֲלָאָה, דְּנַחֲתִית לִיה
 ו' דְּאִיהוּ אַבָּא לְאַתְרֵיהּ, וּלְבַתֵּר סְלִיק אַבָּא כָּל
 בְּרִיה לְאַתְרֵיהּ. (נ"א דְּנַחֲתִית לֹון דְּאִיהוּ אַבָּא לְבְרִיה, וּלְבַתֵּר סְלִיק
 אַבָּא מִבְּרִיה לְאַתְרֵיהּ).

(כל זה מיותר) (דאיהו שעתא דקזימא ליה זכאא איהו מאן דקזימא
 ליה ולא דחיקא ליה שעתא כמה דאוקמוה כל הדוחק את השעה
 שעה דוחקתו והא רבי פדת דדחיקא ליה שעתא אמר ליה קודשא
 בריך הוא אי בעית דאתריב עלמא ואפשר דנפלת בשעתא דמוזני
 אמר ליה בועינא קדישא כולי האי אמאי אמר ליה דא רזא רברבא
 שמענא דבר נש דאתי בגלגולא ואתחייב למאריה קדם דייתי לעלמא
 אף על גב דיעביד כמה זכוון לאו בזכותיה תליא מלתא דהא מזליה

לשון הקודש

לו, אשרי מי שעומדת לו ולא דחוקה לו
 השעה, כמו שבארנו, כל הדוחק את
 השעה, השעה דוחקתו. והרי רבי פדת
 שדחקה לו השעה, אמר לו הקדוש ברוך
 הוא: האם תרצה שאתריב את העולם,
 ואפשר שתפל בשעה של מוזנות? אמר
 לו המנורה הקדושה: למה כל זה? אמר
 לו: זה סוד גדול שמעתי, שאדם שבא
 בגלגול והתחייב לרבונו לפני שיבא
 לעולם, אף על גב שיעשה כמה זכויות,
 לא בזכותו הדבר תלוי, שהרי מזלו גרם

בדמותו, שהסתלקה הנביעה מן
 השכינה התחתונה ומשבע הדרגות
 שלה. לאחר שיירדו לשם, הכל עלה
 למקומו, וזהו סוד וקם.

ומה היתה הנביעה שהסתלקה ממנו?
 הו' שהסתלק עד אין סוף, שהוא המזל
 העליון, שיירד לו ו' שהוא האבא
 למקומו, ולאחר כך העלה האב כל בנו
 למקומו. (שהורדם שהוא האב לבנו, ואחר כך עלה האב

מבנו למקומו).

(כל זה מיותר) (שהיא השעה שעומדת

גרים ליה ומה דאמר אי בעית דאחריב לעלמא ואפשר דנפלת בשעתא דמזוני בודאי הכי שמענא דכל צדיקא וצדיקא אית ליה עולם בפני עצמו ודא גופא דבר נש דאתקרי עולם קטן ובגין דא אמר אי בעית דאחריביה לעלמא ואייתי ליה בגופא אחרא ואפשר דנפלת בשעתא דמזוני אמר ליה והא פתיב (שמות כא י) אם אתרת יקח לו שארה פסוטה ועונתה לא יגרע והן כל אלה יפעל א"ל וכו' ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה הנם אין כסף (שם). אמר ליה ודאי אתגלי הכא רזא עלאה כמה דאוקמוהו מארי מתניתין אשתו בגופו דמא ואשתכח דאייהי חיים דיליה הדא הוא דכתיב (קהלת ט ט) ראה חיים עם אשה אשר אהבת עין חיים היא למחזיקים בה (משלי ג יח), (דף קא ע"א) ואייהי פרנסה דיליה הדא הוא דכתיב (דברים ח ט) ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם וכו' ומינה בני חיי ומזוני ע"כ).

**וְלִקְבֹּל אֵלֶיךָ גְּלוּלִין שְׁנוֹי מְקוֹם וְשְׁנוֹי הַשֵּׁם
וְשְׁנוֹי מַעֲשֵׂה, שְׁנוֹי מְקוֹם בְּגוֹנָא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, דְּאִתְמַר בֵּיהּ (ישעיה כו כא) הִנֵּה
יְהוָה יוֹצֵא מִמְּקוֹמוֹ, וְכֵן נִפִּיק אֶשְׁתֵּי מְדִינָא**

לשון הקודש

אמר לו: ודאי התנלה כאן סוד עליון, כמו שבארנוהו בעלי המשנה אשתו דומה לגופו, ונמצא שהיא החיים שלו. והו שפתיב ראה חיים עם אשה אשר אהבת, עין חיים היא למחזיקים בה, והיא פרנסתו, והו שפתיב ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה לחם וכו', ומינה בנים חיים ומזונות. ע"כ.

ובנגד הגלגולים האלו, שנוי מקום ושנוי השם ושנוי מעשה, שנוי כמו שהקדוש ברוך הוא, שבו נאמר הנה יהוה יוצא

לו, ומה שאמר האם תרצה שאחריב את העולם ואפשר שתפל בשעה של מזונות – בודאי כד שמעתי, שלכל צדיק וצדיק יש עולם בפני עצמו, וזה גוף האדם שנקרא עולם קטן, ומשום זה אמר, האם תרצה שאחריב את העולם ואביא אותו בגוף אחר, ואפשר שתפל בשעה של מזונות? אמר לו: והרי פתיב, אם אתרת יקח לו שארה פסוטה ועונתה לא יגרע והן כל אלה יפעל א"ל וכו' ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה הנם אין כסף.

לְרַחֲמֵי וּמְרַחֲמֵי לְדִינָא, כְּמָה דְאִוְקְמוּהוּ מְאִרֵי
 מִתְנִיתִין לֹא כְּשֹׂאֲנִי נִכְתָּב אֲנִי נִקְרָא, בְּעוֹלָם הַבָּא
 דְּאִיהוּ אֲתֵרִיָּה נִכְתָּב בְּיַהוּ"ה וְנִקְרָא בְּיַהוּ"ה, בְּעוֹלָם
 הַזֶּה נִכְתָּב בְּיַהוּ"ה וְנִקְרָא בְּאֲדֹנָי, דָּא שְׁנַיִ מְקוּם
 לְבָר מֵאֲתֵרִיָּה, דְּאִיהוּ עֲלֵמָא דְאֲתֵי, עֲלֵמָא דְאֲתֵי
 לִית בֵּיה שְׁנַיָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (מלאכי ג' ו') אֲנִי
 יְהוָה לֹא שְׁנִיתִי, נִכְתָּב בְּשֵׁם יְהוּ"ה וְנִקְרָא בְּשֵׁם
 יְהוּ"ה, אֲתֵקְרִי יְהוּ"ה רַחֲמֵי, לְבָר מֵאֲתֵרִיָּה אֲשִׁתֵּי
 וְאֲתֵקְרִי אֲדֹנָי וְאֲתֵקְרִי דִין, וְדָא רָזָא עוֹמֵד מִכִּפְסָא
 רַחֲמִים וַיּוֹשֵׁב עַל כִּפְסָא דִין.

שְׁנַיִ הַשֵּׁם דָּא מִצַּפְ"ן, דְּאִיהוּ בְּאִתְּ בִ"ש יְהוּ"ה,
 שְׁנַיִ מַעֲשֵׂה דָא שַׁבַּת, דְּצִרִיךְ כָּל כְּלָאֲחֵר
 יָד, כָּל דְּאִיהוּ צְדִיק, אַחַר יָד דְּאִיהוּ שְׁכִינְתָא, דָּא
 שְׁנַיִ מַעֲשֵׂה, וּבְזִמְנָא דְאִיהוּ כְּלָאֲחֵר יָד לִית תַּפְּן

לשון הקודש

וְנִקְרָא בְּשֵׁם יְהוּ"ה, יְהוּ"ה נִקְרָא רַחֲמִים,
 מְחוּז לְמְקוּמוֹ מִשְׁתַּנְּה וְנִקְרָא אֲדֹנָי
 וְנִקְרָא דִין, וְזֶה סוּד עוֹמֵד מִכִּפְסָא רַחֲמִים
 וַיּוֹשֵׁב עַל כִּפְסָא דִין.

שְׁנַיִ הַשֵּׁם זֶה מִצַּפְ"ן, שֶׁהוּא בְּאִתְּ בִ"ש
 – יְהוּ"ה. שְׁנַיִ מַעֲשֵׂה זֶה שַׁבַּת, שְׁצִרִיךְ
 כָּל כְּלָאֲחֵר יָד, כָּל שֶׁהוּא צְדִיק, אַחַר יָד
 שֶׁהוּא הַשְׁכִּינָה, זֶה שְׁנַיִ מַעֲשֵׂה, וּבְזִמְן
 שֶׁהוּא כְּלָאֲחֵר יָד אֵין שֵׁם הַשְׁתַּחֲוּיָה,

מְקוּמוֹ, וּכְשִׁינְיָא, מִשְׁתַּנְּה מְדִין
 לְרַחֲמִים וּמְרַחֲמִים לְדִין, כְּמוֹ שְׁבַאֲרוּהוּ
 בְּעֵלֵי הַמְּשֻׁנָּה, לֹא כְּשֹׂאֲנִי נִכְתָּב אֲנִי
 נִקְרָא. בְּעוֹלָם הַבָּא, שֶׁהוּא מְקוּמוֹ, נִכְתָּב
 בְּיַהוּ"ה וְנִקְרָא בְּיַהוּ"ה. בְּעוֹלָם הַזֶּה נִכְתָּב
 בְּיַהוּ"ה וְנִקְרָא בְּאֲדֹנָי. זֶה שְׁנַיִ מְקוּם
 מְחוּז לְמְקוּמוֹ, שֶׁהוּא הַעוֹלָם הַבָּא.
 בְּעוֹלָם הַבָּא אֵין שְׁנַיִ, וְזֶה שְׁכִינְתוֹב אֲנִי
 יְהוּ"ה לֹא שְׁנִיתִי, נִכְתָּב בְּשֵׁם יְהוּ"ה

סְגִידוּ, דְאִתְמַר בֵּיהּ כָּל הַפּוֹרַע פּוֹרַע בְּכָרוּךְ, תַּעֲלֵא
 בְּעִדְדֵיהּ סְגִיד לֵיהּ, דְּבִזְמַנָּא דְאִיהוּ כְּלֵאחֲרֵי יָד
 אֲתַעְכִּיד זָנָב, וְעַם כָּל דָּא דְאִמַר תַּעֲלֵא בְּעִדְדֵיהּ
 סְגִיד לֵיהּ בְּאַתְרֵיהּ, אֲבָל חוּץ מֵאַתְרֵיהּ הוּי זָנָב
 לְאַרְיוֹת וְאֵל תְּהִי רֹאשׁ לְשׁוּעָלִים.

דְּהָא צְדִיק גְּמוּר אָפּ עַל גַּב דְּנִחִית מִדְּרָגִיהּ
 וְאַתְעִכִּיד זָנָב לְאַרְיוֹת, עָלִיהּ אִתְמַר (תהלים
 לו כה) לֹא רָאִיתִי צְדִיק נִעְזָב, מֵאִי זָנָב דִּילִיהּ
 תְּהִיָּא קוּצָא דְאֵת ד' מִן אַח"ד דְאִיהִי י' זְעִירָא
 שְׂכִינְתָא תַתָּא, עָלִיהּ אִתְמַר (משלי כד טז) כִּי שְׁבַע
 יְפוּל צְדִיק וְקָם.

תָּא חֲזִי גְלַגּוּל דְאֵת ו' אִיהוּ דְנִפִּיק בְּשַׁעֲתִיהּ,
 דְעָלִיהּ אִתְמַר מִזֵּל שַׁעָה גוֹרָם, כְּמָה
 דְאוּקְמוּהָ אִין מִזֵּל יוֹם גוֹרָם אֲלֵא מִזֵּל שַׁעָה גוֹרָם,

לשון הקודש

לא ראייתי צדיק נעזב, מה זה הזנב שלו?
 הקוץ שהוא של האות ד' מן אח"ד,
 שהיא י' קטנה, השכינה התחתונה, עליו
 נאמר כי שבע יפול צדיק וקם.

בא וראה, גלגול האות ו' הוא שינוע
 בשעתו, שעליו נאמר מזל שעה גורם,
 כמו שבארוה אין מזל יום גורם אלא מזל
 שעה גורם. מה כתוב באברהם בשבא

שאמר בו כל הפורע פורע בכרוך.
 השועל בזמנו, השתחוה לו, שבזמן
 שהוא בלאחר יד, נעשה זנב, ועם כל זה
 שאמר כשהשועל בזמנו, השתחוה לו
 במקומו, אבל מחוץ למקומו הוי זנב
 לאריות ואל תהי ראש לשועלים.

שתרי צדיק גמור, אפ על גב שיורד
 מדרגתו ונעשה זנב לאריות, עליו נאמר

בְּאַבְרָהָם מַה פְּתִיב בֵּיה פִּד אֶתְיָא בְּגִלְגוּלָא, (בראשית
 יט כז) וַיִּשְׁכַּם אַבְרָהָם בַּבֶּקֶר אֶל הַמָּקוֹם, וּבִגִּין
 לְאַקְדָּמָא לָהּ יִצְחָק מַה פְּתִיב בֵּיה בְּגִלְגוּלָא, (שם כד
 כג) וַיֵּצֵא יִצְחָק לְשׁוּחַ בַּשָּׂדֶה לְפָנֹת עָרֵב, נָפֶק לְגַבְהָ
 לְחַקְלָא, בְּגִין דְּאֶתְמַר בֵּיה (ירמיה ט ט) מִי יִתְנִי
 בַּמִּדְבָּר מְלוֹן אֲזָרְחִים, חַד אֶקְדִּים לְפִשְׁפִּשָּׂא בָּהּ
 בְּצַפְרָא, וְתִנְנָא לְפִשְׁפִּשָּׂא בָּהּ בְּרִמְשָׂא, יַעֲקֹב מַה
 פְּתִיב בֵּיה (בראשית כה יא) וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם, פָּגַע בָּהּ, וַפָּאָה
 אִיהוּ מָאן דְּפָגַע בְּגוֹן יַעֲקֹב, דְּעֵלִיָּה אֶתְמַר (שם) וַיִּלָּן
 שָׁם, וְהָהוּא לִינָה הוּא לְוִיָּה, מִיָּד דְּאֶעְרַע בָּהּ (שם
 לב ב) וַיִּפְגְּעוּ בּוֹ מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים, וְעַם כָּל דָּא דְּפָגַע
 בָּהּ חָזָה נָטִיר לָהּ, וְלֹא אֶתְאַחַד עִמָּה עַד דְּאֶתְאַ
 בְּעָלָהּ, וְדָא אִיהוּ (שם כה יא) וַיִּלָּן שָׁם כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ,
 דְּבִגְיֵינָה (שם לב לב) וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ, דְּאִיהוּ מִשָּׁה
 דְּאֶתְאַ בֵּיה בְּגִלְגוּלָא רוּחִיָּה דְּמוֹשָׁה, וּבְגִין דָּא יַעֲקֹב

לשון הקודש

אשרי מי שפוגע כמו יעקב, שעליו נאמר
 וילן שם, ואותה לינה היא לוויָה, מִיָּד
 שפגש בה, ויפגעו בו מלאכי אלהים, וְעַם
 כָּל זֶה שפגע בה, הִיָּה שוֹמֵר אוֹתָהּ,
 וְלֹא הֶתְאַחַד עִמָּה עַד שָׁבָא בְּעָלָהּ, וְזִהוּ
 וַיִּלָּן שָׁם כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ, שְׁבִשְׁבִילוֹ וַיִּזְרַח
 לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ, שֶׁהוּא מִשָּׁה שָׁבָא בּוֹ בְּגִלְגוּל
 רוּחוֹ שֶׁל מִשָּׁה, וּמִשׁוּם זֶה יַעֲקֹב וּמִשָּׁה

בגלגול? וישכם אברהם בבקר אל
 המקום. ובשביל להקדים את יצחק, מה
 כתוב בגלגול? ויצא יצחק לשוח בשדה
 לפנות ערב, יצא אל השדה, משום
 שנאמר בו מי יתנני במדבר מלון
 אזרחים. האחד הקדים לחפש בה בבקר,
 והשני הקדים לחפש בה בערב. מה
 כתוב ביעקב? ויפגע במקום, פגע בה.

ומשה הוּו קיימי בדרגא חדא בעמודא דאמצעייתא,
אבל דא בנופא ודא בנשמתא, ובגין דא לית
שעתא קיימא לכל בר נש דאיהי שכנינתא בלא
בעלה.

ובגין דא בר דחיקת ליה שעתא לרבי פדת,
ואמר אי בעית דאחרביה לעלמא ואפשר
דנפלת בשעתא דמוזני, ואולי דנפלת מאי ואולי,
אלא ואולי אי בעי קודשא בריך הוא דנפלת
בשעתא דמוזני, דהא אתתיה עבד, ואולי אי בעי
בעלה דהוי קיימא מה דאיהי עבדת בלא
רשותא דבעלה.

ובגוונא דא לית שעתא קיימא דאיהי שכנינתא
לההוא בר נש, אלא אם ייתי בגלגולא
בההוא בר נש דההוא שעתא, ורוא דמלה

(ויקרא טז)

לשון הקודש

רוצה הקדוש ברוך הוא שתפל בשעה
של מוזנות, שהרי אשתו עשתה, ואולי
אם רוצה בעלה שהיה עומד מה שהיא
עושה בלי רשות של בעלה.

ובגון זה אין השעה עומדת, שהיא
השכינה, לאותו אדם, אלא אם יבא
בגלגול באותו האיש של אותה שעה,
וסוד הדבר - בזאת יבא אהרן אל

היו עומדים בדרגה אחת בעמוד
האמצעי, אבל זה בגוף וזה בנשמה,
ומשום זה אין השעה עומדת לכל אדם,
שהיא שכנינה בלי בעלה.

ומשום זה כשדחקה השעה לרבי פדת,
ואמר אם תרצה שאחריב את העולם,
ואפשר שתפל בשעה של מוזנות, ואולי
שתפל, מה זה ואולי? אלא ואולי אם

(א) בִּזְמַת יבֵּא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ, וּבָלֵא בַעֲלֵה אֶתְמֹר
 (שם ב) וְאֵל יבֵּא בְּכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ (במדבר א נא), וְהִזְר
 הַקָּרֵב יוֹמָת, וְלִית מִיתָה אֶלָּא עֲנִיּוֹתָא, וְהֵא זֶר
 לֹא בִּזְר אַחֲרָא דְמוּם זֶר, אֶלָּא זֶר מִבַּעֲלָה.

זִכָּאָה מָאן דְּאִיעֲרַע בְּשַׁעֲתָא דְּאֶתְבְּרִי מוֹשִׁית יָמֵי
 בְּרֵאשִׁית, דְּכָל נִשְׁמָתָא אִית לָה עֵת וְזִמְן
 בְּגִלְגּוּלָא, כְּמָה דְּאָמַר קֹהֲלֵת (קהלת ג א) לְכָל זִמְן וְעֵת
 לְכָל חֶפְזָא תַחַת הַשָּׁמַיִם, וְדָא שְׂכִינְתָא תַתָּאָה
 דְּאִיהִי זִמְן וְעֵדֵן לְכָל סְפִירָה וְסְפִירָה, וְלְכָל גִּלְגּוּלָא
 וְגִלְגּוּלָא, וְאִיהִי עֵדֵן וְעֵדֵנִין וּפְלַג עֵדֵן, עֵדֵן דְּכָל
 עֵדֵנִין שְׁפִיר, מָאִי וּפְלַג עֵדֵן, אֶלָּא כְּגֹן פְּלַג
 הַמְּנַחָה, בְּשִׁמְאֵלָא אֶתְפְּלִגַת לְדִינָא, וּבִימִינָא
 לְרַחֲמֵי, בְּעִמּוּדָא דְּאֶמְצַעִיתָא אֲשֶׁתְּלִימָת, וְכֹד
 אֶתְפְּלִיגַת בִּימִינָא וּשְׁמֵאלָא אֶתְמֹר בְּה
 לְאַסְתֵּר (אסתר ה ג) מַה בְּקִשְׁתְּךָ עַד חֲצֵי הַמְּלָכוֹת

לשון הקודש

שְׂכִינָה תַחַתוּנָה שְׂהִיא זִמְן וְעֵת לְכָל
 סְפִירָה וְסְפִירָה וְלְכָל גִּלְגּוּל וְגִלְגּוּל, וְהִיא
 עֵדֵן וְעֵדֵנִים וְחֲצֵי עֵדֵן, עֵדֵן שֶׁל כָּל
 הָעֵדֵנִים? יָפָה, אֲבָל מַה זֶה וְחֲצֵי עֵדֵן?
 אֶלָּא כְּמוֹ פְּלַג הַמְּנַחָה, בְּשִׁמְאֵל נַחֲלָקַת
 לְדִין וּבִימִין לְרַחֲמִים, וְנִשְׁלַמַת בְּעִמּוּד
 הָאֶמְצַעִי, וּכְשֶׁנַּחֲלָקַת לְיָמִין וְלִשְׁמֵאל
 נֹאמַר בְּה לְאַסְתֵּר מַה בְּקִשְׁתְּךָ עַד חֲצֵי

הַקֹּדֶשׁ, וּבְלִי בַעֲלָה נֹאמַר וְאֵל יבֵּא בְּכָל
 עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ, וְהִזְר הַקָּרֵב יוֹמָת, וְאִין
 מִיתָה אֶלָּא עֲנִיּוֹת, וְהִזְר הַזֶּה אִינוּ בִּזְר
 אַחֲרֵי שֶׁל מוּם זֶר, אֶלָּא זֶר מִבַּעֲלָה.

אַשְׁרֵי מִי שְׁפִיגֵשׁ בְּשַׁעֲה שְׁנַבְרָאָה
 מִשְׁשֵׁת יָמֵי בְּרֵאשִׁית, שְׁלֵכְל נִשְׁמָה יֵשׁ
 עֵת וְזִמְן בְּגִלְגּוּל, כְּמוֹ שְׁאָמַר קֹהֲלֵת לְכָל
 זִמְן וְעֵת לְכָל חֶפְזָא תַחַת הַשָּׁמַיִם, וְזוֹ

וְתַעַשׂ, וְאִיהוּ כ"ח יְהו"ה, פִּלְגוּ דִילָהּ יַד יְמִין, וּפְלִגּוּ
 דִילָהּ יַד שְׂמָאל, וְלִקְבֵּל תְּרוּנֵיהוּ אֲדַכֵּר קַהֲלַת בְּה
 כ"ח זְמַנִּין עֵת. (דף קא ע"ב) הָדָא הוּא דְכִתְיב (קהלת ג' ב) עֵת
 לְלֶדֶת וְעֵת לָמוֹת עֵת לְטַעַת וְכו', וְאִינוּן י"ד י"ד,
 יַד יְמִינָא רַחְמִי, לְלֶדֶת לְטַעַת לְרַפּוּא לְבָנוֹת
 לְשַׁחֲוֹק לְרַקוּד בְּנוֹס אֲבָנִים לְחִבּוּק לְבִקֵּשׁ לְשִׁמּוֹר
 לְתַפּוֹר לְדַבֵּר לְאַהֲוֵב שְׁלוֹם. יַד שְׂמָאלָא דִינָא
 לְמַדֵּן, לָמוֹת לְעַקוֹר לְהַרוּג לְפָרוּץ לְבָנוֹת סְפוּד
 לְהַשְׁלִיךְ אֲבָנִים לְרַחֲוֹק לְאַבְדַּ לְהַשְׁלִיךְ לְקַרוּעַ
 לְחַשׂוֹת לְשִׁנּוּא מְלַחְמָה, יַד יְמִינָא אִיהִי פְּשׁוּטָה
 לְקַבֵּל שְׁבִים, דְכִתְיב (שמות יד ח) וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים
 בְּיַד רָמָה, (שם טו ו) יְמִינָהּ יְהו"ה נְאֻדְרֵי בַּכַּת, יַד
 יְמִינָא רַחְמִי. יַד שְׂמָאלָא דִינָא, דְכִתְיב (שם ט ג) הִנֵּה
 יַד יְהו"ה הוֹיָה, (דברים ב טו) יַד יְהו"ה הִיִּתָה בָּם לְהַמָּם.

לשון הקודש

שְׁלוֹם. יַד שְׂמָאל לְדוֹן דִּין: לָמוֹת, לְעַקוֹר,
 לְהַרוּג, לְפָרוּץ, לְבָנוֹת, סְפוּד, לְהַשְׁלִיךְ
 אֲבָנִים, לְרַחֲוֹק, לְאַבְדַּ, לְהַשְׁלִיךְ, לְקַרוּעַ,
 לְחַשׂוֹת, לְשִׁנּוּא, מְלַחְמָה. יַד יְמִין הִיא
 פְּשׁוּטָה לְקַבֵּל שְׁבִים, שְׂכִתוּב וּבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל יוֹצְאִים בְּיַד רָמָה, יְמִינָהּ יְהו"ה
 נְאֻדְרֵי בַּכַּת, יַד יְמִין – רַחְמִים, יַד שְׂמָאל
 – דִּין, שְׂכִתוּב הִנֵּה יַד יְהו"ה הוֹיָה, יַד
 יְהו"ה הִיִּתָה בָּם לְהַמָּם.

הַמְּלָכוֹת וְתַעַשׂ, וְהוּא כ"ח יְהו"ה, חֲצִי
 שְׁלָהּ יַד יְמִין, וְחֲצִי שְׁלָהּ יַד שְׂמָאל,
 וּבְכַנְגָד שְׁנֵיהֶם הוֹכִיר בְּה קַהֲלַת עֲשָׂרִים
 וּשְׂמוֹנֶה פְּעָמִים עֵת. זֶהוּ שְׂכִתוּב עֵת
 לְלֶדֶת וְעֵת לָמוֹת עֵת לְטַעַת וְכו', וְהוּ
 אַרְבַּע עֲשָׂרֵה אַרְבַּע עֲשָׂרֵה, יַד יְמִין
 רַחְמִים: לְלֶדֶת, לְטַעַת, לְרַפּוּא, לְבָנוֹת,
 לְשַׁחֲוֹק, לְרַקוּד, בְּנוֹס אֲבָנִים, לְחִבּוּק,
 לְבִקֵּשׁ, לְשִׁמּוֹר, לְתַפּוֹר, לְדַבֵּר, לְאַהֲב

וּבְגִין דָּא אֵית עֵת רְצוֹן וְאַתְמַר בְּהַ (ויקרא טז)
בְּזֹאת יבא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ, וְאֵית עֵת
דְּדִינָא דְאַתְמַר בְּהַ (שם ב) **וְאֵל יבא בְּכָל עֵת אֶל**
הַקֹּדֶשׁ, וּבְגִין דָּא אֵינוֹן כ"ח יוֹמֵי דְסִיחָרָא, י"ד
יוֹמֵין אִיהִי שְׁלִימָתָא, וְי"ד חֲסָרָה, וּמָאן דְאַתְיִילִיד
בְּיוֹמֵי שְׁלִימוֹתָא אִיהוּ שְׁלִים בְּבְגִין בְּתִי וּבְעוֹתָרָא
בְּמִזוּנֵי בְּחֻדָּה בְּשִׁלּוּהַ בְּבְנֵינָא, בְּכָל י"ד עֵתוֹת טַב.
וּמָאן דְאַתְיִילִיד בְּזִמְנָא דְאִיהִי חֲסָרָה, בְּכָל י"ד
יוֹמֵין אֵלִין אִיהוּ חָסֵר בְּכִלְהוּ, אִיהוּ עֲנִיא מְסַכְנָא
בְּלֹא מִזוּנֵי וּבְלֹא חֵי. וּמָאן דְאַתְיִילִיד בְּאַמְצֵיתָא
יְהֵא בִינוּנֵי.

וּכָל דָּא מָאן גָּרִים דְאַתְיִילִיד בְּרִישָׁא אוּ בְּסוּפָא
אוּ בְּאַמְצֵיתָא, דָּא גִלְגוּל דִּילִיָּה דְמַחֲיָב
לִיָּה, (וּמָאן גָּרִים דָּא דְאַתְיִילִיד תַּמָּן בְּגִין דְּמִזְלִיָּה גָּרִים דְאַתְחֵיב
מְלַעֲיָא) קָדָם דְאַתְיָא לְעֵלְמָא, וּבְגִין דָּא אָמַר לְרַבִּי

לשון הקודש

בְּכָל אַרְבַּע עֶשְׂרֵה עֵתוֹת - טוֹב, וּמִי
 שְׁנוּלָד בְּזִמְנָן שְׁהִיא חֲסָרָה בְּכָל אַרְבַּעַה
 עֶשֶׂר יָמִים אֵלּוּ, הוּא חָסֵר בְּכֻלָּם, הוּא
 עֲנִי מְסַכָּן, בְּלִי מִזוּנוֹת וּבְלִי חַיִּים, וּמִי
 שְׁנוּלָד בְּאַמְצַע, יְהִיָּה בִינוּנֵי.

וְכָל זֶה מִי גוֹרֵם שְׁנוּלָד בְּרֵאשׁ אוּ בְּסוּף
אוּ בְּאַמְצַע? זֶה גִלְגוּלוֹ שְׁמַחֲיָב אוֹתוֹ, (וּמִי
 גוֹרֵם זֶה שְׁנוּלָד שְׁמָ? מִשּׁוּם שְׁנוּלוֹ גָּרִם שְׁהַתְחִיב מְלַמְעָלָה)

וּמִשּׁוּם זֶה יֵשׁ עֵת רְצוֹן, וְנֶאמַר בְּהַ
בְּזֹאת יבא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ, וְיֵשׁ עֵת שֶׁל
דִּין שְׁנַאמַר בְּהַ וְאֵל יבא בְּכָל עֵת אֶל
הַקֹּדֶשׁ, וּמִשּׁוּם זֶה הֵם עֶשְׂרִים וּשְׁמוֹנֶה
יָמִים שֶׁל הַלְבָנָה, אַרְבַּעַה עֶשֶׂר יָמִים הִיא
שְׁלֵמָה, וְאַרְבַּעַה עֶשֶׂר חֲסָרָה, וּמִי שְׁנוּלָד
בְּיָמֵי הַשְּׁלֵמוֹת הוּא שְׁלֵם בְּבָנִים בְּחַיִּים
וּבְעֶשֶׂר, בְּמִזוּנוֹת בְּשִׁמְחָה בְּשִׁלּוּהַ בְּבְגִין,

פְּדַת דְּאִי בְּעֵי דְאַחְרִיב לְעֶלְמָא וכו', (ומאן דְּאִתְיִלִּיד
 בְּחֶסְרוֹנָא דְסִיחָרָא בְּכָל יו"ד יוֹמִין אִיהוּ חֶסֶר דְּמַזְלִיחַ גְּרָמִים וְלֵהֲאִי פֶר
 נֶשׁ קָשִׁין לוֹ מְזוּנוֹתָיו בְּקָרִיעַת יָם סוּף), (נ"א אֶפְשֶׁר דְּנִפְלֵת בְּשַׁעֲתָא
 דְּמְזוּנָא, דְּלֵהֲאִי פֶר נֶשׁ דְּאִתְיִלִּיד בִּי"ד שְׁמַא לָא קָשִׁין מְזוּנוֹתָיו בְּקָרִיעַת
 יָם סוּף, דְּמְזוּנָא דְנִשְׁמַתָּא אֹרְרִיתָא, מְזוּנָא דְגוּפָא נְהֵמָא, בֵּין פְּהֵאִי וּבֵין
 פְּהֵאִי קָשִׁין מְזוּנוֹתָיו), בְּגִין דְּאִינוּן מְסִטְרָא דְדִינָא
 דְּאַתְבְּרִי בְּדִינָא דְאִיהוּ אַדְנִי, וּמָאן דְּאַתְבְּרִי
 בְּרַחֲמֵי דְאִיהוּ יְהו"ה, לֹא אִינוּן קָשִׁין מְזוּנוֹתָיו,
 וּמְזוּנָא דְנִשְׁמַתָּא אֹרְרִיתָא, מְזוּנָא דְגוּפָא נְהֵמָא
 מִחֲמַשְׁתַּת הַמִּינִין.

וּמָאן דְּאִיהוּ מְסִטְרָא דְאָדָם דְּאִיהוּ יו"ד ה"א
 וּא"ו ה"א, אֶתְמַר בֵּיה (בראשית א כו) וַיְרִדוּ
 בְּדַגַּת הַיָּם וכו', בְּכָלֵא שְׁלִיט פְּמָה דְּאַתְבְּרִי בְּשִׁמְיָא
 וּבְאַרְעָא וּבִימָא, וְעַלִּיה אֶתְמַר (קהלת ג טו) מַה שְּׁהִיָּה
 כְּבָר הוּא, מַה שְּׁהִיָּה קָדָם דִּיִּתִי לְהֵאִי עֶלְמָא,

לשון הקודש

שְׁנַבְרָא בְּרַחֲמִים שְׁהוּא יְהו"ה, אִין
 מְזוּנוֹתָיו קָשִׁים, וּמְזוּן הַנְּשֻׁמָּה – תוֹרָה,
 מְזוּן הַגּוּף – לְחַם מִחֲמַשְׁתַּת הַמִּינִים.
 וּמְנִי שְׁהוּא מִצַּד שֶׁל אָדָם שְׁהוּא יו"ד
 ה"א וּא"ו ה"א, נְאָמַר בּוּ וַיְרִדוּ בְּדַגַּת הַיָּם
 וכו', שׁוֹלֵט בְּכָל כְּמוֹ שְׁנַבְרָא בְּשִׁמְיָם
 וּבְאַרְצֵן וּבְיָם, וְעַלִּיו נְאָמַר מַה שְּׁהִיָּה כְּבָר
 הוּא, מַה שְּׁהִיָּה קָדָם שְׁיַבְא לְעוֹלָם הַזֶּה,

לְפָנֵי שְׁבָא לְעוֹלָם, וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר לְרַבִּי
 פְּדַת, שְׂאֵם תְּרַצָּה שְׂאַחְרִיב אֶת הָעוֹלָם?
 (ומי שְׁנוֹלֵד בְּחֶסְרוֹן הַלְבָנָה בְּכָל אַרְבַּעַה עֶשֶׂר הַיָּמִים, הוּא חֶסֶר,
 שְׁמֻזְלוֹ גוֹרָם, וְלֹאֲדָם הַזֶּה קָשִׁים לוֹ מְזוּנוֹתָיו בְּקָרִיעַת יָם סוּף)
 (אֶפְשֶׁר שְׁתַּפֵּל בְּשַׁעַת מְזוּנוֹת, שְׁלֹאֲדָם הַזֶּה שְׁנוֹלֵד בִּי"ד שְׁמַא ל,
 קָשִׁים מְזוּנוֹתָיו בְּקָרִיעַת יָם סוּף, שְׁמֻזְן הַנְּשֻׁמָּה – תוֹרָה, מְזוּן הַגּוּף
 – לְחַם. בֵּין גְּזָה וּבֵין גְּזָה קָשִׁין מְזוּנוֹתָיו), מִשּׁוּם שְׁהֵם
 מִצַּד הַדִּין שְׁנַבְרָא בְּדִין שְׁהוּא אַדְנִי, וּמִי

כְּמַה דְּאֵתְּ אָמַר (שם א ט) אֵין כָּל חֲדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ,
 כְּבָר הוּא מְחַוֵּיב לְמַחְוֵי בְּהַאי עֲלֵמָא, כְּמַה דְּאֵתְּ
 אָמַר (ירמיה א ה) בְּטָרַם אֲצַרְךָ בְּכַטָּן יַדְעִיתִי, וְאֲשֶׁר
 לְהִיזֵת כְּבָר הָיָה (קהלת ג טו), וְאֲשֶׁר אִיהוּ לְמַחְוֵי בְּהַאי
 עֲלֵמָא, כְּבָר הוּא מְחַוֵּיב לְמַחְוֵי קָדָם דִּי יָתִי
 לְעֵלְמָא הַכָּא בְּגִלְגּוּלָא.

וְהֶאֱלֹהִים יִבְקֹשׁ אֶת נִרְדָּף (שם), זֶה הֶבֶל דְּאִיהוּ
 נִרְדָּף מִקִּינ, וְקָם קִינ וְקָטַל לֵיהּ,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית ד ח) וַיָּקָם קִינ אֶל הֶבֶל אָחִיו
 וַיַּהַרְגֵהוּ, וַיָּקָם וַדְּאִי, וַדְּהוּהָ הֶבֶל עֲלֵיהּ, וְקָם קִינ
 וַיַּהַרְגֵהוּ, קִינ אֶתְקָרִי עַל שֵׁם דְּקִנִּי עַל אַחוּזָה, בְּגִין
 דְּחֻזָּא יְקָרִיָּה וְתוֹקֶפִיָּה לְעֵילָא, דְּקָרְבַּנְיָה אֶסְתַּלַּק
 לְאַתֵּר דְּעֵתִיק יוֹמִין, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (דניאל ז ט) וְעֵתִיק
 יוֹמִין יְתִיב וְכוּ', וְקָרְבַּנְיָה הָדָה מִבְּכוֹרוֹת צֶאֱנוּ,
 וְאֶתְקַבַּל לֵיהּ בְּרַעְוָא.

לשון הקודש

זהו שכתוב ויקם קין אל הבל אחיו
 ויהרגהו, ויקם ודאי, שהיה הבל עליו,
 וקם קין ויהרגהו. קין נקרא על שם שקנא
 לאחיו, משום שראה כבודו ונחזו
 למעלה, שקרבנו התעלה למקום של
 עתיק הימים, שנאמר בו ועתיק הימים
 יושב וכו', וקרבנו היה מבכורות צאנו
 והתקבל לו ברעון.

כמו שנאמר אין כל חדש תחת השמש,
 כבר הוא מחיב להיות בעולם הזה, כמו
 שנאמר בטרם אצרך בכטן ידעתיך.
 ואשר להיות כבר היה, ואשר הוא
 להיות בעולם הזה כבר הוא מחיב
 להיות קדם שיבא לעולם לכאן בגלגול.
 והאלהים יבקש את נרדף, זה הבל
 שהוא נרדף מקין, וקם קין והרג אותו,

אמר ליה, אם בן דקרבנא דיליה אתקבל, אמאי
אתייהוב חילא לקין למקטליה, (בגין דא יש
הבל אשר נעשה על הארץ וגומר (קהלת ח יד) אמאי), אמר ליה הכא
ודאי רזא עלאה, דאיהו הוה דרגא דעין הדעת
טוב ורע דחאב ביה, ובמה דחאב ביה קביל
ענשיה בהאי עלמא, ובתהוא קרבנא דאתקביל
מניה אשתזיב מענשא דההוא עלמא, דתרי ענשי
הוה מחוייב חד לעילא וחד לתתא, הדא הוא
דכתיב (בראשית ב יז) כי ביום אכלך ממנו מות תמות.
אמר ליה, והא אדם הוה דחאב בהאי
אילנא, אמר ליה עזבדא דאבוה הוה ליה ומת,
אמר ליה כי ביום אכלך ממנו פתיב, אמר ליה
בתהוא יום הציץ ומת.

אמר רבי שמעון בגין דא פתיב (קהלת ח יד) יש הבל
אשר נעשה על הארץ אשר יש צדיקים

 לשון הקודש

למעלה ואחד למטה, זהו שפתוב כי
ביום אכלך ממנו מות תמות. אמר לו,
והרי אדם היה שחטא בעין הוה? אמר
לו, מעשה אביו היה לו ומת. אמר לו, כי
ביום אכלך ממנו מות תמות פתוב. אמר
לו, באותו היום הציץ ומת.

אמר רבי שמעון: בשביל זה פתוב יש
הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש

אמר לו, אם בן שקרבנו התקבל, למה
נתן בוח לקין להרגו? (בגלל זה יש הבל אשר נעשה
על הארץ וגומר, למה?) אמר לו, כאן ודאי יש
סוד עליון, שהוא היה בדרגה של עין
הדעת טוב ורע שחטא בו, ובמה שחטא
בו קבל ענשו בעולם הזה, ובאותו קרבן
שהתקבל ממנו, נצל מענש של אותו
העולם, ששני ענשים היה מחיב, אחד

שְׁמַגִּיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים וְגוֹמֵר, וְהָכֵא
 אֶתְרַמְיֹז צְדִיק וְרַע לֹא רָשָׁע וְטוֹב לֹא, צְדִיק וְרַע לֹא
 הָכֵא אֶתְרַמְיֹז, יֵשׁ צְדִיקִים שְׁמַגִּיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה
 הַרְשָׁעִים, וְדָא רְזָא דְצְדִיק דְאֶעְרַע לִיה כְּמַעֲשֵׂה
 הַרְשָׁעִים, לֹא דְאִיהוּ רָשָׁע וְלֹא בֶן רָשָׁע אֲלֵא
 כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים דְּחַב בְּעוֹבְדָא דְחַיִּיבָא, דְאִינוּן
 סְמַא"ל וְנַחֲשׁ, אִירַע לִיה עוֹבְדָא דְלַחֲזוֹן, וְהֵא אִיהוּ
 רְזָא פּוֹקֵד עֵזֶן אָבוֹת עַל בְּנִים (שְׁמוֹת כ ה), בְּגִין
 דְּמַעֲשֵׂה אָבוֹתֵיהֶם בִּידֵיהֶם, דָּא גְרִים לְהַבֵּל מִיתָה,
 וּמֵת בְּלֹא בֶן, וּבְגִין דָּא אָזִיל בְּגִלְגּוּלָא, שִׁי"ן דְּמַשָּׂה
 אִיהוּ ש"ת מִתַּמָּן רוּחַ שִׁי"ן (ס"א ש"ת), הֵדָא הוּא
 דְּכָתִיב (בְּרַאשִׁית ד כה) כִּי שָׁת לִי אֱלֹהִים וְרַע אַחַר תַּחַת
 הֶבֶל כִּי הֲרַגוּ קִיָּן, תַּחַת הֶבֶל וְדָאִי, דְּהֶבֶל רָכִיב
 עֲלֵיהּ, וְאַתְעֵבִיד שְׁת הַרְכָּבָה לִיה, וְאִיהוּ סִיּוּמָא
 דְּאַלְפָא בִּיתָא, וּבְגִין דָּא תַּחַת הֶבֶל.

לשון הקודש

מַעֲשֵׂה שְׁלָחָם, וְזֵהוּ הַסּוּד שֶׁל פְּקֹד עֵזֶן
 אָבוֹת עַל בְּנִים, מִשּׁוּם שְׁמַעֲשֵׂה
 אָבוֹתֵיהֶם בִּידֵיהֶם, זֶה גְרַם לְהַבֵּל מִיתָה,
 וּמֵת בְּלִי בֶן, וּמִשּׁוּם זֶה הִלָּךְ בְּגִלְגּוּל.
 שִׁי"ן שֶׁל מַשָּׂה הוּא ש"ת, מִשָּׁם הַרְוִיחַ
 שִׁי"ן (ש"ת), זֶהוּ שְׁכָתוּב כִּי שָׁת לִי אֱלֹהִים
 וְרַע אַחַר תַּחַת הֶבֶל כִּי הֲרַגוּ קִיָּן, תַּחַת
 הֶבֶל וְדָאִי, שְׁהַבֵּל רָכִב עָלָיו, וְנַעֲשֵׂה שְׁת

צְדִיקִים שְׁמַגִּיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים
 וְגוֹמֵר, וְכֵאן נִרְמֹז צְדִיק וְרַע לֹא רָשָׁע וְטוֹב
 לֹא. צְדִיק וְרַע לֹא כֵאן נִרְמֹז, יֵשׁ צְדִיקִים
 שְׁמַגִּיעַ אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים, וְזֵה
 הַסּוּד שֶׁל צְדִיק שְׁקוּרָה לֹא כְּמַעֲשֵׂה
 הַרְשָׁעִים, לֹא שֶׁהוּא רָשָׁע וְלֹא בֶן רָשָׁע,
 אֲלֵא כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים, שְׁחָטָא כְּמַעֲשֵׂה
 הַרְשָׁעִים, שֶׁהֵם סְמַא"ל וְנַחֲשׁ, קָרָה לֹא

הַבֵּל הַלֵּב, וְעָלִיָּה אֶתְמַר הַלֵּב רוּאָה, וְאִיהוּ ה' מְמַשָּׁה, וְהַלֵּב אִיהוּ לְשִׁמְאֵלָא דְאִיהוּ אֱלֹהִים, הַלֵּב מִבִּין, וְאִיהוּ סְתִיר בְּנִינָא וְנִפְלַת בְּנִינָה, וּבְגִין דָּא וַיִּסְתֵּר מִשָּׁה פָּנָיו כִּי יֵרָא מִהַבֵּיט אֶל הָאֱלֹהִים (שמות ג ו'). **בְּגִין דְּתַמָּן תָּוּה דְחָב בְּאֱלֹהִים, דְּאִיהוּ אֱלֹהִים דְּעוֹבְדָא דְבְּרֵאשִׁית, וְדָא אִיהוּ דְחָב בְּמַעֲשָׂה, לְבַת אִשׁ בְּרֵתָא דְמַלְכָא דְחָב בֵּיהּ, וְאֶתְבֵּיִשׁ כִּפְסֵי לֵיהּ בְּדִילֵיהּ** (ס"א בְּחִילֵיהּ) **בְּשֵׁת, וְמָה דְחָוָה שֵׁת אֶתְחַבֵּר עִמֵּיהּ ב' וְאֶתְעַבֵּיד בְּשֵׁת, וְדָא אִיהוּ יִרְ"א בְּשֵׁת, וְעוֹד שֵׁת בְּאִתְ בְּ"שׁ אִינוּן אָב, שֵׁת לְבַתֵּר דְּזֻכָּה בְּאִתְ יוֹד, בְּרֵא שֵׁת, וְאִיהוּ יוֹד דְּאֶתְמַר בֵּיהּ** (משלי ח כה) **יְהוּ"ה קִנְנֵי רֵאשִׁית דְּרַכּוּ, דְּאִיהוּ עֶשְׂרָה דוֹרוֹת, וְתָב לָהּ לְאֶתְרָהּ, אֶתְקַרֵּי בְּרֵאשִׁית, וּמִתַּמָּן זָכָה לְאֶרְיִיתָא דְּאֶתְיִיחִיבַת עַל יְדֵיהּ.**

לשון הקודש

אֱלֹהִים שֶׁל מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, וְהוּוּ שְׁחָטָא בְּמַעֲשָׂה. לְבַת אִשׁ, בַּת הַמֶּלֶךְ שְׁחָטָא בָּהּ, וְהִתְבֵּיִשׁ, כִּסָּה אוֹתוֹ בְּשֵׁלֹו (בבב) בְּשֵׁת, וְמָה שְׁהִיָּה שֵׁת, הִתְחַבֵּר עִמּוֹ ב' וְנַעֲשָׂה בְּשֵׁת, וְהוּוּ יִרְ"א בְּשֵׁת. וְעוֹד שֵׁת בְּאִתְ בְּ"שׁ הֵם אָב, שֵׁת לְאַחַר שְׁזָכָה בְּאוֹת יוֹד, בְּרֵא שֵׁת, וְהוּוּ יוֹד שְׁנַאֲמַר בֵּהּ יְהוּ"ה קִנְנֵי רֵאשִׁית דְּרַכּוּ,

הִרְכָּבָה לוֹ, וְהוּוּ הַסִּיּוּם שֶׁל אֶלְפָא בֵּיתָא, וּמִשׁוּם זֶה תַּחַת הַבֵּל. הַבֵּל הַלֵּב, וְעָלִיו נֶאֱמַר הַלֵּב רוּאָה, וְהוּוּ ה' מְמַשָּׁה, וְהַלֵּב הוּוּ לְשִׁמְאֵל, שֶׁהוּוּ אֱלֹהִים, הַלֵּב מִבִּין, וְהוּוּ סְתִיר הַבְּגִין וְנִפְלָה בְּגִלְלוֹ, וּמִשׁוּם זֶה וַיִּסְתֵּר מִשָּׁה פָּנָיו כִּי יֵרָא מִהַבֵּיט אֶל הָאֱלֹהִים, מִשׁוּם שֵׁשׁ הָיָה שְׁחָטָא בְּאֱלֹהִים, שֶׁהוּוּ

וְהָאִי י' אִיהִי מִיַּעֲקֹב וְי' מִיִּשְׂרָאֵל, י' מֵאֲדָנִי י'
 מִיְהוּ"ה, שִׁי"ן מִמִּשְׁה אִיהִי מִשֵּׁת תַּמָּן רַוּוּחַ
 לָהּ, וְכַד אָזַל לְשֵׁם רַוּוּחַ תַּמָּן תַּרִּין אֲתוּוּן ש"ם,
 וְכַד אָזַל עֲשָׂרָה דוּרוֹת עַד אֲבָרְהָם תַּמָּן רַוּוּחַ ה'
 דִּילִיָּה, וְאֲתַקְרִי מִשְׁ"ה, וְרָזָא דְמַלְחָה מוּלִיךְ לִימִין
 מִשְׁה זְרוּעַ תַּפְּאֲרָתוֹ בּוֹקַע מִיָּם מִפְּנִיָּהֶם לַעֲשׂוֹת לוֹ
 שֵׁם עוֹלָם (ישעיה סג יב), וְכַד אֲפִיק לְבָנָיו מַגְּלוּתָא, וְכַד
 מָחָא לְמַצְרָאִי, הָדָא הוּא דְכָתִיב (שמות ט ג) הִנֵּה יַד
 יְהוּ"ה הַזֹּיָה, ה' חֲמִשׁ אֲצַבְעִין, וְכַד פָּקַע יַמָּא, וְדָא
 אִיהוּ בּוֹקַע מִיָּם מִפְּנִיָּהֶם, וְכַד עָתִיד לְמַחְוִי בּוֹקַע
 יַמָּא דְאֲזַרְיִיתָא מִיַּמִּנָּא, הֵהוּא זְמָנָא מַה דְהוּא
 לְשִׁמְאָלָא בְּלָבָא תְּזַה תְּבַל דְאִיהוּ הַלֵּב, תְּבַל
 אֲסַתְלַק לִיַּמִּנָּא, וּמִתַּמָּן סָלִיק לְמוֹחָא דְאִיהוּ
 תְּחַכְמָה, דְהָא לָבָא אִיהוּ אִימָא עֲלָתָה, עֲלָה אֲתַמַּר

לשון הקודש

מִפְּנִיָּהֶם לַעֲשׂוֹת לוֹ שֵׁם עוֹלָם, וְכַד הוּצִיא
 אֶת בְּנָיו מִן הַגְּלוּת, וְכַד הִכָּה אֶת
 הַמִּצְרַיִם, וְהוּוּ שְׁפָתוֹב הִנֵּה יַד יְהוּ"ה הַזֹּיָה,
 ה' חֲמִשׁ אֲצַבְעוֹת, וְכַד פָּקַע אֶת הַיָּם,
 וְהוּוּ בּוֹקַע מִיָּם מִפְּנִיָּהֶם, וְכַד עָתִיד
 לְהִיּוֹת בּוֹקַע אֶת יָם הַתְּזַרְחָה מִיַּמִּין. אוֹתוֹ
 הַזְּמָן, מַה שְׁהִיָּה לְשִׁמְאָל בְּלָב הִיָּה תְּבַל,
 שְׁהוּא הַלֵּב, תְּבַל הַתְּעֵלָה לִיַּמִּין, וּמִשְׁשָׁם
 עֲלָה לְמַת שְׁהוּא תְּחַכְמָה, שְׁהַרִי הַלֵּב הוּא
 הָאֵם הַעֲלִיזוּנָה, שְׁעֲלִיָּה נְאֻמַר הַלֵּב מִבִּין,

שְׁהִיא עֲשָׂרָה דוּרוֹת, וְהַשִּׁיב אוֹתָהּ
 לְמַקוּמָהּ, נְקַרְאֵת בְּרֵאשִׁית, וּמִשְׁשָׁם זְכָה
 לְתוֹרָה שְׁנַתְנָה עַל יָדוֹ.

וְחִי' הַזֶּה הוּא מִיַּעֲקֹב וְי' מִיִּשְׂרָאֵל, י'
 מֵאֲדָנִי י' מִיְהוּ"ה, שִׁי"ן מִמִּשְׁה הוּא
 מִשֵּׁת, שֵׁם הַרְוּיַת אוֹתָהּ, וְכַד שְׁהַלְךְ לְשֵׁם
 הַרְוּיַת שֵׁם שְׁתֵּי אוֹתוֹת ש"ם, וְכַד שְׁהַלְךְ
 עֲשָׂרָה דוּרוֹת עַד אֲבָרְהָם, הַרְוּיַת שֵׁם ה'
 שְׁלוֹ, וְנִקְרָא מִשְׁ"ה, וְסוּד הַדְּבַר – מוּלִיךְ
 לִיַּמִּין מִשְׁה זְרוּעַ תַּפְּאֲרָתוֹ בּוֹקַע מִיָּם

הַלֵּב מִבֵּין, וּלְבַתֵּר נָחִית עַל אֶרְעָא לְנַחֲתָא
אֲזַרִּיתָא עַל אֶרְעָא.

וּבְגִין דָּא יֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר
יֵשׁ צַדִּיקִים אֲשֶׁר מִגִּיעַ אֵלֵיהֶם בְּמַעֲשֵׂה
הָרָשָׁעִים, דָּא אָדָם וְהֶבֶל, דָּדָא חָב בְּמַחֲשָׁבָה
וּבַעֲוֹבָדָא, וְדָא חָאב בְּמַחֲשָׁבָה וּבַעֲוֹבָדָא, בְּמַחֲשָׁבָה
אֵיחִי י', עֲלִיָּה אֶתְמַר (במדבר יד כב) וַיִּנְסּוּ אוֹתִי זֶה
עֶשֶׂר פְּעָמִים, וּבְגִין דָּא פִּד אַתָּא אָדָם בְּגִלְגּוּל
בְּאַבְרָהָם, אֶתְנַסִּי בִּיה בְּעֶשֶׂר נְסִיוֹנִין, וּבְגִין דְּחָאב
בְּמַעֲשָׂה פִּד אֶתְגַּלְגַּל בְּיַצְחָק נִתְנַסָּה בְּמַעֲשָׂה,
בְּאַבְרָהָם נִתְנַסָּה בְּמַחֲשָׁבָה, וּבְיַצְחָק בְּמַעֲשָׂה, יַעֲקֹב
כְּלִיל תְּרוּוִיָּהוּ, מִסְטָרָא דְיַצְחָק קָרָא לִיה יַעֲקֹב,
מִסְטָרָא דְאַבְרָהָם דְּתַמֵּן מַחֲשָׁבָה קָרָא לִיה
יִשְׂרָאֵל, דְּאַבָּא אֶתְגַּלְגַּל בְּאַבְרָהָם דְּאֵיחִי לִימִינָא,
וְאַבָּא בְּיַצְחָק דְּאֵיחִי לְשִׁמְאֵלָא, יַעֲקֹב בְּגִין דְּאֵיחִי

לשון הקודש

ומשום זה, בשפא אדם בגלגול
בְּאַבְרָהָם, הִתְנַסָּה בּוּ בְּעֶשְׂרָה נְסִיוֹנוֹת,
ומשום שחטא במעשה בשֶׁהִתְגַּלְגַּל
בְּיַצְחָק, נִתְנַסָּה בְּמַעֲשָׂה. בְּאַבְרָהָם
נִתְנַסָּה בְּמַחֲשָׁבָה, וּבְיַצְחָק בְּמַעֲשָׂה,
יעקב כולל את שניהם. מהצד של יצחק
קָרָא לוֹ יַעֲקֹב, וּמֵהַצֵּד שֶׁל אַבְרָהָם, שָׁשִׂים
הַמַּחֲשָׁבָה, קָרָא לוֹ יִשְׂרָאֵל, שְׁהָאב

ולאחר כך ירד על הארץ להוריד תורה
עַל הָאָרֶץ.

ומשום זה יש הבל אשר נעשה על
הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ צַדִּיקִים אֲשֶׁר מִגִּיעַ
אֵלֵיהֶם בְּמַעֲשֵׂה הָרָשָׁעִים, זֶה אָדָם וְהֶבֶל,
שְׁזֵה חָטָא בְּמַחֲשָׁבָה וּבְמַעֲשָׂה, וְזֵה חָטָא
בְּמַחֲשָׁבָה וּבְמַעֲשָׂה, בְּמַחֲשָׁבָה הִיא י',
עֲלִיָּה נֶאֱמַר וַיִּנְסּוּ אוֹתִי זֶה עֶשֶׂר פְּעָמִים,

כְּלִיל תְּרוּיָהּוּ אַפָּא וְאַפָּא, אֲתִמַּר בֵּיהּ יִשְׂרָאֵל עָלָה
 בְּמַחְשָׁבָה בְּכֶתֶר עֲלִיּוֹן דְּאִיהּוּ מַחְשָׁבָה סְתִימָא,
 וְכֹד אַתָּא אָדָם אַצְטֵרֶף בְּאַבְרָהָם, וְאַתְּפִשְׁטוּ
 שְׂרָשׁוּי בְּאַרְעָא, וְרוּזָא דְּמַלְּהָ (משלי יז) מְצִירָף לְכֶסֶף
 וְכוּר לְזָהָב (משלי יז ג), מְצִירָף לְכֶסֶף דָּא אַבְרָהָם,
 וְכוּר לְזָהָב (דף קב ע"ב) דָּא יַצְחָק, וּבוֹחֵן לְבוֹת
 יְהוּ"ה (שם) דָּא יַעֲקֹב, לִית סְפִירָה דְּלֹא אֲתַנְּלֵגַל
 אָדָם עֲלָאָה, דְּאִיהּוּ יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, כ"ח מ"ה
 חֲכָמָה וְדָאִי, בְּגִין לְצִרְפָּא וְלְלַבְנָא לְאָדָם דְּבִרָא
 בְּדִיּוֹקְנִיָּה לְתַתָּא, וְאַצִּיל בֵּיהּ אַצִּילוּתִיָּה, וְכָל
 טְרַחָא דְּלַעִילָא לֹא הָוָה בְּאָדָם אֱלָא בְּגִין אַצִּילוּת
 דְּאָדָם דְּלַעִילָא, וְדָא בְּדָא תְּלִיָּא.

אָמַר רַבִּי אֱלֻעֶזֶר אִם בֵּין מַאי וַיָּשׁוּב לִימֵי עֲלוּמִיּוֹ

(איוב לג כה) (ובגין דא ישראל עלה במחשבה, אמר ליה מנלן

לשון הקודש

לְבוֹת יְהוּ"ה – זֶה יַעֲקֹב, אֵין סְפִירָה שְׁלֵא
 הֲתַנְּלֵגַל אָדָם עֲלִיּוֹן, שְׁהוּא יו"ד ה"א וְא"ו
 ה"א, כ"ח מ"ה, חֲכָמָה וְדָאִי, כְּדִי לְצִרְפָּא
 וְלְלַבְנָא אֵת הָאָדָם שְׁבָרָא כְּדַמּוּתוֹ לְמַטָּה
 וְהָאֲצִיל בּוֹ אֵת אַצִּילוּתוֹ, וְכָל הַטְּרַחָה
 שְׁלַמְעָלָה לֹא הִיְתָה בְּאָדָם אֱלָא בְּגִלְל
 הָאֲצִילוּת שְׁלַמְעָלָה, שְׁזַה תְּלוּי בְּזַה.

אָמַר רַבִּי אֱלֻעֶזֶר: אִם בֵּין, מַה זֶה וַיָּשׁוּב
 לִימֵי עֲלוּמִיּוֹ, (ומשום זה ישראל עלה במחשבה? אמר לו:

הֲתַנְּלֵגַל בְּאַבְרָהָם שְׁהוּא לִימִין, וְהָאִם
 בְּיַצְחָק שְׁהוּא לְשִׁמְאֵל, וַיַּעֲקֹב מְשׁוּם
 שְׁהוּא כּוֹלֵל אֵת שְׁנִיָּהֶם, אֵת הָאָב וְאֵת
 הָאִם, נֹאמַר בּוֹ יִשְׂרָאֵל עָלָה בְּמַחְשָׁבָה
 בְּכֶתֶר עֲלִיּוֹן, שְׁהוּא הַמַּחְשָׁבָה הַסְּתוּמָה,
 וְכִשְׁבָּא אָדָם, הַצְּטֵרֶף בְּאַבְרָהָם,
 וְהַתְּפִשְׁטוּ שְׂרָשׁוּי בְּאַרְצֵי, וְסוּד הַדְּבָר –
 מְצִירָף לְכֶסֶף וְכוּר לְזָהָב, מְצִירָף לְכֶסֶף –
 זֶה אַבְרָהָם, וְכוּר לְזָהָב – זֶה יַצְחָק, וּבוֹחֵן

דאברָהם תַּמָּן בְּמַחְשָׁבָה, אָמַר לִיהּ לֹאוּ לְמַגְנָא תַּקִּינוּ מְאָרִי מִתְּנִיתִין
הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים דְּאִיהִי חֲכָמָה וְאִיהִי מַחְשָׁבָה, בְּאַבְרָהָם אֶתְלַבֵּן
אָדָם, וּבִיִּצְחָק אֶצְטְרִיף, וְרֹזָא דְמַלְהָ מְצַרְף לְכֶסֶף וְכוּר לְזָהָב, מְצַרְף
לְכֶסֶף דָּא אֲבָרָהָם, וְכוּר לְזָהָב דָּא יִצְחָק, וּבוֹחֵן לְבוֹת יְהוּ"ה דָּא יַעֲקֹב,
וְהָן כָּל אֱלֹהִים יִפְעַל אִ"ל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם גָּבַר (שם ט), אָמַר לִיהּ אִם כִּן
מֵאִי וַיָּשׁוּב לִימֵי עֲלוּמִיּוֹ).

אָמַר לִיהּ לְאִילָנָא דְהָהּ קְשִׁישׁ יוֹמִין וְאַתֵּיבְשׁוּ
עֲנַפֵּין דִּילִיהּ, קְצִיצוּ לִיהּ וְאַצְמַח בְּשָׂרְשׁוּי,
דְקָמוּ מִנִּיהּ עֲנַפֵּין חֲדָתִין בְּקִדְמִיתָא, כְּגוֹנָא דְהָהּ
בְּעוֹלָמוּי, וְדָא אִיהוּ וַיָּשׁוּב לִימֵי עֲלוּמִיּוֹ, וְדָא הָהּ
חֲלָמָא דְהָזָא נְבוּכַדְנֶצַּר בְּחִלְמִיהּ, אִילָנָא רְבָא
וְתַקִּיף (דניאל ד ט), וּבְסוּף חֲלְמִיהּ הָהּ אָמַר (שם יא) גְּדוּ
אִילָנָא וְקְצִיצוּ עֲנַפּוֹתֵיהּ, וּלְבַתֵּר אָמַר (שם יב) בְּרָם
עֵקֶר שָׂרְשׁוֹתֵיהּ בְּאַרְעָא שְׁבוּקוּ, וְלִית אִילָן הָכָא אֱלָא
אָדָם עֲלָתָהּ, דְאַתְמַר בֵּיהּ (דברים כ ט) כִּי הָאָדָם עֵץ

לשון הקודש

והתיבשו ענפיו, קצצו אותו והצמיח
בשרשיו, שקמו ממנו ענפים חדשים
כבראשונה, כמו שהיה בעלומיו, וזהו
וישוב לימי עלומיו, וזה היה החלום
שראה נבוכדנצר בחלומו, עץ גדול
ותקיף, ובסוף חלמו היה אומר גְּדוּ
האילן וקצצו את ענפיו, ואחר אמר,
ברם עקר שרשיו בארץ השאירו, ואין

מנין לנו שאברהם שם במחשבה אמר לו: לא לחנם תקנו בעלי
המשנה הרוצה להחפים ידרים, שהיא חכמה והיא מחשבה,
באברהם התלבן אדם, וביצחק הצטרף, וטוד הדבר - מצרף לכסף
וכור לזהב, מצרף לכסף - זה אברהם, וכור לזהב - זה יצחק,
ובוחן לבות יהו"ה - זה יעקב, והן כל אלה יפעל א"ל פעמים
שלוש עם גבר. אמר לו: אם כן, מה זה וישוב לימי
עלומיו).

אמר לו: לאילן שהיה קשיש ימים

**השדה, והאי אילנא קודשא בריך הוא אנטע ליה
בכמה דרין ולא אצלח.**

(עד הנטע ליה בארעא דישראל, וארפיב ליה בתלת אבדן ואצלח תמן, ובגין דא הן כל אלה יפעל א"ל פעמים שלש עם גבר, מיד דאצלח תמן ואחיד תמן, אתפשטו שרשוי על ארעא דאיהי שכינתא, ואסתלקו ענפוי בכל רקיעין, ובכל מרכבין דנשמתינ ומלאכיא וחיוון ושרפים ואופנים, עד דאתחזר בקדמיתא (ס"א עד אין סוף), והא אוקמוה עין החיים מהלך ת"ק שנה, (דניאל ד ט) רבא אילנא ותקיף ורומיה ימטי לשמיא, וחזותיה לסוף כל ארעא, תחותיה תטלל כל חיות ברא, ובענפוי ידורון צפרי שמיא, דאינון נשמתינ קדישין, ומציה יתון כל בשרא).

**וארפיב ליה עד אלף דור, בגוונא דשכינתא
דאיהי סליקת לאלף דור בעשר ספירן,
דבהון סליקא עשר זמנין מאה, עד דסליקת בהון
לאלף דור, ומיד דאצלח אילנא בארעא נחית**

לשון הקודש

וחיות ושרפים ואופנים, עד שתור
בבראשונה (עד אין סוף), והרי פרשוקה שעין
החיים מהלך ת"ק שנה, גדול האילן
ותקיף ורומו מגיע לשמים, וחזותו לסוף
כל הארץ, תחתיו תצלל כל חית הבר,
ובענפוי ידורו צפרי השמים, שהם
נשמות קדושות, וממנו יזון כל בשרא.
והרפיב אותו עד אלף דור, כמו
שהשכינה שהיא עולה לאלף דור בעשר
ספירות, שבהם עולה עשר פעמים מאה,
עד שעולה בהם לאלף דור, ומיד

אילן כאן אלא אדם עליון, שנאמר בו כי
האדם עין השדה, ואת העין הזה נטע
הקדוש ברוך הוא בכמה דורות ולא
הצליח.

(עד שנטע אותו בארץ ישראל, והרפיב
אותו בשלשת האבות והצליח שם,
ומשום זה הן כל אלה יפעל א"ל פעמים
שלוש עם גבר. מיד שהצליח שם ואחזו
שם, התפשטו שרשוי על הארץ, שהיא
השכינה, והתעלו ענפים בכל הרקיעים
ובכל המרכבות של הנשמות והמלאכים

אֵילָנָא מְלַעֲיָלָא, שְׂרָשׁוּי בְּאַרְעָא דְאִיהִי שְׂכִינְתָא,
 וְאַתְרֵבִיאוּ תַּמָּן עֲנַפְיָי עַד אֵין סוּף, וְאַתְפְּשְׁטוּ בְּהַ
 שְׂרָשׁוּי עַד אֵין תְּכֻלִּית, בְּהַהוּא זְמַנָּא אַתְרֵבִי אֵילָנָא
 בְּמַלְקְדָּמִין, הָדָא הוּא דְכְּתִיב רַבָּא אֵילָנָא וְתַקִּיף
 וְרוּמִיָּה מָטִי לְשָׁמַיָּא, וְחִזּוּתִיה לְסוּף פֶּל אַרְעָא,
 וּמְנִיָּה יִתְּזֵן פֶּל בְּשָׂרָא, פֶּל בְּנֵי אָדָם דְּלִתְתָּא,
 בְּהַהוּא זְמַנָּא אַתְרֵבִי אֵילָנָא בְּמַלְקְדָּמִין, הָדָא הוּא
 דְּכְּתִיב רַבָּא אֵילָנָא וְתַקִּיף וְכוּ', חֵינִת פְּרָא אֵלִין
 חֵינִת הַקִּדְּשׁ, עֲפָרֵי שְׁמַיָּא אֵלִין נִשְׁמַתִּין, וּמְנִיָּה יִתְּזֵן
 פֶּל בְּשָׂרָא לְתַתָּא. דְּבִזְמַנָּא דְחָב אָדָם וְהוּא מְקַצֵּץ
 בְּנִטְיַעוּת, בְּבִיכּוּל כְּאֵלוּ אַעְקֵר חֵינִן וּמְלֹאכִים
 וּשְׂרָפִים וְאוּפְנִים מֵאַתְרֵיהוֹן, וְלֹא הָוּה מָאן דְּמַקְבֵּל
 עֲלוּתֵין, דְּאַתְמַר בְּהוֹן ^(קהלת י ב) פִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד
 אֶת הַקּוֹל, וּבַעַל הַכְּנָפִים יַגִּיד דְּבָר, מֵאִי יַגִּיד דְּבָר,
 בְּעֲלוּתֵין וּזְכוּן דִּישְׂרָאֵל.

לשון הקודש

באותו זמן התגדל האילן כמו מקדם, והו
 שפנתוב גדול האילן ותקיף וכו'. חית
 הבר אלו חיות הקדש, עפרי השמים אלו
 הנשמות, וממנו יזון כל בשר למטה,
 שבזמן שחטא אדם והיה מקצץ
 בנטיעות, בבככול כאלו עקר חיות
 ומלאכים ושרפים ואופנים ממקומם,
 ולא היה מי שמקבל תפלות, שנאמר

שהצליח האילן בארץ, ירד האילן
 מלמעלה, שרשיו בארץ שהיא השכינה,
 והתגדלו שם ענפיו עד אין סוף,
 והתפשטו בה שרשיו עד אין תכלית.
 באותו זמן התגדל האילן כמו מקדם, והו
 שפנתוב גדול האילן ותקיף, ורומו מגיע
 לשמים, וחזותו לסוף כל הארץ, וממנו
 יזון כל בשר. כל בני האדם שלמטה.

אמר ליה רבי אלעזר, בודאי עלאין ותתאין הוו
 תליין באדם קדמאה, ולא למנא אוקמוה
 מארי מתניתין, לעולם יראה האדם על עצמו
 כאלו כל העולם תלוי עליו, אבל פר נש הטרח
 עליה קודשא בריך הוא בגלגולא ולא אצלח
 באתריה, אעקר ליה מאתריה ושני ליה באתר
 אחרא, ושני ליה אתר, ורזא דמלה (דף קג ע"א) ועפר
 אחר יקח וטח את הבית (ויקרא יד מה), ודא שניי מקום,
 (כאן חסר והוא בתיקוני ז"ח) אם אצלח מוטב, ואם לא
 אצלח אעקר ליה מתמן וארפיב ליה באתר אחרא,
 ושני שמייה ודא שניי השם, אם אצלח מוטב ואי
 לא אצלח אעקר ליה מתמן, ודא ונתין את הבית
 את אבניו ואת עציו (שם מח ז), ונטע ליה באתר
 אחרא, ושני עובדוי מכל מה דהוה בקדמיתא,

לשון הקודש

אחר ומשנה לו מקום, וסוד הדבר –
 ועפר אחר יקח וטח את הבית, וזה שניי
 מקום (כאן חסר). אם הצליח, מוטב, ואם לא
 הצליח, עוקר אותו משם ומרפיב אותו
 במקום אחר ומשנה את שמו, וזה שניי
 השם. אם הצליח, מוטב, ואם לא
 הצליח, עוקר אותו משם, וזהו ונתין את
 הבית את אבניו ואת עציו, ונטע אותו
 במקום אחר, ומשנה מעשיו מכל מה
 שהיה בראשונה, ומכל הציורים שלו

בהם פי עוף השמים יוליך את הקול
 ובעל בנפים יגיד דבר. מה זה יגיד דבר?
 בתפלות והזכיות של ישראל.

אמר לו רבי אלעזר: בודאי שעליונים
 ותחתונים היו תלויים באדם הראשון,
 ולא לחנם פרשנה בעלי המשנה לעולם
 יראה האדם על עצמו כאלו כל העולם
 תלוי עליו, אבל אדם שטרח עליו הקדוש
 ברוך הוא בגלגול ולא הצליח במקומו,
 עוקר אותו ממקומו ושם אותו במקום

וּמִכָּל צִיּוּרֵי דִילִיָּה, מִשְׁנָה פְּנִי וְתִשְׁלַחְהוּ (איוב יד כ).
 הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל אִל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם גָּבֵר (שם
 לג כט), קַרְקַע דְּנִטְע לִיָּה תִפֵּן וְאַצְלַח וּמִתְפַּשֵּׁט
 עֲנַפּוּי וְשָׂרְשׁוּי עַד אֶלְף דּוֹר דָּא שְׂכִינְתָּא, וְדָא שְׁנׁוּי
 מַעֲשָׂה, וְעַד כַּמָּה זְמַנִּין עַד אֶלְף, כַּמָּה דְאַתְּ אָמַר
 (תהלים קה ח) דְּבַר צְוָה לְאַלְף דּוֹר, וְעֲלִיָּה אֲתַמַּר (שיר ח
 יב) הָאֶלְף לְךָ שְׁלֹמָה, וְאַיִנוּן אֶלְף עֲלָמִין, דְּנִטְע לִיָּה
 עַד דְּאַצְלַח וְאַרְכִּיב לִיָּה תִפֵּן, וְרִזָּא דְמַלְכָּה וְעֵשָׂה
 חֶסֶד לְאַלְפִים (שמות כ ו), לְמָאן לְאַהֲבִיו, וְלִשְׁמַרֵי
 מִצְוֹתָיו לְאַלְף דּוֹר (דברים ו ט).

אָמַר לִיָּה, וְלִרְשִׁיעֵיָּא מְאִי, דְּהָא כְּתִיב (קהלת א י'
 וּבְכֵן רְאִיתִי רְשָׁעִים קְבוּרִים וּבְאֹו וְכוּ', מַה
 תִּימָא בְּהוֹן, אָמַר לִיָּה שְׂמַעְנָא בְּהוֹן רָזָא יְפּוּל
 מִצְדָּדְךָ אֶלְף וְגוֹמַר (תהלים צא ז), הָכִי אָמְרוּ לִי בְרַמְיָא,
 אָמַר לִיָּה אִי הָכִי מְאִי אֲשֶׁר קוּמְטוּ בְּלֹא עֵת וְגוֹמַר

לשון הקודש

עד שְׂמַצְלִיחַ וּמְרַכִּיב אוֹתוֹ שָׁם, וְסוּד
 הַדְּבָר - וְעֵשָׂה חֶסֶד לְאַלְפִים, לְמִי?
 לְאַהֲבִיו, וְלִשְׁמַרֵי מִצְוֹתָיו לְאַלְף דּוֹר.
 אָמַר לוֹ: וּמַה לְרְשָׁעִים? שְׁהָרִי כְּתוּב
 וּבְכֵן רְאִיתִי רְשָׁעִים קְבוּרִים וּבְאֹו וְכוּ',
 מַה תֹּאמַר בְּהֵם? אָמַר לוֹ: שְׂמַעְתִּי בְּהֵם
 סוּד, יְפּוּל מִצְדָּדְךָ אֶלְף וְגוֹמַר, כִּדְ אָמְרוּ לִי
 בְרַמְיָו. אָמַר לוֹ: אִם כֵּן, מַה זֶה אֲשֶׁר

מִשְׁנָה פְּנִי וְתִשְׁלַחְהוּ.
 הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל אִל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם
 גָּבֵר, הַקַּרְקַע שְׂנִטְע אוֹתוֹ שָׁם וְהַצְלִיחַ,
 וּמִתְפַּשֵּׁט עֲנַפּוּי וְשָׂרְשׁוּי עַד אֶלְף דּוֹר, זֶה
 הַשְׂכִּינְיָה, וְזֶה שְׁנׁוּי מַעֲשָׂה, וְעַד כַּמָּה
 פְּעַמִּים? עַד אֶלְף, כִּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר דְּבַר צְוָה
 לְאַלְף דּוֹר, וְעֲלִיו נֶאֱמַר הָאֶלְף לְךָ
 שְׁלֹמָה, וְהֵם אֶלְף עוֹלָמוֹת, שְׂנִטְע אוֹתוֹ

(איוב כב טז), אָמַר יְיָ אֱלֹהֵי תִשְׁעַ מֵאָה וְשִׁבְעִים
 וְאַרְבָּעָה דָרִין דְּאִתְקַמְטוּ וְאִסְתַּלְקוּ קַדָּם זְמַנֵּיהוּ,
 וְדָא אִיהוּ אֲשֶׁר קוּמְטוּ בְּלֹא עֵת, דְּאִסְתַּלְקוּ קַדָּם
 זְמַנֵּיהוּ, וְזָרִיק לֹון קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא עַל כָּל דְּרָא
 וְדָרָא, דָּא אִיהוּ נְהָר יוּצֵק יְסוּדָם (שם), וְדָא הוּא
 רְזָא, דְּאִין בְּן דְּדוּר בָּא עַד שְׂיִכְלוּ כָּל הַנְּשָׁמוֹת
 שְׂבַנּוּף, וּכְדִין חֲדַתִּין עֲתִידִין לְמוֹתֵי, אֲדַחְבִּי
 אִסְתַּלֵּק סָבָא, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחַבְרִיא, חַבְרִיא,
 וְדָאֵי הָאֵי סָבָא דְסָבִין אָדָם עֲלָאָה, זַכָּאָה דְרָא
 דְהָאֵי רְזָא אֲתַגְלִיא בֵּיהּ.

(נוסח אחר וזה לשונו והוא מכתב יד).

עוּבְדָא הוּא, דְחַד בַּר גִּישׁ חֲגַר בְּלֹא רַגְלִין, אֲשַׁפַּח לְתַרִּין חַפְיָמִין דְּלֹא
 הוּי בְּכָל דְרָא חַפְיָמִין כְּוֹתֵיהוּ, אֲעֲרַע בְּהוּ הַהוּא חֲגַר, אָמַר
 לֹון שְׁלָמָא עֲלֵיכּוּ רַבָּנָן, (שְׁמַעְנָא עֲלֵיכּוּ דְאַתּוֹן חַפְיָמֵי דְרָא), אָנָּה אַתּוֹן
 אֲזֵלִין, אָמְרוּ לִיהּ לְדוּדָּהּ פְּלוֹן, וְעַרְבִי שְׂפַת הוּא, אָמַר לֹון אַף עַל גַּב דְּאַתּוֹן

לשון הקודש

שְׁמַעוֹן לְחַבְרִים: חַבְרִים, וְדָאֵי זְהוּ זְקוּן
 הַזְּקֻנִים, הָאָדָם הָעֲלִיּוֹן. אֲשֶׁרֵי הַדּוּר
 שְׁהַסּוּר הַזֶּה הַתְּגֻלָּה בּוּ.

(נוסח אחר וזה לשונו והוא מכתב יד)

מַעֲשֵׂה הַיָּהּ, שְׁאָדָם אַחַד חֲגַר בְּלִי
 רַגְלִים מַעֲצָא שְׁנֵי חַכְמִים שְׁלֹא הִיוּ בְּכָל
 הַדּוּר חַכְמִים כְּמוֹתָם. פְּגִישׁ בָּהֶם אוֹתוֹ
 חֲגַר, אָמַר לָהֶם: שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם חַכְמִים,
 (שְׁמַעְתִּי עֲלֵיכֶם שְׁאַתֶּם חַכְמֵי הַדּוּר), לָאֵן אַתֶּם

קָמְטוּ וְלֹא עֵת וְגוֹמַר? אָמַר לּוּ: אֵלוּ תִשְׁעַ
 מֵאוֹת וְשִׁבְעִים וְאַרְבָּעָה דוּרוֹת
 שְׁהַתְקַמְטוּ וְהַסְתַּלְקוּ קַדָּם זְמַנָּם, וְזִהוּ
 אֲשֶׁר קָמְטוּ וְלֹא עֵת, שְׁהַסְתַּלְקוּ קַדָּם
 זְמַנָּם וְזָרִיק אוֹתָם תְּקוּדוּשׁ בְּרִידָּהּ הוּא עַל
 כָּל דּוּר וְדוּר, זְהוּ נְהָר יוּצֵק יְסוּדָם, וְזִהוּ
 הַסּוּר שְׁאִין בְּן דְּדוּר בָּא עַד שְׂיִכְלוּ כָּל
 הַנְּשָׁמוֹת שְׂבַנּוּף, וְאִזְ עֲתִידִים תְּדַשִּׁים
 לְבָא. בִּינְתִים הַסְתַּלֵּק הַזְּקוּן, וְאָמַר רַבִּי

רכיבין בבְעִירִין דְרַהֲטֵי סְגִי וְאֵנָּא חֲגַר בְּלֹא רַגְלִין, אִי אַתּוּן בְּעִיתוּ אֲנָּא
אֶקְדָּם לְכוּ לְתַקְנָא לְכוּ שְׂבַתָּא, תְּנוּהוּ אֶמְרוּ לִיהּ וְהִלָּא אֶתְּ חֲגַר וְאִיךְ
אֶתְּ יָכִיל לְאֶקְדָּמָא לְבְעִירִין דְרַהֲטֵי טוּבָא, אֶמַר לֹון שְׂמָא דְמ"ב אַתְּוּן
וְדִלִּיג לֹון ת"ק פְּרָסֵי בְרַנְעָא חָדָא.

אֶשְׂבַּחוּ גְרַמְיָהוּ לְפּוּם מְעַרְתָּא חָדָא, וּפְתוּרָא לְשְׂמָאֲלָא, בְּכַל מַעַדְנֵי
עֲלָמָא עֲלָהָא, וּמְנַרְתָּא לְדְרוּם בְּשַׁבְעָה גְרִין עֲלָהָא, וּמִטָּה
דְכַסְפָּא וְדַהֲבָא וְאַבְנֵין יְקִירִין לְמַעַרְב בֵּין צְפוֹן לְדְרוּם, וְכַרְסֵיָא לְמִזְרַח,
וְתַלְת מָאָה תַלְמִידִין עַל הַהוּא פְתוּרָא, בְּתַר דְאֶכְלוּ כְּלָהוּ וְאִינוּן חַכְמֵי
עֲמַהוּן, קָם הַהוּא חֲגַר וּפְשַׁט גְרַמְיָה מִהַהוּא גּוּפָא בְּלֹא רַגְלִין, וְאֶתְלַבֵּשׁ
בְּגוּפָא דְאַנְפוּי זְהִירִין בְּזוּהָרָא דְאַתְמַר בֵּיהּ (דְנִיָּאל יב ג) וְהַמְשַׁבְּלִים יִזְהַרוּ
וְכוּ, וְאַנְפֵי תַלְמִידוּי גְהִירִין בְּכַכְבֵּים לְעוֹלָם וְעַד, וְהוּוּ פְתַחִין סַפְרָא
דְקַהֲלַת, וְקָרְיִין בֵּיהּ (קַהֲלַת א ב) הַבֵּל הַבְּלִים אֶמַר קַהֲלַת וְכוּ, וְהוּוּ חוֹזְרִין
בְּמָה זְמַנִּין, אֶמְרוּ לִיהּ אִינוּן חַכְמֵי דְרָא וְכִי שְׁלֵמָה לָא עֶבֶד קָרָא אַחְרָא
בְּקַהֲלַת, עַל לָהוּ הַהוּא דְאַתְחִזִּי חֲגַר בְּאַרְחָא, לְשַׁבְעָה הֵיכְלִין מְכַסְפָּא
וְדַהֲבָא וְאַבְנֵין יְקִירִין, וּבְהֵיכְלָא שַׁבְעָה פְּרָסֵין דְאַרְבַּע חִינוּן, וְיוֹנָה תַפְּן

לשון הקודש

בְּמַעַרְב בֵּין צְפוֹן לְדְרוּם, וְכַסָּא בְּמִזְרַח,
וְשַׁלֵּשׁ מֵאוֹת תַלְמִידִים עַל אוֹתוּ הַשְּׁלַחֵן.
אַחַר שְׂבָלָם אֶכְלוּ, וְאוֹתָם הַחֲכָמִים עִמָּם,
קָם אוֹתוּ חֲבַר וּפְשַׁט אֶת עֲצָמוּ מֵאוֹתוּ
הַגּוּף בְּלֵי הַרְגְלִים, וְהִתְלַבֵּשׁ בְּגוּף שְׂפָנֵי
זוּהָרִים בְּזוּהַר שְׁנַאֲמַר בּוּ וְהַמְשַׁבְּלִים
יִזְהַרוּ וְכוּ, וּפְנֵי תַלְמִידוּי מְאִירִים
בְּכּוֹכְבֵים לְעוֹלָם וְעַד, וְהִיוּ פּוֹתְחִים סַפְרָ
קַהֲלַת, וְקוֹרְאִים בּוּ הַבֵּל הַבְּלִים אֶמַר
קַהֲלַת כּוּ, וְהִיוּ חוֹזְרִים בְּמָה פְעֻמִים.
אֶמְרוּ לוּ אוֹתָם חַכְמֵי הַדּוֹר: וְכִי שְׁלֵמָה
לָא עֲשָׂה פְסוּק אַחַר בְּקַהֲלַת? הַכְּנִים
אוֹתָם אוֹתוּ שְׁנַרְאָה חֲגַר בְּדַרְךָ, לְשַׁבְעָה

הוֹלְכִים? אֶמְרוּ לוּ: לְמָקוּם פְּלוּנֵי. וְעַרְב
שַׁבַּת הִיָּה. אֶמַר לְהֵם: אַף עַל גַּב שְׂאֵתָם
רוֹכְבִים עַל בְּהֵמוֹת שְׂרָצוֹת הַרְבֵּה, וְאַנִּי
חֲגַר בְּלֵי רַגְלִים, אִם אַתֶּם רוּצִים, אֲנִי
אֶקְדָּם לְתַקְנָן לְכֶם אֶת הַשַּׁבַּת. תְּמַהוּ.
אֶמְרוּ לוּ: וְהִלָּא אֶתְּ חֲגַר, וְאִיךְ אֶתְּ
יָכִיל לְהַשִּׁיג אֶת הַבְּהֵמוֹת שְׂרָצוֹת
הַרְבֵּה? אֶמַר לְהֵם הַשֵּׁם שַׁל מ"ב אוֹתוֹת
וְדִלִּיג לְהֵם ת"ק פְּרָסָה בְרַנְעָא אַחַד.

מַצְאֵנוּ אֶת עֲצָמָם עַל פִּי מְעַרְהָ אַחַת,
וְשַׁלְחָן לְשְׂמָאל עִם כָּל מַעַדְנֵי הָעוֹלָם
עֲלָיו, וּמְנוּרָה בְּדְרוּם עִם שַׁבְעָה גְרוֹת
עֲלֶיהָ, וּמִסַּת בְּסַף וְזָהָב וְאַבְנֵים יְקִירוֹת

דכספא ועטרה דדהבא על רישה, וכתוב בה כל מאן דלא ידע באלין
הבליים עליה פתיב (במדבר א נא) והזר הקרב יומת, אינון חכימי דרא
מיד דחזו הכי דהוה כתיב בההיא עטרה חזרו לאחורא. אמר לון ההוא
דאתחזי עליהו בחגה, וכי עלייכו אתמר דאתון חכימי דרא, לית אתון
אלא טפשי דרא, ולא חזיתון בכל למודייכו פי בי חשק (תהלים צא יד)
עד ארד ימים אשביעהו לעלמא דכלא אריה, אלין הבליים דקהלת
אינון ברזא דשבע שמחון, דבהו מ"ב אתוון, לקבל שבעה יומי בראשית
דאית בהו עשר אמירן ול"ב אלהיים ואינון מ"ב, ועליהו לב דאתמר
בהו אלהיים האלהיים, והיינו (קהלת ה ז) וגבוהים עליהם, אלין שבע
תיבין אבגית"ן, עליהו אתמר (ישעיה ו ב) שרפים וגומר. והאי שמא
איהו סגולתא דיליה לכספאה דנשמטא בד סליקת לעילא בכל ליליא,
לאסהדא על עובדין טבין דבר נש, ממלאכי חבלה ומכל מזיקין ורוחין
ולילין ושרין, ובהון פרחת לעילא, בתרין אתוון מכל שם תכסה
אנפאה מנהון, ובתרין אתוון תכסה רגליהא, ובתרין אתוון פרחת

לשון הקודש

שבהם ארבעים ושתים אותיות, כנגד
שבעה ימי בראשית שיש בהם עשר
אמירות ושלושים ושנים אלהיים, והם
ארבעים ושתים, ועליהם לב, שנאמר
בהם אלהיים האלהיים, והיינו וגבוהים
עליהם, אלו שבע תבות אבגית"ן,
עליהם נאמר שרפים וגומר. והשם הזה
הוא סגולתו לכסות את הנשמה, כשעולה
למעלה בכל לילה להעיד על המעשים
הטובים של אדם, ממלאכי חבלה ומכל
המזיקים והרוחות ולילין ושרין, ובהם
פורחת למעלה, בשתי אותיות מכל שם
תכסה פניה מהם, ובשתי אותיות תכסה
רגליה, ובשתי אותיות פורחת למעלה,

היכלות מכסף וזהב ואבנים יקרות,
ובהיכל שבעה כסאות של ארבע חיות,
ושם יונה של כסף ועטרת זהב על
ראשה, וכתוב בה כל מי שלא מכיר את
ההבליים הללו, עליו כתוב והזר הקרב
יומת. מיד שראו כד אותם חכמי הדור
את שכתוב באותה העטרה, חזרו
לאחור. אמר להם אותו שנראה עליהם
בחגה: וכי עליכם נאמר שאתם חכמי
הדור? אינכם אלא טפשי הדור, ולא
ראיתם בכל למודיכם פי בי חשק
ואפלטוהו, עד ארד ימים אשביעהו,
לעולם שכלו ארד, אלו ההבליים של
קהלת הם בסוד של שבעה שמות,

לְעִילָא, וְאוּף הָכִי לְרוּחָא, וְאוּף הָכִי לְנַפְשָא, וְאִית שֵׁם בֵּן מ"ב בְּצוּרַת
 חוּתְמָא דְשַׁעוּה נְכַתְב, וְאִית שֵׁם מ"ב בְּצִיּוּר דִּיּוֹקְנָא דְמַלְכָא, חֲקִיק עַל
 חוּתְמָא, וְאִית שֵׁם מ"ב דְּאִיהוּ דִּיּוֹקְנִיה מִפְּש, שֵׁם מ"ב דְּאִיהוּ דִּיּוֹקְנִיה
 אִיהוּ יְהוּ"ה, יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, יו"ד וּא"ו דל"ת, ה"א אַל"ף, וּא"ו אַל"ף
 וּא"ו, ה"א אַל"ף, שֵׁם מ"ב דְּאִיהוּ חוּתְמָא, אִיהוּ אַהֲי"ה אֲשֶׁר אַהֲי"ה,
 צִיּוּר מ"ב בְּשַׁעוּה דָא אַבְנִית"ן.

וְרִשִׁיעִיא נְשַׁמְתְּהוּן דְּשַׁדִּין וּמְמַזִּיקִין וְלֹא פּוֹעֲלִין בְּהוּן אֶלְא כִּישוּף
 וְעוֹבְדֵי שַׁדִּין פּוֹתִיָהוּ, בְּגִין דְּרִשִׁיעִיא כָּל שְׁמָהּן וְכָל הַוְיָיִן
 דְּקוּדְשָא בְּרִידָה הוּא וְכָל מַלְאָכִים שְׁנַאֲזִין לוֹן, וּבְגִין כִּד לֹא מוֹעִיל לָא
 קָמִיע וְלֹא שְׁמָהּן קַדִּישִׁין וְלֹא מַלְאָכִיא, דְּלֹא תַפְסִים אֶלְא מִין בְּמִינוּ,
 וּבְגִין דָּא (דְּבָרִים כ"ט) לֹא תִזְרַע בְּרִמְדָּה בְּלֵאִים, דְּאֶתְמַר בְּהוּן (ישעיה ה ז)
 כִּי כָרַם יְהוּ"ה צְבָאוֹת וְגוֹמֵר, צְבָאוֹת נְקוּדָה דִּילִיהּ יְהוּ"ה, עֲלִיהּ
 אֶתְמַר (דְּבָרִים י טו) רַק בְּאֲבוֹתֶיךָ חָשַׁק, חוֹלִים שְׁבִיא קַמִּי"ן, וְאִינוּן זֶרַע
 אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, דְּרַגָּא דְּלְהוּן חֶסֶד בְּהֵנָּה רַבָּא, גְּבוּרָה לְוִי, יִשְׂרָאֵל
 עֲמוּדָא דְּאֶמְצַעִיתָא, בְּגִין דְּחוֹלִים כְּתֵר עַל תַּפְאֲרַת, קַמִּין חֲכָמָה עַל
 חֶסֶד, וּבִיהּ הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים, וּבְחֲכָמָה אֲשֶׁרִי הַמְּחַכֶּה לְתַחֲיִית

לשון הקודש

שְׁהַרְשָׁעִים כָּל הַשְּׁמוֹת וְכָל הַהוּוֹיֹת שֶׁל
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְכָל הַמַּלְאָכִים שׁוֹנְאִים
 אוֹתָם, וּמְשׁוּם כִּד לֹא מוֹעִיל לֹא קָמִיע
 וְלֹא שְׁמוֹת קְדוּשִׁים וְלֹא מַלְאָכִים, שְׁלֹא
 תוֹפְסִים אֶלְא מִין בְּמִינוּ, וּמְשׁוּם זֶה לֹא
 תִזְרַע בְּרִמְדָּה בְּלֵאִים, שְׁנַאֲמַר בְּהֵם כִּי
 כָרַם יְהוּ"ה צְבָאוֹת וְגוֹמֵר, צְבָאוֹת
 הַנְּקוּדָה שְׁלוֹ יְהוּ"ה, עֲלִיו נֶאֱמַר רַק
 בְּאֲבוֹתֶיךָ חָשַׁק, חוֹלִים שְׁבִיא קַמִּי"ן,
 וְהֵם זֶרַע אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב, דְּרַגָּתָם
 חֶסֶד, הַפְּחֵן הַגְּדוּל, גְּבוּרָה – לְוִי, יִשְׂרָאֵל
 – הַעֲמוּדָא דְּאֶמְצַעִי, מְשׁוּם שְׁחֵלִים כְּתֵר

וְאוּף כִּד לְרוּחָא, וְאוּף כִּד לְנַפְשָא, וְיֵשׁ שֵׁם בֵּן
 מ"ב בְּצוּרַת חוּתְמָא שַׁעוּה נְכַתְב, וְיֵשׁ שֵׁם
 מ"ב בְּצִיּוּר שֶׁל דְּמוּת הַמַּלְכָּה חֲקוּק עַל
 הַחוּתְמָא, וְיֵשׁ שֵׁם מ"ב שֶׁהוּא דְּמוּתוֹ
 מִפְּש, שֵׁם מ"ב שֶׁהוּא דְּמוּתוֹ, הוּא יְהוּ"ה,
 יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, יו"ד וּא"ו דל"ת, ה"א
 אַל"ף, וּא"ו אַל"ף וּא"ו, ה"א אַל"ף, שֵׁם
 מ"ב שֶׁהוּא הַחוּתְמָא הוּא אַהֲי"ה אֲשֶׁר
 אַהֲי"ה, צִיּוּר מ"ב בְּשַׁעוּה זֶה אַבְנִית"ן.

וְהַרְשָׁעִים נְשַׁמְתָּם שֶׁל הַשַּׁדִּים
 וּמַהֲמַזִּיקִים, וְלֹא פּוֹעֲלִים בְּהֵם אֶלְא
 כִּישוּף וְעוֹבְדֵי שַׁדִּים כְּמוֹתָם, מְשׁוּם

המתים, חכמה מחכ"ה קמו בלהו ואשתטחו קמיה וכו'.

פְּתַח בְּמִלְקָדְמִין וְאָמַר, (קהלת ח יד) **יֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ וְכוּ', תָּא תְּזִי שְׂמַעְנָא דְעוֹבְדָא הָוּה בְּחַד בַּר נִשׁ מֵאִינוֹן בְּעֵלֵי קַבִּין, דְּהוּה אָזִיל בְּאַרְחָא, אַעֲרַע בְּתָרִין חֲפִימִין מְאִרֵי דְדָרָא מְאִרֵי דְחֲכַמְתָּא דְאוֹרֵייתָא, אָמַר לֹון שְׁלַמָּא עֲלִיכוּ רַבָּנָן, שְׂמַעְנָא עֲלִיכוּ דְאַתּוֹן חֲפִימֵי דָרָא, לְאֵן אַתְר אָזִיִּלְתוֹן, אָמְרוּ לִיה לְדוּד פְּלָן וְעָרַב שִׁבְת הָוּה, אָמַר לֹון אָנָּא אָזִילְנָא תַמָּן (אִיזִיל) וְאַתְקִין לְכוּ אַתְר בִּי מוֹתְבִיכוּ, אִי אַתּוֹן בְּעִיתוֹן, אָמְרוּ לִיה וְהָא אָנָּן בְּסוֹסוֹון וְאַנְתְּ בְּלָא רַגְלִין, אִיד וְתַכְּן לְמַהוּי הָאֵי, אָמַר לֹון אַף עַל גַּב דְאַתּוֹן רַכִּיבִין בְּבַעֲיָרֵי דְרַהִיטֵי סָנִי, וְאַנָּא חֲגַר בְּלָא רַגְלִין, אִי אַתּוֹן בְּעִיתוּ אָנָּא אַקְדִּים לְתַקְנָא לְכוּ שִׁבְתָּא, תְּזוּחוּ, אַדְחֵי אַחֲזִרוּ**

לשון הקודש

עליכם שאתם חכמי הדור, לאן אתם הולכים? אמרו לו: למקום פלוני וערב שבת היה. אמר להם: אני הולך לשם, (אלף) ואסדר לכם מקום בית מושבכם, אם אתם רוצים. אמרו לו: והרי אנו עם סוסים ואתה בלי רגלים, ואיך יתכן שיהיה זה? אמר להם: אף על גב שאתם רוכבים על בהמות שרצות הרבה, ואני חגר בלי רגלים, אם תרצו, אני אקדים לסדר לכם את השבת. תמהו. בינתיים

על תפארת, קמ"ץ חכמה על חסד, וכו' הרוצה להחכים ידרים, ובחכמה אשרי המחכה לתחית המתים, חכמה מחכ"ה. קמו כלם והשתטחו לפניו וכו'.

פתח במקדם ואמר, יש הבל אשר נעשה על הארץ וכו'. בא וראה, שמעתי שהיה מעשה באיש אחד מאותם בעלי קבין שהיה הולך בדרך, פגש בשני חכמים בעלי הדור, בעלי חכמת התורה. אמר להם: שלום עליכם חכמים, שמעתי

רִישֵׁיהוּ לְגִבְיָהּ וְחָמוּ לִיָּהּ (דף קג ע"ב) דְּהָוָה רְהִיט
 בְּשַׂרְבִּיטָא דְכַכְבָּא, עֶבֶד לֹון קְפִיצָה וְאַשְׁכְּחוּ
 גְרַמְיָהוּ לְפֻּם מְעֶרְתָּא בְּהֶרֶף עֵינַן (ס"א, אָמַר לֹון שְׁמָא
 דַּמ"ב אַתְנוּן, דְּלִיג לֹון חֲמֵשׁ מָאָה פְּרָסִי בְּרַגְעָא חֲדָא, אַשְׁכְּחוּ וכו').

אָמַר לֹון רַבְּנָן עֵילוּ, עָאלוּ אַבְתְּרִיהּ מְעֶרְתָּא גּוּ
 מְעֶרְתָּא, עַד דְּעָאלוּ לְחַד פְּרִדְסָא וְהָוָה
 תַּמָּן הָהוּא בְּעַל קַבִּין מִתְּפִשֵׁט מִהָהוּא גּוּפָא, וְהָוָה
 מִתְּלַבֵּשׁ בְּגוּפָא אַחְרָא דְאַנְפוּי הָוּוּ נְהָרִין בְּשִׁמְשָׁא,
 וְהָוָה יְתִיב עַל פְּרָסִיָּא דְמַלְכוּתָא, וְתַלְתַּת מָאָה
 תְּלַמִּידוּי תַּחֲוֹת פְּרָסִיָּא לְרַגְלוּי, וְהָוּוּ קָרְאֵן (קהלת א
 ב) הֶבֶל הַבָּלִים אָמַר קַהֲלַת, וְהָוּוּ קָרְאֵן הָאֵי קָרְא
 זְמַנִּין בְּלָא חוֹשְׁבָנָא, אָמְרוּ לֹון אֵינֹון חַפְיָמִין מְאִרִי
 דְדָרָא, מְאִי הָאֵי, וְכִי לִית קָרְא אַחְרָא בְּסִפְר
 קַהֲלַת, מִיַּד קָם הָהוּא מְאִרִי קַבִּין דְּהָוָה יְתִיב עַל
 פְּרָסִיָּא, וְאַחִיד בְּיַדִּיהוּן, וְאַעִיל לֹון לְשַׁבְעָה חֵיבְלִין,

לשון הקודש

מאותו הגוף, והיה מתלבש בגוף אחר
 שפניו היו מאירים בשמש, והיה יושב
 על כסא של מלכות, ושלוש מאות
 תלמידיו תחת הכסא לרגליו, והיו
 קוראים הבל הבלים אמר קהלת, והיו
 קוראים פסוק זה פעמים בלי חשבון.
 אמרו להם אותם חכמים בעלי הדור: מה
 זה, וכי אין פסוק אחר בספר קהלת?

החזירו ראשיהם אליו וראו אותו שהיה
 רץ כמו פוכב שביט. עשה להם קפיצה,
 ומצאו את עצמם על פי מערה בהרף עין.
 ואמר להם השם של מ"ב אותיות, דלג להם חמש
 מאות פרסות ברגע אחד, מצאו כו'.

אמר להם: חכמים, הכנסו. נכנסו אחריו
 למערה בתוך מערה, עד שנכנסו לפרדס
 אחד, והיה שם אותו בעל קבום מתפשט

וּבְכֹל הַיְכָלָא וְהַיְכָלָא הָוּה כְּתִיב הַבַּל הַבָּלִים,
 וּבְהַיְכָלָא שְׂבִיעָא הָוּה נִשְׂרָא וְעֵטְרָה בְּפּוּמָהָא,
 וְדַמּוּת יוֹנָה בְּהֵיא עֵטְרָה, וְהָוּה כְּתִיב בְּעֵטְרָה כֹּל
 מָאן דְּלֹא יָדַע בְּאֵלִין הַבָּלִים וּכְרוּזָא דְלֶהוֹן, עָלִיָּה
 אֲתַמַּר (במדבר א נא) וְתִזְרַר הַקָּרֵב יוֹמָת, מִיָּד אֲתַתְּחוּרוּ
 אֵינּוֹן לְאַחוּרָא, אָמַר לוֹן הָוּא בְּעַל קַבִּין אֲתוֹן
 חֲפִימִין מְאָרִי דְדָרָא, דְאַזְלִית אֲפַתְרִיכוּ עַד כְּעַן
 לְמַנְדַּע יַת חֲכַמְתִּיכוּ, וּבּוֹדָאִי לֹא אֲתוֹן חֲפִימִין,
 דְּיּוֹדָאִי בְּהֵיא קָרָא עֲבִידְנָא כֹּל בְּנִינָא דָא, וּבִיָּה
 הָיִנָּא טָם עֲלֵמָא בְּטִיסָה חֲדָא, וּבּוֹמְנָא בְּתָרִין,
 וּבּוֹמְנָא בְּתַלְתִּי, וּבּוֹמְנָא בְּאַרְבַּע, וּבּוֹמְנָא בְּחַמֵּשָׁא,
 וּבּוֹמְנָא בְּשִׁית, וּבּוֹמְנָא בְּשִׁבְעַ, וְאַנְן בְּהֵיא אֲרַעָא
 כְּלָהּוּ אֲזֵלִינְן בְּעָלִי קַבִּין, וְהֵיא קָרָא יְרִיתְנָא מֵאַפָּא,
 וְאַפָּא מֵאַבּוּי, עַד דְּרָא כְּלָהּוּ, יְהֵב לוֹן מְמוֹנָא סְגִיָּא
 וְשִׁוֵּי לוֹן בְּאַתְרֵיהּוּ בְּתַרְפִּי עֵין.

לשון הקודש

חזרו לאחור. אמר להם אותו בעל
 הקפים: אתם חכמים בעלי הדור?
 שהלכתני אחריכם עד פעת לדעת את
 חכמתכם, ובודאי שאינכם חכמים,
 שבודאי שבפסוק הזה עשיתי כל הבגין
 הזה, ובו הייתי טם את העולם בטיסה
 אחת, ופעם אחת בשתיים, ופעם בשלוש,
 ופעם בארבע, ופעם בחמש, ופעם

מיד קם אותו בעל הקפים שהיה יושב
 על פסא, ואחזו בידיהם, והכניס אותם
 לשבעה היכלות, ובכל היכל והיכל היה
 כתוב הבל הבלים, ובהיכל השביעי היה
 נשר ועטרה בפיו, ודמות יונה באותה
 עטרה, והיה כתוב בעטרה: כל מי שלא
 מכיר את ההבלים הללו ובסוד שלהם,
 עליו נאמר והזר הקרב יומת. מיד הם

וּבְגִין דָּא יֵשׁ הֶבֶל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ, אָמְרוּ
לִיה חֲבַרְיָא רַבִּי אֵימָא לָן שׁוּם רְמִיזָא
בְּהַאי קָרָא, דְּלֹא אֶתְבַּסְיָא חֲכַמְתָּא דָּא מִן חֲבַרְיָא,
אָמַר לֹון רַבְּנָן בּוּדַאי רָזָא עֲלָאָה אִית תַּמָּן, אָבֵל
אֵימָא לְכוּ בְּרִמְיָזָא, שְׁבַע הֶבְלִים אֵינֹון, וְזַפְּאָה מָאן
דְּלֹא נָטִיל לְאַגְרִייהוּ בְּהַאי עֲלָמָא, וְאֵינֹון דְּכִלְיָלָן
בְּבַת שְׁבַע, וְאֵינֹון בְּהַאי קָרָא, הֶבֶל (דף קד ע"א) חַד,
הֶבְלִים תְּרִין הָא תְּלַת, הֶבֶל הֶבְלִים תְּלַת הֵרִי שִׁית,
הֶבֶל הֶבֶל הָא שְׁבַע, וְלִקְבִלְיֵיהוּ שְׁבַע שְׁמָחָן
אַבְגִּית"ץ וכו', אֵלוּ שְׁבַע הֶבְלִים אֵינֹון כְּפּוֹלִים,
לְקַבֵּל שְׁבַע שְׁרָגִין דְּמִנְרֵתָא, כְּפּוֹלִים, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן
(זכריה ד ב) שְׁבַעָה וְשַׁבְעָה מוּצְקוֹת, (וְאֵינֹון) שְׁבַע תְּוִיּוֹת,
דְּאֶתְמַר בְּהוֹן בְּאַמְיֶרָה יְהִי אֹור, וְהִוֵּי מִיָּד, וְלְבוּשִׁין
דְּאֵינֹון שְׁבַע תְּוִיּוֹת אֵינֹון שְׁבַע שְׁמָחָן אַבְגִּית"ץ

לשון הקודש

אמר לכם ברמז. שבעה הבלים הם, ואשרי מי שלא נזמל את שברם בעולם הזה, והם שפולגים בבת שבע, והם בפסוק הזה, הבל אחד, הבלים שנים, הבל הבלים שלשה, הרי ששה, הבל הבל - הרי שבעה, וכנגדם שבעה שמות אבגית"ץ, אלו שבעת ההבלים הם כפולים, כנגד שבעת הנרות של המנורה, כפולים, שנאמר בהם שבעה שבעה מוצקות, (הם) שבע תויות שנאמר

בשש, ופעם בשבע, ואנו בארץ הזו כלנו הולכים על קפים, והפסוק הזה ירשתי מאבא, ואבי מאביו, עד כל הדורות. נתן להם ממון רב ושם אותם במקומם בהרף עין.

ומשום זה יש הבל אשר נעשה על הארץ. אמרו לו החברים: רבי, אמר לנו שום רמז בפסוק הזה, שלא התפסטה החכמה הזו מן החכמים. אמר להם: חכמים, בודאי שסוד עליון יש שם, אבל

וְחִבְרוּי, הָבֵל אֵיהוּ לְהַב, הַבָּלִים לְהַבִּים, וְעַל־יֵהוּ
 אֶתְמַר (תהלים כט ז) קוֹל יְהוָה חוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ, וּמֵאֵן
 דִּידַע בְּאֵלֵין הַבָּלִים, כִּד אַפִּיק לֹון מְפוּמֹוי וּמְלַבִּיה
 יִדַע לְכוּנָא בְּשִׁכְנֵתָא עֲלָאָה, דְּכָל הַבָּלִים מִינָה
 תִּלְיִין, וּמִתְּלַבְּשָׁן בְּשִׁכְנֵתָא תִּתְאַה, דְּכָלִיל שְׁבַע
 שְׁמֵהֶן אַבְגִּית"ץ וְחִבְרוּי, דְּאִינוּן אֶתְוּון דְּבַהוּן
 אֶתְבְּרִיאוּ שְׁמִיָא וְאַרְעָא, דְּאֵלֵין תִּלְיִין בְּאַמִּירָה
 וְאֵלֵין בְּעִשְׂיָה, בְּרֹזָא דְּאוּמַר וְעוֹשָׂה מִידָ, וְאֵלֵין
 שְׁבַע הַבָּלִים אִינוּן כְּפוּלִים, לְקַבֵּל שְׁבַע שְׂרָגִין
 דְּמִנְרֵתָא, כְּפוּלִים, דְּאֶתְמַר בְּהוּ (זכריה ד ב) שְׁבַעָה
 וְשְׁבַעָה מוּצָקוֹת לְגִירוֹת וְגו', (אֵלֵין בְּאַמִּירָה וְאֵלֵין בְּעִשְׂיָה,
 וְאִינוּן י"ה יו"ד ה"א, ו"ה וא"ו ה"א אֵלֵין אִינוּן שְׁבַעָה וְשְׁבַעָה מוּצָקוֹת).

(זכריה עמא דִּידַעִין לְסַלְקָא צְלוֹתֵין בְּאַמִּירָה וְעוּבְדָא, וְעַלִּיה אֶתְמַר
 (ישעיה נא טז) וְאֲשִׁים דְּבְרִי בְּפִיד וְכו', וְהָא אוּקְמוּה אֵל

לשון הקודש

בְּהוּן בְּאַמִּירָה יְהִי אוּר, וְהָיָה מִידָ, וְהַלְבוּשִׁים שֶׁל אוֹתָם שְׁבַע הַיּוֹנוֹת הֵם
 שְׁבַעָה שְׁמוֹת אַבְגִּית"ץ וְחִבְרוּי, הָבֵל
 הוּא לְהַב, הַבָּלִים לְהַבִּים, וְעַלִּיהֶם נֶאֱמַר
 קוֹל יְהוָה חוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ, וּמִי שְׁמַכִּיר
 אֶת הַהַבָּלִים הַלְלוּ, בְּשִׁמּוּצֵיָא אוֹתָם
 מִפִּיו וּמִלְבּוֹ, יוֹדַע לְכוּן בְּשִׁכְנֵה
 הָעֲלִיוֹנָה, שְׁכַל הַהַבָּלִים יוֹצְאִים מִמֶּנָּה
 וּמִתְּלַבְּשִׁים בְּשִׁכְנֵה הַתְּהִתּוּנָה,
 שְׁכוּלְלַת שְׁבַעָה שְׁמוֹת אַבְגִּית"ץ וְחִבְרוּי,
 שְׁהֵם הַאוֹתוֹת שְׁבַהֶן נִבְרְאוּ שְׁמִים
 וְאַרְצֵן, שְׂאֵלוּ תְלוּוִים בְּאַמִּירָה וְאֵלוּ
 בְּעִשְׂיָה, בְּסוּד שֶׁל אוּמַר וְעוֹשָׂה מִידָ,
 וְשְׁבַעָת הַהַבָּלִים הַלְלוּ הֵם כְּפוּלִים, כְּנֶגֶד
 שְׁבַעָה גִירוֹת הַמְּנוּרָה, כְּפוּלִים, שְׁנַאֲמַר
 בְּהֵם שְׁבַעָה וְשְׁבַעָה מוּצָקוֹת לְגִירוֹת
 וְגוּמַר, (אֵלוּ בְּאַמִּירָה וְאֵלוּ בְּעִשְׂיָה, וְהֵם י"ה יו"ד ה"א, ו"ה
 וְא"ו ה"א, אֵלוּ הֵם שְׁבַעָה וְשְׁבַעָה מוּצָקוֹת).

(אֲשִׁרֵי הָעַם שִׁיּוּדְעִים לְהַעֲלוֹת תְּפִלוֹת
 בְּאַמִּירָה וּבְמַעֲשָׂה, וְעַלִּיו נֶאֱמַר וְאֲשִׁים

תקרי עמי, אלא עמי בשותפו, כמה דאתמר ביה (תהלים לג ו) בדבר יהו"ה שמים נעשו כו', הכי אנת בשותפו עמי, דבמלוך אתעבידו שמיא וארעא.

ועוד הבל ה' לב, ה' אתפלג לד"ו פרעופין, ד"ו, ד' ארבע רגלין דכרסיא, ו', (מלכים א י ט) שש מעלות לכסא, ופאה איהו מאן דירית נשמתא מפרסיא יקרא, בלילא מעשר תקונין אלין, ועביד לה פרסיא ליהו"ה, דשמיא דיהו"ה דאיהו בארעא אצילות, לתקנא ליה כורסיא בר נש לנשמתיה, דהכי אוקמוהו קדמאין, כל הנשמות גזורות מכסא הכבוד, ותמן שריא שכינתא עלאה, ולית ה' בלא י', ובגין דא (שמות יז טז) כי יד על פס י"ה.

ו' שריא במטרו"ן, ודא איהו רוח השכלי דאיהו אצילות, ה' שריא באופן, ודא נפש השכלית בארעא אצילותא, דאית נשמה ורוח ונפש שכלית ולא בארעא אצילות, אלא אתמר בהון גזורות, ואינון כסא ומלאך ואופן, וכאין אינון ישראל דסלקין הכלים דצלותין בהון, לגבי אתוון דקודשא בריך הוא ושכינתא עלאה ותתאה, ובגין דא (קהלת ה יד) יש הבל אשר נעשה על הארץ, ויש הבל דרשיעיא,

לשון הקודש

שכך פרשוהו הקדמונים, כל הנשמות גזורות מכסא הכבוד, ושם שורה השכינה העליונה, ואין ה' בלי י', ומשום כך כי יד על פס י"ה.

ו' שורה במטרו"ן, וזהו רוח השכלי שהוא אצילות, ה' שורה באופן, וזו נפש השכלית בדרך אצילות, שיש נשמה ורוח ונפש שכלית ולא בדרך אצילות, אלא נאמר בהן גזורות, והם כסא ומלאך ואופן אשריהם ישראל שמעלים ההבלים של התפלות בהם אל האותיות של הקדוש ברוך הוא והשכינה העליונה

דברי בפיך וכו', והרי פרשוהו אל תקרי עמי אלא עמי, בשתפות, כמו שנאמר בו בדבר יהו"ה שמים נעשו כו', כך אתה בשתפות עמי, שבדבוריך נעשו שמים וארץ.

ועוד, הבל ה' לב, ה' מתחלק לד"ו פרעופים, ד"ו, ד' ארבעת רגלי הכסא, ו' שש מעלות לכסא. אשרי הוא מי שירש נשמה מכסא הכבוד הכלול מעשרה התקונים הללו, ועושה אותה כסא ליהו"ה, שהשם של יהו"ה שהוא בדרך אצילות, לתקן לו האדם כסא לנשמתו,

דאינון הבלים דשקרא, ונטלין לון מלאכי חבלה, ונטעין בהון רקיעין וארעין דשקרא, ועלייהו אתמר (ירמיה י טו) הבל המה מעשה תעתועים, (כאן חסר), קמו בלהו ואשתטחו לפניו, ואמרו אלו לא אתינא לעלמא, אלא למשמע דא די).

(זכריה ד) לַיְרֹוֹת אֲשֶׁר עַל רֹאשָׁהּ, וְאִינוּן י"ה יו"ד ה"א, ו"ה וא"ו ה"א, וְאִינוּן שְׁבַע כְּפוּלוֹת בְּג"ד כַּפְר"ת (דף קד ע"ב) לְבוּשֵׁין לֹוֹן, וּבְלָהוּ סְלָקִין מְלַבָּא לְפוּמָא, שְׁבַע הַבְּלִים סְלָקִין, שְׁבַע נְחֻתִין לְאַשְׁקָאָה לֹוֹן, וּבְגִין דָּא (זכריה ד) שְׁבַעָה וְשְׁבַעָה מוּצָקוֹת, תְּלַת אִינוּן גְּנִיזִין לְעֵילָא, דְּלְבוּשֵׁין דְּלַחֹוֹן אֲמ"ש, דְּאִינוּן אֵשׁ מִיּוֹם רוּחַ, הָא אִינוּן עֶשֶׂר דְּסְלָקִין מְל"ב נְתִיבוֹת, וְאִינוּן לְקַבְּלֵיהוּ עֶשֶׂר אַמִּירָן, וְל"ב אֱלֹהִים דְּבְרָאשִׁית, הָא מ"ב, מְלַבָּא נְפִיק אֶשָׁא, מִבְּנֵי רִיאַה רוּחָא, מְמוֹחָא מִיָּא, וְרוּחָא אֲחִיד בְּמִיָּא וְאַשָׁא וְאַתְעֵבִיד

לשון הקודש

מהלב לפה, שבעה הבלים עולים, שבעה יורדים להשקות אותם, ומשום זה שבעה ושבעה מוצקות, שלשה הם גנוזים למעלה, שהלבושים שלהם אֲמ"ש, שהם אש מים רוח, הרי הם עשרה שעולים משלשים ושתים נתיבות, וכנגדם הם עשר אמירות, ושלשים ושנים אלהים של בראשית - הרי ארבעים ושתים. מהלב יוצאת אש, מבפני הראה - רוח, מן המח - מים, והרות אחוזה במים ואש ונעשה קול. בשאוחו במים נאמר בו קול

והתחתונה, ומשום זה יש הבל אשר נעשה על הארץ, ויש הבל של רשעים, שהם הבלים של שקר, ונוטלים אותם מלאכי חבלה, ונוטעים בהם רקיעים וארצות של שקר, ועליהם נאמר הבל המה מעשה תעתועים. קמו כלם והשתטחו לפניו, ואמרו, אלו לא באנו לעולם אלא לשמע את זה - די).

לַיְרֹוֹת אֲשֶׁר עַל רֹאשָׁהּ, וְהֵן י"ה יו"ד ה"א, ו"ה וא"ו ה"א, וְהַשְּׁבַע כְּפוּלוֹת בְּג"ד כַּפְר"ת הֵם לְבוּשֵׁים לָהֶם, וְכֻלָּם עוֹלִים

קול, כד אחיד בְּמִיא אֶתְמַר בִּיה (תהלים כט ג) קול
 יהו"ה על המים, כד אחיד בְּאֶשָּׁא אֶתְמַר בִּיה (שם)
 קול יהו"ה חֲצַב לְהַבּוֹת אֵשׁ, כד אחיד בְּרוּחָא אִיהוּ
 (מ"א יט יא) רוּחַ חֲזַק מִפָּרַק הָרִים וּמִשִּׁבַּר סְלָעִים, וְעֲלִיָּה
 אֶתְמַר קול יהו"ה שׁוֹבֵר אַרְזִים.

וּתְלַת נְקוּדֵין אֵינּוּן לְקַבֵּל אֲמ"ש, וְאֵינּוּן חֲש"ק,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב (דברים י טו) וְרַק בְּאַבְתִּיךָ
 חֲשַׁק יְהו"ה, וְאֵינּוּן חֲל"ם שְׁב"א קַמ"ץ, קַמ"ץ
 לִימִינָא קול יהו"ה על המים, וְכַד רוּחָא אֶתְמַר בִּיה
 דְּאִיהוּ חֲל"ם, אֶתְמַר בִּיה (בראשית א ב) וְרוּחַ אֱלֹהִים
 מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם, שְׁב"א אִיהוּ בְּאֵשׁ, וְכַד
 אֶתְמַר בִּיה רוּחַ, אִיהוּ רוּחַ חֲזַק מִפָּרַק הָרִים וּמִשִּׁבַּר
 סְלָעִים, מִסְטָרָא דְגְבוּרָה דְּאִיהוּ תַקוּף, כִּד אֶתְמַר
 בִּיה רוּחָא דְּאִיהוּ חֲל"ם בֵּין קַמ"ץ שְׁב"א דְּאֵינּוּן
 מִיא וְאֶשָּׁא, דְּאֵינּוּן תְּרִין דְּרוּעִין, דְּאִתּוּ בְּהוֹן יַד

לשון הקודש

לִימִין, קול יהו"ה על המים, וּבְשָׂרוֹת אוּחוּ
 בו, שְׂהוּא חֲל"ם, נְאָמַר בוּ וְרוּחַ אֱלֹהִים
 מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם. הַשְׁב"א הוּא
 בְּאֵשׁ, וּבְשָׂאוֹתוֹת בוּ הַרוּחַ, הוּא רוּחַ חֲזַק
 מִפָּרַק הָרִים וּמִשִּׁבַּר סְלָעִים. מְצַד
 הַגְּבוּרָה שְׂהוּא קֶשֶׁה, בְּשָׂאוֹתוֹת בוּ
 הַרוּחַ, שְׂהוּא חֲל"ם בֵּין קַמ"ץ שְׁב"א,
 שְׂהֵם מַיִם וְאֵשׁ, שְׂהֵם שְׁתֵּי זְרוּעוֹת שְׁנַיִשׁ

יְהו"ה עַל הַמַּיִם, בְּשָׂאוֹחוּ בְּאֵשׁ נְאָמַר בוּ
 קול יְהו"ה חֲצַב לְהַבּוֹת אֵשׁ, בְּשָׂאוֹחוּ
 בְּרוּחַ הוּא רוּחַ חֲזַק מִפָּרַק הָרִים וּמִשִּׁבַּר
 סְלָעִים, וְעֲלִיוּ נְאָמַר קול יְהו"ה שׁוֹבֵר
 אַרְזִים.

וְשָׁלֵשׁ נְקוּדוֹת הֵן כְּנֻגַד אֲמ"ש, וְהֵם
 חֲש"ק, וְהוּ שְׁכַתּוּב וְרַק בְּאַבְתִּיךָ חֲשַׁק
 יְהו"ה, וְהוּא חֲל"ם שְׁב"א קַמ"ץ, קַמ"ץ

יָמִין יַד שְׂמָאל דְּאִינוּן כ"ח פְּרָקִין, אֲתָמַר בְּהוּ קוּל
 יְהו"ה בְּפִתָּה, כַּד הָאִי רוּחָא אֲחִיד בְּעֵמּוּדָא
 דְּאֲמַצְעִיתָא, אֲתָמַר בֵּיהּ קוּל יְהו"ה בְּהֶדְרָה, כַּד
 אֲחִיד בְּתֵרִין שׁוֹקִין דְּאִינוּן צַר"י, אֲתָמַר בְּהוּן קוּל
 יְהו"ה יְחֻלִּל אֵילוּת, דְּאִינוּן תְּרֵי עוּזֵילֵי דְּאֵילָתָא,
 תְּרִין אַחִים אִישׁ בְּאַחֵיהּ יְדוּבְקוּ.

וְהַכָּא רְזָא דִּיבּוּם, דְּאִם יְפּוּל אָחִיו הָא תְּנִינָא
 דִּיזְקִים לֵיהּ, וְרְזָא דְּמִלָּה (אִיכָה א יג) נְתַנְנִי
 שׁוּמְמָה כָּל הַיּוֹם דְּנָ"ה, וְדָא הוּ"ד, דְּאֲתָמַר בֵּיהּ
 (בְּרַאשִׁית לֵב לג) כִּי נָנַע בְּכַף יַרְדְּ יַעֲקֹב, בְּכַף דִּילֵיהּ,
 שְׂכִינְתָא דְּוָה אִיהִי בְּגִלוּתָא, בְּגִין דְּפָרַח מִנִּיהּ יַרְדְּ
 דְּאִיהוּ ו' מִן ה', וְאַשְׁתְּאַרְת אִיהִי ד' דִּילָהּ (דְּלָה),
 קוּל יְהו"ה יְחִיל מְדַבֵּר דָּא חִיר"ק וְדָא צַדִּיק, כַּד
 רוּחַ אֲחִיד בֵּיהּ אִיהוּ יְחִיל מְדַבֵּר, שְׁבַע קָלִין לְקַבֵּל
 שְׁבַע שְׂמָהֶן אֲבָגִית"ן בּו'.

לשון הקודש

וְכַאן סוּד הַיּוּבּוּם, שְׂאֵם יְפּוּל אָחִיו, תְּרֵי
 הַשְּׁנַי שְׁיָקִים אוּתוּ, וְסוּד הַדְּבַר – נְתַנְנִי
 שׁוּמְמָה כָּל הַיּוֹם דְּנָ"ה, וְזֵה הוּ"ד, שְׂנַאֲמַר
 בּוּ כִי נָנַע בְּכַף יַרְדְּ יַעֲקֹב, בְּכַף שְׁלוֹ,
 הַשְּׂכִינָה הִיא דְּוָה בְּגִלוּת, מִשּׁוּם שְׂפָרַח
 מִמֶּנָּה הַיַּרְדְּ שְׁהוּא ו' מִן ה', וְהִיא נִשְׂאָרָה
 ד' שְׁלָהּ (דְּלָה). קוּל יְהו"ה יְחִיל מְדַבֵּר, זֵה
 חִיר"ק וְזֵה צַדִּיק, בְּשִׁהְרוּחַ אוּתוּת בּו',

בְּהֵם יַד יָמִין יַד שְׂמָאל, שְׂהֵם עֲשָׂרִים
 וְשְׂמוֹנָה פְּרָקִים, נְאָמַר בְּהֵם קוּל יְהו"ה
 בְּפִתָּה. בְּשִׁהְרוּחַ הַזֶּה אוּתוּת בְּעֵמּוּד שֶׁל
 הָאֲמַצְעֵי, נְאָמַר בּוּ קוּל יְהו"ה בְּהֶדְרָה.
 בְּשִׁאוּתוּת בְּשִׁתֵּי שׁוֹקִים שְׂהֵם צַר"י,
 נְאָמַר בְּהֵם קוּל יְהו"ה יְחֻלִּל אֵילוּת,
 שְׂהֵם שְׁנַי עַפְרֵי הָאֵילָה, שְׁנַיִם אַחִים,
 אִישׁ בְּאַחֵיהּ יְדוּבְקוּ.

רוח סליק באויר דאיהו פתר עלאה אויר קדמון,
 אש סליק לגבי ה' דאיהו אימא ואתעביד
 אשה, מים סליק לגבי י' ואתעביד ימים, ודא
 חכמה, והכי נחתין לגבי נצח והוד יסוד, מלכות
 מאנא דכלהו, ואיהי עפר בלילא מפלהו, ואיהי
 כללא דכל אתון דאינון מאנא לנקודין, ועל אלין
 שבע קלין אתמר (שמות כ יח) וכל העם ראים את
 הקולת, ועל תלת גניזין אמר (דברים ד יב) קול דברים
 אתם שומעים, בת קול דכלהו שכינתא תתאה.
 תא חזי תלת נקודין אינון, חירק חלם שירק,
 חלם, קוצא די' לעילא איהו חלם, קוצא
 דאת י' לתתא איהו חירק, גו אמצעיתא איהו
 שירק, פד אינון תלת פתרא, אינון סגולתא ואינון
 שלשלת ואינון שר"ק ואינון סגו"ל.

 לשון הקודש

וכל העם ראים את הקולת, ועל שלשה
 גניזים אמר קול דברים אתם שומעים,
 בת קול שכלם שכינה תחתונה.
 בא וראה, שלש נקודות הן, חיר"ק חל"ם
 שור"ק, חלם, קוצו של י' למעלה הוא
 חלם, הקוץ של האות י' למטה הוא
 חיר"ק, בתוך האמצע הוא שור"ק,
 כשהם שלש פאחד, הן סגולתא, והם
 שלשלת, והם שור"ק והם סגו"ל.

הוא יחיל מדבר, שבעה קולות פנגד
 שבעה שמות אבגית"ן וכו'.
 הרוח עולה באויר שהוא כתר עליון,
 אויר קדמון, האש עולה אל הה' שהוא
 האם, ונעשית אשה, המים עולה אל הי'
 ונעשה ימים, וזו חכמה, וכך יורדים אל
 הנצח והוד יסוד, המלכות היא הפלי של
 כלם, והיא עפר הפלולה מכלם, והיא
 הפלל של כל האותיות שהם פלי
 לנקודות, ועל שבעת הקולות הללו נאמר

כְּתָר עַל חֲכָמָה וּבִינָה אִיהוּ סְגוּלַת־א הַל"ם עַל
 צַר"י, סְגוּלַת אִיהוּ נְקוּדָה תְּחוּת צַר"י, חֶסֶד
 גְּבוּרָה, תְּפָאֶרֶת לְתָא, נֶצַח הוּד, יְסוּד בְּאִמְצָעִיתָא
 אִיהוּ שָׂרְק, וְהָכִי כִד תְּפָאֶרֶת בְּאִמְצָעִיתָא אִיהוּ
 שְׁלִשְׁלַת, שְׁב"א אִיהוּ תֵרִין נְקוּדִין, כִּד אֲתִנְבֵר מִיָּא
 עַל אֲשָׁא אוּ אֲשָׁא עַל מִיָּא, אוּ כִּד אֵינּוּן יְסוּד עַל
 מְלָכוּת, כָּל סְפִירָה דָּא עַל גִּבִּי דָּא בְּכָל אֲתֵר אִיהוּ
 שְׁב"א, וְרָזָא דְמַלְתָּה, אֶת תְּמָאוֹר הַגְּדוּל וְאֶת תְּמָאוֹר
 הַקְּטָן, כִּד אֵינּוּן שְׁוִין הֵווּ צַר"י, אֶת שְׁנֵי תְּמָאוֹרוֹת
 הַגְּדוּלִים, וְכָל נְקוּדִין אֵינּוּן דְּבוּר וְאֲתָוּן תְּבֵל
 תְּבֵלִים, דְּתֵלִין מִן ה"ה, וְאֵינּוּן אֲתָוּן רַבְרָבָן,
 וְאֲתָוּן זַעֲרָן, (נְקוּדִין מ"י בַת קוֹל וְדָא, קָלִין אֵינּוּן מִן ו', וְאֵינּוּן
 אֲתָוּן וְנְקוּדִין), וְטַעְמֵי כְּלִילָן בְּהוּ, (נ"א נְקוּדִין מְתַלְבְּשִׁין בְּמִיָּא
 בִּימִיָּא, דְּאֲתָמַר הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים), אֲתָוּן מִן ה' ה',

לשון הקודש

כְּתָר עַל חֲכָמָה וּבִינָה הוּא סְגוּלַת־א, הַל"ם עַל צַר"י, סְגוּלַת הוּא נְקוּדָה תְּחוּת צַר"י, חֶסֶד גְּבוּרָה, תְּפָאֶרֶת לְמַטָּה, נֶצַח הוּד, הַיְסוּד בְּאִמְצָע הוּא שׁוּר"ק, וְכִד כְּשֶׁתְּפָאֶרֶת בְּאִמְצָע, הוּא שְׁלִשְׁלַת. הַשְׁב"א הוּא שְׁתֵּי נְקוּדוֹת, בְּשִׁמְתֵּינְגְּבָרִים מִיָּם עַל אֵשׁ אוּ אֵשׁ עַל מִיָּם, אוּ בְּשִׁהֶם יְסוּד עַל מְלָכוּת, כָּל סְפִירָה זוּ עַל גִּבִּי זוּ בְּכָל מְקוֹם הוּא שְׁב"א, וְסוּד הַדְּבָר – אֶת

(הַנְּקוּדוֹת מ"י בַת קוֹל וְדָא, הַקּוּלוֹת הֵם מִן ו', וְהֵם אוֹתוֹת וְנְקוּדוֹת), וְהַטַּעְמִים כְּלִילִים בְּהֵן, (הַנְּקוּדוֹת מְתַלְבְּשׁוֹת בְּמִיָּם בִּימִין, שְׁנָאֲמַר הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים), הַאוֹתוֹת מִן ה' ה', הַנְּקוּדוֹת מִן י'

נְקוּדִין מִן י', טַעְמֵי מִן ו', נְקוּדִין (דף קה ע"א) מִתְּלַבְּשָׁן
 בְּמִיא בִימִינָא, דְּאִתְּמַר בֵּיהּ הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים,
 אֲתוּן מִתְּלַבְּשִׁין בְּאִשָּׁא בְּשִׁמְאָלָא, וְעַלְיָהּ אִתְּמַר
 קוּל יְהוּ"ה הֵצֵב לְהַבּוּת אִשׁ דְּאִינוּן הֶבְלִים, טַעְמֵי
 מִתְּלַבְּשָׁן בְּאִוִּירָא בְּאִמְצָעִיתָא, וְטַעְמֵי אִינוּן מִסְטָרָא
 דְּכֶתֶר, וְנְקוּדִין מִסְטָרָא דְּחֻכְמָה, וְאֲתוּן מִסְטָרָא
 דְּבִינָה, (דְּבִינָה) וּמִתְּלַבְּשִׁין בְּמִיא אִשָּׁא וְרוּחָא,
 דְּאִינוּן חֶסֶד גְּבוּרָה תְּפָאֶרֶת, וְהָכִי מִתְּלַבְּשִׁין בְּנֻצָּח
 הוּד יְסוּד, מְלָכוּת מְאָנָא דְּכֻלָּהוּ, כְּלִילָא מְכֻלָּהוּ.

אִיהִי פֶה דְּמִינָה הֶבְלִים נְפָקִין וְקָלִין וְדְבוּרִין,
 כְּלָהוּ אֲתַבְּלִילִין בָּהּ, וְאִיהִי יָב דְּכֻלָּהוּ בָּהּ
 אֲתַבְּלִילִין, וּמִינָה נְפָקִין דְּפִיקוּ דְּרוּחָא לְכָל עַרְקִין
 וְדְרוּעָא, כִּד רוּחָא דְּפִיק בְּמִיא דְּאִיהוּ לִימִינָא,
 אִתְּמַר בֵּיהּ (שִׁיר ה' ב) קוּל דְּוָדִי דוּפֵק פְּתַחִי לִי אַחֲזִיתִי,

לשון הקודש

גְּבוּרָה תְּפָאֶרֶת, וְכִד מִתְּלַבְּשִׁים בְּנֻצָּח
 הוּד יְסוּד, הַמְּלָכוּת הַכְּלִי שֶׁל כָּלָם,
 כְּלוּלָה מְכָלָם.

הִיא הַפֶּה שֶׁמִּמֶּנּוּ יוֹצְאִים הַהֶבְלִים
 וְהַקּוּלוֹת וְהַדְּבוּרִים, וְכָלָם נְכֻלָּלִים בָּהּ,
 וְהִיא הַלֵּב שֶׁכָּלָם בּוֹ נְכֻלָּלִים, וּמִמֶּנָּה
 יוֹצְאִים הַדְּפֵק שֶׁל הָרוּחַ לְכָל הָעוֹרְקִים
 שֶׁל הָרוּעַ. בְּשִׁהְרוּחַ דוּפֵק בְּמִים שֶׁהוּא
 לִימִין, נֹאמַר בּוֹ קוּל דְּוָדִי דוּפֵק פְּתַחִי לִי

הַטַּעְמִים מִן ו', הַנְּקוּדוֹת מִתְּלַבְּשוֹת בְּמִים
 בְּיָמִין, שֶׁנֹּאמַר בּוֹ הַרוּצָה לְהַחֲפִים
 יְדָרִים, הָאוֹתִיּוֹת מִתְּלַבְּשוֹת בְּאִשׁ
 מִשְׁמָאל, וְעַלֵּיהֶם נֹאמַר קוּל יְהוּ"ה הֵצֵב
 לְהַבּוּת אִשׁ, שֶׁהֵם הֶבְלִים, הַטַּעְמִים
 מִתְּלַבְּשִׁים בְּאִוִּירָא בְּאִמְצָעַיִם, וְהַטַּעְמִים הֵם
 מִצַּד הַכֶּתֶר, וְהַנְּקוּדוֹת מִצַּד הַחֻכְמָה,
 וְהָאוֹתִיּוֹת מִצַּד הַבִּינָה, (שְׁבִילָה)
 וּמִתְּלַבְּשִׁים בְּמִים אִשׁ וְרוּחַ, שֶׁהֵם חֶסֶד

לְהֵיָא דְאֶתְמַר בָּהּ (משלי ז ד) אֲמֹר לְחֻכְמָה אַחֲזֵיתִי
 אַתְּ, וְכַד דְּפִיק לְשִׁמְאַלָּא דְאִיהִי אֶשְׂא, אֶתְמַר בָּהּ
 רַעֲיָתִי, דְּבִיָּה אֶתּוּקַד בְּכַמְּה רְשָׁפִי"ם דְּאֵינֻן
 שְׂרָפִי"ם, דְּאֶתְמַר בְּהוּן (שיר ח ו) רְשָׁפִיָּה רְשָׁפִי אִשׁ
 שְׁלֵהֶבֶת י"ה.

מִסְטָרָא דְּעֻמוּדָא דְאֶמְצָעִיתָא יוֹנְתִי תַמְתִּי, בְּגִין
 דְּאִיהִי דְרָגָא דִיעֶקֶב דְּאֶתְמַר
 בִּיָּה (בראשית כה כז) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, וְדְפִיקוּ דִילִיָּה תַמָּן
 בְּמִשְׁקָל, לָא סָלִיק וְלָא נָחִית, דִּי בְמִיָּא נָחִית לְגַבִּי
 צַדִּיק נִבְיָעוּ לְגַבִּיָּה בְּאֶרִיכוּ, וְסָלִיק בִּיָּה בְּאֶרִיכוּ
 דְתַקִּיעָה, בְּאֶשְׂא אִיהִי דְפִיקוּ בְּשִׁבְרִים בְּתַבִּירוּ,
 וּבְעֻמוּדָא דְאֶמְצָעִיתָא נָחִית (נ"א אַחִיד) בְּתַרְוִיָּהוּ
 שְׁלֵשְׁלָת, בִּינֻנִי וְדָא תְרוּעָה, קוּל דְמָמָה דְקָה
 לְגַבִּי שְׂכִינְתָא תַתָּאָה, תַמְתִּי, תָם הֵהוּא דְפִיקוּ בְּגִין
 דְהִבְיָאוּ לָהּ בְּחֶשְׂאִי.

לשון הקודש

במשקל, לא עולה ולא יורד, שפמים
 יורד אל הצדיק המענין אליו באריכות,
 ועולה בו באריכות של תקיעה. באש
 הוא הדפק בשברים בשבר, ובעמוד
 האמצעי יורד (מח) בשניהם שלשלת,
 בינוני, וזו תרועה, קול דממה דקה אל
 השכינה המתחננה. תמתי, תם אותו
 הדפק, משום שהביאו לה בחשאי.

אחותי, לאותה שנאמר בה אמור
 לחכמה אחותי אתה, וכשדופק לשמאל
 שהיא אש, נאמר בה רעיתי, שבו נשרף
 בכמה רשפי"ם שהם שרפי"ם, שנאמר
 בהם רשפי"ה רשפי אש שלהבת י"ה.
 מצד העמוד האמצעי יונתי תמתי,
 משום שהיא הדרגה של יעקב, שנאמר
 בו ויעקב איש תם, והדפק שלה שם

וְכַד שְׂכִינְתָּא אִיהִי בְּגִלּוּתָא אֶתְמַר בָּהּ (שיר ה ב) **אֲנִי**
יְשֻׁנָּה וְלִבִּי עֵר, פִּד אִיהִי יְשֻׁנָּה לִית בָּהּ
דְּפִיקוּ, בְּגִין דְּקוּדְשָׁא פְּרִיךְ הוּא דְּאִיהוּ קוּל דְּפִיקוּ
דִּילָה אֶתְרַחַק מִינָהּ, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב (תהלים לט ג)
נְאֻלְמְתִי דּוּמְיָה הַחֲשֵׁתִי מְטוּב, לָמָּה נְאֻלְמְתִי, מִי"ה
דְּאִיהוּ דּוּמְיָה דְּאֶתְרַמִּיז בְּאֱלֹהִים, דְּאִיהוּ ל"ב
אֱלֹהִים דְּמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, דְּדְפִיק רוּחָא דְּקוּדְשָׁא
דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (בראשית א ב) **וְרוּחַ אֱלֹהִים, בְּגִין דְּהַחֲשֵׁתִי**
מְטוּב דְּאִיהוּ קוּל, בְּהָהוּא זְמַנָּא אֶשְׁתְּאַרְת בַּת
יְחִידָה בְּלֹא קוּל, וּבְגִין דָּא לִית בַּת קוּל בְּגִלּוּתָא,
וּבְגִין דְּלִית בַּת קוּל בְּגִלּוּתָא הִבִּיאוּ לָהּ בְּחֵשָׁא,
וּבְגִין דָּא צְלוּתָא אִיהִי בְּחֵשָׁא, אַף עַל גַּב דְּרִזִּין
סְבִיבִין אִית הָבָא, שְׂבַעִין אֲנָפִין אִית לְאוּרִיָּתָא.

לשון הקודש

הקדוש דופק, שנאמר בו ורוח אלהים, משום שהחשיתי מטוב, שהוא קול. באותו הזמן נשארת בת יחידה בלי קול, ומשום זה אין בת קול בגלות, ומשום שאין בת קול בגלות, הביאו לה בחשאי, ומשום זה התפלה היא בחשאי. אף על גב שסודות גדולים יש כאן, שבעים פנים יש לתורה.

וכשחשכתינה בגלות, נאמר בה אני ישנה ולבי ער, כשהיא ישנה אין בה דפק, משום שהקדוש פרוך הוא שהוא הקול, הדפק שלה, התרחק ממנה. והו שפתינו נאלמתי דומיה החשיתי מטוב, למה נאלמתי? מי"ה, שהיא דומיה שנרמו באלהים, שהוא שלשים ושנים אלהים של מעשה בראשית, שרוח

וּבַהֲהוּא זְמַנָּא לִית לָהּ דְּפִיקוּ דְּאִיהוּ כְּגוּוּנָא
דְּנִקְוֵי דְּמִנְקֵדִין בְּדְפִיקוּ דְּאַעְבְּעָאן
דְּאִינוּן עֶשֶׂר, דְּבַחֲזוּן מְנַקְדִין בְּדְפִיקוּ דְּרוּחָא, וְאִינוּן
מְנַקְדִין בְּנִימִין דְּכְנוּר דְּדוּד, דְּפִיקוּ אִיהוּ כְּגוּוּנָא
דְּקָלָא דְּסָלִיק בְּנְגוּנָא, לְקַבֵּל עֲשָׂרָה דְּפִיקוּן
דְּאַסְתַּבֵּל אֲסִיָּא בְּדְפִיקוּ, עֶבֶד דְּוֹד עֲשָׂרָה מִינֵי
נְגוּנִים בְּתַלְמִים, אַרְבַּעָה אִינוּן (שיר ה ב) אַחֲזִיתִי רַעֲיָתִי
יֹזְנֵתִי תַמְתִּי לְקַבֵּל יְהו"ה, עֲשָׂרָה דְּפִיקוּן לְקַבֵּל יוֹד
הָא וְאוּ הָא, דְּפִיקוּ נְפִיק מֵאֲדָנָא שְׂמַאלָא דְּלְבָא,
וְדָא הוּא רוּחַ עֲפוּנֵי דְּהָוָה מְנַשֵּׁב בְּכְנוּר דְּדוּד
דְּהָוָה מְנַגֵּן מֵאֲלִיו, וְכָל עֲרֻקִין וְוִירִידֵי גּוּפָא דְּאִינוּן
דְּפִיקוּן, מְלַבָּא אִינוּן (נ"א הוה) דְּפִיקוּן, וְרוּזָא דְּמַלְחָה
אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׂמָּה הָרוּחַ לְלַכְתָּ יִלְכוּ. (יחזקאל א יב)

לשון הקודש

כְּנַגֵּד יְהו"ה, וְעֲשָׂרָה דְּפִיקוּן כְּנַגֵּד יו"ד
 ה"א וּא"ו ה"א, הַדְּפִיק יוֹצֵא מֵאֵין שְׂמַאל
 שֶׁל הַלֵּב, וְזוּהִי רוּחַ עֲפוּנִית שְׁהִיְתָה
 מְנַשֵּׁבֶת בְּכְנוּר דוּד שְׁהִיְתָה מְנַגֵּן מֵאֲלִיו,
 וְכָל הָעוּרְקִים וְהוּרִידִים שֶׁל הַגּוּף שְׁהִם
 דְּפִיקוּם, הֵם (ה"י) דוּפִיקוּם מִן הַלֵּב, וְסוּד
 הַדְּבָר - אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׂמָּה הָרוּחַ
 לְלַכְתָּ יִלְכוּ.

וּבַאֲתוֹ זְמַן אִין לָהּ דְּפִיק, שְׁהוּא כְּמוֹ
שְׁהַנְקֻדוֹת שְׁמִנְקֵדִים בְּדְפִיק הָאֲעֲבָעוֹת
שְׁהֵן עֶשֶׂר, שְׁבָהֶם מְנַקְדִים בְּדְפִיק הָרוּחַ,
וְהֵם מְנַקְדִים בְּנִימִים שֶׁל כְּנוּר דוּד,
הַדְּפִיק הוּא כְּמוֹ הַקּוֹל שְׁעוֹלָה בְּנְגוּן, כְּנַגֵּד
עֲשָׂרָה דְּפִיקוּן שְׁמִסְתַּבֵּל הָרוּפָא בְּדְפִיק,
עֲשָׂה דוּד עֲשָׂרָה מִינֵי נְגוּנִים בְּתַלְמִים.
אַרְבַּעָה הֵם, אַחֲזִיתִי רַעֲיָתִי יֹזְנֵתִי תַמְתִּי,

כְּבֵד הוּא סמא"ל הוּא עֵשׂוֹ, דְּלִית בֵּיהּ רוּחָא
 דְּקוּדְשָׁא, לָא דְּפִקִּין עֲרָקוֹן דִּילִיהּ, וּבְגִין
 דָּא לָא שְׂרִיא שְׂכִינְתָּא בְּאוּמִין דְּעֵלְמָא, וּבְגִלּוּתָא
 דְּאַסְתִּילְק רוּחַ דְּקוּדְשָׁא, דְּאַתְמַר בֵּיהּ (ישעיה יא
 ב) וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה וְגו', לִית דְּפִיקוּ בְּלָבָא
 דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא, וּבְגִין דָּא אֲתַמַּר בָּהּ (שיר ה ב) אֲנִי
 יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר, וְלִית בֵּת קוּל בְּפוּמָא (דְּהוּה
 סְלָקָא), (נ"א דְּבַה סְלִיק) קָלָא בְּרוּחָא בְּתַקִּיעָה בְּאַרְיִכוֹ,
 וּבְשִׁבְרִים בְּתַבִּירוֹ, וּבְתַרְוַעָה שְׁלִשְׁלֹת קָלָא בִּינוּנִית
 לָא בְּאַרְיִכוֹ וְלָא בְּקַצִּירוֹ, בֵּת קוּל אִיהִי קוּל
 דְּמָמָה דְּקָה זְעִירָא, קָלָא נְמוּכָה בְּחֵשָׁא, דְּהָא קוּל
 בְּאַשָׁה עֲרוּתָה. וְכֵד יִיתִי מְשִׁיחָא נְחִית רוּחָא
 דְּקוּדְשָׁא עָלֵיהּ, וּמִיָּד אִיהִי אֲמַרְת קוּל דְּזוּדֵי דוּפְקָ,
 דְּפִיקוּ סְלִיק וְנְחִית, סְלִיק ה' עֲלָאָה (דף קה ע"ב) לְגַבִּי
 י', וְנְחִית ה' תַּתָּאָה לְגַבִּי ו', דְּאִיהִי קַרְבָּן לִיהו"ה,
 קַרְבָּן עוֹלָה וַיּוֹרֵד.

 לשון הקודש

קוּל בְּפַה (שְׁהִיָּה עוֹלָה), (שְׁבַה עוֹלָה) הַקוּל בְּרוּחַ
 בְּתַקִּיעָה בְּאַרְדָּ, וּבְשִׁבְרִים בְּשִׁבְרָ,
 וּבְתַרְוַעָה שְׁלִשְׁלֹת, קוּל בִּינוּנִית, לָא
 בְּאַרְיִכוֹת וְלָא בְּקַצִּירָה, בֵּת קוּל הִיא קוּל
 דְּמָמָה דְּקָה קַמְנָה, קוּל נְמוּד בְּחֵשָׁא,
 שְׁחַרְי קוּל בְּאַשָׁה עֲרוּתָה, וּכְשִׁנְבָא
 הַמְשִׁיחַ, יוֹרְדַת עָלָיו רוּחַ הַקְּדוֹשׁ, וּמִיָּד

הַכְּבֵד הוּא סמא"ל, הוּא עֵשׂוֹ, שְׂאִין בּו
 רוּחַ הַקְּדוֹשׁ, הַעוֹרְקִים שְׁלוֹ לָא דוּפְקִים,
 וּמִשּׁוּם זֶה אִין שְׂכִינָה שׁוֹרְהַ בְּאַמּוֹת
 הָעוֹלָם, וּבְגִלּוּת שְׁהַסְתִּילְקָה רוּחַ הַקְּדוֹשׁ,
 שְׁנָאֲמַר בּוּ וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה וְגוּמַר,
 אִין דְּפִק בְּלָב שְׁהִיא הַשְּׂכִינָה, וּמִשּׁוּם זֶה
 נֶאֱמַר בָּהּ אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עֵר, וְאִין בֵּת

וְרָזָא דְמַלְכָּה (משלי ג יט) יְהו"ה בְּחַכְמָה יָסַד אֶרֶץ
 בּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתִבּוּנָה, בְּאַבְּא שְׂמֵי הוּא י' יָסַד
 בְּרַתָּא דְאִיְהוּ ה' זְעִירָא, וְדַעְלָה אֲתִמַּר (בראשית לז
 יא) וְאָבִיו שָׁמַר אֶת הַדָּבָר, בְּאִימָא דְאִיְהוּ ה' עֲלָאָה
 בּוֹנֵן שָׁמַיִם דְאִיְהוּ ו', וְאִיְהוּ בֶן י"ה, וְכַד יְהוֹן
 מִתְקַרְבִּין אֲתוּוֹן אָב עִם אִם בֶּן עִם בַּת כָּל חַד בְּבַת
 זוּגִיָּה, ה' עֲלָאָה (סְלִיק) לְגַבֵּי י', ה' (תַּתְּפָּאָה) נְחִית לְגַבֵּי
 ו', הַאי אִיְהוּ קַרְבָּן עוֹלָה וְיִוְרֵד, בְּתַהוּא זְמַנָּא (יחזקאל
 לז ז) וְתִקְרְבוּ עֲצָמוֹת עֲצָם אֶל עֲצָמוֹ, וְרָזָא דְמַלְכָּה
 (בראשית ב כג) עֲצָם מִעֲצָמֵי וּבֶשֶׂר מִבְּשָׂרִי, עֲצָם מִעֲצָמֵי
 דָּא י' עִם ה', וּבֶשֶׂר מִבְּשָׂרִי דָּא ו' עִם ה', (שם כד) וְעַל
 בֶּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְגוֹמַר.

וּבְגִין דָּא פַּד סְלִיק ה' לְגַבֵּי י' אֲתִמַּר בְּה (ויקרא ו
 ב) זֹאת תֹּזְרַת הָעוֹלָה הִיא הָעוֹלָה, דְּהִיא

לשון הקודש

אם, בֶּן עִם בַּת, כָּל אֶחָד עִם בַּת זוּגוֹ, ה' הַעֲלִינָה (עוֹלָה) לִי, ה' (תַּתְּחַנְנָה) יוֹרְדַת לוֹ.
 זְהוּ קַרְבָּן עוֹלָה וְיִוְרֵד. בְּאוֹתוֹ הַזְּמַן
 וְתִקְרְבוּ עֲצָמוֹת עֲצָם אֶל עֲצָמוֹ, וְסוּד
 הַדָּבָר – עֲצָם מִעֲצָמֵי וּבֶשֶׂר מִבְּשָׂרִי, עֲצָם
 מִעֲצָמֵי זוּ י' עִם ה', וּבֶשֶׂר מִבְּשָׂרִי זוּ ו' עִם
 ה', וְעַל בֶּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ
 וְגוֹמַר.

וּמִשּׁוּם זֶה כְּשֶׁעוֹלָה ה' אֶל י', נֶאֱמַר בְּה
 זֹאת תֹּזְרַת הָעוֹלָה הִיא הָעוֹלָה, שְׂמֵי הוּא

הִיא אוֹמְרַת קוֹל דּוּדֵי דוּפִק, הַדְּפִק עוֹלָה
 וְיִוְרֵד, עוֹלָה ה' הַעֲלִינָה אֶל הִי, וְיִוְרְדַת
 ה' הַתַּתְּחַנְנָה אֶל ו', שְׂהוּא קַרְבָּן לִיהוּ"ה,
 קַרְבָּן עוֹלָה וְיִוְרֵד.

וְסוּד הַדָּבָר – יְהוּ"ה בְּחַכְמָה יָסַד אֶרֶץ
 בּוֹנֵן שָׁמַיִם בְּתִבּוּנָה, בְּאַבְּא שְׂמֵי הוּא י' יָסַד
 הַבַּת, שְׂהִיא ה' קַמְנָה, שְׂעֲלִיָּה נֶאֱמַר
 וְאָבִיו שָׁמַר אֶת הַדָּבָר, בְּאִם שְׂהִיא ה'
 הַעֲלִינָה בּוֹנֵן שָׁמַיִם, שְׂהוּא ו', וְהוּא בֶּן
 י"ה, וּכְשִׂיְהוּ מִתְקַרְבִּים הָאוֹתִיוֹת אָב עִם

(דהנה) סליקת לגבי אפא, וכד נחיתת לגבי פרא
 אתמר בה (שם ה) ואש המזיבת תוקד בו, אתוקד ביה
 בשלהובין דרחימו, והכי כד נחית ו' לגבי ה'
 דיליה, וי' סליק לגבי ה' דיליה, ביה הוא זמנא (בראשית
 כח יב) והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו, כל
 אליו דפיקון דשאר ערקון, והכי אוקמוהו סלקון
 תרין ונחתין תרין, סלקון תרי י"ה דא לגבי דא,
 ונחתין תרי ו"ה דא לגבי דא.

ועוד סלקון תרי רוחא ואשא, דאינון קלון
 וסלקון בדפיקון, ונחתין תרי מיא ועפרא,
 דאינון פבדין בדפיקון, ואינון מיכא"ל גבריאל
 נוריא"ל רפא"ל, מיכא"ל מיא, גבריאל"ל אשא,
 נוריא"ל רוחא, רפא"ל עפרא, י' פרישא, ה"ה פבדין,
 ו' בגופא, ה"ה הבל סליק הבל נחית, הבל סליק

לשון הקודש

ויורדים שנים ו"ה זה לזו.
 ועוד עולים שנים - רוח ואש, שהם
 קולות, ועולים בדפק, ויורדים שנים -
 מים ועפר, שהם פבדים בדפק, והם
 מיכא"ל גבריאל נוריא"ל רפא"ל.
 מיכא"ל מים, גבריאל"ל אש, נוריא"ל
 רוח, רפא"ל עפר, י' פראש, ה"ה פבדים,
 ו' בגופא, ה"ה הבל עולה וההבל יורד,

(שהיתה) עולה אל האב, ובשיוורת לבן,
 נאמר בה ואש המזיבת תוקד בו, נשרפת
 בו בשלהבות של אהבה, וכך בשיוורת
 ו' אל הה' שלה, וי' עולה אל הה' שלה,
 באותו הזמן והנה מלאכי אלהים עלים
 ויורדים בו. כל הדפקים הללו של שאר
 העורקים, וכך פרושהו, עולים שנים
 ויורדים שנים, עולים שנים י"ה זה לזו,

דא ה' עלאה דסליק לגבי י' דאיהו עשר אמירן,
ובמאי סליק בקלא דאיהו ו'.

והבל גתית דא ה' תתאה דגתית לגביה
ואתעבדת דבור, קריבו דכל הבלים וקלא
ודבורא איהו פ"ה, דאיהו בחושבן מיל"ה, כליל
כלא, איהו קריבו דאדנ"י בעמודא דאמצעיתא
קרנן ליהו"ה, ודא שכינתא תתאה, ואיהי (ואיהו)
יחודא דאתון יהו"ה בעדיק, דאיהו אות ברית,
וזבאה איהו מאן דקריב אתון אליון בעלותין,
דאיהי קרבנא דקודשא בריך הוא שכינתא דיליה
בפומי, זבאה איהו מאן דמיתד לון בקריאת שמע
ובעלותיה, דקריבו דלהון ודאי בעמודא
דאמצעיתא, יחודא דלהון בעדיק, ומאן איהו
דמיתד כלא ומקרב כלא עלת העלות.

לשון הקודש

של האותיות יהו"ה עם צדיק, שהוא אות
הברית, ואשרי הוא מי שמקריב את
האותיות הללו בתפלות, שהוא הקרבן
של הקדוש ברוך הוא, שכינתו, בפיו,
אשרי הוא מי שמיתד אותם בקריאת
שמע ובתפלתו, שהקרבן שלהם ודאי
בעמוד האמצעי, היחוד שלהם בעדיק,
ומי הוא שמיתד הכל ומקרב הכל? עלת
העלות.

הכל עולה זו הי' עליונה שעולה ליי,
שהוא עשר אמירות, ובמה עולה? בקול
שהוא ו'.

וההבל יורד זו הי' התחתונה שיורדת
אליו ונעשית דבור, הקרבה של כל
ההבלים וקול ודבור הוא פ"ה, שהוא
בחשבון מיל"ה, כולל הכל, הוא קרבה
של אדנ"י בעמוד האמצעי קרבן ליהו"ה,
וזה השכינה התחתונה, והיא (דוא) היחוד

אֲדַהְכִי הָא סָבָא קָא אֲזַדְמִן לִיה דִּהוּה גָהִיר
 עֲלָמִין רַבִּי פְנַחֶם בֶּן יֶאִיר שְׁמִיה, וְאָמַר
 רַבִּי רַבִּי, וְדַאי קָרִיבוּ דְאַרְבַּע אֲתוּנִין וַיְחֻדָּא דְלָהוֹן
 בְּעַמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, וְקָרִיבוּ וַיְחֻדָּא דְלָהוֹן הָכִי
 הוּא בְּצַדִּיק, וּבְתַרִּין דְרַגּוּן מִנְחֻדִין לֹון יִשְׂרָאֵל,
 בְּקָרִיאת שְׁמַע דְעַרְבִית וְשַׁחְרִית, וּמְקָרְבִין לֹון
 בְּצִלוֹתָא דְשַׁחְרִית וְעַרְבִית, וְדָא קָרְבָן עוֹלָה וַיּוֹרֵד,
 ה' עוֹלָה בְּעַמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, ו' יוֹרֵד בְּצַדִּיק, אָף
 עַל גַּב דְּכָלָא קְשׁוּט, עוֹלָה וַיּוֹרֵד ה' בְּאֵת י', ה'
 בְּאֵת ו', מִיָּד דְאָמַר מַלּוּן אֵלִין פְּרַח.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְחַבְרִיא, וּפְאָה חוּלְקָנָא
 דְעֵלְאִין וְתַתְּאִין אֵינּוֹן בְּאַסְפְּמוּתָא לְסִייע
 לָן, תַּאי אֵיחוּ דְאוּקְמוּהוּ מְאָרִי מִתְנִיתִין דְּבַר נֶשׁ
 דְאַשְׁתַּדַּל בְּפוּלְחָנָא דְמְאָרִיָּה דְכָל בְּרִיין דְעֵלְמָא
 אֵינּוֹן בְּסִיעָתָא דִּילִיה, כְּמָה דְאוּקְמוּהָ כָּל הָעוֹלָם

לשון הקודש

וערבית, וזה קרבן עולה ויורד, ה' עולה
 בעמוד האמצעי, ו' יורד בצדיק, אף על
 גב שהכל אמת, עולה ויורד ה' עם אות
 י', ה' עם אות ו'. מיד שאמר הדברים
 הללו, פרח.

אמר רבי שמעון לחברים: אשרי חלקנו
 שעליונים ותחתונים הם בהספמה לסייע
 לנו. והו שבארוהו בעלי המשנה, שאדם

בינתים הנה וכן מודמן לו שהיה מאיר
 העולמות, רבי פנחס בן יאיר שמו,
 ואמר: רבי רבי, ודאי שקרבת ארבעת
 האותיות ויחודם בעמוד האמצעי,
 והקרבה ותיחוד שלהם, כך הוא בצדיק,
 ובשתי דרגות מיוחדים אותם ישראל,
 בקריאת שמע של ערבית ושחרית,
 ומקרבים אותם בתפלת שחרית

כָּלוּ לֹא נִבְרָא אֱלֹא לְצִוּוֹת לְזוֹה, וְאִפְלוּ שְׂרָפִים
 וְחַיִּוֹת וְאוֹפָנִים לֹא אֶתְּבָרְאוּ אֱלֹא לְסִיעֵתִיהָ, וְכִד
 בַּר נִשׁ אִפִּיק הַבָּלִים וְדַבּוּרִים בְּצִלוֹתֶיהָ, בְּמָה
 עוֹפִין פְּתַחֲנָן וְגַדְפִּיִּיהוּ וּפִימִיִּיהוּ לְקַבְּלָא לִזְוֹן, הִדָּא
 הוּא דְכְּתִיב (קהלת י) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל
 וּבַעַל כְּנָפַיִם יַגִּיד דְּבַר, וְנִטִּיל קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא
 אֵלִין מְלִין וּבְנֵי בְּהוֹן עֲלָמִין, דְּאֶתְמַר בְּהוֹן (ישעיה סו
 כב) כִּי כַּאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הִחְדָּשִׁים וְהָאָרֶץ הִחְדָּשָׁה
 אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה, וְרוּא דְּמִלָּה (שם נא טז) וְאֲשִׁים דְּבָרֵי
 בְּפִידָּהּ וּבְצֵל יָדֵי בְּסִיתִידָּהּ, לְנִטְעַ שְׁמַיִם וְלִיסַד אָרֶץ
 וְלֵאמַר לְצִוּוֹן עִמִּי אָתָּה. (ד קו ע"א) אֵל תִּקְרִי עִמִּי
 אֱלֹא עִמִּי בְּשׁוֹתְפוּ.

אֵדְהָכִי הָא סָבָא קָא נְחִית פְּתַח וְאָמַר (שיר ה ב)
אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר, אֲנִי יִשְׁנָה מִרְחִימָאֵי

לשון הקודש

הוּא הַדְּבָרִים הִלְלוּ וּבִנְיָה מִהֶם עוֹלָמוֹת,
 שְׁנֵאמַר בְּהֶם כִּי כַּאֲשֶׁר הַשָּׁמַיִם הִחְדָּשִׁים
 וְהָאָרֶץ הִחְדָּשָׁה אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה, וְסוּד
 הַדְּבַר - וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִידָּהּ וּבְצֵל יָדֵי
 בְּסִיתִידָּהּ לְנִטְעַ שְׁמַיִם וְלִיסַד אָרֶץ וְלֵאמַר
 לְצִוּוֹן עִמִּי אָתָּה, אֵל תִּקְרִי עִמִּי אֱלֹא עִמִּי,
 בְּשִׁתְּפוּת.

בִּינְתָיִם הָרִי הַזֶּקֶן יוֹרֵד, פְּתַח וְאָמַר: אֲנִי
יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר, אֲנִי יִשְׁנָה מִמָּהוּבֵי

שְׁמִשְׁתַּדֵּל בְּעִבּוּדֵת רַבּוֹנוּ, שְׂכַל הַבְּרִיּוֹת
 שֶׁל הָעוֹלָם הֵם בְּסִיוֵעוּ, כְּמוֹ שְׂבָאֲרוּהָ כָּל
 הָעוֹלָם כָּלוּ לֹא נִבְרָא אֱלֹא לְצִוּוֹת לְזוֹה, וְאִפְלוּ
 שְׂרָפִים וְחַיִּוֹת וְאוֹפָנִים לֹא נִבְרָאוּ
 אֱלֹא לְסִיעוּ, וּכְשֶׁאֲדָם מוֹצִיא הַבָּלִים
 וְדַבּוּרִים בְּתַפְלָתוֹ, בְּמָה עוֹפּוֹת פּוֹתְחִים
 כְּנִפְיָהֶם וּפִיָּהֶם לְקַבְּלָא אוֹתָם, זֶהוּ שְׂכַתוֹב
 כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל וּבַעַל
 כְּנָפַיִם יַגִּיד דְּבַר, וְנִטִּיל הַקּוֹדֵשׁ בְּרוּדָּהּ

דאתרחק מני, ולפי ער פד אתיא לגבי, לכלה
 דהות נשואה לחתן, ואתרחק מינה, נפלת בבי
 מרעא, ואתפנשו כל אסיין לגבה, ולא הוו יכולין
 למנדע מרעא דילה, אסיא קרטנא הוה תמן דהוה
 אשתמודע בדפיקו, בעשרה מיני דפיקין דבעי
 לאסתפל לא בהון אסיא, לקבל עשר אצבעאן, ולא
 הוו אשתמודעאן במרעא דילה אלא הוא, דכמה
 משקין וריחין טבין מתפוחין, דאתמר בהון (שם ז ט)
 וריח אפך פתפוחים, וכמה משקין מעסים רמונים
 הוו משקין לה אסיין אחרנין, ולא הוו מהניין לה,
 עד דאתא (דהאי) אסיא קרטנא אסתפל בדפיקו
 דילה, ואיהי אשתמודעא באסיא, ואמרת (שם ה ב)
 קול דודי דופק, ואיהו אמר פתחי לי, פתחי לאת
 י' דאיהי עשרה מיני דפיקו, קול דודי דופק דא

 לשון הקודש

טובים מתפוחים, שנאמר בדם וריח
 אפך פתפוחים, וכמה משקים מעסים
 רמונים היו משקים אותה רופאים
 אחרים, ולא היו מועילים לה, עד שבא
 (שה) הרופא הקרטני והסתפל בדפק
 שלה, והיא נפרה לרופא, ואמרה קול
 דודי דופק, והוא אמר פתחי לי, פתחי
 את האות י', שהיא עשרה מיני דפק,
 קול דודי דופק זה ו', דופק בשער,

שהתרחק ממני, ולפי ער פשבא אלי.
 לכלה שהיתה נשואה לחתן והתרחק
 ממנה, נפלה בבית חליה, והתקבצו
 אליה כל הרופאים, ולא היו יכולים
 לדעת את המחלה שלה. רופא הקרטני
 היה שם שהיה מכיר בדפק, בעשרה
 מיני דפקים שצריך להתבונן בהם רופא,
 כנגד עשר אצבעות, ולא היו מכירים
 בחליה אלא הוא, שכמה משקים וריחות

ו' דְּפִיק לְתַרְעָא, בְּשִׁית (דְּפִיקוֹן) פְּרָקוֹן דְּדְרוּעִין,
 וְרָזָא דְּמַלְחָה (שם יד) יִדְּיוֹ גְּלִילִי זָהָב מְמוּלָּאִים
 בְּתַרְשִׁישׁ, בְּתַר"י ש"ש, בְּתַרִּין דְּרוּעִין שִׁית פְּרָקוֹן,
 וְכֻלְהוּ רְמִיזוּן בְּמַלְת בְּרֵאשִׁית דְּאִיהוּ בְּרָא שִׁי"ת.

וְעַלֵּיהוּ אֶתְמַר פְּתַחֵי לִי בָּאת ב', (תהלים קיח
 יט) פְּתַחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָקָה, (שם כד ז) שְׂאוּ
 שַׁעְרֵיכֶם רְאשֵׁיכֶם וְהִנְשֹׂאוּ פְתַחֵי עוֹלָם וַיִּבֹא מֶלֶךְ
 הַכְּבוֹד, וּבְגִין דָּא פְתַחֵי לִי בָּאת ב', (שם קיח כ) זֶה
 הַשַּׁעַר לַיהוָה, וְדָא אֶת ב' מִן בְּרֵאשִׁית, אַחֲזַתִּי
 בָּאת א' מִן בְּרֵאשִׁית, רַעֲיַתִּי בָּאת ר' מִן בְּרֵאשִׁית,
 יוֹנְתִי בָּאת י' מִבְּרֵאשִׁית, תַּמְתִּי בָּאת ת' מִן
 בְּרֵאשִׁית, שְׂרָאשִׁי בָּאת ש' מִן בְּרֵאשִׁית, (נמלא טל,
 רָזָא דְּמַלְחָה יְהוּ"ה אַח"ד דְּסְלִיק לְחַשְׁבֹּן ט"ל), דְּבַר אַחַר נְמָלָא
 ט"ל בַּאֲלֵהִים, וּבִיה אִיהִי מְלִיאָה, בְּאֵן אַתְר

לשון הקודש

בְּשִׁשֶׁת (תּוּרַמִּים) הַפְּרָקִים שֶׁל הַזְרוּעוֹת,
 וְסוּד הַדְּבָר - יִדְּיוֹ גְּלִילִי זָהָב מְמוּלָּאִים
 בְּתַרְשִׁישׁ, בְּתַר"י ש"ש, בְּשִׁתֵּי זְרוּעוֹת
 שְׁשָׁה פְּרָקִים, וְכֻלָּם רְמוּזִים בְּמַלְת
 בְּרֵאשִׁית, שְׂהוּא בְּרָא שִׁי"ת.
 וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר פְּתַחֵי לִי בָּאוֹת ב', פְּתַחוּ
 לִי שַׁעְרֵי צְדָקָה, שְׂאוּ שַׁעְרֵיכֶם רְאשֵׁיכֶם
 וְהִנְשֹׂאוּ פְתַחֵי עוֹלָם וַיִּבֹא מֶלֶךְ הַכְּבוֹד,
 וּמִשּׁוּם זֶה פְתַחֵי לִי בָּאוֹת ב', זֶה הַשַּׁעַר
 לַיהוָה, וְזוֹ הָאוֹת ב' מִן בְּרֵאשִׁית. אַחֲזַתִּי
 - בָּאוֹת א' מִן בְּרֵאשִׁית. רַעֲיַתִּי - בָּאוֹת
 ר' מִן בְּרֵאשִׁית. יוֹנְתִי - בָּאוֹת י'
 מִבְּרֵאשִׁית. תַּמְתִּי - בָּאוֹת ת' מִן
 בְּרֵאשִׁית. שְׂרָאשִׁי - בָּאוֹת ש' מִן
 בְּרֵאשִׁית. (נמלא טל, סוּד הַדְּבָר - יְהוּ"ה אַח"ד, שְׂעוּלָה
 לְחַשְׁבֹּן ט"ל). דְּבַר אַחַר נְמָלָא ט"ל,
 בַּאֲלֵהִים, וּבּוֹ הִיא מְלִיאָה, בְּאִיזָה
 מְקוֹם? בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שְׂהוּא הַשְּׁשִׁי, וְעַל

בְּיוֹמָא שְׁבִיעָא דְּאִיהוּ שְׁתִּיתָא, וְעַל רִישֵׁיהּ י' עֶטְרָה כְּלִילָא מְעַשְׂרָה, י' אִיהוּ טַפָּה דְּאִתְּמַשְׁכַּת מִן מוֹתָא לְגַבֵּי ה' אֲפִיקֵי מַיִם, ו' רוּחָא דְּנָפִיק מֵאֵזַן שְׁמַאלָא, רוּחַ צְפוֹנִית דְּהוּה נָפִיק מֵאֵזַן שְׁמַאלָא דְּלֵבָא, וְהוּה מְנַשֵּׁב בְּכְנוּר דְּדוּד וְהוּה מְנַנֵּן מֵאֲלֵיו, וְעֲלִיהּ אֲתָמַר קוּל דְּדוּדֵי דוּפְק, דְּבְקָדְמִיתָא אָמַרְתָּ ה' זְעִירָא אֲנִי יְשָׁנָה מִן י"ה, עַד דְּאֲתַעַר ו' לְגַבֵּי דְּאִיהוּ רוּחַ, וּמִיד קוּל דְּדוּדֵי דוּפְק בְּשִׂית אֲתוּוֹן מִן בְּרַאשִׁית, דְּאִינוּן לְקַבֵּל שִׂית תִּיבִין דִּיחֻדָּא, וְאִינוּן לְקַבֵּל שִׂית יוֹמֵי בְּרַאשִׁית.

וְעוּד פְּתַחֵי לִי בְּיוֹמָא קְדָמָא דְּאִיהוּ יְמִינָא, דְּעֲלִיהּ אֲתָמַר (שם קמה טז) פּוֹתַח אֶת יְדֵיךָ וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רְצוֹן, יְדֵיךָ יוֹדֵיךָ, דָּא י' דְּאִיהוּ לְיְמִינָא, אַחֻתֵי בְּיוֹמָא תְּנִינָא דְּתַמָּן ה', יוֹנְתֵי בְּיוֹמָא תְּלִיתָא דְּתַמָּן ו', שְׂרַאשֵׁי נְמֻלָּא טַל בְּיוֹמָא

לשון הקודש

שהוא רוח, ומיד קול דודי דופק בשש אותיות מבראשית, שהם כנגד שש התבות של היחוד, והן כנגד ששת ימי בראשית.

ועוד, פתחי לי ביום הראשון, שהוא ימין, שעליו נאמר פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון, ידיך יודיך, זו י' שהיא לימין, אחותי ביום השני, ששם

ראשו י', העטרה הכלולה מעשרה, י' היא טפה שנמשכת מן המוח אל ה' אפיקי מים, ו' הרוח שיוצאת מאזן שמאל, רוח צפונית שהיתה יוצאת מאזן שמאל של הלב, והיתה מנשבת בכנור דוד, והיה מנגן מאליו, ועליו נאמר קול דודי דופק, שבראשונה אמרה ה' קטנה אני ישנה מן י"ה, עד שהתעורר ו' אלי

רביעאה (נ"א תליתאה), דאיהו בללא דיו"ד ה"א וא"ו
 דאיהו חושבן ט"ל, ודא איהו גופא וברית דחשבינן
 חד בחשבון, דאיהו וא"ו דסליק אח"ד, ו' עלאה
 עמודא דאמצעיתא, ו' תתאה צדיק, א' אחזי על
 תרנייהו דאינון חד.

קוצותיו אלון שית קצוות דאינון ה"א, שית
 פרקין דכלילן בתרין שוקין, דאינון יום
 חמישי ויום ששי, דעליהו אתמר (שיר ח טו) שוקין
 עמודי שש, רסיסי לילה דא שכינתא תתאה
 בללא מיו"ד ה"א וא"ו ה"א, ואמאי אתקריאת
 לילה, דאיהי ליל שבת ליל שמורים, דאיהי ודאי
 ליהו"ה, בהוציאו אותם מארץ מצרים. ועוד אני
 ישנה במשנה, ולפי ער באורייתא, דאתמר בה (שם)
 ב (ג) התאנה הנטה פניה, דאינון תלמידי חכמים

לשון הקודש

שהם יום חמישי ויום ששי, שעליהם
 נאמר שוקין עמודי שש, רסיסי לילה -
 זו השכינה התחתונה הכלולה מיו"ד ה"א
 וא"ו ה"א, ולמה נקראת לילה? שהיא
 ליל שבת ליל שמורים, שהיא ודאי
 ליהו"ה, בהוציאו אותם מארץ מצרים.
 ועוד, אני ישנה - במשנה, ולפי ער -
 בתורה, שנאמר בה התאנה הנטה פניה,
 שהם תלמידי חכמים בשלשים ושנים

ה', יונתי ביום השלישי, ששם ו', שראשי
 נמלא טל ביום הרביעי (השלישי), שהוא
 הכלל של יו"ד ה"א וא"ו, שהוא חשבון
 ט"ל, וזהו גוף וברית שנתשבים אחד
 בחשבון, שהוא וא"ו שעולה אח"ד, ו'
 העליונה - העמוד האמצעי, ו' התחתונה
 - צדיק, א' מראה על שניהם שהם אחד.
 קוצותיו, אלו שש קצוות שהן ה"א,
 ששה פרקים שכלולים בשתי שוקים,

בְּלִבְךָ נְתִיבוֹת פְּלִיאוֹת חֲכָמָה, בְּלִבְךָ אֱלֹהִים
 דְּעוֹבְדָא (דף קו ע"ב) דְּבְרָאשִׁית, בְּלִבְךָ דְּאִיהוּ ב' מִן
 בְּרָאשִׁית ל' מִן לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, (שיר ב יג) וְהַגְּפָנִים
 סְמָדָר נְתָנוּ רִיחַ אֵלֶיךָ בְּעֵלְי מְצוֹת, קוּמִי לָךְ רַעֲיָתִי
 יִפְתִּי וְלָכִי לָךְ קוּמִי לָךְ בְּאוֹרֵייתָא דְּבִכְתָּב, יִפְתִּי
 וְלָכִי לָךְ בְּהַלְכָּה אוֹרֵייתָא דְּבַעַל פְּהַ, וְעוֹד אֲנִי
 יִשְׁנָה בְּתַלְתַּת מָאָה וּשְׁתַּיִן וְחֲמִשׁ פְּקוּדִין דְּלֹא
 תַעֲשֶׂה, כְּחוֹשְׁבֵן אֲתוּוֹן יִשְׁנָה, וְלָבִי עַר בְּרַמ"ח
 פְּקוּדִין דְּעֵשֶׂה כְּחֻשְׁבֵן וְלָבִי וְר' מַעַר, רְמֹז
 דְּאֲתִיְהִיבוּ מִימִינָא וּמִשְׁמָאלָא, מֵאֵי ע' מִן עַר
 דְּאִיהוּ בְּתוֹסְפֵת, דָּא עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא, דְּאֲתַמַּר
 בֵּיהּ (דברים לג כח) עֵין יַעֲקֹב, דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא
 דְּכָלִּיל פְּקוּדִין דְּעֵשֶׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה. דְּאֲתִיְהִיבוּ
 מִימִינָא וּמִשְׁמָאלָא בֵּיהּ כְּלִילָן.

לשון הקודש

תעשה כחשבון אותיות ישננה, ולבי ער –
 במאתים ארבעים ושמונה מצוות עשה
 כחשבון ולבי ור' מער, רמז שנתנו מימין
 ומשמאל. מה זה ע' מן ער שהוא
 בתוספת? זה העמוד האמצעי שנאמר בו
 עין יעקב, שהוא העמוד האמצעי שכולל
 מצוות עשה ולא תעשה, שנתנו מימין
 ומשמאל בו הם כלולים.

נתיבות פליאות חכמה, בשלשים ושנים
 אלהים של מעשה בראשית, בלב שהוא
 ב' מן בראשית ול' מלעיני כל ישראל.
 והגפנים סמדר נתנו ריח – אלו בעלי
 מצוות. קומי לך רעיתי יפתי ולכי לך –
 בתורה שבכתב, יפתי ולכי לך – בהלכה
 בתורה שבעל פה. ועוד, אני ישנה –
 בשלש מאות וששים וחמש מצוות של לא

ועוד קול דודי דופק דא עמודא דאמצעייתא,
 דאיהו תור"ה כליל תרי"א, דאתיהיב מתרין
 דרועין דתמן אבא ואימא דאינון י"ה, ובהון
 אשתלים תור"ה דאיהו ו' כליל תרי"ג, ה' תתאה
 אורייתא דבעל פה כלילא מפלהו אתוון, ובה
 אשתלים יהו"ה.

ועוד אני ישנה, שניה ודאי לחכמה דאיהי י'
 פד אתרחק מיני רחימאי דאיהו ו', ורוא
 דמלא (משלי ג יט) יהו"ה בחכמה יסד ארץ פוין שמים
 בתבונה, בחכמה דאיהו אבא י', יסד ברתא דאיהי
 ארץ, ה' זעירא הארץ ודאי, פוין שמים דא ו',
 בתבונה דא אימא עלאה, דבינה אתקריאת לעילא
 פד איהי עם בעלה, תבונה אתקריאת לתתא פד
 איהי עם ו', דאיהו בן, ו', ות' דאיהו תפארת,
 אשתארת איהי ה' עמיה, ובההוא זמנא דאת י'

לשון הקודש

שהיא י', פשהתרחק מפני אהובי שהוא
 ו', וסוד הדבר - יהו"ה בחכמה יסד ארץ
 פוין שמים בתבונה. בחכמה, שהוא אב
 י', יסד הבת שהיא ארץ, ה' קמנה -
 הארץ ודאי, פוין שמים זה ו', בתבונה -
 זו האם העליונה, שבינה נקראת למעלה
 בפשהיא עם בעלה, ותבונה נקראת
 למטה בפשהיא עם ו' שהוא בן, ו', ות'

ועוד, קול דודי דופק, זה העמוד
 האמצעי שהוא תור"ה כולל תרי"א,
 שנתן משתי זרועות, ששם האב והאם
 שהם י"ה, ובהם השתלם תורה שהוא ו'
 כולל תרי"ג, ה' תחתונה, תורה שבעל
 פה כלולה מכל האותיות, ובה השתלם
 יהו"ה.

ועוד, אני ישנה, שניה ודאי לחכמה

אִיהוּ עִם אִימָא, וְאִיהוּ מְרַחֵק מִינָהּ, אֶתְמַר בְּה אֲנִי
יִשְׁנָה (וְאִיהוּ שְׁנִינָה לָּהּ).

וְעוֹד יִשְׁנָה בְּגֵלוֹתָא, דְּלֹא דְפִיק בְּה, וּבְהֵחוּא
זְמָנָא דִּי יִתִּי בְּעֵלָהּ, קוּל דוּדִי דוּפִק דְּאִיהוּ
ו' רְחִימוּ דִּילָהּ, רוּחַ צְפוּנִית נְפִיק לְגַבְהָ דְנִשְׁיב
בְּכִנּוּר דְּוֹד, וְרוּחַ דְּרוּמִית מְסִטְרָא דִּימִנָא, וְרוּחַ
אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם, דְּאִינוּן מַיִם
מְסִטְרָא דְחֶסֶד דְּתַמְן חֲכָמָה.

וּבְזְמָנָא דִּי יִתִּי פוּרְקָנָא, דְּפִיקוּ סְלִיק וְנָחִית
בְּגֵוּנָא דְקָרְבָן עוֹלָה וְיוֹרֵד, סְלִיק ה' ^{ה'}
עֲלָאָה לְגַבֵּי י', וְנָחִית ה' תַּתָּאָה לְגַבֵּי ו', וּמַה דְּחֹה
יְהוּ"ו, אֶתְחִזֵּר יְהוּ"ה, אֲנָא עִם אִימָא, בְּרָא עִם
בְּרֵתָא, וּבְגִין דָּא אָמַר נְבִיאָה (יִרְמִיָּה ט כב) בְּה אָמַר
יְהוּ"ה אַל יִתְהַלֵּל חֲכָם בְּחֲכָמָתוֹ, דְּאִיהוּ לִימִנָא

לשון הקודש

אלה"ם מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם, שְׁהִם מַיִם
מְצַד הַחֶסֶד שְׁשֵׁם חֲכָמָה.

וּבְזְמַן שֶׁתֵּבֵא הַגְּאֻלָּה, הַדְּפִק עוֹלָה
וְיוֹרֵד כְּמוֹ שֶׁהִקְרַבְּן עוֹלָה וְיוֹרֵד, עוֹלָה ה'
הַעֲלִינָה לִי, וְיוֹרֵדֶת ה' תַּתְּחַנְּנֶנָה לִו', וּמַה
שֶׁהִיָּה יְהוּ"ו חוֹזֵר לְהִיּוֹת יְהוּ"ה, הָאֵב עִם
הָאֵם, הַבֵּן עִם הַבֵּת, וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר
הַנְּבִיא בְּה אָמַר יְהוּ"ה אַל יִתְהַלֵּל חֲכָם
בְּחֲכָמָתוֹ, שֶׁהוּא לְיִמִּין בְּזְמַן שֶׁהִקְדוּשׁ

שֶׁהוּא תַּפְאֵרֶת, נִשְׁאֲרֶת הִיא ה' עִמוֹ,
וּבְאֹתוֹ זְמַן שֶׁהָאֹת י' הִיא עִם הָאֵם וְהִיא
מְרַחֶפֶת מִמֶּנָּה, נֹאמַר בְּה אֲנִי יִשְׁנָה (וְהִיא

שְׁנִינָה לָּהּ).

וְעוֹד יִשְׁנָה, בְּגֵלוֹתָא, שְׁלֹא דוּפִק בְּה,
וּבְאֹתוֹ זְמַן שֶׁיֵּבֵא בְּעֵלָהּ, קוּל דוּדִי
דוּפִק, שֶׁהוּא ו', הָאֵהוּב שְׁלָהּ, רוּחַ
צְפוּנִית יוֹצֵאת אֵלֶיהָ שְׁנוֹשֶׁבֶת בְּכִנּוּר
דְּוֹד, וְרוּחַ דְּרוּמִית מְצַד הַיְמִינָא, וְרוּחַ

בְּזִמְנָא דְקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא מְרַחֵק מִשְׁכִּינְתָּיהּ,
 וְאֵל יִתְהַלֵּל הַגְּבוּר בְּגִבּוּרְתּוֹ, דִּתְמָן גְּבוּרָה בְּצַפּוֹן
 וְתְמָן עוֹתָרָא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (איוב לז כב) מְצַפּוֹן זָהָב
 יֵאָתֶהּ, וּבְגִין דָּא וְאֵל יִתְהַלֵּל עֲשִׂיר בְּעֲשָׂרוֹ, (תְּמָן
 לְצַפּוֹן שְׁנַאמַר מְצַפּוֹן זָהָב יֵאָתֶהּ), בְּזִמְנָא דָּאֵת ו' מְרַחֵקָא
 מִה' דִּילֵיהּ, כִּי אִם בְּזֵאת יִתְהַלֵּל הַמְתַּהַלֵּל הַשְּׂפֵל
 וְיִדּוּעַ אוֹתִי כִּי אֲנִי יְהו"ה וְגוֹמֵר, פֶּד יִהֵא יְהו"ה
 בְּדִקְא יָאוֹת כָּל אוֹת בְּחִבְרָתָהּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב
 (בראשית ב כג) עֵצִים מִעֲצָמֵי וּבֶשֶׂר מִבְּשָׂרֵי לְזֵאת יִקְרָא
 אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֵאת.

עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, דָּא חֲכָמָה
 אָבִיו, וּבִינָה אִמָּא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי ב ג)
 כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, וְדַבֵּק בְּאִשְׁתּוֹ דָּא ו' כֵּן,
 וּלְבַתֵּר דְּאֵתְדַבֵּק בְּאֵתְתִיָּה דְּאִיהוּ ה' וְהִיוּ לְבֶשֶׂר
 אֶחָד, וְדָא אִיהוּ קַרְבָּן עוֹלָה וְיִזְרַד, קַרְבָּן קְרִיבוֹ

לשון הקודש

כְּרֵאוּי, כָּל אוֹת עִם חִבְרָתָהּ, זְהוּ שְׂכָתוּב
 עֵצִים מִעֲצָמֵי וּבֶשֶׂר מִבְּשָׂרֵי לְזֵאת יִקְרָא
 אִשָּׁה כִּי מֵאִישׁ לִקְחָהּ זֵאת.

עַל כֵּן יַעֲזֹב אִישׁ אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ, זֶה
 חֲכָמָה, אָבִיו, וּבִינָה - הָאִם, זְהוּ שְׂכָתוּב
 כִּי אִם לְבִינָה תִקְרָא, וְדַבֵּק בְּאִשְׁתּוֹ זֶה ו'
 הַכֵּן, וְאַחַר שְׁנַדְבֵּק בְּאִשְׁתּוֹ שְׁהִיא ה',
 וְהִיוּ לְבֶשֶׂר אֶחָד, וְזְהוּ קַרְבָּן עוֹלָה וְיִזְרַד,

בְּרוּךְ הוּא מְרַחֵק מִשְׁכִּינְתּוֹ, וְאֵל יִתְהַלֵּל
 הַגְּבוּר בְּגִבּוּרְתּוֹ, שְׁשָׁם גְּבוּרָה בְּצַפּוֹן
 וְשָׁם הָעֲשָׂר, זְהוּ שְׂכָתוּב מְצַפּוֹן זָהָב
 יֵאָתֶהּ, וּבִשְׂבִיל זֶה אֵל יִתְהַלֵּל עֲשִׂיר
 בְּעֲשָׂרוֹ, (שֵׁם לְצַפּוֹן, שְׁנַאמַר מְצַפּוֹן זָהָב יֵאָתֶהּ), בְּזִמְנָן
 שְׁהָאוֹת ו' מְרַחֵקַת מִה' שְׂלָהּ, כִּי אִם
 בְּזֵאת יִתְהַלֵּל הַמְתַּהַלֵּל הַשְּׂפֵל וְיִדּוּעַ
 אוֹתִי כִּי אֲנִי יְהו"ה וְגוֹמֵר, בְּשִׁינָה יְהו"ה

דַּאֲתוֹן דְּמִתְקַרְבִּין י' עִם ה' ו' עִם ה', וּבְגִין דָּא
 קָרְבָן לִיהו"ה, דַּאֲתְקַרִיבַת אֶתְתָּא לְבַעֲלָהּ, הַדָּא
 הוּא דְכִתִּיב (ויקרא א ב) אָדָם פִּי יִקְרִיב מִכֶּם קָרְבָן
 לִיהו"ה, מֵאֵי אָדָם דָּא יו"ד ה"א וא"ו ה"א, דַּאִיהוּ
 קָרִיבֵי דַּאֲתוֹן, וּמָאן קָרִיב (דף קז ע"א) לְגַפִּי אֲתוֹן, דָּא
 עֲלֵת עַל כָּל הָעֲלוֹת. בְּהַהוּא זְמַנָּא דְפִיקוּ נְחִית
 וּסְלִיק מֵאַרְבַּע דְּפִיקִין לְעֶשֶׂר, דְּפִיקוּ בְּאַרְבַּע אֲתוֹן,
 סְלִיק בְּאַשָּׁא וְרוּחָא, וְנְחִית בְּמֵיא וְעַפְרָא, וְרוּזָא
 דְּמִלָּה (בראשית כח יב) וְהִנֵּה מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים עוֹלִים
 וַיּוֹרְדִים בּוֹ, עוֹלִים תִּרִי וַיּוֹרְדִים תִּרִי, וְאֵינּוֹן מִיָּם
 קָמִין, שְׁבָ"א אֵשׁ, חֲל"ם רוּחַ, שׁוֹר"ק עֶפֶר מָאנָא
 דְּכִלְהוּ, בְּגִין דְּקָמִין דַּאִיהוּ מִיָּם י', בֵּיה סְלִיק ה'
 דַּאִיהִי לְשִׁמְאָלָא דַּאִיהִי שְׁבָ"א אֵשׁ, וְאַמַּאי סְלִיק
 ה' בְּקָמִין, בְּגִין דְּתַמֵּן י' דַּאִיהִי חֲכָמָה, כְּמָה
 דַּאוּקְמוּהוּ הַרוּצָה לְהַחֲפִים יְדָרִים, וַיַּהוֹן י"ה

לשון הקודש

הדפּק של ארבע אותיות עולה באש
 ורוח ויורד במים ועפר, וסוד הדפּר -
 והנה מלאכי אלהים עלים ויורדים בו,
 עולים שנים ויורדים שנים, והם מים
 קמין, שבא אש, חל"ם רוח, שור"ק
 עפר, הפלי של כלם משום שקמין
 שהוא מים י, בו עולה ה' שהיא לשמאל,
 שהיא שבא אש, ולמה עולה ה' בקמין?

קרבן - קרבת האותיות שמתקרבות י'
 עם ה', ו' עם ה', ומשום זה קרבן ליהו"ה,
 שמתקרבת אשה לבעלה. זהו שפתוב
 אדם פי יקריב מכס קרבן ליהו"ה, מה זה
 אדם? זה יו"ד ה"א וא"ו ה"א, שהוא
 התקרבות האותיות, ומי קרב לאותיות?
 זה עלת על כל העלות. באותו זמן הדפּק
 עולה ויורד מארבעה דפּקים לעשרה,

בְּיַמֵּינָא, ה' אִיהִי עִם אַבָּא, וְאִיהִי אֶרְצָן, נְחִית
 לְשִׁמְאֵלָא דְתַמָּן רוּחָא דְאִיהוּ חַל"ם, דְאִיהוּ רוּחַ
 דְנִשְׁבַּב בְּאֶזְן שְׁמַאלָא דְלְבָא, וַיְהוֹן ו"ה בְּשִׁמְאֵלָא
 לְקַבֵּל לְבָא, בְּהֵוּא זְמַנָּא (יחזקאל א כ) אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה
 שְׁמָה הַרוּחַ לְלֶבֶת יִלְכוּ.

כָּל נְבִיאָיָא מִתְנַהֲגִין אַבְתְּרִיה, בְּעֶרְקִין דְלְבָא
 דְמִתְנַהֲגִין בְּלָהוּ בְתַר רוּחָא דְלְבָא, וּמְאִי גִיהוּ
 שְׁמָ"ה דָּא מִשְׁ"ה, דְאֶתְמַר בֵּיה (קהלת א ו) הוּלְךְ אֶל
 דְרוּם וְסוּבְב אֶל צְפוֹן וְגוּמַר, וּלְבַתַּר דְסִלְקוֹן תִּרְיִן
 וְנִחְתִּין תִּרְיִן, סִלְקִין (ארבע) דְפִיקוֹן לְעֶשְׂרָה, בְּגוֹנָא
 דָּא יוּד הָא וְאוּ הָא, בְּאֶת י' סָלִיק ה', וּבְאֶת ו' ה'
 תְּנִינָא, בְּא' סָלִיק י', דְאִיהוּ בְעֶשֶׂר אֶעְבְּעָן דִּידִין
 וּבְעֶשֶׂר אֶעְבְּעָן דְרַגְלִין, כָּל אֲתוּוֹן סִלְקִין בְּוַא"ו
 דְאִיהוּ אַח"ד, כְּחֶשְׁבֹן אֶרְצָן, דְאִיהִי שְׁכִינְתָא,

לשון הקודש

ומה הוא שם"ה? זה מִשְׁ"ה, שְׁנַאֲמַר בו
 הוּלְךְ אֶל דְרוּם וְסוּבְב אֶל צְפוֹן וְגוּמַר.
 ואחר שעולים שנים ויוֹרְדִים שְׁנִים,
 עולים (ארבע) דְפִקִים לְעֶשְׂרָה, כְּמוֹ זֶה:
 יוּד ה"א וְאוּ ה"א. בְּאֶת י' עוֹלָה ה',
 וּבְאֶת ו', ה' הַשְּׁנִיָּה בְּא' עוֹלָה י', שְׁהוּא
 בְעֶשֶׂר אֶעְבְּעוֹת הַיְדִים וּבְעֶשֶׂר אֶעְבְּעוֹת
 הַרְגְלִים, כָּל הָאוֹתִיּוֹת עוֹלוֹת בְּוַא"ו
 שְׁהוּא אַח"ד, כְּחֶשְׁבֹן אֶרְצָן, שְׁהוּא

מְשׁוּם שְׁשִׁים י' שְׁהוּא חֲכֻמָּה, כְּמוֹ
 שְׁבַאֲרוּהוּ הַרוּעָה לְהַחֲכִים יְדָרִים, וַיְהִיו
 י"ה בְּיַמֵּין. ה' הוּא עִם הָאֵב, וְהוּא אֶרְצָן,
 יוֹרְדֵת לְשִׁמְאֵל שְׁשִׁים הַרוּחַ שְׁהוּא חַל"ם,
 שְׁהוּא רוּחַ שְׁנוּשֵׁב בְּאֶזְן שְׁמַאל שֶׁל הַלֵּב,
 וַיְהִיו ו"ה בְּשִׁמְאֵל בְּגִנְדַּר הַלֵּב. בְּאוֹתוֹ וּמֵן
 אֶל אֲשֶׁר יִהְיֶה שְׁמָה הַרוּחַ לְלֶבֶת יִלְכוּ.
 כָּל הַנְּבִיאִים מִתְנַהֲגִים אַחֲרָיו, בְּעֶרְקִין
 הַלֵּב שְׁכֻלָם מִתְנַהֲגִים אַחַר רוּחַ הַלֵּב,

סליקת לנקודי לחושבן ועיר דחנוד, קמין י"ד,
 פתח כ', צרי י"ב, שבא ו', סגול ח"י, חלם ט"ו, חירק
 י"א, חירק ב"י י"ב, שירק ו', שירק עם ו' י"ב, (נ"א
 מאי ניהו שירק איהו ארץ), לחושבן ועיר דחנוד, והאי
 איהו חשבן לכל נקודין לחשבן ועיר.

אמר ליה והא אתון דיהו"ה דאינון קרבן עולה
 ויזרד, מאן סליק בקדמיתא ומאן נחית, ו'
 נחית בקדמיתא לגבי ה', ולבתר סליק י' לגבי ה'
 עלאה, דהכי אוקמוה מארי מתניתין, לא אבא
 בירושלים של מעלה וכו', לא ייעול י' בה' עלאה
 דאיהו ירושלים דלעילא, עד דיעול ו' בה' דאיהו
 ירושלים דלתתא.

אדהכי הא סבא דסבין קא נחית, ואמר רבי
 רבי, הא פלה איהו בני מרעא
 מרחימהא, צריך לאתערא בדפיקו דילה יתיר,

לשון הקודש

יזרד? ו' יזרדת בראשונה אל ה', ואחר
 כך עולה י' אל ה' העליונה, שפך פרשוה
 בעלי המשנה, לא אבא בירושלים של
 מעלה וכו', לא יבגס י' בה' העליונה,
 שהיא ירושלים של מעלה, עד שתבגס ו'
 בה', שהיא ירושלים של מטה.

בינתים הנה זמן הזקנים יזרד, ואמר:
 רבי רבי, הרי הפלה היא בבית חליה

שכינה, עולה לנקודות לחשבון קטן של
 חנוד, קמין י"ד, פתח כ', צרי י"ב, שבא
 ו', סגול ח"י, חלם ט"ו, חירק י"א, חירק
 ב"י י"ב, שירק ו', שירק עם ו' י"ב, (מהו שירק?
 הוא ארץ) לחשבון קטן של חנוד, וזהו
 החשבון לכל הנקודות לחשבון קטן.

אמר לו: והרי האותיות של יהו"ה, שהן
 קרבן עולה ויזרד, מי עולה בראשונה ומי

דהא קול דודי דופק, קול רחימאה, דפיק לגבה
 בתקיפו סני לארבע סטרין, הדא הוא דכתיב פה
 (יחזקאל לו ט) אמר יהו"ה מארבע רוחות באי הרות,
 מסטרא דאזיר קדמאה דאיהו קדמון על פלא,
 דפיקו דרוחא איהו לת, מסטרא דחכמה איהו קר,
 מסטרא דאימא איהו בחמימו סני, בגין דאזיר
 קדמאה נטיל פעמודא דאמצעיתא ונטיל בצדיק,
 וחכמה דאיהו קר נטיל בחסד ונצח, ואימא דאיהו
 חמימא נטילת בגבורה וזהו, ומסטרא דשכינתא
 תתאה איהו יבש, דאיהו ארץ, דאתמר בה (בראשית
 א' ו) ויקרא אלהים ליבשה ארץ, והא אינון ארבע
 וסלקין לעשר, בגוונא דארבע אתון דאינון יהו"ה,
 דסלקין לעשר יוד הא ואו הא.

וּלְתַתָּא מִיכָא"ל גְּבִרְיָא"ל נוֹרִיָּא"ל רַפָּא"ל, אִינוּן

לשון הקודש

מאהוביה, צריך להעיר בדפק שלה יותר,
 שהרי קול דודי דופק, קול אהובה דופק
 אליה בתוק רב לארבעה צדדים, והו
 שפתוב בה אמר יהו"ה מארבע רוחות
 באי הרות. מצד האזיר הראשון שהוא
 קדמון על הכל, דפק הרוח הוא לת, מצד
 החכמה הוא קר, מצד האם הוא בהם
 רב, משום שהאזיר הראשון נוסע בעמוד
 האמצעי ונוסע בצדיק, וחכמה, שהוא

קר, נוסע בחסד ונצח, והאם, שהיא
 חמה, נוסעת בגבורה וזהו, ומצד
 השכינה התחתונה היא יבש, שהיא
 ארץ, שנאמר בה ויקרא אלהים ליבשה
 ארץ, ודרי הם ארבע ועולים לעשר, כמו
 ארבע האותיות שהן יהו"ה שעולות
 לעשר יוד ה"א וא"ו ה"א.

ולמטה מיכא"ל גבריאל נוריא"ל
 רפא"ל, הם לבושים לארבע הרוחות,

לְבוּשֵׁין לְאַרְבַּע רוּחִין, דְּאֵתְמַר בְּהוּ (ישעיה יא ב) רוּחַ
 יְהו"ה, רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ
 דַּעַת וְיִרְאַת יְהו"ה, רוּחַ יְהו"ה דָּא אַיִר קַדְמָאָה,
 רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה תְרִין סְפִירָן אַבְתְּרִיה, רוּחַ עֲצָה
 וּגְבוּרָה יְמִינָא וּשְׂמָאלָא, רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְהו"ה דָּא
 עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא וּמְלָכוּת.

וְהַרְיָחוּ בְיִרְאַת יְהו"ה דָּא רִיחַ נִיחַח, וּמֵאֵי נִיחוּ
 רִיחַ נִיחַח דָּא צְדִיק דְבִיה נְיִיחָא, דְנַח
 אִישׁ צְדִיק, אִשָּׁה לִיהוָה דָּא נֶצַח וְהוּד, עַלְיָהּ
 אֵתְמַר (במדבר כח ב) אֵת קַרְבְּנֵי לַחְמֵי לְאִשֵּׁי, אִשֵּׁי יְהו"ה
 אֵתְקַרְיָאוּ, עַלְיָהּ אֵתְמַר (שיר ב ה) סְמִכּוֹנֵי בְּאִשֵּׁישׁוֹת,
 (ישעיה כד טו) עַל בֵּן בְּאוּרִים כְּבָדוֹ יְהו"ה, (שיר ז ט) וְרִיחַ
 אֶפְרָיִם בְּתַפְחוּחִים, (משלי כה יא) תַּפְחוּחֵי זֶהָב בְּמִשְׁפִּיּוֹת
 כְּסָף, וְאֵינּוֹן תְּרִי אוֹפְנֵי הַמְּרַכְבָּה, דְתַלַּת דְרָגִין
 אֵינּוֹן, שְׂרָפִים וְחִיּוֹת וְאוֹפְנֵי קֹדֶשׁ, שְׂרָפִים תְּרִין

לשון הקודש

ומהו ריח נִיחַח? זה צדיק שבו מְנוּחָה,
 שְׂנַח אִישׁ צְדִיק. אִשָּׁה לִיהוָה, זה נֶצַח
 וְהוּד, עַלֵיהֶם נֵאמַר אֵת קַרְבְּנֵי לַחְמֵי
 לְאִשֵּׁי, אִשֵּׁי יְהו"ה נִקְרָאוּ עַלֵיהֶם נֵאמַר
 סְמִכּוֹנֵי בְּאִשֵּׁישׁוֹת, עַל בֵּן בְּאוּרִים כְּבָדוֹ
 יְהו"ה, וְרִיחַ אֶפְרָיִם בְּתַפְחוּחִים, תַּפְחוּחֵי זֶהָב
 בְּמִשְׁפִּיּוֹת כְּסָף, וְהֵם שְׁנֵי אוֹפְנֵי
 הַמְּרַכְבָּה, שְׁשָׁלֶשׁ דְרָגוֹת הֵן: שְׂרָפִים

שְׂנֵאמַר בָּהֶם רוּחַ יְהו"ה, רוּחַ חֲכָמָה
 וּבִינָה, רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה, רוּחַ דַּעַת
 וְיִרְאַת יְהו"ה. רוּחַ יְהו"ה – זה הַאֵוִיר
 הַרְאִשׁוֹן, רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה – שְׁתֵּי
 סְפִירוֹת אַחְרָיו, רוּחַ עֲצָה וּגְבוּרָה – יְמִין
 וּשְׂמָאל, רוּחַ דַּעַת וְיִרְאַת יְהו"ה – זה
 הַעֲמוּד הָאֲמְצְעִי וּמְלָכוּת.

וְהַרְיָחוּ בְיִרְאַת יְהו"ה, זה ריח הַנִּיחַח,

דרועין ימינא ושמאלא, חיות גופא וברית, אופנים
 תרין (דף קז ע"ב) שוקין, מרכבה דכלהו שכינה, בגין
 דאינון שית תיקונין מסטרא דאת ו', דאיהו רוחא
 קדישא (נ"א דקודשא ברוך הוא). דדפיק ומנשיב בכלהו.

מלכות מרכבה דילה כלילא מארבע רוחין, ודא
איהו רזא דו פרצופין, דאינון עשרה
דפיקין, דאינון ה' דנפיק מלפא, דאיהו הכל ה'
ל"ב, ד' ארבע מהנות, ד' חיות לפסא, ו' שית
דרגין, דאינון שש מעלות לפסא, דמתמן כל
נשמתין בארח אצילות, ולאן איהו האי פרסיא
בארח בריאה, אלא בארח אצילות, דשכינתא
עלאה איהי פסא כבוד מרום מראשון (ירמיה יז יב)
דאיהו מלכות.

לשון הקודש

שהם עשר דפיקות, שהם ה' שיוצאת
 מהלב, שהוא הכל ה' ל"ב, ד' ארבע
 מהנות, ד' חיות לפסא, ו' שש דרגות,
 שהם שש מעלות לפסא, שמשם כל
 הנשמות בדרך אצילות, ואין הפסא הנה
 בדרך בריאה, אלא בדרך אצילות,
 שהשכינה העליונה היא פסא כבוד
 מרום מראשון, שהוא מלכות.

וחיות ואופני הקדש. השרפים - שתי
 זרועות ימין ושמאל, החיות - הגוף
 וברית, האופנים שתי שוקים, המרכבה
 של כלם, שכינה, משום שהם שש
 תקונים מצד האות ו', שהוא רוח קדשה
 (של הקדוש ברוך הוא), שדופקת ומנשבת
 בכלם.

המלכות, המרכבה שלה כלולה
מארבע רוחות, וזהו סוד דו פרצופים,

וּבְהוֹן יְהוּ"ו הַהוּ"ו (ס"א הו"ו) **אֶתְלַבֵּשׁ בְּשִׁית**
סְפִירָן, דְּאִינוּן שֵׁשׁ מַעְלוֹת לַכֶּסֶף, י'
אֶתְלַבֵּשׁ בְּחֻכְמָה וְסָלִיק לַעֲשָׂרָה, דְּאִינוּן עֶשְׂרַ
גְּלַגְלִים דְּכַרְסִינָא, א לְעֵילָא דְמוֹת כְּמַרְאֵה אָדָם
עָלְיוּ מְלַמְעָלָה, וְדָא אַוִיר קַדְמוֹן, ה' זַעֲרָא אִיהִי
לִימִינָא, וְחֻכְמָה לִימִינָא נָטִיר לָהּ, וּבְהֵאֵי אַתְר
יְהוּ"ה בְּחֻכְמָה יָסֵד אַרְצָן, (משלי ג יט) ה' לְשִׁמְאֵלָא אֵשׁ
עַל לֶבָא, ו' רוּחָא דְנָשִׁיב לְגַפָּה, וּבְעֵי רַחֲמֵי מִינָהּ
דְּלֵא אֹקִידַת עֲלֻמָּא, בְּגִין דְּגַרְמֵי לָהּ דְּאֶתְרַחֲקָא
מִבְּעָלָהּ, וּמֵאַרְיֵךְ רוּגְזָהָא.

וְלִזְמַנִּין דִּיִּיתִי פּוּרְקָנָא, אֶתְמַר לְגַבִּי ו' דְּאִיהוּ
דְּרָגָא דְּמִשָּׁה, מוֹלִיד לִימִין מִשָּׁה (ישעיה
סג יב), לְסַמְכָא ה' דִּילִיָּה בִימִינָא, וְדָא אִיהוּ חֵי יְהוּ"ה
שְׂכָבִי עַד הַבֶּקֶר, בְּקֶר דְּאַבְרָהָם, י' אָזִיל לְשִׁמְאֵלָא
וְזַקִּיף לָהּ דִּילִיָּה, וְדָא אִיהוּ קַרְבָּן עוֹלָה וְיִזְרַד,

לשון הקודש

הלב, ו' הרוח שנושבת אליה, ומבקש
 רחמים ממנו שלא תשרף העולם, משום
 שגורמים לה שהתרחקה מבעלה
 ומאריך רגזה.

ובזמן שתבא הנאולה, נאמר אל הו'
 שהיא דרגת משה, מוליד לימין משה,
 לסמך ה' שלו בימין, וזהו חי יהו"ה שכיבי
 עד הבקר, הבקר של אברהם, י' הולך

ובחם יהו"ו ההי"ו (הה"ו) מתלבש בשש
 ספירות, שהן שש מעלות לכסא, י'
 התלבש בחכמה ועולה לעשרה, שהם
 עשרה גלגלים של הכסא, א למעלה
 דמות כמראה אדם עליו מלמעלה, וזה
 אויר קדמון, ה' קטנה היא לימין, וחכמה
 לימין שומר אותה, ובמקום הזה יהו"ה
 בחכמה יסד ארץ, ה' לשמאל אש על

וְרָזָא דְמַלְכָּה, יַעֲקֹב בְּהָאֵי אַתְר שְׂכַל אֶת יַדָּיו,
וְלַחֲפִימָא בְרַמְיָא.

אֶתְתֹּזֵר י"ה לְשִׁמְאֵלָא, דְאֵינּוּן שְׁמֹר, ו"ה
לְיַמִּינָא דְאֵינּוּן זְכוֹר, וְדָא אֵיהּ זֶה שְׁמִי
וְזֶה זְכָרִי (שמות ג טו) י"ה עִם שְׁמִי שָׁס"ה לְשִׁמְאֵלָא,
ו"ה עִם זְכָרִי רַמ"ה לְיַמִּינָא, בְּפִסְחָ יְהוֹן ו"ה
לְיַמִּינָא, בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה י"ה לְשִׁמְאֵלָא, שְׁבוּעוֹת
אַחִיד בְּתַרְוֵייהוּ וְדָא עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, הֲדָא
הוּא דְכְּתִיב (בראשית כט כז) מִלָּא שְׁבוּעַ זֹאת וְנִתְּנָה לְךָ
גַם אֶת זֹאת, בֵּיה אֲשַׁתְּלִים יְהו"ה, וְעִם כָּל דָּא
לָא יְהֵא שְׁלָם אֱלָא בְּבֵת זִוְגִיָּה דְאֵיהּ אַדְנִי, וּבְכָן
אַתְר בְּסוּפָה, דְאֵיהּ כ"ו ה"ם דְאֵיהּ יֵאֱהַדוּנָה"י,
וְרָזָא דְמַלְכָּה וַיָּבֵא יַעֲקֹב שְׁלָם (שם לג יח) בֵּיהו"ה, מִיַּד
וַיָּבֵן לוֹ בַּיִת דָּא סוּפָה, כְּמָה דְאֵתְ אָמַר (שם
יז) וַיַּעֲקֹב נָסַע סְכַתָּה וַיָּבֵן לוֹ בַּיִת.

לשון הקודש

לְיַמִּין, בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה י"ה לְשִׁמְאֵל,
שְׁבוּעוֹת אוּחוּ בְשַׁנְיָהֶם, וְזֶה הַעֲמוּד
הָאֲמָצְעִי. זֶהוּ שְׁפִתוּב מִלָּא שְׁבוּעַ זֹאת
וְנִתְּנָה לְךָ גַם אֶת זֹאת, כּוּ הַשְּׁתַלְּמִים
יְהו"ה, וְעִם כָּל זֶה לָא יְהִיָּה שְׁלָם אֱלָא עִם
בֵּת זִוּגוֹ, שְׁהִיא אַדְנִי, וּבְכֵיזָה מְקוּם?
בְּסוּפָה, שְׁהוּא כ"ו ה"ם, שְׁהִיא
יֵאֱהַדוּנָה"י, וְסוּד הַדְּבָר - וַיָּבֵא יַעֲקֹב

לְשִׁמְאֵל וַיִּזְקַף אֶת ה' שְׁלוֹ, וְזֶהוּ קְרָבָן
עוֹלָה וַיִּזְרַד, וְסוּד הַדְּבָר - יַעֲקֹב בְּמְקוּם
הַזֶּה שְׂכַל אֶת יַדָּיו, וְלַחֲכָם בְּרַמְיָו.
תוֹזֵר י"ה לְשִׁמְאֵל, שְׁהִם שְׁמֹר, ו"ה
לְיַמִּין שְׁהִם זְכוֹר, וְזֶהוּ זֶה שְׁמִי וְזֶה זְכָרִי,
י"ה עִם שְׁמִי - שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁשִׁים
וְחַמְשָׁה לְשִׁמְאֵל, ו"ה עִם זְכָרִי - מְאֵתִים
אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה לְיַמִּין. בְּפִסְחָ יְהִיו ו"ה

בַּהֲהוּא זְמַנָּא, מַה דְּהוּה אֲנִי יִשְׁנָה בְּגִלּוּתָא,
 דְּאַסְתִּילַק דְּפִיקוּ דִילָה שְׁלִימוּ דִילָה,
 בַּהֲהוּא זְמַנָּא אֲתִמַּר בְּשִׁכְיִנְתָּא וְלִבִּי עַר,
 לְאַתְעָרוּתָא דְפּוֹרְקָנָא, וּבַהֲהוּא זְמַנָּא נִשְׁיב רוּחָא
 דְּקוּדְשָׁא בְּה, דְּבִזְמַנָּא דְרוּחָא דְקוּדְשָׁא לָא נִשְׁיב
 רוּחַ סְעָרָה נִשְׁיב, בְּאוּדְנָא שְׂמַאלָא דְלִבָּא, וְיִכִּיל
 לְמַטְעֵי עֲלִמָּא.

וְהֵאֵי אֵיהוּ דְאַתְמַר בֵּיה (יחזקאל א ד) וְהִנֵּה רוּחַ
 סְעָרָה בָּאָה מִן הַצָּפוֹן, דְּסַעִיר גּוֹפִיָּה דְבַר
 נִשׁ, דְאַתְמַר בֵּיה (ירמיה א יד) מִצָּפוֹן תִּפְתַּח הָרְעָה,
 וּבַהֲהוּא זְמַנָּא שְׁלִטִין בְּעֲלִמָּא כָּל רוּחִין וְשִׁדִּין
 וּמְזִיקִין בִּישׁוּן דְּמַחְבְּלִין עֲלִמָּא דְאַיִנוּן מְלֹאכֵי
 חֲבָלָה, וְדָא דְפִיקוּ דְמַרְעָא דְסָלִיק בְּאַשָׁא דְגִיְהֵנָם
 דְאַיְהִי מָרָה, וּמַחְמָם לְגוֹפִיָּה דְבַר נִשׁ, וּבִיה וְיִמְרְרוּ

לשון הקודש

של הלב, ויכול להטעות את העולם.
 וזוהו שנאמר בו והנה רוח סערה באה
 מן הצפון, שמסעירה את גופו של
 האדם, שנאמר בו מצפון תפתח הרעה,
 ובאותו זמן שולטים בעולם כל הרוחות
 והשדים והמזיקים הרעים שמשחיתים
 את העולם, שהם מלאכי חבלה, וזה
 הדפק של המחלה שעולה באש הגיהנם
 שהיא מרה, ומחמם את גוף האדם, ובו

שלם ביהו"ה, מיד ויבן לו בית, זו ספה,
 כמו שנאמר ויעקב נסע ספתה ויבן לו
 בית.

באותו זמן, מה שהיה אני ישנה בגלות,
 שהתעלה הדפק שלה, השלמות שלה,
 באותו זמן נאמר על השכינה ולבי ער,
 להתעוררות הנאלה, ובאותו זמן נושבת
 בה רוח הקדש, שבזמן שאין נושבת רוח
 הקדש, נושבת רוח סערה באזן שמאל

את חיייהם, (שמות א יד) דאברין דאינון ישראל, בעבודה קשה דא כבד, דאיהו כבד על ערקין (דמרה) דדמא, בחמר ובלבנים דא ליחא חזורה, דאיהו כבדה על בר נש, ומינה יתון ליה פמה מרעין בישיין, דאינון מים הזדונים דמתגברין על אברין דיליה.

ובכל עבודה בשדה דא דפיקו דדמא, דאתמר ביה (בראשית כה כז) איש יודע ציד איש שדה, ומאי ניהו דפיקו דדמא רוח סערה, דאתגבר ביה דמא דערקין דכבד, דאיהו עשו הוא אדום (שם לו א), דערקין דיליה פי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך דם (משלי א טז), אשר עבדו בהם בפך (שמות א יד), דפיקו במרה אוכמא, דאיהו יבש בריקניא, ובגין דא אתמר ביה בפך.

לשון הקודש

שנאמר בו איש יודע ציד איש שדה, ומה הוא הדפך של הדם? רוח סערה, שמתגבר בו דם עורקי הכבד, שהוא עשו הוא אדום, שעורקיו - פי רגליהם לרע ירוצו וימהרו לשפך דם. אשר עבדו בהם בפך, דופק במרה השחורה, שהוא יבש בריקנות, ומשום זה נאמר בו בפך.

וימרו את חיייהם, שהאיברים, שהם ישראל, בעבודה קשה, זה הכבד, שהוא כבד על העורקים (של מרה) של הדם, בחמר ובלבנים, זו לחה לבנה, שהיא כבדה על האדם, ומינה יבאו לו פמה חלאים רעים, שהם מים הזדונים שמתגברים על האיברים שלו.

ובכל עבודה בשדה, זה הדפך של הדם,

וְכַד אֶתְעֵבֵר רוּחַ סְעָרָה, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (זכריה יג)
וְאַתְּ רוּחַ הַטּוֹמְאָה אַעֲבִיר מִן הָאָרֶץ,
אֶתְעַר דְּפִיקוּ בְּהֵוּא רוּחָא, עֲלִיָּה אֶתְמַר (תהלים לג ו)
בְּדַבַּר יְהוָה שָׁמַיִם נַעֲשׂוּ וּבְרוּחַ פִּי כָּל עֲבָאִים,
בְּהֵוּא זְמַנָּא הַבְּלִים דְּעֲלוּתִין סְלִקוּן בֵּיהּ בְּרוּחָא
דְּקוּדְשָׁא לְגַבִּי עֵילָא, וַיִּתְעַרוּ לְגַבְיֵיהּ הַבְּלִים
עֲלָאוּן, דְּאֶתְמַר בְּהוּ (דברים ח ג) **כִּי לֹא עַל**
הַלְחָם לְבַדּוֹ יַחֲיֶה הָאָדָם וְכוּ', דְּאִיהוּ הַבֵּל דְּלִבָּא
דְּשְׂכִינְתָא קְדִישָׁא, לְהַב הַמּוֹזְבַת, וּמִיד דְּסְלִיקַת
בְּהַבְלִים דְּפוּמְיֵיהּ דְּיִשְׂרָאֵל בְּעֲלוּתִין, קוּדְשָׁא בְּרִיד
הוּא שְׂאִיל בְּגִינָה מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר (שיר ג)
מִי בּוֹזֵאת עוֹלָה וְדַאי. (ו)

וּבְגִין דָּא אִית הַבֵּל וְאִית הַבֵּל, אִית הַבֵּל
דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (בראשית ד ב) **וַתוֹסֶפֶת לָלֶדֶת אֶת אָחִיו אֶת**
הַבֵּל, וְאִית הַבֵּל דְּעֲלוּתִין וּפּוֹלְחָנִין טָבוּן, וְאִית הַבֵּל

לשון הקודש

שהוא הבל הלב של השכינה הקדושה,
 להב המזבחה, ומיד שעולה בהבלים של
 פיהם של ישראל בתפלות, הקדוש
 ברוך הוא שואל בשבילה, מי זאת עולה
 מן המדבר? מי בוזאת עולה ודאי.

ומשום זה יש הבל ויש הבל, יש הבל
 שנאמר בו ותוספת ללדת את אחיו את
 הבל, ויש הבל של תפלות ועבודות

וכשעזברת רוח הסערה, כמו שנאמר
 ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ,
 מתעורר הדפק באותו הרוח, עליו נאמר
 בדבר יהוה שמים נעשו וברוח פיו כל
 עבאם. באותו זמן ההבלים של התפלות
 עולים בו ברוח הקדש למעלה, ויתעוררו
 אליהם הבלים עליונים, שנאמר בהם כי
 לא על הלחם לבדו יחיה האדם וכו',

דְּמַלְיִן בְּמַלְיִן מַלְיִן רִיקְנִין, דְּאִתְמַר בְּהוֹן (ירמיה י טו)
הָבֵל הַמָּה מַעֲשֵׂה תַעְתּוּעִים בְּעַת פְּקוּדָתָם יֹאבְדוּ,
מֵאֵי בְּעַת פְּקוּדָתָם, אֲלֵא בּוֹמְנָא דְאִתֵּי פּוּרְקָנָא
וּפְקוּדָה לְיִשְׂרָאֵל, יֹאבְדוּ מֵעֲלָמָא, הָבֵל תַּעְתּוּעִים
דְּתוּעִים לְבְנֵי נָשָׂא, וְרוּחָא דְקוּדְשָׁא שְׁלִיט בְּעֲלָמָא,
דְּאִיהוּ דְפִיקוּ דְאִתְמַר בֵּיה (שיר ה ב) קוּל דְּדוּדֵי דוּפְק,
דְּפִיקוּ דְסָלִיק בְּגַלְגְּלֵי יַמָּא, דְסָפִינָה דְאִיהוּ לְבָא,
וְכָל גַּלְיָיא עֲלִיהוּ אִתְמַר, (יחזקאל א ב) אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה
שָׁמָּה הָרוּחַ לָלֶכֶת יֵלְכוּ, וּבְהוֹן הַחִיּוֹת רָצוּא וְשׁוּב,
רָצוּא תֵרִין וְשׁוּב תֵרִין, וְאֵינּוֹן יְהוּ"ה, דְּאִתְמַר בְּהוֹן
(שם לו ט) כֹּה אָמַר יְהוָה מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בְּאֵי הָרוּחַ.

שְׂכִינְתָא עֲלֵה אִתְמַר (ירמיה ה כב) אֲשֶׁר שָׁמְתִי חוּל
גְבוּל לַיָּם, וְאִיהוּ תְּחוּמָא דְכְלָהוּ,
בְּגוּוֹנָא דְתַחוּם שַׁבַּת, וְכֹד רָצִין גַּלְיִן בְּאַרְבַּע רוּחוֹן.

לשון הקודש

טובות, ויש הבדל של דברים במילים,
דברים ריקנים, שנמר בהם הבדל המה
מעשה תעתועים בעת פקדתם יאבדו.
מה זה בעת פקדתם? אלא בזמן שבאה
גאלה ופקדה לישראל, יאבדו מן העולם.
הבדל תעתועים, שמתעים את בני האדם,
ורוח הקדש שולטת בעולם שהוא הדפק,
שנאמר בה קול דודי דופק, הדפק
שעולה בגלי הנם, שהספינה שהיא הלב,

ועל כל הנלים נאמר אל אשר יהיה שמה
הרוח ללכת ילכו, ובהם החיות רצוא
ושוב, רצוא שנים, ושוב שנים, והם
יהו"ה, שנאמר בהם כה אמר יהו"ה
מארבע רוחות באי הרוח.
על השכינה נאמר, אשר שמתי חול
גבול לימים, והוא התחום של פלם, כמו
שתחום שבת, ובשרצים הנלים בארבע
רוחות, מגד שרואים שכינה שהוא חול

מִיַּד הַחַיִּין שְׂבִינְתָא דְאִיהוּ חוּל לֵב (נ"א ל"ם), דְאִיהִי
 חוּל דְאֶסְחָר לִימָא, אַתְמַר בְּהוּן וְשׁוּב, חֲזָרָאן
 לְאַתְרֵיהּ, וְאַלִין אַרְבַּע רוּחִין פִּד נַפְקִי מִן לְבָא,
 תְּנוּעָה דְלֵהוּן אִיהוּ לְאַרְבַּע סְטָרִין דְסְפִינְתָא, תִּרִין
 בְּתִרִין בְּנִפִי רִיאַתָּה, וְתִרִין בְּתִרִי בְּתִי לְבָא, וְתְנוּעָה
 דְדְפִיקוּ דְרוּחָא עֲבִיד תְּנוּעָתִיהּ, וְדְפִיק בְּנִקּוּדָה
 אַחַת אוּ תִרִין אוּ תִלַּת, וְאַתְחִזֵּר לְאַתְרֵיהּ, וּבְנִקּוּדִין
 דְדְפִיק אֶשְׁתְּמוּדַע דְפִיקוּ, לְזִמְנִין דְפִיק זִמְנָא חֲדָא
 וְאַתְחִזֵּר לְאַתְרֵיהּ, וְדְפִיקוּ דָא אֶשְׁתְּמוּדַע בְּנִקּוּדִין
 דְאִוְרֵיתָא, בְּהֵוֹא זִמְנָא וְדְפִיק בְּנִקּוּדָה חֲדָא
 לְתַתָּא אִיהִי חִיר"ק, וְאִם הִיא לְעֵילָא אִיהִי חִל"ם,
 פִּד אִיהִי בְּאַמְצַעִיתָא אִיהוּ שׁוּר"ק, אִם הִיא לְעֵילָא
 אִיהִי דְאַתְנַגְבַּר אֶשְׂא דְאִיהוּ תַם וְיִבֵּשׁ וְאִיהוּ קַל,
 דְעֵילִיה אַתְמַר (ויקרא ו ב) זֹאת תּוֹרַת הָעוֹלָה, וְאִם הוּא
 דְפִיק נִקּוּדָה לְתַתָּא אִיהוּ חִיר"ק, וְנַחֲתִית בְּמִיָּא

לשון הקודש

לְבָב (ל"ם), שְׁהִיא הַחוּל שְׂמִקּוּף אֶת הַלָּם,
 נְאָמַר בְּהֵם וְשׁוּב, חֲזָרִים לְמִקּוּמָם,
 וְאַרְבַּע הַרוּחֹת הַלָּלוּ, בְּשִׁינְאֹת מִן
 הַלָּב, הַתְּנוּעָה שְׁלֵהֵן הִיא לְאַרְבַּעַת צַדֵּי
 הַסְפִינָה, שְׁתֵּים בְּשִׁנֵי בְּנִפִי רִיאַתָּה,
 וְשְׁתֵּים בְּשִׁנֵי בְּתִי הַלָּב, וְהַתְּנוּעָה שֶׁל
 הַדְּפִק שֶׁל הַרוּחַ עוֹשֶׂה תְּנוּעָתוֹ, וְדוּפִק
 בְּנִקְדָה אַחַת אוּ שְׁתֵּים אוּ שְׁלֹשׁ, וְחֲזָר

לְמִקּוּמוֹ, וּבְנִקְדוֹת שְׂדוּפִק נוֹדַע הַדְּפִק,
 לְפַעְמִים דוּפִק פַּעַם אַחַת וְחֲזָר לְמִקּוּמוֹ,
 וְהַדְּפִק הֵנָּה נוֹדַע בְּנִקְדוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה.
 בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׂדוּפִק בְּנִקְדָה אַחַת לְמִטָּה,
 הִיא חִיר"ק, וְאִם הִיא לְמַעְלָה הִיא חִל"ם,
 כְּשֶׁהִיא בְּאַמְצַע הוּא שׁוּר"ק. אִם הִיא
 לְמַעְלָה, מְרָאָה שְׂמַתְנַגְבְּרַת הָאֵשׁ שְׁהוּא
 תַם וְיִבֵּשׁ וְהוּא קַל, שְׁעֵלִיו נְאָמַר זֹאת

דַּאִיהוּ קַר וְלַח וְאִיהוּ כְּבֵד, וְאִי דְפִיק נְקוּדָה
בְּאַמְצָעִיתָא שְׂר"ק דְנִשְׁיב (נ"א דְנִחִית) בְּרוּחָא עַל
מִיָּא, וְאַחִיד בְּתַרְוֵיהוּ וְאִיהוּ חָם וְלַח.

וְהֵאִי אִיהוּ דְנִקִּיד זְמָנָא חֲדָא לְעֵילָא וְאַסְתַּלַּק
דְפִיקוּ, אִו דְפִיק זְמָנָא חֲדָא לְתַתָּא
וְאַסְתַּלַּק דְפִיקוּ, אִו דְפִיק זְמָנָא חֲדָא בְּאַמְצָעִיתָא
וְאַסְתַּלַּק דְפִיקוּ, וְאִם דְפִיק תִּירִי זְמִינִי דָּא בְּתַר דָּא
וְאַסְתַּלַּק דְפִיקוּ, הָא אֵינּוּן צַר"י דְדְפִיקוּ דְלַחוּן
שְׁוִין, אֲבָל דְפִיק נְקוּדָה חֲדָא לְעֵילָא וְנְקוּדָה חֲדָא
לְתַתָּא דָּא בְּתַר דָּא אֵינּוּן שְׁב"א, וְתִירִין נְקוּדִין,
אֵינּוּן אֵשׁ וּמִים, לְזְמִינִין דָּא סְלִיק וְדָא נְחִית, בְּגוּן
אֶת הַמָּאוֹר הַגָּדוֹל (לְמַמְשַׁלַּת הַיּוֹם) וְאֶת הַמָּאוֹר הַקָּטָן
(לְמַמְשַׁלַּת הַלַּיְלָה), (בְּרֵאשִׁית א טז) וְלְזְמִינִין אֵינּוּן שְׁוִין וְאֵינּוּן
שְׁמִים אֵשׁ וּמִים, וְלְזְמִינִין דְפִיק תְּלַת דְפִיקוּן חַד

לשון הקודש

פַּעֲמִים זֶה אַחֵר זֶה אַחֵר וְזֶה וּמִתְעַלָּה הַדְּפִיק, הִרִי
הֵם צַר"י שֶׁהַדְּפִיק שְׁלָחֵם שְׁוִים, אֲבָל
דוּפִק נְקֻדָּה אַחַת לְמַעְלָה וְנְקֻדָּה אַחַת
לְמַטָּה זֶה אַחֵר זֶה, הֵם שְׁב"א, וּשְׁתֵּי נְקֻדּוֹת
הֵן אֵשׁ וּמִים, לְפַעֲמִים זֶה עוֹלָה וְזֶה יוֹרֵד,
בְּגוּן אֶת הַמָּאוֹר הַגָּדוֹל (לְמַמְשַׁלַּת הַיּוֹם) וְאֶת
הַמָּאוֹר הַקָּטָן (לְמַמְשַׁלַּת הַלַּיְלָה), וְלְפַעֲמִים הֵם
שְׁוִים, וְהֵם שְׁמִים, אֵשׁ וּמִים, וְלְפַעֲמִים
דוּפִק שְׁלֹשָׁה דְפִיקוּם, אַחַד לְמַעְלָה,

תּוֹרַת הָעֹלָה, וְאִם הוּא דוּפִק נְקֻדָּה
לְמַטָּה, הוּא חַר"ק, וְיוֹרֵד בְּמִים שֶׁהוּא קַר
וְלַח וְהוּא כְּבֵד, וְאִם דוּפִק הַנְּקֻדָּה
בְּאַמְצָע שְׂר"ק, שְׁנוּשֵׁב (שִׁירָה) בְּרוּחַ עַל
הַמִּים וְאוֹחֵז בְּשַׁנְיָהֶם, וְהוּא חָם וְלַח.
וְזִחְזוּ שְׁנִקּוּד פַּעַם אַחַת לְמַעְלָה וּמִתְעַלָּה
הַדְּפִיק, אִו דוּפִק פַּעַם אַחַת לְמַטָּה
וּמִתְעַלָּה הַדְּפִיק, אִו דוּפִק פַּעַם אַחַת
בְּאַמְצָע וּמִתְעַלָּה הַדְּפִיק, וְאִם דוּפִק

לְעִילָא וּבִתְרִיהּ תִּנְיִנָא בְּאַמְצַעִיתָא וּבִתְרִיהּ
 תְּלִיתָאָה לְתַתָּא, הָא תְּלַת יְסוּדִין יִתְעָרוּן בֵּיהּ
 דְּאִינוּן אִשׁ וּמִים וְרוּחַ בְּאַמְצַעִיתָא וְדָא שְׂר"ק, וְאִם
 דְּפִיק תִּרִין דְּפִיקוּן שְׁוִין דָּא בְּתַר דָּא וּנְקוּדָה בְּתַר
 תִּרִין לְתַתָּא הָא אִינוּן סְגוּ"ל, דְּאִינוּן מִום וְאִשׁ רוּחַ
 לְתַתָּא, וְלִזְמִנִּין דְּפִיקוּ בְּפּוֹתֵיָא בְּאַרְיִכוּ דָּא פִתְ"ח,
 וְלִזְמִנִּין דְּפִיק בְּאַרְיִכוּ וּנְקִיד נְקוּדָה אֲבִתְרִיהּ דָּא
 קַמִּי"ן, בְּאַרְיִכוּ אַחֲוֵי רַחֲמֵי.

אִם זְכוּ דְּפִיקוּ דְּפִיק בְּאַלִּין נְקוּדִין תִּשְׁעֵי,
 שְׂכִינְתָא מְאָנָא לְכֻלְהוּ עֵשִׂירִית לִזְוֵן, בְּגִין
 דְּבָהּ כְּלִילָן כָּל אַתְוֹון, וְאַתְוֹון אִינוּן לְגַבֵּי נְקוּדִין
 כְּגוּפָא לְגַבֵּי רוּחָא, וּבֵין כָּל דְּפִיקוּ וְדְּפִיקוּ (י' שְׁעוּרִיהּ
 דְּאִיהוּ שְׁעוּר קוּמָה), ו' שְׁעוּרִיהּ דְּאִיהוּ שְׁיַעוּר קוּמָה. (דף
 קז ע"ב) וְכַד נְקוּדִין דְּפִקוּן בֵּיהּ, אִינוּן דְּפִקוּן כְּלָחוּ
 דְּפִיקוּן בְּנִיחָא בְּרַחֲמֵי, וְכַד לִית תַּמָּן ו' דְּפִקוּן

לשון הקודש

אחרינו, זה קמ"ן, באריכות מראה
 רחמים.

אם זכו, הדפך דופק בתשע הנקודות
 הללו, השכינה כלי לכלם, עשירית להם,
 משום שבה כלולות כל האותיות,
 והאותיות הן לנקודות כגוף אל הרוח,
 ובין כל דפך ודפך (י' שעורו, שהוא שעור קומה), ו'
 שעורו, שהוא שעור קומה. וכשהנקודות

ואחרינו שני באמצע, ואחרינו שלישי
 למטה, הרי שלשה יסודות יתעוררו בו,
 שהם אש ומים ורוח באמצע, וזה שר"ק,
 ואם דופק שתי דפיקות שוות זו אחר זו
 ונקודה אחר שתיים למטה, הרי הם סגו"ל,
 שהם מים ואש רוח למטה, ולפעמים
 דופק ברחב, באריכות, זה פת"ח,
 ולפעמים דופק באריכות ונקוד נקודה

במהירו, ואינון דינין דפיקין דדוּחְקא בְּתַר דוּחְקא,
ואנון (ירמיה ל ז) עת צרה היא ליעקב ומפנה יושע.

וּמְאָנָא דְנְקוּדִין אִיהוּ נְפֶשׁ, נְשַׁמְתָּא אִיהי כְּתַר
עַל פְּלָהוּ, וּמִינָה פְתָרִין, דְּאִינון טַעְמֵי
תְנוּעָה דְנְקוּדִין וְאַתּוּן, וְאִיהי תְלִיא בְּמַחְשַׁבְתָּא,
וְנְקוּדִין תְּלִיין בְּאִמְרָה, אַתּוּן בְּעֵשְׂיָה, וְדָא אִיהוּ
אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, מְסַטְרָא דִּימִינָא אִמְרָה, מְסַטְרָא
דְשִׁמְאָלָא עֵשְׂיָה, עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא כְּלִיל
תְרַוּיָהוּ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה, וּבְמֵאֵי אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה,
בְּהוּיָה, דְאַתְמַר בְּה (בראשית א ג) יְהי אור וַיְהי אור,
יְהי אור יְהי י' בְּאוֹר וְאַתְעֲבִיד אֲוִיר דְאַחִיד
בְּתְרַוּיָהוּ בְּעֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא.

וְאִית דְּפִיקוּ דְעִין הִדְעַת טוֹב וְרַע, דִּמְהֵאֵי אֶתֶר
יֵצֵר טוֹב וַיֵּצֵר רָע, וְאִיהוּ רָזָא דְלַתַּט הַתְּרַב

לשון הקודש

והנקודות תלויות באמירה, האותיות
בעשייה, וזהו אומר ועושה, מצד הימין
אמירה, ומצד השמאל עשייה, העמוד
האמצעי כולל את שניהם, אומר ועושה,
ובמה אומר ועושה? בהויה, שנאמר בה
יהי אור, ויהי אור. יהי אור, יהי י' באור,
ונעשה אויר, שאוחז בשניהם בעמוד
האמצעי.

ויש הפק של עין הדעת טוב ורע,

דופקות בו, הם כלם דופקים דפיקות
בגתת ברחמים, וכשאין שם ו', דופקים
במהירות, ואותם דינים דפיקות של
דחק אחר דחק, והם עת צרה היא ליעקב
ומפנה יושע.

והכלי של הנקודות הוא הנפש, הנשמה
היא כתר על כלם, ומפנה הכתרים,
שהם טעמי התנועה של הנקודות
והאותיות, והיא תלויה במחשבה,

המתהפכת (שם ג כד), דאתהפך ממטה לנחש ומנחש
 למטה, דפיקו דיצר הטוב אחזי בריאותא ואסוותא
 דכל אברין, ודפיקו דיצר הרע אחזי מרעא דכל
 אברין דגופא, וכל מאן דאלים גבר, אי מתגברין
 זכוון אתהפך מנחש למטה, ומיד מטה כלפי חסד
 וכל גופא אתסי, ואם מתגברין חובין אתהפך
 ממטה לנחש ונשיך כל אברין בכמה נשיכין
 דכאיבין ומרעין, בההוא זמנא אתמר בדפיקו, אין
 קול ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול ענות
 אנכי שמע (שמות לב יח), קול דענויא קול דדפיקו דבי
 מרעא דגלותא אנכי שמע.

ואית דפיקו מאילנא דאיהו ביש, לית ביה טב
 כלל, דמניה נפיק רוח סערה, דאסעיר
 ביה גופיה דבר נש, ואתמר ביה (מלכים א יט יא) רוח

 לשון הקודש

ממטה לנחש, ונושך את כל האיברים
 בכמה נשיכות של פאבים ומחלות.
 באותו זמן נאמר על הדפך, אין קול
 ענות גבורה ואין קול ענות חלושה קול
 ענות אנכי שמע, הקול של הענוי, הקול
 של הדפך בבית החלי של הגלות אנכי
 שמע.

ויש דפך מן האילן שהוא רע, ואין בו
 טוב כלל, ששמנו יוצאת רוח סערה
 שסעירה בו את גוף האדם, ונאמר בו

שמהמקום הזה יצר טוב ויצר רע, והוא
 הסוד של להט התרב המתהפכת,
 שמתהפכת ממטה לנחש ומנחש למטה,
 הדפך של יצר הטוב מראה בריאות
 ורפואה של כל האיברים, והדפך של
 יצר הרע מראה מחלה של כל איברי
 הגוף, וכל מי שאלים - גובר. אם
 מתגברות הזכיות, מתהפך מנחש
 למטה, ומיד מטה כלפי חסד וכל הגוף
 נרפא, ואם מתגברים החטאים, מתהפך

חֹזֵק מִפָּרֶק הָרִים, דְּאִינוּן גְּרָמִין דְּגוּפָא, וּמִשְׁבַּר
 סְלָעִים, דְּאִינוּן צִלְעוֹת דְּגוּפָא דְּאִינוּן פְּגוּזָא
 דְּסְלָעִים, וְהָאִי אִיהוּ נָפִיק בְּזָדוֹן וְלִית לִיהּ מִשְׁקַל
 וְשַׁעוֹר, וּבִיּוּהָ ^(יונה א ד) וְהָאֲנִיָּה דְּאִיהוּ גוּפָא חֲשָׁבָה
 לְהַשְׁבַּר, וְהָאִי דְּפִיקוּ סְלִיק וְנָחִית בְּגַלִּי יַמָּא,
 דְּאִינוּן עֶשֶׂר כְּתָרִין תְּתָאִין, פְּגוּזָא דְּאִיהִי מְלָכוּת
 קְדִישָׁא הָכִי אִיהוּ מְלָכוּת תְּיִבָא, פְּגוּזָא דְּמִלְחָה
 הָכִי אִיהִי עֶרְלָה, דְּתַמָּן סְמָא"ל עֶרְל, וּבֵת זוּגִיָּה
 עֶרְלָה, נָחַשׁ וְאַשְׁתּוּ זְנוּנִים.

לְקַבֵּל תְּרִי יְרֵבִי קְשׁוּט מִסְטָרָא דְּמִסְאָבו
 תְּאוּמִיא"ל תּוּמִיא"ל, וְלְקַבְּלִיָּהּ אֶתְמַר
^(שמות טו ה) תְּהַמַּת יְכַסִּימוּ יָרְדוּ בְּמִצּוֹלוֹת כְּמוֹ אֲבָן,
 לְקַבֵּל עֲמוּדָא דְּאֲמַצְעִיתָא אִיהוּ עוּגִיא"ל דְּמִתַּמָּן
 עוּג מְלָךְ הַבְּשָׁן, מִסְטָרָא דְּתָרִין דְּרוּעִין אִינוּן
 (אֲנִיא"ל) עוּיָאֵל, אֲנִיאֵל מִתַּמָּן אָגַג, וּבִיּוּהָ כִּי גָאָה

לשון הקודש

הַעֲרָלָה, שְׁשָׁם סְמָא"ל עֶרְל, וּבֵת זוּגוּ
 עֶרְלָה, נָחַשׁ וְאַשְׁתּוּ זְנוּנִים.

כְּנַגְדָּא שְׁנֵי יְרֵבִי הָאֲמַת מַצַּד הַסְּמָאָה
 תְּאוּמִיא"ל תּוּמִיא"ל, וּכְנַגְדָּם נְאָמַר
 תְּהַמַּת יְכַסִּימוּ יָרְדוּ בְּמִצּוֹלוֹת כְּמוֹ אֲבָן,
 כְּנַגְדָּא הָעֲמוּד הָאֲמַצְעִי הוּא עוּגִיא"ל,
 שְׁמִשָּׁם עוּג מְלָךְ הַבְּשָׁן, מַצַּד שְׁתֵּי
 הַזְּרוּעוֹת הֵם (אֲנִיא"ל) עוּיָאֵל, אֲנִיאֵל

רוּחַ חֹזֵק מִפָּרֶק הָרִים, שְׁהֵם עֲצָמוֹת
 הַגּוּף, וּמִשְׁבַּר סְלָעִים, שְׁהֵם צִלְעוֹת הַגּוּף,
 שְׁהֵם כְּמוֹ הַסְּלָעִים, וְהוּוּ שְׁיִוצָא בְּזָדוֹן
 וְאִין לוֹ מִשְׁקַל וְשַׁעוֹר, וּבוֹ וְהָאֲנִיָּה, שְׁהִיא
 הַגּוּף, חֲשָׁבָה לְהַשְׁבַּר, וְזוּה הַדְּפִק שְׁעוּלָה
 וְיִוֵּרד בְּגַלִּי הַיָּם, שְׁהֵם עֶשְׂרָה כְּתָרִים
 תְּתָתוּנִים. כְּמוֹ שְׁהַמְּלָכוּת הַקְּדוּשָׁה – כְּךָ
 הִיא מְלָכוּת הַרְשָׁעָה, כְּמוֹ שְׁהַמִּלְחָה – כְּךָ

נָאָה סוּם וּרְכָבוּ וְנָאָה רָמָה בַּיָּם (שם א), עוֹזִיא"ל, מִתַּמָּן
 עֲזֹאזֵל, וּמִתַּמָּן עוֹז"א ועוֹז"ל, וְאִיהוּ חוֹרִיא"ל,
 יְכַרְסֶמְנָה חֲזִיר מִיָּעַר (תהלים פ יד), וְעֲלִיָּה אֲתָמַר (בראשית
 כז מ) וְעַל חֲרָבָךָ תַחֲיֶה, וְאִיהוּ שְׁעֵרִיא"ל, דְּמִתַּמָּן רוּחַ
 סְעָרָה, וְאִיהוּ עֵשׂוּ אִישׁ שְׁעִיר, וּמִתַּמָּן שְׁעַר בְּאִשָּׁה
 עָרוּהָ, וְעֲלִיָּה אֲתַקַּף הֵהוּא דְאֲתָמַר בֵּיה (שמות טו ב)
 עֲזִי וְזִמְרַת י"ה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה, יְהו"ה אִישׁ מִלְחָמָה
 יְהו"ה שְׁמוֹ וְגוֹמַר.

לְקַבֵּל בִּינָה דְאֲתָמַר בָּהּ אֵלֶּף בִּינָה, אֵלִין אֵלופִי
 עֵשׂוּ, לְקַבֵּל חֲכָמָה אָדָם בְּלִיעַל אִישׁ אָוֹן,
 לְעִילָא כְתֵרִיא"ל (נ"א כרתיא"ל) לְקַבֵּל כְּתֵר עֲלִיּוֹן,
 וּמִתַּמָּן כְּרַת לְכָל אֵלִין דְּעֵבְרִין עַל אוֹרֵייתָא, וְאֵינּוֹן
 כְּתֵרִין תַּתְּאִין אֵינּוֹן קְלִיפִין לְעֵשֶׂר סְפִירָן, וְעֵשֶׂר
 סְפִירָן מוֹחָא בְּגוּיָיהוּ, וְאֵלִין קְלִיפִין אֵינּוֹן מְחִיצָה
 בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׁבַשְׁמִים, בְּאֵלִין קְלִיפִין

לשון הקודש

אִישׁ מִלְחָמָה יְהו"ה שְׁמוֹ וְגוֹמַר.
 בְּנִגְדַּ בִּינָה שְׁנַאֲמַר בָּהּ אֵלֶּף בִּינָה –
 אֵלֶּה אֵלופִי עֵשׂוּ, בְּנִגְדַּ חֲכָמָה – אָדָם
 בְּלִיעַל אִישׁ אָוֹן, לְמַעְלָה כְתֵרִיא"ל
 (כרתיא"ל) בְּנִגְדַּ כְּתֵר עֲלִיּוֹן, וּמִשָּׁם כְּרַת לְכָל
 אֵלוֹ שְׁעוֹבְרִים עַל הַתּוֹרָה, וְאוֹתָם כְּתֵרִים
 הַתַּחֲתוֹנִים הֵם קְלָפוֹת לְעֵשֶׂר הַסְּפִירוֹת,
 וְעֵשֶׂר סְפִירוֹת בְּתוֹכָן הַמַּחַ, וְאֵלוֹ

מִשָּׁם אָנּוּ, וְבוּ כִי נָאָה נָאָה סוּם וּרְכָבוּ
 רָמָה בַּיָּם. עוֹזִיא"ל מִשָּׁם עֲזֹאזֵל, וּמִשָּׁם
 עוֹז"א ועוֹז"ל, וְהוּא חוֹרִיא"ל, יְכַרְסֶמְנָה
 חֲזִיר מִיָּעַר, וְעֲלִיוֹ נֹאֲמַר וְעַל חֲרָבָךָ
 תַחֲיֶה, וְהוּא שְׁעֵרִיא"ל, שְׁמִשָּׁם רוּחַ
 סְעָרָה, וְהוּא עֵשׂוּ אִישׁ שְׁעִיר, וּמִשָּׁם שְׁעַר
 בְּאִשָּׁה עָרוּהָ, וְעֲלִיוֹ הַתְּנַבֵּר אוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר
 בוּ עֲזִי וְזִמְרַת י"ה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה, יְהו"ה

מִתְּלַבֵּשׁ קוֹדֶשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא וּשְׂכִינְתֵיהּ, לְקַיְימָא
 בְּשְׂכִינְתֵיהּ (תהלים קג יט) וּמְלֻכּוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וּלְקַיְימָא
 בֵּיהּ (שם מז ח) כִּי מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים, אֲבָל
 לְעֵילָא בְּאַתְרֵיהּ אֲתָמַר (שם ח ה) לֹא יִגְוֹרֵךְ רָע, אֲלֵא
 קְלִיפִין דִּילִיהּ לְעֵילָא אִינוּן לְבוּשִׁין מִכְּמַה גְּוֹנִין
 שְׂפִירִין דְּנִהוּרָא, דְּמִנְהוֹן אֲתַפְּשֵׁט קוֹדֶשָׁא בְּרִידָּהּ
 הוּא בְּגָלוּתָא, וְאַתְּלַבֵּשׁ בְּאֵלִין אַחֲרָנִין, בְּגִין לְנִטְרָא
 לְיִשְׂרָאֵל, דְּאִינוּן מִתְּלַבֵּשִׁין בְּאֵלִין קְלִיפִין, וְדֵא
 אֵיהּוּ (ישעיה סג ט) בְּכָל צָרְתָם לוֹ צָר (דף קט ע"א) וְכוּ',
 בְּקַדְמוּתָא יִתְב לֹון בִּידָא דְשְׁלִיחַ דְּאֵיהּוּ גְּבַרְיָאֵל,
 וְלֹא הָוֵה מְזוּנָא לְסַמְאֵל וְלְמִשְׁרִיין דִּילִיהּ אֲלֵא עַל
 יְדֵי שְׁלִיחָא, בְּגִין חוּבִין דְּיִשְׂרָאֵל אֲתַלְבֵּשׁ הוּא בְּהוֹן,
 וְכַבְּיָכוֹל אֲתֵי לִיהּ עַל יְדֵי דְקוֹדֶשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא,
 לְהֵא אִם יִשְׂרָאֵל אֲזֵלִין בְּאַרְח מִיִּשְׂר וּמְקַיְימִין

לשון הקודש

בְּאַחֲרִים הִלְלוּ כְּדִי לְשַׁמֵּר אֶת יִשְׂרָאֵל,
 שְׁחָם מִתְּלַבְּשִׁים בְּקַלְפוֹת הִלְלוּ, וְהוּו
 בְּכָל צָרְתָם לוֹ צָר וְכוּ'. בְּהִתְחַלָּה נִתְּן
 אוֹתָם בִּידֵי הַשְּׁלִיחַ שֶׁהוּא גְּבַרְיָאֵל, וְלֹא
 הָיָה מְזוּן לְסַמְאֵל וְלְמַחְנוֹת שְׁלוֹ אֲלֵא עַל
 יְדֵי שְׁלִיחַ, בְּגִלְל הַחֲטָאִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל
 הוּא הִתְלַבֵּשׁ בָּהֶם, וְכַבְּיָכוֹל בָּא לוֹ עַל
 יְדֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְזֶה אִם יִשְׂרָאֵל
 הוֹלְכִים בְּדֶרֶךְ הַיְשָׁרָה וּמְקַיְימִים אֶת

הַקַּלְפוֹת הֵן מַחְצָה בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם
 שְׂבִשְׂמִים. בְּקַלְפוֹת הִלְלוּ מִתְּלַבֵּשׁ
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וּשְׂכִינְתּוֹ, לְקַיְימִים
 בְּשְׂכִינְתּוֹ וּמְלֻכּוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וּלְקַיְימִים
 בּוֹ כִּי מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים, אֲבָל
 לְמַעַלָּה בְּמִקּוֹמוֹ נֹאמַר לֹא יִגְוֹרֵךְ רָע, אֲלֵא
 הַקַּלְפוֹת שְׁלוֹ לְמַעַלָּה הֵן לְבוּשִׁים מִכְּמַה
 גְּוֹנִים יְפִים שֶׁל אוֹר, שְׂמָהֶם הִתְפַּשֵּׁט
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּגָלוּת, וְהִתְלַבֵּשׁ

אורייתא ופקודין דיליה, ואם תם ושלום לא
 מקיימין אורייתא ופקודין דיליה, יהיב עשר בתרין
 בידי דסמא"ל, ולא צריך מזונא לא מידא
 דקודשא בריך הוא, כל שבין משליחא דיליה, ודא
 לפרעה דאמר (יחזקאל כט ג) לי יאורי ואני עשיתני,
 בגין דחזא בתרין נוכראין בידי דסמא"ל,
 דבקדמיתא פד חזו בתרין תפאין בידי דקודשא
 בריך הוא, מה פתיב בישראל (דברים כח י) וראו כל
 עמי הארץ כי שם יהו"ה נקרא עליך, ובזמנא
 דאינון בתרין נוכראין בידי דסמא"ל, לא דחלו
 אומין דעלמא מישראל, ועבדין בהו ברעותיהו,
 עד שעתא דפורקנא דיתקיים בהו (זכריה יג ב) ואת
 רוח הטומאה אעביר וכו', דאלין קליפין גרמין
 אפרשותא בין קודשא בריך הוא ובין ישראל, ודא
 איהו רזא כי אם עונותיכם היו מבדלים בינכם

 לשון הקודש

הוא, מה פתוב בישראל? וראו כל עמי
 הארץ כי שם יהו"ה נקרא עליך, ובזמן
 שאותם פתרים נכרים ביד סמא"ל, לא
 פותדים אמות העולם מישראל ועושים
 בהם פרעונים, עד שעת הגלות שיתקיים
 בהם ואת רוח הטומאה אעביר וכו',
 שאלו הקלפות גורמות להפרדה בין
 הקדוש ברוך הוא ובין ישראל, וזהו

התורה ואת מצוותיו, ואם תם ושלום לא
 מקיימים את התורה ואת מצוותיו, נותן
 עשרה בתרים בידי סמא"ל, ולא צריך
 מזון לא מיד הקדוש ברוך הוא, כל שבין
 משלוהו, וזה לפרעה שאמר לי יאורי
 ואני עשיתני, משום שראה בתרים
 נכרים ביד סמא"ל, שבתחלה, בשעה
 הכתרים המתחננים בידי הקדוש ברוך

לְבֵין אֱלֹהִיכֶם (ישעיה נט ב), וְעֵתִיד קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 לְאֶעְבְּרָא אֵלֶיךָ קְלִיפִין, וְלֹא תִחַזַּא לְיִשְׂרָאֵל
 בְּמוֹחָא מְלַגְנָא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (שם ל כ) וְלֹא יִכְנַף
 עוֹד מוֹרִיד וְהָיוּ עֵינֶיךָ רוֹאוֹת אֶת מוֹרִיד, וְלֹא
 יִהְיֶה מְחִיצָה בֵּין קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא וּשְׂכִינְתִּיהָ
 וּבֵין יִשְׂרָאֵל.

וּבְזִמְנָא דְעֵשֶׂר סְפִירָן מִתְלַבְּשָׁן בְּאֵלֶיךָ קְלִיפִין,
 אֵלֶיךָ דִּידְעִין בְּקְלִיפִין עֲבָדִין אִזְמַחָא
 בְּשִׁמְהֵן וּבְהַוִּיזוֹת דְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאֵלֶיךָ קְלִיפִין
 וּבְטָלִין גְּזֵרָה, וְעַל אֵלֶיךָ קְלִיפִין אָמְרוּ דְצָרִיךְ
 תְּבַדְּלָהּ, דְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶתְלַבֵּשׁ בְּהוֹן בְּיוֹמֵין
 דְחוֹל, וּבְשִׁבְתָּ אֶתְפַּשֵּׁט מְנַהוֹן וְאֶתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשֵׁין
 דְקֹדֶשׁ, וְעֵשְׂרָה לְבוּשֵׁין אֵינֵן דְקֹדֶשׁ, דְאֶתְמַר בְּהוֹן
 (דברים לב יב) יְהו"ה בְּדָד יִנְחֵנוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל גֹּבֵר, בְּדָד

לשון הקודש

הסוד של פי אם עונותיכם היו מבדלים
 בינכם ובין אלהיכם, ועתיד הקדוש
 ברוך הוא להעביר את הקלפות הללו
 ולהראות לישראל במח שמבפנים, זהו
 שכתוב ולא יכנף עוד מוריד והיו עיניך
 רואות את מוריד, ולא תהיה מחצה בין
 הקדוש ברוך הוא ושכינתו ובין ישראל.
 ובזמן שעשר הספירות מתלבשות
 בקלפות הללו, אלו שמבירים את

הקלפות עושים שבועה בשמות
 ובהויות של הקדוש ברוך הוא לקלפות
 הללו ומבטלים את הגזרה, ועל הקלפות
 הללו אמרו שצריך הבדלה, שהקדוש
 ברוך הוא התלבש בהם בימות החל,
 ובשבת מתפשט מהם ומתלבש בלבושי
 הקדש, ועשרה לבושים הם של קדש,
 שנאמר בהם יהו"ה בְּדָד יִנְחֵנוּ וְאֵין עִמּוֹ
 אֵל גֹּבֵר. בְּדָד עֵשֶׂר, כְּחֻשְׁבוֹן עֵשֶׂר

עֶשֶׂר, בְּחוּשְׁבֵן עֶשֶׂר קְלִיפוֹת דְּחֹל, פִּד אֶת־לִבֶּשׁ
 בְּחוּן אֶתְמַר (ויקרא יג מו) בְּדָד יֵשֵׁב מְחוּץ לְמַחְנֶה
 מוֹשְׁבוֹ, בְּתֵהִיא קְלִיפָה דְגָרִים בַּר נִשׁ לְאֶת־לִבֶּשׂא
 שֵׁם ה' בֵּיה נָטִיל נֹקְמָא, וּבְגִין דָּא לֹא תִשָּׂא אֶת
 שֵׁם יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ לְשׂוּא (שמות כ ז), וּבְגִין דָּא תִקְנֵנוּ
 בְּהַבְדְּלָה הַמְבְדִיל בֵּין קֳדָשׁ לְחֹל וּבֵין אֹר לְחֹשֶׁךְ,
 דְּלֹא יִחְבַּר קְלִיפִין דְּחֹל לְקְלִיפִין דְּקֳדָשׁ, וְלֹא
 יַעֲבִיד לֹון תַּעְרוּבָת.

וְדָא אִיהוּ (ויקרא יט יט) שְׂדָךְ לֹא תִזְרַע בְּלֵאִים וּבְגֵד
 בְּלֵאִים שַׁעֲטָנֹו, וְכָל מָאן דְּעָרַב לֹון אֶתְמַר
 בֵּיה (במדבר יט כ) אֶת מְקַדָּשׁ יְהו"ה טַמֵּא וְגוֹמַר,
 דְּבִשְׁבַת דְּאֶת־פֶּשֶׁט קוּדְשָׁא בְרוּךְ הוּא מֵאֲלִין
 לְבוּשִׁין וְאֶת־לִבֶּשׁ בְּלְבוּשִׁין דְּקוּדְשָׁא, לָא צְרִיךְ
 לְקַרְבָּא קְדָמוּהִי (נ"א קְדָמִיהוּן) לְבוּשִׁין דְּחֹל, דְּמוֹחָא
 לָא מְקַבֵּל טוּמְאָה, תְּדָא הוּא דְכִתִּיב (ירמיה כג כט) הֲלֹא

לשון הקודש

תערובת.

וְזָחוּ שְׂדָךְ לֹא תִזְרַע בְּלֵאִים, וּבְגֵד
 בְּלֵאִים שַׁעֲטָנֹו, וְכָל מִי שֶׁמְעָרַב אוֹתָם,
 נֹאמַר בּוֹ אֶת מְקַדָּשׁ יְהו"ה טַמֵּא וְגוֹמַר,
 שְׁבִשְׁבַת שַׁמְתַּפְּשִׁט הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 מֵאֲלוֹ הַלְבוּשִׁים וּמִתְלַבֵּשׁ בְּלְבוּשֵׁי קֳדָשׁ,
 לֹא צְרִיךְ לְקַרְבֵּי לְפָנָיו (לְפָנֵיהֶם) לְבוּשֵׁי חֹל,
 שֶׁהִמַּח לֹא מְקַבֵּל טַמְאָה. זְהוּ שְׁבַתוּב

קְלִפּוֹת הַחֹל, כְּשֶׁמִּתְלַבֵּשׁ בָּהֶם, נֹאמַר
 בְּדָד יֵשֵׁב מְחוּץ לְמַחְנֶה מוֹשְׁבוֹ, בְּאוֹתָהּ
 קְלִפָּה שְׁגוּרָם אָדָם לְהִתְלַבֵּשׁ בָּהּ שֵׁם ה',
 בּוֹ נֹטֵל נֹקְמָה, וּבִשְׁבִיל זֶה לֹא תִשָּׂא אֶת
 שֵׁם יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ לְשׂוּא, וּבִשְׁבִיל זֶה
 תִּקְנֵנוּ בְּהַבְדְּלָה הַמְבְדִיל בֵּין קֳדָשׁ לְחֹל
 וּבֵין אֹר לְחֹשֶׁךְ, שְׁלֵא יִחְבַּר קְלִיפּוֹת הַחֹל
 אֶל קְלִיפּוֹת הַקֳדָשׁ, וְלֹא יַעֲשֶׂה לָהֶם

כה דברי פאש נאם יהו"ה, דביה לא יכיל
 לאתערבא שום עירוב, אלא בלבושין דאתלבש
 בשבת ויום טוב יכיל לאתערבא, ובגנייהו מני
 למעבר הבדלה, דלתתא אית אילנא מעורב טוב
 ורע פלאים, ועליה אתמר (בראשית ב יז) ומעץ הדעת
 טוב ורע לא תאכל ממנו, בגין דההוא מוחא
 דיליה בפריאה, יכיל לאתערבא עמיה קליפה,
 אבל מוחא דאיהו נהורא פארה אצילות לא יכיל
 לאתערבא עמיה (נ"א ביה) שום תערובת.

ואית אילנא דטוב ורע דקליפין, דאינון גרעינין
 אינון מלגאן רע, ומוחא דקיק מלבר טוב,
 ואית דמוחא דקיקא מלבר טב ומוחא סני ביש
 מלגאן, בגון דהבא וכספא זעיר מצופה מלבר,
 ועופרת סיגים מלגאן, דא מוניטא דשקרא, פומיה
 טב ולביה ביש, ואית דאיהו קליפה מלבר ומוחא

לשון הקודש

קלפה, אבל המוח שהוא אור בדרך
 אצילות, לא יכולה להתערב עמו (יא) שום
 תערובת.

ויש אילן של טוב ורע של הקלפות,
 שאותם גרעינים הם מבפנים רע, והמוח
 דק מבחוץ טוב, ויש שמח דק מבחוץ
 טוב, ומוח גדול רע מבפנים, כמו זהב
 וכסף מעט מצפה מבחוץ ועפרת סיגים

הלא כה דברי פאש נאם יהו"ה, שבו לא
 יכול להתערב שום ערוב, אלא
 בלבושים שמתלבש בשבת ויום טוב
 יכול להתערב, ובשבילם צנה לעשות
 הבדלה, שלמטה יש עין מערב טוב ורע
 פלאים, ועליו נאמר ומעץ הדעת טוב
 ורע לא תאכל ממנו, משום שאותו המוח
 שלו בפריאה יכולה להתערב עמו

מִלְגָּאוֹ, וְעַל־יָהּ אֶתְמַר גּוֹלָל אֹר מִפְּנֵי חֶשֶׁד וְחֶשֶׁד
מִפְּנֵי אֹר.

וְאִית אֵילָנָא לְתַתָּא דְעִבּוּדָה זָרָה, דְּלִית לִיה
מוֹזָהא אֶלָּא קְלִיפָה מִלְגָּאוֹ וּמִלְבָּר, וְעַל־יָהּ
אֶתְמַר (תהלים א ד) לֹא בֵן הָרָשָׁעִים כִּי אִם כַּמוֹץ אֲשֶׁר
תִּדְפְּנוּ רוּחַ, וְאִיהִי אֲשֶׁרָה דְנִטְעִין אוֹמִין דְּעַלְמָא
קְדָם עִבּוּדָה זָרָה, דְּאִיבָא דִילִיָּה מוֹץ אֲשֶׁר תִּדְפְּנוּ
רוּחַ, בְּזִמְנָא דִּיִּיתִי מִלְּפָא מְשִׁיחָא (דף קט ע"ב) עֲתִיד
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַעֲבָרָא כָּל אֵלִין קְלִיפִין
לְעִילָא וְאִמְצָעִיתָא וְתַתָּא, וְלֹא יְהִי עֲרֻבוּבָא
בְּפַמְלִיָּא דְלְעִילָא, בְּהַחוּז וּמְנָא (דברים לב יב) יְהוֹ"ה
בְּדָד יִנְחֵנוּ לְיִשְׂרָאֵל וְאִין עֲמוֹ אֵל נִכְר, בְּהַחוּז
וּמְנָא (בראשית ד ב) וְתוֹסֵף לְלֶדֶת, אִיתוֹסֵף רוּחָא
דְקוּדְשָׁא עַל יִשְׂרָאֵל, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל לו כו)
וְנָתַתִּי לָכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֵּן בְּקִרְבְּכֶם.

לשון הקודש

אמות העולם לפני עבודה זרה, שפריה
מוץ אשר תדפנו רוח. בזמן שיבא מלך
המשיח, עתיד הקדוש ברוך הוא
להעביר את כל הקלפות הללו למעלה
ובאמצע ולמטה, ולא תהיה ערבוניה
בפמליה של מעלה, באותו זמן יהו"ה
בדד ינחנו, לישראל, ואין עמו אל נכר,
באותו זמן ותוסף ללדת, נוספת רוח של

מבפנים, זה מוניטין של שקר, פיו טוב
ולבו רע, ויש שהוא קלפה מבחוץ ומח
מבפנים, ועליהם נאמר גולל אור מפני
חשך וחשך מפני אור.

ויש עין למטה של עבודה זרה שאין לו
מח, אלא קלפה מבפנים ומבחוץ, ועליו
נאמר לא בן הרשעים כי אם כמוץ אשר
תדפנו רוח, והיא האשרה שנוטעים

(אמר המגיה זה הלשון מצאתי בס"א).

רבי אלעזר ורבי יוסי הוו אזלי בארחה, אזדמן רבי אלעאי עמהון, אמר רבי יוסי לרבי אלעזר שמעת בהאי קרא אמאי אתמר ביה את את תרי זמני, בתר דאמר ותוסף ללדת את אחיו, מאי את הבל, והא תלת רבוין הכא, תרינ אתין רבוין, ותוסף ללדת רבוין, הא תלת רבוין, אמר ליה שמענא דתלת רבוין אלין אינון תלת טפין דאזדריקו מאדם קדמאה (ג"א קדמאה דאתמר בהון אלה), אמר ליה והא אנא שמענא (בראשית ב ד) אלה תולדות השמים והארץ תמן תה"ו, אמר ליה ודאי הכי הוא, דמתמן הוה קין יסודיה ועקריה קדם דאתא לעלמא, אמר ודאי רזא עלאה אתגלויא דלא שמענא עד השתא.

אמר ליה אם בן אלין טפין דאתוספו הכא מאי גינהו, אמר ודאי על אלין תלת טפין שריין תלת חכמות, חד איהו חכמת המחשבה, ותנינא חכמת הדבור, ותליתאה חכמת המעשה, ואינון תלת עלמין סתימין, תלת טפין דתליין מן מוחא עלאה סגו"ל קרינן ליה, ואית תלת עלאין עליהו דתליין ממוחא סתימא דעתיקא דעתיקין, ואינון

לשון הקודש

שנאמר בקו אלה. אמר לו, והרי אני שמעתי, אלה תולדות השמים והארץ - שם תה"ו. אמר לו, ודאי כך הוא, שמשם היה קין יסודו ועקרו לפני שבא לעולם. אמר, ודאי סוד עליון התגלה שלא שמענו עד עתה.

אמר לו, אם בן, הטפות הללו שנוספו כאן מה הן? אמר, ודאי על שלש הטפות הללו שורות שלש חכמות, אחת היא חכמת המחשבה, והשניה חכמת הדבור, והשלישית חכמת המעשה, והן שלשה עולמות נסתריב, שלש טפות שתלויות מן המח העליון שקוראים לו

קדש על ישראל. זהו שכתוב ונתתי לכם לב חדש ורוח חדשה אתם בקרבכם.

(אמר המגיה זה הלשון מצאתי בס"א)

רבי אלעזר ורבי יוסי היו הולכים בדרך, הודמן רבי אלעאי עמהם. אמר רבי יוסי לרבי אלעזר, שמעת בפסוק הנה למה נאמר בו את את פעמים, אחר שאמר ותוסף ללדת את אחיו, מה זה את הבל? והרי שלשה רבוים יש כאן: שני אתים - רבוים, ותוסף ללדת - רבוי, הרי שלשה רבוים? אמר לו, שמעתי שלשה רבוים אלו הם שלש טפות שזרקו מאדם הראשון (הראשון

סגולתא, תלת עלאין אתרמיזו בי' עלאה דאית לה קוצא לעילא וקוצא לתתא ונו באמצעיתא, ותלת טפין תננינן דאינון סגול ל מן י' תתאה, ורוא דמלה בראשית, תלת מאדם קדמאה, ותלת מאדם תתאה, ובאלין תלת נקודין אתמר (ישעיה מד ו) אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים, ואלין אינון תלת גלגולין דאדם קדמאה, דתלת טפין דאודריקו בתלת אבהן, דבהון.

יברכך יהוה יאר יהוה ישא יהוה, ותלת תננינן בכרית ותרי סמכי קשוט, דנח שם ויפת מתמן הו, דאתמר ביה נח איש צדיק מסטרא דצדיק חי עלמין, שם ויפת, מסטרא דתרינ סמכי קשוט, ורוא דמלה הקא, (משלי ל ד) מה שמו ומה שם בנו כי תדע, מה שמו באימא עלאה דתמן חכמה, ומה שם בנו באימא תתאה אשתמודעא, אבל תלת גלגולין בתלת אבהן, ותלת בתלת סמכין דלתתא, ואלין שית הו עתידין למהוי תלת בשת ותלת בהבל, אלא דפרח י' משת דאיהי נקדה וכו'. (ע"כ מס"א).

לשון הקודש

סגול. ויש שלש עליונות מעליהם שתלויות מהמת הסתום של עתיק העתיקים, והן סגולת"א, שלש העליונות נרמזו בי' העליונה שיש לה קוץ למעלה וקוץ למטה וגוף באמצע, ושלש טפות שניות שהן סגול"ל מוי התחתונה, וסוד הדבר בראשית, שלש מאדם הראשון, ושלש מאדם התחתון, ובשלש הנקודות הללו נאמר אני ראשון ואני אחרון ומבלעדי אין אלהים, ואלו הם שלשת הגלגולים של אדם הראשון, ששלש טפות שזרקו בשלשת האבות, שבהם. יברכך יהוה, יאר יהוה, ישא יהוה,

ושלשה שניים בכרית ושני עמודי האמת, שנח שם ויפת היו משם, שנאמר בו נח איש צדיק, מצד של צדיק חי העולמים, שם ויפת מהצד של שני עמודי האמת, וסוד הדבר כאן – מה שמו ומה שם בנו כי תדע. מה שמו, באם העליונה ששם חכמה, ומה שם בנו, באם התחתונה, הוא נודע, אבל שלשה גלגולים בשלשה אבות, ושלשה בשלשת העמודים שלמטה, ואלו הששה היו עתידים להיות שלשה בשת ושלשה בהבל, אלא שפרחה משם י' משת שהיא נקדה כו'.

תוספת לתקונא שתין ותשעה.

ועוד ותוסף ללדת את אחיו את הבל, רבי יוסי
 ורבי אלעאי הוו אזלי בארחא, אנדמן רבי
 אלעזר עמהון, אמרו ודאי עלך אתמר
 (בראשית כח יא) ויפגע במקום דאערענא בשכינתא, אמר לון
 עליכו אתמר (שם לב ב) ויפגעו בו מלאכי אלהים,
 מאי מלאכי אלהים, אלין דאתמר בהון (תהלים קד ד)
 עושה מלאכיו רוחות, דרוחין דילכון מרוחא
 דקודשא בריך הוא, (נ"א דקודשא) חדו בלהו בארחא.
 אמר רבי יוסי לרבי אלעזר מאי ותוסף ללדת את
 אחיו את הבל, ועוד מאי אתא לרבנות ותוסף,
 ותרין אתין את אחיו את הבל.

אמר ליה ודאי ותוסף דא תוספת רוחא
 דקודשא דאיהו עמודא דאמצעיתא, מתמן
 אתוסף ליה רוחא דקודשא, תרין אתין לרבנות ביה

לשון הקודש

מלאכיו רוחות, שרוחותיכם מרוחו של
 הקדוש ברוך הוא (של הקדושה). שמחו כלם
 בדרך. אמר רבי יוסי לרבי אלעזר: מה
 זה ותוסף ללדת את אחיו את הבל?
 ועוד, מה בא לרבנות ותוסף, ושתי אתים
 – את אחיו את הבל?

אמר לו: ודאי ותוסף זו תוספת של רוח
 הקדוש, שהוא העמוד האמצעי, משם

תקוני ששים ותשעה

ועוד ותוסף ללדת את אחיו את הבל,
 רבי יוסי ורבי אלעאי היו הולכים בדרך.
 הנדמן רבי אלעזר עמהם. אמרו: ודאי
 עליך נאמר ויפגע במקום, שפגשנו
 בשכינה. אמר להם: עליכם נאמר ויפגעו
 בו מלאכי אלהים. מה זה מלאכי
 אלהים? אלו שנאמר בהם עושה

נְשַׁמְתָּא וְנִפְשָׁא מִשְׁכִּינְתָּא עֲלָאָה וְתַתָּאָה, וּמֵאֵי
הָזֶה תּוֹסְפֵת עַל רוּחָא דָּא חֲכֻמָּה מֵאָדָם עֲלָאָה.

אָמַר רַבִּי יוֹסֵי שְׁמַעְנָא דְתַלְתַּת רַבּוּיִין אֱלִיִּן, אֵינּוּן
תַּלְתַּת טַפִּין דְּאִזְדְּרִיקוּ מִמוּחָא סְתִימָא דְכָל
סְתִימִין, וְאֱלִין אֵינּוּן תַּלְתַּת גְּלַגּוּלִין, וְאֱלִין תַּלְתַּת
טַפִּין, שְׁמַעְנָא דְאֵינּוּן לְקַבֵּל תַּלְתַּת נָשִׁים, דְּאִתְמַר
בְּהוּן (משלי יד א) חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתְּהוּ בֵּיתָהּ, דְּחַד אֹפְהָ
וְחַד עוֹרְכַת וְחַד מְקַטְפַת, לְחַתִּיא דְּאִתְמַר בְּהָ (במדבר
טו כ) רֵאשִׁית עֲרוֹסְתֵיכֶם חֲלָה, וְדָא חֲלָה דְפִסְחָ
דְּאִיְהִי סְגוּלְתָּא, אִיְהִי טַפָּה קְדָמָאָה וּמִינָהּ
אִזְדְּרִיקוּ תַּלְתַּת טַפִּין, וְאֵינּוּן תַּלְתַּת יוּדִין י' י' י'
דְּאֵינּוּן סְגוּלְתָּא וְדָאי, וְאֵינּוּן י' יְבָרְכֵךְ י' יָאֵר י'
יִשָּׂא, וּבָאֵן אֶתְר אִזְדְּרִיקוּ בְּתַלְתַּת אַבְהוֹן, דְּתַפְּן נְחִית
אָדָם בְּתַלְתַּת גְּלַגּוּלִין, וּמֵאֵן אֶתְר אִזְדְּרִיקוּ מִתְּהוּא

לשון הקודש

בְּהוּן חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתְּהוּ בֵּיתָהּ, שְׂאֵחַת
אֹפְהָ, וְאֵחַת עוֹרְכַת, וְאֵחַת מְקַטְפַת, אֵל
אוֹתָהּ שְׁנַאמַר בְּהָ רֵאשִׁית עֲרוֹסְתֵיכֶם
חֲלָה, וְזוּ חֲלָה שֶׁל פִּסְחָ שְׁהִיא סְגוּלְתָּא,
הִיא טַפָּה רֵאשׁוֹנָה, וּמִמְנָה גּוֹרְקוּ שְׁלֵשׁ
טַפּוֹת, וְהֵם שְׁלֵשָׁה יוּדִין י' י' י' שְׁהֵם
סְגוּלְתָּא וְדָאי, וְהֵם י' יְבָרְכֵךְ י' יָאֵר י'
יִשָּׂא, וּבָאִיזָה מְקוּם גּוֹרְקוּ? בְּשִׁלְשַׁת
הָאֲבוֹת, שְׁלֵשִׁים יָרֵד אָדָם בְּשִׁלְשָׁה

נוֹסְפָה לֹא רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, שְׁנֵי אֲתִים לְרַבּוֹת
בוּ נִשְׁמָה וְנִפְשָׁא מִצַּד שֶׁל הַשְׁכִּינָה
הָעֲלִיּוֹנָה וְהַתְּחַתּוֹנָה, וּמָה הִיְתָה תּוֹסְפֵת
עַל הָרוּחַ? זֶה הַחֲכֻמָּה מֵאָדָם הָרֵאשׁוֹן.
אָמַר רַבִּי יוֹסֵי: שְׁמַעְתִּי שְׁשִׁלְשַׁת
הַרַבּוּיִים הִלְלוּ הֵם שְׁלֵשׁ הַטַּפּוֹת שְׁגוֹרְקוּ
מִתְּמַח הַנְּסִתְרִים שֶׁל כָּל הַנְּסִתְרִים, וְאֵלוּ
הֵם שְׁלֵשָׁה גְּלַגּוּלִים, וְאֵלוּ שְׁלֵשׁ הַטַּפּוֹת,
שְׁמַעְתִּי שֶׁהֵן בְּגַגְד שְׁלֵשׁ נָשִׁים שְׁנַאמַר

דנחית בהון (דא יה"ו) מסטרא דחכמה עלאה.

ולקבל תלת טפין אליו תקינו תלת מצות
 בפסח, חד (דף קי ע"א) מצה דלעילא לברכא
 בה המוציא, תניינא לחם משנה, תליתאה לחם
 עוני בלא מלחא, דהא אתמר (ויקרא ב יג) על כל
 קרבנד תקריב מלח, בגין דאיהי מצה פרוסה,
 בגוונא (דניאל ה כח) דפרים פריסת מלכותך, עד דתהא
 שלימה לא צריך לקרבא עלה מלח, דאיהו חל"ם,
 ומאי ניהו חלם אמצעי (דכלהו תלת), תלת טפין
 עלאין אינון סגולת"א, דתליין ממוחא סתימא
 עתיקא דעתיקון.

תלת טפין אזדריקו בגולגלתא ממוחא תניינא
 ואינון סגול"ל, באן אזדריקו, בתרי סמכי
 קשוט וברית, דאינון לקבליהו נח שם ויפת, נח

לשון הקודש

להקריב עליה מלח, שהוא חל"ם, ומה
 הוא חל"ם? שהוא אמצעי (של כל השלש).
 שלש הטפות העליונות הן סגולת"א,
 שתלויות מהמח הנסתר העתיק של
 העתיקים.

שלש טפות נזרקו בגולגלת מן המח
 השני, והן סגול"ל, איפה נזרקו? בשני
 עמודי אמת וברית, שהם כנגד נח שם
 ויפת. נח נזרק בצדיק, והו שכתוב נח

לגולים, ומאיזה מקום נזרקו? מאותו
 שירד בהם (ח יה"ו) מצד החכמה העליונה.
 וכנגד שלש הטפות הללו תקנו שלש
 מצות בפסח, אחת המצה שלמעלה
 לברך בה המוציא, השניה לחם משנה,
 השלישית לחם עני בלי מלח, שהרי
 נאמר על קרבנד תקריב מלח, משום
 שהיא מצה פרוסה, כמו שפורס פריסת
 מלכותך, עד שתהיה שלמה לא צריך

אִישׁ צְדִיק בְּצַדִּיק, הָדָא הוּא דְכָתִיב (בראשית ו ט) נָח אִישׁ צְדִיק, שֵׁם וַיִּפֶּת בְּתָרֵי כַּמְכִי קְשׁוּט, וְעַלְיָהּוּ אֶתְמַר בְּרָא שֵׁית, תִּלְתַּת טַפִּין עַלְאִין דְּאֵינוּן סְגוּלַתְּ א, דְּאִזְדְּרִיקוּ מְמוּחָא סְתִימָא, אֵינוּן קוּצָא דָּאֵת י' לְעִילָא וְקוּצָא דִּילָהּ לְתַתָּא, וְגוּ בְּאַמְצְעִיתָא דִּילָהּ, מוּחָא דְּאִזְדְּרִיקוּ תִּלְתַּת טַפִּין אֵלִין מִינָהּ, אִיהִי י' וְדָא י' דְּאִיהִי לְעִילָא מֵאֵת א, י' לְתַתָּא מִן א מוּחָא תְּנִינָא, וְתִלְתַּת טַפִּין דְּאִזְדְּרִיקוּ מִינָהּ אֵינוּן סְגוּלָּה, תִּלְתַּת טַפִּין דְּאָדָם קְדַמָּא דְּאֵינוּן תִּלְתַּת גְּלַגּוּלִים, וְתִלְתַּת דְּאָדָם תְּנִינָא תִּלְתַּת גְּלַגּוּלִין.

מָאן אָדָם עַלְאָה וְאָדָם תְּנִינָא, אָלָא (משלי ל ד) **מָה שְׁמוֹ וּמָה שֵׁם בְּנֹו, מָה שְׁמוֹ אָדָם עַלְאָה, מָה שֵׁם בְּנֹו אָדָם תַּתָּא, וְתַרְוֵיהוּ אֶתְרַמִּיזוּ בְּהֵהוּא קְרָא דְּאֶמַר מִשָּׁה, (שמות ג יג) וְאָמְרוּ לִי מָה שְׁמוֹ מָה אֶמַר, תִּלְתַּת טַפִּין תַּד אֹפְהָ בְּמוּחָא**

לשון הקודש

שְׁנִירְקוּ מִסְנָה הֵן סְגוּלָּה, שְׁלֹשׁ הַטְּפוֹת שֶׁל אָדָם הֵרָאשׁוֹן שֶׁהֵם שְׁלֹשָׁה גְּלַגּוּלִים, וְשְׁלֹשׁ שֶׁל הָאָדָם הַשְּׁנַי שְׁלֹשָׁה גְּלַגּוּלִים. מִי הָאָדָם הָעֲלִיּוֹן וְהָאָדָם הַשְּׁנַי? אָלָא מָה שְׁמוֹ וּמָה שֵׁם בְּנֹו. מָה שְׁמוֹ? אָדָם עֲלִיּוֹן, מָה שֵׁם בְּנֹו? אָדָם תַּתְּחוֹן, וְשְׁנֵיהֶם נִרְמְזוּ בְּאוֹתוֹ פְּסוּק שְׁאֶמַר מִשָּׁה, וְאָמְרוּ לִי מָה שְׁמוֹ מָה אֶמַר? שְׁלֹשׁ טְפוֹת, אַחַת

אִישׁ צְדִיק, שֵׁם וַיִּפֶּת בְּשְׁנֵי עֲמוּדֵי אֶמֶת, וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר בְּרָא שֵׁית. שְׁלֹשׁ טְפוֹת עֲלִיּוֹנוֹת שֶׁהֵן סְגוּלַתְּ א, שְׁנִירְקוּ מִהַמַּחַת הַנִּסְתָּר, הֵן הַקּוּץ שֶׁל הָאוֹת י' לְמַעְלָה, וְהַקּוּץ שֶׁלָּהּ לְמַטָּה, וְהֵנוּ בְּאַמְצְעִיתָהּ, הַמַּחַת שְׁנִירְקוּ שְׁלֹשׁ הַטְּפוֹת הַלְלוּ מִסְּנוּ, הוּא י', וְזוֹ י' שֶׁהִיא מַעַל לְאוֹת א, י' לְמַטָּה מִן א – הַמַּחַת הַשְּׁנַי, וְשְׁלֹשׁ הַטְּפוֹת

דַּאִיהוּ לְקַבֵּל יְמִינָא, דַּאִיהוּ אוֹפָה דַּאִיהוּ שֵׁר
הָאוּפִים, וְחַד עוֹרְכַת דָּא מוֹחָא דַּאִיהוּ מִסְמָרָא
דְּשִׁמְאָלָא, דַּאֲתַמַּר בָּהּ (משלי ט ב) אַף עָרְכַּה שְׁלַחְנָה,
וְהָא אוֹקְמוּהוּ שְׁלַחַן בְּצַפּוֹן לְקַבֵּל לְבָא, וְחַד
מִקְטַפַּת לְקַבֵּל מוֹחָא דַּאִיהוּ לְאַחוּרָא כְּלַפֵּי כַּתְּףָא,
וְלְקַבֵּל אֵילִין תְּלַת טַפִּין אֵינּוּן תְּלַת יוּדִין דַּאֵינּוּן
בְּיוֹד ה"י וְאוֹ ה"י, דְּמַעֲיָדִין עַל עֲלַת כָּל הָעֲלוֹת,
דְּעֵלִיָּה אֲתַמַּר (ישעיה מד ו) אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן
וּמִבְּלַעְדֵי אֵין אֱלֹהִים, דַּאִיהוּ רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן
וּמִבְּלַעְדֵי אֵין אֱלֹהִים.

וּבְמִשִּׁית תְּקוּנִין אֵלִין בְּעָא קוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא
לְמַבְרֵי לְשַׁת, לְמַחֲוֵי שְׁמִיָּה שִׁית, לְמַחֲוֵי
כִּיָּה תְּלַת גְּלִגּוּלִין דַּאָּדָם וְתְּלַת דְּהֶבֶל, אֲלָא
דְּפָרַח י' מִשִּׁת דַּאִיהוּ נְקוּדָה אֲכַן שְׁתִּיָּה דְּמִתַּמָּן
הוֹשַׁתָּת עֲלִמָּא.

לשון הקודש

שְׁמַעֲיָדִין עַל עֲלַת כָּל הָעֲלוֹת, שְׁעֲלוּ
נֵאמַר אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעְדֵי
אֵין אֱלֹהִים, שְׁהוּא רֵאשׁוֹן וְאַחֲרוֹן
וּמִבְּלַעְדֵי אֵין אֱלֹהִים.

וּבְמִשִּׁית הַתְּקוּנִים הִלְלוּ רְצָה הַקְּדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְבְרָא אֶת שַׁת, שְׁיִהִיָּה שְׁמוֹ
שִׁית, שְׁיִהִיוּ בּוֹ שְׁלֹשָׁה גְּלִגּוּלִים שֶׁל אָדָם
וְשְׁלֹשָׁה שֶׁל הֶבֶל, אֲלָא שְׁפָרַחָה י' מִשִּׁת,

אוֹפָה בְּמַח שְׁהוּא כְּנַגַּד יְמִין, שְׁהוּא
הָאוּפָה, שְׁהוּא שֵׁר הָאוּפִים, וְאַחַת
עוֹרְכַת זֶה הַמַּח, שְׁהוּא מִצַּד הַשְּׂמָאל,
שְׁנַמַּר בָּהּ אַף עָרְכַּה שְׁלַחְנָה, וְהָרִי
כְּרִשׁוּהוּ שְׁלַחַן בְּצַפּוֹן כְּנַגַּד הַלֵּב, וְאַחַת
מִקְטַפַּת כְּנַגַּד הַמַּח, שְׁהוּא לְאַחוּר כְּלַפֵּי
הַכַּתְּףָא, וּכְנַגַּד שְׁלֹשׁ הַמַּפּוֹת הִלְלוּ הֵם
שְׁלֹשׁ יוּדִים, שְׁהֵם בְּיוֹד ה"י וְאוֹ ה"י,

וּבְהַאי י' חב יוסף, הָדָא הוּא דְכָתִיב (בראשית מט כד)
 וּתְשֹׁב בְּאִיתָן קִשְׁתּוֹ וַיִּפְּזוּ זְרוּעֵי יָדָיו,
 מַאי וַיִּפְּזוּ, דְּאֲזָדְרִיקַת טִיפָּה דְּאִיהִי י' בֵּין עֵשֶׂר
 אֲצַבְעָאן, וְאִתְּפְּלִיגַת לְעֵשֶׂר נִיצוּצִין דְּאֲזָדְרִיקוּ
 מִקִּשְׁתֵּי דְּאִיהוּ בְּרִית, וּבְאֵן אֲתֵר אֲזָדְרִיקוּ בְּעֵשְׂרָה
 הַרוּגֵי מַלְכוּת, אָמַר לֵיה, וְהָא שְׂמַעְנָא דְּעֵשְׂרָה
 הַרוּגֵי מַלְכוּת בְּנֵי יַעֲקֹב הוּוּ, אָמַר לֵיה חֵם וְשָׁלוֹם,
 אֵלָא בְּדִיוקְנֵיהוּ הוּוּ.

אָמַר לֵיה וּמָאן גָּרִים דְּאֲזָדְרִיקוּ תַּמָּן, אָמַר לֵיה
 דִּיוקְנָא דְּאֲבוּהָ דְּאֲזָדְרִיקוּ לְגַבֵּיהּ, דְּהָתָה
 דִּיוקְנָא דְּאָדָם קְדַמָּא, דָּא גָּרִים דְּאֲזָדְרִיקוּ לֹון,
 וְנַעֲזֵן צַפְרָנְיוּ בְּקַרְקַע וּבְרַח גְּרַמֵּיהּ, וְלֹא אֲזָדְרִיקוּ
 (בְּהֵיא זִוְגָה, דְּאִי לֹאוּ דְּאִתְּחִזִּיאַת לֵיה דִּיוקְנָא דְּאֲבוּהָ לָא הוּוּ אֲזָדְרִיקוּ
 חֵבֵי, וְדִיוקְנָא דְּאֲבוּהָ גָּרִים דְּהֵיאַת טַפָּה וַיָּנֵס וַיֵּצֵא הַחוּצָה, וְלֹאוּ

לשון הקודש

הוּוּ בְּנֵי יַעֲקֹב? אָמַר לוֹ: חֵם וְשָׁלוֹם, אֵלָא
 בְּדַמּוּתָם הִיוּ.

אָמַר לוֹ, וּמִי גָּרִים שְׁנַזְרְקוּ לְשָׁם? אָמַר
 לוֹ, דְּמֹות אָבִיו שְׁהַזְדַּמְנָה אֵלָיו, שְׁהִזְתָּה
 בְּדַמּוּתוֹ שֶׁל אָדָם הָרֵאשׁוֹן, זֶה גָּרִים
 שְׁנַזְרְקוּ לְהוּ, וְנַעֲזֵן צַפְרָנְיוּ בְּקַרְקַע
 וְהַבְּרִית אֵת עֲצָמוֹ, וְלֹא נִזְרְקוּ (בְּאוֹתָהּ הַזִּוְגָה,
 שָׁאֵם לֹא שְׁנַזְרְקָתָהּ לוֹ דְּמֹות אָבִיו, לֹא הִיוּ נִזְרְקוֹת כֶּה, וְדַמּוּת אָבִיו
 גְּרַמָּה שְׁאוֹתָהּ הַטַּפָּה וַיָּנֵס וַיֵּצֵא הַחוּצָה, וְלֹא כַּעֲבָרָה, וּבִשְׂכַר וַיָּנֵס)

שְׁהִיא נִזְרְקָה, אֲבָן שְׁתִּיָּה, שְׁמַשְׁם הַשְּׁתִּית
 הָעוֹלָם.

וּבֵי' הוּוּ חֵטָא יוֹסֵף, זְהוּ שְׂכַתּוּב וּתְשֹׁב
 בְּאִיתָן קִשְׁתּוֹ וַיִּפְּזוּ זְרוּעֵי יָדָיו. מַה זֶה
 וַיִּפְּזוּ? שְׁנַזְרְקָה הַטַּפָּה שְׁהִיא י' בֵּין עֵשֶׂר
 אֲצַבְעוֹת וְנַחֲלָקָה לְעֵשְׂרָה נִיצוּצוֹת
 שְׁנַזְרְקוּ מִהַקִּשְׁתֵּי, שְׁהִיא הַבְּרִית, וּבְאִיזָה
 מְקוּם נִזְרְקוּ? בְּעֵשְׂרָה הַרוּגֵי מַלְכוּת. אָמַר
 לוֹ, וְהִרֵי שְׂמַעְתִּי שְׁעֵשְׂרָה הַרוּגֵי מַלְכוּת

בְּעֵבֶרָה, וּבְשֹׁכֵר וַיָּנָס), (נ"א בְּהֵאֵי זֹנָה, דָּאֵי הָוָה זְרִיק לֹון בְּהֵאֵי זֹנָה,
 הוּוּ יִשְׂרָאֵל טְבַעִין בְּיַמָּא, וְלֹאוּ לְמַנְנָא אוּקְמוּהָ קְדָמָאִין, בְּשֹׁכֵר וַיָּנָס).
 (דף קי ע"ב) הַיָּם רָאָה וַיָּנָס (תהלים קיד ג), וְאֵי לָא, לָא הָוּוּ
 נְפָקִין יִשְׂרָאֵל מִן יַמָּא, וְאֵיהּוּ קַבִּיל עֲזַנְשִׁיָּהּ בְּאֵלִין
 עֲשָׂרָה הַרוּגֵי מַלְכוּת, דְּהָוּוּ עֲתִידִין לְמִיפָק מִיְנֵיהּ
 עֲשָׂרָה שַׁבָּטִין, וּבְגִין דָּא הָוּוּ עֲשָׂרָה הַרוּגֵי מַלְכוּת
 בְּגִזְוֹנָא דְעֲשָׂרָה שַׁבָּטִין דְּהָוּוּ עֲתִידִין לְמִיפָק מִיְנֵיהּ,
 וְהָוּוּ חֲשָׁבִין חֲבָרִיא דְעֲשָׂרָה בְּנֵי יַעֲקֹב הָוּוּ.

אָמַר לִיָּה אִם בֵּן מָאן יְהִיב רְזָא דָּא בְּשֵׁת, (אָמַר
 לִיָּה נִשְׁמַתְהוּן דְּצַדִּיקָא אַתְּבְּרִיאוּ קָדָם דְּאַתְּבְּרִי עֲלָמָא כְּמָה
 דְּאוּקְמוּהָ קְדָמָאִין), (נ"א כַּמ"ש בְּרֵאשִׁית, אִין רֵאשִׁית אֵלָא נִשְׁמָה, וְכוּ'
 עֵי לְקַמֵּן קִיב ע"א), אָמַר לִיָּה בְּגִין דָּא אָמַר קָרָא (ישעיה
 מו י') מְגִיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית, וּבְגִין דָּא שֵׁת אֵיְהוּ
 סִיּוּמָא דְאַתְוֹן, וּמִיְנֵיהּוּ אֲשֶׁת־מוֹדְעָאן רִישָׁא
 דְאַתְוֹן דְּאֵיְהוּ א"ב בְּא"ת ב"ש, וְעוֹד שֵׁת, ש' דִּילִיָּה

לשון הקודש

הַחֲבָרִים שֶׁעֲשָׂרָה בְּנֵי יַעֲקֹב הָיוּ.
אָמַר לו, אִם בֵּן, מִי נָתַן סוּד זֶה בְּשֵׁת?
 (אָמַר לו, נִשְׁמוֹת הַצְּדִיקִים נִבְרְאוּ קִדָּם שְׁנַבְרָא הַעוֹלָם, כְּמוֹ
 שְׁבָאוּהָ הַרְאשׁוֹנִים) (כַּמ"ש בְּרֵאשִׁית, אִין רֵאשִׁית אֵלָא נִשְׁמָה,
 וְכוּ' עֵין לְקַמֵּן קִיב ע"א). אָמַר לו, בְּגִלְל זֶה אָמַר
 הַכְּתוּב מְגִיד מִרְאשִׁית אַחֲרִית, וּמִשׁוּם
 זֶה שֵׁת הוּא סִיּוּם הָאוֹתִיּוֹת, וּמִקָּדָם
 נִדְּעִים רֵאשׁ הָאוֹתִיּוֹת שֶׁהוּא א"ב בְּא"ת

(בוֹזָה הוּוּ. שָׂאם הָיָה זֶרֶק אוֹתוֹן בּוֹזָה הוּוּ, הָיָה יִשְׂרָאֵל טוֹבְעִים
 בָּיָם. וְלֹא לְחַנּוּם בְּאוּרָה הַקְּדָמוֹנִים, בְּשֹׁכֵר וַיָּנָס) - הַיָּם רָאָה
 וַיָּנָס, וְאִם לָא, לָא הָיוּ יוֹצְאִים יִשְׂרָאֵל מִן
 הַיָּם, וְהוּא קַבִּיל עֲנָשׁוּ בְּאֵלֵי עֲשָׂרָה הַרוּגֵי
 הַמַּלְכוּת, שְׁהָיוּ עֲתִידִים לְצֵאת מִמֶּנּוּ
 עֲשָׂרָה שַׁבָּטִים, וּמִשׁוּם זֶה הָיוּ עֲשָׂרָה
 הַרוּגֵי מַלְכוּת כְּמוֹ שֶׁעֲשָׂרַת הַשַּׁבָּטִים
 שְׁהָיוּ עֲתִידִים לְצֵאת מִמֶּנּוּ, וְהָיוּ חוֹשְׁבִים

אינון תלת ענפי אילנא לעילא, ואיהי שרש לתתא,
ואתוי בהון תלת גלגולין לעילא, ותלת לתתא.

ת' תפארת [ש'] שלום, כליל שית סטרין, ודא
דרגא דמשה, כליל תלת אבָהן ותלת דרגין
תחותיהו, ואינון גלגולא דאדם, שית אנוש הכל,
נח שם יפת, ומשת ואנוש אתיחסו כל דרין, הדא
הוא דכתיב (בראשית ד כו) אז הוּחַל לְקָרָא בְּשֵׁם יְהוָה,
אז ההוא דאתמר ביה (שמות ב י) (בי מן המים משיתהו), אז
הוּחַל לְמִיתִי בְּגִלְגּוּלָא, ההוא דאתמר ביה (שם טו א)
אז ישיר משה.

ובגין דא שית מתמן הושפת עלמא, ובגין דא פי
שת לי אלהי"ם זרע אחר תחת הכל, (בראשית
ד כה) דאתמר ביה בשנים זה הכל, ואיוב עליה אמר
(איוב לח לו) מי שת בפוחות חכמה, חכמה מי"ם

לשון הקודש

זהו שכתוב אז הוּחַל לְקָרָא בְּשֵׁם יְהוָה,
אז, אותו שנאמר בו (בי מן המים משיתהו), אז
הוּחַל לְבָא בְּגִלְגּוּל אֹתוֹ שֵׁנְאָמַר בּוֹ אִז
ישיר משה.

ומשום זה שת, משם השפת העולם,
ומשום זה פי שת לי אלהי"ם זרע אחר
תחת הכל, שנאמר בו בשנים זה הכל,
ואיוב אמר עליו מי שת בפוחות חכמה.
חכמה - מי"ם עליונים, משם נמשך,

ב"ש, ועוד שת, השי' שלו הם שלשת
ענפי האילן למעלה, והיא השרש למטה,
והראה בהם שלשה גלגולים למעלה
ושלשה למטה.

ת' תפארת (ש) שלום, כולל ששה
צדדים, וזו דרגת משה, כולל שלשה
אבות, ושלש דרגות תחתיהן, והם
הגלגול של אדם, שת אנוש הכל נח שם
יפת, ומשת ואנוש התיחסו כל הדורות,

עֲלִיּוֹנִים, מִתָּמָן אֶתְמַשֵּׁךְ, וּבְגִין דָּא פִי מִן הַמִּים
מְשִׁיתָהוּ, ש תִּלְת אֲבָהָן, וְדָא מ"ש מִן מִשָּׁה, ה'
שְׂכִינְתָא תִּתְתָּא, הָבַל ה' ל"ב.

וּכְפַל שְׁמִיָּה תִּרִין זְמַנִּין מִשָּׁה מִשָּׁה (שמות ג ד),
לְאַחְדָּא בְּתִרִין תְּחִי"ן ה' עֲלָאָה ה' תִּתְתָּא,
וְלְאַחְדָּא בְּתִלְת עֲנָפִין וּבְתִלְת שְׂרָשִׁין דְּאִינוּן שִׁית,
תִּרִי זְמַנִּין מ"ה מִמִּשָּׁה אִיהוּ אֲחִזִּי רְזָא (משלי ל ד) מַה
שָּׂמוּ וּמַה שָּׂם בְּנוּ, דְּבְתִלְת אֲבָהָן אֶתְלַבֵּשׁ מ"ה
דְּלְעִילָא, וּבְתִלְת דְּרִגִין דְּלְתִתָּא מ"ה דְּלְתִתָּא,
וּמִשָּׁה בְּלִיל תִּרְוֵיָהוּ, אִיהוּ מְרַבְּכָתָא שְׁלִימָתָא
עֲלָאָה וְתִתְתָּא, בְּגִוּוֹנָא דָּא ש מִן מִשָּׁה תִּלְת אֲבָהָן,
דְּאֶתְמַר בָּהּ (יחזקאל א י) וּפְנִי אֲרִיָּה אֶל תִּימִין וּפְנִי
שׁוּר וּפְנִי נֶשֶׁר וְכו', מ"ה דְּמִשָּׁה וּדְמוֹת פְּנִיָּהֶם פְּנִי
אֲדָ"ם, וּבְגִין דְּאִיהוּ מְרַבְּכָה לְעִילָא וְתִתָּא, אֲמַר
(שמות ג יג) וְאָמְרוּ לִי מַה שָּׂמוּ מַה אָמַר אֲלֵיהֶם,

לשון הקודש

שָׂם בְּנוּ, שְׂבִשְׁלֶשֶׁת הָאֲבוֹת הַתְּלַבֵּשׁ מ"ה
שְׁלֹמֹעֲלָה, וּמִשְׁלֵשׁ הַדְּרָגוֹת שְׁלֹמֹעֲלָה מ"ה
שְׁלֹמֹעֲלָה, וּמִשָּׁה בּוֹלֵל אֶת שְׁנֵיהֶם, הוּא
מְרַבְּכָה שְׁלֹמֹעֲלָה עֲלִיּוֹנָה וְתִתְתּוֹנָה, כְּמוֹ זֶה
ש מִן מִשָּׁה, שְׁלֶשֶׁת הָאֲבוֹת, שְׁנֵי אֲמַר בָּהּ
וּפְנִי אֲרִיָּה אֶל תִּימִין וּפְנִי שׁוּר וּפְנִי נֶשֶׁר
כו', מ"ה שֶׁל מִשָּׁה וּדְמוֹת פְּנִיָּהֶם פְּנִי
אֲדָ"ם, וּמִשׁוּם שְׁהוּא מְרַבְּכָה לְמַעְלָה

וּמִשׁוּם זֶה פִי מִן הַמִּים מְשִׁיתָהוּ, ש
שְׁלֶשֶׁת הָאֲבוֹת, וְזֶה מ"ש מִן מִשָּׁה, ה'
שְׂכִינְתָּהּ תִּתְתּוֹנָה, הָבַל ה' ל"ב.
וּכְפַל שָׂמוּ פְּעַמִּים מִשָּׁה מִשָּׁה, לְאַחֲזוּ
בְּשְׁנֵי תְּחִי"ן, תְּהוּ תְּהוּ תְּהוּ עֲלִיּוֹנָה וְתְּהוּ
תִתְתּוֹנָה, וְלְאַחֲזוּ בְּשְׁלֶשֶׁת עֲנָפִים
וּבְשְׁלֶשֶׁת שְׂרָשִׁים שְׁהֵם שֵׁשׁ, פְּעַמִּים מ"ה
מִמִּשָּׁה, הוּא מְרַאֵה הַסּוּד מַה שָּׂמוּ מַה

אֲדַהְבִּי הָא רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי יוֹדָאי וְרַבִּי יְהוּדָה
 וּשְׂאָר חַבְרַיִא קִאָּתוּ, אָמַר לְהוּ רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּמַאי
 עִסְקִיתוּ, אָמְרוּ לִיה שְׁמַעְנָא בְּךָ וְאַתִּינָא לְגַבְךָ,
 דְּשִׂאִילְנָא עֲלֶיךָ לְכָל חַבְרַיִא וְלֹא אֲשַׁכְחָנָא מָאן
 דְּאוּדַע לָן מִינְךָ, עַד דְּאַעְרַעְנָא בְּרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי
 אֶלְעָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר דְּהוּוּ מִתְעַסְקוֹן בְּרוּזָא דְהַבֵּל
 בְּכָל גְּלַגּוּלִין דִּילִיה.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וְדַאי עוֹבְדָא דְּצַדִּיקָיָא לְעִילָא
 תְּלִיָא, וְתַמָּן אֲשַׁתְּמוּדַע כְּלָא, וְאַתְעָרוּתָא
 דְּלַתְתָּא גְרִים אֲתְעָרוּתָא דְּלְעִילָא, בְּוֹדָאי רָזָא
 דְּגַלְגּוּלָא בְּאַתֵּר חַד אִיהוּ, וְכָל גְּלַגּוּלִים אֵינּוּן
 בְּגוּוּנָא דְּגַלְגּוּלִים דְּסָלְקִין וְנַחְתִּין, וְנַלְגַל חַד אִיהוּ
 קְבוּעַ בְּאַמְצַעִיתָא בִּינֵיהוּ, וְאִיהוּ לָא מִתְנַעֲנַעָא
 הָבָא וְהָבָא.

לשון הקודש

גלגוליו.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: וְדַאי שְׁמַעְשָׁה
 הַצַּדִּיקִים תְּלוּי לְמַעְלָה, וְשֵׁם הַכֵּל נוֹדַע,
 וְהַתְעוּרְרוּת שְׁלֵמָה גוֹרְמַת
 לְהַתְעוּרְרוּת שְׁלֵמָעְלָה, בְּוֹדָאי שְׁסוּד
 הַגְּלַגּוּל הוּא בְּמָקוֹם אַחַד, וְכָל הַגְּלַגּוּלִים
 הֵם כְּמוֹ הַגְּלַגּוּלִים שְׁעוּלִים וְיוֹרְדִים, וְנַלְגַל
 אַחַד הוּא קְבוּעַ בְּאַמְצַע בִּינֵיהֶם, וְהוּא
 לֹא מִתְנַעֲנַע לְכָאן וּלְכָאן.

וְלִמְסָה, אָמַר וְאָמְרוּ לִי מַה שְּׁמוֹ מַה אָמַר
 אֲלֵיהֶם. בִּינְתִים הָרִי רַבִּי יִצְחָק וְרַבִּי
 יוֹדָאי וְרַבִּי יְהוּדָה וּשְׂאָר הַחַבְרַיִם בְּאוּ.
 אָמַר לָהֶם רַבִּי שְׁמַעוֹן: בְּמַה עִסְקַתֶּם?
 אָמְרוּ לוֹ: שְׁמַעְנוּ עֲלֶיךָ וּבִאֲנֵנוּ אֲלֵיךָ,
 שְׂשִׂאֲלֵנוּ עֲלֶיךָ אֵת כָּל הַחַבְרַיִם וְלֹא
 מְצָאֵנוּ מִי שְׁמוּדִיעַ לָנוּ עֲלֶיךָ, עַד שְׁפַגְשָׁנוּ
 אֵת רַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי אֶלְעָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר
 שְׁהִיוּ מִתְעַסְקִים בְּסוּד שֶׁל הַבֵּל בְּכָל

וְרָזָא דְמַלְתָּהּ הָא אִוְקְמוּתָהּ, (קהלת א ד) **דְּזִר הִלְךְ וְדִזִר**
בָּא וְהָאֲרִיץ לְעוֹלָם עִמְדָתָהּ, דְּאִיהִי קְבִיעָא
בִּינֵיהוּ (בגוונא דא, נפש איהו בקביעו דגופא, ורוחא סלקא ונחתא
 בגופא ומתפשטא בכל ורידי דלבא, כפר אמרנא דגלגולים אינון
 בגוונא דגלגולים דסלקין ונחתין בגלגול חד), **בְּגוֹוֹנָא דָּא נֶפֶשׁ**
אִיהִי בְּקִבְעֵי דְגוּפָא, וְרוּחָא נָחָתָא וְסִלְקָא בְּגוּפָא,
וּמִתְפַּשְׁטָא בְּכָל וְרִידֵי דְלִבָּא דְמִתְנַעֲנְעִין, הָדָא הוּא
דְּכָתִיב (יחזקאל א כ) **אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה שָׁמָּה הָרוּחַ לָלֶכֶת**
יֵלְכוּ, אֲבָל נֶפֶשׁא קְבִיעָא בְּלִבָּא, בְּאַתְתָּא דְּאִיהִי
קְבִיעָא בְּבֵיתָא, הָדָא הוּא דְּכָתִיב (תהלים קיג ט) **מוֹשִׁיבֵי**
עֵקֶרֶת הַבַּיִת, וּבַעֲלָהּ (בראשית ח ז) **וַיֵּצֵא יְצוּא וְשׁוֹב, הָכִי**
דְּזִר הוּלְךְ וְדִזִר בָּא, דָּא עִמּוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, אִיהוּ
אָזִיל וְאִתִּי בְּגִלְגוּלָא, אֲבָל שְׂכִינְתָּא לְעוֹלָם עִמְדָתָהּ,
אִיהִי לָא אֲזִלָּא בְּגִלְגוּלָא, וְלָא אֶתְרַכִּיבַת בְּאַתְר
אַחֲרָא, וּבְגִין (דף קיא ע"א) **דָּא אֶתְמַר בְּהּ,** (תהלים קכח ג)

לשון הקודש

שְׁמָה הָרוּחַ לָלֶכֶת יֵלְכוּ, אֲבָל הַנֶּפֶשׁ
 קְבוּעָה בְּלִב בְּאִשָּׁה שֶׁהִיא קְבוּעָה בְּבֵיתָהּ,
 זֶהוּ שְׂכִיבֵי מוֹשִׁיבֵי עֵקֶרֶת הַבַּיִת, וּבַעֲלָהּ
 וַיֵּצֵא יְצוּא וְשׁוֹב, כִּד דְּזִר הִלְךְ וְדִזִר בָּא,
 זֶה הָעִמּוּד הָאִמְצָעִי, הוּא הוּלְךְ וּבָא
 בְּגִלְגוּל, אֲבָל הַשְׂכִּינָה לְעוֹלָם עִמְדָתָהּ,
 הִיא לָא הוֹלְכַת בְּגִלְגוּל וְלָא מְרַכֶּבַת
 בְּמָקוֹם אַחֵר, וּמִשּׁוֹם זֶה נֶאֱמַר בְּהּ אֶתְמַר

וְסוּד הַדְּבָר הָרִי פְּרִשׁוּהּ, דְּזִר הִלְךְ וְדִזִר
 בָּא וְהָאֲרִיץ לְעוֹלָם עִמְדָתָהּ, שֶׁהִיא קְבוּעָה
 בִּינֵיהֶם (כמו זה, הנפש היא בקביעות של הגוף, והרוח עולה
 ויורדת בגוף ומתפשטת בכל ורידי הלב, כפר אמרנו שהגלגולים
 הם כמו הגלים שעולים ויורדים בגלגול אחד), כְּמוֹ זֶה
 הַנֶּפֶשׁ הִיא בְּקִבְעוֹת בְּגוּפָא, וְהָרוּחַ יוֹרְדַת
 וְעוֹלָה בְּגוּפָא, וּמִתְפַּשְׁטָת בְּכָל וְרִידֵי הַלֵּב
 שְׂמִתְנַעֲנְעִים, זֶהוּ שְׂכִיבֵי אֵל אֲשֶׁר יִהְיֶה

אשתך כגפן פריה, מה גפן לא קבילת הרפכה
ממין אחרא מפל אילנא דעלמא, הכי שכינתא לא
קבילת עליה הרפכה אחרא בעלמא אלא מפעלה.

קמו בלהו חבריא ואשתתחו קמיה, ואמרו אלו
לא אתינא לעלמא אלא למשמע דא די,
פתח ואמר וזרח השמש ובא השמש (קהלת א ה), וזרח
השמש דא עמודא דאמצעיתא, דאיהו משה
בדיוקניה, וזרח הדא הוא דכתיב (דברים לג ב) יהו"ה
מסיני בא וזרח משעיר למו, ובא השמש בד
אתפניש משה, ועם כל דא דאתפניש אל מקומו
שואף זרח הוא שם, ודא יהושע דהוה בגוונא
דסיהרא דאיהי שכינתא.

ועוד וזרח השמש דא משה, בד ייתי בגלגולא
בצעדיק גמור, וכד לא איהו בצעדיק גמור

לשון הקודש

האמצעי, שהוא משה בדמותו. וזרח, זהו
שכתוב יהו"ה מסיני בא וזרח משעיר
למו. ובא השמש, בשהתפנס משה, ועם
כל זה, שהתפנס אל מקומו, שואף זרח
הוא שם, וזה יהושע שהיה כמו הלבנה,
שהיא השכינה.

ועוד, וזרח השמש זה משה, בשניבא
בגלגול בצעדיק גמור, ובשהוא לא בצעדיק

כגפן פריה, מה גפן לא מקבלת עליה
הרפכה ממין אחר מפל עץ שבעולם, כד
השכינה לא מקבלת עליה הרפכה
אחרת בעולם אלא מפעלה.

קמו כל החברים והשתתחו לפניו
ואמרו: אלו לא באנו לעולם אלא לשמע
את זה - די פתח ואמר: וזרח השמש
ובא השמש, וזרח השמש זה העמוד

וּבֹא הַשָּׁמֶשׁ, אֶת־כַּנִּישׁ מִנִּיה, וְאֶזֶל וְאֶתִי בְּגִלְגּוּלָא
 עַד דְּאַשְׁבַּח אֶתְרִיה, וּבְגִין דָּא אֶל מְקוֹמו שׁוֹאֵף
 זוּרַח הוּא שָׁם.

וְעוֹד וְזַרַח הַשָּׁמֶשׁ דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא, בְּאֵן
 אֶתְר, בְּבַר נֶשׁ דְּשְׁכִינְתָא עִמִּיה, כְּמָה דְּאֶתְ
 אָמַר (שמות כא) בְּכָל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֶזְכֹּר אֶת שְׁמִי
 וְגוֹמַר, וְתִרְגַּם אֲנִקְלוֹם בְּאֶתְר דְּתִשְׂרִי שְׁכִינְתִּיה
 תַּמָּן, וְאִי לִית שְׁכִינְתָא תַּמָּן וּבֹא הַשָּׁמֶשׁ, אֶת־כַּנִּישׁ
 מִנִּיה קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא, וְאֶשְׁתָּאֵר בְּחֶשׁוּבָא וְשְׁלֹטִין
 עֲלִיה כְּמָה מְחַבְּלִין וְכְמָה יִסּוּרִין בִּישׁוּן, דְּלֹא אִינוּן
 יִסּוּרִין שְׁל אֶהְבָּה, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (דברים לא יז) עַל
 כִּי אֵין אֱלֹהִי בְּקִרְבִי מִצְאוּנִי הֲרַעוֹת הָאֵלֶּה, דְּאֵלִין
 רַעוֹת מְמַנָּן עַל כָּל עֵתִין וְרַגְעִין, דְּעֲלִיְהוּ אֶתְמַר
 (איוב ז יח) וְתִפְקְדֵנוּ לְבִקְרִים לְרַגְעִים תִּבְחַנְנוּ, וְזַהוּ

לשון הקודש

שְׁכִינָה - וּבֹא הַשָּׁמֶשׁ, מִתְבַּנֵּם מִמְּנוּ וְהוֹלֵךְ
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וְנִשְׁאָר בְּחֶשְׁבָּה,
 וְשׁוֹלְטִים עֲלָיו כְּמָה מְחַבְּלִים וְכְמָה
 יִסּוּרִים רַעִים שְׁאִינֵם יִסּוּרִים שְׁל אֶהְבָּה.
 זַהוּ שְׁכִתוּב עַל כִּי אֵין אֱלֹהִי בְּקִרְבִי
 מִצְאוּנִי הֲרַעוֹת הָאֵלֶּה, שְׁהֲרַעוֹת הַלְלוּ
 מְמַנּוֹת עַל כָּל הַעֲתִים וְהֲרַגְעִים, שְׁעֲלִיְהֵם
 נְאֻמַר וְתִפְקְדֵנוּ לְבִקְרִים לְרַגְעִים
 תִּבְחַנְנוּ, וְזַהוּ שְׁאֻמַר דּוֹד בְּיַדְךָ עֲתוּתִי

גְּמוּר - וּבֹא הַשָּׁמֶשׁ, מִתְבַּנֵּם מִמְּנוּ וְהוֹלֵךְ
 וּבֹא בְּגִלְגּוּל, עַד שְׁמוּצָא אֶת מְקוֹמו,
 וּמִשׁוּם זַה אֶל מְקוֹמו שׁוֹאֵף זוּרַח הוּא
 שָׁם.

וְעוֹד, וְזַרַח הַשָּׁמֶשׁ זַה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, בְּאִיזַה מְקוֹם? בְּאִדָּם שְׁהַשְׁכִּינָה
 עִמוּ, כְּמוּ שְׁנְאָמַר בְּכָל מְקוֹם אֲשֶׁר אֶזְכֹּר
 אֶת שְׁמִי וְגוֹמַר, וְתִרְגַּם אֲנִקְלוֹם, בְּמְקוֹם
 שְׁתִּשְׂרַה שְׁכִינְתוּ שָׁם, וְאִם אֵין שָׁם

שְׁאֵמַר דְּוָד (תהלים לא טז) בְּיַדְךָ עֵתוֹתַי וְגוֹמַר, וּמֵאֵן
 גָּרִים דְּלֹא שְׂרִיא שְׂכִינְתָא עֲלֵיהּ, וְלֹא נָהִיר שְׂמִשָּׁא
 עֲלֵיהּ, בְּגִין הֵבֵל דְּשִׁקְרָא וּמְלִין דְּשִׁקְרָא דְנִפְקִין
 מְפּוּמּוּי, וּבְגִין דָּא (קהלת ח יד) יֵשׁ הֵבֵל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל
 הָאָרֶץ, אֵית הֵבֵל וְאֵית הֵבֵל, אֵית הֵבֵל מִמְּאֲרֵי
 דְּשִׁקְרָא דְאַתְמַר בְּהוֹן (ירמיה י טו) הֵבֵל הֵמָּה מַעֲשֵׂה
 תַעֲתוּעִים, דְּאֵינּוּן תּוּעִים בְּעוֹבְדֵי דְּשִׁקְרָא.

וַיֵּשׁ הֵבֵל דְּאַתְמַר בֵּיהּ, (דברים ח ג) כִּי עַל כָּל מוֹצֵא
 כִּי יְהוּ"ה יַחֲיֶה הָאָדָם, וְדָא הֵבֵל דְּאוֹרֵייתָא,
 דְּאֵיהּוּ תְּמִשָּׂה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה, מִן ב' דְּבְרָאשִׁית עַד
 ל' לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, וְדָא הוּא הֵבֵל, וְהֵא שִׁית
 אֵינּוּן עִם זֶה סֵפֶר, אֶלָּא דָּא ו' דְּאֵיהּוּ קוּל דְּסֻלִּיק
 בְּהֵבֵל דְּאֵיהּוּ ה', זַפְּאָה אֵיהּוּ מֵאֵן דְּמַחְבֵּר לוֹן
 בְּחָדָא, וְאַפִּיק לוֹן מְפּוּמּוּי בְּרַחֲמֵי וּדְחִילוּ דִּי"ה,
 וּבְגִין דָּא (קהלת ח יד) יֵשׁ הֵבֵל וְכוּ', אֲשֶׁר יֵשׁ צְדִיקִים

לשון הקודש

וְגוֹמַר, וּמִי גִרָם שְׁלֹא שׁוֹרְהָ עָלָיו שְׂכִינָה
 וְלֹא מְאִיר עָלָיו הַשֶּׁמֶשׁ? בְּגַלְלַת הַהֵבֵל שֶׁל
 שִׁקְרָא וְדְבָרֵי שִׁקְרָא שִׁיּוּצָאִים מִפְּוִי, וּמִשׁוּם
 זֶה – יֵשׁ הֵבֵל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ. יֵשׁ
 הֵבֵל וַיֵּשׁ הֵבֵל. יֵשׁ הֵבֵל מִבְּעֵלֵי הַשִּׁקְרָא
 שְׁנֵאמַר בְּהֵם הֵבֵל הֵמָּה מַעֲשֵׂה
 תַעֲתוּעִים, שְׁהֵם תּוּעִים בְּמַעֲשֵׂה שֶׁל
 שִׁקְרָא.

וַיֵּשׁ הֵבֵל שְׁנֵאמַר בּו כִּי עַל כָּל מוֹצֵא כִּי
 יְהוּ"ה יַחֲיֶה הָאָדָם, וְזֶה הַהֵבֵל שֶׁל
 הַתּוֹרָה, שֶׁהוּא תְּמִשָּׂה חוֹמְשֵׁי תּוֹרָה, מִן
 ב' שֶׁל בְּרָאשִׁית עַד ל' שֶׁל לְעֵינֵי כָּל
 יִשְׂרָאֵל, וְזֶהוּ הֵבֵל, וְהָרִי שֶׁשׁ הֵם עִם זֶה
 סֵפֶר? אֶלָּא זֶה ו' שֶׁהוּא הַקוּל, שֶׁעוֹלָה
 בְּהֵבֵל שֶׁהוּא ה'. אֲשֶׁרִי הוּא מִי שֶׁמַּחְבֵּר
 אוֹתָם בְּאֶחָד וּמוֹצֵיא אוֹתָם מִפְּוִי בְּאֶחָד

שְׂמַנֵּי אֵלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים.

אָמְרוּ לִיה חֲבֵרֵי רַבִּי רַבִּי אִי הָכִי דְאִינוּן
 צְדִיקֵי אִמַּי מִנֵּי אֵלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה
 הַרְשָׁעִים, אָמַר לֹון גְּלֹגֹול גְּרִים לֹון דִּייתִי לֹון
 כְּעוֹבְדֵי דְרִשִׁיעֵי, כְּאֵלוּ הוּוּ רִשִׁיעֵי הָכִי יִיתִי לֹון
 יְסוּרִין וְדַחְקִין, וְהֵא אִינוּן דְנִשְׁמַתִּין דְלֵהוּן מִסְטְרֵי
 דְאָדָם וְהַבֵּל, דְדֵא חָאב כְּמַחְשְׁבֵה וְעוֹבְדֵי, וּבְגִין
 דְאָמַר עֲלֵיהוּ קָרֵא (קהלת א טו) בְּשָׁנִים זֶה הַבֵּל, גַּם
 לְרַבּוֹת אָדָם.

אָמְרוּ לִיה יְדַעְנָא דְמַחְשְׁבֵה אִיהִי אָדָם קְדָמָא, מ"ה דְלַעֲיָלָא, מ"ה שְׁמוֹ, עוֹבְדֵי כ"ח
 דִּילֵיה, כ"ח אֲתוּוֹן דְעוֹבְדֵי דְבְרֵי אֲשִׁית בְּרֵא וְכו',
 וְכֵלָא חֲכָמָה כַּח מָה, אִם בֵּין בְּמַאי הוּוּ יְכִלִי לְמַחְטִי
 חָבֵא, אָמַר לֹון בּוֹדֵאי כָּל מָאן דְחָב בְּגוֹפִיה דְתַמָּן

לשון הקודש

ויראה של י"ה, ומשום זה יש הבל וכו',
 אשר יש צדיקים שמיניע אליהם כמעשה
 הרשעים.
 אמרו לו החברים: רבי רבי אם כך
 שהם צדיקים, למה מניע אליהם כמעשה
 הרשעים? אמר להם: הגלגול גרם להם
 שיבאו להם כמעשה הרשעים, כאלו היו
 רשעים, כך יבאו להם יסורים ודחוק,
 ואלו הם שנשמותיהם מהצד של אדם
 וזהו חטא שזה חטא במחשבה ומעשה,
 ומשום זה אמר עליהם הכתוב בשגם, זה
 הבל, גם - לרבות אדם.
 אמרו לו: ידענו שמחשבה היא אדם
 קדמון, מ"ה שלמעלה, מ"ה שמו, מעשה
 כ"ח שלו, עשרים ושמונה אותיות של
 מעשה של בראשית ברא וכו', והכל
 חכמה, כח מה, אם בן במה היו יכולים
 לחטא כן? אמר להם: בודאי כל מי

עוֹבְדָא, וּבְנִשְׁמַתִּיהָ דְתַמָּן מִחֲשָׁבָה, כְּאֵלֹהֵי הָאֵב
 בְּהֵוֹא דְאֵתְבְּרִי אִיהוּ בְּדִיּוֹקְנִיָּה, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב
 (בראשית א כז) וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ וְכו'.

וַיֵּשׁ רְשָׁעִים שְׂמִינִיעַ אֵלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַצְּדִיקִים,
 דְּאִית לֹון עוֹתְרָא וְשָׁלָם וְאַרִיכוּ דִיּוֹמִין
 בְּהֵאֵי עֲלָמָא, אָמְרוּ לֵיהּ בְּתַר דְּאִינֹון רְשָׁעִים
 אֲמַאי אִית לֹון כָּל הָאֵי יָקָר, אָמַר לֹון הָאֵי טוֹבָה
 דְּלֵהוֹן אִיהוּ הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ, דְּגִלְגּוּלָא דְּלֵהוֹן
 גְּרִים לֹון דְּהוּוּ רְשָׁעִים גְּמוּרִים, וְעָבְדוּ (וכוון כְּמָה
 מְנִיָּהוּ, וְאֵתְקַצְרוּ בְּקַצְרוֹת שְׁנִין וְלֹא אֲשַׁתְּלִים לֹון), כְּמָה מְנִיָּ
 טָבִין, אִיִּיתִי לְהוֹן קוֹדֶשָׁא בְּרִידָא הוּא בְּגִלְגּוּלָא
 לְאֲשַׁלְמָא לֹון אֲגְרִיָּהוּ בְּהֵאֵי עֲלָמָא, הֲדָא הוּא
 דְּכְּתִיב (דברים ז י) וּמִשְׁלֵם לְשִׁנְאָיו אֵל פָּנָיו וְכו',
 וְעֲלִיָּהוּ אֲתָמַר (קהלת ח י) וּבְכֵן רָאִיתִי רְשָׁעִים קְבוּרִים
 וּבָאוּ וְכו'. (דף קיא ע"ב) אֲדַהְכִּי הָא רַבִּי פְּנָחָם קָא נָחִית

לשון הקודש

כָּל הַכְּבוֹד הַזֶּה? אָמַר לָהֶם: הַטּוֹבָה הוּוּ
 שְׁלָהֶם הִיא הֶבֶל וְרַעוּת רוּחַ, שְׁהַגִּלְגּוּל
 שְׁלָהֶם גְּרַם לָהֶם שִׁיָּהוּוּ רְשָׁעִים גְּמוּרִים,
 וְעָשׂוּ (זכיות כְּמָה מַחֵם, וְהִתְקַצְרוּ בְּקַצֵּר שְׁנִים וְלֹא הִשְׁתַּלֵּם
 לָהֶם) כְּמָה מְנִיָּ טוֹבוֹת, הִבִּיא אוֹתָם
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּגִלְגּוּל לְהַשְׁלִים לָהֶם
 שְׁכָרָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְהוּוּ שְׁכָתוּב וּמִשְׁלֵם
 לְשִׁנְאָיו אֵל פָּנָיו כּוּ, וְעֲלִיהֶם נֵאמַר וּבְכֵן

שְׁחָטָא בְּנוֹפוּ שְׁשָׁם הַמַּעֲשָׂה, וּבְנִשְׁמַתוֹ
 שְׁשָׁם הַמַּחֲשָׁבָה, כְּאֵלֹהֵי הָטָא בְּאוֹתוֹ
 שְׁהוּא נִבְרָא בְּדַמּוֹתוֹ. וְהוּוּ שְׁכָתוּב וַיִּבְרָא
 אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ וְכו'.

וַיֵּשׁ רְשָׁעִים שְׂמִינִיעַ אֵלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה
 הַצְּדִיקִים, שְׁיֵשׁ לָהֶם עֶשֶׂר וְשָׁלוֹם
 וְאַרִיכוּת יָמִים בְּעוֹלָם הַזֶּה. אָמְרוּ לוֹ:
 מֵאַחַר שְׁחָם רְשָׁעִים, לָמָּה יֵשׁ לָהֶם אֵת

מִמַּתִּיבְתָא עֲלָאָה, וְאֶתְחַזִּי תַחֲוֹת טוּלָא דְרַבִּי
שְׁמַעוֹן, וְאָמַר לִיה מַאי הָבַל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל
הָאָרֶץ, וְכִי עַל הָאָרֶץ אֶתְעַבֵּיד הָבַל, אֲלָא כַּמָּה
דְּאֵת אָמַר (בראשית ב ו) וְאֵד יַעֲלָה מִן הָאָרֶץ, דְּאֵית
הָבַל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ, הָבַל דְּצִלוֹתִין וְהָבַל
דְּאוּרִיִּתָא אֶתְעַבֵּיד עַל אֶרְעָא דְקוּדְשָׁא בְרוּךְ הוּא
דְּאֵיהִי שְׂכִינְתִּיה, דְּאֶתְמַר בָּהּ (ישעיה סו א) וְהָאָרֶץ הַדָּם
רָגְלִי, וּמַאי נִיהוּ הָבַל דְּאֶתְעַבֵּיד עֲלֵיהּ, אֲלָא הַפּוֹדֵן
הָבַל וְתִשְׁכַּחֲיָהּ הַלֵּב, וּמַנִּיָּה נָפִיק הָבַל וְדָא נַפְשָׁא
וְנִיָּה סָלִיק דְּבוּר, רוּחָא נָפִיק מֵאוּדְנָא שְׂמַאלָא
דְּלְבָא, וּמַנִּיָּה נָפִיק קָלָא, וְקָלָא אֵיהִי אֵילָנָא,
דְּאֶתְפְּלַג לְכַמָּה קָלִין דְּאֵינּוּן עַנְפִּין דְּאֵילָנָא, וְאֵיבָא
דִּילִיה דְּבוּר, וְתַרְוִיָּהוּ עֵץ פְּרִי, וְאֵינּוּן גּוֹף וּבְרִית,
דָּא עֵץ וְ, וְדָא פְּרִי י' אוֹת הַבְּרִית.

לשון הקודש

שְׂכִינְתוֹ, שְׁנַאֲמַר בָּהּ וְהָאָרֶץ הַדָּם רָגְלִי,
וּמַהוּ הַהָבַל שְׁנַעֲשָׂה עֲלֵיהּ? אֲלָא הַפּוֹדֵן
הָבַל וְתַמְצָא הַלֵּב, וּמַמְנֵו יוֹצֵא הָבַל, וְזוּ
הַנַּפְשָׁא, וְכֵה עוֹלָה הַדְּבוּר, הַרוּחַ יוֹצֵאת
מֵאֵזֶן שְׂמַאל שֶׁל הַלֵּב, וּמַמְנֵו יוֹצֵא הַקּוֹל,
וְהַקּוֹל הוּא הָאֵילָן, שְׁנַחֲלַק לְכַמָּה קוֹלוֹת
שֶׁהֵם עַנְפֵי הָאֵילָן, וְהַפְּרִי שֶׁלוֹ הוּא
הַדְּבוּר, וְשְׁנֵיהֶם עֵץ פְּרִי, וְהֵם גּוֹף וּבְרִית,
הָעֵץ זֶה וְ, וְהַפְּרִי זֶה י' אוֹת הַבְּרִית.

רִאֲיִתִּי רִשְׁעִים קְבָרִים וְכָאוּ כּוּי. בִּינְתִּים
הִנֵּה רַבִּי פְנַחֵם שְׁיֹרֵד מִהִישִׁיבָה
הָעֲלִיוֹנָה, וְנִרְאָה תַחַת צִלוֹ שֶׁל רַבִּי
שְׁמַעוֹן, וְאָמַר לוֹ: מַה זֶה הָבַל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה
עַל הָאָרֶץ, וְכִי עַל הָאָרֶץ נַעֲשָׂה הָבַל?
אֲלָא כַּמּוֹ שְׁנַאֲמַר וְאֵד יַעֲלָה מִן הָאָרֶץ,
שְׂיִשׁ הָבַל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ, הַהָבַל
שֶׁל תְּפִלוֹת וְהַהָבַל שֶׁל הַתּוֹרָה נַעֲשָׂה עַל
הָאָרֶץ שֶׁל הַקְּדוּשָׁא בְרוּךְ הוּא שְׁהִיא

ה' תתאה שרשא דאילנא, דאית ביה תלת ווי"ן
 לקבל תלת ענפין דש, ה עלאה תלת ענפין,
 ואינון תלת ווי"ן מן ויסע ויבא ויט, האי איהו עין
 החיים דאעקר ענפוי דקציץ בנטיעות ואסתלק
 איבא, ואתמר באילנא (דניאל ד יא) ג'ו אילנא וקצצו
 ענפוהי וכו', ברם עקר שרשוהי בארעא שבקו,
 דאיהו ה' תתאה, אסתלק הו"י ואשתאר ה', ובגין
 דא שלש משמרות הו"י הלילה, ובכל משמר
 ומשמר יושב הקדוש ברוך הוא ושואג בארי וכו',
 ה' דהלילה עלה קודשא בריך הוא שואג בשלש
 משמרות דתמן הו"י, תמן הו"י איהו ודאי.

וכנא לן דאעקר אדם אילנא ואיבא וענפין
 דיליה, ולא אשתאר תמן אלא שרשא
 דאיהי ה' תתאה, הךא הוא דכתיב (בראשית ג ט) ויאמר

לשון הקודש

שלש משמרות הו"י הלילה, ובכל משמר
 ומשמר יושב הקדוש ברוך הוא ושואג
 בארי וכו', ה' של הלילה עליה שואג
 הקדוש ברוך הוא בשלש משמרות ששם
 הו"י, שם הו"י הוא ודאי.

ומנין לנו שעקר אדם את האילן והפרי
 והענפים שלו, ולא נשאר שם אלא
 השרש שהיא ה' התחתונה? זהו שכתוב
 ויאמר לו איכה, כמו שאיכה שנאמר בה

ה' התחתונה שרש האילן, שיש בו
 שלשה ווי"ם בנגד שלשה הענפים של
 ש, ה' העליונה שלשה ענפים, והם
 שלשת הווי"ם מן ויסע ויבא ויט, זהו עין
 החיים שעקר ענפוי, שקציץ בנטיעות
 והסתלק הפרי, ונאמר באילן ג'ו האילן
 וקצצו ענפוי וכו'. ברם, עקר שרשו
 בארץ השאירו, שהיא ה' התחתונה,
 הסתלק הו"י ונשארה ה', ומשום זה

לו איפה, פגוונא דאיכה דאתמר ביה (איכה א א) איכה
 ישבה בדר, איך ה' ישבה בדר, בגין דא אתגלגל
 אדם בתלת אבהן, דאינון ענפין דאילנא וגופא
 ואיפא דאילנא, ואתתקן מה דאעקר, נחית באברם
 ונטע ביה ה' דאיהי ענפין דאילנא, נחית ביצחק
 ועבד איפא דאיהו י' מן יצחק, נחית ביצקב ונטע
 ביה ו' דאיהו אילנא, דאתמר ביה ואלהי יצקב.

לבתר אתא משה דאתמר ביה (בראשית ו ג) בשגם
 הוא בשר, שגם זה הכל, ונחית חמשה
 חומשי תורה, דאיהי שרשא דאילנא, ואשלים
 אילנא בשמא דיהו"ה, ובגין דא אשתלים ביה
 שם יהו"ה, כמה דאת אמר (שמות ג יג) ואמרו לי מה
 שמו מה אמר אליהם, (שם ד א) כי יאמרו לא נראה
 אליך יהו"ה, דלא אבהן לא אתגלי לון, בגין דלא
 הוה שלים שמא, באבהן לא אתגליא לון, הדא

לשון הקודש

אחר כך בא משה שנאמר בו בשגם
 הוא בשר, שגם זה הכל, והוריד חמשה
 חמשי תורה, שהיא שרש האילן,
 והשלים את האילן בשם של יהו"ה,
 ומשום זה השתלים בו שם יהו"ה, כמו
 שנאמר ואמרו לי מה שמו מה אמר
 אליהם, כי יאמרו לא נראה אליך יהו"ה,
 שלאבות לא התגלה להם, משום שהשם

איכה ישבה בדר, איך ה' ישבה בדר?
 בגלל זה התגלגל אדם בשלש האבות,
 שהם ענפי האילן והגוף והפרי של
 האילן, והתתקן מה שעקר, ירד באברם
 ונטע בו ה', שהיא ענפי האילן, ירד
 ביצחק ועשה פרי שהוא י' מן יצחק, ירד
 ביצקב ונטע בו ו' שהוא האילן, שנאמר
 בו ואלהי יצקב.

הוא דכתיב (שם ר ג) ושמי יהו"ה לא נודעתי להם,
 במה דחב אדם אתתקן, ובמה דחב הקבל אתתקן,
 ואתזוהר כלא בתקוניה בענפוי בשרשוי בגופיה
 באיביה, וכלא אשתלים בב"ר דאיהו משה, ב"ר
 מן בראשית, מה דהנה שית נחית תמן י'
 ואתעביד שי"ת, ומתחיל בב' דאיהי ברכה
 לאפקא ארעא מלווטנא, דאתמר בה (בראשית ג
 י) ארוה האדמה בעבורך, ולבתר נחית ר' עלה
 דאיהי ראשית חכמה, וכד קריב לטורא דסיני
 נחית א' מן בראשית דאיהי אנכי, ונחית עלה
 פתר, דאינון אתוון דעשר אמרון, ואשתלים
 אילנא בכל תקונין דיליה.

אמרו ליה רבי רבי, הא אילנא שלים ביהו"ה,
 אמאי נחית א' מן בראשית, אלא בגין

לשון הקודש

הארץ מקללתה, שנאמר בה ארוה
 האדמה בעבורך, ואחר ירדה ר' עליה,
 שהיא ראשית חכמה, וכשקרב להר
 סיני, ירדה א' מן בראשית, שהיא אנכי,
 וירד עליה הכתר, שהן האותיות של
 עשר אמירות, והשתלם האילן בכל
 התקונים שלו.

אמרו לו: רבי רבי, הרי האילן שלם

לא הנה שלם, באבות לא התגלה להם,
 והו שכתוב ושמי יהו"ה לא נודעתי להם,
 במה שחטא אדם התתקן, ובמה שחטא
 הקבל התתקן, וזוהר הכל בתקונו בענפוי,
 בשרשיו, בגופו, בפריו, והכל השתלם
 בב"ר שהוא משה, ב"ר מן בראשית, מה
 שהיה שית ירדה לשם י' ונעשה שי"ת,
 ומתחיל בב' שהיא ברכה להוציא את

דַּאִיהוּ נְבִיעוּ לְאַשְׁקָאָה אֵילָנָא, דְּמִתְפָּן אֱלֹהִים
 מְלִיאָה מְכַל תִּשְׁעַ סְפִירָאן, דַּאִינוּן בְּפִרְאשִׁית,
 שִׁית אִינוּן שִׁית סְפִירָאן, פְּרָא תֵּלֶת סְפִירָאן עֲלָאִין,
 אֱלֹהִים אִיהוּ עֵשִׂירָאָה מְלִיאָה מְכַלְהוּ תִשְׁעַ,
 שְׁלִימוּ דְכְּלָהוּ, וּבְגִין דָּא בְּרֵאשִׁית פְּרָא אֱלֹהִים,
 בְּרֵאשִׁית פְּרָא עִם אֱלֹהִים, אֵת הַשָּׁמַיִם וְאֵת הָאָרֶץ,
 אָתוּ לְנִשְׁקָא לִיה פֶּרַח לְעִילָא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן חֲבֵרְיָא בּוֹדַאי קוּדְשָׁא בְּרִיד
 הוּא אֶסְתַּתְּכֶם עֲמִנָּא, עֲלָאִין וְתַתְּאִין לְמַהוּי
 בְּהַאי תְּבוּרָא, וּפְאָה דְרָא דְהַאי אֲתַגְלִיָּא בֵּיה,
 דְּעֵתִיד פּוּלִי הַאי לְאַתְחַדְשָׁא עַל יְדָא דְמוֹשֶׁה בְּסוּף
 יוֹמָיָא בְּדָרָא בְּתֵרָאָה, לְקִימָא קְרָא (קהלת א ט) מ"ה
 שְׁ"הָיָה ה"וּא שְׁיֵהָיָה, וּבֵיה (דף קיב ע"א) (תהלים לג יד) מ'מְכוּן
 שְׁבִתוּ ה'שְׁגִיחַ, (שם קמד ט) אֲשֶׁרִי הָעַם שָׁכַב"ה לֹו

לשון הקודש

וְאֵת הָאָרֶץ. פְּאֹו לְנִשְׁקָא אוֹתוּ וּפְרַח
 לְמַעְלָה.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: חֲבֵרִים, בּוֹדַאי
 שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הַסְּבִים עֲמִנּוּ,
 שְׁעֲלִינִים וְתַתְּחֻנִּים לְהִיּוֹת עֲמִנּוּ בְּחִבּוּר
 הוּא, אֲשֶׁרִי הַדּוּר שְׁזָה הַתְּגֻלָּה בּוּ,
 שְׁעֵתִיד כָּל זֶה לְהַתְּחַדֵּשׁ עַל יְדֵי מוֹשֶׁה
 בְּסוּף הַיָּמִים בְּדוּר הָאַחֲרוֹן, לְקִים אֵת
 הַכְּתוּב מ"ה שְׁ"הָיָה ה"וּא שְׁיֵהָיָה, וּבוּ

בֵּיהוּ, לְמַה יִּרְדֶּה א' מִן בְּרֵאשִׁית?
 אֵלָא מְשׁוּם שְׁהוּא מַעֲנִן לְהַשְׁקוֹת אֵת
 הָאֵילָן, שְׁמַשֵּׁם אֱלֹהִים מְלִיאָה מְכַל
 תִּשְׁעַ הַסְּפִירוֹת, שְׁהִם בְּבִרְאשִׁית, שִׁשׁ
 הֵן שִׁשׁ הַסְּפִירוֹת, בְּרָא, שְׁלֵשׁ סְפִירוֹת
 הַעֲלִיּוֹנוֹת, אֱלֹהִים הִיא הַעֲשִׂירִית
 מְלִיאָה מְכַל הַתִּשְׁעַ, הַשְּׁלֵמוֹת שֶׁל כָּלֶם,
 וּמְשׁוּם זֶה בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים,
 בְּרֵאשִׁית בְּרָא עִם אֱלֹהִים, אֵת הַשָּׁמַיִם

בְּגִימָטְרִיא מִשָּׁה, אֲשֶׁרִי הָעָם שִׁיהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ,
 וְעַלִּיה אֲתָמַר (קהלת א ד) דוֹר הוֹלֵךְ וְדוֹר בָּא, וְלִית
 דוֹר פְּחוּת מִשְׁשִׁים רַבּוּא, וְעַלִּיה אֲתָמַר (תהלים קה ה)
 דְּבַר צְוֶה לְאַלְפֵי דוֹר, וְאֲתַפְּשׁוּתִיה הוּא בְּכָל דְּרָא
 וְדָרָא, בְּכָל צְדִיק וְחָכָם דְּמִתְעַסֵּק בְּאוּרֵייתָא, עַד
 שְׁתִּין רַבּוּא, לְאֲשֶׁלְמָא לְכַלְהוּ מִפְּגִימוּ דְלִהוֹן, וְרַזָּא
 דְּמִלָּה (ישעיה נג ה) וְהוּא מְחֻלָּל מִפְּשָׁעֵנוּ, דְּאִיהוּ שְׁקִיל
 לְכַלְהוּ, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ מְאִרֵי מִתְּנִיתִין אִשָּׁה אַחַת
 יִלְדָּה שְׁשִׁים רַבּוּא, וּמְנוּ מִשָּׁה דְּשְׁקִיל כְּשִׁשִׁים
 רַבּוּא, וּבְגִין דָּא אֲתָמַר עַלִּיה דוֹר הוֹלֵךְ (ודור בא)
 לְהֵהוּא עֲלָמָא, וְדוֹר בָּא אִיהוּ יִיתִי כְּמִלְקָדְמִין.

וְעוֹד (בראשית ד כה) כִּי שֵׁת לִי אֱלֹהִים זָרַע אַחֵר, שֵׁת
 אֲתַפְּשׁוּתִיה הָזָה עַד יַעֲקֹב, דְּפָרַח בֵּיה י'
 מִן שֵׁת וְאֲשֶׁתָּאֵר שֵׁת, וְאֲשֶׁתָּאֵר יַעֲקֹב עֲקֹב, דִּיעֲקֹב

לשון הקודש

מִמְכוּן שִׁבְתוּ הַשְּׂגִיטָה, אֲשֶׁרִי הָעָם
 שְׁכַבְתָּה לֹו בְּגִימָטְרִיא מִשָּׁה, אֲשֶׁרִי הָעָם
 שִׁיהוּ"ה אֱלֹהֵינוּ, שְׁעֲלִיו נְאָמַר דוֹר הַלֵּךְ
 וְדוֹר בָּא, וְאִין דוֹר פְּחוּת מִשְׁשִׁים רַבּוּא,
 וְעֲלִיו נְאָמַר דְּבַר צְוֶה לְאַלְפֵי דוֹר,
 וְהַתַּפְּשׁוּתוֹ הוּא בְּכָל דוֹר וְדוֹר וּבְכָל
 צְדִיק וְחָכָם שְׂמִתְעַסֵּק בְּתוֹרָה, עַד שְׁשִׁים
 רַבּוּא, לְהַשְׁלִים אֶת כָּלֵם מִהַפְּנֵם שְׁלָהֵם,
 וְסוּד הַדְּבָר - וְהוּא מְחֻלָּל מִפְּשָׁעֵנוּ,

וְעוֹד, כִּי שֵׁת לִי אֱלֹהִים זָרַע אַחֵר,
 הַתַּפְּשׁוּתוֹ שֶׁל שֵׁת הִזְתָּה עַד יַעֲקֹב,
 שְׁפָרַח בּוֹ י' מִן שֵׁת וְנִשְׂאָר שֵׁת, וְנִשְׂאָר

דְּיוֹקְנִיהַ דְּאָדָם קְדָמָא הָוָה, כְּמָה דְּאוּקְמוּהַ
 שׁוּפְרִיהַ דְּיַעֲקֹב כְּעֵין שׁוּפְרִיהַ דְּאָדָם הֲרֵאשׁוֹן, וּבְגִין
 הָאֵי י' אֲתָמַר (תהלים קיח כא) אֲבָן מְאָסוּ הַבּוֹנִים, דְּאִינוּן
 אֲבָרְהָם וַיִּצְחָק, דְּאֲתָמַר בְּהַ לְגַבֵּי אָדָם (בראשית ג טו)
 הוּא יְשׁוּפְדָּ רֵאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפְנֵנו עֵקֵב, דְּהוּוּ יְדַעִין
 דְּהָוָה עֲתִידָה לְאַלְקָאָה מִחוּיָא, וּבְגִין דָּא אֲתָמַר
 בְּהַ אֲבָן מְאָסוּ הַבּוֹנִים.

אָמְרוּ לִיהַ תְּבַרְיָא, וְהָא אָמַר רַבֵּי פְנָחָס דְּאֵת י'
 אִיהִי בְּיַצְחָק, אָמַר וּדְאֵי י' עֲלָאָה אִיהִי מִן
 תְּכַמָּה, וְהָאֵי אִיהִי י' זַעֲרָא, וּבְגִין דָּא אֲתָמַר בְּהַ
 עֵקֵב, הֲדָא הוּא דְכָתִיב וְאַתָּה תְּשׁוּפְנֵנו עֵקֵב, וּדְא
 כְּפָ יֶרֶד יַעֲקֹב, דְּאֲתָמַר בְּהַ (בראשית לב כו) וַיִּנְעַ בְּכַף
 יָרְכוּ, וְאַתָּמַר בֵּיהַ וְהוּא צִלַּע עַל יָרְכוּ, וּדְאֵי י' מִן
 אֲדַנִּי, וְאִיהוּ י' מִן הוּוֵהי, דְּבְהַ (שמות ג ו) וַיִּסְתַּר מֹשֶׁה
 פָּנָיו כִּי יָרָא מִהַבֵּיט לְאַתֵּר דְּחָב בְּדִקְדָּמִיתָא, קָדָם

לשון הקודש

אָמְרוּ לוֹ הַחֲבָרִים: וְהֵרִי אָמַר רַבֵּי פְנָחָס
 שְׂאוֹת י' הִיא בְּיַצְחָק? אָמַר: וּדְאֵי י'
 עֲלִיוְנָה הִיא מִן תְּכַמָּה, וְזוּ הִיא י' קְסָמָה,
 וּמִשׁוּם זֶה נֶאֱמַר בְּהַ עֵקֵב, וְהוּוּ שְׂכָתוּב
 וְאַתָּה תְּשׁוּפְנֵנו עֵקֵב, וְזוּ כְּפָ יֶרֶד יַעֲקֹב
 שְׂנֵאֲמַר בְּהַ וַיִּנְעַ בְּכַף יָרְכוּ, וְנֵאֲמַר בּוֹ
 וַיִּנְעַ בְּכַף יָרְכוּ, וְנֵאֲמַר בּוֹ וְהוּא צִלַּע עַל
 יָרְכוּ, וְזֶה י' מִן אֲדַנִּי, וְהוּא י' מִן הוּוֵהי,

יַעֲקֹב עֵקֵב, שְׂיַעֲקֹב הִיָּה דְּיוֹקְנֵנו שְׁל אָדָם
 הֲרֵאשׁוֹן, כְּמוֹ שְׂבָאֲרוּהַ, יִפְיוּ שְׁל יַעֲקֹב
 כְּעֵין יִפְיוּ שְׁל אָדָם הֲרֵאשׁוֹן, וּבְשִׁבְלֵי הִי
 הוּוּ נֶאֱמַר אֲבָן מְאָסוּ הַבּוֹנִים, שְׁהִם
 אֲבָרְהָם וַיִּצְחָק, שְׂנֵאֲמַר בְּהַ לְאָדָם, הוּא
 יְשׁוּפְדָּ רֵאשׁ וְאַתָּה תְּשׁוּפְנֵנו עֵקֵב, שְׁהִי
 יוֹדְעִים שְׁהִיָּה עֲתִיד לְלָקוֹת מִהַנְּחָשׁ,
 וּמִשׁוּם זֶה נֶאֱמַר בְּהַ אֲבָן מְאָסוּ הַבּוֹנִים.

דייתי בגלגולא, פיון דאתא יעקב תמן, מיד (בראשית
 לג יז) ויעקב נסע ספתה ויבן לו בית, בת י', מיד
 אשתלים י' בעקב ואתעביד יעקב, ודא איהו דאמר
 קרא (שם טו) ויבא יעקב שלם, ולבתר אתא משה
 והפך הוהי מדינא לרחמי ואתחור יהו"ה, ודא
 איהו רזא אבן מאסו הבונים, ביהווא זמנא אמרו
 בלהו מאת יהו"ה היתה זאת וכו'.

(אמר המגיה זה הלשון מצאתי בספר אחר).

בראשית לית ראשית אלא נשמה, אמר ליה מהכא אשתמודע דבהאי
 אות דברית מילה חאב אדם וכל דרין דאתו אבתריה ודא
 איהו דאמר קרא פקד עון אבות על בנים בגין דמעשה אבותיהם
 בידיהם, אמר ליה אשתכח דשת איהו גלגולא דאדם והכל דאתמר
 ביה בשנים הוא בשר בשנים זה הכל ורזא דמלה אז הוחל לקרוא בשם
 יהו"ה, ואדעף בשם, אז, ההוא דאתמר ביה אז ישיר משה, בשם יהו"ה

לשון הקודש

(אמר המגיה: זה הלשון מצאתי בספר אחר)

בראשית, אין ראשית אלא
 נשמה. אמר לו, מכאן נודע שבאות
 ברית המילה הזו חטא אדם וכל הדורות
 שבאו אחריו, וזהו שאמר הכתוב פקד
 עון אבות על בנים, משום שמעשה
 אבותיהם בידיהם. אמר לו, נמצא ששת
 גלגול של אדם והכל, שנאמר בו בשנים
 הוא בשר, בשנים זה הכל, וסוד הדבר –
 אז הוחל לקרא בשם יהו"ה, ואדעף

שבה ויסתר משה פניו כי ירא מהביט
 למקום שחטא בראשונה, לפני שיבא
 בגלגול. פיון שבא יעקב לשם, מיד –
 ויעקב נסע ספתה ויבן לו בית, בת י',
 מיד השתלמה י' עם עקב ונעשה יעקב,
 וזהו שאמר הכתוב ויבא יעקב שלם,
 ואחר כך בא משה והפך הוה"י מדין
 לרחמים, וחור יהו"ה, וזהו הסוד של אבן
 מאסו הבונים. באותו זמן כלם אמרו
 מאת יהו"ה היתה זאת כו'.

ואדעך בשם, בתרין שמעון רבי ומה שם בנו ואתמר ביה הוחל
דמתמן הושעת עלמא.

אדהכי הא רבי שמעון ורבי יצחק ורבי יודאי ורבי יהודה ושאר
תבריא, פגעו ברבי אלעזר ותברוי דהו עמיה, אמר לון במאי
עסקיתו אמרו ליה ברזא דגלגולא דאדם והבל, אמר ודאי ברזא עלאה
דהוינא משתדלין, הויתון אתון משתדלין.

פתח במלקדמין ואמר יש הבל אשר נעשה על הארץ וכו', דא אדם
והבל, במחשבה ובמעשה האבו, במה דאוקימנא לעילא, ומאי
ניהו מחשבה ומעשה, אבא ואימא חכמה ובינה עליהו אתמר כלם
בחכמה עשית הרי עשיה בגין דתמן כח מה, דא חכמה דאתפלג לתרין
סטרין, מ"ה איהו אדם מחשבה חשב מ"ה, מ"ה אדם, תשבת דאיהו
אדם מחשבה, בינה, תמן י"ה אבא ואמא ובן בגויהו עמוד דסמיה לון,
ההוא דאתמר ביה בשגם הוא בשר, בשגם זה הבל, דאיהו משה,
מתמן הנה, והכי אוקמוהו קדמאין בשגם זה משה, הבל אתקרי על שם
ב' מן בראשית, ל' לעיני כל ישראל, ה' חמשה חומשי תורה דעתיד

לשון הקודש

במחשבה ובמעשה הטאו, כמו שבארנו
למעלה, ומהם מחשבה ומעשה? האב
והאם, חכמה ובינה, שעליהם נאמר כלם
בחכמה עשית, הרי עשיה, משום ששם
כח מה, זו החכמה שהתחלקה לשני
צדדים, מ"ה הוא אדם, מחשבה - השב
מ"ה, מ"ה - אדם, תמצא שאדם הוא
מחשבה, בינה שם י"ה, האב והאם,
והבן בתוכם העמוד שסומך אותם, אותו
שנאמר בו בשגם הוא בשר, בשגם זה
הבל, שהוא משה, משם הנה, וכך
פרשוהו הראשונים בשגם זה משה, הבל
נקרא על שם ב' מן בראשית, ל' לעיני

בשם, אז, אותו שנאמר בו אז ישיר
משה, בשם יהו"ה ואדעך בשם, בשני
שמות, מה שמו ומה שם בנו, ונאמר בו
הוחל, שמשם השתת העולם.

בינתים הנה רבי שמעון ורבי יצחק
ורבי יודאי ורבי יהודה ושאר החברים
פגשו את רבי אלעזר ותבריו שהיו עמו.
אמר להם, במה עסקתם? אמרו לו,
בסוד הגלגול של אדם והבל. אמר, ודאי
בסוד העליון שהיינו מתעסקים אתם
הייתם מתעסקים.

פתח כמו מקדם ואמר, יש הבל אשר
נעשה על הארץ וכו', זה אדם והבל,

לְאִתֵּיהֶבָא עַל יְדִיהָ, וְדָא אִיהוּ הֵבֶל, דְּאִתְמַר בֵּיהּ כִּי עַל כָּל מוֹצָא פִי יְהוָה יַחֲזִיק אֶת־אָדָם.

וְאִית הֵבֶל דְּסִטְרָא אַחְרָא דְּאִתְמַר בֵּיהּ הֵבֶל הָמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים וְדָא הוּא הֵבֶל דְּנִבְלֹת הַפָּה וּפְתָנָמִין בְּטַלְיִן דְּלִית בְּהוּ תוּעֵלַת כָּלְל, וּבְגִין דָּא יֵשׁ הֵבֶל וְכוּ' שְׁמַנְיַע אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הָרְשָׁעִים וְיֵשׁ הֵבֶל אֲשֶׁר מְנַיַע אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַצְּדִיקִים, מֵאֵי הָרְשָׁעִים דָּא סְמַא"ל וְנָחַשׁ שׁ דְּמַשָּׂה אִיהִי תִלַּת עֲנַפִּין דְּשָׂרְשָׂא דְּאֵילָנָא וְדָא שׁ מִן שֵׁת, מ"ה מִן מַשָּׂה דָּא אָדָם, דְּאִיהוּ בְּדִיוֹקְנָא דְּאָדָם דְּלַעֲיָלָא, וְדָא אִיהוּ מַה שְּׁמוּ וּמַה שְּׁם בְּנוּ וְהֵאֵי מ"ה, (ה) תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה, ה' חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תּוֹרָה דְּאִתֵּיהִיבוּ לִיהּ בְּאַרְבָּעִין יוֹמִין וְאַרְבָּעִין לִילּוֹן דְּלַחֵם לֹא אָכַל וּמִיָּם לֹא שָׁתָה.

וּבְגִין דְּעֵקֶר שׁ דְּאִיהִי שְׂרָשָׂא דְּאֵילָנָא מֵאִתְרָה וְאִתְעֵבִידַת תִּלַּת עֲנַפִּין דְּאֵינִין תִּלַּת זַיִנִין כְּנוֹנָא דָּא שׁ, דְּזָרַע דְּאִיהוּ יוֹרָה כַּחֲזַן, אִתְעֵבִיד ז', דְּתִלַּת טַפִּין אִתְפְּשְׁטוּ וְאִתְעֵבִידוּ שְׂרַבִּיטִין, וּבְגִין דְּאֵעֵקֶר לֹון מֵאִתְרֵיהוּ וּמַה דְּהוּהוּ שְׂרָשָׂא חֲדָא עֵקֶרָא חֲדָא, אִתְפְּלָגוּ לְתִלַּת, הַכִּי

לשון הקודש

מִשָּׁה זֶה אָדָם, שֶׁהוּא בְּדַמוֹת אָדָם שְׁלַמְעֵלָה, וְזֶהוּ מַה שְּׁמוּ וּמַה שְּׁם בְּנוּ, וְזֶה הַמ"ה, (ה) תּוֹרַת יְהוָה תְּמִימָה, ה' חֲמִשָּׁה חֲמִשֵׁי תּוֹרָה, שְׁנַתְנוּ לוֹ בְּאַרְבָּעִים יָמִים וְאַרְבָּעִים לַיְלֹוֹת שְׁלַחֵם לֹא אָכַל וּמִיָּם לֹא שָׁתָה.

וּמִשׁוּם שְׁעֵקֶר שׁ, שֶׁהִיא שְׂרֵשׁ הָאֵילָן, מִמְּקוֹמָהּ, וְנַעֲשֵׂתָה שְׁלִשָּׁה עֲנַפִּים שֶׁהֵם שְׁלִשָּׁה זַיִנִים כְּמוֹ זֶה: שׁ, שֶׁל זָרַע שֶׁהוּא יוֹרָה כַּחֲזַן, נַעֲשֵׂה ז', שְׁשֵׁלֶשׁ טַפּוֹת הַתְּפֻשְׁטוּ וְנַעֲשׂוּ שְׂרַבִּיטִים, וּמִשׁוּם שְׁעֵקֶר אוֹתָם מִמְּקוֹמָם, וּמַה שֶׁהִיָּה שְׂרֵשׁ אַחֵר, עֵקֶר אַחֵר, הַתְּחַלְקוּ לְשִׁלְשָׁה, כִּד הוּא

כָּל יִשְׂרָאֵל, ה' חֲמִשָּׁה חֲמִשֵׁי תּוֹרָה שְׁעֵתִידָה לְהִנָּתֵן עַל יָדוֹ, וְזֶהוּ הֵבֶל, שְׁנַמְרַם בּוּ כִּי עַל כָּל מוֹצָא פִי יְהוָה יַחֲזִיק אֶת־אָדָם.

וְיֵשׁ הֵבֶל שֶׁל הַצֵּד הָאֲחֵר שְׁנַמְרַם בּוּ הֵבֶל הָמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים, וְזֶהוּ הֵבֶל שֶׁל נִבְלֹת הַפָּה וּדְבָרִים בְּטָלִים, שְׂאִין בְּהֵם תוּעֵלַת כָּלְל, וּמִשׁוּם זֶה יֵשׁ הֵבֶל כּוּ' שְׁמַנְיַע אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הָרְשָׁעִים וְיֵשׁ הֵבֶל אֲשֶׁר מְנַיַע אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַצְּדִיקִים. מִי זֶה הָרְשָׁעִים? זֶה סְמַא"ל וְנָחַשׁ, שׁ שֶׁל מַשָּׂה הִיא שְׁלִשָּׁה עֲנַפִּים שֶׁל שְׂרֵשׁ הָאֵילָן, וְזוּ שׁ מִן שֵׁת, מ"ה מִן

איהו אנדריק בתלת גלגולין, חד בנת, ותרינ בשם ויפת, ובנין דכד
אתא נח לא בעא רחמי על אילין גוברין דטופנא אתבייש לבתר ואמר
ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת, ושם לא למנא הוה קבע
מדרשות, ויפת אתמר ביה יפת אלהים ליפת וישכון באהלי שם,
באילין תלת הוה בעי לאשתרשא בשרשוי חמא דלא אצלח, אעקר ליה
מתמן ונטע ליה לבתר יחידאה.

אבל אדם אתנטע בתלת אבהן ואצטריף ואתלבן בהון ואשתרש
בשרשוי ואצלח, מיד אתא משה דאיהו בריה דאדם ויהיב
קודשא בריך הוא אורייתא על ידוי לאשקאה אילנא לאתגדלא
בשרשוי וענפוי בההוא זמנא אתתמן אילנא דעקר, חובא דחאב
באילנא חבא תקין בלא, לבתר דאתבניש משה מעלמא אתמר ביה
וזרח השמש ובא השמש ואתמר ביה הולך אל דרום וסובב אל
צפון סובב הולך הרוח תלת זמנין סובב לקבל תלת גלגולין
דרוחיה אסחיר תמן, מיד דאשכח תמן לשריא, מה פתיב ועל
סביבותיו שב הרוח.

לשון הקודש

בנו של אדם, ונתן הקדוש ברוך הוא
תורה על ידו להשקות את האילן
להתגדל בשרשיו וענפיו. באותו זמן
התתמן האילן שעקר, החטא שחטא
בעין פאן תקן הכל, אחר שהתפגס משה
מן העולם נאמר בו וזרח השמש ובא
השמש, ונאמר בו הולך אל דרום וסובב
אל צפון סובב סובב הולך הרוח, שלש
פעמים סובב כנגד שלשה גלגולים
שרוחו סובבה שם. מיד בשמצא שם
לשרות, מה כתוב? ועל סביבותיו שב
הרוח.

נזרק בשלשה גלגולים, אחד בנת, ושנים
בשם ויפת, ומשום שששבא נח, לא
בקש רחמים על אנשי המבול, התבייש
אחר כך ואמר, ואם אין מחני נא מספרך
אשר כתבת, ושם, לא לחנם היה קובע
מדרשות, ובניפת נאמר יפת אלהים
ליפת וישכון באהלי שם, בשלשת אלה
היה צריך להשתרש בשרשיו. ראה שלא
הצליח, עקר אותו משם ונטע אותו אחר
כך יחידי.

אבל אדם ננטע בשלשת האבות,
והצטרף והתלבן בהם והשתרש
בשרשיו והצליח, מיד בא משה שהוא

אמר ליה רבי אלעזר אשתמודע הכא רזא עלאה, מרוחא דקודשא דלעילא דאיהו בן י"ה, דאסחר לימינא ושמאלא ועמודא דאמצעינא ולבתר לתלת תתאין דאינון צדיק ותרי סמכי קשוט, והכי אדם עלאה אוף הכי בשית סטרין, ודא רזא דבראשית, ברזא שית לעילא, ברזא שית לתתא, י דפרח.

מן שת איהו י דיצקב, דפרח י מיניה ואשתאר עקב, ודא איהו רזא דהוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב, ובגין דא כד פרח י מן שת מה כתיב ביה כי שת לי אלהים זרע אחר, אחר גרים דאתאבד י דאיהי זרע מן שת, ורזא דשת כל שתה תחת רגליו, כל ודאי דאיהו זרע אות ברית קדש, בההוא זמנא אתא משה בתרין לוחין דאינון ב' מן בראשית וכסי על שת ואתעביד בשת, ובאן אתר פסי ב' על שת בזמנא דאמר ויסתר משה פניו ואת י איהי תמונת יהוה, בשכר ויסתר משה פניו כי ירא מהביט, ותמונת יהוה יביט, ואשתלים שת. והינינו בראשית ברזא אשתלים בשית, שת סיומא דאלפא ביתא, אב רישא דאלפא ביתא, ודא הוא רזא דא"ת ב"ש, הכא אתתקן

לשון הקודש

שנאבדה י, שהיא זרע מן שת, והסוד של שת - כל שתה תחת רגליו, כל ודאי, שהוא זרע אות ברית קדש. באותו זמן בא משה עם שני לוחות שהן ב' מבראשית, וכסה על שת ונעשה בשת, ובאיזה מקום כסה ב' על שת? בזמן שאמר ויסתר משה פניו, ואות י היא תמונת יהוה, בשכר ויסתר משה פניו כי ירא מהביט - ותמונת יהוה יביט, והשתלים שת.

והינינו בראשית ברזא, השתלים בשית, שת הוא סיום של אלפא ביתא, אב הראש של אלפא ביתא, וזהו הסוד של

אמר לו רבי אלעזר: כאן נודע סוד עליון מרוח הקדש שלמעלה, שהוא בן י"ה, שסובב לימין ושמאל והעמוד האמצעי, ואחר כך לשלשת התחתונים, שהם צדיק ושני עמודי האמת, וכך אדם העליון אף כך בששה צדדים, וזה הסוד של בראשית ברזא שית למעלה, ברזא שית למטה, י שפרחה.

מן שת הוא י של יצקב, שפרחה י ממנו ונשאר עקב, וזהו הסוד של הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב, ומשום זה כשפרחה י מן שת, מה כתיב בו? כי שת לי אלהים זרע אחר, אחר גרם

אב עם בן תרנייהו דא על גב דא, בכל אתר דאזלו לא אתפרשו דא מן דא, בראשית תמן א"ת ב"ש, א"ב ש"ת, אשתאר ר' י' מן בראשית, עליה אתמר וירא ראשית לו, דאיהו ראשית חכמה יראת יהו"ה, כגונא דא בן בגו אבא, וירא ראשית לו, מתמן ירית לו נשמתא ואתקרי ראשית לו בשמיה, ואתקרי אדם בשמיה בתלת אבהן דאינון ש, אתא אדם במשה, ובמשה כליל כלא, ובגין דא ש מן משה שקיל ש' לתלת אבהן, מ"ה דיליה כגונא דאדם קדמאה, מרפבתא שלימתא הות במשה בלחודוי, כמה דהוה בתלת אבהן, ואדם עלאה הוה במשה, תלת ענפין דש אריה שור נשר, מ"ה ודמות פניהם פני אדם, ואתמר ביה משה משה תרין זמנין לקיימא ביה מה שהיה הוא שיהיה ואשר להיות כבר היה דא אדם הראשון, אשתטחו כלהו קמיה ואמרו זבאה חולקנא דאערענא בך למנדע רזין עלאין טמירין דעתיק יומין.

אמר רבי אלעזר אשתמודע מהבא דמשה מאתווי משמע דאיהו הכל ואיהו שת ואיהו משה, ואתפשטותיה דמשה בכל דרא ודרא ובכל צדיק וצדיק, ואיהו אזיל בתלת תלת, ובכל תלת דאיהו רכיב

לשון הקודש

במשה לבדו, כמו שהיתה בשלשת האבות, ואדם העליון היה במשה. שלשת הענפים של ש - אריה שור נשר, מ"ה ודמות פניהם פני אדם, ונאמר בו משה משה פעמים, לקים בו מה שהיה הוא שיהיה ואשר להיות כבר היה, זה אדם הראשון. השתטחו כלם לפניו ואמרו: אשרי חלקנו שפגשנו בך לדעת סודות עליונים טמירים של עתיק הימים. **אמר רבי אלעזר:** נודע מפאן, שמשה מאותיותיו משמע שהוא הכל והוא שת והוא משה, והתפשטותו של משה בכל דור ודור ובכל צדיק וצדיק, והוא הולך

א"ת ב"ש, כאן התתקן האב עם הבן, שניהם זה על גב זה, בכל מקום שהלכו לא נפרדו זה מזה. בראשית, שם א"ת ב"ש, א"ב ש"ת, נשארו ר' י' מן בראשית, עליו נאמר וירא ראשית לו, שהוא ראשית חכמה יראת יהו"ה, כמו זה בן בתוך האב, וירא ראשית לו, משם הוריש לו נשמה ונקרא ראשית לו בשמו, ונקרא אדם בשמו בשלשת האבות שהם ש, בא אדם במשה, ובמשה כולל הכל, ומשום זה ש מן משה שקול ש לשלשת האבות, מ"ה שלו כמו של אדם הראשון, מרפכה שלמה היתה

אתמר בהון לא ימוש מפיד ומפי זרעה ומפי זרע זרעה, מהכא
אשתמודע דאיהו לא אשתפח אלא באתר דאית ביה אורייתא, ובגין
דא זכרו תורת משה עבדי.

אמר ליה רבי יהודה אתפשטותא דיליה בבני נשא אית ליה שעורא,
אמר ליה אין, עד שתין רבוא, ורוא דמלה דור הולך ודור בא,
ואקמוה קדמאין דלית דור פחות מששים רבוא, ובגין דא אתמר ביה
אשה אחת ילדה במצרים ששים רבוא בכרס אחד, ומנו דא משה
דאיהו שקול בששים רבוא מישראל, אמר ליה רבי שמעון בריה ברי
לעתיק יומין.

ויהי מקץ ימים ויבא קץ מפרי האדמה מנחה
ליהו"ה (בראשית ד ג), מאן אתר אייתי ליה, מקץ
ימים, משורין דיליה, פגון בר נש דאיהו בסוף
יומוי חזר בתיובתא, פד לא אית ליה חילא
למעבד טב וביש, ובעולמוי בתוקפיה לא תב, פמה
דאוקמוהו (ויקרא יט לב) מפני שיבה תקום, ובגין דא

לשון הקודש

אשה אחת ילדה במצרים ששים רבוא
בכרס אחד, ומיהו? זה משה שהוא שקול
בששים רבוא מישראל. אמר לו רבי
שמעון: ברוד בני לעתיק ה'מים.

ויהי מקץ ימים ויבא קץ מפרי האדמה
מנחה ליהו"ה, מינה מקום הביא אותה?
מק"ץ ימ"ם, מהשירים שלו, כמו אדם
שפסוף ימיו חוזר בתשובה בשאין לו כח
לעשות טוב ורע, ובעלומיו, בשווא
בכחו, לא שב, כמו שבארנו מפני

בשלוש שלש, ובכל שלש שהוא רוב
נאמר בהם לא ימוש מפיד ומפי זרעה
ומפי זרע זרעה. מכאן נודע שהוא לא
נמצא אלא במקום שיש בו תורה,
ומשום זה זכרו תורת משה עבדי.

אמר לו רבי יהודה: התפשטותו בבני
אדם יש לה שעור? אמר לו: כן, עד
ששים רבוא, וסוד הדבר - דור הלך
ודור בא, ופרשוה הקדמונים, אין דור
פחות מששים רבוא, ומשום זה נאמר בו

וְאֵל קִין וְאֵל מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה, אֲבָל הֶבֶל מִבְּכוֹרוֹת
 צֵאֲנוּ אֵינִי לִיּוֹה קֶרְבָּנָא מִשְׁפִּירוֹ דִּילִיּוֹה, וּבְגִין דָּא
 וַיִּשַׁע יְהו"ה אֶל הֶבֶל. וְעוֹד אֶל קִין וְאֵל מִנְחָתוֹ לֹא
 שָׁעָה, בְּגִין דְּקֶרְבָּנָא דִּילִיּוֹה הָוָה מִהֵוּא אֶתֶר
 דְּאֶקְרִי עֲרוּה. וּמֵאֵי הָוָה פְּשָׁתִים, דְּאֶתְמַר בֵּיה (שמות
 כח מב) וַעֲשֵׂה לָּהֶם מִכְנָסִי בָד לְכַסּוֹת בְּשַׂר עֲרוּה.

אֶמַר לִיּוֹה רַבִּי אֶלְעָזָר, דְּאֶתְפְּסִי בֵּיה בְּשַׂר עֲרוּה
 טַב אִיהוּ, אֶמַר לִיּוֹה בְּרִי לֹאֵו כָּל (דף קיב ע"ב)
 עֲרִיזוֹת שְׁוִין, הֵאֵי לֹא קָרִיב קֶרְבָּנָא דָּא אֶלֹא
 לְקֶרְבָּנָא עֲרוּה דִּילִיּוֹה לֵה', דְּאֶתְמַר בֵּיה (ויקרא יח
 ט) אִישׁ אִישׁ אֵל כָּל שְׂאֵר בְּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ לְגִלּוֹת
 עֲרוּה אֲנִי יְהו"ה, וּמֵאֵי עֲרוּה דִּילִיּוֹה זִוְהָמָא בִּישָׂא
 עֲרָלָה, נוֹקְבָא דְעֲרָלָה, הֵהִיֹא דְאֶתְמַר בָּהּ אָדָם
 הָרֵאשׁוֹן מוֹשֵׁךְ בְּעֲרָלָתוֹ הָוָה, וּמֵאֵי נִיְהִי אִימָא
 דְעֲרֵבוּבָא בִּישָׂא, אִיבָא דְאֶלְנָא דְטוֹב וְרַע, דְּאֶתְמַר

לשון הקודש

אמר לו רבי אלעזר: שהתפסה בו בשר
 ערוה - טוב הוא. אמר לו: בני, לא כל
 העריות שונים, זה לא הקריב קרבן זה
 אלא לקרב את ערותו לה, שנאמר בו
 איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו
 לגלות ערוה אני יהו"ה, ומה ערותו?
 הזנה, הערלה הרעה, הנקבה של
 ערלה, אותה שנאמר בה אדם הראשון

שיבה תקום, ומשום זה ואל קין ואל
 מנחתו לא שעה, אבל הבל מבכורות
 צאנו הביא לו קרבן, מהיפה שלו,
 ומשום זה וישע יהו"ה אל הבל. ועוד, אל
 קין ואל מנחתו לא שעה, משום שקרבנו
 היה מאותו מקום שנקרא ערוה, ומה
 היה? פשתים, שנאמר בו ועשה להם
 מכנסי בד לכסות בשר ערוה.

בַּהּ (בראשית ג ו) וַתִּקַּח מִפְּרִיו וַתֵּתֶן גַּם לְאִישָׁה עִמָּהּ,
 וּבָאִי נִיחֵי לִילִית, מִתַּמָּן קָא אַתְיִין עַרְב רַב דְּאַנּוּן
 מְעוּרְבִין בְּיִשְׂרָאֵל, דְּאַתְמַר בְּהוּן (ישעיה א ד) הוּי גוּי
 חוּטָא, דְּאַינּוּן זְרַע מְרַעִים בְּנִים מִשְׁחִיתִים וְכוּ',
 וְאַמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְעַגְלָא, וּבְגִין
 דָּא (בראשית ד ה) וְאֵל קִין וְאֵל מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה.

וְהָא קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא אַתְמַר בֵּיהּ (תהלים קמה ט)
 וְרַחֲמֵיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו, וְאַתְמַר בֵּיהּ (יתחקאל יח
 לב) כִּי לֹא אֶחָפוּץ בְּמוֹת הַמֵּת, וְקַבִּיל לֹזֶן, כָּל שֶׁבֶן
 לְקַרְבָּנָא דְקִין, אֲלֵא דְהוּא רְעוּתִיהּ לְבִישׁ כְּמָה
 דְּאַתְמַר, אֲבָל הֶבֶל הוּא רְעוּתִיהּ בְּקַרְבָּנָא דִילִיהּ,
 לְקַרְבָּא שְׂכִינְתָא לְהַהוּא דְאַתְמַר בֵּיהּ (דניאל ז ט)
 וְעַתִּיק יוֹמִין יְתִיב לְבוּשִׁיהּ כְּתֹלַג חֲזוּר וּשְׁעַר
 רִישִׁיהּ כְּעֵמֶר נְקִי, כְּמָאִי, בְּהַהוּא דְקָרִיב מִכְּבוֹרוֹת

לשון הקודש

וְחָרִי נְתַבְּאָר בְּהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵיהֶם
 וְרַחֲמֵיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו, וְנֹאמַר בּוּ כִּי לֹא
 אֶחָפוּץ בְּמוֹת הַמֵּת, וְקַבִּיל אוֹתָם, כָּל שֶׁבֶן
 אֵת קָרְבֵן קִין? אֲלֵא שְׁהִיהָ רְעוּנוֹ לְרַע
 כְּמוֹ שֶׁנֹּאמַר, אֲבָל הֶבֶל הִיָּה רְעוּנוֹ
 בְּקַרְבָּנוֹ לְקָרֵב הַשְּׂכִינָה, לְאוֹתוֹ שֶׁנֹּאמַר
 בּוּ וְעַתִּיק הַיָּמִים יוֹשֵׁב לְבוּשׁוֹ כְּשֶׁלַּג לְבָן
 וּשְׁעַר רִאשׁוֹ כְּעֵמֶר נְקִי. כְּמָה? בְּמָה? בְּאוֹתוֹ
 שֶׁהַקָּרִיב מִכְּבוֹרוֹת צֹאנוּ וּמַחֲלֻבְּהוּ,

הִיָּה מוֹשֶׁף בְּעַרְלָתוֹ, וּמָה הִיא הָאֵם שֶׁל
 הָעֶרְבוּבָה הַרְעָה? הַפְּרִי שֶׁל הָעֵץ שֶׁל
 טוֹב זְרַע, שֶׁנֹּאמַר בַּהּ וַתִּקַּח מִפְּרִיו וַתֵּתֶן
 גַּם לְאִישָׁה עִמָּהּ, וּמִי הִיא? לִילִית,
 שְׁמִשֶׁם בָּאִים עַרְב רַב שֶׁהֵם מְעַרְבִים עִם
 יִשְׂרָאֵל, שֶׁנֹּאמַר בָּהֶם הוּי גוּי חוּטָא,
 שֶׁהֵם זְרַע מְרַעִים בְּנִים מִשְׁחִיתִים וְכוּ',
 וְאַמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְעַגְלָא,
 וּמִשּׁוּם זֶה וְאֵל קִין וְאֵת מִנְחָתוֹ לֹא שָׁעָה.

צאנו ומחלבהו, ובגין דא וישע יהו"ה אל הכל
והא אתמר.

ומיד דלא אתקבל קרבנא דקין, ויחר לקין
מאד, ויאמר יהו"ה לקין למה חרה לך
דלא מתקבל קרבנד, אם תטיב עובדך בגלגולא,
שאת לך בעלמא, ותתקבל בתיובתא, ואם לאו
לפתח חטאת רובין, אמר רבי אלעזר הכא לא
צריך לאתפסיא רוא, מאי שא"ת, ולא אתינא
לדרשא בהאי קרא, אלא דהא שאת משא איהו
ובהפוך אתון, שא"ת איהו אש"ת, הכא רמז
דעבר על (ויקרא יח ט) ואל אשת עמיתך לא תתן
שכבתך וכו', דאתא על תאומתו של הכל, ודא
איהו (בראשית ד ח) ויקם קין אל הכל, קם על תאומתו,
ולבתר קטיל לבעלה, פגוונא דמצרי, ורוא
דמלה (שמות ב יב) ויפן פה וכה, ואמרו קדמאין מאי

לשון הקודש

צריך לכסות את הסוד מה זה שא"ת,
ולא באנו לדרש בפסוק הנה, אלא
ששאת זה הוא משא, ובהפוך אותיות
שא"ת הוא אש"ת. כאן רמז שעבר על
ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתך כו',
שפא על תאומתו של הכל, ודהו ויקם קין
אל הכל, קם על תאומתו, ואחר כך הרג
את בעלה, כמו המצרי, וסוד הדבר -

ומשום זה וישע יהו"ה אל הכל, והרי
נתבאר.

ומיד שלא התקבל קרבנו של קין, ויחר
לקין מאד, ויאמר יהו"ה לקין למה חרה
לך שלא מתקבל קרבנד? אם תיטיב
מעשיך בגלגול - שאת לך בעולם
ותתקבל בתשובה, ואם לא - לפתח
חטאת רבין. אמר רבי אלעזר: כאן לא

וַיִּפֶן כַּה וְכַה, אֵלָא רָאָה מָה עָשָׂה בְּבֵית
 (דף קיג) וּמָה עָשָׂה בַשָּׂדֶה, וְלִית שָׂדֵה אֵלָא אִשָּׁה, כְּמָה
 דְּאֵת אָמַר (דברים כב כז) כִּי בַשָּׂדֶה מַצָּאָהּ, הֲדָא הוּא
 דְּכִתִּיב (בראשית ד ח) וַיְהִי בְּהִיוֹתָם בַּשָּׂדֶה, וַיִּפֶן כַּה וְכַה,
 אֶסְתַּפֵּל אִם הָוּה בֵּיהּ מַסְטָרָא דְטוֹב, דְּלִזְמַנִּין
 אֶתְפָּרֵשׁ טוֹב מִן רָע וּמִתַּמָּן אֵינִין גְּרִים, וּבְגִין דָּא
 אֶסְתַּפֵּל מִכָּל סְטָרָא עַד שְׁתֵּין רַבּוּא, וְלֹא חָזָא תַמָּן
 גִּיזְרָא דְנַפְיָא מֵיְהִי, וַיֵּךְ אֶת הַמַּצְרִי.

וְלִבְתָּר מַה כְּתִיב וְאִם לֹא תִיטִיב, אֵל תִּקְרִי וְאִם
 אֵלָא וְאִם, דְּאִיהוּ (שם מט ג) יִתֵּר שְׂאֵת וַיִּתֵּר
 עֵז, לַפְתַּח חַטָּאת רַבִּין, מַאי רַבִּין, אֵלָא (שמות כג ה)
 כִּי תִרְאֶה חֲמוֹר שֹׁנֵאךְ רַבִּין וְכוּ, דְּאִיהוּ לֹא יָכִיל
 לְמַסְבֵּל עַל כְּתִפּוּי חֲמָרָא דְאִזְרִייתָא, לֹא יָכִיל
 לְמַסְבֵּל עָלֶיהָ עוֹל מַלְכוּת בְּגִלוּתָא, וְחַדְלַת מַעֲזוּב
 לוֹ, הֲבֵא אַחֲזִי לְקִין דְּעֵתִידִין לְמַחֲזִי יִשְׂרָאֵל

לשון הקודש

ששים רבוא ולא ראה שם גר שיצא
 ממנו, ויך את המצרי.
 אחר כך מה כתוב? ואם לא תיטיב, אל
 תקרי ואם אלא ואם, שהוא יתר שאת
 ויתר עז. לפתח חטאת רבין, מה זה
 רבין? אלא כי תראה חמור שנאך רבין
 וכו', שהוא לא יכול לשאת על כתפו
 חמרת התורה, לא יכול לשאת על

ויפן כה וכה, ואמרו הראשונים מה זה
 ויפן כה וכה? אלא ראה מה עשה בבית
 ומה עשה בשדה, ואין שדה אלא אשה,
 כמו שנאמר כי בשדה מצאה, והו
 שקתוב ויהי בהיותם בשדה. ויפן כה
 וכה, הסתפל אם היה בו מצד הטוב,
 שלפעמים נפרד טוב מרע, ומשם הם
 הגרים, ומשום זה הסתפל מכל צד עד

בְּדוּחָקָא בְּגִלוּתָא, עָנִי וְרוֹכֵב עַל חֲמוֹר, דִּיהוֹן
 בְּחֲמוֹר מִשְׁאוֹי עַל כְּתָפוֹי, מֵעוֹל הַמָּס בְּגִלוּתָא
 וּמְכֻבָּד הַמְּלָאכָה, וְדָא אִיהוּ רוּבִין תַּחַת מִשְׁאוֹי
 בְּגִלוּתָא, וּבְגֵי דְקִין דִּהוּ עֲתִירִין וְתַקִּיפִין כַּמְלָכִים
 בְּתוֹקְפָא סְגִיא, וּבְגֵין דָּא אָמַר הֲלָא אִם תִּטִּיב
 שְׂאֵת, הֲלָא אִם תִּטִּיב לְמַהֲוֹי שְׂאֵת לְעַנְיֵי יִשְׂרָאֵל
 דְּאִינוּן כְּבִדִים בְּמִשְׁאָ כְּבֵד (יְכַבְּדוּ מִמֶּנִּי), אָנָּא אֲסַבִּיל
 לְבָרִיד בְּעֵלְמָא, וּמֵאָרִיד עֲלֵייהוּ, וְאִם לֹא, לְפִתַּח
 חֲטָאת רַבִּין, לְתַרְעָא דְגֵיהֲנָם אֲתַפְתַּחַת, לְנַטְלָא
 נוֹקְמָא מִנְּךָ וּמִבְּרִיד.

אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן, בְּרִיד בְּרִי לְעֵתִיק יוֹמִין, דִּהָא
 רוּחַ קִדְשָׁא אֲתַעַר לְגַבְךָ, לְגַלְאָה חֲכָא
 חַדוּשִׁים דְלָא אֲשַׁתְּמוּדְעוּ עַד הַשְּׁתָא, אָמַר וְדָאִי
 דָּא אִיהוּ (בראשית ד י) קוֹל דְּמִי אָחִיד צוּעָקִים אֵלַי,

לשון הקודש

בְּמִשְׁאָ כְּבֵד (יְכַבְּדוּ מִמֶּנִּי), אָנָּא אֲסַבִּיל אֶת
 בְּנִידָא בְּעוֹלָם וּמֵאָרִיד עֲלֵיְהֶם, וְאִם לֹא –
 לְפִתַּח חֲטָאת רַבִּין, לְשַׁעַר הַגֵּיהֲנָם
 נִפְתַּחַתָּהּ, לְטַל נִקְמָה מִמֶּךָ וּמִבְּנִידָא.

אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן: בְּרִידָא בְּנִי לְעֵתִיק
 הַיָּמִים, שְׁהֲרִי רוּחַ הַקִּדְשׁ הַתְּעוֹרְרָה
 אֵלַיךְ לְגַלוּת כְּאִן חַדוּשִׁים שְׂלָא נוֹדְעוּ עַד
 עַתָּה. אָמַר: וְדָאִי זְהוּ קוֹל דְּמִי אָחִיד
 צוּעָקִים אֵלַי, אוֹתָם דְּמִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל,

הַמְּלָכֹת בְּגִלוּת, וְחֲדַלְתָּ מֵעוֹב לוֹ, כְּאִן
 הֲרָאָה לְקוֹן שְׁעֵתִידִים יִשְׂרָאֵל לְהוֹיֹת
 בְּדוּחַק בְּגִלוּת, עָנִי וְרוֹכֵב עַל חֲמוֹר, שְׂיֵהוּ
 בְּחֲמוֹר, שְׂמִשְׁאוֹ עַל כְּתָפוֹ מֵעַל הַמָּס
 בְּגִלוּת וּמְכֻבָּד הַמְּלָאכָה, וְזְהוּ רַבִּין תַּחַת
 מִשְׁאוֹ – בְּגִלוּת, וּבְגֵי קוֹן שְׂהֵיוּ עֲשִׂירִים
 וְחֻזְקִים בְּמְלָכִים בְּחֻזַּק רַב, וּמִשׁוּם זֶה
 אָמַר אִם תִּיטִיב שְׂאֵת, הֲלָא אִם תִּיטִיב
 לְהוֹיֹת שְׂאֵת לְעַנְיֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁהֵם כְּבִדִים

אינון דמים דישראל, דעתידין למגזל לון בניי
 דקין ערב רב רשיעיא תיביא בגלותא, ודא איהו
 (שם ו יג) כי מלאה הארץ חמס מפניהם, ודא הוא
 קטולא דקין להכל דעני חשוב פמת.

ויהי (דף קיג ע"ב) מקץ ימים וגומר, פתח רבי שמעון
 ואמר מאי מקץ ימים, אלא מההוא אתר
 דעתיד למימר ביה (שם ו יג) קץ כל בשר בא לפני,
 (איוב כח ג) קץ שם לחשך, ותרגם יונתן בן עוזיאל קץ
 כל בשר, חבילו דכל בשרא, מלאכי חבלה, חמא
 דעתידין למיפק מניה מחבלים פרמים, דאינון
 ישראל דאתמר בהון (ישעיה ה ז) כי כרם יהו"ה
 צבאו"ת בית ישראל, בנין כד ואל קין ואל מנחתו
 לא שעה, וחמא דעתידין למיפק מהכל פמה
 צדיקיא, בנין דא וישע יהו"ה אל הכל ואל מנחתו.

לשון הקודש

עזיאל, קץ כל בשר - המחבל של כל
 בשר, מלאכי חבלה. ראה שעתידים
 לצאת מפניו מחבלים פרמים, שהם
 ישראל, שנאמר בהם כי כרם יהו"ה
 צבאו"ת בית ישראל, בגלל כד ואל קין
 ואל מנחתו לא שעה, וראה שעתידים
 לצאת מהכל פמה צדיקים, בגלל זה
 וישע יהו"ה אל הכל ואל מנחתו.

שעתידים לגזל אותם בני קין, ערב רב,
 החיבים הרשעים בגלות, וזהו כי מלאה
 הארץ חמס מפניהם, וזהו התרג של קין
 אל הכל, שעני חשוב פמת.
 ויהי מקץ ימים וגו', פתח רבי שמעון
 ואמר: מה זה מקץ ימים? אלא מאותו
 מקום שעתיד לומר בו קץ כל בשר בא
 לפני, קץ שם לחשך, ותרגם יונתן בן

וְהָא בְּשַׁעְתָּא דְּאִתְיָלִיד קִינ אֲתָמַר בֵּיה קִנִּיתִי
 אִישׁ אֶת יְהוּ"ה, וְלֹא הָוָה הָכִי, מִשּׁוּם דְּלֹא
 אֲתַבְּסַמַּת, וְחֻיָּא תְּקִיפָא אֲפִיל בָּה זִוְהָמָא דְּדִינָא
 קְשִׁיא, וּבְגִין דָּא לָא הָוָה אֲתַבְּסַמַּת, וְכַד קִינ
 מִסְטָרָא דְּנוֹקְבָא נָפַק תְּקִיפָא קְשִׁיא בְּדִינוּי, בִּינּוּ
 דְּנָפַק דָּא אֲתַחְלָשַׁת אִיהִי וְאֲתַבְּסַמַּת, בְּתַר דָּא
 וְאֲפִיקַת אֲחָרָא בְּסִימָא יִתִיר, וְסָלִיק קַדְמָאָה
 דְּהָוָה תְּקִיף קְשִׁיא עַל אֲחָרָא, דְּהָא פֶּל דִּינִין
 אֲתַעְרוּ עִמֵּיהּ.

תָּא חֲזִי, מַה בְּתִיב (בראשית ד ח) וַיְהִי בְּהִיוֹתָם בַּשָּׂדֶה,
 בַּשָּׂדֶה דְּאֲשַׁתְּמוּדַע לְעִילָא, בַּשָּׂדֶה דְּאֲקָרִי
 שָׂדֶה שֶׁל תְּפוּחִים, וְנִצַּח הָאִי דִּינָא לְאַחֵי מִשּׁוּם
 דְּהָוָה קְשִׁיא מֵינֵיהּ, וְאֲכַפִּייה וְאֲטַמְרִיה תְּחֻתֵּיהּ, עַד
 דְּאֲתַעַר בְּהָאִי קוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, וְאֲעַבְרִיה מִקְּמִיה
 וְשַׁקְעִיה בְּנוֹקְבָא דְּתַהוּמָא רַבָּא, וּכְלִיל לְאַחֵי

לשון הקודש

תְּקִיפָא קְשִׁיא עַל הָאֲחַר, שְׁחַרֵי פֶּל הַדִּינִים
 הַתְּעוֹרְרוּ עִמּוּ.
בַּא וְרָאָה מַה בְּתוּב? וַיְהִי בְּהִיוֹתָם
 בַּשָּׂדֶה, בַּשָּׂדֶה שְׁנוּדַע לְמַעְלָה, שְׁנַקְרָא
 שָׂדֶה שֶׁל תְּפוּחִים, וְנִצַּח הַדִּין הָוָה אֶת
 אֲחֵיו, מִשּׁוּם שֶׁהָיָה קְשִׁיא מִמֶּנּוּ, וְהַכְּנִיעַ
 אוֹתוֹ וְהַטְּמִין אוֹתוֹ תַּחְתּוֹ, עַד שֶׁהַתְּעוֹרַר
 הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וְהַעֲבִירוּ מִלְּפָנָיו,

וְחַרֵי בְּשַׁעְתָּא שְׁנוּלֵד קִינ, נֶאֱמַר בּוֹ קִנִּיתִי
 אִישׁ אֶת יְהוּ"ה, וְלֹא הָיָה בּוֹ, מִשּׁוּם שֶׁלֹּא
 הִתְבַּשְּׂמָה, וְהַנְּחַשׁ הַקְּשִׁיא הַטִּיל בָּהּ
 זִוְהָמָה שֶׁל הַדִּין הַקְּשִׁיא, וּמִשּׁוּם זֶה לֹא
 הִתְבַּשְּׂמָה, וּכְשֶׁקִּינ מִצַּד הַנְּקֻבָּה יֵצֵא
 תְּקִיפָא קְשִׁיא בְּדִינוּי, בִּינּוּ שָׂדֶה יֵצֵא, הִיא
 נְחַלְשָׁה וְנִתְבַּשְּׂמָה אַחֲרֵי זֶה, וְהוֹצִיאָהּ
 אַחַר יוֹתֵר מִבְּשָׂם, וְעָלָה הָרֵאשׁוֹן שֶׁהָיָה

בְּשִׁקוּעָא דִּימָא רַבָּא דְמַבְסָם דְּמַעִין עַלְאִין.

וּמְנַהוֹן נְחָתִין נְשַׁמְתִּין לְעֵלְמָא, אִינַשׁ כְּפּוּם
 אֲרַחֲיָה, וְאַף עַל גַּב דְּטְמוּרִין אִינּוּן,
 מִתְּפַשְׁטָן דָּא בְּדָא וְאַעְבְּדוּ חַד גּוּפָא, וּמַהֲאִי גּוּפָא
 נְחָתִין נְשַׁמְתָּהוֹן דְּרִשְׁיַעֲיָא תְּקִיפִי רוּחָא, מִתְּרוּיָהוֹן
 סְלָקָא דַּעְתָּךְ בְּחָדָא, לָא אֶלְא חַד לְסִטְרוּי וְחַד
 לְסִטְרוּי, וּפְאִין אִינּוּן צְדִיקָא, דְּמִשְׁלָפִי נְשַׁמְתָּהוֹן
 מִהֲאִי גּוּפָא קְדִישָׁא דְּאֶקְרִי אָדָם דְּכֻלִּיל כֻּלָּא, אֲתֵר
 דְּכִתְרִין וְעֵטְרִין קְדִישִׁין (דף קיד ע"א) מִתְּחַבְּרִין תַּמָּן
 בְּצִרוּרָא דְּאֵתְכֻלָּא.

(נ"א) וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קִינ מֵאֵי מִקֵּץ יָמִים אֶלְא מַהֲהוּא דַּעְתִּיד
 לְאֵתְמַר בִּיה קִינ כָּל בְּשָׂר בָּא לְפָנֵי, וּבְגִין דָּא וְאֵל קִינ וְאֵל
 מְנַחְתּוּ לֹא שַׁעָה, וְעוּד מִקֵּץ יָמִים וְלֹא אָמַר מְרַאשׁ יָמִים, אֶלְא מִשְׁיֹרִין
 דִּילִיָּה וְלֹא מִשְׁפִּירוּ, כְּבַר נִשׁ דְּאֵתִי מִסְּבָנָא לְתַרְעִיָּה וּבְזַמְנָא דְּאִיהוּ

לשון הקודש

נְשַׁמְתִּיהֶם מִהַגּוֹף הַקְּדוּשׁ הַזֶּה שְׁנִקְרָא
 אָדָם, שְׂכּוּלָל הַכּל, הַמְּקוּם שֶׁהַכְּתָרִים
 וְהַעֲטוּרוֹת הַקְּדוּשׁוֹת מִתְּחַבְּרִים שָׁם
 בְּצִרוּר הַאֲשׁוּלָא.

(כ"א) וַיְהִי מִקֵּץ יָמִים וַיָּבֵא קִינ, מַה זֶה מִקֵּץ
 יָמִים? אֶלְא מֵאוֹתוֹ שַׁעְתִּיד לְהֵאמַר בּו
 קִינ כָּל בְּשָׂר בָּא לְפָנֵי, וּמִשּׁוּם זֶה וְאֵל קִינ
 וְאֵל מְנַחְתּוּ לֹא שַׁעָה. וְעוּד מִקֵּץ יָמִים,
 וְלֹא אָמַר מְרַאשׁ יָמִים, אֶלְא מִהַשְׁיֹרִים
 שֶׁלּוֹ וְלֹא מִן הַיְּפָה, כְּאָדָם שְׂבָא עֲנִי

וְשַׁקַּע אוֹתוֹ בְּנִקְבַּ תְּהוּם רַבָּה, וְכֻלָּל אֵת
 אֲחִיו בְּשִׁקוּעַ שֶׁל הַיָּם הַגָּדוֹל שְׂמִבְשָׁם
 אֵת הַדְּמָעוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת.

וּמַהֲהֶם יוֹרְדוֹת הַנְּשַׁמּוֹת לְעוֹלָם, אִישׁ כְּפִי
 דְּרַבּוֹ, וְאַף עַל גַּב שֶׁהֵם טְמוּרִים,
 מִתְּפַשְׁטִים זֶה עִם זֶה וְנַעֲשִׂים גּוּף אֶחָד,
 וּמִהַגּוֹף הַזֶּה יוֹרְדוֹת נְשַׁמּוֹת שֶׁל הַרְשָׁעִים
 עֲזִי הָרוּחַ, הָאֵם עוֹלָה בְּדַעְתָּךְ מִשְׁנִיָּהֶם
 יְחַד? לֹא, אֶלְא אֶחָד לְצַדּוֹ וְאֶחָד לְצַדּוֹ.
 אֲשֶׁרִי הֵם הַצְּדִיקִים שְׂשׁוּלָפִים

תאיב למיכל, בגין דלא למיהב ליה משפירו דמאכל, לא בעי למיהב ליה מדי פתר דאכיל שפירו דכלא, כגוף ההוא דאיהו בסופא ויהיב למספנא דא דאתיאש מניה, אמר ליה קודשא בריך הוא לכלפא תרמון ליה, ובגין דא ואל קין ואל מנחתו לא שעה, אבל הכל לא אקריב אלא משפירו דכלא הדא הוא דכתיב והכל הביא גם הוא מבכורות צאנו.

ומחלביהן לא קריב לגביה שיורין, ובגין דא וישע יהו"ה אל הכל ואל מנחתו ואל קין ואל מנחתו לא שעה, ויאמר יהו"ה לקין למה חרה לך ולמה נפלו פניך, הלא אם תטיב שאת, אמר ליה אם אנת תטיב עובדך, שאת יסתלק קרבנדך, ואם לא תטיב עובדך לפתח חטאת רביץ דיתפרע מינדך, אתמר הכא רובץ ובאתר אחרא כתיב פי תראה חמור שנאך רובץ תחת משאו וכו' לא תראה את חמור אחיך דא קין דאיהו רביץ מכבוד עונוי, ואי לא בעי לאהדרא בתיובתא, וחדלת מעזוב לו דלא עביד עובדוי דאחוד, ואי הדר בתיובתא עזוב תעזוב עמו, מה עבד הכל, קם עליה ואפליה לארעא ולבתר קם קין

לשון הקודש

ויאמר יהו"ה לקין למה חרה לך ולמה נפלו פניך, הלא אם תטיב שאת. אמר לו, אם אתה תטיב מעשיך - שאת, יתעלה קרבנדך, ואם לא תטיב מעשיך - לפתח חטאת רביץ, שיפרע ממך. נאמר כאן רביץ, ובמקום אחר פתוב פי תראה חמור שנאך רביץ תחת משאו וכו' לא תראה את חמור אחיך, זה קין שהוא רובץ מכבוד עונוי, ואם לא רוצה לחזור בתשובה, וחדלת מעזוב לו, שלא עושה מעשה אחיך, ואם חוזר בתשובה, עזוב תעזוב עמו. מה עשה הכל? קם עליו והפילו לארץ, ואחר כך קם קין והרגו,

לשער שלו ובזמן שהוא תאב לאכל, כדי שלא לתת לו מהיפה שבמאכלים, לא רוצה לתת לו דבר אחר שאכל את היפה מהכל, כגם את אותו שהוא בסוף ונתן לעני הזה שהתיאש ממנו. אמר לו הקדוש ברוך הוא, לפלב תזרקו אותו, ומשום זה ואל קין ואל מנחתו לא שעה, אבל הכל לא הקריב אלא מהיפה של הכל, והו שפתוב והכל הביא גם הוא מבכורות צאנו.

ומחלבהן, לא הקריב אלא שירים, ומשום זה וישע יהו"ה אל הכל ואל מנחתו ואל קין ואל מנחתו לא שעה,

וּמְטָלִיהָ דְכֵן בְּתִיב וַיָּקָם קִיז אֶל הַבַּל אֲחִיו וַיְהַרְגֵהוּ, וּבְגִין דָּא אָמַר בֶּן סִירָא טַב לְבִישׁ לָא תַעֲבִיד וּבִישָׂא לָא מְטִי לָךְ.

וַיֹּאמֶר יְהוּ"ה לְקִיז אֵי הַבַּל אַחִיךָ וְכוּ' (בראשית ד

ט), אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכִי לָא הָוּה יָדַע

קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲנִי הָוּה הַבַּל דְּשָׂאִיל לִיה, וְהָא

לָא אֲתַבְּסִי מַנִּיה מַלְתָּ, בְּמָה דְאַתְּ אָמַר (ירמיה כג

כד) אִם יִסְתֵּר אִישׁ בַּמְּסֻתִים וְכוּ', אֵלָא וּוִי לִזְנוֹן

לְבַנֵּי נָשָׂא טַפְּשָׂא אֲטִימִין לְבָא סְתִימִי עֵינָא,

דְעַלְיִיהוּ אֲתַמַּר (תהלים קטו ה) עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ

בְּנִהוּרָא דְאוּרֵייתָא, אֵלִין אֵינִין בְּעִירוֹן דְּלֹא

מְסַתְּבְּלִין וְלֹא יָדְעִין אֵלָא בְּתַבְּנָא דְאוּרֵייתָא,

דְּאִיהִי קְלִיפָה מְלַבָּר וּמוֹץ דִּילָתָּ, דְּאַתְמַר בְּהוֹן

מוֹץ וְתַבְּנִין פְּטוּרִין מִן הַמַּעֲשֵׂר, דְּחַפְּימִין דְּאוּרֵייתָא

מְאִירֵי דְרוֹזִין זְרָקִין תַּבְּנָא וּמוֹץ דְּלַבָּר, וְאַכְּלִין

תַּפָּה דְאוּרֵייתָא דְּאִיהִי מְלַגָּא, כ"ב אֲתוּזִין

לשון הקודש

שָׁבֵן בְּתוּב וַיָּקָם קִיז אֶל הַבַּל אֲחִיו וַיְהַרְגֵהוּ, וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר בֶּן סִירָא, טוֹב

לָרַע אֶל תַּעֲשֶׂה, וְלֹא יִגִּיעַ אֵלֶיךָ רַע.

וַיֹּאמֶר יְהוּ"ה לְקִיז אֵי הַבַּל אַחִיךָ כו', אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וְכִי לֹא הָיָה יוֹדֵעַ

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵיפֹה הָיָה הַבַּל שְׂשׂוּאֵל אוֹתוֹ, וְהָרִי אֵין מְכַסֶּה מִמֶּנּוּ

דְּבַר, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר אִם יִסְתֵּר אִישׁ בַּמְּסֻתִים אִישׁ

בַּמְּסֻתִים כו'? אֵלָא אוּי לְבַנֵּי אָדָם

הַטַּפְּשִׁים, אֲטוּמֵי הַלֵּב, סְתוּמֵי הָעֵינַיִם, שְׁעַלְיָהֶם נֵאמַר עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ, בְּאוּר שֶׁל הַתּוֹרָה, אֵלּוּ אוֹתָם בְּהַמּוֹת שֶׁלֹּא מְסַתְּבְּלִים וְלֹא יוֹדְעִים אֵלָא בְּתַבְּנִין שֶׁל הַתּוֹרָה, שֶׁהִיא קְלִיפָה מְבַחֲזִין וְהַמוֹץ שֶׁלָּהּ, שְׁנֵאמַר בְּהֵם מוֹץ וְתַבְּנִין פְּטוּרִין מִן הַמַּעֲשֵׂר, שֶׁהַחֲכָמִים שֶׁל הַתּוֹרָה, בְּעַלֵּי הַסּוּדוֹת, זוֹרְקִים הַתַּבְּנִין וְהַמוֹץ הַחִיצוֹנִים, וְאוֹכְלִים אֶת הַתַּפָּה שֶׁל הַתּוֹרָה שֶׁהִיא

דאורייתא דסלקין לחושבן חט"ה.

תא חזי אליו בעירו חשבין השאיל ליה קודשא
 בריך הוא אי הבל אחיד כמאן דלא ידע
 אן הוא, אלא אי איהו דאסתלק מן אדני, דאיהו
 א' אהי"ה אימא עלאה אנכי, י יהו"ה דסליק עמה
 למדן לקין, בגין דא פד אסתלק אי מן אדני
 אשתאר דן, ובגין דא אי הבל אחיד, (בראשית ד ג)
 ויאמר לא ידעתי השומר אחי אנכי, לא ידענא
 דשכינתא דאיהי אנכי, עמיה תמן, אי דאסתלק
 אימא וברא לגבי חכמה למיטל נוקמא מיניה,
 ואמאי לגבי חכמה, בגין דאיהו אדם עלאה
 דאתברי אדם תתאה בדיוקניה.

ויאמר קול דמי אחיד צועקים אלי, מאי דמי,
 דם מבעי ליה, אלא מאי דמי דן בחשבון

לשון הקודש

בגלל זה אי הבל אחיד, ויאמר לא
 ידעתי השומר אחי אנכי! לא ידעתי
 ששכינה, שהיא אנכי, עמו שם, אי
 שהתעלה האם והפן אל התכמה למל
 מסנו נקמה, ולמה אל התכמה? משום
 שהאדם העליון הוא שגברא אדם תחתון
 בדמותו.

ויאמר קול דמי אחיד צועקים אלי, מה
 זה דמי? דם הנה צריך להיות! אלא מה

מבפנים, עשרים ושתים האותיות של
 התורה שעולות לחשבון חט"ה.

בא וראה, אלו הבחמות חושבים
 ששאל אותו הקדוש ברוך הוא אי הבל
 אחיד, במי שלא ידע איפה הוא, אלא
 אי, הוא שהסתלק מן אדני, שהוא א'
 אהי"ה האם העליונה אנכי, י יהו"ה
 שעולה עמה לדון את קין. בגלל זה
 בשהסתלקה אי מן אדני, נשאר דן,

דמי, ודא איהו (שם טו יד) דן אנכי ואחרי כן יצאו
 ברכוש גדול. ועוד מאי קול דמי, קול דם מבעי
 ליה, אלא תרגם אנקלוס, קל זרעין דעתידין
 למיפק מן אחוד, אינון שתין רבוא דעתידין
 למיפק מהבל, בההוא דאתמר ביה בשגם זה הבל,
 בלהו צווחין מן ארעא, הכא רמיז ענוי הדין ועוות
 (דף קיד ע"ב) הדין וחקם ושווד ושבר דעתידין בני דקין
 למעבד לבנוי דקודשא בריך הוא, ודא איהו קול
 דמי אחיד, אחיד אתקרי מסטרא דאנון דאתמר
 בהון (שמות לב כז) הרגו איש את אחיו.

(נ"א) ויאמר יהו"ה אל קין אי הבל אחיד, אמר רבי שמעון וכי לא
 הוה ידע קודשא בריך הוא אי הבל דהוה שאיל אי הבל
 אחיד, וכי איהו לא הוה ידע דקודשא בריך הוא לית מלה דיתכפי
 מניה אפילו מהשבה דלבא כל שפן מלה דעלמא, דאמר לא ידעתי
 השומר אחי אנכי, אלא ווי לון למפשינ אטימין דלבא ועינין לון ולא

לשון הקודש

דמי אחיד, אחיד נקרא מצד אותם
 שנאמר בהם הרגו איש את אחיו.
 (כ"א) ויאמר יהו"ה אל קין אי הבל אחיד,
 אמר רבי שמעון, וכי לא הוה יודע
 הקדוש ברוך הוא איפה הבל שהיה
 שואל איה הבל אחיד? וכי הוא לא היה
 יודע שהקדוש ברוך הוא אין דבר מכסה
 ממנו, אפלו מהשבת הלב, כל שפן דבר
 של העולם, שאמר לא ידעתי השומר אחי
 אנכי? אלא, אוי למפשיים אטומי הלב,

זה דמי? דין פחשבון דמי, וזהו דן אנכי
 ואחרי כן יצאו ברכש גדול. ועוד, מה זה
 קול דמי? קול דם היה צריך להיות! אלא
 תרגם אנקלוס, קול זרעיותיו שעתידים
 לצאת מאחיד, אותם ששים רבוא
 שעתידים לצאת מהבל, באותו שנאמר
 בו בשגם זה הבל, כלם צועקים מן
 האדמה. פאן רמו ענוי הדין ועוות הדין
 וחקם ושווד ושבר שעתידים בני קין
 לעשות בבני הקדוש ברוך הוא, וזהו קול

מסתכלין אלא בתבן למיכל מניה כבעירן, דחכימין דידיעין בחטה דאורייתא דאיהי שנים ועשרים אתוון פחשבון חט"ה, אלין זרקין תבנא מדאורייתא ואכלין חטה דאורייתא מלגו, תו אחזי לכון רזין טמירין בהאי קרא בזמנא דקטל קזן להבל, סליק א"י מן אדנ"י ואשתאר ד"ן, א' איהו אנכי אימא עלאה, י' יהוה דיודין אבא, דסליקו למתבע דינא על בגייהו דאיהו הבל ובגין דא אמר קודשא בריך הוא אי הבל אחיד.

בההוא זמנא אמר איהו לא ידעתי השומר אחי אנכי, חמא קודשא בריך הוא דלא אדכיר י', אלא א' דאיהו אנכי, אמר ליה קול דמי אחיד צועקים אלי, דם אחיד מפעי ליה, מאי דמי, אלא דא דם י', ועוד דמי איהו ד"ן פחושבון דאשתאר מן אדנ"י, וכלא קשומ, דתלת שמהן כלין בההוא שמא, אבא ואימא וברתא, דאנון יהו"ה אהי"ה אדנ"י, בגין דהבל הוה דיוקנא דאדם דלעילא דאיהו עמודא דאמצעיתא ואיהו קול דאתמר ביה קול דמי אחיד, ואית רזא אחרא, קול דמי, קול דם מפעי ליה, אלא תרגם אנקלוס קל דם זרעין דעתידין למיפק מן אחוד, ואנון שתין רבוא.

לשון הקודש

השמר אחי אנכי. ראה הקדוש ברוך הוא שלא הזכיר י', אלא א' שהוא אנכי, אמר לו קול דמי אחיד צעקים אלי, דם אחיד הנה צריך להיות, מה זה דמי? אלא זה דם י'. ועוד דמי הוא ד"ן פחשבון שנשארו מן אדנ"י, והכל אמת, ששלשה שמות כלולים באותו שם, האב האם והבת, שהם יהו"ה אהי"ה אדנ"י, משום שהבל היה דמות של אדם שלמעלה שהוא העמוד האמצעי, והוא הקול שנאמר בו קול דמי אחיד. ויש סוד אחר, קול דמי? קול דם הנה צריך להיות, אלא תרגם אנקלוס, קול דם זרעיות

ועינים להם ולא מסתכלים אלא בתבן לאכל ממנו כבהמות, שחכמים שמכירים בחטה של התורה, שהיא עשרים ושתים אותיות פחשבון חט"ה, אלו זורקים התבן מן התורה, ואוכלים את החטה של התורה מפפנים. עוד אראה לכם סודות טמירים בפסוק זה, בזמן שהרג קזן את הבל, עלה א"י מן אדנ"י ונשארו ד"ן, א' הוא אנכי, האם העליונה, י' יהו"ה של יוד"ן אבא, שעלו לתבע דין על בנם שהוא הבל, ומשום זה אמר הקדוש ברוך הוא אי הבל אחיד. **באותו הזמן הוא אמר לא ידעתי**

בְּהֵוֹא זְמַנָּא דְחָמָא דְחוּבָא דָא בְּאַתְרַּהּ עֲלָאָה הָוֵה תְּלִיא, הֲרַהֵר
 בְּתִיבְתָא וְאָמַר גְּדוּל עוֹנֵי מְנִשׁוּא, הֵן גְּרִשְׁתָּ אוֹתִי הַיּוֹם מֵעַל
 פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפְּנִיךָ אֶסְתֵּר וְהִיִּיתִי גַע וְנָד בְּאַרְצֵךְ וְכוּ', הֵכָא אֲתֵרְמִין
 גְּלִגּוּלָא דְרִשְׁיֵעָא דְאַתְמַר בְּהוּן וּבְכֵן רְאִיתִי רִשְׁעִים קְבָרִים וְבָאוּ וְכוּ',
 וְדָא אִיהוּ הֵן גְּרִשְׁתָּ אוֹתִי הַיּוֹם דָּא גְּלִגּוּלָא קְדָמָאָה, וְהִיִּיתִי גַע דָּא
 גְּלִגּוּלָא תְנַיְינָא, וְנָד דָּא גְּלִגּוּלָא תְּלִיתָאָה, דָּא אִיהוּ רָזָא עַל שְׁלִשָּׁה
 פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל, אִם תָּב בְּתִיבְתָא בְּתֵלַת גְּלִגּוּלִין שְׁפִיר, וְאִם לֹא, בְּתִיב
 בִּיה וְעַל אַרְבַּעָה לֹא אֲשִׁיבְנוּ, לֹא אֲהַדְרַר לִיה בְּגוּפָא אַחֲרָא, אֲלֵא יָד
 לְיָד לֹא יִנְקָה רַע וְהָכִי אֲזִיל גַע וְנָד עַד שְׁתִּין רַבּוּא, וְלִכְלַל חַד בְּפּוּם
 חִילִיָּה, דְּהֵוֹא דְקָטִיל הָכִי גָטִיל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נִוְקְמָא מִנֵּיהּ.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אִם כֵּן אֲשַׁתְּמוּדַע דְּכָל עָאקוּ
דָּא יְהֵא בְּגָלוּתָא בְּתַרְאָה, אֲמַאי אֲתֵמַר
קְנִיתִי אִישׁ אֶת יְהו"ה, אִי תִימָא בְּגִין קְנִי
דְּנַפִּיק מִנֵּיהּ זְרַעָא מֵעֲלִיא, בְּתַר דִּיתְפַּנִּישׁ אִיהוּ

(בראשית ד ב)

לשון הקודש

שָׁב בְּתִשׁוּבָה בְּשְׁלִשָּׁה גְּלִגּוּלִים - יָפַת,
 וְאִם לֹא - כְּתוּב בּוּ וְעַל אַרְבַּעָה לֹא
 אֲשִׁיבְנוּ, לֹא מִחֲזִיר אוֹתוֹ בְּגוּפָא אַחֲרָה,
 אֲלֵא יָד לְיָד לֹא יִנְקָה רַע, וְכַךְ הוּלְךָ גַע
 וְנָד עַד שְׁשִׁים רַבּוּא, וְלִכְלַל אַחַד בְּפִי
 כְּחוֹ, שָׁל אוֹתוֹ שְׁהוּרַג כְּךָ, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא גוֹטֵל מִמֶּנּוּ נְקָמָה. (ע"כ בַּסְפָּר אַחֲרָה).

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אִם כֵּן, כְּשֶׁנּוֹדַע שְׁכָל
 הַצְּרוּת הִלְלוּ יְהוּי בְּגָלוּת הָאֲחֵרוּנָה, לְמַה
 נֶאֱמַר קְנִיתִי אִישׁ אֶת יְהו"ה? אִם תֵּאמַר
 בְּשָׁבִיל קְנִי שִׁנְעָא מִמֶּנּוּ זְרַע מְעַלָּה,
 אַחֲרָה שְׁהוּא יִתְכַּנֵּס, יִתְעוֹרְרוּ בְּנֵי קִינָן

שְׁעִתִּידִים לְצִאת מֵאַחֲרֵי, וְהֵם שְׁשִׁים
 רַבּוּא.

בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁרָאָה שְׁהַחֲטָא תָּזַה הָיָה
 תְּלוּי בְּמָקוּם עֲלִיוֹן, הֲרַהֵר בְּתִשׁוּבָה,
 וְאָמַר גְּדוּל עוֹנֵי מְנִשׁוּא, הֵן גְּרִשְׁתָּ אֶתִּי
 הַיּוֹם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּמִפְּנִיךָ אֶסְתֵּר
 וְהִיִּיתִי גַע וְנָד בְּאַרְצֵךְ וְכוּ'. כָּאֵן גְּרַמְזוּ
 גְּלִגּוּל הֲרִשְׁעִים שְׁנֵאמַר בְּהֵם וּבְכֵן רְאִיתִי
 רִשְׁעִים קְבָרִים וְבָאוּ וְכוּ'. וְזֵהוּ הֵן גְּרִשְׁתָּ
 אֶתִּי הַיּוֹם - זֵה גְּלִגּוּל רִאשׁוֹן, וְהִיִּיתִי גַע
 - זֵה גְּלִגּוּל שֵׁנִי, וְנָד - זֵה גְּלִגּוּל שְׁלִישִׁי,
 וְזֵהוּ סוּד עַל שְׁלִשָּׁה פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל, אִם

יתערוון בני דקין להרבא עלמא, ומנייהו קול דמי
 אחיך צועקים, הדא הוא דכתיב (תהלים יג ו) משוד
 עניים מאנקת אביונים וכו'.

אמר ליה רבי שמעון, ברי קין מסטרא דאילנא
 דטוב ורע הוה, ואתפשטותא דטוב הוה
 בגלגולא עד קני חותן משה, מתמן ואילך
 אתפשטותא דרע, ובגין דאחוי ליה קודשא בריך
 הוא מה דעתידין למעבד בני ישראל בכל דרא
 ודרא, דכלא אחוי ליה, אמר גדול עוני מנשוא,
 ומנא לן דאחוי ליה גלגולא דיליה בכל דרא
 ודרא, הדא הוא דכתיב (בראשית ד יד) הן גרשת אותי
 היום מעל פני האדמה ומפניך אפתר והייתי נע
 ונד בארץ, נע ונד ודאי, הכא רמזי גלגולא דיליה
 ובני, הדא הוא דכתיב (קהלת ח י) ובכן ראיתי רשעים
 קברים ונבאו, והא אוקימנא לון (דברים ז י) ומשלים

לשון הקודש

לעשות בניו לישראל בכל דור ודור,
 שהכל הוא הראה לו, הוא אמר גדול
 עוני מנשוא, ומנין לנו שהראה לו את
 גלגולו בכל דור ודור? זהו שכתוב הן
 גרשת אותי היום מעל פני האדמה
 ומפניך אפתר והייתי נע ונד בארץ, נע
 ונד ודאי, כאן רומז את גלגולו ושל בניו.
 זהו שכתוב ובכן ראיתי רשעים קברים

להחריב את העולם, ומחם קול דמי
 אחיך צועקים, זהו שכתוב משוד עניים
 מאנקת אביונים כו'.
 אמר לו רבי שמעון: בני, קין היה מצד
 העץ של טוב ורע, והתפשטות הטוב
 הייתה בגלגול עד קני חותן משה, משם
 ואילך התפשטות הרע, ומשום שהראה
 לו הקדוש ברוך הוא מה שעתידים

לְשִׁנְאֵיו וכו', הֵן גִּרְשֵׁת אֹתִי דָּא גְלִגּוּלָא קְדָמָא, הַיּוֹם כִּהְהוּא דְאַתְמַר בֵּיה (תהלים צה ז) הַיּוֹם אִם בְּקוּלוּ תִשְׁמְעוּ, וְהָיִיתִי נֶעַ וְנָד תִּרִין גְּלִגּוּלִין אַחֲרֵינוּ, אֶפְתֵּר הָכָא רְמִיז (דברים לב כ) וַיֹּאמֶר אֶסְתִּירָה פָּנַי מֵהֶם וכו', (איוב לג כט) וְהֵן כָּל אֵלֶּה יַפְעֵל א"ל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם גֹּבַר, וְעַלֵּיהּ אֶתְמַר (עמוס ב ו) עַל שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל אַרְבַּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ, דְלֹא אֶהְדֵּר לִזְנוּ בְּגוּפָא רְבִיעָא, וְלֹא בְּפוּרְקָנָא רְבִיעָא, אֶלָּא אֶתְמַר בְּיִשְׂרָאֵל (דברים לב יב) יְהו"ה בְּדָד יִנְחֶנּוּ וְאִין עֲמוּ אֵל גֹּבַר, בְּגִין דָּא אוֹקְמוּהָ מְאִרֵי מִתְנִיתִין אִין מְקַבְּלִים גְּרִים לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ.

וְעוֹד (דף קטו ע"א) אִי הָכֵל אַחִיד, תָּא תְּנִי תִּרִין אַתּוּן אֵלִין שְׂמַעְנָא דְלֵאתַר עֲלָאָה הוּוּ סְלָקִין, א"י, א' אֲמוֹן מְפֵלָא וּמְכַסָּה, י' מַחְשָׁבָה, דְבָהֵאֵי

לשון הקודש

אותם לגוף רביעי ולא בגאולה רביעית, אלא נאמר בישראל יהו"ה בְּדָד יִנְחֶנּוּ וְאִין עֲמוּ אֵל גֹּבַר, בגלל זה פְּרִשׁוּהָ בְּעַלֵי הַמְּשִׁנָּה אִין מְקַבְּלִים גְּרִים לִימּוֹת הַמְּשִׁיחַ.

וְעוֹד אִי הָכֵל אַחִיד, בא וראה, שתי האותיות הללו שְׂמַעְתִּי שְׁלִמְקוּם עֲלִיין הִיוּ עוֹלוֹת, א"י א' אֲמוֹן מְפֵלָא וּמְכַסָּה, י' מַחְשָׁבָה, שְׂבַמְקוּם הָזֶה חֲטָאוּ אָדָם

ובאו, והרי בארנו אותם ומשלם לשנאיו וכו'. הן גִּרְשֵׁתִי אֹתִי - זה גְּלִגּוּל רִאשׁוֹן, הַיּוֹם - כְּמוֹ אוֹתוֹ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ הַיּוֹם אִם בְּקוּלוּ תִשְׁמְעוּ, וְהָיִיתִי נֶעַ וְנָד - שְׁנֵי גְלִגּוּלִים אַחֲרַיִם, אֶפְתֵּר - כְּאֵן רְמִז וַיֹּאמֶר אֶסְתִּירָה פָּנַי מֵהֶם כּוּ, וְהֵן כָּל אֵלֶּה יַפְעֵל א"ל פְּעַמִּים שְׁלוּשׁ עִם גֹּבַר, וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר עַל שְׁלֹשָׁה פְּשָׁעֵי יִשְׂרָאֵל, וְעַל אַרְבַּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ, שְׁלֹא מִחֲזוּר

אֶתֶר הָאָבוּ אָדָם וְהֶבֶל, וְאֶתְמַר דְּאִינוּן א' פְּתָר
עֲלִיוֹן, י' מַחְשָׁבָה, לְעִילָא לְעִילָא אֶסְתַּלַּק הָאִי
חֻזְבָה, אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, וְהָא בַּמָּה
מַחְשְׁבוֹת אִינוּן, שְׂכִינְתָא אֶתְקַרֵי מַחְשָׁבָה, וְאִיהִי י'
מִן אַדְנִי, וְחֻכְמָה מַחְשָׁבָה, וּכְתָר דְּאִיהִי א' מִן
אַדְנִי מַחְשָׁבָה, וְכַמָּה מַחְשָׁבִין אִינוּן דָּא לְעִילָא מִן
דָּא, וְדָא עַל גַּב דָּא, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (קהלת ה ז) כִּי
גָבַהּ מֵעַל גָּבַהּ שֹׁמֵר וּגְבַהִים עֲלֵיהֶם, וְלְעִילָא
מִכְלָהוּ מַחְשָׁבָה סְתִימָא דְכָל סְתִימִין, עֲלָאָה עַל
כָּל עֲלָאִין, דְּלִית מַחְשָׁבָה אַחְרָא לְעִילָא מִנֵּיהּ,
וְכַמָּה מַחְשָׁבִין אִינוּן לְבוֹשִׁין דָּא לְדָא, וְאִיהוּ
אַשְׁתַּמּוּדַע דְּלָא חָאב אָלָא בְּמַחְשָׁבָה דְּאִיהִי
לְבוֹשָׂא, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (בראשית ג י) וְאִירָא כִּי עִירוּם
אֲנִכִי וְאַחְבָּא, אֶתְמַר בְּאָדָם וְאַחְבָּא וְאֶתְמַר בְּמִשָּׁה
(שמות ג י) וַיִּסְתַּר מִשָּׁה פָּנָיו.

לשון הקודש

גְבַהּ שֹׁמֵר וּגְבַהִים עֲלֵיהֶם, וְלְמַעְלָה מִכְּלָן
הַמַּחְשָׁבָה הַנִּסְתָּרָת שֶׁל כָּל הַנִּסְתָּרִים,
עֲלִיוֹנָה עַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים, שְׁאִין מַחְשָׁבָה
אַחֲרַת לְמַעְלָה מִמֶּנָּה, וְכַמָּה מַחְשְׁבוֹת הֵן
לְבוֹשִׁים זו לְזוֹ, וְהוּא נִדְרַע שְׁלָא חֲטָא
אָלָא בְּמַחְשָׁבָה שְׁהִיא לְבוֹשׁ, וְהוּ שְׂכָתוּב
וְאִירָא כִּי עִירוּם אֲנִכִי וְאַחְבָּא. נְאָמַר
בְּאָדָם וְאַחְבָּא, וְנְאָמַר בְּמִשָּׁה וַיִּסְתַּר

וְהֶבֶל, וְנְאָמַר שְׁהֵם א' פְּתָר עֲלִיוֹן, י'
מַחְשָׁבָה, לְמַעְלָה לְמַעְלָה הַתְּעֵלָה הַחֲטָא
הַזֶּה. אָמַר לוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר: אָבָא, וְהָרִי
כַּמָּה מַחְשְׁבוֹת הֵן; הַשְּׂכִינָה נִקְרְאָת
מַחְשָׁבָה, וְהִיא י' מִן אַדְנִי וְחֻכְמָה
מַחְשָׁבָה, וְכְתָר שְׁהִיא א' מִן אַדְנִי
מַחְשָׁבָה, וְכַמָּה מַחְשְׁבוֹת הֵן זו לְמַעְלָה
מִזוֹ וְזוֹ עַל גַּב זוֹ, וְהוּ שְׂכָתוּב כִּי גָבַהּ מֵעַל

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּרִי בּוֹדְאֵי כְּכֹלָא חָאב אָדָם,
 בְּמַחְשָׁבָה דְּאִיהִי לְבוּשָׂא, וּבְמַחְשָׁבָה דְּאִיהִי
 מְלֻגָּאוּ, וּבְגִין דָּא אָמַר לְמֹשֶׁה בְּזִמְנָא דְּאָמַר (שמות
 לג יח) הֲרֵאֵנִי נָא אֶת כְּבֹדְךָ, אָמַר, כִּי לֹא יֵרְאֵנִי
 הָאָדָם וְחִי, דְּאִם זָכָה שְׂרֵאֲנִי, וְחִי לְעוֹלָם, וּבְגִין
 דָּא אָמַר לִיהּ לֹא (שמות לג כ) תּוּכַל לְרְאוֹת אֶת פָּנָי,
 וְלֹא אֵינּוֹן פָּנִים הָכָא אֶלָּא פָּנִים דְּלֹא נִרְאוּן,
 בְּאַתְרַּהּ דְּאַשְׁתְּמוּדַע עֲלֵת הָעֲלוֹת, וּבְאַתְרַּהּ
 דְּאַתְנַגְלִיָּא, וְחֻזְבָּא דְּאָדָם גְּרִים דְּלֹא יָכִיל מֹשֶׁה
 לְאַסְתַּכְּלָא בֵּיהּ, כָּל שְׁכֵן אַחֲרָא, דְּעֲלֵת הָעֲלוֹת
 אֶסְתַּלַּק מִמַּחְשָׁבָה דְּחָאב בְּהּ אָדָם, וּבְגִין דָּא עֵין
 לֹא תִשׁוּרְהוּ, וּמַחְשָׁבָה לֹא תְכִילְהוּ, לֹא יָכִיל
 לְאַשְׁגָּא לִיהּ, דְּאִיהוּ חֵי חַיִּים, וּבְאַתְרַּהּ דְּאִיהוּ
 שְׂרֵיָא לִית מִיתָה תַּמּוֹן, וּמַחְשָׁבָה דְּאַסְתַּלַּק מִנֵּיהּ,

לשון הקודש

משה פניו.

שְׁנוּדַע עֲלֵת הָעֲלוֹת וּבְמָקוֹם שְׁהַתְנַגְּלָה,
 וְחֻזְבָּאוּ שֶׁל אָדָם גְּרִים שְׁלֹא יָכִיל מֹשֶׁה
 לְהַסְתַּכְּלָא בּוֹ, כָּל שְׁכֵן אַחֲרֵי, שְׁעֲלֵת
 הָעֲלוֹת הִסְתַּלַּק מִמַּחְשָׁבָה שְׁחֻזְבָּא בְּהּ
 אָדָם, וּמִשּׁוּם זֶה עֵין לֹא תִשׁוּרְהוּ,
 וּמַחְשָׁבָה לֹא תְכִילְהוּ, וְלֹא יָכִיל לְהַשִּׁיג
 אוֹתוֹ, שְׁהוּא חֵי חַיִּים, וּבְמָקוֹם שְׁהוּא
 שׁוּרָה אֵין שָׁם מִיתָה, וְהַמְחָשָׁבָה
 שְׁהַסְתַּלַּק מִמֶּנָּה בּוֹדְאֵי הִיא חֻזְבָּא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: בְּנִי, בּוֹדְאֵי כְּכֹל חָאב
 אָדָם, בְּמַחְשָׁבָה שְׁהִיא לְבוּשָׂא, וּבְמַחְשָׁבָה
 שְׁהִיא מִבְּפָנִים, וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר לְמֹשֶׁה
 בְּזִמְנָן שְׂאָמַר הֲרֵאֵנִי נָא אֶת כְּבֹדְךָ, אָמַר,
 כִּי לֹא יֵרְאֵנִי הָאָדָם וְחִי, שְׂאִם זָכָה
 שְׂרֵאֲנִי, וְחִי לְעוֹלָם, וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר לוֹ
 לֹא תּוּכַל לְרְאוֹת אֶת פָּנָי, וְאֵינְם הַפָּנִים
 כָּאֵן, אֶלָּא הַפָּנִים שְׁלֹא נִרְאוּם, בְּמָקוֹם

בְּיַדֵּי אִיהוּ חֲכָמָה לְבוּשָׂא לְחֲכָמָה סְתִימָא,
 בְּיַדֵּי בַּהּ תָּאב אָדָם, וּבְגִין דָּא אֲתִמַּר בֵּיהּ (בראשית
 ג') וְאִירָא פִי עִירוּם אֲנִי וְאַחֲבָא.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וְהָא מִהֲכָא מִשְׁמַע דְּלֹא חָאב
 בְּמַחְשָׁבָה עֲלָא אֶלָּא בְּתַהִיא דְּאִיהִי
 לְבוּשָׂא מִינָהּ, וְאַשְׁתָּאֵר אִיהוּ (דף קטו ע"ב) בְּתַהִיא
 דְּאִיהִי מְלָנָא, בְּמוֹחָא בְּלֹא קַרְקֶפְתָּא, וּבְגִין דָּא
 וְאִירָא, דְּאִזְדַּעֵזַע מִתַּהִיא דְּלֵגוּ מִן מַחְשָׁבָה סְתִימָא
 דְּאִיהוּ עֲלֵת הָעֲלוֹת, אָמַר לִיהּ רַבִּי שְׁמַעוֹן, בְּרִי,
 בְּמַחְשָׁבָה דְּאִיהוּ מוֹחָא אוּף חָבִי חָב דְּזַרְעָא מִתַּמָּן
 נְפִיק, דְּאִיהוּ נְבִיעוּ דְּאִילָנָא דְּחַיִּי דְּאִיהוּ אוּר
 קְדָמוֹן וְאוּר צַח וְאוּר מְצוּחָצָה, תְּלַת טַפִּין
 דְּאֲתִרְמִיזוּ בִּי עֲלָא, קוּצָא דְּלַעִילָא וְקוּצָא
 דְּלַתָּתָא וְגִיזוּ בְּאַמְצַעִיתָא, וְעַרְב תַּמָּן חֲשָׁד דְּאַפְסִיק
 בֵּין עֲלֵת הָעֲלוֹת לְמוֹחָא סְתִימָא, וּבְגִין דָּא (שמות לג

לשון הקודש

מאותה שלפנים מהמחשבה הסתומה
 שהיא עלת העלות. אמר לו רבי שמעון:
 בני, במחשבה שהיא המוח אף כן חטא,
 שזרע יצא משם, שהוא המעין של עין
 החיים, שהוא אור קדמון ואור צח ואור
 מצחצח, שלש טפות שגורמו בן
 העליונה, הקוץ שלמעלה והקוץ שלמטה,
 ועצם ה' באמצע, וערב שם חשד

הלבוש לחכמה הסתומה, בודאי בה
 חטא אדם, ומשום זה נאמר בו כי עירום
 אנכי ואחבא.

אמר רבי אלעזר: והרי מבאן משמע
 שלא חטא במחשבה העליונה, אלא
 באותה שהיא לבוש מסנה, והוא נשאר
 באותה שהיא מבפנים, במח בלי
 קרקפת, ומשום זה ואירא, שהודעו

כ) כי לא יראני האדם וחי עד דההוא השך אתעבר מתמן, ודא איהו רזא (ישעיה נט כ) כי אם עונותיכם היו מבדלים בינכם ובין אלהיכם, ובגין ההוא השך, לית מהשבה יכולא לאשגא תמן, כל שכן עין, עד דאתעבר מתמן ההוא השך, ובגוונא דיליה לתתא אית עננא חשוכא דאתמר בה (איכה ג מד) סבתה בענן לך וכו'.

אזדעזע רבי אלעזר ובלהו חבריא ואזדעזעו סבין מארי דמתיבתא, אמר רבי אלעזר עד בען לא ידענא דחוכא דאדם הכי הוה עלאה, דמטא לאתר עלאה דכל עלאין, אמר, אבא, הב לי רשו למשאל אף על גב דלא אתיהיב רשו לכל בר נש למשאל כל שכן למנדע, אמר ליה אימא ברי דהא רעוא אשתתב ורשותא אתיהיב לנלאה כל מה דיכילנא למנדע, אמר ליה, אבא,

לשון הקודש

בה סבתה בענן לך וכו'.
הזדעזע רבי אלעזר וכל החברים, והזדעזעו הזקנים בעלי הישיבה. אמר רבי אלעזר: עד עכשו לא ידעתי שחטאו של אדם בך הוה עליון, שהגיע למקום העליון של כל העליונים. אמר: אבא, תן לי רשות לשאל אף על גב שלא נתנה רשות לכל אדם לשאל, כל שכן לדעת.

שהפסיק בין עלת העלות למח הנסתר, ומשום זה כי לא יראני האדם וחי, עד שאותו החשך יעבר משם, וזהו הסוד כי אם עונותיכם היו מבדלים בינכם ובין אלהיכם, ומשום אותו חשך, אין המהשבה יכולה להשיג שם, כל שכן העין, עד שעובר משם אותו החשך, וכמותו למטה יש ענן חשכה, שנאמר

אֶשְׁתְּמוּדַע בְּגִין הֵהוּא הַשְּׂדָּה דְּאַפְסִיק בֵּין עֲלֵת
 הָעֲלֹת לְמַחְשָׁבָה סְתִימָא, דְּעֲלֵת עַל כָּל הָעֲלֹת
 לֹא אֶשְׁתַּתַּף בְּשׁוּם מַחְשָׁבָה סְתִימָא כָּל שְׁכָן גְּלִיָּא,
 וְלֹא בְּשׁוּם אֹר גְּנִיז וְטָמִיר וְקִדְמוֹן וְצַח וּמְצוּחָצָה,
 אָמַר וְדַאי הָכִי הוּא דָּאם אֲלִין נְהוּרִין וּמַחְשָׁבִין
 הֵווּ מֵינֵיהּ לֹא הָוָה יְכִיל הַשְּׂדָּה לְאַפְרָשָׁא, אָבֵל עֲלֵת
 עַל כָּל הָעֲלֹת אִיהוּ עַל כָּל נְהוּרִין גְּנִיזוֹן וְסְתִימִין
 בְּנִשְׁמָתָא בְּנוּפָא, וְאֹר קִדְמוֹן אַף עַל גַּב דְּאִיהוּ
 סְתִים וְגְנִיז וְאִיהוּ קִדְמוֹן לְכָל סְפִירָן וּלְכָל אֲתוּוֹן
 וְנִקְוֵי וְטַעְמֵי, הָכִי אִיהוּ לְגַבֵּי עֲלֵת עַל כָּל הָעֲלֹת,
 בְּנוּפָא לְגַבֵּי נִשְׁמָתָא, דְּבַעֲלֵת הָעֲלֹת לִית בֵּיהּ גְּוֹן
 וְלֹא צוּרָה וְלֹא דִיוִקְנָא וְלֹא שׁוּתָפוּ, וּבְאַתָּר דְּעִין
 לֹא שְׁלִיט מָאן יְכִיל לְמַעְבַּד דְּמִיּוֹן.

לשון הקודש

החשד להפרד, אבל עלת על כל העלות
 הוא על כל האורות הגנוזים והנסתרים
 בנשמה בגוף, והאור הקדמון, אף על גב
 שהוא נסתר וגנוז והוא קדמון לכל
 הספירות ולכל האותיות והנקודות
 והטעמים, כך הוא לגבי עלת על כל
 העלות כמו גוף לנשמה, שבעלת העלות
 אין בו גון ולא צורה ולא דמות ולא
 שתפות, ובמקום שהעין לא שולטת, מי
 יכול לעשות דמיון?

אָמַר לוֹ: אָמַר בְּנִי, שְׁהָרִי רְצוֹן נִמְצָא,
 וְהָרְשׁוּת נִתְּנָה לְגֵלוּת כָּל מַה שְׁיִכְלְנוּ
 לְדַעַת. אָמַר לוֹ: אָבֵא, נוֹדַע בְּשִׁבִיל אוֹתוֹ
 הַחֲשָׁד שֶׁהַפְּסִיק בֵּין עֲלֵת הָעֲלֹת לְבִין
 הַמַּחְשָׁבָה הַנְּסִתְרָת, שְׁעֵלֵת עַל כָּל
 הָעֲלֹת לֹא הִשְׁתַּתַּף בְּשׁוּם מַחְשָׁבָה
 נְסִתְרָת, כָּל שְׁכָן גְּלוּיָהּ, וְלֹא בְּשׁוּם אֹר
 גְּנִיז וְטָמִיר וְקִדְמוֹן וְצַח וּמְצוּחָצָה. אָמַר:
 וְדַאי כִּךָ הוּא, שְׂאָם הָאוֹרוֹת הִלְלוּ
 וְהַמְחֻשְׁבוֹת הִיוּ מִמֶּנּוּ, לֹא הִנֵּה יְכוּל

בְּתֵר דְהֶרְהַר תְּשׁוּבָה אָדָם לְתַתָּא, הֶרְרָא לְבוּשָׂא
 לְגַבֵּי מוּחָא דְאִיהוּ אַבָּא קַרְקַפְתָּא דְתַפְלִי,
 וְאִתְחַבַּר מוּחָא דְאִיהִי חֲכָמָה בְּאִימָא, מִיַּד ^ג (בראשית
 כא) וַיַּעַשׂ יְהוָה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתַנּוֹת עוֹר
 וַיְלַבִּישֵׁם, וְאֵינוֹן תְּפֻלִּין דְּאֵינוֹן מֵעוֹר, בְּהַהוּא זְמַנָּא
 קָמַת תְּשׁוּבָה דְאִיהִי אִימָא קַרְקַפְתָּא דְתַפְלִי עִם
 אָדָם לְאַנְנָא עֲלִיהּ וּלְכַסְיָא עֲלִיהּ וַתְּהוּ עָרוֹם,
 בְּגוּוֹנָא דְאִיהוּ כְּפִי עַל מוּחָא עֲלָאָה, וּבְרִי, כָּל מָאן
 דְאַנַּח תְּפֻלִּין בְּאֵלוּ כְּפִי עַל מוּחָא עֲלָאָה, וּבְגִין דָּא
 שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה לָא זָזָה מִנֵּיהּ, וְרָזָא דְמַלְכָּה ^{קל} (תהלים
 ט) אִם עֲוֹנוֹת תִּשְׁמַר יְיָ אֲדֹנָי מִי יַעֲמֹד, מִי יַעֲמֹד
 וְדָאֵי דְאִיהִי אִימָא עֲלָאָה תְּשׁוּבָה הָא קָמַת בְּאָדָם
 עֲלָאָה, וּשְׂכִינְתָּא דְאִיהִי תְּפֻלָּה שְׁל יָד בְּאָדָם
 תַּתָּאָה, שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה נְחַתַּת עִם אָדָם, וּשְׂכִינְתָּא
 תַּתָּאָה עִם הֶבֶל, וְעִם כָּל ^{דא} מְאָרֵי דְדַכְּוֵי דְקָא

לשון הקודש

כמו שהוא כסה על המוח העליון. ובגין,
 כל מי ששמנית תפלין באלו כסה על המוח
 העליון, ומשום זה השכינה העליונה לא
 זזה ממנו, וסוד הדבר - אם עונות
 תשמר יה אדני מי יעמד, מי יעמד
 ודאי, שהיא האם העליונה, התשובה,
 הרי עמדה עם האדם העליון, והשכינה
 שהיא תפלה של יד עם האדם התחתון,

אחר שהרהר תשובה אדם למטה, חזר
 הלבוש למח, שהוא האב, הקרקפת של
 התפלין, והתחבר המח, שהוא החכמה,
 באם, מייד ויעש יהויה אלהים לאדם
 ולאשתו כתנות עור וילבשם, והם
 התפלין שהם מעור. באותו זמן עמדה
 תשובה, שהיא האם, קרקפת התפלין,
 עם אדם להגן ולכסות עליו, שהיה ערב,

אתיין מנייהו, ובגין דא (רות א יט) ותלכנה שתיהן.

מיך דחאבו ישראל בעזבדא דעגלא מה פתיב
 (ישעיה ג ב) ובפשעיכם שלחה אמכם דאתמר
 בה (משלי ב ג) כי אם לבניה תקרא, אשתלחת (נ"א
 ואסתלקת) מנייהו ותרם מעל הארץ, דלא נחתת
 עלייהו אלא (דף קטז ע"א) בשבתות וימין טבין,
 ואשתארת שכינתא תתאה יחידאה לתתא,
 ושכינתא עלאה יחידאה לעילא, והא אוקמוה
 איכה ישבה בדר, דבקדמיתא לא הות שכינתא
 עלאה זזה מנייהו בגוונא דשכינתא תתאה, זכאין
 אינון מארי דתיובתא דנחתת לה עלייהו בכל יומא
 ושעתא ורגעא ולא זזת מנייהו בכל אתר, דעלייהו
 אתמר (שם ו כב) בהתהלכך תנחה אותך וכו' ולא אית
 לה עלייהו יומא ידיע בגוונא דאחרנין דלא נחתת

לשון הקודש

השכינה העליונה ירדה עם אדם, והשכינה התחתונה עם הכל, ועם כל (ט) בעלי הטהרה שבאים מהם, ומשום זה ותלכנה שתיהן.
 מיך שחטאו ישראל בחטא העגל מה כתוב? ובפשעיכם שלחה אמכם, שנאמר בה כי אם לבניה תקרא, השתלחה (והסתלקת) מהם, ותרם מעל הארץ, שלא יורדת עליהם אלא

בשבתות וימים טובים, ונשארת השכינה התחתונה יחידה למטה, והשכינה העליונה יחידה למעלה, והרי פרשוה איכה ישבה בדר, שבהתהלך לא היתה השכינה העליונה זזה מהם, כמו שהשכינה התחתונה. אשרי הם בעלי התשובה שמורידים אותה עליהם בכל יום ושעה ורגע, ולא זזה מהם בכל מקום, שעליהם נאמר בהתהלכך תנחה

עליהו אלא בשפתות ויזמין טבין, אבל מארי
תיובתא לא זזת מנייהו לעלם.

ובגין דא ברי, א"י הבל אחיד, אי יכלינן
למימר א' י' מן אהי"ה אימא עלאה,
ואשתארו ה' ה', ואתמר עליהו ותלכנה שתיהן,
הכא חאב הבל, אדם חב ב"ו מן יהו"ה ואסתלק
י"ו ואתעביד ו' י', אמר רבי אלעזר והא י' ו'
אינון, י' לעילא ו' לתתא, מאי ו' י', אמר ברי
הכי איהו ודאי, דחזבה דא איהו לעילא באת א
דאסתלקת במחשבה דאיהי י' עלאה דתמן עלת
העלות, ואשתאר ו' י' בגוונא דא א, ועל י' עלאה
אתמר (תהלים צא יד) כי ידע שמי, שם י', יקראני
ואענהו, זכאה איהו מאן דנחית ליה במחשבתיה
לאתריה, דהאי מחשבה עלה אתמר (ויקרא ז לו) זאת

לשון הקודש

אותך כו', ואין לה עליהם יום ידוע כמו
שאחרים, שלא יורדת עליהם אלא
בשפתות וימים טובים, אבל בעלי
תשובה לא זזה מהם לעולם.
ומשום זה, בגי, א"י הבל אחיד, אם
יכלנו לומר א' י' מן אהי"ה האם
העליונה, ונשארו ה' ה', ונאמר עליהן
ותלכנה שתיהן, כאן חטא הבל, אדם
חטא ב"ו מן יהו"ה והסתלק י"ו ונעשה ו'

י'. אמר רבי אלעזר: וברי י' ו' הם י'
למעלה ו' למטה, מה זה ו' י"? אמר: בגי,
כך זה ודאי, שחטא הנה הוא למעלה
באות א שהתעלטה במחשבה, שהיא י'
העליונה, ששם עלת העלות, ונשארה ו'
י' כמו זה: א, ועל הי' העליונה נאמר כי
ידע שמי, שם י', יקראני ואענהו. אשרי
הוא מי שמוריד אותו במחשבתו
למקומו, שעל המחשבה הזו נאמר זאת

התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלוואים
ולזבח השלמים.

ואמאי אתמר באת י' כי ידע שמי, אלא, כמה
דלית באת י' שותפו דאת אחרא, הכי
לית ביה שותפו דאיהו אחד ואין שני לו, אחד
בלא השבן, הוא ברא בלא ולית בורא עליה, וכי
אית דיכול למברי אפילו יתוש ועיר אלא הוא,
אלא, מום אית לון חילא למברי אילנין ועשבין,
ואינון אתבריאו, אבל בורא עלמין ברא ולית עליה
מאן דברא ליה ולחפימא ברמיזא דבאתר דא לית
לגלאה יתור.

אמר רבי אלעזר מהכא משמע דאית בורא
בשותפו דאתון, כגון ב' מן בראשית
דאיהי אימא, ר' מן ראשית דאיהי חכמה, ו' מן

לשון הקודש

הוא? אלא למים יש פח לברא אילנות
ועשבים, והם נבראו, אבל בורא
העולמים ברא, ואין עליו מי שברא אותו
ודי לחכם ברמו, שבמקום הזה אין
לגלות יתור.

אמר רבי אלעזר: מפאן משמע שיש
בורא בשתפות של האותיות, כמו ב' מן
בראשית, שהיא האם, ר' מן ראשית

התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם
ולמלוואים ולזבח השלמים.

ולמה נאמר באות י' כי ידע שמי? אלא,
כמו שאין באות י' שתפות של אות
אחרת, כך אין בו שתפות, שהוא אחד
ואין שני לו, אחד בלי השבון, הוא ברא
את הכל ואין בורא עליו, וכי יש מי
שיכול לברא אפילו יתוש קטן, אלא

בּוֹרָא דְאִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, א' מִן בְּרֵאשִׁית
 דְאִיהוּ כְּתָר, שִׁי"ת, שֵׁית סְפִירוֹן, הָא בְּלָחוּ עֶשֶׂר,
 אִם חָסֵר חֵד לָא אֲשַׁתְּלִים בְּרִיאָה, אֲבָל עֲלֵת עַל
 כָּל הָעֲלוֹת אִיהוּ בְּרָא כְּלָא בְּלָא שׁוֹתְפוּ כְּלָל.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר וְכִי הָא שְׁמַעְנָא, דְּבַעֲשֵׁר סְפִירוֹן
 לָא אֲתַמַּר תַּמָּן אֲלָא אֲעִילוֹת וְלָא בְּרִיאָה,
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וּמָאן אָמַר דְאִית בְּהוֹן בְּרִיאָה
 אֲלָא בְּלָחוּ עֶשֶׂר בְּשׁוֹתְפוּ דָּא עִם דָּא עֲבַדִּין בְּרִיאָה
 בְּעֲלָמָא, וְאֲנָא אֵימָא דְאִם הָוֵה חָסֵר חֵד מִן מְנַיְנָא
 לָא אֲשַׁתְּלִים הָהִיא בְּרִיאָה, אֲבָל עֲלֵת עַל כָּל
 הָעֲלוֹת אִיהוּ בּוֹרָא בְּלָא שׁוֹתְפוּ אַחֲרָא דְאִיהוּ חֵד
 בְּלָא שׁוֹתְפָא כְּלָל לָא לְעִילָא וְלָא לְתַתָּא וְלָא
 בְּאַמְצְעִיתָא וְלָא מִכָּל סְטָרָא כְּלָל, אָמַר וְדַאי כְּעוֹן
 אֲתַגְלִיא מַה דְלָא אֲתַמַּסֵּר לְגַלְגָּלָה אֲפִילוּ מְלַבָּא

לשון הקודש

ומי אמר שיש בהם בריאה? אלא כל
 העשר בשתפות זו עם זו עושות בריאה
 בעולם, ואני אומר, שאם היה חסר אחד
 מן המנין, לא השתלמה אותה בריאה,
 אבל עלת על כל העלות הוא בורא בלי
 שתפות אחרת, שהוא אחד בלי שתף
 כלל, לא למעלה ולא למטה ולא באמצע
 ולא מכל צד כלל. אמר, ודאי כעת
 התגלה מה שלא נמסר לגלות אפלו

שהיא חכמה, ו' מן בורא שהוא העמוד
 האמצעי, א' מן בראשית שהוא כתר,
 שי"ת, שש ספירות, הרי בלן עשר, אם
 אחד חסר לא השתלמה הבריאה, אבל
 עלת על כל העלות הוא ברא הכל, בלי
 שתפות כלל.

אמר רבי אלעזר: וכמו זה שמענו
 שבבשר ספירות לא נאמר שם אלא
 אצילות ולא בריאה. אמר רבי שמעון:

לְפִוּמָא, וְרָזָא דָּא צְרִיךְ לְאַתְכַּסְיָא מְכַל בַּר נִשְׁ,
 דְּלֹא פִל מוּחָא יְכִיל לְמַסְבַּל הָא, אֶלָּא אֲלִין
 דִּידְעִין בְּרִיזִין, אֲלִין דְּחַכְמָתָא דְּלִהוּן סְלִיק עַל כֹּל
 נְבִיאֵיָא וְחַכְמֵיָא.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אַבָּא, הָא אֲתַנְלִיא א' בְּרָזָא
 עֲלָאָה פִד אֲסַתְלַק עֲלֵת הָעֲלוֹת בְּאֵת י'
 וְאֲשַׁתָּאָר וִי אֶלָּא מַאי אוֹי, אָמַר לִיה (א' עֲלָאָה) (נ"א
 אֵית א') לְעִילָא מִן א', דְּאֵית א' מֵאֲתָנוּן רַבְרַבָּן, וְאֵית
 א' מֵאֲתָנוּן זוּטְרָן, וְאֵית א' מֵאֲתָנוּן בִּינוּנִיִּים, אֵינוּן
 אָדָם דְּבְרִיאָה אָדָם דִּיעִירָה אָדָם דְּעֵשִׂיָה, וְעֲלִיָּהוּ
 אֲתַמַּר (קִהֲלַת ה ז) כִּי גְבוּהָ מַעַל גְּבוּהָ שׁוֹמֵר, וְאֵית
 תְּלַת עֲלָאִין עֲלִיָּהוּ בְּאַרְח אֲצִילוֹת, וְעֲלִיָּהֶם אֲתַמַּר
 וְגַבְהִים עֲלִיָּהֶם.

וְאֵינוּן דְּבְרִיאָה אֵינוּן לְבוּשִׁין לְאֵינוּן דְּאֲצִילוֹת,

לשון הקודש

מֵהַלָּב לְפָה, וְסוּד זֶה צְרִיךְ לְכַסּוֹת מְכַל
 אָדָם, שְׂאִין כֹּל מַח יְכוּל לְסַבַּל אֵת זֶה,
 אֶלָּא אֵלוּ שְׂיֻדְעִים בְּסוּדוֹת אֵלוּ
 שְׁחַכְמָתָם עוֹלָה עַל כֹּל הַנְּבִיאִים
 וְהַחַכְמִים.
 אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: אַבָּא, הֲרֵי הֲתַנְלִיתָ
 א' בְּסוּד עֲלִין פְּשֵׁהֲסַתְלַק עֲלֵת הָעֲלוֹת
 בְּאוֹת י' וְנִשְׁאָר וִי, אֶלָּא מַה זֶה אוֹי? אָמַר
 לוֹ: (א' הַעֲלִיָּהוּ) (ש א) לְמַעַלָּה מִן א', שְׁנֵישׁ א'

מֵהַאֲוִתִּיּוֹת הַגְּדוֹלוֹת, וְיֵישׁ א' מִן הָאוֹתִיּוֹת
 הַקְּטַנוֹת, וְיֵישׁ א' מִן הָאוֹתִיּוֹת הַבִּינוּנִיּוֹת,
 הֵם אָדָם שֶׁל בְּרִיאָה, אָדָם שֶׁל יְצִירָה,
 אָדָם שֶׁל עֵשִׂיָּה, וְעֲלִיָּהֶם נֵאמַר כִּי גְבוּהָ
 מַעַל גְּבוּהָ שׁוֹמֵר, וְיֵישׁ שְׁלֵשָׁה עֲלִינוּנִים
 עֲלִיָּהֶם בְּדֶרֶךְ אֲצִילוֹת, וְעֲלִיָּהֶם נֵאמַר
 וְגַבְהִים עֲלִיָּהֶם.

וְאוֹתָם שֶׁל בְּרִיאָה הֵם לְבוּשִׁים לְאוֹתָם
 שֶׁל אֲצִילוֹת, וְזֶהוּ אוֹר לְבוּשׁ עֲלִין,

וְנִשְׁאָר וִי, אֶלָּא מַה זֶה אוֹי? אָמַר
 לוֹ: (א' הַעֲלִיָּהוּ) (ש א) לְמַעַלָּה מִן א', שְׁנֵישׁ א'

וְהָאֵי אִיהוּ אֹזֵר לְבוּשׁ עֲלִיּוֹן, וְאֵינוֹן עֶשֶׂר מִתְּלַבְּשִׁין
 בְּעֶשֶׂר, וְאֵלִין דְּאֲצִילוֹת אָמְרוּ לְאֵינוֹן דְּבְרִיאָה
 דְּמִתְּלַבְּשִׁין בְּהוֹן, (בראשית א כו) נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
 כְּדְמוּתֵינוּ, כָּל סְפִירָה יְהִיב בֵּיה חוֹלְקִיה מְלֻגָּאוּ
 וּמְלַבֵּר, וְאִם חָסֵר חֵד מֵעֶשֶׂר סְפִירָן דִּלָּא הָוָה יְהִיב
 בֵּיה חוֹלְקִיה לָא הָוָה אֲשֶׁתְּלִים בְּנִינָא דְאָדָם,
 וּבְזִמְנָא דְחָב אָדָם כָּל סְפִירָה וּסְפִירָה נְטִיל חוֹלְקִיה
 מִיְנִיה וְאֲשֶׁתְּאֵר אֵין, וְרָזָא דְמַלְכָּה (קהלת ג יט) וּמוֹתֵר
 דְּאָדָם מִן הִבְהֵמָה אֵין, וּבְגִין דָּא אָמְרוּ מָאֲרִי
 מִתְּנִיתִין (תהלים מט יג) וְאָדָם בִּיקָר בַּל יִלִּין נְמִשָּׁל
 כְּבְהֵמוֹת נְדָמוּ, אָדָם דִּיהוּה לָן בִּיקָר דִּלְעֵילָא וְלָא
 נְטִיר לִיה, נְמִשָּׁל כְּבְהֵמוֹת דְּמוֹת דִּילִיה, דְּאֵינוֹן
 חֵיוֹת הַקֹּדֶשׁ, אֲבָל עֲלֵת הָעֲלוֹת פִּד בְּרָא לִיה בְּמָה
 דְּאֵת אָמַר (נ"א הָדָא הוּא דְכְתִיב) (בראשית א כז) וַיִּבְרָא
 אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ, אִיהוּ נְטִיל כְּלָא מִיְנִיה,

לשון הקודש

נְטִילָה חֲלֻקָּה מְמַנּוּ, וְנִשְׁאָר אֵין, וְסוּד
 הַדָּבָר - וּמוֹתֵר הָאָדָם מִן הִבְהֵמָה אֵין,
 וּמִשּׁוּם זֶה אָמְרוּ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה, וְאָדָם
 בִּיקָר בַּל יִלִּין נְמִשָּׁל כְּבְהֵמוֹת נְדָמוּ. אָדָם
 שְׁהִיָּה לָן בְּכָבוֹד שְׁלֻמְעָלָה וְלָא שְׁמַר
 אוֹתוֹ, נְמִשָּׁל כְּבְהֵמוֹת הַדְּמוֹת שְׁלוֹ, שְׁהִין
 חֵיוֹת הַקֹּדֶשׁ, אֲבָל עֲלֵת הָעֲלוֹת כְּשִׁבְרָא
 אוֹתוֹ, כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר (וְדוּ שְׁכִתוּב) וַיִּבְרָא

וְאוֹתָם עֲשָׂרָה מִתְּלַבְּשִׁים בְּעֶשֶׂר, וְאֵלוֹ
 שֶׁל אֲצִילוֹת אָמְרוּ לְאוֹתָם שֶׁל בְּרִיאָה
 שְׁמִתְּלַבְּשִׁים בָּהֶם, נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
 כְּדְמוּתֵנוּ, כָּל סְפִירָה נִתְּנָה בּוֹ חֲלֻקוֹ
 מִבְּפָנִים וּמִבְּחוּץ, וְאִם חָסְרָה אַחַת
 מֵעֶשֶׂר סְפִירוֹת שְׁלָא הֵיטָה נּוֹתְנָת בּוֹ
 חֲלֻקָּה, לָא הֵיטָה מְשִׁתְּלָם בְּנִינּוּ שֶׁל אָדָם,
 וּבְזִמְנָן שְׁחָטָא אָדָם, כָּל סְפִירָה וּסְפִירָה

ויהיב ביה בלא שותפו דאחרא, דאפא ואיפא
עברו ליה בעינורייהו (דף קטז ע"ב) בתרין ציורין, הדא
הוא דכתיב (בראשית ב ד) וייער יהו"ה אלהים וייער
בתרין ציורין, ציורא דאפא דאיהו יהו"ה, וציורא
דאלהים דאיהי איפא, ודא איהו וייער יהו"ה
אלהים, ולבתר עבד ליה מאנא הדא הוא דכתיב
(שם) עפר מן האדמה, מן האדמה לא כתיב, אלא
עפר מן האדמה, ודא שכנינא תתאה דאתמר בה
(איוב לד טו) ואדם על עפר ישוב דאיהי גלגולא דיליה.

אמר רבי אלעזר, אפא, בתר דרעוא אשתבח
צריך למפתח מלין באתגליא, מאי אדם
דברא עלת העלות בדיוקניה, דהא כתיב דלית
ביה דמות, אמר ליה, ברי, חכא לא אמר בעלמנו,
דאית ביה דיוקנא, אלא בעלמו רוצה לומר בגוונא

לשון הקודש

אלא עפר מן האדמה, וזו השכינה
התחתונה, שנאמר בה ואדם על עפר
ישוב, שהיא הגלגול שלו.

אמר רבי אלעזר: אפא, אחר שנמצא
רצון, צריך לפתח בדברים בגלוי, מה
האדם שברא עלת העלות בדמותו,
שהרי כתוב שאין בו דמות? אמר לו:
בני, כאן לא אמר בעלמנו, שיש בו
דמות, אלא בעלמו, רוצה לומר, כמו

אלהים את האדם בעלמו, הוא נטל
ממנו הכל, ונתן בו כלי שתפות של
אחר, שהאב והאם עשו אותו בעיוריהם
בשני ציורים. זהו שפתוב וייער יהו"ה
אלהים, וייער בשני ציורים, הציור של
האב שהוא יהו"ה, והציור של אלהים
שהיא האם, וזהו וייער יהו"ה אלהים,
ואחר כך עשה אותו כלי, זהו שפתוב
עפר מן האדמה, לא כתוב מן האדמה,

דאיהו רואה ואינו נראה, דיהא איהו הכי, וכגוונא דלית ביה דיוקנא, דיהא איהו הכי, וכגוונא דלית קדמון עליה דיהא איהו הכי, וכגוונא דאיהו עלת העלות חד בלא שותפו ובלא השבן, דיהא איהו הכי, בלא כגוונא דיליה.

ואית אדם דבריאה ויצירה ועשיה כגוונא אחרא בלבושין וגופא (דלבר) (נ"א בלבר), דבאצילות הא אתמר דלית ביה בריאה ויצירה ועשיה כלל, אית בריאה דברא הוא לתתא בדיוקניה, אבל לא דאתברי איהו.

ותא חזי אף על גב דאתמר בספירן בריאה, בלבושא מלבר איהו, ולא איהו מלגאנו, ובגין דא פתיב (בראשית א כז) **ויברא אלהים את האדם בצלמו הכא רזא אחרא כגופא, אית ספירן**

לשון הקודש

שפאצילות הרי נאמר שאין בו בריאה ויצירה ועשיה כלל. יש בריאה שהוא כרא למטה בדמותו, אבל לא שהוא נברא.

ובא וראה, אף על גב שנאמר בספירות בריאה, הוא בלבוש מבחוץ, ולא מבפנים, ומשום זה כתוב ויברא אלהים את האדם בצלמו, כאן סוד אחר כגוף,

שהוא רואה ואינו נראה, שהוא יהיה כה, וכמו שאין בו דמות, שהוא יהיה כה, וכמו שאין קדמון עליו, שהוא יהיה כה, וכמו שהוא עלת העלות אחר בלי שתפות ובלי השבון, שהוא יהיה כה, הכל כמותו.

ויש אדם של בריאה ויצירה ועשיה כגון אחר בלבוש וגוף (של בחוץ) (בלבר),

דְּבְרִיאָה וְאֵית סְפִירָן דְּאַצִּילוֹת, וּבְגִין דָּא וַיִּבְרָא
 אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם, דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא
 דְּאַתְמָר בֵּיה (ישעיה מד יג) כְּתַפְאֶרֶת אָדָם לְשַׁבַּת בֵּית,
 בְּצִלְמוֹ שְׂכִינְתָא תַתָּא, בְּצִלְמֵ אֱלֹהִים שְׂכִינְתָא
 עֲלָא, וַיִּצַּר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם דָּא צַדִּיק
 חַי עַלְמִין, יִצְרוּ בִּיצִירָה עֲלָא וּבִיצִירָה תַתָּא,
 דְּאִינוּן י' מִן א, ו' מִן וַיִּצַּר אִיהוּ ו' דְּאַמְצָעִיתָא,
 דְּאִיהוּ בְּתַרִּין יוֹדִין בְּאֵת א, וְתַרִּין יוֹדִין עֲלֵיהוּ
 אֲתְמָר (משלי יד א) חֲכָמוֹת נָשִׁים בָּנְתָה בֵּיתָה וְאִינוּן
 חֲכָמָה קְדוּמָה וְחֲכָמָה תַתָּא.

וְאָדָם מִסְטָרָא דְאוֹת בְּרִית י' אֲתִילִיד מְהוּל,
 הָדָא הוּא דְכְתִיב (שמות ב ב) וַתֵּרָא אוֹתוֹ כִּי
 טוֹב הוּא, (ישעיה ג י) אָמְרוּ צַדִּיק כִּי טוֹב, דְּתַמָּן לֹא
 קְלִיפָה דְּעַרְלָה כְּלָל, וְהָא דְּאַתְמָר אָדָם הָרֵאשׁוֹן
 מוֹשֵׁךְ בְּעַרְלָתוֹ הָוָה, דָּא אָדָם דְּעֵשִׂיתָ, וּמֵאֵי נִיהוּ

לשון הקודש

י' מִן א, ו' מִן וַיִּצַּר הוּא הו' שְׂבָאֲמָע,
 שְׂהוּא בְּשֵׁנֵי יוֹדִין בְּאוֹת א, וְעַל שְׂנֵי
 יוֹדִים נֶאֱמַר חֲכָמוֹת נָשִׁים בָּנְתָה בֵּיתָה,
 וְהֵם חֲכָמָה קְדוּמָה וְחֲכָמָה תַחְתּוֹנָה.
 וְאָדָם מְצַד שֵׁל אוֹת הַבְּרִית י' נוֹלֵד
 מְהוּל, זְהוּ שְׂכָתוֹב וַתֵּרָא אוֹתוֹ כִּי טוֹב
 הוּא, אָמְרוּ צַדִּיק כִּי טוֹב, שְׁשָׁם אֵין
 קְלִפָּה שֵׁל עַרְלָה כְּלָל, וְזֶה שְׂנַאֲמַר אָדָם

יֵשׁ סְפִירוֹת שֵׁל בְּרִיאָה, וְיֵשׁ סְפִירוֹת שֵׁל
 אֲצִילוֹת, וּמְשׁוּם זֶה וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת
 הָאָדָם, זֶה הָעֲמוּד הָאֲמָצְעִי, שְׂנַאֲמַר כּו
 כְּתַפְאֶרֶת אָדָם לְשַׁבַּת בֵּית. בְּצִלְמוֹ –
 שְׂכִינָה תַחְתּוֹנָה, בְּצִלְמֵ אֱלֹהִים –
 שְׂכִינָה עֲלִיוֹנָה, וַיִּצַּר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת
 הָאָדָם – זֶה צַדִּיק חַי הָעוֹלָמִים, יִצְרוּ
 בִּיצִירָה עֲלִיוֹנָה וּבִיצִירָה תַחְתּוֹנָה שְׂהֵם

דא קליפה דאתלבשא ביה (נ"א דאתלבשת ביה)
 לשלטאה על כלא, הדא הוא דכתיב (תהלים קג יט)
 ומלכותו בכל משלה, ובגין דא אתמר ביה (בראשית א
 כו) נעשה אדם בצלמנו כדמותנו לאתלבשא בכל
 דיוקניו וקליפין.

ועוד אתמר ביה בשכינתא תתאה, נעשה אדם
 בצלמנו כדמותנו, דתהא כלילא מכל
 ספירן, דכל עשר ספירן יהיבו ביה כל חד חולקיה,
 ומאי חולקיה, אלא כל ספירה יהיב ביה עשור
 דיליה, דכל ספירה סליק לעשרה, ויהיבו ליה כל
 חד וחד עשור דיליה אשתארו אינון תשע תשע,
 וכל חד וחד אשתלים ביה לעשרה, ובגין דא
 מעשרין חד מעשרה, ובגין דאיהי כלילא מכלהו
 אתמר ביה (ירמיה ב ב) אהבת כלולותיה, כלילא מכלא,

לשון הקודש

אחת נתנה בו חלקה, ומה חלקה? אלא
 כל ספירה נתנה בו עשור שלה, שכל
 ספירה עולה לעשרה, ונתנו לו כל אחת
 ואחת העשור שלה, נשארו הן תשע
 תשע, וכל אחת ואחת השתלם ביה
 לעשרה, ומשום כך מעשרים אחד
 מעשרה, ומשום שהיא כלולה מכלם,
 נאמר ביה אהבת כלולותיה, כלולה מן
 הכל, ואחר שנכללה מן העליונים נאמר

הראשון מושך בערלתו הנה, זה אדם של
 עשייה, ומה הוא? זו הקלפה שהתלבשה
 בו (בה) לשלט על הכל, זה שכתוב
 ומלכותו בכל משלה, ומשום זה נאמר
 ביה נעשה אדם בצלמנו כדמותנו,
 להתלבש בכל הדיוקנאות והקלפות.
 ועוד נאמר בשכינה התחתונה נעשה
 אדם בצלמנו כדמותנו, שתהיה כלולה
 מכל הספירות, שכל עשר הספירות כל

וּלְבַתֵּר דְּאַתְבְּלִילַת מִעֲלָאִין אֶתְמַר בֵּהּ (בראשית א כו)
 וּרְדוּ בְּדִגְתַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל
 הָאָרֶץ, אֶתְבְּלִילַת בְּתַתְּאִין, וְאַפִּילוּ בְּכָל קְלִיפִין
 דְּסִטְרָא אַחְרָא אֶתְלַבְּשַׁת, לְקִימָא בֵּהּ וּמְלֻכוֹתוֹ
 בְּכָל מִשְׁלָה, וּבְכָל מַה דְּאַתְלַבְּשַׁת אֶתְבְּלִילַת (נ"א
 אֶתְקִרִיאת) בְּשָׁמַיָה, הָא הָכָא אָדָם דְּעָשִׂיה וַיִּצְרָה.

אָדָם דְּבְרִיאָה אוֹקְמוֹהוּ עַל תְּפִאֲרַת, מֵאִי
 בְּצִלְמוֹ, בְּצִלְמֵ, תְרִין דִּיּוֹקְנִין דִּילִיָּה
 לְעִילָא, אֱלֹא (ס"א אֱלִין) אֵינּוֹן וְא"ו תְרִין וַוִי"ן, אֵינּוֹן
 תְרִין דִּיּוֹקְנִין דִּיא דִּיאִהוּ אָדָם דְּאַמְצָעִיתָא,
 דְּשְׂכִינְתָא עֲלָאָה אִיהִי דְמוֹת אָדָם עֲלָאָה דִּיאִהוּ
 חֲכָמָה עֲלָאָה, וְשְׂכִינְתָא תְתָאָה דְמוֹת אָדָם דִּיאִהוּ
 עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא.

וְעוֹד, עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא בְּדִיּוֹקְנָא דְכֶתֶר וְדֵא
 אָדָם דְּבְרִיאָה, וְאָדָם דִּיִּצְרָה צְדִיק

לשון הקודש

בה ורדו בדגת הים ובעוף השמים
 ובבהמה ובכל הארץ, ובכל
 בתחתונים, ואפלו בכל הקלפות של
 הצד האחר התלבשה, לקיים בה
 ומלכותו בכל משלה, ובכל מה
 שהתלבשה בכללה (קראת) בשמו, הרי
 כאן אדם של עשיה ויצירה.

האדם של בריאה פרשוהו על תפארת.

ועוד, העמוד האמצעי בדמות הכתר,

מה זה בצלמו? בצלם, שתי דמויות שלו
 למעלה, אלא (אלו) הן וא"ו, שתי ווי"ן, הם
 שתי דמויות של א שהוא אדם של
 האמצע, ששכינה העליונה היא דמות
 אדם עליון, שהוא חכמה עליונה,
 ושכינה התחתונה – דמות אדם, שהוא
 העמוד האמצעי.

בְּדִיוֹקְנָא דְחֻכְמָה, וּבְגִין דָּא (מלכים א ה כו) וַיְהוֹה נָתַן
חֻכְמָה לְשִׁלְמָה דְאִיהוּ צְדִיק בְּרִית שְׁלוֹם שְׁלָם ה',
וּשְׁכִינְתָא תַתָּא אָדָם דְעֵשִׂיה דְמֹת דְשְׁכִינְתָא
עֲלָא וּכְלָא קְשׁוּט, (ושכינתא ודאי אתכלילת בכלא), וּבְגִין
דָּא זְמַנִּין אֲתַקְרִיאת נְשָׁר, זְמַנִּין חִיָּה. (דף ק"ז ע"א) זְמַנִּין
יּוֹנָה, זְמַנִּין צְפוּר, בְּכָל מָה דְשְׁלִטָא אֲתַקְרִיאת
בְּשָׁמִיָּה, וּבְעֵשְׁבִין אֲתַקְרִיאת שׁוֹשְׁנָה, עֵץ פְּרִי עוֹשֶׂה
פְּרִי, וְכַד שְׁלִטָא עַל אֲרֻעָא אֲתַקְרִיאת אֲרֻץ, וְכַד
שְׁלִטָא עַל יַמָּא אֲתַקְרִיאת יָם עַל שְׁמִיָּה, וְכַד
שְׁלִטָא עַל טוּרִין אֲתַקְרִיאת סְלַע, לִית בְּרִיָּה
בְּעֲלָמָא דְשְׁלִטָא עָלֶיהָ דְלֹא אֲתַקְרִיאת בְּשָׁמִיָּה,
אַבְל עִם כָּל דָּא דְשְׁלִטָא עַל כָּלָא, עֵבִידת
אַפְרָשׁוּתָא בֵּין דְרֵגִין דְאֵינוּן מוֹחָא וְאֵיבָא, לְקַלִּיפִין
דְסֻטְרָא אַחְרָא דְאֵינוּן בְּקַלִּיפִין דְאֵינוּן דְמַכְסִּין

לשון הקודש

וְזֶה אָדָם שֶׁל בְּרִיָּאָה, וְאָדָם שֶׁל יְצִירָה –
צְדִיק בְּדַמּוֹת שֶׁל חֻכְמָה, וּמְשׁוּם זֶה
וַיְהוֹה נָתַן חֻכְמָה לְשִׁלְמָה, שֶׁהוּא צְדִיק
בְּרִית שְׁלוֹם שְׁלָם ה', וּשְׁכִינָה תַתְּחוּנָה –
אָדָם שֶׁל עֵשִׂיה, הַדְּמוּת שֶׁל הַשְּׁכִינָה
הָעֲלִיוֹנָה, וְהַכָּל אֲמַת, (וְהַשְּׁכִינָה וְדָאֵי נִבְלַלַת בְּכָל),
וּמְשׁוּם זֶה לְפַעְמִים נִקְרְאת נְשָׁר לְפַעְמִים
חִיָּה. לְפַעְמִים יּוֹנָה, לְפַעְמִים צְפוּר, בְּכָל
מָה שְׁשׁוֹלְטַת נִקְרְאת בְּשָׁמָה, וּבְעֵשְׁבִים

נִקְרְאת שׁוֹשְׁנָה, עֵץ פְּרִי עוֹשֶׂה פְּרִי,
וּבְשְׁשׁוֹלְטַת עַל הָאֲרֻץ נִקְרְאת אֲרֻץ,
וּבְשְׁשׁוֹלְטַת עַל הַיָּם נִקְרְאת יָם עַל שְׁמוֹ,
וּבְשְׁשׁוֹלְטַת עַל הַהָרִים נִקְרְאת סְלַע, אֵין
בְּרִיָּה בְּעוֹלָם שְׁשׁוֹלְטַת עָלֶיהָ שְׁלֹא
נִקְרְאת בְּשָׁמָה, אַבְל עִם כָּל זֶה שְׁשׁוֹלְטַת
עַל הַכָּל, עוֹשֶׂה הַפְּרָדָה בֵּין הַדְּרָגוֹת שֶׁהֵן
מִתּוֹ וּפְרִי, לְבִין הַקְּלָפוֹת שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר
שֶׁהֵן בְּקַלְפוֹת הָאֵנוּן שְׁמַכְסוֹת עַל הַמַּת,

על מוזהא, ורזא דמלה (בראשית א ד) ויבדל אלהים בין האור ובין החשך, ווי ליה למאן דמערב קליפין דסטרא אחרא עם דרגין דסטרא דדכיו.

(כאן חסר) (אמר המגיה עוד מצאתי בס"א זה הלשון).

והאדם ידע את תוה אשתו וכו' (שם ד א), וכי לא אשתמודע בה עד ההיא זמנא, אלא מיומא דאתחרב בי מקדשא קודשא בריך הוא לא אתיחד בשכינתיה ביומין דחול, ולא הווי ישראל אשתמודען תוקפיה ביומין דחול, בגין דממשלה דעבד ושפחה בהון, בתר דיתעברון מעלמא מיך וידע אדם עוד את אשתו ובההיא זמנא (ישעיה יא ט) כי מלאה הארץ ידעה את יהו"ה, ובההיא זמנא אתקיים קרא (ירמיה לא לג) כי כלם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם, (זכריה יד ט) וביום ההוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד.

לשון הקודש

היו ישראל מפירים את בחו בימות החל, משום שמשללת העבד והשפחה בהם, אחר שיעברו מן העולם, מיך וידע אדם עוד את אשתו, ובאותו הזמן, כי מלאה הארץ ידעה את יהו"ה, ובאותו זמן יתקיים הכתוב כי כלם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם, וביום ההוא יהיה יהו"ה אחד ושמו אחד.

וסוד הדבר - ויבדל אלהים בין האור ובין החשך. אוי למי שמערב את קלפות הצד האחר עם הדרגות של צד השפחה.

(כאן חסר) (אמר המגיה עוד מצאתי בס"א זה הלשון)

והאדם ידע את תוה אשתו וכו', וכי לא ידע אותה עד אותו הזמן? אלא מיום שנתחרב בית המקדש, הקדוש ברוך הוא לא התיחד עם שכינתו בימות החל, ולא

דְּבַר אַחַר וְהָאָדָם יָדַע אֶת חַוָּה אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר
 וַתֵּלֶד אֶת קַיִן, יָדַע וַדָּאֵי כְּגוֹן (אסתר ד א)
 וּמַרְדְּכַי יָדַע, אִית יְדִיעָה לְטַב וְאִית יְדִיעָה לְבִישׁ,
 בְּזִמְנָא דְאֻלִּידַת לְקַיִן יָדַע אֶת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה
 הָהוּא זִוְהָמָא, וְעַד הָהוּא אַתְר דְּמָטִי וְאִתְפְּשִׁט
 הָהוּא זִוְהָמָא בְּכָל דְרִין, וַתֵּלֶת גְּלַגּוּלִי, עַלִּיִּהוּ
 אֲתָמַר (איוב לג כט) הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל אֵ"ל פְּעָמִים
 שְׁלֹשׁ עִם גְּבַר, בְּתַר דִּיתְגַּבַּר בִּיצְרִיהָ דְלֹא עֶבֶד
 חֲטָאָה, וְהָאֵי יְדִיעָה דְקַיִן אִיהוּ דְאִתְגַּלִּי לִיהָ עַד
 הָהוּא אַתְר דְאִתְפְּשִׁט, דְעַלִּיָּה אֲתָמַר (ישעיה יד כט) כִּי
 מִשְׁרַשׁ נֶחֱשׁ יֵצֵא צַפַּע, בְּגִין דְאִיהוּ מִשְׁרַשׁ נֶחֱשׁ
 דְאִטִּיל זִוְהָמָא בְּחַוָּה, מִלְּאֲךָ הַמְּוֹת דְגָרִים מִיְתָה
 לְאָדָם וּלְכָל דְרִין דִּילִיָּה, הָכֵי, הָאֵי דְרַבִּיָּה לְקַטְלָא,
 וּבְגִין דָּא קַטִּיל לְהַבֵּל.

לשון הקודש

שְׁלֹשׁ עִם גְּבַר, אַחַר שִׁיתְגַּבַּר בִּיצְרוֹ,
 שְׁלֹא עוֹשֶׂה חֲטָא, וְהַיְדִיעָה הַזֹּאת שֶׁל קַיִן
 הִיא שֶׁהִתְגַּלְתָּה לוֹ עַד אֹתוֹ מְקוֹם
 שֶׁהִתְפַּשְׁטָה, שְׁעָלִיו נֶאֱמַר כִּי מִשְׁרַשׁ
 נֶחֱשׁ יֵצֵא צַפַּע, מִשּׁוֹם שֶׁהוּא מִשְׁרַשׁ נֶחֱשׁ
 שֶׁהִטִּיל זִוְהָמָא בְּחַוָּה, מִלְּאֲךָ הַמְּוֹת שְׁגָרִים
 מִיְתָה לְאָדָם וּלְכָל הַדּוֹרוֹת שְׁלוֹ, כִּדְזֵה
 דְרַבְּנֵי לְהַרְגֵי, וּמִשּׁוֹם זֵה הָרַג אֶת הַבֵּל.

דְּבַר אַחַר, וְהָאָדָם יָדַע אֶת חַוָּה אִשְׁתּוֹ
 וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת קַיִן, יָדַע וַדָּאֵי כְּמוֹ
 וּמַרְדְּכַי יָדַע, יֵשׁ יְדִיעָה לְטוֹב וְיֵשׁ יְדִיעָה
 לְרַע, בְּזִמְנָן שֶׁהוֹלִידָה אֶת קַיִן, יָדַע אֶת כָּל
 אֲשֶׁר נַעֲשָׂה, אֹתָהּ זִוְהָמָא, וְעַד אֹתוֹ
 מְקוֹם שֶׁמְגִיעָה וּמִתְפַּשְׁטָת אֹתָהּ זִוְהָמָא
 בְּכָל הַדּוֹרוֹת, וְשִׁלְשָׁה גְלַגּוּלִים, עַלִּיהֶם
 נֶאֱמַר הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל אֵ"ל פְּעָמִים

וְהָאִי זִוְהָמָא דְאֵתְנַטִּיל מְנִיָּה אִיְהִי לִילִי"ת אִימָא
 דְעָרְב רַב, עֲלָה אֶתְמַר (משלי ה ה) רְגֵלִיָּה
 יוֹרְדוֹת מְנוֹת וְכוּ', דְאִיְהִי סָם מְנוֹת דְאֵל אַחַר דְאִיְהוּ
 סְמַא"ל, וְאִיְהִי אִימָא דִילִיָּה, גַּם לְרַבּוֹת אֵל אַחַר,
 נְחָשׁ בְּגִינָה אֶתְמַר (בראשית ג ו) וַתִּקַּח מִפְּרִי וַתֹּאכַל,
 הָכָא רְזָא דְחָוָה וַתִּתֵּן גַּם לְאִישָׁה עִמָּהּ וַיֹּאכַל גַּם
 לְרַבּוֹת, וְלִבְתָּר חָזָא לִיָּה דְאֵתְחַרַּט פְּמָה דְאֵת אָמַר
 אֶת יְהו"ה, גְּדוֹל עֲוֹנֵי מְנָשׂוּא, וּבְגִין דָּא (שם ב) קְנִיתִי אִישׁ
 אֶת יְהו"ה, הָכָא רְמִיז קְנִי חוֹתֵן מִשָּׂה, דְעֵתִיד
 לְאַהֲדָרָא בְּתִשׁוּבָה וְלִקְבָּלָא אֶת בְּרִית, הִדָּא הוּא
 דְכְּתִיב (שם טו) וַיֵּשֶׁם יְהו"ה לְקִיּוֹן אֹת, אֹת בְּרִית
 מִלָּה לְאַגְנָא עֲלִיָּה.

וּבְגִין דָּא וַתּוֹסֵף לְלָדַת אֶת אָחִיו אֶת הֶבֶל, מֵאִי
 וַתּוֹסֵף אֶלָּא רְזָא דְמִלָּה וְלֹא יָסַף עוֹד
 לְדַעֲתָהּ (שם לח כו), בְּגִין הַהוּא זִוְהָמָא דְנָפִיק מְנִיָּה,

לשון הקודש

כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר גְּדוֹל עֲוֹנֵי מְנָשׂוּא, וּבְשָׁבִיל
 זֶה קְנִיתִי אִישׁ אֶת יְהו"ה. כָּאֵן רְמִיז קְנִי
 חוֹתֵן מִשָּׂה שְׁעֵתִיד לְחֹזַר בְּתִשׁוּבָה
 וְלִקְבָּל אֹת הַבְּרִית. זֶהוּ שְׁכַתוּב וַיֵּשֶׁם
 יְהו"ה לְקִיּוֹן אֹת, אֹת בְּרִית מִלָּה לְהִגֵּן
 עֲלָיו.

וּמְשׁוּם זֶה וַתּוֹסֵף לְלָדַת אֶת אָחִיו אֶת
 הֶבֶל, מַה זֶה וַתּוֹסֵף? אֶלָּא סוּד הַדְּבָר –

וְחִזְקָמְחָה הוּא שְׂנַמְלָה מְמַנּוּ הִיא לִילִי"ת,
 אָמַם שֶׁל הָעָרְב רַב, עֲלִיָּה נֹאמַר רְגֵלִיָּה
 יוֹרְדוֹת מְנוֹת וְכוּ', שְׁהִיא סָם הַמְנוֹת שֶׁל אֵל
 אַחַר שֶׁהוּא סְמַא"ל, וְהִיא הַפְּרִי שֶׁלוֹ, גַּם
 – לְרַבּוֹת אֵל אַחַר, הַנְּחָשׁ, בְּגִלְגָּה נֹאמַר
 וַתִּקַּח מִפְּרִי וַתֹּאכַל. כָּאֵן הַסוּד שֶׁל חָוָה,
 וַתִּתֵּן גַּם לְאִישָׁה עִמָּהּ וַיֹּאכַל, גַּם –
 לְרַבּוֹת, וְאַחַר כֵּךְ רָאָה אוֹתוֹ שֶׁהִתְחַרַּט,

וְחָמָא אֶת־פְּשׁוּטוּתִיהָ בְּכָל דְרָא, בִּיּוֹן דְחָמָא לְהָבֵל
 דְאֶת־פְּשׁוּטוּתִיהָ בְּכָל דְרָא לְטָב, אָמַר וְתוֹסָף לְלָדְתָּ,
 אוֹסִיפַת אִיהִי בְּמָה קְרַבְנִין וְכַמָּה תַחְנוּנִין וְכַמָּה
 בְּכִיּוֹן בְּגִינִיהָ, בִּיּוֹן דְאִיהוּ הָוָה עָתִיד לְדַכָּאָה זוּחָמָא
 דִּילִיהָ מִעֲלָמָא, וְהָא קַהֲלַת אָמַר (קהלת ח יד) יֵשׁ הָבֵל
 אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ צַדִּיקִים אֲשֶׁר מִגִּיעַ
 אֵלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים, הָכָא אֲתַגְלִי צַדִּיק וְרַע
 לֹו רָשָׁע וְטוֹב לֹו, אֵית הָבֵל, וְאֵית הָבֵל וְעַלִייהוּ
 אֲתַמַּר (שם י ב) לֵב חָכָם לִימִינוּ וְלֵב כְּסִיל לְשִׁמְאֵלוּ,
 בְּשִׁנָּם זֶה הָבֵל, וְהָא אוֹקְמוּהוּ בְּשִׁנָּם זֶה מוֹשֶׁה,
 מוֹשֶׁה זֶה שֵׁת, וְאִיהוּ שֵׁם, וְאִיהוּ הָבֵל, וְהֵן כָּל אֵלֶּה
 יַפְעֵל א"ל פְּעֻמִּים שְׁלֹשׁ עִם גְּבַר.

וְרָזָא דְמַלְאָה (ישעיה סג יא) אֵיָהּ הַשֵּׁם בְּקַרְבּוֹ, דְאִיהוּ
(שמות ג יג) מִה שְׁמוֹ, וְדָא אָדָם דְאִיהוּ רְבִיעָאָה,

לשון הקודש

אֵלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הַרְשָׁעִים. כָּאֵן הַתְּגֵלָה
 צַדִּיק וְרַע לֹו רָשָׁע וְטוֹב לֹו, יֵשׁ הָבֵל וְיֵשׁ
 הָבֵל, וְעַלִייהֶם נֹאמַר לֵב חָכָם לִימִינוּ וְלֵב
 כְּסִיל לְשִׁמְאֵלוּ, בְּשִׁנָּם זֶה הָבֵל, וְהָרִי
 פְּרִשׁוּהוּ בְּשִׁנָּם זֶה מוֹשֶׁה, מוֹשֶׁה זֶה שֵׁת,
 וְהוּא שֵׁם, וְהוּא הָבֵל, וְהֵן כָּל אֵלֶּה יַפְעֵל
 א"ל פְּעֻמִּים שְׁלֹשׁ עִם גְּבַר.
 וְסוּד הַדְּבַר - אֵיָהּ הַשֵּׁם בְּקַרְבּוֹ, שְׁהוּא
 מִה שְׁמוֹ, וְזֶה הָאָדָם שְׁהוּא רְבִיעִי,

וְלֹא יִסָּף עוֹד לְדַעְתָּהּ, בְּגִלָּל אוֹתָהּ וְהִמָּה
 שְׂיִצְאָה מִמֶּנּוּ, וְרָאָה הַתְּפִשְׁטוּתוֹ בְּכָל
 דוֹר. בִּיּוֹן שְׂרָאָה אֶת הָבֵל, שְׁהַתְּפִשְׁטוּתוֹ
 בְּכָל דוֹר לְטוֹב, אָמַר וְתוֹסָף לְלָדְתָּ, הִיא
 הוֹסִיפָה בְּמָה קְרַבְנֹת וְכַמָּה תַחְנוּנִים
 וְכַמָּה בְּכִיּוֹת בְּשִׁבִילוֹ, בִּיּוֹן שְׁהוּא הִיָּה
 עָתִיד לְמַהֵר אֶת הַזְּהִמָּה שְׁלוֹ מִן הָעוֹלָם,
 וְהָרִי קַהֲלַת אָמַר יֵשׁ הָבֵל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה עַל
 הָאָרֶץ אֲשֶׁר יֵשׁ צַדִּיקִים אֲשֶׁר מִגִּיעַ

וּבְגִינִיה אֶתְמַר (עמוס ב' ו') וְעַל אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ, לֹא
 אֲשִׁיבֶנּוּ בְּגִלְגּוּלָא יִתִיר, כִּינּוּן דְּנַח בֵּיה אַבּוּי דְּאִיהוּ
 אָדָם, בְּהֵוּא זְמָנָא אֲשֶׁתְּמוּדָע (משלי ל' ד') מַה שְּׁמוּ
 וּמַה שְּׁם בְּנּוּ כִי תִדְעַ, וְדָא אִיהוּ רָזָא מַה שְּׁמוּ מַה
 אֹמֵר אֲלֵיהֶם, וְדָא אִיהוּ מְרַבְּכָתָא שְׁלִימָא, ש תִּלְת
 חִיוּוּן, דְּרַכִּיב עַלֵּיהוּ מו"ה, וְעַלֵּיהוּ אֶתְמַר הֵן כָּל
 אֵלֹה יִפְעַל א"ל (דף קיז ע"ב) פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם גָּבַר.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (בראשית ד' ב') וַתּוֹסֶף לָלֶדֶת
 אֶת אָחִיו אֶת הָבֶל, וְוִי לְעֶלְמָא דְּאִית לֹוּן
 עֵינִין וְלֹא חֲזָאן, אִוְדִינִין וְלֹא שְׁמַעִין בְּרִזִין
 דְּאִוְרִיתָא, וְאִזְלִין בְּתַר בְּעֵעִין דְּהֵאִי עֶלְמָא, תָּא
 חֲזִי קִינ אִיהוּ יִצְר הָרַע, הָבֶל יִצְר הַטּוֹב, הָבֶל
 אִיהוּ הַלֵּב, וְאִינּוֹן תְּרִי בְּתֵי לְבָא, הִדָּא הוּא
 דְּכַתִּיב (קהלת י' ב') לֵב חָכָם לִימִינוּ וְלֵב כָּסִיל
 לְשִׁמְאָלוֹ, לֵב חָכָם לִימִינוּ דָּא הָבֶל, דְּאֶתְמַר בֵּיה

לשון הקודש

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: וַתּוֹסֶף לָלֶדֶת אֶת
 אָחִיו אֶת הָבֶל, אוֹי לְעוֹלָם שְׁיִש לְהֶם
 עֵינִים וְלֹא רוּאִים, אִזְנִים וְלֹא שׁוֹמְעִים
 אֶת סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְהוֹלְכִים אַחַר הַבְּצַע
 שֶׁל הָעוֹלָם הַזֶּה. בֵּא וְרָאָה, קִינ הוּא יִצְר
 הָרַע, הָבֶל יִצְר הַטּוֹב, הָבֶל הוּא הַלֵּב,
 וְהֵם שְׁנֵי בְּתֵי הַלֵּב, זְהוּ שְׁכַתּוּב לֵב חָכָם
 לִימִינוּ לֵב כָּסִיל לְשִׁמְאָלוֹ, לֵב חָכָם

וּבְשִׁבְלֵוּ נֶאֱמַר וְעַל אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ,
 לֹא אֲשִׁיבֶנּוּ יוֹתֵר בְּגִלְגּוּל. כִּינּוּן שְׁנַח בּו
 אַבּוּי שְׁהוּא אָדָם, בְּאוֹתוֹ זְמַן גּוֹדַע מַה
 שְּׁמוּ וּמַה שְּׁם בְּנּוּ כִי תִדְעַ, וְזְהוּ הַסּוּד שֶׁל
 מַה שְּׁמוּ מַה אֹמֵר אֲלֵיהֶם, וְזוּהִי מְרַבְּכָה
 שְׁלִמָה, ש שְׁלֹשׁ חֵיוֹת שְׁרוּכְב עֲלֵיהֶם
 מו"ה, וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר הֵן כָּל אֵלֹה יִפְעַל
 א"ל פְּעַמִּים שְׁלוֹשׁ עִם גָּבַר.

ותוסף ללדת את אחיו את הבל, איהו תוספת
 רוח הקדש, קין איהו רוח הטומאה דאיהו גרע
 ולא אוסיף, קין גופא, קן לתרנייהו, ובגניה אתמר
 אל תסתכל בקנקן אלא במה דאית ביה, ודאי
 קין איהו לפא, דאיהו קליפה דאגוזא, לאו תהוא
 דלעילא דאיהו איבא דאילנא דחיי, ובגין דהאי
 קין אית ביה טב וביש, אתמר ביה (בראשית ב יז) ומעין
 הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו, עד דאתעבר
 תהיא קליפה מניה דאגוזא, איבא אתקרי מיתה
 ותיי אור וחשך, הבל טב והבל ביש, הבל
 דאורייתא דאיהו להב, עלה אתמר (תהלים כט ז) קול
 יהו"ה תצב להבות אש, ודא ה' דמשה, מ' משה,
 ש' שם, דאתמר ביה (שמות ב י) כי מן המים
 משיתהו, ש' שם, ולא למגנא הוה שם קובע
 מדרשות באורייתא, והוה שם סימא דאלפא

לשון הקודש

טוב ורע, נאמר בו ומעין הדעת טוב ורע
 לא תאכל ממנו, עד שעוברת אותה
 הקלפה מהאגוז, הפרי שנקרא מיתה
 ותיים, אור וחשך, הבל טוב והבל רע,
 ההבל של התורה שהוא להב, עליו
 נאמר קול יהו"ה תצב להבות אש, וזו ה'
 של משה, מ' משה, ש' שם, נאמר בו
 כי מן המים משיתהו, ש' שם, ולא לחנם

לימינו זה הבל, שנאמר בו ותוסף ללדת
 את אחיו את הבל, הוא תוספת רוח
 הקדש, קין הוא רוח הטומאה, שהוא
 גרע ולא אוסיף, קין הגוף, קן לשניהם,
 ובשבילה נאמר אל תסתכל בקנקן אלא
 במה שיש בו, ודאי קין הוא הלב, שהוא
 קלפת האגוז, לא אותו שלמעלה שהוא
 פרי עץ החיים, ומשום שהקין הוה יש בו

ביתא, שת בגין (תהלים ח ז) כל שתה תחת רגליו.

והכל מסטרא דימינא איהו כליל ז' הבלים, ואינון אבגית"ץ וכו', שית סלקין, דאינון להבים בשית עזקאן דקנה, והכל דפה שביעאה, ולקבליהו אמר דוד שבע קלון דהבו ליהו"ה בני אלים, (תהלים כט) ועל אלין שבע אתמר (דברים ח ג) פי לא על הלחם לבדו יחיה האדם פי על כל מוצא פי יהו"ה יחיה האדם, ואלין ז' קלין סלקין בז' רקיעין, ואית ז' השמאלא דנחתין בשבעה ארעין, ועליהו אמר קהלת (קהלת ג כז) (פי) מי יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה וכו'.

שבעה הבלים טבין אלין אינון שבע שני השבע, ולקבליהו אחרנין לקבל שבע שני הרעב, אלין הבלים דחיי, ואלין הבלים דמיתה,

לשון הקודש

לבדו יחיה האדם פי על כל מוצא פי יהו"ה יחיה האדם, ושבעה הקולות הללו עולים בשבעה רקיעים, ויש שבע של השמאל שיורדים בשבע ארצות, ועליהם אמר קהלת פי מי יודע רוח בני האדם העולה היא למעלה וכו'.

שבעה הבלים טובים אלו, הם שבע שנות השבע, וכנגדם אחרים כנגד שבע שני הרעב, אלו הבלים של חיים, ואלו

היה שם קובע מדרשות בתורה, והיה שם, הסיום של אלפא ביתא, שת בגלל כל שתה תחת רגליו.

והכל מצד הימין הוא כולל שבעה הבלים, והם אבגית"ץ וכו', שש עולים, שהם להבים בששת מבעות הקנה, והכל של הפה שביעי, וכנגדם אמר דוד שבעה קולות של הבו ליהו"ה בני אלים, ועל שבע הללו נאמר פי לא על הלחם

וּבְגִין דָּא יֵשׁ הֶבֶל וַיֵּשׁ הֶבְלִים, ה' לֵב, ד' אַרְבַּע
 חִינוּן דְּכַרְסֵיָא, ו' שִׁית דְּרַגְיִן דְּכַרְסֵיָא, וְעַלְיָהּ
 שְׂרִיין עֶשֶׂר אַמִּירוֹן דְּאִינוּן י', ו' דְּנַפִּיק מֵהֶבֶל אִיהוּ
 קוֹל דְּאִיהוּ פּוֹרַח בְּאִוִיר, דְּאִיהוּ אֹר חָמֵשׁ אֹר
 וְדֵאִי אִינוּן ה' עֲלָאָה, י' דְּבוֹר וְאַמִּירָה, וְאִינוּן
 הֶבְלִים הֶבֶל סָלִיק בְּה' עֲלָאָה, וְהֶבֶל נְחִית בְּה'
 תַּתְּאָה, נְחִית דְּבוֹר, וּבְאֵלִין הֶבְלִים סָלִיק בְּחַד קָלָא
 סָלִיק, וּבְדָא נְחִית, בְּה' תַּתְּאָה סָלִיק קָלָא דְּאִיהוּ
 ו', בְּה' עֲלָאָה נְחִית דְּבוֹר דְּאִיהוּ י'.

וְהֶבְלִים סָלְקִין וְנַחְתִּין בְּלַבָּא, וְהִנֵּה מְלֹאכֵי
 אֱלֹהִים סָלְקִין וְנַחְתִּין תַּמָּן וְאִינוּן י"ו,
 ה' תַּתְּאָה מוּצַב אַרְצָה, וְרֵאשׁוּ מְגִיעַ הַשְּׂמִימָה דָּא
 ה' עֲלָאָה דְּאֶתְקְרִי הַשְּׂמִימָה, וְאִם לָא סָלְקִין
 בְּמַחְשְׁבָה דְּאִיהִי יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, לָא מְסַתְּבִלִין

לשון הקודש

בְּאֶחָד, הַקּוֹל עוֹלָה, וּבְנֵה יוֹרֵד, בְּה'
 תַּתְּחַתּוּנָה עוֹלָה הַקּוֹל שְׁהוּא ו', בְּה'
 הַעֲלִינָה יוֹרֵד הַדְּבוֹר שְׁהוּא י'.
 וְהַהֶבְלִים עוֹלִים וְיוֹרְדִים בְּלֵב, וְהִנֵּה
 מְלֹאכֵי אֱלֹהִים עוֹלִים וְיוֹרְדִים שְׁם וְהִם
 י"ו, ה' תַּתְּחַתּוּנָה מְצַב אַרְצָה, וְרֵאשׁוּ מְגִיעַ
 הַשְּׂמִימָה - זוּ ה' עֲלִינָה שְׁנַקְרָאת
 הַשְּׂמִימָה, וְאִם לָא עוֹלִים בְּמַחְשְׁבָה
 שְׁהִיא יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, לָא מְסַתְּבִלִים

הֶבְלִים שֶׁל מִיתָה, וּמִשּׁוֹם זֶה יֵשׁ הֶבֶל וַיֵּשׁ
 הֶבְלִים, ה' לֵב, ד' אַרְבַּע חִיּוֹת הַכֶּסֶף, ו' שֵׁשׁ
 הַמְּדְרָגוֹת שֶׁל הַכֶּסֶף, וְעַלֵּיהֶם שׁוֹרִים
 עֶשֶׂר אַמִּירוֹת שֶׁהֵן י', ו' שְׂיֹצֵא מֵהֶבֶל
 הוּא קוֹל שְׁהוּא פּוֹרַח בְּאִוִיר, שְׁהוּא אֹר, אֹר
 חָמֵשׁ אֹר וְדֵאִי הֵם ה' הַעֲלִינָה, י' דְּבוֹר
 וְאַמִּירָה, וְאֹתָם הֶבְלִים, הֶבֶל עוֹלָה בְּה'
 הַעֲלִינָה, וְהֶבֶל יוֹרֵד בְּה' תַּתְּחַתּוּנָה,
 הַדְּבוֹר יוֹרֵד, וּבְהֶבְלִים הִלְלוּ עוֹלָה

בְּצִלוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי הַבָּלִים דְּלֹא אֵינוֹן מְסַטְרָא דִּיתְרוּדָא,
 וְהַבָּלִים אַחֲרֵינוּ אֵינוֹן בְּפִירוּדָא, וְסִלְקוֹן בְּמַחְשָׁבָה
 בִּישָׂא, וּבְגִין דְּאִית תַּמָּן פִּירוּדָא אַתְמוּר בְּמַחְשָׁבָה
 דְּלֵהוֹן מַחְשָׁבָה בִּישָׂא מְצַטְרָפָא לְמַעֲשָׂה, (וְהַבָּלִים
 דְּלִית בְּהוֹן פִּירוּדָא מַחְשָׁבָה דְּלֵהוֹן מְצַטְרָפָא לְמַעֲשָׂה).

וְעֵקֶר דְּאַרְבַּע אַתְוֹון וְעֵשֶׂר אַתְוֹון אִיהִי מַלְכוּתָא,
 דְּאִיהִי כְּלִילָא מְכַל עֵשֶׂר סְפִירָן, וּבִיה
 צְרִיךְ בְּלָא לְאַכְלָלָא, דְּכָל מָאן דְּנָטִיל מַלְכוּת בְּלָא
 תִּשַׁע סְפִירָן אִיהוּ מְקַצֵּץ בְּנִטְיָעוֹן, וְכָל מָאן דְּנָטִיל
 תִּשַׁע סְפִירָן בְּלָא מַלְכוּת אִיהוּ פּוֹפֵר בְּעֵיקֶר.

הַבָּלִים דְּסַטְרָא אַחֲרָא עֲלִייהוּ אַתְמוּר (ירמיה י טו)
 הַבָּל הַמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים, דְּאֵינוֹן
 הַבָּלִים סִלְקוֹן בְּנִבְלוּת הַמָּה וּבְשִׁקְרוּת, וְכִלְהוּ
 סִלְקוֹן לְגַבֵּי מוֹחָא אִית חַמָּה וּלְבַנָּה וְכִכְבֵּיא וּמְזִלָּא

לשון הקודש

לְהַבְלִיל, שְׂכַל מִי שְׁנוּטֵל מַלְכוּת בְּלִי
 תִּשַׁע סְפִירוֹת, הוּא מְקַצֵּץ בְּנִטְיָעוֹת, וְכָל
 מִי שְׁנוּטֵל תִּשַׁע סְפִירוֹת בְּלִי מַלְכוּת,
 הוּא כּוֹפֵר בְּעֵקֶר.
 הַהַבְלִים שֶׁל הַצַּד הָאֲחֵר, עֲלִיהֶם נֶאֱמַר
 הַבֵּל הַמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים, שְׂאוֹתֶם
 הַבָּלִים עוֹלִים בְּנִבְלוּת הַמָּה וּבְשִׁקְרוּת,
 וְכֻלָּם עוֹלִים לְמַת, יֵשׁ חַמָּה וּלְבַנָּה
 וְכּוֹכְבִים וּמְזִלוֹת בְּרַקִּיעִים שֶׁהֵם קְלָפוֹת,

בְּתַפְלוּת, אֵלוּ הַהַבְלִים שְׂאִינָם מַצַּד שֶׁל
 הַיְחוּד, וְהַבָּלִים הָאֲחֵרִים הֵם בְּפִירוּד,
 וְעוֹלִים בְּמַחְשָׁבָה רְעָה, וּמְשׁוּם שְׂנִישׁ שָׁם
 פִּירוּד, נֶאֱמַר בְּמַחְשָׁבָה שְׁלָהֶם מַחְשָׁבָה
 רְעָה מְצַטְרָפָת לְמַעֲשָׂה, (וְהַהַבְלִים שְׂאִין בֵּהֶם
 פִּירוּד, הַמַּחְשָׁבָה שְׁלָהֶם מְצַטְרָפָת לְמַעֲשָׂה).

וְהַעֲקֵר שֶׁל אַרְבַּע אוֹתוֹיוֹת וְעֵשֶׂר
 הָאוֹתוֹיוֹת הִיא הַמַּלְכוּת, שֶׁהִיא כְּלוּלָה
 מְכַל עֵשֶׂר הַסְפִירוֹת, וּבִיה צְרִיךְ הַכֵּל

בְּרִקְעֵין דְּאִינוּן קְלִיפִין, דְּעַלְיֵיהּ אֶתְמַר (ישעיה ה יח)
 הוּי מוֹשְׁבֵי הָעוֹן בְּחִבְלֵי הַשָּׂוּא, וְעַלְיֵיהּ אֶתְמַר (שם
 נא ו) כִּי שָׁמַיִם כְּעֶשֶׂן נִמְלְחוּ, וְחִפְרָה הִלְבְּנָה וּבוֹשָׁה
 הַחֲמָה וְכו' (שם כד כג), וְכַמָּה חֲבָלִים אֵיךְ לֹון דְּכִלְהוּ
 מְלִיזִין שְׁקָר וְשָׂוּא, וְכָל מָאן דְּאֶפִּיק מְלִין דְּשְׁקָרָא
 כְּמָה מְלֵאכֵי חֲבָלָה פְּתַחִין גְּדַפְיֵיהּ לְקַבְּלוֹן, הִדְא
 הוּא דְּכִתִּיב (קהלת י כ) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל
 וְכו', וְאֵלִין מְלִילִין אִינוּן פְּנִין כְּמָה בְּנִינִין. (דף קיח
 ע"א).

אמר המגיה, הנמשך אחר זה כבר נדפס בדף ק"ד ע"א, אמנם אחר
 כך מצאתי זאת הנסחא מדוייקת יותר מהאחרת, וכדי שלא
 לכפול הדברים ארמוז לך החלוף שיש ביניהם בלבד, בזאת הנסחא
 לא מצאתי או אשא על מיא בשורה ל', ובשורה ל"ד נקודין מן י'
 טעמים מן ו' איחי בת קול, ובדף ק"ה ע"א שורה ז' צ"ל ואיחי לב
 דכלהו בה אתכלילין ומינה נפיק דפיקון, ובשורה ט' וכד דפיק, ובשורה
 י' צ"ל רשפים ובשורה י"ב נחית צ"ל אחיד, דף ק"ד ע"ב בשורה י"ז
 דא צ"ל דמלה, בשורה י"ח ד' דילה צ"ל ד' דלה, שורה ד' אויר קדמון
 צ"ל אוירא קדמאה.

אמר המגיה זה התקון מצאתיהו מפוזר ומפורד ומוטעה, והרבה עמלתי
 וטרחתי להגיהו ולסדר הדברים על אופניהם, ובמקומות ממנו כתבתי הדברים
 פעמים מפני חלוף הנסחאות.
 עוד ראה זה מצאתי.

לשון הקודש

כְּמָה מְלֵאכֵי חֲבָלָה פּוֹתְחִים בְּנִפְיָהֶם
 בְּנִגְדָם. זְהוּ שְׁכֵתוּב כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד
 אֶת הַקּוֹל וְכו', וְהַדְּבוּרִים הִלְלוּ הֵם בּוֹנִים
 כְּמָה בְּנִינִים.

שְׁעֵלֵיהֶם נֶאֱמַר הוּי מוֹשְׁבֵי הָעוֹן בְּחִבְלֵי
 הַשָּׂוּא, וְעַלְיֵיהֶם נֶאֱמַר כִּי שָׁמַיִם כְּעֶשֶׂן
 נִמְלְחוּ, וְחִפְרָה הִלְבְּנָה וּבוֹשָׁה הַחֲמָה
 וְכו', וְכַמָּה חֲבָלִים יֵשׁ לָהֶם שְׁכָלָם מְלֵאִים
 שְׁקָר וְשָׂוּא, וְכָל מִי שְׁמוּצִיא דְּבְרֵי שְׁקָר,

וּתּוֹסֵף לְלֹדֶת אֶת אָחִיו אֶת הֶבֶל (בראשית ד ב), תָּא
 תְּזִי הֶבֶל אִיהוּ הֵלֵב, וְאִית ב' בְּתִים בְּלָבָא,
 (קהלת י ג) לֵב חָכָם לִימִינוּ הֶבֶל, לֵב כְּסִיל לְשִׁמְאֵלוּ
 דָּא הֶבֶל, קִינ אִיהוּ יְנִיק מִתְרוּיָהוּ, וְאִיהוּ עֵין טוֹב
 וְרַע, וְקִין אִיהוּ זוּהֶמָּא דְנָחֵשׁ דְּאִטִּיל בְּחֹה, וְעֵלִיה
 אֶתְמַר (ישעיה יד כט) כִּי מִשְׁרָשׁ נָחֵשׁ יֵצֵא צַפַּע, מָה
 אֶרְחִיה דְּחֹיָא לְמִקְטֵל, כִּד דָּא קִטֵּל, וְלִבְתָּר
 אֶתְחַרֵּט, וּבְגִין דָּא (בראשית ד טו) וַיִּשֶׁם יְהוָה לְקִין אֹת,
 אֹת בְּרִית מִלָּה, וּבְגִין דָּא אָמַר (שם) קִנִּיתִי אִישׁ
 אֶת יְהוָה, וְאָף עַל גֵּב דְּקִינ' אִיהוּ זוּהֶמָּא, יָכִיל
 לְמַעַבְד נָק"י, כְּגִין יִתְרוּ דְאֶתְמַר בֵּיה (שופטים א טז) וּבְנֵי
 קִינֵי חוֹתֵן מִשָּׂה.

וְרָזָא דְמִלָּה הֶבֶל הֶבְלִים אָמַר קִהֲלַת, וְאָמְרוּ
 קְדָמָאִין אִית הֶבֶל וְאִית הֶבֶל, יֵשׁ צְדִיקִים
 שְׂמַנְיַע אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הָרְשָׁעִים וכו', (קהלת ח יד)

לשון הקודש

התְחַרֵּט, ומשום זה וַיִּשֶׁם יְהוָה לְקִין
 אֹת, אֹת בְּרִית מִלָּה, ומשום זה אָמַר
 קִנִּיתִי אִישׁ אֶת יְהוָה, וְאָף עַל פִּי שְׁקִינ'ן
 הוּא זְהֻמָּה, יָכִיל לַעֲשׂוֹת נָק"י, כְּמוֹ יִתְרוּ
 שְׂנֵאָמַר בּוּ וּבְנֵי קִינֵי חוֹתֵן מִשָּׂה.
 וְסוּד הַדְּבָר - הֶבֶל הֶבְלִים אָמַר קִהֲלַת,
 וְאָמְרוּ הָרֵאשׁוֹנִים, יֵשׁ הֶבֶל וְיֵשׁ הֶבֶל, יֵשׁ
 צְדִיקִים שְׂמַנְיַע אֲלֵיהֶם כְּמַעֲשֵׂה הָרְשָׁעִים

וּתּוֹסֵף לְלֹדֶת אֶת אָחִיו אֶת הֶבֶל. בֵּא
 וְרָאָה, הֶבֶל הוּא הֵלֵב, וְיֵשׁ שְׁנֵי בְתִים
 בְּלָב, לֵב חָכָם לִימִינוּ הֶבֶל, לֵב כְּסִיל
 לְשִׁמְאֵלוּ זֶה הֶבֶל, קִינ הוּא יוֹנֵק מִשְׁנֵיהֶם,
 וְהוּא עֵין טוֹב וְרַע, וְקִין הוּא הַזְּהֻמָּה
 שְׁהִנְחֵשׁ הִטִּיל בְּחֹה, וְעֵלִיו נָאָמַר כִּי
 מִשְׁרָשׁ נָחֵשׁ יֵצֵא צַפַּע. מָה דְרָכּוּ שָׁל
 הַנְּחֵשׁ לְהַרְג, כִּד זֶה הָרַג וְאַחַר כִּד

אמרתִי שגם זה הָבֵל, הָבֵל דִּימִינא ה' פְּרַסִּיא, ו' שש מעלות לפסא, ד' ארבע חיוון, אלין הָבֵלִים אינון לבושא לתפארת ומלכות דאינון ו"ה, י"ה בלילן, י' באויר, ה' תתאה דבור דסליק בהבל, וכלא אתבליל בשמא דבר נש דצלי צלותא או דעסיק באורייתא, אבל הָבֵלִים אחרנין דאתעבידן בארעא, סלקין באויר דהאי עלמא בקול ודבור דחול, וישראל מצלין בהון המבדיל בין קדש לחול, ואית אחרנין דאתמר בהון (ירמיה י טו) הָבֵל הָמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים, ואינון הָבֵלִים וקול ודבור דנבלות הָפָה, אינון מסטרא דאלהים אחרים ממנן דשאר עמין דאינון סמא"ל ונחש, עליהו אתמר בהבדלה ובין ישראל לגוים, כל חד בפום עוברוי כך בני בנינא, (קהלת ז יד) דְּזֶה לְעַמֵּת זֶה עֲשֵׂה הָאֱלֹהִים.

לשון הקודש

באויר של העולם הזה בקול ודבור של חל, וישראל מתפללים בהם המבדיל בין קדש לחל, ויש אחרים שנאמר בהם הָבֵל הָמָּה מַעֲשֵׂה תַעֲתוּעִים, ואותם הָבֵלִים וקול ודבור של נבלות הָפָה, הם מצד של אלהים אחרים, הממנים של שאר העמים שהם סמא"ל ונחש, עליהם נאמר בהבדלה ובין ישראל לגוים, כל

וכו, אמרתִי שגם זה הָבֵל, הָבֵל של הזמין, ה' הכפא, ו' שש מעלות לפסא, ד' ארבע חיות, אלו ההבליים הם לבוש לתפארת ומלכות שהן ו"ה, י"ה בלולים, י' באויר, ה' תחתונה דבור שעולה בהבל, והכל נכלל בשם של האדם שמתפלל תפלה או שעוסק בתורה, אבל הָבֵלִים אחרים שנעשים בארץ, עולים

וְתָא הַזֵּי מָאן דְּבִנְיָנָא דִּילֵיהּ לְעִילָא בְּסִטְרָא
דְּדַכְיוּ, בְּכָל אַלְיִן הֶבְלִים דְּאוּרֵי תָא וְעִלּוּתָא,
עֲלִיהּ אָמַר קָרָא (ישעיה לז טז) **וְאָשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיד וְכוּ'**
וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עַמִּי אַתָּה, וְהָא אוֹקְמוּהוּ אַל תִּקְרֵי
עַמִּי, אֶלָּא עַמִּי, מָה אָנָּא בְּמַלּוּלָא דִּילֵי עֲבָדִית
שְׁמִיָּא וְאַרְעָא בְּמָה דְאַתְּ אָמַר (תהלים לג ו) **בְּדַבַּר**
יְהוָה שָׁמַיִם נִעְשׂוּ, כִּד אַנְתָּ בְּשׁוֹתְפוּ עַמִּי תַעֲבִיד
בְּמַלּוּלָא, אֲבָל אַחֲרַנִּין דְּמַפְקִין מִפּוּמֵי יְהוּ הֶבְלִים
דְּשַׁבּוּעָה, עֲלִיָּהּ אַתְּמַר (משלי ז טז) **כִּי רַבִּים חֲלָלִים**
הִפִּילָה, וְאַלְיִן אַתְּקֵרִיא חֲלָלִים, דְּמַחֲלָלִין שֵׁם
יְהוָה, וְנִפְקִין הֶבְלִים מִפּוּמֵי יְהוּ וְקָלָא וְדַבּוּרָא
לְשַׁקְרָא וְאוּמָאָה לְשַׁקְרָא, וְדַכְרִין שְׁמִיהּ לְמַגְנָא
וְלְשַׁקְרָא, בְּתַהוּא שְׁמָא דְנִפְקִין לְבַטְלָא וְלְשַׁקְרָא
בְּנִין לֹון בְּנִינִין דְּבַטְלִין לֹון מַעְלָמָא, הִדָּא הוּא

לשון הקודש

אתה בשתפות עמי תעשה בדבור, אבל
 אחרים שמוציאים מפיכם הכלים של
 שבועה, עליהם נאמר כי רבים חללים
 הפילה, ואלה נקראו חללים, שמתחללים
 שם יהו"ה ומוציאים הכלים מפיכם, וקול
 ודבור לשקר ושבועה לשקר, ומזכירים
 שמו לחנם ולשקר. באותו שם
 שמוציאים לבטלה ולשקר, בונים להם
 בנינים שמבטלים אותם מן העולם, והו

אחד כפי מעשיו כך בונה בנין, שזה
 לעמת זה עשה האלהים.
 ובא וראה, מי שבנינו למעלה בצד
 הטהרה, עם כל ההבלים הללו של תורה
 ותפלה, עליו אמר הכתוב ואשים דברי
 בפיך וכו', ולאמר לציון עמי אתה, והרי
 פרשוהו אל תקרי עמי אלא עמי, מה אני
 בדבור שלי עשיתי שמים וארץ, כמו
 שנאמר בדבר יהו"ה שמים נעשו, כך

דְּכָתִיב (ירמיה ב ז) לִשְׂוֹא הִכִּיתִי אֶת בְּנֵיכֶם, וְוִי לֹזֵן לְבָנֵי
נִשָּׂא דְנַפְקִין מִפּוּמִיּהוּ מְלוּלִין וְאוּמָאִין דְּשִׁקְרָא,
טַב לֹזֵן דְּלֹא יִתּוֹן לְעֵלְמָא, קָמוּ חֲבֵרַיָּא כְּלָהוּ
וְאָמְרוּ רַחֲמָנָא לְשׁוֹבֵן רַחֲמָנָא לְשׁוֹבֵן.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, רַבָּנָן, כָּל אֵלִין בְּנֵינִין תְּלִיזִין
בְּמַחְשָׁבָה, כְּמָה דְּאִשְׁכְּחָנָא בְּקִין וְהַבֵּל, קִין
הָיָה עוֹבֵד אֲדָמָה וּמִיִּיתִי בְּקַרְבָּנָא פְּשָׁתִים, מִהָהוּא
סְטָרָא דְעֵרְוָה, הָיָה מִחְשָׁבָה לְקַרְבָּא קָמִי קוּדְשָׁא
בְּרִידָה הוּא עֵרְוָה, וּמִנֵּין דְּפְשָׁתִים אִיהוּ מִסְטָרָא
דְעֵרְוָה שְׁנַאֲמַר (שמות כח מב) וַעֲשֵׂה לָהֶם מְכַנְסֵי בָד
לְכִסּוֹת בֶּשֶׂר עֵרְוָה, הַבֵּל הָיָה רוּעָה צֹאן, קָרִיב
קַרְבָּנָא מִכְּבוֹרוֹת צֹאנוּ, הָדָא הוּא דְכָתִיב (בראשית ד ד)
וְהַבֵּל הֵבִיא גַם הוּא מִכְּבוֹרוֹת צֹאנוּ, (דף קיח ע"ב)
מִחְשָׁבְתִּיהָ הָיָה בְּהָהוּא אֲתֵר דְּאִתְּמַר בֵּיתָה, (דניאל ז ט)
וְעַתִּיק יוֹמִין יְתִיב לְבוּשָׁה כְּתִלְגַּ חוֹזֵר וְשַׁעַר רֵאשִׁיָּה

לשון הקודש

קָרְבַּן פְּשָׁתִים, מֵאוֹתוֹ הַצַּד שֶׁל עֵרְוָה,
הֵיחָד מִחְשָׁבָה לְהַקְרִיב לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ
כְּרוּדָה הוּא עֵרְוָה, וּמִנֵּין שְׁפְשָׁתִים הוּא
מֵצַד הָעֵרְוָה? שְׁנַאֲמַר וַעֲשֵׂה לָהֶם מְכַנְסֵי
בָד לְכִסּוֹת בֶּשֶׂר עֵרְוָה, הַבֵּל הָיָה רוּעָה
צֹאן, הַקְּרִיב קַרְבָּן מִכְּבוֹרוֹת צֹאנוּ, זְהוּ
שְׁכָתוֹב וְהַבֵּל הֵבִיא גַם הוּא מִכְּבוֹרוֹת
צֹאנוּ, מִחְשָׁבְתוֹ הֵיחָד בְּאוֹתוֹ מְקוֹם

שְׁכָתוֹב לְשׂוֹא הִכִּיתִי אֶת בְּנֵיכֶם. אוּי
לָהֶם לְבָנֵי אָדָם שְׁמוּצִיאִים מִפִּיהֶם
דְּבוּרִים וְשְׁבוּעוֹת שִׁקְרָא, טוֹב לָהֶם שְׁלֹא
יָבֹאוּ לְעוֹלָם. קָמוּ כָּל הַחֲבֵרִים וְאָמְרוּ,
הֲרַחֲמֵן וְצִילֵנוּ, הֲרַחֲמֵן וְצִילֵנוּ.
אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: חֲכָמִים, כָּל הַבְּנֵינִים
הִלְלוּ תְּלוּנִים בְּמַחְשָׁבָה, כְּמוֹ שְׁמַצְאָנוּ
בְּקִין וְהַבֵּל, קִין הָיָה עוֹבֵד אֲדָמָה וְהֵבִיא

כְּעֵמֶר נָקֵא, וְקוּדְשָׁא פְּרִידָּהּ הוּא מִחֲשַׁבְתִּיהָ טָבָא
 צְרָפָה לְמַעֲשָׂה, וּבְגִין דָּא קְבִיל לִיה, וּמִחֲשַׁבָּה רְעָה
 לָא מִצְרָפָה לְמַעֲשָׂה, וְדָא הוּא קְרַבְנָא דְקִין, וּבְגִין
 דָּא חָרָה לוֹ, מִיַּד וַיֹּאמֶר יְהו"ה לְקִין לָמָּה חָרָה לָךְ
 וְכו', הֲלֹא אִם תִּטִּיב שְׂאֵת (בראשית ד' ו'), אִם תִּטִּיב
 עוֹבְדָךְ שְׂאֵת, אֲנִי מֵאֲרִיד לָךְ וְאֶטּוֹל מִטּוֹלְךָ עָלַי,
 וּמִנָּלָן דְּשְׂאֵת מִטּוֹלָא דְחוֹבִין הוּא, דְּכַתִּיב (ישעיה א' יד)
 גִּלְאַתִּי נָשׂוּא, וְאִם לֹא תִטִּיב עוֹבְדָךְ לַפֶּתַח חֲטָאֵת
 רוֹבִין, וְדָא פֶתַח דְּגִיְהִנְגָם, דְּתַמָּן חוֹבִין דִּילָךְ שְׁלִטִין
 עָלָךְ, וְאִם תִּטִּיב עוֹבְדָךְ אֶתְהָ תִמְשׁוֹל בּוֹ.

רְשִׁיעֵינָא לָא שְׁלִיט בְּהוֹן מוֹסֵר אֶלָּא נְטָרִין
 דְּכַבּוּ, כְּגוֹוֹנָא דְעֵשׂוֹ וַיִּשְׁטֹם עֵשׂוֹ אֶת
 יַעֲקֹב (בראשית כז מא), יַעֲקֹב כְּגוֹוֹנָא דְהֶבֶל וְעֵשׂוֹ כְּגוֹוֹנָא
 דְקִין, וַיֹּאמֶר מָה עָשִׂיתָ וְכו' (שם ד' ט') חוֹבָא דָּא

לשון הקודש

ומנין לנו ששאת הוא משא העונות?
 שכתוב גלאתי נשוא, ואם לא תיטיב
 מעשיך - לפתח חטאת רבין, וזה פתח
 הגיהנם, ששם החטאים שלך שולטים
 עליך, ואם תיטיב מעשיך, אתה תמשל
 בו.

הרשעים לא שולט בהם מוסר אלא
 שומרים שנאה, כמו שעשו - וישטם
 עשו את יעקב, יעקב כמו שהביל, ועשו

שנאמר בו ועתיק הימים יושב, לבושו
 כשילג לבן, ושער ראשו כעמר נקי,
 והקדוש ברוך הוא מצרף מחשבה טובה
 למעשה, ומשום זה קבל אותו, ומחשבה
 רעה אינו מצרפה למעשה, וזהו קרבנו
 של קין, ומשום זה חרה לו. מייד ויאמר
 יהו"ה לקין למה חרה לך וכו', הלא אם
 תיטיב שאת, אם תיטיב מעשיך -
 שאת, אני מחכה לך ואטל משאך עלי,

דְּקַטְלַתְ לַאֲחֻדָּ לָא עֲבַדְתָּ לִיָּה אֱלֹא לְשִׁמְא
 דְּאֲתִקְרִי מ"ה, מ"ה אֲעִידְךָ וְאֶסְחִיד עֲלֶיךָ, וְאִיִּהִי
 תִּבְעָה לָךְ, וְלֹא עוֹד אֱלֹא מ"ה דְּאִיִּהוּ אָדָם דְּעָבִיד
 לָךְ, גָּרָם דָּא דְּאֶפִּיק מִלְּאֲךָ הַמְּוֹת בְּךָ לְעֵלְמָא, וְדָא
 אִיִּהוּ פּוֹקֵד עֲזוֹן אָבוֹת עַל בְּנִים (שמות כ ה), וְהָא אֲתִמְר
 אִם אוֹתִיזוֹן מַעֲשֵׂה אָבוֹתֵיהֶם בִּידֵיהֶם, אֱלֹא בְּךָ הָוָה
 עוֹבְדֵי אָבוֹתָ הָוָה בִּידֵיהָ, עַל סַבָּה דְּאִשָּׁה הָוָה,
 בְּמָה דְּאֲתִמְר וַיְהִי בַּהֲיוֹתָם בְּשָׂדֵה, וַאֲיִן שָׂדֵה אֱלֹא
 אֲתִתָּא, אֲתִתָּא גְרַמַּת מִיתָה לְאָדָם, וְגְרַמַּת מִיתָה
 לְהַבֵּל, בְּמָה דְּאֲתִמְר בִּיעֲקֹב עִם מִמְנָא דְּעִשׂוֹ
 וַיֵּאבֶּק אִישׁ עִמּוֹ (בראשית לב כה), בְּגוֹנָא דָּא הָוָה קִינ
 וְהַבֵּל, וְנִצַּח הַבֵּל לְקִינ, וְאִיִּהוּ מִסְּטָרָא דְּרַחֲמֵי
 דְּחַיִּים עֲלוֹי וְלֹא בָּעָא לְמַקְטִלִּיהָ, וְקָם הוּא וְקַטְלִיהָ,
 וְאֲתִתָּא גְרַמָּא דָּא, עָלָה אֲתִמְר (משלי ה ה) רַגְלִיהָ
 יוֹרְדוֹת מְוֹת, וּבְקִנָּא דִּילִיהָ קַטִּיל לִיָּה.

לשון הקודש

אבותיהם בידיהם, אלא כך היה, מעשי
 אביו היה בידו, ועל סבה של אשה זה
 היה, כמו שנאמר ויהי בהיותם בשדה,
 ואין שדה אלא אשה, האשה גרמה
 מיתה לאדם וגרמה מיתה להבל, כמו
 שנאמר ביעקב עם הממנה של עשו
 ויאבק איש עמו, כמו זה היה קין והבל,
 ונצח הבל את קין, והוא מצד הרחמים,

כמו שקין. ויאמר מה עשית וכו', החטא
 הזה שהרגת את אחיך לא עשית אותו
 אלא לשם שנקרא מ"ה, מ"ה אעידך
 ואעיד עליך, והיא תובעת אותך, ולא
 עוד, אלא מ"ה שהוא אדם שעשה אותך,
 גרם את זה שמלאך המות הוציא אותך
 לעולם, וזהו פקד עון אבות על בנים,
 והרי נתבאר אם אוהזים מעשה

וַיֹּאמֶר קוֹל דְּמִי אַחִיד צוֹעֲקִים אֵלַי מִן הָאֲדָמָה
 (בראשית ד י'), אַנְתָּה הוּא בְּרִיה דְּחַוְיָא דְגָרָם
 מִיְתָה לְאָדָם, דְּאֲתַמַּר בֵּיה (שם ג יד) אַרְוֹר אַתָּה מְכַל
 תְּבַהֲמָה, כְּדָ אֵית לָךְ לִירְתָא מְנִיָּה, דְּעוֹבְדָא
 דִּילִיה בִּידָךְ, בְּגִין דָּא אַרְוֹר אַתָּה מִן הָאֲדָמָה
 אֲשֶׁר פְּעִתָּה אֶת פִּיה, דָּא הוּא אֲרַעָא דְלֵיִט לָהּ
 קוֹדְשָׁא בְּרִידָךְ הוּא תִשַׁע לְוֹטִין, לֵיִט לְקִין חַד
 לְאַשְׁלָמָא לַעֲשָׂרָה, וּבְגִין דָּא אָמַר (שם יא) אַרְוֹר
 אַתָּה מִן הָאֲדָמָה וְכוּ', כִּי תַעֲבֹד אֶת הָאֲדָמָה
 וְכוּ' דִתְהֵא תִשַׁשׁ חִילְהָא לְגַבְדָּךְ, וְלֹא יִפְקֹן מִיְנָךְ
 מְלָכִין וְשְׁלִיטִין.

נַע וְגַד תִּהְיֶה בְּאַרְצֵךְ, דְּאַנָּא אֲמַרִית לְאָדָם וַיִּרְדּוּ
 בְּדַגְתַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְבַהֲמָה (שם א כו),
 דְּאַנּוֹן בְּנֵי נֶשָׂא דְתַלְיִין בְּמִזְלוֹת, דְּדַמְיִין לְחִיוּוֹן

לשון הקודש

הָאֲרִצִּין שְׁקַלְל אֹתָהּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא
 תִּשַׁע קְלָלוֹת, וְקַלְל אֶת קִין אַחַת
 לְהַשְׁלִים לַעֲשָׂרָה, וּמִשׁוּם זֶה אָמַר אַרְוֹר
 אַתָּה מִן הָאֲדָמָה וְכוּ', כִּי תַעֲבֹד אֶת
 הָאֲדָמָה וְכוּ', שְׂבַחָה יְהִיה תְּשׁוּשׁ אֵלֶיךָ,
 וְלֹא יֵצְאוּ מִמֶּךָ מְלָכִים וְשְׁלִיטִים.

נַע וְגַד תִּהְיֶה בְּאַרְצֵךְ, שְׁאֲנִי אֲמַרְתִּי
 לְאָדָם וַיִּרְדּוּ בְּדַגְתַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם
 וּבְבַהֲמָה, שְׁהֵם בְּנֵי אָדָם שְׂתַלּוּיִים

שְׁחָם עָלָיו וְלֹא רָצָה לְהִרְגוֹ, וְקָם הוּא
 וְהִרְגוֹ, וְהִאֲשָׁה נִרְמָה אֶת זֶה, עָלֶיהָ נֹאמַר
 רַגְלֶיהָ יִרְדּוֹת מוֹת, וּבְקַנְאוֹתוֹ הִרְג אֹתוֹ.
 וַיֹּאמֶר קוֹל דְּמִי אַחִיד צוֹעֲקִים אֵלַי מִן
 הָאֲדָמָה, אַתָּה הוּא בְּנוֹ שַׁל הַנְּחָשׁ שְׁגָרָם
 מִיְתָה לְאָדָם, שְׁנֹאמַר בּוֹ אַרְוֹר אַתָּה
 מְכַל תְּבַהֲמָה, כְּדָ יֵשׁ לָךְ לִירֵשׁ מִמֶּנּוּ,
 שְׁמַעֲשֵׂהוּ בִּידָךְ, בְּגַלְל זֶה אַרְוֹר אַתָּה מִן
 הָאֲדָמָה אֲשֶׁר פְּעִתָּה אֶת פִּיה, זֶה הִיְתָה

וּבְעֵירָן וְעוֹפוֹת, בְּלֵהוּ אֶזְלוֹ לְגַבְדֵּי לְקַטְלָא לָךְ, וְאַנְתָּ
 תִּזְיֵל נָע וְנָד מִקְדָּמַי, נָע וְנָד עוֹן דָּן, וְעוֹד נָע
 וְנָד בְּגִין דְּאַנְתָּ עוֹן דְּנָדָהּ, וּבְנָדָה אֶתְעִבִידת
 דְּאִיְהִי זוּהָמָא דְהַטִּיל נְחָשׁ לְחֹה, בְּגִין דָּא נָע וְנָד
 תְּהִיָה, וְעוֹד נָע בְּגִין דְּאַנְתָּ מִסְטָרָא דְסַמָּא"ל, נָד
 בְּגִין דְּאַנְתָּ מִסְטָרָא דְנְחָשׁ, נָע בְּעֶלְמָא דִין, נָד
 בְּעֶלְמָא דְאַתִּי, דְּאִינוּן שְׂכִינְתָא עֲלָאָה וּשְׂכִינְתָא
 תְּתָאָה, דְּנָטְלִין תְּרוּיָהוּ נִיקָמָא מִינְךָ.

וּבְגִין דָּא כִּד שָׁמַע דְּבִאָתֵר עֲלָאָה דָּא הָוָה תְּלִיא
 הָבַל, מִיד וַיֹּאמֶר קִין אֶל יְהוָה גְּדוֹל עֲוֹנִי
 מִנְשׂוּאָה (בראשית ד יג), הָכָא תָב בְּתִיּוּבְתָא וְאַתְחַרַט, בְּגִין
 דָּא וַיֵּשֶׁם יְהוָה לְקִין אוֹת (שם טו), הָכָא רְמֵז אוֹת
 בְּרִית מִלְּחָה דְקַבִּיל וְתָרוּ, דְּאַתְמַר בֵּיהּ (שופטים א טז)
 וּבְנֵי קִינֵי חוֹתֵן מִשָּׂה שְׁנַפְרָד מִקִּין, (צ"ל (שם ד יא) וְחֵבֵר

לשון הקודש

שְׂכִינָה עֲלִינָה וּשְׂכִינָה תַחְתוּנָה, שְׂיָקוּחוּ
 שְׂתִיחֵן מִמָּדָּ נְקָמוֹת.
 וּמִנְשׂוּמָה זֶה, כְּשֶׁשָּׁמַע שְׂבִמְקוֹם הָעֲלִיּוֹן
 הָוָה הָיָה תְלוּי הָבַל, מִיד וַיֹּאמֶר קִין אֶל
 יְהוָה גְּדוֹל עֲוֹנִי מִנְשׂוּאָה, כָּאֵן שָׁב
 בְּתִשׁוּבָה וְהִתְחַרַט, בְּגִלָּל זֶה וַיֵּשֶׁם יְהוָה
 לְקִין אוֹת, כָּאֵן רְמֵז אוֹת בְּרִית מִלְּחָה
 שְׂקַבֵּל וְתָרוּ, שְׁנַפְרָד בּוּ וּבְנֵי קִינֵי חוֹתֵן
 מִשָּׂה, שְׁנַפְרָד מִקִּין, (וְחֵבֵר הַקִּינֵי נְפָרָד מִקִּין),

בְּמִזְלוֹת, שְׂדוּמִים לְחַיִּוֹת וּבְהִמּוֹת
 וְעוֹפוֹת, כְּלָם הוֹלְכִים אֵלֶיךָ לְהַרְגֵּ אֹתְךָ,
 וְאַתָּה תִלָּךְ נָע וְנָד מִהֲרַא שׁוֹנִים, נָע וְנָד
 עוֹן דָּן. וְעוֹד נָע וְנָד, מִשׁוּם שְׂאֵתָה עוֹן
 שֶׁל נָדָהּ, וּבְנָדָה נָע שִׁיתָ, שְׂהִיא הַזְּהָמָה
 שְׂהַטִּיל הַנְּחָשׁ בְּחוּנָה, בְּגִלָּל זֶה נָע וְנָד
 תְּהִיָה. וְעוֹד נָע, מִשׁוּם שְׂאֵתָה מִהַצֵּד שֶׁל
 סַמָּא"ל, נָד מִשׁוּם שְׂאֵתָה מִצֵּד הַנְּחָשׁ, נָע
 בְּעוֹלָם הָזֶה, נָד בְּעוֹלָם הָבָא, שְׂהֵם

הקני נפרד מקינו), וביתרו אתתקן קון מחוביה, ועוד
 בה הוא זמנא קביל ליה, בגין דאחזי ליה פנוי דקני
 חותן משה דהו עתידין למהני בלשכת הגזית,
 אמר וכי לחייבא קביל קודשא בריך הוא
 בתשובה, על אחת כמה וכמה לצדיקים, מיד
 ויצא קין מלפני יהו"ה (בראשית ד טז), בהאי נפק מן
 דינא, וקביל עליה כל מה דאתגזר ביה, דכתיב
 וישב בארץ נוד, מה דאמר ליה נד, שוי עליה ו'
 ואתעביד נוד, ודא איהו דאתמר ביה וישם יהו"ה
 לקין אות לבלתי הכות אותו, דאם הוה נד אתמר
 ביה (שם) והיה כל מוצאי יהרגני, ובגין דתב
 בתשובתא וקביל עליה אות ברית, שוי עליה אות
 ו' לשזבא ליה, ולא עוד אלא דשוי ליה קדמת
 עדן, דבגיניה זכה לגן עדן.

לשון הקודש

בארץ נוד. מה שאמר לו נד, שם עליו ו'
 ונעשה נוד, והו שזאמר בו וישם יהו"ה
 לקין אות לבלתי הכות אותו, שאם היה
 נד, נאמר בו והיה כל מוצאי יהרגני,
 ומשום ששב בתשובה וקבל עליו אות
 ברית, שם עליו האות ו' להצילו, ולא
 עוד, אלא ששם אותו קדמת עדן,
 שבגללו זכה לגן עדן.

וביתרו התתקן קין מהטא, ועוד באותו
 זמן קבל אותו, משום שהראה לו בני
 קיני חותן משה שהיו עתידים להיות
 בלשכת הגזית, אמר, וכי את הרשעים
 קבל הקדוש ברוך הוא בתשובה, על
 אחת כמה וכמה את הצדיקים, מיד ויצא
 קין מלפני יהו"ה, בזה יצא מן הדין וקבל
 עליו כל מה שנגזר בו, שכתוב וישב

וַיֵּדַע (דף קיט ע"א) **קִין אֶת אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת חֲנוּךְ** (בראשית ד יז), **כָּל אֱלֹוִין תּוֹלְדִין מִנְעִין לִיה** לְאַתְרָעָא בְּהוֹן, וְאִינוּן חֲנוּךְ וְעִרְד וּמְחַוְיָאֵל וּמְתוּשָׁאֵל וְלִמְךָ, וְלִמְךָ נָטִיל תִּירֵי נָשִׁין עָדָה וְצָלָה, עָדָה חֲנוּךְ לְטָב, חֲנוּךְ לְנַעַר עַל פִּי דְרַבּוּ, צָלָה חֲנוּכָא דְבִישׁ, וְדָא מִלְּאָךְ הַמּוֹת דְּמַחְנֵךְ לְבַר נֶשׁ בְּחֲנוּכִין בִּישִׁין, עִרְד לְבַתֵּר אַעִיל רְעָדָה בְּבַר נֶשׁ בְּאַבְרִין דִּילִיָּה, וְלְבַתֵּר דְּאַפִּיל לְבַר נֶשׁ בְּחֲנוּכִין, אֲלִשִׁין עֲלִיָּה וְאַחֲזִי לְא"ל כָּל מַה דְּעָבִיד, וְדָא אִיהוּ מְחַוְיָאֵל מְחַוֵּי א"ל, וְלְבַתֵּר נְחִית וַתִּשֵּׁשׁ חִילִיָּה וְקָטִיל לִיָּה, וְדָא אִיהוּ מְתוּשָׁאֵל דְּתַמָּן מוֹת שָׂאֵל, וְאִין מוֹת אֲלָא עֲנִיּוֹת, וְלְבַתֵּר אַמְלִיךְ עֲלִיָּה וְדָא אִיהוּ לְמַךְ אַתְהַפֵּךְ עֲלִיָּה לְמַלְךְ, וַתִּירֵין נָשִׁין דִּילִיָּה חַד עָדָה דְּמַעִיד עַל חוּבוּי דְּבַר נֶשׁ, וַתִּנְיָנָא צָלָה דְּאֲזִיל עֲלִיָּה בְּצַל, בְּמַה דְּאַתְ אָמַר (איוב ח ט) **כִּי צֵל**

לשון הקודש

מִבְּנֵי הַכְּנִיזִים רְעָדָה בְּאָדָם בְּאִבְרִיָּו, וְאַחַר שְׂמִפִּיל אֶת הָאָדָם לְחַטָּאִים, מְלִשִׁין עֲלוּי וּמְרָאָה לְא"ל כָּל מַה שְּׁעָשָׂה, וְזִהוּ מְחַוְיָאֵל - מְרָאָה א"ל, וְאַחַר כֵּךְ יוֹרֵד וּמְתִישׁ בְּחוּ וְהוֹרֵג אוֹתוֹ, וְזִהוּ מְתוּשָׁאֵל, שְׂשָׁם מוֹת שָׂאֵל, וְאִין מוֹת אֲלָא עֲנִיּוֹת, וְאַחַר מוֹלֵךְ עֲלוּי, וְזִהוּ לְמַךְ, שְׂמַתְהַפֵּךְ עֲלוּי לְמַלְךְ, וְשְׂתִי נְשׁוֹתִיו, אַחַת עָדָה,

וַיֵּדַע קִין אֶת אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת חֲנוּךְ. כָּל אֱלוֹ הַתּוֹלְדוֹת מוֹנְעִים אוֹתוֹ לְהַתְרִצוֹת בְּהֶם, וְהֵם חֲנוּךְ וְעִרְד וּמְחַוְיָאֵל וּמְתוּשָׁאֵל וְלִמְךָ, וְלִמְךָ נָטִיל שְׂתִי נָשִׁים, עָדָה וְצָלָה, עָדָה - חֲנוּךְ לְטוֹב, חֲנוּךְ לְנַעַר עַל פִּי דְרַבּוּ, צָלָה - חֲנוּךְ שֶׁל רַע, וְזֶה מִלְּאָךְ הַמּוֹת שְׂמַתְהַפֵּךְ אֶת הָאָדָם בְּחֲנוּכִים רָעִים, עִרְד לְאַחַר

יָמִינוּ עָלֵי אָרֶץ, וּכְתִיב (תהלים קמד ד) יָמִיו כְּצֶל עֹזֵב.

וְתִלְדַּ עֲדָה אֶת יָבֵל (בראשית ד כ), בְּתֵר דְּקָטִיל לִיה
 בְּעֵנִיּוֹתָא, וְשִׁלְטִין עֲלֵיהּ עֲדָה וְצִלָּה, יָבֵל,
 כְּגִוּוֹנָא דְשִׁמְיָא וְאַרְעָא דְאַתְמַר בְּהוּן (ישעיה נא ו) כִּי
 שָׁמַיִם כְּעֵשֶׂן נִמְלְחוּ וְהָאָרֶץ כְּבַגְד תִּבְלָה, וְיָבֵל אִיהוּ
 אָבִי יוֹשֵׁב אֶהֱל וּמְקַנָּה, דְּכַנִּישׁ מְמוֹנָא, וְלִבְתֵּר
 אֶתְמַר בִּיהּ (משלי יא ד) לֹא יוֹעִיל הוֹן, וְהָא אֶתְמַר
 דְּשִׁלִּיט עֲלֵיהּ עֵנִיּוֹתָא דְאִיהוּ מְוֹת, וְלִית עֵנִיּוֹתָא
 קָמִי קוֹדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא כְּעֵנִיּוֹתָא דְאוּרִיּוֹתָא, וְלִית
 מְוֹת כְּאִינוּן דְּעֵבְרִין עַל פְּתָנְמִי אוּרִיּוֹתָא דְאַתְקִרְיָאוּ
 מֵתִים, וּבְגִין דָּא אָמַר קָרָא (יחזקאל יא לב) שׁוּבוּ וְחִיוּ,
 וְאֲחִי יָבֵל הָיָה אָבִי כֹל תּוֹפֵשׁ כְּנוֹר וְעֹנֵב, הַמְנַגְנִין
 בְּכָל מֵינֵי נְגוּנִין, וְכִּי נִשׁ דְּחָדִי בְּהוּ וְאַשְׁתַּדֵּל
 בְּהַבְלִי עֲלֵמָא, עֲלֵיהּ אָמַר קַהֲלַת (קהלת יא ט) שְׂמַח

לשון הקודש

נתבאר ששולטת עליו עניות שהוא מות,
 ואין עניות לפני הקדוש ברוך הוא
 בעניות של התורה, ואין מות כמו אותם
 שעוברים על דברי התורה, שנקראו
 מתים, ומשום זה אמר הכתוב שובו וחיו,
 ואחי יבל היה אבי כל תופש כנור ועונב,
 שמנגנים בו בכל מיני נגונים, והאדם
 ששמח בהם ומתעסק בהבלי העולם,
 עליו אמר קהלת שמח בחור בילדותך

שמעיד על הטאי האדם, והשניה צלה,
 שהולך עליו כצל, כמו שנאמר כי על
 ימינו עלי ארץ, וכתוב ימיו כצל עובר.
 ותלד עדה את יבל, אחר שהורג אותו
 בעניות ושולטים עליו עדה וצלה, יבל,
 כמו שמים וארץ שנאמר בהם כי שמים
 כעשן נמלחו והארץ כבגד תבלה, ויבל
 הוא אבי יושב אהל ומקנה, שכנס ממון,
 ואחר כך נאמר בו לא יועיל הון, והרי

בְּחֹר בְּיַלְדוּתְךָ וְכוּ', וּלְבַתֵּר מָה אָמַר לִיהָ (שם) וְדַע
 כִּי עַל כָּל אֵלֶּה יִבְיָאָךְ הָאֱלֹהִים בְּמִשְׁפָּט, וְעַל־יֵהוּ
 אָמְרוּ מֵאֲרֵי מִתְנִיתִין, זְמַרָא בְּבֵיתָא חֲרָפָא בְּבֵיתָא,
 אֵלָא וּשְׂמַחְתֶּם לְפָנַי יְהו"ה אֱלֹהֵיכֶם (ויקרא כג מ),
 בְּגִזְוֵנָא (דְדוּד) דְּאִתְמַר (בִּיה) (מלכים ב ג טו) וְהָיָה בְּנִינָא
 הַמְּנַנָּן וְתָהִי עָלָיו יַד יְהו"ה.

וְצִלָּה גַם הִיא יִלְדָה אֶת תּוֹבַל קִין, לוֹמֵשׁ כָּל
 חֲרֵשׁ נְחֻשֶׁת וּבְרִזָּל (בראשית ד כב), דָּא יִצְר הָרַע,
 דְּאִתְמַר בֵּית אִם יִצְרָךְ מִתְגַּבַּר עֲלֶךְ מְשַׁכְּהוּ לְבֵית
 הַמְּדַרְשׁ וְכוּ', וְאַחֹת תּוֹבַל קִין נַעֲמָ"ה דָּא אִימָן
 שְׁלֵשׁ שָׂדִים, וְלִמְךָ בְּשַׁעֲתָא דְשִׁלִּיט עַל בַּר נֶשׁ וְאִיהִי
 בֵּית תַּקִּיף בְּאֲבָנָא וּכְפָרְזָלָא, וְלֹא עָסִיק בְּאֲוֵרֵיתָא,
 שְׁלִיט עָלֶיהָ וְקָטִיל לִיהָ, וְעָבִיד בֵּיהּ פְּצַע וְחִבּוּרָה,
 בְּמָה דְאִתְ אָמַר (שם כג) כִּי אִישׁ חֲרָגְתִּי לְפַצְעֵי וַיִּלְד
 לְחִבּוּרָתִי, בְּהַהוּא זְמַנָּא עֲתִיד לְנַטְלָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ

לשון הקודש

שְׁנַאמַר בּו אִם יִצְרָךְ מִתְגַּבַּר עֲלֶיךָ
 מְשַׁכְּהוּ לְבֵית הַמְּדַרְשׁ וְכוּ'. וְאַחֹת תּוֹבַל
 קִין נַעֲמָה, זו אִם הַשְּׂדִים, וְלִמְךָ, בְּשַׁעֲה
 שְׁשׁוּלֵט עַל הָאָדָם וּמְחֻזֵּק בּו כְּאֲבָן
 וּכְבָרְזָל וְלֹא עוֹסֵק בְּתוֹרָה, שׁוּלֵט עָלָיו
 וְהוֹרֵג אוֹתוֹ, וְעוֹשֶׂה בּו פְּצַע וְחִבּוּרָה, כְּמוֹ
 שְׁנַאמַר כִּי אִישׁ חֲרָגְתִּי לְפַצְעֵי וַיִּלְד
 לְחִבּוּרָתִי בְּאוֹתוֹ זְמַן עֲתִיד לְטַל הַקְּדוּשׁ

וְכוּ', וְאַחַר כֵּךְ מָה אוֹמַר לוֹ? וְדַע כִּי עַל
 כָּל אֵלֶּה יִבְיָאָךְ הָאֱלֹהִים בְּמִשְׁפָּט,
 שְׁעַלֵּיהֶם אָמְרוּ בְּעַלֵּי הַמִּשְׁנָה, זְמַר בְּבֵית
 – חֲרַב בְּבֵית, אֵלָא וּשְׂמַחְתֶּם לְפָנַי יְהו"ה
 אֱלֹהֵיכֶם, כְּמוֹ (שְׂדוּד) שְׁנַאמַר (פו) וְהָיָה
 בְּנִינָא הַמְּנַנָּן וְתָהִי עָלָיו יַד יְהו"ה.
 וְצִלָּה גַם הִיא יִלְדָה אֶת תּוֹבַל קִין לְמִשׁ
 כָּל חֲרֵשׁ נְחֻשֶׁת וּבְרִזָּל, זֶה יִצְר הָרַע,

הוא נוקמא מתרנייהו, הדא הוא דכתיב (שם) כי
 שבעתים יוקם קין ולמד שבעים ושבעה, הדא הוא
 דכתיב (ישעיה כה ח) בלע המות לנצח.

וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את
 שמו ש"ת, סיומא דאלפא ביתא, ועליה
 אמר איוב (איוב לח לו) מי ש"ת בפחות חכמה, מאי
 חכמה דא דחסר מניה י', דבה הנה שית, דאיהו
 ברא שית, ואיהו ראשית, והנה אתמר ביה (ישעיה מו
 כ) מגיד מראשית אחרית, הנה משמש שית באתר
 דהבל, ובגין דחסר מניה י' אתקרי אחר, בגין דכד
 חב אדם פרח מניה י', ועבד שית בלא י' דאיהו
 חכמה, ובגין דא שירותא הנה מן ח', דאינון ח'
 יומין דברית מילה, פמה דאת אמר (בראשית ד כו) אז
 הוחל לקרא בשם יהו"ה, ומתמן עברו ברית מילה,
 ואעברו מניה ערלה ופריעה למעלה בד' ולא בח',

לשון הקודש

ראשית, והנה נאמר בו מגיד מראשית
 אחרית, הנה משמש שית במקום הבל,
 ומשום שחסר ממנו י' נקרא אחר, משום
 שבאשר חטא אדם פרח מניה י', ועשה
 את ש"ת בלי י', שהיא חכמה, ומשום זה
 הראשית היתה מן ח', שהם שמונה ימים
 של ברית מילה, כמו שנאמר אז הוחל
 לקרא בשם יהו"ה, ומשם עברו ברית

ברוך הוא משניהם נקמה, והו שפתיב כי
 שבעתים יוקם קין ולמד שבעים ושבעה,
 והו שפתיב בלע המות לנצח.

וידע אדם עוד את אשתו ותלד בן
 ותקרא את שמו ש"ת, הסיום של אלפא
 ביתא, ועליו אמר איוב מי ש"ת בפחות
 חכמה, מה החכמה? זו שחסר ממנה י',
 שבה הנה שית, שהוא ברא שית והוא

דְּשִׁירוֹתָא דְּח' אִיהִי בִּינָה, לְמִנְצַחַּה עַל הַשְּׁמוּנִית
 (תהלים יב א), וְעָלָה אֶתְמַר אָז הוֹחַל, וְעוֹד אָז הוֹחַל
 לִישָׁנָא דְּצִלוֹתָא, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (ישעיה נח ט) אָז
 תִּקְרָא וַיְהוּ"ה יַעֲנֶה, דָּא הוּא נְטוּרָא טָבָא, דְּאֵף עַל
 גַּב דְּהַבֵּל קָטִיל לִיה קִין, דְּמַנְיָה תְּוָה נְפִיק מָאן
 דְּנוֹקִים לִיה, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב (שמות טו א) אָז יִשִּׁיר
 מֹשֶׁה, רוּעָה נוֹקִים לְרוּעָה, וּלְבַתֵּר אָז אֶהְפֹּךְ אֶל
 עַמִּים שְׂפָה בְּרוּרָה לְקֹרָא כְּלָם בְּשֵׁם יְהו"ה (צפניה ג
 ט), אֲבָל בְּד עַמְלָק דְּאֵינוּן (דף קיט ע"ב) בְּכוּרֵי מְצָרִים
 עֵרַב רַב מְעוֹרְבִין בְּיִשְׂרָאֵל, עַל־יְהוּ אֶתְמַר (דברים כה
 ט) תִּמְחָה אֶת זִכְר עַמְלָק, וְדָלָא אֶשְׁתָּאֵר מְנַחוּן
 שְׂרִיד, דְּאֵלִין אֵינוּן עֵרְבוּבָא מְכָל אוּמִין וְאֶפִּילוּ
 מְקִין, וּמִיד דִּיתְמַחוּן מְעֻלְמָא אָז הוֹחַל לְקֹרָא בְּשֵׁם
 יְהו"ה (בראשית ד כו).

לשון הקודש

אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שְׂפָה בְּרוּרָה לְקֹרָא כְּלָם
 בְּשֵׁם יְהו"ה, אֲבָל כְּשַׁעְמָלָק, שְׂהָם בְּכוּרֵי
 מְצָרִים, עֵרַב רַב הַמְעַרְבִים עִם יִשְׂרָאֵל,
 עַל־יָהֵם נֹאמַר תִּמְחָה אֶת זִכְר עַמְלָק,
 שְׂלָא יִשְׂאֵר מִהֶם שְׂרִיד, שְׂאֵלוּ הֵם
 עֵרְבוּבָיָה מְכָל הָאֻמוֹת וְאֶפִּילוּ מְקִין, וּמִיד
 כְּשִׁימְחוּ מִן הָעוֹלָם, אָז הוֹחַל לְקֹרָא בְּשֵׁם
 ה'.

מִלָּה, וְהַעֲבִירוּ מִמֶּנּוּ עֲרָלָה וּפְרִיעָה
 לְמַעְלָה בְּד' וְלֹא בַח, שְׂהֲרָא שִׁית שֶׁל ח'
 הִיא בִּינָה, לְמִנְצַחַּה עַל הַשְּׁמוּנִית, וְעַל־יָה
 נֹאמַר אָז הוֹחַל. וְעוֹד, אָז הוֹחַל לְשׁוֹן
 תִּפְלָה, כְּמוֹ שְׁנֹאמַר אָז תִּקְרָא וַיְהוּ"ה
 יַעֲנֶה, זוּהִי שְׁמִירָה טוֹבָה, שְׂאֵף עַל גַּב
 שְׂהַבֵּל הֲרַגוּ קִין, שְׂמִמְנוּ הָיָה יוֹצֵא מִי
 שְׁיִנְקוּם בְּשִׁבְלִיל, זְהוּ שְׂכַתוּב אָז יִשִּׁיר
 מֹשֶׁה, רוּעָה יִנְקוּם לְרוּעָה, וְאַחַר כֵּךְ אָז

תקונא שבְעין

בְּרֵאשִׁית בְּרָא שָׁמַיִם, וְדָא מַטְטְרוֹן, אוֹת בְּצַבָּא
 דִּילֵיהּ, וּבְגִינִיהּ אֶתְמַר (שם טו) וַיִּשָּׂם
 יְהוָה לְקֹנֵן אוֹת לְאַנְגְּלָא עֲלֵיהּ, וּמַה דְּהוּה אָזִיל
 נָע וְנָד בְּגִלְגּוּלָא, אֶתְעַבֵּיד נוֹד, מִיַּד וַיֵּשֶׁב בְּאַרְצָא
 נוֹד קְדַמַּת עֵדֶן, וְדָא אוֹת דְּבְרִית מִלְּה דְקִנְיִיה
 עֲלֵיהּ בְּאַחוּהָ בְּגִין דְּנוֹלַד מְהוּל, וּבְאֵן אֶתְר זְכִי
 לִיהּ, בְּקִנְיִ, בְּגִין דְּחֹזַר תַּמָּן בְּתִיּוּבְתָא, וְנִפְקוּ בְּנוֹי
 מִיְנִיה דְּעָאלוּ לְגַן עֵדֶן, וּבְגִין דָּא וַיֵּשֶׁב בְּאַרְצָא נוֹד
 קְדַמַּת עֵדֶן.

לְבַתֵּר עָבִיד תּוֹלְדִין מִסְטָרָא דְרַע, וְאַתְפְּשָׁטוּ
 בְּגִלְגּוּלִין בְּעֵלְמָא, וְעֲלִיִּהוּ אֶתְמַר (שם יז)
 וַיֵּדַע קִין אֶת אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד אֶת חֲנוּךְ, חֲנוּךְ
 מִסְטָרָא דְקִין, וְדָא יֵצֵר הָרַע חֲנוּכָא לְבִישׁ, וְאִית
 חֲנוּךְ מִסְטָרָא דְאַנוּשׁ, דְּאִיהוּ יֵצֵר הַטּוֹב חֲנוּכָא

לשון הקודש

תקון שבְעין

בְּקִנְיִ, מִשּׁוּם שְׁחֹזַר שְׁם בְּתִשּׁוּבָה, וַיֵּצֵאוּ
 מִמֶּנּוּ בְּנוֹי שְׁנַבְכְּסוּ לְגַן עֵדֶן, וּמִשּׁוּם זֶה
 וַיֵּשֶׁב בְּאַרְצָא נוֹד קְדַמַּת עֵדֶן.

אַחַר כֵּן עָשָׂה תּוֹלְדוֹת מִצַּד הָרַע,
 וְהִתְפַּשְׁטוּ בְּגִלְגּוּלִים בְּעוֹלָם, וְעֲלִיִּהֶם
 נֶאֱמַר וַיֵּדַע קִין אֶת אִשְׁתּוֹ וַתַּהַר וַתֵּלֶד
 אֶת חֲנוּךְ, חֲנוּךְ מִצַּד קִין, וְזֶה יֵצֵר הָרַע,
 הַחֲנוּךְ לְרַע, וַיֵּשֶׁב חֲנוּךְ מִצַּד שֵׁל אָנוּשׁ,

בְּרֵאשִׁית, בְּרָא שָׁמַיִם, וְזֶה מַטְטְרוֹן,
 אוֹת בְּצַבָּא שְׁלֹו, וּבִשְׁבִילּוֹ נֶאֱמַר וַיִּשָּׂם
 יְהוָה לְקֹנֵן אוֹת, לְהִנָּן עֲלָיו, וּמַה שְׁהִיָּה
 הוֹלֵךְ נָע וְנָד בְּגִלְגּוּל, נַעֲשֶׂה נוֹד, מִיַּד
 וַיֵּשֶׁב בְּאַרְצָא נוֹד קְדַמַּת עֵדֶן, וְזֶה אוֹת
 בְּרִית מִלְּה שְׁקִנְיָא עֲלָיו בְּאַחֵיו מִשּׁוּם
 שְׁנוֹלַד מְהוּל, וּבְאַיְזָה מְקוּם זְכָה לוֹ?

לְטַב, וְאֶתְמַר בֵּיהּ (שם ה כה) וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת
הָאֱלֹהִים וַאֲיַנְנוּ כִּי לָקַח אוֹתוֹ אֱלֹהִים, וְדָא חֲנוּךְ
דְּאֶתְהַפֵּךְ בְּשָׂרִיהּ לְלִפְיָא אִשׁ.

וְתִלְתָּא אֵינוֹן אָדָם שֶׁת אֲנוּשׁ, אֲנוּשׁ דְּמִתְמָן

אֶתְיַחְסוּ כָּל דְרִין, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שם

ד כו) אִזּוּ הוֹחֵל לְקָרוּא בְּשֵׁם יְהוָה, מִתְמָן נִתְפַּשְׁטוּ

כָּל גְּלַגּוּלִין דְּצַדִּיקָיָא, חֲנוּךְ דְּנִפְק מֵאֲנוּשׁ אִיהוּ

מִמְטָרוֹן דְּנִהַפֵּךְ בְּשָׂרוֹ לְלִפְיָא אִשׁ, וְאִיהוּ נוֹרִיא"ל,

וְעַל תְּרַנִּייהוּ אֶתְמַר (יחזקאל א יד) וְהַחִיּוֹת רָצוּא וְשׁוֹב,

רָצוּא דָּא נוֹרִיא"ל, וְשׁוֹב דָּא מִמְטָרוֹן, הָכִי סָלְקִין

בְּחוּשְׁבוֹן, כְּמַרְא"ה הַבּוֹק, אֵלָּא אִיהוּ כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת

אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעֵנָן (שם כה), דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (בראשית ט יד) וְהָיָה

בְּעֵנַי עָנָן עַל הָאָרֶץ וְנִרְאָתָהּ הַקֶּשֶׁת בְּעֵנָן, וּבְגִינֵיהּ

אֶתְמַר (שם טו) וְלֹא יִהְיֶה מִבּוֹל לְשַׁחַת כָּל בָּשָׂר, בְּגִין

דְּאֶתְהַפֵּךְ בְּשָׂרוֹ לְלִפְיָא אִשׁ, וְכָל מְלֹאכֵין דְּמִמָּן

לשון הקודש

שְׂנֵיאָא מֵאֲנוּשׁ הוּא מִמְטָרוֹן שְׂנֵהַפֵּךְ
בְּשָׂרוֹ לְלִפְיָא אִשׁ, וְהוּא נוֹרִיא"ל, וְעַל
שְׂנֵיָהֶם נֹאמַר וְהַחִיּוֹת רָצוּא וְשׁוֹב, רָצוּא
זֶה נוֹרִיא"ל, וְשׁוֹב זֶה מִמְטָרוֹן, כְּדֵּן עוֹלָיִם
בְּחֻשְׁבוֹן כְּמַרְא"ה הַבּוֹק, אֵלָּא הוּא
כְּמַרְאֵה הַקֶּשֶׁת אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּעֵנָן, שְׂנֵיאָמַר
בּוּ וְהָיָה בְּעֵנַי עָנָן עַל הָאָרֶץ וְנִרְאָתָהּ
הַקֶּשֶׁת בְּעֵנָן, וּבְשִׁבִילוֹ נֹאמַר וְלֹא יִהְיֶה

שֶׁהוּא יָצַר הַטּוֹב, הַחֲנוּךְ לְטוֹב, וְנֹאמַר
בּוּ וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים וַאֲיַנְנוּ כִּי
לָקַח אוֹתוֹ אֱלֹהִים, וְזֶה חֲנוּךְ שְׂהַתְהַפֵּךְ
בְּשָׂרוֹ לְלִפְיָא אִשׁ.

וְשַׁלְשָׁה הֵם, אָדָם שֶׁת אֲנוּשׁ, אֲנוּשׁ,
שְׂמֵשֶׁם הַתְיַחְסוּ כָּל הַדּוֹרוֹת, זֶהוּ שְׂכַתוֹב
אִזּוּ הוֹחֵל לְקָרוּא בְּשֵׁם יְהוָה, מִשָּׁם
הִתְפַּשְׁטוּ כָּל גְּלַגּוּלֵי הַצַּדִּיקִים. חֲנוּךְ

על נשמתין דגלגולין מתמן הווי.

ועוד במראה הקשת, עליה אתמר למשה (שמות כה)
 (מ) וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה
 בקר, במראה אשר הראה יהו"ה את משה בן עשה
 את המנורה (במדבר ח ד), ודא מטטרו"ן, מ' דיליה
 מנורה, נוריא"ל נו"ר דיליה, והוא ט"ט, והיו
 למטפוט"ת בין עיניך, וכלא אתפשט מאנוש, ובגין
 דא אז הוחל לקרוא בשם יהו"ה.

בראשית ברא שית, ואינון שית היכלין, אימא
 עלאה שביעאה, ובאלין שית וידע
 אדם עוד את אשתו ותלד בן ותקרא את שמו
 שית וכו' (בראשית ד כה), שית סיומא דאתוון, תחת הבל,
 הדא הוא דכתיב (תהלים ח ז) כל שפה תחת רגליו,
 אסתלק י' מן שית ונחיתת ביה ה' מן הבל
 ואתעביד שפה, כל שפה תחת רגליו.

לשון הקודש

ט"ט, והיו למטפוט"ת בין עיניך, והכל
 התפשט מאנוש, ומשום זה אז הוחל
 לקרא בשם יהו"ה.

בראשית, ברא שית, והם ששה
 היכלות, האם העליונה השביעית, ובאלו
 הששה וידע אדם עוד את אשתו ותלד
 בן ותקרא את שמו שית וכו', שית סיום
 האותיות, תחת הבל, והו שכתוב כל

מבול לשחת כל בשר, משום שהתהפך
 בשרו ללפיד אש, וכל המלאכים
 הממנים על נשמות הגלגולים, משם היו.
 ועוד במראה הקשת, עליו נאמר למשה
 וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה
 בקר, במראה אשר הראה יהו"ה את
 משה בן עשה את המנורה, וזה מטטרו"ן,
 מ' מנורה שלו, נוריא"ל הנור שלו, והוא

וְעוֹד שֵׁת עַל שֵׁם (שמות ב ו) כִּי מִן הַיָּמִים מִשִּׁיתָהוּ,
 וְעוֹד שֵׁת עָלֶיהָ אָמַר אֵיזֹב (איוב לח לו) מִי שֵׁת
 בַּטְּחוֹת חֲכָמָה, וְדָא י' דְּבָה הָוָה שִׁית, אִז מִי נָתַן
 לַשְּׁכָוִי בִּינָה (שם) דָּא ה' מִן הַבֵּל, וְשֵׁת אִיהוּ גְלַגּוּלָא
 קַדְמָאָה דְּהַבֵּל, לְהַהוּא דְּאִתְמַר בֵּיהּ בְּשֵׁנָם זֶה
 הַבֵּל, בְּשֵׁנָם זֶה מוֹשֶׁה, וְהָא אֹקִימָנָא הַהוּא דְּאִתְמַר
 בֵּיהּ (שמות טו א) אִז יִשִּׁיר מוֹשֶׁה, וּבְגִין דָּא אִז הוֹחֵל
 לְקַרְוֵא בְּשֵׁם יְהו"ה (בראשית ד כו), הוֹחֵל תַּמָּן הִתְחַלָּה
 דְּגְלַגּוּלָא קַדְמָאָה.

וְאִתְפְּשְׁטוּתָא דְּאֵת י' לְעֵילָא מִשֵּׁת (נ"א מִשִּׁית),
 אִתְפְּשְׁטַת עַד סְפִירָה שְׁתִּיתָאָה
 דְּרָגִיָּה דִּיעֵקֵב, וְדָא אֶבְנֵי הַשְּׁתִּיָּה דְּמִתְמָן הוֹשְׁתַּת
 עֲלֵמָא, דְּאִתְמַר בָּהּ (שם מט כד) מִשָּׁם רוּעָה אֶבְנֵי
 יִשְׂרָאֵל, וְאִתְרִיָּה אִז, וְדָא מוֹשֶׁה דְּמִדְבָּרִין לִיָּה

לשון הקודש

מוֹשֶׁה, וְהָרִי בְּאַרְנוֹ אוֹתוֹ שְׁנֵאמַר בּוֹ אִז
 יִשִּׁיר מוֹשֶׁה, וּמִשׁוּם זֶה אִז הוֹחֵל לְקַרְוֵא
 בְּשֵׁם יְהו"ה. הוֹחֵל, שָׁם הִתְחַלָּה שָׁל
 הַגְּלַגּוּל הָרֵאשׁוֹן.

וְהִתְפְּשְׁטוּתָהּ שָׁל הָאוֹת י' לְמַעְלָה
 מִשֵּׁת (מִשִּׁית), הִתְפְּשְׁטָה עַד הַסְפִירָה
 הַשְּׁשִׁית, דְּרָגְתוֹ שָׁל יַעֲקֹב, וְזוֹ אֶבְנֵי
 הַשְּׁתִּיָּה שְׁמִשָּׁם הַשְּׁתַת הָעוֹלָם, שְׁנֵאמַר
 בָּהּ מִשָּׁם רָעָה אֶבְנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאַחֲרָיו אִז,

שְׁתָּה תַחַת רְגְלוֹ. הַסְתַּלְקָה י' מִן שִׁית
 וְיַרְדָּה בּוֹ ה' מִן הַבֵּל, וְנַעֲשֶׂה שְׁתָּה, כֹּל
 שְׁתָּה תַחַת רְגְלוֹ.

וְעוֹד שֵׁת, עַל שֵׁם כִּי מִן הַיָּמִים מִשִּׁיתָהוּ,
 וְעוֹד שֵׁת, עָלָיו אָמַר אֵיזֹב מִי שֵׁת בַּטְּחוֹת
 חֲכָמָה, וְזוֹ י' שְׁבָה הָוָה שִׁית, אִז מִי נָתַן
 לַשְּׁכָוִי בִּינָה, זוֹ ה' מִן הַבֵּל, וְשֵׁת הוּא
 הַגְּלַגּוּל הָרֵאשׁוֹן שָׁל הַבֵּל, לְאוֹתוֹ
 שְׁנֵאמַר בּוֹ בְּשֵׁנָם זֶה הַבֵּל, בְּשֵׁנָם זֶה

בְּתֵר יַעֲקֹב, וּבְגִין דָּא אַז הוּחַל לְקִרְוֵא בְּשֵׁם יְהוֹ"ה,
 מִתַּמָּן וְאֵילָף אַז תִּקְרָא וַיהוֹ"ה יַעֲנֶה (ישעיה נה ט), וּבְגִין
 דָּא שְׁתָּה, בְּתֵר שִׁית ה', וְאֵינוּן י"ה, י' מִן שִׁית ה' מִן
 הַבֵּל, וְאֵינוּן אֲבָא וְאִמָּא, שִׁית ו' בְּרָא
 בְּאַמְצָעִיתָא, וְתִלְתָּא אֲתוּוֹן אֲתַבְּלִילוּ בְּיַעֲקֹב, כִּד
 אֲתָא מֹשֶׁה בְּתֵר יַעֲקֹב אֲשֶׁתְּלִים בֵּיה ה' בְּתִרְאָה,
 וְשָׂרְיָא (דף קב ע"א) עָלֶיהָ יְהוֹ"ה, וְאֲשֶׁתְּלִים בֵּיה יְהוֹ"ה,
 וּבְגִין דָּא וְשָׂמִי יְהוֹ"ה לֹא נִודַעְתִּי לָהֶם (שמות ו ג), אֲבָל
 לְמֹשֶׁה וְאָמְרוּ לִ"י מִ"ה שְׂמִ"ו מִ"ה אֹמֵר אֲלֵיהֶם (שם
 ג א), בְּגִין דְּאֲשֶׁתְּלִים יְהוֹ"ה בְּמֹשֶׁה, אָמַר אַז הוּחַל
 לְקִרְוֵא בְּשֵׁם יְהוֹ"ה, דְּבִקְדָּמִיתָא וְשָׂמִי יְהוֹ"ה לֹא
 נִודַעְתִּי לָהֶם, וּבְתֵר דְּאֲשֶׁתְּלִים בְּמֹשֶׁה יְהוֹ"ה שָׂרְיָא
 עָלֶיהָ יו"ד ה"א וְאִ"ו ה"א, וְאֲתִקְרִי מִ"ה, בְּתַהוּא
 זְמָנָא מַה דְּאֲסִתְּלַק בְּקְדָּמִיתָא אֲתִדְר לִיה לְאֲתִרִיה,
 וְאֲתִתְּקֵן כֹּלָא.

לשון הקודש

יהו"ה, ומשום זה ושמי יהו"ה לא נודעתי
 להם, אבל למשה ואמרו ל"י מ"ה שמו
 מ"ה אמר אליהם, משום שהשתלם
 יהו"ה במשה, אמר אז הוחל לקרא בשם
 יהו"ה, שבראשונה, ושמי יהו"ה לא
 נודעתי להם, ואחר שהשתלם במשה
 יהו"ה, שרה עליו יו"ד ה"א וא"ו ה"א
 ונקרא מ"ה. באותו זמן, מה שהסתלק

וזה משה שמזכירים אחר יעקב, ומשום
 זה הוחל לקרא בשם יהו"ה. משם ואילף,
 אז תקרא ויהו"ה יענה, ומשום זה שתה,
 אחר שת ה', והם י"ה, י' מן שית ה' מן
 הבל, והם אב ואם, שית ו' ה' בן באמצע,
 ושלש אותיות נכללו ביעקב. כשפא
 משה אחר יעקב, השתלמה בו ה'
 אחרונה ושורה עליו יהו"ה, ונשתלם בו

וְלֹא עוֹד אֶלָּא תִּרְיִן זְמַנִּין אֶתְמַר בְּהַאי קְרָא מַה,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב וְאָמְרוּ לִי מַה שְּׁמוֹ מַה
 אֹמֵר אֲלֵיהֶם, דְּכֻלָּא חֲזַר לְאַתְרֵיהּ, מַה דְּלַעֲיֵלָא
 מַה דְּלַתְתָּא, דְּאִינוּן מַה שְּׁמוֹ וּמַה שְּׁם בְּנוֹ (משלי ל
 ד). וְחֲזַר כְּלָא עַל תְּקוּנֵיהּ, וְעַלֵּת הָעֲלוֹת נְחִית עַל
 כְּלָא, בְּהַהוּא זְמַנָּא דְהָדַר אָמוּנָה (ס"א מְמוּנָה)
 לְאַתְרָהּ, אָמַר מֹשֶׁה (דברים ו ד) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד, דְּהָא כְּלָא בִּיחּוּדָא הָדָא לִית
 תַּמָּן קְצוּץ וּפְרוּד, וְאִי חָאב אַבּוּי וְאַנָּא וְעַבִּידְנָא
 הַפְּרָשָׁה הָא קַבִּילְנָא עוֹנְשָׁא, וְחֲזַרְנָא כְּלָא לְאַתְרֵיהּ
 בִּיחּוּדָא שְׁלִים כְּלָא קְצוּץ וּפְרוּד.

וְעוֹד בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, בְּרָא שְׁמַיָּא, שְׁמַיָּא
 הַיְכָלִין, אִימָא עֲלָאָה הַיְכָלָא שְׁבִיעָאָה, תָּא חַיִּי
 שְׁבַע הַיְכָלִין אִינוּן דְּבִנְיָנָא דְלַחוּן בְּשַׁבַּע שְׁמַחֵן
 אַבְנֵי־תֵץ וְכו'.

לשון הקודש

יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד, שְׁחַרְי
 הַכֹּל בִּיחּוּד אֶחָד, אִין שְׁם קְצוּץ וּפְרוּד,
 וְאִם חָטָא אַבּוּי וְאַנָּא וְעַשִׁיתִי הַפְּרָדָה,
 חַרִי קַבִּלְתִּי עֲנֵשׁ, וְהַחֲזַרְתִּי הַכֹּל לְמַקְוֹמוֹ
 בִּיחּוּד שְׁלֵם כְּלִי קְצוּץ וּפְרוּד.

וְעוֹד בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, בְּרָא
 שְׁמַיָּא, שְׁשָׁה הַיְכָלוֹת, הָאִם הָעֲלִיּוֹנָה
 הַהִיכָל הַשְּׁבִיעִי. בָּא וּרְאָה, שְׁבַעָה

בְּרֵאשִׁית הַחֲזִירוּ לְמַקְוֹמוֹ, וְהַכֹּל הַתְּתַקְנוּ.
 וְלֹא עוֹד, אֶלָּא פְּעָמִים נְאֻמַר בְּפְסוּק הַזֶּה
 מַה, זְהוּ שְׁכָתוּב וְאָמְרוּ לִי מַה שְּׁמוֹ מַה
 אֹמֵר אֲלֵיהֶם, שְׁהַכֹּל חֲזַר לְמַקְוֹמוֹ, מַה
 שְׁלַמְעָלָה וּמַה שְׁלַמְטָה, שְׁהֵם מַה שְּׁמוֹ
 וּמַה שְּׁם בְּנוֹ, וְחֲזַר הַכֹּל עַל תְּקוּנֹו, וְעַלֵּת
 הָעֲלוֹת יָרַד עַל הַכֹּל. בְּאוֹתוֹ זְמַן שְׁחֲזַרָה
 אָמוּנָה (מְמוּנָה) לְמַקְוָהּ, אָמַר מֹשֶׁה שְׁמַע

היכלא קדמא מרקמא בכל מה דאית ביומא
 קדמא דבראשית, א' מן אבגית"ן איהו
 פתר אמון מופלא ומכוסה, את ב איהו שני אלפים
 (יום) דהנה אורייתא טמירא בחיקו, שעשועים יום
 יום, ג' גומלת ומגדלת, ואיהי אימא עלאה גומלת
 חסד עם ספירה רביעאה דאיהי ד', ית"ן י' חכמה,
 ת' תפארת, צ' צדיק, ומאן איהו חכמה י' הכא,
 דא חכמת שלמה.

א' אמון מופלא, רקים וצייר ציורא בהיכלא
 דאדם קדמא דכל קדומים, דאית אדם ואית
 אדם, אית אדם דלית ספירה דלא אתקריאת
 אדם, אבל אדם קדמא עלאה דכלהו, פתר עליון,
 סתים וטמיר, סתים דכל סתימין, עלת העלות,
 קדמון לכל קדומים, בגין האי אדם קדמון אתמר

 לשון הקודש

ד', ית"ן י' חכמה, ה' תפארת, צ' צדיק,
 ומי הוא חכמה י' פאן? זו חכמת שלמה.
א' אמון מופלא, רקם וצייר ציור בהיכל
 של אדם הראשון של כל הקדומים, שיש
 אדם ויש אדם, יש אדם שאין ספירה
 שלא נקראת אדם, אבל אדם הראשון,
 העליון של כלם, פתר עליון, סתום ונגון,
 נסתר כל הנסתרים, עלת העלות, קדמון
 לכל קדומים, בשביל האדם הקדמון הנה

היכלות הם שבגנים בשבעה שמות
 אבגית"ן וכו'.

היכל הראשון מרקם בכל מה שיש
 ביום הראשון של בראשית, א' מן
 אבגית"ן הוא פתר אמון מופלא ומכסה,
 האות ב' היא שני אלפים (ם) שהיתה
 תורה טמונה בחיקו, שעשועים יום יום,
 ג' גומלת ומגדלת, והיא האם העליונה,
 גומלת חסד עם הספירה הרביעית שהיא

בְּעֵלֶת הָעֵלֹת, וְאַהֲיָה אֶצְלוֹ אֲמוֹן, וְלַהֲהוּא קִדְמוֹן
 אָמַר (בראשית א כו) נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ בְּדְמוּתֵנוּ, אַנְתָּ
 יְהִיב כָּל צִיּוּרֵיךְ וְכָל דִּיּוּקְנֵיךְ וְכָל תְּקוּנֵיךְ סְתִימִין,
 וְכָל אֲבָרֵיךְ הַכָּל מִינֵיךְ, וְאַנְתָּ (נ"א וְאַנְתָּ) יְהִיב חֵילָא
 בֵּיהּ דְּאַשְׁתְּמוּדְעָנָא (דִּישְׁתְּמוּדֵעַ) בֵּיהּ, דְּאִם לָא יְהִיב
 לֵיהּ שִׁכְלָא הָא לָא יְכִיל לְמַנְדַּע אֲמוּנָה דִּילֵי, וְכִדָּא
 יְהִיב שְׁלִיט עַל כָּל חֵילֵי שְׁמַיָא וְאַרְעָא וְיִמָּא, הַדָּא
 הוּא דְכֹתִיב (שם) וַיֵּרְדוּ בְּדַגַּת הַיָּם וְגוֹמֵר.

וְכִמָּאי נִיהוּ הָאִי אָדָם דְּאָמַר עָלֵיהּ נַעֲשֶׂה אָדָם,
 דָּא חֲכָמָה עֲלָאָה דְּאִיהוּ בְּדִיּוּקְנָא דְכֶתֶר,
 וְעוּד נַעֲשֶׂה אָדָם דָּא עֲמוּדָא דְּאַמְצַעִיתָא, בְּצַלְמֵנוּ
 דָּא חֲכָמָה, בְּדְמוּתֵנוּ דָּא אִימָא עֲלָאָה, דְּכֶתֶר
 דְּאִיהוּ אָדָם דְּבְרִיאָה אָדָם דִּיצִירָה אָדָם דְּעֵשִׂיתָ,
 בְּדִיּוּקְנָא דְכֶתֶר עֲלִיּוֹן חֲכָמָה וּבִינָה, הָכִי אִיהוּ

לשון הקודש

וְהָאֲרִץ וְהַיָּם, וְהוּ שְׁכִתּוּב וַיֵּרְדוּ בְּדַגַּת
 הַיָּם וְגוֹמֵר.

וּמַחַ הוּא הָאָדָם הַזֶּה שְׁאָמַר עָלָיו נַעֲשֶׂה
 אָדָם? זו חֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה שֶׁהִיא בְּדְמוּת
 הַכֶּתֶר. וְעוּד נַעֲשֶׂה אָדָם – זֶה הָעֲמוּד
 הָאֲמְצַעִי, בְּצַלְמֵנוּ – זו חֲכָמָה, בְּדְמוּתֵנוּ
 – זו הָאִם הָעֲלִיּוֹנָה, שְׁכִמוּ שְׁאָדָם שֶׁל
 בְּרִיאָה, אָדָם שֶׁל יְצִירָה, אָדָם שֶׁל עֵשִׂיתָ,

נֹאמַר בְּעֵלֶת הָעֵלֹת וְאַהֲיָה אֶצְלוֹ אֲמוֹן,
 וְלֹאֲתוֹ קִדְמוֹן אָמַר נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ
 בְּדְמוּתֵנוּ, אַתָּה נִתְּתָ אֶת כָּל הַצִּיּוּרִים
 וְכָל הַדְּמִיּוֹת וְכָל הַתְּקוּנִים הַנִּסְתָּרִים וְכָל
 אִיבְרֵי כָּל הַמִּינִים, וְאַתָּה (אָנִי) נִתְּתָ בוֹ
 כַּח שְׁיַדְעֵנוּ (שִׁדְעַת) בוֹ, שְׂאִם לָא נוֹתֵן לוֹ
 שִׁכְלָא, הָרִי אִינּוּ יְכוּל לְדַעַת אֶת אֲמוּנָתִי,
 וּבְזֶה יְהִיב שׁוֹלֵט עַל כָּל אֲבָא הַשְּׁמַיִם

בְּדִיּוּקָנָא דְעֵמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא וְצַדִּיק וְשְׂכִינְתָא
תַּתָּא, דְבַסְפִּירָן כְּלָא אִיהוּ אַצִּילוֹת.

וְעוֹד נַעֲשֶׂה אָדָם, עֲלֵת הָעֲלוֹת לְמָאן אָמַר הָאִי,
אֶלָּא עֲלֵת הָעֲלוֹת אָמַר לְיוֹד ה"א וַא"ו ה"א
דְאִיהוּ לְגוּ מַעֲשֵׂר סְפִירָן, וּמְאִי נִיהוּ עֵשֶׂר סְפִירָן
אֶל"ף ה"א יו"ד ה"א, וְהַהוּא דְאָמַר נַעֲשֶׂה אָדָם
אִיהוּ יו"ד ה"י וַא"ו ה"י, אֲנִי רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן
וּמִבְּלַעְדֵי אֵין אֱלֹהִים (ישעיה מד ו), תִּלְתַּת יוּדִין מְעִידִין
עֵלְיָה דְלִית לְעֵילָא מִנִּיהּ וְלִית לְתַתָּא מִנִּיהּ וְלֹא
בְּאַמְצְעִיתָא, לִית אֱלוֹהַּ בְּכָל צַד בַּר מִינִיהּ, בְּהָאִי
שְׂמָא אֲשַׁתְּמוּדַע הוּא כְּלָא חוֹשְׁבֹן.

וְצִיּוּרָא דְהָאִי הֵיכַל, אֵינּוֹן עֵשֶׂר סְפִירָן
דְּמִתְלַבְּשׁוֹן בְּעֵשְׂרָה דְבָרִים דְּאֵתְבְּרִיאוּ
בְּיוֹמָא קְדָמָא, וְאֵינּוֹן שְׁמַיִם וְאַרְצִין, אֹר וְחֹשֶׁךְ,

לשון הקודש

אָדָם הוּא יו"ד ה"י וַא"ו ה"י, אֲנִי רֵאשׁוֹן
וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלַעְדֵי אֵין אֱלֹהִים. שְׁלֹשׁ
יוּדִים מְעִידוֹת עָלְיוּ שְׂאִין לְמַעְלָה מִמֶּנּוּ
וְאֵין לְמַטָּה מִמֶּנּוּ וְאֵין בְּאַמְצַע. אֵין אֱלוֹהַּ
בְּכָל צַד פְּרָט לּוֹ, בְּשֵׁם הַזֶּה הוּא נוֹדַע
בְּלֵי חֹשְׁבֹן.

וְצִיּוּר הֵיכַל הַזֶּה הֵן עֵשֶׂר סְפִירוֹת
שְׂמֵתְלַבְּשׁוֹת בְּעֵשְׂרָה דְבָרִים שְׁנַבְּרָאוּ
בְּיוֹם הֵרֵאשׁוֹן, וְהֵם שְׁמַיִם וְאַרְצִין, אֹר

בְּדָמוֹת שֶׁל כְּתוּב עֲלֵיוֹן חֲכֵמָה וּבִינָה, כְּדֵין
הוּא בְּדָמוֹת הָעֵמוּד הָאַמְצְעִי וְצַדִּיק
וְשְׂכִינָה תַּתְּנוּנָה, שְׁבַסְפִּירוֹת הַכָּל הוּא
אַצִּילוֹת.

וְעוֹד נַעֲשֶׂה אָדָם, לְמִי אָמַר אֵת זֶה עֲלֵת
הָעֲלוֹת? אֶלָּא עֲלֵת הָעֲלוֹת אָמַר לְיוֹד
ה"א וַא"ו ה"א שֶׁהוּא לְפָנִים מַעֲשֵׂר
הַסְפִּירוֹת, וְמָה הוּא עֵשֶׂר הַסְפִּירוֹת?
אֶל"ף ה"א יו"ד ה"א, וְאוֹתוֹ שְׂאֵמַר נַעֲשֶׂה

תהו ובהו, רוח ומים, מַדַּת יוֹם וּמַדַּת לַיְלָה, שָׁמַיִם
 אֵת לְעֵילָא מִן שָׁמַיִם דְּאִהוּ שָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם
 הַעֲלִיזִים, וְאֵת אֹר לְעֵילָא לְעֵילָא דְאַתְקָרִי אֹר
 הַגְּנוּז לְצַדִּיקֵי לְעֵלְמָא דְאַתֵּי, דְּעֵינָא לָא שְׁלִיט
 עֲלֵיהּ, וְאֵת הַשֶּׁדַּי סְתִים דְאַתְמַר בֵּיהּ (תהלים יח יב) יֵשֶׁת
 הַשֶּׁדַּי סְתֵרוֹ, וְאֵת תְּהוּ וּבְהוּ לְעֵילָא, דְאַתְמַר בְּהוֹן
 (ישעיה לד יא) קו תהו וְאַבְנֵי בְהוּ. (דף קכ ע"ב) וְאֵת רוּחָא
 דְקוּדְשָׁא, דְאַתְמַר בֵּיהּ רוּחוּ הַקְּדוֹשׁ הַמְּרַחֵף עַל
 אַנְפֵי מֵיָא דְאֹרֵייתָא, מַדַּת יוֹם וּמַדַּת לַיְלָה, מַדַּת
 יוֹם שְׁכִינְתָא עֲלָאָה, מֵאֵי יוֹם עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא,
 דְּמִנֵּיהּ יוֹמִין אֲרוּכִין, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי ג
 א) אַרְךְ יָמִים בִּימִינָהּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (תהלים מב
 ט) יוֹמָם יַצִּיחַ יְהוָה חֶסְדּוֹ, יוֹמִין זְעִירִין מִסְּפָרָא
 דְּזְעִיר אַנְפִּין צַדִּיק, מַדַּת לַיְלָה אֵימָא תַתָּאָה, עַד
 הֲבֵא א' מִן אב"ג.

לשון הקודש

הַקְּדוֹשׁ שְׁנַאמַר בְּהּ רוּחוּ הַקְּדוֹשׁ
 הַמְּרַחֵף עַל פְּנֵי מֵי הַתּוֹרָה, מַדַּת יוֹם
 וּמַדַּת לַיְלָה, מַדַּת יוֹם - הַשְּׁכִינָה
 הַעֲלִיזוּנָה, מַה זֶה יוֹם? הַעֲמוּד הַאֲמְצָעִי
 שְׁמַמְנוּ יָמִים אֲרַכִּים, זְהוּ שְׁכַתוּב אַרְךְ
 יָמִים בִּימִינָהּ, זְהוּ שְׁכַתוּב יוֹמָם יַצִּיחַ
 יְהוָה חֶסְדּוֹ, יָמִים קְטָנִים מֵצַד שֶׁל זְעִיר
 אַנְפִּין צַדִּיק, מַדַּת לַיְלָה - הָאֵם

וְהַשֶּׁדַּי, תְּהוּ וּבְהוּ, רוּחַ וּמַיִם, מַדַּת יוֹם
 וּמַדַּת לַיְלָה. שָׁמַיִם יֵשׁ לְמַעְלָה מִשָּׁמַיִם,
 שְׁהוּא שָׁמַיִם הַעֲלִיזִים, וְיֵשׁ אֹר
 לְמַעְלָה לְמַעְלָה שְׁנַקְרָא אֹר הַגְּנוּז
 לְצַדִּיקִים לְעוֹלָם תְּבֵא, שְׁעִין לָא שׁוֹלְמַת
 עֲלִיו, וְיֵשׁ הַשֶּׁדַּי נִסְתָּר שְׁנַאמַר בּוּ יֵשֶׁת
 הַשֶּׁדַּי סְתֵרוֹ, וְיֵשׁ תְּהוּ וּבְהוּ לְמַעְלָה,
 שְׁנַאמַר בְּהֵם קו תהו וְאַבְנֵי בְהוּ. וְיֵשׁ רוּחַ

מַאִי ב' (בינה), בַּה אֲשֶׁת־מוֹדְעִין דְּוּ פְּרָצוּפִין דְּאָדָם
 עֲלָאָה, ג' תִּלְתַּת דִּיּוֹקְנִין, פְּגוּזָא דְּאָדָם
 דְּבְרִיאָה וְאָדָם דִּי צוּרָה וְאָדָם דְּעֵשִׂיָה, ג' אִית לָהּ
 רִישָׁא וְגוּפָא וְזַנְבָא, רִישָׁא דָּא י', גוּפָא פְּרָצוּפָא,
 קוּצָא דְלִתְתָּא זַנְב, וּבְגִין דָּא אָמְרוּ מָאִרִי מִתְּנִיתִין,
 אָדָם הָרֵאשׁוֹן עָשָׂה לוֹ פְּרָצוּף וּלְבִסּוּף זַנְב, זַנְב
 עֲלִיָּה אֲתַמַּר (בראשית כא ח) וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד וַיִּנְמַל, עַד
 דִּיתְעַבִּיד פְּרָצוּף.

וְעוֹד אַבְנִית"ן, א' אִיהִי מוֹרָה עַל א"ל מִסְתַּתַּר
 מֵעֵינֵי כָּל חַי וְנַעֲלָם מִכָּל הַיְצוּרִים כָּלָם,
 אֲדִירִירוֹן עֲלִיָּה אֲתַמַּר קוּמָה אֲדִיר יְרוּן, וְאִית
 מְמַנָּא תַּחֲזוֹת יְדִיָּה דְּאֲתַקְרִי אֲדִי"ר אֲדִירִים, וְתַחֲזוֹת
 מְמַשְׁלֵתִיָּה אֲתַנִּי"ה, וְאִיהוּ נָפִיק מִהֲאִי פְּסוּק (במדבר
 כד כא) אִית"ן מוֹשְׁבָךְ וְשִׁים בְּסַלְע קַנְדָּה, תַּפְּן אִית"ן
 וְאִיהוּ תַנִּי"א, ק' קַנְדָּה, קִנְהָ חֲכָמָה קִנְהָ בִינָה (משלי

לשון הקודש

וּלְבִסּוּף זַנְב. עַל הַזַּנְב נֶאֱמַר וַיִּגְדַּל הַיֶּלֶד
 וַיִּנְמַל, עַד שֵׁיעֵשָׂה פְּרָצוּף.

וְעוֹד אַבְנִית"ן, א' מוֹרָה עַל א"ל
 מִסְתַּתַּר מֵעֵינֵי כָּל חַי וְנַעֲלָם מִכָּל
 הַיְצוּרִים כָּלָם, עַל אֲדִירִירוֹן נֶאֱמַר קוּמָה
 אֲדִיר יְרוּן, וְיֵשׁ מְמַנָּה תַּחַת יְדוֹ שְׁנַקְרָא
 אֲדִי"ר אֲדִירִים, וְתַחַת מְמַשְׁלֵתוֹ אֲתַנִּי"ה,
 וְהוּא יוּצֵא מִהַפְּסוּק הַזֶּה, אִית"ן מוֹשְׁבָךְ

הַתַּחֲתוֹנָה. עַד פֶּאן א' מִן אַב"ג.

מַה זֶה ב' (בינה)? בַּה נּוֹדְעִים דְּוּ הַפְּרָצוּפִים
 שֶׁל הָאָדָם הָעֲלִיּוֹן, ג' שְׁלֹשׁ דְּמִיּוֹת, כְּמוֹ
 שְׂאָדָם שֶׁל בְּרִיאָה וְאָדָם שֶׁל יְצִירָה וְאָדָם
 שֶׁל עֵשִׂיָה, ג' יֵשׁ לָהּ רֵאשׁ וְגוּף וְזַנְב,
 הָרֵאשׁ זֶה י', הַגּוּף הַפְּרָצוּף, הַקּוּץ
 שֶׁלֹּמֶטָה זַנְב, וּמִשּׁוּם זֶה אָמְרוּ בְּעֵלֵי
 הַמִּשְׁנָה, אָדָם הָרֵאשׁוֹן עָשָׂה לוֹ פְּרָצוּף

ד (ה). יהו"ה קנני ראשית דרכו (שם ח כב) לעילא מפלא, קדם מפעליו מאז, מעולם נסכתי מראש מקדמי ארץ (שם), מאי מראש, אלא הכי אמרת אורייתא דאיהי ראשית, אנא אקדימת למהוי רישא לעלם.

ב' ביהרירו"ן (נ"א ביהרירו"ן) פי פי"ה יהו"ה צור עולמים (ישעיה כו ד), ואיהו ב' ברוך, וסימן ברוך ראשי אתון, ר' ראש, ו' ומקור, ד' פל, ב' ברכות, דא הוא ראש ומקור לכל הברכות, ובגין דא ב' איהי חכמה, ומורה על הכתר דאיהו רישא ומבועא דכל ברכאן, ובגין דא ב' תרין לחשבנא.

ג' גיהדירו"ן, ואיהו תליתאה, ודא שכינתא ספירה תליתאה, (ובגין דא ב' איהי חכמה, ומורה על הכתר דאיהו רישא דמבועא דכל ברכאן), ועלה אתמר (ישעיה מ ד) כל גיא ינשא, ואיהו גמטריאות פּרפראות לחכמה.

לשון הקודש

ראשי אותיות - ר' ראש, ו' ומקור, ד' פל, ב' ברכות, שזהו ראש ומקור לכל הברכות, ומשום זה ב' היא חכמה, ומורה על הכתר שהוא ראש ומעין לכל הברכות, ומשום זה ב' שנים לחשבון. ג' גיהדירו"ן, והוא שלישי, וזו השכינה הספירה השלישית, (ומשום זה ב' היא חכמה, ומורה על הכתר שהוא ראש של מעין כל הברכות), ועלה נאמר כל גיא ינשא, והוא גמטריאות

ושים בפלע קנ"ד, שם אית"ן והוא תנ"א. ק' קנ"ד, קנה חכמה קנה בינה, יהו"ה קנני ראשית דרכו למעלה מהכל, קדם מפעליו מאז, מעולם נסכתי מראש מקדמי ארץ. מה זה מראש? אלא כד אמרה תורה שהיא ראשית, אני הקדמתי להיות ראש לעולם.

ב' ביהרירו"ן (ביהדירו"ן), פי פי"ה יהו"ה צור עולמים, והוא ב' ברוך, וסימן ברוך

וְעוֹד בְּרוּךְ ב' אֲחֵי תִרְיָן, שְׂבִינְתָא עֲלָאָה
 וְתַתָּאָה, ר' רַאשִׁית חֲכָמָה, ו' אֲחֵי שִׁית
 סְפִירוֹן, ד' אֲחֵי עַל בְּתַר עֲלָאָה, וְדָא אִיהוּ רִזָּא כָּל
 הַפּוֹרַע פּוֹרַע בְּבְרוּךְ מֵעִילָא לְתַתָּאָה, לְמַכְרַע בִּיה
 לְהַהוּא (לְמַגְדַּע בִּיה בְּהוּא) דְּכָל מְבוּעִין וּמְקוֹרִין
 דְּבִרְכָאָן בִּיּוּדִיה, דְּאִיהוּ עֲלֵת הָעֲלוֹת, וְכָל הַזּוֹקֵף
 זּוֹקֵף בְּשֵׁם, צָרִיךְ לְזַקְפָּא לִיה בְּיוֹד ה"א וּא"ו ה"א
 דְּאִיהוּ מְלַגָּאוּ דַּעֲשֵׁר סְפִירוֹן, דְּאִיהוּ עֲלָאָה וְזַקִּיף
 עַל כִּלְא, וְלִית אֱלוֹ"ה לְעִיל מִנִּיה, וּבְגִין דָּא ב'
 אֲחֵי עַל הַפְּרִיעָה, דְּכָל הַפּוֹרַע פּוֹרַע בְּבְרוּךְ,
 דְּאֲתָמַר בִּיה (בראשית יד כ) וּבְרוּךְ א"ל עֲלִיוֹן, ג' אֲחֵי
 עַל הַזְּקִיפָה דְּאִיהוּ גָּאָה גָּאָה עַל כִּלְא, וְלִית מָאן
 דִּיתְגָּאָה עֲלִיה, וּבְמַאי אֲתְגָּאָה עַל כִּלְא, בְּאֵת י' מִן
 אַבְגִּית"ן, וְדָא יַגְבִּי"ה, וְעוֹד אֲשַׁכְחָנָא בְּגוֹנָנָא אַחְרָא

לשון הקודש

פְּרַפְרָאוֹת לְחֲכָמָה.

ה"א וּא"ו ה"א שְׂהוּא מְבַפְנִים שֶׁל עֲשֵׁר
 הַסְּפִירוֹת, שְׂהוּא עֲלִיוֹן וְזַקוּף עַל הַכֵּל
 וְאִין אֱלוֹ"ה לְמַעְלָה מִמֶּנּוּ, וּמִשּׁוּם זֶה ב'
 מְרָאָה עַל הַפְּרִיעָה, שְׂכָל הַפּוֹרַע פּוֹרַע
 בְּבְרוּךְ, שְׂנַאֲמַר בּוּ וּבְרוּךְ א"ל עֲלִיוֹן. ג'
 מְרָאָה עַל הַזְּקִיפָה, שְׂהוּא גָּאָה גָּאָה עַל
 הַכֵּל, וְאִין מִי שִׁיתְגָּאָה עֲלָיו, וּבְמַה הוּא
 מִתְגָּאָה עַל הַכֵּל? בְּאוֹת י' מִן אַבְגִּית"ן,
 וְזֶה יַגְבִּי"ה. וְעוֹד מְצָאנּוּ בְּגוֹנָן אַחַר

וְעוֹד, בְּרוּךְ ב' מְרָאָה שְׁנַיִם, שְׂבִינְתָא
 עֲלִיוֹנָה וְתַתְּוֹנָה, ר' רַאשִׁית חֲכָמָה, ו'
 מְרָאָה שֵׁשׁ סְפִירוֹת, ד' מְרָאָה עַל בְּתַר
 עֲלִיוֹן, וְהוּוּ סוּד כָּל הַפּוֹרַע פּוֹרַע בְּבְרוּךְ
 מִמַּעְלָה לְמַטָּה, לְכַרַע בּוּ לְאוֹתוֹ (לְדַעַת בּוּ
 בראשית) שְׂכָל הַמַּעְיָנוֹת וְהַמְקוֹרוֹת שֶׁל
 הַבְּרֻכּוֹת בְּיָדוֹ, שְׂהוּא עֲלֵת הָעֲלוֹת, וְכָל
 הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף בְּשֵׁם, צָרִיךְ לְזַקֵּף אוֹתוֹ בְּיוֹד

יִגְבְּהִי"ה (נ"א יגביהיה), וְאַתָּוֹן דִּילִיָּה גַבִּי הָיָה (נ"א גְבוּהָ הָיָה), עֲלָאָה דְכָל עֲלָאֵי.

ת' תלמי"ה, ת' תל שֶׁהַכֹּל פּוֹנִים בּוֹ, דְתַמָּן אִיהוּ
הַהוּא דְכָל עֵינִין וּמַתְּשִׁבְתִּין סְלָקוּן לְגַבִּיָּה,
בְּגִין דָּא ת' תוֹרָה קְדוּמָה דְכָל קְדוּמִין, תוֹרַת חָכָם
מְקוֹר חַיִּים (משלי יג יד), תוֹרַת יְהו"ה תְּמִימָה (תהלים יט ח),
וְעוֹד תְּלָמִי"ה, תְּלָמִיָּה רִוּה נַחַת גְּדוּדִיָּה וְגוֹמֵר (שם
סו יא), בְּהַאי שְׁמָא אֲתַעְבִּיד יַמָּא תְּלָמִים תְּלָמִים,
וְעוֹד תְּלָמִיָּה דָּא אֲוֵרִיָּתָא, דְתַלְיִין מִינָה בַּמָּה תְּלִי
תְּלִין דְהִלְכּוֹת פְּסוּקוֹת דִּלִּית לֹזֵן חוֹשְׁבָן.

צ' (צתני"ה) צתני"ה דָּא צְדִיק, עֲמוּד סְבִיל כְּלָא, וְבִיָּה
אֲשֶׁתְּמוּדַע מָאן דְאִיהוּ לְעֵילָא מְכָלָא, בְּגִין
דְצְדִיק אִיהוּ כְּלִיל כָּל סְפִירָן, וְבִיָּה מְתִיחְדִין כְּלָתוֹ,
וְאֲתַעְבִּירוֹ אֲגוּדָה אַחַת, אִיהוּ לוֹלֵב אַגְדָּ דְכְּלָתוֹ
סְפִירָן, וְאֵת צ' בִּיָּה מְצוּיָרִין כָּל צִיּוּרִין דְהִיכְלִין

לשון הקודש

וְגוֹמֵר, בְּשֵׁם הַזֶּה נַעֲשֶׂה הַיּוֹם תְּלָמִים
תְּלָמִים. וְעוֹד תְּלָמִיָּה, זֶה הַתּוֹרָה,
שְׁתַּלּוּמִים מִמְּנָה בַּמָּה תְּלִי תְּלִים שֶׁל
הִלְכּוֹת פְּסוּקוֹת שְׂאִין לְהֵן חֲשָׁבוֹן.
צ' צתני"ה זֶה צְדִיק, הָעֲמוּד שְׁנוּשָׂא
הַכֹּל, וְבוֹ נוֹדַע מִי שֶׁהוּא לְמַעְלָה מִן הַכֹּל,
מְשׁוּם שֶׁצְדִיק כּוֹלֵל אֶת כָּל הַסְּפִירוֹת,
וְבוֹ מְתִיחְדִים כָּלֶם וְנַעֲשִׂים אֲגוּדָה אַחַת,

יִגְבְּהִי"ה (יגביהיה), וְאוֹתִיוֹתָיו גַבִּי הָיָה (גְבוּהָ
הָיָה), עֲלִיוֹן שֶׁל כָּל הָעֲלִיוֹנִים.
ת' תלמי"ה, ת' תל שֶׁהַכֹּל פּוֹנִים בּוֹ,
שְׁשֵׁם הוּא אוֹתוֹ שְׁכָל הָעֵינִים
וְהַמְּחַשְׁבוֹת עוֹלָם אֵלָיו, בְּגִלְל זֶה ת'
תּוֹרָה קְדוּמָה שֶׁל כָּל הַקְּדוּמִים, תּוֹרַת
חָכָם מְקוֹר חַיִּים, תּוֹרַת יְהו"ה תְּמִימָה.
וְעוֹד תְּלָמִיָּה, תְּלָמִיָּה רִוּה נַחַת גְּדוּדִיָּה

דְּסַחְרִין לְגִנְתָּא דְּעֵדֶן דְּלְעֵילָא, בְּכַמְּה צִיּוּרִין דְּכָל
 עוֹבְדָא דְּבְרָאשִׁית, דִּירְתִּין לֹון צְדִיקָא וּבִיה (דף קכא ע"א)
 נְקוּדִין כָּל נְקוּדִין דְּאוּרֵיִתָּא, דְּאִינוּן נְקוּדִין בְּהִיכְלָא
 דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא תְּתָא, וְנִהְרִין פְּלָהוּ עַל צִיּוּרִין,
 כְּאַבְנֵי מְרֻגְלָן דְּנִהְרִין עַל רִישָׁא דְּכְתָרָא, וּכְגֹוֹנָא
 דְּכְכְבִּיא נִהְרִין בְּרְקִיעָא, וּבְגִין דְּכָל נְקוּדִין דְּכְכְבִּיא
 בִּיה, אֲתָמַר (בראשית א יז) וַיִּתֵּן אֶתֶם אֱלֹהִים בְּרְקִיעַ
 הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ, דָּא שְׂכִינְתָּא תְּתָא (ס"א)
 דָּא נִשְׁמַתְהוּן דְּצְדִיקָא דְּמִשְׁתְּדִלִין בְּאוּרֵיִתָּא לְהוּצִיא לְאוּר כָּל תְּעֻלּוּמָה,
 הָדָא הוּא דְּכְתִיב (דניאל יב ג) וְהַמְשַׁפְּלִים יִזְהָרוּ כֹּזְהַר הָרְקִיעַ וְגוּמַר).

הִיכְלָא תְּנִינָא, מְרַקְמָא מִכְּמָה צִיּוּרִין גְּלִידִין
בְּמִיא, אַבְנִין מְרֻגְלָן פְּלָהוּ מְלִיִין מִיא,
וְאִינוּן אַבְנֵי שֵׁישׁ טָהוּר, דְּהִיכְלָא תְּנִינָא בְּגִוּיָה,
מְנִיחֵהוּ אִיהוּ בְּנוֹי, בְּשָׂמָא דָּא קְר"ע שְׁטָן, וְאִיהוּ

לשון הקודש

בְּרְקִיעַ, וּמִשׁוּם שְׂפָל הַנְּקוּדִים שְׁל
 הַכּוֹכְבִים בּוּ, נֶאֱמַר וַיִּתֵּן אֶתֶם אֱלֹהִים
 בְּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ, זֶה
 הַשְּׂכִינָה הַתְּתָא. (זה נשמות הצדיקים שעוסקים
 בתורה להוציא לאור כל תעלומה. זהו שכתוב והמשפלים יזהרו
 כֹּזְהַר הָרְקִיעַ וְגוּמַר).

הִיכְלָא הַשְּׂנֵי מְרַקְמָא מִכְּמָה צִיּוּרִים
קְפּוּאִים בְּמִים, אַבְנֵי מְרֻגְלִיּוֹת כְּלָם
מְלֵאִים מִים, וְהֵם אַבְנֵי שֵׁישׁ טָהוּר,
שְׂהִיכְלָא הַשְּׂנֵי כְּתוּב, הוּא בְּנוֹי מְהֵם,

הוּא הַלּוּלָב שְׂאוּגַד אֶת כָּל הַסְּפִירוֹת,
 וּבָאוֹת ע' מְצִירִים כָּל הַצִּיּוּרִים שְׁל
 הַהִיכְלוֹת שְׂמִקִּיפִים אֶת גֵּן הָעֵדֶן
 שְׁלִמְעֵלָה, בְּכַמְּה צִיּוּרִים שְׁל כָּל מַעֲשֵׂה
 בְּרָאשִׁית שִׁיזְרָשִׁים אוֹתָם הַצְּדִיקִים, וְבוּ
 נְקוּדִים כָּל הַנְּקוּדִים שְׁל הַתְּוֹרָה, שְׂהֵם
 נְקוּדִים בְּהִיכְלָא שְׂהוּא הַשְּׂכִינָה
 הַתְּתָא, וּכְלָם מְאִירִים עַל הַצִּיּוּרִים
 כְּמוֹ אַבְנֵי מְרֻגְלִיּוֹת שְׂמְאִירִים עַל רֵאשׁ
 הַכְּתָר, וּכְמוֹ שְׂהַכּוֹכְבִים שְׂמְאִירִים

רְקִיעַ קָרַע, דְּבִיּה קָרַע יַמָּא, וְאַפְרִישׁ מִתַּמָּן הַשָּׁטָן
 דְּאִיְהוּ מִיּוֹן מְסֻאָבִין, וּבְגִין דָּא יְהִי רְקִיעַ בְּתוּדָה
 הַמָּיִם, וְיְהִי מִבְּדִיל בֵּין מַיִם לְמַיִם (בראשית א ו), דָּא
 הוּא שְׂמָא דְעֶקֶר שָׁטָן מִן יַמָּא דְאֹרְיִיתָא, וְאַפְרִישׁ
 לִיה מִתַּמָּן, בְּגִין דְּאִיְהוּ עֶקֶר הָאֱמוּנָה דְיִשְׂרָאֵל
 עֲלָאָה דְכָל עֲלָאִין, (ס"א מצאתי, סמוך ד' ישראל וביזמא תנננא
 לית תמנ טוב בגין דביה אתברי גיהנם, כאן חסר).

זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם (שם ה א), פֶּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן
 וְאָמַר, סְלִיקְנָא יַדִּין לְמָאן דְּבָרָא עֲלֵמָא, דִּינְגְלִי
 לָן רַזִּין עֲלָאִין סְתִימִין גְּנִיזִין טְמִירִין, לְמִימַר קַמִּי
 שְׂבִינְתָא, וְשִׁתִּין רַבּוּא דְחִיָּלִין דִּילִיה דְּמִלְאָכִין
 קַדִּישִׁין דְּלְעִילָא, וְשִׁתִּין רַבּוּא דְּמִלְאָכִין קַדִּישִׁין
 דְּלִתְתָּא דְּלֹא אִיעוּל בְּכִסּוּפָא קְדָמָךְ.

פֶּתַח וְאָמַר, זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם, זֶה וּדְאִי
 כְּלִיל תְּרִין עֶשֶׂר מְזֻלוֹת דְּאָדָם דְּלְעִילָא,
 דְּאִתְמַר עֲלִיָּהּ (תהלים קכב ד) שְׂבִטִי יְיָ עֵדוֹת
 לְיִשְׂרָאֵל, זֶה וּדְאִי אֵינּוֹן אַרְבַּע אַנְפִּין דְּאִרְיָה,

לשון הקודש

התורה, והפרידו משם, משום שהוא
 עקר האמונה של ישראל העליונה של
 כל העליונים. (סמוך של ישראל, וביום השני אין שם טוב.

משום שבו נברא גיהנם).

בשם הזה: קרע שט"ן, והוא רקיע קרע,
 שבו קרע את הים, והפריד משם את
 השטן, שהוא מים טמאים, ומשום זה יהי
 רקיע בתוד המים ויהי מבדיל בין מים
 למים, זהו השם שעקר השטן מים

אַרְבַּע אַנְפִּין דְּשׁוּר, אַרְבַּע אַנְפִּין דְּנֶשֶׁר, דְּבַהּוֹן
אַשְׁתְּמוּדְעִין פְּרַצוּפִין דְּבְנֵי נֶשָׂא, וְכֻלְהוּ אַנְפִּין
אַיְנוּן רְשִׁימִין בְּאַרְבַּע אַתְּוֹן דְּאַיְנוּן יְהו"ה, מְאִי
אַדָּם יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וְעִלְיָה אַתְּמַר (ישעיה מד
יג) בְּתַפְאֶרַת אָדָם לְשַׁבַּת בַּיִת, מָאן בַּיִת דִּילְיָה, דָּא
שְׂבִינְתָא דְאַתְקְרִיאת דְמוֹת אָדָם, דְּכָל דְמִזְוִינִין
וּפְרַצוּפִין דְּבְנֵי נֶשָׂא בָּהּ אַשְׁתְּמוּדְעוּ, וְכָל צִיּוּרִין
דְּעֶלְאִין וְתַתְּאִין, וּבְנִינָה אַתְּמַר (הושע יב יא) **וּבְיַד**
הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה.

(אמר המגיה, אתה בן אדם שתכנס בעיון זה, להזהירך באתי
 שתעמד על רגליך על במותי האמונה האמתית, ותקעת יתד
 במקום נאמן, פן יפתוך רעיונים זדונים, ויעלו דברים על לבבך, ומלין
 לצד עלאה תמלל, בראותך בתיקון זה שידובר בו משערא ומצחא
 ואודנין ואנפין ושאר אברים גשמיים, השמר אל תפן אל און ליחס
 ולתאר לעלאה על כל עלאין סתימא על כל סתימין שמין דבר מזה
 אפילו בהרהור, כי לעלת העלות לית מחשבה תפיסא ביה כלל, לית
 ביה לא דיוקן ולא דמיון ולא צורה ולא אברים גשמיים ולית ליה שם
 ידיע, אבל הוא ממלא כל שמהן, והוא שלימו דכלהו, ראה גם ראה
 מה שכתב התנא האלקי רבי שמעון בן יוחאי, כשרצה לגלות סתרי
 התורה באדרא, פתח ואמר ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה (דברים
 כז טו), וזה להסיר מלב כל המעיינים כל דבר עתק, פן ח"ו יכשלו ונפלו,
 ועברו ממשכיות לבב, ימיקו וידברו ברע, מאחר שהיה רוצה לדבר
 מראש ועין ואזן ושאר אברים גשמיים, היה ירא שמא יטעו ליחס
 ולתאר לבורא יתברך גוף ותמונה, ומשה אמר כי לא ראיתם כל
 תמונה (דברים ד טו), וישעיה אמר (ישעיה מ יח) ואל מי תדמיון א"ל ומה
 דמות תערכו לו, ואל מי תדמויני ואשׁוה יאמר קדוש (שם כה), ודומיהם,

שכלם יעידון יגידון שאין דמיון בינו יתברך ובינינו מצד (דף קכא ע"ב) העצם והתבנית, אלא שהאברים שבנו הם עשויים כסימנים לדברים עליונים סתומים וחתומים שאין כח השכלי שבאדם יכול להשיגם, ואין שיה ואין שיג לו להבינם, וקצר מצע דעתו לרדת לעמקם, ואיני רשאי להכניס ראשי בין ההרים הרמים הלא הם בעלי הקבלה אשר העמיקו הרחיבו דבריהם על הדרוש הזה, רק מעי רתחו ולא דמו, מיראתי פן עובדי פשתים שריקות וארגים חורי קורי עכביש יארגו, בדעות כוזבות יאריכו למעניתם, לך נא ראה מה שכתב על זה ר' יוסף בן גיקיטיליא בהקדמת שערי אורה, ובמה שכתב בעל החנוך בהקדמתו לפירוש התורה, והאלקי ר' מנחם מריקנאטי ז"ל בפרשת ויחי בפסוק בן פורת יוסף, ובמה שכתב ר' יהודה חייט בפירוש מערכת האלקות (ד' לד), וזה לשונו, סוף דבר כל מקום שתראה שידברו בענין הספירות, דברים שאין ראוי לאמרם בבורא יתברך, כגון שעור וקומה והדומים להם, הכל נאמר על הספירות, וכשתראה שידברו על דרך שבת והודאה הכל נאמר על הבורא שבתוכו, וכן בחוצה להן, כי אין דבר שיגבילהו, ועל כן אין לומר בבורא יתברך לא ימין ולא שמאל ולא פנים ואחור ומעלה ומטה וכו' עיין שם.

עוד כתב (בדף לה ע"ב) כי אף על פי ששעור הקומה מהפרסאות הוא במדות ולא בבורא, אפילו הכי אין לחשוב חלילה שהפרסאות הללו הם שעור כמותי, אלא הם מלשון (דניאל ה' כח) פרס פריסת מלכותך, וכל הפרסאות הללו שבשעור קומה הם אותיות, שכל אחת נקראת פרסה, על כי נחתכו מהעיסה, כאבנים הנחתכים מההר, ואמר שרבו הפרסאות שהזכיר בכאן, רומז לניצוצות המתפוצצות מהכאת הפטיש בקורנס, והם השמות הנעשים מחבור האותיות והצורפים הנעשים מהאלפא ביתות דספר יצירה, שעמהם נבראו הדברים וכו', ואם תדקדק היטב בדברי רבי שמעון בענין זה, תשכיל ותדע כי דברי רבי יהודה חייט ז"ל ואשר במסלתו ילכון, הם נכוחים למבין וישרים למוצאי דעת, ולא יעבטון ארחותיהם.

פִּתְחָהּ וְאָמַר, וְאַתָּה תַּחֲזֶה מִכָּל הָעַם אֲנָשֵׁי חַיִּל
 יִרְאֵי אֱלֹהִים אֲנָשֵׁי אִמַּת שְׁנָאֵי בְּצַע

(שמות)

י"ה כא), אֲנָשֵׁי חַיִּל מִסְטָרָא דְחֶסֶד דְּתַמָּן י', וּבְגִינְיָה
 אֶתְמַר הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים, יִרְאֵי אֱלֹהִים
 מִסְטָרָא דְגְבוּרָה דְּתַמָּן ה', וּבְהָ אֶתְמַר הַרוּצָה
 לְהַעֲשִׂיר יַצְפִּין, אֲנָשֵׁי אִמַּת מִסְטָרָא דְעִמּוּדָא
 דְאַמְצַעִיתָא דְתַמָּן ו' וְתַמָּן אִמַּת, שְׁנָאֵי בְּצַע
 מִסְטָרָא דְמַלְכוּת דְּתַמָּן ה', הָא הָבָא אַרְבַּע
 תְּקוּנֵין דְּאִינוּן פְּרָצוּפִין דְּבְנֵי נָשָׂא, אֵלִין אִינוּן
 מִרְאָה (ס"א מִרְאִין).

וְאִית אַרְבַּע דְּמַתְּלַבְּשִׁין בְּהוּן דְּאִינוּן דְּמִיּוֹן וְאִינוּן
 אֲדָנִי, וְעַלִּיּוֹתוֹ אֶתְמַר (שם) וְשִׁמְתָּ עֲלֵיהֶם
 שָׂרֵי אֱלֹפִים מִסְטָרָא דָא, שָׂרֵי מֵאוֹת מִסְטָרָא דְאֵת
 ד', דְּאִיהוּ אַרְבַּע מֵאוֹת דְּאֶשְׁתַּעֲבִידוּ יִשְׂרָאֵל
 בְּמִצְרַיִם בְּגִין דְּבָהּ חֵאבּוּ, הָא דְאֶתְמַר בֵּיהּ (בראשית
 כג טו) אַרְבַּע מֵאוֹת שְׁקָל פֶּסֶף, וְשָׂרֵי חֲמִשִּׁים מִסְטָרָא
 דְאֵת נ', וְשָׂרֵי עֶשְׂרוֹת מִסְטָרָא דְאֵת י'.

אֶשְׁתַּאֲרוּ עֶשֶׂר תְּקוּנֵין, עַלִּיּוֹתוֹ אֶתְמַר וְאַתָּה
 תַּחֲזֶה מִכָּל הָעַם, בְּשַׁעֲרָא בְּגוּנֵין
 דִּילִיָּה בְּאֵרִיכוֹ דִּילִיָּה בְּקִמִּיטוֹ דִּילִיָּה, בְּמִצְחָא

בְּקִמְיָטוֹ דְּמַצְחָא בְּאַרְיִכוֹ דְּמַצְחָא בְּפּוֹתֵיָא דְּמַצְחָא
 בְּשֶׁרְטוּטִין דְּמַצְחָא, בְּאוּדְנִין (בס"א בְּאוּדְנִין שְׁעָרָא דְּנַחֲתִית
 עֲלֵיהּ אוֹ תַּחֲתֵייהוּ), בְּאַלִּין אֲדָרִין דְּאוּדְנִין בְּשְׁעָרָא
 דְּתַחֲתֵי אוּדְנִין, בְּאַנְפִּין בְּדִיּוֹקְנִין דְּאַנְפִּין בְּפְרָצוּפָא
 דְּאַנְפִּין, בְּעֵינִין בְּגוּזִין דְּעֵינִין בְּקְרִיצִין דְּעַל
 עֵינִין, בְּחוּטְמָא בְּאַרְיִכוֹ דִּילָה בְּפּוֹתֵיָא דִּילָה
 בְּקִמְיָטוֹ דִּילָה, בְּפּוּמָא בְּפְתִיחוֹ דִּילָה בְּזַעֲרוֹ דִּילָה,
 בְּצוּאָר בְּאַרְיִכוֹ דִּילָה (דף קכב ע"א) בְּקִמְיָטוֹ דִּילָה,
 בִּידִין בְּשֶׁרְטוּטִין דִּידִין בְּפְתִיחוֹ דְּלַחוֹן בְּסְתִימוֹ
 דְּלַחוֹן, בְּגוּפָא בְּקוּמָה דִּילָה בְּאַרְיִכוֹ דִּילָה
 בְּקִמְיָטוֹ דִּילָה.

בְּשְׁעָרָא בְּגוּזִין דְּשְׁעָרָא, שְׁעָרָא חוּזָא אִיהוּ
 מְאַלִּין אַנְשֵׁי חֵיל, דְּאַתְמַר בֵּיהּ (דניאל ז ט)
 וְעַתִּיק יוֹמִין יְתִיב לְבוּשִׁיהּ כְּתֹלַג חוּזָר וְשְׁעָרָא רְאֵשִׁיהּ
 כְּעַמְרָא נְקָא, שְׁעָרָא סוּמְקָא מְאַלִּין דְּאַתְקְרִיאוּ יְרֵאֵי
 אֱלֹהִים, שְׁעָרָא יְרוּקָא מְאַלִּין דְּאַתְקְרִיאוּ אַנְשֵׁי
 אֶמְתִּי, וְאַיְנוּן מְסַטְרָא דִּיעֵקֵב דְּאַתְמַר בֵּיהּ (מיכה ז כ)
 תַּתְּנוּ אֶמְתִּי לִיעֵקֵב, וְתַלְתִּי גּוּזִין, עֲלֵיהּ אַתְמַר תַּתְּנוּ
 אֶמְתִּי לִיעֵקֵב חֶסֶד לְאַבְרָהָם, תְּלִיתָא פְּתַד יַצְחָק,
 גּוּזִין אוּכְמָא מְסַטְרָא דְּתַהוּא דְּאַתְמַר בֵּיהּ (שיר א ה)
 שְׁחוּרָה אֲנִי וְנָאֲוָה, מְסַטְרָא דְּאַלִּין דְּאַתְקְרִיאוּ

שׁוֹנְאֵי בַּעַ, וְאִיהִי שְׁעָרָא דִּילָהּ אוֹכְמָא, וְאִיהִי
 שְׁעוּרָא דְאַתְנוּן דְּאוּרֵיִתָּא, כָּל נִמָּא וְנִמָּא דִּילֵיהּ,
 דְּאַתְמַר עַלֵּיהּוּ (שם ה יא) קְנֻצוּתֵינוּ תְּלַתְלִים שְׁחֹרֹת
 כְּעוּרָב, וְכָל נִמָּא אִית לֵיהּ מְבוּעָא דְּאִיהִי י', וְנִמָּא
 שְׁעוּרָא דְּאַת ו'.

שְׁעָרָא קְמִיטָא בְּרֹזָא דְּה' זְעִירָא דְּנִטְלַת מֵאַת י',
 שְׁעָרָא אַרִיכָא מְסִטְרָא דְּה' עֲלָאָה
 דְּנִטְלָא מֵאַת ו', עֶשֶׂר תְּקוּנֵין אֵלֵין, כָּל תְּקוּנָא
 וְתְקוּנָא אִית לֵיהּ (נ"א ביה) אַרְבַּע שְׁעוּרֵין דְּסֻלְקוּן
 לְעֶשֶׂר, כְּגוּוּנָא דְּרִשׁוֹת הַיְחִיד דְּרַחְבּוֹ אַרְבַּעָה וְנִבְהוּ
 עֶשְׂרֵה, אַרְבַּעָה יְהו"ה עֶשְׂרֵה יו"ד ה"א וּא"ו ה"א,
 לִית נִמָּא דְּשְׁעָרָא דְּלֹא אֲחִיו עֲלָמָא עֲלָאָה
 סְתִימָא, דְּעַלֵּיהּוּ אַתְמַר (שם ו ח) וְעֲלָמוֹת אֵין מְסֻפְרָ,
 כָּל אֵלֵין עֲלָמִין תְּלֵין מְכַתְרָא דְּרִישָׁא, כְּגוּוּנָא
 דְּאַבְנֵין וּמְרַגְלָן דְּנִתְרִין כְּכַתְרָא דְּסֻפְרָ תוֹרָה אוֹ
 בְּעֶטְרָה דְּמִלְכָּא, וְהָכִי אֵינוּן נִתְרִין כְּכַתְבָּא
 בְּרִקִיעָא וּבִיה קְבוּעֵין.

וְהָכִי תְּלֵין עֲבָא הַשְּׁמַיִם מִימֵינָא וּמִשְׁמָאָלָא
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, כְּגוּוּנָא דְּשְׁעָרָא דְּתְלֵין
 מֵעַל אוּדְנֵין מִימֵינָא וּמִשְׁמָאָלָא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב

וְכָל צָבָא הַשָּׁמַיִם עוֹמְדִים עָלָיו מִיּוֹמֵנוּ
 וּמִשְׁמָאלוֹ, וּבְגִין דָּא צָרִיךְ לְבַעֲרָא שְׁעָרָא מֵעַל (ס"א
 מַגּו) אֹדְנִין, דְּלֹא יְהוּן סְתִימוּן תְּרַעִין דְּשְׁמִיעָה
 דְּצִלוֹתָא, דְּבַהוּן שָׁמַע צִלוֹתֵין הֵהוּא דְּאַתְמַר בֵּיה
 (תהלים סה ג) שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה עֲדִידָא פֶּל בְּשָׂר יבֹאוּ.

דְּאַרְבַּע תְּקוּנֵין אֵינּוּן, רְאִיָּה שְׁמִיעָה רִיחָא דְּבוּר,
 רְאִיָּה אִיהִי לְמִזְרַח (נ"א לְדְרוֹם), וְעֵלְיָה
 אֲתַמַּר (שמות יח כא) וְאַתָּה תִּחְוָה מִכָּל הָעַם אֲנָשֵׁי חִיל,
 וְכַמָּה נְטוּרֵי תְרַעִין תַּמָּן דְּאַתְקַרִּיאוּ עֵינֵי יְהו"ה,
 וְעֵלְיָהוּ אֲתַמַּר (דניאל ט יח) פָּקַח עֵינֶיךָ וּרְאֵה
 שׁוֹמְמֵתֵינוּ, שְׁמִיעָה יְרֵאֵי אֱלֹהִים, וְעֵלְיָה
 אֲתַמַּר (שם) הִטָּה יְהו"ה אָזְנוֹךָ וּשְׁמַע, וְתַמָּן דְּחִילוֹ
 וּפְתַד יַצְחָק, הֲדָא הוּא דְּכַתִּיב (חבקוק ג ב) יְהו"ה
 שָׁמַעְתִּי שִׁמְעֶךָ יְרֵאתִי, וּמָאן דִּי מִשְׁתַּמַּע תַּמָּן
 קָלִיָּה בֵּין בְּאוּרֵיִתָּא בֵּין בְּצִלוֹתָא בֵּין בְּצַעֲקָה בְּלֹא
 דְּחִילוֹ, מִיָּד (במדבר יא א) וַיִּשְׁמַע יְהו"ה וַיִּחַר אַפּוֹ
 וַתִּבְעַר בָּם אֵשׁ יְהו"ה, וְכַמָּה נְטוּרֵי תְרַעִין תַּמָּן
 דְּאַתְקַרִּיאוּ אֲזִינֵי יְהו"ה.

רִיחָא תַּמָּן אֲנָשֵׁי אַמְתִּי, וְתַמָּן סְלָקִין פֶּל רִיחִין
 וּקְטוּרִין וְעֵשְׂנוֹן דְּקַרְבָּנִין, וְצִלוֹתֵין

דַּאתְחַשִּׁיבוּ בְּקַרְבָּנֵינוּ, וְאִם לֹא סָלִיק לִזְנוּן בְּרַ נִשׁ
 בְּדַחֲלֵינוּ וּרְחִימוּ, מַה כְּתִיב בֵּיהּ (דברים כט י"ט) כִּי אֲזַ
 יַעֲשֶׂן אֶף יְהו"ה וְקִנְאָתוֹ בְּאִישׁ הַהוּא, דְּבוּר לְקַבֵּל
 שׁוֹנְאֵי בְּצַע, תַּמָּן סָלְקוּן קָלִין וְדְבוּרֵין דְּאוּרֵיתָא
 וְצִלוֹתָא, אֲלִין דַּאתְמַר עַלִּיהוּ (קהלת י כ) כִּי עוֹף
 הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל וּבַעַל בְּנַפְּיִם יַגִּיד דְּבַר,
 לֹא אֵית תְּקוּנָא מֵאֲלִין, אַרְבַּע דְּלִית תַּמָּן יְהו"ה,
 וְאִיהוּ י אֶסְתַּבֵּל, ה וְשָׁמַע, ו וּמְרִית, ה וּמְמַלֵּל,
 בְּאֲלִין אַרְבַּע תְּקוּנֵינוּ.

אַרְיָה דָּא רְאִיָּה, וְאֶתְמַר בֵּיהּ (יחזקאל א י) וּפְנֵי אַרְיָה
 אֵל חַיְמִין לְאַרְבַּעַתָּם, בְּכָל אֲתַר אַרְבַּעַתָּם
 דָּא יְהו"ה, אַרְבַּע אֲתוּון דִּילִיה דְּשָׁלְטִין עַל כֹּלָא,
 וְהַפּוֹד אַרְיָה וְתַשְׁבַּח לִיה רְאִיָּה, וְאִיהוּ לִימִינָא
 דְּחֶסֶד, דְּאִיהוּ יוֹמָא קְדָמָא, דְּתַמָּן א' (נ"א י') אֹר,
 רְאוּבֵן דְּאִיהוּ לִימִינָא עַל שְׁמִיָּה אֲתַקְרִי אֹר בֶּן,
 שְׁמִיעָה לְשָׁמְאָלָא, וְעַלִּיה אֶתְמַר (שם) וּפְנֵי שׁוּר
 מִתְשַׁמְאֵל, נֶשֶׁר רִיחָא בְּאֶמְצַעִיתָא, עַלִּיה אֶתְמַר
 (משלי ל ד) מִי אָסַף רוּחַ בְּחַפְנָיו, דְּאֵינוּן תְּרִין נוֹקְבִין
 דְּחוֹטְמָא, פּוֹמָא דְּבוּרָא, דָּא אָדָם כְּלִיל אַרְבַּע
 אֲתוּון וּכְלִיל עֶשֶׂר אֲתוּון, וְדָא שְׂכִינְתָא, בְּאֲלִין (דף)

קנב ע"ב) אַרְבַּע תְּקוּנֵינִי אָמַר לְמוֹשֶׁה וְאַתָּה תַּחֲזֶה מִכָּל
הָעָם וְגוֹמַר וְצָרִיךְ לְאַחֲזָרָא עֲלֵיהוּ.

וְאַתָּה תַּחֲזֶה בְּשַׁעְרָא, עֲלִיה אַתְּמַר (שיר ה' יא) רֵאשׁוּ
כַּתָּם פּוֹ דָּא כְּתָר עֲלָאָה, וּמְלַגְנָא מוּחָא,
דְּמַנִּיָּה נְכָקִין מִבּוּעִין לְכָל סְטָרָא, לְאַשְׁקָאָה לְכָל
נִימָא וְנִימָא דְאִיהִי עֲלִמָּא סְתִימָאָה, וְכָל מִבּוּעָא
אַתְּעֲבִיד נִיעוּזִין, וְכָל נִימָא אַתְּעֲבִיד שְׂרָבִיט, מוּחָא
סְתִימָא אַתְּקָרִי אִין סוּף, דְּאַתְּפֻלַּג לְתַלְתַּת מוּחִין
דְּאִינוּן " י' י' דְּאַתְרִמִּיזוּ בְּהַאי שְׁמָא (יור' ה"א וא"ו
ה"א ג"א יור' ה"י וא"ו ה"י).

(קם סבא דסבין עתיקא דעתיקין, וְאָמַר בּוּצִינָא קְדִישָׁא, וְדַאי
שְׁמָא דְאַתְרִמִּיזוּ תַלְתַּת יוּדִי"ן דָּא) יו"ד ה"י וא"ו ה"י
וְדָא אִיהוּ מְלַגְנָא, אַבְל שְׁמָא דְאִיהוּ יו"ד ה"א וא"ו
ה"א, אִיהוּ כְּלִיל תַלְתַּת אֲלָפִין א' א' א', אִינוּן תַלְתַּת
אַוּרִין, דְּמַתְּלַבְּשִׁין בְּהוּן תַלְתַּת מוּחִין " י' י', שְׁמָא
חַד אִיהוּ גוּפָא, וְשְׁמָא תְנִינָא מוּחָא, דָּא מְלַגְנָא,
וְדָא מְלַבָּר.

תַלְתַּת וּוּי"ן אִית בְּהַאי שְׁמָא, דְּאִינוּן שְׂרָבִיטִין,
שַׁעַר אַתְּקָרִי עַל שֵׁם שַׁעוּר קוּמְתִיָּה
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְכָל נִימָא וְנִימָא אַתְּקָרִי

נְשַׁמְתָּא, וְאִית נִימין דְּאֶתְקְרִיאוּ מְלֶאכְוִן, וְכָל נִיצוּץ
 אֶתְקְרִי אוֹפֵן וְאֶתְקְרִי גַלְגַּל, וְאִית מְנַיְיחוּ דְּאֵינוּן
 נִימין מֵאֲשָׂא תוֹרָא כְּלָהוּ רַחֲמֵי, וְאִית מְנַיְיחוּ
 דְּאֵינוּן נִימין דְּאֵינוּן מֵאֲשָׂא סוּמְקָא וְכְלָהוּ דִין,
 וְאִית נִימין כְּלָהוּ יְרוּקִין מֵאֲשָׂא יְרוּקָא, וְאִית נִימין
 כְּלָהוּ מֵאֲשָׂא אוֹכְמָא, אֵלִין אֶתְקְרִיאוּ שְׁעָר
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא.

כָּל נִיצוּץ שְׁעוֹר מֵהַלְדָּה דִּילִיָּה עֶשֶׂר אֶלְפִין, וְכָל
 נִימָא אִיהִי שְׁעוֹרָא דְּאֶצְבָּעָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ
 הוּא, וְכָל אֶצְבָּע אִיהוּ פְּרָסָה זְעִירָא, וְכָל פְּרָסָה
 אִית בָּהּ תְּלַת מִיל, לְקַבְלַת תְּלַת פְּרָקוֹן דְּאֶצְבָּעָא,
 וְכָל מִיל אִיהוּ עֶשְׂרֵת אֶלְפִים, אֲבָל מִיל דְּפְרָסָה
 עֲלָאָה אִיהוּ עֶשְׂרֵת אֶלְפִים רַבּוּא, וְהָכִי דְּרוּעָא
 תְּשַׁבַּח בָּהּ תְּלַת פְּרָקוֹן, וְכָל פְּרָק אִיהוּ י', וְכָל
 אֲמָה אִיהוּ ו', אֲבָל אֶצְבָּע וְאֲמָה דָּא שְׁעוֹרִיָּה זְעִיר
 מִסְטָרָא דְּזְעִיר אַנְפִּין, וְדָא שְׁעוֹרִיָּה רַב מִסְטָרָא
 דְּאֲרִידָּהּ אַנְפִּין.

וְכָכָל אֲבַר וְאֲבַר אִיהוּ יְהו"ה, וְאִיהוּ שְׁעוֹרָא דְּכָל
 אֲבַר וְאֲבַר, בְּגֻבְהָא בְּאֲרַמָּא עִילָא וְתַתָּא,
 וְלְאֲרַבַּע סְטָרִין, וְאִיהוּ בֵּין כָּל אֲבַר וְאֲבַר, לִית

אתר פנוי מניה, כנשמתא דאשתכחת בכל אבר
 ואבר דנופא, ואית אבר עלאה דאתקרי יהו"ה על
 שמים, דשלטנותיה באתר ידיעא, הדא הוא דכתיב
 (זכריה יד ט) והיה יהו"ה למלך על כל הארץ.

ואית תרין אברין עלאין מניה, דאתקריאו יהו"ה
 אלהים דשלטנותהון בשמיא ובארעא,
 הדא הוא דכתיב (דברים ד לה) כי יהו"ה הוא האלהים
 בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד, ואית
 אבר דאתקרי אלהים, ושלטנותיה בכל ארעא,
 הדא הוא דכתיב (תהלים מ"ז) מלך כל הארץ אלהים,
 ואית אחרא דשלטנותיה איהו בתרין אברין
 במוחא ובלבא, ועליה אתמר (דברים ד) כי יהו"ה הוא
 האלהים אין עוד מלבדו, ואף על גב דהאי קרא
 על קודשא בריך הוא אתמר דאין עוד מלבדו,
 עם כל דא הכא רזא דדיוקנא עלאה דיליה,
 לאחזאה בכל אבר ואבר דנופיה שולטנותיה,
 לאשתמודעא לבר נש איך אתנהיג עלמא, וינדע
 למקרי ליה בכל אבר כדקא יאות ליה, ואיך
 אשתני שמים לפום ההוא אבר.

וְאִיתְּ אַבְרָהָם דְּאֶתְקַרֵי בֵּיהּ יְהוֹ"ה רַחֲמֵי, וְאִיתְּ אַבְרָהָם
 דְּאֶתְקַרֵי בֵּיהּ אֱלֹהִים, וְאִיתְּ אַבְרָהָם דְּאֶתְקַרֵי
 בֵּיהּ אֱהִי"ה, וְאִיתְּ אַבְרָהָם דְּאֶתְקַרֵי בֵּיהּ עֲבָאוֹת, וְאִיתְּ
 אַבְרָהָם דְּאֶתְקַרֵי בֵּיהּ אֱלֹהִים, וְאִיתְּ אַבְרָהָם דְּאֶתְקַרֵי בֵּיהּ
 שְׂדֵי, וְאִיתְּ אַבְרָהָם דְּאֶתְקַרֵי בֵּיהּ אֲדָנִי, יְהוֹ"ה מְמַנָּא
 עַל קָלָא, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (תהלים כט ד) קוֹל יְהוֹ"ה
 בַּפֶּתַח, אֱהִי"ה עַל הַיָּמִים וְהַכֵּל דְּלִבָּא, הַהוּא דְרָכִיב
 עַל קָלָא דִּיהוֹ"ה אִיהוּ עֵלְתָּ עַל כָּל הָעֲלוֹת, סְתִים
 וְטָמִיר וְלֹא אֶתְגַּלֵּיָא, וְאִיהוּ רָכִיב וְשְׁלִיט עַל כָּלָא,
 אֱהִי"ה אֲחִיזֵי עַל עֵלְתָּ הָעֲלוֹת דְּאִיהוּ הִיָּה (דף קכג ע"א)

הַזֶּה וְיִהְיֶה, וְאִיהוּ הַכֵּל דְּסְלִיק עַד אֵין סוּף, וְיִהְיֶה
 רָכִיב עֵלְתָּ עַל כָּל הָעֲלוֹת. אֱלֹהִים אֲחִיזֵי עַל אֱלֹהֵי
 הָעֲלוֹת עַל כָּל הָעֲלוֹת, וְעֵלְיָה אָמַר אֵיזֵב (איוב ה ח)
 אֲנִי אֶדְרוֹשׁ אֵל אֱלֹהִים, אֵל אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים, וְכֹד
 רָכִיב עַל אֱלֹהִים אֲשֶׁתְּמוּדְעִין לִיהּ כָּל אֱלֹהִים,
 וּמִזְדַּעְזְעִין מִיָּהּ, וְכָל מְלָאכְיָא דְאֶתְקַרֵיאוּ בְּהֵאֵי
 אֱלֹהִים כְּגוֹן מִיכָאֵל וְנִבְרִיאֵל, כְּלָהוּ מִזְדַּעְזְעִין מִהֵאֵי
 אֱלֹהִים דְּאִיהוּ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים, וּמָאן דְּקָרָא לֹון בֵּיהּ,
 מִיד עֲזִינִין לִיהּ בְּכָל שַׁעְתָּא, וְהָכִי כָּל מְלָאכְיָא
 דְּאֶתְקַרֵיאוּ קָלִין בְּשִׁמְא דִּיהוֹ"ה, כָּל מָאן דְּקָרָא לֹון
 בֵּיהוֹ"ה בְּעֵלְתָּ עַל כָּל הָעֲלוֹת מִיד עֲזִינִין לִיהּ

בְּקִלְיָהּ, דְּעֵלַת עַל כָּל הָעֵלּוֹת אִיהוּ חַד בְּכָל שְׁמָחָן
 וְלֹא אֲשַׁתְּנִי בְּכֻלָּהוּ, דְּשְׁנוּיִין בְּשְׁמָחָן אֵינּוּן וְלֹא
 בֵּיהּ, דְּאִיהוּ בְּכֻלָּהוּ בְּנִשְׁמָתָא בְּכָל אַבְר וְאַבְר, אִית
 אַבְר דְּשָׁמַע בֵּיהּ כְּגוֹן אוֹדְנִין, וְאִית אַבְר דְּמִסְתַּכַּל
 מִנֵּיהּ (נ"א ביה) עַל עֲלָמָא, וְאִית אַבְר דְּאֶרַח בֵּיהּ כָּל
 רִיחִין וּבּוֹסְמִין דְּעֵלּוֹתֵין, וְרִיחִין טָבִין דְּהַבְּלִים
 דְּנִפְקִין מֵאוּרֵיתָא מִפּוֹמָא דְּבִנֵי נָשָׂא, וְדֵא רִיחָא
 דְּחוֹטְמָא, וְאִית אַבְר דְּמַלִּיל בֵּיהּ, וּבְאֵלִין אַבְרִין
 אִית שְׁנוּיָא, אַבְל בֵּיהּ לִית שְׁנוּיָא, וְאִית אַבְר
 דְּמִמְנָא עַל דְּבוּרָא וְדֵא אַדְנִי, וְאַבְר דְּמִמְנָא עַל
 מַחְשָׁבָה, וְאַבְרִין אֵלִין כְּלָהוּ בְּסִפְרוֹן.

רִישָׁא כְּתָר עֲלִיּוֹן, מוֹחָא חֲכָמָה, בִּינָה לְפָא וּבָה
 לֵב מִבִּין, תְּרִין דְּרוּעִין חֶסֶד גְּבוּרָה, גּוּפָא
 עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, תְּרִין שׁוֹקִין נְעֻחַ וְחוּד, יִסוּד
 אָמָה, שְׁכִינְתָא אוֹת דִּילֵיהּ. כְּתָר אֲתַקְרִי א"ל
 עֲלִיּוֹן, קוּנָה חֶפְל, (חֲכָמָה וּבִינָה) אֱלֹהֵינוּ בִּינָה,
 וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ חֲכָמָה, וְאִיהוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָא"ל הַגְּדוֹל מִסְטָרָא
 הַגְּדוֹלָה, וְהַגְּבוּר מִסְטָרָא דְּגְבוּרָה, וְהַעוּרָא מִסְטָרָא
 דְּעֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא.

אֲדָהָכִי הָא אֵלֵיהּ קָא נָחִית, וְאָמַר רַבִּי בּוֹצִינָא
 קִדִּישָׁא, שְׂמַעְנָא לְעִילָא תְּקוּנָא דִּילָךְ
 בְּשִׁמְהֵן דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְצִלוֹתָא דִּילֵיהּ, חֲזוּר
 בְּךָ, דְּאֵת צְרִיךְ לְתַקְנָא שְׂמַהֵן דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 בְּדָקָא יָאוּת, דְּהָא בְּלָחוּ אֲזֻלִּין בְּתַלְתַּת תְּלַת,
 מִסְטָרָא דְרַחֲמֵי אֲתַקְרִיאוּ יְהו"ה יְהו"ה יְהו"ה תְּלַת
 אֲבָהֵן, וְאִינוּן אֵשׁ דְּלָא אִיהוּ שׁוּרְפָא, וְאֲתַקְרִיאוּ
 בְּתַלְתַּת שְׂמַהֵן אֱהִי"ה אֱהִי"ה אֱהִי"ה, וְהֵאֵי אִיהוּ אֵשׁ
 דְּאִיהוּ שׁוּרְפָא וְלָא אָכִיל, וְאִית שְׂמַהֵן דְּאֲתַקְרִיאוּ
 אֲדִנִּי אֲדִנִּי אֲדִנִּי, וְדָא אֵשׁ דְּאִיהוּ שׁוּרְפָא וְאָכִיל
 וְשַׁעֲרֵי בְּלָא, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב (ויקרא ט כד) וְהֵאֲכַל עַל
 הַמִּזְבֵּחַ אֶת הָעוֹלָה וְאֶת הַחֲלָבִים.

א' אִיהוּ בְּתַר עַל בְּלָחוּ שְׂמַהֵן, וְאִיהוּ אֲתַקְרִי
 א"ל, אֱהִי"ה, אֲדִנִּי, אֱלֹהִים, אֱלֹהִי, אֱלֹהִים,
 אֱלֹהִים, אֱהִי"ה, אֱהִי"ה, (וּנְרָא דְמִלָּה א"ל אֱלֹהִים יְהו"ה דְּפִר
 וַיִּקְרָא אֶרְיָן) (תהלים נ א). **י'** בֵּית אֲתַקְרִי י"ה, יְהו"ה, יְהו"ה,
 יְהו"ה, יְהו"ה, בְּלָחוּ שְׂמַהֵן דְּפַתְחִין בְּהַיּוֹת בִּי,
 עֲקָרָא דְלָחוּן בְּחַכְמָה, וְכָלָחוּ שְׂמַהֵן דְּפַתְחִין בְּא',
 עֲקָרָא דְלָחוּן אִימָא עֲלָא, וְכָמָה דְעַמּוּדָא
 דְּאֲמַצְעִיתָא אִיהוּ בְּלִיל מִימִינָא וּמִשְׂמָאלָא, הָכִי

כָּתַר עֲלֵאָה בְּלֵיל תְּרִין שְׁמָחַן אֵלֶיךָ דְּאַבָּא וְאַיְמָא,
 וְאַיְהוּ כָּתַר עַל רֵישׁיָהוּ, וְאַשְׁכַּחְנָא תְּקוּנָא כְּגוֹנָא
 דָּא, אַהִי"ה כָּתַר עֲלֵאָה, יְהוּ"ה עֲמוּדָא דְּאַמְצַעִיתָא,
 אַדְנִי שְׁכִינְתָא תַּתְּאָה.

וּמִסְטָרָא דְּכָתַר אַתְקָרִיאוּ תְּלַת סְפִירָן אַהִי"ה
 אֲשֶׁר אַהִי"ה, חֶסֶד א"ל, גְּבוּרָה
 אֱלֹהִים, עֲמוּדָא דְּאַמְצַעִיתָא יְהוּ"ה, וְרוּא דְּמִלָּה
 א"ל אֱלֹהִים יְהוּ"ה דְּכַר וַיִּקְרָא אֶרֶץ, נֶצַח וְהוֹד
 עֲבָאוּ"ת, צְדִיק שְׁדִי, מְלָכוֹת אַדְנִי.

וּבְצִלוֹתָא בְּרוּךְ אַתָּה יְהוּ"ה, כָּל הַפּוֹרֵעַ פּוֹרֵעַ
 בְּכַרוּךְ, וְדָא צְדִיק חַי עַלְמִין, וְעֲלִיָּה
 אַתְמַר (מְכַלִּים א ב מוה) וְהַמְלִיךְ שְׁלֹמֹה בְּרוּךְ, אַתָּה אֵת ה'
 וְעִירָא, בָּהּ צָרִיךְ לְנַחְתָּא בְּרַכָּאן, וְכָל הַזּוֹקֵף זּוֹקֵף
 בְּשֵׁם דָּא יְהוּ"ה עֲמוּדָא דְּאַמְצַעִיתָא, אֱלֹהֵינוּ אִימָא
 עֲלֵאָה, וְאַלֵּהִי אֲבוּתֵינוּ אַבָּא, הָא"ל הַגְּדוֹל חֶסֶד,
 הַגְּבוּר גְּבוּרָה, וְהַנּוֹרָא עֲמוּדָא דְּאַמְצַעִיתָא, דְּבִיָּה
 אַתְבְּלִילֵן מִתַּתָּא לְעִילָא וּמֵעִילָא לְתַתָּא, כָּל סְפִירָאן
 בְּעֲמוּדָא דְּאַמְצַעִיתָא, וּבְגִין (דף קכג ע"ב) דָּא צָרִיךְ
 לְאַבְלָלָא בֵּיהּ תַּתְּאִין בְּהַכְרַעָה, וְלִבְתַּר עֲלֵאִין
 בְּזִקְיָתָהּ. א"ל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל חֶסְדִּים טוֹבִים קוֹנֵה הַכּוֹל,

וזוֹכֵר חֲסֵדֵי אָבוֹת, דָּא פִּתְר עֲלִיּוֹן עַל פְּלֹהוּ, וּמְבִיא
 גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם דְּאַבְהוֹן, אֲלִין נַצַּח וְחֹד, לְמַעַן שְׂמוֹ
 בְּאַהֲבָה דָּא שְׂכֵנְתָּא תַּתָּא, וְעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא
 אִיהוּ פְּלִיל תְּלַת בְּרַבָּאן קְדַמָּאִין, דְּאִינוּן אַבְהוֹן
 וּגְבוּרוֹת וּקְדוּשַׁת הַשֵּׁם, וְאִיהוּ פְּלִיל תְּלַת בְּתָרָאִין
 בְּעַבּוּדָה, וְאִיהוּ פְּלִיל אַמְצַעִיּוֹת, לְקַיִמָּא בֵּיה אֲנִי
 רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמַבְּלַעְדֵי אֵין אֱלֹהִים (ישעיה מד ו'),
 זְכָאָה אִיהוּ מָאן דִּידַע לְעֲלָאָה לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 בְּכָל תְּקוּנֵין דִּילִיה בְּדָקָא יָאוּת, וְלִמְשַׁאל מִנִּיה בְּכָל
 דְּרָגָא וְדְרָגָא בְּדָקָא יָאוּת.

חֲבִימִין פְּלֹהוּ אִינוּן רְשִׁימִין דִּיּוֹקְנֵיהוֹן בְּחֻכְמָה,
 וּגְבוּנִין רְשִׁימִין דִּיּוֹקְנֵיהוֹן בְּבִינָה, וּמְאָרִי
 גְּמִילוֹת חֲסָדִים דִּיּוֹקְנֵיהוֹן רְשִׁימִין בְּחֻסְדָּא, וּגְבָרִין
 בְּיִצְרֵיהוֹן פְּלֹהוּ רְשִׁימִין בְּגְבוּרָה, וּמְאָרִי תוֹרָה פְּלֹהוּ
 רְשִׁימִין דִּיּוֹקְנֵיהוֹן בְּעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, וּגְבִיאִים
 פְּלֹהוּ רְשִׁימִין דִּיּוֹקְנֵיהוֹן בְּנַצַּח וְחֹד דְּאִינוּן תְּרִי
 סְמִי קְשׁוּט, וְצַדִּיקִים נְטָרִי בְּרִית פְּלֹהוּ רְשִׁימִין
 דִּיּוֹקְנֵיהוֹן בְּצַדִּיק, וּמְאָרִי מְלָכוּתָא פְּלֹהוּ רְשִׁימִין
 בְּמְלָכוּת, וּמְאָרִי יְחוּדָא פְּלֹהוּ רְשִׁימִין בְּכַתְר עֲלָאָה
 דְּאִיהוּ מַחְשָׁבָה, דְּתַמָּן צָרִיךְ לְסַלְקָא יְחוּדָא

בְּמַחְשָׁבָה סְתִימָא, וּבְכִלְהוּ תְּקוּנֵין אֵלִין צָרִיד
 לְשַׁבְּחָא לְעֵלִית עַל כָּל הָעֲלוֹת, דְּאִיהוּ מְלַגְּאוּ
 בְּנִשְׁמָתָא בְּנוּפָא, וּבְנִין דְּבְנֵי נָשָׂא רְשִׁימוּן בְּאֵלִין
 דִּיּוֹקְנֵין, אָמַר לְמֹשֶׁה וְאַתָּה תַּחֲזֶה וְגוֹמַר.

וְאַתָּה תַּחֲזֶה בְּשַׁעְרָא, אִי אָרִיד, או קמוט, או
 עָגוּל, שַׁעְרָא שְׁעִיעַ אָרִיד, אָרְחָא מִתְּפִלַּג
 בֵּיהּ לְכַמְתָּה אֲזַרְחִין, עָלָה אֲתָמַר (ישעיה מג טז) הַנּוֹתֵן
 בָּיָם דָּרָד, וְאֲזַרְחִין אֲחֲרֵינִין דְּמִתְּפַרְשִׁין מִינְהּ, אֵינּוּן
 נְתִיבִין, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם) וּבְמִים עֵזִים נְתִיבָה,
 תְּלָתִין וְתֵרִין שְׁבִילִין מִתְּפַרְשָׁן מֵהָא אָרְחָא.

אֲדַהְכִי הָא אֵלֵיהּ אֲתֵי לְנַפְיָה, וְאָמַר לֵיהּ, וְהָא
 דִּיּוֹקְנֵין אֵלִין צָרִיד לְתַקְנָא לֹזֵן בְּאַתְר
 דְּלַהוּן, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בּוּדַאי, אַף עַל גַּב
 דְּבַעֲלָמָא דְּפִירוּדָא, דִּיּוֹקְנֵין אִית סְגִיָּאין דְּאַכְחֲשִׁין
 עוּבְדָא דְּבְרָאשִׁית, דְּלֹא אֵינּוּן אֲזַרְחִ מִישׁוּר, וְאֵינּוּן
 חֲשׁוּבִין, מְנוּ חֲשׁוּבָא אֲשֶׁתְּמוּדַע נְהוּרָא, דִּיּוֹקְנֵין
 דְּגֻנְתָּא דְּאַנְהָרֵן בְּצִיּוּרָא דְּעוּבְדָא דְּבְרָאשִׁית,
 מְרַקְמֵי בְּכַמְתָּה גְּוֹנֵין נְהִירִין, וְאֵינּוּן פְּלָהוּ בְּקוּ
 וּבְמִדָּה, וְאֵלִין דְּעֲלָמָא דְּפִירוּדָא אֵינּוּן פְּקִלִּיפִין
 דְּאֵיגוּזָא לְנַפְיָהוּ, דְּאֵינּוּן מוּחָא מְלַגְּאוּ, וְעַם כָּל דָּא

מגו חשוכא אשתמודע נהורא, ומגו אלין קליפין
 דאינון דיוקנין חשוכין, אשתמודען ציורין דגנתא
 דעדן דלתתא, דאינון דיוקנא דמאני משכנא, אמר
 ודאי הכי הוא.

פתח ואמר, שערא שעיע אריך איהו רחמי
 מסטרא דאריך אנפין, דאיהו א, תרין
 אנפין דיליה ו' ו', כגוונא דא ואו א פינייהו, ואיהו
 סבא דסבון עתיק דעתיקין, ואיהו (ס"א ואתקרי) ארך
 אפים. שערא קמיטא ולא שעיע אלא קמיט וחריש
 (נ"א וחריש) איהו דינא, דא רחמי ודא דינא, דא
 אריך אנפין מסטרא דו', ודא זעיר אנפין מסטרא
 דו', שערא לא קמיט ולא אריך איהו פינעני.

ואיהו שערא דאריך אנפין כגוונא דתקיעה,
 וקמיט וחריש (נ"א ואריך) כגוונא דשברים ו'
 ו' ו', לא אריך ולא קמיט איהו כגוונא דתרועה,
 שלשל"ת דתרוייהו, שערא בענולא כליל פלא,
 ואיהו כמין כיפה דרקיעא דאסתר פלא.

כגוונא דא יהו"ה דא מלכותא קדישא, אנשי
 חיל שערא שעיע אריך, יראי אלהים

שֶׁעָרָא חֲרִישׁ (נ"א אָרִיךְ) וְקָמִיט, אַנְשֵׁי אֲמַת שֶׁעָרָא
 לָא אָרִיךְ וְלֹא קָמִיט, שְׁלִשְׁלַת דְּכֻלְהוּ, שׁוּנְאֵי בְּצַע
 שֶׁעָרָא בְּעוּלָא.

דְּדוּד שִׁבְעָה מִינֵי דִּהְבָּא הוּוּה בְּשִׁעְרוּי, זָהָב
 יֶרְקֶרֶק, זָהָב אוּפּוּ, זָהָב אוּפִיר, זָהָב פֶּרוּיִם,
 זָהָב סָגוּר, זָהָב תְּרִשִׁישׁ, זָהָב כְּלִיל כָּל גְּוֹזְנִים, וְאִיהוּ
 (דף קכד ע"א) זָהָב שְׁבָא, וְהֵאֵי אִיהוּ זָהָב מְזוּקָק שִׁבְעָתַיִם,
 וְהֵכִי אֵינּוּן שִׁבְעָה מִינֵי חוּרוֹ, וְשִׁבְעַת מִינֵי סוּמְקוֹ,
 כָּל סְפִירָן אֲתִקְרִיאֵי שְׁבִיעֵיזוֹת מְסִטְרָא דְצִדִּיק,
 עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא אִיהוּ כְּלִיל כָּל גְּוֹזְנִין, שֶׁעָרָא
 חוּרָא אִיהוּ מְסִטְרָא דִימִנָּא, סוּמְקָא מְסִטְרָא
 דְשִׁמְאָלָא, יְרוּקָא מְסִטְרָא דְעֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא,
 וְכֻלְהוּ שִׁבְעָה שִׁבְעָה, שֶׁעָרָא אוּכְמָא מְסִטְרָא
 דְשְׁכִינְתָא, דְאַתְמַר בָּהּ (שִׁיר א' ה') שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה,
 גְּוֹן יְחִידָה (נ"א יְחִידָאִית) דְּלֹא תָפִיס בָּהּ גְּוֹן כָּלֵל,
 מְלַגְּאֵי דִילָהּ גְּוֹן חוּרוֹ, וְרָזָא דְמַלְכָּה יֵשֶׁת חֲשָׁד
 סְתָרוֹ (תהלים יח יב).

שֶׁעָרָא סוּמְקָא צָרִיךְ לְבַעְרָא לִיָּה מְכַל וְכַל, בְּגִין
 דְּאִיהוּ בֵּי דִינָא, וְלִזְוִיִּים בְּגִין דְּחֹז מְסִטְרָא
 דְּדִינָא, אֲתִמַּר בְּהוּן (במדבר ח ז) וְהֵעֲבִירוּ תֵּעַר עַל כָּל

בְּשָׂרָם, וְאֶתְתָּא בְּגִין דְּאִיהִי מְסֻטְרָא דְשְׂמָא לָא, לָא
צְרִיךְ לְאֶתְנַלְיָא בָּהּ שְׂעָרָא, דְּלֹא יִשְׁתְּמוּדְעִין בָּהּ
מְאִרֵי דְדִינָא, וְשְׂעָרִין אַחֲרֵינֵן דְּבַר נֶשׁ צְרִיךְ
לְבַעֲרָא לִיהּ תְּחוּת אֹודְנִין, בְּגִין דְּלֹא יִתְקַרְיָבוּ בֵּיהּ
מְאִרֵי דְדִינֵן לְגַבֵּי תְרַעִין דְשְׂמָעִין בְּהוּן צְלוּתֵין,
(ס"א) וְשְׂעָרָא דְאִיהוּ תְּחוּת אֹודְנִין צְרִיךְ לְבַעֲרָא, דְאֶתְקַרֵי מְאִרֵי דְדִינָא
לְגַבֵּיכוּ) שְׂעָרָא שְׂעִיעַ עֲלִיהּ אֶתְמַר (במדבר ו ה) גִּידֵל פְּרַע
שְׂעַר רֵאשׁוֹ, וְצְרִיךְ לְגַדְלָא לִיהּ, דְּלֹא צְרִיךְ
לְאֶכְחֶשָׁא סְדוּרָא דְעוֹבְדָא דְבְּרַאשִׁית, אֲבָל שְׂעָרָא
דְעַמּוּדָא דְאֶמְצַעִיתָא צְרִיךְ דְּלֹא יְהֵא לָא אֲרִיךְ
וְלֹא קָצֵר, וְוִי לִיהּ לְמָאן דְּשַׁנֵּי בֵּיהּ סְדְרֵי בְּרַאשִׁית.
שְׂעָרָא אוּכְמָא, וְעֵינִין אוּכְמִין, וְאַנְפוּי אוּכְמִין,
וְגוֹפִיָה אוּכְמָא, אִם הוּא זַפָּא אִיהוּ
מְסֻטְרָא דְשְׂכִינְתָּא, דְאֶתְמַר בָּהּ שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֶאֱוָה,
דְּכָל גְּוֹנִין דְּסֻטְרָא דְדְכוּי תְּכִי אֵינּוּן כְּגֹוּנָא דָא,
וְאִם הוּא תְּיִבָא הוּא מְסֻטְרָא דְשְׂפַתָא", פְּתִיָא
אוּכְמָא, מֵצַד נּוּקְבָא דְקְלִיפָה, דְתַפֵּן כָּל קְסָמִין
דְעוֹרְבִין אוּכְמִין וְעוֹפִין אוּכְמִין מְסֻטְרָא דְמְסָאֲבוּ,
דְאִית עֲלִייהוּ כְּפָה מְמַנֵּן דְאֶתְקַרִיאוּ לִילוּת,
דְעֲלִייהוּ אָמַר דָּוִד (תהלים טז ו) אֶף לִילוּת יִסְרוּנִי
כְּלִיזוּתִי, מִפְּחַד בְּלִילוּת. (שיר ג ח).

וְכִלְהוּ נַחְתִּין תַּחֲזוּת גְּדַפּוּי דְּעוֹרְבוֹן, וְאַחֲזוּ לֹון
 בְּתַנוּעָה דְּלֵהוֹן כַּמָּה דִּינִין דְּנַחְתִּין עַל
 עֲלָמָא, וְאִית אַחְרָנִין דְּמִמֶּנּוּן עַל קָלִין דְּלֵהוֹן,
 וְצוּוּחִין קָלָא בְּתַר קָלָא כְּלֵהוּ בְּשִׁבְרִים, לְאַחֲזָא
 תְּבִירוֹ עַל בְּנֵי נָשָׂא, וְלִזְמַנִּין צוּוּחִין בְּתַלַּת סִימְנִין
 דְּאֵינוּן קר"ק, דְּאִיהוּ תְּקִיעָה תְּרוּעָה תְּקִיעָה,
 לְאַחֲזָא דִּינָא רַפִּיא בְּרִישָׁא וּבְסִיפָא, וּבְאַמְצָעִיתָא
 תְּבִירָא סְגִי, בְּתְרוּעָה דְּחֻקָא בְּתַר דְּחֻקָא בְּמִהִירוֹ,
 וְרִזָּא דְּמִלָּה וּבְחֻדְרֵי מוּשְׁכַבְךָ אַל תְּקַלֵּל עֲשִׂיר, כִּי
 עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל ^(קהלת י ט), נַחֲשׁ רְכִיב עַל
 קָלָא דְּעוֹרְבָא אַל אַחַר, בְּתַר זַוְגִיָּה קָסָם סָם הַמּוֹת,
 דְּבָה אֲשַׁתְּלִים סַמָּא לְ אַל אַחַר.

רְכִיבַת אִיהִי עַל תְּנוּעֵין דְּגוּפָא דְּעוֹרְב, וְאִיהִי
 תְּנוּעָה דְּכִלְהוּ, דְּנַפְקַת לְאַסְטָאָה לְבְנֵי
 נָשָׂא בְּפַרְשַׁת אוֹרְחִין, תְּנוּעָה דִּילָּה בְּרִישָׁא
 דְּעוֹרְבָא, וּבִזְנָבָא וּבְגוּפָא וּבְגַדְפִין דְּעוֹרְבָא, נַחֲשׁ
 שְׂרִיא בְּקִרְיָאָה וְאַמִּירָה וְקָלָא וְדַבּוּר דְּעוֹרְבָא,
 וּבְאַלִּין תְּנוּעֵין שְׂרִיין כָּל הוֹלֵךְ עַל גָּחוֹן וְכָל הוֹלֵךְ
 עַל אַרְבַּע מְסַטְרָא דְּמְסַאָבוּ.

וְכִנְיָא יְדַעִין פּוֹלֵי הַאי, בְּגִין דְּסִמְא"ל וְנַחֲשׁ מִמֶּנּוּ
 עַל חוּבִין דְּבְנֵי נֶשְׂא, דְּאֶתְדָּנוּ מִסְטָרָא
 דְּשִׁמְאָלָא דְּאִיהוּ גְבוּרָה, וְכַד בַּר נֶשׁ עֶבֶד חוּבִין,
 כְּפֻּם הֵהוּא בַר נֶשׁ הָכִי סָלִיק חוּבִיָּה לְאַתְר
 דְּאֶתְגְּזַר נִשְׁמַתִּיָּה, וְלֹא זֶז מִתְּמָן הֵהוּא חוּבָא עַד
 דְּאֶתְפָּרַע מִהֵהוּא בַר נֶשׁ, וְאַם בַּר נֶשׁ אִיהוּ
 נִשְׁמַתִּיָּה בְּאַרְחַ אֲצִילוּת, אִם חָאב, חוּבִיָּה מְטִי עַד
 סְפִירָן, וְעוֹנֶשְׂא אִיהוּ סְגִי כְּפֻּם דְּרִגְיָה.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אָפָא וְכִי חוּבָא אִיהוּ כְּבַר נֶשׁ
 דְּתִלְיָא נִשְׁמַתִּיָּה מִהֵהוּא אַתְר, וְכִי אִית
 לִיָּה חוּבִין, וְהָא כְּתִיב (משלי יב כא) לֹא יֵאָנֶה לְצַדִּיק
 כָּל אָוֶן, אָמַר לִיָּה אִין, הֲדָא הוּא דְּכְתִיב (ישעיה נט ב)
 כִּי אִם עוֹנוֹתֵיכֶם הָיוּ מִבְּדִילִים בִּינֵיכֶם לְבִין
 אֱלֹהִיכֶם, מֵאִי מִבְּדִילִים, אָלָא דְּסָלִיק הֵהוּא
 נִשְׁמַתָּא דְּאֲצִילוּתָא מְנִיָּה וְאֶתְפָּרַשׁ מְנִיָּה. (דף קכד ע"ב)
 וְרָזָא דְּמִלְחָה, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקְוּוּ הַפְּיִם מִתַּחַת
 הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיְבִשָּׁה
 וְגוֹמֵר (בראשית א ו), אֶסְתַּלַּק נִשְׁמַתִּיָּה מְנִיָּה וְאֶשְׁתָּאֵר
 גּוֹפָא יְבִשָּׂא, מָאן גּוֹפָא חָבָא, דָּא נִשְׁמַתָּא דְּכָרְסִיָּא
 יִקְרָא (נ"א דקב"ה יהו"ה) דְּאֶשְׁתָּאֵרֵת יְבִשָּׁה, בְּגִין

דְּאִסְתַּלְקַת מִנִּיהַ גְּשָׁמְתָא בְּאַרְחָ אַצִּילוֹת, דְּהֵאִי
 גְּשָׁמְתָא אִיהִי גּוּפָא לְגְּשָׁמְתָא עֲלָאָה, וְאִי בְּעִי
 דְּתַחְזוֹר לְגַבֵּי תְּהוּא גְּשָׁמְתָא, לִית לָהּ רִשׁוֹ לְאַחְזוֹרָא
 לְגַבֵּיהַ, עַד דְּתְּהוּא חוּבָא אֲתַעְבְּרַת מִנִּיהַ, וְרָזָא
 דְּמִלְּהָ שׁוּבוּ אֵלַי וְאֶשׁוּבָה אֵלֵיכֶם (מלאכי ג ז).

אָמַר לִיהַ רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי שְׁמַעוֹן אָבוּי, אָפָא
 אֵלִין תְּנַוְעִין דְּעוֹרְבָא מֵאִי לְאַשְׁתְּמוּדַע בְּהוּ
 בַר גֵּשׁ בְּגִין דִּיחְזוֹר בְּתִיּוּבְתָא, אָמַר לִיהַ בְּרִי וַדַּאי
 אָסִיר לְאַסְתְּכְּלָא בְּהוֹן לְעַמָּא קַדִּישָׁא, הֲדָא הוּא
 דְּכְתִיב (במדבר כג כג) כִּי לֹא נַחַשׁ בִּיעֲקֹב וְלֹא קָסָם
 בְּיִשְׂרָאֵל, אָבָל אִם יוֹדְמִן לְבַר גֵּשׁ לְפּוּם שְׁעֵתָא
 וַיֵּדַע בְּהוֹן, יִסְתַּכַּל בְּהוֹן בְּגִין דִּיחְזוֹר מִחוּבֵי
 בְּתִיּוּבְתָא, וְהֵאִי לְבַר גֵּשׁ דְּכָל (נ"א דלא) עוֹבְדוּי
 בִּיעֲקֹב וּבְיִשְׂרָאֵל, דְּבַר גֵּשׁ דִּיעֲבִיד עֲבִידִי דִּיעֲקֹב
 דְּאֲתַמַּר בֵּיהַ (בראשית כה כג) וַיַּעֲקֹב אִישׁ תָּם, מַה כְּתִיב
 בֵּיהַ (ירמיה י טז) לֹא כָּאֵלֶּה חֵלֶק יַעֲקֹב.

דְּמִסְטְרָא דִּיעֲקֹב וַיִּשְׂרָאֵל בְּעָא בְּלָעָם חִיבָא
 לְאַסְתְּכְּלָא בְּנַחֲשׁוּי וּבְקָסְמוּי, וְלֹא
 אֲשַׁבַּח אֲתַר לְאַעְלָא לְגַבֵּיהַ, וּבְגִין דָּא אָמַר כִּי לֹא
 נַחַשׁ בִּיעֲקֹב וְלֹא קָסָם בְּיִשְׂרָאֵל. אָמַר לִיהַ רַבִּי

אַלְעָזָר, וְהָא בְּלָבָן בְּתִיב (בראשית ל כז) נְחֹשֶׁתִי וַיְבָרְכֵנִי
 יְהו"ה בְּגִלְגָּלָהּ, אִם בֵּן אֲמָאֵי אֲעָרֵב בֵּיתָהּ, אָמַר בְּרִי
 הָכָא רָזָא עֲלָאָהּ, דְּלִזְמִינִן שׁוֹשְׁנָה אֲשֶׁת־כַּחַת בֵּין
 קוֹצִים, וְהָכָא רָזָא דְּגִלְגּוּלָא, אָמַר לֵיהּ יַדְעָנָא, וְעַם
 כָּל דָּא בְּרִי, אָפַּי עַל גַּב דְּאֲתָמַר כִּי לֹא נַחֲשׁ
 בְּיַעֲקֹב וְלֹא קָסַם בְּיִשְׂרָאֵל, בַּר נֶשׁ צָרוּךְ לְמַנְדַּע
 כְּלָא וְאַפִּילוּ חֲרָשִׁין, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ מְאִרִי
 מִתְּנִיתִין, לֹא תִלְמַד לַעֲשׂוֹת (דברים יח ט), אֲבָל אֶתָּה
 לְמַד לְהִבִּין וְלַהּוֹרוֹת.

וּבְגִין דָּא תְּנוּעִין דְּעוֹרְבָא, אִית תְּנוּעָה דְּסָלִיק
 בְּרַבִּי"ע, וְאַחֲזִי דְּחוּבָא דִּילֵיהּ תְּלִיא לְעִילָא
 בְּעֵלְמָא דְּאֲתִי, וְאִית תְּנוּעָה דְּנַחֲתִית לָהּ בְּתַבִּי"ר
 בְּשַׁבְּרִים, וְאַחֲזִי דְּחוּבָא דִּילֵיהּ נַחֲתִית לְתַתָּא בְּעֵלְמָא
 דִּין, לְמַחֲזִי לֵיהּ תְּבִירוּ בְּגִינִיהּ, וְכָל אֵלִין סִימְנִין
 אִיהִי אֲחֲזִי בְּאַרְחָא, כְּגוֹוֹנָא דְּעַמְלָק דְּאָמַר בְּגִינִיהּ
 (שם כה יח) אֲשֶׁר קָרָד בְּקָרְדִי, דְּסִטְרִין אַחֲרֵנִין אֵינִין
 בְּלִסְטִים דְּנַפְקִין בְּאַרְחִין, וּבְגִין דָּא עוֹרְבִין חִילָא
 דְּלַהוֹן בְּאַרְחִין.

וְאֵינִין דְּמִזְלָהוֹן תְּלִיא בְּשַׁבְּתִי, אֵינִין עֲצִיבִין,
 וְאֵינִין דְּוַחְקִין רַגְלֵי שְׂכִינְתָא בְּגִלוּתָא,
 דְּבִזְמָנָא דְּאֵלִין אֲתַפְּשִׁי בְּעֵלְמָא, אֲתָמַר בְּרַגְלֵי

שְׁכִינְתָא וַיֵּאסֹף רַגְלֵיו אֶל הַמָּטָה (בראשית מט לג),
 אֶת־כְּנִישַׁת לְגַבִּי זְרַעִיה דִּיעֲקֹב מָטָה שְׁלֵמָה, וּבְגִין
 דָּא וַיִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל בְּמַטָּה בְּדַד עֵין יַעֲקֹב (דברים לג כח),
 דְּלֹא זֹת שְׁכִינְתָא מִינֵיהּוּ בְּגִלּוּתָא, בְּגִין דְּלִית בְּהוּ
 בְּסוּלָא, וְשִׁבְתָּא"י אִית לִיה תְּרִין בְּתִין, חַד שְׁפַל
 רֵאשׁ, וְתַנְיִנָא בֵית הַסֵּהר, דְּאֲסִירִי מְלָכָא אֲסִירִין
 תַּמָּן בְּגִלּוּתָא, וְאִינוּן דְּחֻקִין שְׁכִינְתָא וַיִּשְׂרָאֵל (נ"א
 שְׁעָתָא לְיִשְׂרָאֵל) בְּגִלּוּתָא, וּבְשִׁפְלָא רֵאשׁ יִשְׂרָאֵל אִינוּן
 שְׁפַלִּין לְתַתָּא, וּמַהֲאֵי כְּכָא יִתִּי כְּפָנָא וְעֵנִיּוֹתָא
 לְיִשְׂרָאֵל, וּמָאן דְּבָעֵי לְאַסְתְּמָרָא מִנֵּיהּ, צָרִיךְ
 לְשַׁנּוּי שְׁמִיָּה וּלְשַׁנּוּי אֶתְרִיָּה וּלְשַׁנּוּי עוֹבְדוּי, וְדָא
 אִיהוּ שְׁנוּי מָקוּם שְׁנוּי הַשֵּׁם וְשְׁנוּי מַעֲשֵׂה, וְהָא
 אוּקְמוּהוּ הֵן כָּל אֵלֶּה יַפְעֵל א"ל פְּעָמִים שְׁלֹשׁ עִם

גַּבְר (איוב לג כט).

שְׁעָרָא תּוֹרָא וְעֵינֵי תּוֹרִין וְאַנְפֵי תּוֹרִין וְגוֹפָא
תּוֹרָא, אִי אִית בֵּיה עוֹבְדִין טָבִין דָּא
אִיהוּ מְסַטְרָא דִּימִנָא, מְסַטְרָא דְרַחֲמֵמוּ דְאִיהוּ
אַהֲבַת עוֹלָם אַהֲבַתִּיךְ עַל פִּן מְשַׁכְּתִיךְ חֶסֶד (ירמיה
 לא ב). **שְׁעָרָא תּוֹרָא וְעֵינֵי תּוֹרִין וְאַנְפֵי תּוֹרִין**
וְגוֹפָא תּוֹרָא, דְּלִית בֵּיה גְּמִילוּת חֶסְדִּים בְּרַחֲמֵמוּ
דְּאַהֲבָה, הָאֵי הוּא רַמְאֵי מְסַטְרָא דְלָבָן הָאֲרַמֵי,

אֶתְמַר מְנִיָּה, בְּהֶרֶת לְבָנָה הִיא, וְלִילֵי"ת הִיא
בְּהֶרֶת לְבָנָה אוֹכְמָא סוּמְקָא יְרוּקָא, הָדָא הוּא
דְּכְתִיב (ויקרא יג ד) וְאִם בְּהֶרֶת לְבָנָה הִיא בְּעוֹר בְּשָׂרוֹ
וְעִמוֹק אֵין מְרֵאָהוּ מִן הָעוֹר, בְּהֶרֶת שְׁחוּרָה וְשִׁפְלָה
אֵינְנָה מִן הָעוֹר וְהִיא כְּחָה, תְּרִין (דף קכח ע"א) גְּוֹנִין
תְּנִינִין אֵינִין יְרֻקָרְק אוֹ אֲדַמָּדָם, כְּלָהוּ מִתְּהַפְכִין
עֵינֵי בְּכַעֲסָא לְחוּרוֹ וְאוֹכְמוֹ וְסוּמְקוֹ וִירוּקָא, וְכָל
דָּא בְּמֵאֵי אֲשֶׁתְּמוּדָע, דְּלִית בַּר נֶשׁ דְּלֵא אֶתְכְּלִילִין
בֵּיהּ אֲלִין אַרְבַּע גְּוֹנִין, אֶלָּא הָהוּא גְּוֹן דְּשְׁלִיט עַל
כְּלָהוּ אַחְרֵינִין, בֵּיהּ אֶתְקָרִי, וּבֵיהּ אֲשֶׁתְּמוּדָע
לְאֶתְקָרִי חוּר אוֹ אוֹכְמ אוֹ סוּמְק אוֹ יְרוּק, וְאֲלִין
אַרְבַּע גְּוֹנִין בִּישׁוּן אֵינִין אַרְבַּע קְלִיפִין דְּאַגְוָזָא, תְּהוּ
וּבְהוּ וְחֶשֶׁךְ וְתֵהוּם, וְאֲלִין אֵינִין (דברים ח טו) נְחָשׁ שָׂרָף
וְעֻקְרָב וְצַמְאֹן, נְחָשׁ גְּוֹן חוּר בְּהֶרֶת לְבָנָה, שָׂרָף
וְעֻקְרָב, אֲדַמָּדָם שָׂרָף, אוֹ יְרֻקָרְק עֻקְרָב, וְצַמְאֹן
שְׁחוּרָה, אֲלִין אֵינִין אַרְבַּע גְּוֹנִין דְּאַשָּׂא דְּגִיהָנָם.

וְאֶתְתָּא בִישָׂא מִתְמָן קָא אֶתְיָא, עֲלָה אֶתְמַר
(ויקרא יד מה) וְנָתַן אֶת הַבַּיִת אֶת אֲבָנָיו וְאֶת
עֲצָיו בְּעֵנִיּוֹתָא, דְּלֵא אֲשֶׁתְּאֵר בְּבֵיתָא, וּבְגִין דָּא
חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנָתָה בֵּיתָה, וְאוּלַּת בִּידִיָּה תְּהַרְסֵנוּ

(משלי יד א), אֵלֶיךָ אֵינִי אֶרְבַּע גְּוֹנִין דְּאִשָּׁא דְגִיחָנִים,
 דְּמִסְתַּלְקֵי בְּעֵינֵיךָ בְּאַנְפִּין בְּשַׁעֲרָא, וּמֵאֵן אֶתְר
 מִסְתַּלְקֵי, מִמָּרָה אוֹכְמָא דְטַחֹל, וּמִמָּרָה סוּמְקָא
 דְּכַבְדָּא, וּמִמָּרָה יְרוּקָא דְמָרָה, וּמִמָּרָה חוּזְרָא
 דְּרִיאָה, אֵלֶיךָ אֵינִי אֶרְבַּע גְּוֹנִין חֲשׂוּכִין דְּמִלְאַבֵּי
 חַבְלָה, וּבְלָהוּ בְּלִילָן בְּלִילֵי"ת סַם הַמּוֹת, מֵאֲדִי"ם
 אֵיחֻז בְּמָרָה אֲדוּמָה לְמוֹשֶׁפֶךְ דְּמָא, וְאֵיחֻז מִפֶּת
 חֶרֶב וְהַרְג וְאַבְדָּן.

וְהָכִי שְׂכִינְתָא אֲשֶׁת־מוֹדַעַת בְּאַרְבַּע גְּוֹנִין שְׁפִירִין
 גְּהִירִין, גְּוֹן חוּזַר מִסְטָרָא דְחֶסֶד, סוּמְק
 מִסְטָרָא דְגְבוּרָה, יְרוּק מִסְטָרָא דְעִמּוּדָא
 דְאַמְצָעִיתָא, אוֹכְמָא מִסְטָרָא דְאִימָא עֲלָאָה, דְאַתְמַר
 בָּהּ (משלי א ח) שְׁמַע בְּנִי מוֹסֵר אָבִיךָ וְאַל תִּטְּוֹשׁ תּוֹרַת
 אֲמִיךָ, וְאַתְמַר בָּהּ (שיר א ה) שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֹאזָה, אִימָא
 תִּתְּוֹה נְטִילַת גְּוֹן מֵאִימָא עֲלָאָה, שׁוּקָא יְמִינָא
 נְטִיל גְּוֹן מְדְרוּעָא יְמִינָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (תהלים
 טז יא) נְעִימוֹת בְּיְמִינֶךָ נֹצֵחַ, שׁוּקָא שְׁמַאלָא נְטִיל גְּוֹן
 מְדְרוּעָא שְׁמַאלָא, אוֹת בְּרִית נְטִיל גְּוֹן מְגוּפָא,
 עִמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא נְטִיל חֲכָמָה, אָדָם דְּרַכִּיב עַל
 כְּלָא, עֲלָה אֶתְמַר (קהלת ח א) חֲכָמַת אָדָם תִּאִיר פָּנָיו,

וְעִלְיָה אֲתָמַר (תהלים קד כד) יְהו"ה כָּלָם בְּחַכְמָה עָשִׂיתָ,
כֶּתֶר עֲלָאָה אִיהוּ סְתִים לָא אֲשַׁתְמוּדַע בִּיה גְּנוּן
כָּלָל לְעִילָא, וּבְעַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא אֲחִזִּי כָּל גְּנוּנִין.

הָא הָכָא רָזָא דְשַׁעְרָא, דְּבִיה אֲשַׁתְמוּדַעָאן אֲנִשִּׁי
חִיל בְּגִנוּן חַנוּר, יִרְאִי אֱלֹהִים בְּגִנוּן סוּמְק,
אֲנִשִּׁי אֶמֶת בְּגִנוּן יְרוּק, שׁוּנְאִי בָּצַע בְּגִנוּן אוֹכְם,
אַרְבַּע אֲתוּון מִתְּלַבְּשִׁין בְּאַרְבַּע גְּנוּנִין אֱלִין, י' בְּגִנוּן
חַנוּר, ה' בְּגִנוּן סוּמְק, ו' בְּגִנוּן יְרוּק, ה' בְּגִנוּן אוֹכְם,
הָאִי שְׂמָא אִיהוּ דְרָקִים גְּנוּנִין כָּכָל אֲתֵר, וְאִיהוּ
דְעִיר שְׂרַטוּטִין בְּמַצְחָא, בְּגִנוּנָא דָּא יְהו"ה, וְאִינוּן
אַרְבַּע רְשִׁימִין דְשְׂרַטוּטִין, דְאִינוּן עֲמָק רוּם וְעֲמָק
תַּחַת וְעֲמָק מְזַרְחָא וְעֲמָק מְעַרְבָא, שְׂרַטוּטִין זְעִירִין
דְקָרִיצִין דְעִינָא מְסַטְרָא דָּאֵת י', שְׂרַטוּטִין בְּאוּרְכָא
בְּפוּתִינָא בְּגַבְהָא מְסַטְרָא דְתַלְתָא אֲתוּון דְאִינוּן הו"ה,
כְּלָחוּן אֲשַׁתְמוּדַעִין בְּשַׁעִיר קוּמָה דְבַר נֶשֶׁ,
בְּאוּרְכָא מְסַטְרָא דְאַרְיָךְ קוּמָה, דְאִינוּן אֲנִשִּׁי חִיל,
בְּפוּתִינָא קֶצֶר קוּמָה וּרְחָבָא דְקוּמָה, וְאִינוּן יִרְאִי
אֱלֹהִים, בְּגַבְהָא גְּבַה קוּמָה וְאִינוּן אֲנִשִּׁי אֶמֶת,
זְעִירִין כְּעִנּוּלָא שׁוּנְאִי בָּצַע מְסַטְרָא דָּאֵת י', וְדוּד
מְסַטְרָא דָּאֵת י' אֲתָמַר בִּיה (שמואל א יז יד) וְדוּד הוּא

תְּקַטֵּן, וְאֵלֶּיךָ אֵינִי שׁוֹנֵאֵי בְּצַע, שְׂרֵטוּטִין אֵלֶּיךָ
 בְּאֶרֶץ מִיִּשְׂרָאֵל, בְּשֵׁרֵטוּטִין דְּגִיט פְּטוּרִין דְּצָרִיךְ
 שְׂרֵטוּטִין, אוֹ אֵלֶּיךָ דְּמַחְיִיבָא אֲזַרְיִיתָא, וְעַל אֵלֶּיךָ
 שְׂרֵטוּטִין אֲתָמַר (תהלים כה י) כָּל אֲרָחוֹת יְהוָה חֶסֶד
 וְאַמֶּת לְנַצְרֵי בְּרִיתוֹ וְעֲדוֹתָיו.

שְׂרֵטוּטִין בְּאֵרִיכוֹ מְסַטְרָא דְרַבִּי"ע בְּגוּזָא
 דְּתַקִּיעָה, וְאֵלֶּיךָ אֵינִי אֲרִיכִין דְּקוּמָה
 מְסַטְרָא דִּימִינָא, אַרְךְ אַפִּים, אֲרִיכִין בְּקָלָא
 בְּצִלּוֹתֵיךָ בְּאֲזַרְיִיתָא, אֲרִיכִין בְּרוּגְזָא, אֲרִיכִין
 בְּשַׁעְרָא בְּעֵינֵיךָ בְּאַנְפִּין בְּחוּטְמָא בְּשַׁפּוֹן בְּדִיקָנָא
 בְּגוּפָא בְּדְרוּעֵיךָ בְּרַגְלֵיךָ בְּאַצְבָּעֵיךָ (דף קכ"ב ע"ב) רְשִׁימוֹ
 דְּלַחֲזוֹן חֲזוֹר, וְוִי לֹזֶן לְאֵלֶיךָ דְּמַכְחִישִׁין דִּיּוֹקְנִיהוֹן
 לְעֵילָא, כְּאֵלּוֹ מַכְחִישִׁין סְדְרֵי בְּרֵאשִׁית, וְכְאֵלּוֹ
 מְמַעֲטִין אֶת הַדְּמוּת, דְּאִיהוּ שִׁיעוֹר קוּמָה דְּלְעֵילָא,
 דְּאֵלֶּיךָ דְּשֵׁרֵטוּטִיהוֹן אֲרִיכִין, וְקוּמָה דְּלַחֲזוֹן וְאַבְרִים
 דְּלַחֲזוֹן, צְרִיכִין לְמַחְיֵי מְאִרֵי דְּחֶסֶד, אֲרִיכִין בְּרוּגְזָא,
 מְאִרֵי דְּרְחִימוֹ, תְּהוּא דְּאֲתָמַר בֵּיהּ (ישעיה מא ח) זֶרַע
 אֲבָרָהֶם אוֹהֲבֵי.

שְׂרֵטוּטִין בְּרַחְבָּא, בְּגוּזָא דְשְׂבָרִים, תְּנוּעָה
 דְּלַחֲזוֹן תְּבִי"ר, וְאֵינִי רְחָבִים וְקֶצְרִים
 דְּקוּמָה, וְאַנְפִּין רְחָבִין וְקֶצְרִין, וְעֵינֵי רְחָבִים,

וְחוּטְמוֹי רְחָבִים, וְשַׁפּוֹן רְחָבִים, אֱלִין אֵינּוֹן יִרְאִי
 אֱלֹהִים, מְאִירֵי דִירָאָה מְסַטְרָא דִּי צַחֲקָא, וְוִי לְמָאן
 דְּאַכְחִישׁ קוּמְתִיהָ בְּעוֹבְדִין בִּישׁוֹן, דִּירִית נְשַׁמְתָּא
 בִּישָׂא דְרָכִיב עַל דִּי וּקְנִיָּה, דְּאַכְחִישׁ פְּמִלְיָא לְעִילָא.
 שְׂרַטוּטִין גְּבוּהִין, וְאַנְפִּין גְּבוּהִין, וְעֵינוֹי גְּבוּהִין,
 וְחוּטְמָא וְשַׁפּוֹן גְּבוּהִין, וְנוּפָא גְבוּהָ, אֱלִין אֵינּוֹן
 מְאִירֵי דְקִשׁוּט זָרַע אֲמַת, מִתְּהוּא דְאַתְמַר בֵּיהּ (מִיכָה
 ז ט) תַּתָּן אֲמַת לְיַעֲקֹב.

וְאַלִּין אֵינּוֹן אֲדַנִּי, א' אַרְיָד אַנְפִּין וְעִלְיָה שְׂרִיא
 י', ד' רְחָבָא דְאַנְפִּין וְעִלְיָה שְׂרִיא ה', נ'
 גוּבָה דְאַנְפִּין וְעִלְיָה שְׂרִיא ו', י' רְחָבָא דְאַנְפִּין
 וְעִלְיָה שְׂרִיא ה', שְׂרַטוּטִין וְעִירִין מְסַטְרָא דְתְרוּעָה
 בְּעַגּוּלָא בְּדִיּוּקְנָא דְאַת י', שׁוּנְאֵי בְּצַע, מְסַטְרָא
 דְדָוֵד דְאַתְמַר בֵּיהּ (שְׁמוּאֵל א יז יד) וְדָוִד הוּא תְּקַטָּן,
 וְאֵינּוֹן עֵינִין וְעִירִין שְׁפִירִין בְּעַגּוּלָא, אַנְפִּין וְעִירִין
 בְּעַגּוּלָא שְׁפִירִין, חוּטְמָא וְעִירָא פּוּמָא וְעִירָא גּוּפָא
 דִּילְיָה וְעִירָא, שְׁפִיר בְּכָלָא, וְעִלְיָה שְׂרִיא ה'.

שְׂרַטוּטִין גְּבוּהִין מְסַטְרָא דְתְרוּעָה, שְׁלִשְׁלָא"ה
 דְתְקִיעָה וְשְׁבָרִים, דָּא סְלִיק קָלָא
 בְּתְרוּעָה, וְדָא תַּבַּר לָהּ פְּשָׁבָרִים, וְדָא בִּינּוּנֵי

בְּקִלְיָהּ, שֶׁלֹּשְׁלֹאָה דִּתְקִיעָה וּשְׁבָרִים, לָא אֲרִיךְ וְלֹא
 קָצֵר, מָאן דְּאִיהוּ בְּדִיּוּקְנָא דְּדָת יו"ד אִיהוּ קוּל
 דְּמָמָה דְּקָה, וְדָא מִדָּה לְכָל אַבְרִין דְּאַנְפִּין לְעִילָא,
 מִתְתָּא לְעִילָא, אִיהִי מִדָּה לְכָל סְפִירָה וּסְפִירָה
 מִעֵשֶׂר סְפִירָאן, וּבָהּ סְלִיקַת כָּל סְפִירָה לְעֵשֶׂרֶת
 אֲלָפִים רַבִּי רַבְבוֹת, ו' שְׁעוּרִיהּ בְּכָל סְפִירָה וּסְפִירָה
 שִׁשֶּׁת אֲלָפִים רַבִּי רַבְבוֹת, ה' ה' אֵינּוֹן מִהֲלֵךְ בְּכָל
 סְפִירָה וּסְפִירָה ה' אֲלָפִים רַבִּי רַבְבוֹת, מִעִילָא
 לְתַתָּא, וּמִתְתָּא לְעִילָא.

שְׂרַטוּטִין עֲקִימִין דְּלֹאוּ אֵינּוֹן רְשִׁימִין בְּאַרְחָה
 מִיִּשְׂרָאֵל, אֵינּוֹן רְשִׁימִין דְּנִחָשׁ עֲקֻלְתוֹן,
 דְּשִׂרְטוּטִין כְּשֶׁלֹּשְׁלֹאָה כְּגוּוּנָא דָּא (אֵינּוֹן מִהֲלֵךְ
דְּנוּנִין דְּנִמָּא), (נ"א מִהֲלֵךְ דְּלֵחוֹן כְּגוּוּנִין כְּנִמָּא), דְּאֵינּוֹן כְּגוּוּנָא
 דְּתַלְמוּדֵי חֲכָמִים דְּמִתְרַבִּין בְּנִמָּא, וְאֵינּוֹן רָזָא
 דְּתַרוּעָה, וְשֶׁלֹּשְׁלֹאָה וְהָכִי מִהֲלֵךְ דְּנוּנִיָּא כְּגוּוּנָא
 דְּתַרוּעָה, וְאֵינּוֹן דְּרַנְּ"א לְתַתָּא, שֶׁלֹּשְׁלֹאָה לְעִילָא,
 כְּגוּוּנָא דְּקְדוּשָׁה חָכִי אֵינּוֹן רְשִׁימִין מִסְטָרָא
 דְּכִסְפֵּי, דְּהָכִי אֲוִקְמוּהּ מֵאֲרִי מִתְנִיתִין (קִהְלַת ז' י"ד) זֶה
 לְעֵמֶת זֶה עֲשָׂה הָאֱלֹהִים.

שְׂרָטוּטִין אִינוּן כְּגוֹנָא דְלוּלָב, דְּאִתְמַר בֵּיה
 נְפָרְצוּ עֲלֵיו פָּסוּל, הָכִי שְׂרָטוּטִין
 דְּאִית בְּהוּ פְרִידוּ וּפְרִיצוּ, דָּא אַחְזִי בְּגִלְגוּלָא דִילִיה
 קָדָם דְּאִתְיָא לְעֶלְמָא, דְּהוּה מְקַצֵּץ בְּנִטְעוֹת וְעֶבֶד
 פְּרוּדָא בְּאִלְנָא דְחַיִּי, בְּאַתְר דְּאִתְגַּזְרַת נְשִׁמְתִּיה,
 וּבְמֵאֵי אֲשֶׁתְּמוּדְע, אֶלָּא שְׂרָטוּטִין דְּאִינוּן אַרְיִכִין
 כְּגוֹנָא דָּא - (נ"א) = לִית בְּהוּ פָּסֵק שְׁלָמִין אִינוּן,
 הֵאִי בַר נֶשׁ לָא אֶכְחִישׁ דִּיּוֹקְנִיה, וְלָא עֶבֶד פְּרוּדָא
 בְּאִלְנָא דְחַיִּי.

וְאִם אִית בְּהוּ פָּסֵק כְּגוֹנָא דָּא - - (נ"א) = הֵאִי
 בַר נֶשׁ אֶכְחִישׁ דִּיּוֹקְנִיה, וְעֶבֶד פְּנִים וּמוֹם,
 וּבְהוּהוּא פְנִים שְׂרָיָא מוּם, כְּפוּם מוּם דְּסִיְהָרָא, פְּרִיץ
 אִיהוּ, מַצַּח אִשָּׁה זוֹנָה (ירמיה ג א), שְׂרָיָא בֵּיה פְרִיצוּ
 כְּמַצְחוּ, מִתְהוּא אַתְר אִיהוּ פְנִים, וְצָרִיךְ לְכַסְפָּא
 מַצְחוּ דְלָא יִתְגַּלִּי עֲרִיתִיה לְמֵאֲרִי דְדִינָא, וְאִם חוּזַר
 בְּתִיּוּבְתָא, יְהֵא פְנִימוּ דִילִיה נְחִית לְתַתָּא, לְקַבֵּל
 בָּה עֲנִשָּׂא, וְאִם לֹא אִיהוּ חוּזַר בְּתִיּוּבְתָא,
 מְסַתְּלַקַת לְעִילָא לְתַבְעָא לִיה דִּינָא בְּעֶלְמָא דְאַתִּי,
 בְּהוּהוּא אַתְר דְּפְנִים, עֲלִיה אִתְמַר (שמות כא טז) מַעַם
 מוֹבְחֵי תַקְתְּנוּ לְמוֹת, וְלָא לְמַגְנָא אָמְרוּ קְדָמָאִין,

בְּמָקוֹם שֶׁאָמְרוּ לְהַאֲרִיךְ אֵינּוּ רִשְׁאֵי לְקַצֵּר, לְקַצֵּר
 אֵינּוּ רִשְׁאֵי לְהַאֲרִיךְ, וְדָלָא יִבְחִישׁ דִּיּוֹקְנִיָּה וְיַעֲבִיד
 פְּרִיעוּ בְּדִיּוֹקְנָא דְלַעֲיָלָא. (דף קכו ע"א)

בְּאוֹרֵי־תָא דְלַעֲיָלָא מָאן דְרָשִׁים וְצִייר אֱלִין
 שְׂרַטוּטִין, אִיהוּ אָמוֹן מוֹפְלָא
 וּמְכוּסָה, מָאן דְאֶסְתַּבֵּל בְּשַׁפּוּלֵי מִשְׁכְּנָא,
 אֲשֶׁתְּמוּדַע בְּאֱלִין רְשִׁימִין וְצִיּוּרִין, דְאֶתְמַר בְּהוֹן
 (תהלים קלט טו) רְקַמְתִּי בְּתַחְתִּיּוֹת אָרֶץ, צִיּוּרָא דְאַרְבַּע
 שְׂרַטוּטִין אֱלִין, אֵינּוֹן אַרְיָה שׁוֹר נֶשֶׁר אָדָם, בְּכִלְהוּ
 אַרְבַּע רְשִׁימִין, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל א י) וּפְנֵי
 אַרְיָה אֵל הַיָּמִין לְאַרְבַּעֶתָם, וְדָא מִיכָא"ל שֶׁר
 הַחֶסֶד לִימִינָא, וּפְנֵי שׁוֹר מִהַשְּׂמָאל לְאַרְבַּעֶתָן, דָּא
 גְּבֻרִיא"ל שֶׁר הַגְּבוּרָה, וּפְנֵי נֶשֶׁר לְאַרְבַּעֶתָן דָּא
 נוֹרִיא"ל (נ"א אוריא"ל) שֶׁר שְׁלוֹם עַמּוּדָא דְאַמְצַעִיתָא,
 וְדַמּוֹת פְּנִיָּהֶם פְּנֵי אָדָם, רַפָּא"ל שֶׁר שְׂכִינְתָא, דְתַמָּן
 פְּאָר, דְאֶתְמַר בָּהּ (יחזקאל כד יז) פְּאָרְךָ חֲבוּשׁ עָלֶיךָ.

מָאן דְדָלָא אֶתְחַזְיִין שְׂרַטוּטִין בֵּיהּ, לִית לִיהּ
 דִּיּוֹקְנָא כָּלֵל לַעֲיָלָא, וְכוּתִיָּה נְחִית לְתַתָּא,
 עָלִיָּה אֶתְמַר (תהלים סט כט) יִמְחוּ מִסַּפֵּר חַיִּים, אֲלָא אִם
 תָּב בְּתִיּוּבְתָא, וְדָא אֲשֶׁתְּפַח דְלִית לִיהּ בְּפִיָּה דִּיִּיתִי

בְּגִלְגּוּלָא, מָאן דְּשֶׁרְטוּטִין דִּילֵיהּ רְכִיבִין בְּגִוּוֹנָא דָּא
 // (נ"א א 11) דָּא אַחֲזִי דְקָא אַתֵּיא בְּגִלְגּוּלָא חֲדָא, וְאִם
 תִּירִין שֶׁרְטוּטִין מוֹרְפָבִין בְּגִוּוֹנָא דָּא ≡ (נ"א א =), אַחֲזִי
 תִּירִין גְּלִגּוּלִין, וְאִם תִּלְת שֶׁרְטוּטִין בְּמִצְחֵיהּ
 מוֹרְפָבִין, הָא אֲשָׁלִים (איוב לג כט) הֵן כָּל אֵלֶּה יִפְעַל
 א"ל פְּעַמִּים שָׁלֹשׁ עִם גָּבַר, וְאִם לִית לֵיהּ שֶׁרְטוּטִין
 בְּמִצְחֵיהּ, וְאִית שֶׁרְטוּטִין עַל קְרִיצִין דְּעֵינִין, דָּא
 אַחֲזִי עַל אַרְבָּעָה לֹא אֲשִׁיבֵנו (עמוס ב א).

שֶׁרְטוּטִין אֵינּוּן בְּאַתְוּוֹן דְּאֵינּוּן יְהו"ה, צִיּוּרִין
 בְּנִקּוּדִין דְּאֵינּוּן יו"ד ה"י וא"ו ה"י,

וְצִיּוּרִין אֵינּוּן בְּעֵינִין בְּאוּדְנִין בְּאַנְפִּין בְּנוֹקְבִין
 דְּחוּטְמָא בְּפוּמָא, קַמ"ץ שֶׁרְטוּט וְצִיּוּר, שֶׁרְטוּט
 לְעִילָא וְנִקּוּדָה לְתַתָּא, דָּא אַחֲזִי עַל גְּלִגּוּלָא
 קְדַמָּא, דְקָא נְחִית לְתַתָּא.

נִיצוּץ אִיהוּ חִיָּה תְּחִילַת רְקִיעַ, חֲדָא הוּא דְכְּתִיב
 (יחזקאל א כב) וְדַמּוּת עַל רֵאשֵׁי הַחַיָּה רְקִיעַ,

רְקִיעַ וְדַאי עַל רֵישָׁא דְחַיָּה, אִיהוּ קַמ"ץ, נִיצוּץ
 חַיָּה, רְקִיעַ לְעִילָא מֵינָה, נִיצוּץ אִיהוּ י' סְלִיק בְּאַת
 ו' דְּאִיהוּ רְקִיעַ, שִׁית זְמַנִּין עֶשְׂרִי וְאַתְעִבִידַת ס, וְכָה
 (תהלים קמה יד) סוּמְדָּ יְהו"ה לְכָל הַנּוֹפְלִים, וְחַיָּה אִיהוּ
 סְמֶד (נ"א אִיהוּ י' סְמֶד) לְרְקִיעַ.

רָקִיעַ עִם נִיצוּץ אִיהוּ גִלְגּוּל, רָקִיעַ בְּלֹא נִיצוּץ
 אִיהוּ גִלְגּוּל, כְּמֵה דְאוּקְמוּהוּ גִלְגּוּל הוּא
 שְׁחֹזֵר בְּעוֹלָם, דְּאַחֲזִיר לְעֵלְמָא, וְדֵא פִתְחָא, וְלֹא
 אִית לִיה תְּרַפְּכָה בְּגִלְגּוּל, דְּלִית לִיה תִּיָּה דְרַכִּיב
 עָלָה, וְדֵא שְׂרָבִיט הַכֶּכֶב, דְּאַתְמַר בֵּיה (במדבר כד יז)
 דְּרַךְ כֶּכֶב מִיַּעֲקֹב, דְּרַךְ בֵּין שְׁתֵּי חַיּוֹת דְּאִינוּן צַר"י,
 וְאַתְעֵבִיד וַיִּיצֵר, וּבְחֹזן קָא אַתְיָא בְּתַרִּין גִּלְגּוּלִין,
 וְדֵא אָדָם דִּי צִירָה, דְּקַמ"ץ אִיהוּ אָדָם דְּבְרִיאָה, וְכֹד
 אַתָּא בְּתַלַּת גִּלְגּוּלִין דְּאִינוּן סְגוּ"ל, אַתְעֵבִיד
 שְׁלִשְׁל"ת מְשׁוּלָשׁ בְּחֹזן, וְדֵא אָדָם דְּעֵשִׂיָּה.

וְהָכִי אִיהוּ שְׂרָבִיט דְּכֶכֶב, כֹּד אִיהוּ עוֹבֵר בֵּין
 שְׁתֵּי אוּפְנִים דְּאִינוּן שְׁב"א, אַתְעֵבִיד שׁוּר"ק,
 דְּרַג"א, וְאִינוּן שְׁלִשְׁל"ת לְעֵילָא, בְּסְגוּ"ל, בְּסְגוּלַת"א,
 דְּרַג"א לְתַתָּא בְּשׁוּר"ק, שְׁב"א צַר"י, חִל"ם כֹּד
 אֶסְתַּלִּיק בְּצַר"י אַתְעֵבִיד סְגוּלַת"א, חִר"ק דְּנַחְתָּא
 בְּצַר"י אַתְעֵבִיד סְגוּ"ל, וְכֹד עָאל בְּשְׁב"א אַתְעֵבִיד
 שׁוּר"ק, וְכֹלָא נְקֻדָּה חֲדָא, חִל"ם אִיהוּ לְעֵילָא
 בְּסְגוּלַת"א, חִר"ק אִיהוּ לְתַתָּא בְּסְגוּ"ל, שׁוּר"ק אִיהוּ
 בְּאַמְצַעִיתָא בְּגוּנָא דָא ו, הֵן כָּל אֵלֹה יַפְעֵל א"ל
 פְּעֻמִּים שְׁלֵשׁ עִם גָּבֵר (איוב לב כט).

אַחֲזִי גִלְגּוּלָא קַדְמָאָה יְהו"ה, אַחֲזִי גִלְגּוּלָא תַנְנָא
יְהו"ה (נ"א וי"ה וי"ה), אַחֲזִי גִלְגּוּלָא תְּלִיתָאָה יו

הוּ ווּ הוּ, (נ"א אַתְּגַלְיָא וְאַחֲזִי גִלְגּוּלָא קַדְמָאָה יְהו"ה גִלְגּוּלָא תַנְנָא
 תְּלַת י" י" י), תְּרַבְבָּה דְּכְלָהוּ תְּלַת אַדְנִי, וְרִזָּא דָּא י'
 י', ח'ל"ם תְּר"ק שוֹר"ק, תְּלַת יוֹדִין, אָמוֹן מוֹפְלָא
 אָמוֹן נִסְתָּר אָמוֹן מְכוּסָה, דְּאַתְרֵמוּזוּ בְּהַאי שְׁמָא
 יוֹד ה"י וַא"ו ה"י, אָמוֹן מוֹפְלָא דְּאַשְׁתְּמוּדַע בְּכְלָהוּ,
 חַד שְׂרִיָּא בְּנַפְשׁ הַזְכָּרוֹן, וְתַנְנָא בְּנַפְשׁ הַמַּחְשָׁבָה,
 וְתְּלִיתָאָה בְּנַפְשׁ הַמְּצוּיָר, דְּאַיְנוּן תְּלַת מוֹחִין י'
 י', רִיחֵטָא (דף קכו ע"ב) דְּסַחֲרִיר לֹון פְּגוּזָא דָּא ☺ אִיהִי

קַרְבַּפְתָּא דְּתַפְלִין, שְׂרַטוּטִין פְּגוּזָא דָּא יְהו"ה,
 יְהו"ה בְּהוֹן מְלַךְ הָא הָכָא שְׂרַטוּטִין דְּמַצְחָא.
 עֵינִין, בְּהוֹן וְאַתָּה תַחֲזֶה מִכָּל הָעַם, אַנְשֵׁי חֵיל
 בְּגוּזוֹן חַזוֹר יֵרְאִי אֱלֹהִים בְּגוּזוֹן סוּמְק, אַנְשֵׁי אֶמֶת
 בְּגוּזוֹן יְרוּק, שׁוֹנְאֵי בְּצַע בְּבַת עֵין דְּאִיהִי אוֹכְמָא,
 וְדָא רִזָּא דְּשִׁפְתַּי, שׁ תְּלַת עַנְפֵי תְּלַת גּוּזוּנִין דְּעֵינָא,
 בִּ"ת דְּשִׁפְתַּי דָּא בַת עֵין, וְעַלֵּיִיהוּ אַתְמַר (שמות לא טז)

וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁפְתַּי וְגוֹמַר, וְהָא אוֹקְמוּהוּ
 דְּאַיְנוּן תְּרִין שִׁפְתוֹת, אִימָא עֲלָאָה בְּתַלַּת דְּרָגִין,
 וְאִימָא תְּתָאָה בְּתַלַּת דְּרָגִין, עֲמוּדָא דְּאַמְצָעִיתָא

כָּלִיל שֵׁית סְטָרִין דְּאִינוּן שֵׁית דִּרְגִין, עֵינִין
 דְּמִסְתַּכְּלִין בְּאַרְח מִיִּשְׂר בְּחֹזֶרוֹ, אֲלִין אִינוּן עֵינִין
 דִּרְחִימוֹ, וּבְהוֹן שְׂכִינְתָּא אִיהִי יָפָה כַּלְבָּנָה דְּלִית
 בָּהּ פְּגִימוֹ, דְּאִתְמַר בָּהּ (שיר א טו) הֲנֵךְ יָפָה רְעִיתִי
 הֲנֵךְ יָפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים.

וְאִית עֵינִין דִּתְהוּא חוּיָא אִיהוּ פְּרוּךְ בְּהוֹן, נְחָשׁ
 הַקְּדָמוֹנִי, וְלֹא מִסְתַּכְּלִין בְּאַרְח מִיִּשְׂר,
 בְּכָל מָה דְּאִסְתַּכְּלִין אֶתְלִטְיָא. עֵינָא אִיהוּ כַּנְגְלָל, גּוּוֹן
 חֹזֶר כַּנְגְוֹנָא דִּימָא דְּאִסְחָר כָּל עֲלָמָא, וְתַנְיָנָא
 כַּנְגְוֹנָא דְּאַרְעָא, תְּלִיתָאָה כַּנְגְוֹנָא דְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל,
 נְקוּדָה זַעִירָא דְּבֵת עֵין אִיהִי כַּנְגְוֹנָא דְּעִין, דְּאִיהִי
 נְקוּדָה דְּעֲלָמָא דְּמִתְמָן הוֹשְׁתַּת עֲלָמָא.

וְאִית בַּר נֶשׁ דְּגוּוֹן דִּילִיָּה תְּכִלַּת דְּאִיהוּ דוּמָה
 לְרַקִּיעַ, כְּמָה דְּאוּקְמוּהּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין
 תְּכִלַּת דוּמָה לַיִם, וַיִּם דוּמָה לְרַקִּיעַ, וְרַקִּיעַ דוּמָה
 לַפְּסָא הַכְּבוֹד. וְתִלַּת גּוּוֹנִין אִינוּן כַּעֲיָנָא חֹזֶר אוּכְם
 תְּכִלַּת, לְקַבֵּל אֵשׁ דְּלֹא אִיהוּ שׁוּרְף, וְאֵשׁ דְּאִיהוּ
 שׁוּרְף וְלֹא אָכִיל, תְּלִיתָאָה דְּאִיהוּ תְּכִלַּת לְקַבֵּל אֵשׁ
 דְּאִיהוּ שׁוּרְף וְאָכִיל, רְבִיעָאָה לְבֵת אֵשׁ וְדֹא
 שְׂכִינְתָּא בֵּת עֵין, וְעֲלָה אִתְמַר (שמות ג ב) וַיֵּרָא מִלְּאךְ

יהו"ה אליו בלבת אש מתוך הסנה דא בת עין,
 ויֵרא וְהִנֵּה הַסֵּנֶה בּוֹעֵר בְּאֵשׁ דָּא גִּוּוֹן דְּעַל בֵּת עֵין
 דְּאִיהוּ גִּוּוֹן תְּנִינָא, וְהַסֵּנֶה אֵינְנוּ אֶפְלֵ גִּוּוֹן תְּלִיתָא,
 וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶסְרֶה נָא וְאֶרְאֶה וְגֹמֵר (שם א) גִּוּוֹן
 תּוֹר דְּשֶׁרְגָא עֲלָא, וּבְתֵלַת גִּוּוֹנִין אֲלִין אֶתְאַחַדַּת
 (נ"א אֶתְחַבְרַת) בֵּת עֵין דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא.

וּבְהוֹן סְלֶקָא בְּתֵלַת צְלוֹתִין קְדָם יְהו"ה, הֲדָא
 הוּא דְכְּתִיב (ויקרא ו ב) זֹאת תֹּזְרַת הָעוֹלָה
 וְגֹמֵר, זֹאת תֹּזְרַת דָּא בֵּת עֵין שְׂכִינְתָא דְסְלֶקָא
 בְּתֵלַת אֲבָהִן דְּתַקִּינוּ תְּלַת צְלוֹתִין, וּבְגִין דָּא זֹאת
 תֹּזְרַת הָעוֹלָה וְגֹמֵר, זֹאת תֹּזְרַת הָעוֹלָה בְּיַמִּינָא
 דְּאִיהוּ אֵשׁ דְּלֹא שׁוֹרֵף, דְּתַמָּן חֲכֵמָה דְּאִיהוּ מְבוּעָא
 דְּמִיָּא, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ הַרוּצָה לְהַחֲכִים יְדָרִים, דְּתַשֵּׁשׁ
 חֵילָא דְּאֶשָּׁא, דְּאִיהוּ גִּוּוֹן תּוֹר דְּשֶׁרְגָא דְּלֹא יְהִי
 שׁוֹרֵף, וְנִקּוּדָה דִּילָהּ קַמִּ"ץ, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ וְקַמִּץ
 תְּכִינָן (ויקרא ה יב), וּבְהִנָּא אִיהוּ לְיַמִּינָא, קַמִּ"ץ נִקּוּדָה
 דָּאת י' מְסֻטָּרָא דְּיַמִּינָא לָא אֶתְחִיֵּב נִקּוּדָה אַחֲרָא.

הִיא הָעוֹלָה גִּוּוֹן תְּנִינָא דְּאֶתְאַחִיד בְּצְלוֹתָא
 דְּמִנְחָה, בֵּיהּ סְלֶקָא בְּרֵתָא לְגַבִּי שְׂמָאלָא
 דְּתַמָּן ה' עֲלָא, וּבֵיהּ הַרוּצָה לְהַעֲשִׂיר יַצְפִּין, וּבְגִין

דְּאִתְתָּא מִתְּמֵן, אָמְרוּ מֵאֲרִי מִתְּנִיתִין אֲוֹקִירוּ
 נְשִׁיכּוּ כִּי הִיכִי דְתִתְעֵתְרוּן, בְּגִין דְּמִצְפּוֹן אֵינּוּן, (איוב
 לו כב) וּמִצְפּוֹן זָהָב יֵאָתֶה, וְנִקְוּדָה דְאִיהוּ מְחִיבָא
 לְאֵת ה' מְסֻטָּרָא דְשִׁמְאֵלָא שְׁבָ"א, וְעֵלְיָה אִתְמַר
(ישעיה סו טז) כִּי בָא"ש יְהו"ה נִשְׁפָּט, עַל מוֹקְדָה עַל
 הַמְזִיבָת כָּל הַלֵּילָה עַד הַבֶּקֶר (ויקרא ו ב) דָּא גִּוּוֹן
 תְּכִלָּת, דְאִיהוּ אֶחֱיד בְּעִלּוּתָא דְעֶרְבִית, וְבִיה סְלִקָּא
 שְׂבִינְתָא לְגַבֵּי עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, וְעִלּוּתָא
 דְעֶרְבִית לְקַבֵּל אִמּוּרִין וּפְדָרִין דְּמִתְאֲכִלִין כָּל
 הַלֵּילָה, וּבְגִין דָּא תְּכִלָּת דּוּמָה לְרַקִּיעַ, דְאִתְמַר
(בראשית א ו) יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם, דְאִפְרִישׁ מִחִלּוּקַת
 בֵּין יְמִינָא וּשְׁמַאלָא, וְנִקְוּדָה דְרַקִּיעַ חִל"ם, וּמָאן
 רַקִּיעַ דָּא ו' דְאִיהוּ כְּגוּוּנָא דָּא שֵׁחַ רַקִּיעַ, וְהַהוּא
 נִיצוּץ חִל"ם עֵלְיָה, וְהֵאֵי נִקְוּדָה אִיהִי מְחִיבָת לְאֵת
 ו', וְרִזָּא דְנִקְוּדָה יְהוּה, וְרִזָּא דְמִלָּה רַק בְּאֲבוּתֵיךְ
 חָש"ק יְהו"ה, (דברים י טו) כִּי כִי חָש"ק וְאִפְלִטָהוּ (תהלים
 צד יד), כִּי ב"י רִזָּא דְשִׁמְאֵל דְאַרְבְּעִין וְתַרְיִן, כִּי ב"י
 יִרְבוּ יָמֶיךָ וְגוֹמֵר (משלי ט יא).

וְאִית מָאן דְאִיהוּ מְפָרֵשׁ אֲלִין (דף קכז ע"א) תְּלַת
 גְּוִוִּין בְּרַקִּיעָא, דְאֵינּוּן חֲזוּר וְאוּכְּם וְתְכִלָּת,
 חַד חֲזוּר לְעֵילָא מִן שְׂרַגָּא, וְחַד תְּכִלָּת לְתַתָּא,

אוֹכֵם בְּאִמְצַעֵי תָא אַפְרִישׁ בְּתַרְוֵייהוּ, וְלֹא
 אֶשְׁתְּמוּדְעוּ בְּקִדְרוֹתָא דִּילִיָּה, וְרוּזָא דָּא מְאִרִי
 מִתְנַתִּין אוֹקְמוּהוּ פְּגוּוֹנָא דָּא, מְאִימְתִי קוֹרִין אֶת
 שְׁמַע בְּשַׁחְרִית, כְּדִי שְׁיַפִּיר בֵּין תְּכִלַּת לְלִבָּן, מִיַּד
 דְּאֶתְעַבֵּר קִדְרוֹתָא דְשְׁמַיָּא, דְּאֶתְמַר בָּהּ (ישעיה נ
 א) אֶלְבִּישׁ שָׁמַיִם קִדְרוֹת, מִיַּד נְהִיר שְׁמַיָּא
 וְאֶשְׁתְּמוּדְעוּ אִיהוּ בֵּין תְּכִלַּת לְלִבָּן, וְאֶשְׁתְּמוּדְעוּ
 חָכְא תְּכִלַּת מְסֻטְרָא דְשְׁמַיָּא לָא, לָבָן מְסֻטְרָא
 דִּימִינָא, עֲמוּדָא דְאִמְצַעֵי תָא אַחִיד בְּתַרְוֵייהוּ,
 וּבִיָּה קוֹרִין קְרִיאַת שְׁמַע בְּשַׁחְרִית, דְּאִיְהִי
 שְׁכִינְתָּא בַּת עֵין.

וְהָכִי קְרִיאַת שְׁמַע דְּעַרְבִית צְרִיכִין לְיִיחָדָא לָהּ
 בְּעֲמוּדָא דְאִמְצַעֵי תָא, כְּמָה דְתַקִּינוּ מְאִרִי
 מִתְנַתִּין, לְקִרוֹת קְרִיאַת שְׁמַע בְּכַכְבִּים דְּאִינוּן
 פִּינְוֹנִים (פְּנֹוּיִים), דְּהָכִי אוֹקְמוּהוּ, לֹא מִן הַכְּכָבִים
 הַנִּרְאִים בַּיּוֹם, וְלֹא מִן הַכְּכָבִים הַנִּרְאִים בַּלַּיְלָה,
 אֲלָא מִן הַפִּינְוֹנִים, דְּאִינוּן מְסֻטְרָא דְעֲמוּדָא
 דְאִמְצַעֵי תָא, הָא חָכְא תְּלַת גּוּוֹנִין בְּשַׁרְגָּא, שְׁכִינְתָּא
 נִר דְּאֶתְאַחַדַּת בְּהוּן, (משלי ו כג) כִּי נִר מַעֲזָה וְתוֹרָה
 אִזֵּר, אִזֵּר דָּא אוֹרֵי תָא דְבִכְתָּב, דְּאִיְהִי נְשֻׁמַּת אָדָם,

דְּנִהֲרֵת עַל גֵּר, עַל תְּרוּיָהּוּ אֲתָמַר, (בראשית א טז) אֶת
הַמָּאֹר הַגָּדוֹל לְמִשְׁשֵׁלַת הַיּוֹם, וְאֶת הַמָּאֹר הַקָּטָן
לְמִשְׁשֵׁלַת הַלַּיְלָה.

גִּזְוֹן חֲזוֹר בֵּיה א"ל מִלֶּךְ יוֹשֵׁב עַל פֶּסַע רַחֲמִים
וּמִתְנַהֵג בַּחֲסִידוֹת, גִּזְוֹן תְּכַלֵּת כְּרִסְיָא דְדִין,
דְּאֵינוֹן אֵימָא עֲלָאָה אֵימָא תַתָּאָה, אַהִי"ה אַדנִי,
מִלֶּךְ דְּאַחִיד בְּתְרוּיָהּוּ יְהו"ה יְהו"ה, עֲלִיָּה אֲתָמַר
(משלי ל ד) מַה שָּׁמוֹ וּמַה שָּׁם בָּנוּ כִּי תִדַע, וְאֵינוֹן
חֲכָמָה וְעַמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, מִסְטָרָא דְדִין אָמַר
קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אֲנִי אֲמִית (דברים לב לט), וּמִסְטָרָא
דְּכְרִסְיָא דְרַחֲמֵי אָמַר קוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְאַחִיָּה,
וּבְגִין דָּא תְלַמִּידֵי חֲכָמִים כִּד הוּוּ מְסַתְּפְלִין בְּגִזְוֹן
תְּכַלֵּת דְעֵינָא הוּוּ מְעַנִּישִׁין בֵּיה, כְּמַה דְאֻקְמוּהוּ
מְאִירֵי מִתְנִיתוֹן, בְּכָל מְקוֹם שְׁנַתְנוּ חֲכָמִים עֵינֵיהֶם
אוּ מִיתָה אוּ עוֹנֵי.

דְּבְגִזְוֹן חֲזוֹר מִתְלַבֵּשׁ א"ל מִן מִיכָא"ל שֵׁר הַחֶסֶד,
וּתְחוּתִיָּה נְחָשׁ, וּפּוֹרֵץ גֵּדֵר יִשְׁכְּנוּ נְחָשׁ,
בְּגִזְוֹן סוּמַק אֲתְלַבֵּשׁ גְּבְרִיא"ל שֵׁר הַגְּבוּרָה,
וּתְחוּתִיָּה שָׂרָף, בְּגִזְוֹן יְרוּק אֲתְלַבֵּשׁ אֹרִיא"ל
נוֹרִיא"ל שֵׁר שְׁלוֹם, וּתְחוּתִיָּה עֲקָרָב, בְּגִזְוֹן אוּכַם
אֲתְלַבֵּשׁ רְפָא"ל שֵׁר דְשְׁכִינְתָא, וּתְחוּתִיָּה צְמָאוֹן.

וּבְכָל אֶתֶר דִּהוּוּ מִסְתַּפְּלִין בְּגִזּוֹן תְּנוּרָה הוּוּ מְחִי, וּבְזִמְנָא דְאַסְתַּלַּק יְהו"ה מִכְּרִסְיָא דְדִין וּמִכְּרִסְיָא דְרַחֲמֵי, לִית תַּמָּן עוֹנְשָׂא וְלֹא אֲנָרָא, וּבְגִין דִּיהוּו"ה אֲסְתַּלַּק בְּמִזְלָא קְדִישָׁא עֲלָאָה דְאִיהוּ כְּתָר עֲלָאָה, בְּתַהוּוּא זְמַנָּא פְּנִי חֵי וּמְזוּנֵי לֹא בְּזִכּוּתָא תְּלִיא מְלִתָּא, אֲלָא בְּמִזְלָא תְּלִיא מְלִתָּא, וּבְתַהוּוּא זְמַנָּא חֲבַל תְּלוּי בְּמִזְלָא וְאַפִּילוּ סִפְר תּוֹרָה בְּתַיְבָל, מַה דִּתְהוּוּ קְרוֹב יְהו"ה לְכָל קוֹרְאֵיו, בְּתַהוּוּא זְמַנָּא אֲתַמַּר בֵּיהּ (קהלת ז כד) רַחוּק מַה שְּׁהִיָּה, וְעַמֵּק עַמֵּק מִי יִמְצְאֵנּוּ, לִית מָאן דְּאֲשִׁיג לִיה אֲלָא בְּחֻכְמָה וּבְבִינָה, וּבְגִין דָּא כִּד אֲסְתַּלַּק לְתַהוּוּא אֶתֶר לֹא מְשִׁיגִין לִיה בְּכָל סְפִירָן, אֲלָא בְּחֻכְמָה וּבְבִינָה, דְּאִינוּן י"ם י' חֻכְמָה מ' בִּינָה, וּבְגִין דָּא רַחוּק מַה שְּׁהִיָּה, וְעַמֵּק עַמֵּק מ"י יִמְצְאֵנּוּ, וְרָזָא דְּמַלְכָּה (מלכים א ה כט) קְרוֹבִים אֶל יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ.

וְכִד אֲסְתַּפְּל דְּוֹד בְּרוּחָא דְּקוּדְשָׁא, וְחָזָא דְּאַסְתַּלַּק לְאִין בְּגִלּוּתָא בְּתַרְאָה, אָמַר עֲלִיָּהּוּ (תהלים קכד א) אֲשָׂא עֵינֵי אֶל הַהָרִים מֵאִין יִבֹּא עֲזָרִי, אִין א' כְּתָר עֲלָאָה י' חֻכְמָה ו' בִּינָה, חָזָא דָּלָא הוּוּ מְשִׁיגִין לִיה, אֲלָא בְּתַלְתָּא עֲלוּתִין דְּתַקִּינוּ

אֶבְחֵן, דְּאֶתְקַרְיָא חֲרֵי יְהו"ה, אָמַר עֲלֵייהּ אִשָּׁא
 עֵינֵי אֶל הַחַרְיִים מֵאִין יבֵּא עֲזָרִי, עֲזָרִי מֵעַם יְהו"ה,
 דָּא מְלַךְ יוֹשֵׁב עַל כַּסֵּא רַחֲמִים, וְכַסֵּא דִּין אֶסְתַּלַּק
 מִתַּמָּן, וְדָא יְהו"ה דְּאִיהוּ מְלַגְנָא דְכָל סְפִירָה
 וְסְפִירָה, עֲלִיהּ אֶתְמַר (ד"ה א כט) לֵךְ יְהו"ה הַגְּדוּלָה
 וְהַגְּבוּרָה וְגוֹמֵר, בְּעֵשֶׂר סְפִירָן שִׁבַח לִיהּ דְדוּד, בְּגִין
 דְּאִיהוּ לְגוּ מְכַלְחוּ, וְאִיהוּ מְלַכְר דְכָל סְפִירָה וְסְפִירָה,
 וְאִיהוּ בִּין כָּל סְפִירָה וְסְפִירָה, לָא אֶשְׁתַּנֵּי בְּכָל אֶתֶר.

אֵית עֵינִין מִכְפָּה גְּוֹנִין, כְּגוֹן אֲרַגְמָן רַגְמָן, ר'
 רַפָּא"ל, ג' גַּבְרִיא"ל, מ' מִיכָא"ל, ו' נוּרִיא"ל,
 וְרָזָא דְמַלְכָה מְרַכְבוּ אֲרַגְמָן (שיר ה' ו), א' אֹר דְּנִהִיר
 בְּאֵלִין אַרְבַּע גְּוֹנִין, א' אֹרְפִנְיָא"ל וְאִיהוּ (דף קכז ע"ב)
 מִטְטְרוּן, אֹר פְּנִיָא"ל, וְכַגִּין דָּא אֶתְקַרֵי שֵׁר
 תַּפְּנִים, וְאִיהוּ רִזִּיא"ל וְאִיהוּ אֹרִיא"ל, דְּהַכֵּי סְלִיק
 לְחַשְׁבֵּן רִזִּיא"ל, וְאִיהוּ סְלִיק לְחַשְׁבֵּן רַמ"ח פְּקוּדִין
 דְּאֹרִייתָא, כְּחַשְׁבֵּן אַבְרָהָם, וְדָא מְלַאךְ חַסְדָּא,
 דְּמִתַּמָּן, אֹרִייתָא אֶתְיַהֲיֵבֵת, הִדָּא הוּא
 דְּכַתִּיב (דברים לג ב) מִימִינוֹ אֵשׁ דָּת לָמוֹ, וְאִיהוּ מְמוֹנָה
 עַל רִזִּי אֹרִייתָא, וְהוּא גְּלִי עֲמִיקְתָּא וְמִסְתַּרְתָּא,
 יָדַע מָה בְּחַשׁוּכָא, בְּגִין דְּחַשְׁךְ אִיהוּ לְבוּשָׁא דְאֹר,

וביה אל"י דאתמר ביה (שמות טו ב) זה אל"י ואניהו,
 אור הוא ר"ז, וכל מאן דיִדע בהו עליה
 אתמר (דניאל ד 1) וכל רז לא אנים לך, ואיהו נהיר
 בגוון תוור דעינא, ואיהו נוריא"ל נור דליק מסטרא
 דשמאלא, דתמן רי"ו גבורה, ומתמן פקודין דלא
 תעשה, פרסיא דרחמי לימינא פרסיא דדינא
 לשמאלא, עמודא דאמצעיתא כליל תרווייהו וביה
 יהו"ה, דכפל שמייה תרין זמנין יהו"ה יהו"ה, ומשה
 דאתאחיד ביה כפל שמייה משה משה, ובגין דא
 ואדעד בש"ם (שמות לג יז) בתרין שמהן.

עיינין מרקמן נקידין בנקודין תוורין, בגון נקודין
 דעל לול"א, אסתמר מניה רמאי איהו,
 ומאי דאיהו בנקודין סומקין אושיד דמא איהו,
 בנקודין ירוקין פעסן איהו מסטרא דמרה, בנקודין
 אוכמין גולן איהו גנב, כל בישין דעלמא אית ביה,
 עיינין עמיקין אית בהון עומק טוב ועומק רע, האי
 לא ידע בר נש לביה, לביה עמוק עמוק מי
 ימצאנו, אם הוא עומק טוב לא יכיל בר נש
 למנדע חכמתיה, ואם הוא עם הארץ פמה עמוקין
 מחשבתין דיליה בישין, האי איהו קבר פתוח, הדא

הוא דכתיב (תהלים ה י) קָבַר פִּתּוּחַ גְּרוֹנָם וכו', לְשׁוֹנָם
עָמַל וְאָוֶן, אֶסְתַּמֵּר מֵעֵינָא דָּא, בְּכָל מָה דְאֶסְתַּכַּל
אֶתְלַטֵּיא, אִיהוּ מִסְתַּכַּל לְתַתָּא לְמַחֲשַׁב כָּל מַחֲשָׁבִין
בִּישׁוֹן, לִית סוּפָא לְרִשְׁעוּתֵיהּ.

עֵינִין גְּבַהֲנִין בְּהַפּוּכָא, עַלֵּיהּוּ אֶתְמַר (יחזקאל א יח)
וְגַבִּיהֶן וְגַבְהַ לָּהֶם וַיִּרְאֶה לָּהֶם, וְגַבּוֹתָם
מִלְאוֹת עֵינַיִם וְגוֹמֵר, כְּמָה דְעֵינִין עֲמִיקוֹן אֵינוֹן
דִּינָא וּמוֹתָא, הָכִי עֵינִין גְּבַהֲנִין אֵינוֹן חִי וְרַחֲמֵי,
וְאִית עֵינִין גְּבַהֲנִין מִסְטָרָא דְהַהוּא דְאֶתְמַר בֵּיהּ
(שמות טו א) כִּי גָאָה גָאָה, סוּס וְרַכְבּוֹ רָמָה בַּיָּם, וְאִית
מְנַהֲוֹן דְאֶתְחַזְיִין גַּבִּיהַ (נ"א דְאִיחַזְיִין עַל גַּבִּי) רִוּחָא,
וְאַחֲרָנִין דְאֶתְקָרִיאֵי גְאוּנִים בְּאִזְרֵיתָא, וְכִלְהוּ אִית
לוֹן עֶקְרָא לְעִילָא, וְכַגִּין דָּא וְגַבִּיהֶן וְגַבְהַ לָּהֶם
וַיִּרְאֶה לָּהֶם, מִסְטָרָא דְהַהוּא דְאֶתְמַר בֵּיהּ (קהלת ה ז)
כִּי גַבְהַ מֵעַל גַּבְהַ שְׁמַר, וְדָא מְרַכְבָּה לְעִילָא מִן
מְרַכְבָּה, וְגַבְהִים עֲלֵיהֶם, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (ישעיה כב
א) מִשָּׂא גֵיא חֲזִיוֹן מַה לָּךְ אִיפָה כִּי עָלִית כְּלָךְ
לַגְבוֹת, וְאַלִּין אֵינוֹן דְרַכְבִּין עַל מְרַכְבּוֹת.

וְעוֹד וְגַבִּיהֶן אֵלִין אֵינוֹן אוּפְנִים, דְאֵינוֹן כְּגוּוּנָא
דְאֶתְוּוֹן, וְגַבְהַ לָּהֶם אֵלִין אֵינוֹן שְׂרָפִים

דַּאיִנוּן לְקַבֵּל טַעְמֵי דְלַעֲלָא, כְּתָרִין עַל אַתְוּוֹן,
 וְגִבּוֹתָם מְלֵאוֹת עֵינַיִם אֵלִין נְקוּדִין, דְּאַתְוּוֹן מְלֵאוֹת
 עֵינַיִם מְנַיְהוּ, כְּמָה דְאַתְ אָמַר (זכריה ד י) עֵינֵי יְהוָה
 הֵמָּה מְשׁוֹטְטִים בְּכָל הָאָרֶץ, מֵאֵי לְאַרְבַּעְתָּם, אֵלִין
 תְּלַת חִיּוּן, אֵינּוּן דְּאַתְקָרִיאוּ בְּשֵׁמָא דִּיהוָה, תְּלַת
 זְמַנִּין כְּגִוּוֹנָא דָּא יְהוָה יְהוָה יְהוָה, אֵלִין אֵינּוּן
 אַרְבַּע אַנְפִּין לְכָל סֵטֵר לְכָל חֵיָה, וְגִבּוֹתָם מְלֵאוֹת
 עֵינַיִם כְּגִוּוֹנָא דָּא ^{וְהוּא} הָא הָכָא שְׁבַעִים וְתָרִין
 עֵינֵין דַּאיִנוּן לְקַבֵּל שְׁבַעִים סְנֵהֲדָרִין, וּמֹשֶׁה וְאַחֲרָן
 עַל גְּבִיּהוֹן, אֵלִין אֵינּוּן וְגִבִּיהוֹן וְגִבְהַ לָּהֶם. (דף קכח ע"א)
 כְּגִוּוֹנָא דָּא ^{וְהוּא} הָא הָכָא חֲמִשׁ וְאַרְבַּעִין עֵינֵין
 כְּחֻשְׁבָן אָדָם וְאֵינּוּן יְהוָה הו"י וְה"י. וְעוֹד וְגִבִּיהוֹן דָּא
 שְׂכִינְתָּא דַּאִיהִי עַל גְּבִי חִיּוּן וּמִשְׁרִיין כְּלָהוּ, הָדָא
 הוּא דְכְּתִיב (תהלים קג יט) וּמְלָכוֹתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וְגִבְהַ
 לָהֶם דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא, דְּשְׂכִינְתָּא אִיהִי עַל
 גְּבִי אוֹפְנִים, וְעֲמוּדָא דְאַמְצַעִיתָא דַּאִיהוּ כְּלִיל שִׁית
 סְפִירָן עַל גְּבִי חִיּוּן, דַּאִיהוּ כְּלִיל לוֹן מִטְטְרוּן,
 וְדָא אִיהוּ כִּי גִבְהַ מַעַל גִּבְהַ שְׁמֵר וְגִבּוֹתֵים עֲלֵיהֶם
 (קהלת ה ז), אֵלִין אֵינּוּן אָבָא וְאִמָּא, כְּתָרָא עַל רַאשֵׁהוֹן,
 דַּאיִנוּן עַל גְּבִי שְׁרָפִים דְּתַלְיִין מְכַרְסִיא.

וְעוֹד וְגִבִּיתָן דָּא אִימָא עֲלָאָה, דְּאִיהִי עַל גַּבִּי
 סְפִירָן דְּאִינוּן תְּחוּתָהּ, דְּמִינָה כָּל אֲתוּוֹן,
 וְגִבָּה לָהֶם דָּא חֲכָמָה, דְּמִתְפָּן נְקוּדִין, וְיִרְאָה
 לָהֶם דָּא כְּתָרָא דְתִפְּן טַעְמִי, וְגִבּוּתָם מְלֵאוֹת
 עֵינַיִם, אִינוּן אֹר צַח אֹר מְצוּחָצַח אֹר קְדָמוֹן,
 וְכָמָה נְהוּרִין דְּתִלְיִין מְנִיחֵהוּ דְנְהָרִין מְלֵגָאוּ,
 כְּנִשְׁמָתָא כְּנוּפָא.

וְעוֹד וְגִבִּיתָן אֲלִין אִינוּן שְׁבַעָה גְלָדִי עֵינָא, דְּאִינוּן
 דָּא עַל גַּב דָּא כְּנִלְדִי בְּצָלִים, וְגִבָּה לָהֶם
 דָּא עֵינָא דְאִיהוּ כְּלִיל כָּל גְּוֹוִינִין, וְגִבּוּתָם מְלֵאוֹת
 עֵינַיִם אֲלִין כְּנִפִי עֵינָא וְעַפְעָפִי וְכְרוּבִי עֵינָא,
 דְּאַרְבַּע גְּוֹוִינִין אִית בְּעֵינָא לְקַבֵּל אַרְבַּע אַנְפִין דְּכָל
 חֵיָהּ, וְתָרִין כְּנִפִי עֵינָא דְאִינוּן עַפְעָפִים, וְתָרִי כְּרוּבִי
 עֵינָא, אִינוּן לְקַבֵּל אַרְבַּע גְּרָפִין דְּכָל חֵיָהּ, וְכֹאֲלִין
 אַרְבַּע גְּוֹוִינִין דְּעֵינָא נְהָרִין אַרְבַּע אֲתוּוֹן יְהוּ"ה,
 וְכֹאֲרַבַּע כְּנִפִי עֵינָא נְהִיר אַדְנִי, דָּא אִיהוּ כִּי גִבּוּתָהּ
 מֵעַל גִּבָּה שְׁמֵר, וְגִבְהִים עֲלֵיהֶם (ש) אֲלִין אִינוּן
 יְהוּ"ה אֵהִי"ה אָבָא וְאִימָא.

וְעוֹד עֵינִין גִּבּוּהִין מְסַטְרָא דִימִינָא, וְעֵינִין
 עֲמִיקִין מְסַטְרָא דְשְׁמַאֲלָא, דָּא עָנוּ וְדָא
 כִּישָׁן, מְסַטְרָא אַחֲרָא דָּא גַם רוּחַ וְדָא עֵז פְּנִינִים,

כְּרוּבֵי עֵינָא וְעַפְעֵפִי עֵינָא עֲלֵייהוּ אֶתְמַר (שמות כה)
 וְהָיוּ הַכְּרוּבִים פּוֹרְשֵׁי כְנָפַיִם לְמַעַלָּה, סוֹכְכִים
 בְּבִנְפֵיהֶם עַל הַכַּפֹּרֶת, דָּא פַּפּוֹרְתָא דְעֵינָא, תִּלְתִּת
 גְּזוּזִין דְעֵינָא אֵינוּן אַהִי"ה יְהו"ה אַדְנִי, כָּלִל
 וּפְרָט וּכְלָל, וְאֵינוּן יְחוּדָא בְּרַכָּה קְדוּשָׁה, וְסִימָן
 יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קִרְאֵנוּ (תהלים כ י), דְהָכִי סָלִיק חֲשַׁבְן
 תִּלְתִּת שְׁמָחֵן אֲלִין פְּחוּשְׁבֵן יב"ק, אַהִי"ה פְּתַר
 עֲלָאָה, יְהו"ה עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, אַדְנִי שְׁכִינְתָא
 תַּתָּאָה, אַדְנִי כָלִל (נ"א יְהו"ה), אַהִי"ה פְּרָט, יְהו"ה
 (נ"א אַדְנִי) וּכְלָל.

וְעוֹד עֵינָא כְּגוֹזָא דְגוּפָא, תְּרִין כְּרוּבִין דִּילִיָּה
 כְּגוֹזָא דְתְּרִין שׁוֹקִין, תְּרִין עַפְעֵפִי עֵינָא
 לְקַבֵּל תְּרִין דְרוּעִין, אֲלִין מְסַכְכִין וְאֲלִין פְּרָחִין,
 וְאִית כְּרוּבֵי עֵינָא רַבְרַבִּין וְעֵינָא זַעֲרָא וְאִית כְּרוּבֵי
 עֵינָא זַעֲרִין וְעֵינָא רַבְרַבָּא, כְּגִין דָּא אָמַר לְאַחֲרֹן
 וּלְבַשׁ הַכֹּהֵן מִדּוּ בַד (ויקרא ו ג), וְאִיִּקְמוּתוֹ מְאִרִי
 מִתְּנִיתִין, מְאִי מִדּוּ כְּמִדְתּוֹ, חָכְמִי צְרִיכִין לְבוּשֵׁי
 עֵינָא דְאֵינוּן כְּרוּבֵי עֵינָא, דְאֵינוּן הִוּוּ פְּרַעֲזוּפִין
 כְּתַנּוֹת עוֹר, דִּיהוּן כְּמִדָּה דְעֵינָא.

וְכְּגִין דָּא (דברים כה יג) לֹא יִהְיֶה לָךְ בְּבֵיתְךָ אָבֶן וְאָבֶן
 אֵיפָה וְאֵיפָה גְדוֹלָה וְקַטְנָה, דְגוֹדֵל אִיהוּ

מִדָּה לְעֵינַיִן לְחוּטְמָא לְשַׁפוּן לְאוּדְנִין לְפוּמָא,
 הֵאֵי אִיהוּ מִדָּה דְכֻלָּא, וּבְגִין דָּא אָמַר קָרָא (שמות כו)
 מִדָּה אַחַת לְכָל הַיְרִיעוֹת, וְעַל פְּנֵי עֵינָא אֲתַמַּר
 (תהלים קד ד) עוֹשֶׂה מְלֵאכֵי רוּחוֹת מִשְׁרָתָיו אֵשׁ לוֹהֵט,
 אֲלִין אֵינּוֹן גְּוֹנֵי עֵינָא, וְלִקְבַל תְּרִין פְּנֵי עֵינָא
 אֵינּוֹן תְּרִין שַׁפוּן דְּפִתְחִין וְסַגְרִין, וְלִקְבַל לֵיהוּ תְּרִין
 פְּנֵי רִיאָה, וְעֵינָא לִקְבַל לְבָא דְאִיהוּ אֵשׁ לוֹהֵט,
 וּבְכַפֵּי רִיאָה רוּחָא דְנָשִׁיב בְּהוֹן, עַל לֵיהוּ אֲתַמַּר
 עוֹשֶׂה מְלֵאכֵי רוּחוֹת.

וְכָל אֶבֶר וְאֶבֶר בְּרָא לִיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא
 בְּמִדָּה בְּמִשְׁקַל, וְאִם תִּשְׁכַּח עֵינַיִן חַד זְעִיר
 וְחַד רַבְרָבָא, לֹא אִיהוּ דָּא בְּמִשְׁקַל וּבְמִדָּה, שְׁקָרָן
 אִיהוּ, אֲסַתַּמַּר מִינֵיהּ, אִם עֵינַיִן רַבְרָבִין וּפוּמָא
 זְעִירָא, וְחוּטְמָא אֲרִיכָא וְאַנְפִּין זְעִירִין, (נ"א עֲקִימִין)
 דְּלֹא אֲזִלִּין בְּלֵהוֹן בְּמִדָּה, עֵינַיִן וְחוּטְמָא וְאַנְפִּין
 וּפוּמָא, עוֹלָן אִיהוּ דָּא, וּבְגִין דָּא לֹא תַעֲשׂוּ עוֹל
 בְּמִשְׁפָּט בְּמִדָּה וְגוֹמַר (ויקרא יט לה), בְּמִדָּה דָּא מִדָּה
 דְּשִׁיעוֹר קוּמָה. (דף קכז ע"ב) דְּכָל מָאן דְּלֹא אִיהוּ בְּעַל
 מִדּוֹת, אֲכַחִישׁ שְׁעוֹר קוּמָה דְלֵעִילָא, וְלֹא אֲתַנְטִיל
 מִתַּמָּן, דְּעֵשֶׂר סְפִירָן דְלֵעִילָא בְּלֵהוּ אֲזִלִּין בְּמִדָּה

מִסְטָרָא דְאֵת י', וּבְמִשְׁקַל מִסְטָרָא דְאֵת ו', תִּרְי
מֵאֲזַנֵי הַשֶּׁקֶל אֵינוֹן ה' ה', מִדָּה אֶחָת.

תָּא תְּזִי י' אִיהוּ רִישָׁא, וְאִיהוּ מִדָּה דְעֵינִין
דְּאִוְדִנִין דְּאֲנִפִין דְּתִרִין נוֹקְבִין דְּהוֹטָמָא,
מִדָּה דְּפּוֹמָא, שֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ דָּא ו', שֶׁקֶל דְּגּוֹפָא,
כְּנֵפֵי הַשֶּׁקֶל ה' אֶצְפֵּן דִּימִינָא וְה' דְּשְׂמָאלָא, וּכְנֵין
דְּשְׂמָא דִּיהו"ה אִיהוּ מִדָּה וְשַׁעוּר וּמִשְׁקַל, אָמַר
קָרָא (ויקרא יט לה) לֹא תַעֲשׂוּ עוֹל בַּמִּשְׁפָּט בַּמִּדָּה
בַּמִּשְׁקָל וּבַמִּשׁוּרָה, וּכְגוֹנָא דָּא לֹא יִהְיֶה לְךָ כִּי־סָדַךְ
אָבִן וְאָבִן גְּדוּלָה וּקְטָנָה (דברים כה יג), מֵאֵי פִּיס הָכָא
דָּא פּוֹמָא. (דף קכז ע"ב).

אֲדַהְכִי הָא סָבָא עֲלָאָה אֲזַדְמִן לְגַבִּיהָ, וְאָמַר
וְהָא אִם עֵינִין שְׁקִילִין הָא אֵינוֹן בַּמִּדָּה,
אָבֵל אִם אֵינוֹן עֵינִין רַבְרָבִין וְשַׁפּוֹן זַעִירִין לֹא
אֲכַחִישׁ מִדָּה, אֲלָא אִם עֵינִין דָּא רַב וְדָא קָצֵר,
דָּא עָב וְדָא פָחוּשׁ, אוֹ אֲנִפִין דָּא אַרְיָךְ וְדָא קָצֵר,
דָּא עָב וְדָא פָחוּשׁ, אֲלָא פִתְרֵן דְּזִיווּגִין שְׁקִילִין כָּל
חַד לְמִינֵיהּ, וְדָאֵי לֹא אֲכַחִישׁ עוֹבְדָא דְּבִרָא שִׁית.

ב' בְּתוֹסַפֶּת, תִּרִין כִּיסוֹת פּוֹמָא וְלָבָא, דְּהָכִי

אוקמוהו מארי מתניתין עלייהו, מי שאין תוכו
כברו אל יפנם לבית המדרש, דודאי איהו מאילנא
דטוב ורע, דאיהו יימא חד בלב וחד בפּה, מאן
דאיהו מאילנא דחיי איהו תוכו כברו, פומא ולבא
שונים, ועלייהו אתמר (בראשית ג כב) ולקח גם מעץ
החיים ואכל וחי לעולם, אבל אחרא דאין תוכו
כברו דלאו פימיה ולביה שוין, עליה אתמר (שם ב
י) ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו, דודאי
דא איהו ערבוביא בישא, דמשקר מוניטא
דמלבא, דמערב כספא בעופרת. ודא הוה חטא
דחזה דהטיל בה נחש זיהמא, דאיהו עופרת
דאתערב בטפה (נ"א בכספא) תוורא כספא מזזקק,
ולא אתרבי זיהמא מניה עד דאתא אברהם ועאל
בנורא ואתלבן כספא, ונפיק עופרת לבר דאיהו
ישמעאל, ואתמר באדם מושך בערלתו הוה,
אתערב ערבוביא בדחמא, אצטריך ביצחק, ואפיק
זיהמא לבר ודא עשו, ביצקב נח ואשתרש ואפיק
תולדין, ואתרבי עין החיים בענפוי ושרשוי.

עיינין בענולא מסטרא דאת י', באריכו מסטרא
דאת ו', פנפי עינא אינון ה"ה, בארבע

אתון אליו איהו עינא במדה במשקל ובמשורה,
 והכי כל אבר ואבר ביה תשפח יהו"ה, דאזיל
 במדה ובמשקל, ואיהו במדה ובמשקל דדבורא,
 קלא איהו שקל, מדה דבור, בנפי תקלא תרין
 תבלין דאינון אמירה וקריאה.

גוונין דעינא, תוור לבנה סומק מאדי"ם, ירוק
 חמ"ה, אופם שבתא"י, תכלת צד"ק, ואינון
 פגוונא דחסד גבורה תפארת יסוד ומלכות, תרי
 פרוכי עינא נצה והוד לקבלייהו נג"ה ככ"ב, פגוונא
 דסטרא דדכיו, הכי אינון מסטרא אחרא.

שבעה ככי לכת אינון שבע פפולות ב'ג'ד
 כ'פ'ר'ת פגוונא דא ב ב ג ד ד ד כ פ
 פ פ ר ר ת ת, דינא רפא ודינא קשיא, ובהון
 ותחיות רצוא ושוב (יחזקאל א יד), רצוא בדג"ש ושוב
 ברפ"ה, ואינון דינא ורחמי, והכי אינון מסטרא
 אחרא שבע פפולות, לקבלייהו שבע רקיעין שבע
 ארעין, ואינון שבעה ושבעה מוצקות (זכריה ד ב), והכי
 אינון שבע תרעין דגיהנם ושבע היכלין, מליין
 נחשים ועקרבים וחסוכא, דמתמן הוה מתנבא
 בלעם תייבא, ועלייהו אתמר (ישעיה נא ו) פי שמים

כְּעֶשֶׂן נִמְלְחוּ וְהָאָרֶץ כִּפְגָּד תִּבְלָה, וְכִכְבִּיא דְלֵהוֹן
עַלְיָהּוּ אֶתְמַר (שם לד ד) וְנִמְקוּ כָּל צְבֵא הַשָּׁמַיִם (תהלים
קב כז), הִמָּה יֵאבְדוּ וְאַתָּה תַעֲמוֹד, וּבְאַבוּדֵא
דְלֵהוֹן (שם צו יד) יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ
דְּאֶתְבְּרִיאוּ בְשִׁמָּא דִּיהו"ה.

אֲנַפִּין אֵינּוֹן בְּאַרְבַּע גּוּוּנִין, אֵית בַּר נִשׁ
דְּאֲנַפּוּי חוּרִין מְסֻטָּא דְּאֲנַשֵׁי חֵיל, וְאֵית
בַּר נִשׁ דְּאֲנַפּוּי סוּמְקֵא מְסֻטָּא דִּירְאֵי אֱלֹהִים,
וְאֵית בַּר נִשׁ דְּאֲנַפּוּי יְרוּקִין מְסֻטָּא דְּאֲנַשֵׁי אַמְת,
וְאֵית בַּר נִשׁ דְּאֲנַפּוּי אוֹכְמִין מְסֻטָּא דְּשׁוּנָאֵי בְּצַע,
לְקַבְלֵיהוּ אַרְבַּע אַחֲרָנִין מְסֻטָּא דְּמִסְאַבוּ כְּלָחוּ
חֲשׁוּכִין, אֲנַפִּין מְסֻטָּא דִּימִנָּא בִישָׂא עוֹפְרַת,
דְּמִתְרַבִּין מְלִיחָה חוּרָא, אֵינּוֹן עָבִים וְגַסִּים, וְעֵינּוּי
גַסִּים וְעָבִים, וְגוּפִיָּה עָב וְגַס, מְסֻטָּא דִּימִנָּא
מוֹחָא, חוּרָא כְּכִסְפָּא, זֶרַע אֲבָרָהּ אוֹהֲבֵי (ישעיה מא
ה), וּמָאן דְּאִיהוּ אֲנַפּוּי וְגוּפִיָּה וְכָל אֲבָרִין דִּילִיָּה גַסִּין
וְעָבִים, אִיהוּ עָצֵל כְּבֵד חֲשׁוּד, וּמְסֻטָּא דְּתַאי לִיחָה
אֶתְמַר בְּאַבְרָהָם (בראשית טו יב) וְתַרְדֵּמָה נִפְלָה עַל
אַבְרָם, וְתֵנָּה אִימָה חֲשֻׁכָה גְדוֹלָה נִפְלַת עָלָיו, וְתַאי
לִיחָה אִיהֵי זִוְהָמָא דְּהַטִּיל נַחֲשׁ בְּחִתָּה, וּמְסֻטָּא

דיליה תכבד העבדה (שמות ה ט), ומספראה ולא
 שמעו אל משה מקצר רוח ומעבודה קשה (שמות ה
 ט), ומספראה ויכבד לב פרעה (שם ט ז) ועבדיו, ואיהי
 כוֹבֵד הַמָּס וכוֹבֵד הַמְּלָאכָה.

אֲנָפִין יְרוֹקִין, אֵינִין מִסְפָּרָא דְמָרָה, יְרוֹקִין
 חֲשׂוֹכִין, וְהָאִי פִר נֶשׂ אִיהִי קַל, בְּהַפּוּכָא
 דְלִיחָה דְאִיהִי בְבִדָּה, הָאִי קַל וְהָאִי פְבִיד, הָאִי פְתִי
 לְבִישׁ וְהָאִי פְקִתָּא לְבִישׁ, הָאִי מִזְקִין בְּמַהִירוֹ
 וְאֶקְדִים בְּסִיבֵי, וְהָאִי קִשְׁיִשׁ בְּסִיבֵי, וְאִיהוּ מְאוּחָר
 בְּסִיבֵי, הָאִי אֶתְעַבֵּד פְתִי לְמַפְתִי בְּנִי נֶשׂא בְרַמְאוֹת,
 בְּגִין דְאִיהוּ מִסְפָּרָא דְנַחֲשׁ הַקְדָּמוֹנִי דְמַפְתִי לְבְנֵי
 נֶשׂא, אֶסְתַּמַּר מֵינִיה, וְהָאִי יְרוֹקָא פְקִתָּא לְבִישׁ,
 הָאִי כָּל מַה דְאִית בְּלַבִּיה שְׁפִיד לְבָר, וְהָאִי גְנִיז
 לִזֵּן לְגָאו, הָאִי כָּל עוֹבְדוֹי בְּעַפּוּכָא, וְדָא כָּל עוֹבְדוֹי
 בְּמַהִירוֹ, וְאִיהוּ יָבֵשׁ גּוּפָא וְאֲנָפִין וְכָל אַבְרִין דִּילִיה,
 בְּהַפּוּכָא דְאַחְרָא, בְּגִין דְגִיחַתָּם דְאִיהִי מָרָה יְרוֹקָא
 אוֹקִיד בֵּיה דְאִיהִי כַּעַס, כַּעֲסָן אִיהוּ וְדָאִי, דְאוֹקִיד
 בֵּיה נִזְרָא לְפּוּם שְׁעֵתָא וּמִיד שְׁכִיךָ, הָכִי כָּל עוֹבְדוֹי
 בְּעִי לְמַעַבֵּד בְּמַהִירוֹ, וְאַחְרָא דְאִיהוּ כְּבִיד בְּנִתָּת,
 דָּא בְּהַפּוּכָא דְדָא, דָּא נַחֲשׁ וְדָא שְׂרָף, דָּא מֵיָא

וְדָא אֶשְׂא, מִיָּא דְמִי טוּפְנָא דְחָבִיל כָּל בְּשָׂרָא, הָאִי
אֲחָרָא מֵיָּה גַּפְרִית וְאֵשׁ.

אֲנַפִּין סוּמְקִין מִסְטָרָא אֲחָרָא, הָאִי אֲתַחֲזִי בֵּינוּנִי
לֹא גַם וְלֹא יָבֵשׁ, הָאִי אֲתַאֲדִם מִסְטָרָא
דְּמַאֲדִים, אוֹשִׁיד דְּמָא אִיהוּ, אֲסַתְמַר מֵיָּה, וְתִרִין
אֵינוֹן בְּהַפּוּכָא סוּמְק וְאוּפָם, דָּא בֵּינוּנִי בְּמַתְקָלָא,
וְדָא בְּהַפּוּכָא מִסְטָרָא אֲחָרָא, דָּא שְׂמַחֵן וְדָא עֲצִיב,
שְׂמַחֵן מִסְטָרָא דְדָם, שְׁחֹק תְּכַסִּיל, וְדָא עֲצִיב
מִסְטָרָא דְמָרָה אוּכְמָא, דָּא גַּזִּיל וְשַׁפִּיךְ דְּמָא,
וְאִיהוּ וְוַתְרִין, וְדָא פְּנִישׁ קוּבִין עַל יָד.

מִסְטָרָא דְדַכְּוִי בְּהַפּוּכָא, אֲנִשִּׁי חֵיל אֲנַפִּין
חֲזוּרִין מִסְטָרָא דְמוֹחָא, יִרְאִי אֱלֹהִים
מִסְטָרָא דְלֵבָא, אֲנִשִּׁי אֶמֶת מִסְטָרָא דְפּוּמָא, שׁוֹנְאִי
בַּעַע מִסְטָרָא דְגּוּפָא, וְהָא אוּקְמוּהָ אֲנִשִּׁי חֵיל יִרְאִי
אֱלֹהִים אֲנִשִּׁי אֶמֶת שׁוֹנְאִי בַּעַע מִסְטָרָא דְאֲדִנִּי,
שְׁעוּר וּמָדָה דְלֶהוֹן יְהוּ"ה מְלַגְּאוּ וּמְלַבְּרִי,
אֲתַלְבֵּשׁ בְּאֲנִשִּׁי חֵיל וְדָא מוֹחָא דְתַמְן חֲכֻמָּה, ה'י'
בִּירְאִי אֱלֹהִים דְּאִיהוּ לֵבָא, וְתַמְן דְּחִילוֹ וּרְחִימוֹ
דְּאֵינוֹן י"ה בִּימֵינָא וּבְשִׁמְאָלָא, וְאֵינוֹן נְסַתְרוֹת
בְּמוֹחָא וּבְלֵבָא, ו' אֲתַלְבֵּשׁ בְּפּוּמָא מִסְטָרָא דְאֵלִין

דַּאיִנוּן אַנְשֵׁי אֲמַת, ה' אֶת־לֶבֶשׁ בְּנוֹפֵא מִסְטָרָא
 דַּאֲלִין שׁוֹנְאֵי בְּצַע, וְאִינוּן תּוֹרָה וּמִצְוָה, וְעַל־יְהוּ
 אֶתְמַר וְה'נְגְלוֹת.

אַנְפִּין עֲגוּלִין מִסְטָרָא דְנְקוּדֵי, דַּאיִנוּן קָמִ"ץ
 פִּתְ"ח צִרְ"י סְגוּ"ל שְׁבֹ"א חִל"ם תִּרְ"ק שִׁרְ"ק
 שׁוֹר"ק, מְלָכוֹת עֲגוּלָא דְכְּלָהוּ. תָּא חַוִּי, תִּשְׁע זְמַנִּין
 יְהוּ"ה, בְּכָל סְפִירָה וּסְפִירָה נְקוּדָה דִּילִיהּ, וְאִיהוּ
 יְהוּ"ה בְּמְלָכוֹת בְּלָא נְקוּדָה, וְאֲלִין אִינוּן נְקוּדִין
 דְּמַחְיִיבִין כָּל סְפִירָה וּסְפִירָה, תִּשְׁע נְקוּדִין אִינוּן
 תַּד יְהוּ"ה בְּקָמִ"ץ, תַּנְיִנָּא יְהוּ"ה בְּפִתְחָה, תְּלִיתָא
 יְהוּ"ה בְּצִירְ"י, רְבִיעָא יְהוּ"ה בְּסְגוּ"ל חֲמִשָּׁא
 יְהוּ"ה בְּשְׁבֹ"א, (דף קכט ע"ב) שְׁתִּיתָא יְהוּ"ה בְּחִל"ם,
 שְׁבִיעָא יְהוּ"ה בְּחִירְ"ק, תְּמִינָא יְהוּ"ה בְּשִׁלְשׁ
 נְקוּדוֹת, תְּשִׁיעָא יְהוּ"ה בְּשׁוֹר"ק, מְלָכוֹת יְהוּ"ה
 כְּלִילָא מְכֻלָּהוּ. קָמִ"ץ אֶתְקַרִי בְּנְקוּדָה דָּא
 מִסְטָרָא דְכֶתֶר עֲלָא דַּאִיהוּ סְתִים בְּקָמִ"ץ, דַּאִיהוּ
 סְתִים בְּמַחְשָׁבָה, דָּלָא יָדַע בַּר נֶשׁ מַה דַּאִית
 בְּגוּיָהּ, וּמָאן דַּאִיהוּ לְגוּ סְתִים בְּמַחְשָׁבָה, עֲלֵת
 הָעֲלוֹת קָרִינֵן לִיהּ.

וְאֶתְקַרִי פִתְ"ח בְּנְקוּדָה דָּא — מִסְטָרָא דְחֲכָמָה,
 דְּבָה אֶתְפִּתַּח וְאֶתְגַּלִּיא מַחְשָׁבָה

סְתִימָא, כְּגוּנָא דָּא לְעִילָא כְּדִיּוֹקְנָא דָּא א, לְתַתָּא
 כְּדִיּוֹקְנָא דָּא א וְתֵרִין נְקוּדִין אֲתַגְלִיאוּ בְּאִימָא,
 בְּכַתְרָא עֲלָאָה סְתִימִין אֵינִין, וְאֲתַעְבִּידוּ צְרִי יְהוּת,
 עֲלִיָּהּ אֲתַמַּר (בראשית ב ז) וַיִּצַּר יְהוָה, כִּי פִיָּה יְהוָה
 צוּר עוֹלָמִים (ישעיה כו ד), צִיר תֵּרִין עֲלָמִין עֲלָמָא דִּין
 וְעֲלָמָא דְאֲתִי.

סְגוּ"ל דָּא חֶסֶד, בֵּיה שְׂכִינְתָּא אִיהוּ סְגוּלַתָּא
 לְעִילָא, סְגוּ"ל לְתַתָּא, :: סְגוּלַתָּא וְרַחֲמָא
 מְסֻטְרָא דִימִנָּא, שְׁב"א כְּגוּנָא דָּא : מְסֻטְרָא
 דְשְׂמַאלָא, כִּי בְּא"ש יְהוָה נִשְׁפָּט (שם סו טז), וְתַפּוּל
 שְׁבַא וְתַקְתָּם (איוב א טו), שְׁבַה עַמְדִי (בראשית כט יט) דְּאִיָּהּ
 שְׂכִינְתָּא דְאֲתַקְרִי שְׁב"א מְסֻטְרָא דְשְׂמַאלָא.
 וְאֲתַקְרִי חֲל"ם כְּגוּנָא דָּא מְסֻטְרָא דְעַמּוּדָא
 דְּאֲמַצְעִיתָא, מִשָּׁם רֹעָה אָבִן יִשְׂרָאֵל (שם מט כד), אָבִן
 מֵאִסוּ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה (תהלים קיח כב), כָּל
 מְרַגְלִיתָא יִקְרָא אִיָּהּ בְּחֲל"ם, הֲדָא הוּא דְכַתִּיב
 לְשָׁם שָׁבוּ וְאַחֲלַמְתָּ, וּבִיה וְנַחֲלַמְתָּ חֲלוּם
 (שמות כח יט).

(בראשית מא מא).

חֲר"ק אֲתַקְרִי מְסֻטְרָא דְשׁוֹקָא יְמִנָּא כְּגוּנָא דָּא
 בֵּיה תְּקוּרָה, הַחֶקֶר אֱלוֹהִי תַמְצָא (איוב יא
 ט), וְאִיָּהּ קֶרֶת הַנּוֹרָא, קֶרֶת מִתְּהוּא נּוֹרָא (יחזקאל א

(כב) דַּאִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא. שְׁר"ק הוּד אֶתְקַרִי,
 בְּגוּוּנָא דָּא יְהוּהּ, מִתַּמָּן אֶתְקַרִיאת שְׁכִינְתָּא שְׁר"ק,
 קְשֶׁר הַמְרַכְּבָה, וְאִיהוּ הוּד דְמִשָּׁה, בֵּיה אֶשְׁתְּלִימוּ
 חֲמִשָּׁה בְּרִיחִים לְקַרְשֵׁי צִלַע הַמְשָׁכָן הַשְּׁנִית (שמות
 כו כז), בְּחוֹשְׁבֵן ה' דִּילִיָּה, אֶשְׁתָּאָר ו"ד הוּ פְּרָצוּפִין,
 עֲלִיָּה אֶתְמַר (שם טז) עֶשֶׂר אַמּוֹת אַרְךָ הַקָּרֶשׁ, קָרֶשׁ,
 קָשֶׁר.

שׁוּרְק יוֹתוּוּהוּ, דָּא צְדִיק, דַּאִיהוּ קוֹשֶׁר
 הַמְרַכְּבָה, דַּאִיהִי שְׁכִינְתָּא עִם קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ד"ה א כט יא) כִּי כָל
 בְּשָׂמִים וּבְאָרֶץ, וְדָא דְמִתְרַגְּמִינָן דְאַחִיד בְּשָׂמִיא
 וּבְאָרְעָא, וְעֲלִיָּה אֶתְמַר (ירמיה ב כא) וְאַנְכִי נִטְעַתִּיךְ שׁוּרְק
 כָּלָה זֶרַע אֶמֶת, זֶרַע אֶמֶת הוּא וְדָא, דְאַתְמַר בֵּיה
 (מיכה ז כ) תִּתֵּן אֶמֶת לְיַעֲקֹב, אִיהוּ זֶרַע, וְשְׁכִינְתָּא עֶזֶר,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית ב יח) אַעֲשֶׂה לוֹ עֶזֶר כְּגֹדֹדוֹ, כָּל
 אֵלִין נְקוּדִין אֶתְחִיבוּ בְּשָׂמָא (נ"א אֶתְחִיב שְׂמָא) קוּדִישָׁא
 מְסַטְרָא דְתִשְׁעַ סְפִירָן, וּמְלָכוֹת כְּלִילָא דְכְּלָהוּ, אֶתְבַּת
 כְּלוּלְתִּיךְ (ירמיה ב ט), הָא הָכָא אַנְפִּין עֲגוּלִין דְלְעִילָא,
 נְקוּדִין בְּנְקוּדִין.

וְאִית אַנְפִי רַבְרַבִּי, וְאַנְפִי זוּטְרִי, אַנְפִּין דְרַחֲמֵי,
 וְאַנְפִּין דְזַעַם, דְבַהוֹן וְא"ל זוּעַם בְּכָל יוֹם

(תהלים ז יב). וּבְגִין דָּא אָמַר לְמֹשֶׁה תְּמַתֵּן לִי עַד
 שְׁיַעֲבְרוּ פָּנִים שָׁל זַעַם, וּמִיָּד וַיַּעֲבֹר יְהו"ה עַל פָּנָיו
 וַיִּקְרָא, יְהו"ה יְהו"ה אֵל רַחוּם וְחַנוּן (שמות לד
 ט). דְּאִינוּן בְּרֹזָא דְּאָת נָא, תְּלַת עֶשֶׂר מְכִילָן, א'
 דְּבְּאַמְצַעִיתָא דְּנָא"ו אַרְךְּ אִפְסִים מְאִי אִפְסִים דִּילִיה
 ו"ו, דְּבַהוֹן מְאַרְךְּ אֲנַפִּין עַל חֵיבָיָא, וּמְרַחֵם עַל
 עֲלָמָא, וְעַלִּיָּהּ אֲתַמַּר (במדבר ו כה) יָאֵר יְהו"ה פָּנָיו
 אֵלֶיךָ וַיִּחַנֶּךָ, יִשָּׂא יְהו"ה פָּנָיו אֵלֶיךָ, ה' ה' אִינוּן
 גְּוֹנִין דְּאֲנַפִּין חָזֹר וְסוּמַק, וְחוּטְמָא אִיהוּ אַרְיָךְ
 אֲנַפִּין, יו"ד פּוּמָא כְּלָלָא דְּתְּלַת דְּרַגְיָן, י' חוּט
 כְּעַגּוּלָא, ו' לָשׁוֹן, ד' כְּלָלָא דְּאַרְבַּע תְּקוּנֵין שְׁפֹון
 וְשִׁנַּיִם וְחָךְ וְגֵרוּן.

תָּא חֲזִי אֲתַמַּר בְּאַדָּם (איוב יד ט) מְשִׁנָּה פָּנָיו
 וְתַשְׁלַחְהוּ, וּמָאן גָּרִים לִיה שְׁנוּיָא דְּאֲנַפִּין,
 לְשִׁנָּאָה לִיה דְּלָא יִשְׁתַּמּוּדְעֵן בֵּיה מְאָרִי דְּדִינָא,
 הָאִי אִיהוּ שְׁנוּי מְקוּם שְׁנוּי הַשֵּׁם שְׁנוּי מַעֲשָׂה. וְעוּד
 נְקוּדִין אִינוּן סְגוּלִין נְחָרִין (נ"א בחדין) נְקוּדָה
 דְּאֲזְרִיתָא, וְאִינוּן נְעֻנְעִין דְּאֲתוּוּן, לְקַבֵּל פְּרָקוּן
 וְעֶרְקוּן, דְּאִינוּן נְעֻנְעִין דְּאֲבְרִין דְּגוּפָא. וְאֲתַקְרִיאוּ
 בְּאֵלִין שְׁמָתָן, ק"דוּמִיָּאל (נ"א ק"דמיאל) (ס"י קמואל)

מ"לכּוּאֵל ע"זריאל הָא קָמִין בְּאַתּוּזִי, פ"דאל
 ת"זמיאל ח"סדיאל הָא פִּתַּח, ע"זריאל ר"זיאל
 י"זפיאל הָא צַרִי, ס"מטוריה (דף קל ע"א) ג"זריאל (נ"א
 ג"בריאל) ו"ענאל ל"מואל הָא סָגוּל, ש"מעיאל
 ב"רכיאל א"חניאל הָא שָׁבָא, ח"ניאל ל"הריאל (נ"א
 ל"הדיאל) מ"חניאל הָא חֵלֶם, ח"זקיאל ר"הטיאל
 ק"רשיאל (נ"א ק"דושיאל) הָא חֵרֵק, ש"מועאל
 ר"עמואל ק"ניאל הָא שֵׁרֵק, ש"משיאל ר"פאל
 ק"דשיאל הָא שֵׁרֵק, הָא תַּמְנִיא וְעֶשְׂרִין שְׁמָחַן,
 דְּאַתְמַר בְּחֹן (תהלים קיא ו) כַּח מַעֲשֵׂיו הַגִּיד לְעַמּוֹ,
 זְכַאִין אַנְפִּין דְּנִגְהֵרִין בְּחֹן אֵלִין שְׁמָחַן, וְאִינּוֹן לְקַבֵּל
 י"ד פְּרָקִין דִּיד יְמִינָא וְלְקַבֵּל י"ד פְּרָקִין דִּיד
 שְׁמָאֵלָא, יְהו"ה אֱלֹהֵינּוּ יְהו"ה, כּוּז"ו בּמוּכּס"ז כּוּז"ו,
 עֲלִיָּהּ אַתְמַר (שמות כ ג) לֹא יְהִיֶּה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים
 עַל פָּנָי, וְאִם לֹא עֲלִיָּהּ אַתְמַר (משלי יא כא) יָד לִיד
 לֹא יִנְקָה רַע.

חוֹטְמָא אַרִיכָא, דָּא הוּא בַר נֶשׁ דְּאִית בֵּיה
 רַחֲמֵי, חוֹטְמָא קְמִיטָא מְאָרִי דְּרוּגְזָא
 אִיהוּ, חוֹטְמָא עֲקִימָא מְסַטְרָא דְּחוּיָא אִיהוּ בְּכַל
 אֲבַר דְּחָב בַּר נֶשׁ הֵהוּא חוּיָא אִיהוּ כְּרִיכָא תַּמָּן

וְעָקִים לִיה, בֵּין בְּאוֹדְנִין בֵּין בְּעֵינֵינוּ בֵּין בְּחוֹטְמָא
 בֵּין בְּפוּמָא, וְעָלִיה אֲתָמַר (קהלת א טו) מְעַנֶּת לֹא יוּכַל
 לְתַקּוֹן וְגוֹמַר, וְכָל בְּאֵבִין דְּבָנֵי נְשָׂא דְאֵינוֹן תְּקִיפִין,
 דְּאֲתָמַר בְּהוֹן (דברים כח נט) וְחָלִים רָעִים וְנֶאֱמָנִים, הוּא
 דְּנִשְׁדָּ לֹזֶן הַהוּא חוּיָא בְּכַמָּה נְשִׁיכִין בְּהַהוּא אֲבַר
 דְּחָב, עַד דְּאֲתַפְרַע מִהַהוּא חוּבָא, וּבְגֵינִיה אֲתָמַר
 אֲפִילוּ נְחָשׁ פְּרוּדָּ עַל עֵקְבוּ לֹא יַפְסִיק, לֹא יַפְסִיק
 בְּיַחְוָדָא בְּצִלוֹתֶיהָ, וְהָא כְּתִיב בְּכָל פְּקוּדֵין (ויקרא יח ה)
 וְחֵי בָהֶם, וְלֹא שְׂיִמּוֹת בָּהֶם, אָמַר לָהֶם בְּגֵין דָּא
 אָמְרוּ אֲבָל עֵקְרָב פּוּסֵק בְּגֵין דְּקָטִיל. תָּא חוּי
 בְּחוֹטְמָא אֵית תִּרִין נוֹקְבִין, מִחַד נָפִיק רוּחָא, וּמִחַד
 נָפִיק תִּנְנָא, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (דברים כט יט) כִּי אִזּוּ יַעֲשֶׂן
 אֶף יִהוּ"ה וְקִנְאָתוֹ בְּאִישׁ הַהוּא, בְּרוּחָא קָרִיר אָמַר
 (שמות טו ח) וּבְרוּחַ אֲפִידָּ נְעַרְמוּ מִים, בְּתִנְנָא דְסָלִיק
 בְּעֵשֶׂן אָמַר (שם) נְשַׁפְתָּ בְּרוּחְךָ כַּסְמוּ יָם.

אֲוֹדְנִין אֵית בְּהוֹן אֲדָרִין וְאֲכַסְדָּרִין, וְעָלִיָּהוּ אָמַר
 דְּוֹד שִׁיר לְמַעְלוֹת, דְּאֵינוֹן כִּי גְבוּהָ מִעַל
 גְּבוּהָ שְׂמַר, וְגְבוּהִים עָלֵיהֶם (קהלת ה ז), אִי אֵינוֹן אֲטִימִין
 אֲוֹדְנִין לְתַתָּא, חָכִי אֵינוֹן אֲטִימִין תְּרַעִין דְּשְׂמִיעָה
 לְעִילָא לְגַבִּיהוּ, וְאֵינוֹן תְּרַעִין דְּאֲתָמַר בְּהוֹן (תהלים סה)

א) שומע תפלה, שמע ישראל (דברים ו ד), מתמן צריך
 לבונא בשמיעה. אמר ליה רבי אלעזר, אבא, והא
 שמיעה באן אתר תליא לעילא.

אמר ליה רבי ראיה הוא פסא למזרח, דמתמן
 נהורא נפיק לעולם, כמה דאוקמוה מארי
 מתניתין, מזרח משם האור יוצא לעולם, יהודה
 איהו למזרח, ואתמר ביה (בראשית מט ט) גור אריה
 יהודה. מערב דא פומא דתמן ערוב דכלא, ותמן
 מתערבין כל חיילין וכל דרגין, ומחנה אפרים
 למערב, ומטה למערב בין צפון לדרום. שמיעה
 לקבל שלחן בצפון, ותמן דחילו, גדא הוא דכתיב
 (חבקוק ג ב) יהו"ה שמעתי שמעך יראתי, ומחנה דן
 לצפון, ואזן דמות אל"ף, דאתמר ביה אלף בינה,
 דאיהו גמי עוז לצפון. ריחא לדרום, ריח ניחח
 ליהו"ה (ויקרא א ט), ואית לחוטמא תרין נוקבין, כלילן
 מדינא ורחמי, ואינון י' י', חוטמא ו' באמצעיתא,
 תרין צנורות אינון דיליה, ואתמר לגבי מחנה
 ראובן לדרום ראובן, תרין נוקבין דחוטמא אינון
 לקבל לאה ורחל, חוטמא בארע מישור פינייהו
 דא יעקב.

אָמַר לִיהוֹ רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, מָנָא לָךְ דְּאִימָא (נ"א
 דְּבִינָה) אִיהִי לְעַפְוֹן, וּבָהּ תִּלְיָא שְׁמִיעָה, אָמַר
 לִיהוֹ בְּרִי חַמְשֵׁין תְּרַעִין אַנּוּן דְּבִנְנָה, וּבָהּ מִיִּיחָדִין
 כ"ה כ"ה אַתְּוּן תְּרִין זְמִינִין בְּכָל יוֹמָא, וַיִּשְׁרָאֵל
 אִיהוּ בֶן י"ה, בִּינָה וַדָּא בְּלָלָא דְתַלְתַּת אַתְּוּן אָבָא
 וְאִימָא וּבָרָא, וּבְגִין דָּא שְׁמִיעָה בָּהּ תִּלְיָא, לִית
 תְּקוּנָא מֵאֲלִין אַרְבַּע אַתְּוּן דְּלֵא אַתְּפְּלִילֵן בָּהּ עֶשֶׂר
 סְפִירָן, דְּאִינוּן יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, וְאַרְבַּע אַתְּוּן
 דְּאִינוּן יְהו"ה אִיהוּ לָא אֲשַׁתְּנִי בְּכָל אַתְרָא, אִיהוּ
 שְׁמַע דְּשִׁמְאָלָא (דף קל ע"ב) לְיִשְׂרָאֵל, וְאַסְתַּבַּל בִּימְנָא
 עַל־יְיָהוּ, וּבְדָרוּם אִיהוּ מְרַחֵף עַל־יְיָהוּ, הֲדָא הוּא
 דְכַתִּיב (בראשית א ב) וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי
 הַמַּיִם, וּבְמַעַרְב אִיהוּ מְמַלֵּל עִמָּהוֹן, שְׁנוּיִין אִינוּן
 בְּמֵאֵי דְנוּפָא, אָבָל בֵּיהּ לִית שְׁנוּיָא בְּלָל, הֲדָא
 הוּא דְכַתִּיב (מלאכי ג ו) אֲנִי יְהו"ה לֹא שֶׁנִּיתִי.

וּבְכָל אֲבָר וְאֲבָר (דְּאִיהוּ גְרָא דְכָל פְּקוּדָא) בְּעֵי בַר נִשְׁ
 לְאַמְלָבָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְלִתְקַנָּא לִיהוֹ
 אַתְרָא דְכִינָא וּנְקִינָא לְשִׁרְיָא לִיהוֹ תַּפְּוֹן, וּבְגִין דָּא
 עָרִיךְ בַּר נִשְׁ לְבַעְרָא מִנִּיהּ מְכָל אֲבָר וְאֲבָר, כָּל
 מַחְשְׁבִין וְכָל תְּרַהוּרִין בִּישִׁין דְּטַנוּפִין דְּאִינוּן

קְלִיפִין, וְצָרִיךְ לְאוּקְדָא לֹון בְּכָל פְּקוּדֵין פְּשָׁרִין,
 דְּשָׂרְיִין עַל כָּל אַבְר וְאַבְר דְּאֵינוּן גִּרְוֹת, דְּכָל
 פְּקוּדָא גַר אֶתְקַרְיָאת, הָדָא הוּא דְכֻתִּיב (משלי ו כג) כִּי
 גַר מְצֹוֹת, גַר יְהו"ה נִשְׁמַת אָדָם (שם כ כז), וְכֹה צָרִיךְ
 לְמַחְוֵי (שם) חוֹפֵשׁ כָּל חֲדָרֵי בָטָן, וּלְבַעֲרָא מִנֵּיהּ
 שְׂאֹר וְחֻמֵּץ מוּזָן וְתַבְנֵן, שְׂאֹר וְחֻמֵּץ מִן הָעֵפֶסָה (נ"א
 הַטְּפָה), מוּזָן וְתַבְנֵן מִן חֲחֻטָּה, לְשָׂרְיָא תַמָּן י"ה, י'
 בְּעֵפֶסָה דְאִיהִי טְפָה, ה' בְּחֻטָּה, דְאִיהִי לְבַעֲרָא חֵט
 מִן ה' דְּאֶשְׁתְּאַרְת סֵלֶת נְקִיָּה.

דְּכָל פְּקוּדָא דְשָׂרְיָא עַל כָּל אַבְר וְאַבְר אֵית לָהּ
 שֵׁם יְדִיעַ, וְכָל חֲיִילִין וּמְשָׂרְיִין דְּמִלְאָכִין
 דְּתַלְיִין מִנֵּיהּ, כְּלָהּ אֶתְכַנְשׁוּ לְהָהוּא אַבְר, וְנִטְרִין
 לִיהּ מִכָּל מַרְעִין בִּישׁוּן, וּמָאן דְּחָלִיף לֹון אִז קָרָא
 לֹון בְּאַבְר דְּלֹא דְלָחֹן, וְלֹא אֵינוּן מְמַנָּן עַלֵּיהּוּ,
 אִיהּ אַבְחִישׁ סְדוּרָא דְעוּבְדָא דְבְּרֵאשִׁית, וְלֹא
 מִתְכַנְשׁוּן לְגַבִּיהּ, לְמִלְכָּא דְשׁוּי מְמַנָּן עַל מַלְכוּתֵיהּ,
 וּפְלִיג לֹון עַל כָּל אֶתֶר וְאֶתֶר, וְאָמַר לֹון אֲנִתְ תִּהֵא
 מְמַנָּא עַל אֶתֶר כְּדָ וְכָד, וְאֲנִתְ כְּדָ וְכָד, וְלְכָל חַד
 שׁוּי לִיהּ בְּאֶתֶר יְדִיעַ, וּבְמִלָּה יְדִיעַ, לִית לִיהּ חֲלוּף
 בְּאֶתֶר אַחְרָא.

אֲבָל קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא דְשִׁלְטְנוּתִיה בְּכָל אֶתְר
 בְּנִשְׁמַתָּא דְשִׁלְטְנוּתָהּ עַל כָּל אִבְר וְאִבְר,
 מְלֵא כָּל הָאָרֶץ בְּכוֹדוֹ, בְּכָל אֶתְר דְקָרִי לִיה בְּר
 נִש עֲנִי לִיה, אֵלָא אִם הֵהוּא אֶתְר דִּהֵהוּא אִבְר
 אִיהוּ פְּגוּם בְּחֻבָּה דְעֵבִיד בְּר נִש, קוֹדֶשׁא בְּרִיךְ
 הוּא לָא שְׂרִיָא בְּהֵהוּא אִבְר, דְעֵלִיה אֶתְמַר (ויקרא כ"א
 יח) כָּל אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרַב.

וְאִבְרִין דְבַר נִש בְּלָהוּ אֵינּוֹן מְסוּדְרִין עַל סְדְרִי
 בְּרֵאשִׁית, וּבְגִין דָּא אֶתְקָרִי בְר נִש עוֹלָם
 קָטָן, וּמָאן דְאִמְלִיךְ לְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא עַל כָּל
 אִבְר וְאִבְר, כְּאֵלוֹ אִמְלִיךְ לִיה עַל כָּל עֲלָמָא,
 וְאִנְרָא דְבַר נִש דְאִמְלִיךְ לִיה עַל כָּל אִבְר וְאִבְר
 לָא אֶתִּיְהִיב רִשׁוֹ לְגַלְאָה, דְאֵלִין אֵינּוֹן טַעְמִי
 מְצוּזוֹת דְלָא אֶתִּיְהִיבוּ לְגַלְאָה, בְּגִין דְלָא יְהֵא בְר
 נִש עוֹבֵד לְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא עַל מְנַת לְקַבֵּל פְּרָם,
 אֲבָל בְּרִי מְלִין אֵלִין דְלָא צְרִיכִין לְאֶתְגַּלְיָא, יְחוּן
 טְמִירִין בְּלָבָד, עֲלִיְהוּ אֶתְמַר (ישעיה כ"ג יח) לְאֶכּוֹל
 לְשִׁבְעָה וְלִמְכֹסָה עֲתִיק, מְלִין עֲתִיקִין דְלָא
 אֶתְמַסְרוּ לְגַלְאָה יְחוּן טְמִירִין בְּלָבָד.

תָּא חָזִי כִּד בְּר נִשׁ מִתְעַטְפֵּי בְּעֵטוּפָא דְמִצְוָה,
 וּמִנַּח תְּפִלִּין, וְקָרִי לִיה בְּקִרְיַת שְׁמַע, הָא
 תְּקִין לִיה בְּרִסְיָא בְּעֵטוּפָא דְמִצְוָה, וְהָא אוּקְמוּהוּ
 וְהוּכְן בְּחֶסֶד כְּסָא (שם טז ה), וּבְתַפְלִין אִיהוּ מְעַטֵּר
 לִיה, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל כד יז) פְּאַרְךָ חֲבוּשׁ
 עָלֶיךָ, וְקָרָא לִיה בְּקָרָא לְשִׁרְיָא עַל בְּרִסְיָא דְתְּקִין
 לִיה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, הָכִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְתַקֵּן
 לִיה בְּהֵתוּא עֲלֵמָא בְּרִסְיָא וְעֵטְרָה, וּכְמָה דְאִיהוּ
 נְחִית לִיה תַּמּוֹן, וַיְקוּם בְּרִסְיָא בְּגִינִיה, וְאַמְלִיךְ לִיה
 עַל כָּל מַלְאָכִין (נ"א חֲיִילִין) וּמִשְׁרַיִן דְתַמּוֹן, הֲדָא
 הוּא דְכְּתִיב (בראשית א כו) וַיִּרְדּוּ בְדִגַּת הַיָּם וַיִּבְעוּף
 הַשָּׁמַיִם וְגוֹמֵר, וְרָזָא דְמִלְּהָ (שמואל א ב ז) כִּי מִכְּבֹדִי
 אֲכַבֵּד וּבֹזִי יִקְלוּ.

וּכְמָה דְנְחִית (ס"א דְמַגְנִין) לִיה בְּכַמָּה נְגוּנִין
 דְשִׁירוֹת תּוֹשְׁבָחוֹת וְהוֹדָאוֹת, הָכִי כִּד
 סְלִיק לְעֵילָא פְּלָחוּ חִינוּן דְמֶרְכָבוֹת, וּמִשְׁרַיִן
 דְמַלְאָכִין קְדִישִׁין, דְחִיּוֹת וְאוֹפְנִים וְשָׂרְפִים, פְּתַחִין
 לִיה (נ"א פְּרִישׁוֹן) גְּדַפְיָהּ בְּחֶדְוָא בְּנְגוּנָא לְקַבְּלָא לִיה,
 הָא הָכָא אַגְרָא דְצְלוֹתָא וְתַקּוּנִין דִּילָה דְאִיהִי
 פְּקוּדָא הֲדָא.

פְּקוּדָא דְבְרִית מִילָה, בְּגִזְרֵי דְעֶרְלָה וּפְרִיעָה,
כְּמָה דְאִיהוּ אֲעֵבֵר מַהֲהוּא אֲבֵר כָּל
אֱלִין קְלִיפִין דְּאֱלֹהִים אַחֲרִים, וְתִקּוּן בֵּיהּ אֲתֵר
לְשֵׁרְיָא בֵּיהּ שְׂכִינְתָא תַּמָּן, דְּאִיהוּ אוֹת בְּרִית
מִילָה, חָכִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא פִּד נִשְׁמַתִּיה (דף קלא
ע"א) סְלִיקַת לְעִילָא, הֵדָא הוּא דְכִתִּיב (דְּבָרִים ל יב) מִי
יַעֲלֶה לָּנוּ הַשָּׁמַיְמָה, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲעֵבֵר
מִינֵיהּ כָּל מַלְאֲכֵי חַבְלָה וּמְקַטְרָגִין דְּלֹא יִקְרְבוּ
לְגַבִּיהּ בְּגִין דְּשָׁמַא דִּיהו"ה שְׁרִיא עֲלֵיהּ דְּתִשְׁכַּח
לִיהּ בְּאֱלִין תִּיבִין מִי יַעֲלֶה לָּנוּ הַשָּׁמַיְמָה, רָאִשֵּׁי
תִּיבוֹת מִילָה, וְסוּפֵי תִיבוֹת יְהו"ה, בְּשָׁמַיָה סְלִיק
לְעִילָא נִשְׁמַתִּיהּ, וּבְהַהוּא זְמָנָא יִתְקַיֵּים בֵּיהּ (שם כח
ו) וְרָאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם יְהו"ה נִקְרָא עָלֶיךָ
וְיָרְאוּ מִמֶּךָ, וּכְמָא דְאִיהוּ מְקַבֵּל עֲלֵיהּ כָּל פְּקוּדֵין
דְּעֵשָׂה, בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ, חָכִי אֲמַלִּיכִין לִיהּ לְעִילָא
חִילִין וּמִשְׁרַיָּין, עַל אֱלִין עֲלָמִין דְּתִקּוּן לִיהּ
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעִילָא, וּמְקַבְּלִין לִיהּ עֲלֵיהּ
בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ דְּמֵאֲרִיהוּן.

וּבְזְמָנָא דְבַר נֶשׂ אֲשֶׁתֵּדֵל בְּאוּרִיטָא דְאִיהוּ אוּר,
וּבְמַצּוֹת דְאִיהוּ נֵר, כְּאֵלוֹ נְהִיר עֲמוּדָא

דַּעֲנָנָא בִּימָמָא קָדָם יְהו"ה, וְעֲמוּדָא דְאַשְׁתָּא
 בְּלִילְיָא, הָכִי כְּגוֹנָא דָּא בַּד אָזִיל לְהַהוּא עֲלֵמָא,
 מַה פְּתִיב בֵּיהּ (שמות יג כא) וַיְהו"ה הוֹלִיךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם
 בְּעַמּוּד עָנָן לְנַחֲוֹתָם הַדָּרָךְ, וְלַיְלָה בְּעַמּוּד אֵשׁ
 לְהַאֲרִיר לָהֶם, לְמָאן לְנִשְׁמָה וְרוּחָא וְנִפְשָׁא דִילֵיהּ,
 דְּאִינוּן לְקַבֵּל כְּהֵן לְוֵי וְיִשְׂרָאֵל, וְכֹלָא בּוֹכוּ
 דְּאוֹרֵייתָא דְּאִתְּהִי אֹזֶר וְגַר.

וְכָל מָאן דְּנָטִיר שַׁבַּת וְאוֹקִיר לֵיהּ וּמְעַנְג לֵיהּ
 כְּגֵין יִקְרָא דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָכִי קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא יְהִיב לֵיהּ אֲתֵר לְעֵילָא בְּנֵייתָא דְּלֹא
 טָרַח בֵּיהּ, וְנָח תַּמָּן מִכָּל טָרְחָא דְּהָאֵי עֲלֵמָא דְּטָרַח
 בְּכַמָּה גְּלַגּוּלִין וְעוֹבְדִין, בְּרִי תָּא חַזֵּי, כָּל פְּקוּדִין
 אֵלִין תְּלִיין בְּדִיוֹקְנָא דְּמִלְכָּא, וְאִית פְּקוּדִין דְּאִינוּן
 עַל מְנַת לְקַבֵּל פָּרָס, וְתְלִיין מְדִיוֹקְנָא דְּהַהוּא גַּעַר
 דְּלְעֵילָא, וְצָרִיךְ לְפָרְשָׁא כָּל פְּקוּדִין דְּאִינוּן
 בְּדִיוֹקְנָא דְּמִלְכָּא.

אִית (אֵלִין) דְּתְלִיין מִרִּישָׁא, וְאִית (וְאֵלִין) דְּתְלִיין
 בְּעֵינִין, וְכַמָּה מִלְּאָכִין וּמִשְׂרִיין עֲלָאִין
 דְּאִינוּן עֵינֵי יְהו"ה מְמַנָּן עֲלֵיהּ, וְאִית פְּקוּדִין
 דְּתְלִיין מִן אוֹדְנִין, וְכַמָּה מִלְּאָכִין דְּאֵתְקֵרִיאֵן אֲזֵנֵי

יְהו"ה מִמֶּנּוּ עָלְיָהּ, וְאֵת פְּקוּדֵי דִתְלִין מֵאַנְפִּין,
 וְכַמָּה מִלְּאַכִּין דְּאַתְקָרְיָאוּ פְּנֵי יְהו"ה מִמֶּנּוּ עָלְיָהּ,
 דְּאַתְמַר בְּהוֹן ^(יחזקאל א' ו') וְאַרְבַּעַת פָּנִים לְאַחַד, וְאֵת
 פְּקוּדֵי דִתְלִין מִחוּטְמָא, וְכַמָּה מִלְּאַכִּין דְּאַתְמַר
 בְּהוֹן ^(תהלים קד ד') עוֹשֶׂה מִלְּאַכִּי רֹחוֹת מִמֶּנּוּ עָלְיָהּ,
 וְאֵת פְּקוּדֵי דִתְלִין מִפּוּמָא, וְכַמָּה מִלְּאַכִּים
 דְּמִמֶּנּוּ עַל קָלִין דְּאוּרֵייתָא וְעַל דְּבוּרִין, דְּאַתְמַר
 בְּהוֹן ^(קהלת י' ב') כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל
 וּבַעַל בְּנֵפִים יִגִּיד דְּבַר, וְאֵת פְּקוּדֵי דִתְלִין
 מִיְדוּי דְּמִלְּבָא, וְכַמָּה מִלְּאַכִּין מִמֶּנּוּ עָלְיָהּ
 דְּאַתְקָרְיָאוּ יְדִין, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב ^(יחזקאל א' ח') וַיְדִי
 אָדָם מִתַּחַת פְּנֵיכֶם, וְאֵת פְּקוּדֵי דִתְלִין מִגּוּפָא
 בְּעַנְבִּין דְּאַתְפְּלָא.

אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר, אַבָּא, וְהָא לְעִילָא הָא
 אוּקְמוּהָ דְלִית גּוּף וְלִית גּוּיָה, אָמַר לִיה
 בְּרִי, לְעֶלְמָא דְאַתִּי אַתְמַר דְּאִיהִי אִימָא עֲלָאָה,
 אֲבָל לְתַתָּא אִית גּוּפָא בְּעֶלְמָא דִּין דְּאִיהִי שְׂכֵנְתָא
 תַּתָּאָה, וְגוּפָא אִיהִי אוּרֵייתָא, דְּמִינָה תְּלִין פֶּל
 פְּקוּדֵי, וְאֵת פְּקוּדֵי דִתְלִין מֵאוֹת בְּרִית, וְכַמָּה
 מִלְּאַכִּין מִמֶּנּוּ עָלְיָהּ דְּאַתְקָרְיָאוּ מְאָרִי דְּאוֹתוֹת,

דְּאִתְּמַר בְּהוֹן ^(בראשית א יד) וְהָיוּ לְאוֹתוֹת, וְעַל־יֵהוּ
 אִתְּמַר לְמִשָּׁה ^(שמות ג יב) וְזֶה לָךְ הָאוֹת, וְהָאֵי אִיהוּ
 אוֹת דְּכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם מִמֶּנּוּ עָלֶיהָ, וְאִית פְּקוּדֵין
 דְּתַלְיִין בְּרַגְלִין, וְכִפָּה מִלְּאָכִין מִמֶּנּוּ עַל־יֵהוּ,
 דְּאִתְּמַר בְּהוֹן ^(יחזקאל א יד) וְהַחַיּוֹת רָצוּא וְשׂוֹב, וְאִתְּמַר
 בְּהוֹן ^(שם ז) וְרַגְלֵיהֶם רָגְלֵי יִשְׂרָאֵל, וְהָכִי תַלְיִין פְּלָהוּ
 מִגּוּפָא, בְּשַׁעְרָא דְּתַלְיָא מִרִישָׁא, וְכָל נִימָא וְנִימָא
 אֲחִיוֵי דְּאִיהוּ מִלְּאָךְ דְּתַלְיָא מִרִישָׁא.

וְכָל מָאן דְּפָשַׁע בְּפְקוּדָא, פְּאֵלוּ פָּשַׁע בְּדִיוֹקְנָא
 דְּמִלְּבָא, וּפְאָה נְשַׁמְתָּא דְּאִיהִי בְּדִיוֹקְנָא
 דְּמֵאֲרִיָּה, דְּמִקְיָם פְּקוּדֵין אֵלִין, דְּמֵינָה תַלְיִין כָּל
 מִלְּאָכִין אֵלִין דְּאִתְּקֵרְיָאוּ עֵינֵי יְהוָה אֲזִינֵי יְהוָה,
 וְכָל תְּקוּנֵין וְחִיָּלִין וּמִשְׁרֵיין דְּגּוּפָא דְּלְעֵילָא, וְכַד
 סְלֶקְתָּ נְשַׁמְתָּא כָּל אֵלִין חִיָּלִין סְלֶקִין עִמָּה, וְכַד
 נְחַתָּא כָּל אֵלִין חִיָּלִין נְחַתִּין עִמָּה, אִיהִי סְלָם,
 וְהֵינָה מִלְּאָכֵי אֱלֹהִים ^(בראשית כח יב) סְלֶקִין וְנְחַתִּין בָּהּ,
 בָּהּ מִמָּשׁ, וְכַד סְלֶקָא, קָלָא נְחִית בְּרוּמֵי רְקִיעִין
 לְכָל חִיָּלִין וּמִשְׁרֵיין, הָבוּ יְקָרָא לְדִיוֹקְנָא דְּמִלְּבָא.

מִצּוּחַ ^(דף קלא ע"ב) דְּכָל פְּקוּדָא, בֵּיה שְׂרִיא יְהוָה,
 הוּא אֲשֶׁתִּפַּח בְּכָל אֵבֶר, וְאֵבֶר, הוּא

אֲשֶׁת־כַּח בְּאַרְבַּע גְּזוּזִין דְּשַׁעְרָא וּבְאַרְבַּע גְּזוּזִין
 דְּעֵינָא, וּבְאַרְבַּע אֲדָרִין דְּאוּדְנָא, וּבְאַרְבַּע גְּזוּזֵי
 דְּאַנְפִּין, וּבְקָלָא וּבְדַבְרוּרָא וּבְקַרְיָאָה וְאַמִּירָה, (וּבְעֵשְׂרֵיהּ
 דִּידֵינוּ) וּבְכָל אֲבָר וְאֲבָר דְּגוּפָא אִיהוּ יְהוּ"ה, מִמְנָא
 עַל כָּל מְצוּהָ וּמְצוּהָ, דְּבִיהַּ מְצוּהָ בְּאִתְּ פִ"ש, מִ"ע
 י"ה, פִ"ץ ו"ה, הָא מְצוּהָ יְהוּ"ה, מִצַּפִּין, יְהוּ"ה בְּאִתְּ
 בִ"ש מִצַּפִּין. וּבְרֵי, כָּל אֲבָרִין אֲתִקְרִיאוּ כְּגוּזִין
 לְשִׁמָּא דִּיהוּ"ה, וְכָל מְלָאכִין דְּתַלְיִין מִהֶהוּא אֲבָר
 כְּלֵהוּ סְלָקוּן וְנִתְתִין בְּשְׁלִיחוּתֵיהּ, וְכָל מָאן דְּקָרָא
 לְמְלָאכִין וּלְכְּנֻזִין וְלֹא בִתְהוּא אֲבָר דְּמִמְנָא עֲלֵיהּ,
 יֵית סְלִיק פְּעוּלָהּ בִּידֵיו.

רִישָׁא אִיהוּ כְּנֻזִיא דְּשֵׁם אַהִי"ה, וְכָל מְלָאכִין,
 וּמִמְנָן דְּהַוִּיזוּת, מִהֶכָּא תַלְיִין, וּבִיהַּ שְׁאֵלִין
 מְלָאכִין אִיָּה מְקוּם כְּבוֹדוֹ לְהַעֲרִיצוֹ, אִי"ה רְשִׁים
 בְּאַהִי"ה, וְתַמָּן הִי"ה דְּסְלִיק בְּתוֹשְׁבַן כ' דְּאִיהוּ כְּתָר,
 אִיהוּ רְשִׁים בְּאִ"ב ג"ד ה"ו ז"ח ט"י, (אַהִי"ה) אִל"ף ה"א
 יו"ד ה"א אִיהוּ רָזָא דְּעֵשֶׂר אֲתוּוֹן מִעִילָא לְתַתָּא,
 הֵאֵי אִיהוּ כְּתָר בְּרִישׁ כְּלֵהוּ שְׁמָהוּן, וְלַעִילָא מִנִּיהַּ
 יו"ד ה"י וַאֲ"ו (בִּיא וִי"ו) ה"י, אִל"ף דַּל"ת נו"ן יו"ד,
 לַעִילָא מִנִּיהַּ יו"ד ה"א וַאֲ"ו ה"א, וְכְלֵהוּ סְלָקוּן

לְאַרְבַּעִין וּתְרִין אֲתוּן, וְאַלִין אֵינּוּן אֲתוּן
 דְּאֲתַפְרִיאוּ בְּהוּן שְׁמִיָּא עֲלֵאִין, וְאַרְצוֹת הַתַּיִם,
 דְּאַלִין אֲתַקְרִיאוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם, וּמָאן דְּבָרָא בְּהוּן
 כִּלְא, אִוּמָנָא דְכִלְא, עֲלֵת הָעֲלוֹת מִתְעַלָּה עַל כִּלְא,
 הוּא בְרִיד לְכִלְא, וְלַעֲיִלָּא מְכַל בְּרַכָּאן, הָדָא הוּא
 דְּכַתִּיב (נחמיה ט ה) וּמְרוֹמָם עַל כָּל בְּרַכָּה וְתַהֲלָה, וְלֹא
 צָרִיד אִיהוּ בְּרַכָּאן מֵאַחֲרָא, דְּלִית עֲלֵיהּ מָאן
 דְּאַשְׁפַּע לִיהּ.

בְּרִי אֵית פְּקוּדִין דְּתַלְיִין בְּרַגְלִין, דְּאֲתַמַּר בְּהוּן
(יחזקאל א ז) וְרַגְלֵיהֶם רָגְלֵ יִשְׂרָאֵל, (שם יז) עַל
 אַרְבַּעַת רַבְעֵיהֶם, בְּלִכְתָּם יִלְכוּ, דָּא אַדְנִי, דְּעֲלִיהּ
 אֲתַמַּר (תהלים פה יד) צֶדֶק לְפָנָיו יִהְיֶה וְיִשֵּׁם לְדַרְדָּר
 פְּעָמָיו, וְאֵינּוּן מְאֵת אֲדָנִים לְמֵאֵת הַכֶּפֶר, דְּנַחְתִּין
 לְמֵאֵה בְּרַכָּאן, וְדָא ק' מִן צְדָקָה דְּאִיהּ צְלוּתָא,
 ע' תְּשָׁעִים אֲמִנִים, ד' אַרְבַּע קְדוּשׁוֹת, ק' מֵאֵה
 בְּרַכּוֹת, ה' תְּמִשָּׁה חוֹמְשֵי תוֹרָה, וְהֵאֵי צְדָקָה אִיהּ
 אִימָא עֲלָאָה, צְדָק אִימָא תַתָּאָה, דְּאֲתַמַּר
 בָּהּ (שם) צְדָק לְפָנָיו יִהְיֶה, (ישעיה מא ב) צְדָק יִקְרָאֵהוּ
 לְרַגְלוֹ, דָּא דִּינָא וְדָא רַחֲמֵי, צְדָק אִימָא תַתָּאָה,
 צְדָקָה אִימָא עֲלָאָה.

כָּל פְּקוּדֵי־הַהֲלִיכָה תִּלְיִין בְּרַגְלֵיךָ, כְּגוֹן הַהֲלִיכָה
 לְבִי כְּנִישְׁתָּא, הַהֲלִיכָה לְבָרִית מִלָּה, הַהֲלִיכָה
 לְמִת מְצוּתָה, אוֹ לְכָל הַהֲלִיכָה דְּמְצוּתָה, וְהֵאֵי פְּקוּדָא
 דְּבָרִית מִלָּה תִּלְיָא בְּצַדִּיק, וְצַדִּיקָה בִּידֵין מִן נָתַן
 תַּתְּנָה, כָּל פְּקוּדֵי־אֵינוֹן מְשׁוּלְבִין אֵלִין עִם אֵלִין
 הָדָא הוּא דְכָתִיב (שמות כו יז) מְשׁוּלְבֹת וְכוּ', וְכֵן
 תְּפִלִּין תִּלְיִין בְּרִישָׁא וּבִידָא שְׁמַאֲלָא, צִיצִית עַל
 כְּתָפָא, מְצוּת לְלִמּוּד וּלְלִמְד בְּפּוּמָא, וְכֵן צְלוֹתֵין
 תִּלְיִין בְּפּוּמָא, וְהָכִי מְצוּת שׁוּפְר בְּרוּחָא דְנִשְׁיב בֵּיה
 בְּפּוּמָא, וְהָהוּא רוּחָא אֲתַעְבִּיד קָלָא, וְכֵן קְרַבְנֵין
 דְּאֵינוֹן רִיחַ גִּיחַח לִיהו"ה תִּלְיִין בְּחוּטְמָא, וְאֵעִי
 בּוּסְמִין דְּאֲבַדְלָתָא, וְכָל דֵּינֵין תִּלְיִין בְּדַבְרָא, וְכֵן
 בְּעֵינֵין, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ מְאִרֵי מִתְּנִיתִין אֵין לְדִיִּין
 אֶלָּא מַה שְּׁעִינֵין רוּאֹת.

וְאִית פְּקוּדֵי־דְתִּלְיִין בְּשְׁמִיעָה כְּגוֹן קְרִיאַת שְׁמִיעַ,
 אוֹ פְּקוּדֵי־אֲחֲרָנִין, דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן אִם
 הַשְּׁמִיעַ לְאֲזֵנוֹ יֵצֵא, וְדָא תְּקִיעַת שׁוּפְר, סוּף סוּף
 בְּאֵלִין אֲבָרִין תִּלְיִין כָּל פְּקוּדֵי־אֶלָּא פְּקוּדָא
 דִּירָאָה וְאַחַבָּה אֵלוֹ תִּלְיִין בְּמוּחָא וּלְבָא, וְכָל
 פְּקוּדֵי־דְעֵשִׂיָה כְּגוֹן סוּבָה וְלוּלָב תִּלְיִין בִּידֵין.

וּבְאֵלֵינוּ תְּקוּנֵינוּ (ס"א פקודין) צָרִיךְ בַּר נֶשׁ
 לְאַשְׁתְּמוּדְעָא כָּל מְלָאכְיָא דְאַתְקְרִיאוּ עֵינֵי יְהו"ה
 אֲזַנֵּי יְהו"ה, וְאֵינוֹן דְאַתְמַר בְּהוֹן (תהלים קד ד) עוֹשֶׂה
 מְלָאכְיוֹ רוּחוֹת (מְשַׁרְתֵּי אֵשׁ לוֹהֵט), דְּתַלְיִין בְּחוּטְמָא,
 וּמְלָאכְיוֹן דְאַתְמַר בְּהוֹן (קהלת י ב) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם
 יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל דְּתַלְיִין בְּקָלָא, וּבַעַל פְּנָפִים יִגִּיד
 דָּבָר (שם) דְּתַלְיִין בְּדַבּוּרָא, וּמְלָאכְיוֹן דְּתַלְיִין
 בְּעֵשִׂיָּה, כְּגוֹן וִידֵי אָדָם (יחזקאל א ד), וּמְלָאכְיוֹן
 דְאַתְקְרִיאוּ אוֹתוֹת, דְּתַלְיִין בְּצַדִּיק (דף קלב ע"א) דְאַתְמַר
 בְּהוֹן (ירמיה י ב) וּמֵאוֹתוֹת הַשָּׁמַיִם אֵל תִּתְּנוּ, וּמְלָאכְיוֹן
 דְּתַלְיִין בְּרַגְלֵינוּ, דְאַתְמַר בְּהוֹן (יחזקאל א יד) וְהַחֲיִיתָ
 רְצוּא וְשׁוֹב, וְנַעֲנוּעָא דְכְּלָהוּ יְהו"ה, וְצָרִיךְ לְמַנְדַּע
 נְקוּדָה דִּילֵיהּ, בְּכָל אַבְר וְאַבְר נְקוּדָה דְאַתְחַיֵּיב
 לְמְלָאכְיָא דְאִיהוּ (אור) מִיָּם, וְלְמְלָאכְיָא דְאִיהוּ אֵשׁ,
 וְלְמְלָאכְיָא דְאִיהוּ רוּחַ, דְּכָל נְקוּדֵין אֵינוֹן אִשָּׁא
 וְרוּחָא וּמִיָּא, מְלָכוֹת עֶפְר מָאנָא דְכְּלָהוּ עֲלָאִין
 דְּתַלְיִין מִסְפִּירָן, וְלַתְתָּא חָכִי אִית מְלָאכְיוֹן דְּתַלְיִין
 מְכַסָּא וּמְלָאךְ וְאוּפָן, דְּמַתְמָן נִשְׁמָה וְרוּחָא וְנַפְשָׁא,
 גּוּפָא מָאנָא דְכְּלָהוּ, מִיכָא"ל אִיהוּ מִיָּא, וְאִיהוּ
 מְמוּנָה עַל יָמָא, וּבְגִין דָּא כִּד אַעֲבַר מוֹשֶׁה לְיִשְׂרָאֵל
 בְּיָמָא, בֵּיה שֶׁבַח לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, הָדָא הוּא

דְּכָתִיב (שמות טו יא) מִי כָמוֹךָ בָּאֱלֹים יְהוָה, גִּבּוֹרֵי־אֵל
 מְמוֹנָה עַל אֲשָׁא, אֲזִירָא לְ עַל רוּחָא, רַפָּא לְ עַל
 עֲפָרָא, מַאֲלִין תַּלְיִין בְּמַה רַבִּי רַבּוֹן דְּמַלְאכֵי־אֵל
 דְּתַלְיִין מַנְיָהוּ.

בְּרִי, אֲנָרָא דְאֵלִין פְּקוּדִין דְּתַלְיִין בְּאֵלִין אֲכָרִים,
 הוּא דְמָאן דְּמַנְחָד לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא,
 בְּשִׁכְנֵיתִיה בְּהַאי עֲלָמָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְזִינֵנָה
 לִיה בְּבֵת זִוְגִיָּה לְתַהוּא עֲלָמָא, וּמָאן דְּקָרִיב לִיה
 לְשִׁכְנֵיתִיה קָרְבָּנָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְקָרֵב לִיה
 בְּבֵת זִוְגִיָּה, וּמָאן דְּעָבִיד לִיה בִּי מְקוּדְשָׁא, הֲדָא
 הוּא דְכָתִיב (שם כה ח) וְעָשׂוּ לִי מְקוּדָשׁ, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא עָבִיד לִיה בְּתַהוּא עֲלָמָא בֵּית לְדִירָא (לִיה)
 תַּמָּן דְּאִיהוּ קֹדֶשׁ קֹדְשִׁין, וּמָאן דְּעָבִיד לִיה סְכָתָא,
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְסַכְּף עֲלֵיה בְּתַהוּא עֲלָמָא,
 וְאִינְן עֲלֵיה מְכַל מְלָאכֵי תַבְלָה כַּד נְפִיק מִתְּהַאי
 עֲלָמָא וְאִזִּיל לְתַהוּא עֲלָמָא.

וְכָל מָאן דְּמְבָרַךְ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּמְקוּדֵשׁ
 לִיה בְּעֲלוּתִיה בְּהַאי עֲלָמָא, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
 הוּא מְבָרַךְ לִיה בְּתַהוּא עֲלָמָא, וּמְקוּדֵשׁ לִיה, וְלִית
 קְדוּשָׁה פְּחוּת מִעֲשָׂרָה, אוּף הָכִי עָבִיד לִיה קוּדְשָׁא

בְּרִיךְ הוּא עֲשָׂרָה חֹפּוֹת בְּגֵן עֵדֶן, דְּקוּדוּשֵׁין
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עִם שְׂכִינְתֵיהּ, אֵינוֹן קְדוּשׁ
 קְדוּשׁ קְדוּשׁ, וְשִׁבַּע בְּרַכָּאן דִּילֵיהּ אֵינוֹן בְּקִרְיַת
 שְׁמַע, בְּשַׁחַר שְׁתַּיִם לְפָנֶיהָ וְאַחַת לְאַחֲרֶיהָ, וּבְעֶרְב
 שְׁתַּיִם לְפָנֶיהָ וּשְׁתַּיִם לְאַחֲרֶיהָ, הָא שְׁבַע, וַיְחוּד
 דִּילֵיהּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְהָכִי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְבָרַךְ
 לֵיהּ וּלְכָלָּהּ דִּילֵיהּ, וּמְקוּדְשׁ לֵיהּ עַמָּה בְּקוּדְשָׁהּ,
 וּמַיְיחַד תַּרְוֵיהוּ, וְכֹלָא מְדָה בְּנֶגְדַּ מְדָה.

סוּף סוּף בְּכָל מַה דְּאַשְׁתַּדַּל בַּר נֶשׁ בְּבִקּוּדוּי
 דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּגִינֵיהּ וּבְגֵן שְׂכִינְתֵיהּ,
 הָכִי אֲשַׁתַּדַּל קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּגֵן בַּר נֶשׁ וּבַת
 זַוְיָהּ בְּהַהוּא עֲלָמָא, זַפָּאָה חוּלְקִיָּה מָאן דִּישְׁתַּדַּל
 לְמַעַבְדַּ רְעוּתֵיהּ, דְּלִית פּוּמָא יְכִיל לְמִימַר אַגְרָא
 דִּילֵיהּ בְּהַהוּא עֲלָמָא דְּאִיהִי לְדָרֵי דָרִין, בַּר נֶשׁ
 עָבִיד לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא רְעוּתֵיהּ דְּאִיהִי לְפּוּם
 שְׁעָתָא בְּהַאי עֲלָמָא, וּבְנֵי לֵיהּ בְּנֵינָא בֵּיתָא, קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא בְּנֵי לֵיהּ לְבַר נֶשׁ בְּעֲלָמָא דִּילֵיהּ בְּנֵינָא
 לְדָרֵי דָרִין, זַפָּאָה מָאן דְּשָׂרְיָא לֵיהּ בְּכָל אַבְר וְאַבְר
 דִּילֵיהּ לְמַעַבְדַּ לֵיהּ אַתְרַ לְשָׂרְיָא תַּפְּן, וְלֹאֲמַלְכָּא
 לֵיהּ בְּכָל אַבְר וְאַבְר, דְּלֹא יְהֵא בֵּיהּ אַבְר פְּנֵי

מִיָּה, דָּאָם חָסֵר אֲכַר חַד דְּלֹא שְׂרִיא עָלֶיהָ קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, בְּגִין תְּהוּא אֲכַר אֶתְחַזֵּר לְעִלְמָא
 בְּגִלְגּוּלָא, עַד דְּאֲשַׁתְּלִים בְּאֲבָרִין דִּילֵיהָ, לְמַהוּי
 בְּלָהוּ שְׁלֵמִין בְּדִיוֹקְנָא דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דָּאָם
 חָסֵר חַד לֹא אִיהוּ בְּעִלְמוּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

פּוֹמָא עֲקִימָא לָא שְׂרִיא בִּיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 דְּאִיהוּ מוּם, כֹּל שְׁכֵן אִם דְּבוּרָא דִּילֵיהָ
 עֲקִים, עָלֶיהָ אֶתְמַר (קהלת א טו) מְעַזָּת לֹא יוּכַל לְתַקּוּן,
 פּוֹמָא וְלָבָא אֵינּוּן לְקַבֵּל אֲזִרְיָתָא דְבִכְתָּב
 וְאֲזִרְיָתָא דְבְּעַל פֶּה, קָלָא וְדְבוּר דְנִפְיָק מִתְרוּוִיחֵהוּ
 אִיהוּ ו"ה, עָרִיךְ לְאַפְקָא לֵיה בְּדַחִילוּ וְרַחִימוּ דִּי"ה,
 וְאִם לֹא, לָא שְׂרִיא תַּמָּן יְהוּ"ה.

שְׁפָוּן אֲרִיכִין מְסַטְרָא דְאַנְשֵׁי חֵיל, רַחֲבִין
 מְסַטְרָא דִירְאֵי אֱלֹהִים, שְׁפָוּן בִּינּוּנִים
 מְסַטְרָא דְאַנְשֵׁי אֱמֶת, זְעִירָן בְּעִנּוּלָא מְסַטְרָא
 דְשׁוּנְאֵי בְּצַע, כִּפָּה קָלִין וְדְבוּרִין נִפְקִין מִפּוֹמָא
 מִיַּד דְנִפְקִין מִפּוּמֵי כִפָּה מְלֹאכִים דְאֶתְקַרְיָאוּ
 עוֹפִין נְטִלִין מְלֹלִין דְפּוֹמָא. חֲמֵשׁ תְּקוּנִין אֵינּוּן
 בְּפּוֹמָא, דְאֶתְמַר בְּסִפְר יְצִירָה, אַחַה"ע בּוּמ"ף גִּיכ"ק
 דְטַלְנָת זִסְר"ן, וּבְהוּן (דברים כז ו) אֲבָנִים (דף קלב ע"ב)

שְׁלֹמוֹת תִּבְנֶה לְקוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּכַמָּה צְלוֹתִין
 וּפּוֹלְחָנִין, וְעַלֵּייהוּ אָמַר יַעֲקֹב וַיִּשְׁכַּב בַּמָּקוֹם הַהוּא
 (בראשית כח יא), וַיִּשְׁכַּב וַיִּשׂ כ"ב אֶתְּוֹן בַּמָּקוֹם הַהוּא,
 י"ש (משלי ח כא) לְהַנְחִיל אוֹהְבֵי יֵשׁ, כ"ב בְּךָ יִבְרַךְ
 יִשְׂרָאֵל (בראשית מח כ), בְּךָ בָטְחוּ אֲבוֹתֵינוּ (תהלים כב ה), בִּי
 בְּךָ אַרְוִץ גְּדוּד (שם יח ל), וּבְךָ בָחַר יְהו"ה (דברים ז ו),
 אֲשֶׁר נִשְׁפַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ (שמות לב יג), נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בְּךָ
 (שיר א ד), בְּהוֹן בְּרוּךְ בְּבוֹד יְהו"ה מִמְּקוֹמוֹ (יחזקאל ג יב).

דִּיקְנָא, בְּסֵפֶר בֶּן סִירָא, קָלִיל דִּקְוֹן קוֹרְטָמוֹן, עַב
 דִּקְוֹן אִיהוּ בְּרַבּוּיָא דְלִיחָא בְּלַחוּתָא
 דִּילִיָּה, וּבְגִין דָּא אִיהוּ פִּתְיָא שְׂטִיָּא, (אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן)
 מָאן דְּלִית לֵיהּ דִּיקְנָא בְּאַנְפוּי וּבְפּוֹמּוּי אֶלָּא זַעִיר,
 הוּא פְּקִיָּא (פְּקִיָּא), דְּמָרָה יְרוּקָא אִיהוּ אֶתְגַּבְּרַת
 עֲלֵיהּ, וְלִית בֵּיהּ לַחוּתָא כָּלֵל, דִּיקְנָא בִּינוּנִית דָּא
 אִיהוּ אִישׁ תָּם, דְּעַתִּיהּ שְׁלִים, מָאן דְּלִית לֵיהּ
 דִּיקְנָא בְּאַנְפוּי כָּלֵל, מָרָה קְרִירָא וַיִּבְשָׁתָא אֶתְגַּבְּרַת
 עֲלוּי, לִית בֵּיהּ לַחוּת וְחַמִּימוֹת כָּלֵל, מָאֲרִי דְעַצִּיבוּ
 אִיהוּ, עוֹבְדוּי פְּאֶתְתָּא.

תָּא תְּזִי אִית בְּנֵי נָשָׂא דְמִמְלָלָן בְּנַעְנוּעָא דְעֵינִין,
 וְאַחֲרֵינִין בְּנַעְנוּעָא דִידִין, וְאַחֲרֵינִין בְּנַעְנוּעָא

דְּרִישָׁא, וְאַחֲרֵינֵן בְּנִעְנוּעָא דְגּוּפָא, וְאַחֲרֵינֵן בְּנִעְנוּעָא
 דְּרַגְלִין, דָּא אִיהוּ דְּבָכַל אֲתֵר דְּנִשְׁמַתִּיה בֵּיתָה, תַּמָּן
 עָבִיד נִעְנוּעָא יְתִיר בְּהָהוּא אֲתֵר.

אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר, אַבָּא, וְכִי נִשְׁמַתָּא לָא
 אִיהִי בְּאַתֵר יְדִיעָא בְּלָבָא, וְאַתְּפִשְׁטוּתָהּ
 בְּכָל אַבְרִין דְּלָבָא, אָמַר לִיה בְּרִי, וְהָא כְּתִיב בְּה
 (רות ג ז) וַתַּגֵּל מַרְגְּלוֹתָיו וַתִּשְׁכַּב, כְּפֹסֵם עוֹבְדוּי דְּדַבֵּר
 נִשְׁ הָכִי נָפִיק לָהּ מֵאַתְרָהָא, וְנַחֲתִית לָהּ לְבַר
 מֵאַתְרָהָא, כְּגוֹנוּנָא דְשְׂכִינְתָּא דְאַתְמַר בְּה (ישעיה נ א)

וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחָה אִמְכֶם, וְתִיּוּבְתָא שְׁלִימְתָא, מָאן
 דְּאַתִּיב לָהּ לְאַתְרָהָא דְהָוֹת בְּקַדְמִיתָא, דְּבִזְמַנָּא
 דְּנִשְׁמַתָּא אִיהִי בְּלָבָא אֲתַקְרִיאַת מִטְרוּנִיתָא, כַּד
 נָפְקַת מִלָּבָא לָא אֲתַקְרִיאַת מִטְרוּנִיתָא, כְּפֹסֵם חוּבוּי
 דְּדַבֵּר נִשְׁ הָכִי נַחֲתִית לָהּ מִדְּרָגָא לְדְרָגָא וּמֵאַבְר
 לְאַבְר, עַד דְּנַחֲתִית לָהּ לְרַגְלוּי, וּכְפֹסֵם זְכוּוֹן דִּילִיָּה
 הָכִי סְלִיקַת, עַד דְּסְלִיקַת לְאַתְרָהּ, וּבְגִין דָּא בְּכָל
 אֲתֵר דְּנַחֲתַת, תַּמָּן עָבִידַת תְּנוּעָה יְתֵרָה בְּהָהוּא
 אַבְר יְתִיר מֵאַחֲרֵינֵן.

שְׂרֵטוּטִין דִּידִין אֲשַׁבְּחָנָא דְּאִינוּן כְּעַנְפִין
 דְּאִילָנָא, מְנַהוֹן אַרְיִכִין, מְנַהוֹן קַצְרִין,
 מְנַהוֹן מִשְׁלָבָן, מְנַהוֹן כְּעַגּוּלָא זְעִירִין.

אֲשַׁכְחֶנָּה בְּרוּא דְמִתְנִיתָא, דְּטוֹרִין רַמְאִין
עֲמִיקוּן, גּוּ סוּסְפִיתָא, קוּנְטָרָא, קִטְרָא
דְּקִטְרִין, תַּמָּן הָוָה חַד אוֹכְמָא בְּלֹא רַגְלִין,
מִפְּכַפְּדָּהּ הַפּוּכִין, גּוּף טְרִיף, כִּד הָוָה יְתִיב אָזִיל,
כִּד הָוָה אָזִיל יְתִיב, כִּד הָוָה אָזִיל מְהַפְּדָּהּ טוֹרִין,
כִּד הָוָה יְתִיב מְעַקֵּר טְנָרִין, מָאן דְּאֶעְרַע בֵּיהּ
טְרִיף לִיהּ וְקָטִיל לִיהּ, וְלֹא אֲחֵנִי, וּפְאָה אִיהוּ
מָאן דְּאֶסְתַּמַּר מֵנִיהּ.

כָּל דְּיוֹקְנֵין דְּבָנֵי עֲלָמָא בֵּיהּ רְשִׁימִין, כָּל צִיּוּרִין
בֵּיהּ מְצוּיִירִין, כָּל גְּזוּזִין בֵּיהּ מְרַקְמִין, דְּסִטְרִין
אֲחֵרְנִין כַּמָּה עֲנָפִין תְּלִיין מֵנִיהּ, דְּשִׁרְבִיטוֹן דְּנוֹרָא
מְלַהֲטָא דְּזָרִיק, כַּמָּה גְּלַגְלִין סַחְרִין לִיהּ, כְּלָהוּ
מְלִיין עֵינֵין דְּגוֹמְרִין דְּנוֹרָא מְלַהֲטִין, מְנַהוּן
מִזְדַּעְזְעָאן חִילִין וּמְשַׁרְיִין, לִית בְּהוּן רַחֲמֵנוּתָא
כָּלל, וּפְאָה אִיהוּ מָאן דְּאֶסְתַּמַּר מֵנִיהּ.

בֵּיהּ רְשׁוּמִין דְּיוֹקְנֵין דְּחִיוּן בִּישׁוּן, דְּאִינוּן מְזֵל
אַרְיָה, מְזֵל שׁוּר מוּעָד, מְזֵל נֶשֶׁר, מְזֵל אָדָם,
כָּל נוּנֵי יַמָּא מְסָאֲבִין בֵּיהּ מְצוּיִירִין, וְעוֹפִין וְחִיוּן
דְּסִטְרָא דְּמְסָאֲבוּ בֵּיהּ רְשִׁימִין וּמְצוּיִירִין, דְּכְלָהוּ
מוּעָדִין לְקַלְקַל, כַּמָּה שִׁרְבִיטִין וְנַצּוּצִין אֲזִדְרִיקוּ

מניה על בני נשא, ואינון נשמתין דחייביא, דקא
 מרביבין על בני נשא, מנהון דכורין מנהון נוקבין,
 לזמנין מרביבין נוקבין על דכורין, לזמנין דכורין
 על נוקבין, כד אזדריקו לא אזדריקו לאתר ידיעא,
 אלא כל חד פאתר דלא (דף קלג ע"א) מניה. ווי לון
 לאינון טיפין, דאינון נעוצין ושרביטין אערעו
 בינייהו, אלין שטיין דלא מסתמרין גרמייהו בזוונא
 דלהון, מרביבין לון בהון, ואתעביד אילנא דעץ
 הדעת טוב ורע.

נוקבא אית ליה דאתקריאת להט התרב
 המתהפכת, דכל גלגולין דנשמתין ביה
 מתהפכין, לזמנין מטה לנחש, לזמנין נחש למטה,
 והכי מתהפכא דכורא לנוקבא, נוקבא לדכורא,
 ואלין דהפכין לשלחנם גרמין הפוכין אלין.
 הפכפך דכלהו להט התרב המתהפכת מרע לטוב
 ומטב לביש, והכא רזא דצדיק ורע לו רשע וטוב
 לו, ודא איהו גולל אור מפני חשך וחשך מפני
 אור, מאן דאלים גבר, כד אלים נוקבא על דכורא
 בגלגולא דיליה לית ליה דיקנא, עקר הוא, עובדוי
 כבעירא, תועבה איהו.

וְהָכִי אֵינוֹן מִתְהַפְּכִין דְּרַגִּין מְדִינָא לְרַחֲמֵי
וּמְרַחֲמֵי לְדִינָא, פְּגוּזָא דְסַטְרָא דְדַכּוּי הָכִי
מִתְהַפְּכִין מִסַּטְרָא דְמִסְאָבוּ, אִם אֱלִים גַּבְר, וְהוּא
יְהִי פָּרָא אָדָם יָדוּ בְּכַל (בראשית טז יב), וְאִם אֱלִימָא
נוֹקְבָא יַד כַּל בּוּ, אֵית שְׁלֻטְנוּתָא לְבִישׁ וְאֵית
שְׁלֻטְנוּתָא לְטַב, אֵית שְׁלֻטְנוּתָא דְשְׁלִיט (פליק) דָּא
עַל דָּא, וְאֵית שְׁלֻטְנוּתָא דְנִיאופִין, כַּד שְׁלִיט זִוְנָה
עֲלֵיהּ, כְּלָהוּ בְּעִירָן אֲתִיין עֲלֵיהּ, כְּמָה דְאַשְׁכְּחָנָא
בְּנְבוּכַדְנֶאצַּר, דְּאֲתַמַּר בֵּיתָא (דניאל ד כב) וּמְבַנֵי אֲנָשָׁא
טָרִיד וְעִשָּׂא כְּתוּרִין לִיהּ יִטְעֵמוּן עַד דְּשַׁבְּעָה
עַדְגִין יַחְלִפוּן עֲלוּהִי, דְּאֵינוֹן שַׁבְּעָה כְּכִי דִילֵיהּ,
יִתְחַלְּפוּן עֲלוּהִי מִדְּכוּרִין לְנוֹקְבִין, וּבְגִין דָּא כַּד
גְּלַגּוּלָא דְנוֹקְבָא קָא רְכִיבַת עֲלֵיהּ, עוֹבְדוּי אִיהוּ
כְּאַתְתָּא, כַּד מְלִיל מְלִיל בְּפִתְיָחוּ דִידִין, וְקִלְיָה
וְדְבוּרִיָּה וְכַל עוֹבְדוּי כְּאַתְתָּא, תּוֹעֵבָה אִיהוּ, וּבְגִין
דָּא מְבָרְכִין יִשְׂרָאֵל עִמָּא קְדִישָׁא, כְּרוּךְ אֲתָה יְהו"ה
אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שְׁלֹא עָשִׂי אִשָּׁה.

אָמַר לִיהּ רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, שְׂמַעְנָא דְאֵית
נַפְשָׁא דְמַרְכִּיבִין לָהּ בְּכַלְפָּא, וּבְגִין דָּא
אָמַר דָּוִד (תהלים כב כא) הַצִּילָה מִנְּפִשִׁי מִיַּד כָּלֵב

יְחִידָתִי, מֵאֵי יְחִידָתִי דָּא נְשַׁמְתָּא, וְכִי נְשַׁמְתָּא
 אֶתְרַכִּיבַת בְּכָלֵב, אָמַר לִיה בְּרִי אֵין, בְּהֵהוּא עָרַל
 נְחָשׁ תְּקַדְמוּנִי דְפִתִּי לְחֹהַּ וְלִבְנֵי נְשָׂא, דָּא אֵיהּ
 כָּלֵב, וְדָא יַעַר הָרַע דְּאִתָּא בְּהֵהוּא עָלְמָא מוֹרְכָב
 עָלֶיהָ לְקַבְלָא עוֹנְשִׂיהָ.

וְאִית נְשַׁמְתִּין אַחֲרֵינוּ דְקָא אֶתְיִין בְּגִלְגוּלָא
 בְּכַמְה חִיּוֹן, דְּאֶתְקָרִיאוּ מִזְל אַרְיָה, מִזְל
 שׁוֹר, מִזְל נְשֶׁר, מִזְל בְּתוּלָה, מִזְל עַקְרָב, מִזְל טְלָה,
 מִזְל מַאֲדִים, מִזְל נְחָשׁ, מִזְל דְּגִים, כְּמָה דְּאֶשְׁכַּחְנָא
 בְּתֵרִין עֶשֶׂר שַׁבְטִין דְּאֶתְמַתִּילוּ לְחִיּוֹן, דָּא לְאַרְיָה
 גִּזְר אַרְיָה יְהוּדָה (בראשית מט ט), יוֹסֵף בְּכוֹר שׁוֹרוֹ,
 יֶשׁעָר חַמּוֹר גָּרָם, יְהִי דָן נְחָשׁ עָלֵי דְרָד, בְּנִימִין
 זָאב יִטְרָף, וּבְרִי כָל דָּא רִזָּא דְגִלְגוּלָא דִּיעַר הָרַע,
 אִית לְמָאן דְּאֵיהּ דְּמִיָּא לְאַרְיָה, וְאִית לְמָאן דְּאֵיהּ
 דְּמִיָּא לְחֹנָא, וְאִית לְמָאן דְּאֵיהּ דְּמִיָּא בְּחַמּוֹר,
 לְכָל בְּרִיין אֶשְׁתַּנִּי כְּפּוּם עוֹבְדֵיהוֹן, וְכְפּוּם שַׁעֲתָא
 דְּאֶתְעֵבִידוּ בָּהּ.

וְעַם כָּל דָּא זַכָּאָה נְשַׁמְתָּא דְשְׁלִיט עָלֶיהָ וְרַכִּיב
 עָלֶיהָ, כְּבַר נֶשׁ דְּרַכִּיב עַל סוּסִיָּא אוּ עַל
 חֲמֹרִיָּה, וְוִי לִיה לְמָאן דְּחֹנָא שְׁלִיט עָלֶיהָ, הֵאֵי

אתְקַרִי רָשַׁע גָּמֹר, וּמֵאֵן דְּאִיהוּ שְׁלִיט עָלֶיהָ אִיהוּ
אתְקַרִי צַדִּיק גָּמֹר, וְעָלִיהָ אֶתְמַר (ישעיה מג ד) וְאַתָּן
אָדָם תַּחְתָּךְ, אָדָם בְּלִיעַל אִישׁ אָוֶן, וּלְאֲמִים תַּחַת
נַפְשְׁךָ (שם), דְּכַד בַּר נֶשׁ אִיהוּ שְׁלִיט עַל יְצָרִיהָ, הָכִי
אִיהוּ שְׁלִיט עַל כָּל שְׁנְאוֹי, וְאִם יְצָרִיהָ שְׁלִיט עָלֶיהָ
שְׁנְאוֹי שְׁלִטִין עָלֶיהָ.

וּבְרִי אֲשַׁבְּתָנָא בְּמִתְנִיתִין, בְּרֹזָא דְשֶׁרְטוּטִין
וְצִיּוּרִין וְגִוּוּנִין, בְּסִתְרָא דְרִזּוּן טְמִירָא
דְטְמִירִין, דְּאָדָם דְּבְרִיאָה דְאִיהוּ קַדְמוֹן לְכָל
קְדוּמִים רָכִיב בְּאֲרִיָּה, סָטָא לִימִינָא, וְעֶבֶד
שֶׁרְטוּטִין, דְּאִינוּן אֹרְחִין וְשְׁבִילִין דִּימָא דְאֹרְיִתָא,
דְּעָלִיָּתָהּ אֶתְמַר (שם מג טז) הַנּוֹתֵן בַּיָּם דֶּרֶךְ וּבַמַּיִם עֶזְהָ
נְתִיבָהּ, אָדָם דִּי יְצִירָה רָכִיב בְּשׁוּר וְסָטָא לְשִׁמְאָלָא,
וְנָטִיל אִשָּׂא בְּפִימִיהָ (דף קלג ע"ב) וְצִיּוּר צִיּוּרִין, אָדָם
דְּעָשִׂיהָ רָכִיב בְּנֶשֶׁר וְנָטִיל רוּחָא בְּפוּמוֹי וְסָטָא
לְמִזְרַח בְּאַנְפוֹי, וְעֶבֶד גִּוּוּנִין בְּעֵינֵין בְּאַנְפִּין. אָמַר
לִיה מָאן אָדָם דְּבְרִיאָה וִיְצִירָה וְעָשִׂיהָ הָכָא, אָמַר
לִיה בְּרִי הָאִי אִיהוּ דְאֶתְמַר בֵּיה וְאָדָם אִין, וּמִזְתַּר
הָאָדָם מִן הַבְּהֵמָה אִין (קהלת ג יט), וְאִיהוּ אָדָם
דְּבְרִיאָה, דְּבָהֵאִי בְּרָא עֲלֵת הָעֲלוֹת כָּל בְּרִיִין, אָדָם

דִּי־צִירָה חֲכָמָה, עָלֶיהָ אֶתְמַר (איוב כח כ) וְהַחֲכָמָה מֵאֵין
 תִּמְצֵא, דְּאִיהוּ י' מֵאֵין, דְּבִיהּ צִיר כָּל צִיּוּרִין
 דְּעָלְמָא, בִּיהּ צִיר עֵינִין וְחוּטְמָא נּוֹקְבִין דְּחוּטְמָא
 נּוֹקְבִין דְּאוּדְנִין וּפּוּמָא, כָּל נְקוּדִין וְצִיּוּרִין דְּאֵינּוּן
 עֲזֻקָא לְאֵת י', וְאִיהִי בְּהוּן כְּאַבְנָא בְּרִישׁ עֲזֻקָא,
 אָדָם דְּעֵשְׂיָה דָא ו' מֵאֵין, בִּינָה, אִיהִי אִם כָּל חַי,
 מַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית, בָּהּ אֶתְעַבְדּוּ כָּל עוֹבְדִין דְּעוֹבְדָא
 דְּבְרֵאשִׁית, וְגוֹנִין.

אַרְיָה דְּבִיהּ עֶבֶד שְׂרָטוּטִין, דָּא חֶסֶד יְמִנָא,
 שׁוּר דְּבִיהּ צִיר צִיּוּרִין, דָּא גְבוּרָה, נְשָׂר
 בְּאַמְצַעִיתָא, דְּבָהּ אֶשְׁתְּמוּדְעוּ כָּל גְּוֹנִין, וְדָא
 תְּפֹאֶרֶת, שְׁפִירוּ דְּכֻלָּא, דְּכָל גְּוֹנִין נְהָרִין בִּיהּ, וְנִצַּח
 חוּד יִסוּד אֵינּוּן לְקַבֵּל תְּלַת אַבְתָּן.

כָּל שְׂרָטוּטִין וְצִיּוּרִין וְעוֹבְדִין, אֵינּוּן אֶתְחַזְיִין
 בְּשִׁכְנֵתָא תְּתָאָה, דְּאִיהִי דְּמוּת אָדָם, וְעָלָה
 אֶתְמַר (הושע יב יא) וּבִיד הַנְּבִיאִים אֲדַמָּה, כִּלְאֵ אֶתְחַזִּי
 בָּהּ לְתִתָּאָה, וְלִית בַּר נֶשׁ יְכִיל לְמַנְדַּע וּלְאַסְתְּכֻלָּא
 בְּשְׂרָטוּטִין וְצִיּוּרִין וְגוֹנִין דְּלַעִילָא אֶלָּא בָּהּ, וּבְגִינָה
 אֶתְמַר (שמות לג כג) וְרֵאִיתָ אֶת אַחֲזָרִי, אֲבָל לַעִילָא
 מִינָהּ וּפְנֵי לֹא יֵרָאוּ (שם), דְּלִית בְּרִיָּה דִּיכִילָא

לְאַסְתַּכְּלָא תַּמּוֹן, בְּתַקִּיפּוֹ דְצַחְצוּחִים, וְנִהוּרָא
 דְגּוּזִינִין, דְעֵלְיָהּ אֲתַמַּר (שם כ) כִּי לֹא יֵרָאֵנִי הָאָדָם
 וְחֵי, וְכִי בְאַנְפוּי דְמִשְׁהָ לָא הוּוּ יְכָלִין לְאַסְתַּכְּלָא,
 כָּל שְׁכֵן בְּעַמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, דְאִיהוּ כְּלִיל כָּל
 שְׂרָטוּטִין וְצִיּוּרִין וְגּוּזִינִין, וְבִיה נְחָרִין כְּלָהוּ, וְאִיהוּ
 כְּלִיל בְּכְלָהוּ (כָּלֵל דְכְלָהוּ).

וּבְגִין דָּא אֲתַקְרִי ש, כְּלִיל תְּלַת עֲנַפִּין דְאֵינִין
 תְּלַת אֲבָהִן, וְדָא אִיהוּ רָזָא וְשַׁכְּבְתִי עִם
 אֲבוֹתִי (בראשית מז ל), וּבְגִין דָּא מְלָכוֹת אִיהִי ב"ת
 יְחִידָה, שַׁב"ת, דְּבָה אֲתַנְלִיין כָּל גּוּזִינִין וְשְׂרָטוּטִין
 וְצִיּוּרִין לְבְנֵי נְשָׂא, וְבָה יְכָלִין לְמַנְדַּע כָּל מַה
 דְלַעֲלָא, וְלֹא בְאַתַּר אַחְרָא, דְאִיהִי כְּגוּזִינָא
 דְאַסְפַּקְלָרִיָּא, דְאַשְׁתְּמוּדַע בָּה פְּרַצוּפִין דְאַנְפִּין.
 שְׂרָטוּטִין דִּידִין אֵינִין אֵילָנָא דְחַיִּי, כִּד אֵינִין פְּתִיחִין
 לְמַעַבְד טִיבוּ, כְּשׁוֹשְׁנָה דְאִיהִי פְּתִיחָא לְקַכְּלָא,
 וְלְאַרְקָא רִיחָא טָבָא.

וְאִית עוֹבְדִין טָבִין דְאֵינִין אֵיבָא לְאֵילָנָא, כְּגוֹן
 צְדָקָה, וְכַמָּה פְּקוּדִין דְתַלְיִין בִּידִין לְמַעַבְד
 כְּהוֹן טִיבוּ, יְדִין דְלֹא אֲתַחְזִיין כְּהוֹן שְׂרָטוּטִין, לֹא
 אִיהוּ דִיּוֹקְנָא מְאֵילָנָא דְחַיִּי, וְאִית שְׂרָטוּטִין בְּאַרְח

מִיִּשְׂר מִסְטָרָא דִּיצְרָא טָבָא, וְאַחֲרָנִין מִסְטָרָא
 דִּיצְרָא בִישָׁא, דְּאֵלִין פְּתִיחִין לְטִיבוּ, וְאֵלִין פְּתִיחִין
 לְבִישׁ, וְאִית דְּמוֹרְכָבִין אֵלִין בְּאֵלִין, אֵילָנָא דְטוֹב
 עִם רָע, וְרָע עִם טוֹב, אֵלִין אֵינֻן דִּידִיחֻן זְמַנִּין
 עֲבָדִין טָב וְזְמַנִּין עֲבָדִין בִּישׁ, יְדִין דְּעֲבָדִין טִיבוּ
 כָּל יוֹמוֹי, אֵלִין אֵינֻן מֵאֵילָנָא דְחַיִּי, וְאֵלִין דְּעֲבָדִין
 טוֹב וְרָע, אֵלִין אֵינֻן מֵאֵילָנָא דְטוֹב וְרָע, וַיְדִין דְּכָל
 יוֹמוֹי עֲבָדִין בְּהוֹן עוֹבָדִין בִּישׁוֹן, דָּא אִיהוּ מֵאֵילָנָא
 דְּאִתְמַר בֵּיהּ ^(ישעיה ה ב) וַיִּקֹּן לַעֲשׂוֹת עֲנָבִים וַיַּעַשׂ
 בְּאוֹשִׁים, וְאִית אֵילָנָא דְלֹא עֲבִיד פִּירִין, וְאִיהוּ
 עֶקֶר, אֵלִין אֵינֻן דְּלִית בְּהוֹן עוֹבָדִין טָבִין, וּבְגִין
 דָּא אָמְרוּ מָאֲרִי מִתְנִיתִין לֹא הַמְדַרְשׁ עֶקֶר אֶלָּא
 הַמַּעֲשֶׂה הוּא הָעֶקֶר, וּבְגִין דָּא עֶקֶרָא דְשִׂרְטוֹטִין
 וְצִירִין וְגוֹנִין אִיהוּ עוֹבָדָא.

בַּת עֵין אִיהִי אֶסְפֵּק לְרִיאַתָּה, אַף עַל גַּב דְּאִיהִי
 אוֹכְמָא, בָּהּ אִתְחַזְיִין כָּל פְּרָצוּפִין וְגוֹנִין
 דְּאֲנָפוֹי דְּבַר נִשׁ, כִּד סְתִים כִּד נִשׁ עֵינָא אִיהוּ
 מִחֲשָׁבָה סְתִימָא, אִ קְמִ"ץ אִיהוּ, קְמִ"ץ סְתִים, עֵינָא
 אִיהוּ י' בְּעֵנּוּלָא דִילִית, ו' בְּאוֹרְכָא דִילִית, כִּד
 אִתְפַּתַּח אִתְפַּתַּח בְּה' תַּתְּאָתָה, כִּד נְהִיר נְהִיר בְּה'

עֲלָאָה, בְּהֵוּא זְמַנָּא דְאַתְפַּתַּח בְּה' עֲלָאָה אֲתַמַּר
 (דף קלד ע"א) בְּעֵינָא (יחזקאל א א) נִפְתַּחוּ הַשָּׁמַיִם וְאַרְאָה
 מִרְאוֹת אֱלֹהִים, דְּאֵינּוּן חָמֵשׁ אֹזַר דְּעֻבְדָּא
 דְּבִרְאשִׁית, דְּכֻלִּילָן בְּה' עֲלָאָה, חָמֵשׁ אֹזַר דְּנִהְרִין
 בְּחָמֵשׁ גִּוּוּנִין, שְׁבַתָּא"י פְּתִיָּא אוּכְמָא, כָּל גִּוּוּנִין
 אֲתַחֲשַׁכְּאֵן בֵּיה, אִיהוּ גִּוּוּן גַּחוּן דְּחֻיָּא, דְּאֲתַמַּר בֵּיה
 (בראשית ג יד) עַל גַּחוּנְךָ תֵּלֵךְ וְעָפָר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ,
 עָפָר אִיהוּ קָר וַיֵּבֶשׁ, הָכִי מְחֹל קָר וַיֵּבֶשׁ, וּבְגִין דָּא
 וְעָפָר תֹּאכַל כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

תָּא חֲזִי לָאו לְמַנָּא אָמְרוּ קְדַמָּאִין, אִין הָרוּכְב
 טַפְלָה לְסוּם אָלָא הַסוּם טַפְלָה לָרוּכְב, דְּסוּם
 אִיהוּ נוֹקְבָא, לָרוּכְב דְּאִיהוּ אָדָם, אִם זָכָה אֲתַמַּר
 בֵּיה (שם ב יח) אַעֲשֶׂה לוֹ עֶזֶר, וְאִם לָאו כְּנַגְדוֹ יַעַר
 הָרַע, עֲלִיָּה אֲתַמַּר (קהלת ז כו) וּמוֹצֵא אֲנִי מִר מִמּוֹת
 אֶת הָאִשָּׁה, וְדָא מְחֹל שְׁבַתָּא"י, עֶזֶר דָּא שְׁכִינְתָּא,
 עֲלָה אֲתַמַּר (משלי יח כב) מָצָא אִשָּׁה מָצָא טוֹב וַיִּפְק
 רְצוֹן מִיָּהוּ"ה, וּבְגִין דָּא הוּוּ אָמְרִי מָאֲרִי מִתְּנִיתִין,
 מָצָא אוּ מוֹצֵא.

לְזַמְנִין תְּשַׁבַּח סוּסָא דְאַתְנָאָה וְאַפִּיל לָרוּכְבו
 תְּחֻזְתִּיה, דָּא אֲתַתָּא בִּישָׂא, לְזַמְנִין תְּשַׁבַּח

אָדָם רָכִיב עַל סוּסָיָא, לְזַמְנֵין אִישׁ, לְזַמְנֵין עֶבֶד,
 בְּגוּוּנָא דָּא תִשְׁכַּח לְזַמְנֵין דְּאִית גּוּף דְּאִיהוּ סוּם
 שְׁפִיר בְּכָל תְּקוּנוֹי, וְעֶבֶד עוֹבְדֵין בִּישׁוּן, בְּגִין דְּאִית
 לִיה הֵהוּא נַפְשׁ דְּרָכִיב עֲלֵיהּ, דְּאִיהוּ אָדָם רַע עֶבֶד
 אוּ מְזוּר, וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהוּ מְאִרֵי מִתְנִיתִין, לֹא
 הַמְדַרְשׁ עֶקֶר אֵלָּא הַמַּעֲשֶׂה הוּא הָעֶקֶר, וּלְזַמְנֵין
 תִּשְׁכַּח סוּסָיָא בִישָׂא דְּאִיהוּ גּוּפָא, דְּאִית לִיה
 דִּיּוּקְנָא בִישָׂא, וּמָאן דְּרָכִיב עֲלֵיהּ אִיהוּ טַב, וְסָטִי
 לִיה לְמַעַבְד עוֹבְדֵין טָבִין, וְדָא אִיהוּ מִטָּה כְּלָפִי
 חֶסֶד, וּמָאן דְּאִית לִיה דִּיּוּקְנָא שְׁפִירָא וְעוֹבְדֵין
 טָבִין, דָּא צְדִיק וְטוֹב לוֹ.

וְהָכִי אִיהוּ מָאן דְּאִיהוּ צְדִיק וְכַת זוּגִיָּה צְדִיקָת,
 מָאן דְּאִיהוּ דִּיּוּקְנִיָּה בִישָׂא וְאִיהוּ שְׁפִיר
 בְּעוֹבְדוֹי, דָּא צְדִיק וְרַע לוֹ, וְהָכִי אִיהוּ מָאן
 דְּאִיהוּ צְדִיק וְכַת זוּגִיָּה בִישָׂא, וּמָאן דְּאִיהוּ
 דִּיּוּקְנָא בִישָׂא וְעוֹבְדוֹי בִּישׁוּן, דָּא אִיהוּ רָשָׁע וְרַע
 לוֹ, וְהָכִי אִיהוּ מָאן דְּאִיהוּ רַע וְאַתְתִּיָּה רָעָה,
 הָכָא אֲשַׁתְּמוּדְעִין תְּלַת גְּלָגוּלִין, רָשָׁע וְטוֹב לוֹ
 מָאן דְּעוֹבְדוֹי בִּישׁוּן וְדִיּוּקְנִיָּה שְׁפִירָא, וְאַתְתִּיָּה
 צְדִיקָת שְׁפִירָתָא בְּעוֹבְדָתָא.

דְּגִלְגּוּלָא גָרִים דָּא לְמַהוּי בְּר נִש צְדִיק וְטוֹב
 לוֹ, צְדִיק וְרַע לוֹ רָשָׁע וְטוֹב לוֹ רָשָׁע
 וְרַע לוֹ, דְּגוּפָא בִישָׁא וְאַתְתָּא בִישָׁא לְצְדִיק אִיהוּ
 עוֹנָשָׁא דִילִיָּה, דְּגִלְגּוּלָא מְחִיב לִיָּה, אָמַר רַבִּי
 אֶלְעָזָר, אָבָא, אִם בִּין מַאי תַּקְנִיתִיָּה לְמָאן דְּאִיהוּ
 צְדִיק וְאִית לִיָּה אַתְתָּא בִישָׁא, אָמַר לִיָּה בְּרִי,
 יַעֲבִיד לִיָּה שְׁנוּי מְקוּם וְשְׁנוּי הַשֵּׁם וְשְׁנוּי מַעֲשָׂה,
 וְאִי לָא אַתְתְּקִנַּת יְתֵרָךְ לָהּ מַנִּיָּה בְּגִט וְיִתְסִי,
 וְאַתְנַטַּע בְּאַתְר אַחְרָא (אִיּוֹב לֵג כֹּט), וְהָן כָּל אֵלֹהִים
 יַפְעֵל אִ"ל פְּעֻמִּים שְׁלֹשׁ עִם גְּבַר, עַד חָבָא
 בְּשֵׁרְטוּטִין דִּידִין.

בְּקוּמָה בְּצוּאָר, פְּתַח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, אֵלִיָּהוּ
 אֵלִיָּהוּ, הָא שְׂכִינְתָּא חָבָא, וְכִלְהוּ
 חֲבַרְיָא עֲמָה נְטַרִין לָךְ חָבָא, טוֹל רִשׁוּ מִקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא לְנַחְתָּא חָבָא לִיקְרָא דְּמִלְפָּא קְדִישָׁא,
 אֲנִתּוּ וְכָל מְאִרֵי מְתִיבְתָּאן דְּלַעֲיָלָא וְתַתָּא עֲפָדָא,
 לְתַקְנָא שְׁעוֹר קוּמָה דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּדָקָא
 יָאוּת לִיָּה, אֲדַהֲכִי הָא אֵלִיָּהוּ קָא נַחַת וְכָל מְאִרֵי
 מְתִיבְתָּאן דְּלַעֲיָלָא וְתַתָּא עֲפִיָּה, וְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
 עַל בְּלָהוּ.

פֶּתַח אֵלֶיהוּ וְאָמַר, רַבּוֹן עֲלֵמָא יְהִי רַעְוָא דִּילָךְ
דְּאִימָא מַלְיָן בְּאַרְחָ מִישׁוּר בְּדַקָּא יָאוּת,
בְּלָחוּ בַּמִּדָּה בַּמִּשְׁקָל בְּשַׁעוֹר קוּמָה דְּשְׂכִינְתָךְ. פֶּתַח
וְאָמַר, (שִׁיר ז ח) זֹאת קוּמְתָךְ דְּמָתָה לְתַמָּר וְשַׁדִּיךְ
לְאַשְׁכְּלוֹת, מֵאֵי לְתַמָּר, אֶלָּא לְחַהּוּא דְּאַתְמָר בֵּיה
(תהלים צב יד) צַדִּיק בַּתְּמָר יִפְרָח, בַּפֶּתַת תְּמָרִים, קוּמְתָךְ
וְדֵאֵי דְּמִיָּא לְלוּלָב דִּילִית בֵּיה קַצוּץ וּפְרוּד, וְלֹא
לְמִנְגָּא אוּקְמוּהוּ מְאֵרֵי מַתְנִיתִין נְפָרְצוּ עֲלִיו פְּסוּל,
לוּלָב אִיהוּ דוּמָה לְשַׁדְּרָה דְּגוּפָא, דְּאִיהוּ ו', קוּמָה
דְּכָלָא, וְאִיהוּ שִׁית בְּחוֹשְׁבֵן, וְחֲמִשׁ עֲנַפִּין מַתְפַּשְׁטִין
מִנִּיה, וְאִיהוּ גּוּפָא (דף קלד ע"ב) דְּאִילָנָא בְּאַמְצַעִיתָא,
וְחֲמִשׁ עֲנַפִּין אֵינּוּן תְּרִין מִתְּרֵי סְטָרָא, וְתֵלַת מִתְּרֵי
סְטָרָא, וְעַלֵּיהוּ אַתְמָר (ויקרא כג ז) וְעֵנַף עֵץ עֲבוֹת
וְעַרְבֵי גַחַל, עֵנַף לְשִׁמְאָלָא, עֲבוֹת לִימִינָא, עֵץ
בְּאַמְצַעִיתָא, עַרְבֵי גַחַל תְּרִין, עֲבוֹת תֵּלַת, וּבְלָחוּ
חֲמִשׁ, וְאֵינּוּן לְקַבֵּל תְּרִין שׁוֹקִין וּבְרִית, וְתְרִין
דְּרוּעִין, אֶתְרוּג לֵב בְּאַמְצַעִיתָא, עֶקְרָא דְּאִילָנָא
וְעֵנָפוֹי, וְאִיהוּ אִיבָא דְּאִילָנָא, וּבֵיה אִיהוּ עֵץ פְּרִי
עוֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוּ.

צוֹאֵר עַל בְּלִתּוֹ אִימָא עֲלָאָה, מוֹחָא אַבָּא, וּבִיָּה
 נְבִיעוּ דְאִילָנָא, דְמְקוֹרָא דִילִיָּה אֲתִקְרִי אִין
 סוּף, עֲלִין דְאִילָנָא אִינוּן קוֹוֹצוֹתִין, עֲלִיָּהוּ אֲתִמַּר
 (שיר ז' ו) רֵאשֵׁי עֲלִיָּד בְּכַרְמֶל, בְּלָחוּ יְרוֹקוֹן, דְּהָכִי
 צְרִיכָא שְׁעָרָא דְאֲתָתָא דְאִיָּהי בְּרֵתָא דְמַלְכָּא
 לְמַהוּי יְרוֹק בְּשַׁבְעָה מִינֵי דְהָבָא, וְאַתְרוּג אִיָּהי
 יְרוֹקָא, וְאַסְתֵּר מִתַּמָּן חוֹת יְרִקְרוֹקֵת.

שְׁעוֹרָא דְרִצּוּעִין דְתַפְלִין אִינוּן עַד לְבָא, וְהָכִי
 שְׁעָרוֹ לֹון מְאִרֵי מִתְנִיתִין, וְהָכִי שְׁעוֹרָא
 דְשְׁעָרָא דְבְּרֵתָא דְמַלְכָּא עַד לְבָא, וְכָל עַנְפָּא
 וְעַנְפָּא דְאִילָנָא דִילָהּ, דְאִינוּן קִנֵי מְנוּרָה, בְּלָחוּ
 צְרִיכִין בְּמִדָּה וּבְמִשְׁקַל וּבְמִדָּה חֲדָא, דְלֹא יְהִיא
 דְרוּעָא חֲדָא אַרְיָד מִתְבְּרִיָּה, וְלֹא שׁוֹקָא חֲדָא אַרְיָד
 מִתְבְּרִיָּה, אֲלָא בְּלָחוּ בְּמִדָּה בְּמִשְׁקַל דָּא בְּדָא, וְהָכִי
 עֵינִין דִילִיָּה שְׁקוּלִין דָּא לְדָא, וְהָכִי אוּדְנִין, וְהָכִי
 נוֹקְבָא דְחוּטְמָא דִילָהּ, וְהָכִי אַנְפִין דִילָהּ, וְהָכִי
 שְׁפּוֹן דִילָהּ, דְלֹא יְהִיא חַד אַרְיָד וְחַד קְצִיר, אֲלָא
 בְּלָחוּ בְּשְׁקוּלָא חֲדָא.

מִבוּעָא דְמִיָּא חָכִי צְרִיָּד לְאַשְׁקָאָה וּלְדַבְּרָא לְכָל
 גּוּפָא, וְכָלֹא אַצְטְרִיָּד בְּמִדָּה וּבְמִשְׁקַל

בְּמִבּוּעָא דְמִיָּא, וְלִכְל אֲבָר וְאֲבָר דְאִיהוּ עֲנַפָּא
 דְאִילָנָא, בְּמִדָּה וּבְמִשְׁקַל, וְסִימְנָא (ישעיה מ מ) מִי מִדְּד
 בְּשַׁעְלוּ מִיָּם, וְשָׁמַיִם בְּזֵרַת תִּכְנִן (איוב כח כה), וּמִיָּם תִּכְנִן
 בְּמִדָּה, מִי וּדְאִי, מִדָּה דְנִבְיָעוּ בְּגוּוּנָא דָּא ׀, מִם
 בְּרִיבּוּעָא, נְקוּדָה בְּעֵגוּלָא, (מְרֻבַּעַת) בְּרִבּוּעָא.

וְרִזָּא דְמִקְוָה אַרְבַּעִים סָאָה בְּגוּוּנָא דָּא
 תִּשְׁעֵי נְקוּדִין לְכָל סֵטֶר, וּבְנְקוּדָה דְמִלְגָּאוּ
 בָּהּ אֶשְׁתַּלִּימוּ לְעֶשֶׂר כָּל תִּשְׁעָה, עַד דְאֶתְעִבְדוּ
 אַרְבַּעִין, וְאֵלִין אֵינּוּן אַרְבַּעִים סָאָה, וְאֵינּוּן ׀
 עֲלָאָה, מ' תִּתָּאָה, דָּא בְּרִבּוּעָא וּדְא בְּעֵגוּלָא, י'
 נְבִיעוּ דְתַרְוַיְהוּ, וְרִזָּא דָּא מִיָּם תִּיָּים.

וְאִית עֲנַפִּין עֲלָאִין, וְעֲנַפִּין בִּינוּנִיָּים, וְעֲנַפִּין
 תִּתָּאִין, וּכְלָהוּ בְּמִדָּה בְּמִשְׁקַל, עֲלָאִין
 בְּמִשְׁקַל דָּא בְּדָא, בִּינוּנִיָּים בְּמִשְׁקַל דָּא בְּדָא,
 תִּתָּאִין בְּמִשְׁקַל דָּא בְּדָא, עֲלָאִין אֵינּוּן אֲבָהוּ,
 בִּינוּנִיָּים מְמַנְן, וְתִתָּאִין שְׁלִיחַן דְלַחוּן, וּכְלָהוּ אִית
 לוּן שְׁמָהוּן יְדִיעָאוּ, לְאֶשְׁתַּמּוּדְעָאן שְׁלִיחָאן וְרֵאשִׁין
 וּמְמַנְן דְתַחוּתִיָּהוּ, וְכָל חַד אִית לִיה נְקוּדָה, וּבִיָּה
 אֶשְׁתַּמּוּדְעָא כָּל עֲנַפָּא וְעֲנַפָּא דְאִיהוּ אֲבָר דְגוּפָא.

ראשין יהו"ה מלך יהו"ה מלך יהו"ה ימלך,
 נקודה דלהון יהוה מלך יהוה מלך
 יהוה ימלך, והכי אינון לתתא בתרין שוקין ואמה,
 ובגין דא כפל לון תרין זמנין יהו"ה מלך יהו"ה
 מלך יהו"ה ימלך, לעולם ועד שכינתא, ונקודה
 דילה יהו"ה, ודא רזא (תהלים צא יא) כ"י ב"י חש"ק
 ואפלטתו, דראשי ראשין (תיבין) דאינון פתר עלאה
 חכמה בינה, (זכריה יד ט) והי"ה יהו"ה למלך על כל
 הארץ ביום תהוא יהו"ה אחד ושמו אחד, והי"ה
 יהו"ה אבא ואמא, יהי"ה יהו"ה אחד ושמו אחד
 פתר עלאה.

ידין אינון משמשין דגופא, רגלין שליחן דגופא,
 ועלייהו אתמר (תהלים קד ד) עושה מלאכיו
 רוחות, משרתיו אש לזהט, ומשמשין דגופא תרין
 דרועין, אינון ע"ב ענפין דויסע ויבא ויט, אלין
 אינון ענפי דאילנא, שרשא דאילנא אינון שליחן,
 ואינון שבועין ותרין ע"ב עלאין לקבל שבועין ותרין
 תיבין, דאינון מן והי"ה (דף קלה ע"א) אם שמע עד
 ושמעתם, ושבועים ותרין אחרנין אינון דפרשת
 ציצית, רישא דאילנא, משמשין דיליה דאינון

שׁוֹפְטִים וְשׁוֹטְרִים, אֵינִין מ"ב תִּיבִין מִן וְאַהֲבַת עַד
וְהָיָה, גּוֹפָא (נ"א נּוּפָא) דְּאֵילָנָא מִמֶּנּוּן וְשְׁלִיחָאן דִּילִיָּה,
חֲמִשִּׁין תִּיבִין דְּאֵינִין מִן וְשִׁמְתָם אֶת עַד וַיֹּאמֶר.

שַׁבְּעָה שְׁמֵהּ דְּרִישָׁא דְּסֻלְקִין לְמ"ב, אֵינִין
אַבְנֵי־תִין וְכוּ', רְקִיעָא קַדְמָאָה אַבְנֵי־תִין,
וְנִקּוּדָה דִּילִיָּה יְהוָה, דְּנִפְקִין מֵאֲלִין רֵאשֵׁי תִיבִין
בְּרֵאשִׁית בְּרֵא אֱלֹהִים אֶת, וְאֵת תַּמָּן תַּמְנִיָּא
מְבוּעִין, דְּנִפְקִין מִצְנוּרָא חֲדָא, דְּאִיהוּ רְקִיעַ, וְאֵינִין
תַּמְנִיָּא נְעוּצִין, וְרְקִיעַ תַּנְיִיָּא קַרְעַ שֶׁטֶן, וְנִקּוּדָה
דְּלַחוּן וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רְקִיעַ וְדָא יְהוּ"ה,
תְּלִיתָאָה נְגַד־יָבֵשׁ נִקּוּדָה דִּילִיָּה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקּוּן
הַמַּיִם, וְדָא יְהוּ"ה, רְבִיעָאָה בְּטָר צֵת"ג, נִקּוּדָה
דִּילִיָּה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת, וְדָא יְהוּ"ה,
חֲמִשָּׁאָה חֲק"ב ט"ע, וְנִקּוּדָה דִּילִיָּה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
יִשְׂרָצוּ הַמַּיִם, וְדָא יְהוּ"ה, שְׁתִּיתָאָה יְגַל פּוֹק, נִקּוּדָה
דִּילִיָּה וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוּצֵא הָאָרֶץ, וְדָא נִקּוּדָה
יְהוָה, שֶׁק"ו צִי"ת, דָּא נִקּוּדָה שְׁבִיעָאָה כָּלִיל בִּיזְמָא
שְׁתִּיתָאָה, וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי, וְדָא יְהוּ"ה.

תָּא תְּזִי אֵת שְׁמֵהּ דְּאֹרִי־תָא דְּנִפְקִין מִרִּישֵׁי
תִּיבִין דְּכָל פְּסוּקָא וּפְסוּקָא דְּאֹרִי־תָא, וְאֵת

שְׁמָהּן דְּנַפְקִין מִסוּף תִּיבִין, וְאִית דְּנַפְקִין
 מֵאַמְצָעִיתָא, וְרָזָא דְּמִלְּהָ (נ"א דְּכְּלָא) (ישעיה מד ו) אֲנִי
 רֵאשׁוֹן וְאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבְּלָעָדִי אֵין אֱלֹהִים, וְאִית
 שְׁמָהּן דְּנַפְקִין מִתְּרִין אֲתוּוֹן פֶּל חַד וְחַד, וְאִית
 מִתְּלַת תְּלַת, וְאִית מֵאַרְבַּע, וְאִית מֵחַמֵּשׁ, עַד
 עֶשְׂרֵה, אֵינּוֹן מֵעֶשֶׂר סְפִירָאן תְּלִיין, מִתְּרִין עֶשֶׂר
 אֵינּוֹן תְּלִיין מִכְּתָר עֲלָאָה, כְּגוֹן יוֹאֲחֲזֵי צְבִירוֹן,
 בְּהֵאֵי שְׁמָא תַמָּן אָה, תַמָּן צִיץ, תַמָּן אַבִּיר, תַמָּן
 יָרוֹן, דָּא שְׁמָא דְּתְּלִיא מִכְּתָרָא עֲלָאָה, כָּל שְׁמָא
 דְּאִיהוּ מִתְּרִין עֶשֶׂר אֲתוּוֹן, אִיהוּ כְּרֹזָא דְּאַלְ"ף,
 דְּאִיהוּ פֶּל"א, וְעֲלִיָּה אֲתָמַר (תהלים קלט יד) אֹדְדָּה עַל כִּי
 נִזְרָאוֹת נִפְּלְאוֹתֵי נִפְּלָאִים מֵעֶשְׂרֵה, וְתִרִין עֶשֶׂר
 שְׁמָהּן אֵנּוֹן אַחְצֵצְבוֹתֵהִירוֹן, (ס"א יוֹאֲחֲזֵי צְבִירוֹן), (ס"א
 אַחְצֵצְבוֹתֵהִירוֹן), (נ"א אַחַה נַצֵּב הַרִירוֹן), כָּל חַד מִתְּרִין עֶשֶׂר
 אֲתוּוֹן, וְאֵינּוֹן מְמַנָּן עַל תְּרִין עֶשֶׂר צְנוּרִין, דְּנַפְקִין
 מִמְּקוֹר עֲלָאָה דְּלִית לִיה סוּף, וְאֵינּוֹן מִסְּטָרָא
 דְּאַרְיָה אֲנַפִּין דְּאִיהוּ וְא"ו, וְאֵינּוֹן ה"א ה"א, יו"ד
 אִיהוּ כ' כְּתָר כְּרִישָׁא דָּא' (נ"א דָּא) דְּאִיהוּ אָרְךְ
 אִפִּים, דְּאִיהוּ וְא"ו, א' אִיהוּ אֹרְיִיתָא, דְּאִיהוּ
 אֲתִיָּהִיבַת כְּתָרִין לוֹחִין דְּאֵינּוֹן ו' ו', וְאִית כְּתָרָא
 דְּזַעִיר אֲנַפִּין דְּאֲתָמַר בֵּיה (איוב לו ב) כְּתָר לִי זַעִיר

וְאַחֲרָיָהּ, וּבִמְהַר פְּתָרִין אֵינּוּן, פְּתָר תּוֹרָה וּכְתָר פְּהוּנָה
 וּכְתָר מַלְכוּת.

מֵאֵי אֵיךְ בֵּין פְּתָר לְעֶטְרָת, אֶלֶּא כְּתָר אֵיחֻ
 מִסְטָרָא דְא', דְּאֵיחֻ בְּדִיוֹקְנָא דְאֵת יו"ד,
 דְּסֻלִּיק כ', וְדֵא א' מִן אֵהִי"ה, דְּאֵיחֻ פְּתָר הַאֲרִיךְ
 אֲנִפִּין, א' מִן אֲדנ"י פְּתָר הַזְעִיר אֲנִפִּין, י' מִן יְהו"ה
 אֵיחֻ עֶטְרָה עַל סֵפֶר תּוֹרָה דְּאֵיחֻ ו', וְאֵיךְ י'
 לְתַתָּא וְאֵיחֻ י' מִן אֲדנ"י, דְּאֵיחֻ עֶטְרָה בְּרִישָׁא
 דְּכָל עֲדִיק, לִית סְפִירָה דְּלֵא אֵיךְ לָה עֶטְרָה עַל
 רִישָׁא וּכְתָר, וְעֶטְרָה דְּאֵיחֻ י' אֵיחֻ עֶטְרָה דְּבְרִית
 מִילָה, דְּסֻלִּיק לְמֵאָה, עֶשֶׂר זְמַנִּין עֶשֶׂר מֵאָה, וְאֵיחֻ
 עַל כָּל פְּקוּדָא וּפְקוּדָא, וּבִמְהַר עֲלוֹת אֵינּוּן עַל
 עֲלוֹת דְּסֻלִּיקוֹן עַל כָּל בְּרַכָּאן וּפְקוּדִין.

וְכָל סְפִירָן סֻלִּיקוֹן כָּל חַד וְחַד לְמֵאָה בְּאֵת י',
 וּבְאֵת א' סֻלִּיקוֹן לְעֶשְׂרֵת אֲלָפִים, וְאֵיךְ
 לְעֵילָא מְנִיחֻ הַהוּא דְּאֵתְקָרִי עֲלֵת עַל כָּל הָעֲלוֹת,
 דְּסֻלִּיק עַל כָּל עֲלָאִין, וְלִית מָאן דְּסֻלִּיק עֲלֵיהּ,
 וּבִמְהַר אֲתוּוֹן אֵיךְ בְּאֲזְרִייתָא מְעוּטְרִים וּמְכוּתְרִים,
 וּבְמֵאֵלִין עֲלָאִין נְחֲתִין בְּרַכָּאן וּמְבוּעִין לְכָל סְפִירָה
 וּסְפִירָה (דף קל"ה ע"ב) דְּאֵינּוּן י"א, עַל כָּל סְפִירָה וּסְפִירָה,

וְאִינוּן י"א י"א מִן (דברים ו ד) יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה
 אֶחָד, בָּא' אֶתְקַרֵי א"ל עֲלִינוּן, בִּי יְהו"ה, וְכֵן בָּא'
 אֶתְקַרֵי אֱלֹהֵינוּ אֱהִי"ה אֱלֹהִים אֲדנִי וְהָא'
 אוֹקְמוּהָ. וְעוֹד פֶּתַר עֲלָאָה אַף עַל גַּב דְּאִיהוּ אוֹר
 קְדָמוֹן אוֹר צַח וְאוֹר מְצוּחָצָח, אִיהוּ אוֹכְמִן קְדָם
 עֲלֵת הָעֲלוֹת, וְכָל חֲתִילִין דְּתִלְיִין מְנִיָּה אֶתְמַר בְּהוֹן
 (שיר ה יא) קוּוּצוֹתָיו תִּלְתְּלִים שְׁחֹרֹת פְּעוּרָב, לִית
 נְהוֹרָא קִימָא קִמִּי נְהוֹרִיָּה, דְּכֻלְהוּ נְהוֹרִין
 אֶתְחַשְׁבָּאן קִמִּיָּה.

תָּא חֲזִי פְּמָה עֲלוֹת סְתִימִין, דְּאִינוּן מִתְּלַבְּשִׁין
 וְאִינוּן מוֹרְכָבִין בְּסִפְרָן, וְסִפְרָן מְרַכָּבָה
 לְגַבִּיָּהוּ, דְּאִינוּן טְמִירִין מִמְּחֻשְׁבוֹת בְּנֵי אָדָם,
 וְעֲלִיָּהוּ אֶתְמַר (קהלת ח ח) כִּי גִבָּה מֵעַל גִּבָּה שְׁמַר
 וְגִבָּהִים עֲלֵיהֶם, נְהוֹרִין מְצוּחָצָחִין אֱלִין עַל אֱלִין,
 וְאֱלִין דְּמִקְבְּלִין אִינוּן בְּחֻשׁוֹכִין מֵאַחַרְנִין וְעֲלִיָּהוּ
 דְּמִקְבְּלִין מְנִיָּהוּ, וְעֲלֵת עַל כָּל הָעֲלוֹת, לִית
 נְהוֹרָא קִימָא קִמִּיָּה, כָּל נְהוֹרִין מְצוּחָצָחִין
 מִתְּחַשְׁבָּאן קִמִּיָּה.

וְכָל נְהוֹרִין דְּאִינוּן לְעִילָא מְנִיָּהוּ אִינוּן פְּתָרִין
 עַל רִישֵׁיָּהוּ, וְרוּא דְּמִלָּה אֶל"ף ה"א יו"ד

ה"א, דָּא רָזָא דְעֶשְׂרָה בְּתָרִין דְּאִינוּן מוֹרְכָבִין עַל
 עֶשֶׂר סְפִירִין, וְדָא אִיהוּ כִּי גַבְהָ מִעַל גַּבְהָ שְׁמֹר,
 וּגְבָהִים עֲלֵיהֶם יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, יו"ד ה"י וּא"ו
 ה"י, אֵלִין עַל אֵלִין, עֶשֶׂר נְהוּרִין בְּעֶשֶׂר, הָדָא הוּא
 דְּכָתִיב ^(במדבר ד') עֶשְׂרָה עֶשְׂרָה חֲפָף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ,
 לְעִילָא עַל בְּלָחוּ עֲלֵת הָעֲלוֹת דְּרָכִיב עַל כֹּלָא
 וְשְׁלִיט עַל כֹּלָא, וּכְלָחוּ שְׁמָחֵן אִינוּן מְרַכְבֵּה דִּילִיה,
 וְלִית דְּרָכִיב עֲלִיה, דְּלִית לְעִילָא מִנִּיה, וּבְגִין דָּא
 אֶתְקַרֵּי עֲלֵת עַל כֹּל עֲלָאִין.

וְשְׁמָחֵן אֵלִין אִינוּן צְנוּרִין, וְשְׁמָחֵן דְּעֲלִיָּהוּ
 מְבוּעִין דְּנִחְתִּין לְצְנוּרִין, וְכֹל צְנוּרִין
 אִינוּן כְּאַבְרִין דְּשַׁעוּר קוּמָה, דְּאֲזִלִין בְּשַׁעוּר וּבַמְדָּה
 וּבְתַקְלָא, הָדָא הוּא דְּכָתִיב ^(איוב כח כה) וַיִּמּוֹם תִּפֹּן
 בַּמְדָּה, וְהָא אֹקְמוּהָ כֹּל חַד אִיהוּ מְקַבֵּל כְּפִי
 שַׁעוּרִיה, וּכְפִי מְדָה דִּילִיה, וְאוֹת גְּבִיעוּ לְעִילָא
 דְּלִית לִיה מְדָה וְשַׁעוּר וּמְשָׁקֵל, וְהָא אֹקְמוּהָ, ^{(ויקרא}
 יט לה) לֹא תַעֲשׂוּ עֹל בַּמִּשְׁפָּט בַּמְדָּה בַּמִּשְׁקָל
 וּבַמִּשׁוּרָה, בַּמְדָּה בְּחֲמִשׁ תְּקוּנִין דְּח' עֲלָאָה,
 בַּמִּשְׁקָל דָּא ו', בַּמִּשׁוּרָה דָּא ה', מִשְׁפָּט דְּכֹלָא דָּא
 י', הָדָא הוּא דְּכָתִיב ^(ישעיה ה טז) וַיִּגְבְּהָ יְהו"ה צְבָאוֹת
 בַּמִּשְׁפָּט, דְּאִיהוּ גַבְהָ מִעַל גַּבְהָ שְׁמֹר.

חמש זמנין פגוונא דא אַאַאַאַ וסימנד (שמות כח)
 יח) פתוּחי חוּתם. אַמר ליה רבי אַלעזר,
 והא הָכא שוּר"ק פּנקודה חָדא פּפתוּחי חוּתם,
 והָכא בתַלת נְקוּדין פּאַתְרִיה, אַמר ליה, פּאַתְר
 דַּאִית ו' אִיהוּ שוּר"ק פּנקודה חָדא, פּאַתְר דַּלִּית
 ו' אִיהוּ שוּר"ק בתַלת נְקוּדין פּאַתְרִיה, עַלְאָה
 וְאַמְצַעִיתָא וְתַתְאָה.

חמש נְקוּדין אינון אלהי"ם, פּגוונא דא אַאַאַאַ,
 תּמנְיָא נְצוּצין אינון תּמנְיָא יוּדִין דְסֻלְקִין
 תּמנְיָן, רְקִיעַ דַּאִיהוּ דִיוֹקְנָא דו' דַּאִיהוּ רְמִיזָא
 בְּקמ"ץ, הָא פ"ו פּחֶשְׁבֵן אלהי"ם, וְאַלִּין נְקוּדין
 עַלִּיָּהוּ אַתְמַר פּתוּחי חוּתם, פּתוּחי דַּאִיפּא עַלְאָה,
 דַּאִיהוּ חוּתם, פּלְהוֹן פּתוּחִין בָּהּ וּבְלָהוּ מְצוּיִרִין
 בָּהּ וּמְתַגְלָפָאן בָּהּ, וְאִיהוּ חוּתם דְּבְלָהוּ, תּשַׁע
 נְקוּדין אינון גְּלִיפִין בָּהּ, תּמנְיָא נְיַצוּצוֹת וְרְקִיעַ,
 וְאִיהוּ עֲשִׂירִית לוֹן, תּשַׁע נְקוּדין עַד צְדִיק, וְאִיהוּ
 חוּתם דְּבְלָהוֹן, פּכָּה דַּאֲתָ אַמַר וְצַאֲצַאִין חַתָּם
 בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ, וְהִנֵּי אִינוּן תּשַׁע מְתַתְּא לְעִילָא,
 וְאִיפּא עַלְאָה חוּתם דְּבְלָהוּ, פּתְרַר עַל בְּלָהוּ, וּבָהּ
 נְהַרִין פּמַרְגְּלָאן דְּנְהַרִין בְּכַתְרָא.

וּמִסְטָרָא דְאֵלִין נְקוּדֵין אֶתְקַרִיאת שְׂכִינְתָא
 שִׁיחָה דְכֻלָּא, שִׁיחָה דְמְלָאכִי הַשָּׂרִת,
 שִׁיחַת דְקָלִים, שִׁיחַת הָרוּחֹת, שִׁיחַת עוֹפִין, שִׁיחַת
 כָּל בְּרִיין דְעֵלְמָא, אֱלֹהִים בְּלָא נְקוּדֵין אֶתְקַרִי
 אֱלִים, וְדָא רָזָא דְמִלְכָה (שם ד יא) אוּ מִי יִשׁוּם אֱלִים, אוּ
 מִי מ"י וְדָא, אִימָא עֲלָאָה, מָאן שְׂוִי אֱלִים לְאִימָא
 עֲלָאָה, עֲלַת הָעֲלוֹת דְחִילָא דְכֻלָּא בִידִיה.

דְבַר (דף קלז ע"א) אַחַר זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם, זֶה
 סֵפֶר, דְהָא כְּמָה סְפָרִין אֵינּוּן, סְפָרָא דְרַב
 הַמְנוּנָא סָבָא, סְפָרָא דְחֲנוּךְ, סְפָרָא דְרַבִּי
 פְּרוּסְפָדָא, תָּא חַזִי, יוֹמָא חַד אַעֲרַעְנָא בְּאַתְר דְרַבִּי
 פְּרוּסְפָדָא, אָנָּא וְחַבְרִיָא, וְתַקִּינַת לָן אֲמִיָּה דְרַבִּי
 פְּרוּסְפָדָא מְנַרְתָּא בְּשַׁבְעָה בּוֹצִינִין, וְאַפְקַת סְפָרָא
 דְרַבִּי פְּרוּסְפָדָא, כִּי הוּוּ קָרְאן בְּסְפָרָא דָּא חָכִי הוּוּ
 נְחַתִּין חִילָא דְמְלָאכִיָּא לְסַתְרָא לֹון, כְּבִנִי נָשָׂא
 דְמַתְקַבְצִין לְחוּפָה בְּמִזְמוּטֵי חָתָן וְכֻלָּה, וְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּוּ הָוָה נְחִית בְּכָל מִשְׁרַיִן דִּילִיה, לְמִשְׁמַע
 מְלִין מִתְהוּוּא סְפָרָא, וְאַבּוּי דְרַבִּי פְּרוּסְפָדָא הָוָה
 נְחִית לִיה קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּוּ עֲמִיה, לְמִשְׁמַע מְלִין
 דְבִרְיָה רַבִּי פְּרוּסְפָדָא, וְלִילִיָּא דָּא לִיל דְשַׁבּוּעוֹת

הָוָה, וְהָכִי הָוָה חָדִי קוֹדֶשׁא בְּרִיד הוּא בְּאֵלִין מְלִין
 בְּיוֹמָא דְאַתְיָהִיבַת אוֹרֵייתָא בְּטוֹרָא דְסִינַי.

לִילֵיָא חָדָא אַזְדַּמְן לָן לְמַחְוֵי אוֹשְׁפִיזִין בְּבֵית
 אֲמִיָּה דְרַבִּי פְרוּסְפָדָא, וְתַקִּינַת לָן
 פְּתוֹרָא וּמְנַרְתָּא, וְהָוָה רַבִּי פְרוּסְפָדָא אֲתַכְנִישׁ
 לְתַהוּא עֲלֵמָא, אָמְרַת אֲמִיָּה רַבְנָן, וְהָא לָא תְּוִיתוֹן
 שְׂרַיִן לְפְתוֹרָא דָּא בְּלֵא אוֹרֵייתָא, מַאי אֲשַׁתְּנִי
 זְמַנָּא דָּא מִשְׁאָר זְמַנִּין, אֲמִינָא לְתַבְרֵיָא נִפְתַּח
 בְּמִילֵי דְאוֹרֵייתָא, דְּלֵא יִיתֵי תַקְלָה לְהַאי עֵנִיָּא עַל
 יְדְנָא, דְּאִם יְדַעַת דְּבָרָה אִיהוּ מֵת, יִיתֵי תַקְלָה עַל
 יְדְנָא וְתַמוֹת קָדָם זְמַנָּה, אֲפַתַּח בְּאוֹרֵייתָא.

פְּתַח וְאָמַר, בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים דָּא נִשְׁמַתָּא,
 כִּד נִפְיָק מִמְעֵי אֲמִיָּה אֲתַמַּר בְּהַ (בראשית א ב)
 וְהָאֲרִץ הָיְתָה תְּהוֹ וּבְהוֹ וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְּהוֹם,
 וְנִפְיָק עֵינֵי סְתִימִין, אֲפַתַּח עֵינֵי מִיָּד (שם ג) וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר, בְּתַר דְּאַתְכְּנִישׁ מִהַאי
 עֲלֵמָא נִשְׁמַתִּיהָ, מַה בְּתִיב בֵּיהַ (שם א ט) וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים יִקְוּוּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד
 וְתִרְאֶה הַיַּבְשָׁתַּי, בֵּיזוֹן דְּאַסְתַּלְקַת נִשְׁמַתָּא מִיָּה
 גּוֹפָא אֲשַׁתְּאַרַת (דף קלו ע"ב) יַבְשָׁתַּי, אָמְרַת לִזְוֹן, רַבְנָן,

מְלִין אֵלִין לֹא אִינוּן אֶלָּא מִהֵהוּא עֲלֵמָא, אֲזֵלַת
לְהֵהוּא שְׂרָגָא דְהוּה לָה סִימְנָא בִּיה, דְּכַד רַבִּי
כְּרוּסְפָדָאִי הוּה חֵי הוּה שְׂרָגָא מִתְנַעֲנֵעָא וְנִהָרָא
בְּכַמָּה נְהוּרִין מְרַקְמֵן, חֲזַתְהָ לְנִהוּרָא דְאֵתְחַשְׁבַּת,
מִיָּד אָמְרַת, רַפְנֵן רַפְנֵן, אֲבַדְהָ קָא אֵתְאֲבִידַת לִי,
וְאִנָּא בְּעִינָא לְמִיזַל לְפִשְׁפִּשָּׂא בְּנִינָה, אָמְרוּ וַדָּאִי
הָא אֲשֶׁתְּמוֹדְעָאֵת לָה, אֲזִלוּ לְאֶרְחֵיהוּ, וְאִיהִי
נָפְקַת לְפָרְשַׁת אוֹרְחִין, וְאֲשַׁכַּחַת יוֹנָה נִוְקָבָא,
אָמְרַת לָה יוֹנָה יוֹנָה אַנְתְּ דְּהוּת שְׁלִיחָא מְהִימְנָא
לְמֵאֲרֹךְ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שם ח ח) וַיִּשְׁלַח אֶת הַיּוֹנָה
מֵאֲתוֹ, וְאֵתְמַר בְּךָ (שם יא) וַתָּשֶׁב אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת
עֶרֶב, תָּבַת לִיה בְּשְׁלִיחוֹתָהּ, בְּאוּמָאָה עֲלָךְ בְּהֵהוּא
יוֹנָה קַדִּישָׁא, דְּתִיזִיל בְּשְׁלִיחוֹת דִּילִי, וְתִדַּע אִי בְּרִי
חֵי אוֹ מַת, מִיָּד לְעֵידֵן רַמְשָׁא חוֹרָה בְּשְׁלִיחוֹתָהּ,
דְּהָכִי חוֹרַת לְנַח לְעֵת עֶרֶב, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב
וַתָּבֹא אֵלָיו הַיּוֹנָה לְעֵת עֶרֶב, וְהוּת מְמַרְטַת
גְּדַפְהָא, וְחַפְרַת כּוּכָא, מִיָּד יַהֲבַת קָלָא וְאֵתְכַנְשַׁת
לְהֵהוּא עֲלֵמָא.

לְבַתָּר דְּהוּוּ אֲזֵלִין בְּאֶרְחָא רַבִּי שְׁמַעוֹן וְחַבְרוּי,
שְׁאִילוּ לִיה, אַמְאִי כַּד נָפִיק יְנוּקָא מִמְּעִי

אִמְיָה אִיהוּ עֵינֵי סְתִימִין, אָמַר לֹון וְדַאי דָּא אִיהוּ
 רָזָא (שם כז א) וְתַכְהֵן עֵינֵי מְרָאוֹת, בְּאֵלִין מְרָאוֹת
 דְּאֶחְזִיאוּ לִיהּ בְּמַעֵי אִמְיָה בְּמָה נְהוּרִין, בְּמָה
 דְּחָמָא יְחֻזְקָאֵל בְּמַרְפָּכָה, לְכָל יְנוּקָא אֶחְזִיין לִיהּ
 בְּפֹום דְּרַגְיָה, אֶחְזִיין לִיהּ מֵאַתֵּר דְּאִיהוּ נְשֻׁמְתִיָּה,
 דְּאִי יִשְׁתַּדַּל בְּאוּרִיָּתָא וּבְפִקוּדִין, דִּינְהִיר הֵהוּא
 אֶתֵּר דְּאֶתְנַטִּילַת נְשֻׁמְתִיָּה, בְּכַמְּה נְשֻׁמְתִין.

וְאִיךְ נְחַתִּין בְּגִינִיָּה בְּמָה מְרַפְּכוֹת, וְאוּלְפִין לִיהּ
 כָּל אוּרִיָּתָא, וְאִי אֶשְׁתַּדַּל בָּהּ אֲדַכִּיר לִיהּ
 כָּל מַה דִּהוּ אוּלְפִין לִיהּ בְּמַעֵי אִמְיָה, לְבַתֵּר
 אֶחְזִיין לִיהּ גִּיחָנָם, דְּאִם עֶבֶר עַל פִּקוּדֵי אוּרִיָּתָא
 מַהוּ עוֹנְשָׂא דִילֵיהּ, בְּמָה דְּאֶחְזִיאוּ לִיהּ אֲגִרִיָּה,
 לְבַתֵּר דִּנְפִיק מְמַעֵי אִמְיָה סְתִים (דף קלז ע"א) עֵינֵי מְכָל
 אֵינֹון נְהוּרִין, בְּמָה דְּאֶתְמַר וְתַכְהֵן עֵינֵי מְרָאוֹת,
 וְאֵלִין תַּח"וּ וְכַה"ו, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב וְהָאָרֶץ הִיְתָה
 תַּח"וּ וְכַה"ו וְחֻשְׁךָ וְכוּ', וְהָכִי אִיהוּ מָאן דְּלֹא אֶשְׁתַּדַּל
 בְּאוּרִיָּתָא, עֵינֵי סְתִים מְעֻלְמָא דְּאֶתֵי, בְּתֵר
 דְּאֶשְׁתַּדַּל בְּאוּרִיָּתָא, מִיָּד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר
 וַיְהִי אוֹר, דִּנְהֻרִין לִיהּ בְּנְהוּרָא דְּהוּא עֻלְמָא, מִיָּד
 דְּאֶזִּיל לְהֵהוּא עֻלְמָא, מִיָּד יִקְוּוּ הַמִּים מִתַּחַת

הַשָּׁמַיִם אֶל מָקוֹם אֶחָד, אֶת־פְּנֵי־שֵׁת נִשְׁמָתָא לְאַתְר
 חַד, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (קהלת יב ז) וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל
 הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַנָּהּ, וְנוֹפָא אֲשֶׁתָּאֵר יִבְשָׁה, הָדָא
 הוּא דְכְּתִיב וְתִרְאֶה הַיְבָשָׁה, לְבַתֵּר דְּאֶת־פְּנֵי־שֵׁת
 נִשְׁמָתִיהָ, קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִימָא לְשִׁכְנֵתָא, תּוֹצֵא
 הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ, מָאן חַיָּה אֵלֶיךָ חַיִּית
 הַקֹּדֶשׁ, וְנִתְרִין לִיהּ, דְּנִתְרִין לִיהּ לְקַבְּלָא לִיהּ, הָדָא
 הוּא דְכְּתִיב (תהלים צא יב) עַל פְּנֵים יִשְׂאֵינְךָ וְכו'.

וְעוֹד תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְקַבְּלָא לִיהּ, לְמִינָהּ
 דָּא בַּת זִוְגִיָּה דְּאֶתְיִיחֵיבַת לִיהּ בְּחַהּוּא
 עֲלֵמָא, בְּחַמָּה וּרְמֵשׁ וְחִיתוֹ אָרֶץ לְמִינָהּ, בְּמַה
 חַיִּילִין וּמִשְׁרִיין לִיקְרִיָּה, וְלְבַתֵּר אֶפְיֵק לִיהּ אֵילָנִין
 וְעֶשְׂבִּין בְּגֻבְתָּא דְּעֵדֶן, הָדָא הוּא דְכְּתִיב וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהִים תִּדְשָׂא הָאָרֶץ וְכו', כֹּל מַה דְּאֶתְבְּרִי בְּשִׁית
 יָמֵי בְּרֵאשִׁית כְּלָחוּ מְזוּמָן לִיהּ בְּחַהּוּא עֲלֵמָא, בְּגֻן
 עֵדֶן עֲלָאָה וְתַתָּאָה.

דְּבַר אַחַר זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם, דָּא סֵפֶר
 דְּחִנּוּךְ נַעַר, דְּעֲלִיָּה אֶתְמַר (בראשית ה כב)
 וַיִּתְחַלֵּךְ חִנּוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים וַאֲיַנְנוּ כִּי לָקַח אֹתוֹ
 אֱלֹהִים, וַאֲמַאי קָאֵרִי לִיהּ תּוֹלְדוֹת אָדָם, אֵלָּא

הָכָא רָזָא דְגִלְגּוּלָא, תּוֹלְדוֹת אָדָם אֲתִקְרִי, דְּמִנִּיה
נִפְק, וְאִיהוּ הָוָה תּוֹלְדָה דִּילִיה, וְאַמַּאי אֲתִקְרִי נַעַר,
אַלְא הָכָא רָזָא (איוב לג כה) יָשׁוּב לִימִי עֲלוּמִיו, כְּמָה
דְּהוּה בְּקִדְמִיתָא לְעֵילָא, וְלִבְתַּר נַחִית בְּהָהוּא
דְּאֲתַמַּר בִּיה (בראשית לו ב) וְהוּא נַעַר אֶת בְּנֵי בְלָחָה
וְאֶת בְּנֵי זִלְפָּה נְשֵׁי אָבִיו, וַיָּבֵא יוֹסֵף אֶת דְּבַתָּם
רָעָה, מֵאֵי דְּבַתָּם רָעָה אֶלְא דְּהוּוּ מִגּוּזָא (דף קלז ע"ב)
דְּאֵלִין דְּאָמְרוּ (תהלים ח ה) מָה אֲנֹשׁ כִּי תִזְכְּרֵנוּ וּבֶן
אָדָם כִּי תִפְקְדֵנוּ וְתִתְחַסְּרֵהוּ מְעַט מֵאֱלֹהִים, דְּיַהֲבַת
לִיה פֶּל גַּנְוֵי שְׁמַיָא, וְכָל מִפְתָּחַן דִּילִיה בִּידִיה,
וְאַשְׁלִטִּיה בְּכָל דִּילִיה, כְּגִזְזָא דְּמִלְכָא דְּאָמַר לְיוֹסֵף
(בראשית מא מ) רַק הַכֶּסֶף אֲנִי מִמֶּנִּי.

אָמַר לִיה וְהָא עוֹ"א ועו"ל הוּוּ אֵלִין, אָמַר לִיה
וְהָא אַחֲרַנִּין הוּוּ מִתְּכַנְשֵׁין עִמִּיה, אָמַר לִיה
רַבִּי אֶלְעָזָר וְהָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַד דְּאֲתִייעֵן
בְּחִיָּלִין דִּילִיה לָא הָוָה עָבִיד לְאָדָם, דְּאָמַר נַעֲשֶׂה
אָדָם, אָמַר לִיה לְאֹזְלָא דְּרַךְ אֶרֶץ לְבְנֵי נְשָׂא,
דְּנָטִיל רַבְרָבָא עֵצָה מִדְּזַעִיר מִנִּיה, וְלָא עוֹד אֶלְא
רָזָא אַחֲרָא אִית הָכָא, לְמִלְכָא דְּהָוָה לִיה שְׁלִיחָא
מִהִימְנָא, וְהָוָה בָּעֵי לְמִיחָב לִיה אַגְרִיָּה, אָמַר

לְחַיִּילוֹי אָנָּה בְּעֵינַי לְשִׁלְטָאָה הַאִי שְׁלִיחָא דִּילִי
עַלְיֵיכוֹ, בְּגִין דְּהוּא מְהִימְנָא, אִי אִית מָאן דִּידַע
בֵּיהּ מְלָה אַחְרָא יִימָא, בְּזִמְנָא דְלֹא אֲשַׁכַּח
מִקְטָרְנָא עֲלֵיהּ, אָמַר נַעֲשֶׂה אָדָם.

וְתוֹ נַעֲשֶׂה אָדָם, בְּעֵינַי אָדָם דִּיעֲבִיד פְּקוּדֵי
אוֹרֵייתָא, וַיִּשְׁתַּדַּל בְּאוֹרֵייתָא, לְעַבְדָּהּ
וּלְשִׁמְרָהּ, וַיְהִי לִיהּ אֲגָרָא טָבָא, וְשׁוֹלְטָנוּ עַלְיֵיכוֹ,
וְדָא אִיהוּ (ישעיה ס כא) נִצְר מִטְּעֵי מַעֲשֵׂה יָדֵי לְהַתְּפָאֵר,
דְּהָא מְלֹאכֵי עֲלָאֵי אִף עַל גַּב דְּאֵינוּן גְּבוּרֵי כַח
עוֹשֵׂי דְבָרוּ, לָא עָבְדֵי גְבוּרָה בְּפוֹלְחָנָא דְקוּדְשָׁא
בְּרִיד הוּא, דְּאֵינוּן פְּלִחִין בְּהַכְרַת, וְלִית לֹון עֲרוּבָא
דְּבִשְׂרָא וַיִּצְרָא בִישָׂא, וּבְגִין דָּא נַעֲשֶׂה אָדָם,
וַיִּשְׁלוּט בְּכוֹ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית א כו) וַיְרִדוּ
בְדַגַּת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּגְזִמֵּר.

וְתוֹ נַעֲשֶׂה אָדָם אָנָּה יְהִיב בֵּיהּ נְשִׁמְתָא, דְכְּתִיב
בְּצַלְמֵינוּ, וְכְתִיב (תהלים לט ז) אִךְ בְּצַלְמֵךְ יִתְהַלֵּךְ
אִישׁ, וְאַתּוֹן יַהֲבוּ בֵּיהּ רוּחָא וְנַפְשָׁא, וְאַרְעָא אַרְבַּע
יְסוּדִין, וַיְדַמָּה לְכֻלָּא עֲלָאִין וְתַתְּאִין, וּמַה דְרַעֲינָא
דְלַחְוֵי שְׁלִיט וּמְמַנָּא עַלְיֵיכוֹ, אַעֲדִיקוּ דִינָא דִּילִי,
וַיְהִי בְרַעוּ דְלִכּוֹן, דְּאָנָּה אֲשֵׁרֵי שְׁמֵי עֲלֵיהּ,

וְחֹתְמָא דִּילִי בִּידֵיהּ, דְּאִיהוּ חוֹתָם הַבְּרִית, מִלְּאָכְיָא
 דְּסַטְרָא יְמִינָא בְּרַכּוּ לֵיהּ, וְאָמְרוּ נַעֲשֶׂה וְנִשְׁמַע,
 הָדָא הוּא דְכִתִּיב (שם קג ט) בְּרַכּוּ יְהו"ה מִלְּאָכְיָא גְבִרֵי
 כַּח עֲשִׂי דְבָרוּ לְשִׁמְעַע בְּקוֹל דְּבָרוּ, וְדָא מִטְטְרוּן,
 לְקַבְּלֵיהּ יוֹסֵף לְתַתָּא, וְהוּוּ אַחֲרָנִין דִּהוּוּ שְׁנֵאִין לֵיהּ
 וְאָמְרוּ (שם ח ה) מָה אָנוּשׁ כִּי תוֹכְרָנוּ, וּבְגִין דָּא וַיָּבֵא
 יוֹסֵף אֶת דְּבַתָּם רָעָה, וַיִּשְׁנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ דְבָרוּ
 לְשָׁלוֹם, וְלֹא דְאִינוּן אֱלִין עו"א וְעוֹא"ל, אֲלָא אִינוּן
 אַחֲרָנִין דְּאִתְפְּנְשׁוּ (ס"א דְּאִתְפְּלְלוּ) עִמְהוֹן.

(אמר המגיד זה מצאתי בס"א וטוב לשומו כאן).

דְּבַר אַחַר (בראשית ה א) זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם וְכוּ', זֶה תְּרִין עֶשְׂרֵי אַנְפִּין,
 דְּאִתְמַר בְּהוּן (יחזקאל א י) וּפְנֵי אַרְיֵה אֶל הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם, וּפְנֵי שׁוּר
 וְגוֹמֵר, וּפְנֵי נֶשֶׁר וְגוֹמֵר, בְּיוֹם בְּרָא אֱלֹהִים אָדָם חַיָּה רְבִיעֵאָה, וְצָרִיךְ
 לְאִסְתְּפֵלָא בְּהוּן, בְּאַנְפִּין בְּאַרְבַּע גְּנוּנִין דְּנַהֲרִין בְּהוּן אַרְבַּע חֵיוֹת, דְּאִתְמַר
 בְּהוּן (דברים ה ד) פָּנִים בְּפָנִים דְּבַר יְהו"ה עִמָּכֶם, וּבְמִשְׁחָה נֹאמֵר (שמות לג יא)
 וּדְבַר יְהו"ה אֶל מֹשֶׁה פָּנִים אֶל פָּנִים, בְּתַר דְּאִתְדְּרוּ לְאַחֲרָא, קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא הִדֵּר לֹון אַחֲרוּי, וְדָא אִיהוּ (שם כג) וְרָאִיתָ אֶת אַחֲרֵי וּפְנֵי לֹא
 יֵרָאוּ, וְאֱלִין אִינוּן פָּנִים דְּנִרְאִין וּפָנִים דְּאִינוּן נִרְאִין.

אַנְפִּין חוֹרִין בַּעֲנֻה, אִינוּן אַנְשֵׁי חֵיל, אַנְפִּין סוּמְקִין בְּבִשְׁת, דְּאִית לֹון
 בְּסוּפָא מִן שְׁמַיָא, אִינוּן יִרְאֵי אֱלֹהִים, אַנְפִּין יְרוּקִין בְּאוֹרֵייתָא,
 אִינוּן אַנְשֵׁי אֲמַת, אַנְפִּין אוּכְמִין בְּמַצְוָה, דְּאִיהִי תְּפִלָּה דִּיד, וְתְּפִלִּין
 בְּמִשְׁכָּא אוּכְמָא, אִינוּן שְׁנַיָא בְּצַע, אֲבָל אַנְפִּין בְּלֹא עֲנֻה וּבְלֹא בִשְׁת
 וּבְלֹא תוֹרָה וּמַצְוָה, אִינוּן תְּהוּוּ וְכִהוּ וְחִשְׁדֵּי וְרוּחַ, דְּאִתְמַר בְּהוּן (בראשית א

ב) והארץ היתה תהו ובהו וכו', דאינון אחורין עלמא לתהו ובהו, אנשי חיל מזרעא דאברהם, דביה שכינתא תתאה, יראי אלהים מזרעא דיצחק, דביה שכינתא עלאה, דהיא אוצרא לתכמה, אנשי אמת מזרעא דייעקב דאתמר ביה (מיכה ז ט) תתן אמת ליעקב, וביה ו' דאיהו תפארת, שנאי בצע מסטרא דדוד דאיהו רגלא רביעאה וביה י', דאתמר ביה בגינה (שמואל א יז יד) ודוד הוא הקטן, האי איהו שמא ההו"י, ובגוונא אחרא אתפריש לזמנין הוה"י, שכינתא עלאה ותתאה, עמודא דאמצעיתא ביניהו, ובגוונא אחרא יהו"ה מסטרא (דמשה) דמטטרו"ן, גוונין מתהפכין לשית סרי בשכינתא כד איהי צריכא לתתאין, ודא איהו דאמרו מארי מתניתין, דבר נש דצריך לבריות אנפוי משתנין פפרום, דאתהפך לכמה גוונים, ואית הפוכא דגוונים לטב דנהרין בנהורא, ואינון מרקמן מכמה גוונין, וכל האי בגופא, פגוונא (דגינתא) דעדן דאתפרי בשמא דיהו"ה.

כל גוונין וציורין דאלין גופין, ואינון פגוונא דנובלת אורה דלעילא גלגל חמה, ועלייהו אתמר פני משה כפני חמה ופני יהושע כפני לבנה, וכד דיוקנא אית ליה ארבע גוונין, דאית גוונא חורא סומקא ירוקא אוכמא, נימין אינון ככביא ומלאכיא וממנן דתליין מאנפין כחושפן נימין, וכלהו משמשי לאנפין.

פומא (במדבר יב יח) פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחידות, פה איהו ברוא דכרובים, דאתמר בהון (שמות כה ט) והיו הכרובים פרשי כנפים למעלה, אלין שפון כד אתפתחו אתפתחו באדנ"י (יהו"ה), כמה דאת אמר (תהלים נא יז) אדנ"י שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך.

ואמרו מארי מתניתין, כל הפורע פורע בברוך, וכל הזוקף זוקף בשם יהו"ה, כד איהו פורע כרובים סוככים בכנפיהם, ודא איהו סכוד דסוכה, דאיהו כ"ו ה"ס, וסימנא יהו"ה אדנ"י, פרשי כנפים למעלה איהו רמ"ח, כל הזוקף זוקף בשם, בתרין שמון דאינון אהי"ה יהו"ה, וסימנא

י"א י"א, (דברים ו ד) יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד, חכמה ובינה עליהו אתמר והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה, יהו"ה אחד עליהו אתמר סככים בכנפיהם על הכפרת ואינון ו"ה.

דבר אחר והיו הכרבים, אינון עורת אדם, דאיהו יו"ד ה"א וא"ו ה"א, פורשי כנפים למעלה י"ה, סככים בכנפיהם ו"ה, דאינון ארבע גדפין, ועליהו אתמר (שמות יט ד) ואשא אתכם על כנפי נשרים, וכרובים תרי שפון, על גס היו עומדים, דא לישנא, וישמע את הקול, קלא דנפיק מגרון, וידבר אליו דבור דפומא, וקלא ודבור תפארת ומלכות, ועשר אמות ארך הקרש, ועליה אתמר (מלאכי ב ו) תורת אמת היתה בפייהו, דא פומא היכל, ועליה אתמר אדניי שפתי תפתח.

מלגא מניה קדש הקדשים ודא לבא, פרובים כנפי ריאה, עליהו אתמר והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת, דא כפרת הלב, דתמן (משלי כ טז) גר יהו"ה נשמת אדם, ופניהם איש אל אחיו תרין כליין.

בלבא דאיהו קדש הקדשים אית תרי בתי, בחד סם חיים, ובחד סם מות דאיהי אש, כהנא רבא דעאל לקדש הקדשים, אם זכה סם חיים הוה נפקא מתמן ונהירא באנפוי, וקלא ודבור הוה נפיק מתמן מקודשא בריך הוא ושכינתיה, ואם לא זכה סם מות הוה נפיק מסטרא דשמאלא, והוה קטיל ליה, ומאי ניהו כהנא בגופא, אלא נשמה ורוח ונפש, אינון לקבל כהנים לויים וישראלים, תלת צלותין לקבל תלת קרבנין, ואינון מאכלין דקודשא בריך הוא ושכינתיה.

אם הוה עאל בשכינתא דאיהי סם חיים, סם חיים הוה נפיק לקדמותיה, ואם לאו הא סם המות לקבליה, דאיהי מרה אוכמא, ומינה ימות בר נש בעניות, ואיהי לסטרא שמאלא דלבא, ודא טחול.

בני אהרן רוח ונפש, דאהרן איהו נשמה, תרין בנוי נצח והוד, אם יעלון קרבנא כדקא יאות, הא סם חיים, ואי לאו הא סם מות, דאיהי מרה,

אש זרה אוקיד לזן, דכתיב (ויקרא י א) וַיִּקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה אֵשׁ זָרָה וְגוֹמֵר, וּתְצַא אֵשׁ וְגוֹמֵר, אֵינּוּן סְלִיקוּ לָהּ מֵאֲתֵרְהָא, וְעָאלוּ לָהּ קִמֵּי מַלְבָּא לְלָבָא, וְלֹא הָיָה לָהּ רִשׁוּ לְמֵיעָאֵל לְתַמָּן, בְּהַ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נְטִיל דִּינָא בְּהוּן.

שפון עקימין, לית רשו לכהנא לקרבא בהון קרבנא, דעאל קדם יהו"ה, דעלייהו אתמר (קהלת א טו) מְעַתָּה לֹא יוּכַל לְתַקּוֹן וְכוּ', וְכֵן עֵינֵינוּ עַקִּימִין פְּטוּרִין מִן הָרְאִיָּה, דְנַחֲשׁ עַקְלָתוֹן תַּמָּן, דְּאִיהוּ נְטִיל נְהוּרִיָּהוּ, וּפּוּמָא אֲטִימָא אֲתַקְרִי טוּמְטוּם, וְאַנְדְּרוּגִינוּם אִיהוּ דִּיזְקָנָא דְזִכְרָא וְנִקְבָּה, בְּגוּוּנָא דָּא אִיהוּ בְּרַ נֶשׁ דְּקְלִיָּה וְדַבְּרִיָּה בְּנוּקְבָא, וּמָאן דְּאִיהוּ חֲצִיזוּ עֶבֶד וְחֲצִיזוּ בֶן חוּרִין, חֲצִיזוּ עֶבֶד דִּינִיעַר הָרַע, וְחֲצִיזוּ בֶן חוּרִין דִּינִיעַר הַטּוֹב, כָּל אֲלִין פְּטוּרִין מִן הָרְאִיָּה, בְּזִמְנָא דְנִפְקִין מִן גּוּפָא, נִפְשָׁא דְאִיהוּ בְּגוּוּנָא דָּא, לִית לָהּ רִשׁוּ לְאַסְתַּבְּלָא בְּשַׁכִּינְתָּא, וְלֹאֲתַחֲזִיבָא קְדָמָהּ בְּשַׁעַת פְּטִירְתָּהּ מִן גּוּפָא.

פומא דאטימא בדבור, אכן דאיהו יצר הרע שליט עליה, ואתקרי טומטום, בגין דא פטור מן הראייה, דנשמתא ורוחא ונפשא בגין דא ייתון בגלגולא, עד דאתחזרון שלמין לאתרייהו כמה דאתיהיבו, כמה דאת אמר (קהלת יב ז) וְהָרוּחַ תָּשׁוּב אֶל הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר נָתַנָּהּ, וּמִיָּנָה אֲוִלִּיפְנָא קַל וְחוֹמֵר בְּאַחֲרָנִין דְּאֵינּוּן נִשְׁמָתָא וְנִפְשָׁא, וְלֹא עוֹד אֲלָא דְקָרָא אֲסֵהִיד עֲלֵיהּ (איוב לג כט) הֵן כָּל אֱלֹהִים יַפְעֵל אֲלִל פְּעַמִּים שְׁלֹשׁ עִם גִּבּוֹר.

ומאן דייתי בגלגולא ומנא קדמאיה אם ייתי חוור, אתקנים ביה קרא (ישעיה א יח) אִם יִהְיוּ חַטָּאִיכֶם כַּשָּׁנִים כַּשָּׁלֹג יִלְבִּינוּ, וּבִמְהַ יִתְיַדַע בְּרַ נֶשׁ דְּאִיהוּ בְּגִלְגוּלָא קְדָמָהּ, אִם הוּא קְלִיָּה (דף קלח ע"א) כְּשִׁבְרִים אוּ בְתַרוּעָה, וְגוּפִיָּה וְאַנְפּוּי חוּוּרִין, אִם הוּא קְלִיָּה כְּשִׁבְרִים אִיהוּ מְזִמְנָא קְדָמָהּ, וְאִם קְלִיָּה בְתַרוּעָה אִיהוּ מְזִמְנָא תְנִינָא, וְאִם גּוּפִיָּה יְרוּקָא וְאַנְפּוּי יְרוּקִין וְקְלִיָּה תְקִיעָה אִיהוּ מְזִמְנָא תְלִיתָא, וְאִם הָדָר לְגוּוּנִיָּה, קְלִיָּה בְתַקִּיעָה וְגוּפִיָּה חוּוּרִין, דָּא אִיהוּ בְּגוּוּנִיָּה קְדָמָהּ,

כמו דאוקמוהו ביין דהתמיין דתור לגוניה קדמאה, כגוונא דא בהפוכא לטב, וכן אנפוי סומקין וקליה בשברים, ואנפוי ירוקין וקליה תרועה, הא אתתקן.

ועוד אשפתנא, בר נש דכל ציורין דיליה בארע מישר, שקילין בתקלא, ולמנין שפון אינון עבים, ונפקין מתקונא דציורין ודיוקנין אחרנין, או אינון ארוכין או אינון קצרים, תא חזי ואתה תחזה מכל העם, הכא אוקימנא למנדע תקונין אלין, אנשי חיל עינין, וראי אלהים אודנין, הדא הוא דכתיב (חבקוק ג ג) יהו"ה שמעתי שמעך יראתי, אנשי אמת חוטמא, שונאי בצע פומא, אם חוטמא לאו איהו בשוה עם תקונין אחרנין, דעינין אריכין, ואנפין אריכין, ואודנין אריכין, ופומא אריכא, וחוטמא עבה, תמן אתגליא גלגולא דנפשא, ואם עינין לא בשוה מאחרנין, תמן אתגליא גלגולא דנשמתא, ואם אודנין לאו בשוה, תמן אתגליא גלגולא דרוחא, פומא בגין דאיהי כללא דכלא, אם לאו איהי בשוה, הא אתמר ביה (שמות כ ה) פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים, ואם על ארבע גלגולין לא אתתקנת, אתמר בההיא שעתא (עמוס ב א) ועל ארבעה לא אשיבנו.

וכל נשמתין דאתיין תלת זמנין ולא מתתקנין, אתקריאו פושעי ישראל ערב רב, אבל צדיקיא דבכל זמנא דיתון מתתקנין, ייתון עד ארבעה, אפילו עד שתין דור, ודא איהו (קהלת א ד) דור הולך ודור בא, ודא נשמתא דאיהי משה רבינו, כללא משתין רבוא, ושכינתא עלאה דאיהי נשמת חיים בד שריא במשה, אתתשב ליה פאלו אתא בשתין רבוא, ובגנייה אתמר אשה אחת ילדה ששים רבוא בכרם אחד.

ואינון מרעין דבני נשא, דאתמר בהון (דברים כח נט) וחקלים רעים, (משלי ג ה) רפאות תהי לשרך, בד אינון פרישא דצדיקיא, אבל בד אינון פרישא דרשיעיא, כנסת ישראל אמרת לגבייהו (שיר א ו) אל תראוני

שָׂאֲנִי שְׁחַרְחַרְתָּ, דְּאֵלִין שְׂרִיזִין לֹון לְפִתְאָה לְבַנֵּי נִשְׂאָ, כְּמָה דְהוּוּ מִפְתִּי
 לְיִשְׂרָאֵל בְּעֵגְלָא בְּשִׁית שְׁעֵתִין, הִדְא הוּא דְכְּתִיב (שמות לב א) וַיֵּרָא הָעָם
 כִּי בָשַׁשׁ מֹשֶׁה, הָא אֹקְמוּהּ בְּשִׁית שְׁעֵתִין עֲבָדוּ יַת עֵגְלָא, בֵּין שֵׁשׁ לְשַׁבְעָ,
 אֲפִרְישׁוּ בֵּין עֲמוּדָא דְאִמְצָעִיתָא לְשַׁבְעָ, דְגּוּפָא וּשְׁכִינְתָא, וּבְגִין דָּא מְנִי
 קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא לְאִפְרָשָׁא לֹון מְשַׁבְעָ, הִדְא הוּא דְדְּכְתִיב (שם יב טו) אַךְ
 בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן, אַךְ חֶלֶק בֵּין שִׁית לְשַׁבְעָ, בְּגִין דָּא אָמְרָה בְּנִסְתָּ
 יִשְׂרָאֵל (שיר א) שְׁשׁוּפְתַנִּי הַשֶּׁמֶשׁ, שֵׁשׁ וּפְתַנִּי הַשֶּׁמֶשׁ, דְּאִסְתַּלַּק מְנִי ו'
 דְּאִיהוּ הַשֶּׁמֶשׁ, דְּנִהִיר בְּשִׁית תִּיבִין דְּאֵינֹון (דברים ו ד) שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד, וְהָא אֲתַמַּר. (עד כאן ההג"ה מספרים אחרים).

דְּבַר אַחַר זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם, אָמַר רַבִּי
 שְׁמַעוֹן, זֶה סֵפֶר דָּא צְדִיק חַי עַלְמִין, דְּאִיהוּ
 אֲפִיק תּוֹלְדִין, זֶה סֵפֶר וַדַּאי וְלֹא אַחֲרָא, וְאֵינֹון
 תּוֹלְדוֹת אָדָם, הֵהוּא דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (ישעיה מד ג)
 כְּתַפְאֲרַת אָדָם לְשַׁבְּת בֵּית, מָאן בֵּית דִּילִיָּה, דָּא
 שְׁכִינְתָא, וְרַעֲיָא מְהִיבְנָא אַנְתָּ הוּא בְּדִיוֹקְנִיָּה, וְלָךְ
 חֵילָא לְאִסְתַּכְּלָא בְּדִיוֹקְנִין דְּבַנֵּי נִשְׂאָ, בְּצִיּוּרִין
 דְּהֵהוּא דְאֲתַמַּר בֵּיהּ (בראשית ה א) בְּדַמוֹת אֱלֹהִים בְּרָא
 אֹתוֹ, דְּכָל צִיּוּרִין דְּבַנֵּי נִשְׂאָ אֵינֹון רְשִׁימִין

לשון הקודש

שְׁלוּ? זוּ הַשְּׁכִינָה, וְרוּעָה הַנְּאָמֵן אַתָּה
 הוּא בְּדַמוֹתוֹ, וְלָךְ כַּח לְהַסְתַּכְּלָא בְּדִיוֹקְנֵי
 בְּנֵי אָדָם, בְּצִיּוּרִים שֶׁל אוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּוֹ
 בְּדַמוֹת אֱלֹהִים בְּרָא אוֹתוֹ, שְׁכַל
 הַצִּיּוּרִים שֶׁל בְּנֵי אָדָם רְשׁוּמִים בְּכַסָּא,

דְּבַר אַחַר, זֶה סֵפֶר תּוֹלְדוֹת אָדָם, אָמַר
 רַבִּי שְׁמַעוֹן: זֶה סֵפֶר – צְדִיק חַי הָעוֹלָמִים
 שֶׁהוּא מוֹצִיא תּוֹלְדוֹת, זֶה סֵפֶר וַדַּאי, וְלֹא
 אַחַר, וְהֵם תּוֹלְדוֹת אָדָם, אוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּוֹ
 כְּתַפְאֲרַת אָדָם לְשַׁבְּת בֵּית. מִי הַבֵּית

בְּכַרְסֵיָא, וּבְגִין דְּכָל פְּרַסֵּיא וּמְרַכְבָּתָא דְאַנְתָּ
זְקִיקָא, אַנְתָּ אִית לָךְ חִילָא לְאַסְתַּכְּלָא, בְּגִין כְּדָ
וְאַתָּה תַּחֲזֶה מִכָּל הָעָם וְגוֹמֵר.

וַיְחִי ^(דף קלח ע"ב) אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאָת שָׁנָה וַיּוֹלֵד
בְּדַמּוֹתָו כְּצִלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת ^{(בראשית}
^{ה ג.)} שֵׁת תֵּלֵת חַיּוֹן דְּמְרַכְבָּתָא, ת אִיהִי ^(משלי כ כח) גֵּר
יְהוּ"ה נְשֻׁמַּת אָדָם, דְּאַתְמַר בָּהּ ^(יחזקאל א י') וְדַמּוֹת
פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם, וְדָא אִיהוּ וַיּוֹלֵד בְּדַמּוֹתָו כְּצִלְמוֹ.
וַיְהִי כָּל יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר חַי תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים
שָׁנָה וַיְמּוֹת, מְאֵי וַיְמּוֹת, אֶלְא כָּל יוֹמִין דְּהוּה חַי הוּה
תְּשַׁע מֵאוֹת וּתְלָתִין שָׁנִין, וּשְׂאָר שָׁנִין בְּתוֹסַפַּת הוּה
מֵית. וְשַׁבְּעִין דְּחֶסְרוֹ מְאַלְפֵי, יְהֵב לְדוֹד מְשֻׁנּוּי, בְּגִין
דְּהוּה עֲתִיד לְאַשְׁלַמָּא לֹון בֵּיה, וְהָכָא רָזָא דְפּוֹרְקָנָא.

לשון הקודש

כְּצִלְמוֹ. וַיְהִי כָּל יְמֵי אָדָם אֲשֶׁר חַי תְּשַׁע
מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיְמּוֹת. מַה זֶה
וַיְמּוֹת? אֶלְא כָּל הַיָּמִים שְׁהִיָּה חַי הִיָּה
תְּשַׁע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שָׁנִים, וּשְׂאָר
הַשָּׁנִים בְּתוֹסַפַּת הִיָּה מֵית, וְהַשְּׁבַעִים
שְׁחֶסְרוֹ מְאַלְפֵי, גִּתֵּן לְדוֹד מְשֻׁנּוּתֵי,ו,
מְשׁוּם שְׁהִיָּה עֲתִיד לְהַשְׁלִים אוֹתָם בּוּ,
וְכַאן סוּד הַגְּאֻלָּה.

וּמְשׁוּם שְׁכָל כְּסָא וּמְרַכְבָּה שְׂאַתָּה זְקוּקָ,
אַתָּה יֵש לָךְ כַּח לְהַסְתַּכְּלָא, בְּגִלְל כְּדָ
וְאַתָּה תַּחֲזֶה מִכָּל הָעָם וְגוֹמֵר.
וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאָת שָׁנָה וַיּוֹלֵד
בְּדַמּוֹתָו כְּצִלְמוֹ וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ שֵׁת, ש
שְׁלֵש חַיּוֹת שְׁל הַמְרַכְבָּה, ת הוּא גֵר
יְהוּ"ה נְשֻׁמַּת אָדָם, שְׁנֵאמַר בָּהּ וְדַמּוֹת
פְּנֵיהֶם פְּנֵי אָדָם, וְזֵהוּ וַיּוֹלֵד בְּדַמּוֹתָו

עֶשְׂרֵה דְרִין הֵווּ מֵאָדָם וְעַד נַח, (בראשית ה כח) וַיְחִי
 לְמֶדְ שְׁתַּיִם וּשְׁמַנִּים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה וַיּוֹלֵד
 בֶּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נַח, יֵאמֹר זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעַשֵׂינוּ
 וּמִעֲצָבוֹן יְדִינוּ, וְאַמַּי, דְּבִקְדָמִיתָא הֵווּ טָרְחִין
 בְּגִלְגּוּלִין, עַד דְּאָתָא נַח דְּאִיהוּ שְׁפַת, וּבִיהּ נַחוּ
 כְּלָהוּ, וּבִיהּ אֲתֵישְׁבוּ, וְאַפִּיק לֹון לְעָלָם.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר אַמַּי הֵווּ קְדָמַיִן חֵיִין יוֹמִין
 סְגִיאִין, כְּגוֹן אָדָם דְּאֲתָמַר בִּיהּ וַיְחִי אָדָם
 תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלָשִׁים שָׁנָה, וְנַח תְּשַׁע מֵאוֹת
 וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה, וְכֵן כְּלָהוּ דְרִין עַד נַח הֵווּ חֵיִין שְׁנִין
 סְגִיאִין, וּמֵאַבְרָהָם (נ"א ומנח) וְאֵילֶךְ הֵווּ מִתְמַעֲטִין
 בְּשְׁנִין, אָמַר לִיהּ בְּרִי, רַבּוּי שְׁנִין וְאַרְיִכוּ דְיוֹמִין
 אֵינֹון מְאַרְיֵךְ אַנְפִּין, וּמַעֲוִטָא דְיוֹמִין וּשְׁנִין מְזַעֵיר
 אַנְפִּין, וּבְגִין דָּא בְּאַבְרָהָם אֲתָמַר אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת

לשון הקודש

חיים ימים רבים כמו אדם, שנאמר בו
 וַיְחִי אָדָם תְּשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלָשִׁים
 שָׁנָה, וְנַח תְּשַׁע מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים שָׁנָה, וְכֵן
 כָּל הַדּוֹרוֹת עַד נַח הָיוּ חַיִּים שְׁנַיִם רַבּוֹת,
 וּמֵאַבְרָהָם (ומנח) וְאֵילֶךְ הָיוּ מִתְמַעֲטִים
 בְּשְׁנַיִם? אָמַר לוֹ: בְּנִי, רַבּוּי שְׁנַיִם וְאַרְיֵךְ
 יָמִים הֵם מְאַרְיֵךְ אַנְפִּין, וּמַעֲוִט שֶׁל יָמִים
 וּשְׁנַיִם מְזַעֵיר אַנְפִּין, וּמִשּׁוּם זֶה נֵאמַר

עֶשְׂרֵה דּוֹרוֹת הָיוּ מֵאָדָם וְעַד נַח, וַיְחִי
 לְמֶדְ שְׁתַּיִם וּשְׁמַנִּים שָׁנָה וּמֵאֵת שָׁנָה
 וַיּוֹלֵד בֶּן וַיִּקְרָא אֶת שְׁמוֹ נַח יֵאמֹר זֶה
 יִנְחַמְנוּ מִמַּעַשֵׂינוּ וּמִעֲצָבוֹן יְדִינוּ, וְלָמָּה?
 שְׁפַת־תְּחִלָּה הָיוּ טוֹרְחִים בְּגִלְגּוּלִים, עַד
 שָׁבָא נַח, שְׁהוּא שְׁפַת, וּבּוּ נַחוּ כְּלָם, וּבּוּ
 הֲתֵישְׁבוּ וְהוֹצִיא אוֹתָם לְעוֹלָם.
 אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר: לָמָּה הָיוּ הֲרֵא שְׁנַיִם

הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבְרָאָם בְּה' זְעִירָה. בְּרוּךְ יְהו"ה
לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן. (דף קלט ע"א).

(אמר המגיה אלו התקונים מעצתי בספר אחר כתובים מאחד ועשרים תקונים ולהלאה, ולמען לא ימצא זה החבור נעדר מאלו המרגליות יקרות וטובות, נמרתי אומר לשים בעט ברזל ועופרת את שרשרות העבותות על המשבצות, ומצא מין את מינו ונעור).

תְּקוּנַת תְּנַיִנָא

(זהו תקון כ"ב וכ"ג).

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, בְּרֵאשִׁית בְּרָא תַי"ש,
דָּא אֵילוּ דִּי צְחָק. בְּרֵאשִׁית תַּמָּן א"ש
לְעוֹלָה דִּי צְחָק, וְרָזָא דְמִלָּה (ועל אלין תלת גלגולין אתמר
(שיר ז ב) מה יפּו פְּעַמִּיךְ בְּנַעֲלִים בַּת נְדִיב, (רות ד ד) וְזֹאת לְפָנַיִם דָּא
אֵימָא עֲלָאָה עֲלָמָא דְאֵתִי, דְּבַר אַחַר לְגַבִּיָּה צְרִיךְ חֲלִיצָה, וְהַדָּא הוּא
דְּכַתִּיב (שמות ג ה) שֶׁל נְעֻלְיֶךָ וְגוֹמַר, וְאִם לֹא לִית לּוֹן רִשׁוֹ לְרוּחָא
רְמַתָּאָה (נ"א לְרוּחָא דְמִיתָא) לְסִלְקָא לְעֲלָמָא דְאֵתִי, וּבְגִין דְאֵיחֵי יוֹם
הַכְּפוּרִים אָסִיר בְּנַעֲיִלַת הַסַּנְדָּל), (בראשית כב ז) הִנֵּה הָאֵשׁ

לשון הקודש

בְּרָא תַי"ש, זֶה אֵילוּ שֶׁל יְצָחָק. בְּרֵאשִׁית
שֵׁם א"ש לְעוֹלָה שֶׁל יְצָחָק, וְסוּד הַדְּבָר –
(ועל אלו שלשת הגלגולים נאמר מה יפּו פְּעַמִּיךְ בְּנַעֲלִים בַּת
נְדִיב, וְזֹאת לְפָנַיִם – זֶה הָאֵם הַעֲלִינָה, הָעוֹלָם הַבָּא. דְּבַר אַחַר,
אֲצִלוּ צְרִיךְ חֲלִיצָה, וְזֶה שְׁתָּבוּב שֶׁל נְעֻלְיֶךָ וְגוֹמַר, וְאִם לֹא, אֵין
לו רְשׁוֹת לְהַרְוִיחַ הַשְּׁלֻכָה (לְרוּחַ הַמֵּת) לְעֵלוֹת לְעוֹלָם הַבָּא.

בְּאַבְרָהָם אֱלֹה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
בְּהִבְרָאָם בְּה' זְעִירָה. בְּרוּךְ יְהו"ה לְעוֹלָם
אָמֵן וְאָמֵן.

תְּקוּנַת שְׁנֵי

זֶהוּ תְּקוּנַת כ"ב וְכ"ג

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, בְּרֵאשִׁית

וְהַעֲצִים וְאִיהַּ הַשָּׁה לְעֵלָה, נָפֵק קָלָא וְאָמַר מְשִׁית
 יוֹמֵי בְּרֵאשִׁית אֲתַבְּרֵי לְעֵקְדָה דִּיצְחָק.

בְּגִין דְּלֹא אִית קָרְבָּן דְּבִטּוּל מוֹתָנָא פְּעֵקְדָה
 דִּיצְחָק, דְּאֲתַמַּר בִּיה (שם) וַיַּעֲקוּד אֶת יִצְחָק
 בְּנוֹ, אֲתַקְשֵׁר מִדַּת הַדִּין (מִלְאָךְ הַמּוֹת) וְאֲתַעֲקֹד
 לְעֵילָא, וְלֹא תְּוָה לִיה רְשׁוֹ לְקָרְבָּא לְבִי דִינָא
 רְבִרְבָּא דְּאִיהוּ גְבוּרָה, לְתַבְּעָא דִינָא, וַעֲקְדָה דִּנָּא
 מוֹעִילָה לְגִלוּתָא, וְתְּוָה עֲתִיד לְאֲתַקְטָלָא מְשִׁיחַ בְּן
 יוֹסֵף, וְקָלָא נָפִיק מִתְּהוּא זְמָנָא (שם) אֶל תַּעֲשׂ לֹ
 מְאוּמָה (שם יב), בְּגִין דְּאֲתַנְּבְּרוּ רַחֲמֵי עַל דִּינָא, וְרֹזָא
 דְּמִלְּהָ (תְּהֵלִים צח א) הוֹשִׁיעָה לֹ יְמִינֹ, וְלִבְתַּר זְרוּעַ
 קְדָשׁוֹ, דְּגַבְר יְמִינָא עַל שְׂמָאלָא.

כִּד אֲתַנְּבְּר טַפְּה דְּדְכוּרָא עַל טַפְּה דְּנוֹקְבָא אִיהוּ
 בְּן, רַחֲמֵי אִיהוּ וְדָא, אֲבָל כִּד אֲתַנְּבְּר טַפְּה

לשון הקודש

לְבֵית דִּין הַגְּדוֹל, שְׂהוּא גְבוּרָה, לְתַבְּעַ
 דִּין, וְהַעֲקְדָה שֶׁל כָּאן מוֹעִילָה לְגִלוּת,
 שְׂהִיָּה עֲתִיד לְהַהֲרֹג מְשִׁיחַ בְּן יוֹסֵף, וְקוּל
 יִצְא מֵאוּתוֹ זְמַן אֶל תַּעֲשׂ לֹ מְאוּמָה,
 מְשׁוּם שְׂהַתְּנַבְּרוּ רַחֲמִים עַל דִּין, וְסוּד
 הַדְּבָר – הוֹשִׁיעָה לֹ יְמִינֹ, וְאַחַר כֵּן זְרוּעַ
 קְדָשׁוֹ, שְׂגַבְּרָה הַיְמִין עַל הַשְּׂמָאל.
 כְּשִׂמְתַּנְּבְּרַת הַטַּפְּה שֶׁל הַזְּכָר עַל

וּמְשׁוּם שְׂהִיא יוֹם הַכַּפּוּרִים, אֲסוּר בְּנִעִילַת הַסְּגוּלָּה הַגְּדוּ
 הָאֵשׁ וְהַעֲצִים וְאִיהַּ הַשָּׁה לְעֵלָה. יִצְא קוּל
 וְאָמַר, מְשִׁשֶׁת יוֹמֵי בְּרֵאשִׁית נִבְרָא
 לְעֵקְדַת יִצְחָק.

מְשׁוּם שְׂאִין קָרְבָּן שְׂמִבְטַל מַגְּפָה
 פְּעֵקְדַת יִצְחָק, שְׂנִיאָמַר בּו וַיַּעֲקֹד אֶת
 יִצְחָק בְּנוֹ, נִקְשְׂרָה מִדַּת הַדִּין (מִלְאָךְ הַמּוֹת)
 וַיַּעֲקֹד לְמַעְלָה, וְלֹא הָיָה לֹ רְשׁוּת לְקָרְב

דְּנוֹקְבָא עַל דְּכוּרָא, בַּת אִיהִי וְדִינָא אִיהִי, וְרָזָא
 דְּמִלְּה דְּכוּרָא שְׁלִיט עַל נוֹקְבָא גְרִים דְּשְׁלִיט יְמִינָא
 עַל שְׂמָאלָא, וַיִּפְקֹן יִשְׂרָאֵל בְּרַחְמֵי וְלֹא בְּדִינָא,
 וְדָא אִיהִי (תהלים קיז ב) כִּי גָבַר עָלֵינוּ חֶסֶדּוֹ, וְרָזָא
 דְּמִלְּה (ישעיה סו ז) בְּטָרָם יָבֵא חֶבֶל לָהּ וְהַמְּלִיטָה זָכָר.

וּבְשֵׁמָא דְּקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, יְהו"ה רַחְמֵי, אַדְנִי
 דִּינָא, כַּד שְׁלִיט יְהו"ה עַל אַדְנִי
 יַאֲהֲדוּנְהִי רַחְמֵי אִיהוּ, וְכַד שְׁלִיט אַדְנִי עַל יְהו"ה
 אִידֵהֲנוּי"ה דִּינָא אִיהוּ, וְרָזָא דְּמִלְּה (שם מ י) אַדְנִי
 אֱלֹהִים בְּחֻזֵּק יָבֵא, בְּתַקִּיפּוֹ דְּדִינָא, וּבְדָא עֲקָדָה
 דִּיִּצְחָק דִּאֲתַעְקַד קַמִּי אָבִיו, וּמָסַר גְּרַמְיָה לְמִיתָה
 בְּגִין דִּיִּשְׁזַיֵּב מְשִׁיחַ וַיִּשְׂרָאֵל דְּלֹא יָמוּתוּן, וְלֹא עוּד
 אֶלָּא דִּאֲפִילוּ אִי יִשְׂרָאֵל לַהּוּוּ עֲבָרִין בְּגִלּוּתָא, עַל
 שְׂפִיכוֹת דְּמִים וְגִלּוּי עֲרִיזוֹת וְעַבְדוּתָא זָרָה, זְכוֹת

לשון הקודש

רחמים, אַדְנִי דִּין, וּבְשֵׁשׁוּלַט יְהו"ה עַל
 אַדְנִי יַאֲהֲדוּנְהִי, הוּא רַחְמִים,
 וּבְשֵׁשׁוּלַט אַדְנִי עַל יְהו"ה אִידֵהֲנוּי"ה,
 הוּא דִּין, וְסוּד הַדְּבָר - אַדְנִי אֱלֹהִים
 בְּחֻזֵּק יָבֵא, בְּתַקִּיפּוֹ הַדִּין, וּבְזוּה עֲקָדָת
 יִצְחָק שְׁנַעְקַד לְפָנֵי אָבִיו וּמָסַר עַצְמוֹ
 לְמִיתָה כַּדִּי שְׁיַנְעַל מְשִׁיחַ וַיִּשְׂרָאֵל שְׁלֹא
 יָמוּתוּ, וְלֹא עוּד, אֶלָּא שְׂאֲפִילוּ אִם יִשְׂרָאֵל
 יְהִיוּ עוֹבְרִים בְּגִלּוּת עַל שְׂפִיכוֹת דְּמִים

הַטָּפָה שֶׁל הַנְּקֵבָה, הוּא בֵּן, הוּא וְדָא
 רַחְמִים, אֶבֶל בְּשֵׁמֵתְגַבְּרַת טַפַּת הַנְּקֵבָה
 עַל הַזָּכָר, הוּא בַת וְהוּא דִּין, וְסוּד הַדְּבָר
 - זָכָר שְׁשׁוּלַט עַל נְקֵבָה גְרִים שְׁשׁוּלַט
 הַיָּמִין עַל הַשְּׂמָאל, וַיִּצְאוּ יִשְׂרָאֵל
 בְּרַחְמִים וְלֹא כְּדִין, וְזָהוּ כִּי גָבַר עָלֵינוּ
 חֶסֶדּוֹ, וְסוּד הַדְּבָר - בְּטָרָם יָבֵא חֶבֶל לָהּ
 וְהַמְּלִיטָה זָכָר.

וּבְשֵׁם שֶׁל הַקּוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, יְהו"ה

אַבְהֵן יַגֵּן עַל־יְהוֹן מִשְׂרָפָה הֶרֶג וְחַנְקָה, בְּגִין דְּאַבְרָהָם
נִתְּנָסָה בְּנוֹרָא, וַיִּצְחַק בְּסַפִּינָא, וַיַּעֲקֹב בְּגִלּוּתָא, זְכוּת
אַבְהֵן יְהִיא מִגִּין עַל־יְהוֹן.

וְעוֹד נִסְיוֹנָא דְתַלְתָּת אַבְהֵן מְעִידִין, דְּלֹא עָבַר
אָדָם דְּאִיהוּ יִשְׂרָאֵל עַל תַּלְתָּת פְּקוּדֵין אֱלִין,
דְּמִנֵּי לֹון (ליה) קוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב
(בראשית ב טז) וַיֵּצֵא יְהוָה אֱלֹהִים עַל הָאָדָם, וַיֵּצֵא דָּא
עֲבוּדָה זָרָה, לְאמֹר דָּא גְלוּי עֲרִיזוֹת, עַל הָאָדָם דָּא
שְׂפִיכוֹת דְּמִים, דְּנִשְׁמַתָּא דְּאָדָם עֲאֵלַת בְּגִלְגוּלָא
דְּאַבְרָהָם, וְאִם אִיהוּ עָבַד עֲבוּדָה זָרָה, כִּד עֲאֵל
בְּנוֹרָא הָוָה אֶתְּוֹקֵד, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (דברים ז כה)
פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בְּאֵשׁ.

דְּאֵשׁ אִית לִיה תַּלְתָּת גְּוִוִּין, חוּזֵר וַיִּרְזַק וְאוֹכֵם,
וְרַב־עֲאָה תְּכַלֵּת, וְאֵינֵן דְּבִקוּן בְּגַחְלַת

לשון הקודש

יהוה אלהים על האדם, ויצו - זו
עבודה זרה, לאמר - זה גלוּי עריות, על
האדם - זו שפיכות דמים, שנשמטו של
האדם נכנסה בגלגול של אברהם, ואם
הוא עבד עבודה זרה, כשנכנס לאש היה
נשרף, והו שכתוב פסילי אלהיהם
תשרפון באש.

שלאש יש שלשה גונים, לבן ירק
ושחר, והרביעי תכלת, והם דבקים

וגלוּי עריות ועבודה זרה, זכות אבות תגן
עליהם משרפה הרג וחנק, משום
שאברהם נתנסה באש ויצחק בספין
ויעקב בגלות, זכות אבות תהיה מגנה
עליהם.

ועוד, הנסיון של שלשת האבות
מעידים, שלא עבר אדם שהוא ישראל
על שלשת המצוות הללו שצוה אותם
(אותן) הקדוש ברוך הוא, והו שכתוב ויצו

דַּאִיהוּ סוּמְקָא הָא חֲמִשָּׁה, בְּחֻשְׁבָּן הַ (חֲמִשׁ) דַּאִיהוּ
 אֲמוּנָה דְקוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא דַּאִיהוּ ו', דַּאֲתַלְבֵּשׁ
 בְּחִמְשׁ גְּוֹנִין וְנִהִיר בְּהוֹן, וּבִיה סְלָקִין גְּוֹנִין דַּאִינוּן
 בְּלִילָן בָּהּ, וְהִיא סְלִיקַת בְּהוֹן לְגַבִּי ו', הִדָּא הוּא
 דְבְּתִיב (ויקרא ו ב) הִיא הָעוֹלָה, וְכַד סְלָקִין תְּרִין
 דַּאִינוּן ו' ה' בְּקָרְבָּנָא, נְחֲתִין תְּרִין מְלַעֲיֵלָא דַּאִינוּן
 י"ה, (דף קלט ע"ב) וּמִתְקַרְבִּין אֲתָנוּן וּמִתְיַחֲדִין וּמִתְקַשְׂרִין
 דָּא בְּדָא, וְדָא אִיהוּ רוּזָא דְקָרְבָּנָא.

וְרוּזָא דְמִלָּה (בראשית כח יב) וְהִנֵּה מִלְּאֲכֵי אֱלֹהִים
 עֹלִים וְיֹרְדִים בּוֹ, סְלָקִין תְּרִין בְּאַשָּׁא,
 וְנְחֲתִין תְּרִין. וְאַשְׁתִּזְב אֲבָרְהָם בְּשִׁמְא דִּיהו"ה, דַּאֲף
 עַל גַּב דַּאִית אַרְבַּע מְלֹאכִים דַּאִינוּן מִמֶּנּוּ דְשִׁמְא
 קְדִישָׁא, לָא בְּעֵי קוּדְשָׁא בְּרִידָא הוּא לְאַשְׁתִּדְלָא
 בְּאַבְרָהָם לְשׁוּבָא לִיה אֶלָּא אִיהוּ מִפְּשׁ, בְּגִין דְקַנֵּי
 עַל שְׁמִיָּה, וּבִיה אֲתַלְפִּין אָדָם הָרֵאשׁוֹן דַּאִיהוּ

לשון הקודש

ומתניחדות ונקשרות זו עם זו, וזהו סוד
 הקרבן.

וסוד הדבר - והנה מלאכי אלהים עלים
 ויורדים בו, עלים שנים באש, ויורדים
 שנים, ונצל אברהם בשם של יהו"ה,
 שאף על גב שיש ארבעה מלאכים שהם
 הממנים של השם הקדוש, לא רוצה
 הקדוש ברוד הוא להתעסק באברהם

בנחלת שהיא אדמה, הרי חמשה,
 כחשבון ה' (חמש), שהיא אמונת הקדוש
 ברוד הוא שהוא ו', שהתלבש בחמשה
 גונים ומאיר בהם, ובו עלים הגונים
 שהם פלולים בה, והיא עולה בהם לו.
 והו שפתוב היא העלה, וכשעולים שנים
 שהם ו' ה' בקרבן, יורדים שנים מלמעלה
 שהם י"ה, ומתקרבות האותיות

ישראל, דלא עבר על ויצו דאיהו עבודה זרה,
 לבתר אתלבש ביצחק ואצטרף ואמר (בראשית כב יב)
 אל תעש לו מאומה, דההוא דאצטרף ביה לא
 עבד מדעם, דלא עבר על שפיכות דמים, וכן
 יעקב אתנגלגל ביה, פד נחת לגלותא דמצרים
 (דחוצה לארץ) דדחיל דלא הוה סליק, בההוא זמנא
 אמר ליה קודשא בריך הוא (שם מו ג) אל תירא
 מרדה מצרימה וגומר, אנכי ארד עמך מצרימה
 ואנכי אעלך גם עלה.

תקונא תליתאה.

(זהו תקון כ"ד).

בראשית תמן אר"י דקרפנא, דהוה נחית
 בקרפנא בדיוקנא דארי אכיל קרפנין,
 ודא איהו קדמאה לחיוון דהוה אכלי קרפנין. אמר

לשון הקודש

שלא היה עולה. באותו זמן אמר לו
 הקדוש ברוך הוא אל תירא מרדה
 מצרימה וגומר, אנכי ארד עמך מצרימה
 ואנכי אעלך גם עלה.

תקון שלישי

בראשית שם אר"י של הקרבן, שהיה
 יורד על הקרבן בדמות ארי אוכל
 הקרבנות, וזהו ראשון לחיות שהיו

להצילו אלא הוא ממש, משום שקנא על
 שמו, ובו התלבן אדם הראשון שהוא
 ישראל, שלא עבר על ויצו, שהוא
 עבודה זרה, אחר כך התלבש ביצחק
 ונצטרף ואמר אל תעש לו מאומה, שאותו
 שנצטרף בו לא עשה דבר, שלא עבר על
 שפיכות דמים, וכן יעקב התנגלגל בו
 כשירד לגלות מצרים (של חוץ לארץ), שפחד

ליה רבי אלעזר ואמאי הוּו נחתין חיוון למיכל
 קרבנין, אמר ליה ברי ארבע חיוון אינון בכרסאי,
 אריה שור נשר אדם, ובגופא דבר נש ארבע
 יסודי, הממנן עליהו ארבע חיוון, דנפש כלילא
 בהון, ובגין דא פרנסה דנפשא מאלין ארבע, כד
 חאב בר נש בארבע יסודי דיליה כאלו חאב
 בנפשא, הדא הוא דכתיב (במדבר ו יא) מאשר חטא
 על הנפש, ובההוא זמנא אתפרש מיא מאשא
 ורוחא מעפרא.

דמעפרא נפקין זרעין דאינון פרנסה דאדם,
 וממיא חיוון דאינון פרנסה דארי,
 ומאשא בעירין דאינון פרנסה דשור, ומרוחא
 עופין דאינון פרנסה דנשר, וכד חב בהון אתפרשן
 יסודין ואית בהון מחלוקת דאיהו פרודא, וסליק

לשון הקודש

הנפש, ובאותו זמן נפרדו מים מאש
 ורוח מעפר.

שמעפר יוצאים זרעים, שהם פרנסה
 של אדם, ומהמים החיות, שהן פרנסה
 של ארי, ומאש בהמות, שהם פרנסה
 של שור, ומהרוח עופות, שהם פרנסה
 של נשר, ובשחטא בהם, נפרדו
 היסודות, ויש בהם מחלקת שהיא פרוד,
 ועולה שם יהו"ה מהם, ונכנס יצר הרע

אוכלים קרבנות. אמר לו רבי אלעזר:
 ולמה היו יורדות חיות לאכל קרבנות?
 אמר לו: בני, ארבע חיות הן בפפא,
 אריה שור נשר אדם, ובגוף האדם
 ארבעה יסודות שממנים עליהם ארבע
 חיות, שהנפש כלולה בהם, ומשום זה
 פרנסת הנפש מארבעה הללו. בשחטא
 אדם בארבעה היסודות שלו, כאלו חטא
 בנפש, והו שפיתוב מאשר חטא על

שֵׁם יְהו"ה מְנִיָּהוּ, וְעָאֵל יִצְר הָרַע דְּאִיהוּ סְמַא"ל
 שָׁטָן, דִּיהו"ה לָא שְׂרִיא בְּפְרוּדָא, וְרָזָא דְמַלְכָּה (הושע
 יב) חָלַק לְבָם עֵתָה יֵאֲשָׁמוּ, וּבְגִין דָּא צְרִיךְ קְרַבְנָא
 מֵאֵלִין מִיְנִין דְּחָב בְּהוֹן, לְקַרְבָּא בְּהוֹן, אֵינּוּן אַרְבַּע
 יְסוּדִין דְּאִית בְּהוֹן פְּרוּדָא, וּבְתַהוּא זְמַנָּא
 דְּמִתְקַרְבִּין יְסוּדִין דָּא לְגַבֵּי דָּא, מִיַּד נְחִית קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא עֲלֵיהוּ וּבִרְחַ שָׁטָן, וְאִי לָא בִּרְחַ הָא
 אֲשָׁא דְקַרְבְּנָא אֻקֵּיד לִיהוּ, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (ויקרא
 ו ה) וְהָאֵשׁ עַל הַמִּזְבֵּחַ תֻּקַּד בּוֹ.

וְרָזָא דְקַרְבְּנִין (איוב י יא) עוֹר וּבָשָׂר תְּלַבִּישְׁנִי
 וּבַעֲצָמוֹת וּגְיָדִים תְּסוּכְכֵנִי, עוֹר אִיהוּ
 לְבוּשָׂא דְאָדָם, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (בראשית ג כא) וַיַּעַשׂ
 יְהו"ה אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוֹת עוֹר וַיַּלְבִּישֵׁם,
 אִם זָכָה כְּתָנוֹת אֹר מְרַקְמָן מִפְּקוּדֵין דְּעֵשָׂה,
 דְּאִנְרָא דְלַהוֹן לְעֵלְמָא דְאִתִּי דְאִיהוּ אֹר תְּגַנּוּז

 לשון הקודש

שׁוּרְפַת אֹתוֹ. זְהוּ שְׂכָתוּב וְהָאֵשׁ עַל
 הַמִּזְבֵּחַ תֻּקַּד בּוֹ.

וּסְוֵד הַקְּרַבְנוֹת, עוֹר וּבָשָׂר תְּלַבִּישְׁנִי
 וּבַעֲצָמוֹת וּגְיָדִים תְּסוּכְכֵנִי. הָעוֹר הוּא
 לְבוּשׁ הָאָדָם, זְהוּ שְׂכָתוּב וַיַּעַשׂ יְהו"ה
 אֱלֹהִים לְאָדָם וּלְאִשְׁתּוֹ כְּתָנוֹת עוֹר
 וַיַּלְבִּישֵׁם, אִם זָכָה – כְּתָנוֹת אֹר מְרַקְמִים
 מִמְּצוּוֹת עֵשָׂה, שְׂשֻׁכְרָם לְעוֹלָם הַבָּא,

שְׁהוּא סְמַא"ל שָׁטָן, שְׁיְהוּ"ה לָא שׁוּרְפָה
 בְּפְרוּדָא, וּסְוֵד הַדְּבָר – חָלַק לְבָם עֵתָה
 יֵאֲשָׁמוּ, וּמְשׁוּם זְה צְרִיךְ קְרַבָּן מִהַמִּינִים
 הַלְלוּ שְׂחָטָא בְּהֵם לְקַרְבַּ בְּהֵם, אֹתָם
 אַרְבַּעַה יְסוּדוֹת שְׁנַיִשׁ בְּהֵם פְּרוּדָא, וּבְאֹתוֹ
 זְמַן שְׂמִתְקַרְבִּים הַיְסוּדוֹת זְה לְזוּה, מִיַּד
 יוֹרֵד הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עֲלֵיהֶם וּבוֹרַחַ
 הַשָּׁטָן, וְאִם לָא בּוֹרַחַ, הֲרִי אֵשׁ הַקְּרַבָּן

לְצַדִּיקָא, וְאִם לָא זָכָה מִשְׁכָּא דְחַוְיָא דְכָלִּיל אַרְבַּע
 יְסוּדִין, דְּתַפְּן רְשִׁימִין פְּקוּדִין דְּלֹא תַעֲשֶׂה דְעֵבֶר
 בְּר נִשׁ עֲלִייהוּ, וּבְגִין דָּא אֻקְמוּהוּ מְאִרִי מִתְּנִיתִין
 עֲוֹנוֹתָיו שְׁל אָדָם חֻקִּים לֹו עַל עֲצֻמוֹתָיו, וְקָרִיבוּ
 דְּמִשְׁכָּא דְּאָדָם פְּקוּדִין דַּעֲשֶׂה, דְּאִינוּן קָרִיבוּ
 דְּאִתּוּן דִּשְׁמָא דְּקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא.

וְעֲלִייהוּ אִתְּמַר (ויקרא א ב) אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם
 קִרְבָּן, מִכֶּם וְדָאִי, לְאַפְקָא מִשְׁכָּא דְחַוְיָא
 דְּבִיָּה מְרַקְמִין פְּקוּדִין דְּלֹא תַעֲשֶׂה, וְאָדָם דְּעֵבֶר
 עֲלִייהוּ אִתְּמַר בִּיָּה (תהלים קמד ד) אָדָם לִהְבֵּל דְּמָה יִמְיו
 כְּצֵל עֹזֵב, (במדבר יט יד) אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֵהֶל, כִּי יָמוּת
 וְדָאִי, וְדָא אִיְהוּ קָרִיבוּ דְּקִרְבָּנָא דַּעֲשׂוּ יִצֵּר הָרַע,
 דְּאִתְּמַר בִּיָּה (בראשית כז לא) יָקָם אָבִי וַיֹּאכֵל מִצֵּיד בְּנֹו.
 בְּשָׂר אִיְהוּ שְׁבֵר מִן שְׁבָרִים, וְאִיְהוּ סוּמְק, מִסְטְרָא
 דְּחִתִּיה דְּאִיְהוּ שׁוּר, בְּשָׂר חֵי בְּשָׂר טָהוּר, וְאִית (דף קמ

לשון הקודש

וְעֲלִייהוּ נְאָמַר אָדָם כִּי יִקְרִיב מִכֶּם
 קִרְבָּן, מִכֶּם וְדָאִי, לְהוֹצִיא עוֹר הַנֶּחֱשׁ
 שְׂפֹו מְרַקְמִים מִצְּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, וְאָדָם
 שְׁעוֹבֵר עֲלִיהֶם נְאָמַר בּוּ אָדָם לִהְבֵּל דְּמָה
 יִמְיו כְּצֵל עֹזֵב, אָדָם כִּי יָמוּת בְּאֵהֶל, כִּי
 יָמוּת וְדָאִי, וְזוּהִי הַקְּרִבַת הַקְּרָבָן שְׁל
 עֲשׂוּ, יִצֵּר הָרַע, שְׁנַאֲמַר בּוּ יָקָם אָבִי
 וַיֹּאכֵל מִצֵּיד בְּנֹו. הַבְּשָׂר הוּא שְׁבֵר מִן

שְׁהוּא הָאוּר הַנְּגוּן לְצַדִּיקִים, וְאִם לֹא זָכָה
 – עוֹר הַנֶּחֱשׁ שְׂכּוּלֵל אַרְבַּעַת יְסוּדוֹת,
 שְׁשֶׁם רְשׁוּמוֹת מִצְּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה שְׁאָדָם
 עֵבֶר עֲלִיהֶן, וּמִשׁוּם זֶה בְּאִרוּן בְּעֲלִי
 הַמִּשְׁנָה, עֲוֹנוֹתָיו שְׁל אָדָם חֻקִּים לֹו עַל
 עֲצֻמוֹתָיו, וְקָרוּב הָעוֹר שְׁל הָאָדָם מִצְּוֹת
 עֲשֶׂה, שְׁהֶם קָרוּב שְׁל אוֹתִיוֹת שְׁמוּ שְׁל
 הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

אָהָרָא דְבָשָׂר בְּשָׂדֵה מְרִיפָה דְשָׂרְיָא בֵּיהּ רוּחַ
הַטּוֹמְאָה, מִלְאָךְ הַמָּוֶת דְרָכִיב עַל קַרְנֵי שׁוּר
מוֹעֵד בְּשָׂר טָמֵא.

עֵצִים, אִית עֵצִים טָמֵא וְאִית עֵצִים טָהוֹר, וּבָשָׂר
דְּרָכִיב וְעֵצִים דְּרָכִיב, עֲלִיָּהּ אֲתָמַר (בראשית ב'
כג) עֵצִים מִעֵצָמִי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי, וְעֵצִים אִיהוּ אֲרִיָּה,
גִּידִים אִיהוּ נֶשֶׁר, נֶשֶׁר, נֶשֶׁר, נֶשֶׁר דְּרָכִיב וְנֶשֶׁרָא
דְּמִסְאָבוּ, עֵצִים וּבָשָׂר וְגִידִים עֲלִיָּהּ שָׂרְיָא בְּרָכָה
וְקְדוּשָׁה וְיַחּוּד, דְּאִינוּן כְּהֵן לִוִי וְיִשְׂרָאֵל, בְּעֵצִים כּד
שָׂרְיָא בְּרָכָה בֵּיהּ, מִיָּד (יחזקאל לו ז) וְתִקְרְבוּ עֲצָמוֹת
עֵצִים אֶל עֲצָמוֹ, מִתְקַרְבִּין וּמִתְקַשְׂרִין דָּא בְּדָא
בְּקַרְבָּנָא, וּמִיָּד נָחִית עֲלִיָּהּ מִשְׁחָא וְשָׂרְיָא עֲלִיָּהּ
בְּרָכָה, בְּשָׂר שָׂרְיָא עֲלִיָּהּ קְדוּשָׁה, דְּאִיהוּ מִסְטָרָא
דְּלִוִים, הֵדָא הוּא דְכָתִיב וְקִדְשֶׁתָּ אֶת הַלְוִיִּם, מִיָּד

לשון הקודש

שֶׁל מְהַרָּה וְנֶשֶׁר שֶׁל טָמְאָה. עֵצִים וּבָשָׂר
וְגִידִים, עֲלִיָּהּ שׁוּרָה בְּרָכָה וְקְדוּשָׁה
וְיַחּוּד, שְׁהֵם כְּהֵן לִוִי וְיִשְׂרָאֵל. כְּשֶׁבְעֵצִים
שׁוּרָה בְּרָכָה, מִיָּד וְתִקְרְבוּ עֲצָמוֹת עֵצִים
אֶל עֲצָמוֹ, מִתְקַרְבִּים וּנְקַשְׂרִים זֶה עִם זֶה
בְּקַרְבָּן, וּמִיָּד יוֹרֵד עֲלִיָּהּ שְׁמֵן וְשׁוּרָה
עֲלִיָּהּ בְּרָכָה, עַל הַבָּשָׂר שׁוּרָה קְדוּשָׁה
שְׁהִיא מִצַּד הַלְוִיִּם. זֶהוּ שְׁכַתוּב וְקִדְשֶׁתָּ
אֶת הַלְוִיִּם. מִיָּד מִתְקַרְבִּים עוֹרְקֵי הַדָּם

שְׁכָרִים, וְהוּא אָדָם, מִצַּד שֶׁל הַחַיָּה
שְׁהוּא שׁוּר, בְּשָׂר חַי, בְּשָׂר טָהוֹר, וְיִשׁ
אֲחֵר שֶׁל בְּשָׂר בְּשָׂדֵה מְרִיפָה, שְׁשׁוּרָה בּו
רוּחַ הַטּוֹמְאָה, מִלְאָךְ שְׁרוּכֵב עַל קַרְנֵי
שׁוּר מוֹעֵד, בְּשָׂר טָמֵא.

עֵצִים, יֵשׁ עֵצִים טָמֵא וְיֵשׁ עֵצִים טָהוֹר,
וּבָשָׂר שֶׁל מְהַרָּה וְעֵצִים שֶׁל מְהַרָּה, עֲלִיָּהּ
נֶאֱמַר עֵצִים מִעֵצָמִי וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי, וְעֵצִים
הוּא אֲרִיָּה, גִּידִים הוּא נֶשֶׁר. נֶשֶׁר, נֶשֶׁר

מתקרבין ערקין דדמא לגבי לבא, דברכאן מכהני
 אינון, הדא הוא דכתיב (במדבר ו כג) דבר אל אהרן
 ואל בניו לאמר כה תברכו. גידים מישראל, ואינון
 יהודא וקדושה וקשורה דגרמין ובשרא, וכד
 מתקשרין בתרנייהו אתקריאו יהוד ויהוד איהו
 בישראל, הדא הוא דכתיב (דברים ו ד) שמע ישראל
 יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד.

משכא איהו דמות אדם מלכות, כל דיוקנין
 אתחזיין בה, ואיהי כלילא מבשרא
 וגדין וגרמין, ואיהי תמונת כל, ואיהי ברכה
 וקדושה ויהוד, כהנים ולוים וישראלים, דאינון
 קשרין בתלת אבתן, דאתמר בהון האבות הן הן
 המרפכה, בפשר פד מתקדשא, נחית עליה דם
 טהור, וגידים פד מתיחדין נחית עלייהו רוחא
 קדישא, גרמין נחית עלייהו מיין דדכיו, דא איהו

לשון הקודש

הדיוקנאות נראים בו, והיא כלולה
 מבשר וגידים ועצמות, והיא תמונת כל,
 והיא ברכה וקדושה ויהוד, כהנים ולוים
 וישראלים, שהם קשורים בשלשת
 האבות, שנאמר בהם האבות הן הן
 המרפכה. בפשר פשמתקדש, יורד עליו
 דם טהור, וכשהגידים מתיחדים, יורדת
 עליהם רוח קדושה, על העצמות יורדים

אל הלב, שהברכות הן מהכהנים, והו
 שכתוב דבר אל אהרן ואל בניו לאמר
 כה תברכו. הגידים מישראל, והם היהוד
 והקדושה וקשר של העצמות והבשר,
 וכשנגשרים בשניהם נקראים יהוד,
 והיהוד הוא בישראל. והו שכתוב שמע
 ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד.

העור הוא דמות אדם מלכות, כל

רזא דקרפנין. חדא רבי אלעזר וחדו חבריא
ואמרו אילו לא אתינא להאי עלמא אלא למשמע
דא די.

אמר רבי שמעון ברי, ועוד ברזא דקרפנין, לבא
איהו מזבחה דביה דם דקרפנין, ועל דא
אתמר (שמות כ כד) וזבחת עליו, אם זכו אריה הוה
נחית למיכל קרבנא, ואי לא פלבא נחית, ובאן
אתר בכבד, דתמן מרה גיהנם, דאיהי עלוקה
דאית לה תרי בנות הב הב, פמה דאת אמר (משלי
ל טו) לעלוקה וכו', וכלבא בהון צווח הב הב, ומרה
איהי גיהנם, חרבא דמלאך המות דאית לה תרי
פיות פגוונא דגיהנם, דאתמר בה (שם) לעלוקה שתי
בנות הב הב, פגוונא דא אתמר בחרבא (שם ה ד)
ואחריתה מרה כלענה חדה פתרב פיות.

לשון הקודש

מקום? בכבד, ששם מרה גיהנם, שהיא
עלוקה שיש לה שתי בנות הב הב, כמו
שנאמר לעלוקה וכו', והכלב צווח בהם
הב הב, והמרה היא גיהנם, חרבו של
מלאך המות שיש לה שתי פיות, כמו
שהגיהנם שנאמר בה לעלוקה שתי בנות
הב הב, כמו זה נאמר פתרב ואחריתה
מרה כלענה חדה פתרב פיות.

מי טהרה, זהו סוד הקרבנות. שמח רבי
אלעזר, ושמחו החברים ואמרו: אלו לא
באנו לעולם הוה אלא לשמע את זה –
די.

אמר רבי שמעון: בני, ועוד בסוד
הקרבנות, הלב הוא מזבחה שבו דם
הקרבנות, ועל זה נאמר וזבחת עליו, אם
זכו – האריה היה יורד לאכל את
הקרפן, ואם לא – יורד פלב, ובאיזה

וְכַבֵּד אִיהוּ סמא"ל, מָרָה סַם מָוֹת דִּילִיָּה, פִּד
שְׁלֵטָא מָרָה עַל עֶרְקוֹן דִּילָה וּמְתַנְבְּרָא
בְּחֻזְבִּין, אֲתַמַּר בְּפֶרְקוֹן דְּכַבֵּד וּמָרָה, (שמות טו כג) וַיִּבְאוּ
מִרְתָּה וְלֹא יָכְלוּ לְשִׁתּוֹת מִיָּם מִמָּרָה פִּי מָרִים הֵם,
בְּתַחֲוָא וּמָנָא אֵינוֹן עֶרְקוֹן דְּלִבָּא בְּדוּחְקָא
וּמְתַטְמְרִין בְּלִבָּא, פְּגוּנָא דְנַח וְאֲתִתִּיה וּבְנֵי וְחִיוּוֹן
וּבְעִירִין וְעוֹפִין דְּמְתַטְמְרִין בְּתִיבָה, וְלִבָּא אִיהוּ
בְּדוּחְקָא בְּהוֹן, דְּאֵם מָרָה מָטָא לְלִבָּא מִיַּד יָמוֹת
בַּר נֶשׁ, וּמָרָה לָא מְתַנְבְּרָה עַל יִשְׂרָאֵל דְּאֵינוֹן לִבָּא
אַלָּא בְּחֻזְבִּין, אִי חֲזָרִין בְּתִיבְתָא דְּאִיהִי נִשְׁמַת
חַיִּים שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, הָא אֲסוּוֹתָא תְּהִיא לְלִבָּא
וְלְעֶרְקוֹן דִּילָה, וְאֲתַמַּר בְּהוֹן (שם) וַיִּמְתְּקוּ חַמְּוִים,
וְאֲתַסִּין עֶרְקוֹן (גופא) וְאֲכָרִים דִּילִיָּה.

טַחֲוֹל דָּא לִילִי"ת אִימָא דְּעַרְב רַב, שְׁחֹק הַבְּסִיל,

לשון הקודש

המרה הוא סמא"ל, המרה סם המות
 שלו. כששולטת המרה על העורקים
 שלה ומתנברת בחטאים, נאמר בפרקים
 של הכבד והמרה, ויבאו מרתה ולא
 יכלו לשותות מים ממרה פי מרים הם.
 באותו זמן אותם עורקי הלב הם גדחק
 ונטמנים בלב, כמו שנת ואשתו ובניו
 והחיות והבהמות והעופות שנטמנו
 בתבה, והלב הוא דחוק בהם, שאם

המרה מגיעה ללב, מיד ימות האדם,
 ומרה לא מתנברת על ישראל, שהם
 הלב, אלא בחטאים. אם חוזרים
 בתשובה, שהיא נשמת חיים, השכינה
 העליונה, הרי רפואה תהיה ללב
 ולעורקים שלו, ונאמר בהם וימתקו
 חמיו, ונרפאים העורקים, (הגוף)
 והאיברים שלו.

טחול זו ליליית, האמא של הערב רב,

מָאן כְּסִיל דָּא אַל אַהר סמא"ל, וְעַרְב רַב אִינוּן
 בְּנֵהָא, דְּאִינוּן מְעוֹרְבִין בְּיִשְׂרָאֵל רְשָׁעִים גְּמוּרִים,
 וְעַלְיָהּוּ אֲתָמַר אִם רְאִיתָ רְשָׁע שֶׁהִשְׁעָה מִשְׁחָקָת
 לוֹ אַל תִּתְגַּרְהַ בּוֹ, עַלְיָהּוּ אֲתָמַר (חֲבִקוּק א' יג) לְמָה
 תִּבְיֵט בּוֹגְדִים תִּתְחַרֵּשׁ כְּבִלְע רְשָׁע צְדִיק מִמֶּנּוּ, רְשָׁע
 דָּא כְּסִיל, עַרְב רַב בְּגִלוּתָא אִינוּן רְשָׁע, כְּבִלְע
 צְדִיק מִמֶּנּוּ, דָּא יִשְׂרָאֵל, וּמָאן גְּרִים דְּכִלְע לֹון,
 בְּגִין דְּלֹאוּ אִינוּן צְדִיקִים גְּמוּרִים, כְּמָה דְּאֲתָמַר
 צְדִיק מִמֶּנּוּ כּוֹלֵעַ אֲבָל צְדִיק גְּמוּר אִינוּ כּוֹלֵעַ.

וּמְחֹל אִיהוּ לִילִי"ת, (משלי ג' לג) מְאֲרַת ה' בְּבֵית
 רְשָׁע, וְאִיהִי אֲסַכְרָה לְרַבֵּי דְּאִינוּן
 תִּיבִיבָא, תִּיבִיכַת בְּהוֹן בְּעוֹתָרָא בְּהֵאֵי עֲלֻמָּא, (דף קמ"ב ע"ב)
 וְלִבְתָּר קְטִילַת בְּהוֹן, וְאַמְאֵי אֲתִקְרִיאוּ רַבֵּי, בְּגִין
 דְּלִית בְּהוֹן דַּעַת לְאַשְׁתַּזְבָּא מִינָהּ, אֲבָל לֵב מִבִּין

לשון הקודש

משום שאינם צדיקים גְּמוּרִים, כמו
 שֶׁנֶּאֱמַר צְדִיק מִמֶּנּוּ כּוֹלֵעַ, אֲבָל צְדִיק
 גְּמוּר אִינוּ כּוֹלֵעַ.

ומחול הוא לילי"ת, מארת ה' בבית
 רשע, והיא אסכרה לתינוקות שהם
 רשעים, צוחקת בהם כעשר בעולם הזה,
 ואחר כך הורגת אותם, ולמה נקראו
 תינוקות? משום שאין בהם דעת להנצל
 ממנה, אבל לב מבין נצול ממנה, ששם

שחוק הכסיל, מי זה כסיל? זה אל אחר
 סמא"ל, וערב רב הם בניה, שהם
 מעורבים עם ישראל, רשעים גְּמוּרִים,
 ועליהם נאמר אם ראית רשע שהשעה
 משחקת לו, אל תתגרה בו, עליהם
 נאמר למה תביט בוגדים תחריש כבלע
 רשע צדיק ממנו. רשע זה הכסיל, ערב
 רב בגלות הם רשע, כבלע צדיק ממנו
 זה ישראל, ומי גורם שכולע אותם?

אֶשְׁתַּזְבּ מִיָּנָה, דְּתַמְן צְדִיק, וְרָזָא דְּמַלְכָּה (קהלת ז כו)
טוֹב לְפָנֵי הָאֱלֹהִים יִמְלֹט מִמָּוֶנָה, וְחוּטָא יִלְכָּד בָּהּ.

כְּלִיּוֹת אֵינּוֹן יוֹעְצוֹת אִם זָכוּ עָאֵל בְּהוֹן נְבוּאָה
דְּאִיהִי (משלי כ כז) נֵר יְהו"ה נְשִׁמַּת אָדָם,
וְאֶתְעִבִּירוּ נְבִיאִים, וְאֵינּוֹן יוֹעְצִים לְטָב, וְאִית בְּהוֹן
עֵצָה וְתוֹשִׁיָּה.

כְּנַפֵּי רִיָּאָה, אִם זָכוּ שְׂרִיא בְּהוֹן רוּחַ קוּדְשָׁא,
וְאֶתְמַר בְּהוֹן (ישעיה יא ב) וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהו"ה
רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה רוּחַ עֵצָה וְנְבוּרָה רוּחַ דְּעֵת
וְיִרְאֵת יְהו"ה, וְעֲלִיָּהּ אֶתְמַר (שמות כה כ) וְהָיוּ הַכְּרֹבִים
פּוֹרְשֵׁי כְּנָפִים, הַכְּרֹבִים כְּגוֹן צוּרַת אָדָם, פּוֹרְשֵׁי
כְּנָפִים לְקַבֵּל תְּלַת חִיוּוֹן דְּפַרְשֵׁין גְּדַפִּין לְקַבְּלִיהּ
דְּאָדָם, וְאֵינּוֹן שִׁית גְּדַפִּין, תְּרִין לְכָל חִתָּה, מִסְטָרָא
דְּשְׂכִינְתָּא גְּדַפִּין דְּחִיוּוֹן מְרוּבְעִים, שִׁית גְּדַפִּין לְקַבֵּל

לשון הקודש

יהו"ה, רוּחַ חֲכָמָה וּבִינָה, רוּחַ עֵצָה
וְנְבוּרָה, רוּחַ דְּעֵת וְיִרְאֵת יְהו"ה, וְעֲלִיָּהּ
נְאָמַר וְהָיוּ הַכְּרֹבִים פּוֹרְשֵׁי כְּנָפִים.
הַכְּרֹבִים כְּמוֹ צוּרַת אָדָם, פּוֹרְשֵׁי כְּנָפִים
כְּגוֹן שְׁלֹשׁ הַחַיּוֹת שְׁפּוֹרְשׁוֹת כְּנָפִים
כְּגוֹן הָאָדָם, וְהֵם שֵׁשׁ כְּנָפִים, שְׁתֵּים לְכָל
חִתָּה. מִצַּד שֵׁל הַשְּׂכִינָה כְּנַפֵּי הַחַיּוֹת
מְרַבְעוֹת, שֵׁשׁ כְּנָפִים כְּגוֹן שֵׁשׁ מַעְלוֹת

צְדִיק, וְסוּד הַדְּבָר – טוֹב לְפָנֵי הָאֱלֹהִים
יִמְלֹט מִמָּוֶנָה, וְחוּטָא יִלְכָּד בָּהּ.

הַכְּלִיּוֹת הֵן יוֹעְצוֹת, אִם זָכוּ – נְכַנְסַת
בָּהֶם נְבוּאָה, שְׂהִיא נֵר יְהו"ה נְשִׁמַּת
אָדָם, וְנַעֲשִׂים נְבִיאִים, וְהֵם יוֹעְצִים לְטוֹב,
וְיֵשׁ בָּהֶם עֵצָה וְתוֹשִׁיָּה.

כְּנַפֵּי הַרְאָה, אִם זָכוּ – שׁוֹרָה בָּהֶם רוּחַ
הַקֹּדֶשׁ, וְנְאָמַר בָּהֶם וְנָחָה עָלָיו רוּחַ

יש מעלות לפסא, ארבע כנפים לקבל פרסיא
 מרופע, פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על
 הכפרת, דא כפרת דלבא קדש קדשין, ודא לבא.

נפש רוח נשמה, כהן לוי וישראל, כהן איהו
 נשמה, אם זכה גר יהו"ה גר הוה נהיר ביה
 מלבא בשמש זרחת, ורוחא דקודשא הוה נפיק
 מבין גדפוי דכרוכין דאינון בנפי ריאה, והוה
 ממליל עמיה, ואם לאו נורא, ודא נפש הוה דליק,
 ונפיק אשא מלבא ואוקיד ליה. קרקבנא וקיבה
 כד נאים אתקרי קיבה ישן.

ואית שינה לטב ואית שינה לביש, לטב כגון
 חלום דאיהו סלם (נ"א כגון חלום) דחזא יעקב,
 וביה דביק קנה, ושית עזקין דקנה איהו שית
 דרגין דנבואה, וסלקין לשתין נשמי, דחזו נאים

לשון הקודש

ואם לא - אש, וזו הנפש, היתה דולקת,
 ויוצאת אש מהלב ושורפת אותו.
 הקרקבן והקבה, כאשר ישן נקרא קבה
 ישן.

ויש שינה לטוב ויש שינה לרע. לטוב,
 כמו חלום שהוא הסלם (כמו חלום) שראה
 יעקב, ובו דבוק קנה, ויש טפעות הקנה
 הם שש דרגות הנבואה, ועולים לנשמים
 נשימות שהיה ישן בהם דוד, שכתב

לפסא, ארבע כנפים כנגד פסא מרפע,
 פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם
 על הכפרת, זו כפרת הלב, קדש
 הקדשים, וזה הלב.

נפש רוח נשמה, כהן לוי וישראל. הכהן
 הוא הנשמה, אם זכה - גר יהו"ה, גר
 היה מאיר בו מהלב בשמש זרחת, ורוח
 הקדש היתה יוצאת מבין כנפי הכרוכים
 שהן כנפי ראה, והיתה מדברת עמו,

בְּהוֹן דְּדוּד, דְּהָכִי אוֹקְמוּהּ, דְּדוּד הָוּה מְתַנְמַנְם כְּסוּם,
 וְסוּם לָא נָאִים אֶלְא שְׁתִּין נְשָׁמִי, וְאִית שִׁנְה לְבִישׁ
 חֲלָמָא בִּישָׂא, דְּאֶתְמַר בֵּיה לְגַבִּי אַבְרָהָם, (בראשית טו
 יב) וְתַרְדְּמָה נִפְלָה עַל אַבְרָם, וְהֵנָּה אִימָה חֲשָׁכָה
 גְּדֻלָּה נִפְלֵת עָלָיו, וְהָא אוֹקְמוּהּ בְּאַרְבַּע גְּלִיזוֹת,
 וּבְגִין דְּחִלּוּם יִיְתִי בְּתַרְיִן דְּרַגְיִן, אוֹקְמוּהוּ קַדְמָאִין,
 כְּמָה דְּאִי אֶפְשָׁר לְבָר בְּלֹא תַבְּנ כֶּךָ אִי אֶפְשָׁר
 לְחֲלָמָא בְּלֹא דְבָרִים בְּטִלִּים, בְּגִין דִּיִּיתִי חֲלָמָא כְּאִן
 עַל יְדֵי מְלֶאכֶּה, כְּאִן עַל יְדֵי שַׂד, בְּגִין דְּחֲלָמָא אִיהוּ
 מְסֻטְרָא דְּאִילְנָא דְּטוֹב וְרַע, אֲבָל מְסֻטְרָא דְּאִילְנָא
 דְּחַיִּי לָא אֶתְיָא (עליה אלא דקיבה) אֶלְא עַל יְדֵי קִיבָה
 דְּקוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא דְּאִיהִי שְׂכִינְתָּא דִּילִיהּ, וְלִית
 תַּבְּנ קִיבָה רַע דְּאִיהוּ שַׂד.

קַרְקָבִין טוּחִין, אִי בַר נֶשׁ זַבְּאָה אִיהוּ טוּחֶנְת מִן
 לְצַדִּיקִים, דְּאִינוּן אַבְרָם קַדִּישִׁין

לשון הקודש

אֶפְשָׁר לְחִלּוּם בְּלִי דְבָרִים בְּטִלִּים, כְּדִי
 שְׂכִיבָא חִלּוּם כְּאִן עַל יְדֵי מְלֶאכֶּה, כְּאִן עַל
 יְדֵי שַׂד, מְשוּם שְׁתַּחֲלוּם הוּא מְצַד שֶׁל
 הַעֵץ שֶׁל טוֹב וְרַע, אֲבָל מְצַד שֶׁל עֵץ
 הַחַיִּים לָא כָּא (עליו אלא של קבה) אֶלְא עַל יְדֵי
 קִבָּה שֶׁל הַקְּדוּשָׁא בְּרוּךְ הוּא שְׂהִיא
 שְׂכִינְתוֹ, וְאִין שָׁם קִבָּה רַע, שְׂהוּא שַׂד.
 הַקְּרָבִין טוּחִין, אִם אָדָם צַדִּיק, הִיא

פְּרִשׁוּהּ, דְּדוּד הָוּה מְתַנְמַנְם כְּסוּם, וְסוּם
 לָא יִשָּׁן אֶלְא שְׁשִׁים נְשִׁימוֹת, וְנִשׁ שִׁנְה
 לְרַע, חִלּוּם רַע, שְׁנַאמַר בּוּ אַצֵּל אַבְרָהָם,
 וְתַרְדְּמָה נִפְלָה עַל אַבְרָם וְהֵנָּה אִימָה
 חֲשָׁכָה גְּדֻלָּה נִפְלֵת עָלָיו, וְהָרִי פְּרִשׁוּהּ
 בְּאַרְבַּע גְּלִיזוֹת, וּמְשוּם שְׁחִלּוּם יָבֵא
 בְּשַׁתֵּי דְּרַגְוֹת, פְּרִשׁוּהּ הַקְּדֻמוֹנִים, כְּמוֹ
 שְׂאִי אֶפְשָׁר לְבָר בְּלֹא תַבְּנ, כֶּךָ אִי

בְּפִקּוּדֵינִי דַעֲשֵׂה, וְאִי לָא אֶזְלוּן בְּפִקּוּדֵינִי מְבִין,
 מִתְּפִרְנָסִין בְּלֶחֶם הַקְּלוּקָל מְזוּנָא קְלָא בְּקִלוֹן. וְוִשְׂט
 (במדבר י"א ח) שְׂטוּ הָעַם וְלִקְטוּ, שְׂטִין (שְׂטִיין) לְקִטִּין
 בְּשִׁטּוֹתָא, וְטַחְנוּ בְּרִיתִים בְּדוּחְקָא, אֵלִין אֵינוּן
 טוּחְנוֹת בְּפוּמָא, אוּ דְכוּ בְּמִדּוּכָה דָא חֵיד, וּבְשָׁלוּ
 בְּפִרוּר דָא אֶצְטוּמְכָא.

בְּרִי, רְזָא עֲלָאָה הָכָא, אִם זְכוּ יִשְׂרָאֵל הֵנָּה נָחִית
 לוֹן אוּרִייתָא מִן שְׂמִיָּא בְּלָא דוּחְקָא, וְלָא
 הֵווּ צְרִיכִין לְאֶלְפָא חַד לְחִבְרִיָּה, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב
 (שמות ט"ז ד) הִנְנִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם, דְּלִית
 לָכֶם אֱלָא אוּרִייתָא, לָא זְכוּ בְּגִין עֵרְב רַב דְּאֵינוּן
 שְׂטִיין, אֲתִמַּר בְּהוּ שְׂטוּ הָעַם וְלִקְטוּ, דִּיטְרַחוּן
 לְאֶלְפָא דָא לְדָא, לְפִרְנָסָה כָּל חַד בְּדוּחְקָא,
 וְלְחִבְיָמָא בְּרַמְיָא. אֲבָל לְעֵתִיד לְבָא יִתְמַחוּן עֵרְב
 רַב מִעֲלָמָא, וְאֲתִמַּר בְּהוּן (ירמיה ל"א ג) וְלָא יִלְמְדוּ

לשון הקודש

בְּנִי, סוּד עֲלִיוֹן פָּאן, אִם זְכוּ יִשְׂרָאֵל,
 הִיזְתָּה יוֹרְדָתָא לָכֶם תּוֹרָה מִשְׁמַיִם בְּלִי
 דְחַק, וְלָא הִיוּ צְרִיכִים לְלַמַּד אֶחָד אֶת
 חֲבֵרוֹ, זְהוּ שְׂכַתּוּב הִנְנִי מִמְטִיר לָכֶם לֶחֶם
 מִן הַשָּׁמַיִם, שְׂאִין לָכֶם אֱלָא תּוֹרָה, לָא
 זְכוּ - בְּגִלְל הָעֵרְב רַב שְׁהֶם שׁוּטִים,
 נְאֻמַּר בְּהֶם שְׂטוּ הָעַם וְלִקְטוּ, שִׁיטְרַחוּ
 לְלַמַּד זֶה לְזֶה, לְפִרְנָסָה כָּל אֶחָד בְּדַחַק,

מוֹחֲנָת מִן לְצַדִּיקִים, שְׁהֶם אֵיבְרִים
 קְרוּשִׁים בְּמַצּוֹת עֲשֵׂה, וְאִם לָא הוֹלְכִים
 בְּמַצּוֹת טוֹבוֹת, מִתְּפִרְנָסִים בְּלֶחֶם
 הַקְּלוּקָל, מְזוּן הַקְּלוּקָל, קַל בְּקִלוֹן. וְוִשְׂט -
 שְׂטוּ הָעַם וְלִקְטוּ. שְׂטִים, (שְׂטוּטִים), לוֹקְטִים
 בְּשִׁטּוֹת. וְטַחְנוּ בְּרִיתִים - בְּדַחַק, אֵלוּ הֵן
 הַטּוּחְנוֹת בְּפִה, אוּ דְכוּ בְּמִדּוּכָה - זֶה
 הַחַד, וּבְשָׁלוּ בְּפִרוּר - זֶה הָאֶצְטוּמְכָא.

עוֹד אִישׁ אֶת אָחִיו וְגוֹמֵר, וּבְגִין דָּא וּוְשֵׁט אִיהוּ
לְבִישׁ וְאִיהוּ לְטָב, חָזוֹר וְסוּמְק, דִּינָא וְרַחֲמֵי.

וּבְרֵי, בְּדַאי אֵינּוֹן שְׁלוּחֵי דְצַבוּרָא, צְרִיכִין בְּד
קָרָאן סֵפֶר תּוֹרָה דִּיחֲתִכּוֹן מְלִין, וְלֹא
יִימְרוּן לְהוֹן בְּהִלְעָטָה, כְּגוֹנָא דְעַרְב רַב דְּאִתְּמַר
בְּהוֹן (במדבר יא יג) הַבָּשָׂר עוֹדְנָו בֵּין שְׁנֵיהֶם, וְהוּוּ אֶכְלִין
בְּהִלְעָטָה, וּכְגוֹנָא דְעֵשׂוּ דְאִתְּמַר בֵּיהּ (בראשית כה ל)
הִלְעִיטְנִי נָא, וְלֹא הוּוּ טַחְנִין לֵיהּ, אִתְּמַר
בְּהוֹן (במדבר יא לג) וְאַף יְהוּ"ה חָרָה בְּעַם.

הַדָּרָא דְכִנְתָּא דָּא אִיהוּ נְחֵשׁ בְּרִיחַ נְחֵשׁ
עַקְלָתוֹן, דִּזְמִינִין צְדִיקָיָא (דף קמא ע"א) לְמִיכַל
לֵיהּ. וְאִית חֵלֶב טָמֵא דְאִיהוּ נְחֵשׁ, דְּאִיהוּ אָסִיר
לְמִיכַל עַמָּא קְדִישָׁא, בְּגִין דְּעִלִּיהּ אִתְּמַר
(בראשית ג יד) אָרוּר אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה.

לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ

עוֹדְנָו בֵּין שְׁנֵיהֶם, וְהִיוּ אוֹכְלִים בְּהִלְעָטָה,
וּכְמוֹ שֶׁעֲשׂוּ, שְׁנַאֲמַר בּוּ הִלְעִיטְנִי נָא,
וְלֹא הָיוּ טוֹחְנִים לוֹ, נֶאֱמַר בְּהֶם וְאַף
יְהוּ"ה חָרָה בְּעַם.

הַמְנַעֵי הַנֶּסֶם זֶהוּ נְחֵשׁ בְּרִיחַ, נְחֵשׁ עַקְלָתוֹן,
שְׁעֵתִידִים הַצְדִּיקִים לְאֶכֶל אוֹתוֹ, וְיֵשׁ
חֵלֶב טָמֵא שֶׁהוּא נְחֵשׁ, שֶׁהוּא אָסוּר
לְמִאֲכַל הָעָם הַקֹּדֶשׁ, מִשּׁוּם שֶׁעֲלִיו נֶאֱמַר
אָרוּר אַתָּה מִכָּל הַבְּהֵמָה.

לְחַכְמִים בְּרַמּוֹ. אֶכֶל לְעֵתִיד לְבֹא יִמְחוּ
הָעַרְב רַב מִן הָעוֹלָם, וְנֶאֱמַר בְּהֶם וְלֹא
יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ אֶת אָחִיו וְגוֹמֵר, וּמִשּׁוּם
זֶה הַוְשֵׁט הוּא לְרַע וְהוּא לְטוֹב, לְכֵן
וְאִדָּם, דִּין וְרַחֲמִים.

וּבְגִין, בְּדַאי אוֹתָם שְׁלוּחֵי הַצַּבוּרָה,
צְרִיכִים כְּשִׁקְוֹרָאִים סֵפֶר תּוֹרָה, שִׁיחֲתִכּוּ
אֶת הַמְּלִים וְלֹא יֹאמְרוּ אוֹתָם בְּהִלְעָטָה,
כְּמוֹ שֶׁהָעַרְב רַב שְׁנַאֲמַר בְּהֶם הַבָּשָׂר

תקונא רביעא

(זהו תיקון כ"ה)

בְּרֵאשִׁית תִּמְן י"ש, (משלי ח כא) לְהִנְחִיל אֹהֲבֵי יֵשׁ
 וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אֲמֵלֵא, וּבְגִין דְּתִמְן אוֹצְרֵ
 דְּאִיְהוּ יִרְאֵת יְהו"ה, מִנִּיּה אֲתִמְלִיא לְצַדִּיקֵיא,
 וְאִינוּן דְּחֵלִין לְקוּדְשָׁא בְּרִידֵּהּ הוּא יִרְתִּין הֵאֵי יֵשׁ,
 וְעֵרְבוּבֵיא בִישָׁא לָא הוּוּ דְּחֵלִין לְקוּדְשָׁא בְּרִידֵּהּ הוּא
 אֶלֶּא בְּגִין עוֹתְרָא, וְהוּוּ מְנַסִּין לִיְהוּ, פְּגוּזָא דָּא (שמות)
 הֵיִשׁ יְהו"ה בְּקִרְבָּנוּ אִם אֵין, וְכֹל אִינוּן דְּמְנַסִּין
 לְקוּדְשָׁא בְּרִידֵּהּ הוּא וְדְּחֵלִין לִיְהוּ בְּעוֹתְרָא וְלָא
 דְּחֵלִין מִנִּיּה בְּעֵנִיּוֹתָא כְּמוֹ בְּעוֹתְרָא, לֹאֵ אִינוּן
 אֶלֶּא עֵרְבוּבֵיא בִישָׁא, דְּאִית יִרְאָה וְאִית יִרְאָה, אִית
 אֶהְבָּה וְאִית אֶהְבָּה, אִית מָאן דְּדְּחִיל לְקוּדְשָׁא
 בְּרִידֵּהּ הוּא בְּגִין דִּיחֹן פְּגוּי אוּ דְּלֹא נְחִית לְעֵנִיּוֹתָא,
 אוּ דְּרְחִים לִיְהוּ בְּגִין דִּיחֵיב לִיְהוּ עוֹתְרָא, וּמְנַסָּה לִיְהוּ

לשון הקודש

תקון רביעי

זהו תקון כ"ה

העשר, והיו מנסים אותו, כמו זה: הַיֵּשׁ
 יְהו"ה בְּקִרְבָּנוּ אִם אֵין, וְכֹל אוֹתָם
 שְׁמַנְסִים אֵת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא וּפּוֹחְדִים
 מִמֶּנּוּ בְּעֵשֶׂר, וְלֹא יִרְאִים מִמֶּנּוּ בְּעֵנִיּוֹת
 כְּמוֹ בְּעֵשֶׂר, אִינָם אֶלֶּא עֵרְבוּבֵי רַע, שֵׁיִשׁ
 יִרְאָה וְיֵשׁ יִרְאָה, יֵשׁ אֶהְבָּה וְיֵשׁ אֶהְבָּה,
 יֵשׁ מִי שֵׁיִרְאָה מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּדִי
 שִׁחֹן אֵת בְּגוּי, אוּ שְׁלֵא יִרְדַּ לְעֵנִיּוֹת, אוּ

בְּרֵאשִׁית, שֵׁם י"ש, לְהִנְחִיל אֹהֲבֵי יֵשׁ
 וְאוֹצְרוֹתֵיהֶם אֲמֵלֵא, וּמִשּׁוּם שְׁשֵׁם אוֹצְרֵ,
 שְׁהִיא יִרְאֵת יְהו"ה, מִמֶּנּוּ מִתְמַלֵּא
 לְצַדִּיקִים, וְאוֹתָם יִרְאֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
 יוֹרְשִׁים הַיֵּשׁ הַזֶּה, וְעֵרְבֵי רַב הַרַע לֹא הִיוּ
 פּוֹחְדִים מִהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֶלֶּא בְּשִׁבִיל

בגון נעבד האי פקודא הכי, ונחוי היש יהו"ה
 בקרבנו ויהיב לן אנרא בניניה אם אין, דאי לא
 יהיב ליה אנרא בנינהא לא רחים ליה, ולא יהיב
 ליה צדקה ולא יעבד פקודא, ומנסי לקודשא
 בריך הוא בכל פקודא ועובדא, בנדאי האי איהו
 מאלין ערבוביא בישא, דאתמר בהון היש יהו"ה
 בקרבנו אם אין.

אלא רחימו ודחילו דקודשא בריך הוא, שלים
 בכל פקודא ופקודא דעבד, בין דיהיב ליה
 אנרא בטיבו בין דלא יהיב ליה, ובגין דא מני
 באורייתא (דברים ו ד) ואהבת את יהו"ה אלהיך בכל
 לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך, ואוקמוהו קדמאין,
 אם חביב עליך נפשך מממונך לבך נאמר בכל
 נפשך, ואם חביב עליך ממוןך מנפשך לבך נאמר

לשון הקודש

אין.

אלא אהבה ויראה של הקדוש ברוך
 הוא, שלם בכל מצוה ומצוה שעושה, בין
 שיתן לו שקר בטוב, בין שלא נותן לו,
 ומשום זה צוה בתורה ואהבת את יהו"ה
 אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל
 מאדך, ופרשוהו הקדמונים אם חביב
 עליך נפשך מממונך, לבך נאמר בכל
 נפשך, ואם חביב עליך ממוןך מנפשך,

שאהב אותו כדי שיתן לו עשר, ומנפה
 אותו כמו: נעשה את המצוה הזו כה,
 ונראה היש יהו"ה בקרבנו ונתן לנו
 שקר בעבורה אם אין, שאם לא יתן לו
 שקר בשביל זה, אינו אהב אותו, ולא
 נותן לו צדקה ולא יעשה מצוה, ומנפה
 את הקדוש ברוך הוא בכל מצוה
 ומעשה, ודאי זהו מאותם ערב רב
 שנאמר בהם היש יהו"ה בקרבנו אם

בְּכָל מְאֹדָךְ, דְּאִית בְּר נִש דְּעָלִי וְאִזִּיל בְּכָל פְּקוּדִין
 דְּלֹא יְהִיב עֲלֵיהּוּ אַנְרָא, וְאִם הָוָה יְהִיב אַנְרָא
 עֲלֵיהּוּ לָא הָוָה עֶבֶד לֹון, דְּוֵדַאי סְנִינִין אֵינִין
 מִבְּנֵי נָשָׂא דְּאֵינִין עֲתִירִין בְּעוֹתָרָא סְנִינִי, וְאֵינִין
 תְּחִיבִין עוֹתָרָא דְּלֵהוֹן וְתִיר מְנַשְׁמָתָא דְּלֵהוֹן,
 דְּעוֹתָרָא דְּנַפְשָׂא אִיהוּ פְּקוּדִין טָבִין בְּעֵלְמָא דְּאֶתִי,
 וְעוֹתָרָא דְּנוֹפָא מְמוּנָא וְעוֹדוּנָא בְּעֵלְמָא דִּין.

וְאֵינִין דְּמִתְחַבְּבִין מְמוּנָא מְנַפְשָׂא, אִם הָוּוּ יְהִיבִין
 לֵיהּ כָּל אֹרִייתָא בְּמֵאָה זִוְיִי לָא הָוּוּ יְהִיבִין
 לָהּוּ בְּגִינָה, בְּגִין דְּמְמוּנָא תְּחִיב עֲלֵיהּוּ מְנַפְשָׂא,
 וְמַה דְּדַחִיל וְרַחִים לֵיהּ לֹאוּ אִיהוּ אֶלָּא בְּגִין
 מְמוּנָא, הַאי דְּשׁוּי מְמוּנָא עֲקָרָא וְאֹרִייתָא דְּרַחִים
 קוּדְשָׂא בְּרִידָה הוּא טָפֵל, הַאי רַחִימוּ וְדַחִילוּ לָא
 חֲשִׁיב לֵיהּ קוּדְשָׂא בְּרִידָה הוּא, אֶלָּא עֲקָרָא דְּרַחִימוּ

 לשון הקודש

לְכַד נְאֻמְר בְּכָל מְאֹדָךְ, שְׁיִיש אָדָם
 שְׁמִתְפַּלֵּל וְהוֹלֵךְ בְּכָל הַמַּצּוֹת שְׁלֹא נוֹתֵן
 עֲלֵיהֶם שְׂכָר, וְאִם הָיָה נוֹתֵן שְׂכָר עֲלֵיהֶם,
 לֹא הָיָה עוֹשֶׂה אוֹתָם, שְׁוֵדַאי רַבִּים הֵם
 בְּנֵי הָאָדָם שְׁעֲשִׁירִים בְּעֶשֶׂר רַב, וְהֵם
 מִתְחַבְּבִים אֶת עֶשְׂרָם יוֹתֵר מְנַשְׁמָתָם,
 שְׁעֲשִׂרָה שֶׁל הַנֶּפֶשׁ הִיא מַצּוֹת טוֹבוֹת
 בְּעוֹלָם הַבָּא, וְעֶשֶׂר שֶׁל הַגּוֹף – מְמוֹן
 וְעוֹדוּן בְּעוֹלָם הַזֶּה.

וְאוֹתָם שְׁמִתְחַבְּבִים מְמוֹן מִהַנֶּפֶשׁ, אִם
 הָיוּ נוֹתְנִים לוֹ כָּל הַתּוֹרָה בְּמֵאָה זִוְיִים,
 לֹא הָיוּ נוֹתְנִים אוֹתָם בְּשִׁבְלָהּ, מִשּׁוּם
 שֶׁהַמְמוֹן תְּחִיב עֲלֵיהֶם מִהַנֶּפֶשׁ, וְמַה
 שְׁיִרָא וְאוֹהֵב אוֹתוֹ, אֵינּוּ אֶלָּא בְּשִׁבִיל
 הַמְמוֹן. זֶה שְׁשָׁם אֶת הַמְמוֹן עֲקָרָה,
 וְהַתּוֹרָה שְׁאוֹהֵב הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא טָפֵל,
 הָאֵהָבָה וְהִירָאָה הָיוּ לֹא מִחֲשִׁיב הַקְּדוּשׁ
 בְּרוּךְ הוּא, אֶלָּא הַעֲקָרָה שֶׁל הָאֵהָבָה

וְדַחִילוּ דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, דְאָף עַל גַּב דְאִיהוּ
 רַחִים מְמוּנִיה מְנַפְשִׁיה, דִּירְחִים לִיה בְּמִמוּנִיה,
 בְּמַה דְאִיהוּ חָשִׁיב עָלֶיה, וְלֹא בְטַפֵּל דִּילִיה, לְבַךְ
 נְאָמַר בְּכָל מְאֲדָךְ, וְכֵן מָאן דְחָשִׁיב נַפְשִׁיה
 מְמוּנִיה, וְהָהּ יְהִיב פֶּל מְמוּנָא דְעֵלְמָא וְלֹא הָהּ
 נְזִיק אֶפִּילוּ בְּאַבְרָא זְעִירָא דְאִית בֵּיה, לְבַךְ נְאָמַר
 בְּכָל נַפְשָׁךְ בְּמֵאי דְרַחִים לִיה.

תקונא חמישא

(זהו תקון כ"ו).

בְּרֵאשִׁית (ישעיה סו טז) **כִּי בָאשׁ יְהו"ה נִשְׁפָּט, אֱלֹהִים**
מְאִירֵי דְדִינָא, וְעָלִיה אֲתָמַר (שמות כב
 כז) **אֱלֹהִים לֹא תִקְלָל, בְּוֹדָי בְּמַה דְלְעִילָא**
אֲתָמַר (תהלים עה ח) **כִּי אֱלֹהִים שִׁפְט זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה**
יָרִים, כֶּךָ אִיהוּ צָרִיךְ לְמַחְוֵי דִינָא לְתַתָּא, לְדָא
יִשְׁפִּיל בְּדִינָא וְלְדָא יָרִים, כְּפֹס (דף קמא ע"ב) **עוֹבְדוֹי,**

לשון הקודש

תקון חמישי

זהו תקון כ"ו

בְּרֵאשִׁית, כִּי בָאשׁ יְהו"ה נִשְׁפָּט,
 אֱלֹהִים - בְּעֵלֵי הַדִּין, וְעָלִיו נְאָמַר
 אֱלֹהִים לֹא תִקְלָל, בְּוֹדָי כְּמוֹ שֶׁנְאָמַר
 לְמַעַלְה כִּי אֱלֹהִים שִׁפְט זֶה יִשְׁפִּיל וְזֶה
 יָרִים, כֶּךָ צָרִיךְ לְהִיוֹת הַדִּין לְמַטָּה, אֵת
 זֶה יִשְׁפִּיל בְּדִין נָאֵת זֶה יָרִים, כְּפִי מַעֲשָׂיו,

וְהִירָאָה שֶׁל הַקּוּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא, שְׂאָף עַל
 גַּב שְׁהוּא אוֹהֵב מְמוּנו מְנַפְשׁוֹ, שְׂיֵאָהֵב
 אוֹתוֹ בְּמִמוּנו, בְּמַה שְׁהוּא חָשׁוּב עָלָיו,
 וְלֹא בְטַפֵּל שְׁלוֹ, לְבַךְ נְאָמַר בְּכָל מְאֲדָךְ.
 וְכֵאֵן מִי שֶׁמְחָשִׁיב נַפְשׁוֹ מְמוּנו, וְהָהּ
 גּוֹתֵן כָּל הַמְּמוֹן שֶׁבְּעוֹלָם וְלֹא הָהּ גִּזָּק
 אֶפִּילוּ בְּאַיְבָר קָטָן שֶׁנִּשׁ בּוֹ, לְבַךְ נְאָמַר
 בְּכָל נַפְשָׁךְ, בְּמַה שְׂאוֹהֵב אוֹתוֹ.

לְדַא מַטָּה כְּלָפֵי חֶסֶד, לְדַא כְּלָפֵי גְבוּרָה, אֲמַת
 בְּאֲמַצְעֵיתָא, וּבְגִין דָּא אֲתִקְרִי דִיִּין אֲמַת, אֱלֹהִים
 חֲכִים אֲבַחוּשְׁבֹן, דְּתַמֵּן י"ה דְּאִיהִי חֲכָמָה וּבִנְיָה, זֶה
 שְׁמִי עִם י"ה שְׁס"ה מְסֻטְרָא דְשְׁמַאלָא, וְדָא י"ה מִן
 אֱלֹהִים, ה' עַל י' נִוקְבָא.

וְכַד דִּיִּין אִיהוּ דָן, צְרִיךְ לְמַהֲנִי אִיהוּ יְתִיב וּבְעֵלִי
 דִּינָא קִיִּימִין, כְּגִוּוּנָא דְלְעֵילָא, דְּאֲתַמַּר
 בְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (אִיּוֹב א' ו') וַיִּבְאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים
 לְהִתְיַצֵּב עַל יְהו"ה, אִיהוּ יְתִיב, וְאִינוּן קִיִּימִין
 לְמַתְבַּע דִּינָא, וּבְגִין דְּשָׁטָן יַעוּל פִּינֵייהוּ לְמַתְבַּע
 חוּבִיחוּן דְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל, אִינוּן כְּמַטְוִלָא עֲלֵיהֶּ, עַד
 דְּהוּהִי דָן לְהוֹן וְדָא אִיהוּ לְהִתְיַצֵּב עַל יְהו"ה, וְעוּד
 לְהִתְיַצֵּב עַל יְהו"ה, לְשֵׁאלָא וּלְמַתְבַּע דִּינָא לְגַבֵּי
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא יְהו"ה, כַּד נְהִיג עֲלֵמָא

לשון הקודש

שְׁנַאֲמַר בְּקְרוּשׁ בְּרוּךְ הוּא וַיִּבְאוּ בְּנֵי
 הָאֱלֹהִים לְהִתְיַצֵּב עַל יְהו"ה, הוּא יוֹשֵׁב,
 וְהֵם עוֹמְדִים לְתַבַּע דִּין, וּמְשׁוּם שְׁשָׁטָן
 נִכְנָס פִּינֵיהֶם לְתַבַּע אֶת חֲטָאֵי בְּנֵי
 יִשְׂרָאֵל, הֵם כְּמַטְוִלָא עֲלֵיו עַד שְׁהִיָּה דָן
 אוֹתָם, וְזֶהוּ לְהִתְיַצֵּב עַל יְהו"ה. וְעוּד
 לְהִתְיַצֵּב עַל יְהו"ה, לְשֵׁאל וּלְתַבַּע דִּין
 אֲצֵל (לפני) הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא כְּשֶׁמְנַהִיג
 הָעוֹלָם בְּרַחֲמִים, וּמְקַטְרְגִים וְתוֹבְעִים

לְזוּה מַטָּה כְּלָפֵי חֶסֶד, לְזוּה כְּלָפֵי גְבוּרָה,
 הָאֲמַת בְּאֲמַצְעֵי, וּמְשׁוּם זֶה נִקְרָא דִּין
 אֲמַת. אֱלֹהִים - חֲכִים אֲבַחוּשְׁבֹן, שְׁשָׁם
 י"ה שְׁהִיָּא חֲכָמָה וּבִנְיָה, זֶה שְׁמִי עִם י"ה
 - שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁשִׁים וְחָמֵשׁ מֵעַד
 הַשְּׁמַאל, וְזֶה י"ה מִן אֱלֹהִים, ה' עַל י'
 נִקְבָּה.

וְכַד הַדִּין דָּן, צְרִיךְ שְׁהוּא יְהִיָּה יוֹשֵׁב
 וּבְעֵלִי הַדִּין עוֹמְדִים, כְּמוֹ שְׁלֻמְעֵלָה,

בְּרַחֲמֵינוּ, וּמִקְטָרְגִין וְתַבְעִין דִּינָא, וְדָא אִיהוּ
 לְהַתִּיצֵב עַל יְהו"ה. וְתוּ לְהַתִּיצֵב עַל יְהו"ה, יְהו"ה
 עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, דְשָׁאֲלִין וְתַבְעִין דִּינָא מִגְּבוּרָה
 בִּי דִּינָא רַבְרָבָא, דְקִימָא עַל עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא,
 וְדָא הוּא עַל יְהו"ה, עַל דְמִקְרַבִּין דִּינִין קָדָם גְּבוּרָה
 אֲתִמַּר בְּהוֹן לְהַתִּיצֵב עַל יְהו"ה, דְאֵף עַל גַּב דְבְנוּי
 אֵינּוּן יִשְׂרָאֵל לִית לִיה רְשׁוּ לְאַעְבְּרָא עַל דִּינָא,
 דְאֲזַרִּיתָא בְּדִינָא אֲתִיְהִיבַת, וְאוּמִי עֵלָה דִּלָּא
 יַעֲבֵר עֵלָה, וְלִנְפִי דִינָא גְבוּרָה אִיהִי בְּאַמְצְעִיתָא,
 וְחֶסֶד מִימִינָא, וְעֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא מִשְׁמָאלָא, וְכָל
 דִּינִין מֵהָא אֲתֵר תְּלִיין, וְכָל סְפִירָן בְּלָהוּ אֲתִקְרִיאוּ
 דִּינִין גְּבוּרָה וְאַפִּילוּ יְהו"ה.

דִּינָא קְדָמָאָה תְּדָא אֲתִקְרִי דִין לְדוּן בְּחֶנְקָא,
 וְאֲתִמַּר (דברים כא כג) לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ.
 אָמַר לִיה אֲלַעְזַר בְּרִי, הָכָא צְרִיךְ לְחַדְשָׁא מְלִין,

לשון הקודש

על הדין, שהתורה נתנה בדין, ונשבע
 עליה שלא יעבר עליה, ולגבי הדין,
 הגבורה היא באמצע וחסד מימין,
 והעמוד האמצעי משמאל, וכל הדינים
 תלויים מן המקום הזה, וכל הספירות
 בלן נקראו דינים גבורה, ואפלו יהו"ה.
 דין ראשון, האחד נקרא דין לדון בחנק,
 ונאמר לא תלין נבלתו על העץ. אמר לו:

דין, וזהו להתיצב על יהו"ה. ועוד
 להתיצב על יהו"ה, יהו"ה העמוד
 האמצעי, ששואלים ותובעים דין
 מגבורה, בית הדין הגדול שעומד על
 העמוד האמצעי, וזהו על יהו"ה, על
 שמקריבים הדינים לפני גבורה נאמר
 בהם להתיצב על יהו"ה, שאף על גב
 שפניו הם ישראל, אין לו רשות להעביר

אֵית עֵץ וְאֵית עֵץ, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (שם כ יט) כִּי
הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה, וְאֵית אָדָם דְּאִיהוּ עֵץ הַדְּעַת
טוֹב וְרַע, וְחוּבָא דְאָדָם אִיהִי נִבְלָתוֹ דְאָדָם קְדַמָּא
דְּאִיהִי עֵץ הַחַיִּים, לָא צְרִיךְ לְתַלְיָא בֵּיה חוּבָא דָא,
הֲדָא הוּא דְכְתִיב לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ, דְּמָאן
דְּאָכַל מִעֵץ הַיְלִיָּה דְאִיהוּ עֵץ הַחַיִּים, אֲתִמַּר בֵּיה
(בראשית נ כב) וְאָכַל וַחֵי לְעוֹלָם.

וְעוֹד לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ, עֵץ דְּהֲכָא דָא
תְּלָמִיד חָכָם דְּאֲשַׁתְּדַּל בְּאוּרֵייתָא דְאִיהִי
עֵץ הַחַיִּים, הֲדָא הוּא דְכְתִיב (משלי ג יח) עֵץ חַיִּים הוּא
לְמַחְזִיקִים בָּהּ, לֹא תִלִּין בּוּ נִבְלָתוֹ, דְּאִיהִי חוּבָה
דְּחָב בְּיוֹמָא לֹא תִלִּין עֲמִיה בְּלִילָהּ, דְּמִיָּד יְתוּב
בְּתִיּוּבָתָא, כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ מְאִרֵי מִתְנִיתִין אִם רְאִיתָ
תְּלָמִיד חָכָם שְׁחָטָא בְּיוֹם אַל תְּהַרְהַר אַחֲרֵי

 לשון הקודש

וְעוֹד לֹא תִלִּין נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ - הָעֵץ
שֶׁל כָּאן זֶה תְּלָמִיד חָכָם שְׁמַתְעַסֵּק
בַּתּוֹרָה שֶׁהִיא עֵץ חַיִּים, זֶהוּ שְׁכָתוּב עֵץ
חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ, לֹא תִלִּין בּוּ
נִבְלָתוֹ, שֶׁהוּא הַחָטָא שְׁחָטָא בְּיוֹם, לֹא
תִלִּין עִמּוֹ בְּלִילָהּ, שְׁמִיָּד יָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה,
כְּמוֹ שְׁבִאָרוֹ בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה, אִם רְאִיתָ
תְּלָמִיד חָכָם שְׁחָטָא בְּיוֹם, אַל תְּהַרְהַר
אַחֲרָיו בְּלִילָהּ, שְׂוֹדָאֵי עֲשֵׂה תִשׁוּבָה. (שְׁמָא

אַלְעִזָּר בְּנֵי כָּאן צְרִיךְ לְחַדֵּשׁ דְּבָרִים, יֵשׁ
עֵץ וַיֵּשׁ עֵץ, זֶהוּ שְׁכָתוּב כִּי הָאָדָם עֵץ
הַשָּׂדֶה, וַיֵּשׁ אָדָם שֶׁהוּא עֵץ הַדְּעַת טוֹב
וְרַע, וְחָטָאוֹ שֶׁל אָדָם הִיא נִבְלָתוֹ שֶׁל
אָדָם הָרִאשׁוֹן שֶׁהִיא עֵץ הַחַיִּים, לֹא צְרִיךְ
לְתַלּוֹת בּוּ חָטָא זֶה. זֶהוּ שְׁכָתוּב לֹא תִלִּין
נִבְלָתוֹ עַל הָעֵץ, שְׁמִי שְׂאָכַל מִהָעֵץ שְׁלוֹ,
שֶׁהוּא עֵץ הַחַיִּים, נֹאמַר בּוּ וְאָכַל וַחֵי
לְעוֹלָם.

בַּלִּילָהּ, דְּוִדַּי עָשָׂה תְּשׁוּבָה, (נ"א שְׂמָא עָשָׂה תְּשׁוּבָה, שְׂמָא סְלָקָא דְעַתְדָּא, אֲלֵא אֵימָא וְדַאי עָשָׂה תְּשׁוּבָה).

וְעוֹד לֹא תִלִּין נְבֻלְתוֹ עַל הָעֵץ, דָּא תִלְמִיד חָכָם,
נְבֻלְתוֹ דָּא פִת עִם הָאָרְץ דְּאִיהִי רִיחֵשָׂא,
דָּאִם אַנְתָּ תִלְיָא לָהּ בֵּיהּ, אוֹ קוּבְרָה אוֹ קוּבְרָתוֹ,
וְדָא אִיהוּ (דְּבָרִים כ"א כג) כִּי קָבוֹר תִּקְבְּרֵנוּ, כִּי קָבוֹר הוּא
לָהּ אוֹ תִקְבְּרֵנוּ אִיהִי לִיהּ, וְאִתְתָּא דָּא לֹא אֶקְרִי
זְוִיגָא וְיִחוּדָא דִּילִיהּ, אֲלֵא אִיהִי כְּמַטּוּלָא תִלְיָא
עֲלִיהּ, כְּחוּיָא קְשִׁיר עַל קַדְלִיָּהּ, וּבְגִין דָּא (שם) כִּי
קָלְלַת אֱלֹהִים תִּלּוּי, דְּאִיהִי קָלְלָהּ, דְּקַטְיִלַת לִיהּ
אוֹ אִיְתִי לִיהּ לִיְדֵי עֲנִיּוּתָא.

דְּבַר אַחַר לֹא תִלִּין נְבֻלְתוֹ עַל הָעֵץ, דָּא שִׁבְתָּ,
דְּיָרִית בֵּיהּ בַּר נֶשׁ נִשְׁמָה יְתִירָה, לָא צָרִיךְ
לְאִתְחַזְיָא קַדְמָהּ נַפְשָׁא דְשִׁלְטָא בְּבַר נֶשׁ בְּיוֹמִין

לשון הקודש

נְקַרְאָת תְּזוּוּג וְהִיחוּד שְׁלוֹ, אֲלֵא הִיא
כְּמַשָּׂא תִלּוּי עֲלוּי, כְּנַחֲשׁ קְשׁוּר עַל
צְנֹאָרוֹ, וּמִשׁוּם כְּךָ כִּי קָלְלַת אֱלֹהִים
תִּלּוּי, שְׁהִיא קָלְלָהּ שְׁהוּרְגַת אוֹתוֹ אוֹ
כְּבִיאָה אוֹתוֹ לִיְדֵי עֲנִיּוּת.

דְּבַר אַחַר לֹא תִלִּין נְבֻלְתוֹ עַל הָעֵץ - זוֹ
שִׁבְתָּ, שְׁיִוְרֶשׁ בַּהּ אָדָם נִשְׁמָה יְתִירָה, לֹא
צָרִיךְ לְהִרְאֹת לְפָנֶיהָ הַנֶּפֶשׁ שְׁשׁוּלְמַת

עָשָׂה תְּשׁוּבָה, שְׂמָא יַעֲלֵה בְדַעְתְּקוּ אֲלֵא תֹאמַר וְדַאי עָשָׂה
תְּשׁוּבָה).

וְעוֹד לֹא תִלִּין נְבֻלְתוֹ עַל הָעֵץ - זֶה
תִּלְמִיד חָכָם, נְבֻלְתוֹ - זוֹ פִת עִם הָאָרְץ
שְׁהִיא רִיחֵשׁ, שְׂאִם אַתָּה תוּלָה אוֹתָהּ בּוֹ
- אוֹ קוּבְרָה אוֹ קוּבְרָתוֹ, וְזֵהוּ כִּי קָבוֹר
תִּקְבְּרֵנוּ, כִּי קָבוֹר - הוּא אוֹתָהּ, אוֹ
תִקְבְּרֵנוּ - הִיא אוֹתוֹ, וְאִשָּׁה זוֹ לֹא

דְּחֹל, בְּמִלְאָכָה דְּאִיהִי אֲסוּרָה בְּשַׁבָּת, אֶלָּא קָבוּר
 תְּקַבְּרֵנוּ בַּיּוֹם הַהוּא, דְּלֹא אֶתְחַזֵּיא קָדָם זְכוּר
 וְשִׁמּוֹר דְּשַׁבָּת, וּבְגִינָה אֶתְמַר (שמות ה ה) שֶׁל נְעֻלִיד
 מֵעַל רִגְלִיד כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֶתָּה עוֹמֵד עָלָיו
 אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא, (דברים כא כג) וְלֹא תִטְמֵא אֶת
 אֲדַמְתְּךָ, דְּנִשְׁמַתָּא יִתְרָה אִיהִי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 דְּלֵעִילָא, אֲדַמַּת קֹדֶשׁ, דְּאֶתְמַר בָּהּ (ירמיה ב ג) קֹדֶשׁ
 יִשְׂרָאֵל לִיהו"ה.

וְעוֹד לֹא תִלִּין נְבֻלְתוֹ עַל הָעֵץ דָּא בַר נִשׁ דְּאִיהוּ
 נָבֵל, עֲלִיָּה אֶתְמַר כָּל הַמַּעֲמִיד תִּלְמִיד
 דְּלֹא אִיהוּ הֶגְוֵן בְּאֵלוּ מַעֲמִיד אֲשֶׁרָה, וּבְגִין דָּא
 לֹא תִלִּין נְבֻלְתוֹ עַל הָעֵץ דְּאִיהוּ עֵץ הַחַיִּים. דְּכַר
 אַחַר לֹא תִלִּין וְגוֹמַר, הָעֵץ אֵלִין יִשְׂרָאֵל דְּאֶתְמַר
 בָּהּ (דף קמב ע"א) (ישעיה סה כב) כִּימִי הָעֵץ יָמִי עַמִּי, חוּבָא
 דְּעַבְדוֹ עִם נָבֵל, לֹא תִהֵא תִלְיָא לִיָּה בְּיִשְׂרָאֵל, דְּכַר

 לשון הקודש

יִשְׂרָאֵל לִיהו"ה.

וְעוֹד לֹא תִלִּין נְבֻלְתוֹ עַל הָעֵץ – זֶה אָדָם
 שֶׁהוּא נָבֵל, עָלָיו נֹאמַר כָּל הַמַּעֲמִיד
 תִּלְמִיד שְׂאִינוּ הֶגְוֵן בְּאֵלוּ מַעֲמִיד אֲשֶׁרָה,
 וּמִשּׁוֹם זֶה לֹא תִלִּין נְבֻלְתוֹ עַל הָעֵץ,
 שֶׁהוּא עֵץ הַחַיִּים. דְּכַר אַחַר לֹא תִלִּין
 וְגוֹמַר, הָעֵץ – אֵלוּ יִשְׂרָאֵל, שְׂנַאמַר בְּהֵם
 כִּימִי הָעֵץ יָמִי עַמִּי, הַחֲטָא שְׁעָשׂו עִם

בְּאָדָם בַּיּוֹמֹת הַחַל בְּמִלְאָכָה שְׂאֲסוּרָה
 בְּשַׁבָּת, אֶלָּא קָבוּר תְּקַבְּרֵנוּ בַּיּוֹם הַהוּא,
 שְׂלֹא תִרְאֶה לְפָנַי זְכוּר וְשִׁמּוֹר שֶׁל שַׁבָּת,
 וּבִשְׁבִילָהּ נֹאמַר שֶׁל נְעֻלִיד מֵעַל רִגְלִיד
 כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֶתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת
 קֹדֶשׁ הוּא, וְלֹא תִטְמֵא אֶת אֲדַמְתְּךָ,
 שְׂנִשְׁמַתָּה יִתְרָה הִיא אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
 שְׁלִמְעֵלָה, אֲדַמַּת קֹדֶשׁ, שְׂנַאמַר בָּהּ קֹדֶשׁ

עֲבְדוּ יְתַ עֲגָלָא חֲשִׁיב מֹשֶׁה דִּישְׂרָאֵל עֲבְדוּ לֵיהּ,
 וְאָמַר (שמות לב יא) לָמָּה יְהוּ"ה יַחַרָּה אַפָּךְ בְּעַמֶּךָ, אָמַר
 לֵיהּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (שם) לָךְ יַד כִּי שַׁחַת עַמֶּךָ,
 מִיַּד נַחִית וַחֲזָא עֲגָל דִּיוֹקְנָא דְשׁוּר וַחֲמוֹר, שְׂאִיל
 לֵיהּ מָאן עֲבַד לָךְ, אָמַר חֲמוֹר, עֲרַב רַב (יחזקאל כג כ)
 אֲשֶׁר בְּשׂר חֲמוֹרִים בְּשָׂרָם, שׁוּר אָמַר נָמִי הָכִי,
 טַבַּעַת דְּעֵלָה מִזַּל שׁוּר בְּזַמְנָא דְאַתְמַר בְּעֲרַב רַב
 (שמות לב ג) וַיִּתְפָּרְקוּ כָּל הָעָם אֶת נִזְמֵי הַזָּהָב, אֲזַדְמַנַּת
 תַּמָּן, וְאַרְמֵי כֹלָא אַחֲרֵן בְּנוֹרָא, וְנִפְקַת עֲגָלָא
 דִּיוֹקְנָא דְשׁוּר וַחֲמוֹר, בְּתַהוּא זְמַנָּא צְוֹחַת רוּחַ
 הַקִּדְּשׁ וְאַמְרַת, (ישעיה א ג) יַדַּע שׁוּר קוֹנְהוּ וַחֲמוֹר
 אֲבוּם בְּעֵלָיו, יִשְׂרָאֵל לֹא יַדַּע עַמִּי לֹא הִתְבּוֹנֵן.

וְרִשְׁיַעֲיָא מָה חָזוּ לְמַעַבְד עֲגָל, אֵלָא וּדְאֵי אֵינוֹן
 הָיוּ מְכַשְׁפִּין דְּפִרְעָה, יוֹנוֹ"ם וַיִּמְבְּרוּ"ם

לשון הקודש

שׁוּר, בְּזַמֵּן שְׁנַאֲמַר בְּעֲרַב רַב וַיִּתְפָּרְקוּ
 כָּל הָעָם אֶת נִזְמֵי הַזָּהָב, הַזְדַּמֵּן לְשָׁם,
 וְנָרַק הַכֹּל אַחֲרָן לְאִשׁ, וַיֵּצֵא עֲגָל, דִּיוֹקְנָא
 שֶׁל שׁוּר וַחֲמוֹר. בְּאוֹתוֹ זְמַן צְוֹחַת רוּחַ
 הַקִּדְּשׁ וְאַמְרַת, יַדַּע שׁוּר קוֹנְהוּ וַחֲמוֹר
 אֲבוּם בְּעֵלָיו, יִשְׂרָאֵל לֹא יַדַּע עַמִּי לֹא
 הִתְבּוֹנֵן.

וּמָה רָאוּ הָרִשְׁעִים לַעֲשׂוֹת עֲגָל? אֵלָא
 וּדְאֵי הֵם הָיוּ הַמְכַשְׁפִּים שֶׁל פִּרְעָה, יוֹנוֹ"ם

נָבֵל, אֵל תִּתְּלָה אוֹתוֹ בְּיִשְׂרָאֵל,
 שְׂכַשְׁעֵשׂוּ אֶת הָעֲגָל, חֲשַׁב מֹשֶׁה
 שִׂישְׂרָאֵל עֲשׂוּ אוֹתוֹ, וְאָמַר לָמָּה יְהוּ"ה
 יַחַרָּה אַפָּךְ בְּעַמֶּךָ. אָמַר לוֹ הַקִּדְּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא, לָךְ יַד כִּי שַׁחַת עַמֶּךָ. מִיַּד יַד
 וַרְאָה עֲגָל, דִּיוֹקְנָא שֶׁל שׁוּר וַחֲמוֹר, שְׂאִיל
 אוֹתוֹ, מִי עָשָׂה אוֹתָךְ? אָמַר הַחֲמוֹר,
 הָעֲרַב רַב אֲשֶׁר בְּשׂר חֲמוֹרִים בְּשָׂרָם. גַּם
 הַשׁוּר אָמַר כֵּךְ. הַטַּבַּעַת שְׁעָלֶיהָ מִזַּל

בְּנֵי בְלָעַם, דְּאִתְמַר בְּהוֹן (שמות ח ג) וַיַּעֲשׂוּ בֵן
הַחֲרָטְמִים בְּלַטִּיָּהֶם, וְחָזוּ דְלֵא הָהּ מִפְּשׁוֹ בְּהוֹן,
אֲתַחֲזְרוּ עִמִּיהָ דְמֹשֶׁה וְקַבִּילוּ בְרִית מִלָּה, וְקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא דִידַע גְּלוּיִים וּסְתִירִין, דִּהָהּ יַדַּע בְּהוֹן
דְּאֵינוֹן מְגֻזָּעָא בִישָׂא, פִּד הָהּ נַחְתָּא שְׂכִינְתָּא
אֲתַמַּר בָּהּ (שם יד יט) וַיִּסַּע מִלֵּאךְ הָאֱלֹהִים תְּהִלָּךְ
לְפָנֵי מַחְנֵה יִשְׂרָאֵל, וְלֵא אָמַר לְפָנֵי הָעָם, וּבְגִין
דָּא נָטְלוּ קַנְיָה בְּלַפִּיָּהוּ, וְאָמְרוּ (שם לב א) קוּם עֲשֵׂה
לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לְפָנֵינוּ, כְּגֹוֹנָא דְהָהּ אֲזִיל
קְדַמֵּיכוּ, וּבְגִין דָּא עֲבַדוּ יָת עֲגָלָא בְּחַרְשִׁין דְּלַהוֹן,
וְדָא אִיהוּ יַדַּע שׁוֹר קוֹנֵהוּ וְכוּ', יִשְׂרָאֵל לֹא יַדַּע
חַרְשִׁין, עַמֵּי אַחֲרָן וּמֹשֶׁה בְּנֵי עַמְרָם לֹא הִתְבּוֹנְנוּ,
וְדָא אִיהוּ לֹא תָלִין נְבֻלָתוֹ עַל הָעֵץ, חוֹזְבָא דָּא דְעַם
נְבֻל לֹא תָלִין נְבֻלָתוֹ עַל הָעֵץ דְּאֵינוֹן יִשְׂרָאֵל. דְּבַר
אַחַר לֹא תָלִין וְכוּ', דָּא גִיזְרָא דְלֵא אֲתַנְיִיר לְשִׁמְאָ

לשון הקודש

ומפשו"ם בני בלעם, שצאמר בהם ויעשו
בן החרטמים בלטיהם, וראו שלא היה
בהם ממשות, וחזרו עם משה וקבלו
ברית מילה, והקדוש ברוך הוא שיודע
גלויות ונסתרות, שהיה יודע בהם שהם
מגזע רע, פשהיתה יורדת שכינה, נאמר
בה ויסע מלאך האלהים תהלך לפני
מחנה ישראל, ולא אמר לפני העם,

ומפשו"ם זה נטלו קנאה בלבם, ואמרו קום
עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו, כמו
שהיה הולך לפניכם, ומשום זה עשו את
העגל בכשפיהם, וזהו ידע שור קונהו
וכו', ישראל לא ידע בשפים, עמי -
אחרן ומשה בני עמרם - לא התבוננו.
וזהו לא תלין נבלתו על העץ, החטא הזה
של עם נבל, לא תלין נבלתו על העץ,

דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, לָא תְּלִיָא בֵּיהּ בְּיִשְׂרָאֵל דְּאִינוּן
עֵץ, כְּמָה דְּאוּקְמוּהוּ (ישעיה סה כב) כִּימֵי הָעֵץ יָמֵי עַמִּי.

וְעוֹד לֹא תְּלִין נְבֻלְתוֹ, דָּא נְבֻלוֹת הֶפְהָה, עַל הָעֵץ
דָּא לִישְׁנָא בִּישָׂא, דְּחוּבָה דָּא גָּרִים דִּימוֹת
קָדָם זְמַנִּיה, וְדָא אִיהוּ כִּי קָבוּר תְּקַבְּרֵנוּ, דְּבָר אַחַר
לֹא תְּלִין נְבֻלְתוֹ, דָּא יַצֵּר הָרַע, עַל הָעֵץ דָּא נְשֻׁמַת
חַיִּים, דְּמָאן דְּחִלְל בָּהּ אֶתְמַר בֵּיהּ כִּי קָבוּר
תְּקַבְּרֵנוּ, וְיָמוֹת בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְּאֶתִי, דָּא
אִיהוּ דִּינִיָּה בְּחֻנְק מָאן דְּעֵבֵר עַל דָּא.

(דְּבָר אַחַר לֹא תְּלִין נְבֻלְתוֹ עַל הָעֵץ, דָּא נִפְשָׂא דְּחוּל דְּלֹא תִתְחַוֵּיָא קָדָם נִפְשָׂא
וְתִירָא וּבְגִינָה אָמַר לְמִשְׁחָה (שמות ג ה) שֶׁל נְעֻלֶיךָ מֵעַל רִגְלֶיךָ).

תְּנִינָא הֶרְג, הֶרְג לְגַנְב, וּלְגַזְלָן עוֹנְשָׂא, וּבְגִין דָּא
הַמְּשֻׁבֵּן לְחֶבְרִיָּה צָרִיד לְמַחְזֵר לִיָּה
מְשֻׁבֵּנִיָּה בְּעֵידָן דְּצָרִיד לִיָּה, בִּיּוֹן דְּלִית לִיָּה אַחֲרָא,

לשון הקודש

שְׁחַלְל אֹתָהּ, נֹאמַר כּוּ כִּי קָבוּר תְּקַבְּרֵנוּ,
וְיָמוֹת בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, זֶה דִּינוֹ
בְּחֻנְק מִי שְׁעוֹבֵר עַל זֶה.

דְּבָר אַחַר, לֹא תְּלִין נְבֻלְתוֹ עַל הָעֵץ – זֶה
נִפְשָׂא שֶׁל חַל שְׁלֹא תִרְאֶה לְפָנֵי הַנִּפְשָׂא
הַיְתֵרָה, וּבְשֻׁבִילָהּ אָמַר לְמִשְׁחָה שֶׁל
נְעֻלֶיךָ מֵעַל רִגְלֶיךָ.

חַשְׁבֵּנִי – הֶרְג, הֶרְג לְגַנְב, וּלְגַזְלָן עֲנֵשׁ,
וּמִשּׁוּם זֶה הַמְּשֻׁבֵּן לְחֶבְרִיָּה צָרִיד לְמַחְזֵר

שֶׁהֵם יִשְׂרָאֵל. דְּבָר אַחַר לֹא תְּלִין וְכוּ, זֶה
גַּר שְׁלֹא הַתְּגִיר לְשִׁמּוֹ שֶׁל הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא, לֹא לְתֻלוֹתוֹ בְּיִשְׂרָאֵל שֶׁהֵם עֵץ, כְּמוֹ
שֶׁבְּאַרְוָהוּ כִּימֵי הָעֵץ יָמֵי עַמִּי.

וְעוֹד, לֹא תְּלִין נְבֻלְתוֹ – זֶה נְבֻלוֹת הֶפְהָה,
עַל הָעֵץ – זֶה לְשׁוֹן הָרַע, שְׁחַטָּא זֶה גוֹרָם
שְׁיָמוֹת קָדָם זְמַנּוּ, וְזֶה כִּי קָבוּר תְּקַבְּרֵנוּ.
דְּבָר אַחַר לֹא תְּלִין נְבֻלְתוֹ – זֶה יַצֵּר
הָרַע, עַל הָעֵץ – זֶה נְשֻׁמַת חַיִּים, שְׁמִי

הָדָא הוּא דְכָתִיב (דברים כד יג) הָשֵׁב תָּשִׁיב לוֹ אֶת
הָעֲבוֹט וְאֶתְמַר בְּקֶרֶב אֶחָרָא (שמות כב כה) אִם חָבַל
תַּחְבֵּל שְׁלֵמַת רֵעֶךָ עַד בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ תָּשִׁיבֵנוּ לוֹ, הֲאִי
בְּנִשְׁמָתָא דְבַר נֶשׁ מְמַלֵּל, אִם חָבַל תַּחְבֵּל נַפְשָׁא
וְרוּחָא, שְׁלֵמַת רֵעֶךָ דָּא נִשְׁמָתָא.

וְאִם חָבַל תַּחְבֹּל תְּפַלִּין דִּיד וְתְּפַלִּין דִּירִישָׁא,
שְׁלֵמַת רֵעֶךָ כְּסוּיָא דְמַצּוֹה, עַד בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ,
דְּאֶתְמַר בִּיה (תהלים פד יב) כִּי שָׁמֶשׁ וּמִיָּן יְהו"ה
אֱלֹהִים, תָּשִׁיבֵנוּ לוֹ קָדָם דִּיתְּכַנְיֵשׁ מִיָּנְיָה, דְּעֵלִיָּה
אֶתְמַר (מלאכי ג ג) וְזָרְחָה לָכֶם יְרֵאֵי שָׁמַי שְׁמֵשׁ צְדָקָה
וּמִרְפָּא בְּכַנְפֵיהָ, מֵאֵי צְדָקָה צְלוּתָא, וּמִרְפָּא
בְּכַנְפֵיהָ כְּנָפֵי מַצּוֹה דְּאִינוּן תְּפַלִּין כְּנָפֵי יוֹנָה, וְכְנָפֵי
מַצּוֹת צִיצִית, הִיא שְׁמַלְתוֹ לְעוּרוֹ מִשְׁכָּא דְתְּפַלִּין,
וְאִם אֵת לֹא תַחְזִיר אֵלֶיךָ כְּסוּיָן לִיה קָדָם דִּיתְּכַנְיֵשׁ

לשון הקודש

עד בא השמש - שנאמר בו כי שמש
ומיגן יהו"ה אלהים, תשיבנו לו - קדם
שיתכנס ממנו, שעליו נאמר וזרחת לכם
יראי שמי שמש צדקה ומרפא בכנפיה.
מה זה צדקה? תפלה, ומרפא בכנפיה -
כנפי מצוה שהם תפלין, כנפי יונה,
וכנפי מצות ציצית, היא שמלתו לעורו -
עור התפלין, ואם אתה לא תחזיר את
הכסויים הללו קדם שיתכנס ממנו

לו משכנו בזמן שצריך אותו, בין שאין
לו אחר, והו שפתוב השב תשיב לו את
העבומ, ונאמר בפסוק אחר אם חבל
תחבל שלמת רעך עד בא השמש
תשיבנו לו, זה בנשמתו של אדם מדבר,
אם חבל תחבל - נפש ורוח, שלמת רעך
- זו הנשמה.

ואם חבל תחבל - תפלין של יד ותפלין
של ראש, שלמת רעך - כסוי של מצוה,

מִיָּה שְׁמֵשׁ דְּאִיהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, דְּאִתְּמַר
 בֵּיהּ כִּי שְׁמֵשׁ וּמִן יְהוָה אֱלֹהִים, הָכִי יִתְּבַנֵּשׁ
 מִינְךָ נִשְׁמָתָא, דְּאִתְּמַר בְּהּ (תהלים פט לו) כִּסְאוֹ כִּשְׁמֵשׁ
 נְגִדִי, מִדָּה לְקַבֵּל מִדָּה, וּבְגִין דָּא עַד בֹּא הַשְּׁמֵשׁ
 תְּשׁוּבְנוּ לוֹ, לוֹ לְעֵנִי דְּאִיהוּ צְדִיק, וְלִשְׁכֵּנְתָּא
 דְּאִיהִי עֲנִיָּה בְּגִלּוּתָא, כִּד יִתִּי לִילֵיא דְּאִיהִי גְלוּתָא,
 בְּמָה יִשְׁכַּב (דף קמב ע"ב) שְׁכִינְתָּא, דְּיִדְּאִי שְׁמֵשׁ דְּאִיהוּ
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא נָהִיר לָהּ בְּגִלּוּתָא דְּאִיהִי
 לִילֵיא, וְאַשְׁתְּאַרְת בְּחִשּׁוּכָא, וּבְגִין דָּא צְרִיכִין
 יִשְׂרָאֵל לְאַנְהָרָא לָהּ בְּגִלּוּתָא בְּאוּר וְנֵר, דְּאִיהוּ
 תּוֹרָה וּמִצְוָה, אוּר נִשְׁמָתָא, נֵר נַפְשׁ רּוּחָא דְּאִינוּן
 סִימֵן נֵר, בְּתֵי תְּפִלֵּי לְמוֹשֶׁכְּ בְּהוּ שְׁכִינְתָּא
 בְּגִלּוּתָא, וּכְסוּיָא דְּצִיצִית לְאַתְעֻטָּפָא בֵּיהּ בְּמִשְׁכָּבָה.
 וּבְגִין דָּא אִי בַר נֵשׁ לָא אַנְח תְּפִלִּין וְצִיצִית,

לשון הקודש

השמש, שהוא הקדוש ברוך הוא, שנאמר בו כי שמש ומין יהוה אלהים, כך התבנס ממך נשמתך, שנאמר בה כסאו כשמש נגדי, מדה בנגד מדה, ומשום זה עד בא השמש תשובנו לו, לו – לעני, שהוא צדיק, ולשכינה שהוא עניה בגלות, כשיבא הלילה שהוא גלות, במה תשכב השכינה? שנדאי השמש, שהוא הקדוש ברוך הוא, לא מאיר לה

ומשום כך, אם אדם אינו מניח תפלין וציצית, במה היא תשכב בגלות? עליו

בַּמָּה יִשְׁכַּב אִיְהוָה בְּגִלוֹתָא, עֲלֵה אֶתְמַר (תהלים מא
 ב) אֲשֶׁרֵי מִשְׁכִּיל אֵל דָּל בְּיוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהו"ה,
 וּבְזִכּוֹת פְּקוּדֵינָא אֵלֵינוּ יִרְתִּין בְּנֵי נָשָׂא תִּלְת קַטְרִין,
 דְּאֵינוֹן נִשְׁמַתָּא וְרוּחָא וְנַפְשָׁא, וּבְהוּ צָרִיד לְמִקְרֵי
 לְיִשְׂרָאֵל עֲלָאָה, דִּנְחִית לְאַנְהָרָא בְּשִׁכְנֵתָא
 בְּנִהוּרָא דְפּוֹרְקָנָא, דְּאִיְהוּ שְׁמֵשׁ צְדָקָה, וּמְרַפָּא
 בְּכַנְפֵיהָ לְיִשְׂרָאֵל דְּאֵינוֹן בְּנֵי מְרַעָא בְּגִלוֹתָא.
 דְּצְדָקָה אִיְהוּ שְׁכִינְתָּא עֲלָאָה, עֲלֵה אֶתְמַר (איכה ב יג)
 מִי יִרְפָּא לָךְ, וְאִיְהוּ כ"ה כ"ה אֶתְנוֹן דְּקִרְיַאת שְׁמַע
 עֲרִבִית וְשַׁחֲרִית, וּבִיה נַחְתָּא לְיִשְׂרָאֵל לְמַפְרַק
 שְׁכִינְתָּא, אֲבָל בִּימֵינָא אֻקִּים לָהּ וְרַחֵם עֲלָהּ, הֲדָא
 הוּא דְכִתְיֵב (ישעיה נד ח) וּבְחֶסֶד עוֹלָם רַחֲמֵתִיד, וּבְגִין
 דָּא נִשְׁמַתָּא וְרוּחָא וְנַפְשָׁא אֵינוֹן מִשְׁכָּבָא (משכונא)
 דְּשְׁכִינְתָּא בְּגִלוֹתָא, וְעֲלִיה אֶתְמַר (דברים כד יג) וְשָׁכַב
 בְּשִׁלְמָתוֹ וּבִרְכָךְ, וּבְגִין פְּקוּדֵינָא אֵלֵינוּ שְׁרִיָּא שְׁכִינְתָּא
 עַל פִּר נֵשׁ.

לשון הקודש

החלי בגלות, שצדקה היא השכינה
 העליונה, עליה נאמר מי ירפא לך, והיא
 עשרים וחמש עשרים וחמש אותיות של
 קריאת שמע ערבית ושחרית, ובו יורד
 לישראל לגאל את השכינה, אבל בימין
 מקים אותה ומרחם עליה. זהו שכתוב
 ובחסד עולם רחמתיך, ומשום זה, נשמה

נאמר אשרי משכיל אל דל ביום רעה
 ימלטהו יהו"ה, ובזכות המצוות הללו
 יורשים בני אדם שלשה קשרים, שהם
 נשמה ורוח ונפש, ובהם צריך לקרא את
 ישראל העליון שגור להאיר לשכינה
 באור הגאולה, שהיא שמש צדקה,
 ומרפא בכנפיה, לישראל שהם בבית

וְעַל נִשְׁמָתָא אֲתִמַּר (מיכה ז ח) מִשְׁכַּבְתָּ חִיקָךְ שְׁמֹר
 פְּתַחַי פִּיד, דְּלֹא תִדּוּר אִם לֹא תִשְׁלָם, הָדֵא
 הוּא דְכְתִיב (משלי כב כז) אִם אֵין לְךָ לְשִׁלָּם לְמָה יִקַּח
 מִשְׁכַּבְךָ מִתְחַתִּיד, וְאִשְׁתַּאֲרוּ רוּחַ וְנַפְשָׁא יְתוּמִים,
 וְאִם נִשְׁמָתָא עֵבֶרְתָּ עַל פְּקוּדֵי אֹרְיִיתָא וְאַנְחַת
 חוּבִין בְּנוּפָא, דִּין אִיהוּ לִיפְרַע מִנְכְּסֵי יְתוּמִים,
 בְּפְקוּדֵין דְּעֵשָׂה דְּאִשְׁתַּאֲר לֹון מִנִּשְׁמָתָא, דְּבִגִין
 חוּבִין נְטָלִין מִחַיִּיבָא מִשְׁכּוּנָא דְּאִיהִי נִשְׁמָתָא, וְדֵא
 אִיהוּ (שמות כב כח) אִם תָּחַל תִּחְבַּל שְׁלֹמֶת רַעְדָּ.

וְאִי אִית לִיה חוּבִין וְאִית לִיה זְכוּוֹן, אֲתִפְרְעוּ
 חוּבִין בְּזְכוּוֹן, וְאֲתִמַּר יֵצֵא שְׁכָרוּ בְּהַפְסְדוּ,
 מִיד חֲזִרִין לִיה לְנוּפָא קָדָם דִּיִּיתִי שְׁמֵשָׂא, וְדֵא
 אִיהוּ (שם) עַד בֵּא הַשֶּׁמֶשׁ תִּשְׁיָבְנוּ לוֹ, דְּכַד נָאִים פֵּר

לשון הקודש

לְפָרַע מִנְכְּסֵי יְתוּמִים, בְּמַצּוּת עֵשָׂה
 שְׁנִשְׁאָר לָהֶם מִהַנְּשָׂמָה, שְׁבִגְלִל
 הַחֲטָאִים נוֹטְלִים מִהַרְשָׁעִים אֶת הַמִּשְׁכּוּן,
 שְׁהוּא הַנְּשָׂמָה, וְהוּ אִם תָּחַל תִּחְבַּל
 שְׁלֹמֶת רַעְדָּ.

וְאִם יֵשׁ לוֹ חֲטָאִים וְיֵשׁ לוֹ זְכוּיֹות, נִפְרָעִים
 הַחֲטָאִים בְּזְכוּיֹות, וְנִאֲמַר יֵצֵא שְׁכָרוּ
 בְּהַפְסְדוּ, מִיד מִחֲזִירִים אוֹתוֹ לְגוּף לְפָנֵי
 שְׁיָבֵא הַשֶּׁמֶשׁ, וְהוּ עַד בֵּא הַשֶּׁמֶשׁ
 תִּשְׁיָבְנוּ לוֹ, שְׁפִאֲשֵׁר הָאָדָם יִשָּׁן, עוֹלָה

וְרוּחַ וְנַפְשָׁא הֵם הַמִּשְׁכָּב (משכון) שֶׁל
 הַשְּׂכִינָה בְּגִלוּת, וְעַל זֶה נִאֲמַר וְשָׁכַב
 בְּשִׁלְמָתוֹ וּבְרַבְרָךְ, וּמִשׁוּם הַמַּצּוּת הִלְלוּ
 שׁוּרָה שְׂכִינָה עַל אָדָם.

וְעַל הַנְּשָׂמָה נִאֲמַר מִשְׁכַּבְתָּ חִיקָךְ שְׁמֹר
 פְּתַחַי פִּיד, שְׁלֹא תִדּוּר אִם לֹא תִשְׁלָם, וְהוּ
 שְׁכָתוּב אִם אֵין לְךָ לְשִׁלָּם לְמָה יִקַּח
 מִשְׁכַּבְךָ מִתְחַתִּיד, וְנִשְׁאָרוּ הַרוּחַ וְהַנְּפֵשׁ
 יְתוּמִים, וְאִם הַנְּשָׂמָה עוֹבֶרְתָּ עַל מַצּוּת
 הַתּוֹרָה וְיִוְרְדִים חֲטָאִים לְגוּף, דִּין הוּא

נִשְׁמָתָא סְלָקָא מִיְהִי, וְלֹא נַחֲתַת בְּנוּפָא עַד
 דְּפָרְעַת כָּל חוּבִין דְּעָבַד בְּר נִשְׁ בְּהִהוּא יוּמָא, וּבְגִין
 דָּא מִמְשָׁבֵן לָהּ הִהוּא בִּי דִינָא דְלֵעִילָא, בְּגִין
 דְּמִקְטָרְגָא סְלִיק אַבְתָּרְהָא לְמַתְבַּע מִיְהִי דִינָא,
 בְּאַרְבַּע מִיתוֹת בֵּית דִּין, תִּרִין דְּאַתְמַר לְעִיל, וְתִרִין
 דְּאִינוּן שְׂרִיין עַל אִינוּן דְּמַגְלִין עֲרִיין דְּאוּרִייתָא,
 זַכָּאָה אִיהוּ מָאן דְּנָטִיר לָהּ בְּכָל יוּמָא.

וּבְזִמְנָא דְחוּבִין אִינוּן רַבְרָבִין, וּמְלוֹה בְּר נִשְׁ
 חוּבִין עַל מִשְׁבוּנָא, אָבַד מִשְׁבוּנָא
 דְּאִיהִי נִשְׁמָתָא, וְלֹא חֲזַרְת לְגַבִּיהִי, וְכֹלָא אִיהוּ בְּדִין
 דְּדָן לָהּ גְבוּרָה דְּאִיהוּ בִּי דִינָא רַבְרָבָא, בְּכָל
 לִילִיא בְּתִרִין עֶשֶׂר שַׁעֲתִין וּבְשַׁבְעִין וְתִרִין רְגַעִין
 בְּחֻשְׁבֹן חֶסֶד, דְּאַתְמַר בֵּיהּ (ישעיה מז ה) וְהוּכַן בְּחֶסֶד
 כֶּסֶף, וְרָזָא דְּמִלָּה (איוב ז יח) וְתִפְקֶדְנוּ לְבָקָרִים,
 לְרַגְעִים תִּבְחַנְנוּ.

לשון הקודש

הוא מי ששומר אותה בכל יום.
 ובזמן שהחטאים גדולים, ומלוה אדם
 חטאים על המשכון, אבד המשכון,
 שהיא הנשמה, ולא חוזרת אליו, והכל
 הוא בדין שדנה אותה הגבורה, שהיא
 בית הדין הגדול, בכל לילה בששתים
 עשרה שעות ובשבעים ושנים רגעים
 בחשבון חסד, שנאמר בו והוכן בחסד

מפני הנשמה, ואין יורדת לגוף עד
 שפורעת את כל החטאים שעשה האדם
 באותו יום, ומשום זה ממשכן אותה
 אותו בית דין שלמעלה, משום
 שהמקטרג עולה אחריה לתבע מפנה דין
 בארבע מיתות בית דין – שנים שנאמרו
 למעלה, ושנים ששורים על אותם
 שמגלים את העריות של התורה. אשרי

וְאִית חוֹבִין דְּאִינוּן בְּסֵתֵר, וְלֹא יְכִילִין לְאַסְהָדָא
 בְּחֹזן מְלֹאכִין דְּאֶזְלִין עִם נִשְׁמָתָא, דְּאֶתְמַר
 בָּהּ (תהלים צא יא) כִּי מְלֹאכִיו יֵצֵוּה לָךְ, הָא שְׂכִינְתָא
 סְהִידַת עֲלִייהוּ, הָדָא הוּא דְכְתִיב (ירמיה כג כד) אִם
 יִסְתֵּר אִישׁ בַּמִּסְתָּרִים, בְּגִין דְּשְׂכִינְתָא עַל רִישֵׁיהּ,
 דְּאֶתְמַר בָּהּ דַּע מַה לְמַעְלָה מִמֶּךָ, עֵין רוּאָה וְאֶזְנִין
 שׁוֹמְעַת וְכָל מַעֲשֵׂיךָ בְּסֵפֶר נִכְתָּבִין, (לְזַמְנִין נִשְׁמָתָא לֹא
 הוּת מוֹדָה בְּחוֹבִין דְּתַבַּע עֲלֵיהּ יֵצֵר הָרַע, וְחָשִׁיד יֵצֵר הָרַע בְּהַאי), (נ"א
 וְלְזַמְנִין נִשְׁמָתָא לֹא חֲבַת וְחָשִׁיד יֵצֵר הָרַע בְּהַאי), וְאֶזְלִין לְנַפְי כִּי
 דִּינָא וְדָן עֲלִייהוּ דִּין הַנְּשַׁבְּעִים, אֲזַמְיָאֵת נִשְׁמָתָא
 עֲלִייהוּ וְאֶתְפְּטֵרַת, וְאִם לֹא פֹרְעַת.

וְאִית חוֹבִין דְּאֶתְמַר בְּחֹזן (איוב לו ז) וּבְיַד כָּל אָדָם
 יַחְתּוּם, וּמְרַאֲיִן לָהּ חֲתִימַת יְדֵהָ. וְאִית
 חוֹבִין דְּאִינוּן עַל תְּנַאי דְּאֶתְנִי עֲלֵיהּ לְפֹרְעָא לֹון

לשון הקודש

מַעֲשֵׂיךָ בְּסֵפֶר נִכְתָּבִים. (לְפַעְמִים הַנְּשָׁמָה לֹא
 הִיחָה מוֹדָה בְּחֻסָּאִים שְׁחוּבַע עֲלֵיו הַיֵּצֵר הָרַע, וְחוּשֵׁד יֵצֵר הָרַע
 בּוֹדָה) (וְלַפְעַמִּים הַנְּשָׁמָה לֹא חֲטָאָה, וְחוּשֵׁד הַיֵּצֵר הָרַע בּוֹדָה),
 וְהוֹלְכִים אֶל בֵּית הַדִּין, וְדָן עֲלֵיהֶם דִּין
 הַנְּשַׁבְּעִים, נִשְׁבַּעַת הַנְּשָׁמָה עֲלֵיהֶם
 וְנִפְטֵרַת, וְאִם לֹא – פֹּרְעַת.

וְיֵשׁ חֲטָאִים שְׁנַאֲמַר בְּהֶם וּבְיַד כָּל אָדָם
 יַחְתּוּם, וּמְרַאֲיִם לָהּ חֲתִימַת יְדֵיהָ, וְיֵשׁ
 חֲטָאִים שְׁהֶם עַל תְּנַאי שְׁמַתְנָה עֲלֵיו

כְּפֹא, וְסוּד הַדְּבָר – וְתַפְקֵדְנוּ לְבִקְרִים,
 לְרַגְעִים תִּבְחָנְנוּ.

וְיֵשׁ חֲטָאִים שְׁהֶם בְּסֵתֵר, וְלֹא יְכֹולִים
 לְהַעֲיֵד בְּהֶם הַמְּלֹאכִים שְׁהוֹלְכִים עִם
 הַנְּשָׁמָה, שְׁנַאֲמַר בָּהּ כִּי מְלֹאכִיו יֵצֵוּה
 לָךְ, הָרִי הַשְּׂכִינָה מַעֲיָדָה עֲלֵיהֶם, וְהוּ
 שְׂכַתוּב אִם יִסְתֵּר אִישׁ בַּמִּסְתָּרִים, מִשּׁוּם
 שְׂשְׂכִינָה עַל רֵאשׁוֹ, שְׁנַאֲמַר בָּהּ דַּע מַה
 לְמַעְלָה מִמֶּךָ, עֵין רוּאָה וְאֶזְנִין שׁוֹמְעַת וְכָל

בְּהֵאֵי עָלְמָא, דְּחוּבִין דִּילֵיהּ בְּאַתְרֵיהּ, דִּלְא יִגְבֵּיהּ
 לִזְוֵן תּוּבַע אֶלָּא בְּאַתְרֵיהּ, וְאַלִּין אֵינֹן חוּבִין דְּעֶשְׂרִין
 שְׁנִין, וְאִית חוּבִין לְתַתָּא, דְּאוּקְמוּהוּ קַדְמָאִין דְּעַד
 עֶשְׂרִין שְׁנִין ^(דף קמג ע"א) מְעַנְיָשִׁין לְתַתָּא וְלָא לְעֵילָא,
 וְאִית חוּבִין דְּמְעַנְיָשִׁין לְעֵילָא וְתַבְּעִין לִזְוֵן לְעֵילָא
 בִּי דִּינָא רַבְרָבָא, וּבְגִינֵיהּ מִמְשַׁבְּנִין נִשְׁמַתָּא
 לְעֵילָא, וְלָא מִנִּיחִין לָהּ לְנַחְתָּא לְתַתָּא, אֲבָל
 בְּחוּבִין דְּמְעַנְיָשִׁין עֲלֵיהּ לְתַתָּא, לָא מְעַנְיָשִׁין לָהּ
 לְעֵילָא, וְלָא מְעַכְבִּי לֵיהּ תַּפְּוֹן, וְאִית חוּבִין
 דְּנִשְׁמַתָּא דְּגָבִין מִנֵּיהּ בְּכָל אַתְרָא, פְּגוּן ^(שמות כא יז)
 וּמְקַלְל אָבִיו וְאִמּוֹ, דְּאַתְמַר בֵּיהּ מוֹת יוּמַת, מִבֵּי
 דִּינָא דְּלְעֵילָא וּמִבֵּי דִּינָא דְּלְתַתָּא, דְּאַתְדַּנַּת בְּתֵרִין
 דִּינִין, וּבְגִין חוּבָא דָּא בְּכָל אַתְרָא דְּאַשְׁכְּחִין לָהּ
 לְעֵילָא גָבִין מִינָהּ, וּבְכָל אַתְרָא דְּאַשְׁכְּחִין לָהּ לְתַתָּא

לשון הקודש

מְנִיחִים לָהּ לְרַדְתָּ לְמַטָּה, אֲבָל בְּחֻטָּאִים
 שְׁמַעְנִישִׁים עֲלֵיהֶם לְמַטָּה, לָא מְעַנְיָשִׁים
 אוֹתָהּ לְמַעְלָה וְלָא מְעַכְבִּים אוֹתוֹ שָׁם,
 וְיֵשׁ חֻטָּאִים שֶׁל הַנְּשָׁמָה שְׁגוּבִים מֵהֶם
 בְּכָל מְקוֹם, בְּמֹו וּמְקַלְל אָבִיו וְאִמּוֹ,
 שְׁנֹאמַר בּוֹ מוֹת יוּמַת, מִבֵּית הַדִּין
 שְׁלִמְעָלָה וּמִבֵּית הַדִּין שְׁלִמְטָה, שְׁגוּבִית
 בְּשְׁנֵי דִינִים, וּמִשׁוּם הַחֻטָּא הַזֶּה, בְּכָל
 מְקוֹם שְׁמוּצָאִים אוֹתָהּ לְמַעְלָה, גוּבִים

לְפָרַע אוֹתָם בְּעוֹלָם הַזֶּה, שֶׁהַחֻטָּאִים שְׁלוֹ
 בְּמִקּוּמוֹ, שְׁלָא יִגְבֵּיהּ אוֹתָם הַתּוּבַע אֶלָּא
 בְּמִקּוּמוֹ, וְאַלּוֹ הֵם חֻטָּאִים שֶׁל עֶשְׂרִים
 שָׁנִים, וְיֵשׁ חֻטָּאִים לְמַטָּה, שְׁבִאֲרוּ
 הַקַּדְמוֹנִים שְׁעַד עֶשְׂרִים שָׁנִים מְעַנְיָשִׁים
 לְמַטָּה וְלָא לְמַעְלָה, וְיֵשׁ חֻטָּאִים
 שְׁמַעְנִישִׁים לְמַעְלָה, וְתוּבַעִים אוֹתָם
 לְמַעְלָה בֵּית הַדִּין הַגָּדוֹל, וּבְשִׁבְלֵם
 מִמְשַׁבְּנִים אֶת הַנְּשָׁמָה לְמַעְלָה, וְלָא

גבין מינה, ולית פקודא דלית לה רשו לאגנא
 עלהא, דאית חובין דדיינין לה פדינים תמורים
 לנשמתא, ויתי מצוה דאיהי מטרוניתא פגון מצות
 תפלין, ואגינת עליה ופרישת גרפהא עלה, ולית
 רשו למקטרג לקרבא תמן, ואית חובין
 דמטרוניתא לית לה רשו לאגנא עלייהו, הדא הוא
 דכתיב (שם יד) מעם מזבחי תקחנו למות.

אבל פקודין אית דאינון שפחות, מאלין פקודין
 דאינון על מנת לקבל פרוס, אף על גב
 דייתון לאגנא עלה, נטלי לון מקטרגין תחות
 רשותיהו, (נ"א נפקין לה מקטרגין מרשותיהו), ואית חובין
 אחרגין דאתקריאו חלוקי דיינין, על חובין דחולקין
 בהון, מנהון מטה כלפי חסד, ודיינין לה לנשמתא
 בממון דאיהו דיני ממונות, ואית אחרגין דחולקין

 לשון הקודש

למות.

אבל יש מצוות שהן שפחות, מאלו
 המצוות שהן על מנת לקבל פרוס, אף על
 גב שיבאו להגן עליה, נטלים אותם
 המקטרגים תחת רשותם, (מוציאים אותה
 המקטרגים מרשותם) ויש הטאים אחרים
 שנקראים חלוקי הדינים, על הטאים
 שחולקים בהם, מהם מטה כלפי חסד,
 ודנים את הנשמה בממון, שהוא דיני

ממנה, ובכל מקום שמוציאים אותה
 למטה, גובים ממנה ואין מצוה שאין
 לה רשות להגן עליה. שיש הטאים
 שדנים פדינים תמורים את הנשמה,
 ותבא מצוה שהיא גבירה כמו מצות
 תפלין, ומגנה עליו ופורשת בגפיה עליו,
 ואין רשות למקטרג להתקרב לשם, ויש
 הטאים שאין רשות לגבירה להגן
 עליהם, זהו שכתוב מעם מזבחי תקחנו

עליהו ואינון נוטין כלפי חובה, למידן לה בדיני
נפשות, אם זכוון מתגברין על חובין דנין לה בדיני
ממונות, וגבין מזכוון דאינון גמילות חסדים דיליה,
ואם חובין מתגברין דיינין לה בדיני נפשות
מסטר א דגבורה, וגבין בה נפש ורוח.

ולעילא לית משוא פנים בין זפאה לחיבא, וכן
צריך להשוות לתא גבי דינא זפאה
עם חיבא, מסטר א דאמת עמודא דאמצעיתא,
ולא יהא דינא רשאי למעבד משוא פנים לחד
מניהו בדינא, דבדינא דלעילא אתמר ביה (דברים
יז) לא ישא פנים ולא יקח שחד, ווי ליה לדדינא
לתתא דאשתני מדדינא דלעילא, דאכחיש עובדא
דבראשות, ולא יימא דא מהימנא מדא, דכמה
דאיהו לתתא (שם טז יח) שופטים ושופרים תתן לך

לשון הקודש

לרשע, וכן צריך להשוות למטה גבי דין
הצדיק עם הרשע, מצד של אמת העמוד
האמצעי, ולא יהיה דין רשאי לעשות
משוא פנים לאחד מהם בדין, שפדין
שלמעלה נאמר בו לא ישא פנים ולא
יקח שחד. אוי לו לדין למטה שמשתנה
מהדין שלמעלה, שמכחיש מעשה
בראשית, ולא יאמר זה נאמן מזה,
שכמו שהוא למטה, שפטים ושופרים

ממונות, ויש אחרים שחולקים עליהם
והם נוטים כלפי חובה, לדון אותה בדיני
נפשות. אם הזכות מתגברת על
החובות, דנים אותה בדיני ממונות,
וגובים מהזכות, שהם גמילות חסדים
שלו, ואם החובות מתגברות, אז דנים
אותה בדיני נפשות מצד הגבורה,
וגובים בה נפש ורוח.

ולמעלה אין משוא פנים, בין לצדיק בין

בְּכֹל שְׁעָרֶיךָ, לְדִינָא גּוֹפִין, הֲכִי אֵית לְעִילָא
 שׁוֹפְטִים וְשׁוֹטְרִים לְדִינָא נְשַׁמְתָּא, וְלֹא יוֹקִיר לְדָא
 יתִיר מִדָּא, אֲלָא תְרוּיָהוּ בְּהַשְׁוָאָה בְּדִינָא, וְאֵינוֹן
 צְרִיכִין לְמִשְׁמַע קָדָם דִּינָא, וְלֹא יִמְלִלוֹן עַד
 דְּשָׂאִיל לֹון דִּינָא, וְיִהִיב לֹון רִשׁוֹ לְמִלְלָא, וְיִחוּן
 קְדָמִיה בְּדַחִילוֹ, בְּגוֹן דְּשְׂכִינְתָּא שְׂרָיָא עַלִיָּהוּ, וּמָאן
 דְּתַבַּע קְשׁוּט פְּאֵלוֹ מְקַיִים עַל עֲלָמָא דִּיין אֲמַת
 (ס"א דִּין אֲמַת), וְכֹל שְׂכֵן מָאן דְּדָן דִּין אֲמַת, פְּאֵלוֹ
 מְקַיִים (תהלים פ יב) אֲמַת מֵאֶרֶץ תַּעֲמָת, וְוִי לִיה לְמָאן
 דְּאוּקִים שְׁקָרָא וְאִפִּיל אֲמַת, דְּגָרִים (דניאל ח
 יב) וְתִשְׁלַךְ אֲמַת אֶרְצָה, וּמָאן גָּרִים דָּא דִּינָא דְלֹא
 דָן דִּין אֲמַת, וּבְנֻדָּאי דִּיין דְּדָן דִּין אֲמַת פְּאֵלוֹ הוּא
 אִפִּיק לְשְׂכִינְתָּא וּלְיִשְׂרָאֵל מְגֻלוּתָא, וְאוּקִים לֹון
 מֵאֶרְעָא.

לשון הקודש

פְּאֵלוֹ מְקַיִים עַל הָעוֹלָם דִּין אֲמַת (דִּין אֲמַת),
 וְכֹל שְׂכֵן מִי שְׂדָן דִּין אֲמַת, פְּאֵלוֹ מְקַיִים
 אֲמַת מֵאֶרֶץ תַּעֲמָת. אוֹי לוֹ לְמִי שְׂמְקִים
 שְׁקָר וּמְפִיל אֲמַת, שְׁגוֹרָם וְתִשְׁלַךְ אֲמַת
 אֶרְצָה, וּמִי גוֹרָם אֵת זֶה? הַדָּן שְׂלֵא דָן
 דִּין אֲמַת, וּבְנֻדָּאי שְׂדָן שְׂדָן דִּין אֲמַת,
 פְּאֵלוֹ הוּא מוֹצִיא אֵת הַשְׂכִּינָה וְאֵת
 יִשְׂרָאֵל מִן הַגְּלוּת וּמְקִים אוֹתָם מִן הָאֶרֶץ.

תַּתָּן לָךְ בְּכֹל שְׁעָרֶיךָ, לְדוֹן גּוֹפִים, כִּדְּנִשׁ
 לְמַעְלָה שׁוֹפְטִים וְשׁוֹטְרִים לְדוֹן אֵת
 הַנְּשַׁמָּה, וְלֹא יִכְבֵּד אֵת זֶה יוֹתֵר מִזֶּה,
 אֲלָא שְׂנִיגָם בְּהַשְׁוָאָה בְּדִין, וְהֵם צְרִיךְ
 לְהַשְׁמִיעַ לְפָנֵי הַדָּן, וְלֹא יִדְבְּרוּ עַד
 שְׁשׂוֹאֵל אוֹתָם הַדָּן וְנוֹתֵן לָהֶם רְשׁוּת
 לְדַבֵּר, וְיִהְיוּ לְפָנָיו בִּירְאָה, מִשׁוּם
 שְׂשְׂכִינָה שׁוֹרָה עֲלֵיהֶם, וּמִי שְׁתּוֹבַע אֲמַת

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן עַל רַגְלוֹי, וְסָלִיק יָדָיו לְגַבֵּי עֵילָא,
 וְשָׁבַח לְמַאֲרֵי עֲלָמָא, וְאָמַר, רַבּוֹן עֲלָמָא
 עֵבִיד בְּגִין שְׁכִינְתָּא דְאִיהִי בְּגִלּוּתָא, וְאִם אִיהִי
 בְּאוּמָאָה הָא אָבָא וְאָמָא דְאֵינוֹן חֲכָמָה וּבִינָה יְכָלִין
 לְמַעְבְּד הַתְּרָה, הָדָא הוּא דְכָתִיב (ישעיה יד כז) יְהו"ה
 עָבָא"ת יַעֲזֵן וּמִי יִפֹּר, אִם הַתְּלָמִיד אוֹמֵי הָרַב יְכִיל
 לְמַעְבְּד הַתְּרָה.

וְאִם נִדְרַר אוֹ נִשְׁבַּע בֵּין דְאִיהוּ ו' דְלָא יִפְרוֹק לָהּ
 אֲלָא דַתְּהִי בְּגִלּוּתָא עַד זְמָנָא יְדִיעָא, וְנִדְרַר
 אוֹ שְׁבוּעָה אִיהוּ בִי"ה דְאֵינוֹן חֲכָמָה וּבִינָה, וְאִיהוּ
 אֶתְחַרְט, הָא תְּלַת בְּנֵי נָשָׂא יְכָלִין לְמַפְטֵר לֵיהּ,
 וְאֵינוֹן תְּלַת אֲבָהִן לְעֵילָא לְקַבְּלֵיהוּ, וְאִם לָא
 תְּתַחַרְט, אָנָּא פְּעִינָא מִינְךָ, וּמְכָל אֵינוֹן דְּמִתְיַבְתָּא
 דְלְעֵילָא וְתַתָּא, דְּתַעְבִּיד בְּגִין רַעֲיָא מְהִימְנָא דְלָא
 זִז מִשְׁכִּינְתָּא בְּכָל אַתְר, וְאִיהוּ עָאל שְׁלָם בִּינְךָ

לשון הקודש

וְאִם נִדְרַר אוֹ נִשְׁבַּע הַבֵּן שְׁהוּא ו', שְׁלָא
 יִפְדָּה אוֹתָהּ, אֲלָא שְׁתַּהֲיָה בְּגִלּוּת עַד זְמַן
 יְדוּעַ, וְנִדְרַר אוֹ שְׁבוּעָה הֵם בִּי"ה שְׁהֵם
 חֲכָמָה וּבִינָה, וְהוּא הַתְּחַרְט, הָרִי שְׁלִשָּׁה
 בְּנֵי אָדָם יְכוּלִים לְפַטֵּר אוֹתוֹ, וְהֵם
 שְׁלִשַׁת הָאָבוֹת לְמַעְלָה פְּגָנְדָם, וְאִם לָא
 תְּתַחַרְט, אָנִי מְבַקֵּשׁ מִמְּךָ, וּמְכָל אוֹתָם
 שְׁבִישִׁבָה שְׁלַמְעֵלָה וּלְמַפְדָּה, שְׁתַּעֲשֵׂה

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן עַל רַגְלוֹי, וְהָרִים יָדָיו
 לְמַעְלָה וְשָׁבַח אֶת רַבּוֹן הָעוֹלָם, וְאָמַר:
 רַבּוֹן הָעוֹלָם, עֲשֵׂה לְמַעַן הַשְׁכִּינָה שְׁהִיא
 בְּגִלּוּת, וְאִם הִיא בְּשְׁבוּעָה, הָרִי אָבָא
 וְאָמָא, שְׁהֵם חֲכָמָה וּבִינָה, יְכוּלִים
 לַעֲשׂוֹת הַתְּרָה. וְהוּ שְׁפָתוֹב יְהו"ה
 עָבָא"ת יַעֲזֵן וּמִי יִפֹּר, אִם הַתְּלָמִיד
 נִשְׁבַּע, הָרַב יְכוּל לַעֲשׂוֹת הַתְּרָה.

וּבִינָהּ זְמַנִּין (דף קמג ע"ב) סְגִיאוֹן, וּמָסַר גְּרָמִיּה לְמִיתָהּ
 בְּגִינָהּ וּבְגִין בְּנֶהֱא, הָדָא הוּא דְכְתִיב (שמות לב לב) וְאִם
 אֵין מַחְנֵי נָא מִסְפָּרָךְ אֲשֶׁר פְּתַבְתָּ.

וְאִם הוּא נֶדֶר מִסְפָּרָא דְאִבָּא וְאִמָּא, וְלֹא פְעִי,
 אֲנָא סָלִיק לְגַבִּי הַהוּא דְאֶתְמַר בֵּיהּ (דברים יז
 ח) כִּי יִפְלֵא מִמֶּךָ דְבַר, דְאֶתְמַר בֵּיהּ בְּמוֹפְלָא מִמֶּךָ
 אֵל תְּדַרְוּשׁ, דִּיפְטוּר נֶדֶר, וְאִף עַל גַּב דְשְׁכִינְתָּא
 אִיהִי בְּגִלוּתָא לְגַבִּי בַעְלָהּ בְּנֶהֱא, דְאִיהִי יִפְרִישׁ בֵּין
 דָּם לְדָם, וְאֶתְפַּתַּח מְקוּרָא דִילָהּ, לְדַבְּאָהּ לָהּ
 בְּמִים דְאֹרִייתָא, מִים חַיִּים דְלֹא פְסָקוֹן, וְאִפְרִישׁ
 מִינָהּ דָּם נֶדֶה דְאִיהִי לִילִי"ת, דְלֹא אֶתְקַרִיבַת
 בְּהֶדְהָ, דְאִיהִי חוּבָא דְנִשְׁמַתָּא דְסְאִיבַת לָהּ, וְלִית
 לָהּ רְשׁוֹ לְסָלְקָא נִשְׁמַתָּא לְגַבִּי בַעְלָהּ, לְהַחְוֹא אֶתְר
 דְאֶתִּיְהִיבַת מִתְפָּן, וְאֶתְדַנַּת בֵּין דִּין לְדִין, בֵּין דִּינֵי

לשון הקודש

על גב שהשכינה בגלות אל בעלה
 בְּנֶהֱא, שהיא תבדיל בין דם לדם, ונפתח
 מְקוּרָהּ, לְפַתַּח אֹתָהּ בְּמִי הַתּוֹרָה, הַמִּים
 הַחַיִּים שְׁלֹא פּוֹסְקִים, וְהַפְרִיד מִמֶּנָּה דָּם
 נֶדֶה שֶׁהִיא לִילִי"ת שְׁלֹא תִקְרַב אֵלֶיהָ,
 שֶׁהִיא חֲטָא הַנִּשְׁמָה שְׁמַתָּא אֹתָהּ, וְאֵין
 לָהּ רְשׁוֹת לְהַעֲלוֹת הַנִּשְׁמָה לְבַעְלָהּ,
 לְאוֹתוֹ מְקוֹם שְׁמִשָּׁם נִתְנָה, וְנִדְוִיגִית בֵּין
 דִּין לְדִין, בֵּין דִּינֵי נַפְשׁוֹת לְדִינֵי מְמוֹנוֹת,

למען רועה הנאמן שלא זו מהשכינה
 בְּכָל מְקוֹם, וְהוּא הַכְּנִים שְׁלוֹם בִּינָךְ
 וּבִינָהּ פְּעָמִים רַבּוֹת, וּמָסַר עֲצָמוֹ לְמִיתָהּ
 עֲבוּרָה וְעֲבוּר בְּנִיָּהּ. זֶהוּ שְׁכִתּוּב וְאִם אֵין
 מַחְנֵי נָא מִסְפָּרָךְ אֲשֶׁר פְּתַבְתָּ.

וְאִם נֶדֶר הוּא מַעַד הָאִבָּא וְהָאִמָּא, וְלֹא
 רוּעָה, אֲנִי עוֹלָה לְאוֹתוֹ שְׁנַאֲמַר בּוֹ כִּי
 יִפְלֵא מִמֶּךָ דְבַר, שְׁנַאֲמַר בּוֹ בְּמִפְלָא
 מִמֶּךָ אֵל תְּדַרְוּשׁ, שְׁיִפְטוּר אֶת הַנֶּדֶר, וְאִף

נְפֹשׁוֹת לְדִינֵי מְמוֹנּוֹת, דְּאִית מָאן דְּפָרַע בְּמְמוֹנֵיהּ,
 וְאִית מָאן דְּפָרַע בְּנַפְשֵׁיהּ, וּבִין נָנַע לְנָנַע, כְּמַח
 דְּאוּקְמוּהוּ (איכה א א) אִיכָּה יִשְׁבָּה בְּדָד, דְּאִיהִי
 חֲשִׁיבָא שְׂכִינְתָּא בְּגִלּוֹתָא כְּמִצּוֹרַע, דְּאִתְמַר
 בֵּיהּ (ויקרא יג מו) בְּדָד יֵשֵׁב מְחוּץ לַמַּחֲנֶה, מְחוּץ וְדַאי,
 דָּא גִלּוֹתָא, דְּאִיהִי לְבָר מֵאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל, דְּאִיהִי
 מוֹתְבָּא דְּאֵת ה'.

וְאִי מְקוּרָא לָא יָכִיל לְמַפְתַּח עַד דְּיִפְתַּח לִיהּ
 הֵהוּא דְּסָגִיר לִיהּ, אֲנָא מְפִיִסְנָא לִיהּ בְּגִין
 יו"ד ה"א וּא"ו ה"א, דְּאִיהוּ יְחוּדָא (דִּיחֻדֵּיהּ תַּפְּסִין), וּבְגִין
 לְבוּשֵׁין דְּאֵתְלִבְשׁ, מִיַּד אֵתְפַתַּחַת מְקוּרָה
 וְאֵתְדְּבִיאַת שְׂכִינְתָּא, וְרוּזָא דְּמִלָּה (ירמיה יד ד) מְקוּה
 יִשְׂרָאֵל יְהו"ה מוֹשִׁיעוּ בְּעַת צָרָה, מוֹשִׁיעוּ וְדַאי,
 הֵהוּא דְּמְקוּרָא דְּמְקוּה בִּידָהּ.

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

שְׂיִישׁ מִישָׁהוּ שְׁפוּרַע בְּמְמוֹנוֹ, וְיִישׁ מִי
 שְׁפוּרַע בְּנַפְשׁוֹ, וּבִין נָנַע לְנָנַע, כְּמוֹ
 שְׂבִאֲרוּהוּ אִיכָּה יִשְׁבָּה בְּדָד, שְׁחֻשׁוּבָה
 הַשְׂכִּינָה בְּגִלּוֹת כְּמוֹ מִצְרַע, שְׁנֵאמַר בּו
 בְּדָד יֵשֵׁב מְחוּץ לַמַּחֲנֶה, מְחוּץ וְדַאי, זֶה
 הַגִּלּוֹת, שְׁהִיא מְחוּץ לְאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל,
 שְׁהִיא הַמוֹשֵׁב שֶׁל הָאוֹת ה'.

שְׂיִפְתַּח אוֹתוֹ, אוֹתוֹ שְׁסָגֵר אוֹתוֹ, אֲנִי
 מְפִיס אוֹתוֹ עֲבוּר יו"ד ה"א וּא"ו ה"א,
 שְׁהוּא הַיְחוּד (שִׁיחֻדוֹ שֶׁם), וּמִשּׁוֹם הַלְבוּשִׁים
 שְׁהֵתְלִבְשׁ, מִיַּד נִפְתַּח מְקוּרָה וְנִטְהַרַת
 הַשְׂכִּינָה, וְסוּד הַדְּבָר - מְקוּה יִשְׂרָאֵל
 יְהו"ה מוֹשִׁיעוּ בְּעַת צָרָה, מוֹשִׁיעוּ וְדַאי,
 אוֹתוֹ שְׁהַמְקוּר שֶׁל הַמְקוּה בִּידוֹ.

וְאֵם הַמְקוּר לָא יָכִיל לְהַפְתַּח עַד

תקונא שְׁתִּיתָא

(זהו תקון כ"ז).

בְּרֵאשִׁית תִּפְּן תְּרִי אֵשׁ, וְאֵלִין אֵינוֹן תְּרִין אֵשׁוֹן
 דְּאֵינוֹן בּוֹרֵא מְאֹרֵי הָאֵשׁ, וְעֲלִייהוּ
 אֶתְמַר (שיר ב ה) סְמְכוֹנֵי בְּאֵשֵׁישׁוֹת, בְּתִרֵי אֵשׁוֹת,
 וְאִמְאֵי אָמַר בְּהוֹן סְמְכוֹנֵי, אֶלָּא בְּלִילֵי שַׁבַּת נְשָׁמָה
 יִתִּירָה קָא נְחָתָא לְסְמְכָא שְׁכִינְתָא תִּתָּא בְּגֵלוֹתָא,
 דְּאֶתְמַר בְּה (עמוס ה ב) נְפֻלָּה וְלֹא תוֹסִיף קוּם, וְכֹד
 אַתָּא מוֹצְאֵי שַׁבַּת אֶסְתַּלְקַת נְשָׁמָתָא יִתִּירָה דְּבָה
 וַיִּנְפֹשׁ, וַיִּנְפֹשׁ מִיַּד דְּאֵיהִי אֶסְתַּלְקַת וַיִּנְפֹשׁ, דְּלִית
 מָאן דְּסְמִיד לָהּ, בְּהֵהוּא זְמַנָּא אֵיהִי אֶמְרַת
 לְיִשְׂרָאֵל סְמְכוֹנֵי בְּאֵשֵׁישׁוֹת דְּאֵינוֹן מְאֹרֵי הָאֵשׁ,
 וּמְאֵי נִיהוּ תְּרִי תוֹרוֹת, דְּאֵינוֹן חֲצוּבוֹת מְאֵשׁ דְּאֵיהִי
 אֱלֹהִים מִדַּת הַגְּבוּרָה, וּמְאֵי נִיהוּ לְמוֹדֵי יְהוּ"ה
 תְּרִין שַׁפּוֹן דְּאֶקְרוּן לְהַבּוֹת (דְּאֶקְרוּן בְּלַהֲבוֹת) אֵשׁ,

לשון הקודש

תקון שְׁשִׁי

זהו תקון כ"ז

נְפֻלָּה וְלֹא תוֹסִיף קוּם, וּכְשָׁבֵא מוֹצְאֵי
 שַׁבַּת, מִסְתַּלְקַת הַנְּשָׁמָה הַיִּתְרָה שְׁבָה
 וַיִּנְפֹשׁ. וַיִּנְפֹשׁ, מִיַּד שְׁהִיא הַסְתַּלְקָה וַיִּנְפֹשׁ,
 שְׁאִין מִי שְׁסוּמְדָא אוֹתָהּ. בְּאוֹתוֹ זְמַן
 הִיא אוֹמְרַת לְיִשְׂרָאֵל סְמְכוֹנֵי בְּאֵשֵׁישׁוֹת,
 שְׁהֵם מְאֹרֵי הָאֵשׁ, וּמָה הֵם? שְׁתֵּי תוֹרוֹת,
 שְׁהֵן חֲצוּבוֹת מְאֵשׁ שְׁהִיא אֱלֹהִים, מִדַּת
 הַגְּבוּרָה. וּמָה הֵם לְמוֹדֵי יְהוּ"ה? שְׁתֵּי

בְּרֵאשִׁית, שְׁם תְּרִי אֵשׁ, וְאֵלוֹ הֵם שְׁנֵי
 הָאֵשִׁים שְׁהֵם בּוֹרֵא מְאֹרֵי הָאֵשׁ, וְעֲלִייהֶם
 נְאָמַר סְמְכוֹנֵי בְּאֵשֵׁישׁוֹת, בְּשְׁתֵּי אֵשׁוֹת,
 וְלָמָּה אָמַר לָהֶם סְמְכוֹנֵי? אֶלָּא בְּלִילֵי
 שַׁבַּת הַנְּשָׁמָה הַיִּתְרָה יוֹרְדַת לְתַמְדָּא
 בְּשְׁכִינָה הַתְּחַתְּוֹנָה בְּגֵלוֹת, שְׁנֵאמַר בְּה

וְאֵינוֹן תִּרְוֵן תַּפְּוּחִין, דְּמִנְהוֹן רוּחָא דְמִשִּׁיחָא נְפִיק,
 דְּאֵתְמַר בֵּיהּ (ישעיה יא ב) וְנָחָה עָלָיו רוּחַ יְהוָה.

לְבַת מֶלֶךְ דְּהַתּוֹת בְּבִי מֶרְעָא מִרְחִימוּ דְּבַעְלָה,
 דְּאֵזֵל בַּעְלָה אִיהִי נְפִלַת לְמִשְׁכָּבָה, צְוּוּחַת
 וְאֵמַרְת סִמְכוּנִי בְּאִשִּׁישׁוֹת, הָא אִיהִי בְּבִי מֶרְעָא,
 הִיא אוֹמַרְת רַפְדוּנִי, בְּמֵאֵי בַתְּפּוּחִים דְּמִתְרַבִּים
 בַּעְצֵי הַיַּעַר, וְאֵלִין אֵינוֹן עֵצֵי בְּשָׁמַיִם.

קָם סָבָא תְּלִיתָאָה וְאֵמַר רַבִּי רַבִּי, הָא אֵנִן בַּעְצֵי
 בְּשָׁמַיִם מִבְּדִילִין, וְהִכָּא אִיהִי לָא אֵמַרְת אֱלֹא
 בַתְּפּוּחִים, אֱלֹא אֵנִן מִבְּרַכִּין עַל עֵצֵי בְּשָׁמַיִם בְּגִין
 דְּאֵתְמַר בְּהוֹן (שיר ז ט) וְרִיחַ אֶפְרַיִם בַתְּפּוּחִים, וְלֹא עוֹד
 אֱלֹא כָּל מִינֵי בְּשָׁמַיִם אֵינוֹן טַבְּאֵן לְבָרְכָא עֲלֵיהוֹן,
 וְאֵנִן דְּעַבְדִּין בְּהַדָּם בְּגִין דְּאִית בֵּיהּ תְּלַת עֲלִין,
 דְּאֵתְקַרְיָאוּ תְּלַת הַדָּסִים, דְּרַמְיִזוּן לְתַלְתַּת אַבְתָּן.

לשון הקודש

ואלו הם עצי בשמים.

קָם וְקָן שְׁלִישֵׁי וְאֵמַר: רַבִּי רַבִּי, הֲרֵי אֵנוּ
 מִבְּדִילִים בַּעְצֵי בְּשָׁמַיִם, וְכֵאֵן הִיא אִינְה
 אוֹמַרְת אֱלֹא בַתְּפּוּחִים! אֱלֹא אֵנוּ
 מִבְּרַכִּים עַל עֵצֵי בְּשָׁמַיִם מִשּׁוּם שְׁנַאֲמַר
 בְּהֵם וְרִיחַ אֶפְרַיִם בַתְּפּוּחִים, וְלֹא עוֹד, אֱלֹא
 כָּל מִינֵי בְּשָׁמַיִם הֵם טוֹבִים לְכַרְךָ עֲלֵיהֶם,
 וְאֵנוּ שְׁעוֹשִׂים בְּהַדָּם, מִשּׁוּם שְׁנִישׁ בּוּ
 שְׁלִשָּׁה עָלִים, שְׁנַקְרָאוּ שְׁלִשָּׁה הַדָּסִים,

שְׁפָתַיִם שְׁנַקְרָאוּ לְהַבּוֹת (שְׁנַשְׂרָפוּ בְּלַחְבוֹת)
 אִשׁ, וְהֵם שְׁנֵי תַפּוּחִים, שְׁמֵהֶם יוֹצֵאת
 רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחָה, שְׁנַאֲמַר בּוּ וְנָחָה עָלָיו
 רוּחַ יְהוָה.

לְבַת מֶלֶךְ שְׁהִיְתָה בְּבֵית חֲלִיָּה מֵאַהֲבַת
 בַּעְלָה, שְׁהֲלֶךְ בַּעְלָה וְהִיא נְפִלָה לְמִשְׁכָּב,
 צְוּוּחַת וְאוֹמַרְת סִמְכוּנִי בְּאִשִּׁישׁוֹת, הֲרֵי
 הִיא בְּבֵית חֲלִיָּה, הִיא אוֹמַרְת רַפְדוּנִי,
 בְּמָה? בַתְּפּוּחִים שְׁמִתְרַבִּים בַּעְצֵי הַיַּעַר,

אָבֵל תִּרִין נוֹקְבִין דְּחוּטְמָא אֵינוּן לְקַבֵּל תִּרִין
תְּפוּחִין דְּאֵינוּן תִּרֵי נְבִיאֵי קְשׁוּט, דִּי בְּהוּן עֲתִיד
לְאַפְקָא רוּחָא דְקוּדְשָׁא דְאִיהוּ רַעְיָא מְהוּמְנָא
דְּלַעִילָא, דְּבִיהּ אֲתִישְׁבֵת נַפְשָׁא דִּילָהּ, וּבְגִין דָּא
אֵיחֵי אָמַרְת (שם ב ה) רַפְדוּנִי בְּתְפוּחִים כִּי חוּלַת
אַהֲבָה אָנִי (דף קמ"ד ע"א) בְּלִילִיא דְשַׁבַּת אֲתַמַּר (שיר ה ה)
קָמַתִי אָנִי לְפִתְחָה לְדוּדֵי בְשַׁבַּת, וְכַד נָפִיק שַׁבַּת
אֲתַמַּר (שם) וְדוּדֵי חָמֵק עָבַר, וּבְחַהּוּא זְמַנָּא (שם)
בְּקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא מְצִאתִיהוּ קָרְאֵתִיו וְלֹא עָנְנִי, עַד
דְּאוּמִינָא דְבוּמְנָא דִּיִּתִי זְמַנָּא אַחְרָא דְאוּחִיד
בִּידִיהּ וְלֹא אֲשַׁבְּקִינִיהּ לְמִיזֵל, כְּמָה דְאֲתַמַּר (שם ג ד)
אַחֲזִיתִיו וְלֹא אַרְפְּנוּ עַד שְׁהִבְאֵתִיו אֶל בֵּית אַמִּי,
דָּא בִי מְקוּדְשָׁא דְלַעִילָא, וְאֶל חֲדָר הוֹרְתִי דָּא בִי
מְקוּדְשָׁא דְלַתְתָּא.

לשון הקודש

וכשיוצאת שבת, נאמר ודודי חמק עבר,
ובאותו זמן בקשתיהו ולא מצאתיהו
קראתי ולא ענני, עד שנשבפתי, שבזמן
שניבא פעם אחרת, שאחזו בידו ולא
אעזב אותו ללכת, כמו שנאמר אחזתי
ולא ארפנו עד שהבאתיו אל בית אמי,
זה בית המקדש שלמעלה, ואל חדר
הורתי, זה בית המקדש שלמטה.

שרומזים לשלשת האבות, אבל שני
נקבי החטם הם כנגד שני תפוחים, שהם
שני נביאי אמת, שבהם עתידה לצאת
רוח הקדש, שהוא הרועה הנאמן
שלמעלה, שבו מתישבת נפשה, ומשום
זה היא אומרת רפדוני בתפוחים כי
חולת אהבה אני. כליל שבת נאמר
קמתי אני לפתח לדודי, בשבת,

וּבְזִמְנָא דְאַחִיד בְּיַדִּיהּ בְּפוּרְקָנָא בְּתַרִּיתָא, לֹא
יְהֵא לִי כְּזִמְנִין אוּחְרָנִין, דְּבְכָל פּוּרְקָנָא
וּפוּרְקָנָא הָוּה אֲתִי, וּלְבַתֵּר הָוּה פְּרַח מְנַאי, אֲבָל
בְּפוּרְקָנָא בְּתַרִּיתָא אֲנָא אַחִיד בֵּיהּ וְקָשִׁיר לִיהּ
בְּכַמְּהָ קְשִׁירִין דְּרַחִימוּ, דְּלֹא יָזוּז מְנַאי לְעֵלַם
וּלְעֵלְמֵי עֵלְמִין, דְּבְכָל גְּלוּתָא וְגְלוּתָא הָוּה אֲזִיל
מְנַאי, וְהוּינָא שָׂאִיל עֲלִיהּ לְכָל עוּבְר וְשָׁב, הֲדָא
הוּא דְכְּתִיב (שם) כְּמַעַט שְׁעֵבְרְתִי מִהֶם עַד
שְׁמַצְאֲתִי אֵת שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי, וְזִמְנִין לֹא הוּינָא
אַשְׁבַּח מָאן דְּיִימָא לִי מִדֵּי מֵינִיהּ, וְהוּינָא אֲזִמֵּי
בְּגִינִיהּ לְכָל בְּנֵי קְרָתָא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (שם ה
ח) הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אִם תִּמְצְאוּ אֵת
דוּדֵי מַה תִּגִּידוּ לוֹ שְׁחֹלַת אֶהְבָּה אֲנִי, וְכַמְּהָ
זִמְנִין (שם ג א) עַל מִשְׁכְּבֵי בַלִּילוֹת דְּאֵינֻן גְּלִילוֹת,
בְּקִשְׁתִּי אֵת שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי וְלֹא הָוּה מָאן דְּיִימָא

לשון הקודש

עוּבְר וְשָׁב. זְהוּ שְׁכָתוּב כְּמַעַט שְׁעֵבְרְתִי מִהֶם עַד שְׁמַצְאֲתִי אֵת שְׂאֵהְבָה נַפְשִׁי. וְלַפְעָמִים לֹא הֵייתִי מוּצְאָת מִי שִׂיאֵמֵר לִי מִמְּנוּ דְבַר, וְהֵייתִי מִשְׁבִּיעָה בְּשִׁבִילוֹ אֵת כָּל בְּנֵי תְּקֵרִיָּה, זְהוּ שְׁכָתוּב הַשְּׁבַעְתִּי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אִם תִּמְצְאוּ אֵת דוּדֵי מַה תִּגִּידוּ לוֹ, שְׁחֹלַת אֶהְבָּה אֲנִי, וְכַמְּהָ פְּעָמִים עַל מִשְׁכְּבֵי בַלִּילוֹת, שְׁהֵן

וּבְזִמְנֵי שְׂאֵחֻז בְּיָדוֹ בְּגֵאלָהּ הָאֲחֵרוּנָה, זְהוּ לֹא יְהִיָּה לִי כְּמוֹ הַפְּעָמִים הָאֲחֵרוֹת, שְׁבְכָל גְּאֵלָהּ וְגֵאלָהּ הִנָּה בָּא, וְאַחַר כֵּן הִנָּה פּוּרַח מְנַאי, אֲבָל בְּגֵאלָהּ הָאֲחֵרוּנָה אֲנִי אֲחֻז בּוֹ וְאֶקְשֵׁר אוֹתוֹ עִם כְּמַה קְשִׁירִים שֶׁל אֶהְבָּה שְׂלֹא יָזוּז מְנַאי לְעוֹלָם וּלְעוֹלְמֵי עוֹלָמִים, שְׁבְכָל גְּלוּת וְגְלוּת הִנָּה הוֹלֵךְ מְנַאי, וְהֵייתִי שׁוֹאֵלֶת עֲלָיו אֵת כָּל

לִי, עַד דְּאִיהוּ הָוָה אֲתִי, וּבְעֵן בְּגִלוּתָא בְּתַרְיִיתָא
 בְּרַח דּוּדֵי בְּכַעַסָּא סָבִיא, וְשִׂאִילָנָא בְּגִינִיהּ וְלֹא
 אֲשַׁבְּחָנָא מָאן דְּיִימָא לִי מִדִּי, וּבְגִין דָּא אֲנָא
 אוֹמִינָא, דְּבוֹמָנָא דִּיִּיתִי וְאַחִידָנָא בִּידוּי דְּלֹא יוּזוּ
 מְנַאי, וְאֲנָא אַחֲזִיתִיו וְלֹא אֶרְפְּנוּ אַחֲזִיתִיו בְּקִשּׁוּרָא
 דְּתַפְלִין דְּיָד, וְלֹא אֶרְפְּנוּ בְּתַפְלִין דְּרִישָׁא.

תָּא חֲזִי, דוּדְהָא כּד יְתִי לְגַבְהָ, יִימָא לְגַבִּי תִרִין
 מְשִׁיחִין (שם ז יג) נְשָׁפִימָה לְפָרְמִים דְּאֵינוּן
 יִשְׂרָאֵל, דִּי בְּהוּן אֲתָמַר (ישעיה ה ז) כִּי כָרַם יְהוָה
 צְבָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל, נִרְאָה הַפְּרָחָה הַגִּפְּן דְּאִיהִי
 שְׂכִינְתָא בְּהוּן, הִנְצוּ הָרְמוֹנִים אֵלַיִן אֵינוּן דְּמַלְיִין
 מְצוֹת פְּרָמוֹן.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר סָבָא סָבָא, נְשָׁפִימָה
 לְפָרְמִים, הָא אֵית פְּרָמִים דְּלֹאוּ אֵינוּן יִשְׂרָאֵל,

לשון הקודש

בַּא וְרָאָה, כְּשִׁיבָא דוּדָה אֵלֵיהּ, יֹאמַר
 לְשִׁנֵּי הַמְּשִׁיחִים נְשָׁפִימָה לְפָרְמִים, שְׁהִם
 יִשְׂרָאֵל, שְׁפָהִם נֹאמַר כִּי כָרַם יְהוָה
 צְבָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל, נִרְאָה הַפְּרָחָה
 הַגִּפְּן, שְׁהִיא הַשְּׂכִינָה בְּהִם, הִנְצוּ
 הָרְמוֹנִים, אֵלוּ אוֹתָם שְׁמַלְאִים מְצוֹת
 פְּרָמוֹן.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר: זְקוּן זְקוּן, נְשָׁפִימָה
 לְפָרְמִים, הֲרֵי יֵשׁ כְּרָמִים שְׂאִינִם יִשְׂרָאֵל,

הַגְּלוּת, בְּקִשְׁתִּי אֵת שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי, וְלֹא
 הָיָה מִי שְׂאִמַּר לִי, עַד שְׂהוּא הָיָה כָּא,
 וְכַעַת בְּגִילָה הָאֲחִירוֹנָה בְּרַח דּוּדֵי בְּכַעַס
 רַב, וְשִׂאִלְתִּי בְּעִבּוּרֵי, וְלֹא מְצִאתִי מִי
 שְׂאִמַּר לִי דְבַר, וּמִשּׁוּם זֶה אֲנִי נִשְׁבַּעְתִּי,
 שְׂבִזְמָן שְׂיִבָּא וְאֲחִזוּ בִּידֵיו שְׂלֵא יוּזוּ מְמַנִּי,
 וְאֲנִי אַחֲזִיתִיו וְלֹא אֶרְפְּנוּ, אַחֲזִיתִיו –
 בְּקִשְׁר שֶׁל תַּפְלִין שֶׁל יָד, וְלֹא אֶרְפְּנוּ –
 בְּתַפְלִין שֶׁל רֹאשׁ.

בְּגוֹן (שיר א ו) דְּשָׁמוּנֵי נוֹטְרָה אֶת הַכְּרָמִים בְּרַמֵי שְׁלִי
 לֹא נֹטְרָתִי, וְאֵינֹן עֲרֹבֹבְיָא דְעֶרְב רַב, דְּאֵינֹן
 מְעוֹרְבִין בְּהוֹן בְּיִשְׂרָאֵל בְּגִלּוֹתָא, וּבְגוֹן דָּא כִּד יִיתִי
 קוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא לְגַבֵּי שְׁכִינְתָא, אִיהוּ יִימָא לְגַבְתָּא,
 נִשְׁבִּימָה לְכְרָמִים, נִרְאָה אִם פְּרָחָה תִּגְפֵן בְּהוֹן,
 דְּאִתְמַר בָּהּ פִּי כֶּרֶם יְהוּ"ה עֲבָאוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל,
 תִּנְצוּ הֶרְמוֹנִים אֵלֶיךָ וְהָאֵי אֵינֹן דְּמַלְיִין מִצּוֹת
 כְּרָמוֹנִים, שָׁם אֶתְּנֵן אֶת דּוּדֵי לָךְ, אֵלֶיךָ דְּאֵינֹן
 רְחִימִין דִּילָךְ, תִּמְנֵן יְהִיבְנָא לֹוֹן לָךְ, (שיר ב יא) כִּי הִנֵּה
 הִסְתּוּ עֵבֶר שׁוֹלְטָנֵי דְשָׂאֵר מְמַנְן דְּאוּמִין, תִּגְשָׁם
 חֶלְף הַלֵּךְ לוֹ שְׁלֹטְנוֹתָא דְעֶרְב רַב.

בְּהֵהוּא זְמַנָּא יִימָא לְגַבְתָּא, (שיר ז א) שׁוּבֵי שׁוּבֵי
 הַשׁוֹלְמִית, בְּתַרֵּי בְּתִים דְּאֵינֹן בֵּית
 רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנֵי לְתַתָּא, שׁוּבֵי שׁוּבֵי בְּבֵית רֵאשׁוֹן

 לשון הקודש

אֶתְּנֵן אֶת דּוּדֵי לָךְ, אֵלֶיךָ שְׁהִם אוֹהֲבִים
 שְׁלָךְ, שָׁם נִתְּנִי אוֹתָם לָךְ, כִּי הִנֵּה הִסְתּוּ
 עֵבֶר - שְׁלֹטְנֵם שֶׁל שְׂאֵר הַמְּמַנִּים שֶׁל
 הָעַמִּים, תִּגְשָׁם חֶלְף הַלֵּךְ לוֹ - שְׁלֹטֹן
 הָעֶרְב רַב.

בְּאִתְּנֵן זְמַן יָבֵא אֵלֶיךָ, שׁוּבֵי שׁוּבֵי
 הַשׁוֹלְמִית, בְּשְׁנֵי בְּתִים, שְׁהִם בֵּית
 רֵאשׁוֹן וּבֵית שְׁנֵי לְמַטָּה. שׁוּבֵי שׁוּבֵי -
 בְּבֵית רֵאשׁוֹן וְשְׁנֵי לְמַעְלָה - וְנִחְזָה בְּךָ.

כְּמוֹ שְׁשָׁמוּנֵי נוֹטְרָה אֶת הַכְּרָמִים בְּרַמֵי
 שְׁלִי לֹא נֹטְרָתִי, וְהֵם הָעֲרֹבֹבְיָא שֶׁל
 הָעֶרְב רַב, שְׁהִם מְעֹרְבִים עִם יִשְׂרָאֵל
 בְּגִלּוֹת, וּמִשׁוֹם זֶה, כְּשִׁיבָא הַקּוּדְשׁ בְּרוּךְ
 הוּא אֶל הַשְּׁכִינָה, הוּא יֹאמֵר אֵלֶיךָ
 נִשְׁבִּימָה לְכְרָמִים, נִרְאָה אִם פְּרָחָה תִּגְפֵן
 בָּהֶם, שְׁנֵאֲמַר בָּהּ פִּי כֶּרֶם יְהוּ"ה עֲבָאוֹת
 בֵּית יִשְׂרָאֵל, תִּנְצוּ הֶרְמוֹנִים, אֵלֶיךָ וְהָאֵי
 אוֹתָם שְׁמֹלְאִים מִצּוֹת כְּרָמוֹנִים, שָׁם

וְשֵׁנִי לְעֵילָא, וְנִחְזָה בְּךָ. דְּבַר אַחַר, שׁוּבִי שׁוּבִי
 אַרְבַּע זְמַנִּין, בְּאַרְבַּע אַתְּוֹן דִּילָה דְאֵינוּן אַדְנִי,
 וְנִחְזָה בְּךָ בְּאַרְבַּע אַתְּוֹן דִּילִיָּה דְאֵינוּן יְהוּ"ה, אָמַר
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְגַבֵּי יִשְׂרָאֵל, אַרְבַּע זְמַנִּין שׁוּבִי
 בְּשִׁכְנֵתָא בְּתִיבְתָא, וְנִחְזָה בְּךָ בְּאַרְבַּע בּוֹסוֹת
 דְּפוּרְקָנָא דְאֵינוּן בְּפִסְתָּא, דְּחֵיבִין בֵּיהּ יִשְׂרָאֵל
 לְמִשְׁתֵּי אַרְבַּע בּוֹסוֹת, בְּגוּזָא דְאַרְבַּע גְּאוּלוֹת, שׁוּבִי
 שׁוּבִי בְּאַרְבַּע יְחוּדִין (ס"א יְסוּדִין) דִּילָךְ, וְנִחְזָה בְּךָ
 בְּאַרְבַּע חִיוּן, וְנִחְזָה בְּךָ בְּשִׁמְיָא וְאַרְעָא, וּמִיד (דח"י
 א טו לא) יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ בְּגוֹיִם
 יְהוּ"ה מֶלֶךְ.

בְּתַהוּא זְמַנָּא הַנֶּצְעִים נִרְאוּ בְּאָרֶץ אֱלִין אַבְתָּן,
 זְכוּן דְּלָחוּן אַתְּגְלִיאַן עַל שְׁכִינְתָּא
 דְאֵיחֵי אָרֶץ חַחִים, וְעַל בְּנֵהָא דְאַתְמַר בְּחוּן (בראשית
 כח יד) וְהָיָה זֶרְעֶךָ כְּעֶפְרַת הָאָרֶץ, (שיר ב יב) עַתָּה הוֹמִיר

לשון הקודש

אַרְבַּע הַגְּאוּלוֹת. שׁוּבִי שׁוּבִי בְּאַרְבַּעַה
 הַיְחוּדִים (הַיְסוּדוֹת) שְׁלָךְ, וְנִחְזָה בְּךָ -
 בְּאַרְבַּע חִיוֹת, וְנִחְזָה בְּךָ בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ,
 וּמִיד יִשְׁמַחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ וְיֹאמְרוּ
 בְּגוֹיִם יְהוּ"ה מֶלֶךְ.

בְּאוֹתוֹ זְמַן הַנֶּצְעִים נִרְאוּ בְּאָרֶץ, אֱלוֹ
 הָאֲבוֹת, זְכוּתֵיהֶם הַתְּגַלוּ עַל הַשְּׁכִינָה
 שְׁהִיא אָרֶץ חַחִים, וְעַל בְּנֵיהָ שְׁנֹאמַר

דְּבַר אַחַר, שׁוּבִי שׁוּבִי אַרְבַּע פְּעָמִים,
 בְּאַרְבַּע אוֹתִיוֹתֶיהָ שְׁהֵם אַדְנִי, וְנִחְזָה
 בְּךָ - בְּאַרְבַּע אוֹתִיוֹתָיו שְׁהֵם יְהוּ"ה.
 אָמַר הַקּוּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵל יִשְׂרָאֵל
 אַרְבַּע פְּעָמִים שׁוּבִי עִם הַשְּׁכִינָה
 בְּתִשׁוּבָה, וְנִחְזָה בְּךָ - בְּאַרְבַּע בּוֹסוֹת
 שֶׁל הַגְּאוּלָּה שְׁהֵם בְּפִסְתָּא, שְׁחֵיבִים בּוֹ
 יִשְׂרָאֵל לְשִׁתּוֹת אַרְבַּע בּוֹסוֹת, כְּמוֹ

הגיע, (שמות טו א) אז ישיר משה ובני ישראל, וקול
התור נשמע בארצנו, (ישעיה נב יח) קול צופנך נשא
קול יחדיו ירננו, כי עין בעין יראו בשוב יהו"ה
ציון, בההוא זמנא קודשא בריך הוא משבח לה,
הוא הוא דכתיב (שיר ז ו) ראשך עליך ככרמל, דא
תפלין (דף קמ"ד ע"ב) דרישא, ורצועין תליין מכאן ומכאן
בזמורות, דאינון ככרמל דתליין מגפן, ודלת
ראשך בארנמן דא תפלה דיך, מה דהות דלת
בגלותא ענייה, הוה דא דכתיב (תהלים קב א) תפלה
לעני כי יעטף, תהא לבושה בארנמן, דאיהו סוד
א"וריאל ר"פאל ג"בריאל מ"יכאל ג"וריאל, (שיר ז ו)
מלך אסור ברהטים דא קודשא בריך הוא יהו"ה,
דיהא אסור בארבע בתים דילה דאינון אדנ"י,
ארבע רהטי מוהא, דיהא אסור ברהטים בגוונא

לשון הקודש

כארנמן - זו תפלה של יד, מה שהיתה
דלת בגלות עניה, והו שכתוב תפלה
לעני כי יעטף, תהיה לבושה בארנמן,
שהוא סוד א"וריאל ר"פאל ג"בריאל
מ"יכאל ג"וריאל, מלך אסור ברהטים -
זה הקדוש ברוך הוא יהו"ה, שהיה
אסור בארבעה בתים שלה שהם אדנ"י,
ארבעה בתים המה, שהיה אסור
ברהטים כזה: יאהדונה"י, כי שמך בך

בהם והיה זרעך בעפר הארץ, עת הנמיר
הגיע, אז ישיר משה ובני ישראל, וקול
התור נשמע בארצנו, קול צפנך נשא
קול יחדיו ירננו, כי עין בעין יראו בשוב
יהו"ה ציון. באותו זמן הקדוש ברוך הוא
משבח אותה, והו שכתוב ראשך עליך
ככרמל - זה תפלין של ראש, והרצועות
תלויות מכאן ומכאן כמו זמורות, שהן
ככרמל שתלוים מן הגפן, ודלת ראשך

דא יאהרונה"י, פי שמך בך ובך שמך, ודא איהו
סוד אמן מן ארנמן.

דְּבַר אַחַר (שם) ראשך עליך כפרמל, דא (תהלים)
קִיט קס) ראש דברך אמת, דלת ראשך
כארנמן דא שכינתא, מלך דא אברהם, אסור
דא יצחק בעקדה, בקשר של תפלין ודרועא
שמאלא, ברהטים דא יעקב בארבע רהיטי מוחא
דתפלין דרישא, דאתמר (בראשית ל לח) ברהטים
בשקתות המים.

קם רבי שמעון ואמר, אתפנשו חיילין קדישין
עלאין ותתאין, למחמי בקשוטהא דבלה,
דהא חופה מתתקנא לגבה, וחתן קא נטיל לה
תמן, פתח ואמר אליהו אליהו נחית הכא, אנת
וחיילין דנשמתיחון דצדיקיא דמתיבתא עלאה
ותתאה, לקשטא לבלה, מיך הא נחית אליהו

לשון הקודש

קם רבי שמעון ואמר: התכנסו חילות
קדושים עליונים ותחתונים לראות את
קשויי הבלה, שחרי חפה מתקנת לה,
והחתן נושא אותה שם. פתח ואמר:
אליהו אליהו, רד לבאן אתה וחילותיהם
של נשמות הצדיקים של הישיבה
העליונה והתחתונה לקשט את הבלה.
מיך הנה אליהו יורד עם כמה חילות של

ובך שמך, וזהו הסוד אמן מן ארנמן.
דבר אחר, ראשך עליך כפרמל - זה
ראש דברך אמת, דלת ראשך כארנמן
- זו השכינה, מלך - זה אברהם, אסור
- זה יצחק בעקדה, בקשר של תפלין
של זרוע שמאל, ברהטים - זה יעקב,
בארבעה בתי המח של תפלין של ראש,
שנאמר ברהטים בשקתות המים.

בְּכַמָּה תִּיּוֹלִין דְּמִלְאָכִין וּבְכַמָּה נִשְׁמָתִין.

פְּתַח וְאָמַר רַאשְׁךָ עַלְיָךְ כְּכַרְמֶל, כְּלָה כְּמָה

מִתְּתַקְנָא רַאשְׁךָ בְּתַפְלִין דְּאִיהוּ (נ"א דְּאִינוּן)

פְּאָר עַל רַאשְׁךָ, דְּעַלְיֵיהּ אִתְמַר (יחזקאל כ"ד י"ז) פְּאָרְךָ

חֲבוּשׁ עַלְיָךְ, וְרַצוּעִין תְּלִיין מִהָאִי סְטָרָא וּמִהָאִי

סְטָרָא, מַה דְּהוּוּ תְּלִתְלִים שְׁחֹרֹת כְּעֹרֵב, הָא

אִינוּן יְרוּקִין כְּכַרְמֶל, כְּעַלְיָן יְרוּקִין דְּאִינוּן בְּגַפְנִין

כְּכַרְמֶל, וּמַה דְּהוּוּ בְּגִלּוּתָא דְּלַת, תְּפִלָּה לְעַנִּי,

וְדָא תְּפִלָּה דְּיָד, דְּבָהּ הוּא מִתְּעַטְפָּא עַנִּי בְּגִלּוּתָא

(ס"א בְּגִלּוּתָא), הָדָא הוּא דְּכָתִיב (תהלים ק"ב א) תְּפִלָּה לְעַנִּי

כִּי יַעֲטֹף, כְּעַן אִתְמַר בְּךָ (שיר ז' ו') וְדַלַת רַאשְׁךָ

כְּאַרְגָּמָן, מְלָךְ אָסוּר בְּרַחֲטִים, אֵלִין אַרְבַּע רַחֲטֵי

מוֹחָא, אַרְבַּע בְּתֵי דְתַפְלִין דְּאִינוּן אַהִי"ה, וְכֵן בְּיַד

אַהִי"ה, כְּחֹשְׁבֹן חַד וְעֶשְׂרִין אֲזַכָּרוֹת דְּתַפְלִין

דְּרִישָׁא, וְחַד וְעֶשְׂרִין אֲזַכָּרוֹת דְּתַפְלִין דְּיָד, וְסְלִיקוּ

לשון הקודש

שְׁהִיְתָה דְּלַת בְּגִלּוּת - תְּפִלָּה לְעַנִּי, וְזוּ
תְּפִלָּה שֶׁל יָד, שְׂבִיבָה מִתְּעַטְפָּה הָעַנִּי בְּגִלּוּת
(תְּפִלָּה), זֶהוּ שְׂבִיבָתוֹב תְּפִלָּה לְעַנִּי כִּי יַעֲטֹף,
כַּעַת נֶאֱמַר בְּךָ וְדַלַת רַאשְׁךָ כְּאַרְגָּמָן.
מְלָךְ אָסוּר בְּרַחֲטִים - אֵלוֹ אַרְבַּעַת בְּתֵי
הַמַּח, אַרְבַּעַת בְּתֵי הַתְּפִלִּין שְׁהִם אַהִי"ה,
וְכֵן בְּיַד אַהִי"ה כְּחֹשְׁבֹן אַחַת וְעֶשְׂרִים
הָאֲזַכָּרוֹת שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל רֹאשׁ, וְאַחַת

מִלְאָכִים וּבְכַמָּה נִשְׁמָתוֹת.
פְּתַח וְאָמַר: רַאשְׁךָ עַלְיָךְ כְּכַרְמֶל, כְּלָה,
כְּמָה מִתְּקַן רַאשְׁךָ בְּתַפְלִין שְׁהוּא (שְׁהִם)
פְּאָר עַל רַאשְׁךָ, שְׁעַלִּיהֶם נֶאֱמַר פְּאָרְךָ
חֲבוּשׁ עַלְיָךְ, וְהַרְצוּעוֹת תְּלִיּוֹת מִצַּד זֶה
וּמִצַּד זֶה, מַה שְׁהִיוּ הַתְּלִתְלִים שְׁחֹרֹת
כְּעֹרֵב, הָרִי הֵם יְרֻקִים כְּכַרְמֶל, כְּעַלְיָם
הַיְרֻקִים שְׁהִם בְּגַפְנִים כְּכַרְמֶל. וּמַה

לְחֻשְׁבֵּן אַהִי"ה אַהִי"ה, הוּא מְלֻךְ אָסוּר בְּרִהְטִים,
אֲשֶׁר אַהִי"ה, וְאַיְהוּ רֵא"ש יְהוּ"ה קָרִינֵן לִיה, אָסוּר
בְּכֻלָּהוּ אֲזַכְרוֹת.

דְּבַר אַחַר רֵאשִׁיךָ עָלֶיךָ בְּכַרְמֶל, רִישָׁא דִּילְךָ
כְּלָה, עַל כְּלָהוּ חִיּוּלִין סְלֻקָּא, ^(שם) עַל שְׂשִׁים
הִמָּה מְלָכוֹת דְּאַיְנוּן שְׁתִּין סְדְרֵי מְשֻׁנָּה, וְסְלֻקִין
לְשִׁית מְאָה, וְלְשְׂשִׁים רַבּוּא, וְשְׂמֻנִים פְּלַגְשִׁים דְּהוּוּ
תְּמֻנִין סְפְרֵי דְאַגְדָּתָא, וְעֵלְמוֹת אֵין מְסָפֵר אֵינוּן
הֶלְכוֹת דְּלִית לֹון מְסָפֵר וְחֻשְׁבֵּן, דְּאַיְנוּן נִימִין
דְּשַׁעְרִין דְּכְלָה דְּלִית לֹון חֻשְׁבֵּנָא, וְאַנְתָּ כְּלָה
סְלִיקַת עַל כְּלָהוּ, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב ^(משלי לא כט) רַבּוֹת
כְּנֹת עָשׂוּ חֵיל וְאַתְּ עָלִית עַל כְּלָנָה.

דְּבַר אַחַר רֵאשִׁיךָ עָלֶיךָ בְּכַרְמֶל, שְׁעָרָא דִּילְךָ
כְּמָה אֵיְהוּ מִתְּתַקְנָא בְּתַלַּת עֶשֶׂר תְּקוּנֵין,

לשון הקודש

וְעֶשְׂרִים אֲזַכְרוֹת שֶׁל תְּפֻלִּין שֶׁל יָד,
וְעוֹלוֹת לְחֻשְׁבֵּן אַהִי"ה אַהִי"ה, הוּא מְלֻךְ
אָסוּר בְּרִהְטִים, אֲשֶׁר אַהִי"ה, וְהוּא
רֵא"ש יְהוּ"ה קוֹרְאִים לוֹ, אָסוּר בְּכָל
הָאֲזַכְרוֹת.

דְּבַר אַחַר, רֵאשִׁיךָ עָלֶיךָ בְּכַרְמֶל –
הָרֵאשׁ שְׁלָךְ, כְּלָה, עוֹלָה עַל כָּל הַחִיּוּלוֹת,
עַל שְׂשִׁים הִמָּה מְלָכוֹת שֶׁהֵם שְׂשִׁים
סְדְרֵי מְשֻׁנָּה, וְעוֹלִים לְשֵׁשׁ מֵאוֹת,

דְּבַר אַחַר רֵאשִׁיךָ עָלֶיךָ בְּכַרְמֶל – כְּמָה
מִתְּקַן הַשְּׁעָר שְׁלָךְ בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה תְּקוּנֵים,

דַּאיִנון תִּירֵי עֶשֶׂר מִזְלוֹת וְסִיְהָרָא תְּלַת עֶשֶׂר, וְנִימִין
 דִּילָךְ אֵינון כְּכַבֵּיא וּמְזִילֵי דְלִית לֹון חוּשְׁבוֹן, וְדַלַת
 רֵאשֵׁךְ, אַנְתָּ (הוּא) דְּהוּיִת סִיְהָרָא עֲנִיָּה תְּחוֹת כְּלָהוּ
 כְּכַבֵּיא, מְהֵדְקָא בִּין רַגְלִין, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (רות ג'
 ט) וַתַּגֵּל מִרְגְּלוֹתָיו וַתִּשְׁכַּב, כְּעַן הָא אַנְתָּ רִישָׁא
 לְכַלְהוּ, כְּאַרְגָּמָן דַּאִיהוּ אָמֵן יֵאֵהֲדוּנָה"י, אַנְתָּ אַדְנִי,
 מְלָךְ דַּאִיהוּ יְהו"ה, אָסוּר בְּרַהֲטִים דִּילָךְ, אַרְגָּמָן
 א"זִרְיָאֵל ר"פֵּאֵל ג"בְּרִיָּאֵל מ"יכָּאֵל נ"זִרְיָאֵל, חִיילִין
 קַדִּישִׁין שְׁמַעוּ.

כִּד חָתַן דַּאִיהוּ שְׁמַשָּׁא יִיתִי לְאַנְהָרָא לְסִיְהָרָא,
 אִיהִי אַתְקַשְׁטַת בְּשַׁעְרָהָא דִּילָהּ, מִתְתַּקְנָא
 בְּתַלַת עֶשֶׂר (נ"א בְּתַרִיסַר) דְּקַנִּין (דְּרַגְלִין, תְּקוּנִין), דַּאיִנון
 תִּירִיסַר מִזְלוֹת, שְׁמַשָּׁא (צ"ל וְסִיְהָרָא), (תְּהֵלִים יט ו') וְהוּא
 כְּחָתַן יוֹצֵא מִחֻפְתּוֹ, וְאִיהוּ יְשִׁישׁ כְּגַבּוּר לְרוּץ
 אַרְחִין בְּרַקִּיעָא, יְצִיץ לְגַבְהָ וְדַאי, הָדָא הוּא

לשון הקודש

יהו"ה, אָסוּר בְּרַהֲטִים שְׁלָךְ. אַרְגָּמָן –
 א"זִרְיָאֵל ר"פֵּאֵל ג"בְּרִיָּאֵל מ"יכָּאֵל
 נ"זִרְיָאֵל, חִילוֹת קְדוּשִׁים שְׁמַעוּ.
 כְּשִׁחְחָתָן, שְׁהוּא הַשְּׁמַשׁ, יָבֵא לְהַאִיר
 לְלִבְנָהּ, הִיא מִתְקַשְׁטַת בְּשַׁעְרוֹתֶיהָ
 מִתְקַנַת בְּשַׁלְשָׁה עֶשֶׂר (בְּשָׁנִים עֶשֶׂר) זְקָנִים,
 (דְּרַגּוֹת, תְּקוּנִים), שְׁהֵם שְׁנַיִם עֶשֶׂר מִזְלוֹת,
 הַשְּׁמַשׁ (צ"ל וְלִבְנָהּ) וְהוּא כְּחָתַן יוֹצֵא מִחֻפְתּוֹ,

שְׁהֵם שְׁנַיִם עֶשֶׂר הַמִּזְלוֹת וְהַלְבָּנָה –
 שְׁלֹשָׁה עֶשֶׂר, וְהַנִּימִים שְׁלָךְ הֵם כּוֹכְבִים
 וּמִזְלוֹת שְׁאִין לְהֵם חוּשְׁבוֹן, וְדַלַת רֵאשֵׁךְ,
 אַתָּ (הוּא) שְׁהִיִת הַלְבָּנָה עֲנִיָּה תְּחוֹת כָּל
 הַכּוֹכְבִים, מְהֵדְקַת בִּין הַרְגְּלִים, וְהוּ
 שְׁכַתּוּב וַתַּגֵּל מִרְגְּלוֹתָיו וַתִּשְׁכַּב, כְּעַת
 אַתָּ הָרֵאשׁ לְכַלָּם, כְּאַרְגָּמָן שְׁהוּא אָמֵן
 יֵאֵהֲדוּנָה"י, אַתָּ אַדְנִי, הַמְּלָךְ שְׁהוּא

דְּכָתִיב (שיר השירים ב ט) מִשְׁגִּיחַ מִן הַחַלּוֹנוֹת מִצִּיץ מִן
 הַחֲרָבִים, לְאַסְתַּכְּלָא לְגַבְהַּ בְּרָקִיעָא (דף קמח ע"א) דְּאִיהוּ
 (ס"א דא איהו) יְשִׁישׁ, מֵאֵי פַגְבּוֹר, מַה גְּבוּרָה עֶבֶד
 בְּהֵאֵי, אֵלָא תִרְיָן עֶשֶׂר מִשְׁקוּפִין אִית בְּרָקִיעַ,
 וּכְלָהוּ חִיילִין מְקַטְרְגִין לְגַבְיֵיהוּ נְטוּרֵי תִרְעִין,
 שְׁמַשָּׁא מִתְעַטְרָא בְּאַתְוֹן דִּתְפֻלִּין דְּאִיהוּ שֵׁם
 יְהו"ה, וְאַתְלַבֵּשׁ בְּגַבְוֶרָה, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (ישעיה מב
 יג) יְהו"ה פַּגְבּוֹר יֵצֵא, וְדָא אִיהוּ יְשִׁישׁ פַּגְבּוֹר לְרוּץ
 אֶרֶת, וּבְקַע חַלּוֹנוֹת כְּלָהוּ דְרָקִיעַ, וְעֶבֶד תִּרְיָן עֶשֶׂר
 אֶרְחִין, כְּמָה דְעֶבֶד מוֹשֶׁה עַל יַמָּא, וְדָא אִיהוּ לְרוּץ
 אֶרֶת, וּבְגִין דְנָטִיל בְּקַדְמִיתָא מְגַבְוֶרָה, שְׁמַשָּׁא
 נְפִיק סוּמְקָא.

לְבַתָּר אֶתְלַבֵּשׁ בְּחֶסֶד דְּאִיהוּ תוֹר, וּבִיה אֶשְׁתַּכְּד
 רוּגְזִיה דְשְׁמַשָּׁא, יְרוּק הוּא מְסַטְרָא

לשון הקודש

שֵׁם יְהו"ה, וּמִתְלַבֵּשׁ בְּגַבְוֶרָה. זְהוּ
 שְׁכַתּוּב יְהו"ה פַּגְבּוֹר יֵצֵא, וְזְהוּ יְשִׁישׁ
 פַּגְבּוֹר לְרוּץ אֶרֶת, וּבּוֹקַע אֶת חַלּוֹנוֹת
 כָּלֵם בְּרָקִיעַ, וְעוֹשֶׂה שְׁנַיִם עֶשֶׂר דְרָבִים,
 כְּמוֹ שְׁעֵשֶׂה מוֹשֶׁה עַל הַיָּם, וְזְהוּ לְרוּץ
 אֶרֶת, וּמִשׁוּם שְׁנוּסַע בְּרֵאשׁוּנָה מְגַבְוֶרָה,
 הַשְּׁמַשׁ יוֹצֵאת אֶדְמָה.

אַחַר כֵּן מִתְלַבֵּשׁ בְּחֶסֶד שֶׁהוּא לְבָן, וּבּוֹ

וְהוּא יְשִׁישׁ פַּגְבּוֹר לְרוּץ דְרָבִים בְּרָקִיעַ,
 יִצִּיץ אֵלֶיהָ וְדָאֵי, זְהוּ שְׁכַתּוּב מִשְׁגִּיחַ מִן
 הַחַלּוֹנוֹת מִצִּיץ מִן הַחֲרָבִים, לְהַסְתַּכְּלָא
 אֵלֶיהָ בְּרָקִיעַ שֶׁהוּא (קח הוא) יְשִׁישׁ. מַה זֶה
 פַּגְבּוֹר? אִיזוֹ גְּבוּרָה עוֹשֶׂה כְּזֶה? אֵלָא
 שְׁנַיִם עֶשֶׂר מִשְׁקוּפִים יֵשׁ בְּרָקִיעַ, וְכָל
 הַחִילּוֹת מִתְגַּרְמִים בְּהֵם שׁוּמְרֵי הַשְּׁעָרִים,
 הַשְּׁמַשׁ מִתְעַטְר בְּאוֹתִיוֹת הַתְּפֻלִּין שֶׁהוּא

דְּעִמּוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, וְכִד אֶתְלַבֵּשׁ (נ"א אֶתְלַבֵּן) בְּחֶסֶד
 בְּנִהוּרָא חוּרָא, מִנִּיה יְהֵא נְהִיר לְסִיחְרָא, מְקַצָּה
 הַשְּׁמַיִם מוּצָאוּ, דָּא עִמּוּדָא דְאִמְצָעִיתָא, קַצָּה דִּילָהּ
 צְדִיק, וְתִקּוּפְתּוֹ עַל קְצוֹתָם תִּירֵי סְמִי קְשׁוּט, וּבְהוֹן
 אִין נִסְתָּר מִחֲמַתּוֹ, דָּא שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה דְאִיְהִי חַמָּה,
 מִן תַּמָּן יִצְטַבַּע בְּגוּוֹן יְרוּק דְאִיְהִי רַחֲמֵי, בְּתַהוּא
 זְמַנָּא מִסְתַּבְּלִין שְׂמַשָּׁא וְסִיחְרָא בְּחֶדָא, וְאִין נִסְתָּר
 מִחֲמַתּוֹ, דְאִיְהִי חוּפָּה דִּילָהּ.

וּבְתַהוּא זְמַנָּא נְטִלַת הִיא מִתְּלַת גְּוּוֹנִין,
 לְאֶתְפָּאָרָא קְדָמִיה בְּתַלַּת גְּוּוֹנִין דְּעִינָא,
 דְּאִינוּן חוּר סוּמְק יְרוּק, וּבְתַהוּא זְמַנָּא אִיהוּ יִימָא
 לְגַבְתָּה, (שִׁיר ו' ה') הָסְבִי עֵינִיד מְנַגְדִּי שְׁהִם הֶרְהִיבוּנִי,
 מוּקְדִין לִי בְּשִׁלְחֻבִין דְּרַחֲמוּ דִּילָךְ, וּבוּצִינָא
 קְדִישָׁא תִרִין עֵינִין אֲנוּן תִּרִין לוֹחִין יְקִרִין

לשון הקודש

מִסְתַּבְּלִים הַשְּׁמַשׁ וְהַלְבָּנָה יַחַד, וְאִין
 נִסְתָּר מִחֲמַתּוֹ, שְׁהִיא הַחֲפָה שְׁלָה.
 וּבְאֹתוֹ זְמַן הִיא נוֹטֶלַת מִשְׁלָשָׁה גְּוּוֹנִים,
 לְהַתְּפָאָר לְפָנָיו בְּשִׁלְשֵׁת צְבָעֵי הָעֵין,
 שְׁהִם לְבָן אָדָם יְרוּק, וּבְאֹתוֹ זְמַן הוּא
 יֹאמֵר אֵלֶיהָ, הָסְבִי עֵינִיד מְנַגְדִּי שְׁהִם
 הֶרְהִיבוּנִי, שׁוֹרְפִים אוֹתִי בְּשִׁלְחָבוֹת שְׁלָה
 הָאֲהַבָּה שְׁלָךְ, וְהַמְּנֹרָה הַקְּדוּשָׁה, שְׁתֵּי
 עֵינַיִם הֵם שְׁנֵי לוֹחֹת יְקָרוֹת שְׁלָה

שׁוּבְךְ רְגוּזוֹ שֶׁל הַשְּׁמֶשׁ, יְרוּק הוּא מִצַּד
 הָעִמּוּד הָאִמְצָעִי, וּכְשִׁמְתְּלַבֵּשׁ (נ"א מְתַלְבֵּן)
 בְּחֶסֶד בְּאוּר לְבָן, מְמַנּוּ יְהִיָּה מְאִיר
 לְלִבְנָה. מְקַצָּה הַשְּׁמַיִם מוּצָאוּ - זֶה
 הָעִמּוּד הָאִמְצָעִי, הַקַּצָּה שְׁלָה צְדִיק,
 וְתִקּוּפְתּוֹ עַל קְצוֹתָם - שְׁנֵי עִמּוּדֵי אֲמַת,
 וּבְהֵם אִין נִסְתָּר מִחֲמַתּוֹ - זֶה הַשְּׂכִינָה
 הָעֲלִיוּנָה, שְׁהִיא חַמָּה, מִשָּׁם יִצְטַבַּע
 בְּצַבַּע יְרוּק, שְׁהוּא רַחֲמִים. בְּאֹתוֹ זְמַן

דְּאִוְרֵייתָא, דְּאִתְמַר בְּהוּן (שמות לא יח) לְחַת אָבִין
 בְּתוּבִים בְּאַצְבַּע אֱלֹהִים (שם לב טו) בְּתוּבִים מִשְׁנֵי
 עֲבְרֵיהֶם, וּמְרַקְמָאן מִתְרִין עֵשֶׂר גְּוֹזִינִין מִהֲאִי
 סְטָרָא, וּמִתְרִין עֵשֶׂר גְּוֹזִינִין מִהֲאִי סְטָרָא, דְּאִינוּן
 אַרְבַּעָה וְעֶשְׂרִין סְטָרִין, וְעַלִּייהוּ אִתְמַר (שם) מִזְּהַ
 וּמִזְּהַ הֵם בְּתָבִים, ז"ה וז"ה תְּרִין זְמִינִין אַרְבַּעָה
 וְעֶשְׂרִים סְפָרִים.

וְאִינוּן תְּרִין עֵשֶׂר אֲנָפִין וּתְרֵי עֵשֶׂר גְּדָפִין דְּחִיוּן,
 הָדָא הוּא דְכְּתִיב (יחזקאל א ו) וּפְנֵי אַרְיָה אֶל
 תְּיָמִין לְאַרְבַּעַתָּם גְּוֹן תְּזוּר דְּעֵינָא, וּפְנֵי שׁוּר
 מִהֲשִׁמְאֵל לְאַרְבַּעַתָּם גְּוֹן סוּמְק דְּעֵינָא, וּפְנֵי נֶשֶׁר
 לְאַרְבַּעַתָּם אִינוּן גְּוֹן יְרוּק דְּעֵינָא, דְּאִתְמַר (שם)
 וְאַרְבַּעָה פָּנִים לְאַחַד וְגוֹמֵר, וְאַרְבַּע בְּנָפִים וְגוֹמֵר,
 הָא אַרְבַּעָה וְעֶשְׂרִים, גְּדָפִין אִינוּן בְּנָפֵי עֵינָא,
 וְעַלִּייהוּ אִתְמַר מִזְּהַ וּמִזְּהַ הֵם בְּתָבִים, וְחִיוּן בְּהוּן

לשון הקודש

התורה, שנאמר בהם לחות אבן כתובים
 באצבע אלהים כתובים משני עבריהם,
 ומרקמים משנים עשר גוונים מהצד הזה,
 ומשנים עשר גוונים מן הצד הזה, שהם
 ארבעה ועשרים צדדים, ועליהם נאמר
 מזה ומזה הם כתבים, ז"ה וז"ה פעמים –
 ארבעה ועשרים ספרים.

הכנפים של החיות, והו שכתוב ופני
 אריה אל הימין לארבעתם, הגון הלבן
 של העין, ופני שור מהשמאל
 לארבעתם, הגון האדם של העין, ופני
 נשר לארבעתם הם הגון הירק של העין,
 שנאמר וארבעה פנים לאחד וגומר,
 וארבע בנפים וגומר, הרי ארבעה
 ועשרים. הכנפים הם בנפי העין, ועליהם

כְּתִיב (ישעיהו ר' ג) וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ
 קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, זֶה
 אֶל זֶה וְדָאֵי, כְּגוֹנָא דְלוֹחִין דְאֹרִייתָא דְאֶתְמַר
 בְּהוֹן כְּתוּבִים מִשְׁנֵי עֲבְרִיהֶם מִזְה וּמִזְה הֵם
 כְּתוּבִים, לְחֹת אֶבְנֵי כְּתוּבִים וְגוֹמַר, לְחֹת אֶבְנֵי, מֵאֵי
 אֶבְנֵי, דְאֶבְנֵי הַשְּׁתִּיָּה, שְׁמִמְנָה הַשְּׁתִּת הָעוֹלָם,
 וְהִיא בֵּת עֵינָא, עַלֵּה אֶתְמַר (זכריה ג ט) עַל אֶבְנֵי אַחַת
 שְׁבַעַה עֵינִים, וְאִינוּן שְׁבַעַה גְלָדֵי עֵינָא, וְעַלֵּיהוּ
 אֶתְמַר (תהלים קיט קסד) שְׁבַע בְּיוֹם הַלְלִיתִךָ, וְדָא
 מְלֻכּוּתָא קְדִישָׁא, דְאֶתְמַר בָּהּ (שם קיח כב) אֶבְנֵי מְאָסוּ
 הַבּוֹנִים הִיטָה לְרֹאשׁ פְּנֵה, מֵאֵי הַבּוֹנִים אֵלֵין אִינוּן
 מְאָרֵי מִתְנִיתִין דְאִינוּן בְּנָאן בְּנִינִין דְעֵלְמָא, וּפּוֹסְקֵי
 הַלְכוּת, דְמְאָסוּ בָּהּ בְּגִלּוּתָא, אֶתְמַר בָּהּ הִיטָה
 לְרֹאשׁ פְּנֵה, בְּגִין דְאִיהִי הַלְכָה לְמוֹשֶׁה מִסִּינַי קַבְּלָה

 לשון הקודש

נֶאֱמַר מִזְה וּמִזְה הֵם כְּתוּבִים, וּבְחִיּוֹת
 כְּתוּבֵי בָהֶם וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ
 קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כָּל
 הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, זֶה אֶל זֶה וְדָאֵי, כְּמוֹ
 הַלּוֹחֹת שֶׁל הַתּוֹרָה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם
 כְּתוּבִים מִשְׁנֵי עֲבְרִיהֶם, מִזְה וּמִזְה הֵם
 כְּתוּבִים, לְחֹת אֶבְנֵי כְּתוּבִים וְגוֹמַר. לְחֹת
 אֶבְנֵי, מִזְה זֶה אֶבְנֵי הַשְּׁתִּיָּה,
 שְׁמִמְנָה הַשְּׁתִּת הָעוֹלָם, וְהִיא בֵּת
 עֵינָא, עַלֵּה אֶתְמַר בָּהּ הִיטָה לְרֹאשׁ
 פְּנֵה, מִשּׁוּם שֶׁהִיא הַלְכָה לְמוֹשֶׁה מִסִּינַי,

עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר עַל אֶבְנֵי אַחַת שְׁבַעַה עֵינִים,
 וְהֵם שְׁבַעַה גְלָדֵי הָעֵינִי, וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר
 שְׁבַע בְּיוֹם הַלְלִיתִךָ, וְזוֹ הַמְּלֻכּוּת
 הַקְּדוּשָׁה שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ אֶבְנֵי מְאָסוּ הַבּוֹנִים
 הִיטָה לְרֹאשׁ פְּנֵה, מִי הַבּוֹנִים? אֵלוֹ
 אוֹתָם בְּעַלֵּי הַמְּשֻׁנָּה שְׁבוּנִים אֵת
 הַבְּנִינִים שֶׁל הָעוֹלָם וּפּוֹסְקֵי הַלְכוּת,
 שֶׁמְאָסוּ בְּגִלּוּת, נֶאֱמַר בָּהּ הִיטָה לְרֹאשׁ
 פְּנֵה, מִשּׁוּם שֶׁהִיא הַלְכָה לְמוֹשֶׁה מִסִּינַי,

לְמוֹשֶׁה, וּמָה דַּחֲוֹת בֵּת עֵינָא אוֹכְמָא, מִינָהּ וּבָהּ
יְהֵא קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נְהִיר עֲלֻמָּא, בְּגִין דְּאִיהוּ
נְהִיר בָּהּ.

וְעֵינִין דְּנִהְרִין בְּאוֹרֵייתָא, עֲלֵייהוּ אֲתִמֵּר (שם קמח)
 עֵינִי כָּל אֱלִיךְ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם
 אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ, וְצָרִיךְ בְּר נִשׁ לְאַתְעֶסְקָא בְּהוֹן
 תְּדִיר עֶרְב וּבִקֵּר וְצִהְרִים תְּמִיד, לְאַסְתַּכְּלָא בָּהּ
 קוֹדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵינֵינוּ, הֲדָא הוּא דְכָתִיב (דברים
 יא יב) תְּמִיד עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בָּהּ מִרְאשֵׁית הַשָּׁנָה
 וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה, וְאוֹלִיפְנָא תְּמִיד מִתְּמִיד, תְּמִיד
 דְּעֶרְב וּבִקֵּר, מִתְּמִיד דְּתְּמִיד עֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ
 בָּהּ, וְהֵא תְּמִיד דְּעֶרְב וּבִקֵּר דְּקִרְיַת שְׁמַע אִיהוּ,
 אֲלָא מִכַּאן אוֹלִיפְנָא דְּמָאן דְּקִרְיַת קִרְיַת שְׁמַע
 עֶרְב וּבִקֵּר בְּכָל יוֹם תְּמִיד, בְּאֵלוּ קִיָּים וְהִגִּית בּוּ

לשון הקודש

בְּעֵינֵינוּ. וְהוּ שְׁכַתוּב תְּמִיד עֵינֵי יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ בָּהּ מִרְאשֵׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית
 שָׁנָה, וְלִמְדֵנוּ תְּמִיד מִתְּמִיד, תְּמִיד שֶׁל
 עֶרְב וּבִקֵּר מִתְּמִיד שֶׁל תְּמִיד – עֵינֵי
 יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בָּהּ, וְהִרֵי תְּמִיד שֶׁל עֶרְב
 וּבִקֵּר הוּא שֶׁל קִרְיַת שְׁמַע, אֲלָא מִכַּאן
 לְמִדְנוּ, שְׁמִי שְׁקוּרָא קִרְיַת שְׁמַע עֶרְב
 וּבִקֵּר בְּכָל יוֹם תְּמִיד, בְּאֵלוּ קִיָּים וְהִגִּית
 בּוּ יוֹמָם וְלִלְנָה בְּתוֹרָה, וְהוּ שְׁכַתוּב לֹא

קְבֻלָּה לְמוֹשֶׁה, וּמָה שְׁהִיתָה בֵּת הָעֵין
 שְׁחוּרָה, מִמָּנָהּ וּבָהּ יְהִיָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְאִיר לְעוֹלָם, מִשׁוּם שֶׁהוּא מְאִיר
 בָּהּ.

וְהֵעֵינִים שְׁמֵאִירוֹת בְּתוֹרָה, עֲלֵיהֶם
 נֶאֱמַר עֵינֵי כָּל אֱלִיךְ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן
 לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ, וְצָרִיךְ אָדָם
 לְהִתְעַסֵּק בְּהֶם תְּמִיד, עֶרְב וּבִקֵּר וְצִהְרִים
 תְּמִיד, שִׁיכְתַּכְּלָא בָּהּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאוֹרֵייתָא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (יהושע א ח)
 לֹא יָמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ וְהִגִּיתָ בוֹ יוֹמָם
 וְלַיְלָה, וְסֵפֶר תּוֹרָה (דף קמ"ב ע"ב) אִיהוּ עֵינִי, תְּרִי בְּנָפִי
 עֵינָא תְּרִי לוֹחִי, וְעַלֵּייהוּ אֲתַמַּר תָּמִיד עֵינִי יְהוּ"ה
 אֱלֹהֵיךָ בְּהַ מִּרְאשֵׁי הַשָּׁנָה, וּמֵאֵי בְּהַ, בְּבֵת עֵינִי
 דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא, וּבְנָפִי עֵינָא עַלֵּייהוּ אֲתַמַּר (תהלים קיח)
 פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צְדָק, תִּלְתַּת בְּגוּזִין כָּלֵל וּפְרָט,
 וּכְלָל וְאֵינּוֹן אַהִי"ה אֲשֶׁר אַהִי"ה, דְּאֵינּוֹן כָּלֵל בְּכָל
 אוֹרֵייתָא, אַהִי"ה כָּלֵל, אֲשֶׁר פְּרָט, אַהִי"ה כָּלֵל.
 קְרִיצוֹן דְּעַל עֵינִין, עַלֵּייהוּ אֲתַמַּר (שיר ה יא) תִּלְתַּלִּים
 שְׁחֹרֹת כְּעוֹרֵב, וְאֵינּוֹן תְּלֵי תִלִּים. מִצְחָא דְּעַל
 עֵינִין בְּהַ צִּין גְּזֵר הַקֶּדֶשׁ, מְרוּקָם בְּגוּזִין וְצִיּוּרִין
 דְּבֵי מְקַדְשָׁא דְּלַעִילָא, וְצִיּוּרִין דִּילָהּ שְׂרַטוּטִין
 בְּפּוֹתָא וּבְאוֹרְכָא, מְנַהוֹן דְּקִיקוֹן מְנַהוֹן רַבְרָבִין,
 וְעַלֵּייהוּ אֲתַמַּר בְּמָקוֹם שְׁאֲמָרוּ לְהֶאֱרִיךְ אֵינוֹ רֵשָׁאֵי

לשון הקודש

כָּלֵל בְּכָל הַתּוֹרָה, אַהִי"ה כָּלֵל, אֲשֶׁר
 פְּרָט, אַהִי"ה כָּלֵל. הַנְּבוֹת שְׁעַל הָעֵינִים,
 נֶאֱמַר עֲלֵיהֶם תִּלְתַּלִּים שְׁחֹרֹת כְּעוֹרֵב,
 וְהֵם תְּלֵי תִלִּים. עַל הַמִּצְחָא שְׁעַל הָעֵינִים
 צִין גְּזֵר הַקֶּדֶשׁ, מְרוּקָם בְּגוּזִים וְצִיּוּרִים
 שֶׁל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׁלֹמֶעֱלָה, וְהַצִּיּוּרִים
 שֶׁלָּהּ שְׂרַטוּטִים בְּרַחֲבֵי וּבְאֶרֶץ, מֵהֶם
 קַטְנִים מֵהֶם גְּדוּלִים, וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר

יָמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ וְהִגִּיתָ בוֹ
 יוֹמָם וְלַיְלָה. וְסֵפֶר תּוֹרָה הוּא עֵינִי, שְׁנֵי
 בְּנָפִי הָעֵינִי – שְׁנֵי לוֹחֹת, וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר
 תָּמִיד עֵינִי יְהוּ"ה אֱלֹהֵיךָ בְּהַ מִּרְאשֵׁי
 הַשָּׁנָה, וּמֵהַ זֶה בְּהַ? בְּבֵת הָעֵינִי שְׁהִיא
 הַשְּׂכִינָה, וְעַל בְּנָפִי הָעֵינִי נֶאֱמַר פִּתְחוּ לִי
 שַׁעֲרֵי צְדָק. שְׁלֹשָׁה גְּזִינִים – כָּלֵל וּפְרָט
 וּכְלָל, וְהֵם אַהִי"ה אֲשֶׁר אַהִי"ה, שְׁהֵם

לְקַצֵּר, לְקַצֵּר אֵינוֹ רִשְׁאֵי לְהַאֲרִיךְ, לְהַאֲרִיךְ
מִסְטָרָא דְו', לְקַצֵּר מִסְטָרָא דִי'.

אַנְפּוּי דְמִטְרוּנִיתָא, אֵינוֹן מ"ט אַנְפִּין טָהוֹר,
נְהָרִין כְּשׁוֹשְׁנָה חָזוֹר וְסוּמְק, נְטָלִין
מִימִנָּא וּשְׂמָאֲלָא, גִּזוֹן חָזוֹר בְּלִיבּוֹן דְּעֵנְוָה, סוּמְק
בְּשֵׁת דְּדַחִילוֹ, יָרָא בְּשֵׁת, כַּד אֶתְחַזְרוּ יְרוּקִין, הָא
חָתָן דִּילָהּ אֶסְתַּלַּק לְגַבֵּי חַמָּה דְּאִיהִי אִימָא עֲלָאָה,
וּמֵאֲלִין תְּלַת גִּזוֹנִין דְּאַנְפִּין תְּלִיין שְׁבַעִין וּתְרִין
אַנְפִּין כְּחוֹשְׁבִין חֶס"ד, וּבְהוֹן יְר"ו אֶתְוֹן כְּחֻשְׁבִין
גְּבוּר"ה, וְדָא אִיהוּ רָזָא דְוַיַּעֲבֹר יְהו"ה, רָזָא דְעִיבוֹר,
נְהִיר כְּהוֹן לְגַבֵּי כֻלָּה בְּאַרְבַּע אַנְפִּין, הִדָּא הוּא
דְכַתִּיב (יחזקאל א' ו') וְאַרְבַּעָה פָּנִים לְאַחַת, וְעִמּוּדָא
דְאַמְצַעִיתָא אִיהוּ וְא"ו עִיבוֹר הַשָּׁנָה, דְאִית בָּהּ
תְּלַת עֶשְׂרֵי יְרַחִין, וְאַנּוֹן וְאִיהִי בְּרֵאשֵׁי תִיבִין וְ"הוּ

לשון הקודש

העליונה. ומשלשית הגונים הללו של
הפנים תלוים שבעים ושנים פנים
כחשבון חס"ד, ובהם מאתים ושש
עשרה אותיות כחשבון גבור"ה, וזהו
הסוד של וַיַּעֲבֹר יְהו"ה, סוד העבור,
מאיר בהם לכלה בארבע פנים, זהו
שפתוב וארבעה פנים לאחת, והעמוד
האמצעי הוא וְא"ו, עבור השנה, שיש בה
שלשה עשר חדשים, והם בראשי תבות

במקום שאמרו להאריך אינו רשאי
לקצר, לקצר - אינו רשאי להאריך,
להאריך מהצד של ו', לקצר מצד של י'.
פני הגבירה, הם ארבעים ותשע פנים
טהור, מאירים בשושנה, לָבֵן וְאָדָם,
נוטלים מימין ומשמאל, גִּזוֹן לָבֵן בְּלִבּוֹן
שֶׁל עֵנְוָה, אָדָם - בְּשֵׁת שֶׁל יְרָאָה, יָרָא
בְּשֵׁת. כְּשׁוֹחֲזִרִים לִירְקִים, הָרִי חֲתָן
שָׁלָה הֶסְתַּלַּק לַחֲמָה, שֶׁהִיא הָאֵם

אֲנִי וְיְהוָה, וּבִיה אִיהוּ אִשָּׁה (נ"ל איש) וְאִיהִי אִשָּׁה
 עוֹבְרָה, סוּד הָעֶבֶר יְסוּד, דְּאִיהוּ יְסוּד טַפָּה, דְּמִינָה
 אֲתַעְבִּידת עֶבֶר, דְּאִיהוּ וְאִו, דְּהָא וְאִו בְּלֹא טַפָּה
 לִית לָהּ עֶבֶר, וְדָא אִיהוּ מוֹחָא דְתַמְן חֲכָמָה.

וְאִו אִיהוּ חוֹטְמָא מִתְתַקְנָא בְּאַנְפִין, עֲלִיָּהוּ
 אֲתַמַר (בראשית ב ז) וַיֵּצֵר יְהוָה אֱלֹהִים, וַנְהַרִין
 בְּחֹזֶר וְסוּמָק, וְחוֹטְמָא דְאִזְלָא בְּאַרְח מִיִּשְׂר אִיהִי
 חוֹתָם אֲמַת, וְאִם לֹאוּ אִיהִי בְּאַרְח קְשׁוּט לֹאוּ אִיהִי
 חוֹתְמָא דְנוֹשְׁפִינְקָא דְמִלְכָא, וּבְגִין דָּא צִיּוּרָא
 דְּמִטְרוּנִיתָא דִּיּוֹקְנָא דִּילָהּ דְּחוֹטְמָא, מִתְתַקְנָא
 בְּאַנְפִין וּבְאַרְח מִיִּשְׂר עַל אֲנְפִין, וְתִרִין נוֹקְבִין
 דְּחוֹטְמָא תְּרִי נְבִיאֵי קְשׁוּט, פּוֹמָא בְּרִתָּא דְּמִלְכָא,
 וּבָהּ לְשׁוֹן לְמוֹדִים דְּאִיהוּ צְדִיק, וְעֲלָהּ (נ"א וְעֲלִיָּהוּ)
 אֲתַמַר (שיר ד ג) כְּחוֹט הַשָּׁנִי שִׁפְתוֹתֶיךָ וּמִדְּבָרְךָ נֶאֱוָה
 בְּאֹרֵיתָא, פּוֹמָא בְּלֹא דְכֹלָא, מִינָה קוּל וְדְבֹר

לשון הקודש

הוא חותם אמת, ואם אינה בדרך אמת,
 אינה חותם, הפעלת של המלך, ומשום
 זה ציור הגבירה הדמות שלה של החטם,
 מתקן בפנים ובדרך ישר על הפנים,
 ושני נקבי החטם שני נביאי אמת, הפה
 – בת המלך, ובה לשון למודים, שהוא
 צדיק, ועליה (ועליהם) נאמר כחוט השני
 שפתותיך ומדברך נאווה, בתורה, הפה

וְהוּ אֲנִי וְיְהוָה, וְבוּ הוּא אִשָּׁה (נ"ל איש)
 וְהִיא אִשָּׁה עֹבְרָה, סוּד הָעֶבֶר – יְסוּד,
 שְׁהוּא יְסוּד טַפָּה שְׁמִמְנָה נַעֲשֶׂה עֶבֶר,
 שְׁהוּא וְאִו, שְׁתֵּרִי וְאִו בְּלִי טַפָּה אִין לָהּ
 עֶבֶר, וְהוּ הַמֶּחֶ, שְׁשֵׁם הַחֲכָמָה.

וְאִו הוּא הַחֲטָם מִתְקֵן בְּפָנִים, עֲלֵיהֶם
 נֶאֱמַר וַיֵּצֵר יְהוָה אֱלֹהִים, וּמֵאִירִים
 בְּלִבָּן וְאָדָם, וְהַחֲטָם שְׁהוּלָךְ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל

דַּאיִנּוּן ו"ה, מִינָהּ הֵבֵל דַּאיְהִי ה', פּוֹמָא דְקִיקָא
 סְתִימָא בָּאוֹת י', מִתְתַּקְנָא בְּשָׂמָא דִּיהו"ה, וּבְגִין
 דָּא כְּחוּט הַשְּׁנִי שְׁפַתוֹתֵךְ וּמִדְּפָרְךְ נָאוּה.

צִוְאַרְךְ כְּמַגְדֵּל הַשֵּׁן (שם ז ד), דָּא יְרוּשָׁלַם, עֲלֵה
 אֲתָמֵר (שם ד ד) כְּמַגְדֵּל דְּדוֹד צִוְאַרְךְ,
 תְּכַשִּׁיטִין דִּילָהּ כְּהַנִּים לְוִיִּים יִשְׂרָאֵלִים, בְּנֵי
 לְתַלְפִּיּוֹת דָּא צְדִיק דַּאיְהוּ תֵּל שְׁהַבֵּל פּוֹנִים בּוֹ,
 פְּנוֹת דִּילִיָּה תֵּרִין נְבִיאֵי קְשׁוּט, דְּשְׂכִינְתָּא וּדְאֵי
 אִיְהִי יְרוּשָׁלַם, תְּכַשִּׁיטִין דִּילָהּ תְּלַת אֲבָהֵן, חֲרוּזִין
 דִּילָהּ תֵּרִי סְמִכֵי קְשׁוּט.

דְּבַר אַחַר צִוְאַרְךְ דָּא אֲוֵרִיתָּא, תְּכַשִּׁיטִין דִּילָהּ
 רַב"ח פְּקוּדֵין דִּילָהּ, חֲרוּזִין וּקְמִיעִין דִּילָהּ
 אִינּוּן מְמַנָּן עַל שְׂמ"ה לֹא תַעֲשֶׂה, דְּנִטְרִין לָהּ בְּהוֹן,
 וְכַד אֲסַתְּלַק צִוְאַר בְּתְכַשִּׁיטִין דִּילָהּ לְגַבֵּי חֲתָן,

לשון הקודש

– הַבֵּל שֶׁל הַבֵּל, מִמְּנוּ קוֹל וְדַבּוּר שְׁדָם
 ו"ה, מִמְּנָהּ הֵבֵל שְׁהִיא ה', פְּהָ קִמְזֵן סְתוּם
 בָּאוֹת י', מִתְתַּקְנָן בְּשָׂמוּ שֶׁל יְהוּ"ה,
 וּמִשׁוּם זֶה כְּחוּט הַשְּׁנִי שְׁפַתוֹתֵךְ
 וּמִדְּפָרְךְ נָאוּה.

צִוְאַרְךְ כְּמַגְדֵּל הַשֵּׁן – זוֹ יְרוּשָׁלַם, עֲלֵיהּ
 נְאָמַר כְּמַגְדֵּל דְּדוֹד צִוְאַרְךְ, תְּכַשִּׁיטִיָּה –
 כְּהַנִּים לְוִיִּים וְיִשְׂרָאֵלִים, בְּנֵי לְתַלְפִּיּוֹת,
 זֶה צְדִיק שְׁהוּא תֵּל שְׁהַבֵּל פּוֹנִים אֵלָיו,

הַפְּנוֹת שְׁלוֹ – שְׁנֵי נְבִיאֵי אֲמַת,
 שְׁהַשְּׂכִינָה וּדְאֵי הִיא יְרוּשָׁלַם,
 הַתְּכַשִּׁיטִים שְׁלָהּ שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת,
 הַחֲרוּזִים שְׁלָהּ – שְׁנֵי עֲמוּדֵי אֲמַת.
 דְּבַר אַחַר, צִוְאַרְךְ – זוֹ הַתּוֹרָה,
 הַתְּכַשִּׁיטִים שְׁלָהּ – מֵאֲתִים אַרְבַּעִים
 וְשָׂמוּנָה מְצוּוֹתֶיהָ, הַחֲרוּזִים וְהַקְּמִיעִים
 שְׁלָהּ הֵם מְמַנִּים עַל שְׁלֹשׁ מֵאוֹת שְׁשִׁים
 וְחֲמֵשׁ לֹא תַעֲשֶׂה, שְׁשׁוּמְרִים אוֹתָהּ בְּהֵם,

כַּמָּה רִיחִין טָבִין סְלָקִין בְּהַ, הִדָּא הוּא דְכְתִיב (שם)
 ג (ו) מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר, דָּא טוֹרָא דְסִינֵי
 דְאִיהִי צִוָּאר עֲלֵמָא, (שם) מְקַטְרַת מִר דָּא קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, דְאֶתְמַר בֵּיה (שם ד) אֵלֶךְ לִי אֵל הַר
 הַמּוֹר, וּלְבוֹנָה דָּא סִיחָרָא קְדִישָׁא, עֲלָה אֶתְמַר וְאֵל
 גְּבַעַת הַלְבוֹנָה, מִכָּל אַבְקַת רוּכַל דָּא צְדִיק, דְאִיהוּ
 כָּל כְּלִיל בְּכֹלָא.

דְּבַר אַחַר צִוָּארְךָ דָּא אוֹרֵייתָא דְבַעַל פְּהַ, הִלְכָה
 לְמוֹשֶׁה מִסִּינֵי, מְקַטְרַת מִזֶּרֶם אָמַר מִר,
 וּלְבוֹנָה לְבוֹן הַהִלְכָה, מִכָּל אַבְקַת רוּכַל דָּא צְדִיק
 דְאִית בֵּיה מִכָּל מִינִים, וְדָא נְהִיר לָהּ לְאוֹרֵייתָא
 דְבַעַל פְּהַ, וּמִיד (דף קמז ע"א) דְאִיהִי מִתְקַשְׁטָא בְּכָל
 מִינֵי תְכָשִׁיטִין, יְרוּשָׁלַם דְאִיהוּ צִוָּאר עֲלֵמָא,
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶסְתַּר לָהּ, הִדָּא הוּא דְכְתִיב

לשון הקודש

שהוא כל הפלול בכל.

דְּבַר אַחַר, צִוָּארְךָ – זו תורה שפועל פה,
 הִלְכָה לְמוֹשֶׁה מִסִּינֵי, מְקַטְרַת מִר – אָמַר
 מִר, וּלְבוֹנָה – לְבוֹן הַהִלְכָה, מִכָּל אַבְקַת
 רוּכַל – זֶה צְדִיק שֵׁישׁ בּוֹ מִכָּל הַמִּינִים,
 וְזֶה מְאִיר לְתוֹרָה שֶׁפַּעַל פְּהַ, וּמִיד
 כְּשֶׁהִיא מִתְקַשְׁטָת בְּכָל מִינֵי תְכָשִׁיטִים,
 יְרוּשָׁלַם שְׁהִיא צִוָּאר הָעוֹלָם, הַקְּדוּשׁ

וּכְשֶׁמְתַעֲלָה הַצִּוָּאר בְּתְכָשִׁיטִים שְׁלָה אֵל
 הַחֶתֶן, כַּמָּה רִיחֹת טוֹבִים עוֹלִים בְּהַ. זֶהוּ
 שְׁפָתוֹב מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר, זֶה הַר
 סִינֵי שֶׁהוּא צִוָּארוֹ שֶׁל עוֹלָם. מְקַטְרַת מִר
 – זֶה הַקְּדוּשׁ בְּרִיךְ הוּא, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ אֵלֶךְ
 לִי אֵל הַר הַמּוֹר, וּלְבוֹנָה – זֶה הַלְבֹנָה
 הַקְּדוּשָׁה, עֲלֶיהָ נֶאֱמַר וְאֵל גְּבַעַת
 הַלְבוֹנָה, מִכָּל אַבְקַת רוּכַל – זֶה צְדִיק,

וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱמַר יְהו"ה חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב, (זכריה ה ט)
 וְאִיהוּ מְחַבֵּק לָּהּ בְּתָרִין דְּרוּעִין, הָדָא הוּא דְכָתִיב
 (שיר השירים ב ו) שְׁמָאלוּ תַחַת לְרַאשֵׁי וַיְמִינֹו תַחְבְּקֵנִי.

וַיִּדְרִין דְּמִטְרוּנִיתָא בְּלָה קַדִּישָׁא, אֵינֹון רְשִׁימִין
 בְּלָהוּ בְּשִׁמָּא דִּיהו"ה, בְּגִוּוֹנָא דָּא (אמר המגיה
 הלשון מוטעה ונ"ל שהלשון כך) בְּכַף י', בְּחַמֵּשׁ אֶצְבָּעֵן ה',
 בְּדְרוּעָא דִילָהּ ו', בְּכַתְף דִילָהּ ה', בְּכַתְף דִילָהּ
 מְצוּיָרִין כַּמָּה שְׂרִטוּטִין כְּעַנְפִין דְּאֵילָנָא דְחַיִּי,
 לְרִשְׁמָא בֵּיהּ דְּאִיהוּ עֵץ חַיִּים, הָדָא הוּא דְכָתִיב
 (משלי ג יח) עֵץ חַיִּים הוּא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתִמְכִּיחַ
 מְאֹאֶשֶׁר, מִיְמִינָא דִילִיהּ אֲתִיְהִיבַת אֲזַרְיִיתָא דְבְּכַתְבָּ,
 מְשִׁמָּא לָּא דִילִיהּ אֲזַרְיִיתָא דְבַעַל פָּה, וּבְאֵן
 אֲתִיְהִיבוּ בְּתָרִין לוּחִין, דְּאֲתַמַּר בְּחוּן (שיר ד ה) שְׁנֵי
 שְׂדֵיךְ כִּשְׁנֵי עֶפְרַיִם תִּאָּמְרוּ עֲבָדֶיהָ.

לשון הקודש

ה', בְּכַתְף שְׁלָה מְצִירִים כַּמָּה שְׂרִטוּטִים
 כְּמוֹ הַעֲנָפִים שֶׁל עֵץ חַיִּים, לְרִשֵׁם בּוֹ
 שֶׁהוּא עֵץ חַיִּים. זְהוּ שְׁכַתּוּב עֵץ חַיִּים הוּא
 לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתִמְכִּיחַ מְאֹאֶשֶׁר. מִיְמִינֹו
 נִתְּנָה תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, מְשִׁמָּא לֹוּחַ
 שְׁבַעַל פֶּה, וְאִיפֹה נִתְּנֹו? בְּשְׁנֵי לוּחֹת,
 שְׁנַאֲמַר בָּהֶם שְׁנֵי שְׂדֵיךְ כִּשְׁנֵי עֶפְרַיִם
 תִּאָּמְרוּ עֲבָדֶיהָ.

בְּרוּךְ הוּא מְקִיף אוֹתָהּ, זְהוּ שְׁכַתּוּב וְאֲנִי
 אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱמַר יְהו"ה חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב,
 וְהוּא מְחַבֵּק אוֹתָהּ בְּשְׁתֵּי זְרוּעוֹת, זְהוּ
 שְׁכַתּוּב שְׁמָאלוּ תַחַת לְרַאשֵׁי וַיְמִינֹו
 תַחְבְּקֵנִי.

וַיִּדְרִי הַגְּבִירָה, הַכְּלָה תְּקַדּוּשָׁה, כְּלָם
 רְשׁוּמִים בְּשֵׁם שֶׁל יְהו"ה, כְּמוֹ זֶה: (אמר
 המגיה, הלשון מוטעה ונ"ל שהלשון כך) בְּכַף י', בְּחַמֵּשׁ
 אֶצְבָּעוֹת ה', בְּזְרוּעַ שְׁלָה ו', בְּכַתְף שְׁלָה

וְעוֹד ו' אִיהוּ אֲזַרְיִיתָא דְּבִכְתָּב, דְּאֲתִיְהִיבַת
 בְּתָרִין דְּרוּעִין דְּאִינוּן שִׁית פְּרָקִין, וּבְאֵן
 אֲתִיְהִיבַת בְּתָרִין לִוְחִין, דְּאִינוּן שְׁנֵי שְׂדִידֵי, וְאִינוּן
 י' י' (וּבְהוֹן צוּרְתָא ז'), וּבְהוֹן צָר, הָדָא הוּא דְּכְתִיב וַיִּצַר,
 וְאִינוּן בְּתוּלִין דְּעֲלִימְתָא דְּאִיהִי אֲזַרְיִיתָא דְּבַעַל
 פָּה, דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (שְׁמוֹת ל"ב יט) וַיִּשְׁבֵּר אֶתְּם תַּחַת הָהָר
 חָתָן דִּילָהּ, הֵהוּא דְּאָמַר (דְּבָרִים כ"ב כ) לֹא נִמְצְאוּ
 בְּתוּלִים לַנֶּעֱרָה (ש"ס יט), וְעָנְשׁוּ אֹתוֹ מֵאָה כֶּסֶף אֲלֵין
 מֵאָה בְּרַכָּאן (ש"ס), וְלוֹ תִהְיֶה לְאִשָּׁה לֹא יוּכַל
 לְשַׁלְּחָהּ בְּגִלוּתָא כָּל יָמָיו.

שְׁבַחָא דְּגוּפָא, (שִׁיר ז' ח) זֹאת קוּמְתָד דְּמִתָּה לְתַמָּר,
 וּמֵאֵן דִּינְדַע שְׁעוֹר קוּמָה דִּילָהּ אִיהוּ יָרִית
 עֲלֵמָא דְּאֲתִי דְּאִיהוּ ו', דְּאֲתַמַּר בִּיהּ (יִרְמִיָּה י"ז יג) מִקְּוֵה
 יִשְׂרָאֵל יְהו"ה, מִקְּוֵה דְּאִיהוּ קוּמָה דִּילָהּ שְׁעוֹר
 דִּילָהּ, שְׁעוֹר קוּמָה דָּא צְדִיק, דְּאֲתַמַּר בִּיהּ (תְּהִלִּים צ"ב

לשון הקודש

בְּתוּלִים לַנֶּעֱרָה וְעָנְשׁוּ אֹתוֹ מֵאָה כֶּסֶף,
 אֲלוֹ מֵאָה בְּרַכּוֹת, וְלוֹ תִהְיֶה לְאִשָּׁה לֹא
 יוּכַל לְשַׁלְּחָהּ לַגְּלוּת כָּל יָמָיו.

שְׁבַחָהּ שֶׁל הַגּוּף, זֹאת קוּמְתָד דְּמִתָּה
 לְתַמָּר, וּמִי שֶׁמְפִיר שְׁעוֹר הַקּוּמָה שְׁלָהּ,
 יוֹרֵשׁ אֶת הָעוֹלָם הַבָּא שֶׁהוּא ו', שְׁנֵי אָמַר
 בּוֹ מִקְּוֵה יִשְׂרָאֵל יְהו"ה, הַמִּקְּוֵה שֶׁהוּא
 הַקּוּמָה שְׁלָהּ, הַשְּׁעוֹר שְׁלָהּ. שְׁעוֹר הַקּוּמָה

וְעוֹד, ו' הִיא תוֹרָה שֶׁבְּכָתָב, שְׁנַתְנָה
 בְּשִׁתֵּי זְרוּעוֹת, שְׁהֵם שִׁשָּׁה פְּרָקִים,
 וְאִיפֹה נִתְנָה? בְּשְׁנֵי לִוְחוֹת, שְׁהֵם שְׁנֵי
 שְׂדִידֵי, וְהֵם י' י' (וּבְהֵם צוּרְתָא ז'), וּבְהֵם הוּא צָר,
 זְהוּ שְׁכַתּוּב וַיִּצַר, וְהֵם שְׁתֵּי בְּתוּלוֹתֶיהָ
 שֶׁל הָעֲלָמָה שֶׁהִיא תוֹרָה שֶׁבַעַל פֶּה,
 שְׁנֵי אָמַר בְּהֵם וַיִּשְׁבֵּר אֶתְּם תַּחַת הָהָר,
 הַחָתָן שְׁלָהּ, אֹתוֹ שֶׁאָמַר לֹא נִמְצְאוּ

(ג) צְדִיק בְּתָמַר יִפְרָח, וְעָלָה אֶתְמַר דְּמַתָּה לְתָמַר.

דְּאֶתְמַר בָּהּ, (שמות טו כז) וַיִּבְאוּ אֱלִימָה וְשָׁם שְׁתִּים

עֲשָׂרָה עֵינַת מִים וְשִׁבְעִים תְּמָרִים, תְּרִין

עֲשָׂר עֵינַת אֲלִין אֵינוֹן תְּרִין עֲשָׂר פְּרָקוֹן, דְּאֵינוֹן

שִׁית בְּתִרִין דְּרוּעִין וְשִׁית בְּתִרִין שׁוֹקִין, הָדָא הוּא

דְּכְתִיב (שיר השירים ה יד) יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמֻלָּאִים

בְּתַרְשִׁישׁ, מְאִי בְּתַרְשִׁישׁ בְּתַרֵּי שֵׁשׁ, בְּתִרִין דְּרוּעִין

שִׁית פְּרָקוֹן, וְכֵן שִׁית אַחֲרָנִין בְּתִרִין שׁוֹקִין, (שם טו)

שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, אֲלִין אֵינוֹן י"ב עֵינַת מִים.

שִׁבְעִים תְּמָרִים דִּי בְּהוֹן צְדִיק בְּתָמַר יִפְרָח הָא

אֵינוֹן חָמֵשׁ אֶצְבָּעָאן, וּבְהוֹן תְּלִיסַר פְּרָקִין, אֵינוֹן

ח"י, וְכֵן ח"י בְּיַד יָמִין, תְּלַתִּין וְשִׁית, וְכֵן ח"י ח"י

בְּתִרִין רַגְלִין, הָא ע"ב, (אמר המגיה תימה כי הפרקין ארבע

ואיך אמר תליסר), שִׁבְעִין דְּלְהוֹן שִׁבְעִין תְּמָרִים, תְּרִין

צְדִיקֵי בְּתָמַר יִפְרָח בְּהוֹן.

לשון הקודש

בְּתַרֵּי שֵׁשׁ, בְּשִׁתֵּי זְרוּעוֹת שֵׁשָׁה פְּרָקִים,

וְכֵן שֵׁשָׁה אַחֲרִים בְּשִׁתֵּי שׁוֹקִים. שׁוֹקִיו

עֲמוּדֵי שֵׁשׁ - אֵלוֹ הֵם שְׁנַיִם עֲשָׂר עֵינַת

מִים, שִׁבְעִים תְּמָרִים שְׁבָהֶם צְדִיק בְּתָמַר

יִפְרָח הָרִי הֵם חָמֵשׁ אֶצְבָּעוֹת, וּבְהוֹן

שְׁלֹשָׁה עֲשָׂר פְּרָקִים - הֵם שְׁמוֹנֶה עֲשָׂר,

זֶה צְדִיק, שְׁנַאֲמַר בּוֹ צְדִיק בְּתָמַר יִפְרָח,

וְעָלָה נְאֻמַּר דְּמַתָּה לְתָמַר.

שְׁנַאֲמַר בָּהּ וַיִּבְאוּ אֱלִימָה וְשָׁם שְׁתִּים

עֲשָׂרָה עֵינַת מִים וְשִׁבְעִים תְּמָרִים, שְׁנַיִם

עֲשָׂר עֵינַת אֵלוֹ הֵם שְׁנַיִם עֲשָׂר פְּרָקִים,

שְׁבָהֶם שֵׁשָׁה זְרוּעוֹת וְשֵׁשָׁה בְּשִׁתֵּי שׁוֹקִים. זֶהוּ שְׁכַתוּב יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמֻלָּאִים בְּתַרְשִׁישׁ, מַהוּ בְּתַרְשִׁישׁ?

וּבְהוֹן כְּתִיב (שם ז ב) מַה יָּפוּ פְּעָמֶיךָ בְּנַעֲלִים בַּת
 נְדִיב, נַעֲלִים דִּילָהּ נַעֲלִית הַחֲג וְנַעֲלִית
 הַפְּסָח, וְלֹא צָרִיךְ לְאַתְחִזָּאָה קַדָּם נַעֲלִים דְּחוּל,
 דְּאִינוּן שְׂאוּר וְחָמִין, וְעַלֵּיהּ אָמַר לְמוֹשֶׁה (שמות ג ה)
 שֶׁל נַעֲלִיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ, דְּתַרוּמָה וְחוּלִין בְּגוּוּנָא
 דָּא לָא צָרִיךְ לְאַתְעַרְבָּא תַּרוּמָה בְּקֳדָשׁ, וְכֵן
 מְלֹאכָה דְּחוּל לָא צָרִיךְ לְאַתְחִזָּאָה קַדָּם מְלֹאכָה
 דְּקֳדָשׁ דְּאִיהוּ מְלֹאכַת הַכֹּהֲנִים, וְכֵן אִשׁ דְּחוּל לָא
 צָרִיךְ לְאַתְחִזָּאָה בְּשַׁבַּת קַדָּם אִשׁ דְּקֳדָשׁ, דְּכִלְהוּ
 חוּל וְאַחֲרֵינוּן קֳדָשׁ, וְכַנֵּין דָּא מְנֵי הַמְּבַדִּיל בֵּין
 קֳדָשׁ לְחוּל.

הָא צִיּוֹן דְּאִיהוּ שְׂכִינְתָא נְפָקָא בְּכָל קְשׁוּטִין
 דִּילָהּ, וְכָל עֲלָמָא מוֹרִין לָהּ בְּאַצְבָּע, הַדָּא
 הוּא דְּכְתִיב (ישעיה לג כ) חִזָּה צִיּוֹן קַרְיַת מוֹעֲדֵנוּ, וְחָתָן

 לשון הקודש

בְּשִׁתֵּי רַגְלִים - הָרִי שְׁבָעִים וּשְׁנַיִם,
 שְׁבָעִים שְׁלָהֶם שְׁבָעִים תַּמְרִים, שְׁנֵי
 צַדִּיקִים בְּתַמָּר יִפְרַח בָּהֶם.

וּבְהֶם כְּתוּב מַה יָּפוּ פְּעָמֶיךָ בְּנַעֲלִים בַּת
 נְדִיב, הַנַּעֲלִים שְׁלָהּ נַעֲלִית הַחֲג וְנַעֲלִית
 הַפְּסָח, וְלֹא צָרִיךְ לְהִרְאוֹת לְפָנֵי נַעֲלִים
 שֶׁל חַל, שֶׁהֵם שְׂאוּר וְחָמִין, וְעַלֵּיהֶם אָמַר
 לְמוֹשֶׁה שֶׁל נַעֲלִיךָ מֵעַל רַגְלֶיךָ, שְׁתַּרוּמָה
 וְחוּלִין בְּמוֹ זֶה, לֹא צָרִיךְ לְעַרְבַּ תַּרוּמָה עִם

הַמְּבַדִּיל בֵּין קֳדָשׁ לְחַל.
 חֲפָז צִיּוֹן, שֶׁהִיא הַשְּׂכִינָה, יוֹצֵאת בְּכָל
 הַקְּשׁוּטִים שְׁלָהּ, וְכָל הָעוֹלָם מוֹרִים עָלֶיהָ
 בְּאַצְבָּע, זֶהוּ שְׂכִתוּב חִזָּה צִיּוֹן קַרְיַת

נפיק מעופר לגבה, וכל עלמא אמרי (שיר ג יא) צאינה
 וראינה בנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה
 לו אמו ביום התונתו וביום שמחת לבו, התונתו
 שכינתא עלאה, שמחת לבו שכינתא תתאה, יום
 התרנייהו עמודא דאמצעייתא, בוצינא קדישא הא
 בלה מתקשטא לגבי בעלה דאיהו יהו"ה, ברא
 דמלכא. (דף קמז ע"ב).

תקונא שביעאה

(זהו תקון כז)

דא איהו בראשית ברא אלהי"ם, בראשית אפא
 ואיפא, יהו"ה אלהינו, ברא יהו"ה, ברא
 דאפא ואיפא, אלהי"ם ברתא, ועלייהו אתמר (ויקרא
 יט ג) איש אמו ואביו תיראו, (שמות כ יב) כבוד את אביך
 ואת אמך, אביך דא קודשא בריך הוא, אמך דא

לשון הקודש

המלך.

תקון שביעי

זהו תקון כ"ז

זהו בראשית ברא אלהי"ם, בראשית
 אפא ואיפא, יהו"ה אלהינו, ברא יהו"ה,
 בנם של האב והאם, אלהי"ם הבת,
 ועליהם נאמר איש אמו ואביו תיראו,
 כבוד את אביך ואת אמך, אביך זה

מועדנו, והחתן יוצא מעטר אליה, וכל
 העולם אומרים צאינה וראינה בנות ציון
 במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו
 ביום התנתו וביום שמחת לבו. התנתו –
 השכינה העליונה, שמחת לבו –
 השכינה התחתונה, היום של שניהם –
 העמוד האמצעי, המנורה הקדושה, הרי
 הפלה מקשטת לבעלה שהוא יהו"ה, בן

שְׁבִינְתָא, דְּחִילוֹ דִּילָהּ בְּפִקוּדִין דִּילָא תַעֲשֶׂה, אֹקִירוּ דִּילָהּ בְּפִקוּדִין דַּעֲשֶׂה, וְכָל אֵינוֹן דְּמִקְיָמִי פִקוּדֵי דַעֲשֶׂה עַלֵּיהּ אֲתָמַר (שמואל א ב ל) כִּי מִכְבְּדֵי אֲכַבֵּד, וְאֵינוֹן דַּעְבְּרִין עַל לֹא תַעֲשֶׂה עַלֵּיהּ אֲתָמַר וּבְזֵי יִקְלוּ. אָמַר בּוֹצִינָא קְדִישָׁא רַבִּי רַבִּי, וּמָה הוּא אֹקִירוּ וּבְזִיוֹן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּפִקוּדִין דַּעֲשֶׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, אֲלָא בּוֹדָאי כִּד שְׁבִינְתָא אִיהִי בְּגִלוּתָא, כָּל מָאן דַּעְבִּיד מְצוּה לְאַקְמָא לָהּ מִן גִּלוּתָא, כְּאֵלוּ אֹקִיר לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

לְמַלְכָּא דְהַהוּא לִיה קְטָטָה עִם מְטְרוֹנִיתָא, וְאַרְמָא לָהּ מִן הַיְכָלִיהּ, וְאִיהִי אֲזֵלַת לְגַבֵּי שְׁבִינְתָא, וְהָלֵא כָּל מָאן דְּמִקְבֵּל לָהּ בְּבֵיתֶיהּ וְאֹקִיר לָהּ (וּדְאִי אֹקִיר לְמַלְכָּא), וְעֵאִיל שְׁלָם בִּינְתָא וּבִין בַּעֲלֶיהּ, הָלֵא כָּל יִקְרָא דַּעְבִּיד לָהּ לְמַלְכָּא

לשון הקודש

בְּגִלוּת, כָּל מִי שַׁעוֹשֶׂה מְצוּה לְהִקִּים אוֹתָהּ מִן הַגִּלוּת, כְּאֵלוּ כִּבֵּד אֶת הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא.

לְמַלְךְ שְׁהִיְתָה לוֹ קְטָטָה עִם הַגְּבִירָה, וְזָרַק אוֹתָהּ מִהַיְכָלוֹ, וְהִיא הִלְכָה לְשִׁבְנִיהּ, וְהָלֵא כָּל מִי שַׁמְקַבֵּל אוֹתָהּ בְּבֵיתוֹ וּמְכַבֵּד אוֹתָהּ, (וּדְאִי שְׁמַכְבֵּד אֶת הַמֶּלֶךְ), וּמְכַנְּסִים שְׁלָם בִּינָה לְבִין בַּעֲלֶיהּ, הָלֵא כָּל הַכְּבוֹד שַׁעוֹשֶׂה לָהּ, הוּא עוֹשֶׂה לְמַלְךְ,

הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲמַרְךְ זֶה שְׁבִינְתָה, הַיְרָאָה שְׁלָהּ – בְּמַצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, הַכְּבוֹד שְׁלָהּ – בְּמַצּוֹת עֲשֶׂה, וְכָל אֵלוּ שְׁמִקְיָמִים מַצּוֹת עֲשֶׂה, נְאֻמַּר עֲלֵיהֶם כִּי מְכַבְּדֵי אֲכַבֵּד, וְעַל אוֹתָם שַׁעוֹבְרִים עַל לֹא תַעֲשֶׂה, עֲלֵיהֶם נְאֻמַּר וּבְזֵי יִקְלוּ. אָמַר הַמְּאֹר הַקְּדוֹשׁ: רַבִּי רַבִּי, וּמָהוּ כְּבוֹד וּבְזִיוֹן לְקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמַצּוֹת עֲשֶׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה? אֲלָא וּדְאִי כְּשֶׁהֲשִׁבְנִיהּ

עבִיד, דאם מִלְפָּא פְּעַם עֲלָה זְמַנָּא חֲדָא אוּ תִרִין,
יְהֵא לִיה שְׁלָם עֲמָה וַיַּחְזִיר לָהּ לְבִיתֶיהָ, וְאִיהוּ
שְׂאִיל לָהּ מָאן אֹקִיר לָךְ אוּ מָאן זְלִיל בְּךָ, אוּ
אִם תִּרְיֹךְ לָהּ לְמַלְכוּתָא אַחֲרָא.

בְּגוּזָא דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא תִרְיֹךְ לָהּ
לְשִׁבְינְתָּא, וְאַרְמִי לָהּ מִבֵּיתֶיהָ, חֲדָא הוּא
דְּכָתִיב (ישעיה נ א) וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה אִמְכֶם, וְהָלֵא כָּל
מָאן דְּאֹקִיר לָהּ בְּגָלוּתָא לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
אֹקִיר, אוּ מָאן דְּמִזְלִיל בָּהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא
מִזְלִיל, וּבְגִין דָּא כִּי מְכַבְּדִי אֲכַבְּד וּבִזִי יִקְלוּ, דְּאַף
עַל גַּב דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא זְבִין לָהּ בְּחוּבִין דְּבִנְהָא
בְּגָלוּתָא רְבִיעָא, אִיהוּ נָטִיר לָהּ וְאִיהוּ יִפְרוֹק לָהּ,
וְרָזָא דְּמַלְכָּה (שמות כא ז) וְכִי יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת בֵּיתוֹ
לְאִמָּה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים, אֲלֵא תִפּוֹק בֵּית

לשון הקודש

שְׂמַכְבֵּד אוֹתָהּ בְּגָלוּתָהּ, הוּא כְּבֵד אֶת
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אוּ מִי שְׂמִזְלִיל בָּהּ,
הוּא מִזְלִיל בְּקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וּמְשׁוּם זֶה
כִּי מְכַבְּדִי אֲכַבְּד וּבִזִי יִקְלוּ, שְׂאַף עַל גַּב
שְׂהַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְכַבֵּד אוֹתָהּ בְּחֻטְאֵי
בְּגִיָּה בְּגָלוּתָהּ הֶרְבִּיעִית, הוּא שׁוֹמֵר אוֹתָהּ
וְהוּא יִנְאַל אוֹתָהּ, וְסוּד הַדְּבָר – וְכִי
יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת בֵּיתוֹ לְאִמָּה לֹא תֵצֵא

שְׂאִם הַמְּלִיךְ כּוּעֵם עֲלֶיהָ פְּעַם אַחַת אוּ
פְּעַמִּים, יְהִיָּה לוֹ שְׁלוֹם עֲמָה וַיַּחְזִיר אוֹתָהּ
לְבֵיתָהּ, וְהוּא שׁוֹאֵל אוֹתָהּ, מִי כְּבֵד
אוֹתָךְ? אוּ מִי זְלִיל בְּךָ? אוּ אִם גֵּרֶשׁ
אוֹתָהּ לְמַלְכוּת אַחֲרָתָהּ?

כְּמוֹ כֵּן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא גֵּרֶשׁ אֶת
הַשְּׂבִינָה וְזָרַק אוֹתָהּ מִבֵּיתָהּ, זֶהוּ שְׂפָתוֹב
וּבְפִשְׁעֵיכֶם שְׁלַחַה אִמְכֶם, וְהָלֵא כָּל מִי

חורין, בגין דבגלותא קדמא דלא הות לה בעלה
 דאיהי אורייתא חירו דילה, לא נפקת לה בת
 חורין, ונפקת בחפזון בעבדא דברה מרבוניה ולא
 אית לה שטר חירו, אבל בפורקנא בתרייתא דאית
 לה בעלה דאיהו בן חורין, לא תצא בחפזון ולא
 תצא בעבדין, דאתמר בהון עבדים היינו לפרעה
 במצרים, אלא תפוק בת חורין, ובגין דא כי ימפור
 איש את בתו לאמה לא תצא נצאת העבדים.

ומנלן דאורייתא איהו חירות, הדיא הוא דכתיב
 (שמות לב טז) **והמכתב מכתב אלהים הוא**
 חרות על הלחת, ואיהו יהא לה בפורקנא
 בתרייתא חרות ממלאך המות, דלא ימות משיח
 בן אפרים, חרות משעבוד מלכיות דלא ישתעבדון
 בה ובבנהא לעלם, ויהא לה חירו ולבנהא מפל

 לשון הקודש

בת חורין, ומשום זה כי ימפר איש את
 בתו לאמה לא תצא נצאת העבדים.
ומנלן לנו שתורה היא חרות? והו
 שכתוב והמכתב מכתב אלהים הוא
 חרות על הלחת, והוא יהיה לה בגאולה
 האחרונה חרות ממלאך המות, שלא
 ימות משיח בן אפרים, חרות משעבוד
 מלכיות, שלא ישתעבדו בה ובבניה
 לעולם, ותהיה לה חרות ולבניה מפל

נצאת העבדים, אלא תצא בת חורין,
 משום שפגלות הראשונה, שלא היה לה
 בעלה, שהיא התורה, החרות שלה, לא
 הוציא אותה בת חורין, ונצאה בחפזון
 כמו עבד שבורח מאדונו ואין לו שטר
 שחרור, אבל בגאולה האחרונה, שיש לה
 בעלה שהוא בן חורין, לא תצא בחפזון
 ולא תצא כמו עבדים, שנאמר בהם
 עבדים היינו לפרעה במצרים, אלא תצא

מֵרַעִין בִּישׁוּן דְּעֵלְמָא דְּאֵינוּן עֵרְב רַב, וַיִּשְׂרָאֵל
 דְּאֵינוּן מִסְטָרָא דְּהָהוּא נַעַר אוּ מִכְרִסְיָא קְדִישָׁא,
 אָף עַל גַּב דְּהוּוּ מְחֻיִיבִין בְּכַמָּה חוּבִין, בְּכַמָּה
 דְּאָמְרִין אִין בְּן דְּדוּד בָּא עַד שְׂיִהְיֶה דוּר שְׂכָלוּ וּפְאִי
 אוּ כְּלוּ חֵיב, אֶתְמַר בְּחוּן (שם כא ח) אִם רָעָה בְּעֵינֵי
 אֲדוּנְיָה אֲשֶׁר לֹא יַעֲדָה, עִם כָּל דָּא וְהַפְּדָה
 בְּגִלּוּתָא, וְלֹא יִמְשׁוּל לְמוֹכְרָה בְּגִלּוּתָא, בְּבַגְדוֹ בְּה,
 בְּגִין דְּבַגְדוֹ בְּעִבּוּדָה זָרָה.

וְעוֹד כִּי יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת בֵּיתוֹ לְאִמָּה, דָּא נִשְׁמַתָּא
 קְדִישָׁא, דְּמַכְר לָהּ בְּגוּפָא דְּאִתּוּ אִמָּה
 דִּילָהּ, וְאֶתְמַר (משלי ל כג) וְשִׁפְחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבִירְתָּהּ,
 כִּד תִּפּוֹק מִגּוּפָא לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים, דְּאֵינוּן
 נְפֻשׁוֹת דְּאֵינוּן מְשׁוּתְפִין עִם גּוּפָא תַתָּא, דְּהִנָּאָה
 דְּלַחוּן לֹא אִיהִי לְעֵלְמָא דְּאִתִּי, לְאַשְׁתַּדֵּל לֹא
 בְּאוּרֵיתָא דְּאִתּוּ חִירוֹ מִמְּלֶאךְ הַמּוֹת, אֶלָּא לִירְתָּא

לשון הקודש

בבגדו בה, משום שפגדו בעבודה זרה.
 ועוד כי ימכור איש את בתו לאמה, זו
 הנשמה הקדושה שמכר אותה לגוף,
 שהוא האמה שלה, ונאמר ושפחה כי
 תירש גבירתה, כשתצא מן הגוף, לא
 תצא כצאת העבדים, שהם נפשות
 שמשתפים עם הגוף התחתון, שהנאותם
 אינה לעולם הבא, להשתדל בתורה

החטאים הרעים של העולם, שהם ערב
 רב, וישראל שהם מצד אותו הנער או
 מהכסף הקדוש, אף על גב שהיו
 מחיבים בכמה חטאים, כמו שאומרים
 אין בן דוד בא עד שיהיה דור שכלו
 זכאי או כלו חיב, נאמר בהם אם רעה
 בעיני אדנייה אשר לא יעדה, עם כל זה
 והפדה בגלות, ולא ימשל למכרה בגלות

לְעֵלְמָא דִּין, וּבְגִין דָּא נִשְׁמַתָּא דְאִיהִי אֶשְׁתְּדִלָּא
 בְּאוּרֵי תָא, לֹא תֵצֵא כִּצְאָת הָעֲבָדִים מִנוּפָא
 בְּדוּחְקָא, כִּנְשִׁמַתָּא דְעַם הָאָרֶץ דְאִיהִי עֶבֶד, אֶלָּא
 תִּיפּוּק בַר חוּרִין מִמְּלֵאךְ הַמּוֹת.

תְּקוּנַת מִינְיָאָה (זוהו תְּקוּן כ"ח)

בְּרֵאשִׁית, (דף קמז ע"א) דָּא בְּאֵר (נ"א בְּאֵר שִׁית), וְאִינוּן
 תִּרִין, חַד (במדבר כא א) בְּאֵר חֲפְרוּהָ
 שָׂרִים כְּרוּהָ נְדִיבֵי הָעַם, חַד אִיהוּ בְּאֵר דְאֶתְמַר
 בָּהּ (בראשית כו כא) וַיִּרְיֹבוּ גַם עָלֶיהָ, וְהַתִּינֵנָּה בְּאֵר אַחֲרַת
 וְלֹא רְבוּ עָלֶיהָ, בְּאֵר דְרְבוּ עָלֶיהָ דָּא אוּרֵי תָא
 דְבָעַל פְּהַ, דְאֶתְמַר בָּהּ (שם כ) וַיִּרְיֹבוּ רוּעֵי גֶרֶר עִם
 רוּעֵי יִצְחָק לְאמֹר לָנוּ הַמָּיִם, אֵלֶיךָ מִקְשִׁין עַל
 אֵלֶיךָ, וְאֵלֶיךָ חוֹלְקוֹן עַל אֵלֶיךָ, אֵלֶיךָ מִטְּחִרִין וְאֵלֶיךָ
 מִטְּמָאִין, אֵלֶיךָ פּוֹסְלִין וְאֵלֶיךָ מִכְּשִׁירִין, אֵלֶיךָ

לשון הקודש

אחת בְּאֵר חֲפְרוּהָ שָׂרִים כְּרוּהָ נְדִיבֵי
 הָעַם, וְאַחַת הִיא הַבְּאֵר שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ
 וַיִּרְיֹבוּ גַם עָלֶיהָ, וְהַשְׁנִינָה בְּאֵר אַחֲרַת וְלֹא
 רְבוּ עָלֶיהָ. הַבְּאֵר שָׂרְבוּ עָלֶיהָ זו תוֹרָה
 שֶׁבָעַל פְּהַ, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ וַיִּרְיֹבוּ רוּעֵי גֶרֶר
 עִם רוּעֵי יִצְחָק לְאמֹר לָנוּ הַמָּיִם, אֵלֶיךָ
 מִקְשִׁים עַל אֵלֶיךָ, וְאֵלֶיךָ חוֹלְקִים עַל אֵלֶיךָ,
 אֵלֶיךָ מִטְּחִרִים וְאֵלֶיךָ מִטְּמָאִים, אֵלֶיךָ

שְׁהוּא חֲרוּת מִמְּלֵאךְ הַמּוֹת, אֶלָּא לִירֵשׁ
 אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, וּמִשׁוּם הַנִּשְׁמָה
 שֶׁמִּשְׁתַּדֵּלַת בְּתוֹרָה, לֹא תֵצֵא כִּצְאָת
 הָעֲבָדִים מִן הַגּוֹף בְּדוּחְקָא, כִּמוֹ נִשְׁמַת עִם
 הָאָרֶץ שֶׁהִיא עֶבֶד, אֶלָּא תֵצֵא בַת חוּרִין
 מִמְּלֵאךְ הַמּוֹת.

תְּקוּן שְׁמִינֵי זְהוּ תְּקוּן כ"ח

בְּרֵאשִׁית, זו בְּאֵר (בְּאֵר שִׁית), וְהֵם שְׁתֵּימָם,

אוֹסְרִין וְאֵלִין מִתִּירִין, בְּשֵׁית סְטְרִין, וְאִינוּן
בְּרֵאשִׁית בְּרֵא שֵׁית וְכו'.

תקונא תשיעאה

(זהו תקון כ"ט)

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא שֵׁית סְטְרִין דְּאֶסּוּר וְהִתֵּר
בְּדִקְאֶמְרִין, וְעֲלִיהּ אֲתִמֵּר (במדבר יד יז)
וְעֵתָהּ יִגְדֵּל נָא בַּח אַדְנִי, וְאִיהִי כ"ח אֲתוּוּן
דְּעוֹבְדֵי דְבְּרֵאשִׁית, בְּהֵאֵי (נ"א דְּאִיהִו) כ"ח תְּלַמִּידֵי
חֲכָמִים (בראשית כו כב) וַיִּחַפְּרוּ בְּאֵר אַחֲרֵת וְלֹא רָבו
עָלֶיהָ, דְּאִיהִי הִלְכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינַי קַבְּלָה לְמֹשֶׁה
מִסִּינַי, וּמֹשֶׁה בְּגִינָה בְּזִמְנָא דְּאָמַר לִיהּ קוּדְשָׁא
בְּרוּךְ הוּא אֵין שְׁלוֹם בְּעִירְךָ, אָמַר וְעֵתָהּ יִגְדֵּל נָא
בַּח אַדְנִי, וְאִיהִי תְּלַמוּד דְּאֲתִמֵּר לְמֹשֶׁה, מֹשֶׁה
קַבֵּל תּוֹרָה מִסִּינַי, מִשְׁנֵה שְׂפָחָה דִּילָהּ, דָּא

לשון הקודש

האותיות של מעשה בראשית, בזה (שהוא)
עשרים ושמונה תלמידי חכמים, ויחפרו
באר אחרת ולא רבו עליה, שהיא הלכה
למשה מסיני, קבלה למשה מסיני,
ומשה בגלגלה, בזמן שאמר לו הקדוש
ברוך הוא אין שלום בעירך, אמר ועתה
יגדל נא בַח אַדְנִי, והיא התלמוד
שאמר למשה, משה קבל תורה מסיני,

פוסלים ואלו מכשירים, אלו אוסרים
ואלו מתירין, בששה צדדים, והם
בראשית ברא שית וכו'.

תקון תשיעי

זהו תקון כ"ט

בראשית ברא ששה צדדים של אסור
והתר כמו שאמרנו, ועליו נאמר ועתה
יגדל נא בַח אַדְנִי, והיא עשרים ושמונה

אֶתְעַבֵּיד לְהִלְכָה דְאִיהִי בְרַתָּא דְמִלְפָּא לְבוּשָׂא,
 וּבְרַתָּא דְמִלְפָּא אִיהִי בַת קוּל מִלְגָּא, וּבְרִייתָא
 אִיהִי שְׂפָחָה לָּהּ מִלְבָּר, וְאַלִּין תְּרִין סְמָכִין לָּהּ
 לְבְרַתָּא דְמִלְפָּא בְּגִלוּתָא מִשְׁנָה וּבְרִייתָא.

וְאִית שְׂפָחָה בִּישָׂא דְאֶתְקְרִיאת שְׂטִנָּה, הָדָא הוּא
 דְכְּתִיב (בראשית כו כא) וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֹה שְׂטִנָּה,
 אֶתְתָּא דְנָחֵשׁ דְאִיהוּ שְׁטָן, וְדָא אִיהוּ מַחְלָקַת
 וְקוּשִׂיא, וְעֵלָּה אֶתְמַר (שמות א יד) וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיִּיהֶם
 בְּעַבְדָּה קָשָׁה, דְיִדְאִי דָּא אִיהוּ קוּשִׂיא, בְּחוּמְרָא דָּא
 קַל וְחֹמֶר, דָּא נָחֵשׁ עֶקְלָתוֹן מַחְלָקַת, וּמְנָא אִיהוּ
 קַל בְּשַׁעְבוּדָא דִישְׂרָאֵל בְּד חוּבִין קַלִּין עַלְיִיהוּ,
 וּמְנָא דְאִיהוּ חֲמוּר כְּבֵד, וּמִסְטָרָא דִילִיָּהּ (שם ה ט)
 תְּכַבֵּד הָעֶבְדָּה.

לשון הקודש

הַנָּחֵשׁ שְׂפָחָה שְׂטִנָּה, וְהוּא מַחְלָקַת
 וְקוּשִׂיא, וְעֵלָּה נְאֻמָּה וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיִּיהֶם
 בְּעַבְדָּה קָשָׁה, שְׂטָן זֶהוּ קוּשִׂיא, בְּחֹמֶר
 – זֶהוּ קַל וְחֹמֶר, זֶה נָחֵשׁ עֶקְלָתוֹן.
 מַחְלָקַת, פֶּעַם הוּא קַל בְּשַׁעְבוּדָא שְׁלִי
 יִשְׂרָאֵל בְּשַׁחֲטָאִים קָלִים עַלְיִיהֶם, וּפֶעַם
 שְׂפָחָה חֲמוּר, כְּבֵד, וּמִהַצֵּד שְׁלִי תְּכַבֵּד
 הָעֶבְדָּה.

הַמִּשְׁנָה הַשְּׂפָחָה שְׂפָחָה, זֶה נְעֻשְׂתָּה
 לְהִלְכָה שְׂפָחָה בַת הַמִּלְבָּד הַלְבוּשׁ, וּבַת
 הַמִּלְבָּד הִיא בַת קוּל מִמְּבַנִּים, וְהַבְּרִיתָּא
 הִיא שְׂפָחָה לָּהּ מִמְּבַחוּץ, וְאַלִּין שְׂנִי
 הַתּוֹמְכִים אוֹתָהּ אֶת בַת הַמִּלְבָּד בְּגִלוּת –
 מִשְׁנָה וּבְרִיתָּא.

וַיִּשׂ שְׂפָחָה רָעָה שְׂנַקְרָאת שְׂטִנָּה, זֶהוּ
 שְׂפָחָה וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֹה שְׂטִנָּה, אִשְׁת

וְנָחַשׁ אִיהוּ אָזִיל בְּקוֹשְׁיָא וּמַחְלוּקָתָא, בְּגוּוּנָא דְגַלְיָ
יַמָּא, בְּגוּוּנָא דָּא בְּדַ חָשִׁיב בְּרַ נֶשׁ דְּאִיהוּ
בְּקוֹשְׁיָא וּמַחְלוּקָתָא לְתַתָּא בְּסִיפָא דְּמַתְנִיתִין, אֲשַׁכַּח
לָהּ בְּרִישָׁא, וְכֹד חָשִׁיב דְּאִיהוּ בְּרִישָׁא, אֲשַׁכַּח לָהּ
בְּסִיפָא, וּלְבַתֵּר פְּלִיג בְּאַמְצָעִיתָא דְּמַתְנִיתִין, וַיַּחֲפְרוּ
בְּאֵר אַחֲרַת דָּא פְּסִיקְתָּא, דְּתַמָּן פְּסָקִי הֶלְכָה וְאִיהוּ
תְּרוּץ, וְלֹא רְבוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָה רְחוּבוֹת, וְאֵלִין
פְּסָקִין וְתְרוּצִין אֵינּוּן לְבָנִים, דְּאֵינּוּן לְבוּן הֶהֱלַכְתָּ,
וְדָא אִיהוּ וּבְלָבְנִים, וּבְכָל עֲבוּדָה בְּשָׂדָה וְדָאֵי דָּא
בְּרִיתָא, דְּעָלָה אֲתָמֹר (דברים כב כז) כִּי בְּשָׂדָה מְצָאָה
וְגוֹמֵר, אֵת כָּל עֲבֹדָתָם זֹו מִשְׁנָה, שְׁפַחָה תִּנְיִנָּא
לְבְרִיתָא, אֲשֶׁר עֲבָדוּ בָּהֶם בְּפָרְדָּ, הַכֹּל תְּלוּי עַד
שְׁיַבָּא אֵלֶיהוּ, דָּא שְׁפַחָה תְּלִיתָאָה דְּאִיהִי אֲקָרִי
עֲבוּדָה (עיבוד ה'). קָם יְנוּקָא חֲדָא, פְּתַח וְאָמַר (איוב
לב ו) צָעִיר אָנִי לְיָמִים וְאַתֶּם יֹשִׁישִׁים.

לשון הקודש

שְׁמָה רְחוּבוֹת, וְהַפְּסָקִים וְהַתְּרוּצִים הֶלְלוּ
 הֵם לְבָנִים, שְׁהֵם לְבוּן הֶהֱלַכְתָּ, וְהוּ
 וּבְלָבְנִים. וּבְכָל עֲבֹדָה בְּשָׂדָה – בְּדָאֵי זֹו
 בְּרִיתָא, שְׁעָלֶיהָ נֶאֱמַר כִּי בְּשָׂדָה מְצָאָה
 וְגוֹמֵר. אֵת כָּל עֲבֹדָתָם – זֹו מִשְׁנָה,
 הַשְׁפַּחָה הַשְּׁנִיָּה לְבְרִיתָא, אֲשֶׁר עֲבָדוּ
 בָּהֶם בְּפָרְדָּ, הַכֹּל תְּלוּי עַד שְׁיַבָּא אֵלֶיהוּ,
 זֹו הַשְׁפַּחָה הַשְּׁלִישִׁית שְׁנִקְרָאת עֲבוּדָה,

וְחָנַשׁ הוֹלֵךְ בְּקִשְׁיָה וּבְמַחְלוּקָתָא, כְּמוֹ
 גַלְיָ הַיָּם, כְּמוֹ כֵּן בְּשָׁחוּשֵׁב אָדָם שְׁהוּא
 בְּקִשְׁיָה וּמַחְלוּקָתָא לְמַטָּה בְּסוּף הַמִּשְׁנָה,
 מוּצָא אוֹתָהּ בְּרִישָׁא, וּכְשָׁחוּשֵׁב שְׁהוּא
 בְּרִישָׁא, מוּצָא אוֹתָהּ בְּסוּף, וְאַחַר כֵּן
 חוֹלֵק בְּאַמְצָע הַמִּשְׁנָה. וַיַּחֲפְרוּ בְּאֵר
 אַחֲרַת – זֹו הַפְּסִיקְתָּא, שְׁשָׁם פְּסָקִי
 הֶלְכָה, וְהוּא תְּרוּץ וְלֹא רְבוּ עָלֶיהָ, וַיִּקְרָא

תקונא עשיראה

(זהו תיקון ל')

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים דָּא בְּבִ"א, וְאִינוּן תְּלַת
 בְּבִי דְאֶתְרִמִּיזוּ בְּתַלְתִּי אַנְפִּין
 בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, וְעָלָה אֶתְמַר (שמות כב ח) עַל
 כָּל דְּבַר פִּשְׁעֵי עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר דָּא בְּבִא קַמָּא,
 עַל שָׁה עַל שְׁלֵמָה דָּא בְּבִא מְצִיעָא, עַל כָּל אַבְדָּה
 אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּי הוּא זֶה דָּא בְּבִא בְּתָרָא, עַל שׁוֹר
 בֵּיהּ מְתוּכְחִים מְאִירִי מְתַנִּיתִין דָּא עִם (דף קמז ע"ב) דָּא,
 וְאִית שׁוֹר וְאִית שׁוֹר, שׁוֹר תָּם וְשׁוֹר מוּעָד, וְאִית
 חֲמוֹר וְאִית חֲמוֹר, וְעַל אֵלִין דְּסִטְרָא דְּמִסְאָבוּ
 אֶתְמַר בְּהוֹן (דברים כב י) לֹא תַחְרוֹשׁ בְּשׁוֹר וּבְחֲמוֹר
 יַחְדָּו, וְיַעֲקֹב בְּגִינֵייהוּ אָמַר (בראשית לב ו) וַיְהִי לִי שׁוֹר
 וְחֲמוֹר, צֹאן דָּא שָׁה דְאֶתְמַר בֵּיהּ עַל שָׁה, וְעַבְד
 וְשִׁפְחָה דָּא אִיהוּ עַל כָּל אַבְדָּה.

לשון הקודש

בְּבִא קַמָּא, עַל שָׁה עַל שְׁלֵמָה – זוּ בְּבִא
 מְצִיעָא, עַל כָּל אַבְדָּה אֲשֶׁר יֹאמֵר כִּי הוּא
 זֶה – זוּ בְּבִא בְּתָרָא, עַל הַשׁוֹר שָׁבוּ
 מְתוּכְחִים בְּעַלֵּי הַמִּשְׁנָה זֶה עִם זֶה, וַיֵּשׁ
 שׁוֹר וַיֵּשׁ שׁוֹר, שׁוֹר תָּם וְשׁוֹר מוּעָד, וַיֵּשׁ
 חֲמוֹר וַיֵּשׁ חֲמוֹר, וְעַל אֵלוּ שֶׁל צֶד
 הַמִּמָּאָה נֹאמֵר בָּהֶם לֹא תַחְרוֹשׁ בְּשׁוֹר
 וּבְחֲמוֹר יַחְדָּו, וַיַּעֲקֹב בְּעִבְרִים אָמַר וַיְהִי

(עבוד ה'). קם תינוק אחד, פתח ואמר: צעיר
 אני לימים ואתם ישישים.

תקון עשירי

זהו תקון ל'

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, זוּ בְּבִ"א, וְהָן
 שְׁלֹשֶׁת הַכְּבוֹת שְׁנַרְמִזוּ בְּשְׁלֹשָׁה פְּנִים
 בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, וְעָלָה נֹאמֵר
 עַל כָּל דְּבַר פִּשְׁעֵי עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר – זוּ

וְשׁוֹר מוּעַד, אַרְבַּעַּה וְעֶשְׂרִים תּוֹלְדוֹת דְּנִזְיָקִין
 תְּלִיין מְנִיָּה, וּבְלָהוּ תְלִיין מְאָרְבַּע אָבוֹת
 דְּאִינוּן קָרְן וְשֵׁן וְגוּף וְרַגְלֵי, נְגִיחָה בְּקָרְן, שֵׁן דְּהוּהָ
 אָכִיל בְּגִזְלֵי, רַבְצָה בְּגוּפָא עַל מָאֲנִי וְתַבַּר לֹון, וְלִית
 מָאֲנִי אֵלָא תְלַמְיָדֵי חֲכָמִים, וְכֵן הִזִּיק בְּרַגְלֵיו,
 וּבְלָהוּ בְּמִתְנִיתִין אֲתָמַר, חֲמוֹר אִיהוּ חֲמוֹר בְּחוּמְרָא
 דְּמִתְנִיתִין, וְתְלַמִּיד חֲכָם דְּשֻׁלֵּיט עֲלֵיהּ אֲתָמַר בֵּיה
 עָנִי וְרוֹכֵב עַל חֲמוֹר, וּמְאִי נִיהוּ דְּשֻׁלֵּיט עֲלֵיהּ,
 ח'כָּם מ'זִפְלָא ו'רַב ר'בֵּנן דָּא שֻׁלֵּיט עֲלֵיהּ, אָבֵל
 אֲחָרָא אִיהוּ מְחַמְרָא בְּתַרִּיהּ בְּחוּמְרָא דְּמִתְנִיתִין,
 וְכֵן שׁוֹר נְגַח לֹון בְּקוּשְׂיָא, וְנִשְׂוֹד לֹון, וְרַבִּין עֲלֵיהּ
 וְתַבַּר לֹון, וְדָא אִיהוּ מְחַלְקַת, וְכֵן בְּרַגְלֵי תַבַּר
 מָאֲנִין, וְכֵן דָּא בְּשׁוֹר וּבְחֲמוֹר דְּאִינוּן מְמַנְן דְּעֵשׂוֹ
 וַיִּשְׁמַעְאֵל, יִתּוֹן רַבִּיבִין עֲלֵיהּ תְרִין מְשִׁיחִין

 לשון הקודש

חמור הוא חמור בחמרה של המשנה,
 ועל התלמיד החכם ששולט עליו נאמר
 בו עני ורכב על חמור, ומי הוא ששולט
 עליו? ח'כָּם מ'זִפְלָא ו'רַב ר'בֵּנן זה השולט
 עליו, אָבֵל האחר הוא מחמר אחריו
 בחמרה של המשנה, וכן שור נגח אותם
 בקשיה ונשד אותם, ורבין עליהם ושבר
 אותם, וזוהי מחלקת, וכן ברגל שובר
 פלים, ומשום זה בשור ובחמר, שהם

לי שור וחמור. צאן זה שה, שנאמר בו
 על שה, ועבד ושפחה זהו על כל אבדה.
 ושור מועד, עשרים וארבע תולדות של
 נזיקין תלויים ממנו, וכלם תלויים
 מארבע אבות, שהן קרן ושן וגוף ורגל.
 הנגיחה בקרן, שן שהיתה אוכלת בגזל
 רבצה בגוף על הפלים ושברה אותם,
 ואין פלים אלא תלמידי חכמים, וכן
 הזיק ברגליו, וכלם נאמרו במשנה,

וּשְׁלֵטִין עֲלֵיהוּ, וּמֵאֲרֵי מִתְנִיתִין שְׁלֵטִין עֲלֵיהוּ,
 וְעֲלֵיהוּ אָמַר יַעֲקֹב וַיְהִי לִי שׁוֹר וַחֲמֹר דְּשֵׁלִיט
 עֲלֵיהוּ, בְּתַלְמוּדָא וּבְמִדְרָשִׁים, וּבְקִשְׁרוֹ דְּתַפְלִין
 וְצִיצִית שְׁלֵיט עֲלֵיהוּ, דְּאִינוּן מוּעָדִים לְקַלְקַל,
 דְּאִתְמַר בְּהוֹן (שמות א יד) וַיִּמָּרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בְּעַבְדָּה
 קָשָׁה בְּחָמַר וּבִלְבָנִים.

מִיָּד נִפְקַ קָלָא וְאָמַר, אֲנִיחֵו לִיחָ לִינֻקָא וַיִּסְלִיק
 לְאַתְרֵיהּ, דְּהָא שְׁתִּין הֶלְכוֹת דְּאִינוּן שְׁשִׁים
 הֶמָּה מְלָכוֹת תַּלְיִין בְּאַוּרָא, וְאִיחֵו אֶתִּי לְסֻלְקָא
 לוֹן לְאַתְרֵיהּ, מִיָּד פָּרַח וְלֹא חָזַו מִיָּד, אָמַר רַבִּי
 שְׂמַעוֹן וְדָאִי דָּא אִיחֵו תִּינּוֹק יוֹנֵק מִשְׁדֵּי אֲמוֹ,
 וְדָא נֶעֱר, דְּאִיחֵו אֲנֵהִיג אַרְבִּין בִּימָא, דְּאִינוּן
 תַּלְמִידֵי חֲכָמִים דְּאִזְלִין בִּימָא דְּאוּרֵיתָא, בְּאַרְבַּע
 רוּחִין, דִּי בְּהוֹן אִתְמַר (יחזקאל לו ט) כֹּה אָמַר יְהוָה

לשון הקודש

מִיָּד יֵצֵא קוֹל וְאָמַר: הִנֵּיחֵו לְתִינּוֹק וַיַּעֲלֵה
 לְמִקְוָמוֹ, שְׁהָרֵי שְׁשִׁים הֶלְכוֹת, שְׁהֶם
 שְׁשִׁים הֶמָּה מְלָכוֹת, תְּלוּוִים בְּאוּר, וְהוּא
 בָּא לְהַעֲלוֹתֶם לְמִקְוָמֶם. מִיָּד פָּרַח וְלֹא
 רָאוּ דְבַר. אָמַר רַבִּי שְׂמַעוֹן: וְדָאִי זְהוּ
 תִינּוֹק יוֹנֵק מִשְׁדֵּי אֲמוֹ, וְזֶה הַנֶּעֱר שְׂמַנְהִיג
 אֶת הָאֲנִיּוֹת בְּיָם, שְׁהֶם תַּלְמִידֵי חֲכָמִים
 שְׁהוֹלְכִים בְּיָם הַתּוֹרָה בְּאַרְבַּע רוּחוֹת,
 שְׁבָהֶם נֵאמַר כֹּה אָמַר יְהוָה מֵאַרְבַּע

הַמְּמָנִים שֶׁל עֲשׂוֹ וַיִּשְׁמַעְאֵל, יְבוֹאוּ
 רְכוּבִים עֲלֵיהֶם שְׁנֵי מְשִׁיחִים וְשׁוֹלְטִים
 עֲלֵיהֶם, וּבַעֲלֵי הַמְּשָׁנָה שׁוֹלְטִים עֲלֵיהֶם,
 וְעֲלֵיהֶם אָמַר יַעֲקֹב וַיְהִי לִי שׁוֹר וַחֲמֹר,
 שְׁשׁוֹלְטֵי עֲלֵיהֶם בְּתַלְמוּד וּבְמִדְרָשִׁים,
 וּבְקִשְׁרֵי שֶׁל תַּפְלִין וְצִיצִית שׁוֹלְטֵי עֲלֵיהֶם,
 שְׁהֶם מוּעָדִים לְקַלְקַל, שְׁנֵאמַר בְּהֶם
 וַיִּמָּרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בְּעַבְדָּה קָשָׁה בְּחָמַר
 וּבִלְבָנִים.

מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בָּאֵי הָרוּחַ, וְאֵת אַרְבַּע רוּחוֹת
 אַחֲרָיִן מִסְטָרָא דְשָׁטָן דְּאֲתִיין בְּקוּשְׁיָא וּמַחְלוּקָתָא,
 וּמַטְבְּעֵין סְפִינּוֹת דְּאֵינוּן תְּלַמְיְדֵי חֲכָמִים בְּנִמְא
 דְּאֲזִרְיָתָא, וְלֹא יִכְלִין לְנַפְקָא מִתַּמָּן, וְגַלְגַּלִּין
 סְלִקִּין וְנִתְתִין בְּהוֹן.

אֲדִהְכִי הָא יְנוּקָא קָא נְחִית, פְּתַח וְאָמַר בּוֹצִינָא
 קְדִישָׁא פְּתַח פִּיד בְּאֲזִרְיָתָא, דְּהָא פִּימָךְ
 אִיהִי סִינִי, קָלִין וְהַבְּלִין דְּנַפְקִין מִפּוּמָךְ עַלְיָהוּ
 אֲתִמַּר (שמות כ יח) וְכָל הָעַם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֶת וְאֶת
 הַלְפִידִים וְגוֹמֵר, וְכִלְהוּ צִיִּיתִין לְמַלּוּלָךְ עַלְאִין
 וְתַתְּאִין, דְּאֵינוּן שְׁתִּין רַבּוּא דְּמְתִיבְתָא עַלְאָה,
 וְשְׁתִּין רַבּוּא דְּמְתִיבְתָא תַתְּאָה, וְאַנְתָּ אִיהוּ
 בְּדִיּוּקְנָא דְּמֵאָרְךְ, דְּבּוֹמָנָא דְּפְתַח בְּאַנְכִי שׁוּר לֹא
 נְנַח אַרְיָה לֹא שְׂאֵג עוֹף דְּאִיהוּ נִשְׂרָא לֹא פְּרַח,

לשון הקודש

רוחות באי הרוח, ויש ארבע רוחות
 אחרות מן הצד של השטן שבאים
 בקשׁויה ומחלקת, ומטבעות הספינות,
 שהם תלמידי חכמים, בים התורה, ולא
 יכולים לצאת משם, והגלים עולים
 ויורדים בהם.

בינתים הגה התינוק יורד, פתח ואמר:
 מנורה הקדושה, פתח פיד בתורה,
 שהרי פיד הוא סיני, על הקולות
 לא פרת, וכל החילות שתלוים מהם

וְכָל תִּיּוֹלִין דְּתַלְיִין מַנְיִיהוּ בְּכַרְסֵיִיא יְקָרָא, וְאָדָם
 לְשַׁבֵּת עַל כַּרְסֵיִיא דְּאִיהוּ קוּדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא, אִיהוּ
 צִיִּית לְמַלְיָן דִּילָךְ, בְּגִין דְּמַטְרוּנִיתָא דִּילָה דְּאִיהִי
 אוּרֵיִיתָא קְדִישָׁא סְלִיק בְּפוּמָךְ.

תקונא אחת עשרה

(זהו תיקון ל"א)

מִיָּד פִּתַּח וְאָמַר, בְּרָא שְׁמֵי, בְּרָא שְׁמֵי, וְאִינוּן שְׁמֵי
 יָמִים בְּרָא אֱלֹהִים מֵאֵי אֱלֹהִים יִמָּא
 שְׂבִיעָא, וְרוּזָא דְּמַלְכָּה (קהלת א ז) כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים
 אֶל הַיָּם, וְהַיָּם אֵינְנוּ מָלֵא. עַלְאִין שְׂמַעוּ, נוּנִין
 דְּרַחֲשִׁין בִּימָא דְּאוּרֵיִיתָא, עֲלֵה אֲתָמַר (תהלים קד כה)
 שָׁם רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר חַיּוֹת קַטְנוֹת עִם גְּדוֹלוֹת,
 וְכִלְהוּ שְׂאֲנִין עַל טְרַפִּין, וְשְׂכִינְתָא אֲתָמַר בָּהּ (משלי

לשון הקודש

וְהֵם שְׂשֵׁה יָמִים, בְּרָא אֱלֹהִים, מַה זֶה
 אֱלֹהִים? זֶה הַיָּם הַשְּׂבִיעִי, וְסוּד הַדְּבָר –
 כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם וְהַיָּם אֵינְנוּ
 מָלֵא. עַלְיוֹנִים שְׂמַעוּ, הַדְּגִים שְׂרוּחֵשִׁים
 בְּיָם הַתּוֹרָה, עֲלֵיהֶם נֹאמַר שָׁם רָמַשׁ וְאִין
 מִסְפָּר חַיּוֹת קַטְנוֹת עִם גְּדוֹלוֹת, וְכִלְמ
 שְׂאֲנִים עַל טְרַף, וְבִשְׂכִינָה נֹאמַר בָּהּ

בְּכֶסֶף הַכְּבוֹד, וְאָדָם לְשַׁבֵּת עַל הַכֶּסֶף
 שֶׁהוּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְקַשֵּׁב
 לְדְבָרֶיךָ, מִשּׁוֹם שֶׁהַגְּבִירָה שְׁלָהּ, שֶׁהִיא
 הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עוֹלָה בְּפִיךָ.

תקון אחד עשר

זהו תקון ל"א

מִיָּד פִּתַּח וְאָמַר: בְּרָא שְׁמֵי, בְּרָא שְׁמֵי,

(לא ו) ונתתן טרף לביתה וחק לנערתיך, כל הנחלים
 דאזלין לימא הא שבע אינון, ואינון שבע נערות
 (דף קמח ע"א) הראויות לתת לה לאימא קדישא דאיהי
 בת שבע, ים אוקינוס בלילא משבע ימים, ואמאי
 אתקריאת אוקינוס, בגין דכל מיני מיא ונונין
 ורחשין דלאו אינון דילה, ויתון לאעלא בה, איהי
 מקיא לון, ומתמן הם שבים ללכת, פגוונא דתיבת
 נח דלא הוה מקבלא ממינא אחרא, אלא מאלין
 דמיני קודשא ברוך הוא, ובגין דא כל הנחלים
 דאינון תלמידי חכמים בלהו משתדלי באורייתא
 הולכים אל הים, ובצעאן לאעלא לשכינתא, ואיהי
 לא מקבלא לון פגוונה, אלא לאלין דמיני קודשא
 ברוך הוא לאעלא לגבה (נ"א פגוונה), דאינון שבע
 רועים, ולשכטין דנפקין מנייהו, ולכל דאתין

 לשון הקודש

היתה מקבלת ממין אחר, אלא מאלו
 שצוה הקדוש ברוך הוא, ומשום זה כל
 הנחלים, שהם תלמידי החכמים, כלם
 מתעסקים בתורה, הולכים אל הים,
 ורועים להפגם לשכינה, והיא אינה
 מקבלת אותם לתוכה, אלא רק את
 אותם שצוה הקדוש ברוך הוא להפגם
 אליה (בתוכה), שהם שבעה רועים, ואת
 השכטים שיוצאים מהם, ואת כל הבאים

ונתתן טרף לביתה וחק לנערתיך. כל
 הנחלים שהולכים אל הים הרי הם
 שבעה, והם שבע הנערות הראויות לתת
 לה, לאם הקדושה, שהיא בת שבע, ים
 האוקינוס כלול משבעה ימים, ולמה
 נקרא אוקינוס? משום שכל מיני מים
 ודגים ורמשים שאינם שלה, ויבאו
 להפגם בה, היא מקיאה אותם, ומשם
 הם שבים ללכת, כמו תבת נח שלא

מִסְטְרֵיהֶו וַיִּתְעַרְבוּ בְּהוֹן, יִמָּא קְבִילַת לֹון
 וַיִּתְעַרְבוּ בְּנִוּוּה, אֲבַל לְאַחֲרֵינִין לָא קְבִילַת לֹון,
 וּמִתְמָן אֵינֹון שָׁבִין לְלַבְתָּ.

דְּוִדָּאֵי אֵיהֹו ה' יִמָּא, נַחַל דִּילָהּ ו', כֹּל אֵינֹון
 דִּירְתִין נִשְׁמָתִין מִן יִמָּא וְנַחַל דִּילָהּ,
 בְּדַחִילוֹ וְרַחִימוֹ דִּי"ה, אֵיהִי קְבִילַת לֹון, וְאַחֲרֵינִין
 דִּלְאוֹ אֵינֹון חֵלְק יְהו"ה אֵיהִי לָא קְבִילַת לֹון, וְדַחִיָּא
 לֹון מִתְמָן, וּמִתְמָן הֵם שָׁבִים לְלַבְתָּ. קָמוּ כְּלָחוּ
 וּבְרִיכוּ לֵיהּ, וְאַמְרוּ פּוּמָא דְשְׂכִינְתָּא, סִינֵי סִינֵי,
 זְכָאִין אוּדְנִין דְשָׁמְעִין מְלִין אֵלִין מְפוּמְדָּ.

אמר המניה ע"כ מצאתי, ואולי אלו הי"א תקונים הם בכלל השבעים
 אלא שלא הושמו איש על ידו לדגליהם, וכבר מצאתי לקוטים
 אחרים, ולפי שלבי אמר לי שאינם מכלל התקונים רק מאמרים
 מפוררים מספר הוזהר, הבדלתי אותם לי למשמרת עד אשר אראה מה
 יהיו, ואם יהיה אלקים עמדי והנחני בדרך אמת עוד אוסיף להדפיס
 דברים יקרים ונוראים שלא נראו בגלוי עד היום הזה, וברוך י"י אשר
 לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי שנגלל זכות זה על ידי.

לשון הקודש

מְצַדָּם וַיִּתְעַרְבוּ בְּהֵם, הֵיָם מְקַבְּלַת אוֹתָם
 וַיִּתְעַרְבוּ בְּתוֹכָהּ, אֲבַל אֵת הָאֲחֵרִים
 אֵינָהּ מְקַבְּלַת אוֹתָם, וּמִשָּׁם הֵם שָׁבִים
 כְּלָם וּבְרָכוּ אוֹתוֹ, וְאַמְרוּ: הִפָּה שָׁל
 הַשְּׂכִינָה, סִינֵי סִינֵי, אֲשֶׁרֵי הָאֲזִנִּים
 שְׁשׁוּמְעוֹת הַדְּבָרִים הַלְלוּ מִפִּיָּךְ.

מִצְדָּם וַיִּתְעַרְבוּ בְּהֵם, הֵיָם מְקַבְּלַת אוֹתָם
 וַיִּתְעַרְבוּ בְּתוֹכָהּ, אֲבַל אֵת הָאֲחֵרִים
 אֵינָהּ מְקַבְּלַת אוֹתָם, וּמִשָּׁם הֵם שָׁבִים
 לְלַבְתָּ.

שְׁוִדָּאֵי ה' הוּא הֵיָם, הַנַּחַל שְׁלָה - ו', כֹּל
 אוֹתָם שְׁוִוְרָשִׁים נִשְׁמוֹת מֵהֵיָם וְהַנַּחַל
 שְׁלָה בִּירָאָה וְאַהֲבָה שֶׁל י"ה, הִיא